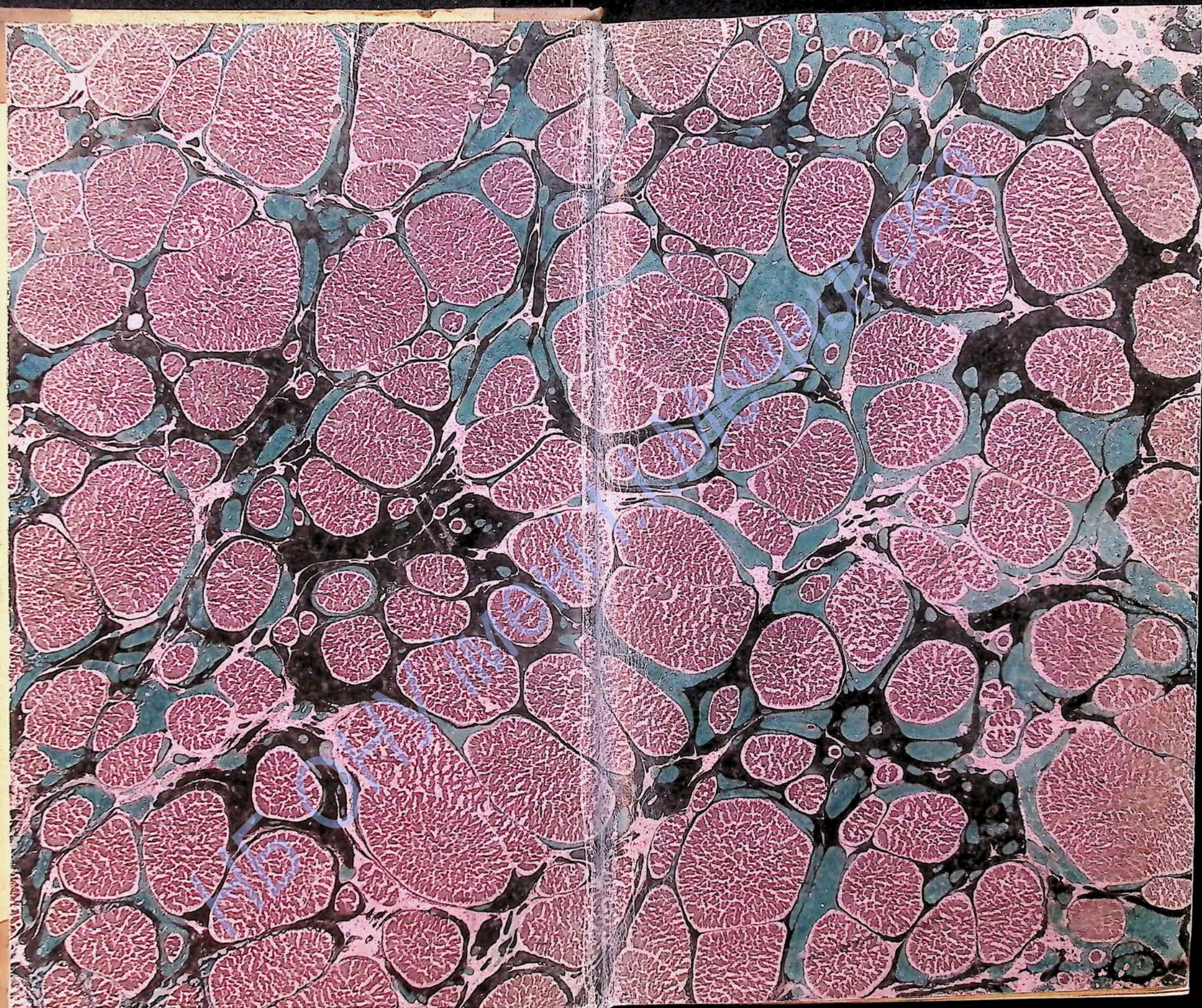
НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

PLVTARCHI

VOLVMEN DVODECIMVM,

IDEMQVE VLTIMVM,

TRES INDICES

IN

EIVSDEM MORALIA ET PHILOSOPHICA,

VERBORVM VIDELICET,

RERVM ATQVE AVCTORVM

TENENS.

LIPSIAE,

IN LIBRARIA WEIDMANNIA

CIↃIↃCCLXXXII.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

INDEX
VERBORVM NOTABILIORVM,
IN
MORALIBVS ET PHILOSOPHICIS
PLVTARCHI OPERIBVS
OCCVRRENTIVM.

A.

Ἀβάπτιστος. σῶμα ἀβάπτιστον καὶ ἐλαφρόν, cibo et potu non nimis grauatum et obrutum VIII. 735. 2. σχημάτων πολλῶν μόνον ἀπερίτρεπτον καὶ ἀβάπτιστον X. 90. 8.

ἀβαρὴς, pondere, grauitate carens X. 353. 1.

ἀβασάνιστος, qui est sine tormentis. δεῖ ἀβασάνιστον εἶναι καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν τὸ ἱερέως VII. 114. 7.

ἀβασανίστως, inexplorato, sine examine VI. 100. 7.

ἀβασκάνιστος IX. 31. 6. vid. not. 8.

ἄβατος, inuius, inacceſſus. δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλῶτος πρός τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατὰ VI. 73. vlt. ἱερὸν ἄβατον VII. 83. antep. τόπους ἀβάτους πατεῖν, loca adire, quae non licet VIII. 74. 14. ἀπαλὴ καὶ ἄβατος ψυχὴ IX. 40. vlt. vid. etiam Tom. X. 113. 10.

ἀβαφὴς καὶ ὑδατώδης οἶνος VIII. 577. 13.

ἀβέβαιος. δόξα γε μὴν σεμνὸν, ἀλλ' ἀβέβαιον VI. 16. pen. πραγμάτων σφαλερῶν καὶ ἀβεβαίων ἀπηλλαγμένος VI. 255. 9.

ἀβέβηλος. ἔστι καὶ λῆται ἀβέβηλα πολλὰ τῶν ἱερῶν VI. 635. vlt. vid. not. 25.

ἀβελτέρως, ſtolide VI. 485. 7. ἀβελτέρως καὶ γελοίως VIII. 105. 3. ἀβελτέρως λέγειν περί τινος X. 11. 3.

ἀβίαστος, cui vis inferri nequit X. 366. antep.

ἀβλάβεια σαρκὸς, proſpera valetudo X. 485. 7.

ἀβλαβὴς, illaeſus, ſine damno VI. 476. 3.

ἀβλαβῶς ἐκπίπτειν εἰς τὴν ἤπειρον, ſaluum et incolumem e mari ad litus euadere VI. 622. 5. ἀβλαβῶς καὶ ὠφελίμως ἀλλήλοις συμφέρεσθαι VIII. 289. 8.

ἀβλαστὴς. ἄκαρπος καὶ ἀβλαστὴς πρὸς ἀρετὴν VI. 138. 4. ἀῤῥιζῶν καὶ ἀβλαβὲς καὶ ἀπολελυμένον VIII. 640. 8.

ἀβληχρὸς, debilis VI. 506. 4. vid. not. 23.

ἀβοήθητος. τὴν τῶ φαρμάκω δύναμιν ἀβοήθητον ποιεῖν VI. 225. 2. ἀβοήθητον πάθος, quod ſanari non poteſt VII. 783. 2.

ἀβουλεῖν, nolle X. 436. 15.

ἀβούλητος. ὑδὲ τῶν ἀβουλήτων καὶ τυχηρῶν ἀμοιρεῖν ἀξιοῦσιν VI.

НБ ОНУ імені І. Мечникова

196. antep. πράγμασιν ἀβυλήτοις περιπεσόντες VI. 334. vlt. vid. etiam p. 640. pen.

ἀβυλήτως, inconsulto VIII. 499. 3.

ἀβυλία, temeritas VI. 259. 8.

ἄβυλος, qui sine consilio agit, temerarius VII. 297. 13.

ἄβρεκτος, non irrigatus. τὰ ὠὰ ξηρὰ καὶ ἄβρεκτα φυλάσσειν VII. 499. 1.

ἁβρόβιος, vitam mollem et delicatam agens VII. 393. 14. VIII. 913. 5.

ἁβρότης, vita mollis VI. 192. 12.

ἄβρωτος καὶ φαῦλος ἰχθὺς VI. 525. 10. πολλὰ τῶν ἀγεύστων καὶ ἀβρώτων πρότερον, ἥδισα νῦν γέγονεν VIII. 925. 5.

ἀβυρτάκη, edulii genus VIII. 636. 6.

ἀγαθοποιὸς, beneficus VII. 451. 13.

ἀγαθεργὸς, idem VII. 459. 12. 461. 9. X. 215. antep.

ἀγαίεσθαι, cum inuidentia admirari VII. 839. 8.

ἄγαλμα βαρβαρικὸν VI. 241. 2.

ἀγαλμάτιον VII. 447. 5.

ἀγαμία, coelibatus VII. 915. 2.

ἄγαμος, innuptus. ἄγαμοι παῖδες VI. 621. 8. τὸ πολλὰς ἀγάμους — πεποιηκὸς VI. 625. 10.

ἀγανὸς. τόνδ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παρασάς. versus Homericus VI. 66. 11. κατεκρίθη (scil. Apollo) θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. ex Pindaro VII. 627. 13. X. 536. pen.

ἀγανόφρων, qui est miti et placido animo VI. 246. 2. VIII. 699. 3.

ἀγαπήνωρ, dilectus, carus VIII. 438. vlt.

ἀγάπησις, dilectio, amor. πρὸς φιλίαν καὶ ἀγάπησιν ἀλλήλων προτρέπεσθαι καὶ παρακαλεῖν τὸν βίον VI. 561. 4. vid. etiam Tom. IX. 79. vlt.

ἀγᾶσθαι, admirari VIII. 351. vlt.

ἀγγελία IX. 312. vlt. vid. not. 26.

ἀγγελιαφόρος, nuncius, tabellarius VI. 828. 9. IX. 437. 14.

ἄγειν. δύο σκύλακας — ὑδὲν ὁμοίως ἀλλήλοις ἤγαγεν, plane diversa ratione educauit VI. 7. 12. εἰδότα τὸ βέλτιον, ὑπὸ τῦ χείρονος ἐξ ἀκρασίας καὶ μαλακίας ἄγεσθαι VI. 120. 11. ἐφ' ἓν δι' ἀμφοτέρων ἐπὶ τὸ συμφέρον ἄγων τὸν θεραπευόμενον VI. 202. 2. vid. etiam vers. 4. τοῖς γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. ex Homero VI. 397. 5. τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, a re venerea abstinere VI. 475. 8. Ἀθηναῖοι τρεῖς ἀρότους ἱερὰς ἄγουσι VI. 544. 6. φόνῳ ἀγόμενος, homicidii accusatus VII. 231. 14. φύσει πρὸς τὸ καλὸν ὑπὸ τῶν νόμων ἀγόμενος VIII. 278. 3. ὁ οἶνος ἄξει τὸ ἦθος εἰς τὸ μέτριον VIII. 454. 7. et sic porro.

ἀγείρειν. ἔλαθεν ἑαυτὸν σμῆνος ἀρετῶν ὑ σύνηθες, ὑδὲ γνώριμον ἀγείρας VII. 735. 9. sed vid. not. 6.

ἀγείτων, vicinis carens VII. 669. 5.

ἀγελαῖος. σύννομον ἡ φιλία ζῶον, ὐκ ἀγελαῖόν ἐστιν, ὐδὲ κολοιῶδες VI. 350. 2. οἱ πολλοὶ καὶ ἀγελαῖοι VIII. 343. 8.

ἀγελαστὶ, sine risu VIII. 900. antep.

ἀγέλαστος. ἀγέλαστόν ἐστι τὸ κρυπτόμενον VIII. 55. 7. πρόσωπον ἀγέλαστον VIII. 88. 10.

ἀγένειος, imberbis IX. 80. pen.

ἀγενὴς. τῶν κύκνων ἀγενέστερος VI. 614. 5. ὐκ ἀγενὴς νεανίας VI. 621. 12. ὐκ ἀγενὴς τὸ εἶδος VIII. 302. 14.

ἀγένητος, infectus. τὸ γεγενημένον ὐδὲ θεῶν (leg. θεῷ) δυνατὸν ἐστι ποιεῖν ἀγένητον VI. 437. 4.

ἀγένneια ψυχῆς VI. 426. 14.

ἀγεννὴς. τὸ εἶδος ὐκ ἀγεννὴς VI. 566. 10.

ἀγέννητος, non natus, sine initio et ortu VI. 582. 8.

ἀγεννήτως X. 214. 1.

ἀγεννῶς VI. 533. 13.

ἀγέρωχος, insolens, ferox. ἀγέρωχα καὶ ἄκοσμα πάθη VIII. 609. 8.

ἄγευστος. ἄγευστοι παῤῥησίας VI. 44. 5. ἐρᾶσθαι ὐκ ἄγευστος αὐτῶν παντάπασιν VI. 131. 3. θυσίας ἄγευστος VI. 472. 9.

ἀγήρως, immunis a senectute. κεῖνοι ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι VI. 640. 10. vid. etiam Tom. IX. 59. 6.

ἀγήρως, idem. τὰ ὑδρευόμενα — παραμένει ἀγήρω καὶ χλοερὰ VIII. 575. antep. τὸ φιλότιμον ἀγήρω μόνον ἡγούμενοι IX. 133. 4. vid. not. 13. τὸν ἀθάνατον καὶ ἀγήρω βίον ἀφεὶς X. 100. 12.

ἀγιστεῖαι ἱερατικαὶ VIII. 908, 6.

ἀγκαλίζεσθαι, vlnis amplecti VIII. 530. 8.

ἀγκιστροειδὴς, hami seu vnci formam referens IX. 479. 10.

ἄγκιστρον θινῶδες VII. 752. vlt. et 753. 1. vti etiam Tom. IX. 129. 1.

ἀγκτὴρ, vncus VII. 833. 2.

ἀγκυροβόλιον σάλυ καὶ πλάνης VII. 256. vlt.

ἀγκύριον, ancora VIII. 233. 7.

ἀγκυροβόλιον. τῦ λόγυ ὐκ ἔστιν ὅρμος, ὐδ' ἀγκυροβόλιον VIII. 19. 8.

ἀγλαΐζειν, ornare, honorare. πολλοῖς ἐνάλυ ὀρείυ πολλάκις ἄγρας ἀκροθινίοις ἀγλαΐσας τὴν ἀγροτέραν ἅμα θεὸν καὶ Δίκτυνναν X. 24. 8.

ἀγλαόκαρπος, egregium fructum proferens VIII. 720. 9. 721. 1. et 3.

ἀγλαῶπις νύξ VIII. 875. 8.

ἄγλωσσος, lingua carens VIII. 14. 1. et 3. et X. 17. 6.

ἄγναμπτος, a fullone non purgatus. ἐν ἀγνάμπτοις καθεζόμενοι VI. 646. vlt. vid. not. 62.

ἄγναπτος, idem. ἱμάτια ἄγναπτα VIII. 759. 1. vid. etiam pag. 761. 6.

ἀγνεύειν τῶν ἀνιέρων καὶ παρανόμων ὁμιλιῶν VI. 544. 13. ἐνιαυτὸν ἀφροδισίων ἀγνεῦσαι καὶ οἴνυ VII. 818. 10. ἀγνεύειν λόγων πονηρῶν καὶ πράξεων ἀτόπων καὶ πάθυς κ. τ. λ. VII. 819. 7.

ἀγνόημα, error VI. 628. antep. VIII. 788. 9.

ἄγνος, vitex. ἄγνυ καὶ μυρίκης χαμεῦναι VIII. 286. 6. vid. etiam p. 540. 10. et 12. et T. IX 2. 7.

ἄγνυθες, instrumentorum textoriorum genus VI. 592. vlt.

ἀγνωμονεῖν, male, improbe agere. σὲ ἀγνωμοσυνῶν καὶ ἀδικῶν ἔδδιεν, ὐδ' αἰσχύνεται VIII. 114. 2. ἐρασταῖς ἀγνωμονηθεῖσιν ὁ ἔρως ὀξὺς ὑπακύει IX. 70. 7.

ἀγνωμονεύειν, idem. πολλὰ περὶ τὴν νέμησιν ἀγνωμονευόμενος VII. 888. pen.

ἀγνωμόνως δυσωπεῖν, pudorem alicui immerito iniicere VIII. 109. 9.

ἀγνωμοσύνη, delictum, error VI. 281. pen.

ἀγνώμων καὶ δυσπραίτητος ἐπι-

θυμία VI. 504. 1. σύμπλην ἀγνώμονα δεῖ φέρειν καὶ σύσκηνον VI. 560. 7.
ἄγνωσος, ignotus VIII. 284. 8. IX. 88. 9.
ἀγονία, sterilitas animalium VI. 391. 4.
ἄγονος, sterilis. τὸ ὕδωρ ἄνευ θερμότητος ἄγονον καὶ ἀργὸν VII. 70. pen. ἄγονον νάματος χωρίον IX. 290. 3.
ἀγοραῖος, in cauſis forenſibus bene agendis exercitatus VIII. 107. pen. Ζεὺς ἀγοραῖος VIII. 330. antep. et ſic ὁ ἀγοραῖος Ἑρμῆς p. 598. 3. λόγοι βάναυσοι καὶ ἀγοραῖοι VIII. 428. 9.
ἄγος, piaculum, flagitium IX. 410. 7.
ἄγρα, captura piſcium VI. 620. 8.
ἀγράμματος, illiteratus VI. 377. 10. 705. 14.
ἄγραυλος βῦς X. 66. 1.
ἄγραφος ἀδείας νόμος VI. 620. 6.
ἄγρευμα ἀνθέων, collectio florum VI. 348. 4. et VIII. 627. pen.
ἀγρεύς, venator, epitheton Apollinis IX. 35. 12.
ἀγριαίνειν, ferocem eſſe. διάνοια ἀγριαίνουσα πρὸς τὰς παρόντας VI. 143. 13. ἀγριαίνειν καὶ παραφρονεῖν ὑπὸ μύρων VI. 545. 9.
ἄγριος. ἄγρια σπέρματα VI. 185. pen. οὐκ ἄγριος παντάπασιν ἀνδρὶ φίλῳ VI. 254. 5. ἄγριος καὶ σκληρὰ ἀπάθεια VI. 388. 7. τῶν ἀγρίων θηρίων κάκιστον φαίης εἶναι τὸν τύραννον VI. 557. 4.
ἀγρίως διατίθεσθαι πρὸς τὰς ἐλέγχοντας καὶ νουθετοῦντας VI. 305. 7.
ἀγροικία, ruſticitas. ἀγροικίαν βωμολοχίᾳ φεύγειν VI. 243. 14. ἀγροικίας φοβηθεὶς δόξαν VI. 472. 3.
ἀγροικίζεσθαι πρὸς εὐγνώμονα καὶ φιλέταιρον VIII. 274. 2.
ἄγροικος, ruſticus, agreſtis, in ſenſu morali VI. 472. 4.
ἀγροίκως τε καὶ βιαίως ὠθεῖσθαι πρὸς τὴν δόξαν VII. 304. 6.
ἀγροτέρη σῦς IX. 630. 12.
ἀγρυξία, altum ſilentium VI. 327. 14.
ἄγρωσις, nomen herbae VI. 644. pen. X. 130. 8.
ἀγύμνασος σώματος ἕξις IX. 63. 1.
ἀγύρτης, circulator. εἰς ἀγύρτας καὶ γόητας ἀνθρώπους ἐμπίπτειν VI. 632. antep. vid. etiam T. IX. 209. 13.
ἄγχειν, ſuffocare VI. 328. 2.
ἄγχι, prope VI. 262. 9.
ἀγχιβαθὴς. θάλαττα ἐν τόποις καθαροῖς καὶ ἀγχιβαθέσι (non procul a litore remotis, iisque profundis) γενναῖον ἰχθὺν καὶ πολὺν ἐκτρέφουσα VIII. 651. 3. εἰς ἀγχιβαθὲς τῆς θαλάττης ὀλισθών X. 98. 7.
ἀγχίνοια, ſolertia X. 15. 14.
ἀγχίνους, ſolers, prudens VI. 109. antep. et contracte ἀγχίνους IX. 309. 7.
ἄγχιστα, proxime. ὕπνος θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς. ex Homero VI. 408. 13.
ἀγχόνη VI. 649. 10. ſi genuina eſt lectio: vid. not. 67.
ἀγωγὴ παίδων, educatio et inſtitutio liberorum VI. 1. 2. βίων ἀγωγαί VI. 8. 1. ἡ εἰς ἄνδρας ἐκ παίδων ἀγωγὴ VI. 135. 6. ἀγωγή, modus conſolandi VI. 403. 3. ὑπὸ τῆς συνήθους ἀγωγῆς, ſicut agere conſueuerant IX. 96. 10.
ἀγωγία, ſi quis alterum blanditiis

blanditiis et lenociniis in ſuas partes trahit VIII. 504. 2.
ἀγωγὸς, vim alliciendi habens. τὸ γλυκὺ τῷ λόγῳ καὶ ἀγωγὸν VI. 54. 5. τῆς μιμήσεως ἐν τῷ πιθανῷ τὸ ἀγωγὸν ἐχούσης VI. 89. 9. κρίσεις ἀγωγοὶ ἐπὶ τὰ ὠφέλιμα IX. 106. 4. τὸ κεχαρισμένον καὶ τὸ ἀγωγὸν IX. 273. 2.
ἀγωνία τῶν σωμάτων, exercitatio corporum in ludis palaeſtricis VI. 26. 9. εἰς ἀγωνίαν καὶ φόβον ὑπάγεσθαι, angore et timore percelli VIII. 323. vlt.
ἀγωνιᾷν, dubium eſſe animi cum angore VIII. 280. 6.
ἀγωνίζεσθαι. ψυχὴ διὰ μυρίων γενέσεων ἠγωνισμένη μακρὰς ἀγῶνας VIII. 345. antep.
ἀγωνιστὴς ἀληθείας, veritatis defenſor VI. 56. 8.
ἀγωνοθεσία, munus praeſidis certaminum VIII. 884. 6.
ἀγωνοθετεῖν μίμοις καὶ ὀρχησταῖς, praemia conſtituere VIII. 457. 4. ἐνδόξως καὶ μεγαλοπρεπῶς ἀγωνοθετεῖν VIII. 483. 8.
ἀγωνοθέτης, praeſes certaminum VIII. 683. vlt.
ἀδαὴς, inſcius, ignarus. ἄπειρος καὶ ἀδαὴς ὀλίγου δεῖν ἁπάντων VII. 596. 5. τὸ ἀδαὲς πρὸς τὸν κίνδυνον VIII. 352. 1. ſed leg. ibi eſſe ἀδεὲς, vel ſenſus docet: animus intrepidus aduerſus pericula.
ἄδακρυς, ſine lacrymis. νίκην ἄδακρυν θριαμβεύων VII. 262. 5. ἄδακρυς καὶ ἄτεγκτος VIII. 351. antep.
ἀδάκρυτος, idem. μάχας ἀδακρύτους νικᾷν VII. 344. 10.
ἀδαμάντινος. τυραννὶς ἀδαμαντίνη καὶ ἄῤῥηκτος VIII. 25. 9.
ἀδαμαντοπέδιλος κίων. ex Pindaro IX. 652. 6.
ἀδάμας. κεῖνος ἐξ ἀδάμαντος, ἢ σιδάρου, κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν VI. 338. 8.
ἀδάμαστος, indomitus. ἵπποι ἀδάμαστοι μείναντες, qui mature non ſunt domiti VI. 6. vlt. μόνοις τούτοις (ſcil. τοῖς ἐρῶσιν) ὁ Αἰδὼς οὐκ ἔξιν ἀδάμαστος, οὐδ' ἀμείλιχος IX. 52. 15.
ἀδάπανος, non ſumtuoſus. τῶν κόσμων ἀδαπανώτατος ὅτός ἐστι, ſcil. comae VI. 718. antep.
ἀδηφαγία. Βοιώτιος, voracitas VIII. 515. antep. ἀδηφαγίᾳ χαίρειν VIII. 549. 4.
ἀδηφάγος, vorax VII. 84. vlt.
ἄδεια, ſecuritas, immunitas a poena. νόμος ἀδείας ἄγραφός ἐστιν αὐτοῖς, ſcil. τοῖς δελφῖσιν. VI. 620. 6.
ἄδειπνος, incoenatus VI. 598. 8.
ἀδέκαστος κριτὴς, muneribus non corruptus VI. 176. antep. τοῖς ἐκείνων πάθεσι καὶ ἥθεσιν, ὡς ἀνεντεύκτοις καὶ ἀδεκάστοις, ἐφιᾶσι τὴν κρίσιν VII. 919. 6. καθαροὶ καὶ ἀδέκαστοι τῆς ἀληθείας δικασταὶ X. 162. 5.
ἄδεκτος. κακῶ παντὸς ἄδεκτον ζῶον vocatur Deus IX. 492. 9. φύσις οὐκ ἄδεκτος ὕσα μεταβολῆς X. 249. pen.
ἀδελφικὸς. ὡς συγγενὲς καὶ ἀδελφικὸν τῷ ἀσβέστῳ καὶ ἀθανάτῳ πυρὸς σεβόμενοι τὸν λύχνον VII. 136. 15.
ἀδελφοκτόνος, fratricida VII. 48. 5.
ἀδελφὸς. ἀδελφὰ τούτοις καὶ σύζυγα φανήσονται πεποιηκότες VI. 34. 8. τὰ ἀδελφὰ δένδρα VIII. 689. 1.
ἀδενώδης, glanduloſus. τὰ χοιρα-δώδη

ραδώδη καὶ ἀδενώδη φύματα VIII. 640. 5.

ἀδέσποτος, cuius auctor et origo ignoratur. ἀδέσποτος καὶ πεπλασμένη παράδοσις VI. 20. 6. λόγος ἀδέσποτος, rumor incertus VI. 713. antep. VIII. 940. 8. 2) nullius imperio subiectus, liber. ἀδέσποτοι καὶ αὐτοκρατεῖς vocantur dii VII. 680. 6. ἀρετὴ ἀδέσποτον καὶ κακία VIII. 952. 7.

ἄδετος, non vinctus VI. 761. 11.

ἄδηκτος. τὴν συνεχῆ ταῖς ἡδοναῖς καὶ τῷ πρὸς χάριν ἄκρατον ἀεὶ καὶ ἄδηκτον ὁμιλίαν ὑπονοεῖν δεῖ VI. 204. 3.

ἀδήκτως καὶ μεθ' ἡδονῆς. ἀφιέναι ξένια τῶν πρόσθεν ἀρεσκόντων VII. 760. 2.

ἄδηλος τύχη VI. 396. 2. ἐξ αἰτιῶν ἀδήλων καὶ κατὰ μικρὸν συλλεγομένων γεννώμενοι πυρετοὶ VI. 533. 4.

ἀδηλότης. ἐν ἐρημίᾳ τοσαύτῃ καὶ τῶν καθ' αὑτὸν ἀσαφείᾳ καὶ ἀδηλότητι γεγονὼς VI. 97. 5. ἐχρῆν σε προκατακεκρικέναι τῶν ἀνθρωπείων τὴν ἀδηλότητα καὶ ὀθνείαν VI. 427. 7.

ἀδημονεῖν, angore affici VI. 287. 3.

ἀδημονία, angor, aegritudo animi VI. 290. 1.

ἀδηρίτως, sine controuersia IX. 60. 6.

ἀδηφαγία, voracitas X. 140. antep.

ἀδιάβλητος, qui iure reprehendi et culpari non potest VI. 12. 3.

ἀδιαίρετος, indiuiduus, indissolubilis VII. 868. 3.

ἀδιάλειπτος πρὸς τὸν ἀεὶ χρόνον εὐφημία VI. 462. antep.

ἀδιαλείπτως, indesinenter VI. 405. 6.

ἀδιανόητον, quod mente concipi et intelligi nequit X. 441. 3. et 15.

ἀδίαντον, nomen herbae VIII. 425. 4. 574. vlt.

ἀδιαπτώτως X. 599. 4.

ἀδιάρθρωτος περὶ θεῶν λόγος VII. 487. pen.

ἀδιάστατος. πέρας ἀσώματον καὶ ἀδιάστατον IX. 661. 16.

ἀδιάστροφος κανὼν IX. 119. pen.

ἀδιάφθορος, incorruptus. λόγος νόσῳ ἀδιάφθορός ἐστιν VI. 17. 10. φημὶ δεῖν τῆς ἀδιαφθόρου καὶ ὑγιαινούσης (scil. παιδείας τῶν τέκνων) ἔχεσθαι VI. 18. 10. οὐκ ἐν βακχεύμασι δεῖ μόνον τὴν σώφρονα μένειν ἀδιάφθορον VIII. 403. 1. ἡ δίκη παρθένος ἐστὶν, ἀδιάφθορος IX. 124. 3. ἐν ἑαυτοῖς χρυσὸν ἔχειν ἀδιάφθορον IX. 263. 5.

ἀδιαφορία VI. 191. 7. VIII. 438. 3.

ἀδιάφορος ὕλη X. 215. 7.

ἀδίδακτος, qui est sine doctrina et institutione X. 104. pen.

ἀδιδάκτως, sua sponte, sine alterius doctrina VIII. 679. vlt.

ἀδιέξοδος, cui exitus non patet. ἀδιέξοδον οἴονται τὸν πλοῦτον, ἂν μὴ μάρτυρας ἔχῃ — θεατὰς VIII. 703. 8. ὕδατα ἐν ἀδιεξόδοις ἐγκαθήμενα κοιλότησι IX. 768. antep.

ἀδιερεύνητος, inexploratus. μηδὲν ἀδιερεύνητον, μηδ' ἄπιστον (vel potius ἄπυστον) ὑπὲρ τούτων ἀπολιπὼν VIII. 354. 5.

ἀδικεῖν. εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν VI. 64. 11. 12. et 477. 7. 9.

ἀδικητικὸς, qui aliis iniuria afficiendis et laedendis delectatur VIII. 124. 8. 226. 9.

ἀδικία. τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα, τιμᾷς; ex Euripide VI. 89. 1. ἐσχάτης ἀδικίας εἶναι, δοκεῖν δίκαιον, μὴ ὄντα, Plato dixit VI. 185. 2.

ἀδικοπραγεῖν, iniuste agere VII. 951. 8.

ἄδιψος, sitim sedans, vel eam arcens. ἡ σιγὴ ἄδιψος. dictum Hippocratis VI. 336. 10. τὰ ἅλιμα καὶ ἄδιψα VI. 599. 13.

ἀδόκητος, insperatus, inexspectatus VII. 333. 5.

ἄδολος. τῆς φιλικῆς συμφωνίας ταύτης καὶ ἁρμονίας οὐδὲν ἀνόμοιον, οὐδ' ἀνώμαλον, οὐδ' ἄδολον εἶναι μέρος VI. 364. antep. sed vid. not. 85. ἀγῶνες ἄδολοι καὶ ἄτεχνοι X. 105. 12.

ἄδοξος, inglorius. οἱ φιλόσοφοι τὰς πλησίας θεραπεύοντες, οὐκ ἐκείνους ποιοῦσιν ἐνδόξους, ἀλλ' αὐτὰς ἀδοξοτέρας VI. 539. 3.

ἀδορυφόρητος, satellitibus non stipatus VI. 782. 4.

ἄδυλος, seruis carens IX. 303. 14. et pen.

ἀδύλωτος, seruituti non obnoxius. συμπεσόντων ὅπλοις ἀνικήτοις φρονημάτων ἀδυλώτων VII. 292. 8. ἑαυτὸν ἐγκρατείᾳ καὶ φρονήσει — ἴσον παρέχειν καὶ ἀδύλωτον IX. 22. 14.

ἀδρανὴς, imbecillis, infirmus. τὸ ἄρρεν ἀδρανὲς καὶ τὸ θῆλυ χωρὶς ἀλλήλων VII. 70. vlt. νηφάλιος καὶ ἀδρανὴς φάσις VIII. 609. 1. ἀδρανὴς ἡ γῆ καθ' ἑαυτὴν καὶ σκοτώδης, ἡλίῳ μὴ προσλάμποντος IX. 63. 11. ἡ δρόσος ἀσθενής ἐστι καὶ ἀδρανὴς ὄμβρος IX. 633. 9.

ἀδράστεια vocatur fatum a Chrysippo Stoico X. 362. pen. est etiam nomen radicis cuiusdam X. 784. pen.

ἄδρατος, ignauus. ἀνδράποδα χρηστὰ καὶ ἄδρατα VI. 666. 11.

ἀδρωτὴς, fortitudo, robur. ψυχὴ λιπὼν ἀδρωτῆτα καὶ ἥβην VI. 60. 12.

ἀδρύνειν, roborare. ἡ ἄργιλος ἀδρύνουσα καὶ διογκοῦσα τῇ θερμότητι τὸν πυρὸν VIII. 689. 12.

ἀδυσώπητος, nullo pudore affectus VI. 238. 13. sed τὸ ἀδυσώπητον, vacuitas a nimio, praeposteroet inepto pudore VIII. 103. pen. et 104. 13. vid. etiam p. 105. 13. vbi est in masc. ab hoc inepto pudore vacuus.

ἀδυσωπήτως, sine verecundia, impudenter VIII. 114. 6. vbi copulatur cum ἀναιδῶς.

ἄδυτον, adytum X. 761. 5.

ἀδωροδόκητος, qui muneribus se corrumpi non patitur IX. 373. pen. τὸ ἀδωροδόκητον, abstinentia a muneribus capiendis VIII. 148. pen.

ἀειγενὴς, perpetuo nascens, est epitheton mundi VII. 474. 11.

ἀειδὴς, informis. ὕλη ἄμορφος καὶ ἀειδὴς IX. 471. 9. inconspicuus, obscurus X. 644. 12. vbi ἀειδὲς καὶ ἀόρατον coniunguntur.

ἀειθαλὴς, perpetuo virens VIII. 571. 4. 574. 9.

ἀεικέλιος, indecens, indignus. αἰὼ ὤφελλες ἀεικελίῃ τρατῷ ἄλλῳ σημαίνειν. ex Homero VI. 245. 12. αὐτὸν μὲν πλαγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας. versus Homericus VIII. 426. 2.

ἀεικὴς, indignus, acerbus, saevus. ἀεικέα ἔργα VI. 67. 11. et ita etiam ἔργον ἀεικὲς p. 115. 1. ἔοικέ τοι, ὅτοι ἀεικὲς VI. 104. antep. νῦσος ἀεικὴς VIII. 716. pen.

ἀεικίνητος δύναμις, vis se perpetuo mouendi X. 220. 12. et

ita ἀεικίνητος vocatur anima pag. 268. pen.

ἀείμνηστος δόξα, gloria, quae nunquam obliuioni traditur VI. 5. 2.

ἀεινα῀ται qui fuerint VII. 193. 10. et pen.

ἀείρειν, tollere. μορφὴν δ' ἀλλάξαντα πατὴρ φίλον υἱὸν ἀείρας σφάζει. ex Empedocle VI. 654. 7.

ἀειφανὴς κύκλος, qui perpetuo cernitur, qui semper in conspectu nostro est: sic vocatur circulus arcticus IX. 519. 1.

ἀείφυλλος, foliis semper praeditus VIII. 887. 8. 888. 2.

ἀεκάζεσθαι, inuitum esse. καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ. versus Homeri VI. 397. 3.

ἀέκων, pro ἄκων, inuitus IX. 433. 3.

ἀέλιος, pro ἥλιος VI. 457. 2.

ἄελλα, procella X. 197. 7.

ἄελπτος, inexspectatus, in sensu deteriore. ἄελπτοι μόχθοι VII. 570. 3.

ἀένναος φύσις IX. 476. 12.

ἀέννaος. ποταμῶ τινος ἀεννάους πηγὰς ἀνακαλύπτων πόλει τε κ. τ. λ. IX. 106. vlt. ταύτας τὰς τηλικαύτας καὶ τοσαύτας ἡδονὰς ὥσπερ ἀεννάους ἐκτρέποντες ἔτοι καὶ ἀποσρέφοντες IX. 503. 1.

ἀεργηλὸς, ignauus, segnis. Νυκτὸς ἀϊδνᾶς ἀεργηλοῖό τε Ὕπνου κοίρανος vocatur Pluto VII. 548. 10. et X. 644. 13.

ἀέριος. τὰ ἀέρια, scil. ζῶα, volucres VI. 372. 7.

ἀεροβάτας μέγας οἶκος ἀνέμων IX. 752. 1.

ἀεροειδὴς, aëri similis IX. 558. 11.

ἀερώδης, aëreus IX. 558. antep. τόνοι ἀερώδεις X. 354. 9. vid. etiam p. 600. 12.

ἀζαλέον γῆρας IX. 154. 1.

ἄζηλος, aemulatione indignus. οἰκτρὸν καὶ ἄζηλον VI. 119. vlt. ἄζηλον τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ μηδὲν ἄνευ χρημάτων καὶ δόξης ἄγοντες VI. 131. 7. πλοῦτός ἐστιν ἄζηλος ἀληθῶς VIII. 90. 5.

ἀζηλοτύπητος, aemulatione et inuidia carens IX. 147. 6.

ἀηδία, insuauitas. ἀηδίᾳ καὶ χαλεπότητι φεύγειν τὸ ἀγεννὲς ἐν φιλίᾳ καὶ ταπεινὸν VI. 244. 2. πᾶσι μετὰ ἀηδίας δεινῆς ἐπαχθὴς φανεὶς καὶ φορτικὸς VI. 470. 10. τὴν πρώτην χαλεπότητα καὶ ἀηδίαν αὐτῆς, ἥμερον καὶ γλυκεῖαν παρέξει συμβίωσιν VI. 524. 6. vid. etiam p. 529. 2. et 560. 2.

ἀηδῶς, ingrate, illibenter VI. 271. 4. 486. 7. οὐκ ἀηδῶς ἔχειν πρὸς τὸν γάμον IX. 24. 6.

ἀήθεια, res insueta IX. 459. 9.

ἀήθης, insuetus, insolitus. μεταβολαὶ ἀέρων ἀήθεις καὶ ἄτοποι VI. 642. 3. οἱ ἀήθεις τῆ Ἀμμωνίᾳ νεανίσκοι, consuetudinis eius insueti et ignari VIII. 559. 6.

ἀηθία, res insueta et insolens VIII. 667. 11.

ἀήττητος, inuictus. τὰς ψυχὰς ἀηττήτους τῇ πατρίδι φυλάττοντες VIII. 350. antepen.

ἀθανασία, immortalitas VI. 458. vlt.

ἄθαπτος, insepultus. μή μ' ἄκλαυτον ἄθαπτον ἰὼν ὄπιθεν καταλείπῃς VI. 60. 10.

ἀθαρσὴς, timidus. περὶ τὴν λέξιν ἀθαρσέστερος VI. 299. pen. ὥσ' ὑ δέδια, — μὴ ἀθαρσέστερον ἀγωνίσωμαι VI. 570. 3.

ἀθέατος, inspectatus VIII. 272. 1.

ἀθείασος. ἀθείασοι μαντεῖαι, vaticinia, quae sine afflatu diuino fiunt VII. 641. 12. μανία οὐκ ἀθείασος, οὐκ οἰκογενὴς IX. 40. 2. οὐκ ἀθείασον ὁ τῶν ἐρώντων ἐνθουσιασμός ἐστιν IX. 43. 11.

ἀθέμιτος. ἐκείνοις (scil. Busiritis) σάλπιγγος ἀκουέιν ἀθέμιτον, illicitum est, nefas habetur VI. 572. 6.

ἄθεος, qui Deum negat VI. 629. vlt. ποίαν γῆν ἄθεον εὗρε, ποίαν θάλασσαν; VI. 634. antep. αἰσχρὰ καὶ ἄθεα ἐρωτήματα, quae Deo proponere nefas est VII. 627. 1. ἄθεον καὶ ἀνόρτασον καὶ ἀνενθουσίαστον X. 533. vlt.

ἀθεότης. ἔνιοι ἀθεότητα δεισιδαιμονίας ἀπολόγημα ποιοῦντου VI. 243. 17. ἤθεσι τὴν ἀθεότητα ἐμποιεῖν VI. 627. 3. ὁρᾶς τὸν ὑπολαμβάνοντα βυθὸν ἡμᾶς ἀθεότητος IX. 34. 6.

ἀθεράπευτος, insanabilis, in sensu morali, qui a vitiis ad meliorem mentem se reduci non patitur X. 637. 5.

ἀθερίζειν, spernere VIII. 154. 2.

ἄθεσμος, illegitimus, nefarius. βρώσεις ἀθέσμους προσάγεσθαι, quibus vesci nefas est VI. 382. pen. ἄθεσμοι πράξεις VII. 423. pen. τὰς μὲν δρᾶσαι, τὰς δὲ παθεῖν ἄθεσμα καὶ σχέτλια λέγουσι VIII. 902. vlt.

ἀθέως διέρχεσθαι τὸν βίον, vitam impie exigere VI. 460. 1.

ἄθηλυς ἵππῳ πῶλος ὡς ἅμα τρέχειν. versus Simonidis VI. 314. 10. 515. 4. VII. 755. 12. et X. 149. pen.

ἄθηλυς καὶ ἀφελὴς καλλωπισμὸς VII. 148. vlt.

ἀθηριλοιγὸν X. 810. antep.

ἄθηρος, feris carens. ἄθηρος χώρα VI. 320. antep. τὸ ἄθηρον ἅμα ταῖς λίμναις ἔνεσι καὶ ποταμοῖς X. 82. 15.

ἄθικτος, intactus, illibatus. ὦτα λόγοις ἄθικτα φαύλοις VI. 136. pen. κρίσις ἀπαθὴς καὶ ἄθικτος, καὶ ὑπὸ τῶ κολακεύοντος ἀνάλωτος VI. 205. 7. πάθος ἀκέραιον ἦθος καὶ ἄθικτον οὐκ ἔστιν εὑρεῖν VII. 727. 3. ὅπως ἄθικτος (scil. ὁ φίλος) αὐτῷ καὶ νεαρὸς ἀποδύοιτο πλεῖστον χρόνον ἐν ταῖς παλαίστραις IX. 5. 9. ὥσπερ ἱεροῖς ἀσύλοις καὶ ἀθίκτοις ἀμύναντες IX. 46. 14.

ἄθλησις. τὴν τροφὴν ὥσπερ ἄθλησιν περὶ τὸ σῶμα τῆς ἀταξίας ἀναλισκούσης VIII. 891. 2. sed vid. not. 16.

ἀθλητικὸς, athletis conueniens. ἀθλητικὰ ταῦτα, scil. ἐστὶ VIII. 596. 2. ἀθλητικοὶ ἀγῶνες VIII. 891. antep. sed vid. not. 18.

ἄθλιος ζωγράφος, pictor ineptus, artis non bene gnarus VI. 21. 10. et ita σύγγραμμα ἄθλιον, non bene elaboratum VI. 220. 8.

ἀθλιότης τελεία VI. 426. 13.

ἀθόλωτος κρήνη, fons non turbatus VIII. 894. 7.

ἀθόρυβος ὄψις VI. 303. pen. sed vid. not. 47. ἀθόρυβον καὶ ἡδεῖαν τὴν ὑποδοχὴν παρέχειν τινὶ VII. 79. 8. ἀθόρυβον ἦθος VIII. 330. 2.

ἀθορύβως ὑπομένειν τι, animo placido atque sedato aliquid perferre VI. 337. 6.

ἄθραυστος καὶ ἀκέραιος φωνὴ, nullo strepitu turbata et interrupta VIII. 883. 5.

ἄθρεπτος VII. 945. 5. vid. not. 18.

ἄθρυς, pro ἀθρόος, confertus. ἄθρυν τὸ ὑγρὸν ἐφέλκεσθαι VIII. 790. 6.

ἀθρόως ἐφιέναι τινὶ τὴν παῤῥησίαν VI. 252. 13.

ἄθρυπτος. ὦτα καθαρὰ καὶ ἄθρυπτα κολακείᾳ, aures, adulationis illecebris non corruptae VI. 136. pen. et ita ἄθρυπτος εὔνοια p. 275. 6.

ἀθρύπτως καὶ αὐτηρῶς διαιτᾶσθαι VI. 687. 5.

ἀθρυψία ἡ περὶ δίαιταν, frugalitas in victu VIII. 404. 4.

ἀθυμεῖν, moerore affici X. 775. 8.

ἀθυμία, anxietas, moeror. ἄλογοι ἀθυμίαι καὶ φόβοι VI. 490. 12. ἀθυμίᾳ συσχεθεὶς X. 718. 1. 752. 2. 785. 5. 794. 9.

ἄθυμος, ira vacuus. παρέξεις ἄθυμον καὶ ἀμήνιτον σεαυτὸν VI. 337. 7.

ἀθύμως διακεῖσθαι, moerore affici IX. 98. 6.

ἄθυρος, ianua carens. οἰκήματα ἄθυρα VIII. 5. 9. σώματα ἄκλειστα καὶ ἄθυρα ibid. vers. antep.

ἀθυροστομία, garrulitas, omnia effutiens VI. 37. 9.

ἄθυτος βοῦς, ad sacrificium ineptus VII. 433. 6.

αἰγίβοτος, pascendis caprîs idoneus: sic vocatur Ithaca X. 104. 3.

αἰγιθαλλὸς, parus VIII. 126. 1.

αἰγίοχος, epitheton Iouis VI. 423. 3.

αἰγλήεις χρυσὸς, aurum fulgens VII. 790. 1.

αἰγόκερως, capricornus IX. 486. 8. bis.

αἰγυπτιάζειν, Aegyptiorum ritus imitari VIII. 666. 2.

αἰδεῖσθαι πρεσβυτέρους, reuereri VI. 24. 11.

αἰδεσθαι, verecundum esse. ἐξελαύνειν τῶν ὀμμάτων τὸ αἰδόμενον VIII. 596. vlt.

αἰδεσὸς, venerabilis. ἡ τῶ φίλω νοθεσία — αἰδεσόν ἐστι καὶ σεμνὸν καὶ ἀναντίβλεπτον VI. 246. 10.

ἀίδηλος, poët. pro ἄδηλος. ἀκλειὴς ἀίδηλος ὑπολ νεφέεσσι σκεδάσθη VI. 140. 3.

αἰδημόνως ἔχειν πρός τινα, reuerenter se erga aliquem gerere VI. 547. 3. αἰδημόνως καὶ κοσμίως ἀπαντᾶν, respondere VIII. 37. 7.

αἰδήμων, verecundus VI. 172. antep.

ἀϊδιότης, perpetuitas, aeternitas. ἀγήρως διὰ ἀϊδιότητα vocatur coelum VII. 398. pen. ὑπ' εὖ τῷ θεῷ τὴν ἀϊδιότητα. ποιοῦσιν ἐκ φυλακῆς καὶ διακρύσεως τῶν ἀναιρετικῶν VII. 656. vlt. ἡ περὶ τὸ μυθῶδες τῆς ἀϊδιότητος ἐλπὶς X. 543. 2.

ἀίδνος, obscurus. Νυκτὸς ἀίδνᾶς ἀεργηλοῖό τε Ὕπνου κοίρανος VII. 548. 10. X. 644. 13.

αἰδοῖος, venerabilis. αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο. ex Homero VI. 103. 7. ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντο ἀμφὶ τράπεζαν θαμὰ VIII. 548. 13. αἰδοίης προσαγορεύσεις τὰς βασιλείας IX. 124. 4.

ἀΐειν, audire. ὅσα μὴ πεφίληκε Ζεὺς, ἀτύζονται βοὰν Πιερίδων ἀΐοντα. ex Pindaro VI. 638. 10. et X. 507. pen.

αἰζηὸς, iuuenis VII. 485. 8.

αἰθέριον μένος, vis aetheris VII. 426. 1.

αἰθεροειδὴς, aetheris similitudinem habens VII. 694. 6.

αἴθεσθαι, ardere. αἰθομένῳ δὲ πυρὸς, γεγαρώτερος οἶκος ἰδέσθαι VI. 380. 1. vid. etiam T. IX. 55. 6. vbi idem versus, sed paulum immutatus, legitur. ὁ χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ. dictum Pindari IX. 761. 1.

αἴθοψ οἶνος VI. 609. 9. VIII. 766. 2. et antep. (vbi etiam vid. vers. vlt.) X. 522. 3.

αἰθρία, serenitas. αἰθρίαν καὶ φῶς καὶ πνεῦμα καθαρὸν (quae omnia hic de animo dicuntur) διδόντες ἑαυτοῖς VIII. 48. 4. διόβλητον ὕδὲν * παρ' αἰθρίης τέγειν σέλας VIII. 644. 3. vid. not. 1.

αἴθυγμα ἀμαυρὸν καὶ δυσθέατον, splendor exiguus, quem vix obseruare possis X. 27. 11.

αἴθων σίδηρος VII. 390. 14.

αἰκία, contumeliosa tractatio corporis. ἔπαινοι καὶ ψόγοι πάσης εἰσὶν αἰκίας ὠφελιμώτεροι τοῖς ἐλευθέροις VI. 28. antep.

αἰκίζειν, corpus foede tractare. ἠκισμένος VI. 110. 12. μικρὰ ἠκίσαντο παραιτούμενοι VIII. 452. vlt. sed ibi leg. est ἠκίσαντο: vid. not. 22.

αἰκισμὸς, foeda et ignominiosa corporis tractatio. VI. 28. 11.

αἰλὶς VIII. 693. antep. vid. nott. 81. et 82.

αἴλουρος, felis VI. 545. 8.

αἰμάσσειν, cruentare, sauciare. ὁ ἐκ τῶν τοιούτων ἀναλογισμῶν ὀργμὸς αἱμάσσει τὴν μνήμην VI. 482. 6.

αἱματόεις, cruentus. ἥματα αἱματόεντα διέπρησσεν πολεμίζων VII. 293. antep.

αἱματώδης VIII. 774. 8. vid. not. 59.

αἱματωπὸς, sanguineus τὸ αἱματωπὸν καὶ διάπυρον VIII. 236. 8. αἱ αἱματωποὶ καὶ δρακοντώδεις κόραι: sic vocantur Furiae apud Euripidem in Oreste IX. 567. 12.

αἱμορῤῥοεῖν, sanguinis profluuio laborare, de mulieribus dictum X. 791. 7.

αἱμυλία, lepor, blanditiae VI. 56. 1.

αἱμύλιοι λόγοι, verba blanda et fucata X. 396. 12.

αἰνεῖν, pro παραιτεῖσθαι, reiicere, recusare. νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι VI. 80. 9. 10. σοφοὶ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν (pro ἤνησαν, laudarunt) περισσῶς. ex Pindaro VI. 443. 2. Τυδείδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε, μήτε τι νείκει. versus Homericus VI. 626. 6.

αἴνιγμα. ὁ δ' Οἰδίπους πῦ, καὶ τὰ κλεῖν' αἰνίγματα; VI. 267. 5.

αἰνιγματώδης σοφία, aenigmatibus et arcanis inuoluta sapientia VII. 396. 8.

αἰνὸς τρόμος, grauis tremor VI. 106. 9.

αἰνῶς τείρεσθαι, grauiter angi et affligi VI. 79. antep.

αἰολίζειν, Aeolica dialecto vti VII. 173. antep.

αἰόλος, varius. ὦ μηχάνημα, σφιγγὸς αἰολώτερον VI. 57. 8. Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν. versus Homericus X. 810. 11. et 812. 27.

αἰπόλιον, grex caprarum VIII. 212. 3.

αἰπὺς, altus. ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο δόμοιο. versus Homeri VIII. 51. 7. τιθεμένων ἀγώνων πρόφασις ἀρετὰν εἰς αἰπὺν ἔβαλε σκότον. ex Pindaro IX. 130. vlt. et X. 61. 7.

αἶρα, lolium VIII. 920. 2.

αἴρειν. εἰς ὀφρὺν αἴρουσι τὸ πρᾶγμα, supercilia contrahunt ob hanc rem VI. 217. pen. τὸ ἠρμένον ἐκ τῶν ὄντων, e rerum natura sublatum VI. 417. 9. ἀναιρῶσιν

ρῆσιν αἱρομένης τροφῆς φιλίων θεῶν βωμὸν ὄσαν καὶ ξενίων VI. 601. pen. vid. nott. 16. et 17. κίνδυνον ἀράμενοι τοσοῦτον, tanto ſuſcepto periculo IX. 458. 6.

αἱρεῖσθαι, eligere. ἑλοῦ βίον τὸν ἄριστον, ἡδὺν δ' αὐτὸν ἡ συνήθεια ποιήσει VI. 469. 6.

αἱρετὸς, electus. βίον αἱρετὸν (certum vitae genus, quo ſemper vratur) ἑαυτῷ ὑ ζητῶν VI. 190. 4.

αἶσα, fatum. ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει VI. 433. 6. ὑ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἄϊδι προϊάψει. verſus Homeri VI. 448. 2. ὀλβία αἶσα VI. 458. 4. vid. not. 62.

αἰσθητικὸς, aptus ad aliquid ſentiendum VI. 297. 7. τὰ αἰσθητικὰ καὶ τὰ σωματικὰ VI. 335. 12. ſed vid. not. 51.

αἴσιμον ἦμαρ, dies, quo mors alicui ſubeunda eſt VI. 59. 2.

αἰσιοῦσθαι, pro bono omine aliquid habere IX. 99. 4. 102. 7.

ἀΐσσειν, irruere, proſilire. ὃ μὲν (ſcil. κύων) ἐπὶ τὸν λαγωὸν ἤϊξεν VI. 8. 5. ἡ πρὸς τὸν φρύγιον αὐλὸν νεβρογόνος κνήμῃ κερασφόρον ὕας ἧξε ἔκατι κρύσεως VI. 571. vlt. vid. not. 72. αἵ τε κἄν ἀπ' ἀγχόνας ἀΐξασα. locus corruptus VI. 649. 11. οἷος πέτνυται, τοὶ δὲ σκιοὶ ἀΐσσουσιν VI. 754. 1. IX 211. 6. πρηῢς ἥρες μὲν ἄνω διὰ κύματος ἀΐξουσιν ἄμμιγα σὺν πέτρᾳ VII. 571. 2.

αἶσχος, turpitudo, probrum. τὰ ἐντὸς αἶσχη τῆς ψυχῆς VI. 306. 2. αἶσχος φύσει μετέχειν X. 13. 7.

αἰσχρολογία, turpitudo ſermonis VI. 32. 8.

αἰσχρουργία, actio turpis X. 318. 8.

αἰσχύνειν, contumelia afficere. ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, — VI. 434. 2.

αἰσχυντηλία, nimia et inepta verecundia. αἰσχυντηλίαν ἀναισχυντίᾳ φεύγειν VI. 243. 13. vid. etiam Tom. VIII. 96. 7. ſed propenſio, procliuitas ad pudorem VII. 744. 1.

αἰτητικὸς σίχος, verſus, quo quis donum ab aliquo petit VII. 321. vlt.

αἰτίζειν, petere. αἰτίζων ἀκόλυς, ὐκ ἄορας, ὐδὲ λέβητας VI. 155. 5.

αἰτιολογεῖν, cauſam alicuius rei explicare VIII. 748. antep. IX. 538. 12.

αἰτιολογία VIII. 797. pen. ſi genuina eſt lectio: vid. not. 53.

αἰχματὰς, dor. pro αἰχμητής. τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν οἷος ὢν ὑπομένειν IX. 56. 5.

αἰχμὴ, cuſpis, pro bello IX. 427. 3. 428. 9. ex Herodoto.

αἰχμητὴς κρατερὸς IX. 493. 11.

αἰὼν μακρὸς καὶ παλαιὸς VI. 349. 4. φίλης αἰῶνος ἀμέρδεσθαι, vita priuari VI. 433. 3. ζῶν λείπεται αἰῶνος VI. 458. 6. οἷον βίᾳ λαχόντες αἰῶνα, quam felix aeuum vobis obtigit X. 128. antep.

αἰώρα, oſcillatio VI. 494. 11. ταὐτὸ τοῖς ἐμβᾶσιν εἰς πλοῖον αἰώρας χάριν — πεπονθότες IX. 187. 5.

αἰωρεῖν, ſublimem tollere. ἔφρασεν, ὅσον ὕπω τὴν δίκην αἰωρουμένην ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμπεσεῖσθαι τῷ τυράννῳ VII. 34. 11.

ἀκαδημιακὸς VI. 388. vlt.

ἀκαιρία, importunitas. ἔχει καὶ κίνδυνον ἡ ἀκαιρία μέγαν VI. 251. vlt. ὦ τῆς ἀκαιρίας VIII. 254. 10. πᾶσαν ἔργῳ χάριν ἡ τῶν λόγων ἀκαιρία διαφθείρει καὶ ἀπόλλυσι VIII. 8. pen.

ἄκαιρος φιλοδοξία VI. 143. 7. ἄκαιροι πλησμοναὶ VI. 254. 7. ἄκαιρον λυτρὸν VI. 482. 3. γυνὴ φαῦλος καὶ ἄκαιρος VI. 528. pen.

ἀκαίρως γελᾶν VI. 199. 6. βλάπτοντας ὐκ ἐπαινοῦμενοι μόνον ἀκαίρως, ἀλλὰ καὶ ψεγόμενοι VI. 243. 2.

ἄκακος, ſimplex VI. 147. antep. γυνὴ σώφρων καὶ ἄκακος VI. 335. 10.

ἀκαλήφη, vrtica piſcis VIII. 664. 12.

ἀκαλλὴς φθορὰ VII. 554. 12. εἰκὼν τῆς ὄψεως ἀκαλλὴς καὶ ἄμορφος IX. 22. 2.

ἀκαλλώπιστος, ornatu carens. Σίβυλλα, ἀγέλαστα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμύριστα φθεγγομένη VII. 561. 4.

ἀκάμας ἥλιος VII. 426. 3. et IX. 302. 12.

ἄκαμπτος, inflexibilis VIII. 118. 6.

ἄκανθα ἰχθύος VI. 496. vlt. 497. 3. et 5.

ἀκανθυλλὶς, carduelis VIII. 126. 1.

ἄκαπνος, fumum non edens. ἄκαπνα ξύλα VIII. 504. 10. vid. not. 61.

ἀκαρπία, ſterilitas. ἐν φυτοῖς ποτὲ μὲν πολυκαρπίαι γίνονται, ποτὲ δ' ἀκαρπίαι VI. 391. 3.

ἄκαρπος, ſterilis. ἄκαρπος ὢν ὅλος καὶ ἀβλαστὴς διαμένει πρὸς ἀρετὴν VI. 138. 4. ἄκαρπον θέρος vocatur barba VI. 191. 12. δύσχρηστα καὶ ἄκαρπα καὶ βλαβερὰ VI. 377. 4. δόξας ἀκάρπους καὶ κενὰς διώκοντες VI. 514. 3. ὕλης ἀκάρπου ἀνάπλεως γῆ VI. 602. 9. τὴν ἀρετὴν ἄκαρπα πονεῖν λέγουσι VII. 254. pen. πρᾶγμα ἄκαρπον καὶ ἀχάριστον vocatur iniuſtitia VIII. 198. 7.

ἀκαρτέρητοι φλεγμοναὶ VIII. 923. 10.

ἀκατακόσμητος, ornatu carens VII. 671. 6.

ἀκαταληψία, comprehenſionis abſentia X. 613. 1.

ἀκατάπαυστος συμφορὰ, perpetua et nunquam deſinens calamitas VI. 436. 8.

ἀκατάσκευος ἐν τοῖς λόγοις IX. 320. 5.

ἀκατάστατος ἐπιθυμία IX. 73. pen.

ἀκατάσχετος, qui cohiberi nequit. ἀκατάσχετός τις ἐστὶν ὁ τῆς πολυπραγμοσύνης γαργαλισμὸς VIII. 73. 7. vid. etiam T. IX. 262. antep.

ἀκάτιον, nauigii genus. τὸ Ἐπικύρειον ἀκάτιον ἀραμένους, ποιητικὴν φεύγειν καὶ παρεξελαύνειν VI. 53. 6. vid. etiam T. X. 503. 4.

ἀκατονόμαστος, innominatus X. 600. 15. et antep.

ἄκατος, nauigii genus VII. 826. 2.

ἄκαυστος. ἄκαυστόν ἐστι τὸ ὕδωρ IX. 750. 3.

ἀκάχημι, moerore afficio. θανὼν δειλὸς ἀκάχησε τοκῆας. ex Homero VI. 446. 2.

ἀκαχίζεσθαι, moerere, lugere. δαιμονίη, μή μοι τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ. verſus Homericus VI. 448. 1.

ἀκεῖσθαι, ſanare. τροφῇ τὴν τῆς τροφῆς ἐπιθυμίαν ἠκέσαντο VIII. 77. 9.

ἄκεντρος, aculeo carens X. 131. 14.

ἀκέραιος χρυσὸς X. 737. vlt.

ἀκερδῶς, ſine lucro VI. 97. 11.

ἀκέσιμος,

ἀκέσιμος, vim ſanandi habens. τὰ θερμὰ τῶν ὑδάτων ἀκέσιμα IX. 766. 1.

ἀκέφαλος. ἀκέφαλα καὶ λαγαρὰ μέτρα VII. 562. 15. εἴδωλον ἀνδρὸς ἀκέφαλον VII. 644. 10. vid. etiam verſ. 12. τίχοι ἀκέφαλοι VIII. 64. pen. ἀκέφαλος τίχος qui ſit X. 809. antep. 810. 6. 812. 14. 15.

ἀκηδὴς, curarum et aerumnarum expers. αὐτοὶ (ſcil. dii) ἀκηδέες εἰσὶν VI. 72. pen. et 399. 12.

ἀκήλητος νόος, animus implacabilis VI. 224. 11. ἀπαθὴς ὢν πρὸς ἅπαντα καὶ ἀκήλητος VIII. 840. 1.

ἀκήρατος, incorruptus, ſincerus. παρὰ χρυσὸν ἔφθον ἀκήρατον ἠδὲ μόλιβδον ἔχων VI. 239. 13. αὗται εἰσιν ὡς ἀληθῶς ἀκήρατοι νομαὶ τῶν μελιττῶν X. 501. 1.

ἀκήριος. ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι, ἠδέ τις ἀλκή. verſus Homeri VI. 397. vlt.

ἀκήρυκτος πόλεμος. τῷ καλῷ πολεμεῖν τὸν ἄσπονδον καὶ ἀκήρυκτον πόλεμον X. 508. 9.

ἀκιδνὸς, infirmus. ἠδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο. verſus Homeri VI. 396. pen.

ἀκίθαρις, ſine cithara IX. 41. 3.

ἀκινησία, immobilitas IX. 754. 6.

ἀκίνητος, immobilis. κινεῖν χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν VI. 157. antep. VIII. 609. 3. ἔοικεν ὁ ἄθεος ἀκίνητος εἶναι πρὸς τὸ θεῖον VI. 629. vlt. τὰ ἀκίνητα μὴ κινεῖν VIII. 315. 16. vid. etiam Τ. IX. 28. pen.

ἄκλαυστος, indefletus. μή μ' ἄκλαυστον ἄθαπτον ἰὼν ὄπιθεν καταλείπῃς VI. 60. 10. ποταμοὶ ἄκλαυστοι καὶ λεῖοι X. 646. 3. ſed vid. not. 45.

ἀκλεὴς, inglorius VI. 140. 3.

ἀκλεῶς, turpiter, ignauiter, copulatur cum ἀνάνδρως VIII. 350. 12.

ἄκλητος, non inuitatus VIII. 214. 1.

ἀκλινὴς καθέδρα VI. 164. 11.

ἀκλινῶς IX. 66. 6. vid. not. 66.

ἄκλυστος, fluctibus et ſtrepitu carens. ἄκλυστος γαλήνη VI. 308. 14. 383. 10. ἄκλυστος καὶ κωφὸς λιμὴν IX. 113. pen.

ἄκλυτος ἀὴρ vocatur aër nocturnus, cum nullus ſtrepitus auditur VIII. 883. 4.

ἀκμάζειν, in vigore aetatis eſſe VI. 423. 14. ἔτι ἀκμαζούσης αὐτῷ τῆς βασιλείας, proſpero adhuc regni ſtatu VI. 432. 12. τῆς πανηγύρεως ἀκμαζούσης, cum maxime frequens eſſet conuentus VIII. 515. 10. τῷ Θεσσαλικῷ πολέμῳ πρὸς Ἐρετριεῖς ἀκμάζοντος, in maximo feruore belli IX. 48. 3

ἀκμαίων λέσχη, nomen loci VII. 194. 2.

ἀκμηστρατηγὸς X. 744. vlt.

ἄκμων, incus VIII. 755. vlt. 757. 1. et IX. 200. 5.

ἄκνημος, cruribus carens VIII. 65. 14.

ἄκνισσος, nidore deſtitutus. ἁπλῶν τι καὶ ἄνοψον καὶ ἄκνισσον λαμβάνοντες VI. 468. 6. ἁπλῆ καὶ ἄκνισσος τροφὴ VIII. 625. 10.

ἀκοίμητος, ſomno carens, pervigil VII. 116. 10.

ἀκοινώνητος, ſocietati non conueniens, eam non decens VIII. 546. 2.

ἀκολάκευτος, qui ab adulatione ſe corrumpi non patitur, ei aures non praebet VIII. 120. 16.

ἄκολος, buccella, fruſtum panis VI. 155. 5.

ἀκολουθητικὸς, ad obſequendum promtus. ἕξεις ἀκολουθητικαὶ τῷ αἱρεῖντι λόγῳ VII. 765. 10.

ἀκολουθία VII. 761. pen. vid. not. 65. cum πειθὼ coniungitur VII. 762. 6. 7. ἀκολουθίας πλήθει (magna comitantium caterua) καὶ κατασκευῇ σοβαρὸς VIII. 286. 4.

ἀκόλουθος ἀδικίας vocatur poena a Platone VIII. 191. 9. νόμος ἀκόλουθος τῇ τοῦ παντὸς φύσει ab eodem Platone dicitur fatum VIII. 248. 10.

ἀκολούθως VIII. 252. 6.

ἀκόλυμβος, natandi imperitus VIII. 364. 5.

ἄκομψος, minus elegans. ἐγὼ δ' ἄκομψος εἰς ὄχλον δεῦρο λόγον. verſus Euripidis VI. 18. antep.

ἀκόμψως, inſcite VI. 14. 8.

ἀκόνιτον, aconitum, herba venenata VIII. 54. 8.

ἀκοντίζειν τὸ δόρυ, haſtam iaculari, in medium proiicere IX. 405. pen.

ἀκοντισμὸς, iaculorum proiectio VI. 27. 6.

ἀκοντιστὴς, iaculandi peritia VIII. 532. 5.

ἀκόρεστος, inſatiabilis. ἱστορίαν τὸ ἐπιθυμεῖν ἀεὶ τῆς ἀληθείας ἀκόρεστον ἀπολείπουσαν καὶ ἄπληστον ἡδονῆς X. 496. 3.

ἀκορίη τροφῆς, non nimia exſaturatio in capiendis cibis VI. 492. pen.

ἀκοσμία, ornatus abſentia, deformitas VI. 535. 6.

ἄκουσμα, auditio, omne, quod auditur VI. 23. 4. ἄκουσμα παιδικὸν VI. 136. 1.

ἀκουστικὴ αἴσθησις VI. 136. 6.

ἀκραιφνὴς ὄρεξις VI. 481. 5.

ἄκραντος, imperfectus, inefficax. ἄκραντα γάρ με ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς IX. 267. 14.

ἀκρασία τῆς γλώττης, incontinentia, futilitas linguae VI. 36. 2. κακοηθείᾳ καὶ ὕβρει μεμιγμένη ἀκρασία VI. 250. 2. ἡ περὶ τὰς συνουσίας ἀκρασία VI. 493. 1. οἱ ἐξ ἀκρασίας καὶ φιληδονίας κεκραμένοι VI. 526. 5. ἔστι τις καὶ φιλανθρωπίας ἀκρασία VIII. 701. 10.

ἀκρατὴς περὶ τὰς ἡδονὰς καὶ ἀνάγωγος VI. 529. antep. ἡδονῇ παράνομοι καὶ ἀκρατεῖς VIII. 339. antep.

ἀκράτισμα, ientaculum VIII. 895. 11. 897. 7. et 11. 898. 2.

ἄκρατος, adiect. ὐκ ἀηδὴς ὁ φίλος, ὐδ' ἄκρατος VI. 181. 4. τὴν συνεχῆ ταῖς ἡδοναῖς καὶ τῷ πρὸς χάριν ἄκρατον ἀεὶ καὶ ἄθικτον ὁμιλίαν ὑπονοεῖν δεῖ VI. 204. 3. ἐφαιρεῖν τὸ ἄγαν καὶ τὸ ἄκρατον τῆς παῤῥησίας, ὥσπερ φωτὸς VI. 243. 7. ἐμπαθὴς ψυχὴ παῤῥησίαν καὶ νηθεσίαν ἄκρατον ὐκ ἀναδέχεται VI. 266. 10. ἀκράτῳ τῷ κακῷ χρῆσθαι VI. 279. 4. γυνὴ φύσει αὐσηρὰ καὶ ἄκρατος καὶ ἀνήδυντος VI. 537. 10. 2) *subſt.* merum, notiſſimum eſt, et ſaepiſſime occurrit.

ἀκρατῶς ἔχειν, ſe continere non poſſe in aliqua re VIII. 70. antep. vbi de curioſitate dicitur: et ſic πρὸς δόξαν ἀκρατῶς ἔχοντες VIII. 159. 5.

ἀκριβολογεῖσθαι περί τινος, accurate de aliqua re differere VIII. 143. 14. et ἀκριβολογεῖσθαί τι VIII. 253. 1.

ἀκρὶς, locuſta VI. 558. 7.

ἀκριτόμυθος, qui ſine iudicio verba

verba effutit, quaecunque in buccam veniunt VI. 126. 4.

ἄκριτος, iniudicatus, anceps. καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω. ex Homero VI. 542. 9. μὴ καὶ τῶν Αἰγυπτίων ἀκριτώτεροι φανῶμεν, iudicio minus praediti VI. 605. 6.

ἀκρίτως, sine iudicio. ὑκ ἀκρίτως ἀνάπλεως ὧν ἤκουε τῆς μητρὸς ἀεὶ καὶ τίτθης VI. 131. 3. φορὰς πάσας πρὸς ὐδὲν ἀκρίτως ἐφέροντο, temere huc illuc agitabantur VIII. 232. 9.

ἀκρόδρυα VIII. 721. 7.

ἀκροθίνια, manubiae IX. 456. antep. et vlt.

ἀκροθώραξ, semiebrius VIII. 604. 6. et 10. 605. 2. et 9. 606. 13. τὸν παρακτικὸν καὶ ἀκροθώρακα τῆς μέθης τόνον ἐπάγειν VIII. 609. 2.

ἀκρόκομος, altis comis praeditus, de arboribus dictum. ζῶον δ' ἶσον ἀκροκόμοισι φοινίκων ἔρνεσι. versus ex Orphicis VIII. 887. 6.

ἀκρόπλους, in superficie nauigans VIII. 337. antep.

ἄκρος. ἀνὴρ ἄκρος διαλέγεσθαι vocatur Socrates, in differendo exercitatissimus VIII. 301. pen. ὐ δι' ἄκρας τὸ σοφὸν εὕρηται φρενὸς IX. 29. 2.

ἀκρόσοφος, admodum sapiens. χορὸς εὐρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνυμένων διὰ σομάτων φθεγγόμενος X. 508. vlt.

ἀκροσφαλής, procliuis, pronus. ἀκροσφαλεῖς εἰσιν αἱ ψυχαὶ πρὸς ὀργὴν διὰ τὸν οἶνον VI. 252. 1. ἐμπείρως ἔχειν, πρὸς τί πάθος ἀκροσφαλής τις ἐστὶ VIII. 454. antep.

ἀκροσφαλῶς ἔχειν, ad lapsum procliuem esse VIII. 717. vlt.

ἀκρότης, summitas, perfectio. αἱ ἀκρότητες, perfecta cognitio cuiuscunque artis et scientiae VI. 4. 7. ἀκρότης λογικῆς φύσεως VI. 87. 5. αὐτοτελής τις ἐστὶν ἀκρότης τῦ λόγυ καὶ δύναμις VII. 747. 10. vid. etiam vers. pen. ἀκρότητας ἀντιπάλυς συνάγειν X. 274. 14.

ἀκροχολία, iracundia, procliuitas ad iram VI. 195. vlt. ὀργιλότης, εἰς ἀκροχολίαν καὶ πικρίαν καὶ δυσκολίαν τελευτῶσα VII. 782. 6. μὴ θυμὸν ἐμφαίνυσα, μηδ' ἀκροχολίαν IX. 231. 5.

ἀκροχορδών, verruca VIII. 228. 1. IX. 194. 12.

ἀκρώνυχος. ἀκρώνυχον (extremis vnguibus) ὑπὲρ σφαῖρας τινὸς ἴχνος καθεῖσα VII. 260. 5. δρυοκολάπτης ἐπιφοιτῶν καὶ προσκαθίζων ἀκρώνυχος VII. 271. 3.

ἄκρως μακάριοι καὶ θεῖοι VIII. 344. 8. ἄκρως ἀγαθοὶ X. 520. pen.

ἀκρωτηριάζειν τὸ σῶμά τινος, mutilare VII. 872. pen.

ἀκτάζειν, in litore coenare VIII. 654. 2.

ἀκτέον, agendum, ducendum est VI. 611. 14.

ἀκτὴ Δήμητρος, fruges VI. 132. 5.

ἀκτήμων, possessionibus, opibus carens IX. 303. pen.

ἀκτὶν, radius solis VI. 556. 10.

ἀκτινοβολία, radiorum emissio IX. 122. 16.

ἀκυβέρνητος, gubernatione carens. ὑκ ἄνυν καὶ ἄλογον καὶ ἀκυβέρνητον αἰωρεῖτω τῷ αὐτομάτῳ τὸ πᾶν VII. 455. antep. ἀκυβέρνητος καὶ ἀνερμάτιστος VII. 953. 8. καθάπερ ἀκυβέρνητα πρὸς γῆν ἐξενεχθέντα X. 81. 10. vid. not. 79.

ἀκύμων καὶ γαληνὸς βίος VI. 25. 8. ἐσώσης πάντη τῆς θαλάσσης ἀκύμονος VI. 615. 10.

ἀκώλυτος, impedimento carens VI. 521. vlt.

ἀλαζὼν vocatur spica cassa, quae ob leuitatem in sublime excrescit VI. 302. 7.

ἀλάλημαι, erro, vagor. ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπυς ἀλάληται. versus Hesiodi VI. 400. antep.

ἀλαμπὴς καὶ ἀμυδρὰ ζωὴ VI. 635. 1.

ἀλαπάζειν, vastare, diripere. δώδεκα γὰρ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων. versus Homeri VIII. 141. pen.

ἄλαστος ἀγὼν VII. 367. 15. sed vid. not. 30. p. 368.

ἄλγος. ἄλγεα δ' ἔμπης ἐν θυμῷ κατακείσθω ἰάσομεν ἀχνύμενοί περ. ex Homero VI. 399. 8. ἄλγος ὐθὲν ἅπτεται νεκρῦ VI. 417. antep. ὅσσα δὲ δαιμονίῃσι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν, ὧν ἂν μοῖραν ἔχοις, ταύτην ἔχε, μηδ' ἀγανάκτει. praeceptum Pythagoricum VI. 443. 15.

ἀλγύνειν τε καὶ κακίζειν ἑαυτὸν, ἁμαρτάνοντα VI. 306. 8.

ἀλέα, calor. ἄλειμμα τὸ πρὸς πυρὶ βέλτιον, ἂν ἀλέας δέηται τὸ σῶμα VI. 498. 10. ἡλίῳ μικρὰν, ἔτι δ' ἐλάττω σελήνῃ χάριν αὐγῆς μόνον καὶ ἀλέας ἀνθρώπων ἐχόντων VI. 603. 2. σώματος κρᾶσις καὶ πρὸς ἀλέαν κακῶς πεφυκυῖα καὶ πρὸς κρύος VIII. 119. 7.

ἀλεαίνεσθαι, calefieri IX. 759. 3.

ἀλεείνειν, vitare. Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο. versus Homeri VI. 85. pen. et 626. 3.

ἀλεεινὸς, tepidus, calidus. λιπαρᾷ καὶ ἀλεεινῇ τρίψει χρηστέον πρὸ τῦ περιπάτυ VI. 495. 3.

ἄλειμμα τὸ πρὸς πυρὶ VI. 498. 9.

ἀλεῖν, molere VI. 598. pen.

ἄλει, μύλα, ἄλει· καὶ γὰρ Πιττακὸς ἀλεῖ μεγέλας Μιτυλήνας βασιλεύων VI. 599. 1. 2. ὥς' ὐχ ὁρῶ, τὶ χρήσιμον ἔνεστι τοῖς ὀψὲ δὴ τύτοις ἀλεῖν λεγομένοις μύλοις τῶν θεῶν VIII. 172. 10.

ἀλείπτης VI. 220. 1. 493. antep. 504. 10.

ἀλειπτικὸς, certaminibus palaestricis deditus, et in iis exercitatus VIII. 447. 2.

ἀλείφειν. ἀλήλιμμαι VI. 561. 8.

ἀλεξιάρη VIII. 609. 7.

ἀλεξίκακος, mala depellens. χρῶνται πρὸς τὰς φόβυς αὐτοῖς (scil. nominibus idaeorum Dactylorum) ὡς ἀλεξικάκοις VI. 316. 11. ἀλεξίκακε VI. 566. pen. vid. etiam T. X. 435. 7. et 536. pen.

ἀλεξιφάρμακοι δυνάμεις VIII. 633. pen.

ἀλέτριος, molendus. τὰ ἀλέτρια VIII. 770. 1.

ἀλετρὶς, molitrix X. 532. vlt.

ἀλήγως, salem ferens. ἀληγὰ πλοῖα VIII. 732. 10. et ita τὰ ἀληγὰ τῶν πλοίων IX. 614. vlt.

ἀληθεύειν, veritatis studiosum esse VI. 328. 6. αὐτοῖς προσέχοντας, πῶς ἀληθεύσομεν ἔν γε παιδιᾷ καὶ μετὰ σπυδῆς ἁπάσης VII. 818. antep. ἀπισῦνται οἱ λάλοι, κἂν ἀληθεύωσιν VIII. 6. 3. ποιῶ σε ἀληθεύειν VIII. 121. pen.

ἀληθινὸς. δάκρυον ἐξῆγεν ἀληθινὸν VI. 257. 2. ὧν θαυμάζυσιν ἄνθρωποι πραγμάτων, ὐκ ἔστιν ἄνευ φρονήματος ἀληθινῦ καὶ βεβαίυ καταφρονῆσαι VI. 291. 4.

ἄληπτος πέτρα, rupes inexpugnabilis VI. 689. 12. ἡ ψυχὴ αἰσθήσει ἄληπτός ἐστι X. 600. 7.

ἄληστος, non obliuiscendus. ἀλήστων τινῶν καὶ παλαιῶν μιασμάτων μνήμαις ἐπεξιόντες VII. 647. 5.

ἁλήτης VI. 79. vlt.

ἁλίβαντες vocantur mortui, et cur IX. 762. 9.

ἁλιγενὴς a poëtis vocatur Venus, et cur VIII. 733. 4.

ἁλιεύς, nomen piſcis X. 72. 6.

ἁλιευτικὸς κύρτος VII. 922. 11.

ἄλιμος, famem arcens VI. 598. 6. 599. 13.

ἁλίνδα, nomen plantae X. 762. antep.

ἁλινδεῖσθαι, volui, ſeſe volutare. ἁλινδούμενος ἵππος VII. 559. 9. et 12.

ἁλίσκειν. τὰ χαλεπὰ ταῖς ἐπιμελείαις ἁλίσκεται VI. 5. 11. ὑπὸ τῆς σκιᾶς ἁλίσκεσθαι dicitur luna in eclipſi lunari VI. 549. antep. μήτε συκοφαντῶν ἁλῶναι τὰς ἀποκρίσεις VI. 580. 12.

ἁλίτεσθαι ἑφετμὰς Διός, violare VI. 110. 10. et antep.

ἁλιτήριος vnde dictus ſit VIII. 75. 10. et 15.

ἁλιτηριώδης καὶ τραγικὴ ποινὴ X. 530. 10.

ἄλκιμος. ἄμες ποτ' ἦμεν ἄλκιμοι νεανίαι. cantus ſenum Spartanorum VIII. 153. 9. πᾶν ὕδωρ προσφιλὲς παρέχεται ἄλκιμον VIII. 658. pen. ſed vid. not. 59.

ἀλκυών, auis illa notiſſima VI. 480. antep.

ἀλλαγή, mutatio. ἡ δεισιδαιμονία θεῶν ἀλλαγὴν ὃ δίδωσιν VI. 635. 3. ὡς ἀπέγνω τῆς σωτηρίας πρὸς αὐτὸν ἀλλαγὴν κελεύσας IX. 89. antep. locus corruptus: vid. not. 58.

ἀλλακτέον, mutandum VI. 193. vlt.

ἀλλάττειν, permutare. ἠλλαττόμεσθ' ἂν δάκρυα, δόντες χρυσίον VI. 401. 7.

ἀλληγορεῖν, figurate aliquid exprimere, ſeu explicare. γλίσχρως ἀλληγορῶσι VII. 429. 5. Ἕλληνες Κρόνον ἀλληγορῶσι τὸν χρόνον VII. 434. pen. vid. etiam Tom. X. 144. 2.

ἀλληλοφαγία X. 144. 4.

ἀλληλοφυὴς IX. 598. 12.

ἀλλιγᾶρε, vox Latina, *alligare* VII. 130. 11.

ἀλλογνὼς. ἡ φύσις σαρκῶν ἀλλογνῶτι περιῃέλλυσα χιτῶνι X. 154. 1.

ἀλλοδαπὸς, alienigena VI. 135. 14.

ἀλλοινία, fruitio variorum vini generum. αἱ ἀλλοινίαι λεγόμεναι τάχιστα μεθύσκουσιν VIII. 626. 6.

ἀλλοιῶν, mutare VIII. 337. 5. ἡ καλυμένη πέψις ἀλλοιῶν πέφυκε καὶ μεταβάλλειν τὴν τροφὴν VIII. 633. 7. ἀλλοιοῦντες καὶ τρέποντες καὶ σβεννύοντες ἡδύσμασι μυρίοις τὸν φόνον, ſcil. animalium mactatorum X. 138. 4.

ἀλλοίωσις, immutatio IX. 502. 2.

ἀλλοιωτὸς, mutabilis IX. 496. 6.

ἀλλόκοτος, monſtroſus, abſurdus. ἔμπληκτος καὶ ἀλλόκοτος φύσει VI. 565. antep. ἔργον ἀλλόκοτον VIII. 190. vlt.

ἀλλοπρόσαλλος, epitheton Martis apud Homerum IX. 33. antep.

ἀλλοτριῶν, abalienare X. 377. 8. 11. et 13.

ἁλμὰς ἐλαία, oliua ſalſa VIII. 740. 8.

ἅλμη, ſalſugo, aqua marina VI. 575. 3. VIII. 479. 1. et 482. 6.

ἁλμυρὶς, ſalſugo VII. 20. 12. IX. 617. 7.

ἁλμυρὸς, ſalſus VI. 518. vlt. ποτίμῳ λόγῳ ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλύζεσθαι X. 151. 11.

ἁλμυρότης, ſalſugo IX. 617. 10.

ἁλοᾶν, pulſare, contundere. λίθῳ τὴν κεφαλὴν, ὑπέρῳ δὲ τὸν τράχηλον ἠλοήθην VII. 294. pen.

ἀλογία, diſcrepantia a ratione VI. 581. pen.

ἀλογιστεῖν, contra rationem agere, inſanire VIII. 605. 14.

ἀλογιστία, actio a ſana ratione abhorrens VI. 436. 4. vbi de nimio et immoderato luctu dicitur.

ἀλόγιστος τόλμα VI. 206. 11.

ἀλόη, aloë VI. 536. 5.

ἀλοιδόρητος, qui iure reprehendi non poteſt VI. 331. 4. οὐδὲ τῶν ἄλλων θεῶν (ſcil. praeter Amorem) σχεδὸν ἀλοιδόρητος οὐδεὶς ἐκπέφευγε τὴν ἀλοιδόρητον ἁμαθίαν IX. 33. 6. 7. ſed vid. not. 13.

ἀλοιτὴς θάνατος X. 579. 9.

ἀλοιφὴ ἀνελευθερίας καὶ πλεονεξίας VIII. 236. 8.

ἄλοξ, pro αὔλαξ, ſulcus. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. verſus Aeſchyli VI. 116. 4. et 706. 9.

ἄλυτος, illotus. οὐδ' ἀλύτης ποτὲ φευκτέον ἐλθεῖν ἐπὶ τροφὴν VI. 468. 7. et ita γεύσασθαι τροφῆς ἀλύτης p 469. vlt.

ἅλς, ſal. οἱ περὶ ἅλα καὶ κύμινον VIII. 727. 1. et 5. vid. etiam verſ. 8.

ἅλσος τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν VI. 561. 10.

ἀλσώδης. τὰ ἀλσώδη καὶ εὐπέταλα καὶ σκιερὰ καταμίξαι τοῖς φυτοῖς VIII. 570. 8.

ἀλύειν quid ſignificet VI. 79. 13. antep. et vlt.

ἀλυκότης, ſalſugo VIII. 480. 2.

ἀλύμαντος, qui laedi, violari nequit. ὁ λόγος ὑπηρετικὸς τῇ νῇ — γήρᾳ ἀλύμαντος VI. 17 10.

ἀλυπία, doloris et moeſtitiae abſentia. κράτιστον πρὸς ἀλυπίαν φάρμακον ὁ λόγος VI. 394. 1.

ἄλυπος, dolore carens. μετ' ἀγνοίας τῶν οἰκείων κακῶν ἀλυπότατος ὁ βίος VI. 439. 11.

ἀλύπως φέρειν πάντα VI. 212. 7.

ἄλυρος, lyra deſtitutus. ἄνυλοι καὶ ἄλυροι ἔρωτες VII. 598. vlt.

ἄλυς, anxietas VI. 290. 1.

ἄλυσσος βοτάνη VIII. 568. 9.

ἄλυτος, indiſſolubilis X. 220. 4.

ἅλφειν, inuenire, redimi VIII. 654. vlt.

ἀλφηστὴς VIII. 379. 7.

ἀλφὸς, vitiligo X. 792. 6. et 793. 6. vbi in plurali legitur.

ἀλώβης ἐπίπαγος VIII. 482. pen.

ἀλώπηξ, nomen piſcis X. 67. 10.

ἅλως, area circa Lunam IX. 538. 13. 554. 11. 12. antep. et vlt.

ἁλώσιμος, expugnabilis. οἰκία ἁλώσιμος ὑπὸ χρημάτων VIII. 306. 13. φιλία ἐν χρόνῳ πολλῷ καὶ δι' ἀρετῆς ἁλώσιμον VIII. 620. 2.

ἁλωτὸς, qui capi poteſt. πᾶν τὸ ζητούμενον ἁλωτὸν, ἐκφεύγει δὲ τὰμελούμενον. ex Sophocle VI. 369. 14.

ἀλώφητος, non ceſſans. τὸ ἐνδελεχὲς καὶ ἀλώφητον ἔχουσι X. 181. pen.

ἁμαθία καὶ ἄγνοια ἡ περὶ θεῶν VI. 627. 1.

ἁμᾶν, metere. ἀντὶ ταύτης τῆς διαίτης τὴν ἐλευθερίαν ἁμώμεθα VI. 789 6.

ἅμαξα, currus. σεμνύνεται τῷ ἄοικος εἶναι χρῆσθαι ἁμάξῃ VI. 587. vlt.

ἁμαξοκυλιστὴς VII. 213. antep. et 214. vlt.

ἁμαρτητικὸς, ad peccandum procliuis, copulatur cum φαῦλος VII. 655. vlt. τὸ ἁμαρτητικὸν,

quod peccatis et erroribus est obnoxium VII. 767. 7. VIII. 180. 4.

ἁμαρτοεπὴς, sermonibus peccans VI. 126. 2.

ἀμαυρὸς, obscurus, vilis. ἡδονὴ ἀσθενὴς καὶ ἀμαυρὰ VI. 476. 7.

ἀμαυροῦν, obscurare, delere. χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν. ex Pindaro VI. 73. 8.

ἀμαυρῶς κατακύειν ῥοίζῳ τινὸς ὑπὲρ κεφαλῆς περιελαυνομένῳ VIII. 332. antep.

ἀμαύρωσις, obscuratio VI. 564. antep. ἡ τῶν χρησηρίων ἀμαύρωσις VII. 621. 7.

ἄμαχος ὁ τόνος τῆς παῤῥησίας ὅτός ἐστι VI. 246. pen. ἄμαχόν τι γένηται πρᾶγμα γαμετὴ γυνὴ καὶ νόμιμος VI. 533. antep.

ἀμβλύνειν τινὰ, iram alicuius retundere, mitigare VI. 111. 12. τῆς ψυχῆς τὸ λογικὸν ἀμβλύνειν VI. 500. 8. τὸ φιλότιμον ἀμβλύνειν καὶ δυσωπεῖν IX. 131. 4.

ἀμβλὺς ἐν τοῖς μεγίστοις νυθετῶν ἔστω καὶ ἄπρακτος, parum efficiet admonitionibus suis, vanae et irritae eae erunt VI. 270. 2.

ἀμβλύτης, tarditas, hebetudo. διάνοια ἀχλύος πολλῆς καὶ ἀμβλύτητος γέμουσα VI. 153. 2. αἱ ἀνωμαλίαι καὶ ἀμβλύτητες τῶν φιλοσοφούντων VI. 284. 4. ἡ πρὸς πέψιν ἀμβλύτης τοῦ πνεύματος X. 137. 2.

ἀμβλυωπεῖν, hebeti visu esse VI. 197. 2.

ἀμβλυωπία, hebetudo oculorum VIII. 920. 9. X. 742. 1.

ἀμβλυώττειν, coecutire. τὸ τῇ γήρως ἀμβλυώττον καὶ δύσκωφον ἐπὶ τὰ γιγνόμενα μεταφέρειν VI. 46. 1. ὀφθαλμὸς ἀμβλυώττων καὶ τεταραγμένος X. 16. 8.

ἀμβολιεργὸς, procrastinator, qui rem aliquam ab alio tempore in aliud identidem differt VI. 449. 5. ἀμβολιεργοὶ τοῦ κακῶς ποιεῖν improbi esse negantur VIII. 167. 10.

ἀμβροσία, cibus deorum VI. 596. 1.

ἀμέθυσος, amethystus, nomen herbae et gemmae VIII. 565. 6. coll. vers. 7. sed in neutr. plur. τὰ ἀμέθυσα, amuleta, quae vt remedium aduersus ebrietatem appenduntur VI. 51. 9.

ἀμειδὴς ποταμὸς, fluuius illaetabilis, iniucundus X. 648. 1.

ἀμείλικτος, implacabilis, immitis VI. 282. 1.

ἀμείλιχος, idem IX. 52. 15.

ἀμελεῖν τοῦ σώματος, curam corporis negligere VI. 520. 4.

ἀμελῶς, absque diligentia. οὐδ' ἀμελῶς, οὐδ' ἀπείρως διαλέγεσθαι περί τινος VI. 600. 12.

ἀμέμπτως ἐπαινεῖν αὐτὸν, sine iusta reprehensionis causa laudare semetipsum VIII. 137. 11.

ἀμεμφὴς, reprehensione carens. ἔργον ἀμεμφὲς εἰς ἀρετὴν καὶ ἀκέραιον οὐκ ἔστιν εὑρεῖν VII. 727. 1.

ἀμενηνὸν, imbecille, irritum reddere VI. 79. 9.

ἀμέρδεσθαι φίλης αἰῶνος, vita priuari VI. 433. 3.

ἀμερὴς, indiuiduus. ἀμερὲς καὶ ἀμέριστον X. 170. 4. et 9.

ἀμεριαῖος, momentaneus. ἀμεριαία φρόνησις X. 327. 1. ἀμεριαία εὐδαιμονία X. 327. 10. et vlt. et 328. 1.

ἀμεριμνία, absentia curarum IX. 299. 1.

ἀμέριμνος, curarum vacuus VI. 383. 5.

ἀμέριστος οὐσία, quae diuidi nequit X. 167. 2. ἀμερὲς καὶ ἀμέριστον X. 170. 5. et 9.

ἀμετάβλητος βίος VI. 376. 14. vid. nor. 35.

ἀμεταδότως ζῆν, tam parce et tenaciter viuere, vt nemini aliquid impertias VIII. 83. vlt.

ἀμετάθετος, immutabilis VIII. 686. 4.

ἀμεταμέλητος ἡδονὴ VI. 519. 10.

ἀμετάπτωτος, immutabilis. ἡ φιλία τάσιμόν τι ζητεῖ καὶ βέβαιον ἦθος καὶ ἀμετάπτωτον ἐν μιᾷ χώρᾳ καὶ συνηθείᾳ VI. 366. antep. λόγος ὁμολογούμενος καὶ βέβαιος καὶ ἀμετάπτωτος VII. 736. 5. αἱ βύβλοι — ἃ περὶ τῶν βεβαίων καὶ ἀμεταπτώτων VII. 745. antep. φίλος ἀμετάπτωτος καὶ βέβαιος VIII. 619. antep. τὸ ἀμετάπτωτον ἐν ταῖς κρίσεσι καὶ βεβαιώσεσι X. 382. 16.

ἀμετάσατος, idem. τὸ ἀμετάσατον βίου σχῆμα VI. 511. pen. ἡ μὴν οὐδὲ τὴν ὀλυμπίαν ἄξιόν ἐστιν ὥσπερ εἱμαρμένην ἀμετάσατον καὶ ἀμετάθετον ἐν τοῖς ἀθλήμασιν ἐκπεπλῆχθαι VIII. 686. 3.

ἀμετρία, excessus modi in re quacunque. εἰς ἀμετρίαν δεινὴν (in dicendo puta) καὶ πολυλογίαν ἐμπίπτειν VI. 19. pen. ἀμετρία γαστρὸς VI. 40. 9. παῤῥησίας ἀμετρία διαφθεῖραι τὸ φιλικὸν καὶ κηδεμονικὸν VI. 244. 7. φειδόμενος τῆς ἀμετρίας (nimiae magnitudini) τοῦ συγγράμματος VI. 413. 3. et ita quoque φειδόμενος τῆς τοῦ λόγου ἀμετρίας, in eodem opusc. p. 434. 9.

ἄμετρος στίχος, versus, in quo contra regulas metricas peccatum est VI. 300. 2.

ἀμέτρως ἐν ἡδοναῖς τηκόμενον καὶ ῥιβούμενον σῶμα VI. 515. 11.

ἄμη, falx, sarculus, it. haustrum. ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας. prouerbium VIII. 39. 2. vid. etiam T. X. 16. 14.

ἀμήνιτος, ira vacuus. παρέξεις ἄθυμόν καὶ ἀμήνιτον σεαυτὸν VI. 337. 8. τὸν θεὸν εὐμενῆ φύλαττε καὶ ἀμήνιτον, ne succenseat VII. 628. 7. ὐδ' αὐτοῖς Λακεδαιμονίοις ἀμήνιτον ἔοικεν εἶναι τὸ δαιμόνιον VIII. 284. 2. πρᾶος πανταχοῦ καὶ ἀμήνιτος ὢν περὶ τὰς δυσημερίας VIII. 954. pen. παρέχειν ἑαυτὸν — ἥμερον διαλλακτὴν, ἀμήνιτον ἐπὶ τῶν πρώτων αἰτιῶν μένοντα IX. 282. 11.

ἀμηνίτως, sine ira. τὰς τοιαύτας ἀπολογίας ἀμηνίτως δέχονται παῤ αὐτῶν VI. 359. 3. ἀμηνίτως καὶ φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι IX. 227. 13.

ἄμης, placentae genus X. 576. 10. et 11.

ἀμηχανία, inopia consilii, imbecillitas animi in grauioribus aerumnis perferendis VI. 451. 5.

ἀμήχανος. ᾧ ἄνευ κακώσεως ἑτέρᾳ τὴν αὑτοῦ σωτηρίαν ἀμήχανον ὁ θεὸς πεποίηκε, τούτῳ — VI. 606. 7. δεῖ τὰ μὲν εἰκότα λέγειν, τὰ δ' ἀμήχανα (quae nullo modo explicari et intelligi possunt) σιωπᾷν VI. 611. 8. ἀμήχανόν τινα τοῦ βοηθεῖν τῇ παρθένῳ προθυμίαν ἐν τῷ τότε πάθει λαβὼν VI. 621. 13. ἀμήχανος ἡ φορὰ καὶ πλάνη καὶ μεταβολὴ πᾶσα πάντων VII. 257. antep. ἀμηχάνους (maximas, ineffabiles) ἡδονὰς καὶ προσδοκίας ἔχουσαι ἐλπίδες X. 550. 10.

ἀμία, nomen piscis X. 26. vlt. et 66. pen.

ἀμιξία διαίτης tribuitur principibus IX. 119. 6.

ἀμὶς, matula. σιτίον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν. praeceptum Pythagoreo-

goreorum, et quid significet VI. 42. 15. sqq.

ἀμισὴς, liber ab odio, non invisus VI. 32. 12

ἀμισθὶ, sine mercede, gratis VIII. 133. 4.

ἄμισθος διδάσκαλος vocatur inimicus VI. 335. 3. ὁ ἀδόλεσχος ἄμισθος ἐστι πρόδοτης VIII. 30. 5.

ἀμμίσγειν, pro ἀναμίσγειν. τῷ δέ τι καὶ πόθος εἴτε διὰ πέψεως ἀμμίσγων. ex Empedocle IX. 631. 8.

ἀμνημονεύειν τινὸς, obliuisci alicuius rei VIII 416. 7.

ἀμοιβαῖος, mutuus. εὐσεβὴς ὢν πρὸς τοὺς θεοὺς, τῆς ἀμοιβαίας ἔτυχε χάριτος X. 802. 2.

ἀμοιβὴ, compensatio, retributio. εἱμαρμένον τῶν κακῶν βιωσιμάτων κακὰς ἀμοιβὰς ἐστι καρπώσασθαι βροτοῖς VI. 83. 12.

ἀμοιρεῖν, expertem esse. βίος ἀμοιρήσας φιλοσοφίας VI. 25. 13. οὐδὲ τῶν ἀβελήτων καὶ τυχηρῶν ἀμοιρεῖν ἀξιώσιν, scil. adulatores VI. 196. pen. ἀμοιρεῖν αἰτίας, causam alicuius rei, cur ea fiat, nullo modo esse VIII. 517. 15.

ἀμόργη, amurca VIII. 805. 6.

ἄμορφος, informis. τὰ ἄμορφα κυήματα καὶ σαρκοειδῆ — μύλας καλοῦσι VI. 550. 1. ἄμορφος καὶ ἀκάθαρτος terra sine agricultura esse dicitur VI. 602. 9.

ἀμουσία, imperitia literarum VI. 22. vlt. ἀθρόως ἅπαντας ἀμουσία καὶ λήθη καὶ εὐήθεια κατέσχε VI. 192. 5. ἀμαθίας καὶ ἀμουσίας σὺν οἴνῳ παρούσης VIII. 859. vlt.

ἄμουσος, indoctus, rudis. ὁ πρακτικὸς βίος, ἀμοιρήσας φιλοσοφίας, ἄμουσός ἐστι καὶ πλημμελὴς VI. 25. 14. ἄμουσος καὶ ἄτεχνος πρὸς εὔνοιαν ὁμιλία VI. 244. 1. 2) musices expers et ignarus VI. 377. 9. παχύτατος καὶ ἀμουσότατος vocatur asinus VI. 572. 1.

ἀμούσως, insicite. οὐκ ἀπιθάνως, οὐδ' ἀμούσως, ἐπισομίζειν τινὰ VI. 249. 5. οὐκ ἀμούσως ἔδοξεν ἀποφήνασθαι οὐδ' ὁ εἰπὼν — VI. 409. 2. ἀμούσως καὶ παρανόμως ἀνακηρύττειν τὴν ἑαυτῆ νίκην VIII. 134. 3.

ἀμπελουργὸς, vinitor X. 338. 2.

ἀμπέχεσθαι, vestitum esse. ἀμπεχόμενοι dicuntur adhuc viuentes, mortuisque opponuntur, quasi corporibus induti VI. 460. 11. et pen.

ἀμπίσχειν τινὰ ῥάκη, vilibus pannis aliquem vestire VIII. 504. 7.

ἀμπνευσὶ VIII. 577. 14. sed potius leg. ἀπνευσὶ, sine respiratione: vid. not. 97

ἄμπωτις, reciprocatio maris. τῆς ἀδολεσχίας ὥσπερ ἄμπωτιν λαβούσης VIII. 2. 7. proprie dicitur T. IX. 553. 5. et 13. et ita ἄμπωσις pag. eiusd. vers. 11.

ἀμυγδαλὶς, amygdala VIII. 469. vlt.

ἀμυδρὸς, obscurus. μῦθοι καὶ λόγοι ἀμυδρὰς ἐμφάσεις τῆς ἀληθείας καὶ διαφάσεις ἔχοντες VII. 396. 5.

ἀμύητος, sacris non initiatus VII. 648. 6.

ἀμύθητος, ineffabilis. κακὰ ἀμύθητα VIII. 444. 7.

ἄμυθος, fabulis carens. ἄμυθος καὶ ἅπλαστος περὶ μέτρον καὶ λέξιν κατασκευὴ VI. 56. 5. οὐκ ἴσμεν ἄμυθον, οὐδὲ ἀψευδῆ ποίησιν VI. 56. 12. τὸ ἁπλοῦν, ἀπαθὲς καὶ ἄμυθον VI. 90. 7.

ἀμυκτικὸς, vim radendi et fauciandi habens. τραχύτης ἀμυκτικὴ VIII. 544. 7.

ἀμύλιον, placentae genus VII. 826. vlt.

ἀμύμων, inculpatus, egregius. οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταὶ VI. 373. 4. ἀμύμων Πηλείων VIII. 950. antep.

ἀμυντῆριοι ὀδόντες, dentes, quibus se quis defendat, et iniuriam imminentem a se propellat X. 111. 5.

ἀμύριστος, vnguentis carens. Σίβυλλα μαινομένῳ στόματι ἀγέλαστα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμύριστα (gratiarum et amoenitatis expertia) φθεγγομένη VII. 561. 4.

ἀμύσσειν, radere vnguibus, sauciare. γαργαλισμὸς, ὥσπερ ἕλκος αἱμάσσων ἑαυτὸν, ὅταν ἀμύσσηται, VIII. 73. 9. τῷ ἥπατος ὑπούλου γεγονότος, ἀμύσσειν τὸ ἐπιγάστριον VIII. 216. 10. τῇ πικρότητι τὰς πόρους ἀμύσσειν VIII. 470. 2. κνησμοὶ κατάθιξιν ἐνίων ἀμυσσόντων VIII. 744. 8. vid. not. 43.

ἀμυσίζειν, sine respiratione et vno hausti poculum ebibere VIII. 577. antep.

ἀμυχὴ, fissura, cicatrix. ἀμβλείας ἀμυχὰς ἔχοντες VIII. 234. 2.

ἀμφανὴς πραπίδων καρπὸς. ex Pindaro VIII. 224. 5. vid. not. 82.

ἀμφίαλον ζῶον VIII. 652. 4.

ἀμφίασμα, vestimentum VI. 461. 2.

ἀμφίβιον, animal, quod tam in aqua, quam in terra, viuit VIII. 522. 12.

ἀμφιβολία, ambiguitas, dubium. τὴν περί τινος δόξαν εἰς ἀμφιβολίαν τῷ λόγῳ τίθεσθαι IX. 30. 3.

ἀμφίβολος, dubius, ambiguus. τὰ πρὸς τὰς συμμάχους ἀμφίβολα, lites, altercationes VII. 13. 5. χρησμὸς ἀμφιβόλως ἐκφέρων ὁ θεὸς VII. 519. 11.

ἀμφιβρότη χθὼν VIII. 722. pen.

ἀμφίδασυς, vtrinque hirsutus. χρυσῷ δ' αἰγλήεντι συνήρμοσσεν ἀμφιδασείας κόρσας VII. 790. 1.

ἀμφιδέξιος VI. 121. 4. et 6. IX. 72. 9.

ἀμφιδοξεῖν, dubiae mentis esse VI. 279. vlt. περὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων καὶ μεγίστων ἀμφιδοξοῦντες VII. 919. 9.

ἀμφίδοξος καὶ δικογνώμων περί τινος, incertus et dubius, quid de re aliqua statuendum sit, an probanda ea sit, nec ne VI. 38. 1.

ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος, vtrinque laniata VII. 939. pen.

ἀμφιεννύναι. ἡμφιεσμένοι εἰσὶ σώματά τε καλὰ καὶ γένη καὶ πλούτους VI. 460. 13.

ἀμφιθαλὴς κόρος VII. 646. 8.

ἀμφίθυρος οἰκία, domus biforis IX. 322. 11.

ἀμφικαλύπτειν, obtegere. πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε VI. 356. vlt.

ἀμφικτυονικὰ ψηφίσματα VIII. 442. pen.

ἀμφίκυρτος, vtrinque incuruatus, de luna dicitur VI. 596. pen. et VII. 500. 2.

ἀμφιλαφὴς, amplus, spatiosus. γῆς χρῄζοντες ἀμφιλαφοῦς VII. 13. 11. ἀμφιλαφεῖς τῷ λόγῳ λαβὰς διδόναι VIII. 890. 14.

ἀμφιπέτηλα δρυὸς VIII. 49. 1.

ἀμφιπονεῖσθαι. εἰ κεῖνο κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα Ἥφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη, combussisset VI. 81. antep.

ἀμφιππότοξόται, genus militum VI. 745. 3.

ἀμφισβητήσιμος, controuersus VIII. 502. 9. 643. 2.

ἀμφίσομος. νήχονται (scil. thynni) τὴν τάξιν ὕτω τὸ πλαίσιον ἀμφίσομον διαφυλάττοντες X. 77. 12.

ἀμφιταράσσειν. ἴσχει με πορφυρέας ἀλὸς ἀμφιταρασσομένας ὁρυγμαδός. e Simonide VIII. 376. 13.

ἀμφιτιθέναι. ὅτος Ἀδειμάντυ τάφος, ὃν διὰ πᾶσα Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο σέφανον IX. 455. 2. φέρων σέφανον ἀμφέθηκέ τις X. 518. 3.

ἀμφορεὺς κεράμειος VIII. 282. vlt.

ἀμφύειν VII. 376. 10. vid. not. 59.

ἀμφώτιδες VI. 137. 1. VIII. 822. 6.

ἀμώμητος, inculpatus, integer, de clypeo dicitur VIII. 889. 4.

ἀναβάδην VII. 327. antep.

ἀναβάλλειν. τὰ πολλὰ παρὰ τὰς πράξεις αὐτῷ διαμαχόμενοι καὶ ἀναβαλλόμενοι VI. 475. vlt. ἀνάβαλε ἄνω τὸ γῆρας, ὦ καλὰ Ἀφροδίτη VIII. 596. 8.

ἀνάβασις εἰς τὸν νεὼν VI. 413. 8.

ἀναβατήριον, sacrificium pro felici escensu e naui in terram X. 94. 2 sed vid. not. 37.

ἀναβάτης, eques VI. 6. vlt. ἄλλον ἐξ ἄλλυ μεταλαμβάνων ἀναβάτην, ὥσπερ ἵππος ἐγχαλινωθεὶς IX. 302. 5.

ἀναβιῶν, reuiuiscere, in vitam redire VI. 317. 6. et 14.

ἀναβίωσις, reditus in vitam VII. 440. 4.

ἀναβλαστάνειν, progerminare VI. 644 pen. IX. 79. pen.

ἀναβοᾶν, exclamare VI. 191. 1.

ἀναβολή, procrastinatio, dilatio. πάντων μᾶλλον, ἢ ἀλυπίας, ἀναβολὴν δεῖ ποιεῖσθαι VI. 449. 4. τὸ γῆρας ὡς ἀξιόπιστον ἐγγυήσασθαι τὴν ἀναβολὴν τοῦ λόγου VI. 554. 4.

ἀνάγειν. πάντων ἀναγομένων εἰς τὴν φρόνησιν VI. 116. 8. ἀνάγεσθαι, naui conscensa in altum vehi VI. 613. 13. τί ἂ συμβάλλεται γνώμην ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀναγόμενος ἡμῖν, eadem, qua nos, disciplina educatus VIII. 342. 3.

ἀναγκαῖος. ὑπεδέδετο ταῖς ἀναγκαίαις ἡμέραις IX. 349. vlt. vid. not. 84.

ἀναγκαίως ἔχειν VI. 422. 3.

ἀναγνώρισμα, nota, indicium, quo aliquid agnoscitur VII. 233. 13.

ἀναγνώσματα παιδικὰ VI. 128. 9.

ἀναγνωστικὸς, qui legendis libris delectatur VIII. 43. 10.

ἀναγωγὴ, reductio. ὡς ἄλογος ἡ ἐπὶ τοῦτον ἀναγωγὴ τὸν ἀριθμὸν X. 233. 8.

ἀναγωγία περὶ τὴν δίαιταν, dissoluta et intemperans in victu ratio IX. 194. 6.

ἀνάγωγος, male educatus, dissolutus. σύ μοι δοκεῖς ἀνόητος εἶναι καὶ ἀνάγωγος VI. 167. pen. ἀκρατὴς περὶ τὰς ἡδονὰς καὶ ἀνάγωγος VI. 529. pen. σύνδειπνος κεφαλαλγὴς καὶ βαρὺς καὶ ἀνάγωγος VI. 559. vlt. πόλιν ἐκ τῶν κακίστων καὶ ἀναγωγοτάτων κτίσας VIII. 65. 6. ἐπίσαθμοι φορτικοὶ καὶ ἀνάγωγοι ἐν τῷ πίνειν VIII. 415. antep. κατακλάσας τὸ συβαρὸν καὶ ἀνάγωγον IX. 75. 7.

ἀναδασμὸς. σύγχυσίν τινα καὶ ἀναδασμὸν ἐπάγειν ταῖς ἐννοίαις X. 372. 9.

ἀνάδασος. κίνδυνός ἐστιν ἀνάδασον γίνεσθαι τὸν ὄγκον VIII. 594. 1.

ἀναδεῖσθαι. τῆς Ῥώμης ἰσχὺν καὶ αὔξησιν λαβύσης, καὶ ἀναδησαμένης (cum sibi quasi alligaret, i. e. in potestatem suam redigeret, sibi subiugaret) τοῦτο μὲν ἔθνη κ. τ. λ. VII. 257. vlt.

ἀνάδελφος, fratre carens. ἐν συμφορᾷ τὸ ἀνάδελφον τιθέμενος VII. 876. antep.

ἀναδενδρὰς χρυσῆ VII. 348. 16.

ἀναδέρειν, cutem detrahere VIII. 243. 6.

ἀναδεύειν, irrigare, immiscere VIII. 796. antep. ἀναδεύειν τι ἐλαίῳ IX. 758. 10. αἷμα καὶ γάλα καὶ λύθρον ἐμβρύων ὁμοῦ συμφθαρέντων ἐν ὠδῖσιν ἀναδεύσαντες X. 147. 9.

ἀναδέχεσθαι σκώμματα καὶ βωμολοχίας, tolerare VI. 174. 3.

ἀναδιδόναι. ὥσπερ ἐκ χώρας ἀκινήτου καὶ ἀργῆς ἄγρια πολλὰ τῆς ψυχῆς ἀναδιδοὺς VI. 138. 7. μηδὲν εἰς ὄνησιν οἰκείαν ἀναδιδοὺς, μηδὲ καταπέττων, τῶν λαμβανομένων VI. 298. 6. ἀναδιδόναι θερμότητα ἐξ ἑαυτοῦ VI. 378. 5. ἀσφραγιστὰ ἥδιον ἐκ τραχυτάτης ἀκάνθης καρπὸν ἀναδίδωσιν VI. 524. 4. καθορῶντες ἐκ μὲν ὑγρῶν φλόγας, ἐκ δὲ μαλακῶν νεφελῶν ψόφους σκληροὺς ἀναδιδομένους VIII. 638. 15. οἱ περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναδιδόντες ἑκάστοτε VIII. 653. 2. vid. not. 36. μυκηθμὸν ἀναδιδόναι X. 781. 12.

ἀνάδοσις, de exhalatione aëris e terra dicitur VI. 112. 10. τὴν κίνησιν οἴονται ταράττειν τὰς ἀναδόσεις, concoctionem et digestionem ciborum VI. 507. 11. et ita etiam ὅταν λωφήσωσιν αἱ τῆς τροφῆς ἀναδόσεις VIII. 594. 7. vid. etiam Tom. IX. 614. 5. vbi eadem significatione haec vox legitur.

ἀναδύεσθαι ὑπὸ δειλίας, praemetu tergiuersari in aliqua re VI. 299. 10.

ἀναδῦναι ἐκ βυθοῦ, e profundo emergere VII. 571. 9. vid. etiam Tom. VIII. 228. 9.

ἀναζεῖν. οἷον εὐλας τινας ἀνέζεσεν (scil. regnum Alexandri post eius obitum) ἀγεννῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων ψυχορραγούντων VII. 330. 6. ὅταν ἀναζέσας (seu potius ἀναζέσασα, scil. ἡ ὀργὴ: vid. not. 64.) παύσηται καὶ κατασῇ VIII. 905. 5. vid. etiam T. IX. 636. 13. vbi ἀναζεῖν de musto dicitur.

ἀναζευγνύειν ἐκ τῆς πολεμίας, recedere e terra hostili VI. 722. 13.

ἀναζευγνύναι, castra mouere, aufbrechen VI. 692. 1. discedere VI. 698. 7.

ἀναζυγὴ, discessus VI. 788. 5.

ἀναζωπυρεῖν, resuscitare. τὴν — ἔχθραν — τῇ φιλοτιμίᾳ πάλιν ὑπεκκαόμενοι καὶ ἀναζωπυροῦμεν VIII. 436. 10. τὸν κάπρον ἀνεζωπύρησε, aprum in vitam reduxit X. 792. 5.

ἀναθαῤῥεῖν. ἡ δεισιδαιμονία τῇ ψυχῇ ὑδέποτε δίδωσιν ἀναπνεῦσαι καὶ ἀναθαῤῥῆσαι VI. 631. 11.

ἀναθαρσεῖν. ἡδίων γενόμενος καὶ ἀναθαρσήσας VI. 255. antep.

ἀναθεᾶσθαι, contemplari VIII. 316. 8.

ἀναθεωρεῖν φύσιν καὶ τροφὴν καὶ παίδευσιν ἑαυτοῦ, diligenter inquirere et inuestigare VI. 241. vlt. ταῦτ' ἔπελθε, ταῦτα ἀναθεώρησον VIII. 49. 9.

ἀναθεώρησις, consideratio, contemplatio VI. 68. 12. ἐν βραχέσι πολλῶν ἀναθεώρησιν ἀνδρῶν ἀξίων μνήμης γενομένων λαμβάνειν VI. 659. 12. ἡ τῶν λαληθέντων παρὰ πότον ἀναθεώρησις VIII. 735. 5. πράξεων ἰδίων ἐν ἀρχαῖς καὶ πολιτείαις — ἀναθεώρησις IX. 144. 5.

ἀναθλίβειν, elidere VIII. 745. 12.

ἀναθολᾶν, turbare. ἔλαιον ἀπὸ τῆς ἀμόργης ἀναθολούμενον VIII. 805. 6.

ἀναθυμιᾶσθαι, exhalare. ὁ ἐκ τῆς γῆς ἀναθυμιώμενος ἀήρ VI. 112. 9.

ἀναίματος, sanguine carens VIII. 623. pen.

ἄναιμος, idem VIII. 738. 1.

ἀναίμων, idem. ἀναίμονες vocantur dii ab Homero VI. 609. 10. πολλὰς βροντῆς πνεῦμα ἄναιμον (quod etiam ab ἄναιμος esse potest) ὤλεσε VIII. 646. 9. ἀναίμων οἶνος VIII. 766. 5.

ἀναιματεί, sine cruore VII. 292. 7.

ἀναίνεσθαι, recusare facinus aliquod perpetrare, renuere VI. 115. 1.

ἀναιρεῖν, tollere, abolere. δεῖ ὠφελοῦντα λυπεῖν τὸν φίλον, ἢ δεῖ δὲ λυποῦντα τὴν φιλίαν ἀναιρεῖν VI. 203. 6.

ἀναιρετικὸς, vim perimendi habens VII. 656. 2. et 657. 1. et ita ἀναιρετικὰ νοσήματα, morbi letales IX. 636. 1.

ἀναισθησία, insensibilitas. τὴν ἀναισθησίαν ἡμᾶς διδάξαι πειρώμενος, conans nos docere, post mortem neminem aliquid sentire VI. 409. 1. vid. etiam p. 417. 4. et ita οἷς ὁ βίος εἰς ἀναισθησίαν περαίνει — X. 550. antep.

ἀναισθητεῖν, sensu prorsus carere. τὸ λυθὲν ἀναισθητεῖ· τὸ δ' ἀναισθητοῦν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς X. 540. 3. vid. etiam p. 546. 2.

ἀναίσθητος αὑτῷ, qui sui ipsius corporis naturam et constitutionem non intelligit VI. 518. 3.

ἀναισθήτως, sine sensu VIII. 744. 2.

ἀναίτιος, insons. οἷος καὶ ἀναίτιον αἰτιᾶσθαι VI. 246. 3.

ἀναιτίως, sine causa VIII. 269. antep.

ἀνακαίειν τὴν ὄρεξιν, inflammare appetitum X. 480. 2.

ἀνακαλεῖσθαι τὸν θυμὸν ἐκλυόμενον ὑπὸ τῆς μέθης VI. 503. pen.

ἀνακαμψέρωτες, nomen plantarum quarundam IX. 705. 13.

ἀνακεῖσθαι τῷ θεῷ, deo consecratum esse VIII. 342. 12.

ἀνακεραννύναι, immiscere. ὅταν ἀτμοὶ πονηροὶ — ταῖς τῆς ψυχῆς ἀνακραθῶσι περιόδοις VI. 491. 1.

ἀνακηρύττειν, praeconem alicuius rei esse. ἀμύσως καὶ παρανόμως ἀνακηρύττων τὴν ἑαυτοῦ νίκην VIII. 134. 4.

ἀνακινεῖν τινι τὸν λῆρον, ad nugas et ineptias proferendas aliquem excitare VIII. 38. 1.

ἀνακιρνᾶν, commiscere. πνεῦμα τῶν ὀμμάτων αὐγοειδὲς ἐκπῖπτον ἀνακιρνᾶται τῷ περὶ τὰ σώματα φωτὶ VIII. 476. pen.

ἀνακλαίειν, plorare VIII. 241. vlt.

ἀνακλᾶν, refringere. ἔοικε τὸ τοῦ φωτὸς ἀνακλώμενον μᾶλλον ἐνοχλεῖν τὰς ἀσθενεῖς ὁράσεις VI. 329. 1. ἀνακλᾶται ἀπὸ τῶν πραττόντων ἐπὶ τὸς γράφοντας καὶ ἀναλάμπει δόξης εἴδωλον ἀλλοτρίας VII. 362. 2. ἀνακλᾶσθαι τὸν λογισμὸν, ὡς φῶς, ἐφ' ἑαυτὸς καὶ περιαγαγεῖν VIII. 52. 8.

ἀνάκλησις, allocutio, compellatio VI. 125. 6. it. inuocatio deorum VI. 614. 9.

ἀνακλητικὸν, signum receptus VII. 109. 3.

ἀνακλύζειν, exaestuare. χάσμα πολλοῦ σκότους πλῆρες, οὐχ ἡσυχάζοντος, ἀλλ' ἐκταραττόμενον καὶ ἀνακλύζοντος πολλάκις VIII. 335. 1.

ἀνακοινοῦν τι τινὶ, rem arcanam communicare cum aliquo VII. 236. 7.

ἀνακοπὴ, retusio, cessatio. αἱ μετ' ὀλίγον χρόνον πολλαὶ καὶ συνεχεῖς ἀνακοπαὶ τῆς προθυμίας οἷον ἀπομαραινομένης VI. 285. 11.

ἀνακόπτειν, arcere, reiicere. τὰς λυσιτελοῦντας ἀνακόπτων καὶ διακρουόμενος VI. 259. pen.

ἀνακυφίζειν αὐτὸν, semetipsum in rebus aduersis erigere atque consolari VII. 836. 6.

ἀνακρίνειν τινὰ περί τινος, percunctari aliquem de aliqua re VI. 280. 7.

ἀνακρίσις μαρτύρων, examinatio testium IX. 439. 7.

ἀνακρούειν τὴν πίστιν, fidem derogare VI. 127. vlt. οἱ κυνηγοὶ τὰς σκύλακας τοῖς ῥυτῆρσιν ἕλκυσι καὶ ἀνακρούσι VIII. 67. 6. ἢ καθ' ἕκαστον, ὧν πταίει καὶ προσκίπτει, ῥαπιζομένη καὶ ἀνακρουομένη (repressa, cohibita) τῷ κολάζεσθαι κακία VIII. 172. 2.

ἀνάκρυσις. αἱ ἐξαιρήσεις καὶ ἀνακρύσεις τοῦ φρονήματος VI. 289. pen. οἱ ὕστερον καὶ μετὰ χρόνον σπαραγμοὶ καὶ ἀνακρύσεις καὶ περιψοφήσεις VIII. 171. pen.

ἀνακρυστέον, reprimendum, cohibendum, coërcendum est VIII. 39. 4.

ἀνακρυστικὴ πληγὴ IX. 697. 11.

ἀνακτᾶσθαι, acquirere. τῇ περὶ τὴν ἐσθῆτα τιμῇ τὴν τῶν κεκρατημένων ἀνακτώμενος εὔνοιαν VII. 305. 5. χρόνῳ πάλιν ἀνακτησαμένη τὸ πάτριον γέρας ἡ πίτυς ἀνθεῖ τῇ τιμῇ VIII. 693. 2.

ἀνάκτορον, sacrarium, templum VI. 304. 8. et 648. 6.

ἀνακυκλεῖν, reuoluere. ἡ φύσις ἄλλης ἐπ' ἄλλοις ἀνακυκλήσει, alios post alios continua serie producet VI. 405. 9.

ἀνακυλίειν. ὕβρει καὶ ὠμότητι τὰς ἁμάξας ἀνακυλίσαντες, εἰς τὴν λίμνην ἐνεώσαντο VII. 214. 5.

ἀνακύπτειν, emergere. ἀκροχορδόνες καὶ μελάσματα καὶ φακοὶ πατέρων, ἐν παισὶν ἀφανισθέντες, ἀνέκυψαν ὕστερον ἐν υἱωνοῖς καὶ θυγατριδοῖς VIII. 228. 2.

ἀνακωμῳδεῖν, aliquid e comoedia recitare VI. 34. 5.

ἀνακωχὴ, induciae. οὐκ ἔστιν ἀνακωχὴ τῷ πλεονεκτεῖν, οὐδ' ἀσχολία VIII. 86. 6.

ἀναλαμβάνειν. τὸ ῥᾳθὲν ἀναλαβεῖν ἀδύνατον VI. 35. vlt. λευκὴν ἐσθῆτα ἀναλαβὼν VI. 453. 2. αὖθις ἀναλαβόντες ἐξ ἀρχῆς, denuo ab initio exorsi VI. 493. 3. οὐκ εὖ τῷ ἀδίκως τὸ ῥᾳδέως ἀναλαμβάνουσιν, exsarciunt, compensant VIII. 203. 8. ἔκ τινος πληγῆς περὶ τὸ σκέλος ἀναλαμβάνων αὐτὸν, reualescens VIII. 276. 8. τοῖς ἀποσίτοις τῶν ἀῤῥώστων ὀπώρας τι προσενεχθὲν ἀναλαμβάνει τὴν ὄρεξιν VIII. 517. 2. ταῖς εὐθύναις ἀναλαβὼν τὴν τῆς προδοσίας αἰτίαν IX. 326. 4. sed vid. not. 92.

ἀναλάμπειν. τοὺς δὲ οἷον ἀναλάμποντας πάλιν καὶ ἀναφαινομένους κάτωθεν, scil. ὁρᾶν νόμιζε VIII. 338. 9. ἀναλάμπειν dicuntur, qui a fame illa enormi, quae bulimia dicitur, liberati reficiuntur VIII. 774. 13.

ἀναλγὴς, dolore vacuus. ἀναλγὴς ὁ ἀναιδὴς πρὸς τὸ αἰσχρὸν VIII. 95. vlt.

ἀναλγήτως, sine dolore. τῶν νυθεσιῶν καὶ τῶν ἐπιπλήξεων ὑπ' ἀναλγήτως,

ἀναλγήτως, ὥστ' ἀνάνδρως, ἀκυσέον VI. 168. 6.

ἀναλέγεσθαι, eligere, colligere. χρείας καὶ ἱστορίας ἀναλεγόμενοι VI. 293. 2. πρὸς ἑαυτὸν τρεῖς ἡμέρας ἀναλεξάμενος βιβλίων τῶν παλαιῶν παντοδαπὰς χαρακτῆρας VIII. 287. 8.

ἀναλητέον ἑαυτὺς, reficere, recreare debemus nosmetipsos VI. 515. 5.

ἀναλίσκειν, consumere. μάτην τοῖς μὲν ὁ χρόνος, τοῖς δὲ καὶ ὁ βίος ἀνάλωται VI. 150. antep.

ἄναλκις, infirmus, imbellis VI. 117. 6.

ἀναλλοίωτος, mutationis expers X. 250. 3.

ἀναλογεῖν, eadem proportione esse, similitudinem quandam habere. χειμῶνι μὲν τῆς νυκτὸς ἀναλογεῖν δοκούσης, θέρει δὲ τῆς ἡμέρας VIII. 893. 5.

ἀναλογισμὸς, ratiocinatio VI. 482. 6.

ἄναλος, sale carens. τὸν ἄρτον ἄναλον προσφέρεσθαι VIII. 728. 1.

ἀναλύειν τὸν Ἰνδὸν, Indum, genus fallaciae sophisticae, resolvere VI. 504. pen. εἰς ἑαυτὸν ἀναλύσας τὴν ὕλην ἅπασάν X. 395. 7.

ἀνάλυσις, recessus, regressus, das Umkehren. ἀναλύσεις ποιεῖν ἐν ὁδῷ τῆς προκοπῆς VI. 284. 5.

ἀνάλωτος, qui capi non potest, inexpugnabilis. ὁ λόγος ὑπηρετικὸς τῷ νῷ, τύχῃ μὲν ἀνάλωτος, — VI. 17. 9. ἡ οἰκοθεν κρίσις ὑπὸ τῆ κολακεύοντος ἀνάλωτός ἐστι VI. 205. 8. δυσπειθέσι καὶ ἀναλώτοις δι' ἀπαιδευσίαν ζυγομαχεῖν ἥδεσι VIII. 339. 8. sed vid. not. 87.

ἀναμάρτητος, peccati expers. ὧδὲ τοῖς θεοῖς — ἀπαθέσι χρῶντα καὶ ἀναμαρτήτοις VI. 90. 10. ἀπαθὴς ὢν ὑπ' ὀργῆς καὶ ἀναμάρτητος VI. 266. 6. λανθάνουσιν εἰς τὸ ἀναμάρτητον ὑπὸ τῆς συνηθείας ἀγόμενοι VI. 326. 1. κατ' ἀρετὴν τὸ ἀπαθὲς καὶ ἀναμάρτητον ἔχειν VII. 649. 11.

ἀνάματος νᾶσος, aquis, fluuiis carens insula IX. 454. 2. sed vid. not. 92.

ἀναμάχεσθαι τὴν πρατέραν ἧτταν, acceptam clādem alia pugna exsarcire VI. 835. vlt.

ἀναμέλπειν τὸν ὑμέναιον, carmen nuptiale ordiri VII. 304. 5.

ἀναμετρεῖν, dimetiri. ἅμα τῷ χρόνῳ πρὸς τὴν τῆ πνεύματος ῥώμην ἀναμετρῶντα τὸν δρόμον VI. 283. 2.

ἀναμηρύεσθαι, filum retrahere X. 72. 12.

ἀναμιγνύναι, commiscere. εἰς μίαν ὑσίαν πάντα καταχεάμενοι καὶ ἀναμίξαντες VI. 532. 2.

ἀναμισθαρνεῖν, mercedem capere IX. 218. vlt.

ἄναμμα νοερὸν ἐκ θαλάττης Solem Stoici dixerunt IX. 525. 2.

ἀναμολύνειν, inquinare, contaminare VIII. 294. pen.

ἀναμπέχονος, non vestitus VIII. 206. 7.

ἀναμφιδόξως, absque controversia VII. 737. 13.

ἀναμφισβήτητος, controuersia carens. πέρας ἀναμφισβήτητον ὁ ἀγὼν οὐκ εἶχε VIII. 961. 4.

ἄνανδρος βίος, vita mollis et effoeminata VI. 69. 7.

ἀνάνδρως καὶ ἀκλεῶς προίεσθαι τὰ σώματα διαφθεῖραι τοῖς αἰσχίστοις VIII. 350. 12.

ἀνανεῦσθαι σπονδὰς IX. 80. 7. et ἀνανεῦσθαι τὸν γάμον vers. 8.

ἀνανεύειν πρός τι, renuere aliquid IX. 100. 4.

ἀνάνθεος, floribus destitutus. μόνον ἀνάνθεά ἐστι τὸ τῆς συκῆς φυτὸν VIII. 725. 7. sed vid. not. 95.

ἀνανταγώνιστος, aduersarium non habens VI. 90. 12.

ἀνανταγωνίστως τυγχάνειν τῆς δόξης X. 636. 5.

ἀνάντιβλεπτος. ἡ τῆ φίλῳ νυθεσία — αἰδεσὸν ἐστι καὶ σεμνὸν καὶ ἀνάντιβλεπτον VI. 246. 11.

ἀναντίῤῥητος ἧττα VII. 337. 12.

ἀναξηραίνειν δεῖθρον, fluuium exsiccare VII. 409. antep.

ἀναξηραντικὸς, vim exsiccandi habens VIII. 470. 5.

ἀναξιοπαθεῖν, aegre ferre iniuriam sibi illatam VII. 231. 13. X. 739. 4. 779. 3.

ἀνάξιος. τῶν ἀναξίων τὰ τίμια οὐδὲν διαφέρει VI. 16. 3.

ἀναξύειν τὴν ἰλὺν πᾶσαν VIII. 526. 12.

ἀναξυρὶς, genus ornamenti Persici VII. 304. vlt.

ἀναπαύειν. ἀδήλου ὄντος, πότερον συμφερόντως ἀνεπαύσατο τὸν βίον ἐκλιπὼν VI. 421, 8. ἀναπαύειν αὐτὸν ἔν τινι πράγματι, remissius aliquid agere VI. 514. antep. ἕνα τῶν ἐγχωρίων ποιμένα ἀναπαύων, interficiens X. 726. pen.

ἀνάπαυλα τῆς τιμῆς VIII. 440. vlt.

ἀναπείθειν. τὴν μάλιστα κινυμένην καὶ ἀναπειθομένην χώραν κατασχεῖν VI. 137. 7. φυλάττεσθαι τῶν βρωμάτων, ὅσα μὴ πεινῶντας ἐσθίειν ἀναπείθει, καὶ τῶν πομάτων, ὅσα πίνειν μὴ διψῶντας VI. 473. 10. vid. etiam p. 485. 12.

ἀναπεμπάζεσθαι, enumerare, ordine recensere VIII. 386. 9.

ἀναπεταννύναι. νυθεσίᾳ καὶ μέμψει παῤῥησίᾳ χρῆσθαι φανερᾷ καὶ ἀνάπεπταμένῃ VI. 528. 7.

ἀναπίμπλασθαι. διεργάζεται τὴν κακίαν ἀναπιμπλαμένην τὸ αἰδεῖσθαι τὸν αἰδούμενον VI. 262. 7. τῆς ὑγιοῦς φλυαρίας ἀναπίμπλασθαι VI. 410. 6. τῆς τοῦ σώματος φύσεως ἀναπίμπλασθαι VI. 412. 1.

ἀναπλασμὸς ἐκ τῶν ματαίων ἐλπίδων VI. 431. antep.

ἀναπλάττειν. τοῖς τοῦ φίλου ἐπισήμοις καὶ συμβόλοις σκευοποιούμενος καὶ ἀναπλαττόμενος dicitur adulator VI. 217. 12. vid. etiam pag. 241. 1.

ἀναπλεῖν, retro nauigare VIII. 305. 3.

ἀνάπλεως. οὐκ ἀκριτως ἀνάπλεως ὢν ἥκουε τῆς μητρὸς ἀεὶ καὶ τίτθης VI. 131, 4.

ἀναπληροῦν VI. 146. 12.

ἀναπνεῖν, respirare. ἐμπλησθέντι δογμάτων καὶ ἀναπνεύσαντι δοτέον τὴν λέξιν — ἐπισκοπεῖν VI. 153. 9. τῇ ψυχῇ οὐδέποτε δίδωσιν ἡ δεισιδαιμονία ἀναπνεῦσαι καὶ ἀναθαῤῥῆσαι VI. 631. 11. ἔδοξεν ἀναπνεῖν ὅλως VIII. 231. 3.

ἀναπνοὴ, respiratio. αἰσθόμενος ἀπὸ τῆς χρόας καὶ τῆς ἀναπνοῆς τὴν διάθεσιν VI. 156. 5. ἀναπνοήν τινα καὶ καιρὸν ἀκροαταῖς εὐμενέσι καὶ φιλανθρώποις παρασχεῖν πρὸς ἔπαινον VI. 162. antep.

ἀναπόδεικτος, non demonstratus. λαμβάνειν ἀναποδείκτως ὑποθέσεις VIII. 875. pen.

ἀναπόδραστος, a quo aufugere non licet VI. 635. pen.

ἀνάπολαυστος, quo quis frui non potest IX. 297. 9. X. 545. antep. vbi vid. not. 93.

ἀναπολεῖν τι ἐν ἑαυτῷ, cogitare aliquid secum, in animo versare VIII. 200. 8.

ἀναπόστατος, a quo discedere aliquis non potest VI. 635. pen.

ἀνάπραξις VIII. 274. 7. sed vid. not. 19.

ἀνάπτειν, incendere. τὸ λογικὸν, ὥσπερ ἐκ λιτῆς καὶ ἐλαφρᾶς ὕλης ἀναπτόμενον VI. 500. 9. ψυχὴ μετὰ ἡλίου καὶ σελήνης εἰς πῦρ νοερὸν ἀναφθεῖσα X. 554. antep. 2) annectere. αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν τύχην ἀνῆπτε VII. 279. 2.

ἀναπτοεῖσθαι, percelli, extra se rapi. τῇ προσδοκίᾳ τῶν γυναικῶν ἀνεπτοημένος VIII. 356. 7.

ἀναπτύσσειν, expandere, explicare. ἀναπτύξας τινὰ διφθέραν VI. 566. 10. αὐτὴ (scil. ἡ ψυχὴ) ἐντὸς ἑτέρας τινὰς ἀναπτύσσει καὶ διέξεισι πρὸς αὐτὴν φροντίδας VIII. 4. 15. ἐνίους ἀναδέροντες αὐτῶν καὶ ἀναπτύσσοντες VIII. 243. 6.

ἀναπυνθάνεσθαι, de aliqua re iterum interrogare, quam non recte percepimus VI. 173. 1.

ἄναρθρος, inarticulatus, artubus carens. ἡ ἄρκτος ἄμορφα καὶ ἄναρθρα τίκτει VII. 923. 9. ὁ ἀὴρ φθόγγοις ἀνάρθροις τυπωθεὶς VIII. 329. 2. φωνὴ ἄναρθρος X. 135. 4.

ἀνάριστος, impransus. δεδιότες, μὴ φθάσῃ κατάλαβὼν αὐτὸς ὁ πυρετὸς ἀνάριστος VI. 485. 6. διημερεύειν ἀνάριστον καὶ ἄδειπνον VI. 598. 8.

ἄναρκτος, nullius imperio subiectus IX. 23. 13.

ἀναρμοσία, discrepantia VII. 728. 3. VIII. 330. 10.

ἀναρπάζειν. ὃν ἔδει νέον ὄντα ἀναρπαγῆναι, praematura morte abripi VI. 424. 5. et ita ἁνηρπάσθη, repentina morte obiit VI. 445. 11. ἀναρπάζειν τὰς ἰδρῶτας, sudorem sedare, coërcere VIII. 471. 1.

ἀνάρπαστος, vi abreptus. ἀνάρπαστον γενέσθαι πρὸς ἀπώλειαν τὴν χαλεπωτάτην VI. 442. 7.

ἀναρρηγνύναι τὴν γῆν, terram perrumpere VI. 57. vlt.

ἀναρρίπτειν τὸ θερμὸν, calorem excitare VI. 507. 8.

ἀνάρροια ἀσθενὴς καὶ ἀμυδρὰ tribuitur lunae IX. 673. 13.

ἀναρροφεῖν τοὺς ποταμούς, flumina exsorbere IX. 541. vlt.

ἀναρρωννύναι, denuo corroborare. τὸ σώματος ἀναρρωσθέντος VI. 278. 8. ex morbo conualescere VI. 692. 6.

ἀναρτᾶσθαι, adhaerere, plane deditum esse alicui rei. ἀνηρτημένος ἀεὶ ταῖς ἐπιθυμίαις X. 114. 6.

ἀναρχία, nimia et effrenis licentia, quam iuuenes quidam, sui iuris facti, sibi arrogant VI. 134. 4. cum exercitus imperatore caret VI. 691. 1. vacatio magistratus in republica IX. 323. 3.

ἀνασκευάζεσθαι τὸν τάφον τινός, sepulcrum alicuius diruere VIII. 286. pen.

ἀνάσκητος, non exercitatus. ἀνάσκητοι θυμοὶ VI. 336. 4.

ἀνασκήτως διακεῖσθαι VI. 428. 5.

ἀνασκοπεῖν, inquirere, inuestigare VI. 145. antep. 642. 6.

ἀνασοβεῖν. τὰς ἀκροωμένας ἀνασοβῶν καὶ συνεξανιστὰς παρὰ γνώμην VI. 160. antep.

ἀνασπᾶν. λόγος ὀφρῦν ἀνασπῶν VI. 251. 10. ὁ Ἡρακλῆς ἀνασπάσας τὸν τρίποδα τὸν μαντικὸν εἰς Φενεὸν ἀπήνεγκε VIII. 206. 1.

ἀνάσσειν, imperare, possidere. ὣς ὅτοι χείρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω. versus Homeri VI. 88. 11.

ἀνάστατος. πόλεις καὶ ἡγεμονίας ἀναστάτους ποιεῖν, vastare VIII. 11. 6. vid. etiam p. 33. 1. 184. pen. χαρίτων ἀνάστατον συμπόσιον VIII. 420. 5. πτωχὸν γενέσθαι καὶ δόμων ἀνάστατον VIII. 504. 8.

ἀνασταλλειν. ἀνεσταλμένῳ τῷ χιτῶνι καθήμενος ὐκ εὐπρεπῶς VI. 679. 10. τῶν ἀνέμων μάλιστα δυσχεραίνομεν, ὅσοι τὰς περιβολὰς ἀνασταλλουσιν ἡμῶν, vestimenta retegunt VIII. 53. 14.

ἀνασταφειν τοὺς νικῶντας σελίνοις VIII. 691. 6.

ἀνασυλᾶν εἰκόνα χαλκῆν X. 278. 3.

ἀνασυρμᾶν καὶ ἀνοίγειν τὰς πόρους VIII. 480. vlt. τὰς πόρους ἀνασυρμᾶν legitur etiam T. IX. 614. 4. τὸ θερμὸν χαράσσον καὶ ἀνασυρμᾶν τὴν ἐπιφάνειαν VIII. 583. 13.

ἀνασύρωσις, meatus patens VIII. 334. 11.

ἀνασυρατοπεδεύειν ἐκ τῆς πολεμίας, e terra hostili castra referre IX. 85. 4.

ἀνασυρέφειν τὴν καρδίαν τινὸς, animum alicuius immutare, ad meliorem sententiam flectere VI. 257. 3. ἐν ποιήμασιν ἡδονῆς ἕνεκα καὶ παιδιᾶς ἀνασυρέφεσθαι, iis legendis occupatum esse VI. 295. vlt. ὐκ ἔστιν ἐξελάσαι τῆς γυναικωνίτιδος ἐν μέσῃ τῇ ἀνδρωνίτιδι τὴν πολυτέλειαν ἀνασυρεφομένην VI. 548. 6. τυραννικῶς ἀνασυρεφόμενος Tarquinius Superbus dicitur VII. 228. 2. ἀσεβῶς ἀνασυρεφόμενοι παρθένοι X. 707. pen.

ἀνασύρεσθαι. αἱ γυναῖκες ἀνασυράμενοι τὰς χιτωνίσκους VII. 18. vlt. vid. etiam pag. 306. 13. et ibi not. 27.

ἀνασχετικὸς, qui facile aliquid tolerat, patiens VI. 110. 5.

ἀνασχίζειν, scindere. τρίβος ἀνασχιζόμενος τῷ ῥεύματι VI. 615. 11.

ἀνασώζειν, e mari aliquem seruare VIII. 345. 10. προθυμεῖται ἄλλος (scil. δαίμων) ἄλλην (sc. ψυχὴν) ἀνασώζειν ἐγκελευόμενος VIII. 346. 3. ἀνασώζειν ἀνθρώπους, homines in belluas mutatos formae ac vitae humanae restituere X. 100. 2.

ἀναταράττειν, turbare, *aufrühren*. ἰλὺς ἀναταραττομένη VI. 484. 2. δι' ὅλων ἀναταραχθεῖσα (scil. ψυχὴ) τὸ σύμπαν ὑπὸ παθῶν διαφέρονται, κατὰ τὸν βίον VIII. 337. 8. δι' ὅλων ἀναταραχθεῖσα πόλις IX. 277. 3.

ἀνάτασις. μὴ κακῶν ἀνατάσει τὸ σῶμα VI. 227. 14.

ἀνατείνειν. ἀνατείνας πάντας, cum omnium attentionem excitasset VI. 221. vlt. τὴν βακτηρίαν ἀνατεινάμενος τῷ παιδὶ VIII. 178. 3. ἀνατείνουσα (scil. ὁδὸς) ἐκ τῆς ἄβυσσου κάτωθεν VIII. 335. 14.

ἀνατέμνειν. τὸν νεκρὸν ἀνατέμνοντες ἔδειξαν τῷ ἡλίῳ VI. 605. 6.

ἀνατήκειν, liquefacere. ταῖς ἡδοναῖς ἐξυγραίνειν καὶ ἀνατήκειν τὰ σώματα παραδιδόντες VI. 516. 3.

ἀνατιθέναι, reponere. ταῦτα εἰς τὸν οἰκεῖον ἀναθώμεθα τῆ λόγῳ τόπον VI. 198. 8. πᾶσαν ἑαυτῷ τὴν πόλιν ἀνατιθεὶς, totam reip. administrationem sibi capiens, omnia negotia publica, siue par iis, siue impar sit, sibi arrogans IX. 238. 1. et ita πάντα συλλήβδην ἀνατιθεὶς ἅμα καὶ περιάγων ὑπ' αὐθαδείας εἰς ἑαυτὸν IX. 251. 4. τὴν προδοσίαν ἀνατιθέναι τινὶ, proditionis crimen alicui impingere, proditionis reum facere IX. 423. pen.

ἀνατλάναι τι νηπενθέως, absque luctu aliquid (h. l. mortem filiorum) ferre VI. 450. pen.

ἀνατολικὰ τῦ κόσμυ μέρη IX. 517. vlt.
ἀνατρέπειν βασιλείας καὶ ἡγεμονίας VI. 179. 13. μὴ ἀνατρέψῃς (perfumdes) καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν πόλιν VIII. 317. 4. ἀνατραπεὶς (naufragium paſſus) περὶ τὸν πορθμὸν IX. 264. 3. ταῖς Αἰγυπτίων ἀλαζονείαις καὶ μυθολογίαις τὰ σεμνότατα καὶ ἀγνότατα τῶν Ἑλληνικῶν ἱερῶν ἀνατρέπων IX. 404. 5.
ἀνατρέχειν. τὴν τῆς φύσεως ἐλάττωσιν εἰς τὸ ἐνδεχόμενον ἀναδραμεῖν VI. 5. 6. ἀναδραμὼν, qui in altum nauis adſcendit, vt inde in mare ſe proiiciat VI. 614. 14.
ἀνάτρησις, locus excauatus ſub terra, de meatibus formicarum ſubterraneis dicitur IX. 34. 14.
ἀνατροπεύς, euerſor. τῆς νεότητος ἀνατροπεῖς καὶ λυμεῶνες VI. 15. 9. δογμάτων ὁδῷ βαδιζόντων ἀνατροπεῖς X. 372. 7.
ἀνατροπὴ καὶ σύγχυσις μεγίστων πραγμάτων VI. 603. 7.
ἀνατροφὴ τέκνων, educatio liberorum VIII. 400. 6.
ἀνατυπῦσθαι, repraeſentare, exprimere. ὥσπερ ὄναρ ἡ εἴδωλον εὐνομίας φιλοσόφυ καὶ πολιτείας ἀνατυπωσάμενος VII. 302. 11. ἀνατυπούμενος τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις VII. 310. 6.
ἄναυδος, vocem non edens, mutus. τὸ κολακεῦον τῆς φιλίας λάλον ἐστὶ, τὸ δὲ νυθετῦν ἄναυδον VI. 332. 7. τῶν ἀναύδων φύσει τραυλὸν ὐδένα ἂν προσείποις X. 17. 6.
ἄναυλος, tibiarum cantu carens. θυσίας ἀχόρυς καὶ ἀναύλυς ἴσμεν VI. 56. 12. ἔρωτες ἄναυλοι καὶ ἄλυροι VII. 598. vlt.
ἀναυξής, augmento carens. φυτὰ ἀνυξῆ καὶ ἀβλαστῆ IX. 612. 3.
ἄναυξος, idem X. 84. pen.
ἀναφαίνειν. τὺς δὲ οἷον ἀναλάμποντας πάλιν καὶ ἀναφαινομένυς κάτωθεν — VIII. 338. 9. τὸν ὄνον ἀναφήναντα πηγὴν αὐτοῖς ὕδατος τιμῶσιν VIII. 665. 2.
ἀναφαίρετος, qui auferri non poteſt. ὁ λόγος ὑπηρετικὸς τῦ νῦ — συκοφαντίᾳ ἀναφαίρετος VI. 17. 10. ἀναφαίρετος καὶ ἀδιάφθορος ὐσία VII. 858. pen.
ἀναφέρειν. οἱ φαῦλοι ζωγράφοι — ἐν ξυτίσι καὶ φακοῖς καὶ ἁλαῖς τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρυσιν VI. 195. pen. οἷον ἐπὶ ζυγῦ πρὸς τὺναντίον ἀναφερόμενοι VI. 278. vlt. ἐκ βυθῦ τινος ἀναφέρεσθαι, emergi VI. 282. pen. ἀναφέρειν τῷ φρονήματι, animum recipere VI. 289. 11. τῶν ψόγων οἱ πρὸς αὐτὺς ἀναφερόμενοι τὺς ψέγοντας ὑπὸ τῆς ἀληθείας VI. 329. 3. ὥσπερ ἐκ ζάλης καὶ χειμῶνος ἀναφέρειν VI. 480. 7. οἱ ἰατροὶ λέγυσι, τὰς τῶν εὐωνύμων πληγὰς τὴν αἴσθησιν ἐν τοῖς δεξιοῖς ἀναφέρειν VI. 531. 10. ἀναφέρειν τι πρός τινα, deferre aliquid ad aliquem, conqueri de aliqua re apud aliquem VI. 541. 5. μικρὸν ἀνενεγκών, cum ſe ex conſternatione paululum recepiſſet, ad ſe rediiſſet VI. 564. 4. εἰς ἀνώνυμον καὶ ἄγγωστον ἀναφέρων τὴν ἀρχὴν πρόσωπον VIII. 26. 7. τριταῖος ἤδη περὶ τὰς ταφὰς αὐτὰς ἀνήνεγκε, cum iam in eo eſſet, vt ſepeliretur, reuixit VIII. 230. 7. μικρὸν, ὥσπερ ἐκπλαγεὶς, ἀναφέρων τὴν διάνοιαν VIII. 353. 12. vid. not. 28. ἀναφέρειν βιβλίον τι εἴς τινα, pro auctore libri alicuius aliquem habere IX. 312. antep. ὀργὴν καὶ μνησικακίαν ἀναφέροντες ὑπὲρ τυραννίδος IX. 413. 9. ὑπὸ γήθυς καὶ χαρμοσύνης ἀναφέρεσθαι, laetitia efferri X. 533. 2.

ἀναφὴς, qui tangi non poteſt, non adhaerens. ἐπιεικὴς καὶ ἀναφὴς ὐσία VIII. 877. pen. σιωπῆς οἰκεῖον καὶ ἡσυχίας τὸ ἀναφὲς καὶ ἀπαθὲς καὶ ἄπληκτον VIII. 878. antep.
ἀναφθέγγεσθαι, exclamare VI. 146. 3. VII. 386. 9. VIII. 787. pen.
ἀναφλέγεσθαι, incendi. ὁ ἀπὸ σώματος καὶ ὥρας ἀναφλεγόμενος ὀξὺς ἔρως VI. 525. 6. κινεῖ τὴν μνήμην ἀτρέμα διὰ τύτων ἀναφλεγομένην τὸ πρῶτον IX. 66. 1. ὕβρει τινῶν καὶ λοιδορίᾳ πρὸς αὐτὸν ἀναφλεχθεὶς ὑπ' ὀργῆς IX. 188. 12.
ἀναφορὰ, relatio. ἡ πρὸς τὸ τέλος ἀναφορὰ τῆς ἡδονῆς VI. 200. 3.
ἀναφρόδιτος, a rebus venereis alienus VIII. 10. 10. inuenuſtus IX. 12. vbi nefanda paederaſtiae libido ita dicitur.
ἀναφύειν καρπὺς, fructus producere VII. 491. 6.
ἀναφῦναι, originem habere VIII. 213. pen.
ἀναφωνεῖν, exclamare VI. 109. 3. 494. 11.
ἀναφώνησις, exclamatio, elocutio, VI. 659. 2.
ἀναχαιτίζειν, iubas erigere. ἵππος ἀναχαιτίσας VI. 569. 5.
ἀναχαίτισμα ἐκ καμπῆς ὑγρᾶς καὶ μαλθακῆς πρὸς ὃ πέφυκεν VIII. 412. vlt.
ἀναχαλᾶν, laxare, aperire. τῶν θερμῶν μαλακῶς ἀναχαλώντων τὺς πόρυς VIII. 566. 7. ἀναχαλωμένην τὴν γῆν ὑπὸ τῦ πυρὸς φύσει ὕδωρ ἀποτελεῖσθαι λέγυσι IX. 478. 9.
ἀναχαλασμὸς, relaxatio IX. 602. 14.
ἀναχάραξις τῦ ἰῦ VII. 557. vlt.
ἀναχαράσσειν πολὺν ἰὸν ἐκ τῦ χαλκῦ VII. 556. antep.

ἀναχάσκειν, hiare IX. 592. 9.
ἀναχρώννυσθαι. φύρονται καὶ ἀναχρώννυνται συμπεσόντες ὑπ' ἀλλήλων VI. 333. 8.
ἀνάχρωσις VI. 195. 2.
ἀναχωννύναι VI. 575. 3. ſi genuina eſt lectio: vid. not. 88.
ἄναψις, incenſio. τὴν ἐξ ὑγρῶν ἡλίῳ γινομένην ἄναψιν αἰνιττόμενοι VII. 400. 5. vid. etiam T. X. 350. vlt. et 351. 3.
ἀνδέκτορα πόνων vocantur animalia manſueta, i. e. quae hominibus in laboribus ſuſcipiendis mutuam praeſtant operam X. 22. 5.
ἄνδηρα, terrae aggeſtae ad fluvium, areae VIII. 575. 8. vbi vid. not. 89. 578. 5.
ἀνδραγαθεῖν, bene, fortiter ſe gerere VII. 827. 14. 830. 2.
ἀνδραγάθημα, praeclarum facinus, fortiter factum IX. 418. 11.
ἀνδραγαθία, fortitudo VI. 369. 1. αἱ ἀνδραγαθίαι, praeclare facta VI. 827. 12.
ἀνδρακὰς, viritim, vnusquisque pro ſe VI. 575. vlt.
ἀνδραποδιστὴς, qui homines in ſeruitutem abducit, plagiarius VIII. 504. 13. vbi per iocum ita appellatur, qui quotidie conuiuia inſtituit.
ἀνδραποδώδης, ſeruilis. ἐπὶ τὰς ἀτάκτυς καὶ ἀνδραποδώδεις ἡδονὰς κρημνίζειν ἑαυτὸν VI. 15. 4. τὰ δελεάζοντα τὺς ἀνδραποδώδεις, τῶν ἐλευθέρων ἀλλότρια VI. 790. 4.
ἀνδραποδωδία, nimia et ſeruilis ſubmiſſio, homine libero indigna VI. 22. 8.
ἀνδρεικελος, homini ſimilis. ἐν γραφαῖς κινητικώτερόν ἐστι χρῶμα γραμμῆς διὰ τὸ ἀνδρεικελον καὶ ἀπατηλὸν VI. 56. 3.

ἀνδρεῖον ἱμάτιον, toga virilis VI. 134. 4.
ἀνδριαντοποιὸς, ſtatuarius VI. 373. 13. οὐκ ἀνδριαντοποιός ἐστιν ὁ τῆς φιλοσοφίας λόγος IX. 105. pen. νῦν οὐκ ἔχοντες οἱ πολλοὶ τῶν βασιλέων καὶ ἀρχόντων μιμοῦνται τὰς ἀτέχνως ἀνδριαντοποιὰς IX. 119. 2.
ἀνδρίζεσθαι, viriliter, fortiter agere X. 328. 8. 12. et pen.
ἀνδρικὸς, virilis. μέλανας ἀνακαλῶν ἀνδρικὰς VI. 163. 3. vid. etiam p. 207. 5. ἀνδρικαὶ πράξεις VIII. 424. pen.
ἀνδρικῶς. τὸ μὲν περὶ τῶν γυναικῶν καὶ πρὸς τἀναντίον ἀνδρικῶς ἐπικεχείρηται VIII. 584. pen. τὸν ξένον ἐπῃνέσαμεν, ὡς ἀνδρικῶς καὶ μνημονεύσαντα VIII. 754. 7. vid. not. 91. ἀνδρικῶς ἀπομεμνημόνευκας καὶ ὃ λέγουσι, καὶ ὡς λέγουσι X. 418. 8.
ἀνδρόγυνος, homo timidus VI. 822. 14. τυμπανισμοὶ ἐν ἀνδρογύνοις VII. 335. 3. vbi ἀνδρόγυνοι videntur eſſe cinaedi, qui muliebria patiuntur. ἀνδρόγυνοι, ſemiuiri IX. 30. 7. vbi cum γυναιξὶ copulantur.
ἀνδροκτόνος γυνὴ, mulier, quae maritum interfecit VI. 127. 8. et 330. 5.
ἀνδρόμεοι ψωμοὶ VIII. 792. 3.
ἀνδροποιὸς, virilem, fortem faciens. μυσικὴν κοσμῶν, ὡς ἀνδροποιὸν VII. 322. 6.
ἀνδρῶσθαι, virilem aetatem attingere IX. 328. 12.
ἀνδροφονία, homicidium X. 342. 3.
ἀνδροφόνος Ἀφροδίτη IX. 76. 8. vid. not. 5.
ἀνδρώδης, virilis. λόγους ἀνδρώδεις προσφερομένη VI. 420. 3.
ἀνδρὼν, conclaue virorum VI. 561. pen. 563. vlt.
ἀνδρωνῖτις, *idem* VI. 548. 6. quem locum vid. ſub ἀναστρέφειν.
ἀνέγερσις ἀγνύθων VI. 592. vlt.
ἀνεγκλήτως ζῆν VI. 325. 9.
ἀνέγκλητος αἰὼν VII. 544. 3.
ἀνέγεσθαι, expergiſci VI. 280. 6.
ἀνέδην παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς ἐντυγχάνουσιν, liberaliter et ſine diſcrimine omnibus aditum ad ſe praebere VI. 663. 14.
ἀνείδεος, ſpecie carens IX. 496. 10.
ἀνειδὴς. ζωγράφημα περίεργον ἀνειδέσι φαρμάκοις VI. 235. 1.
ἀνειδωλοποιεῖν, imaginem alicuius rei in animo ſibi fingere. ἀνειδωλοποιουμένης ψυχῆς τὸ συμφέρον αὐτῇ IX. 583. 11. οἱ πειρατὴ πολλάκις ἀνειδωλοποιοῦντες X. 578. 1.
ἀνειλεῖν γραμματίδιόν τι, euoluere libellum aliquem VI. 416. 11.
ἀνειμάρθαι, ſub fatis non eſſe IX. 507. 9.
ἀνειμένως χρῆσθαι τῷ σώματι VI. 489. 5. ὁρῶ ὑμᾶς ἀνειμένως σφόδρα καθημένους VII. 625. 10. εἰς ἑορτήν τινα καὶ πότον ἀνειμένως τῶν Θηβαίων ἰόντων IX. 124. 13.
ἀνείργειν ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν VI. 28. vlt. ἐκείνους οἱ περὶ τὸν Σαμίδαν ἀνεῖργον, cohibuerunt a pugna VIII. 359. 9.
ἀνειρξις, cohibitio. ἀποκόπτειν χρὴ τὰς ἐπιθυμίας ἀνειρξεσι καὶ κατοχαῖς ὑπὸ τῶ λόγω κολαζομένας VIII. 311. 6. vid. etiam verſ. 10.
ἀνέκαθεν, deſuper, a maioribus IX. 405. 2. 415. 16. 416. 1.
ἀνεκβίαστος, qui per vim cogi nequit X. 360. 3.
ἀνεκδήμητος ἡμέρα, dies, quo iter ingredi non licet VII. 92. 11.
ἀνέκπληκτος, ad percellendum non idoneus. ἡ ἰσχνὴ λέξις, λίαν ἀνέκπληκτος VI. 22. 1. qui non percellitur, imperterritus VI. 290. 13.
ἀνέκφευκτος, quem effugere non licet VI. 635. antep.
ἀνελίττειν. αὖθις ἀναλύεται καὶ ἀνελίττεται τοῖς πάθεσι VI. 311. 8. vid. not. 73. αὖθις εἰς τάξιν ἀνελίττουσαν οἰκείως καὶ περιάγουσαν παρεῖναι VI. 638. 8.
ἀνέλκειν, retrahere. τί οὐκ ἤδη μετατίθεσαι καὶ σαυτὸν ἀνέλκεις ἐκ τῆς ἀτυχίας; VI. 426. pen.
ἀνέλπιστος πρᾶξις, ſenſu deteriori, pro re triſti et funeſta, quam quis non metuit VII. 235. 8. X. 788. 7. et 794. 4.
ἀνελπίστως, praeter ſpem, in ſenſu laeto: ἀνελπίστως σωθέντες VI. 624. 7.
ἀνέμβατος, inacceſſus, quo alicui ingredi non licet. ἄλσος γυναιξὶν ἀνέμβατον VII. 200. 13. et 201. 12.
ἀνέμητος, indiuiſus, non diſtributus VII. 532. 15.
ἀνεμπόδιστος αἰτία, cauſa, quae impediri non poteſt VIII. 248. 9.
ἀνεμποδίστως, ſine impedimento VII. 274. 9.
ἀνέμφατος, nullum indicium alicuius rei habens VI. 164. antep.
ἀνεμώδης, ventoſus, vento expoſitus. ἀνεμώδες ἀκρωτήριον X. 30. 9.
ἀνενθουσίαστος, ab inſtinctu diuino alienus. ἡδονὴ ἄνανδρος καὶ ἄφιλος καὶ ἀνενθουσίαστος IX. 9. pen. βίος ἀνενθουσίαστος εἰς τιμὴν καὶ χάριν X. 519. 5. ἄθεόν ἐστι καὶ ἀνέορτον καὶ ἀνενθουσίαστον τὸ λειπόμενον X. 534. 1.
ἀνενθουσιάστως, ſine inſtinctu diuino VII. 363. 10.
ἀνέντευκτος. ἄδωρος καὶ ἀνέντευκτος vocatur iuſtitia, quae neque donis, neque precibus, mouetur, vt contra officium agat VII. 399. 3. τοῖς ἐκείνων (ſcil. τῶν ἀλόγων ζώων) πάθεσι καὶ ἤθεσιν, ὡς ἀνεντεύκτοις καὶ ἀδεκάστοις, ἐφιᾶσι τὴν κρίσιν VII. 919. 6.
ἀνεξάλειπτος, qui deleri non poteſt. ἀνεξάλειπτα τῆς δυσγενείας ὀνείδη VI. 1. pen.
ἀνεξέλεγκτος, qui non arguitur VI. 580. 13.
ἀνεξεύρετος, qui inueniri nequit. ἀφίημι — ἀνεξευρέτους ἀριθμῶν (vel potius ἀριθμῷ: vid. not. 60.) μυριάδας X. 19. 1.
ἀνεξικακία, malorum tolerantia. πραότητα καὶ ἀνεξικακίαν ἐξὸν ἐνεπιδείξασθαι ταῖς ἔχθραις VI. 337. antep. μετριοπαθείας ἔκγονος ἀνεξικακία VII. 907. 7.
ἀνέξοδος, exitum non habens. τὸ σῶμα καὶ τὸ νόημα τῆς ἀγαθῆς γυναικὸς οἰόμενος δεῖν κατάκλειστον εἶναι καὶ ἀνέξοδον VII. 1. 5. ἡμέρα ἀνέξοδος καὶ ἀνεκδήμητος, dies, quo peregre abire non licet VII. 92. 11. vid. etiam T. X. 279. vlt. et ibi not. 19.
ἀνέξοιστος, qui efferri non licet. ἐκεῖνό γε δοκῶ μήτ' ἄῤῥητον εἶναι, μήτ' ἀνέξοιστον πρὸς ἑτέρους VIII. 907. 1.
ἀνεόρτασος. ἄθεον καὶ ἀνεόρτασον X. 533. vlt.
ἀνεπαίσθητος, ſub ſenſum non cadens X. 384. 7. 385. 10.
ἀνεπανόρθωτος, inemendatus VI. 179. 1.
ἀνεπαχθῶς καὶ μετρίως φέρειν τι VI. 198. pen. δεῖ ἀπολαχόντα φέρειν

ρειν ἀνεπαχθῶς τὴν τύχην VI. 389. 12.

ἀνεπίβατος, inacceſſus VI. 809. 8.

ἀνεπίληπτος, irreprehenſibilis. τοῖς τρόποις ἀνεπιλήπτοι VI. 12. 3. μίμησις ἠθῶν καὶ βίων καὶ ἀνθρώπων ἀ τελείων, ἀδὲ καθαρῶν, ἀδ' ἀνεπιλήπτων παντάπασι vocatur poëſis VI. 92. 4. ἀεὶ διαφυλάττειν — τὸν βίον ἀνεπίληπτον VI. 325. 7. ἀδὲν ἀνεπίληπτόν ἐστιν VI. 581. 6.

ἀνεπίμικτος πόλεμος, cum nullum prorſus commercium inter gentes belligerantes intercedit VII. 37. antep. ἀνεπίμικτα τὰ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων ποιῆσι καὶ ἀσυμάλλακτα VII. 641. 2.

ἀνεπίμονος. τὸν μονόκωλον λόγον — πάντη ἀνεπίμονον εἶναι νομίζω VI. 23. 1.

ἀνεπίῤῥεκτος. ὀρθῶς Ἡσίοδος ἀδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥέκτων ἐᾷ παρατίθεσθαι σῖτον, ἢ ὄψον VIII. 811. 6.

ἀνεπίστρεπτι φεύγειν, ita fugere, vt nunquam reuertaris VI. 169. 7.

ἀνεπίστρεπτος. ἀνεπίστρεπτοι φεύγουσι διὰ τῶν θυρῶν τὸ ἱερὸν VII. 646. 10.

ἀνεπισρεφὴς, curam non gerens. τὸ μακάριον καὶ ἄφθαρτον ζῶον — ἀνεπισρεφὲς ἐσι τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων IX. 492. 10.

ἀνεπίτακτος, nullius imperio ſubiectus X. 104. pen.

ἀνεπιτεχνήτως, ſine artis adminiculo IX. 565. 6.

ἀνεπιτήδειος. χαίρουσιν οἱ πολλοὶ λόγους ἀνεπιτηδείους περὶ σοφῶν ἀνδρῶν αὐτοί τε πλάττοντες καὶ δεχόμενοι παρ' ἑτέρων ἕτοιμοι VI. 576. 9. ἀνεπιφθόνως εὐτυχεῖν VI. 25. 2.

ἀνεπιχείρητος. δυσάλωτος ἔσω, μᾶλλον δὲ ὅλως ἀνεπιχείρητος, eum nemo ne aggredi quidem audebit VIII. 108. vlt. τούτοις γε τῶν ἀτοπωτάτων ἀδὲν ἄῤῥητον, ἀδ' ἀνεπιχείρητόν ἐστι παρειμένον X. 432. 16.

ἀνέρασος, amori et amantibus non conueniens. ἀνέρασα πολλὰ καὶ σκληρὰ καὶ νεμεσητὰ ποιῶν VI. 224. 2. σκώπτεσθαι, τῆς γυναικὸς παρούσης, εἰς τὸ ἀνέρασον ἑταίρων VIII. 511. 5. τοῖς γάμοις ἀνέρασον ἐπάγων καὶ ἄμοιρον ἐνδέᾳ φιλίας κοινωνίαν IX. 14. antep. ἀνέρασος ὁμιλία IX. 32. 1.

ἀνέρεσθαι, iterum interrogare, ſi quid non recte perceperis VI. 172. 8.

ἀνερευνᾷν πράγματα καὶ λόγους βασιλικοὺς VIII. 74. 15.

ἀνερμάτιστος, fulcro et firmo ſtatu carens VII. 953. 8.

ἄνεσις, remiſſio. τῆς ἀφροσύνης ἄνεσιν ποιεῖν VI. 277. pen. ἄνεσις τῆ βαρύνοντος VI. 278. pen. ἐν ἐπιτάσει χορδῶν καὶ ἀνέσει εὐβουλία τις ἐστὶν, ἣν μουσικὴν καλοῦσιν VI. 375. 12.

ἄνεστος, foco carens. ἔστιν ἀνθρώπων γένη τινὰ — ἄοικα καὶ ἀνέστια καὶ ὑπαίθρια IX. 763. 10.

ἀνέταιρος, ſodalibus carens. ὠκ ἀφίλων αἱ πόλεις καὶ ἀνεταίρων — δέονται IX. 218. 11.

ἀνέτοιμος, incertus. νήπιος, ὅς, τὰ ἕτοιμα λιπὼν, ἀνέτοιμα διώκει VIII. 12. vlt.

ἄνετος, remiſſus. τὴν τῶν μειρακίων ὁρμὴν ἄνετον νέμεσθαι ἐᾷν VI. 40. 3.

ἀνεύθυνος ἀσχημονεῖν καὶ πολλὰ σολοικίζειν περὶ τὴν ἀκρόασιν VI. 166. 3.

ἀνεύρετος. τὰ τὴν αἰτίαν ἀνεύρετον ἡμῖν ἔχοντα, quorum cauſae a nobis

bis inueſtigari et cognoſci non poſſunt VIII. 799. 1.

ἀνευρύνειν τὸ σῶμα, os aperire IX. 594. 7.

ἀνέφικτος, quo quis peruenire non poteſt. τὴν δύναμιν αὐτῆ δοκεῖ ἀποφαίνειν ἀνέφικτον ἡττώμενος VI. 199. 13. ὅλως ἀπρόσιτον καὶ ἀνέφικτον ἡγεῖσθαι τὸ εὐτυχεῖν εἶναι VI. 252. 9. τῷ ἀνεφίκτῳ ποιοῦντες ἐπίφθονον τὸ ἀνότατον IX. 122. 14.

ἀνέχειν ἑαυτὸν θυμούμενον, iram ſuam comprimere, compeſcere VI. 111. 10. vid. etiam verſ. 13. et vlt. παιδιᾶς ἀνέχεσθαι, ludificationes tolerare VI. 238. 4. ἡ φύσις ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης πάλαι μὲν τοὺς προγόνους ἡμῶν ἀνέσχεν, produxit VI. 405. 8. φῶς πολὺ καὶ λαμπρὸν ἐν τῆ πόλει λέγεις ἐξ εἰκίας φίλης ἀνασχεῖν, eluxiſſe VIII. 321. 1. ἀνέχειν ἀσπίδα νενικημένοις καὶ φεύγουσι, victis et fugientibus clypeum oſtendere IX. 425. 3.

ἀνέχημι, verbum poëticum. ἄρχων, ὅστε θεοῦς εὐδικίας ἀνέχησι IX. 122. 11.

ἀνήβᾶν, repubeſcere. μόνος δ' ὑῆς παλαιούμενος ἀνηβᾷ VI. 17. 11.

ἀνήδυντος γυνὴ, cuius mores ſunt inſuaues et auſteri VI. 537. 11.

ἀνήκεστος, inſanabilis. μέτριοι ἐν τοῖς ἀνηκέστοις ἐξεταζόμενοι VI. 275. 1. τῶν ἁμαρτανόντων ἀνήκεστοί εἰσιν οἱ πρὸς τοὺς ἐλέγχοντας καὶ νουθετοῦντας ἐχθρῶς καὶ ἀγρίως διατιθέμενοι καὶ χαλεπαίνοντες VI. 305. 6. εἰ ἦνεγκεν ἂν ὕτος ὁ βίος τι τῶν ἀνηκέστων, ἴσως αὐτός σε γέγονεν εὐνούστερος VI. 421. 6. συμφορὰ ἀνήκεστοι VIII. 132. 2.

ἀνηκοΐα, abſentia auditus. ὠκ ἀνηκοΐαν, ἀδὲ κωφότητα προμνώμενος VI. 137. 3. τοῦτο ἔχει πρῶτον κακὸν ἡ ἀσιγησία, τὴν ἀνηκοΐαν VIII. 1. 5. ἀνηκοΐα, inſcitia, ruditas. ἡμῶν τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς ἀνηκοΐας ἀπέλαβον VIII. 692. 7. vid. not. 77. vid. etiam Tom. X. 503. 10.

ἀνήκοός τινος, qui de re aliqua nihil audiuit VI. 430. 1.

ἀνηκοΰσία, recuſatio obedientiae VI. 40. 8.

ἀνηκόως. ἀστρολογίας μὴ ἀνηκόως ἔχουσα, aſtronomiae non imperita VI. 549. 8.

ἀνήλιος, ſole carens. τῆς γῆς ἀνήλιον μέρος ἔμεινεν, ὅσον Ἀλέξανδρου ὠκ εἶδεν. laus Alexandri nimis immoderata et hyperbolica VII. 307. 4.

ἀνήμερος, immanſuetus. βίος θηριώδης καὶ ἄπορος καὶ ἀνήμερος VI. 322. 6. πάθος ἀνήμερον καὶ θηριῶδες VIII. 59. 6.

ἀνήροτος, non aratus X. 104. vlt.

ἀνθεῖν. μᾶλιστα ἀνθεῖ (hominum multitudine frequentatur) τὸ χωρίον ἀκμάζοντος ἔαρος VIII. 651. 4. μαινομέναις ἀνθέων τιμαῖσι dicitur Bacchus VIII. 668. vlt.

ἀνθελιγμὸς. τῆ σφηνώσει καὶ τοῖς ἀνθελιγμοῖς (contrariis reuolutionibus) διαταράττεσθαι IX. 550. 5.

ἀνθέλκειν, huc et illuc trahere. ἕως ἔλαθεν ἡ παῖς ἐν χερσὶ τῶν ἀνθελκόντων διαφθαρεῖσα IX. 92. pen. vid. etiam p. 94. 14.

ἀνθεμόεν πεδίον VIII. 981. 1.

ἀνθέρικος, nomen plantae, albucum VI. 599. 12. 600. 7. VIII. 631. 5.

ἀνθήλιος, ſoli oppoſitus. ὄρος ἀνθήλιον VII. 19. pen. ſed ἀνθήλιοι, *ſubſt.* ſunt phaenomena in coelo, ſolis figuram referentia, eique oppoſita IX. 544. 2.

ἀνθηρὸς, floridus. ἐπινοῦσι τὰ ἀνθηρὰ καὶ εὐώδη τῶν φύλλων VI. 151. 1. τὰ ἀνθηρὰ καὶ τρυφερὰ τῶν ὀνομάτων VI. 151. 8. ἀεὶ παρέχειν ἑαυτὸν ἱλαρὸν καὶ ἀνθηρὸν VI. 182. 7. οἱ γραφεῖς ἀνθηρὰ χρώματα καὶ βάμματα μιγνύουσιν VI. 200. 7. et tum ſtatim ſequitur: ἔστι δὲ καὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων ἔνια τὴν ὄψιν ἀνθηρὰ, verſ. 9. φαρμάκων τὸ εὐῶδες καὶ τὸ ἀνθηρὸν ἀγαπᾶν VI. 296. 6.

ἀνθηρῶς, floride VI. 167. 6.

ἄνθησις IX. 632. 12.

ἀνθίας, nomen piſcis. πρὸς καπνάριον ζῇς, δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν VIII. 653. vlt. nomen huius piſcis vid. etiam T. X. 67. 18. et 68. 1.

ἀνθιερῦν, viciſſim ſacrum habere aliquem. ἐποίεις καὶ ἡμᾶς ἀνθιερῦν σεαυτὸν καὶ ἀντισέβεσθαι X. 596. 2.

ἀνθινὸς. κατακείμενος ἐν ἁπαλοῖς καὶ ἀνθινοῖς στρώμασιν VI. 289. 15. ἀνθινὴ καὶ πολυτελὴς ἐσθὴς VIII. 192. pen.

ἀνθοβάφος, tinctor colorum floridorum et pretioſorum IX. 301. pen.

ἀνθολκὴ. γίνεσθαί τινα τῷ βλάπτοντος ἀνθολκὴν ἔλεγεν ἐν τῇ διαφορᾷ τῶν πολιτευομένων VI. 70. pen.

ἄνθος. τὴν ὥραν ἄνθος ἀρετῆς εἶναι λέγουσι IX. 73. 2. ἄνθος πυρὸς IX. 688. 12.

ἀνθοσμίας, vinum fragrans et ſuaue VIII. 504. vlt. et 634. 11.

ἀνθρακιὰ, carbonum congeries VIII. 767. 2. ſed vid. not. 32. IX. 688. 14.

ἀνθρακογένεσις IX. 688. 8.

ἀνθρακώδης, prunas referens. πῦρ ἀνθρακῶδες IX. 648. 1. et 5. τὸ ἀνθρακῶδες καὶ διακαὲς χρῶμα τῆς σελήνης IX. 688. 5.

ἀνθρηνώδης IX. 628. vlt. vid. not. 43.

ἀνθρωπικὸς. μεταβάλλειν ἐπὶ τὸ κρεῖσσον καὶ ἀνθρωπικώτερον VI. 447. 12. οὐκ ἀσφαλὲς, οὐδὲ ῥᾴδιον, οὐδὲ πολιτικὸν, οὐδ' ἀνθρωπικὸν, — τὸ ἀμετάστατον τοῦτο — VI. 511. antep. ἀνθρωπικαῖς προσηγορίαις (quae hominibus conueniunt, oppoſitae nimiis illis et hyperbolicis honoribus, qui diis tantum conueniunt) τιμᾶν τινα VIII. 149. 7.

ἀνθρωπικῶς. πρὸς ἑαυτὸς ἀνθρωπικῶς λαλήσαντες καὶ ἀνακρίναντες X. 159. 1.

ἀνθρωπίνως φέρειν τὸ συμβεβηκὸς, calamitatem (vt h. l. mortem filii) moderate ferre VI. 386. 7. τὰ ἀνθρώπινα ἀνθρωπίνως φέρειν VI. 448. pen.

ἀνθρωποειδὴς, ſpeciem humanam gerens. ψυχὴ τύπον ἀνθρωποειδῆ ἔχουσα VIII. 231. 13. ἀνθρωποειδεῖς πάντας τοὺς θεοὺς eſſe Epicurus ſtatuit IX. 495. 5. vide etiam paulo ante p. 489. 4. ἀνθρωποειδῆ φαντασίαν λαμβάνειν X. 610. 10.

ἀνθρωπόθυμος leo non dicitur X. 110. 8.

ἀνθρωποθυσία, immolatio hominum VII. 643. 4. IX. 401. antep.

ἀνθρωποκτόνος χρησμὸς, oraculum hominem mactari iubens X. 797. 9.

ἀνθρωπόμιμος, hominem imitans: ſic vocantur lapides quidam X. 753. antep. et 763. 3.

ἀνθρωπόμορφος, formam humanam habens. βρέφος, γεγονὸς ἐξ ἵππου, τὰ ἄνω μέχρι τῆς τραχήλου καὶ τῶν χειρῶν ἀνθρωπόμορφον VI. 566. 12. χαλκοτύποις πεῖθοντο — ἀνθρωπόμορφα τῶν θεῶν τὰ σώματα εἶναι VI. 639. 10.

ἀνθρωπᾶσθαι, verbum philoſophicum, iocandi et cauillandi cauſa confictum X. 607. pen.

ἀνθυπάρχειν, e contrario eſſe. ὑπάρχοντι τῷ λογικῷ χρῆναι ἐδόκει τὸ ἄλογον ἀντικεῖσθαι καὶ ἀνθυπάρχειν X. 5. vlt.

ἀνθυπείκειν, viciſſim cedere. μελετῶντες ἀνθυπείκειν καὶ ἡττᾶσθαι VII. 903. 2. πολίταις καὶ φυλέταις οἴκοι καὶ γείτοσι καὶ συνάρχουσιν ἀνθυπείκειν μετὰ τιμῆς καὶ χάριτος IX. 246. 14.

ἀνθύπειξις, obſequium, das Nachgeben. τὰς δυνατὰς ἀνθυπείξεις παύειν IX. 246. 7.

ἀνθυπουργεῖν τινι, alicui, cuius opera ſumus vſi, viciſſim inſervire VI. 359. 11.

ἀνθυποφέρειν τινὰ πρὸς τἀναντίον, in contrariam partem aliquem ſecum abripere VI. 284. 7.

ἀνία IX. 127. antep. et vlt. vid. not. 31. et 32.

ἀνιᾶν. ἀνιᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀγαθῶν VI. 143. 2. vid. not. 36.

ἀνιαρὸς, moleſtus. τὸ παντὸς (ſeu potius πάντων: vid. not. 47.) ἀνιαρώτατον πένθος VI. 454. 6. et 462. 11. vbi omnino pro παντὸς legitur πάντων.

ἀνιαρῶς, cum moerore, cum dolore animi VI. 680. 6.

ἀνίατος, inſanabilis. εἰς νόσημα μοχθηρὸν, ὃ μὴν ἀνίατον, ἐμπεσὼν VIII. 222. 18. πάμπαν ἀνίατοι, in ſenſu morali, qui nullo modo emendari poſſunt VIII. 234. antep. φάρμακον ἀνίατον vocatur vinum cicuta commixtum VIII. 590. 3.

ἀνιδρωτὶ, ſine ſudore VII. 343. 8.

ἀνιέναι (ab ἵημι), remittere. ἀνιέναι τῇ ψυχῇ τὸ τραχὺ καὶ κελευστικὸν VI. 267. 7. σίδηρος ἀνεθεὶς ὑπὸ θερμότητος καὶ μαλακὸς γενόμενος VI. 271. 13. τὴν φρυᾶν ἀνεικῶς VI. 285. 2. γράμμασι καὶ βιβλίοις ἀγνώμονα καὶ δυσπαραίτητον ἐπιθυμίαν ἀνιεὶς ἀτρέμα καὶ χαλῶν VI. 504. 1. καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω εἰς εὐνὴν ἀνέσασα ὁμωθῆναι φιλότητι. ex Homero VI. 542. 10.

ἀνίερος, impius, impurus. τῶν ἀνιέρων καὶ παρανόμων ὁμιλιῶν ἀγνεύειν VI. 544. 13.

ἀνιερῦν τι θεῷ τινι, numini alicui aliquid conſecrare VIII. 689. 4.

ἀνιηρὸς, ion. pro ἀνιαρὸς. πᾶν ἀναγκαῖον πρᾶγμ' ἀνιηρὸν ἔφυ X. 534. vlt.

ἀνίκητος, inuictus. ἀνάγκη μόνον ἀνίκητον VI. 582. pen.

ἄνικμος ἀνὴρ, humoribus carens IX. 745. 12.

ἀνίλαστος, implacabilis VI. 650. 6.

ἀνιμᾶν, ex profundo haurire. εἰ μὴ τὸν πρῶτον ἐκχέας κάδον ἀνιμήσας VIII. 39. 9. τῶν θυγατέρων τὸ νεκρὸν ἀνιμήσατο, e puteo protraxit IX. 96. pen.

ἄνιππος, equitandi imperitus VI. 377. 10.

ἄνισος, impar, inaequalis. ἀνίσοις μέτροις νενεμημένοι κτήσεις VI. 597. 14.

ἀνισάναι τὸς πολεμίους, hoſtes propellere, fugare IX. 418. 6.

ἀνισόρητος, de quo nihil vnquam auditum, neque ſcriptum eſt. καινὸν οὐδὲν, οὐδὲ τοῖς παλαιοῖς ἀνισόρητον, ἐξήνθηκε κακίας εἶδος VIII. 916. 14. συμπτώμασιν ἐχρήσαντο

σαντο καινοῖς καὶ ἀνισορρήτοις VIII. 923. 8.

ἀνίσχειν, exoriri, de luna dictum. τὴν σελήνην καθορῶν ἀνίσχουσαν εὐφεγγῆ καὶ καθαρὰν VI. 615. 9.

ἀνιχνεύειν τὴν ἀλήθειαν, veritatem inueſtigare VIII. 773. 14.

ἄνοδος εἰς φῶς ἐξ ᾅδου, reditus in vitam IX. 53. 2.

ἀνοδύρεσθαι, lamentari, conqueri VI. 469. 3.

ἀνόητως ὀνειδίζειν τινὶ τύχην VI. 126. antep.

ἀνόθευτος, non adulteratus, incorruptus. ἀνόθευτον τηρῶσι τὸν γάμον X. 725. 2. ἀνόθευτον χρυσίον X. 738. 1.

ἀνοίγειν. ὁ οἶνος ἡμᾶς ἀνοίγει καὶ δείκνυσιν, animi noſtri ſenſa et cogitationes pateſacit VIII. 556. 8. πόρους εὐπειθείας καὶ φιλοφροσύνης ἀνοίγειν IX. 66. 13.

ἀνοιγνύναι, aperire VIII. 348. antep.

ἀνοιδεῖν, intumeſcere, de mari dictum IX. 553. 8.

ἀνοίκειος. τοῦτο ἀνοίκειον ἦν, non decebat, ab hoc tempore alienum, intempeſtiuum erat VI. 386. antep.

ἀνοικονόμητος ἄνθρωπος, rei familiaris bene diſpenſandae et adminiſtrandae imperitus VIII. 56. 10.

ἀνοιμώζειν, magno cum eiulatu plorare VI. 436. antep.

ἄνοιξις τῶν χειλῶν VIII. 944. 6.

ἀνοιστέον πρὸς αὐτούς, ſecum cogitandum, reputandum eſt VI. 482. 2.

ἄνολβος, infelix VI. 130. 8. ſed vid. not. 81. vbi alia affertur lectio.

ἀνολολύζειν, magnum eiulatum edere. λαμπρὸν ἀνωλόλυξε VII. 52. 9. et IX. 78. 6. ἐκμαίνεσθαι καὶ ἀνολολύζειν X. 526. 7. vbi in ſenſu laeto dicitur, magnam iubilationem tollere.

ἀνομία, violatio legum. ἤδη εἰς ἀνομίαν τὰ πράγματα διὰ τῆς αὐτονομίας βαδίζει IX. 26. 3.

ἀνομίλητος, a conſuetudine et conuerſatione cum aliis alienus. τὸ δύσκολον ὅλως καὶ μεμψίμοιρον, ἄφιλον καὶ ἀνομίλητον VI. 182. 12.

ἀνομολογεῖν, aſſentiri X. 416. 3.

ἀνομολογία VII. 768. 11. ſed vid. not. 82.

ἀνόνητος, inutilis. λέγουσι περὶ πλούτου καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν, ὡς χωρὶς ἀρετῆς ἀνωφελῶν ὄντων καὶ ἀνονήτων τοῖς ἔχουσι VI. 130. antep. τὴν ἀρετὴν ἀνωφελῆ καὶ ἀνόνητον ἡγοῦνται, τῷ ὑγιαίνειν μὴ παρόντος VII. 768. 2.

ἄνοπλος, inermis IX. 465. 14.

ἀνόργανος, inſtrumento non vtens. χρῆσθαι κινήσεσιν ἀνοργάνοις VII. 498. 1.

ἀνόρεκτος, cibos non appetens. τὸ ἀνόρεκτον, faſtidium ciborum VIII. 636. 3. ἐνδεεῖς ἅμα πολλοὶ γίνονται καὶ ἀνόρεκτοι τῶν νοσούντων VIII. 740. 5.

ἀνοσιότης, impietas. ἔμφασιν τῆς τῶν ἁμαρτημάτων δίδωσιν ἀνοσιότητος X. 344. 6.

ἀνοσιουργεῖν, impie, ſceleſte agere VIII. 202. 7.

ἄνοσος, morbo carens. τὸν λόγον οὐκ ἄνοσον μόνον, ἀλλὰ καὶ εὔρωστον, εἶναι δεῖ VI. 22. 3. ἄνοσοι καὶ ἀγήρασοι vocantur dii VI. 640. 9. et IX. 59. 6.

ἄνοστος, ſucco carens IX. 625. 2.

ἀνυθέτητος, admonitionis non capax. αἱ πελέκεις ἀποκόπτουσι τὸ ἀνυθέτητον, id eſt, eos, qui admonitionibus emendari non poſſunt VII. 143. 15. ἄμαχόν τι καὶ ἀνυθέτητον ἡ συνήθεια ποιεῖ τὴν ἀδολεσχίαν VIII. 27. 2.

ἀνοψία, abſentia obſoniorum VI. 884. 1.

ἄνοψος. ἁπλοῦν τι καὶ ἄνοψον καὶ ἄκνισσον λαμβάνοντες VI. 468. 6.

ἀνταγγέλλειν IX. 344. 7. ſed vid. not. 64.

ἀνταγωνιστὴς βίου καὶ δόξης vocatur inimicus VI. 326. 13.

ἀνταίρειν τῇ τύχῃ VI. 100. pen. δεῖ πρὸς τοὺς αἰτοῦντας ἀργύριον ἀνταίρειν VIII. 105. antep.

ἀνταιτεῖν, viciſſim aliquid ab eo petere, cui aliquid dederas VII. 511. 6.

ἀνακολουθεῖν, viciſſim ſequi X. 328. 1.

ἀνταλλάττειν, permutare. τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων εἰς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ δικαιώσει VI. 206. 10.

ἀνταμείβεσθαι. πυρὸς ἀνταμείβεται πάντα VII. 526. 12.

ἀνταναιρεῖν, refutare VI. 72. 3.

ἀντανάκλασις, reſonantia vocis, echo VIII. 2. 10.

ἀνταναφέρειν τὴν πίστιν VI. 71. 1.

ἀντανισάναι λόγον βελτίονα, meliore oratione alteri, qui prior dixit, reſpondere VI. 146. vlt.

ἀντάξιος, aequalis pretii. οὐδὲ κύνος ἀντάξιος, οὐδ' ὄνου, δειλὸς ἀνὴρ καὶ ἄναλκις VI. 117. 6. ἅπας ὁ ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσὸς οὐκ ἀντάξιος ἀρετῆς VI. 344. vlt. πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων VI. 465. 1.

ἀνταποδιδόναι. τὴν ξηρὰν τροφὴν τῇ ὡράσει τοῦ σώματος ἀνταποδίδωσιν ἡ φύσις VIII. 517. 14.

ἀνταπόδοσις, retributio, compenſatio. μᾶλλον ἐνδώσει — τὴν ἐπανόρθωσιν, ὡς ὅσαν εὐνοίας καὶ χάριτος, ἀμέψεως, ἀνταπόδοσιν VI. 269. 12. ἡ φύσις ἀμ ζητεῖ τοιαύτην ἀνταπόδοσιν τοῦ σώματος VI. 516. 5. ἀναστρέφειν τὰς ἀνταποδόσεις VIII. 942. 1.

ἀνταποσέλλειν. μάλιστα τὰς ἀνακλάσεις ἀνταποσέλλον, quod radios ſolis maxime reflectebat VII. 20. 3.

ἀντάπωσις τοῦ ἀέρος, repulſio aëris in diuerſam partem IX. 527. pen.

ἀνταρκτικὴ ζώνη τῆς γῆς, zona frigida auſtralis IX. 549. 1.

ἀνταύγεια, reflexio lucis VIII. 328. 8. τὰ φαινόμενα κατ' ἀνταύγειαν VIII. 338. 5. vid. etiam T. IX. 644. pen.

ἀντεγκαλεῖν, viciſſim incuſare VI. 245. 8.

ἀντείνασθαι VI. 360. 1. vid. nott. 59. et 60.

ἀντεκφέρειν παῤῥησίαν παῤῥησίᾳ VI. 269. 2.

ἀντενδύεσθαι, loco alterius veſtis alteram induere. ἡ σώφρων ἀντενδύεται (ſcil. pro tunica) τὴν αἰδῶ VI. 527. 1.

ἀντεξελαύνειν τινὰ μετὰ βοῆς VI. 541. 10.

ἀντεξετάζεσθαι (examinari) πρὸς ἀληθινὴν καὶ ἐμβριθῆ φιλίαν καὶ σφυρήλατον. de adulatore dicitur VI. 239. antep.

ἀντεξίσασθαι, in diuerſam partem abire IX. 729. vlt.

ἀντεπείσοδος, ingreſſus in locum rei alterius IX. 577. 9.

ἀντεπιδείκνυσθαι, viciſſim id praeſtare, quod alter praeſtitit VI. 682. 3.

ἀντεπιστρέφειν, retorquere IX. 231. 6.

ἀντεπιστροφὴ τῆς χειρὸς ἐπὶ τὸν ὦμον IX. 570. 4.

ἀντερᾶν, riualem alicuius in amore esse, vt, quem ille, alius pariter amet IX. 46. 8.

ἀντεραστής, riualis in amore IX. 23. 1. 50. pen. διαβάλλουσιν ἑτέροις τὴν δόξαν, ὥσπερ ἀντεραστὰς X. 636. 4.

ἀντερείδειν, obniti, obsistere. ὁ ὕτως ἁπάντων κρὴ ἀντερειδων VI. 101. 4. ἀθλητὰς κελεύοντες ἀντερείδειν ταῖς τρίψεσι VI. 493. pen. τὰ πυκνὰ τῶν σωμάτων — τήκεται πάσχοντα τῷ προσμάχεσθαι καὶ ἀντερείδειν VIII. 644. 6. μᾶλλον ἔρρωται καὶ συνέσηκε καὶ ἀντερείδει (scil. aduersus fulmina) τὰ σώματα τῶν ἐγρηγορότων VIII. 644. 12. περὶ πάτρης ἀνδράσι δυσμενέσσι καὶ πράγμασι δυσκόλοις καὶ καιροῖς ἀντερείδειν καὶ διαμάχεσθαι IX. 247. 12. ὅτός ἐστι, (scil. locus, in quo terra versatur) περὶ ὃν ἀντερείδει πάντα τὰ βάρη ῥέποντα IX. 653. 12.

ἀντέρεισις, obluctatio. πάρεστιν ὁρᾶν ἐν εἰκόνι τὴν ἀντέρεισιν ἀλκῆς καὶ θυμοῦ καὶ πνεύματος γέμουσαν VII. 366. 4. ἀνάκλασίς καὶ ἀντέρεισις τοῦ ἀέρος ἀπὸ τῶν ὀρῶν VII. 556. 11. ἀντερείσεις πυκνὰς καὶ ἀντικοπὰς λαμβάνειν VIII. 573. pen.

ἀντερίζειν ὑ μικροῖς πολέμοις καὶ κινδύνοις VII. 275. 2.

ἀντερωτᾶν, vicissim interrogare VIII. 512. 7. IX. 232. 5.

ἀντέχειν, resistere. πρὸς ἕξιν ἀντισχεῖν ἀνόητον VI. 256. pen. ἀντέχειν τῷ ψύχει VIII. 582. 10.

ἀντηχεῖν, resonare. περιορᾶν τὴν μαντικὴν, καθάπερ αἱ πέτραι, ποιμένων ἐν ἐρημίᾳ καὶ βοσκημάτων φωναῖς ἀντηχοῦσαν VII. 631. 15. ἐδόκει τι πραγματικῶς οἷον ἀντηχεῖν ἐκ τῆς Στοᾶς X. 5. 14.

ἀντήχησις, resonantia VIII. 329. pen.

ἀντιᾶν, occurrere. ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖσι οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν καὶ πολέες. ex Homero VI. 107. 8. δυσήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι VIII. 154. 7.

ἀντιβάδην VII. 497. 14.

ἀντιβαίνειν, recusare negotium aliquod sibi delatum in se suscipere VI. 20. 5. πρὸς μηδὲν ἀντιβαίνων, qui nulla in re alicui contradicit VI. 182. 8. ἀντιβαίνοντες ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος VI. 231. 11. πρός τι πάθος ἀντιβαίνοντες VI. 316. 9. πρὸς φυσικὴν πάθος ἀνάγκην ἀντιβῆναι, παγχάλεπόν ἐστιν VIII. 199. 2.

ἀντίβασις τοῦ λογιζομένου καὶ φρονοῦντος πρὸς τὸ ἐπιθυμοῦν καὶ θυμούμενον VII. 739. 1. ἡ πρὸς τροφὴν καὶ ποτὸν ἀντίβασις τοῦ λογισμοῦ VIII. 311. 8. λογισμοῦ πρὸς λογισμὸν ἀντίβασις IX. 110. 2.

ἀντιβλέπειν πρὸς τὸν λύχνον VIII. 104. 7.

ἀντιβολεῖν, rogare, supplicare VI. 416. 4. τοιοῦτοι δ' εἶπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν. ex Homero VIII. 141. 6.

ἀντίδοσις, permutatio IX. 329. 1. 332. 7. 338. 4. et 7.

ἀντίδοτον, antidotum VI. 153. 13. 200. 4.

ἀντίδυλος. ἀντίδυλα καὶ πόνων ἀνδέκτορα. sic vocantur animalia mansueta IX. 22. 4.

ἀντιδωρεῖσθαι, donum acceptum alio dono compensare VI. 665. pen.

ἀντίδωρος. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονὰς δὲς ἀντίδωρα. ex Aeschylo VI. 371. 6. vid. not. 12.

ἀντίζυ-

ἀντίζυγος. ἀντίζυγα πέταλα VIII. 885. 6. ἀντίζυγοι καὶ ἀντίθετοι ἕξεις καὶ τερήσεις X. 6. 12.

ἀντίθεος, similis deo VII. 424. 7.

ἀντιθέτως X. 240. pen.

ἀντικαλλωπίζεσθαι πρὸς τὴν τελευτέλειαν εὐτελείᾳ VII. 601. 7.

ἀντικαταλλαγὴ (permutatio) χρησοῦ καὶ βεβαίου φίλου πρὸς ἀβέβαιον καὶ κίβδηλον VI. 180. 8.

ἀντικαταλλάττεσθαι τῆς φρονήσεως τὴν ὑγείαν, pro prudentia sanitatem redimere X. 390. 8.

ἀντικατατείνειν, verbis impugnare aliquid, contradicere VIII. 661. 4.

ἀντικεῖσθαι, aduersarium esse VII. 550. 5.

ἀντικνήμια, crura VI. 650. pen.

ἀντικολακεύειν, vicissim adulari VIII. 121. 12.

ἀντικοπή. ἡ τοῦ καλάμου βλάσησις ἐν διασήμασι μεγάλοις ὀλίγας λαμβάνουσα προσκρούσεις καὶ ἀντικοπὰς VI. 285. pen.

ἀντικόπτειν, interpellare loquentem, seu statim, simulac ille desierit, contradicere VI. 142. 1.

ἀντικοσμεῖν, vicissim ornare. δίκαιον, ὑπὸ τῶν μειζόνων κοσμουμένους ἀρχῶν, ἀντικοσμεῖν τὰς ἐλάττονας IX. 240. 14. τὴν τράπεζαν ἡ καλὴ Αὐλὶς — ἀντικοσμήσει τοῖς κεραμεοῖς IX. 291. 15.

ἀντικρούειν, interpellare aliquem, *drein reden* IX. 10. 6.

ἀντίκρουσις, collisio X. 574. 6.

ἀντίκτησις, recuperatio rei cuiusquam pro alia. ἀδελφοῦ ἀντίκτησις οὐκ ἔστιν VII. 880. pen.

ἀντικυμαίνεσθαι, vicissim aestuare, fluctus agere IX. 553. vlt.

ἀντιλακτίζειν, recalcitrare VI. 33. vlt. ἡ ἀέρος κνίσσ' ἀντιλακτίζουσα καπνῷ IX. 737. 16.

ἀντιλαμβάνειν. τῆς φιλοσοφίας ἀντιλαμβάνεσθαι κατὰ τὸ παρεῖκον τῶν καιρῶν, philosophiae operam dare, quantum tempus finit VI. 25. 15. οἱ μὴ τῆς ἡλικίας ταύτης (iuuentutis puta) ἐρρωμένως ἀντιλαμβανόμενοι, curam eius bene gubernandae summam impendentes VI. 41. 1. ἀντιλαμβάνεσθαί τινος (aggredi, adoriri) ἑκάστοτε κεναῖς καὶ περιττοῖς ἐρωτήσεσι VI. 175. 1. σφόδρα φιλοτίμως ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ μανθάνειν, acri discendi studio teneri, et auide illud amplecti VI. 286. 13. ἀντιλήψονται ἑαυτῶν (coërcebunt se) ἐν τοῖς ὁμοίοις VIII. 122. pen. πολλὴν χάριν καὶ φιλίαν ἀντιλαμβάνειν VIII. 306. 3.

ἀντιλάμπειν. περιττὴ καὶ σοβαρὰ λέξις ἀντιλάμπει τῷ ἀκροατῇ πρὸς τὸ δηλούμενον VI. 149. 8. λεῖος αὐταῖς (scil. ταῖς ἀμυδραῖς ὄψεσιν) ἀντιλάμπει καὶ περίπλεως αὐτῆς (scil. lunae) ὁ κύκλος IX. 642. 7.

ἀντίλαμψις, reflexio lucis IX. 676. 9.

ἀντιληπτικὸς. δύναμις ἀντιληπτικὴ πληγῆς ἀέρος δι' ὠτὸς καὶ ἐγκεφάλου προσφερομένου VI. 370. 9. ἡ ἀντιληπτικὴ τοῦ αἰσθητοῦ κίνησις X. 245. 4. et 270. 12.

ἀντίληψις, reprehensio. διαφόρων ἀντιλήψεις ἐν γέλωτι καὶ παιδιᾷ γινόμενοι VI. 290. 6.

ἀντιλιτανεύειν, vicissim supplicare X. 596. 6.

ἀντιλοιδορεῖν, conuicium conuicio retribuere. γελοῖον ὅλως ἐστὶ τὸ λοιδορεῖν καὶ σκώπτειν ὅτιοῦν ἀντιλοιδορηθήναι δυνάμενον VI. 329. pen.

ἀντιλυπεῖν, vicissim molestia afficere VIII. 179. 1.

ἀντιλύ-

ἀντιλύπησις VII. 739. 7.

ἀντιμαρτυρεῖν, contrarium teſtimonium ferre. ἡ οἴκοθεν κρίσις ἀντιμαρτυρῆσα VI. 205. 6. ἀντιμαρτυρῆντες ὧν δρῶσιν ἱεροῖς τοῖς ἁγιωτάτοις VIII. 645. antep. vid. etiam verſ. vlt.

ἀντιμάχεσθαι πάθει τινὶ X. 762. 6.

ἀντιμεσουρανεῖν dicitur ſol, quando media nocte medio coeli puncto oppoſita eſt VII. 147. 4.

ἀντιμετάβασις τῆ ποταμῆ πρὸς τὸ ῥεῦμα VII. 267. 3. ſed vid. not. 49.

ἀντιμεταλαμβάνειν πρόσωπον, perſona depoſita, aliam eius loco aſſumere IX. 139. 4.

ἀντιμετάληψις, mutatio. αἱ τῶν βίων ἀντιμεταλήψεις ἐκ ἐξαίρεσι τῆς ψυχῆς τὰ λυπῆντα καὶ ταράττοντα VII. 826. 4.

ἀντιμεταῤῥεῖν, actiue, transfundere IX. 579. 7.

ἀντιμηχανᾶσθαι, inſidiis alicuius viciſſim aliquid opponere, ad eas euitandas VII. 46. 10.

ἀντινήχεσθαι πρὸς κῦμα καὶ ῥᾶν dicuntur piſces X. 74. 16.

ἀντινομία, repugnantia legum inter ſe VIII. 958. 13.

ἀντινομικός, legibus contrariis nitens. ἀντινομικὴ θέσις VIII. 956. pen. et ἀντινομικὸν ζήτημα p. 957. 1.

ἀντινομοθετεῖν τῷ τῆ κόσμῃ νομοθέτῃ X. 318. antep.

ἀντινουθετεῖν, eum, a quo admoniti ſimus, viciſſim admonere. ἤκιστα προσήκει νουθετέμενον ἀντινουθετεῖν VI. 269. 1.

ἀντίξυς, oppoſitus IX. 519. 6.

ἀντιπάθεια. ἡ καθαρὶς ἐν αὐτῇ λέγεται τὸ βοηθητικὸν ἔκ τινος ἀντιπαθείας ἔχειν συγκεκραμένον VIII. 192. 2.

ἀντιπαθής, nomen lapidis X. 793. 5.

ἀντίπαις VII. 63. antep.

ἀντιπαραβάλλειν, comparare, opponere VI. 267. 11. VII. 3. 4. 299. 9. ταῖς ἀριστείαις τὰς διδασκαλίας ἀντιπαραβαλεῖν VII. 373. 10. τὰς ἐν Ἐδήψῳ κολυμβήθρας καὶ πασάδας καὶ ἀνδρῶνας ἀντιπαραβάλλοντες ἀεὶ καὶ τοπομαχῆντές VII. 902. 6. vid. etiam Tom. VIII. 136. vlt.

ἀντιπαραβολή, comparatio VI. 147. 7.

ἀντιπαράγειν ἰδίαν τινὰ δόξαν, peculiarem quandam ſententiam loco eius, quae iam allata eſt, in medium proferre VIII. 870. 14.

ἀντιπαραπέμπεσθαι τῇ μνήμῃ τῶν ἀπολελαυσμένων πρότερον ἡδονῶν X. 523. 10. vid. not. 3.

ἀντιπαρατιθέναι τι πρός τι, opponere inter ſe inuicem VI. 74. 5. ἄξιόν γε τὰ δράματα τοῖς τροπαίοις ἀντιπαραθεῖναι VII. 373. 8.

ἀντιπαρεξάγειν πρὸς τὺς ὑπερέχοντας, cum ſuperioribus ſe comparare VII. 838. antep.

ἀντιπαρεξιέναι (ab εἶμι). ἐπηκολούθει (ſcil. exercitum hoſtilem) διὰ τῶν τραχέων καὶ ὀρεινῶν ἀντιπαρεξιών VI. 737. 15.

ἀντιπαρηγορεῖν, conſolari VI. 447. vlt.

ἀντιπαρήκειν IX. 556. 1.

ἀντιπαῤῥησιάζεσθαι, viciſſim libertate in dicendo vti VI. 269. 3.

ἀντιπαταγεῖν, obſtrepere X. 162. 10.

ἀντιπεριηχεῖν, viciſſim circumſonare. τῆς ἀδολεσχίας ἂν ἐλάχιστος ἄψητον λόγος, εὐθὺς ἀντιπεριηχεῖ VIII. 2. 12.

ἀντιπεριίσασθαι. πότερον τῷ ψυχρῷ τὸ θερμὸν ὑποχωρῆν ἀντιπεριίσατο IX. 623. 8.

ἀντιπερισπᾶσθαι, viciſſim retrahi IX. 553. 10. et 554. 8.

ἀντιπερίστασις τῆ ψυχρῆ IX. 550. 2. ἀντιπερίστασις τῶν ὡρῶν, diuerſa tempeſtatum ratio in diuerſis terrae zonis IX. 557. 5. ἡ ἀντιπερίστασις τῆς κινήσεως X. 177. 15.

ἀντιπεριστροφή IX. 569. pen.

ἀντιπεριψύχειν, viciſſim frigefacere VIII. 760. antep.

ἀντιπεριωθεῖσθαι, viciſſim circumagi X. 181. antep.

ἀντιπερίωσις, eiuſmodi circumactio *ibid.* verſ. 5.

ἀντιπηδᾶν, proſilire VIII. 623. 1. ſed vid. not. 15. circa finem.

ἀντιπνεῖν πνεῦμα ταῖς ναυσὶν, actiue, ventum aduerſum nauibus immittere VII. 229. vlt.

ἀντιποιεῖσθαι, ſibi vindicare. ἀντιποιεῖσθαι τῆ μεγέθος καὶ τῆς δυνάμεώς τινος VII. 328. 9. τὸ σπέρμα ἀρχῆς τινος ἀντιποιεῖται VIII. 525. vlt. vid. etiam Tom. IX. 94. 12.

ἀντιπολεμεῖν τινι, bellum inferenti reſiſtere X. 710. 5.

ἀντιπολιτεύεσθαι πρός τινα, adverſarium alicuius eſſe in gerenda republica IX. 45. 13. τοῖς τυράννοις ἀντιλέγων ἐδεὶς, ὅτ' ἀντιπολιτευόμενός ἐσιν IX. 46. 8. vid. etiam p. 226. 9.

ἀντιπροσκυνεῖν, viciſſim adorare X. 596. 6.

ἀντιπρόσωπος. Θαλῆς τὺς ἐτησίας ἀνέμυς οἴεται πνέοντας τῇ Αἰγύπτῳ ἀντιπροσώπυς ἐπαίρειν τῆ Νείλῃ τὸν ὄγκον IX. 555. vlt.

ἀντίπρωρος. ἀεὶ συνέχυσιν ἑαυτὺς ἀντιπρώρυς, ſemper aduerſus vndas natant: de piſcibus dicitur X. 74. pen.

ἀντιῤῥησις, contradictio VI. 141. antep.

ἀντισέβεσθαι, viciſſim venerari aliquem et colere, quaſi deum VI. 596. 2.

ἀντισπᾶν. ὥσπερ ἐκ χαλινῆ τῆς δεισιδαιμονίας πρὸς τὸ συμφέρον ἀντισπάσαι καὶ μετασῆσαι τὺς πολλὺς VIII. 291. 9.

ἀντισκιάζειν, cum aduerſariis in ſeditione facere VI. 342. 6.

ἀντισατεῖν, aduerſari, impedimento eſſe. τὰ ἀντισατῆντα πρὸς τὸ ἔργον — μαλάσσων καὶ καταλεαίνων IX. 200. 10.

ἀντισάτης. ὄχλος ἀντισάτης κακίαις εἰς τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν συνήθειαν X. 461. 9.

ἀντισοιχία. τῶν πραγμάτων ἀντισοιχίας ἐχόντων VIII. 853. 1.

ἀντίστροφος. μιμητικὴ τέχνη καὶ δύναμις ἀντίστροφος τῇ ζωγραφίᾳ vocatur poëſis VI. 62. 3. ἑκατέρα τὴν εὔνοιαν ἀντίστροφον ἀποδιδόντος, mutuam exhibente beneuolentiam VI. 531. 13.

ἀντιστρόφως ἀποδιδόναι τὸ κατ' ἀξίαν VIII. 210. antep.

ἀντισυμφωνεῖν ἐκ ἀμέσως VII. 319. 10.

ἀντισχυρίζεσθαι πρός τι, fortiter reſiſtere, reluctari VIII. 119. 11.

ἀντιτακτέον, opponendum eſt VI. 485. pen.

ἀντιτακτικὴ δύναμις IX. 44. 6.

ἀντιτείνειν. ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις VI. 33. 2. ὁ κόλαξ ὅτ' ἔργον οἶδεν ἀντιτεῖνον, ὅτε ῥῆμα λυπῆν VI. 203. 12. τῆ σώματος ἀντιτείνοντος, — οἱ μὲν — ἐμβάλλυσιν ἑαυτὺς ἐπὶ τὰ βαλανεῖα VI. 485. 1. εἰκότως ἀντιτείνει, πρὸς ἃ μὴ πέφυκε, μηδὲ

μηδὲ δοκιμάζει, παρακαλύμενος VIII. 278. 12.

ἀντιτέρπεσθαι, viciſſim delectari VII. 318. antep.

ἀντίτεχνος, aemulus alicuius in arte aliqua, qua eum ſuperare ſtudet VII. 320. 3.

ἀντίτυπος. ἀπὸ τῶν σφόδρα πρὸς αὐτῶν καὶ ἀντιτύπων ὥσπερ ἐπὶ τὰ κοῖλα καὶ μαλακὰ δίκην ὕδατος ἀπολισθαίνοντες VI. 243. 4. τὸ μενοεικὲς καὶ μὴ ἀντίτυπον VI. 506. pen. χωρία σκληρὰ καὶ ἀντίτυπα VI. 627. 3.

ἀντιφιλεῖν, redamare. τὸ ἀντιφιλεῖν, propenſio ad amorem mutuum VIII. 400. vlt.

ἀντιφιλονεικεῖν, mutuo rixari IX. 256. pen.

ἀντίφραγμα, ſepimentum. ταῦτα ὥσπερ ἀντιφράγματά σοι κείσθω πρὸς τὰς ἄγαν πικρὰς καὶ κατηγορικὰς ἐκείνας VIII. 211. 7.

ἀντίφραξις γῆς, cum terra impedit, quo minus luna a ſole colluſtretur VI. 645. 8.

ἀντιφράττειν τὴν ὁδὸν τοῖς ἐπιπλεῖσον εὐρούσῃ τῇ κακίᾳ χρωμένοις VIII. 167. 14.

ἀντίφωνος, contrarius, reclamans VI. 131. 8. ἡ περὶ ψαλμὼς καὶ φόρμιγγας ἁρμονία δι' ἀντιφώνων ἔχει τὸ σύμφωνον VI. 364. 11.

ἀντιφωτισμὸς, ſplendor lucis oculos feriens VIII. 474. 6.

ἀντιχαλεπαίνειν, viciſſim iraſci VII. 832. 14.

ἀντίχειρ, pollex VIII. 216. 9. IX. 50. pen.

ἀντίχθων ab Oecete Pythagorico credita eſt, quae terrae noſtrae eſſet oppoſita IX. 545. vlt. vid. etiam p. 547. 2. et 3.

ἀντίχορδος. ταῦτα ὡς ἀντίχορδα κείσθω τοῖς ὑπὸ σῦ πεφιλοσοφημένοις VIII. 635. antep.

ἀντλεῖν. διατελοῦσιν ἀντλοῦντες καὶ ὑπεξαίροντες τὴν θάλατταν VI. 484. 5.

ἄντοικος vocatur, qui in zona terrae, zonae noſtrae oppoſita, nempe in zona temperata auſtrali, habitat IX. 557. 8.

ἀντροειδὴς, ſpeluncae formam habens. ἀντροειδεῖς κοιλότητες IX. 551. pen.

ἀνύβριστος, contumelia carens. σκῶμμα ἀνύβριστον VI. 168. 13. παιδιὰν ἀνύβριστον εἰσηγεῖσθαι VIII. 460. 8.

ἀνυγραίνειν, humectare. ὁ Διόνυσος ὥσπερ ἐν πυρὶ τῷ οἴνῳ μαλάσσων τὰ ἤθη καὶ ἀνυγραίνων VI. 594. 3. ἐκτήκεται καὶ ἀνυγραίνεται τὸ φρονοῦν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς VIII. 238. pen.

ἀνυδρία, penuria aquae X. 747. antep.

ἀνύπαρκτος, non exſiſtens. ἀντίγραφα συνθεὶς ἀπίστου καὶ ἀνυπάρκτου μυθολογίας VII. 420. 9. τῆς δικαιοσύνης παντάπασιν ἀσυσάτου καὶ ἀνυπάρκτου γινομένης X. 18. 16.

ἀνυπέρβλητον γῆθος X. 489. 1.

ἀνυπεύθυνος, rationi reddendae non obnoxius. ἡ σιγὴ πανταχῇ ἀνυπεύθυνος VI. 336. 10. ſed vid. not. 55. ἐχθρὸς τῶν ἀνόμων καὶ ἀνυπευθύνων δυναστειῶν VIII. 285. vlt.

ἀνυπόδετος, calceis carens VI. 372. 2.

ἀνυποδησία, inceſſio ſine calceis VIII. 511. 3.

ἀνυπόθετος, fundamento carens. γεννῶντες ἀφ' ἑαυτῶν ἀπαρχὰς ἀνυποθέτους VII. 415. 11.

ἀνυποθέτως, ſine certo fundamento VII. 569. 7.

ἀνυπό-

ἀνυπόπτως ἔχειν, ſuſpicione carere VIII. 347. 4.

ἀνύσιμος, efficax, vtilis. ἀνύσιμον πρᾶγμα καὶ τελεσιουργὸν ἐπιμέλεια καὶ πόνος ἐστὶν VI. 5. 11.

ἀνυσίμως, efficaciter, cum felici ſucceſſu VII. 776. 9.

ἄνυσις, perfectio, profectus VI. 286. 9.

ἀνυστὸν, quod perfici ſeu praeſtari poteſt VI. 48. pen.

ἀνώγειν, iubere, hortari. ὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς VI. 113. 1.

ἀνωδυνίη, ion. pro ία, abſentia doloris VI. 451. 1.

ἀνώδυνος, doloribus carens, ſeu dolores ſedans. ἀνώδυνον καὶ καθαρτικὸν φάρμακον VI. 296. 7. τὸ ἀνώδυνον τοῦτο οὐκ ἄνευ μεγάλων ἐγγίνεται μισθῶν τῷ ἀνθρώπῳ VI. 389. 2.

ἀνώλεθρος, interitus expers X. 217. 1.

ἀνώμαλος. ἀφεθεὶς τραχὺς καὶ οἰδῶν καὶ ἀνώμαλος ὑπ' ὀργῆς. a lapicidis petita haec comparatio, quorum antea fit mentio VI. 276. 12.

ἀνωφελῶς λυπηρὸν εἶναι, ſine vtilitate aliis moleſtum eſſe VI. 243. vlt.

ἀνώχυρος, munitionibus deſtitutus. ἡ δυσωπία ἀνώχυρα πάντα καὶ ἄκλειστα καὶ κατάντη προδίδωσι τοῖς ἐπιτιθεμένοις VIII. 100. vlt.

ἀξιέρασος, amore dignus. ἀξιέρασον ἡγούμενοι τὴν ἀρετὴν VI. 315. 14. ἐκείνων τῶν καλῶν μηδένα μήτ' ἐρᾶσθαι, μήτ' ἀξιέρασον εἶναι X. 424. 8. κωμῳδῇ παρά τινων οἷόν ἐστιν ἀξιέρασον εἶναι τὸν αἰσχρὸν X. 425. 2.

ἀξιοθαύμαστος, admiratione dignus X. 91. 5.

ἀξιολόγως VI. 488. 13.

ἀξιομίσητος, odio dignus. ὐδὲν, ὡς τὰ ἀνέντευκτα τῶν ἠθῶν, ἐστὶν οὕτως ἀξιομίσητον VI. 32. 12. μισοῦντα πολλοὶ δικαίως, ὃς ἀξιομισήτους καλοῦμεν VIII. 126. pen.

ἀξιομνημόνευτος, memoratu dignus VI. 17. antep.

ἀξιόπιστος, fide dignus. ὁ λόγος ἀξιόπιστος ἔσω καὶ κινητικὸς VI. 251. 5. τὸ γῆρας οὐκ ἀξιόπιστον ἐγγυήσασθαι τὴν ἀναβολὴν τοῦ λόγου VI. 554. 3.

ἄξιος. νῦν δ' ὐδενὸς ἄξιοι εἰμὲν Ἕκτορος VI. 265. 7.

ἀξιοσπούδαστος. ἀγαθὰ οὐκ ἀξιοσπούδαστα, bona non digna, quae magno ſtudio atque contentione quaerantur VI. 16. 9.

ἀξίωμα, dignitas. δεῖ, ὥσπερ ἵππῳ τὸ μέγεθος φυλάττοντα, καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς γυναικὸς, χρῆσθαι τῷ χαλινῷ VI. 526. 12. αἱ ἐν ἀξιώματι γυναῖκες, foeminae nobiles VIII. 281. 6.

ἀξιωματικὸς, viri magnae dignitatis perſonam decens. τὸ πᾶσιν ἀπολογεῖσθαι θεραπευτικὸν, καὶ οὐκ ἀξιωματικὸν VI. 104. 3. διοὺς ἑκάστῳ τῶν ἀξιωματικῶν λεγομένων VIII. 440. antep.

ἀξίωσις. τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων (conſuetam nominum ſignificationem) ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ δικαιώσει VI. 206. 10.

ἄξονες, tabulae, quibus Solon leges ſuas inſcripſit IX. 116. 13.

ἀοίδιμος, celeber, inclytus. ἡ ἀοίδιμος καὶ πολυήρατος vocatur Lais IX. 75. pen. παρασιωπήσας μέγα κατόρθωμα καὶ ἀοίδιμον IX. 417. pen.

ἀοιδὸς. πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοὶ, τὰ μὲν ἑκόντες, τὰ δ' ἄκοντες VI. 55. 5. κεραμεῖ δ' ἔοικε κεραμέα φθονεῖν,

νεῖν, ᾠδὴ ἀοιδὸν ἀοιδῷ VI. 342. 11. πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ VIII. 446. 7.

ἄοικος, domo carens VI. 587. vlt.

ἄοινος, qui vinum non potauit VI. 3. 8. ἄοινοι ἀγνεῖαι, ritus ſacri, qui ſine vſu vini peraguntur VII. 392. 6. ἄοινος καὶ ὑδαρὴς οἶνος VIII. 565. 10. vid. not. 41. ἄοινα συμπόσια tonſtrinas Theophraſtus per iocum dixit VIII. 702. 11.

ἀοκνία πόνων, induſtria et alacritas in laboribus ſuſcipiendis et perficiendis VI. 492. pen.

ἄοκνος, impiger. ἁμιλλᾶται ὁ κόλαξ σπουδαστικὸς ἀεὶ φαίνεσθαι καὶ ἄοκνος καὶ πρόθυμος VI. 186. antep. ἄοκνος δοκῶν εἶναι καὶ πρόθυμος ἐν πᾶσι καὶ ἀπροφάσιστος VI. 228. 12.

ἀόνητος, inutilis IX. 267. 12.

ἄοπλος, inermis IX. 466. 5.

ἄορ, enſis. αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας. verſus Homeri VI. 155. 5.

ἀόργητος, ira vacuus. τὸ ἀόργητον ἀνδρὸς ἐστι σοφοῦ VI. 33. 13. ἡμέρας ἀοργήτους ὀλίγας, οἷον ἀμεθύσους καὶ ἀοίνους, διαγαγεῖν VII. 819. 1.

ἀορισία X. 216. 5.

ἀόριστος. τῷ περὶ ψυχὴν ἀτάκτῳ καὶ ἀορίστῳ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐγγινόμενον ὁρῶντες VI. 282. 4. σιγμὴ ἀόριστος VI. 423. 11.

ἀορίστως VI. 84. 13.

ἄορνος πέτρα VI. 689. 9. ἄορνα ὕψη VII. 296. 1.

ἄουτος, non vulneratus X. 199. 10.

ἀπαγγέλλειν, pronunciare VI. 154. 5. et 6.

ἀπάγεσθαι, ad ſupplicium duci VIII. 28. pen.

ἀπαγής, non indureſcens. αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ ὕδωρ εὐδιάχυτον καὶ ἀπαγὲς καὶ ἀσύστατόν ἐστιν IX. 738. 8.

ἀπαγορεύειν πρὸς τὴν τῆς παιδείας ἐπιμέλειαν VI. 27. 2. πρὸς τοὺς πόνους ἀπαγορεύω VI. 212. 4. ἡ κολακεία ἐν ταῖς ἐπιπόνοις καὶ κινδυνώδεσιν ὑπουργίαις ἀπαγορεύει VI. 237. 11. σῶμα πρὸς τὰς καλὰς πράξεις καὶ μεγάλας ἀπαγορεῦον VI. 515. 1. πρὸς ἡδονὰς ἀπαγορεύειν, voluptates contemnere, faſtidire VI. 583. 1. ἀπαγορεύειν, vetare, interdicere, de lege dictum X. 292. antep. 293. 2. 6. 7. 9. et 10. 294. vlt.

ἀπαγόρευμα νόμου, interdictum legis, id, quod lex vetat X. 292. 11.

ἀπαγορευτικὸς λόγος, ratio, vim prohibendi, vetandi, habens X. 294. 10. et 11.

ἀπάγχεσθαι, laqueo vitam finire VI. 261. 5.

ἀπαγωγὴ πρὸς τὸ χεῖρον VI. 77. pen.

ἀπᾴδειν, diſcrepare VI. 412. antep. χορῷ ἐστιν ἐμμέλεια, μηδενὸς ἀπᾴδοντος ἐν αὐτῷ X. 395. 10.

ἀπάθεια ἄγριος καὶ σκληρὰ VI. 388. 7.

ἀπαθὴς καὶ ὑπερήφανος VI. 224. 7. ἀπαθὴς ὢν ὑπ' ὀργῆς καὶ ἀναμάρτητος VI. 266. 5. ὁ νοῦς καθαρὸς ὢν καὶ ἀπαθὴς VIII. 326. 1.

ἀπαιδευσία, defectus bonae inſtitutionis. τὴν ἀναρχίαν ἔνιοι τῶν νέων ἐλευθερίαν ἀπαιδευσίᾳ νομίζουσι VI. 134. 5. ἡ διὰ τὴν ἀπαιδευσίαν ἄνοια καὶ παραφροσύνη VI. 444. 14. ἡ ἐκ τῆς ἀπαιδευσίας ἀσθένεια τῆς ψυχῆς VI. 454. 1.

ἀπαίδευτος. ἀπαίδευτοι καὶ κακοὶ διαθέσεις VI. 143. 5.

ἀπαίρειν, diſcedere VI. 613. 11. τῷ σώματος ἀπωτάτω τὴν διάνοιαν ἀπαίρειν ἐφ' ἡδονὰς ἑτέρας VIII. 676. 10.

ἀπαίσιος, infauſtus, male ominatus. φωνὴ ἀπαίσιος καὶ δύσφημος VII. 80. 13.

ἀπακριβοῦσθαι. τῶν θηρίων αἰτιᾶσθαι τὸ μὴ καθαρὸν, μηδ' ἀπηκριβωμένον πρὸς ἀρετὴν X. 12. vlt.

ἀπαλλαγὴ (finis, ceſſatio) πάσης λύπης καὶ φροντίδος VI. 417. 5. ἐπὶ τῶν σωματικῶν παθημάτων ἡ ταχίστη τῆς ἀπαλλαγῆς ὁδὸς (via, ratio, qua ab iis celerrime liberemur) ἀμείνων VI. 427. 2. vid. etiam p. 462. 11.

ἀπαλλακτέον τῷ σώματος, deponendum, exuendum eſt corpus VI. 411. 7.

ἀπαλλάττειν κακῶς, mala fortuna vti, infauſtum exitum habere VI. 83. 10. τῶν προσταττόντων ἀπαλλάττεσθαι, e praeceptorum poteſtate dimitti VI. 134. 3. θορύβων ἀπηλλάχθαι καὶ φθόνων VI. 194. 2. πραγμάτων σφαλερῶν καὶ ἀβεβαίων ἀπηλλαγμένος VI. 255. 9. ἀπηλλαγμένος ἀμαθίας, liber, vacuus ab inſcitia VI. 265. 9. γυναικὸς ὑ χαλεπῶς ἂν τις ἀπαλλαγείη πονηρᾶς, ἀνὴρ ὤν, μηδ' ἀνδράποδον VI. 381. 6. φόβων καὶ φροντίδων ἀπαλλάττειν ἑαυτὸν VI. 384. 2. ἀπαλλαττόμενοι τῆς τοῦ σώματος ἀφροσύνης VI. 412. 3. ἀπαλλαγεὶς τῆς τοῦ σώματος λατρείας, καὶ τῶν ἀτρύτων ἕνεκα τούτου φροντίδων τε καὶ συμφορῶν VI. 435. 6. ἰδίᾳ μὴ κινεῖν τι ἑτέρας ὀρέξεις τῶν κοινῶν ἀπηλλαγμένης VI. 474. 2. ἐκ τῆς διατριβῆς ἀπαλλαττόμενος, cum e ſchola diſcederet VI. 513. 9. et ita ἀπηλλάττετο, diſcedebat, p. 567. 10. ἀπηλλάγμένοι γενέσεως ψυχαὶ, quae alia ſubinde corpora nanciſci deſierunt (ex inepto illo et peſſimo paganorum metempſychoſeos figmento) VIII. 344. 10. et ſic porro.

ἀπαλλοτριοῦσθαι τῶν σωφρονούντων λογισμῶν, ſana ratione priuari X. 745. 5. et ita ἀπηλλοτριωμένας ἔχειν τὰς φρένας, ſana mente carere, p. 786. 3.

ἀπαλόχρως παρθενική, tenerae cutis virgo VII. 823. 10. et VIII. 53. vlt.

ἀπαλύνειν. ἀνὴρ ποτάμιος ἐν χειμῶνι μᾶλλον ἀπαλυνόμενος διὰ τὴν περίψυξιν IX. 618. pen.

ἀπαμβλύνειν, hebetare, retundere VIII. 68. 2. τῇ ἡμέρᾳ τὸ πλεῖστον ἀπήμβλυναν X. 4. 8.

ἀπαμφιεννύναι τὰς τοίχους VIII. 53. pen.

ἀπαναίνεσθαι, recuſare, reiicere VI. 501. 8.

ἀπανθίζεσθαι, deligere, decerpere quaſi flores. ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι τῶν ποιημάτων ὁ μὲν ἀπανθίζεται τὴν ἱστορίαν — VI. 108. 6.

ἀπάνθρωπος, inhumanus, ingratus. φάρμακα τὴν χρόαν οὐκ ἀπάνθρωπον ἔχοντα VI. 200. 10. τὸν λόγον — ἀπάνθρωπον ποιοῦσι καὶ ἄμικτον VIII. 10. 6.

ἀπανθρώπως VI. 96. 8.

ἀπάνεργος, calliditatis expers, ſimplex. τὸ ἀμήχανον καὶ ἀπάνεργον piſcibus tribuitur X. 27. 2.

ἀπάντλησις τῆς πλήθους τῶν ἀνθρώπων, exhauſtio, i. e. deminutio, multitudinis hominum X. 337. 4.

ἀπαξιοῦσθαι αὑτὸν ὑδενὸς, de ſe nullo modo deſperare IX. 71. 2.

ἀπαράβατος, qui tranſcendi nequit, inuiolabilis. τὴν νενομισμένην τάξιν ἀπαράβατον ποιεῖν VII.

617. 4. vid. not. 14. λόγος θεῖος ἀπαράβατος δι' αἰτίαν ἀνεμπόδιστον VIII. 248. 9. τάξις καὶ ἐπισύνδεσις ἀπαράβατος IX. 508. 3.

ἀπαραίτητος, inexorabilis, inexcusabilis. ἐν ταῖς κωλύσεσι τῶν ἁμαρτανομένων — σφοδροὶ καὶ ἀπαραίτητοι καὶ συνεχεῖς ὄντες VI. 275. 5. τῆς εἰς κοινὴν πατρίδα πορείας προκειμένης πᾶσιν ἀναγκαίας καὶ ἀπαραιτήτου VI. 431. 5. συμπεριφορὰ ἀπαραίτητος, conuiuium, quod excusare seu deprecari non licet VI. 470. 6. τυραννὶς σκυθρωπὴ καὶ ἀπαραίτητος VI. 634. antep. τοῦτο τῶν ὄψων (sal puta) μόνον ἀπαραίτητόν ἐστιν, eo solo carere non possumus VIII. 657. 10.

ἀπαρακάλυπτος κεφαλή, caput non obtectum VII. 81. 3.

ἀπαραλλαξία X. 439. 4.

ἀπαραμύθητος, solatium seu recreationem non admittens VII. 313. pen. implacabilis VIII. 487. 2. vbi cum χαλεπὸς copulatur. πόθεν δὴ τὴν πολιτείαν φοβητέον, ὡς ἀπαραμύθητον καὶ πολύπονον καὶ βαρεῖαν IX. 146. 6.

ἀπαράσκευος, imparatus VI. 427. 8.

ἀπαράχυτος, nihil alieni admixtum habens X. 35. 11.

ἀπαραχώρητος, non concedens. μὴ παντελῶς ἐν ταῖς ζητήσεσιν ἀπαραχώρητοι γιγνόμενοι VI. 32. 14.

ἀπάργματα, primitiae VII. 281. 1.

ἀπαρενόχλητος, non turbatus. εὔθυμον καὶ ἀπαρενόχλητον ταῖς πενθικαῖς λύπαις τὸν τῆς ζωῆς χρόνον διάγειν VI. 448. 10.

ἀπαρέσκειν, displicere. τὸ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν, τοῖς σοφοῖς ἐστιν ἀπαρέσκειν VI. 18. 12.

ἀπαρηγόρητος, consolationem non admittens. παντάπασιν ἀπαρηγόρητός ἐστιν ὁ τῷ θανάτῳ φόβος X. 554. 4.

ἀπαριθμεῖν, ordine enumerare. πάντα ἀπαριθμήσας τοκισαῖς καὶ πραγματευταῖς VIII. 82. 3.

ἀπαρνεῖσθαι. ἅμας ἀπῆτων, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας VIII. 39. 3.

ἀπαῤῥησίαστος, libertate in dicendo non vtens. τὸ ἀπαῤῥησίαστον ἄφιλον καὶ ἀγενὲς VI. 187. 10. ἐν τῷ νήφειν ἀπαῤῥησίαστον ὄντα, παῤῥησιάζεσθαι περὶ τράπεζαν VI. 252. 4.

ἀπαρτᾶσθαι, dependere. ἀπηρτημένος τούτοις ὁ κωμικὸς VI. 401. 3. vid. not. 58. ἀπαρτώμενοι τῆς κατὰ φύσιν ἐν τοῖς τοιούτοις μετριοπαθείας VI. 430. 7.

ἀπαρτίζειν. ἀπηρτισμένος σίχος X. 809. antep. qui sit X. 810. 4.

ἀπαρύτειν, exhaurire, depromere. μηδὲν ἐν τῷ μανθάνειν ἀπαρύτων τῆς ἀμαθίας VI. 278. 3. τὸ τραχὺ καὶ σφοδρὸν τῆς ὀργῆς ἀπαρύτειν VIII. 178. 10. ἔθει καὶ μελέτῃ πολύ τις ἤδη καὶ τῶν ἐμφύτων ἀπαρῦσαι παθῶν τῷ λόγῳ παρέσχε VIII. 311. 2.

ἀπάρχεσθαι, primitias offerre VI. 603. 6.

ἀπάτη. πᾶν πάθος ἔοικεν ἀπάτῃ φλεγμαίνουσα εἶναι VI. 628. 1.

ἀπαυγασμὸς. τῆς προκοπῆς ἀπαυγασμοὶ, signa, e quibus profectus et incrementa virtutis elucescunt et cognosci possunt VI. 311. 2.

ἀπαυδᾶν, deficere, elanguescere VI. 29. vlt. 718. 4. οἴεσθαι δεῖ μηδὲ τὴν κόλασιν δεῖν ἀπαυδᾶν καὶ προαπολείπειν ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις VIII. 210. 11.

ἀπαυθαδίζεσθαι, arroganter aliquem

aliquem reiicere et aspernari IX. 70. 4.

ἀπαυθαδίζεσθαι, *idem* VII. 25. pen. ἐκ ἔδει πρὸς φιλόσοφον δόξῃ τε καὶ δυνάμει πρῶτον ὕτως ἀπαυθαδίσασθαι (tanto cum fastu et arrogantia ei contradicere, aduersus eum disputare) περὶ πράγματος ἀδήλου VIII. 797. antep.

ἀπαυτοματίζειν VIII. 862. 2.

ἀπειπεῖν τινι τὴν σχολὴν, aditum ad scholam suam alicui interdicere VI. 203. 2. τύχης κλῆρον ἀπειπάμενος, reiiciens, contemnens VIII. 313. antep.

ἀπείρατος κακῶν, qui mala non expertus est VI. 455. 9. ἀπείρατοι ἔρωτος VIII. 711. 12.

ἀπειραχῶς, infinitis modis VIII. 922. 2.

ἀπείργειν τινὰ ποιημάτων, a poëmatum lectione arcere aliquem VI. 51. 3. πάσης ἀκροάσεως ἀπειργόμενος VI. 138. 3. τίς λόγος ἀπείργοι τὴν ἐκ καλῶν καὶ δικαίων κτῆσιν; VIII. 309. 5.

ἀπειροκαλία, recti et boni ignorantia VI. 474. 8. δι' ἀπειροκαλίαν διωθεῖσθαι τὸν πλοῦτον VIII. 309. 4. ἀπειροκαλίας δόξαν φυλάττεσθαι VIII. 835. pen.

ἀπειρόκαλος, honesti et decori imperitus. πτῶσις μετὰ χαρᾶς ἀπειροκάλῳ πρὸς ἔπαινον VI. 145. 13. περὶ λόγους ἀπειρόκαλος VI. 161. 3.

ἄπειρος, imperitus, inexpertus. ἄπειρος κόλακος, qui veram adulatoris naturam et indolem cognitam perspectamque non habet VI. 198. 1.

ἄπειρος, infinitus. ὁ ἄπειρος αἰὼν VI. 423. 9. 438. 12. et 447. 3. ἄπειρος αἰθὴρ IX. 121. 12.

ἀπειροσύνη, imperitia IX. 64. 6.

ἀπείρως, imperite. ἐκ ἀπείρως διαλέγεσθαι περί τινος VI. 600. 12. ἀπείρως ἔχειν τινὸς VIII. 343. 8.

ἀπεισαγγελία, genus accusationis forensis VI. 234. 2. sed vid. not. 99.

ἄπεισος VI. 226. vlt. vid. not. 70.

ἀπέλαστος ἵππος VIII. 980. pen.

ἀπελαύνειν τῶν αἰσχρῶν, a rebus turpibus arcere VI. 274. vlt. ἐξ ἡδονῶν μεγάλων καὶ ἀγαπητῶν εἰς ἀγεννῆ καὶ ταπεινὴν δίαιταν ἀπελαύνεσθαι VI. 469. 5.

ἀπελπίζειν, spem abiicere, desperare IX. 147. 12. συλλήψεως ἀπελπίσας, cum spem eius assequendi et comprehendendi abiecisset X. 741. antep. vid. etiam p. 781. 11.

ἀπεμπολεῖν, vendere VII. 240. 6.

ἀπεπτεῖν, cruditate laborare VI. 517. 7.

ἄπεπτος. ἀναθυμιάσεις ἄπεπτοι in aëre X. 142. 2.

ἀπέρασις, eiectio ciborum non bene digestorum per vomitum VI. 510. 6.

ἀπέρατος, infinitus. τὸ ἀόριστον καὶ ἀπερατώτατον VIII. 871. 2.

ἀπεράτωτος, finibus seu extremitatibus carens. τὸ ἄπειρον, καὶ ἀπεράτωτον VII. 673. vlt. vid. etiam T. X. 363. 4.

ἀπεργάζεσθαι πολλὴν ταραχὴν καὶ σύγχυσιν VI. 88. antep. πολλὴν ἀπεργάζεται σύγχυσιν καὶ ἀσάφειαν ὁ κόλαξ τῆς πρὸς τὸν φίλον διαφορᾶς VI. 228. 11. ὅτός μοι δοκεῖ καὶ πόλιν ἂν ἐκ μικρᾶς μεγάλην πιστευθεὶς ἀπεργάσασθαι VI. 663. vlt. τῶν φιλοτίμων καὶ φιλοκάλων ὑπὲρ ἀρετῆς, ὥσπερ τέχνης μεγάλης, ἀπειργασμένος θεατής VIII. 272. 7.

θεοὶ ὀλίγων ἀνθρώπων κοσμοῦσι βίον, ὧς ἂν ἄκρως μακαρίως τε καὶ θείως ὡς ἀληθῶς ἀπεργάσωι (sic: vid. not. 300.) βουληθῶσιν VIII. 344. 9.

ἀπεργασία κακοδαίμονος καὶ οἰκτρᾶς ζωῆς VII. 941. antep. et ita κακοδαιμονίας ἀπεργασία p. 946. 8.

ἀπερείδεσθαι πάντας τοὺς ὀδυρμοὺς ἐπὶ τὴν τύχην καὶ τὸ αὐτόματον VI. 641. 4. τὸ μῖσος ὥρισται καθ' ὑποκειμένων ἀεί τινων ἀπερειδόμενον VIII. 124. pen. vid. etiam p. 240. 12.

ἀπερίσιος, infinitus, immensus. ἂψ ἐθέλει ἀρέσθαι, δόμενός τ' ἀπερείσι' ἄποινα. versus Homeri VII. 806. 9. λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα X. 811. vlt.

ἀπερίληπτος, incomprehensibilis. ἀπερίληπτα εἶναι τὰ σώματα Epicurus statuit IX. 499. 10. vid. etiam T. X. 583. 2.

ἀπερισκέπτως, inconsiderate VI. 325. 5. 656. 4.

ἀπερίσπαστος. ἄλυποι καὶ ἀκέραιοι καὶ ἀπερίσπαστοι ὄντες VII. 135. 1. μέγα πρὸς εὕρεσιν τῶν ζητουμένων καὶ σκέψιν ἡγούμενοι τὴν ἡσυχίαν καὶ τὸ ἀπερίσπαστον VIII. 70. 12.

ἀπερίτρεπτος, qui euerti non potest X. 90. 8.

ἀπερυθριᾶν, ruborem seu verecundiam deponere. δεῖ ἐρυθριᾶν ἐπαινούμενον, ἐκ ἀπερυθριᾶν VIII. 162. 11.

ἀπερύκειν, depellere. ἱκανοὶ τὰς κακὰς ἀπερύκειν VI. 807. 15. et ita ἱκανοὶ τὰς ἐχθρὰς ἀπερύκειν p. 816. 12. ἀπερύκειν τὸν φθόνον IX. 268. 9.

ἀπεσταλμένως IX. 585. 5.

ἀπεσὼ τῆς μάχης, desertio pugnae, fuga. dictio Herodoti IX. 462. 2. et 4.

ἀπευθὴς VII. 261. 6. vid. not. 34.

ἀπευθύνειν, complanare. τὰς καμπύλας τῶν ὑποκριτῶν βακτηρίας ἀπευθύνειν, ἀμήχανον VI. 6. 3. ἀπευθύνειν καὶ παραφυλάττειν τὴν κρίσιν VI. 53. 9. πρὸς ἓν ἀπευθύνειν καὶ καθιστάναι παράδειγμα τὸν ἑαυτοῦ βίον VI. 189. vlt. πρὸς τἀναντίον ἀπευθύνων καὶ ἀποστρέφων VI. 329. 9.

ἀπευκταῖος. ζηλωτὸς ὁ πρῶτος γάμος, ὁ δὲ δεύτερος ἀπευκταῖος VII. 162. 5.

ἀπεύχεσθαι, deprecari, votis auertere IX. 249. 14.

ἄπεφθον χρυσίον IX. 292. 6.

ἀπέχειν. κυάμων ἀπέχεσθαι, praeceptum Pythagoreorum, et quid eo significauerint VI. 42. 13. περιεργίας καὶ πολυτελείας ἀπέχεσθαι VI. 548. 1.

ἀπέχθεια πρός τινα, offensio, inimicitia VI. 235. 5.

ἀπεχθεῖσθαι πρός τινα, infensum, inimicum esse alicui VI. 472. 1.

ἀπεψία, cruditas VI. 478. 5. τῶν νόσων αἱ πλεῖσται καθάπερ προαγγέλους καὶ προδρόμους καὶ κήρυκας ἔχουσιν ἀπεψίας καὶ δυσκινησίας VI. 484. 15. αἰσχυνόμενοι κραιπάλην, ἢ ἀπεψίαν, ὁμολογεῖν VI. 485. 7. μάλιστα τὰς ἀπὸ κρεῶν φοβητέον ἀπεψίας VI. 499. 13.

ἀπηλιώτης, subsolanus VII. 152. pen.

ἀπήμων, illaesus, incolumis VIII. 254. 1.

ἀπηνὴς νόος, animus inhumanus, saeuus VI. 246. 7.

ἀπιδεῖν πρός τινα μεγαλοφρόνως, magno et constanti animo in aliquem intueri, acerbi euentus nuncium VI. 453. 11.

ἀπίθανος πρὸς ὁμιλίαν πλήθους, ad multitudinem persuadendam non idoneus IX. 261. 5.

ἀπιθεῖν, non obtemperare VI. 94. 4.

ἄπιος, pirum VIII. 535. 10.

ἀπίστως. διδόναι λύσεις τῶν ἀπίστως εἰρημένων VI. 75. 8.

ἀπισχυρίζεσθαι πρὸς ἔντευξιν αἰσχρὰν πλησίον τινὸς ἢ ἄρχοντος, forti animo resistere VI. 301. 11. ταῦτα ὕτω νεανικῶς ἀπισχυρισάμενοι, tanta constantia atque feruore asseuerantes X. 383. 8.

ἀπλανὴς, non oberrans. ἀπλανεῖς ἀστέρες, stellae fixae VII. 618. 5. IX. 520. 4. vocantur etiam τὰ ἀπλανῆ IX. 521. 9. et 11. ἡ ἀπλανὴς μοῖρα τῆς τοῦ κόσμου ψυχῆς. VIII. 249. 1.

ἁπλανῶς διεξιέναι ἄπλετόν τινα τόπον VIII. 237. antep.

ἄπλαστος, non fictitius, infucatus. ὁ τοῦ φίλου τρόπος — ἁπλοῦς ἐστι καὶ ἀφελὴς καὶ ἄπλαστος VI. 228. pen. et ita τὸ ἀφελὲς καὶ ἄπλαστον VIII. 292. 3.

ἁπλάστως VIII. 514. 1.

ἀπλατὴς, latitudine carens. μῆκος ἀπλατὲς ἡ γραμμή καλεῖται VII. 533. 3.

ἄπλετος, immensus. ἄπλετοι ἐτῶν περίοδοι VII. 654. 12. ἄστρα παμμεγέθη, ἀπέχοντα πλῆθος ἀλλήλων ἄπλετον VIII. 231. 6. vid. not. 6. ἄπλετόν τινα τόπον διεξιὼν ῥᾳδίως καὶ ἁπλανῶς VIII. 237. 13. ἄπλετον ἔργον ἐστὶ διελθεῖν ἐν τῷ παρόντι X. 204. vlt.

ἀπλήρωτος πάντων, qui nullis opibus expletur, quamuis magnam eorum copiam possideat, sed subinde plures appetit VIII. 79. 12.

ἀπληστία, insaturabilis cupiditas alicuius rei. τὴν ἀπληστίαν παύειν VI. 384. 1. ἐφόδιον τῆς ἀπληστίας, τὴν ἀπεψίαν, ἔχοντες VI. 478. 5. vbi de voracitate dicitur.

ἄπληστος. ἦθος ἄπληστον τοῦ μανθάνειν καὶ ἀκροᾶσθαι VIII. 342. 6. ἀπλήστως ἔχειν τοῦ διηγεῖσθαι καὶ μνημονεύειν VIII. 497. 6.

ἄπλοια, nauigandi difficultas IX. 402. 4.

ἄπλουτος, diuitiis carens. γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνήρ. versus Sophoclis VI. 74. 7. ἄπλουτος καὶ ἀχρήματος καὶ λιτὴ δίαιτα VII. 395. 10. ἄπλουτον οἴοντο τὸν πλοῦτον καὶ τυφλὸν ἀληθῶς, — ἂν μὴ μάρτυρας ἔχῃ, καθάπερ τραγῳδίαι, θεατὰς VIII. 703. 7.

ἀπνευσὶ, sine respiratione VIII. 544. 13.

ἀπνεύστως λέγειν ὅλας περιόδους IX. 359. 11.

ἄπνους οἰκία, domus, quae a vento non perflatur VIII. 47. 1.

ἀπὸ. εὐθὺς ἀπὸ τῆς δίκης, statim post iudicium VIII. 276. 1. sed vid. not. 24. et ita ἀπὸ τῆς ἥττης, post cladem acceptam IX. 124. vlt.

ἀποβαίνειν σπουδαῖον τοῖς τρόποις, bene moratum fieri VI. 1. 3.

ἀποβάλλεσθαι βραχείας ἡδονῆς ἕνεκα μεγάλην εὐδαιμονίαν VI. 482. 2.

ἀποβιάζεσθαι, per vim abigere VIII. 103. 2.

ἀποβίωσις, decessus e vita, mors VII. 528. 3.

ἀποβλαστάνειν, progerminare, ortum habere ab aliqua re IX. 756. antep.

ἀποβλέπειν εἴς τι, respicere aliquid, curam eius habere VI. 401. 8.

ἀπόβλητος, dignus, qui abiiciatur, aspernandus VIII. 310. 9.

ἀποβολὴ. νόμιζε, τὴν εἰς ἄνδρας ἐκ παίδων ἀγωγὴν ἐκ ἀρχῆς εἶναι τοῖς

εὖ φρονοῦσιν ἀποβολὴν VI. 135. 7. χρημάτων ἀποβολή, iactura opum VI. 323. 10. et 642. 9.

ἀπόβρεγμα, ſuccus. τοῖς ἀποβρέγμασι τῶν περιστερεώνων καὶ ἀδιάντων τὰ ἐδάφη ῥαίνοντες VIII. 425. 4.

ἀπογεύεσθαι, deguſtare. τῆς ἐξυσίας καὶ δυνάμεως μικρὸν μεταλαβόντες καὶ ἀπογευσάμενοι VII. 333. 2. ἀπογεύεσθαι ἀκράτου VIII. 671. antep. vid. etiam p. 839. 4.

ἀπογίνεσθαι, mori VI. 418. 2. et 432. 1.

ἀπογινώσκειν, deſperare. δοῦλοι ἐλευθερίαν ἀπογνόντες VI. 635. 1. κατατυχὼν ἔν τισιν ἀπεγνωσμέναις θεραπείαις, proſpera vſus fortuna in curandis morbis, de quorum felici curatione vnusquisque deſperaſſet VI. 799. 1. τῶν πολλῶν ἀπεγνωκότων αὐτὸν, cum de ſaluo eius reditu multi deſperaſſent, pro mortuo eum habuiſſent VIII. 332. 3. λέγεται (ſcil. Hercules) τὴν Ἄλκηστιν ἰατρικὸς ὢν ἀπεγνωσμένην σῶσαι, ſanitati eam reſtituiſſe, iam pro deplorata habitam IX. 52. 1. ἀπεγνωκὼς τῆς προνοίας, qui prouidentiam negat X. 533. 7.

ἀπογράφεσθαι VIII. 183. pen. vid. not. 57.

ἀπογυμνοῦν τὸν ᾄδην VI. 58. 1. ἀνακαλύπτειν καὶ ἀπογυμνοῦν τινα, naturam et indolem alicuius patefacere VI. 188. 5.

ἀπογύμνωσις. δεῖ τὴν φωνὴν, ὡς ἀπογύμνωσιν, αἰδεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι πρὸς τὰς ἐκτὸς VI. 538. 9. ἀπογύμνωσις τῶν ἀποῤῥήτων VIII. 62. 6.

ἀπογυναικωσις τῆς θυμοειδοῦς X. 107. 8.

ἀποδακρύειν, lacrymari VIII. 504. 12.

ἀποδειλιᾷν, timidum eſſe VI. 228. 6. ἀποδειλιᾷν πρὸς τὸν κίνδυνον VI. 729. 4.

ἀπόδειξις. τοῖς μετ' ἀποδείξεως καὶ κατασκευῆς λεγομένοις ἐπικόσμει τὸ ἦθος VI. 548. 8.

ἀποδεκτὸς, dignus, qui probetur et accipiatur X. 380. 3.

ἀποδέρειν, deglubere IX. 614. 13.

ἀποδέχεσθαι, accipere, probare VIII. 649. 8.

ἀποδηλοῦν, indicare, ſignificare VIII. 545. 4.

ἀπόδημος, peregre agens, domo abſens IX. 191. 11.

ἀποδιδόναι τῇ φρονήσει τὴν τοῦ σωφρονεῖν αἰτίαν VI. 115. 4. ἀποδεδωκὼς τὴν χάριν VI. 150. 6. μοιρίδιον χρέος εἶναι λέγεται τὸ ζῆν, ὡς ἀποδοθησόμενον, ὃ ἐδανείσαντο ἡμῶν οἱ προπάτορες VI. 405. pen.

ἀποδιοπομπεῖσθαι (reiicere, auerſari) τὸ περίεργον τῆς βρώσεως VIII. 913. vlt. εἰς Κᾶρας, ὥσπερ εἰς κόρακας, ἀποδιοπομπηθέντα τὸν Ἰσαγόραν IX. 415. pen.

ἀποδιοπομπητέον, reiiciendum, relegandum eſt VI. 272. 4.

ἀποδοκιμάζειν τῶν λόγων τὴν ἑτοιμότητα VI. 20. 12. ᾗ τὸν ἄνδρα μισῶν, ἀλλὰ τὴν πρᾶξιν ἀποδοκιμάζων VI. 339. 3.

ἀποδοκιμαστέον VI. 388. pen.

ἀποδοχὴ σοφῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν VI. 570. 6. ſed vid. not. 66.

ἀποδράναι, aufugere. τῆς ἀθλίας ψυχῆς εἰς ἄλλον ὕπνον ἀποδρᾶναι μὴ δυναμένης. de ſuperſtitioſo dictum VI. 634. 5.

ἀπόδρασις, fuga e proelio VI. 273. 2. ἡ πάσης φιλοτιμίαν ἐχούσης πράξεως ἀπόδρασις VI. 513. 4.

ἀποδρέπεσθαι τὸ καθαρόν τε καὶ Ἀττικὸν (ſcil. e Platone et Xenophonte), ὥσπερ ὁρόσον καὶ χνῦν VI. 296. 5.

ἀποδύεσθαι πλεῖσον χρόνον ἐν ταῖς παλαίστραις IX. 5. 10. πρὸς πᾶσαν ἀποδυόμενοι πολιτικὴν πρᾶξιν, omnia negotia ciuilia ſuſcipientes IX. 234. 11. φιλοπλουτίαν καὶ φιλοχρηματίαν, ὥσπερ εἶδηρον, καὶ μέσον ἰοῦ νόσημα, τῆς ψυχῆς ἀποδυσάμενος, ex animo remouens VI. 262. 5.

ἀποδύρεσθαι, lamentari de aliqua re VI. 197. 9. τὴν αὐτοῦ τύχην ἀποδυρόμενος VIII. 12. 13.

ἀποδυσπετεῖν, cum indignatione et ſtomacho ſpe ſua, ſeu propoſito, excidere VIII. 3. 3.

ἀτόζειν μύρων, vnguenta redolere VI. 46. 9.

ἀποθαυμάζειν, admirari IX. 53. vlt.

ἀποθεῶν ἀνθρώπους, homines inter deos referre VI. 790. 9. vid. etiam T. VII. 381. 12.

ἀποθεραπεύειν τὸ ἀλγοῦν τῆς ψυχῆς παιωνείοις λόγοις φαρμάκοις VI. 449. 2.

ἀπόθεσις τοῦ παντὸς ἀγιαρωτάτου πάθους καὶ τῆς ἐν τούτῳ πρὸς ὠδὴν χρήσιμον ματαιοπονίας VI. 454. 5.

ἀποθεσπίζειν, vaticinari VIII. 315. 14. 330. 13.

ἀπόθετος, ſubſt. modus muſicus X. 653. 9. 655. 9.

ἀπόθετος, adiect. abiectus, contemtus. ἰατρικὴ — ἀποκείσεται ἀκλεὴς καὶ ἀπόθετος VI. 608. 10. λόγος ἀπόθετος καὶ ἀπόῤῥητος, reconditus et arcanus VIII. 908. 1.

ἀποθεωρεῖν τὰς ψόγους καὶ τοὺς ἐπαίνους VI. 125. 3. τὴν ἑκάστου διάνοιαν ἀποθεωρεῖν VI. 659. 3.

ἀποθεωρητέον τὴν τοῦ κρατίστου πρὸς τὸν κάκιστον διαφορὰν VI. 106. pen.

ἀποθέωσις, relatio inter deos VI. 790. 7.

ἀποθήκη τῆς πολυπραγμοσύνης VIII. 64. 9.

ἀποθηλύνειν, effoeminatum reddere. ἐξευνωχίζουσι τὸν ἄκρατον καὶ ἀποθηλύνουσιν οἱ διηθοῦντες VIII. 764. vlt.

ἀποθηριοῦν τὸν βίον X. 139. vlt.

ἀποθηρίωσις τῶν ἀλόγων ζώων X. 321. vlt.

ἀποθλίβειν. πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ πνεῦμα, οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἀποτεθλιμμένων IX. 667. 12.

ἀποθρασύνεσθαι πρὸς κηδεσὰς VI. 238. 11. πρὸς ἀνθρώπους VI. 291. 2.

ἀποθύειν, victimam caedere, immolare IX. 422. 2.

ἀπόθυμος VI. 326. 8.

ἀποίκιλος X. 810. pen.

ἄποικος. τὸ τῶν ἐναλίων γένος ἔκφυλον ὅλως καὶ ἄποικον ἡμῶν, nullum domicilii conſortium nobiscum habet VIII. 660. 7.

ἄποινον, pretium, munus. ἀπερεῖσι' ἄποινα VII. 806. 9. et X. 811. vlt.

ἄποιος, qualitatis expers VII. 455. 1. ἄψυχον σῶμα καὶ ἄποιον VII. 475. 3. vid. etiam T. X. 213. 4.

ἀποκαθαίρεσθαι. εἰ μηδὲν ἡ ψυχὴ μεθίησι, μηδ' ἀποκαθαίρεται, τῆς ἀβελτηρίας VI. 279. 3.

ἀποκάθαρσις, ſeparatio lolii a tritico VI. 186. 1. ᾗ μετρίως ἄν τις ὠφελοῖτο τῶν παθῶν τούτων ποιούμενος ἀποκαθάρσεις εἰς τοὺς ἐχθρούς VI. 342. 1.

ἀποκαθίζειν, conſidere VIII. 574. 1.

ἀποκαθίσασθαι, ſubſiſtere VIII. 232. 3.

ἀποκαίειν VIII. 278. 15. vid. not. 33.

ἀποκάμνειν, deficere, animum deſpondere VI. 173. 9.

ἀποκαραδοκεῖν τὸ μέλλον VII. 235. 5.
ἀποκαρτερεῖν, inedia voluntaria vitam finire VIII. 752. 9. X. 411. vlt.
ἀποκεῖσθαι, ἰατρικὴ μετὰ ὀργάνων καὶ φαρμάκων ἀποκείσεται τοσούτων ἀκλεὴς καὶ ἀπόθετος VI. 608. 10.
ἀποκεφαλισμός, capitis amputatio VII. 415. 2.
ἀποκινδυνεύειν, periclitari VI. 573. 4.
ἀποκλείειν. ἀδικοῦσαν, ἀποκλείσαν, αἰτοῦσαν πυκνὰ. versus Menandri VI. 66. 5. τῇ φίλῃ τὸν υἱὸν, ἄσωτον ὄντα καὶ ἄτακτον, ἀποκλείων VI. 203. 1. περιέργοις θρησκείαις καὶ ξέναις δεισιδαιμονίαις ἀποκεκλεῖσθαι προσήκει τὴν αὔλειον VI. 531. 1. ἀποκλείειν τὰ ὦτα VI. 543. 7.
ἀποκληροῦν, distribuere. ἑκάστῳ μερίδος ἀποκληρωμένης VIII. 546. 1. ταύτας καὶ πλεῖσον καὶ μέγιστον ἐν ἡγεμονίαις δυνηθείσας τῶν ἐθνῶν ἀπεκλήρωσατο τὰς πολιτείας IX. 287. 4. vid. not. 12.
ἀποκλήρωσις, sortitio X. 324. 10.
ἀποκλίνειν. γυνὴ μᾶλλον ἀποκλίνασα τῇ τιμῇ πρὸς τὰς γονεῖς τοῦ ἀνδρὸς, ἢ τὰς ἑαυτῆς VI. 541. 3.
ἀπόκλιτος ἡμέρα, dies ad finem vergens, it. dies menſis mox deſituri VII. 108. 3.
ἀποκλύζειν, eluere. τὸ πρῶτον αἷμα τῶν ὅπλων ἔτι θερμὸν ἀποκλύζεται τῷ δευτέρῳ καταλαμβανόμενον VII. 283. 11. ποτίμῳ λόγῳ ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλυζόμενος VIII. 823. 3. et X. 151. 11.
ἀποκναίειν, moleſtiam exhibere, obtundere. ἀποκναίουσι λαλιᾷ καὶ περιεργίᾳ τοὺς λέγοντας VI. 174. 13. ἀποκναίοντες ἑαυτοὺς ἀγρυπνίαις καὶ πλάναις καὶ περιδρομαῖς VI. 513. vlt. ἀποκναίειν τὰ ὦτα VIII. 9. pen. ἀπέκναισας VIII. 485. 1. ταυτί γε κἀκεῖνοι λέγοντες ἀποκναίουσιν X. 9. 10. πολλαχοῦ ἀποκναίει ταῦτ' ἐπαινῶν X. 316. 6.
ἀπόκνησις πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀγῶνας IX. 131. 1.
ἀποκνίζειν, decerpere. τοῖς χείλεσιν ἄκροις ἐπιψαύων ἀποκνίζει τοῦ δελεάζοντος X. 67. 5.
ἀποκρατεῖν. τὴν τροφὴν τῆς γαστρὸς ἀπτομένην ἀποκρατεῖ καὶ πιέζει τῷ σώματι VII. 924. 5.
ἀπόκροτος γῆ καὶ τραχυτέρα τοῦ δέοντος VI. 6. 9. ἐχῖνος ὑποδέδεται καὶ ἡμφίεσται φολίσι καὶ λάχναις καὶ χηλαῖς καὶ ὁπλαῖς ἀποκρότοις VI. 371. vlt.
ἀποκρυνίζειν, velut e ſcatebris proſilire. τῆς ἀρτηρίας τρωθείσης, τὸ ὑγρὸν ἐκπίπτον ἔξω καὶ ἀποκρυνίζον δρᾶται VIII. 795. 11.
ἀποκύησις, partus X. 25. 9. ὑχ οἷόν τε τὴν ψυχὴν πρὸ τῆς ἀποκυήσεως ἠθοποιεῖσθαι, γεννωμένην μετὰ τὴν ἀποκύησιν X. 352. 9. 10.
ἀποκυματίζειν, fluctus ciere. ἀποκυματιζούσης τὸ πνεῦμα τῆς θερμότητος VIII. 929. 10. πολλὰς (ſcil. ψυχὰς) ἐξωθεῖ καὶ ἀποκυματίζει (exturbat, reiicit) γλιχομένας ἤδη τῆς σελήνης IX. 719. 1.
ἀπολαγχάνειν, per ſortem adverſam magiſtratu excidere, eum non conſequi VI. 389. 12.
ἀπολακτισμοὶ βίων VIII. 57. 3.
ἀπολαμβάνειν. τὸ ἀνδρεῖον ἀπειληφὼς ἱμάτιον, cum togam virilem ſumſiſti VI. 134. 4.
ἀπόλασμα, res, qua fruimur, cibus VI. 476. antep.
ἀπολαύειν. ἀπολαύοντας ἄσμενοι τῆς μεταβολῆς, occaſionem ex aliorum rebus aduerſis res laetas inſecutis eos obiurgandi et peccata

peccata iis exprobrandi auide et lubenter arripientes VI. 252. 13. et ita ταῖς μεταβολαῖς ἐπιφύοντα, καθάπερ ἡδόμενοι καὶ ἀπολαύοντες, eodem ſenſu p. 256. 7. δεῖ πεινῶντας ἔτι τῶν ἀναγκαίων ἀπολαύειν, ἢ τῶν ἡδέων VI. 474. 1. vid. not. 28. ἀπολαύειν θεοῦ τι, beneficium aliquod a deo accipere VIII. 176. 10. ἱκανῶς ἀπολαύσασά μου, cum mihi ſatis diu illuſiſſet, me ludibrio habuiſſet VIII. 323. 1. 2) in ſenſu deteriori, pro incommoda pati, malorum participem eſſe. πλείονα τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἀπολαύει κακὰ μὴ κατὰ λόγον αὐτῷ χρωμένης VI. 514. 9. ἀπολαύειν τῆς συμφορᾶς τινος, miſeriarum alicuius participem eſſe IX. 328. 8.
ἀπόλαυσις ἰσηγορίας VI. 244. 4. ἀπόλαυσίς ἐστιν ἡ συνήθεια τῆς φιλίας VI. 356. 5. ταῖς ἀποσχέσεσι μᾶλλον φιλοτιμητέον, ἢ ταῖς ἀπολαύσεσι VI. 476. vlt.
ἀπολαυστικὸς βίος, vita, non niſi voluptatibus perfruendis inſerviens VI. 25. 11. ἀπολαυστικὸν ἡδὲν, οἷον προσεδοκήσαμεν, ἀποδίδωσιν VI. 488. 14. οἱ ἀπολαυστικοὶ, voluptatibus dediti X. 504. 5. et 515. 2.
ἀπολεαίνειν, laeuigare VII. 508. 8.
ἀπολέγεσθαι τὸν βίον, vitam contemnere, eaque ſe priuare X. 377. antep. et 388. 3.
ἀπολείπειν. πόνῳ τε καὶ σπουδῆς ἁπάσης ἀπολειπόμενος VI. 238. 7. προκοπὴ μικρὸν ἀπολείπουσα ἐσχάτης ἀφροσύνης VI. 281. 8. ἐπισφαλῶς ἔχομεν, μήτε ὑς φοβηθῶμεν, μήτε ὑς αἰσχυνθῶμεν, ἑαυτοῖς ἀπολελοιπότες VI. 327. 4.
ἀπόλειψις, libellus repudii. πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κακίαν ὑκ ἔστι γραψάμενον ἀπόλειψιν ἤδη πραγμάτων ἀφεῖσθαι VI. 381. 8. γυνὴ διὰ ζηλοτυπίαν ἀπόλειψιν γράψασα VI. 544. 1.
ἀπόλεμος, bello vacuus IX. 41. 14.
ἀπολεπτύνειν τὸ θερμὸν VIII. 778. 2.
ἀπολευκαίνεσθαι, album fieri VIII. 334. 13.
ἀπολήγειν. ὡς ἀνδρῶν γενεὴ, ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει. verſus Homeri VI. 397. 11.
ἀπολιθοῦσθαι, lapideum fieri IX. 70. antep.
ἀπολιμπάνεσθαι τῶν θεόντων dicuntur adulatores, eos, cum quibus currendi certamen inſtituerunt, aſſequi ſe non poſſe ſimulantes VI. 216. 6.
ἀπολιόρκητος, qui non obſidetur X. 367. 5.
ἄπολις, vrbe carens, vrbem non inhabitans VIII. 372. 6.
ἀπολισθαίνειν ἀπὸ τῶν σφόδρα προσαντῶν καὶ ἀντιτύπων ἐπὶ τὰ κοῖλα καὶ μαλακὰ VI. 243. 5.
ἀπολίτευτος, ad res ciuiles non idoneus. ἡ ὑπέρογκος λέξις ἀπολίτευτός ἐστιν VI. 22. 1. λόγοι ἀνέξοδοι καὶ ἀπολίτευτοι X. 279. vlt.
ἀπολόγημα, defenſio, excuſatio. ἔνιοι δεισιδαιμονίας ἀθεότητα καὶ πανουργίαν ἀβελτηρίας ἀπολόγημα ποιοῦνται VI. 243. antep. ἐγίνετο δὴ τὸ τῆς αἰτίας ἀπολόγημα τῆς αἰτίας αὐτῆς ἀλογώτερον VIII. 519. 6. μέγιστον ἦν ἀπολόγημα τῆς διαβολῆς IX. 440. 11.
ἀπολογίζεσθαι ἡμερῶν τινων δαπάνην, de ſumtibus aliquot dierum rationem reddere VI. 728. 3.
ἀπολογισμὸς τῆς στρατηγίας, rationis redditio de praetura IX. 272. 6.
ἀπολύειν. αἰήματος καὶ ἀλαζονείας,

νείας, ἐρώτων τε καὶ φλυαρίας ἀπολυθεὶς VI. 156. 9. ἀπολυθέντες τῆς ἐν τῷ βίῳ λατρείας VI. 407. vlt. μειζόνων ἀπολυθεὶς κακῶν, VI. 421. 9.

ἀπόλυσις πόνων, ἀλλὰ καὶ κακῶν τῶν μεγίστων, vocatur mors VI. 412. pen. et ita occurrit ἀπόλυσις τῶν κακῶν T. VIII. p. 206. 2.

ἀπομαλθακίζεσθαι, elanguescere, segnem, remissum esse. πρὸς ὁδὸν, ἢ πλοῦν, ἢ τινα πρᾶξιν, ὁρῶν ἀπομαλθακιζόμενον VI. 227. antep. ἔτι ἀκμάζων χρῆσαι σεαυτῷ, καὶ μὴ δοκῇς ἀπομαλθακίζεσθαι X. 512. 13.

ἀπομαραίνεσθαι, marcescere. ὅταν τὰ τῆς ἡδονῆς ἀπομαρανθῇ VI. 70. 3. πολλοὶ καὶ συνεχεῖς ἀνάκοποι τῆς προθυμίας οἷον ἀπομαραινομένης VI. 285. 11.

ἀπομάττειν δάκρυον VI. 643. 2.

ἀπομερίζειν VII. 271. 5.

ἀπομηκύνειν, in longum producere aliquid VIII. 43. 3.

ἀπομιμεῖσθαι τὴν κυρτότητα καὶ τὴν τραυλότητά τινος VI. 92. 13. vid. etiam p. 195. 4. (vbi de eodem sermo est) et 404. 5. μεθύοντας (ita enim leg. est: vid. not. 35.) ἀπομιμούμενοι κώμῳ χρωμένης μετὰ γυναικῶν VIII. 355. 8.

ἀπόμισθος, emeritus. λευκὴ μὲν ὀρὶξ ἀπόμισθον ἐντεῦθεν ποιεῖ IX. 154. 9.

ἀπομνημόνευσις, commemoratio, recordatio VI. 161. antep.

ἀπομυθεῖσθαι, disuadere VI. 256. 11.

ἀπόμυξις, emunctio naris X. 461. vlt.

ἀπομύττεσθαι, emungere. μεμνήμεθά σε τῷ βραχίονι ἀπομυττόμενον VIII. 499. 11. καθήμενος ἐν γωνίᾳ τοῦ, φλυαρῶν καὶ ἀπομυττόμενος IX. 149. 5.

ἀπονάρκᾶν, torpere VI. 28. 12.

ἀπονάρκησις, torpor VIII. 588. 6.

ἀπονέμειν, tribuere. ἐκείνῳ τῷ μακαρισθέντι ὃν ἦν κατὰ φύσιν περαιτέρω τοῦ ἀπονεμηθέντος αὐτῷ χρόνου πρὸς τὸν ἐνθάδε βίον περιμένειν VI. 455. 4.

ἀπονεμητέος, tribuendus. ὁρίζόμενος τὴν φρόνησιν, ἐν μὲν ἀπονεμητέοις, δικαιοσύνην — VII. 735. 3. vid. etiam Tom. X. 280. pen. vbi de eadem re disseritur.

ἀπονεύειν τῇ φύσει πρὸς τὸ αὐτηρὸν VIII. 454. 6.

ἀπονήχεσθαι, enatare. πάρεσιν ἀπονήξασθαι τοῦ σώματος, ὥσπερ ἐφολκίδι μὴ γέγοντος VII. 860, 7. ἀπονήξασθαι καὶ φυγεῖν μὴ δυνάμενος. de debitore, a creditoribus identidem afflicto et vexato, dictum IX. 305. 8.

ἀπονία, vacuitas a labore VII. 823. 4.

ἀπονίζειν τὰς πόδας VII. 24. 2.

ἀπονίπτεσθαι τὸν πηλὸν τῶν ποδῶν VIII. 436. 6.

ἀπονοσεῖν, reuerti. μηδ' ἀπὸ δυσήνοιο τάφου ἀπονοσήσαντα σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός. ex Hesiodo VIII. 224. 9. ὅτι — ἐπὶ ῥητίνης καταβὰς ἀπονενόσηκα VIII. 298. vlt. vid. etiam T. IX. 407. 1.

ἀπονυκτερεύειν, per noctem abesse VI. 739. 5.

ἀποξενοῦν, in locum peregrinum relegare. φιλοτιμούμενος τοῦτον εἰς βαρβάρους ἀποξενῶσαι τῆς Ἑλλάδος IX. 404. 14. τὰ σώματα καὶ τοὺς βίους μακρὰν ἀποξενώσαντας, τὰ ὀνόματα ταῖς πατρίσι τηρεῖν X. 279. 9.

ἀποξένωσις, habitatio in terra peregrina VIII. 576. 4. vbi de hedera dicitur.

ἀποξηραί-

ἀποξηραίνεσθαι, arefieri, siccari, trocken werden VIII. 482. 1.

ἀποξύειν, abradere. πότερον τῇ λεπτότητι τὸ δροσῶδες ὑγρὸν ἀποξύει τοῦ χρωτός; IX. 618. 4.

ἀποξύνειν. τὸ κόπου καὶ τῆς κινήσεως ἀποξυνούσης τῆς ἐν τῷ σώματι θερμότητος VIII. 777. antep. sed vid. not. 77.

ἀπόπατος, stercus VIII. 903. 3.

ἀποπειρᾶσθαι, tentare. μύθου παλαιοῦ, καθάπερ ζωγραφήματος, ἀφῇ ἀποπειρώμενος VII. 613. 6. ἀπεπειράθη μὲν, ὡς ἔοικεν, ἀμφοτέρων VII. 622. 2. vid. not. 28. τοῦ πιθανοῦ καὶ εἰκότος ὁ φθόνος ἀποπειρᾶσθαι VIII. 908. 2.

ἀποπέμπεσθαι γαμετὴν, vxorem repudiare VI. 197. antep.

ἀποπέτεσθαι, auolare VI. 151. 6.

ἀποπηδᾶν, resilire VI. 144. 5.

ἀποπήδησις, resultus. συγκρούσεις λαμβάνειν καὶ ἀπηχήσεις IX. 83. antep.

ἀποπλανᾶσθαι τῶν πραγμάτων VI. 102. 1.

ἀπόπληκτος, stupidus X. 378. 8.

ἀποπληξία, apoplexia morbus VI. 473. 4.

ἀποπλήρωσις. ὑγρὸν, ὡς ἀγγεῖον, ὃ νοῦς ἀποπληρώσεως δεῖται VI. 175. 12. ὃ δεῖ χρῆσθαι κρεωφαγίᾳ πρὸς ἀποπλήρωσιν ὀρέξεως VI. 500. 4.

ἀπόπλους, nauigatio ex aliquo loco IX. 443. antep.

ἀποπνεῖν. χθιζῶς μέθης ἀποπνέων VI. 46. 9. τοῦ χρωτὸς ἡδίσον ἀποπνεῖν VIII. 467. 2.

ἀποποιεῖν, reiicere. δεῖ πρῶτον ἀποποιεῖσθαι τὸν Λυκοῦργον αὐτοῖς νόμοις ὅλην μετακινήσαντα τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν VI. 576. pen. ἀποποιεῖσθαι καὶ ἀποβάλλειν τινὰ, e consortio suo excludere aliquem VII. 515. 9. ἥμος δὲ τεροπῆας ἀπεποίησεν ὀνείρους ὁ ἥλιος ἀνασχών X. 642. vlt. sed vid. not. 30.

ἀποπρεσβεύειν, legationis obitae et finitae rationem reddere IX. 251. 9.

ἀπορεῖν. ἀπορῶν συμπότου παραμένοντος, cum non posset nancisci compotorem, qui per totum diem sibi assedisset et potando secum certasset VIII. 469. 3.

ἀπορία, quaestio perplexa et aenigmatica, cui explicandae nemo par est VI. 583. 10.

ἄπορος καὶ ἀνήμερος βίος VI. 322. 6.

ἀποῤῥάπτειν, consuere. γεράνων ὄμματα καὶ κύκνων ἀποῤῥάψαντες καὶ ἀποκλείσαντες ἐν σκότει παίνυσιν X. 147. 11.

ἀποῤῥεῖν, defluere, de simulatis amicis dictum, qui rebus adversis aufugiunt VI. 180. 5.

ἀποῤῥηγνύναι, dirumpere. ὁ Τίβερις μέγιστον ἀπέῤῥηξε χῶμα VII. 222. 2.

ἀπόῤῥησις, interdictum VII. 126. 13.

ἀπόῤῥητος, arcanus. καλῶς ἄχρι τῶν ἀποῤῥήτων πεπαιδευμένος VIII. 316. 2. λόγος ἀπόθετος καὶ ἀπόῤῥητος VIII. 908. 1. 2) interdictus, vetitus VIII. 665. 1.

ἀποῤῥοὴ ὀφθαλμίας VI. 195. 2.

ἀπόῤῥοια. ἀπόῤῥοιαι (scil. τῆς φρονήσεως) καὶ προστρίμματα ἐνδιεσπαρμένα ταῖς χρείαις περὶ τὸν βίον dicuntur artes VI. 375. 3. γνοὺς, ὅτι πάντων εἰσὶν ἀπόῤῥοιαι, ὅσα' ἐγένοντο. versus Empedoclis IX. 627. vlt.

ἀποῤῥώξ, riuus, fluentum. ποταμοὶ πυρὸς ὁμοῦ καὶ συγὸς ἀποῤῥῶγες ἀναπετάννυνται VI. 636. antep.

ἀποσαλεύειν, fluctuari, huc et illuc agitari VIII. 338. 16.

ἀποσβεν-

ἀποσβεννύω. ὧ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς γένυς VI. 123. 8.

ἀποσείεσθαι, excutere. ἀχλύν τινα καὶ ζόφον, ὥσπερ πηλὸν, ἀποσειόμενοι VIII. 338. 10. πᾶν, εἴ τι συμμίγνυται νοτερὸν, ἢ γεῶδες, αὐτῷ τῆς περὶ τὴν κίνησιν ὀξύτητος ἀποσειομένης καὶ διακαθαιρούσης VIII. 644. 1.

ἀποσημαίνειν τὸ μέλλον, id, quod futurum est, praedicere VIII. 343. 16. τὸ βιβλίμον ἐδόκει μέγαν, ἢ δημόσιον (scil. λιμὸν), ἀποσημαίνειν VIII. 771. 4.

ἀπόσιτος, cibos fastidiens, *der keinen Appetit zum Essen hat* VIII. 517. 2. 740. 8.

ἀποσιωπᾶν, finem dicendi facere VI. 597. 12.

ἀποσκεδαννύναι, dispergere. τὸν τύφον, ὥσπερ τινὰ καπνὸν φιλοσοφίας, εἰς τὰς σοφιστὰς ἀποσκεδάσας VIII. 292. 6.

ἀποσκέπτεσθαι, contemplari VIII. 302. 10.

ἀποσκευάζεσθαί τινα τῆ ἀγῶνος, a certamine reiicere aliquem VIII. 683. 9.

ἀποσκηνῆν, remotum esse ab aliquo loco. ὕτω μακρὰν ἀπεσκηνώκει τὰ ἄστα τῶν μυσῶν VII. 319. pen. μὴ μακρὰν ὕτως ἀποσκήνη τῶν ἰδίων VIII. 479. 11.

ἀποσκορακίζειν, abominari aliquid, et recusare de eo dicere VIII. 950. 10.

ἀποσοβεῖν, arcere, abigere. εἴργειν τινὰ καὶ ἀποσοβεῖν τῆς πρός τινα ὁμιλίας VI. 38. 7. τὰς ἀληθινὰς ἀποσοβεῖν φίλους VI. 240. 3. coll. vers. 2. ὃν ἀποσοβεῖ καὶ ἀπελαύνει τῶν ἀξίων ἐπιμελείας τὸ κάλλος IX. 112. 14.

ἀποσπᾶν, abstrahere. διὰ πολλῶν ὁμοιοτήτων τὸν κόλακα τῷ φίλῳ συμπεπλεγμένον ἀποσπάσαι ζητοῦντες VI. 185. 13. μὴ ἀποσπᾶν (i. e. μὴ ἀπόσπα) τὸν δεισιδαίμονα τῶν ἱερῶν VI. 636. 4.

ἀποσπασμὸς, abstractio, auulsio VI. 287. 8.

ἀποσπένδειν, libare. τῷ οἴνῳ, πρὶν ἢ πιεῖν, ἀποσπένδοντες VIII. 601. antep. ἀποσπεισάμενον ἀδίκως, ἀσεβὲς VI. 785. vlt. qui locus videtur esse corruptus.

ἀποστασία, defectio VII. 37. antep.

ἀπόστασις, distantia, differentia X. 125. 5.

ἀποστατεῖν, abesse. τὴν φιλοσοφίαν ὕτε τινὸς παιδιᾶς, ὕτε τινὸς ἡδονῆς διαγωγὴν ἐχούσης ἀποστατεῖν εἰκὸς VIII. 420. 9. ὐδὲ τῷ ἀέρι τὸ ἔλαιον δίδωσιν ἀνάμιξιν, ἀλλ' ἀποστατεῖ VIII. 805. 11. ὐδὲ νοσοῦντος ἀνθρώπου θεὸς ἀποστατεῖ — ἀλλ' ὐδ' ἀποθανόντος IX. 37. 9.

ἀποστάτης. κύνες ἀποστάται IX. 267. 5.

ἀποστέγειν VIII. 644. 4. vid. not. 2.

ἀπόστημα πόλεως, vocatur ciuis seditiosus, et turbas in ciuitate mouens IX. 227. antep.

ἀποστίλβειν, emicare. τὸ ἄνω περὶ τὰ ὄμματα ἀποστίλβον πῦρ IX. 666. vlt.

ἀπόστολος, emissio classis in mare IX. 259. 9.

ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν VI. 328. 1. ἀπεστράφη τὴν ὄψιν VI. 566. vlt.

ἀποστροφή. οἱ φιλολόγοι καλὰς καὶ πολλὰς καὶ ἡδείας ἀπόψεις καὶ ἀποστροφὰς ἔχουσιν, quibus animum a nimiis voluptatibus auertant, et ad alias res dirigant VI. 504. 7.

ἀποσφάλλεσθαι, delabi VIII. 336. antep.

ἀποσφεν-

ἀποσφενδονᾶσθαι, quasi e funda proiici, deturbari X. 383. 11.

ἀποσφενδόνητοι qui fuerint VII. 175. 12. 176. 3.

ἀποσφραγίζεσθαι, obsignare. μονονὺ τὰ ὅπλα τῇ δήμῳ καὶ τὰς κλεῖς τῶν πυλῶν ἀποσφραγισάμενος IX. 136. 10.

ἀπόσχεσις, abstinentia. τὰς ἐπιδεικτικὰς καὶ σοφιστικὰς χαίρειν ἐῶντας ἀποσχέσεις τῶν τοιούτων καὶ μεγαλαυχίας ἐπὶ ταῖς ἀποσχέσεσιν VI. 468. pen. et vlt. ταῖς ἀποσχέσεσι μᾶλλον φιλοτιμητέον, ἢ ταῖς ἀπολαύσεσι VI. 476. pen.

ἀποσχίζειν, abscindere, separare IX. 438. antep.

ἀποσχοινίζεσθαι, certis limitibus circumscribi et includi. ὐκ ἀποικῶν, ὐδὲ ἀπεσχοινισμένον VII. 743. 2.

ἀπόστασις τῶν ποδῶν πρὸς ἀλλήλους VIII. 664. 8.

ἀποτάσσειν. χῶρος ἀποτεταγμένος, locus separatus et alicui rei destinatus VI. 456. antep. ἀποταξάμενος τῇ συμβιώσει τῆς προτέρας γυναικὸς, repudiata vxore priore X. 715. antep.

ἀποτείνειν. Πτολεμαίῳ — περὶ γλώττης καὶ τιχιδίου καὶ ἰσορίας μαχόμενοι μέχρι μέσων νυκτῶν ἀπέτειναν, ad mediam noctem vsque in disputando perseuerarunt VI. 220. antep.

ἀποτειχίζειν, muro cingere. αἱ τῶν ἀνθῶν ἀπόῤῥοιαι — ἀποτειχίζουσι τῆς κεφαλῆς (vel τὴν κεφαλὴν, vid. not. 47.) ἀπὸ τῆς μέθης ὡς ἀκρόπολιν VIII. 566. 5.

ἀποτελεῖν. σώφρων καὶ φρόνιμος καὶ ἀνδρεῖος ἐκ δειλοῦ καὶ ἀνοήτου καὶ ἀκρατοῦς ἀποτελεσθείς VI. 280. antep.

ἀποτέλεσμα, opus artificis elaboratum VIII. 271. vlt.

ἀποτελεστικὸς, aptus ad aliquid perficiendum. ἔχειν τινὰς ἀτόμους ἐν αὐτῷ θερμασίας ἀποτελεστικὰς dicitur vinum VIII. 585. 12.

ἀποτελευτᾶν πρὸς ἐσχάτας συμφορὰς VIII. 207. 9.

ἀποτέμνειν, castrare X. 756. pen.

ἀπότευγμα, res minus prospere succedens VII. 832. 1. et 2.

ἀπότευξις, infelix rerum successus. περὶ πολιτικὰς πράξεις δυσημερίαι καὶ ἀποτεύξεις VI. 642. 10.

ἀποτήκεσθαι IX. 630. 2. τὸν γεννήσαντα θεασάμενος ἀποτηκόμενον X. 757. antep. vid. not. 62.

ἀποτίκτειν ἑαδίως καὶ ἀταλαιπώρως τὸ δίκαιον X. 20. 6.

ἀποτίλλειν, euellere. πρῶτος τιμωρίαν ἔταξεν (scil. Artaxerxes Longimanus), — ἀντὶ τοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτίλλεσθαι τὴν τιάραν ἀποθεμένων VI. 662. 12. vid. etiam T. VIII. 235. 5. vbi de eadem re agitur.

ἀποτιμᾶν, non amplius in honore habere aliquid VIII. 695. 3.

ἀποτολμητέον, audendum est VI. 38. 4.

ἀποτομία, seueritas. δεῖ τὰς πατέρας τὴν τῶν ἐπιτιμημάτων ἀποτομίαν τῇ πραότητι μιγνύναι VI. 45. 10.

ἀπότομος καὶ ὑψηλὴ ἄκρα, promontorium excelsum ac praeruptum VI. 616. 2.

ἀποτόμως, praecise. ἀκριβὴς καὶ ἀποτόμως τεταγμένη δίαιτα VI. 497. pen.

ἀποτορνεύειν, tornare. τῶν ὀνομάτων σαφῶς καὶ τρογγύλως ἕκαστον ἀποτετόρνευται VI. 163. 13.

ἄποτος,

ἄποτος, potui non aptus. τῆς θαλάττης τὸ ὕδωρ ἄποτόν ἐστι καὶ πονηρὸν VI. 322. 15. 2) qui non potauit VIII. 819. 4.

ἀποτρέπεσθαι, remouere, reiicere, abigere VI. 464. 1. et 3.

ἀποτρεπτέον πολλάκις τὴν ὄρεξιν ἐπὶ τὰ λιτὰ καὶ συνήθη VI. 477. 6.

ἀποτρίβεσθαι καὶ βδελύττεσθαι τὴν μοχθηρίαν VI. 306. 11. ὑδεὶς ἐθίζεται φεύγειν καὶ ἀποτρίβεσθαι τῆς ψυχῆς, ὃ μὴ δυσχεραίνει VIII. 31. 2. τῶν βασιλέων μάλιστα ἐμμελὴς ἦν καὶ πιθανὸς ἀποτρίβεσθαι τὰ τειαῦτα, in reiiciendis, recusandis huiusmodi petitionibus VIII. 106. 13. τὰς φαύλας καὶ ἀτόπους ἀξιώσεις ἀποτρίβεσθαι IX. 224. 3. σωφρόνως δυσθανατῶσαν ἀποτρίψασθαι πρεσβύτιν X. 379. 8.

ἀποτρόπαιον, victima mali alicuius auerruncandi causa immolata X. 769. 3.

ἀποτρόπαιος, deus auerruncus, seu malorum depulsor VI. 608. 9. et X. 796. 11. θυσίαι καὶ ἱερουργίαι ἀποτρόπαιοι VII. 172. 9. τρέπεται πρὸς δυσφημίας ἀποτροπαίους, ad infaustas et diras imprecationes VIII. 323. 5.

ἀπότροφος, qui seorsum pascitur, ab aliis seiunctus IX. 631. 9.

ἀποτυγχάνειν, repulsam ferre, petitum non consequi VIII. 106. vlt. minus prospero successu in conatibus suis vti VIII. 349. 15. ἀποτυχοῦσα τῆς προαιρέσεως X. 713. 12.

ἀποτυμπανίζειν, fustibus concidere. συλλαβὼν ἀποτυμπανιεῖ τὸ παιδίον σε VI. 649. 4. vid. etiam T. VIII. 75. 5. IX. 114. pen. ὁ Ζεὺς, ὃ μόνον ἐάσας καὶ περιϊδὼν ἐν ἡλικίᾳ γενομένους, ἀλλὰ καὶ φύσας αὐτὸς καὶ αὐξήσας ἀποτυμπανίζει X. 338. 6.

ἀποτυφλᾶν, metaphorice, de arboribus et plantis dictum, amputatione opus habentibus: δεδιὼς, μή τι τῶ ὑγιαίνοντος ἀποτυφλώσῃ VIII. 97. pen. porro de fontibus: πηγὴν ἀποτυφλᾶν καὶ ἀποκρύπτειν VIII. 810. 3.

ἀπυλᾶν, vulnus sanare, vt cicatrice obducatur. ὁ τῶ χαράξαντι καὶ τρώσαντι λόγῳ τὴν ἀβελτηρίαν ἀπυλῶσαι καὶ κατασῆσαι μὴ παρασχὼν VI. 170. 2.

ἀπυλώτιτος χαρὰ X. 491. 9. vid. not. 92.

ἄπυς, pedibus carens VIII. 522. 13.

ἀπόφασις, effatum, sententia. αἱ τῶν λόγων ἀποφάσεις καὶ δόξαι VI. 68. 5. ἀπόφασις, φιλόσοφος σφόδρα καὶ πολιτικὴ ἔσα VI. 327. 4. ὑβρισικαὶ περὶ τυράννων ἀποφάσεις VI. 556. vlt. ἰδίας ἀποφάσεις ταῖς ἐκείνῳ παραβάλλωμεν VI. 582. 4. vid. etiam p. 659. 2. et 8. τότε δώσομεν τὴν ἀπόφασιν, ὅταν κἀκεῖνα ἀκούσωμεν VIII. 228. vlt. μαχόμενοι ἀλλήλαις ἀποφάσεις X. 336. 4. 2) negatio IX. 731. 2. et 9.

ἀποφατικὸς, vim negandi habens VIII. 922. 13. X. 331. 8.

ἀποφέρειν. ἀποφέρεσθαί τι τῆς φαυλότητός τινος VI. 11. 4. et ita etiam p. 41. 15. vbi pro φαυλότητος est κακίας. ἀπενεγκαμένη Ἀρχίνη γραφὴν παρανόμων IX. 323. 4.

ἀποφεύγειν, in iudicio absolui. εἰ τὸ σῶμα δικάσαιτο τῇ ψυχῇ, κακώσεως οὐκ ἂν αὐτὴν ἀποφυγεῖν. dictum Democriti VI. 514. 6.

ἀπόφευξις, absolutio in iudicio VI. 234. 7.

ἀπόφθεγμα, sententiose dictum. τοῖς τῶν σοφῶν καὶ ἀγαθῶν ἀποφθέγμασιν ὁμιλεῖν VI. 550. 8.

ἀποφθινύθειν, contabescere. ἀποφθινύθουσι λαοί. ex Hesiodo X. 303. 12.

ἀποφλεγμαίνειν, ab ardore desistere, de ira dictum VI. 45. 14.

ἀποφορὰ. τὰ εὐώδη καὶ κινοῦντα ταῖς ἀποφοραῖς (exhalationibus) τὴν ὄσφρησιν X. 115. 12. πῶς ἡ ὄσφρησις ἤνεγκε τὴν ἀποφοράν, odorem ex mactatis animalibus exspirantem X. 127. 4.

ἀποφράδες καὶ σκυθρωπαὶ πύλαι VIII. 58. 7. quae fuerint, in sequentibus explicatur. ἀποφράδες ἡμέραι, dies nefasti VII. 93. 6. et pen.

ἀποφώλιον τέρας, monstrum prodigiosum VIII. 65. vlt.

ἀποχάραξις, incisura X. 446. 14.

ἀποχετεύειν, alio deriuare. πρὸς ἑτέρους ἀποχετεύειν τὸ βάσκανον VII. 894. 14.

ἀπόχρη, sufficit VI. 454. 5. 496. 6.

ἀποχρῆσθαι VIII. 662. 4. vid. not. 77.

ἀπόχρωσις σκιᾶς, vmbrae expressio per colores VII. 362. antep.

ἀποψᾶν, abstergere. οὐχ ἑαυτῶν ἀποψῶσι τὰς λοιδορίας, ἀλλὰ συμπάσσουσιν ἀλλήλας VI. 333. 7.

ἄποψις, auersio vultus ab aliqua re ad aliam. οἱ φιλολόγοι καλὰς καὶ πολλὰς καὶ ἡδείας ἀπόψεις καὶ ἀποστροφὰς ἔχουσιν VI. 504. 7.

ἀποψόφησις IX. 437. vlt.

ἀπραγμόνως χρῆσθαί τινι VI. 500. 1. ὅσον ἀπεψίαν ἐκφυγεῖν αὐτόθεν ἀφιέντας ἀπραγμόνως τῷ πλεονάζοντι τὴν ἀπέρασιν VI. 510. 5. ᾧ παρῆν ἀπραγμόνως — ἴσον μεταστχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης VIII. 152. 3. ἐν ὅσῳ μάλα δίχα φωνῆς ἐννοηθεὶς κινεῖ λόγος ἀπραγμόνως VIII. 328. 4.

ἀπραγμοσύνη, otium. εἰς ἀπραγμοσύνην καὶ ἡσυχίαν ἐκ πολιτείας μεταβαλλόμενος VI. 193. vlt. ἡ ἀπραγμοσύνη γλυκὺ μὲν, ἀλλ' ἄδοξον καὶ ταπεινὸν VI. 194. 4.

ἀπράγμων καὶ ἰδιώτης βίος VI. 384. vlt.

ἄπρακτος, qui nihil efficit. ἀμβλὺς ἐν τοῖς μεγίστοις νοητῶν ἕξεσι καὶ ἄπρακτος VI. 270. 3. ἄπρακτοι μελῳδόνες VI. 406. pen. πρὸς ἄπρακτα πένθη καὶ θρήνους ἀγεννεῖς ἐκτρέπεσθαι VI. 434. 11. et ita etiam εἰς ἄπρακτα καὶ βαρβαρικὰ πένθη παρεκτρέπεσθαι p. 435. pen. τῆς ἀπράκτου καὶ κενῆς ἀπαλλαγησόμεθα βαρυπενθίας VI. 448. 4.

ἀπραξία, intermissio negotiorum. πενθεῖν τὸν φίλον ἀπραξίᾳ καὶ παραλείψει τῶν καθηκόντων VI. 117. 13. ὐκ ἀργίας ὤνιον ἡ ὑγίεια καὶ ἀπραξίας VI. 512. 5.

ἀπροαιρέτως, sine proposito, invite IX. 607. 12.

ἀπροβούλευτος, sine senatus consulto factus IX. 323. 5.

ἀπρόθυμος. πρὸς μοναρχίαν ὕπνος ἀφυέστατος δοκεῖ γενέσθαι καὶ ἀπροθυμότατος VII. 282. 6. πρὸς τὸ πίνειν ἀπρόθυμος VIII. 453. 5.

ἀπροθύμως. πρὸς τὰ καλὰ μαλακῶς καὶ ἀπροθύμως ἔχειν VI. 274. 2. ἅπτεσθαί τινος ὀκνηρῶς καὶ ἀπροθύμως VI. 490. 4.

ἀπρονόητος αἰτία καὶ ἄδηλος VIII. 260. 16. τὸ ἀπρονόητον καὶ τὸ ἄδηλον ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ προτιθέασι VIII. 261. 2. τῶν ἀτύμων σωμάτων ἀπρονόητον καὶ τυχαίαν ἐχόντων τὴν κίνησιν IX. 481. 10.

ἀπροπτώτως X. 298. 6.

ἀπροσάντητος. τὴν Στωϊκὴν δόξαν ἀπροσάντητον ὑπερβαίνοντες IX. 647. 10.

ἀπροσαύδητος, quem quis non alloquitur VI. 103. antep. ᾠδένα προσελθεῖν ἀπροσαύδητον VII. 405. vlt.

ἀπροσδεὴς φιλοσοφίας VI. 467. 1. αὐτάρκη καὶ ἀπροσδεῆ γενέσθαι VI. 606. 5.

ἀπροσδιόνυσος. βιβλία μὴ παντελῶς ἄμουσα, μηδ' ἀπροσδιόνυσα VIII. 417. pen. οἶμαι καὶ τὴν τῶν σαββάτων ἑορτὴν μὴ παντάπασιν ἀπροσδιόνυσον εἶναι, a Bacchi ſacris non prorſus alienum VIII. 670. 12.

ἀπρόσηγορος, inaffabilis. τὸ πλῆθος αὐτὸ φυλακτέον (ſcil. in conuiuiis), ὡς ἄμικτον τὴν συνουσίαν ποιῶν καὶ ἀπροσήγορον VIII. 702. 9.

ἀπρόσιτος, inacceſſus. ὅλως ἀπρόσιτον καὶ ἀνέφικτον ἡγεῖσθαι νοῦσίαν τὸ εὐτυχεῖν εἶναι VI. 252. 9.

ἀπροσίτως VI. 166. 13.

ἀπροσπέλαστος, inacceſſus. ἄλσος ἀνέμβατον καὶ ἀπροσπέλαστον γυναιξὶν VII. 201. 13. vid. etiam p. 417. 4. et 630. 5.

ἀπροσφώνητος VIII. 272. 2.

ἀπροφάσιστος, praetextu non vtens. ἄοκνος δοκῶν εἶναι καὶ πρόθυμος ἐν πᾶσι καὶ ἀπροφάσιστος VI. 228. 13. ἐν ταῖς ὑπὸ μάλης πράξεσιν ἀπροφάσιστός ἐστι καὶ πιστὸς ἔρωτος ὑπηρέτης VI. 238. 7. ἤττων ἀπροφάσιστον ἡττᾶσθαι VIII. 959. 10. vid. etiam p. 961. vlt.

ἀπροφασίστως καὶ προθύμως VI. 237. 8.

ἄπταιστος, offenſioni non obnoxius. ὑποζύγια διαφυλάττοντα τὴν πορείαν ἄπταιστον VI. 309. 8.

ἀπταίστως VI. 283. 8.

ἅπτεσθαι. ἐπὶ τῇ μαθήσει τῶν τέκνων ὀψὲ τῆς ἡλικίας ἥψατο παιδείας VI. 47. vlt. ἁψάμενος τύπῳ τῶν πραγμάτων VI. 102. 4. μετὰ δεινότητος καὶ τέχνης ἅπτεσθαι πράγματός τινος VI. 183. 6. μᾶλλον ἁπτόμενοι τῶν παθῶν VI. 197. 4. λόγῳ παῤῥησίας ἁπτόμενος VI. 264. antep. ἤθους καὶ πάθους ἁπτόμενος λόγος VI. 295. 1. ὅσῳ μᾶλλον ἅπτονται τοῦ λόγου, μᾶλλον τὸ οἴημα καὶ τὸν τύφον κατατιθεμένους VI. 304. 14. ἄλγος ὄντως ὑθὲν ἅπτεται νεκροῦ VI. 417. antep. ἅπτεσθαι καὶ γεύεσθαι τῶν τροφῶν VI. 467. vlt. τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἅπτεσθαι, regnum Graeciae capeſſere IX. 372. antep.

ἅπτην, qui volare non poteſt. ἀπτῆνες νεοσσοὶ VI. 174. 9. et 298. 4.

ἁπτός, qui tangi poteſt. ἁπτὰ καὶ ὁρατὰ μιμήματα σφαιρῶν καὶ κύβων καὶ δωδεκαέδρων IX. 65. 13.

ἀπτῶς, lapſus expers. ἡ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπίνοια καὶ μνήμη — ὀρθὰς διαφυλάσσει καὶ ἀπτῶτας VI. 316. 15. διαφυλάττων ἑαυτὸν ἀπτῶτα καὶ ἀήττητον VII. 785. 11.

ἄπυρος. ἄπυρα σιτία, cibi, quibus parandis igni non opus eſt VI. 375. 7. et ita ἀπύροις διαίταις καὶ τροφαῖς χρῆσθαι IX. 764. 2. δράσαντες ἀπύρους τινὰς ἱερουργίας VIII. 284. 11. ἄπυρος οἶνος X. 25. vlt.

ἀπῳδεῖν, diſſonare, non conuenire X. 314. 9.

ἀπωθεῖν, arcere, abigere. πᾶσαν ἀπωσάμενοι τὴν τοσαύτην βλακείαν καὶ ἀλαζονείαν VI. 173. 3. ἐν πολέμῳ πολλὰ τῶν ἀναγκαίων, ἄλλως δὲ φαύλων, ἔθος λαβόντα καὶ νόμον δύναμιν, οὐκ ἔστι ῥᾳδίως ἀπώσασθαι βλαπτομένους VI. 339. 11. εὔλυτα εἶναι (ſcil. χρὴ) θέλγητρα φρενῶν, ἀπό τ' ὦσασθαι καὶ ξυντεῖναι VI. 360. 3. ἀπώσασθαι τὰ πένθη VI. 436. 1. τὰς πικρὰς καὶ βαρείας περὶ τοῦ θεοῦ δόξας ἀπώσασθαι VI. 631. antep. ποτήριον ἀπώσασθαι, potum recuſare VIII. 104. 9. τοὺς πίπτοντας οὐκ ἀπωθεῖσθαι πόνους VIII. 152. 8. οἱ πυρετοὶ τὸ ὑγρὸν εἰς βάθος ἀπωθοῦσι VIII. 745. 9.

ἀπώμοτος, iureiurando ſanctus VIII. 151. 1.

ἄραβος, ſtrepitus, agitatio VIII. 595. 4.

ἀραγμὸς τῆς θύρας VIII. 348. 13.

ἀραιότης, raritas IX. 547. 9. 549. 9. 551. 8.

ἀραιοῦν, rarefacere. ἡ ζύμωσις — ἐπὶ τὴν αὐτὴν φθορὰν ἀραιοῦσα καὶ προβάλλουσα τὸ φύραμα προήγαγεν VII. 616. 5. ἀραιοῦνται χειμῶνος τῇ λεπτότητι VIII. 777. 11.

ἀραίωσις, rarefactio VIII. 776. 1. et 12.

ἀράξα, nomen herbae X. 797. 4.

ἀράσσειν, pulſare. τριήρης σφύραις καὶ ἥλοις καὶ γομφώμασι καὶ πρίοσι καὶ πελέκεσιν ἀρασσομένη VII. 274. 11.

ἀργαλέος, difficilis, moleſtus, miſer. ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει VI. 433. 6. ἀργαλέος ποιητὴς διθυράμβων VII. 372. 3. φεύγοντες ἀργαλέον ἀγῶνα κιθαρῳδῶν IX. 3. 12.

ἀργεῖν, otioſum eſſe, otio ſe dare VI. 507. 15. πότε ἤργησε τὰ Ῥωμαίων ὅπλα χρόνον ὁ πολὺν VII. 277. 4.

ἀργία, otium, ignauia. ἐκ ἀργίας ὤνιον ἡ ὑγίεια καὶ ἀπραξίας VI. 512. 4. et ἥκιστα δὴ τὴν ἀργίαν ὑγιεινὸν ὑπολητέον, εἰ τὸ τῆς ὑγείας τέλος ἀπόλλυσι, verſ. antep.

ἄργιλος, argilla VIII. 689. 8. et 10.

ἀργιλώδης τόπος VIII. 689. 8.

ἀργὸς πρὸς πάθος, cuius oratio languidior eſt, quam quae affectus ciere valeat VI. 164. 2.

ἀργυρίτης ἀγών IX. 264. 10.

ἀργυροκόπος, faber argentarius IX. 301. pen. et 473. antep.

ἀργυρολογεῖν, argentum, pecuniam colligere IX. 363. 9.

ἀργυρώνητος, argento emtus VI. 135. 8.

ἀργῶς καὶ ἀμελῶς ἀκούειν τινὸς VI. 109. 1. τὸ σῶμα φαύλως καὶ πρὸς σύνουσίαν ἀργῶς ἔχοντες διακείμενον VI. 475. 9.

ἄρδεια, irrigatio. ἀρδείαις περιζόμενα VIII. 743. 8.

ἄρδειν, irrigare. τὸ ἄλογον καὶ σωματοειδὲς ἀρδόμενον καὶ σαρκούμενον ἐμποιεῖ τῷ σώματος μνήμην VIII. 238. vlt. κράσεων ἰδιότητα καὶ χυμῶν διαφορὰν ἐμποιεῖ τὰ τοιαῦτα τοῖς ἀρδομένοις VIII. 639. 10.

ἀρδέται IX. 50. 1.

ἀρειμάνιος, bellicoſus VII. 86. 5. IX. 41. 2.

ἀρεσκῶς καὶ κεχαρισμένως λέγειν VI. 19. 1.

ἀρήγειν, auxiliari, opem ferre. τῷ ἱερῷ πυρὶ πρὸς φθορὰς ἀρήγειν VIII. 808. 15. τοῖς καρποῖς ἀρήγειν φθειρομένοις VIII. 911. 1.

ἀρήϊα ἔργα IX. 47. 5.

ἀρηίφατος, in bello occiſus. ἄνδρες ἀρηίφατοι βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες VII. 258. antep.

ἀρηίφιλος, belli amans, bellicoſus VIII. 957. 8. et antep. et 959. pen.

ἀριζήλως. ἐχθρόν μοι ἐστὶν αὖθις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν VIII. 9. 12. vid. etiam T. IX. 61. 12. et ibi not. 38.

ἀριθμητικὸς, arithmeticae peritus VI. 664. 8.
ἀριθμητικῶς VIII. 547. antep.
ἀριπρεπὴς ἀνὴρ, eximia dignitate praeditus IX. 198. 3.
ἁρισᾶν, prandere. ἠρισηκότες ἐχ ἁπλᾶν ἄρισιν VI. 260. 10. et χωρὶς ὕδως ἀρισᾶν ἃ δύνατω, verſ. 12.
ἀρισεύειν, rem fortiter gerere VI. 451. pen.
ἀρισεὺς, qui ſtrenue et fortiter in bello ſe gerit VI. 595. pen. VIII. 252. 6.
ἀρισευτικὴ τύχη, ad res praeclare gerendas apta; ſic Romanorum *Fortunam fortem* Plutarchus Graece exprimit VII. 266. 5.
ἀρισίνδην, pro praeſtantia, ſeu dignitate alicuius VI. 586. 2.
ἀρισοκρατικῶς VIII. 437. 4.
ἀρισοτέχνας, praeſtantiſſimus artifex; ſic Deus a Pindaro vocatur VIII. 174. 6. 443. 12. IX. 219. vlt. et X. 397. vlt.
ἀρκεῖν πολλοῖς, multis ſufficere, ſatisfacere VI. 228. 4.
ἄρκευθις, bacca iuniperi, eſt duplicis generis VII. 507. 10.
ἄρκευθος, iuniperus VII. 506. 13.
ἀρκτικὴ ζώνη, zona frigida ſeptentrionalis IX. 548. vlt.
ἄρκτῦρος, ſtella in cauda vrſae maioris IX. 306. vlt.
ἅρμα. παρὰ Λύδιον ἅρμα πεζὸς ἰχνεύων VI. 239. 12. οἱ σπανίως καὶ δι' ἅρματος ἐσιῶντες VIII. 703. 11. vid. not. 13. ἅρμα Venus a Delphorum incolis vocata eſt IX. 80. 2.
ἁρμάμαξα, currus VI. 663. 15.
ἁρμάτειος, ad currum pertinens. ἁρμάτειοι τροχοὶ VI. 5. vlt. ὁ ἁρμάτειος νόμος eſt modus muſicus VII. 322. 9.
ἁρματηλάτης, auriga VIII. 321. pen.
ἁρμάτιος νόμος, modus muſicus X. 657. 10. 14. et vlt. vid. etiam ἁρμάτειος.
ἁρμόδιος πρὸς γάμον ἀριθμὸς VII. 71. 12.
ἁρμόζειν. εὖ ἡρμοσμένον τὸν οἶκον εἶναι δεῖ τῷ μέλλοντι ἁρμόζεσθαι καὶ ἀγορᾶν καὶ φίλας VI. 545. 5.
ἁρμονικὸς, muſicae peritus VI. 203. 8. VIII. 557. 7.
ἁρμὸς, iunctura. χρόνῳ τῶν ἁρμῶν σύμπηξιν λαβόντων VI. 524. vlt.
ἁρμοσὴς vocatur Amor IX. 60. antep.
ἀρνεῖσθαι. οἱ ἀρνούμενοι ἔπαινοι, laudes occultae VI. 213. 9.
ἄρνυσθαι, accipere, conſequi. τῇ δικαίᾳ τὴν δόκησιν ἄρνυσο VI. 64. antep.
ἄρον, genus herbae X. 56. 10.
ἄροσις, aratio VIII. 662. 6.
ἄροτος. Ἀθηναῖοι τρεῖς ἀρότους ἱεροὺς ἄγουσι VI. 544. 6. ἱερώτατός ἐστιν ὁ γαμήλιος σπόρος καὶ ἄροτος ἐπὶ παίδων τεκνώσει, verſ. 9.
ἀροτριᾶν, arare. ἠροτριωμένη χώρα X. 791. 3.
ἀρᾶν τὴν γῆν VI. 238. 2.
ἀρραφύλαξ, nomen lapidis pretioſi X. 736. 5.
ἅρπαγμος ὁ ἐκ Κρήτης VI. 39. 11.
ἁρπάζειν ἑαυτῷ τὸ φιλοσοφίας ὄνομα καὶ τὴν τοῦ φιλοσοφεῖν δόξαν VI. 303. 5.
ἁρπαλέος, auide arreptus. καθαρὰ καὶ ἀκραιφνὴς ὄρεξις ὑγιαίνοντι σώματι πᾶν ἡδὺ ποιεῖ καὶ ἁρπαλέον καὶ πρόσφορον VI. 481. 6.
ἅρπη, falx VII. 112. 16.
ἀβρεπὴς

ἀβρεπὴς, momento carens. τὸ ἀγαθὸν ἀβρεπὲς ποιοῦσι καὶ ἀμαυρὸν X. 384. 5.
ἄβρηκτος, qui rumpi nequit. μόνη δ' αὐτόθι ἐλπὶς ἐν ἀβρήκτοισι δόμοισιν ἔνδον ἔμεινε πίθου ὑπὸ χείλεσιν. ex Heſiodo VI. 400. 12. τυραννὶς ἀδαμαντίνη καὶ ἄβρηκτος VIII. 25. 9. ἄβρηκτος σιδήρῳ καὶ ἀπαθὴς τὸ σῶμα X. 366. 2.
ἄβρην. ἄβρενες ἔρωτες VI. 38. antep. παρασκευάζειν τὴν ὑπομονὴν ἄβρενα καὶ γενναίαν VI. 390. 11.
ἄβρητος, ineffabilis. ἄβρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκε. verſus Homeri VI. 446. 3. καί τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄβρητον ἄμεινον, quod praeſtaret, ſi non fuiſſet dictum VIII. 555. 3.
ἀβρήτως σιωπᾶν VI. 439. 6. vid. not. 94.
ἄβριχος, cophinus VIII. 91. 11.
ἀβρώστημα. τῶν τῆς ψυχῆς ἀβρωστημάτων καὶ παθῶν ἡ φιλοσοφία μόνη φάρμακόν ἐστι VI. 24. 4.
ἀρσενόθηλυς φύσις tribuitur lunae VII. 452. 15.
ἄρσις τῶν χειλῶν, elatio labiorum VIII. 944. 6.
ἀρτεμὴς, ſaluus, incolumis X. 549. antep.
ἄρτημα κορυφαῖον VIII. 337. vlt. καθάπερ ἀρτήματι συντόνως πλασθέντες X. 643. 4. vid. not. 34.
ἀρτηρία, arteria aſpera VI. 220. 7.
ἀρτηριακὴ κοιλία τῆς καρδίας IX. 560. 8.
ἀρτίπους, pedibus bene valens VII. 570. 2.
ἀρτίφρων, mente valens, prudens VI. 327. 10.
ἀρτοποιὸς, ἡ, piſtrix VII. 580. 9.
ἄρτοπος, ἡ, *idem*, ibid. verſ. 14. et antep.
ἀρτύειν, condire. αὐτὰς φαύλως καὶ κακῶς ἀρτύοντες ὀσυμέρου VI. 519. 4.
ἄρτυμα τῶν πόνων, condimentum laborum, vocatur requies VI. 30. 11.
ἄρτυνοι qui fuerint VII. 171. 1. et 3.
ἄρτυσις ὄψων VI. 375. 13. ζωμῶ ἄρτυσις ἃ πολλάκις ἁμαρτάνετω παρ' αὐτοῖς VI. 519. 3. ἦν τις μίξις καὶ ἄρτυσις VII. 554. 9. διατάττομένος ἀρτύσεις τινὰς καὶ ὀπτήσεις καὶ παραθέσεις X. 128. 1.
ἀρχαΐζειν, antiquo more agere. τιμὴ Ἑλληνικῶς καὶ ἀφελῶς ἀρχαΐζουσα VIII. 208. 6.
ἀρχαϊκῶς, antiquo more VIII. 697. 6. ἀρχαϊκῶς αὐλεῖν X. 662. 7.
ἄρχειν μάχης, ducem in proelio eſſe IX. 449. 1.
ἀρχεῖον, in plur. ἀρχεῖα, magiſtratus, honores VIII. 118. 14.
ἀρχέκακος, extreme malus IX. 417. 9.
ἀρχηγέτης, dux VI. 621. 5.
ἀρχῆθεν, ab initio IX. 44. 6.
ἀρχιδικαστὴς, ſummus iudex VII. 399. 1.
ἀρχικὸς, ad imperandum factus, ſeu idoneus. ὁ νῦς ἀρχικός ἐστι τῷ λόγῳ VI. 17. 8. ἀρχικοὶ vocantur reges Spartanorum IX. 252. 5. ἀρχικαὶ δυνάμεις, quae ſunt principia omnium rerum IX. 479. vlt.
ἀρχιμάγειρος, praefectus coquorum VI. 37. 1.
ἀρχιτέκτων, architectus VI. 593. 3.
ἀρχοειδὴς, principii naturam et indolem habens X. 464. pen.
ἀρωγὸς, auxiliator IX. 37. 11.

ἀρωματίζειν, aromata redolere. εὐωδία ἀρωματίζουσα VIII. 467. 3.
ἀρωματικαὶ δυνάμεις VII. 508. 1.
ἀρωματοφόρος, ſcil. γῆ, terra aromatum fertilis VI. 684. 1.
ἄσακος VIII. 429. vlt. vid. not. 51.
ἀσάλευτος, immotus. ἕξις βεβαιότητα καὶ κράτος ἔχουσα ἐπὶ τοῖς λόγοις ἀσάλευτον VI. 311. 10.
ἄσαλον ὕδωρ, aqua placida et tranquilla, quae fluctus non agit X. 82. 14.
ἀσάφεια. ἐν ἐρημίᾳ τοσαύτῃ καὶ τῶν καθ' αὑτὸν ἀσαφείᾳ καὶ ἀδηλότητι γεγονὰς VI. 97. 5. αἱ πρὸς τὰς μαθήσεις ἀρχαὶ πολὺν ἔχουσι θόρυβον καὶ πόνον καὶ ἀσάφειαν VI. 171. 6. πολλὴν ἀπεργάζεται σύγχυσιν καὶ ἀσάφειαν ὁ κόλαξ τῆς πρὸς τὸν φίλον διαφορᾶς VI. 228. 11. προϊὼν ὁ χρόνος πολὺ σκότος ἐπάξει τοῖς πράγμασι καὶ πᾶσαν ἀσάφειαν VI. 553. 2.
ἀσαφὴς καὶ ἄσημος ὄγκος VI. 612. 11.
ἄσβεσος λύχνος VII. 614. 6. ἄσβεστα πυρὰ VII. 619. 8. τὸ ἄσβεστον καὶ ἱερὸν πῦρ VIII. 808. 11.
ἀσέβεια τῶ Νείλω X. 773. 2. vid. not. 2.
ἀσεβεῖν, impie agere. ὃ δώσω κἂν ᾖδη δίκην ὡς ἠσεβηκὼς εἰς τάλαντον ἀργυρᾶν VI. 65. 2.
ἀσεβῶς ἀναγραφόμεναι παρθένοι X. 707. pen.
ἀσελγαίνειν, libidinoſe agere VII. 36. 6. ἀσελγαίνων ἐκώμαζε καὶ ὕβριζε δι' ἀγορᾶς VIII. 182. 6.
ἄσεμνος, inhoneſtus. μὴ χρῆσθαι λόγοις ἀσεμνοτέροις τῷ βίῳ VI. 334. 9.
ἄσημος, obſcurus, ignobilis. ἄνθρωποι ἄσημοι καὶ κατάρατοι VI. 15. 9. ἀνεῖχεν ὑπὲρ τῆς θαλάσσης ὄγκος ἀσαφὴς καὶ ἄσημος ὀχυμένη σώματος VI. 612. 12. φωνὰς ἴσασαν ἀσήμους θρήνων καὶ φόβων μεμιγμένας VIII. 232. 10. ita ἄσημοι φωναὶ occurrunt etiam p. 321. 3. λόγος ἄσημος, incertus rumor VIII. 353. antep.
ἄσηπτος, non putrefactus. ὁ χαλκῆς ἥλος διελαυνόμενος ἀσηπτότερον διατηρεῖ τὰ κρέα VIII. 617. 2. vid. not. 75. τῶν ὑπὸ κεραυνοῦ διαφθαρέντων ἄσηπτα τὰ σώματα διαμένει VIII. 641. vlt. vid. etiam p. 642. 3. ἄσηπτα καὶ ἄφθαρτα σιτία παρατιθέμενοι X. 504. 9.
ἀσιγησία, loquacitas, garrulitas VIII. 1. 5.
ἀσίδηρος, ferro non munitus, inermis VIII. 424. 8.
ἄσικχος, non moleſtus, iucundus. ὄψων ἀσικχότατον vocatur vinum VI. 500. pen.
ἀσινὴς, innoxius. ζῷων ἀσινὲς καὶ φιλάνθρωπον VIII. 902. 7.
ἀσιτεῖν, cibum non capere VI. 883. pen.
ἀσιτία, inedia VI. 502. 11. 510. 13. οἱ ἄγαν ἀκριβεῖς καὶ τεταγμένας τινὰς ἐν περιόδοις κριτικὰς ἐμβάλλοντες ἀσιτίας VIII. 511. 3.
ἄσιτος, qui cibum non cepit VIII. 819. 4. ἡμέρας τρεῖς καὶ νύκτας ἄσιτος διεκαρτέρησε IX. 87. 14.
ἀσκεῖν. ὁ ψευδὴς, οὐδὲ κόμπον, ὁ μῶρον γέλων ἀσκῶν VI. 129. pen. οἱ λέγειν ἀσκοῦσι, πρὶν ἀκοῦσαι ἐθισθῆναι VI. 139. 6.
ἄσκεπτος. ἄσκεπτοι καὶ ἀφρόντιδες τῶν καθηκόντων VI. 165. 13.
ἄσκιος, vmbra carens VII. 618. 3.
ἀσκίτης νόσος, intercus X. 516. 1.
ἄσκοπος ἡ τύχη καὶ δεινὴ παρελέσθαι τὰ προπεπονημένα. dictum Theophraſti VI. 396. 9.

ἀσκωλιάζειν, ſaltare VIII. 459. 3.
ἀσμενίζειν, libenter et cum voluptate facere aliquid. ἄρτον λιτὸν ἐπὶ τυρῷ καὶ καρδάμῳ χαίρουσι καὶ ἀσμενίζουσιν ἔσθοντες VI. 384. 12.
ἀσπάζεσθαι, amplecti. ἀρχὴν φιλίας ἔφαμεν εἶναι τοῖς πλείοσι, τὴν ταὐτὰ μὲν ἐπιεικῶς ἀσπαζομένην ἔθη καὶ ἤθη VI. 188. 9.
ἀσπαίρειν, palpitare, tremere VII. 330. 1.
ἀσπάλαθος, nomen fruticis VII. 507. 8.
ἀσπάλαξ, talpa VIII. 800. 5.
ἀσπαλευτικὸς κάλαμος, calamus piſcatorius X. 65. 7.
ἀσπάραγος, aſparagus VIII. 188. 11.
ἄσπασμα, id, quod, amplectimur, et quo oblectamur VIII. 402. 1.
ἀσπερχὴς, feſtinans, properans VII. 424. pen.
ἄσπετος, infinitus, immenſus. πόντος λάμψει πῦρ ἄσπετον VII. 571. 1. ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλὰ VIII. 92. 4.
ἀσπιδιώτης, clypeo munitus, armatus VIII. 432. 7.
ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος πόλεμος X. 508. 8.
ἄσπορος, non conſitus X. 104. vlt.
ἀσσᾶσθαι IX. 634. vlt. ſed vid. not. 61.
ἀστάνδης VII. 294. 5. (vbi vid. not. 2.) 342. 1.
ἄστατος, inconſtans, inſtabilis. ὑπ' ἐνθυμούμενοι τὸ τῆς τύχης ἄστατον καὶ ἀβέβαιον VI. 393. 9.
ἀστεῖος, vrbanus, lepidus, honeſtus. περὶ πάντα κατορθῶν τὸν ἀστεῖον, dogma fuit Stoicorum VI. 89. antep. Ἑλληνικὸν καὶ ἀστεῖον ἡ πρόνοια VI. 105. pen. οὐδεὶς ἀγαθὸς ἄξιος δακρύων ἐπωδύνων, ἀλλ' ἀστείων ἀπαρχῶν VI. 435. 4. vid. not. 78.
ἀστείως, vrbane, ſcite, facete VI. 23. 12. τὸ παιχθὲν ἀστείως VI. 470. 12.
ἀστένακτος, gemitum non edens VI. 655. 1.
ἀστενάκτως, ſine gemitu. ὃ δὴ (ſcil. τὸ ζῆν, tanquam debitum) καὶ εὐκόλως καταβλητέον καὶ ἀστενάκτως VI. 406. 1. ἀστενάκτως ὑπομείνας τὴν ἀνάγκην τῶν βασάνων VII. 217. 11.
ἀστερίζειν τὺς πέτρους, lapides in ſtellas mutare IX. 519. pen.
ἀστεροειδὴς, ſtellae naturam habens. σῶμα πύρινον καὶ ἀστεροειδὲς IX. 687. 2.
ἀστερόωντες ἰχθύες, ſignum coeleſte piſcium IX. 486. 9.
ἀστεροπὸς. τὸν ἀστεροπὸν ὑρανῦ σέλας χρόνον, καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφῦ. ex Euripide IX. 486. antep.
ἀστὴρ, nomen piſcis X. 71. 7. 2) nomen lapidis X. 757. vlt. vid. not. 63.
ἀστυγὴς, nomen lapidis X. 788. vlt. ſed vid. not. 41.
ἄστομος, indomitus, effrenis. ἄστομοι πῶλοι VIII. 69. 13.
ἄστοργος, inhumanus. γυνὴ μοχθηρὰ καὶ ἄστοργος IX. 8. antep.
ἀστοχεῖν, a ſcopo aberrare. οἱ περὶ τὰς ποιότητας ἀστοχοῦντες VI. 167. 5. ἀστοχεῖν τῦ μετρίου καὶ πρέποντος VII. 633. 6. περὶ ἐδωδὰς καὶ ἀφροδίσια καὶ πότους ἀστοχοῦντες VIII. 818. 2.
ἀστόχημα, aberratio a ſcopo et propoſito. ὃ ἴσχων, οὐδὲ ποιημάτων, ἀλλὰ βίων ἀστοχήματα — ἀναλεγόμενοι καὶ συνάγοντες VIII. 65. 8.

et ita τὰ περὶ τὸν βίον ἀσχήματα, p. 66. 3.

ἀστραβὴς, non distortus. μέλη τῦ σώματος ὀρθὰ καὶ ἀστραβῆ VI. 10. 1. ἀστραβῆ καὶ λεῖα κάτοπτρα VIII. 868. 2. κανὼν ἀστραβὴς καὶ ἀδιάστροφος IX. 119. antep.

ἀστράγαλος, talus. τυτοις (scil. τοῖς αἰνίγμασι), ὥσπερ ἀστραγάλοις, ὅταν τύχῃ, παίζουσα χρῆται VI. 562. antep. ὃ δοκῶσιν ὑμῖν Ἀθηναῖοι νομίζειν ἐν ἀστραγάλοις ὑφ' ἡμῶν νενικῆσθαι; VI. 677. 11.

ἀστραπαῖα ὕδατα, aquae pluuiae, quae inter fulgura et tonitrua cadunt VIII. 638. 11. et 640. 2. vocantur etiam ἀστραπαὶ IX. 615. 4.

ἀστρατεία, desertio militiae X. 105. pen.

ἄστρατευτος, militiae non peritus VIII. 173. 10.

ἀστρολογία, pro ἀστρονομία positum VI. 549. 8. et VII. 92. 7.

ἀστρολογικὸς, ad astronomiam pertinens VIII. 492. 3. ἀστρολογικὴ σφαῖρα IX. 334. 14.

ἄστρον, pro canicula, seu sirio, positum VIII. 787. vlt.

ἄστρωτος, stragulo, seu tegmine, carens VIII. 372. 2.

ἀσυγειτονικὸς πόλεμος VI. 325. 10.

ἀσυνόμους, praefectus vrbis X. 437. 12.

ἀσυγκαταθέτως X. 365. 3.

ἀσύγκρατος. περὶ θεῶν δόξας ἀσυγκράτως ἔχοντες VII. 648. 7. ἄμικτοι καὶ ἀσύγκρατοι ἀρχαὶ X. 575. 6.

ἀσύγκριτος. δυνάμεις ἀσύγκριτοι καὶ ἄγριαι VI. 509. pen.

ἄσύγχυτος, non confusus. ἔναρθροι καὶ ἀσύγχυτοι εἰκόνες VIII. 931. 2.

ἀσυκοφάντητος, calumnia vacuus IX. 31. 6.

ἀσυκοφαντήτως χρῆσθαι τοῖς ὀνόμασιν VIII. 99. 4.

ἀσυλία, tutum perfugium. ἀσυλίαν καὶ ἄδειαν παρέχειν ἀπὸ τῶν δανείων IX. 293. 11.

ἀσυλλόγιστος, qui ratiocinando colligi non potest. ἐν αἷς τὸ ἀσυλλόγιστον ἡμῖν τῆς αἰτίας VI. 85. 11. πρὸς ἀνθρωπίνην φρόνησιν ἀσυλλόγιστα πράγματα VIII. 293. 6.

ἄσυλος. τὸν τιμάρχῦ λόγον, ὥσπερ ἱερὸν καὶ ἄσυλον, ἀνακεῖσθαι τῷ θεῷ φημι χρῆναι VIII. 342. 12. τὸ τῆς εὐτελείας καὶ ἄσυλον καὶ ἄβατον πανταχῦ τοῖς σώφροσιν ἀναπέπταται IX. 293. 12.

ἀσύμβατος, irreconciliabilis. ἡ κατὰ σέρησιν καὶ ἕξιν ἀντίθεσις πολεμικὴ καὶ ἀσύμβατός ἐστιν IX. 730. 6.

ἀσύμβολος, qui nihil confert ad aliquid. ὑπὲρ τῦ μὴ δοκεῖν ἀσύμβολος τῦ λόγῦ μετασχεῖν VIII. 517. 9. μηδεμίαν ἡδονὴν ἀσύμβολον δέχεσθαι VIII. 560. 3. μόνη τῶν ὁμορφίων (scil. hirundo) ἀσύμβολος ἐναικεῖ, καὶ ἀτελὴς ἐνδιαιτᾶται VIII. 903. 14.

ἀσύμμετρος, non conueniens. πράξεις ἀσυμμέτρυς τοῖς παρῦσι καιροῖς καὶ πράγμασιν ὕσας μιμεῖσθαι κελεύοντες IX. 242. pen.

ἀσυμπαθὴς. ὐκ ἀψύχοις καὶ ἀσυμπαθέσι δεσμοῖς — τὰ γένη συνάπτοντες VII. 304. 13.

ἀσύμφυλος, qui non est ex eadem tribu, alienus. ἀσύμφυλον ἡμῖν καὶ ἀλλότριον σοιχεῖαν vocatur mare VIII. 908. 14. εἰς ἡδονὰς παρὰ φύσιν ἀσυμφύλως ἐπὶ ταῦτ' ἦλθον X. 128. 7. τροφαῖς ἀσυμφύλοις βαρυνόμενον σῶμα X. 142. 5. πρὸς ἀλλότρια κακὰ καὶ ἀσύμφυλα διακειμένους πράως καὶ φιλανθρώπως, ibid. vers. pen.

ἀσυμφωνία, discrepantia X. 216. 12.

ἀσυνάλλακτος, qui conciliari non potest. ἀνεπίμικτα τὰ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀσυνάλλακτα ποιεῖν VII. 641. 3.

ἀσυνάρμοστος, qui cum alio non congruit, plane diuersis moribus est VIII. 832. pen.

ἀσύνδετος, non ligatus. κίνησιν αὐτοτελῆ καὶ ἀσύνδετον κινούμενοι ἀστέρες VII. 516. 4. κενὴ καὶ ἀσύνδετος χώρα VII. 641. 1. τὸ σκεδαστὸν καὶ ἀσύνδετον ὁρίζων X. 243. 7. et 268. 15.

ἀσυνειδότως τοῖς ἄλλοις, non conscius aliis VI. 805. 1.

ἀσυνέτως, imprudenter VI. 533. 13.

ἀσυνήθης, inconsuetus, insolitus. φιλοσοφίας ἐχούσης τι γλίσχρον καὶ ἀσύνηθες ἐν τοῖς πρώτοις ὀνόμασι καὶ πράγμασιν VI. 171. 10. ἀσυνήθεις ἐπιθυμίαι VI. 482. 10. εἴ τις εἶδεν ἢ διαφορὰν ἀδυνάτῦ καὶ ἀσυνήθῦς καὶ παραλόγῦ καὶ παραδόξῦ VI. 623. 2.

ἀσύντακτος, non compositus ad dicendum VI. 20. 3. συμπλέκεσθαι πρὸς ἀλλήλας ἀσυντάκτως (imparatos) καὶ σποράδας VIII. 352. 11.

ἀσυντέλεστος, qui finem propositum non assequitur. κινήσεις καὶ σχέσεις ἀσυντέλεστοι X. 363. 5. ποιήσει πᾶσαν μὲν ἔκχυσιν, πᾶσαν δ' ὀλίσθησιν, — καὶ βάρυς μεθειμένῦ πτῶσιν ἀσυντέλεστον X. 457. 5.

ἀσύστατος, instabilis. ἐκτήκειν τῦ ὑγρῦ τὸ ἀσύστατον καὶ ὑδατῶδες VIII. 783. pen. τῆς δικαιοσύνης — παντάπασιν ἀσυσάτῦ καὶ ἀνυπάρκτῦ γινομένης, εἰ πᾶσι τοῖς ζώοις λόγῦ μέτεστι X. 18. 16. ἄμορφον καὶ ἀσύστατον τὸ σωματικὸν ἔχουσα ἀκόσμια X. 210. antep.

ἀσφάλεια, securitas. τὴν ἀσφάλειαν ἀγαπῶντες ἄνευ τῦ καλῦ VI. 558. 13.

ἀσφαλὴς. πανταχῦ τῷ νέῳ κόσμος ἀσφαλὴς ἐστιν ἡ σιωπὴ VI. 141. 10.

ἀσφάραγος, guttur, fauces VIII. 791. 1. et 4.

ἀσφόδελος, asphodelus, nomen plantae VI. 599. 8. et IX. 708. 6.

ἀσφραγωνιὰ, nomen plantae VI. 524. 3.

ἄσφυκτος. ἥπιος ἡ τῆ ὕδατος ὑγρότης καὶ ἄσφυκτος VI. 502. 8.

ἀσχάλλειν, indignari, aegre ferre. ἀσχάλλων ἀργῦντι τῷ πολέμῳ VI. 93. 2. ὃ δεῖ τοῖς λόγοις εὐφραίνεσθαι παρόντας, ὥσπερ τοῖς μύροις, ἀποσάντας δὲ μὴ ζητεῖν, μηδ' ἀσχάλλειν VI. 287. 7. μὴ ἀσχάλλειν ἐν τῷ λοιδορεῖσθαι VI. 337. 13. μὴ ἀσχάλλωμεν ἁπλῶν τι καὶ ἄνοψον καὶ ἄκνισσον λαμβάνοντες VI. 468. 5. vid. etiam T. X. 7. vlt.

ἀσχημάτιστος, figura vel forma carens. ἀσχημάτιστος καὶ ἀχρώματος ὑσία καὶ ὕλη VI. 366. 4. ἀφελὴς ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἀσχημάτιστος, qui figuris in oratione non vtitur IX. 320. 6.

ἀσχημονεῖν, indecore agere VI. 142. 3. et 273. 6.

ἀσχήμων, indecorus, indignus. φιλοσοφίας ἔοικεν ἀσχήμων ὁ τοιῦτος εἶναι σχηματισμὸς VIII. 291. 10.

ἀσώδης, ciborum fastidio laborans X. 56. pen.

ἀσώματος, incorporeus. νοητὰ καὶ ἀσώματοι vocantur αἱ ἐπιφάνειαι et αἱ γραμμαὶ VI. 232. 9. ἐν ἀψύχοις καὶ ἀσωμάτοις πράγμασιν αἴνιγμα τῆ θείᾳ κατιδόντες VII. 501.

10. ἅπω δυνάμενοι ἐφ' ἑαυτῶν τὰ νοητὰ μυηθῆναι τῆς ἀσωμάτου καὶ ἀπαθοῦς οὐσίας εἴδη IX. 65. 12.

ἄσωμον VII. 559. 1. sed est vox corrupta; vid. not. 33.

ἀσωτία, vita dissoluta et profligata VI. 206. antep.

ἄσωτος, dissolute et luxurioſe viuens. τὸν βίον ἄσωτοι καὶ φιλήδονοι VI. 19. 3. vid. etiam p. 123. 10.

ἀσώτως βιῶναι IX. 369. vlt. ἀσώτως ἔχοντες, dicuntur aegroti, qui morbis desperatis laborant, et quibus nulla spes conualescendi supereſt IX. 635. 14.

ἄτα, dor. pro ἄτη, damnum, noxa. ἐγγυᾶ, πάρα δ' ἄτα VI. 625. 11. VIII. 101. 6.

ἀτακτεῖν, ordinem non seruare. ἀτακτεῖν ταῖς κινήσεσιν VII. 618. 7. τάττειν οὐκ ἔστιν ἀτακτοῦντος IX. 120. 5.

ἄτακτος, inordinatus. τῷ περὶ ψυχὴν ἀτάκτῳ καὶ ἀορίστῳ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐγγινόμενον ὁρῶντες VI. 282. 4.

ἀταλαιπώρως, sine moleſtia X. 20. 5.

ἀτάλαντος, qui aequalis ponderis eſt. Διὶ μήτιν ἀτάλαντε. ex Homero VI. 125. 10.

ἀταμίευτος, non bene disponens. ἀταμίευτον τῶν ἡδονῶν ἡ ἀκμὴ VI. 40. pen.

ἀταπείνωτος, non humiliatus, non abiecte se gerens. ποιεῖν ὑψηλὸν ἑαυτὸν καὶ ἀταπείνωτον VI. 100. vlt. τῷ ἐλευθέρῳ συνεκφαίνων τὸν ἀβεῆ, καὶ μεγαλόφρονα, καὶ ἀταπείνωτον VI. 119. 10.

ἀτάρακτος, non perturbatus. ἥδιον βιώσονται καὶ ἀτarακτότερον X. 542. 10.

ἀταραξία, vacuitas a perturbatione, animus imperterritus VI. 383. 6. τὴν περὶ αὐτὸν ἀταραξίαν ὑμνεῖν IX. 277. 7.

ἀτάρβητος, intrepidus. ἀνταυγεῖν πρὸς ὄλυμπον ἀταρβήτοις προσώποις dicitur Sol VII. 574. pen.

ἀταρτηρὸς, saeuus, immitis. ἀταρτηροῖς ἐπέεσσι προσειπεῖν τινα, ex Homero VI. 67. 7.

ἀταφία, cum quis insepultus abiicitur VI. 60. 8.

ἄτεγκτος, non tinctus, qui emolliri seu moueri nequit. τῶν νέων τὰ ὦτα κηρῷ τινι ἀτέγκτῳ καταπλάσσοντες VI. 53. 5. ὁ πρὸς πᾶν ἄτεγκτος καὶ ἀτενὴς τὸ λεγόμενον VI. 159. 6. πρὸς κηδεσὰς ἀποθρασύνεσθαι κελευθεὶς, καὶ συνεκβαλεῖν γαμετὴν, ἄτεγκτος καὶ ἀδυσώπητος VI. 238. 13. ὁ ἀνέκπληκτος ἐν τούτοις καὶ ἄτεγκτος VI. 290. antep. ἄτεγκτον καὶ θηριώδες VI. 389. 7. ἄτεγκτος καὶ ἀστένακτος VI. 655. 1. φιλάνθρωπον καὶ πολιτικὸν καὶ κοινὸν ἔχων νοῦν, καὶ οὐκ ἄτεγκτον, οὐδ' αὐθέκαστον VIII. 98. vlt.

ἀτειρὴς θυμὸς, animus saeuus, ferox VIII. 949. pen.

ἀτέκμαρτος, certo signo et indicio carens VIII. 295. 8.

ἀτεκμάρτως VII. 568. vlt.

ἀτεκνία, sterilitas VII. 83. 1.

ἀτελεύτητος, finem non habens. τὸ ἀτελεύτητον νομίζειν τὸ πένθος, ἀνοίας ἐστὶν ἐσχάτης VI. 436. 9. ἀτελεύτητος περιφορὰ IX. 670. 5.

ἀτενὴς, rigidus, qui non movetur. ὁ πρὸς πᾶν ἄτεγκτος καὶ ἀτενὴς τὸ λεγόμενον VI. 159. 6.

ἀτέραμνος, indomitus, intractabilis, de lapidibus dictum, sub dio iacentibus VIII. 802. 6.

ἀτεράμων, durus, de seminibus et fructibus dictum VIII. 798. 2. et 8. 801. 1. 802. 8. 10. et pen.

ἀτερπὴς, iniucundus, ingratus, moleſtus VI. 271. 6.

ἄτεχνος, arte carens, rudis. ἄμουσος καὶ ἄτεχνος πρὸς εὔνοιαν ὁμιλία VI. 244. 1. ἄτεχνοι καὶ ἀνόητοι περὶ τὸν βίον VII. 828. vlt. ἄτεχνοι θεατοὶ VIII. 271. 4.

ἄτη, damnum. τὸν ἐν ὀτωῦν ἀμβολιεργὸν ἄταις φησὶ παλαίειν τὸ κυκώμενον τοῦτο παρὰ πᾶσιν ἔπος VI. 449. 5.

ἀτιθάσσευτος, non cicuratus VIII. 904. 9.

ἄτιμος κλισία, locus in conuiuio, qui infra dignitatem personae alicuius eſt VI. 564. 7.

ἀτμίζειν, exhalare, vaporem emittere, de lacubus et fluminibus dictum IX. 623. 11.

ἀτμώδης, vaporum plenus. ἀὴρ διερὸς καὶ ἀτμώδης IX. 745. 12.

ἄτολμος, timidus. ὅτε θρασὺν, ὅτ' ἄτολμον καὶ καταπλῆγα πρσσῆκεν εἶναι VI. 22. 7.

ἀτόλμως VI. 171. 12.

ἀτονεῖν, languere, vires amittere. ἠτόνει ἡ χεὶρ VII. 358. 7. ἐκλυομένη ἡ ἕξις καὶ ἀτονοῦσα πλήττεσθαι φιλεῖ VIII. 472. 8. μαραυγεῖν καὶ ἀτονεῖν πρὸς τὸ οἰκεῖον ἔργον X. 141. vlt.

ἀτονία τῆς ψυχῆς VIII. 119. 6.

ἀτόξευτοι πέτραι, rupes, quae a sagittis infestari ac superari nequeunt VII. 293. vlt.

ἀτοπία. ὦ τῆς πολλῆς ἀτοπίας VI. 221. 8. τὴν ἀτοπίαν τινὸς θαυμάζειν VI. 565. 12. ὁρῶν τῆς ὥρας τὴν ἀτοπίαν, inconsuetum et insolitum tempus VIII. 360. 9.

ἀτραγῳδος, tragoediis carens. ἕωλον πρᾶγμα καὶ ψυχρὸν καὶ ἀτράγῳδον VIII. 61. 2.

ἄτρακτος, fusus, colus VII. 101. 1. VIII. 231. pen. τοῖς κλωθομένοις ἀτράκτοις ὁμοίως VIII. 338. vlt.

ἀτραπὸς, via, semita. εὐρεῖαι ἀτραποὶ βίων VIII. 316. 5.

ἀτρεκέως, certo, explorate IX. 409. pen.

ἀτρεμεῖν ἐν τοῖς πρὸς τὰς φίλας συμβολαίοις VI. 340. 12. τοῦτο τὰς μὲν περιπατεῖν εὐθὺς ἀπὸ δείπνου, τὰς δ' ἀτρεμεῖν πέπεικεν VI. 507. 12.

ἄτρεπτος, immotus. ἄτρεπτος καὶ σεσηρὼς καὶ κατειρωνευόμενος VI. 169. 1. ἄτρεπτος ἦν καὶ ἀνάλωτος ὑπὸ τῶν τοιούτων VIII. 121. 8. χρῆσθαι ἀτρέπτῳ τῷ λογισμῷ πρὸς τὸ δεινὸν VIII. 297. antep.

ἄτρητος, scil. πίθος, dolium valde perforatum X. 546. pen. si genuina eſt lectio; vid. not. 97.

ἄτριπτοι καὶ ἁπαλαὶ φαντασίαι VII. 862. pen.

ἄτρομος, intrepidus IX. 247. 10.

ἀτροφεῖν, alimento carere, de plantis dictum non irrigatis VIII. 746. 7.

ἄτροφος, nutriendi vim non habens. τὸ τῦρ χωρὶς ὑγρότητος ἄτροφόν ἐστι καὶ ξηρὸν VII. 70. antep.

ἄτρυτος, indefessus VI. 229. 12. ἀπαλλαγεὶς τῶν ἀτρύτων ἕνεκα τῆ σώματος φροντίδων τε καὶ συμφορῶν VI. 435. 6. εἰ γένοιτο παύσασθαι φορεῦντας εἰς τὴν σάρκα τὴν ἄτρυτον ἐκ γῆς ἅμα καὶ θαλάττης τοσαῦτα VI. 610. 3. ὀφθαλμὸς ἄτρυτος tribuitur leporibus VIII. 666. 4.

ἀτρύφητος βίος, deliciis ac voluptati-

luptatibus carens vita VI. 33. 5.

ἄτρωτος, non vulneratus. ἄτρωτον σρατὸν ἄγων VII. 262. 4. κοσμεῖ σεαυτὴν (Fortuna compellatur) καὶ σεμνύνῃ βασιλεῦσιν ἀτρώτοις καὶ ἀναιμάκτοις VII. 294. 12. ὐκ ἀνάλωτον ὑφ' ἡδονῆς ἡ τύχη καὶ ἄτρωτον ἐπιθυμίαις κατακλείσασα τὴν ψυχὴν ἐφρύρει VII. 337. 9. τῶν ἀληθινῶν φιλοσόφων καὶ τὰ σκώμματα καὶ οἱ γέλωτες τὸς μὴ παντελῶς ἀτρώτως (qui nulla plane re moventur et afficiuntur) κινοῦσι καὶ συνεπισρέφουσιν VIII. 424. 11. μόνη ἡ γῆ τῶν σωμάτων ἀεὶ ἀφώτιστός ἐσι καὶ ἄτρωτος ὑφ' ἡλίᾳ καὶ σελήνης τῷ φωτίζοντι IX. 752. 5.

ἄττειν πρός τι, assilire ad aliquid, auide id amplecti et arripere VI. 325. 2.

ἀττέλεβος, genus locustarum VIII. 522. antep. et 524. 8.

ἀττικίζειν, cum Atheniensibus facere, ab eorum partibus stare IX. 322. 4.

ἀτύζεσθαι, terreri, perturbari. ὅσα μὴ πεφίληκε Ζεὺς, ἀτύζονται βοὰν Πιερίδων ἀίοντα. ex Pindaro VI. 638. 9. VIII. 973. 9. et X. 507. antep.

ἀτύπωτος, nondum plene expressus et elaboratus. αἱ τέχναι πρῶτον ἀτύπωτα καὶ ἄμορφα πλάττουσιν VIII. 520. antep.

ἀτυφία, vacuitas a fastu et insolentia. ἀσεῖον ἡγεῖσθαι τὴν ἀτυφίαν καὶ μετριότητα VI. 103. 12. ἀτυφία κενῇ διασκώπτων αὐτὸς ἑαυτὸν, ὡς μικρὸν, ἢ ὡς κυρτὸν VI. 305. vlt. sed vid. not. 52. ἀτυφίᾳ καὶ ἀφελείᾳ μάλισα δὴ φιλοσοφίαν ἐξαυθρωπήσας VIII. 301. 10. vid. not. 44.

ἄτυφος, fastu carens. εἰς βίον ἄτυφον καὶ ὑγιαίνοντα καθιστάναι ἑαυτὸν VI. 156. 9. καθέδρα ἄτυφος καὶ ἀκλινὴς ἐν ὀρθῷ σχήματι VI. 164. 10. τὴν ἀληθῆ προκοπὴν καὶ ἄτυφον προκόπτειν VI. 295. 2. ἄτυφος καὶ μέτριος VIII. 155. 1. ὐκ ἔσι θαῤῥαλέον, οὐδ' ἄτυφον, οὐδὲ μάνιμον καὶ βέβαιον, ἐν οἷς προαιρεῖται τὸ πονηρὸν VIII. 200. antep.

ἀτύφως ἔχειν πρὸς δόξαν VI. 115. vlt. ἀτύφως καὶ ἀφελῶς κατακλίνεσθαι μετ' ἀλλήλων VIII. 437. 2. vid. etiam vers. antep.

αὐγάζεσθαι, praeclare factum edere. ἄμες δέ γ' ἐσμέν (scil. fortes)· αἱ δὲ λῆς, αὐγάσδεο dor. pro αὐγάζῃ. cantus virorum iuuenum Lacedaemone VI. 885. 4. et VIII. 153. 11. vbi pro ἐσμὲν est εἰμέν.

αὐγοειδὴς, splendorem referens. τὴν ψυχὴν αὐγοειδῆ καὶ σύγχρων γίνεσθαι VIII. 236. pen. πνεῦμα τῶν ὀμμάτων αὐγοειδὲς ἐκπίπτον ἀνακιρνᾶται τῷ περὶ τὰ σώματα φωτὶ VIII. 476. antep. λέγουσι, τὸ αἰθέριος τὸ αὐγοειδὲς καὶ λεπτὸν ὑπὸ μανότητος ὠχρὸν γεγονέναι IX. 669. 1.

αὐδᾶν, loqui, dicere. αὔδα, ὅτι φρονέεις VI. 230. 5. αὐδασῦντι (part. fut. dor. et aeol. pro αὐδάσοντι) δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος εἰς Δία λεύσσων VII. 323. 6.

αὐθάδεια, arrogantia. φυλάττεσθαι καὶ δεδιέναι τὴν αὐθάδειαν, ὡς ἐρημίᾳ ξύνοικον VI. 257. 8. vid. etiam Tom. IX. 223. antep. vbi eadem sententia occurrit.

αὐθαδῶς θρασύνεσθαι VI. 54. 1. βαρέως καὶ αὐθαδῶς IX. 224. 11.

αὐθαίρετος κωφότης vocatur garrulitas VIII. 1. 5. ὁ λόγος τῷ φιλοσόφῳ νόμος αὐθαίρετος καὶ ἴδιός ἐσιν X. 275. 5.

αὐθαιρέτως, sua sponte VIII. 37. 9.

αὐθέκασος, seuerus, rigidus. πατέρες αὐθέκασοι καὶ τὸν τρόπον ὀμφακίαι καὶ τρυφνοὶ VI. 38. 9. βυλόμενος αὐτηρὸς εἶναι καὶ αὐθέκασος VI. 212. 9. ὐκ αὐθάδης, οὐδ' ἐπαχθὴς ὁ χρηςὸς, οὐδ' αὐθέκασός ἐσιν ὁ σώφρων ἀνὴρ IX. 273. 4.

αὐθιγενὴς. ὁ τῶν ἐνάλων βίος — ἴδιός ἐσι καὶ αὐθιγενὴς, καὶ ἄκρατος ἀλλοτρίοις ἤθεσι X. 62. 15.

αὐθωρὶ, per se, sua sponte VIII. 38. 12.

αὖλαξ, sulcus. βαθεῖαν αὔλακα διὰ φρενὸς καρπούμενος VI. 327. 12.

αὔλειος, scil. θύρα, fores aedium. περιέργοις θρησκείαις καὶ ξέναις δεισιδαιμονίαις ἀποκεκλεῖσθαι προσήκει τὴν αὔλειον VI. 531. 2. ὁ πρὸς ταῖς αὐλείοις θύραις ἐφεσὼς VIII. 322. 3.

αὔλησις, ars tibia canendi X. 657. 4.

αὐλητήριον γλεῦκος X. 564. 1. vid. not. 28.

αὐλητικοὶ νόμοι, modi musici in cantu tibiarum VI. 522. antep.

αὐλητικῶς (in tibiae morem) κινῆσαι λύραν ὐκ ἔσι VII. 593. pen.

αὐλητρὶς, tibicina VI. 571. 1. et 4.

αὐλικὸς νεανίσκος VI. 534. 2. ἐφορμηθήσεται τὸ αὐλικὸς ἀκῦσαι καὶ θεραπευτικὸς IX. 112. antep. αὐλικοὶ κόλακες IX. 192. 3.

αὐλοποιὸς, qui tibias facit VI. 571. 11. θεράποντες αὐλοποιοὶ IX. 326. vlt.

αὐλὸς, nomen herbae X. 750. 1.

ἄὐλος, materia carens. ἀρετὴ παντάπασιν ἄὐλος καὶ ἄκρατος VII. 733. pen. ὁ θεὸς, εἴπερ ὐκ ἔσιν ἀσώματος, ὐδ' ἄὐλος, ὡς ἀρχῆς μετέσχηκε τῆς ὕλης X. 464. vlt.

τὰς ποιότητας ὐκ ἔτι βυλόντων καλεῖν ἀὔλους X. 466. 17.

αὐλῳδία, tibiarum cantus X. 654. 10.

αὐλῳδικοὶ νόμοι X. 653. 4. 8. et 12. 654. pen. 655. 1. 656. 16. et antep. αὐλῳδικὴ μοῦσα X. 655. 6.

αὐλῳδὸς, tibicen VI. 568. 12.

αὔξειν. ὁ αὐξόμενος λόγος, genus argumentationis sophisticae VIII. 213. pen.

ἄὔπνος, insomnis, peruigil VII. 116. 10.

αὐτάγγελος τῆς μάχης, qui nuncium de pugna, cui ipse interfuit, affert VII. 369. 1.

αὐτάνδρους. πολλὰς οἰκίας αὐτάνδρους (vna cum incolis) εἰς τὸν βυθὸν εἵλκυσε VII. 221. 5.

αὐτάρκης. κτήσεώς τι λαβεῖν μέτρον αὐτάρκης καὶ ἱκανῆς ἐσομένης VI. 596. 9.

αὐτεπάγγελτος προδότης, qui se ipse proditorem offert VIII. 30. 5.

ἀϋτὴ, clamor, bellum VII. 824. 9.

αὐτήκοος, qui rem quandam ipse audiuit VI. 31. 1.

αὐτόγλυφος, nomen lapidis X. 756. 2.

αὐτόγραφος, quod quis ipse suis manibus scripsit. αὐτόγραφον ἐξενεγκεῖν ἀμαθίας ἔλεγχον καθ' αὑτοῦ καὶ θρασύτητος X. 588. 7.

αὐτόδορος. ταῦρον αὐτόδορον (vna cum pelle) ὁλοκαυτοῦσιν VIII. 772. 1.

αὐτόθακτος, dor. pro αὐτόθηκτος VII. 707. pen. vid. not. 44.

αὐτοθάνατος παρθένος, quae sibi ipsa mortem intulit VII. 177. 12.

αὐτόθεν ἀπραγμόνως χρῆσθαί τινι, sine apparatu, statim, vti e terra excre-

excreuit, frui aliqua re pro cibo VI. 500. 1.

αὐτοκίνητος, qui ſua ſponte mouetur. αὐτοκινήτον ἐστι τὸ πῦρ VII. 136. pen. αὐτοκίνητος φορὰ VII. 480. 6. φύσις αὐτοκίνητος X. 208. 3. αὐτοκίνητος καὶ κινητικὴ ἀρχὴ X. 212. 5.

αὐτόκλητος, qui ſua ſponte conuiuium adit, non inuitatus VIII. 827. 11. αὐτόκλητον ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν VIII. 835. 6.

αὐτοκράτης, qui ipſe principatum tenet. ὁ δεσπότης ἐν ἀνθρώπῳ καὶ αὐτοκράτης λέγος VII. 920. vlt. αὐτοκρατὲς ἡ ψυχὴ καὶ κύριον ὑπ' αὐτῆς, εἰ βέλοιτο, μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι ῥᾳδίως VIII. 916. 9. αὐτοκράτης καὶ ἀυπεύθυνος βασιλεία IX. 287. 5.

αὐτοκράτωρ, imperator, Auguſtus VI. 469. vlt. 657. 2. 3.

αὐτολήκυθος VI. 183. 7. vid. not. 34.

αὐτομάθεια, facultas a ſe ipſo et ſua ſponte aliquid diſcendi, ſine praeceptore X. 54. 14.

αὐτομαθής, qui per ſe aliquid diſcit X. 122. antep.

αὐτοματία, caſus fortuitus. αὐτοματίας ἱερὸν IX. 251. vlt.

αὐτοματίζειν, ſua ſponte ſine alterius iuſſu aliquid facere IX. 221. 9.

αὐτοματισμὸς τύχης VII. 312. vlt.

αὐτόνομος, qui eſt ſui iuris, liber VI. 588. 4.

αὐτοπραγία, cum quis ſuas res ipſe per ſe agit, nec alteri eas committit X. 314. 2.

αὐτόπτης, qui rem aliquam ipſe oculis ſuis videt. αὐτόπται τῆς τῶν υἱέων μαθήσεως VI. 31. 1.

αὐτόπυρος, panis cibarius VII. 827. 1.

αὐτὸς. ἄλλον αὐτὸν ἡγεῖσθαι τὸν φίλον VI. 350. 2.

αὐτοσχεδιάζειν, ex tempore dicere VIII. 586. 8. IX. 371. antep. et 372. 4.

αὐτοσχέδιος, ex tempore factus. οἱ αὐτοσχέδιοι τῶν λόγων πολλῆς εὐχερείας καὶ ῥᾳδιουργίας εἰσὶ πλήρεις VI. 19. 11. ἥκιστα περὶ τὰς ἰσηγορίας αὐτοσχέδιος ὢν VIII. 542. 7. οὐκ εὖ πρὸς τὰ αὐτοσχέδια πεφυκὼς IX. 350. 1.

αὐτοτελὴς. ὑπὸ σεμνότητος αὐτοτελὴς (ipſe per ſe perfectus) βουλόμενος εἶναι, καὶ ἀπροσδεὴς φιλοσοφίας VI. 466. vlt. μετρίᾳ διαίτῃ καὶ σώφρονι τὸ σῶμα ποιεῖν περί τε κενώσεις καὶ πληρώσεις αὐτοτελὲς ἀεὶ καὶ σύμμετρον VI. 510. 2.

αὐτοτελῶς, perfecte, omnino VIII. 585. 10.

αὐτότεχνος, qui artem ſua ſponte didicit atque intelligit. τῶν ζώων ἕκαστον πρὸς ἅσιν αὐτότεχνόν ἐστιν X. 121. vlt.

αὐτουργὸς ἄνθρωπος καὶ ἰδιώτης VI. 657. pen.

αὐτόφορτος. πυθόμενος, τὴν ναῦν αὐτόφορτον, (vna cum onere, ſeu cum ipſis mercibus, quas portabat) ἀπολωλέναι συγκλυσθεῖσαν VII. 830. 2.

αὐτοφυὴς, ſponte naſcens. εὐτελῆ καὶ αὐτοφυῆ VI. 600. 6. αἱ αὐτοφυεῖς χρόαι καὶ ὀσμαὶ τὸ ἀφελὲς ἔχουσι καὶ καθαρὸν VIII. 560. vlt. χωρίον αὐτοφυὲς, πολλὰ πρὸς ἡδονὰς ἔχον ἐλευθερίως VIII. 650. antep.

αὐτόχειρ, qui aliquem ſua manu interficit. σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρὸς, ἣ σ' ἐγείνατο VI. 127. 10. et 330. pen. τὸν ἱερέα τῷ Ἀπόλλωνος αὐτόχειρ ἀνελὼν VII. 44. 10. αὐτό-

αὐτόχθων, indigena. αὐτόχθονες μυρίων παθῶν καὶ νοσημάτων πηγαὶ VI. 138. 9.

αὐτόχρως, cui color ſua ſponte naſcitur. τὸ αὐτόχρων μέλαν, οὐχ ὑπὸ τέχνης, ἀλλὰ φύσει, βαπτὸν ἐστι VII. 96. 11. αὐτόχρως χλαμὺς, quae vnius eſt coloris VII. 305. 8.

αὐχὴν, ceruix. Ξέρξης βαρὺν ζεύξας θαλάσσης αὐχένα Ἑλλησποντίας VI. 420. 11.

αὐχμᾶν, ſqualidum eſſe, de reo dictum VI. 710. 16.

αὐχμηρὸς, ſqualidus. οὐκ ἐν ταῖς αὐχμηραῖς λύπαις — διαφθείρειν ἑαυτὸς δεῖ VI. 447. 8.

αὐχμὸς, ſiccitas. Ἡράκλειτος ὕδρωπιάσας ἐκέλευεν αὐχμὸν ἐξ ἐπομβρίας ποιῆσαι τὸν ἰατρὸν VI. 515. vlt. πολὺς ἐπέσχηκε μαντικῆς αὐχμὸς τὴν χώραν VII. 621. 13. αὐχμὸς καὶ λοιμὸς κατελάμβανε τὴν πόλιν IX. 95. 5.

αὐχμώδης, ſiccus, aridus. τὴν σάρκα λείαν καὶ ἁπαλὴν ἀντὶ τραχείας καὶ αὐχμώδους γενομένην ἐμάλαξε VIII. 746. 1.

ἀφάβρωμα quid fuerit VII. 182. 4. et 12.

ἀφαγνεύειν, purum reddere, luſtrare. ἀφαγνεῦσαι καὶ ἀπαγνεῦσαι ἀπὸ τοῦ σώματος, ὥσπερ αἰτίᾳ πονηρᾷ, μιασμὸς IX. 718. 15.

ἀφαιρεῖν. μίαν ἡμέραν ψηφισάμενοι τὸ ἄριστον ἀφελεῖν ἑαυτῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων VI. 235. antep.

ἀφάλλεσθαι τῆς γῆς, a terra exſilire X. 413. 7.

ἀφανὴς, obſcurus. ταρτάρου πυθμένα πιέζεις ἀφανῆς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις. ex Pindaro VI. 394. 9. τὸ τῆς τύχης ἀφανὲς οἱ προβήσεται. ex Euripide VI. 407. antep.

ἀφανίζειν, e conſpectu remouere. ἠφανισμένος ἐν θαλάττῃ, in mari ſuffocatus VI. 81. 10. ἰατρικῇ θρηνῳδίαν ἀφανίζοντες VI. 429. 4. ἐγκαλῶν, ἂν τὰ γένη κολούητον καὶ ἀφανίζητον τῶν φαύλων VIII. 211. 5. ἀφανίζειν τὸ σῶμά τινος κοιμωμένου, e medio tollere, interficere, corpus dormientis VIII. 341. 2. αἰσχίστῳ πάθει κάλλιστον ἔργον οἷός τ' ἐστὶν ἀφανίζειν καὶ καταισχύνειν IX. 416. 6.

ἀφανισμὸς τοῦ τε σώματος καὶ τῆς ψυχῆς VI. 408. 5.

ἀφανισὴς IX. 294. vlt. vid. not. 23.

ἀφαντασίωτος, vi imaginandi carens X. 6. 11. et antep.

ἄφαντος, abſconditus, incognitus VII. 613. 4.

ἄφαρ, ſtatim, ſubito VI. 94. 13.

ἄφατος, ineffabilis, immenſus. χρύσεα ἄφατα καὶ χρήματα περιβαλόμενος IX. 430. 5. vid. not. 19.

ἀφαυαίνειν, abolere. πολλὰς ἀφαυαίνει τῶν ἡδονῶν τὸ γῆρας X. 504. 6.

ἀφεγγὴς, ſplendore carens. σκοτεινότατον ἁπάντων καὶ ἀφεγγέστατον vocatur terra IX. 751. 14.

ἀφειδεῖν, non parcere. αὐτοὶ σφῶν αὐτῶν ἀφειδῆσι VI. 197. 9. ἕτοιμος ἀφειδεῖν ἑαυτοῦ, τῷ προστάττοντι χαριζόμενος VI. 238. antep. ἀφειδεῖν τοῦ σώματος dicitur anima VI. 514. 12. vid. etiam p. 520. 4. τῆς ἰδίας δόξης καὶ ἀρετῆς ἀφειδεῖν, ἵνα τὸ τοῦ θεῖνος βαλάντιον βαρύτερον γένηται VIII. 118. vlt. οἷος ἀφειδεῖν πάντων ὑπ' ὀργῆς καὶ φιλονεικίας VIII. 487. 1.

ἀφειδία, liberalitas IX. 55. antep.

ἀφειδῶς χρῆσθαί τινι, alicui non parce-

parcere VI. 66. vlt. ἀφειδῶς ἐνδιδόναι τινὶ ἑαυτὸν ὑποσκελίζεσθαι VI. 240. vlt. ἀφειδῶς ἐφορμῶν πρὸς τὰς πολεμίας VI. 453. 13. καθάπερ ἐκ πολεμίας ἀφειδῶς ἐπισιτιζόμενοι VI. 478. 3. ἀφειδῶς καὶ προθύμως περὶ τὸ θεῖον φιλοτιμούμενοι IX. 270. 15.

ἀφεκτέον, abstinendum est VI. 579. 8.

ἀφέλεια, simplicitas. ἡ βυπαρία ἀηδῆ ποιεῖ τὴν ἀφέλειαν τῆς γυναικὸς VI. 536. 13. λιτότης καὶ ἀφέλεια coniunguntur VI. 563. 4.

ἄφενος, diuitiae, opes VI. 117. 3. εἰς ἄφενος σπεύδων VI. 342. antep.

ἀφετὴρ qui fuerit VII. 172. 10. et 15.

ἄφετος, dimissus, solutus. τὰς ἐφ' ἡδονὴν ὁρμὰς, καὶ πρὸς πόνον ὑποψίας, ἐὰν ἀφέτους, ἢ πεφύκασι, χωρεῖν VI. 138. antep.

ἀφέψειν, decoquere, *abkochen*. οἱ τοῖς ἀκράτως ἔχουσι πρὸς ψυχροποσίαν ἀβρώστοις ἀφεψημένον διδόντες VIII. 765. 6.

ἀφή, tactus. σκόπει τὸν ἐχθρὸν, εἰ βλαβερὸς ὢν τἄλλα — ἀφὴν ἐνδίδωσιν αὑτῷ καὶ χρῆσιν οἰκείαν VI. 323. 5.

ἀφηνιάζειν, habenas excutere X. 213. 7.

ἀφηνιασμὸς, frenorum excussio, recusatio obedientiae. βασιλέων ἀφηνιασμοὶ VII. 347. 9. βοῶν καὶ ἵππων τὰ πηδήματα καὶ τὰς ἀφηνιασμὰς, ὑπὸ τὰς κινήσεις, ὑδὲ τὰς ἐνεργείας, ἀφαιροῦσι VII. 772. 13.

ἀφθαρσία, immunitas ab interitu, tribuitur atomis X. 571. 11.

ἄφθιτος, incorruptibilis. δεῖ τὴν τῶν νικηφόρων δόξαν ἄφθιτον, ὡς ἄνυστόν ἐστι, καὶ ἀγήρω διαμένειν VIII. 887. 3. ἄφθιτος βία IX. 33. 4. δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ IX. 491. 4.

ἄφθογγος, sonitum non edens X. 53. pen.

ἀφθόνως καὶ προθύμως VI. 563. 8.

ἀφίδρυμα, simulacrum dei cuiusdam VII. 867. pen.

ἀφίδρωσις, desudatio VIII. 777. 8. sed vid. not. 75.

ἀφιέναι. πάντων ἅμα παθῶν καὶ νοσημάτων ἀφειμένοι VI. 281. 9. εἰς τὴν τύχην ἑαυτὰς ἀφῶμεν VI. 369. 7. πρὸς τὴν ἑαυτῷ κακίαν ὑκ ἔστι γραψάμενον ἀπόλειψιν, ἢδὴ πραγμάτων ἀφεῖσθαι VI. 381. 8. ἀφεῖτο τῆς αἰτίας, criminis absolutus erat VI. 595. 8.

ἀφιερῶν, consecrare VI. 462. 14.

ἀφιλάνθρωπος, inhumanus. ἀφιλάνθρωποι πράξεις VI. 512. 10. sed vid. not. 51. βίος ἀφιλάνθρωπος X. 519. 5.

ἀφίλαυτος, a nimio et praeposstero sui ipsius amore vacuus VIII. 143. vlt.

ἀφιλία, amicorum penuria X. 526. 11.

ἀφιλόκαλος, inhonestus, indecorus. πολλοῖς ἁλίσκεται ψεύδεσι τὸ ἀφιλόκαλον τῶ δόγματος VIII. 675. 5.

ἀφιλόλογος, literis humanioribus non deditus VIII. 676. 9.

ἄφιλος, amicis carens, ab amicitia alienus. τὸ δύσκολον ὅλως καὶ μεμψίμοιρον, ἄφιλον καὶ ἀνομίλητον VI. 182. 12. τὸ ἀπραγμόνησιαστον ἄφιλον καὶ ἀγενὲς VI. 187. 11. τῶν πραγμάτων ἄφιλα πολλὰ καὶ ἀπεχθῆ καὶ ἀντίπαλα τοῖς ἐντυγχάνουσιν VI. 323. 6. ἄφιλος βίος VI. 512. 2. ὑκ εἰκὸς, ἄφιλον, ὑδὲ ἀγείτονα τόνδ', ὑδ' ἄμικτον ἐν ἀπείρῳ κενῷ τὸν κόσμον σαλεύειν VII. 669. 5.

ἀφιλο-

ἀφιλόσοφος, a philosophia alienus. ὑκ ἀφιλόσοφοι ἐν εὐχαῖς ὁμολογίαι VII. 818 9.

ἀφιλόστοργος, ab amore alienus VI. 530. 13.

ἀφιλότιμος, illiberalis. ἡ ἀπὸ μικρῶν δόξα καὶ φαύλων ἄδοξός ἐστι καὶ ἀφιλότιμος VI. 125. 1.

ἀφιλοτίμως ζῆν πρὸς πόλιν, illiberaliter VIII. 84. 1.

ἀφιλοχρηματία, contemtus diuitiarum VI. 891. 5. sed haec significatio huic loco repugnare, legendumque videtur ἡ φιλοχρηματία, amor diuitiarum.

ἁφιπτασθαι, auolare. ὑπὸ φόβου τῆς ψυχῆς ὄρνιθος δίκην ἀποπταμένης τοῦ σώματος VIII. 646. 7. ὃ τὸ θερμὸν ὑπὸ κυφότητος εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀποπτάμενον οἴχεται IX. 667. 8.

ἀφίσασθαι καὶ ἀνακρούειν τὴν πίσιν VI. 127. vlt. τὰ τοιαῦτα μαθήματα ἀφίσησι τῶν ἀτόπων τὰς γυναῖκας VI. 549. 2. ἀφίσασθαι τινὰ τῆς ἄρχειν, ab imperio gerendo deterrere aliquem VI. 577. vlt. ὁ ἀποσήσας τὴν πόλιν, qui vrbem ad defectionem concitauit IX. 249. 4.

ἀφλέγμαντοι τράπεζαι VIII. 734. 4.

ἄφοβος, timore vacuus, intrepidus. τὸ ἄφοβον καὶ θαρραλέον VI. 383. 9.

ἀφόρητος, intolerabilis VI. 271. 8.

ἀφορία, sterilitas. ἀφορίαν γῆς ἐπαγαγεῖν VIII. 203. vlt. μεγάλη ἀφορία VIII. 283. antep. vid. etiam T. X. 791. 4.

ἀφορίζειν, describere, determinare VIII. 249. antep.

ἀφοσιοῦσθαι, auersari, repudiare, reiicere VI. 231. 11.

ἀφραίνειν, insanire, stulte agere VI. 202. 11. X. 293. 6. et 335. 10.

ἀφρίζειν, spumare VIII. 780. 7.

ἀφροδίσια, res venereae VI. 488. 10. 492. 9. ἐξ ἀφροδισίων καὶ οἴνου διάλυτος καὶ μαλακὸς VI. 515. 12.

ἀφροδισιάζειν, rebus venereis vti VI. 242. 5.

ἄφροντις, non curans. τίς δ' ἔστι δοῦλος τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὤν. versus Euripidis VI. 122. 8. et 404. 9. sed ibi aliter interpunctum est, interrogationis signo post δοῦλος posito. ἄσκεπτοι καὶ ἀφρόντιδες τῶν καθηκόντων VI. 165. 13.

ἀφρόντιστος, *idem* X. 381. 13.

ἀφρὸς, spuma VI. 612. 5. Τυφῶνος ἀφρὸς sal ab Aegyptiorum sacerdotibus vocatur VII. 435. 14.

ἀφροσύνη, dementia. ὅ τι σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης VI. 202. antep. τῆς ἀφροσύνης ἄνεσιν ποιεῖν VI. 277. pen. αἴνιγμα γέγονεν ἡ λεγομένη πρόκοπη, μικρὸν ἀπολείπουσα ἐσχάτης ἀφροσύνης VI. 281. 8. ἀπαλλαττόμενοι τῆς τοῦ σώματος ἀφροσύνης VI. 412. 4.

ἀφρούρητος πόλις, praesidio non munita VII. 344. 3.

ἀφρώδης, spumosus VIII. 761. 3.

ἄφρων, insipiens. ὅτε κακῷ, ὅτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας VI. 308. 3.

ἀφύη, apua, nomen piscis VI. 310. antep. et 650. antep.

ἀφυὴς, non idoneus. ἐπὶ πάντων τῶν βασιλέων πρὸς μοναρχίαν ὅτος (Seruius Tullius puta, rex Romanorum) ἀφυέστατος δοκεῖ γενέσθαι καὶ ἀπροθυμότατος VII. 282. 5.

ἀφυία ψυχῆς VI. 396. 6.

ἄφυκτος θάνατος, ineuitabilis mors, quam effugere nemo poteſt VI. 407. 1.

ἀφύλακτος, qui caueri, ſeu euitari nequit IX. 82. 1.

ἀφυσιολόγητον ἐπιθύμημα, deſiderium, cuius naturalis cauſa reddi non poteſt X. 595. pen.

ἀφυῶς, inſcite VII. 363. 7.

ἄφωνος, vocem non edens, nihil dicens VI. 445. 5. 625 10.

ἀφωρισμένως, definite, praeciſe VII. 667. 12. et 825. 3.

ἀφώτιστος, non illuſtratus IX. 649. pen. 736. pen.

ἀχάλινος, freno carens. ἀχαλίνων ὑ ταμιείων, ὐδ' οἰκημάτων, ἀλλὰ ϛομάτων τὸ τέλος δυστυχίαν ὁ Εὐριπίδης φησὶν VIII. 5. 6.

ἀχάλκευτος. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας VI. 363. 5. vid. etiam T. VII. 881. pen. VIII. 111. 1. et IX. 61. 2.

ἀχανής, immenſus, vaſtus. οἱ πρὸς ἀχανὲς θέοντες ἰσίοις πέλαγος VI. 283. 1. vid. etiam Tom. X. 554. 1. μέγα καὶ ἀχανὲς ϛράτευμα IX. 436. pen.

ἄχαρις, ingratus. πᾶσα ὀνειδιζομένη χάρις, ἐπαχθὴς καὶ ἄχαρις καὶ ὐκ ἀνεκτὴ VI. 235. 8. ἄχαρις καὶ ἄωρος ἐπίκωμος ἥκων VI. 561. 2. ἄχαρις ἡ χάρις, καὶ ἄτιμος ἡ κτῆσις VIII. 307. antep. ἄχαριν αὐτῷ καὶ ἀτελῆ τὴν συνουσίαν ποιεῖ VIII. 620. pen. ἄχαρις καὶ ἀσχήμων καὶ ἀναφρόδιτος IX. 11. vlt.

ἀχάριϛος, idem. πρᾶγμα ἄκαρπον καὶ ἀχάριϛον VIII. 198. 7. ἡδονὴ ἀνελεύθερος καὶ ἀχάριϛος VIII. 199. 10.

ἀχαριϛως VI. 248. 3.

ἄχειρ, manibus carens. ἐν Θήβαις εἰκόνες ἦσαν ἀνακείμεναι δικασῶν ἄχειρες VII. 399. 1.

ἀχέτας δόναξ, pro ἠχέτης, ſonitum edens fiſtula VII. 789. 1.

ἀχθεινός, moleſtus, grauis. ἀχθεινὰ καὶ δυσάντητα τῆς ψυχῆς πάθη VI. 449. 7.

ἀχθοφορεῖν, onus portare VII. 841. 13. et IX. 492. 12.

ἀχθοφορίαι βαρῶν X. 647. 2.

ἀχίτων, tunica non indutus VI. 789. 11.

ἀχλύς, caligo. διάνοια ἀχλύος πολλῆς καὶ ἀμβλύτητος γέμουσα VI. 153. 2. ἀχλύν τινα καὶ ζόφον, ὥσπερ πηλὸν, ἀποσειόμενοι VIII. 338. 10.

ἀχλυώδης, caliginoſus. ψυχὴ οἷον ἀχλυώδης γινομένη καὶ βαρεῖα VII. 506. 1. τὸν ἥλιον δι' ἀέρος ὑγροῦ — βύθιον καὶ ἀχλυώδη καὶ ὀλισθαίνοντα ταῖς αὐγαῖς ὁρῶμεν X. 142. 3.

ἄχνη, gluma. ἡ ἀπιοῦσα τῆς χαλκίτιδος ἄχνη VIII. 617. 7. vid. etiam T. IX. 618. 7.

ἄχνυσθαι, dolere. ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι ζώειν ἀχνυμένοις VI. 72. pen. 78. 4. 399. 12. ἀχνυμένη κραδίη VI. 110. 14. ἄλγεα δ' ἔμπης ἐν θυμῷ ϛατικείσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοι περ. ex Homero VI. 399. 9. ἀχνυμένη σκυτάλη VI. 580. 2. ſed potius ἀγνυμένη leg. *confracta*: vid. nott. 15. et 19.

ἀχολία, vacuitas ab ira VIII. 400. vlt.

ἄχροοι καὶ ἄναυλοι θυσίαι VI. 56. 11.

ἄχραντος, impollutus VII. 504. 13. VIII. 796. vlt. ἄχραντος ὑπὸ φθόνου καὶ μώμου τιμή IX. 263. 5.

ἀχράς, pirus ſylueſtris VII. 208. 16. bis.

ἀχρεῖος, inutilis VI. 144. 10. vbi cum ἀνόητος copulatur.

ἀχρημά-

ἀχρηματίϛου ἡμέρα, dies, quo res magni momenti non aguntur VII. 108. 3.

ἀχρήματος δίαιτα, quae magnos ſumtus non requirit, victus tenuis VII. 395. 10.

ἀχρηϛία, cum tempus inutiliter et turpi otio conſumitur VI. 512. 8.

ἀχρήϛως καὶ κενῶς VI. 145. vlt. ἀχρήϛως λυπεῖν καὶ ταράττειν VI. 242. pen.

ἄχρονος αἰὼν, aeternitas VII. 544. 3. 2) qui non diu viuit IX. 597. 9.

ἀχρυσόπεπλος, aureo peplo non veſtitus VII. 583. antep.

ἄχρυσος γυνὴ, auro non ornata VIII. 94. 2.

ἀχρωμάτιϛον σῶμα, coloris expers corpus X. 566. 13.

ἀχρώματος ὐσία VI. 366. 5.

ἄχρωϛος, colore carens. τὸ ἀναφὲς καὶ ἄχρωϛον IX. 732. 2. ὅτε χρόαν ἐξ ἀχρώϛων — ὑπάρχειν X. 569. 4.

ἄχυμος, ſucco et ſapore carens VIII. 801. pen. IX. 612. antep.

ἀχυρίνη φλὸξ, flamma de paleis incenſa VIII. 613. pen.

ἄχυρον, palea. τὸ πῦρ ἐξάπτεται ευὐχερῶς ἐν ἀχύροις καὶ θρυαλλίδι καὶ θριξὶ λαγώαις VI. 525. 2.

ἀχώριϛος, inſeparabilis X. 568. 7.

ἀψαυϛὶ, ſine tactu VIII. 644. 7.

ἀψευδὴς. πολὺ καὶ καθαρὸν καὶ ἀψευδὲς κάλλος IX. 65. 6.

ἀψικορία, faſtidium. μόνος Ὅμηρος τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀψικορίας περιγέγονεν VIII. 9. 9.

ἀψίκορος, faſtidioſus. τὸν μονόκωλον λόγον — πρὸς τὴν ἄσκησιν ἀψίκορον — εἶναι νομίζω VI. 23. 1. τὴν ἐπὸ τῶν φαρμάκων — πρὸς τὰς ἄνδρας ὁμιλίαν καὶ χάριν ἔδειξεν — ἐφήμερον καὶ ἀψίκορον καὶ ἀβέβαιον ὖσαν VI. 70. 2. ἕκαϛον ἡμῶν, διὰ τὸ φιλόκαινον καὶ ἀψίκορον, ὁ πρόσφατος ἀεὶ καὶ ἀνθῶν (ſcil. amicus) ἐπάγεται VI. 348. antep.

ἄψις, curuatura rotae VI. 393. vlt.

ἄψοφος, ſonitum, ſeu ſtrepitum, non edens. δι' ἀψόφου βαίνων κελεύθου καὶ δίκης VII. 498. 5. et X. 187. 3. vbi verba καὶ δίκης abſunt.

ἀψυχία, deliquium animi VIII. 774. 1.

ἄψυχος, inanimatus. ἀτελῆ καὶ ἄψυχα ὑπολήμματα VI. 139. pen.

ἀῴδης, odore carens. ἀῴδη ἔλαια X. 213. 2.

ἀωρία θέρους, ἢ χειμῶνος, tempeſtas aeſtati, aut hyemi, non conueniens, inconſueta VII. 276. 7.

ἄωρος, intempeſtiuus. μὴ μ' ἀπολέσῃς ἄωρον, ante tempus, praemature VI. 60. antep. ἄωρος φιλοτιμία VI. 172. 10. ἄωρος θάνατος, mors praematura VI. 420. antep. et 421. 2. νήπιος ὢν ὁ παῖς καὶ ἄγαν ἄωρος ἐτελεύτησε VI. 421. pen. ἄχαρις καὶ ἄωρος ἐπίκωμος ἥκων VI. 561. 2. αἰσχρὰ καὶ ἄωρα πράττειν X. 505. 5.

ἀώρως τελευτᾶν, praematura morte obire VI. 455. 8.

ἄωτος, auribus carens, non audiens, ſurdus X. 16. 2. vid. not. 54.

B.

βάδην, pedetentim VII. 766. 6.

βαδίζειν. πρὸς μηδὲν ἰταμῶς καὶ θαῤῥαλέως βαδίζουσα ψυχὴ VI. 489. 3. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐβάδιζε τῆς φήμης, rumoris auctorem inquiſiuit VIII. 26. 5. τῆς πράξεως ὁδῷ βαδιζούσης, cum negotium bene ſucce-

ſuccederet VIII. 353. 3. εἰς ἀνομίαν τὰ πράγματα διὰ τῆς αὐτονομίας βαδίζει IX. 26. 4. ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις βαδίζοντος τῦ δόγματος IX. 669. 11.

βαθεῖν, dialecto Delphica pro πατεῖν dicitur VII. 174. 12.

βάθιστος, imus, profundiſſimus. τῆλε μάλ', ἦχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον X. 393. 7.

βαθμὶς, baſis IX. 106. 1.

βαθμοειδὴς, graduum formam habens. κῶνος πολλὰς ἀποχαράξεις βαθμοειδεῖς καὶ τραχύτητας λαμβάνων X. 446. 14.

βάθος. εὐσταθὴς καὶ βάθος ἔχων ἀνὴρ VI. 159. 12.

βάθρον, gradus, fundamentum. ἱδρυμένος ἐν βάθροις ἁγίοις IX. 125. vlt.

βαθυκήτης πόντος, vaſtum et cetis abundans mare X. 302. 4.

βαθύκολπος, ſinum profundum habens VIII. 948. 15.

βαθυπώγων σοφιστὴς VIII. 836. 5.

βαθὺς. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπώμενος. verſus Aeſchyli VI. 116. 4. 327. 4. (vbi pro ἄλοκα eſt αὖλακα) et 706. 9. ἐκ βαθείας πάρεστιν αἰθέρος λαβεῖν ἀμισθὶ (ſcil. τὰς λόγους). ex Euripide VIII. 133. 3.

βαθύσκιος οἶκος, domus opaca X. 182. 6.

βαίνειν. δι' ἀψόφου βαίνων κελεύθου VII. 498. 5. et X. 187. 3. vid. etiam ἄψοφος. βαῖνε δίκης ἄσσον· μάλα τοι κακὸν ἀνδράσιν ὕβρις VIII. 197. 4.

βάκκαρις, nomen herbae VIII. 567. 1.

βακχεία, bacchatio. τὸν τόπον ἐν κύκλῳ κατεῖχε βακχεία καὶ γέλως Bacchi religioſus VIII. 670. 6.

βακχεύειν, ad bacchationem et furorem incitare. μὴ μεθυσθεὶς, μηδὲ βακχευθεὶς, ὑπ' ἐξουσίας καὶ δυνάμεως VII. 333. 1. περὶ τὸν καλὸν ἐκεῖνον ἐβάκχευσε (in ſenſu neutrali, *bacchata eſt*) κρατῆρα τῦ ἔρωτος VIII. 13. 12. εὖ μάλα βεβακχευμένη φιλοσοφία VIII. 292. antep. βακχεύειν, diem Baccho ſacrum celebrare VIII. 671. 3.

βακχεύσιμος. τὸ βακχεύσιμον καὶ τὸ μανιῶδες μαντευτικὴν πολλὴν ἔχει VII. 702. 13. vid. etiam T. VIII. 858. 13.

βάκχευσις τῆς ψυχῆς πρὸς ἀναμνήσεις (ſcil. τῶν τῆς ἡδονῆς ἔργων) καὶ πρόστηξις X. 482. 3.

βακχικὰ ἄντρα VIII. 238. 5.

βὰλ, vox Aegyptiaca VII. 507. 3. vbi ſignificatio eius explicatur.

βαλανάγρα, obex VIII. 819. 12.

βαλανεῖον, balneum. ὅτε βαλανείῳ, ὅτε λόγῳ, μὴ καθαίροντος ὄφελός ἐστιν VI. 152. 15.

βαλανεὺς, balneator VIII. 85. 5.

βαλάντιον, crumena. ὁ κόλαξ ἐπέῤῥωσε τὴν εἰς τὸ βαλάντιον γνώμην VI. 228. 3. πράσσω φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώντων δέδεται βαλάντιον VIII. 462. 6.

βαλαντιστομεῖν, ſectorem eſſe VI. 369. 6. et X. 343. 7.

βάλιος, varius, maculoſus. βάλιαι ἔλαφοι. ex Euripidis Hippolyto VI. 191. 2. et X. 2. 5.

βαλλάντιον, crumena. ὁ πολὺς πλῦτος σκοπὸς ἔκκειται τοῖς βελομένοις βαλλάντια τοξεύειν VI. 16. 14.

βάλλειν. τῦτο νύ πῃ γέρας ἐστὶν οἰζυροῖσι βροτοῖσι, κείρασθαί τε κάμμιν, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν VI. 78. 2. εἰς φροντίδας νῦν συμφορᾶς τ' ἐβαλλόμην. verſus Euripidis VI. 427. vlt. μὴ πρὸ φακῆς λοπάδα αὔξων ἀεὶ ἐς γάσιν ἄμμε βάλῃς. dictum Cratetis VI. 478. 9. ἅμα τῷ τὴν ψυχὴν ἐν νησείᾳ βαλέσθαι VIII. 327. antep. ſed vid. not. 43.

βαμβακύζειν, tremere prae frigore. κάρτα ῥιγῶ καὶ βαμβακύζω X. 370. vlt.

βάμμα, tinctura. οἱ γραφεῖς ἀνθηρὰ χρώματα καὶ βάμματα μιγνύουσιν VI. 200. 8.

βάναυσος τέχνη, ars opificum VI. 802. pen.

βαναυσεργία, tractatio artium earum, quas opifices exercent VIII. 965. 4.

βάπτειν, intingere. βαπτόμενος σίδηρος VI. 515. 9. τὸν πώγωνα βαπτόμενον αἰσθανόμενος καὶ τὴν κεφαλὴν VI. 680. vlt.

βαπτίζειν, *idem*. ψυχὴ τοῖς μὲν συμμέτροις αὔξεται πόνοις, τοῖς δ' ὑπερβάλλυσι βαπτίζεται, ſubmergitur, ſuffocatur VI. 30. 4. βάπτισον σεαυτὸν εἰς θάλασσαν VI. 633. 1. ὑπὸ τῶν πραγμάτων βαπτιζόμενοι, negotiis obruti VIII. 345. 12. καλὸν καλῶς ἑαυτὸν βαπτίζων εἰς τὴν Κωπαΐδα λίμνην X. 118. 2.

βαρβαρίζειν, barbariſmos in dicendo admittere VI. 220. 4. et 695. pen.

βαρβαρικὸς. εἰς ἄπρακτα καὶ βαρβαρικὰ πένθη παρεκτρέπεσθαι VI. 435. vlt.

βάρβιτος, vel νο, barbitus, inſtrumentum muſicum VIII. 488. 9.

βαρέως φέρειν τι, grauius aliquid ferre, dolere VI. 255. 8.

βάρις παπυρίνη, nauigium e papyro confectum VII. 411. 13.

βάρος, pondus, grauitas. λόγοι βάρος καὶ ὄγκον ἔχοντες VI. 253. 8. νέοι κενοὶ καὶ βάρος οὐκ ἔχοντες VI. 302. 8.

βαρυβόας, grauem et terribilem ſonitum edens, epitheton Acherontis VI. 640. 10. IX. 59. 7. et X. 431. 2.

βαρυεγκέφαλος, cerebri grauedine laborans X. 470. 2.

βαρυθυμία, indignatio VII. 643. pen.

βαρύθυμος, iracúndus, iram diu in animo fouens. μᾶλλον ὀξύθυμον εἶναι δεῖ τὸν πατέρα, ἢ βαρύθυμον VI. 45. antep. τιμωρίας βαρυθύμου σκέψις VIII. 55. 9.

βαρύλυπος, acerbe lugens. οἱ βαρυλυπώτατοι καὶ πολυπενθέστατοι πεπόνθασι πολλάκις γίνονται ὑπὸ τῦ χρόνου VI. 436. 11.

βαρύνωτος, graue tergum habens, epitheton concharum VIII. 443. vlt.

βαρύοσμον πόλιον, polium grauem odorem ſpirans VI. 201. pen.

βαρυπαθεῖν, graui dolore affici, moleſte aliquid ferre VI. 641. 3.

βαρυπενθία, grauis luctus VI. 448. 8.

βαρύποτμος, graui et luctuoſo fato oppreſſus. δυστυχέστατος ἀνθρώπων καὶ βαρυποτμότατος VII. 856. 9. τῦ Πριάμου βαρυποτμότερος X. 114. 6.

βαρὺς. λόγου, καθοτάτου πράγματος, βαρυτάτη ζημία καὶ παρὰ θεῶν ἔπεται καὶ παρὰ ἀνθρώπων VI. 336. 8. βαρεῖς ὄντες, cibo et potu nimium grauati VI. 471. 9. βαρύτερος τὸ ἦθος ὢν, ingenio triſtiori et moroſiori praeditus VI. 536. 6. ἡδὺ βαρεῖς ὑπὸ τῆς μέθης ὄντες VIII. 353. 4.

βαρύστονος, graues gemitus edens X. 470. 2.

βαρυφροσύνη, moeſtitia VIII. 838. 12.

βασιλεύειν. τρυφήσεις ἐν πενίᾳ καὶ βασιλεύσεις VI. 384. pen. δεῖ μάλιστα βασιλευομένῃ πόλει προσοικέναι τὸν οἶκον VI. 590. 7.

βασιλικός. θειότατον ἀποφαίνει τὴν φρόνησιν καὶ βασιλικώτατον VI. 113. antep.

βασιλίσκος, rex paruae ſtaturae VI. 3. 4. 2) regulus auis IX. 217. 16.

βασιλισσά, regina VI. 425. 12.

βάσιμος, aditum facilem praebens. τὸ ἐν ψυχῇ νῶν ὐκ ἐχούσῃ — ὕψος καὶ φρόνημα τοῖς μικροῖς καὶ ταπεινοῖς μάλιστα βάσιμόν ἐστι VI. 241. 9. ἡ δυσωπία τοῖς αἰσχίστοις βάσιμός ἐστι πράγμασι καὶ πάθεσι VIII. 100. 11.

βάσις, fulcrum, fundamentum. πάσαις τέχναις καὶ ἐργασίαις βάσιν καὶ ὕλην παρέχειν VI. 602. pen.

βασκαίνειν, inuidere VI. 339. 6. et VIII. 130. 10. 2) faſcinare, adſpectu aliquem laedere VIII. 716. 4.

βασκαντικὴ ἕξις, habitus faſcinandi VIII. 718. 2.

βασκανία, inuidentia, liuor VIII. 719. 13.

βάσκανος, inuidus. βάσκανον καὶ κακόηθες πρᾶγμα VIII. 137. 1. βάσκανος ὀφθαλμός, oculus ad faſcinandum aptus VIII. 707. 8. et 715. 8.

βᾶσσαι, dor. pro βῆσσαι, ſaltus, conualles IX. 138. 5.

βάσαγμα ἐξαίρετον φιλίας βριθύ, μέγα, τιβαρόν, vocatur libertas in dicendo VI. 217. 14.

βάτος, rubus VI. 355. 6.

βατὸς, quo quis accedere poteſt. δεινὸς ἕρπειν πλῦτος πρός τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατά VI. 74. 1.

βατραχομυομαχία, pugna ranarum et murium IX. 465. 10.

βαύζειν, allatrare IX. 146. 13.

βαφή, tinctura. τοῖς φίλοις διακεχυμένοις καὶ θερμοῖς ὄσιν ὑπὸ τῶν ἐπαίνων ὥσπερ βαφὴν ἀτρέμα τὴν παῤῥησίαν δεῖ ἐπάγειν VI. 271. pen. ὐχ ὡς βαφὴν ἀνίησι τὴν πάτριον πενίαν VIII. 307. 1.

βδελύττεσθαι, abominari. ἀποτριβομένῳ καὶ βδελυττομένῳ τὴν μοχθηρίαν (prauitatem) ἀληθῶς ἔοικε VI. 306. 11.

βεβαιῶν, confirmare. ἔργοις καλοῖς κἀλὰ δόγματα βεβαιῶν VIII. 303. 9.

βεβαίως ἀπαγγέλλειν, pro certo aliquid annunciare VIII. 305. 4.

βεβαιωτής. ὁ χαλεπῶς προσίεται ὁ κόλαξ τὸν ἔξωθεν, ὃν οἴεται καὶ βέλεται μάρτυν ἅμα αὐτῷ καὶ βεβαιωτὴν προσγινόμενον VI. 178. 6. τὸν βεβαιωτήν, ὡς ἀπίστου καὶ παραλόγου τῆς ἱστορίας, ἀπαιτούντων πολλῶν VIII. 685. 4. vid. etiam p. 687. 3. μάρτυρα δίδωσι καὶ βεβαιωτὴν ἄξιον IX. 291. 10.

βεκκεσέληνος λῆρος, nugae abſurdae et fatuae IX. 491. 12.

βελόνη, nomen piſcis VIII. 24. 3.

βελοῦλκεῖν, telum e vulnere extrahere X. 67. 7.

βελτιοῦσθαι πρὸς ἀρετήν, virtute proficere VI. 277. antep. βελτιούμενος τὸ ἦθος, cuius indoles in melius eſt mutata VI. 317. 7.

βελτίωσις, ſi quid melius, praeſtantius, redditur VIII. 805. vlt.

βέρεθρον, pro βάραθρον, barathrum, vorago X. 393. 8.

βήρυλλος, nomen gemmae X. 779. 10.

βιάζεσθαι, per vim aliquid efficere velle. τῷ ἀνέμῳ βιαζομένῳ τὸ ἱμάτιον ἀφελέσθαι VI. 527. 8. γνώμην ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται VII. 752. 11.

βιαιοθανατᾶν, morte violenta perire X. 737. 3.

βιαιότης ἀμαθίας VIII. 237. 6.

βιαίως. ἀγροίκως τε καὶ βιαίως πρὸς τὴν δόξαν ὠθεῖσθαι VI. 304. 7.

βιασμός, violentia IX. 26. 14.

βιαστικός, vim cogendi habens. οἱ χαρίεντες διὰ τῦ πιθανῦ μᾶλλον, ἢ βιαστικῦ, τῶν ἀποδείξεων ἄγουσι τὸν λόγον VIII. 426. 7. τὴν ἀνάγκην ἀκίνητόν φασιν (Stoici puta) αἰτίαν καὶ βιαστικὴν IX. 507. 7.

βικρὸν dicunt Delphorum incolae pro πικρὸν VII. 174. 12.

βίος. καθάπερ ἀνθρώπῳ βίοι πλέονες, ἔστι καὶ δήμῳ πολιτεία βίος IX. 285. 9. 10.

βιοτεύειν, vitam agere IX. 469. 9.

βίοτος quid ſignificet: nempe 1) vitam VI. 79. 8. et 10. 2) opes, facultates, ibid. verſ. 11. 12. vid. etiam Tom. IX. 64. 7.

βιῶν ἡδέως VI. 379. 1. ὁ βιώσῃ φιλοσοφήσας ἀηδῶς VI. 385. 2. ἐνδόξως ἅμα καὶ μακαρίως βιῶν VI. 551. 6. τρογγύλως καὶ Λακωνικῶς βιῶν VI. 597. 10.

βιωτικός, ad vitam pertinens. δεῖ τὴν οἰκοδέσποιναν φιλοτεχνεῖν ἐν ταῖς ἠθικαῖς καὶ βιωτικαῖς χάρισι πρὸς τὸν ἄνδρα VI. 537. 8. ἐλαφροὶ τοῖς βιωτικοῖς VIII. 704. 6.

βιωφελὴς καρπός, vitae vtilis fructus X. 132. 4.

βλακεία, ſocordia, ſtupiditas. πᾶσαν ἀπωσάμενοι τὴν τοσαύτην βλακείαν καὶ ἀλαζονείαν VI. 173. 4. τὰς ἐνίων (ſcil. ζώων) ἀβελτηρίας καὶ βλακείας ἐλέγχουσιν ἑτέρων πανυργίαι καὶ ὀρυμύτητες X. 124. vlt.

βλάμμα, id, quod nocet, damnum X. 308. 10.

βλὰξ ἄνθρωπος, homo ſtupidus, vecors VI. 101. 6. et 147. pen.

βλάπτεσθαι βλάβην ἐλαφρὰν, καὶ ὐκ ἀνήκεστον VI. 207. 10.

βλαστάνειν, germinare. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος, ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βυλεύματα. ex Aeſchylo VI. 116. 5. 327. 13. et 706. 10. Δωρίδος ἐκ μητρὸς φοίβῃ κοινώμασι βλαστῶν VII. 334. 9. σπείροντες λόγους — βλαστάνοντας ἡμῖν καὶ ὑποφυομένους κατὰ τὴν ὁδὸν VII. 551. antep.

βλάστη, germen. βλάστας τέκνων βριθομένα dicitur Niobe VI. 442. 4. φυτῶν βλάστη X. 117. 7.

βλάστημα ἄγριον καὶ ἀγεννὲς VIII. 97. 9. vid. etiam verſ. vlt. τὴν κακίαν βλάστημα τῆς ὕλης γεγονέναι Plato dixit X. 268. 1.

βλάστησις τῦ καλάμου VI. 285. 12. βλαστήσεως ὁρμὴν ἔχων διαφαίνουσαν ὥρας (vel potius ὥραν: vid. not. 22.) καὶ κάλλος ἅμα σώματος καὶ ψυχῆς IX. 36. 2.

βλαστὸς, germen. ὥσπερ ἀμπέλου βλαστὺς ἀποτεμὼν καὶ κολούσας X. 337. vlt.

βλάσφημος, maledicus. πολλὰ βλάσφημα καὶ ἀσελγῆ περί τινος λέγειν VI. 665. 3. vid. etiam p. 671. 8. βλασφήμοις λοιδορίαις ἐπιπλήττειν τινὰ X. 779. 2.

βλέπειν. παγκαχῆ βλέπων ὀφθαλμὸς VI. 198. 4.

βλέφαρα, palpebrae VIII. 617. 8.

βλεφαρίδες, cilia, ibid. verſ. 6.

βλίττειν, fauos colligere VI. 373. 8.

βληχρὸς, debilis. βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοὶ VI. 60. 5. et X. 646. antep.

βόεος πῦς VII. 195. pen. et 196. 1. et 4.
βοήθημα μέγα πρὸς τὴν κολακείαν vocatur libertas in dicendo VI. 225 4. βοηθημα, pro remedio in arte medica VI. 585. antep.
βοηθητικὸς, vim iuuandi habens. λόγον τινὰ χρείας βοηθητικῆς ἕνεκα ἐπιζητεῖν VII. 821. 1. ἡ καν-θαρὶς ἐν αὐτῇ λέγεται τὸ βοηθητικὸν ἔκ τινος ἀντιπαθείας ἔχειν συγκεκραμένον VIII. 192. 1.
βοηθὸς, auxiliator. ᾄδην ἔχων βοηθὸν, ᾗ τρέμω σκιάς VI. 404. 10.
βόθρος, fouea VI. 429. antep.
βόθροι πενθητήριοι VI. 430. 3.
βοΐδιον πεπλασμένον ἐκ τῶν ἀλεύρων VIII. 679. 7.
βοιωτίζειν, cum Boeotis facere, ab eorum partibus ſtare VIII. 273. 6.
βολαῖος θύννος VIII. 195. 1.
βολβὸς, bulbus VIII. 636. 9. et 638. 7.
βολιτικὰ, τὰ X. 69. 9.
βόλος, iactus. βόλῳ ὠνύμενος (ſcil. Pythagoras) ἰχθύων, ἐκέλευεν ἀφιέναι VI. 340. 6. ᾠδῖνα τίκτει κυβευτὴ σοφῷ πᾶς βόλος VIII. 451. 1.
βομβεῖν, ſuſurrum edere, de apibus IX. 276. 4.
βορὰ, cibus VIII. 900. 4.
βόρβορος, coenum. σύες βορβόρῳ περίπλεοι VIII. 294. 11. et τά τε σκέλη καὶ ἱμάτια βορβόρου μεστὸς, verſ. vlt.
βοτανικὸς. ὁμοῦ μεταλλικὰ καὶ βοτανικὰ καὶ θηριακὰ — εἰς τὸ αὐτὸ συγκεραννύναι VIII. 634. 1.
βοτάνιον, herba IX. 107. 9.
βοτὸν, pecus X. 500. vlt.
βοτρυοστέφανος VII. 182. 3.
βέβρωσις κακὴ VI. 400. 3. vid. etiam Tom. VIII. 771. 7. et vlt.
βυβῶν. πάρεσιν ὁ κόλαξ βυβῶνος δίκην ἑκάστοτε τοῖς ὑπηύλοις καὶ φλεγμαίνουσι τῆς ψυχῆς ἐπιγινόμενος VI. 227. 3. ἐπὶ βυβῶνι πυρετῷ γενομένῳ, δεινὸν ὀθόνη ἐστὶν VII. 904. 1. vid. etiam Tom. IX. 608. 6.
βυγάϊος, iactator VI. 126. 2. et VII. 196. 5.
βυγενὴς, epitheton Bacchi VII. 196. 2. et 439. pen.
βύγλωσσον, nomen herbae VIII. 425. 3. et X. 721. 4. et 805. 2.
βυθυσία, immolatio boum X. 501. vlt. et 792. 11.
βυθυτεῖν, boues immolare. ἐβυθύτει καὶ παρηνόμει VI. 453. 2. ἐφεσῶς τῷ βωμῷ τῆς Χαλκιοίκου βυθυτῶν VI. 784. 6. vid. etiam Tom. VII. 217. 10.
βυκολεῖν, decipere VI. 46. 7.
βυκόλησις, deceptio, illaqueatio IX. 202. 3.
βυκολικὸν μέτρον X. 809. 4. et 11.
βύκρανον κράνος VII. 413. vlt.
βυλαία Ἑστία IX. 328. 4.
βυλεύειν. ὅστις ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει, ὀρθῶς βυλεύεται. dictum Thucydidis VI. 269. antep. ἡ κακὴ βυλὴ τῷ βυλεύσαντι κακίστη VIII. 191. antep.
βυλιμία quid ſit VIII. 775. 2.
βυλιμιᾶν, bulimia laborare VIII. 772. 8. et 11. et 775. 5.
βυλιμίασις, idem, quod βυλιμία VIII. 777. 9.
βύλιμος, idem VIII. 770. 7. et deinceps ſaepius.
βύπρωρος ἑκατόμβη VIII. 654. vlt.
βύτυρον, butyrum X. 562. 3. et 6.
βοῶπις, magnis oculis praedita VII. 196. 4.
βραβεύειν, lites componere. τὰ πρὸς τὰς συμμάχους ἀμφίβολα δι' ἐκείνων (ſcil. τῶν γυναικῶν) βραβεύοντες VII. 13. 6. ἄμιλλαν βραβεύειν X. 5. 4. 2) moderari, gubernare. ὅπλα τε καὶ βέλη καὶ τειχομαχίας καὶ λεηλασίας ἐστί τις ἐφορῶν καὶ βραβεύων θεὸς IX. 35. 2.
βραβευτὴς, moderator certaminis VIII. 530. 7. IX. 253. 13. 2) arbiter, qui litem componit IX. 5. 12. et X. 24. 11.
βραδυπορεῖν, tarde incedere IX. 595. 4.
βραδύπορος καὶ σκληρὰ ὄρασις, viſus hebes VIII. 476. 1. βραδύπορον εἶναι καὶ πυλῶδες ὑπὸ πλήθους ῥευμάτων τὸ πέλαγος IX. 711. 3.
βρασμὸς, agitatio, ſtrepitus VII. 257. 8. et X. 572. 8.
βραχυλογεῖν, breuibus et conciſis ſermonibus vti. ὅτοι ὑμᾶς βραχυλογοῦντας ἔπαυσαν VI. 731. 8. vid. etiam T. VIII. 154. 11. vbi eadem ſententia recurrit.
βραχυλογία, breuis et conciſa dictio VI. 583. 5. et IX. 205. pen.
βραχυόνειροι φαντασίαι VIII. 734. 5.
βραχὺς. ὁδὸς βραχεῖα γίνεται μακρά. ex Sophocle VI. 174. pen. τῷ μεγίστῳ τῶν ἀγαθῶν καὶ κρατίστῳ δεύτερόν ἐστι τὸ δεῖσθαι τροφῆς βραχυτάτης VI. 601. 9.
βραχύστομα ἀγγεῖα, vaſa anguſtum orificium habentia VI. 173. 10.
βραχυχρόνιος, paruum tempus durans VI. 406. 3.
βρέχειν. ὅμοιον τὸ ξηραλοιφεῖν τῷ λαλεῖν ἐν οἴνῳ βρεχόμενον VI. 579. 6.
βρίζειν, meridiari, dormire IX. 248. 3.
βρίθειν, grauem eſſe, pollere. βλάσαις τέκνων βριθομένα VI. 442. 4. λιβάνῳ σκιερᾷ καὶ χρυσοκάρποισι βέβριθε VI. 457. pen. vid. not. 58. Ἀρηΐου δ' κῶμος ὅτος, ἐκ γῆς ἅμα φάλαγξι, καὶ τόλαις ἐκ θαλάττης, καὶ μεμιγμένοις σκύλοις καὶ τροπαίοις βεβριθὼς VII. 376. 9.
βριθὺς, grauis. ἐξαίρετον βάσαγμα φιλίας βριθὺ, μέγα, τιβαρὸν, vocatur libertas in dicendo VI. 217. 14. βριθὺς ὁπλιτοπάλαις, δαΐοις ἀντιπάλοις. ex Aeſchylo VII. 320. pen.
βρόγχος, guttur, arteria aſpera VIII. 791. 1. et 792. 6.
βρόμος, fremitus X. 595. 1.
βροντᾶν ἐκ ἐμοὶ, ἀλλὰ Διός. vox adulatoris VI. 199. 11.
βρότειος, mortalis, humanus. κρύνωμα βρότειον IX. 480. 5. et 8. θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη. ex Euripide X. 303. 8.
βροτήσιος, idem. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χειρὶ VIII. 938. vlt. vid. not. 12.
βροτοῦσθαι, cruore infectum eſſe. ἄνδρες ἀρηΐφατοι βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες VII. 258. antep. δράκων ἐδόκησε μολεῖν κάρα βεβροτωμένος ἄκρον VIII. 195. 9. vid. not. 95.
βρόχος, laqueus. τοὺς μὴ νῦν ἔχοντας εἰς βρόχον συνήλαυνεν, ſuaſit, vt laqueo vitam finirent X. 302. 12.
βρυάζειν, florere X. 517. 13.
βρυασμὸς X. 553. pen.
βρύειν, ſcatere. ἄλλων ἰατρὸς, αὐτὸς ἕλκεσι βρύων VI. 264. pen. et 328. 11. et X. 567. antep.
βρύοντες ἀγαθοῖς X. 551. 9.
βρύον, muſcus VIII. 541. 11. et IX. 612. 3.
βρυώδης, muſcoſus. βρυώδεις ἐπίπαγοι VIII. 541. 7.
βρῶμα. οἱ νοσοῦντες τῶν βρωμάτων τὰ καθαριώτατα καὶ πολυτελέστατα

ςατα δυσχεραίνουσι καὶ διαπτύουσι καὶ παραιτοῦνται VI. 384. 6.

βρῶσις. περὶ βρώσεις ὁρμᾷ παντοδαπὰς παρανομῶν VI. 309. 2. βρώσεις ἀθέσμους προσάγεσθαι VI. 382. pen.

βρωτικὸς, cibi appetens VIII. 515. 8. 516. 5. τὰ νέα βρωτικώτερα τῶν πρεσβυτέρων ὑπὸ θερμότητος VIII. 737. antep.

βρωτὸς, edulis, eſculentus VI. 419. pen.

βυθίζειν πολλὰς οἰκίας, in profundum demergere, abſorbere VII. 222. 3. περιτραπεὶς καὶ βυθισθεὶς μόλις ἀνέσχε IX. 304. 14.

βύθιος, profundus. θαλάττιοι τῷ χρόᾳ καὶ βύθιοι ἐσῶτες VII. 553. 9. τὸν ἥλιον δι' ἀέρος ὑγροῦ — βύθιον καὶ ἀχλυώδη καὶ ὁλισθαίνοντα ταῖς αὐγαῖς ὁρῶμεν IX. 142. 3.

βυθὸς ἀθεότητος IX. 34. 5.

βύσιος, nomen menſis verni apud Delphos, et cur ita dicatur VII. 174. 1. 6. et 13.

βύσσινος, ex byſſo factus. βύσσινον φάρος VI. 380. antep. βυσσίνοις ῥήμασι χρῆσθαι VI. 664. 5.

βυσσὸς, profunditas, profundum X. 65. vlt.

Γ.

γάγγραινα, gangraena, metaphorice, de ſermonibus adulatorum VI. 240. 14.

γαζοφύλαξ, cuſtos theſauri IX. 274. pen.

γαλακτοειδὲς χρῶμα, color lactis ſpeciem referens IX. 537. 10.

γαλακτᾶν, lacte abundare. γυναῖξὶ γαλακτώσαις ἕτερα βρέφη προσβάλλοντες VIII. 538. 2. διαχεῖται (ſcil. granum tritici) καὶ γαλακτᾶται (lacte impletur) μεταβάλλων εἰς τὸ φύειν X. 34. 6.

γαλαξίας κύκλος, circulus lacteus in coelo IX. 536. antep. et vlt.

γαλεάγκων VIII. 65. antep.

γαλεὸς, muſtelus, nomen piſcis X. 85. 1.

γαλεώτης IX. 654. 9.

γαλῆ, ſelis, muſtela VI. 368. 10.

γαληνίζειν, tranquillitate frui, de animo dictum X. 478. 12.

γαληνὸς, ſerenus, tranquillus. ἀκύμων καὶ γαληνὸς βίος VI. 25. 8. εἰς γαληνότερον μετελθὼν βίον σχῆμα καὶ προσφιλέστερον VI. 463. antep.

γαλιάγκων, cubitum iuſto breviorem habens VII. 419. 3. vid. not. 23.

γαμέτης, maritus IX. 8. 10.

γαμήλιος, nuptialis. ὁ γαμήλιος λόγος VI. 523. 1. γαμηλία Ἥρα VI. 535. vlt. πάντων ἱερώτατός ἐστιν ὁ γαμήλιος σπόρος καὶ ἄρτος ἐπὶ παίδων τεκνώσει VI. 544. 9. ἡ γαμηλιὸς τράπεζα VIII. 649. 2.

γαμικὰ δεῖπνα VIII. 647. 7.

γαμψώνυχος, curuis vngulis praeditus. τῶν γαμψωνύχων τετραπόδων βλέποντα τίκτει μόνος ὁ λέων VIII. 664. 1. μὴ γαμψώνυχον οἶκοι τρέφειν. praeceptum Pythagoricum VIII. 902. 2. vid. etiam verſ. 7. et p. 903. 8.

γάννυσθαι, laetari. ἐπαίροντος καὶ γάννυντος καὶ συνεθουσιῶσι ταῖς μεγαλαυχίαις VIII. 138. 4. πάντάπασι γάννυντος καὶ καλλωπίζοντος τῷ σκώπτεσθαι πρὸς αὐτὸς VIII. 510. 8.

γανῦν, voluptatem, ſeu ſplendorem, afferre. ὃ δεῖ οἴεσθαι, δεῖν ἐκ σχολῆς ἀπιέναι φιλοσόφῳ μυρίζοντα καὶ γεγανωμένον VI. 152. pen. οἱ λιθοξόοι τὰ πληγέντα καὶ περικαπέντα τῶν ἀγαλμάτων ἐπιλεαίνοντες καὶ γανοῦντες VI. 276. 10. ἀπὸ δείπνου ἥκων γεγανωμένος VIII. 597. 10. ἀνὴρ ὁ καλλιγραφίας ἕνεκα τοῖς εὐπροσωποτάτοις τῶν ἐπιθέτων, ὥσπερ ἀνθηροῖς χρώμασι, τὰ πράγματα γανοῦν εἰωθὼς VIII. 722. antep. ἔρως ὁ μύρων ἀνάπλεως καὶ γεγανωμένος IX. 9. 9.

γάνωμα, voluptas, ſplendor. οἷον ἔρευθος ἔλκει καὶ γάνωμα τὴν δόξαν ἀπὸ τῶν λόγων VI. 176. 2. τὰ ψευδόχρυσα καὶ τὰ κίβδηλα τῶν σκευῶν τὴν λαμπρότητα τοῦ χρυσοῦ καὶ τὸ γάνωμα μιμεῖται μόνον VI. 182. 5. λαμβάνειν αὐγὴν καὶ γάνωμα περὶ τὴν ἐπιφάνειαν VII. 557. 1.

γάνωσις τοῦ ἀγάλματος, exornatio ſimulacri VII. 155. 17. et 156. 8.

γαργαλίζειν, titillare. οἱ κόλακες — οἷον ἐπιλλώπτησαν ἐξ ὀφρύος καὶ γαργαλίζησαν ἀτεχνῶς παῤῥησίαν προσφέρησιν VI. 187. pen. παῤῥησία (nempe adulatorum) ἐγείρουσα καὶ γαργαλίζουσα τῷ δοκοῦντι λυπεῖν τὸ ἡδόμενον VI. 224. pen. vid. etiam p. 226. 3. τὰ τὴν γεῦσιν σφόδρα γαργαλίζοντα βρώματα καὶ πόματα VI. 518. 13.

γαργαλισμὸς, titillatio. κνησμῶν καὶ γαργαλισμῶν ἀεὶ δεῖσθαι VI. 479. 11.

γάρον, garum X. 138. 13.

γᾶρυς, dor. pro γῆρυς, vox, ſonitus: e Simonide VIII. 881. antep.

γασὴρ ὅλον τὸ σῶμα VI. 198. 4.

γασριμαργία, voracitas VI. 474. 8. τὴν γαστριμαργίαν καὶ μιαιφονίαν ἐκτέμνοντες X. 146. 7.

γαστριμαργὸς, gulae deditus, vorax X. 26. 1. et 502. 9. ἡ πρὸς τὰ ἔγγονα φιλοστοργία φειδωλὰ ποιεῖ τὰ γαστρίμαργα VII. 924. 1.

γαυλὸς, nauigii genus VII. 826. 2.

γαυριᾶν, ſuperbire, exſultare VI. 79. pen.

γαῦρος, ſuperbus, ferox. τῆς ψυχῆς τὸ γαῦρον κολάζειν VI. 488. vlt. vid. etiam p. 630. 7.

γεγώνησις, clamor, vociferatio VIII. 883. 14.

γενεὸς, terreſtris VIII. 480. 11. γεώδεις καὶ γενεοί τινες γινόμενοι τὴν ἕξιν VIII. 578. 10.

γειτνιᾶν, vicinum, propinquum eſſe VIII. 788. 5.

γελοῖος, ridiculus, riſu dignus VI. 250. 9.

γέλως. ὁ ψεῦδος, ὁδὲ κόμπον, ὁ μῶρον γέλων ἀσκῶν VI. 129. antep.

γελωτοποιεῖν, riſum captare IX. 204. 12.

γελωτοποιὸς, qui riſum captat, ſcurra VIII. 488. 4. IX. 45. 12.

γεμίζειν, mercibus nauem implere VII. 209. 15.

γενάρχης, auctor generis VII. 312. 4.

γενεαλογεῖν ἑτέρους, aliorum genealogias exquirere VIII. 51. 9.

γενέθλη, ortus, origo. ὅ τις ὀλομένη θανάτοιο γενέθλη. ex Empedocle X. 573. 2.

γενέθλιος. πατρῷοι καὶ γενέθλιοι θεοὶ VI. 635. 5. vid. etiam T. IX. 70. 6.

γενειᾶν, barbatum eſſe. νεανίσκος ὅπω γενειῶν VI. 566. 9. vid. etiam p. 675. 3. et Tom. IX. 85. 10.

γένειον, barba VI. 323. 1.

γενέσιος θεὸς VII. 581. 12.

γενετὴ, genus VI. 397. 7.

γενέτης. ὡς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰεὶ γενετάων. verſus Homeri VIII. 344. 1.

γενέτωρ, genitor X. 336. antep.

γενητὸς, genitus, originem habens VIII. 256. vlt.
γενικὸς. γενικώτερον μᾶλλον τὸ ἐφ' ἡμῖν VIII. 259. 2.
γενικῶς δέχεσθαι τὰς ἐπανορθώσεις VI. 169. 11. sed vid. not. 25.
γενναῖος. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλόν. versus Euripidis VI. 315. antep.
γενναίως. πρὸς τὰς ἀτυχίας γενναίως φυλάξαι τὸ πρέπον VI. 390. 8. γενναίως ἀριστεύων VI. 451. pen. γενναίως καὶ καλῶς ἐν ταῖς τῶν ἀναγκαίων τελευταῖς διαγίνεσθαι VI. 454. 3.
γεννᾶν. ἐξ αἰτιῶν ἀδήλων καὶ κατὰ μικρὸν συλλεγομένων γεννώμενοι πυρετοὶ VI. 533. 4.
γεννητικὰ μόρια, membra genitalia X. 12. 10.
γεννητοὶ θεοὶ IX. 488. antep.
γεννήτωρ, genitor, ibid. vers. pen.
γεραιὸς, senex IX. 223. 10.
γεραίρειν, venerari IX. 156. 3.
γεραρὸς, venerandus. αἰθομένῳ πυρὸς, γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι VI. 380. 1. et IX. 55. 7. vbi est γεραρώτερον οἶκον.
γέρας, praemium, munus VI. 102. 11.
γεροντοτροφεῖν. ὑπέβαλε τοῖς πολλοῖς πρὸς χάριν ἑαυτὸν γεροντοτροφῶν IX. 218. pen.
γεροντικὸς. ἀφαιρεῖνται τῆς γεροντικῆς διατριβῆς τὸ ἥδιστον VIII. 498. 8.
γεροντικῶς, more senum VIII. 532. 8.
γερόντιον, senex, diminut. in contemtum VI. 752. vlt.
γεύειν. μὴ γεύεσθαι μελανύρων. praeceptum Pythagoricum, et quid significet VI. 41. vlt. λόγῳ μηδενὸς γευόμενος VI. 138. 4. νέα γυνὴ ἀνδρὸς γεγευμένη VI. 303. 11. et γευσάμενος προκοπῆς ἀληθοῦς ἐν φιλοσοφίᾳ, vers. 12. ἄρτι γεγευμένος φιλοσοφίας VIII. 331. vlt. γευόμενος ἄθλων ἀναγκαίων VIII. 351. 10. ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα X. 553. 9.
γεφυροῦν, ponte iungere. ποταμοὺς νεκροῖς γεγεφυρωμένους διέρχῃ, scil. Alexander VII. 343. 10.
γεωειδὴς, terrae similis, terrae formam habens VII. 694. 7.
γεωμετρεῖν. αἰσχυνθήσεται ὀρχεῖσθαι γυνὴ γεωμετρεῖν μανθάνουσα VI. 549. 3. πῶς Πλάτων ἔλεγε, τὸν θεὸν ἀεὶ γεωμετρεῖν VIII. 866. 3. vid. etiam vers. 9.
γεωμετρικῶς. ἀριθμητικῶς, ἢ γεωμετρικῶς, ὁρίζων τὸ μέτριον VIII. 547. antep. γεωμετρικῶς τῷ κατὰ λόγον καὶ κατὰ νόμον ὁριζόμενος VIII. 870. 10. vid. etiam p. 871. 14.
γεωμιγὴς, terra commixtus IX. 538. pen.
γεωργεῖν φιλίαν IX. 104. antep.
γεωργώδης, ad agriculturam pertinens VI. 26. 6.
γηγενέτας, e terra nascens. γηγενέτας ἄργυρος VI. 675. 8. et VII. 319. 9.
γηγενὴς, idem. προσβιαζόμενοι θνητὸν ἀθανάτοις καὶ γηγενὲς ὀλυμπίοις συνεξαμιλλᾶσθαι καὶ συνεξανύτειν VI. 520. 7. οὐχ ἱσόρροπα γηγενῆ ὠὸν VIII. 524. 1. τὰ πνεύματα καὶ τὰ νάματα γηγενῆ φύσιν ἔχοντα VIII. 925. 1.
γήδιον, agellus VII. 904. 7.
γῆθος, gaudium, laetitia VI. 380. 3.
γηθοσύνη, idem X. 524. 8.
γηθόσυνος, laetus IX. 41. 12.
γηρᾶν, senescere VI. 423. 14.
γῆρας, senectus. τῷ γήρᾳ ἅ πάντα πρόσεστι κακὰ VI. 271. 9. εὖει ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκε. versus Hesiodi VI. 381. pen.
γηράσκειν, senescere VI. 577. 7. 579. 9. τρεῖς ἐλάφους ὁ κόραξ γηράσκειν. ex Hesiodo VII. 635. 4.
γηροβοσκεῖν, in senectute alere. ὑπὸ μιᾶς (scil. ἡδονῆς) ἔτι γηροβοσκεῖσθαι τὸ γῆρας τῆς ἀπὸ τοῦ κερδαίνειν IX. 142. 5. συμπαθῶς γηροβοσκεῖν τοὺς γονεῖς X. 714. antep.
γηροβοσκία VI. 424. pen.
γηροκομία. πλησίας ἐν οἴκῳ πένητι γηροκομίας τυχὼν VIII. 305. vlt.
γηροτροφεῖν, in senectute alere X. 89. 10.
γηροτροφία VIII. 290. 5.
γηροτρόφος ἐλπὶς VII. 864. 12.
γηροφορεῖν, in senectute ferre X. 89. 10.
γήρυμα, vox, cantus. αὐτοφυῆ καὶ ἀδίδακτα γηρύματα X. 52. 9. vid. etiam p. 59. 14.
γήτειον, nomen plantae VIII. 634. 10.
γιγαντομαχία, pugna cum gigantibus VIII. 918. 13. X. 726. 9. et 786. antep.
γίγαρτον, acinus X. 438. 4.
γίγνεσθαι. γενόμενοι καθ' αὑτὰς ἀπὸ τῆς ἀκροάσεως VI. 146. 9. vid. etiam p. 174. 7. γενόμενοι ἀπὸ τῶν πράξεων, negotiis defuncti VI. 517. 8. μικρὰ αὐτὸς πρὸς αὐτῷ γενόμενος VI. 574. 4. πόλεις πόλεσι δι' ἀπειρίας γενόμεναι VII. 728. 5.
γινώσκειν ὀρθῶς περὶ θεῶν, recte de diis sentire VI. 292. 2.
γλαύκινος, glaucus VIII. 236. 10. ἱμάτιον γλαύκινον IX. 269. 5. et γλαύκινα τριζώματα, vers. 6.
γλαυκὸς, idem. γλαυκὴ θάλασσα VI. 246. 6.
γλαυκότης, color glaucus VIII. 333. 11. et 334. 14.
γλαφυρία, elegantia X. 396. vlt.
γλαφυρὸς, elegans. τὸ γλαφυρὸν καὶ περιττὸν καὶ ἐπιτερπὲς τέχνης τινὸς VI. 466. 3.
γλαφυρῶς, eleganter, scite VII. 363. 5.
γλεῦκος, mustum VIII. 601. 6. 602. 7. et 10. et 603. pen.
γλήχων, pulegium VIII. 33. pen.
γλίσχρος, lentus, lubricus. ἀκροατὴς εἰς μικρὰ καὶ γλίσχρα προβλήματα τῶν διαλεγόμενον κινῶν VI. 155. 8. γλίσχροι περὶ τὰς ἑτέρων ἐπαίνους VI. 160. 8. δειλοὶ καὶ γλίσχροι σκύλακες VI. 175. 5. δοκῶν γλισχρότερος περὶ τὰς δωρεὰς εἶναι, parcus in donis distribuendis VII. 319. 7.
γλισχρότης, tenacitas, auaritia VI. 477. vlt.
γλίχεσθαι, cupere, appetere. νομίμων παιδοποιίας γλιχόμενοι VI. 2. 6. γλιχόμενος τοῦ πρόσω VI. 171. antep.
γλυκαίνεσθαι, dulcedine affici X. 608. 2.
γλυκερὸς, dulcis, iucundus. γλυκερὸν φάος ὁρῶσα VI. 442. 5. τυρῷ καὶ μέλιτι γλυκερῷ καὶ ἡδεῖ οἴνῳ. versus Homericus VIII. 602. vlt.
γλυκυθυμία, oblectatio animi. ζῶα πάσης γλυκυθυμίας ἄμοιρα X. 42. 2. vid. etiam p. 85. 2. et 543. 4.
γλυκύθυμος, animo miti et leni praeditus VI. 246. 2. et VIII. 699. 2.
γλυκύπικρος, dulcedinem habens

bens amarore permixtam. γλυκύπικρός τις ἐστὶ καὶ ἀκατάσχετος ὁ τῆς πολυπραγμοσύνης ταραχαλισμός VIII. 73. 7. vid. etiam p. 711. 8.

γλυκὺς. τῷ πὰρ δίκαν γλυκεῖ πικρότατα μένει τελευτά. ex Pindaro VI. 73. 9.

γλῶσσα. γέρων γέροντι γλῶσσαν ἡδίσην ἔχει VI. 188. 13.

γλωσσαλγία dicitur garrulitas VIII. 28. vlt.

γλωττοτομεῖσθαι, lingua priuari IX. 375. 4. et 13.

γναφεὺς, fullo VIII. 108. 6.

γναφικὴ, ars fullonia VI. 375. pen.

γνοφώδης καὶ ζοφερὸς ἀὴρ, caliginosus aër IX. 737. pen.

γνώμη, consilium. πᾶ καταφύγωμεν οἱ γνώμης δεόμενοι VI. 212. vlt. χρησμὸν εἰληφέναι φήσας, ὑ γνώμην VI. 213. 1.

γνωμολογεῖν, sententias dicere VIII. 101. 11.

γνωμολογία, sententia. γνωμολογίαι Θεόγνιδος VI. 56. antep. τὰ πράγματα τῶν δυστυχούντων ὑ παῤῥησίαν ἐκδέχεται καὶ γνωμολογίαν VI. 254. antep.

γνώμων, columna in sole posita, ad horas diei indicandas VII. 618. 3. et X. 185. 4. 2) cognitor X. 115. 15. et pen.

γνωρίζειν, agnoscere VI. 613. 3. γνωρίσαντες ἔτι πρόσφατον νεκρὸν VI. 619. 6.

γνωρισικὸς, ad cognoscendum aliquid idoneus VI. 296. 1.

γνωστικὸν, τὸ, sensus X. 115. 16.

γνωστικὸς, vim cognoscendi habens. γνωστικὴν τῶ αἰσθητῶ δύναμιν ἔχειν X. 269. 14.

γοᾶν, lugere, deplorare. ὃν πότμον γοόωσα, λιπὼσ' ἀόρητα καὶ ἄβην VI. 60. 12.

γογγροκτόνος, qui congrum interficit X. 26. 13.

γόγγρος, congrus, nomen piscis VI. 694. 9. 11. et pen. VIII. 655. 9. 11. et antep. et X. 26. 6.

γογγυλὶς, rapa VI. 735. antep.

γοερὸς, lugubris, lamentabilis. φωνὴν ἀφιένοι γοερὰν VIII. 660. 5.

γοητεία, praestigiae, incantamentum. ἀπὸ τῶν φαρμάκων καὶ γοητείας πρὸς τὰς ἄνδρας ὁμιλία καὶ χάρις VI. 69. vlt. φίλτρα καὶ γοητείας μηχανᾶσθαι ἐπὶ τὰς ἄνδρας VI. 479. 1. et ita etiam αἱ φίλτρα τινὰ καὶ γοητείας ἐπιτεχνώμεναι τοῖς ἀνδράσι VI. 525. 11. vid. etiam p. 653. 9.

γοητεύειν χάριτι καὶ λαμπρότητι τῆς ὄψεως IX. 64. 3.

γόμος, onus naui impositum IX. 619. 8.

γομφοῦν, constringere, cogere. ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐγόμφωσεν καὶ ἔδησε. versus Empedoclis VI. 357. 4.

γονεύειν, generare X. 79. 9. et 82. pen.

γονὴ, semen genitale VIII. 594. 3.

γόνιμος, foecundus. ἔχθρας γονιμώτατα πάθη dicuntur ζῆλος καὶ φιλονεικία VI. 320. vlt. γόνιμος ἁπάσης ἡδονῆς ἀκολασία VI. 629. 2. χαρᾶς ἡδὲν ὕτως γόνιμόν ἐσιν, ὡς χάρις IX. 114. 2.

γονοκτονεῖν, filium occidere X. 794. 4.

γόος, luctus. ὑ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. versus Homeri VI. 399. 10. δοκεῖς τὸν ᾅδην σῶν τι φροντίζειν γόων; VI. 401. pen.

γοργόνωτος ἀσπίδος κύκλος IX. 388. 10.

γοργὸς, terribilis VIII. 542. antep.

γοργοφόνος, Gorgonis interfector VIII. 978. 8.

γοργῶπις Ἐργάνη VI. 374. 2.

γονυᾶσθαι, genibus flexis rogare VI. 81. 7.

γραμματεῖον, scriptum, codicilli VI. 573. 7.

γραμματεύειν, scribae munere fungi VIII. 280. 9.

γραμματίδιον, libellus VI. 416. 10. μολίβδινον γραμματίδιον VII. 39. vlt.

γραμματοδιδασκαλεῖον, ludus literarius VII. 125. vlt.

γραμματοφόρος, tabellarius VIII. 356. 8.

γραμματοφυλακεῖον VIII. 65. 10.

γραπτὴ εἰκὼν, picta effigies IX. 338. 8.

γράσος, axillarum foetor VI. 686. 4.

γραφεῖον, stilus. αἰτίας ἐκάθητο φαύλας καὶ ὑπονοίας ἐπὶ τῶ γραφείῳ συντιθεὶς κατ' αὐτῶν IX. 445. 2.

γραφεὺς, scriba, librarius VI. 220. 10.

γραφικὸς ἀνὴρ, aptus ad historiam scribendam IX. 466. 11.

γρηγορεῖν. δεῖ τὴν κρίσιν ἔχειν ἐγρηγορυῖαν καὶ παραφυλάττουσαν, πότερον — VI. 204. 11.

γρῖφος, quaestio aenigmatica VIII. 676. 11. et X. 108. 3.

γρυπὸς, nasum habens aduncum VI. 163. 3. 659. 14. et 16. et IX. 269. 7. et 8.

γρυπότης, curuitas nasi VIII. 505. vlt. γρυπότης χείλους X. 136. 6.

γυῖον, membrum VI. 106. 9.

γυμνάζειν, exercere. ἐν λόγοις ἱκανῶς γεγυμνᾶσθαι VI. 346. 2.

γυμνασία, exercitatio corporis VI. 254. 6. sed vid. not. 82.

γυμνασιάρχης, praefectus gymnasii IX. 28. 12.

γυμνασίαρχος, idem VIII. 40. vlt. et IX. 23. 12.

γύμνασμα διαλεκτικὸν X. 603. vlt.

γυμναστικὸς, exercitationum athleticarum peritus VI. 530. 4.

γυμναστικὸς νόμος VIII. 252. 14.

γυμνήτης, miles leuis armaturae IX. 466. 2.

γυμνῆτις σοφία VII. 312. 8.

γυμνοπαιδία, exercitatio puerorum VI. 783. antep.

γυμνῦν, denudare. αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς. versus Homeri VI. 191. 10. ξίφη γεγυμνωμένα VI. 614. 13.

γυναικοκρασία, consuetudo mulierum VI. 69. 8.

γυναικοκρατεῖσθαι, sub mulierum imperio esse. ἡ φύσις παρανομεῖται γυναικοκρατουμένη IX. 26. 5.

γυναικοκρατία, imperium mulierum VI. 749. 1.

γυναικοπρεπὴς, mulieres decens VI. 389. 7.

γυναικωνῖτις, conclaue mulierum VI. 548. 5.

γυρεύειν, in gyrum agere. ἀμφὶ δ' ἄκρα γυρεῦον ὀρθὸν ἵσατω νέφος, χειμῶνος σῆμα VI. 646. 1.

γύρινος. ἢ μᾶλλον δειλοὶ γενεαὶ ὕδροισιν ὄνειαρ αὐτόθεν ἐκ λίμνης πατέρες βοόωσι γυρίνων. ex Arato IX. 613. vlt.

γυρόνωτος πλακοῦντος κύκλος IX. 388. 11. sed vid. not. 9.

γὺψ, vultur VI. 324. antep.

γωνιώδης, angulis instructus VIII. 56. 12.

Δ.

δαδουχία, facum gestatio VIII. 457. 6.

δαδοῦχος,

δᾳδοῦχος, qui facem geſtat. δᾳδοῦχοι τῆς σοφίας VI. 35. 3. vid. etiam T. IX. 353. 4.

δᾳδοφόρος, *idem* X. 617. 5.

δᾳδώδης, ad facem idoneus. φυτὰ δᾳδώδη καὶ πισσότροφα VIII. 570. vlt. δᾳδώδές τι καὶ λιπαρὸν αὐτῶν (ſcil. τῶν γυναικῶν) τῆς σαρκὸς ἐχούσης VIII. 581. vlt.

δαήμων χερσαίας ἄγρας, venationis peritus X. 23. vlt.

δαίειν, accendere. ἐφ' ἑσπερον δαίυσα λαμπτῆρος σέλας IX. 44. 12.

δαιμονᾶν, inſanire VI. 647. 11.

δαιμονίζεσθαι, a daemone agitari et affligi X. 772. 2.

δαιμονικός. τὸν ὄνον ὐ καθαρὸν, ἀλλὰ δαιμονικὸν, ἡγοῦντο ζῶον εἶναι VII. 432. 6. vid. etiam verſ. 12. et T. X. 144. pen.

δαιμόνιος. ὅσσα δὲ δαιμονίησι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσι, ὧν ἄν μοῖραν ἔχοις, ταύτην ἔχε, μηδ' ἀγανάκτει. praeceptum Pythagoricum VI. 443. 15. ξεῦμα δαιμόνιον ἄτης VI. 641. 15.

δαινύναι, epulum praebere. δαίνυσι δαῖτα γέρουσιν VI. 104. antep. ἓν παρ' ἑσθλὸν σύνδυο πήματα δαίνυνται βροτοί. ex Pindaro VI. 407. 3.

δάϊος, hoſtilis. βριθὺς ὁπλιτοπάλας δάϊος ἀντιπάλοις. verſus Aeſchyli VII. 260. 2. et 320. pen.

δαίτη, epulum VI. 58. 3.

δαιτρεύειν, epulum apparare VII. 732. pen.

δαιτροὶ qui dicti fuerint VIII. 550. 13.

δαιτυμών, qui epulum praebet VIII. 550. 13. et 624. 10. vbi videtur *conuiuas* denotare.

δαίφρων, prudens VI. 114. vlt. et X. 198. vlt.

δαΐως X. 514. 7.

δάκνειν. δεῖ ὡς φαρμάκῳ τῷ δάκνοντι χρῆσθαι VI. 203. 6. ἐπὶ γυναιξὶ καὶ παρθένοις δάκνεσθαι VIII. 447. 8.

δακρυβρόειν, lacrymas profundere VI. 490. antep.

δακτύλιος, annulus. μὴ φορεῖν ξενὸν δακτύλιον. praeceptum Pythagoricum VI. 42. 7. 2) podex VIII. 59. 13.

δαλερός, calidus. δαλερὸν δαλερῷ λαβέτω VIII. 632. vlt.

δαλός, fax, torris. εὖει ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὠμῷ γήρᾳ δῶκε. verſus Heſiodi VI. 381. pen. et VIII. 89. 7. vbi inter καὶ et ὠμῷ inſeritur ἐν.

δαμάζειν καὶ καταθλεῖν ἀσκήσει τὸ ἄλογον καὶ δυσπειθὲς VII. 801. 3.

δαμᾶν, domare. ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος VI. 77. 8. αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας VIII. 426. 2. ποικιλίαις παραπίδων ἀνὴρ δαμᾷ φῦλα πόντου χθονίων τ' ἐανά τε παιδεύματα X. 2. vlt.

δάμνασθαι, *idem* VI. 372. 7.

δάνος, mors, apud Macedonas VI. 78. 13.

δαπανᾶν, inſumere, ſumtus facere VI. 589. vlt. ὁ ἀσκὸς Μαρσύου τῷ χρόνῳ δαπανηθεὶς X. 749. 2. vid. not. 37.

δαρεικός, genus monetae Perſicae VI. 662. 15. et 16. et 792. pen.

δασμολογεῖσθαι, tributa colligere IX. 306. 4.

δασμός, vectigal, tributum IX. 99. 8.

δασύπους, cuniculus, lepus VIII. 911. 8. et X. 46. antep.

δάφνινος, ex lauro factus VIII. 557. 10.

δαψιλής, largus, copioſus. δαψιλὲς ὕδωρ ἀνέτειλε X. 748. 2. αἵματος

ματος ἔκλυσις γίνεται δαψιλὴς X. 797. 12.

δεδίττεσθαι, terrere. μικρολογίας καὶ φιλαργυρίας δεδίττεσθαί τινα VI. 274. pen. vid. etiam p. 569. pen.

δεητὸς, quo quis opus habet VIII. 742. 5.

δεῖγμα. προσεμφορῶν αὐτῷ δείγματα καὶ φόβους VI. 641. 10.

δείκελον, ſimulacrum IX. 645. 2.

δεικηλίκτας, hiſtrio, dialecto Laconica VI. 798. 16.

δεικτικὸς VIII. 741. 4. ſed vid. not. 27.

δεικτικῶς χρῆσθαι τοῖς κυρίοις ὀνόμασι VIII. 977. antep.

δειλαίνειν, timide agere X. 328. 8. 13. et pen.

δείλαιος, timidus, miſer VI. 453. 3. πρᾶγμα δείλαιον καὶ μάταιον VI. 626. 8.

δειλία, timiditas. τῆς δειλίας αἰσχρὰ γίνεται τέκνα VI. 124. 4.

δειλινὸς, veſpertinus, ſerotinus. δειλινὴ διατριβὴ VI. 260. 9.

δεῖμα, metus VI. 630. 14.

δειμαίνειν, timere VIII. 336. 12.

δεῖν, ligare. νικώμενοι ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται. ex Pindaro VI. 327. 14. ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐγόμφωσεν καὶ ἔδησε. verſus Empedoclis VI. 357. 4.

δεινοπαθεῖν, animo grauiter angi et affligi IX. 123. 6.

δεινὸς. οἱ δεινοὶ τῶν ὀψοποιῶν, coqui periti VI. 187. 12. ἐν οἷς μὲν ἐγὼ δεινὸς, ὐχ ὁ νῦν καιρὸς· ἐν οἷς δ' ὁ νῦν καιρὸς, ὐκ ἐγὼ δεινός. dictio Iſocratis VIII. 420. 1. 2.

δεινότης. κόλαξ μετὰ δεινότητος καὶ τέχνης ἁπτόμενος τῶν πράγματος VI. 183. 5. ἡ περὶ τὰ αἰνίγματα δεινότης καὶ σοφία VI. 562. 9.

δεῖξις, genus ſaltationis VIII. 976. 6. et 977. 7. et 14.

δεῖος, modus muſicus X. 653. 10.

δειπνίζειν, coenam praebere. βοσκὴ δεδειπνισμένων θεάτρων VI. 345. 2. vid. etiam p. 691. 5.

δεκάζειν, largitionibus corrumpere IX. 269. antep. et vlt.

δεκάσχημος verſus qui ſit X. 811. 25. et 812. 7.

δεκτικὸς, aptus ad accipiendum aliquid. αἰσθητικοὺς καὶ δεκτικοὺς ποιεῖν τῶν πρὸς ἀρετὴν φερόντων VI. 297. 7. ὁ δεκτικὸς ὕπνου θεὸς IX. 492. vlt.

δέλεαρ, eſca. τῶν συμβουλευμάτων δέλεαρ ἀφύλακτον προτείνοντες τὴν ἡδονὴν VI. 43. 12.

δελέασμα, irritamentum, illectamentum IX. 274. 12.

δελφάκιον, porcellus VI. 306. 8. et VIII. 682. 5. et 8.

δέμνιον, ſtratum, lectus IX. 152. 10.

δενδρίτης, epitheton Bacchi VIII. 688. 12.

δεξαμενὴ, vox philoſophica, qua appellatur materia, vtpote apta ad omnia recipienda IX. 503. 9. et X. 241. vlt.

δεξιὰ. μὴ παντὶ ἐμβάλλειν δεξιάν. praeceptum Pythagoricum, et quid ſignificet VI. 42. 6.

δεξιότης, dexteritas VIII. 501. 6.

δεξιοφανὴς, a dextra parte lucens IX. 675. 8.

δεξιῶς. ὐ κατάκεισαι σὺ δεξιῶς VI. 233. 11. πάντα τὰ τοῦ βίου πράγματα δεξιῶς φέρειν VI. 443. 6.

δεξίωσις, congreſſus amicorum VI. 125. 6. βασιλέων καὶ αὐτοκρατόρων δεξιώσεις VIII. 160. 1.

δεῖπας. εἷης μοι μέτριον δεῖπας εἷης, μηδ' ἀπολείποις VI. 500. antep. τιμᾶν

μᾶν τινα ἕδρη τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν VIII. 438. 7.

δέρκειν, videre, adſpicere. ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν, οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη μόλωσ' ἐς ᾅδου. ex Sophocle VI. 76. antep.

δέρτρον, roſtrum IX. 295. 6.

δεσμεύειν, vincire. τὰς τούτων ὁρμὰς ταῖς ἐπιμελείαις δεσμεύειν καὶ κατέχειν προσῆκεν VI. 40. pen.

δέσμη ἀκοντίων, faſciculus telorum VI. 667. 4.

δεσμώτης, captiuus VIII. 360. 12.

δεσποτικῶς χρῆσθαί τινι VII. 302. 14.

δεσπότις, domina X. 217. 8.

δεύειν, irrigare. γῆν ὑδεῖς ὕδατι δεύσας ἀφῆκεν, ὡς ἀπὸ τύχης καὶ αὐτομάτως πλίνθων ἐσομένων VI. 376. 6. αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι. verſus Homeri X. 810. 21.

δευσοποιὸς, irrigans. φάρμακον δευσοποιὸν VII. 97. 1. δευσοποιὸν καὶ δυσέκπλυτον γενέσθαι VII. 903. 14. vid. etiam T. IX. 117. 3. et X. 116. 6.

δευτεραῖος, ſecundo die veniens IX. 421. 6.

δευτερεύειν, ſecundo loco eſſe VII. 138. 5. et VIII. 433. vlt.

δῆγμα, morſus. τῶν ἀκολάστων γυναικῶν δήγματα VI. 224. antep. ὅλως δῆγμά τι προσέσαι αὐτῷ τῷ σκώμματι VIII. 499. 7.

δηγμὸς, idem. ἐλέγχω καὶ ψόγῳ δηγμὸν ἐμποιῶν καὶ μετάνοιαν VI. 205. 13. vid etiam T. IX. 230. 3.

δηϊότης, pugna VI. 433. 9. de quouis tempore duro et aduerſo, et inprimis de fame, videtur dici T. IX. 300. vlt.

δήκτης λόγος VI. 202. 9.

δηκτικὸς, vim mordendi habens. οἱ νοθετοῦντες ἀσείως, τὸ πικρὸν καὶ δηκτικὸν προσβάλλοντες οὐκ ἀποτρέχουσιν VI. 276. 7. ἔνιοι φασὶ τὰς ἀμυγδαλίδας δηκτικόν τι καὶ ῥυπτικὸν ἔχειν τῆς σαρκὸς VIII. 469. vlt.

δηλητήριον VIII. 629. 11.

δηλητήριον ἑρπετὸν, venenatus ſerpens X. 783. 4.

δήλωμα οὐκ ἀληθινῆς φιλίας, οὐδὲ σώφρονος, ἀλλ' ἑταιρώδης — VI. 229. antep.

δημαγωγεῖν, populi fauorem orationibus ſibi conciliare. αὐτὸς (Demades puta) εἰς τὴν γαστέρα ἐδημαγώγει, ita populum ducebat, vt ſuo ventri conduceret VIII. 83. 9.

δημαγωγία ἡ διὰ λόγου IX. 202. 1.

δήμευσις, bonorum publicatio IX. 128. 8. δήμευσις ἀλλοτρίων IX. 257. 14.

δημιουργεῖν χώματα καὶ μνήματα IX. 463. 10. δημιουργεῖν ἅρματα μυίας πτεροῖς καλυπτόμενα X. 459. 11.

δημιούργημα, opificium. χαλκεῖα καὶ λίθινα δημιουργήματα VII. 502. vlt. τὸ γενηθὲν οὐχ ὥς τι δημιούργημα πεποιημένου ἀπήλλακται τοῦ γεννήσαντος VIII. 215. 6.

δημιουργὸς, opifex. ὀψοποιῶν τέχναι καὶ δημιουργῶν VI. 478. 15. ἡμέρας καὶ νυκτὸς δημιουργοὶ VI. 653. 5.

δημοκοίνης, carnifex VIII. 186. 6. et X. 295. 3.

δημοκοπεῖν, populi gratiam et fauorem per vim extorquere IX. 202. 1.

δημοκοπία, ambitus VI. 341. 2.

δημοκρατικὴ ἐκκλησία VIII. 456. pen.

δημοκρατικῶς ἐπὶ τὸ δεῖπνον καλῆσθαι VIII. 437. 4.

δημοποίητοι φυλέται VIII. 483. 6. ſed vid. not. 47.

δημοσιεύειν, publicare. λόγος κοινὸς καὶ δημοσιεύειν τὴν χρείαν δυνάμενος VI. 122. 12. δημοσιεύων ἀεὶ ταῖς φροντίσι IX. 274. 7.

δημόσιος. τὰ δημόσια πράττων, negotia publica gerens VIII. 143. 5.

δημοσιοῦν, publicare. τὸ ἀπόῤῥητον ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας πεφώραται δεδημοσιωμένον VIII. 21. 11. κοινὴ καὶ δεδημοσιωμένη γυναῖκες VIII. 63. 16.

δημοσιώνιον, reditus publici IX. 264. 5.

δημοτελὴ δεῖπνα, coenae, quae ſumtibus publicis inſtituuntur VI. 289. 2.

δημοτικὸς, popularis VI. 563. 2. ποτήριον δημοτικὸν VI. 591. 1.

δημωφελὴς, publice vtilis. μέτριοι καὶ δημωφελεῖς ἄρχοντες VIII. 181. 1. vid. etiam T. IX. 285. 5.

δῆξις, metaph. reprehenſio, increpatio. ἐπανορθώσεως καὶ δήξεως δεόμενοι VI. 127. 15.

δῆρις, contentio, rixa IX. 109. vlt.

διαβαίνειν. διαβεβηκὼς τῇ δυνάμει τοῦ λόγου VI. 112. 13. κολοσσοὶ διαβεβηκότες σφόδρα καὶ διατεταμένοι καὶ κεχηνότες IX. 119. 4.

διαβάλλειν τὴν φιλίαν VI. 179. pen. τιμωρία μάλιστα διαβεβλημένη VIII. 673. 7. πρὸς τὴν κακίαν διαβάλλειν τινὰ, vituperanda vitioſitate aliquem ab ea deterrere IX. 228. 9.

διαβήτης, nomen inſtrumenti mathematici IX. 202. 9.

διαβιβάζειν. δεῖ μετάγειν καὶ διαβιβάζειν ἐπὶ τὰ ὁμοειδῆ τὸ χρήσιμον VI. 122. 2. διαβιβάζων τὸ μέλος πολλάκις ἐπὶ τὴν διάτονον παρυπάτην X. 661. 6.

διαβιβρώσκειν, perrodere; corrodere. ταύταις ταῖς ὑλαῖς (ſcil. τῆς διαβολῆς), μᾶλλον δὲ γαγγραίναις καὶ καρκινώμασι, διαβρωθεὶς VI. 240. 14. τοῖς ὀδοῦσι τὰς δεσμὰς διαβιβρώσκοντες VIII. 73. antep.

διαβιῶν κακίᾳ λανθανούσῃ VIII. 243. 1. — ὃν φασι μήτε πώποτε χρησάμενον ἄλλῳ, μήτ' ἐδέσματι, πλὴν ἢ γάλακτος, διαβιῶσαι πάντα τὸν βίον VIII. 623. 9.

διαβλαστάνειν, germinare VII. 174. 8. αὐτὸ τὸ σῶμα — ἔφυ τοιοῦτο καὶ διεβλάστησεν X. 172. antep.

διαβλέπειν τι ἀλύπως VI. 131. pen. πρὸς ἀλλήλους διαβλέψαντες VIII. 166. 2.

διαβοᾶσθαι, inclareſcere VIII. 299. 6.

διαβολὴ. πολλοὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν θάνατον διαβολὴν ἀποθνήσκουσιν, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι VI. 418. 11. διαβολὴ πρὸς ἄλειμμα καὶ λουτρὸν καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν VIII. 406. 9.

διάβολος. τὸ πολυπράγμον καὶ διάβολον καὶ κακόηθες VI. 225. 13.

διαβουλεύεσθαι, deliberare VII. 364. pen.

διάβροχος, emollitus. ὀστέον τέφρᾳ καὶ ὄξει διάβροχον γενόμενον VII. 945. 9. σύμαχος εἰς τὴν κάτω κοιλίαν ἐνδιδοὺς μαλακὸν καὶ διάβροχον τὸ σιτίον VIII. 788. pen. χόρτος σήπεται ταχὺ διάβροχος γενόμενος IX. 624. 7.

διάβρωσις, corroſio. αἱ τῶν δυσφόρων καὶ δυσπαρακολούθων διαβρώσεις καὶ διαιρέσεις X. 32. pen.

διαβύζειν VIII. 691. antep. vid. not. 70.

διαγανακτεῖν, admodum indignari VI. 274. 8.

διαγγέλλειν VIII. 69. 11.

διάγγελος, internuncius VIII. 701. 3.

διάγειν. περὶ Θήβας ἀδοξῶν καὶ ταπεινὰ πράττων διῆγεν VI. 255. 4. εὔθυμόν τε καὶ ἀπαρενόχλητον ταῖς πενθικαῖς λύπαις τὸν τῆς ζωῆς χρόνον διαγαγεῖν VI. 448. 11. ἐν λόγοις διάγειν VIII. 277. 3.

διαγελᾶν. οἷς ἀὴρ πλησιάζει, ταῦτα περιλάμπεται καὶ διαγελᾷ IX. 742. 2. βυθοὶ ποταμῶν διαγελῶσιν, ὅσον ἀέρος ἐξικνεῖται πρὸς αὐτούς IX. 752. 4.

διαγένεσθαι. ἑαυτῷ πρὸς τὸ ἄριστον ὀξίνην ἐζήτει διαγενόμενος VII. 835. vlt.

διαγίγνεσθαι. γενναίως καὶ καλῶς ἐν ταῖς τῶν ἀναγκαίων τελευτκῖς διαγινόμενοι VI. 454. 4. vid. etiam T. VIII. 217. pen.

διαγιγνώσκειν, constituere, decernere, sibi proponere VI. 792. 6. διαγιγνώσκειν τι σημείῳ τινὶ, signo quodam plane et perspicue aliquid cognoscere VIII. 315. 7.

διαγκωνισμὸς VIII. 550. 6.

διαγορεύειν, protestari VI. 66. 12.

διάγραμμα. ἀφ' ἑνὸς διαγράμματος ἀεὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ πρὸς χάριν εἰωθὼς ὑποκρέκειν VI. 203. 11.

διαγράφειν, delere VII. 360. 9. εἰς πάθη καὶ δυνάμεις καὶ ἀρετὰς διαγράφειν ἕκαστον τῶν θεῶν IX. 34. 6.

διαγριαίνειν, exacerbare. ἄχθεται καὶ διαγριαίνεται τὸ φιλόνεικον τῆς κακίας VI. 267. 12. τὰ πάθη τὰ τῆς ψυχῆς διαγριαινόμενα καταπαῦσαι ῥᾳδίως οὐκ ἔστιν VII. 822. 14.

διαγωγὴ, conditio. ὡς ὕσης κρείττονος τῆς ἐν τῷ τεθνάναι διαγωγῆς, ἢ τῆς ἐν τῷ ζῆν VI. 440. 2. ἐπιτερπεῖς διαγωγὸς (oblectationes) ἀπολλύναι VI. 482. 5. διαγωγή ἐστιν ἐν οἴνῳ τὸ συμπόσιον εἰς φιλίαν ὑπὸ χάριτος τελευτῶσα VIII. 457. 11. διαγωγῆς τινος ἕνεκεν ποιεῖν τι, oblectamenti causa aliquid facere X. 277. 2.

διαγωνίζεσθαι. ψυχὴ διηγωνισμένη μέγαν ἀγῶνα καὶ ποικίλον VII. 96. 6. ταῖς πρώταις (scil. ἀπορίαις) διεγώνισαι μετρίως VIII. 202. vlt.

διαδάκνειν, corrodere, dilaniare X. 546. antep.

διαδεικνύειν, vel ὑναι. μόνα ἆρα ταῦτα τὴν ἐπιμελείας ἰσχὺν διαδείκνυσιν; VI. 6. 5. πολλοῖς διεδείκνυε τὴν μεγαλοφροσύνην VIII. 141. 8.

διαδέχεσθαι τὸν λόγον ἐν ἀργυρίῳ IX. 111. 1. sed vid. not. 24.

διαδικάζεσθαι, disceptare, diiudicare VII. 254. 3.

διαδικεῖν, litigare, causam agere VI. 741. 3.

διάδοσις. δυνάμεις ἀφὰς ἔχουσαι καὶ διαδόσεις ἀπίστους VIII. 212. 4.

διαδοχὴ, successio. ἐγένοντο πλεῖσαι διαδοχαὶ φιλοσοφίας IX. 471. vlt.

διαδρομὴ, discursitatio VI. 234. pen.

διαδύεσθαι. διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος διαδύεται καὶ διέρπει, scil. curiosus VIII. 54. 1.

διαδῦναι, se subducere. ὃ διαδὺς ἀτρέμα διὰ τῶν μαχομένων IX. 452. 1.

διάζευξις, disiunctio VII. 913. 1.

διαζωγραφεῖν, picturam plene conficere X. 173. 13.

διάζωσμα τῆς τροφῆς VI. 500. 5.

διάημι, perflo. ὁ βορέας διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος ὃ διάησιν. ex Hesiodo VII. 823. 10.

διαθάλπειν, calefacere, fouere IX. 189. vlt.

διαθεῖν, currendo certare VI. 216. 7.

διαθερ-

διαθερμαίνεσθαι, penitus calefieri VIII. 462. 10.

διαθερμασίαι X. 564. 7.

διάθεσις ὁμολογουμένη ψυχῆς VI. 87. 5. ἀπαίδευτοι καὶ κακαὶ διαθέσεις VI. 143. 5.

διαθεσμοθετεῖν πάντα, legibus omnia constituere VIII. 266. 2.

διαθηριοῦσθαι, in rabiem verti VII. 305. 17.

διαθολεῖν, turbare, *trübe machen*, de mari dictum, a piscibus conturbato X. 71. 1.

διαθρυλλεῖσθαι, sermonibus hominum celebrari VIII. 684. antep.

διαθρύπτειν, conterere. διατεθρυμμένοι τὰ ὦτα δι' ἀμουσίαν καὶ ἀπειροκαλίαν VIII. 840. 14. τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός. versus Homeri X. 810. 18.

διαίνειν, humectare. ἡσυχῇ τὴν ἀρτηρίαν διαίνουσι καὶ τέγγουσι, scil. aues VIII. 795. 7. τὸ βάψαι διῆνον κέκληκεν ὁ ποιητὴς VIII. 893. pen.

διαιρεῖν. τὸ σῶμα διῆραι VI. 260. 3. vid. etiam T. VIII. 3. antep. τὸ γαῦρον ἐνίοις (scil. νοσήμασι τῆς ψυχῆς) καὶ ὑψηλὸν καὶ διηρμένον ἔνεσιν ὑπὸ κυφότητος VI. 630. 7. διῆρεν (diuertit) εἰς Καύκασον τῆς Σκυθίας X. 787. 1.

διαιρεῖν τι εἰς πολλὰ καὶ μικρὰ καὶ οὐκ ἀναγκαῖα VI. 270. 5. διαιρεῖν μνημεῖον, sepulturam aperire VI. 661. 3. et 4.

διαιρετέον, diuidendum est VIII. 281. 8.

διαιρετέος VII. 735. 3.

διαιρετικὸς, vim diuidendi habens VIII. 776. 4.

διαιρετικῶς IX. 202. antep.

διαισθάνεσθαι, bene sentire VI. 518. pen. et VIII. 183. 4.

διαιτᾶν. τῷ λόγῳ τρέφων καὶ διαιτῶν καὶ διαφαρμακεύων τὰς κάμνοντας VI. 598. 1. ἄνδρας ἐν μάχῃ καὶ ἀγῶνι δι' ἡμέρας γεγενημένης οὐχ ὁμοίως ἀξιῶν διαιτᾶν (eundem victum praebere) τοῖς ἀργοῦσιν VIII. 698. vlt.

διαιτήματα τὰ περὶ τὸ σῶμα VI. 469. 8.

διαίτησις VIII. 769. vlt. sed vid. not. 42.

διαιτητὴς, arbiter VIII. 437. 8.

διακαθαίρειν, expurgare. λόγος διαφωτίζων ἀτρέμα τὴν ψυχὴν καὶ διακαθαίρων VI. 282. 6. vid. etiam T. VIII. 644. 1.

διακαθέζεσθαι, considere VII. 626. 5.

διακαίειν. πλεύσας Ἀθήναζε διψῶν καὶ διακεκαυμένος, scil. amore philosophiae Socraticae VIII. 52. 4. οὐκ ἀεὶ τάσιν πόλεως αἱ περὶ τὰ κοινὰ φιλονεικίαι διακαίουσιν IX. 280. 5. διακεκαυμένη ζώνη, zona torrida IX. 549. 2.

διακαλύπτειν, retegere IX. 62. 1.

διακαρτερεῖν, ad finem vsque in aliqua re perseuerare VI. 170. vlt. vbi est διακαρτερῆσαι λέγοντος, dicentem, et quidem increpantem, patienter vsque ad finem audire. ἡμέρας τρεῖς καὶ νύκτας ἄσιτος διεκαρτέρησε IX. 87. 14.

διακαταδαρθάνειν, obdormiscere VIII. 739. 11.

διάκαυσις ἀτέρος IX. 537. 2.

διακεῖσθαι. φαύλως διακείμενοι VI. 471. 10. διακείμενος ἐκ πλησμονῆς, ἢ κραιπάλης, ἀηδῶς VI. 486. 6. et αἴσχιστα διακεῖσθαι vers. pen. πρὸς τὸ λογικῶς καὶ τεχνικῶς πραττόμενον οἰκείως διακείμεθα VIII. 678. pen.

διακεκριμένως, distincte VIII. 489. 3.

διακενῆς, in caſſum, fruſtra VI. 486. 1.
διακινεῖν, mouere. διακινῶν τὸ προσκεφάλαιον αὐτῷ VI. 233. 11.
διακληρῶν, ſorte aliquid decernere, ſorti permittere X. 557. 2.
διακομίζειν ξένον τινά, hoſpitem adducere VIII. 302. 11. ἀναλαβόντες τὰς παῖδας εἰς Κέρκυραν διεκόμισαν IX. 414. 11.
διακόπτειν τὰς προφάσεις VI. 286. 8.
διακοπτέον, reiiciendum, recuſandum eſt IX. 260. 1.
διάκορος, repletus. σῶμα θολερὸν καὶ διάκορον X. 142. 5.
διακόσμησις, exornatio VIII. 230. 14. et 452. 5.
διάκοσμος X. 583. 7. vid. not. 86.
διακύειν, audire VI. 682. vlt. et VIII. 279. vlt.
διακρατεῖν X. 138. vlt.
διακριβῶν, accurate facere. ὁ τεχνίτης καὶ διακριβωμένος VII. 775. 7. οὐκ ἱκανῶς μοι δοκεῖ — ἐν τοῖς τοιούτοις ζητήμασι διακριβωκέναι τὴν αἰτίαν VIII. 604. antep.
διακρίνειν, diſcernere. οὐδέ κεν ἄλλο ἄμμε διέκρινε φιλέοντέ τε τερπομένω τε VI. 201. 5. ὥστε μηδέτερον διορίσαι, μηδὲ διακρῖναι τὸ ἴδιον, ἢ τὸ ἀλλότριον VI. 531. vlt. λόγῳ διακρίνεσθαι περὶ τῶν δικαίων, diſceptare VIII. 287. pen.
διακροτεῖν, excutere. ἔδοξε τῶν πεδῶν τὰς κρίκας διακροτῆσαι VII. 212. 3.
διακρύειν, reiicere, repudiare. πολλὰ διακρύσεται τῶν οὐκ ἀληθῶς, ὡς ὠφελίμως λεγομένων VI. 101. 7. διακρύεσθαι τὰς βοηθοῦντας VIII. 644. 9. βυλόμενον ἀντιλέγειν τὸν σοφιστὴν διακρυόμενος VIII. 839. 10.
διάκρυσις, reiectio, repulſio. διὰ τοῦ θεῷ τὴν ἀϊδιότητα ποιοῦσιν οὐκ εὖ τῷ θεῷ τὴν ἀϊδιότητα ποιοῦσιν ἐκ φυλακῆς καὶ διακρύσεως τῶν ἀναιρετικῶν VII. 657. 1. διακρύσεις καὶ φυγοὶ τῶν ὀλεθρίων καὶ λυπηρῶν X. 7. 13.
διάκτορος καὶ ὀργανικὸς λόγος IX. 109. 7.
διακυβερνᾶν, perpetuo gubernare aliquid. τὴν Νυμᾶ βασιλείαν — ὁμολογουμένως εὐτυχία διεκυβέρνησε θαυμαστὴ VII. 273. 9. ὅτι κάλλιστα καὶ ἄριστα τὸ θνητὸν διακυβερνᾶν ζῷον VIII. 266. 10.
διακυβεύειν, fortunae aleam experiri. ἔρχη περὶ βασιλείας καὶ τοῦ σώματος ὥρᾳ μιᾷ διακυβεύσων VI. 259. 10. διακυβεῦσαι πρὸς λυτρὸν ὠσαμένης καὶ δεῖπνον VI. 486. 2.
διακωδωνίζειν. διασείσας καὶ διακωδωνίσας τὸ συμπόσιον VIII. 814. 12.
διαλαγχάνειν, adipiſci. ἀρετῆς καὶ κακίας διαφορᾷ τὸ οἰκεῖον ἀεὶ διαλαγχάνοντες VIII. 870. 4.
διαλακτίζειν, reiicere, ſpernere VIII. 569. 9. ſed vid. not. 60.
διαλαλεῖν ἐν ἑαυτῷ, ſecum loqui VI. 534. 11.
διαλαμβάνειν. τῇ κρίσει κατὰ μέρος τὸ ἔργον διαλαμβάνοντες VIII. 272. 1. διαλαμβάνων ἄλλος ἄλλον ἐν τῷ συμπαλαίειν VIII. 347. 8.
διαλανθάνειν. ἀκαρὲς διαλαθεῖν αὐτὸν VI. 280. vlt. ὁ διαλεληθὼς σοφὸς X. 313. 4.
διαλγεῖν, graui dolore animi corripi VI. 258. 6.
διάλειμμα, intermiſſio, interſtitium. ἐν τῷ φιλοσοφεῖν οὐκ ἔστι λαγόνος διάλειμμα προκοπῆς VI. 284. 10. vid. etiam p. 285. 6. τὰ κατὰ τὰς χρόνους διαλείμματα θαυμάζομεν, ἃ τὰ κατὰ τὰς τόπους VIII. 212. 6.
διαλείπειν, loqui deſinere VI. 604. 4.

διάλεξις, collocutio VI. 494. 12. et 14.
διαλιπαίνειν. τὰς ὀφθαλμὰς X. 529. 3.
διαλλακτὴς, reconciliator IX. 60. 4.
διαλύειν. φίλος ὠφέλησεν ἐντυχὼν, ἢ διαλυσάμενος, ἀγνοοῦντος ἐπιμεληθεὶς VI. 233. 4. διαλύσει ὁ βίας (ſcil. quaeſtionem propoſitam), ὡς διέλυσεν αὐτὸς τὸ πρῶτον VI. 555. antep. et pen. διαλύωμεν τὸ συμπόσιον, finem conuiuii faciamus VI. 626. antep. διαλύσαντες, ὅταν δοκῇ, τὴν συνουσίαν VIII. 346. 10.
διαλυμαίνεσθαι, dehoneſtare IX. 406. vlt. τὸ μέγιστον καὶ κάλλιστον ἔργον — αἰτίᾳ φαύλῃ καὶ ὑπονοίᾳ διαλυμαινόμενος IX. 432. pen.
διαλυπεῖσθαι, admodum triſtem eſſe VIII. 285. 8. ſed vid. not. 66.
διάλυσις. ποιήμενοι διαλύσεις, cum pacem componerent VI. 237. 3. οἴκου διάλυσις, euerſio domus VI. 602. 1.
διάλυτος ἐξ ἀφροδισίων καὶ οἴνου καὶ μαλακὸς VI. 515. 12.
διαλωβᾶσθαι, depraua tum eſſe. μεστὸς ἀτόπων καὶ διαλελωβημένων παντάπασι δοξῶν X. 103. 5.
διαμαντεύεσθαι, vaticinari X. 64. 5.
διαμαρτάνειν, aberrare. ὁ θεωρητικὸς βίος τοῦ πρακτικοῦ διαμαρτάνων, ἀνωφελὴς ἐστι VI. 25. 13.
διαμαρτία. ἔχει πάντα διαμαρτίας μεγάλας καὶ ἀγνοίας VI. 581. 6.
διαμᾶσθαι, demetere. διαμώμενοι ταῖς χερσὶ τὴν γῆν VII. 490. 3.
διαμαστίγωσις quid fuerit apud Lacedaemonios VI. 890. 5.
διαμάχεσθαι πρὸς τὰ πάθη VI. 275. 4. πρὸς φίλημα καλὸν, ἢ καλῆς, διαμαχησάμενος VI. 301. antep. διαμάχεσθαι πρὸς τοὺς πολεμίους VI. 547. 10.
διαμείβεσθαι, permutare. ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον VI. 291. 7. et VII. 847. vlt.
διαμειδιᾶν, ſubridere VII. 515. antep. et VIII. 228. 13.
διαμελαίνειν, nigrum eſſe. διαμελαίνων ἀὴρ IX. 647. 14. διαμελαίνουσιν οἱ καταλαμβανόμενοι ταῖς ταφαῖς τόποι IX. 741. antep.
διαμελίζεσθαι, cantillare, modulari X. 53. 4. ſed 2) dilaniari, in fruſta diſſecari X. 127. 3.
διαμελισμὸς, dilaniatio membrorum VII. 399. 8. 415. 1. 528. 1. et X. 144. 7.
διαμερισμὸς VIII. 592. vlt. ſed vid. not. 56.
διαμηχανητέον, opera danda eſt VI. 499. 4.
διαμιλλᾶσθαι, certare. τῶν δημαγωγῶν διαμιλλωμένων τοῖς ἐγκωμίοις αὐτοῦ πρὸς τὸν δῆμον VIII. 146. 10.
διαμιλλητέον, contendendum, certandum eſt IX. 254. 14.
διαμολύνειν, inquinare. τὰ ὦτα ταῖς ταυτολογίαις, ὥσπερ παλίμψηστα, διαμολύνοντες VIII. 9. vlt.
διαμονὴ, permanſio in vita VI. 431. pen.
διαμονομαχεῖν πρὸς ἀδελφὸς, cum fratribus proelio ſingulari decertare VII. 883. 5.
διαμορφοῦσθαι, penitus efformari. πολλάκις οὐδὲ τὸ σχῆμα τῆς φωνῆς ὁ τοῦ ἀέρος σάλος ἔναρθρος ἐξ πρὸς τὴν αἴσθησιν ἐξικνεῖσθαι καὶ διαμεμορφωμένον VIII. 882. 1. λέγει (ſcil. Plato), τὴν ὕλην διαμορφωθῆναι ὑπὸ τῆς ψυχῆς X. 267. 7.

διαμόρφωσις τῆς ὕλης X. 243. 7. et 268. 14.
διαμπερές, in totum, prorsus VI. 105. 13.
διαμφισβητεῖν, disceptare X. 27. 14.
διαναπαύειν τὸ σῶμα, corpus ad quietem componere VI. 517. 9.
διανανμαχεῖν, proelio nauali decertare. IX. 441. 12.
διανέμειν, distribuere. διανέμεσθαι τὴν ἀρχήν, principatum inter se diuidere VI. 459. 10. θεὸς πᾶ καὶ ὁ τῶν φίλων χορὸς εὐγνωμόνως διανεμόμενος ἐν ταῖς συμπεριφοραῖς VIII. 705. 4.
διανέμησις κοινῶν IX. 257. 15.
διανεμητικός, qui diuidi potest X. 173. 10.
διανήχεσθαι, enatare VII. 224. 8. et 225. 2. γῇ προσέξων τὸ σῶμα καὶ διανηξόμενος X. 540. 8.
διανισάνει. μόλις διανασάντες VIII. 353. 6. vid. etiam p. 357. 5.
διανόημα, sententia. διανοήματος εὐτέλεια VI. 145. 11. αἱ τῶν πολλῶν διαλέξεις — οὐ μόνον τοῖς ὀνόμασι παραπετάσμασι χρῶνται τῶν διανοημάτων — VI. 149. pen.
διανόησις X. 10. 3.
διανοητικόν, τό, vis intelligendi, mens VII. 771. 9.
διανομὴ τῶν πραγμάτων, dispensatio rerum VI. 389. 13.
διανύειν, perficere, consummare X. 457. 2.
διανυκτερεύειν, pernoctare IX. 742. 11.
διαξιφισμός, digladiatio VIII. 359. 12.
διαπαγκρατιάζειν, pancratio concertare IX. 234. 8.
διαπαιδαγωγεῖν. τοσαύτης τὸν πόθον ἐλπίδος διαπαιδαγωγήσας VIII. 356. 14. διαπαιδαγωγεῖν τοὺς πίνοντας VIII. 425. 1.
διαπαίζειν, illudere. τὸν Αἰσχύλον διαπεπαιχὼς ὄγκον (fastum) VI. 294. 4.
διαπαλαίειν, luctari inter se VII. 33. 6. et 213. 5.
διαπάλη, colluctatio VI. 185. 9.
διαπανυχίζειν, per totam noctem aliquo in loco perseuerare, ad sacra ibi peragenda IX. 103. 9.
διάπασμα, quod inspergitur X. 116. 13.
διαπατᾶν, decipere. διαπατημένη καὶ ψευδὴς δόξα VI. 444. antep.
διάπειρα, periculum, experimentum. ἑαυτὸ λαμβάνειν διάπειραν VI. 299. 8.
διαπειρᾶσθαι, tentare VI. 237. 11.
διαπείρειν, transfodere. λόγχῃ τὸν μηρὸν διαπαρεὶς VII. 308. vlt. ψυχὴ διαπεπαρμένη ἥλοις διαπύροις VIII. 245. 10.
διαπέμπεσθαι, transmittere VI. 590. antep. et vlt.
διαπεράν, pertransire. εὐδαιμονέστατον καὶ τελειότατον βίον διαπεράσας VI. 432. 6.
διαπέτεσθαι λειμῶνας ἰῶν καὶ ῥόδων καὶ ὑακίνθων VI. 151. 3.
διαπικραίνεσθαι πρὸς γύναια, adversus mulieres exacerbari VII. 792. 7.
διαπίπτειν. ἐφοβήθη διαπεσεῖν, timuit, ne arte peccaret VI. 689. 1. διαπεσόντες, elapsi VIII. 358. 11.
διαπλασμὸς IX. 478. vlt.
διαπλάττειν, confingere VIII. 195. 6.
διαπλέκειν. συνείρειν καὶ διαπλέκειν ἡδὺ μὲν, ἐφήμερον δὲ καὶ ἄκαρπον ἔργον VI. 151. 2. διαπλέκουσα ζώνια καὶ κεκρυφάλους VI. 584. antep.
διάπλεως, impletus. λογισμὸς διάπλεως ὀργῆς καὶ μανίας VIII. 177. 8. τῶν πρὸς ἐκεῖνα γενομένων ἐλέγχων τίς οὐκ ἤδη διάπλεώς ἐστιν X. 377. 1.
διαπληκτίζεσθαι πρός τι γύναιον IX. 45. 6.
διαπληκτισμοὶ οἱ πρὸς Σωκράτην περὶ Ἀγάθωνος VIII. 837. 7.
διαπνόησις ἡ τῷ πυρῷ εἰς τὸν ἄρτον VIII. 769. antep. sed vid. not. 41.
διαποικίλλειν, varie exornare. χάσμα ὕλῃ καὶ χλωρότητι καὶ χλόαις ἀνθέων ἅπασαις διαπεποικιλμένον VIII. 238. 6. τύχη καθάπερ δρᾶμα τὴν πρᾶξιν ἡμῶν ἀπ' ἀρχῆς διαποικίλλουσα κινδυνώδεσιν ἐπεισοδίοις VIII. 355. 12.
διαπολιτεία, certamen de republica VIII. 30. 7.
διαχρομένειν VII. 412. 13. vox suspecta: vid. not. 97.
διαπονεῖν τι ἱκανῶς VI. 26. 10. διαπονήσας τὸ σῶμα γυμνασίοις VIII. 223. 3. τετραετῆ χρόνον αὐτὸν διεπόνησε, μιμούμενος αὐτῷ τὰς λόγους, orationes eius imitari contendit IX. 357. 11.
διάπονος, laboribus defatigatus. πρὸς τὰς καλὰς πράξεις καὶ μεγάλας μὴ διάπονον ἔχειν τὸ σῶμα VI. 514. vlt.
διαπόντιος, transmarinus. ἀλλόφυλοι καὶ διαπόντιοι βασιλέων ἡγεμονίαι VII. 258. 1. ὁ σὸς ἔρως — διαπόντιος πέτεται IX. 6. 7.
διαπορητικὸς, ad dubitandum propensus. τὸ μάχιμον καὶ διαπορητικὸν VII. 552. 9.
διαπορθεῖν, deuastare VIII. 138. 14.
διαπράττεσθαι, exigere. ἵνα πεισθέντες διαπράττωνται παρ' ἀλλήλων, ἃ βούλονται VI. 523. 14. ἱερεῖον διαπεπραγμένον, sacrificium mactatum et consumtum VI. 698. 2. διαπράττεσθαί τινι φυγὴν ἀντὶ θανάτου, perficere, vt aliquis, mortis poena ei remissa, exsilio tantum mulctetur VIII. 282. 4. διαπράττεσθαι ἑαυτῷ δυναστείαν τινὰ καὶ ἀρχήν, principatum aliquem sibi acquirere IX. 45. pen.
διαπρέπειν κάλλει, forma excellere IX. 91. 1.
διαπρεπῶς ἀγωνίζεσθαι μάχην τινὰ IX. 464. 13.
διαπρίειν τὴν δρμιὰν X. 68. 4.
διαπτερύσσεσθαι, alas expandere X. 732. antep.
διαπτοεῖσθαι, percelli. ψυχαὶ ἔκφρονες καὶ διεπτοημέναι VIII. 232. 6.
διαπτύειν, respuere. τῶν βρωμάτων τὰ καθαριώτατα καὶ πολυτελέστερα δυσχεραίνουσι καὶ διαπτύουσι καὶ παραιτοῦνται οἱ νοσοῦντες VI. 384. 7. ὁ ὠὰ καὶ ἀμύλια καὶ σταύνειον ἄρτον διαπτύων VII. 826. vlt.
διαπτύσσειν, explicare. ὑπ' αὐγὰς διαπτύξας τὸν ἔρωτα VIII. 465. 9.
διάπτωμα, lapsus VII. 831. pen. et vlt. et 832. 1. et X. 330. 6. et 9. et 331. 4.
διαπυθάνεσθαι, inquirere, interrogare VI. 100. 2. et 567. 11.
διάπυρος, feruidus, vehemens. τὰ ἐρωτικὰ καὶ διάπυρα VI. 74. antep. τῷ μέλλοντι σώζεσθαι δεῖ φίλους ἀγαθοὺς, ἢ διαπύρους ἐχθρούς, ὑπάρχειν. dictum Diogenis VI. 275. 9. vid. etiam p. 305. 15. vbi eadem sententia occurrit, quanquam verbis paulo mutatis; et ita etiam p. 332. 3. vbi Antistheni tribuitur. ἔνθρωποι διάπυροι

διάπυροι πρὸς ὀργὴν καὶ θυμοειδεῖς VIII. 279. 9.

διαρθροῦν, efformare. ἕκαστα τοῖς εἴδεσι διαρθροῦσιν VIII. 520. pen. ἐπὶ τῶν θηλυκῶν ἐν διμήνῳ διαρθροῦσθαι, membra perfici: dogma Aſclepiadis IX. 601. 3.

διάρθρωσις, formatio artuum VI. 884. 6. et IX. 600. 13. et 601. 1.

διαρίθμησις τῶν χρημάτων VI. 97. 2.

διαρκὴς, ſufficiens, firmus, durabilis. τὸν ἀπὸ σώματος καὶ ὥρας ὀξὺν ἔρωτα — δεῖ μὴ διαρκῆ, μηδὲ βέβαιον νομίζειν VI. 525. 6.

διαρμόζεσθαι τὸν βίον VI. 326. 15. κιθάρα διηρμοσμένη πρὸς ᾠδὴν X. 508. pen.

διάῤῥαμμα, ſutura X. 70. 9.

διαῤῥάπτειν, inſuere, ibid. verſ. 7.

διαῤῥεῖν, diffluere. δειλὸς ἀνὴρ καὶ ἄναλκις, ὑπὸ πλήθης καὶ μαλακίας διεῤῥυηκὼς VI. 117. 7.

διαῤῥηγνύναι, dirumpere. διεῤῥωγὸς ὑπόδημα VI. 305. pen.

διάῤῥοια, alui profluuium VI. 478. 13. et 489. 7.

διασαφεῖν, aperte aliquid explicare VIII. 694. 3. ἡ ἐκ τῆς νοητικῆς καὶ τῆς αἰσθητικῆς ὑσίας λεγομένη μίξις ἣ διασαφεῖται, πῇ ποτε — X. 207. 12. vid. etiam p. 270. 4. et 271. 16.

διασείειν, concutere, exagitare. ἅμα τε διεῳωτῶν καὶ διασείων τὸν Εὐθύφρονα μετὰ παιδιᾶς VIII. 293. pen. τοῖς φορείοις ἀτρέμα διασεισθέντες X. 522. 7.

διασημαίνειν, ſignificare, *zu erkennen geben* VIII. 232. 14. οἱ τὰ δίκτυα διασημαίνοντες φελλοὶ VIII. 338. antep.

διάσημος, illuſtris. μεγαλαυχίας ἐμπίπλαντα καὶ φρυάγματος οἱ γονέων διασήμων VI. 2. 13.

διασήπεσθαι, computreſcere VII. 198. 10.

διασιωπᾶν, conticeſcere VI. 787. 12.

διασκαλεύειν, effodere X. 80. 9.

διασκάλλειν, *idem* X. 82. 3.

διασκεδᾶν, diſſipare IX. 450. vlr. διεσκέδασε τὸ φοβερὸν καὶ πικρὸν τῆς ἀπειλῆς IX. 248. antep.

διασκέπτεσθαι, conſiderare, inquirere VI. 321. 5. et 452. 13.

διασκευάζειν, inſtruere. οἱ ἱππεῖς διασκευασάμενοι καὶ προσεξελάσαντες VII. 365. pen. τὸ χάρωνος — διασκευάζοντος ἡμᾶς ἐπὶ τὴν πρᾶξιν VIII. 355. pen.

διασκοπεῖν τὰ θεῖα καὶ δαιμόνια πράγματα VIII. 173. 11.

διασκώπτειν, ludificari. ἀτυφίᾳ κενῇ διασκώπτων αὐτὸς ἑαυτὸν VI. 305. vlr.

διασμήχειν, abſtergere, detergere VIII. 769. 4.

διασοβεῖν, ad faſtum inflare VI. 115. vlr. πάσχειν κακῶς καὶ διασοβεῖσθαι πολλάκις, ſaepius abigi VIII. 904. 7.

διασπᾶν, dirumpere, diſcerpere. τὰ συναρμοσθέντα τῶν σκευῶν κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῆς τυχούσης ῥᾳδίως διασπᾶται προφάσεως VI. 524. pen. τιθασσὸν χῆνα — ἐφ' ἡδονῇ καὶ ὄψῳ διασπῶντες καὶ κατακόπτοντες X. 4. 5.

διασπαράττειν, diſcerpere, dilaniare X. 805. 10.

διάσπασμα, auulſio. πολλὰ καὶ συνεχῆ προσκρούσματα καὶ διασπάσματά (ſcil. a philoſophiae ſtudio abſtrahentia) λαμβάνειν VI. 286. 4.

διασπασμὸς, ὕπνος ἀνωμαλίας ἔχων καὶ διασπασμὸς VI. 490. 6.

διασπείρειν, diſſeminare, diſpergere, αἰνίττεται τὸ πῦρ ὑπὸ τῆς Προμηθέως μερισθὲν ἄλλο ἄλλῃ διασπαρῆναι VI. 375. 6. οἱ ὄνειροι — τὸ ἁπλῶν καὶ ἀληθὲς παραλαμβάνοντες διασπείρουσι VIII. 240. 7.

διασπορὰ τῆς ψυχῆς εἰς κενὸν καὶ ἀτόμους X. 546. 7.

διάστασις τῶν στοιχείων, diſtantia elementorum IX. 509. 6. vid. etiam T. X. 231. 10. 11. et 13. et 239. 7.

διαστατὸς. σῶμά ἐστι τὸ τριχῇ διαστατὸν, πλάτει, βάθει, μήκει IX. 498. antep. ἀπεφήναντο, τὴν ψυχὴν ἰδέαν εἶναι τῆ πάντη διαστατῆ κατ' ἀριθμὸν συνεστῶσαν ἁρμονίαν περιέχοντα X. 268. 7.

διαστέλλειν, dimouere, aperire, τῇ βακτηρίᾳ τὴν σκηνὴν διαστείλας VI. 693. 2. διαστέλλειν τὸ φῶς εἴσω βιαζόμενοι καὶ τολμῶντες VIII. 54. 14.

διάστημα, interuallum, ſpatium. τοῖς θεοῖς πᾶν ἀνθρωπίνου βίου διάστημα τὸ μηδέν ἐστι VIII. 193. antep.

διαστρέφειν, peruertere. τὰς μύθους ἀλληγορίαις παραβιαζόμενοι καὶ διαστρέφοντες VI. 68. 14. καθάπερ ξύλον τὸ ἦθος ἐκ καμπῆς εἰς τἀναντίον, ἀπειρίᾳ τῆ κατορθοῦν, διαστρέφοντες VI. 243. pen. διαστρέφειν τὴν ἀλήθειαν IX. 446. 3.

διαστροβεῖν, circumagitare. θύννος βολαῖος πέλαγος ὡς διαστροβεῖ VIII. 195. 1.

διαστροφὴ. αἱ μετὰ πάθης διαστροφαὶ τῆς ψυχῆς χαλεπώτεραι VI. 628. 3.

διασυγχεῖν, confundere X. 441. 6.

διασύρειν, perſtringere, traducere VI. 669. 2. τὰς τραγῳδίας τινὸς διασύρειν IX. 312. 3.

διασφὰξ ὄρυς βαρὺς καὶ νοσώδης VIII. 47. pen.

διασχηματίζεσθαί τι εἴδεσι καὶ ἀριθμοῖς X. 219. 14.

διασχίζειν, diffindere. τοξεύματι τὸ τῆς νεφέλης ὀστέον διεσχίσθην VII. 295. 3.

διασῴζειν, ſeruare. διασώζεσθαι τὴν Ἀθηναίων πόλιν ὑπὸ τῆς τῶν ῥητόρων δυσχοσίας καὶ ταραχῆς Melanthius dixit VI. 70. 13. τὴν ἐκ τῆ φιλεῖσθαι καὶ φιλεῖν εὔνοιαν παντὸς μᾶλλον διασώζειν ἀναγκαῖον VI. 388. 10.

διασωτέον, conſeruandum eſt VI. 513. 5.

διάταγμα ἀνθυπάτου IX. 279. antep.

διάταξις κοσμικὴ, ordinatio, diſpoſitio mundi VI. 455. 3.

διαταραχὴ, perturbatio VII. 257. 7.

διάτασις, diſtentio. ἐντὸς διάτασιν καὶ σφήνωσιν τῆ περὶ τὰ νεῦρα πνεύματος ἔχοντος VI. 484. pen. θερμὸν ὕδωρ πίωμεν μετὰ τὰς κόπους, καὶ τὰς διατάσεις, καὶ τὰ καύματα VI. 502. 6.

διατάσσειν τὸν χορὸν, chorum inſtruere VIII. 483. 5.

διατείνειν. ταῦτα πάντα διατεινάμενος εἶπον ὅτι συνῆλθε — VI. 4. pen. ἡ ἐκ γένους εἰς τὰς ἑτέρων φύσεις διατείνουσα ἀρετὴ IX. 263. 3.

διατείχισμα, communitio per muros IX. 458. 11.

διατιθέναι. πρὸς τὰς ἐλέγχοντας καὶ νουθετοῦντας ἐχθρῶς καὶ ἀγρίως διατιθέμενοι VI. 305. 7. ἡδέως διατίθεσθαι VIII. 492. 6.

διατινάσσειν, concutere VII. 274. antep.

διατμίζειν, euaporare. τὸ ὑγρὸν κατασπᾶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς διατμιζόμενον VIII. 470. 4. ἱδρῶτα δροσώδη καὶ λεπτὸν διατμίζειν VIII. 776. pen.

διατορνεύειν (insculpere) ἐν σημάμῳ γράμμασιν ἔπη τῶν Ὁμήρου X. 459 12.

διάτορος, penetrans, clarus. φθέγγεσθαι μέγα τι καὶ διάτορον VII. 211. 2.

διατραχηλίζειν, obtorto collo arreptum praecipitare VII. 953. 10.

διατρεῖν X. 135. 4. sed vid. not. 41.

διατρέπεσθαι, pudore affici VI. 740. 3. τὸ δυσωπούμενον καὶ διατρεπόμενον VIII. 98. 5.

διατρεπτικὸς λόγος, sermo vim habens aliquem ab aliqua re deterrendi IX. 152. 5.

διατρέχειν. εἴδωλα ἐνδυόμενα τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ διατρέχοντα IX. 71. 9.

διατρίβειν περὶ λόγους, sermonibus operam dare VI. 607. 9. φανερῶς διατρίβειν ἐπὶ λόγοις καὶ φιλοσοφίᾳ VIII. 276. 9.

διατριβή, mora. μαθήσεις ἐπισάσεις καὶ διατριβὰς λαμβάνουσα VI. 175. 3. 2) schola VI. 264. 10.

διατροπαὶ ναυτιώδεις VII. 741. antep.

διατροφή, nutrimentum VI. 499. pen.

διατρύγιος vocatur vitis apud Homerum VIII. 766. 1.

διάττειν, profilire, emicare. διάττειν ἐπ' εὐθείας ἄνω VIII. 231. pen. διάττοντες, genus meteori in aëre versantis IX. 538. 1. et 539. 1.

διατυπῶν, conformare, animo concipere. ἐξεμόρφωσε καὶ διετύπωσε τῆς φύσει τυραννικῆς ψυχῆς, οἷα — VI. 308. pen. vid. etiam T. IX. 645. 13.

διαυγάζειν, perfulgere. τὸ πνεῦμα τῇ πληγῇ καὶ τῷ σχισμῷ διαυγάζει IX. 539. 16.

διαυγασμὸς, splendor ibid. vers. 13.

διαύγεια, pelluciditas IX. 620. 3.

διαυγὴς καὶ καθαρὸς ἀὴρ, clarus et pellucidus aër VIII. 332. 13.

διαφάγειν. διαφαγὼν τὴν γλῶτταν VIII. 13. 7. et ita etiam διέφαγε τὴν γλῶτταν Tom. IX. 375. 1.

διαφαίνεσθαι, apparere, adesse VIII. 274. 6. ἐκλάμψας καὶ διαφανεὶς VIII. 510. 4.

διαφανὴς, pellucidus. περιλαμπόμενοι κύκλῳ καὶ διαφανεῖς ἐντὸς VIII. 233. 13. ὅταν ἦθος ἁγνὸν καὶ κόσμιον ἐν ὥρᾳ καὶ χάριτι μορφῆς διαφανὲς γένηται IX. 72. 2.

διαφαρμακεύειν. τῷ λόγῳ τρέφων καὶ διαιτῶν καὶ διαφαρμακεύων τὰς κάμνοντας VI. 598. 2.

διάφασις. μῦθοι καὶ λόγοι ἀμύδρας ἐμφάσεις τῆς ἀληθείας καὶ διαφάσεις ἔχοντες VII. 396. 6.

διαφαυλίζειν, reprehendere, contemnere. διαφαυλίζων τὰ ἔργα καὶ καταγελῶν VII. 196. vlt.

διάφαυσις, illustratio IX. 671. 14.

διαφέρειν. διαφέρεσθαι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐστιάζειν, dissentire inter se VI. 83. 8. vid. etiam p. 528. 4. περὶ κρεμάτων διαφέρεσθαι πρός τινα VI. 249. 7. Ὅμηρος τὸν πρῶτον ὑ διηνέχθη τῶν στίχων ἅμετρον ἐξενεγκών VI. 300. 2. σύ τοι διάφερε τῶν κακῶν, melior esto malis VI. 328. 2. ἀνάγνωσις κινοῦσα μαλακῶς καὶ διαφέρουσα πράως τὴν φωνὴν VI. 494. 14. φήμη τις διηνέχθη (rumor dilatus est) περὶ σωτηρίας αὐτῶν καὶ κομιδῆς VI. 622. 2. κατ' ἀλκὴν διαφέροντες, fortitudine praestantes VIII. 359. 11. νεανίαι ἀκμῇ καὶ ἀνδρείᾳ διαφέροντες IX. 93. 8.

διαφερόν-

διαφερόντως, eximie, prae aliis VI. 386. 4.

διαφεύγειν, memoria excidere VI. 300. 1.

διαφθείρειν. ὑπ' εὐτυχίας ἀβεβαίου διεφθορὼς καὶ τετυφωμένος VI. 257. 1.

διαφθορὰ, corruptela. τὰς τῶν παιδίων ψυχὰς ἐξ ἀρχῆς ἀνοίας καὶ διαφθορᾶς ἀναπιμπλάναι VI. 10. 11.

διαφιέναι, dimittere. προσαγαγὼν τοὺς δύο σκύλακας διαφῆκε VI. 8. 3. vid. etiam p. 662. 4.

διαφλέγεσθαι, incendi. διεφλέχθη τὸν θυμὸν ὑπὸ τῶν μελῶν VII. 322. 10.

διαφοιτᾶν, abire. οὐκ ἔστι σιωπῆσαι τὸ λεχθὲν, ἀλλ' ἐκκέχυται καὶ διαπεφοίτηκεν VIII. 14. 7. ταῦτα διαπεφοίτηκεν (penetrarunt) αὐτοῦ τῆς φιλοσοφίας X. 559. 9.

διαφορὰ, contentio, rixa, discordia VI. 247. 2. et 8. et ita ἐκκαίειν καὶ ποιεῖν διαφορὰν p. 269. 3.

διαφορεῖν, dispellere. οἶνῳ δὴ τὸν οἶνον, κραιπάλῃ δὲ τὴν κραιπάλην ἐξελόντες καὶ διαφορήσαντες VI. 485. 14. διαφορῶν ἐλαφρῶς τὸ πνεῦμα VI. 507. antep. ὁ συμποτικὸς λόγος οὐκ ἐᾷ διαφορεῖσθαι παντάπασιν ὑπὸ τοῦ οἴνου τοὺς πίνοντας VIII. 621. 13. διαφορεῖν τὴν τροφὴν, digerere, concoquere VIII. 659. 1. vid. etiam vers. 7.

διαφόρησις. μεταβολὴ πλάνην τινὰ καὶ διαφόρησιν ἔχουσα VII. 528. 7.

διάφορος. τοῦτο ἴσως διάφορόν ἐστιν VI. 541. 2. sed vid. not. 82. ὑ μετείληφε παιδείας διαφορὰ καὶ περιττῆς VIII. 278. 1.

διαφόρως, diuerso modo VIII. 516. 10.

διάφραγμα, sepimentum VIII. 795. 1.

διαφυλακτικὴ θεὸς VII. 116. 5.

διαφυλάττειν, custodire, obseruare. διαφερόντως τά τε πρὸς θεοὺς καὶ τὰ πρὸς γονεῖς καὶ φίλους ὅσια καὶ δίκαια διαφυλάξας VI. 386. 5.

διαφῦναι. ἀρχή μία, καὶ δύναμίν τινα καὶ κοινωνίαν διαπεφυκυῖαν ἀναφέρουσα VIII. 215. 5.

διαφυσᾶν, perflare IX. 742. 12.

διαφωνία, discrepantia. τοσαύτης ἀναπλεών ἐστι ταραχῆς καὶ διαφωνίας τὸ κακόηθες αὐτοῦ τῶν λόγων IX. 417. 4. πολλὴ ἡ τῶν συντεταχότων διαφωνία X. 651. 7.

διάφωνος, dissonus X. 172. 15. et 669. 9.

διαφωτίζειν, illustrare. λόγος διαφωτίζων ἀτρέμα τὴν ψυχὴν καὶ διακαθαίρων VI. 282. 6.

διαχαίνειν, hiare, os diducere X. 63. 8.

διαχαράσσειν, effingere. μορφωμένων τούτων καὶ διαχαρασσομένων VIII. 521. 4.

διαχειμάζειν, hybernare IX. 740. 5.

διαχεῖν, diffundere, perfundere. διακεχυμένος τρυφὴν VI. 167. antep. ὁμιλίαις καὶ λόγοις ἐπιεικέσιν ἐκπραύνειν καὶ διαχεῖν τινα VI. 276. 9. ἐξαμαυροῦσθαι καὶ διαχεῖσθαι βαδίως VI. 483. vlt. ἐγείρειν τῷ λόγῳ καὶ κατάρδειν καὶ διαχεῖν τὴν φιλοφροσύνην VI. 594. 9. διακεχυμένοι τοῖς προσώποις VII. 625. 10. ἴδι τε καὶ πείρᾳ διαχέαι (dissipare, confundere) τὰ βεβουλευμένα IX. 450. 7. ἡ θερμότης διαχεῖ τὴν αἴσθησιν τοῦ ἁπτομένου IX. 736. 8.

διαχρῆσθαι ἑαυτὸν, sibimetipsi manus violentas inferre VII. 23. 3. et IX. 92. vlt.

διάχρυσος, aureus. ὑποδήματα διάχρυσα VI. 538. 3. χιτῶνες διάχρυσοι VIII. 192. 12.

διάχυσις. λαμπρὰς εὐωχίας συνίσαντα μετὰ μισθοφόρων καὶ τῆς ἄλλης διαχύ-

διαχύσεως VI. 436. vlt. τῦτο ἐκείνῳ γέλωτα καὶ διάχυσιν παρέσχε VIII. 501. antep.

διαχωρεῖν, expandere VIII. 706. 8.

διαψαύειν, tangere X. 449. antep.

διαψεύδεσθαι. ἡ ἀθεότης λόγος ἐστὶ διεψευσμένος VI. 630. 4.

διβολία, genus veſtimenti IX. 24. pen.

διδακτὸς. τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ ζητῶ. ex Sophocle VI. 369. antep.

διδάσκειν. παῖδ' ἔτ' ἐόντα χρεὼν δὴ καλὰ διδασκέμεν ἔργα. verſus Phocylidis VI. 10. antep.

διδόναι. ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶ, τί δεῖ φίλων; verſus Euripidis VI. 252. pen. εὖει ἄτερ δαλῦ, καὶ ὠμῷ γήρᾳ δῶκε. verſus Heſiodi VI. 381. pen.

δίδυμάονες, gemini, vocantur ſomnus et mors VI. 408. antep.

διεγείρειν, e ſomno excitare VI. 409. pen. διεγείρειν τὰ πένθη διὰ κολακείαν VI. 447. 13.

διέδεσθαι, perrodere. διέδεταί σε τὸ σῶμα προσφὺς VI. 649. 3.

διείδειν, perſpicere, cognoſcere. τὸν ἄχρηστον, ἢ ψευδῆ, μᾶλλον διεῖδε καὶ κατεφώρασε VI. 142. 5.

διειλεῖν βιβλία, libros euoluere X. 301. 12.

διειλιγμὸς VIII. 775. pen. ſed vid. not. 66.

διεκθεῖν, diſcurrere, tranſire VIII. 329. vlt. et IX. 628. antep.

διεκπεράν. τί ταῦτα δεῖ τένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν VI. 422. 6.

διεκπίπτειν, excidere per foramen VI. 186. 1. διεξέπεσον ἀθρόοι μετὰ τῶν γυναικῶν VII. 22. 6.

διεκπλεῖν τὰ ἕλη VII. 411. 13.

διεκπνοὴ IX. 528. antep.

διέλασις, transactio VIII. 618. 2.

διελίττειν, explicare. ὐδὲν δεῖ περαιτέρω τὴν ἀλαζονείαν τῦ λόγυ διελίττειν VII. 619. 4.

διελκύειν τὸν βίον, vitam perageré X. 277. 4.

διεξάγειν, tranſigere. νόμος, καθ' ὃν διεξάγεται τὰ γινόμενα VIII. 248. 11. τῆς τοποθεσίας τὴν ἰδέαν διεξαγάσης X. 766. 1.

διεξελαύνειν, traiicere fluuium VII. 26. antep. et 27. antep. vbi τὸν ποταμὸν additur. ἐρασθεὶς καὶ ἐρωμένυ μέσος ὐδὸὺς πώποτε διεξῆλθε πολέμιος, ὐδὲ διεξήλασεν IX. 50. 9.

διεξιένα (ab εἶμι), perlegere. φιλοσόφων συγγράμματα διεξιών VI. 295. 3. 2) percurrere, de ſtellis, certa loca percurrentibus VI. 564. 13.

διέξοδος. εἴτε διαγωγή τις ἐστὶν ἀνθρώπυ πράξεων ἔχυσα διέξοδον VI. 602. 5. πλήθυσι γάρ τοι καὶ ἀνέμων διέξοδοι ἠλεῖαν ὄρνιν VIII. 865. 4.

διέπειν, adminiſtrare VIII. 335. 11. et ita διέπειν τὰ πράγματα, rebus publicis praeeſſe IX. 318. 14.

διέραμα X. 478. antep.

διεργάζεσθαι, perdere. ὑπερείδειν καὶ διεργάζεσθαι τὴν κακίαν VI. 262. 7. φαρμάκοις ἐπεχείρησε διεργάσασθαι τὸν ἄνδρα VII. 45. 12.

διερείδειν φθόνον VI. 226. antep.

διερείδειν, ſuffulcire VIII. 98. 12. τῦτο ἤκιστα διερείδεται πρὸς τὸ γῆρας IX. 146. 12.

διερευνᾶσθαι, inueſtigare. τὰ βυλευόμενα διορύττων καὶ διερευνώμενος

μενος VI. 324. 11. vid. etiam T. VIII. 270. antep.

διερὸς, humidus, madidus X. 426. 4.

διέρπειν, perrepere. ὁ πολυπράγμων διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχρους, ὡς πνεῦμα, διαδύεται καὶ διέρπει VIII. 54. 1.

διέρχεσθαι, perlegere VI. 50. 5. et 51. 9. τὸν βίον δικαίως καὶ ὁσίως διελθών, qui vitam iuſte et ſancte peregit VI. 459. pen.

διερωτᾶν, interrogare VI. 439. 3.

διεσθίειν τὰ ἀντικνήμια, crura perrodere VI. 650. pen. vid. etiam Tom. IX. 636. 15. 16.

διεσις, interuallum muſicum VII. 530. 13. et X. 228. 1.

διευλαβεῖσθαι, cauere, vitare. τὴν σμικρολογίαν τῆς λέξεως καὶ ταπείνωσιν διευλαβεῖσθαι καὶ φεύγειν VI. 21. vlt. vid. etiam p. 334. pen.

διευτυχεῖν ἀεὶ, perpetua felicitate vti VI. 391. pen. κοινὸν ἀνθρώπων τὸ μὴ πάντα διευτυχεῖν VI. 640. 9.

διέχειν, expandere. αἱ γυναῖκες ἅμα πᾶσαι τὰς κόλπυς διέσχον VII. 14. 16. φησὶ, τῶν ἄλλων ὑγρῶν ἐπιόντα διέχειν ἀδήλως καὶ διασπείρεσθαι τὸν ἰὸν VII. 556. 3.

διεχὴς, diſtans, ſeiunctus. διεχῆ vocantur bona VI. 440. 13. τῆς ὑφῆς τὸ μὴ διεχὲς, de araneis telis dictum X. 29. 9.

διεωρωμένυ VIII. 764. 6. vid. not. 18.

δίζημαι, quaero. πόλλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν. verſus Phocylidis VI. 174. 1. ἀλλά τε δίζηται ἐπέων, παρά τ' ὕατα βάλλει VIII. 58. 1. ὀψέ μ' ἦλθες ἀρχὴν καὶ δημαγωγίαν διζήμενος IX. 134. 12. ἐδιζησάμην ἐμεωυτόν. dictum Heracliti X. 599. 14.

διήγημα, narratio VI. 416. vlt.

διηγηματικὸς, propenſus ad narrandum. οἱ στρατιωτικοὶ πολέμων εἰσὶ διηγηματικοὶ VIII. 41. 10. διηγηματικὸς ὀνείρων VIII. 497. antep.

διηθεῖν, percolare. οἶνον διηθεῖς πυρέττοντι VI. 384. 2. vid. etiam T. VIII. 765. 1.

διήθησις, percolatio VIII. 770. 5.

διήκειν, peruenire. μέχρις ὅ πρός τι χάσμα μέγα καὶ κάτω διῆκον ἀφικόμενος VIII. 237. vlt. συνεὶς τὸν διήκοντα (peruadentem) διὰ πάντων αὐτῆ φθόνον IX. 236. 3. πνεῦμα διῆκον δι' ὅλυ τῦ κόσμυ IX. 495. 1.

διημερεύειν, per totum diem viuere, de quibusdam animalculis, quorum vita vnum tantummodo diem durat VI. 424. 2. ἀεὶ διημερεύειν ἐν σκώμμασι καὶ βωμολοχίαις ἐθίζοντες VI. 505. 9. ἔθος εἶχεν ἐν πεττοῖς καὶ κύβοις τὰ πολλὰ διημερεύειν VII. 105. 12.

διήρης, biremis VI. 288. vlt.

διηχὴς, perſonans. διηχὲς σῶμα VIII. 878. pen.

διθυραμβικὴ λέξις X. 654. 2.

διθυραμβοποιὸς, dithyramborum ſcriptor IX. 752. 1.

διθύραμβος VI. 611. antep.

διιένα (ab εἶμι). τὸ διὸν ἀπταίσως διὰ τῦ λόγυ VI. 283. 8. ſed vid. not. 33.

διιένα (ab ἵημι). ξυσὸν ἱππικὸν ἔχων διῆκε τῶν πλευρῶν VIII. 360. 14. πόροι τεταγμένως καὶ ὁμαλῶς τὴν τροφὴν διιέντες VIII. 575. 4.

διικνεῖσθαι, peruenire VI. 562. 11.

διίπτασθαι, transuolare. ἀνθρώπυς καθεύδοντας διαπτάμενος: de fulmine dictum VIII. 641. 1.

διιστάναι.

διιστάναι. μικρὸν παντελῶς διαστήσας χρόνον, post parui temporis interuallum VI. 451. vlt. τῶν σωμάτων οἱ φιλόσοφοι τὰ μὲν ἐκ διεστώτων λέγουσιν εἶναι — VI. 539. 11. vid. etiam verſ. antep. ἡδονὴν ἀπὸ τῆς ὑγείας διιστάντες VIII. 629. 2. vid. etiam p. 645. 9. ibique not. 7.

δικαιοδοτεῖν, ius dicere IX. 116. 7.

δικαιολογεῖσθαι, ſe defendere, excuſare VI. 224. 2.

δικαιολογία, defenſio VIII. 435. 2.

δικαιοπραγεῖν τὰ μεγάλα, in magnis rebus iuſte agere VI. 514. 14. et IX. 256. 11. ψυχὴ πολλοῖς φρονεῖν καὶ φιλοσοφεῖν καὶ δικαιοπραγεῖν ὀφείλουσα IX. 106. 12. vid. etiam Tom. X. 307. 3.

δικαιοπράγημα, iuſte factum X. 306. antep. et vlt.

δικαιοπραγία, virtus VI. 4. 4.

δίκαιος. ὁ Σόλων κατάρχεσθαι τῶ λόγω δίκαιός ἐστιν, dignus eſt, qui ſermonem incipiat VI. 576. 4. τῶν ἄλλων ἕκαστος ἀποφαίνεσθαι δίκαιός ἐστι τὴν ἑαυτῶ γνώμην VI. 589. 9. τὸ δικαιότατον κρέας vocatur caro ſuilla VIII. 659. pen. et 661. 7.

δικαίωσις. τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ δικαιώσει VI. 206. 11.

δικαιωτὴς ὐχ ὑπερήμερος VIII. 172. 5.

δικανικὸς λόγος IX. 308. 10.

δίκη. παῦε ὕδωρ, δίκην πυρός. dictum Aeſchyli IX. 744. 3.

δικολόγος, cauſidicus X. 287. 6.

δίκταμον, dictamum, nomen herbae X. 58. 1.

δίμορφος, biformis VII. 112. 4.

δινήεις ποταμὸς, fluuius vorticoſus VIII. 716. pen.

δίνησις τροχῶν κεραμικῶν VIII. 327. 1.

δῖνος, vortex, vertigo VII. 593. 4.

διόβλητος, fulmine percuſſus. διόβλητα σώματα VIII. 642. 9. τὰ σώματα τῶν διοβλήτων ἅψηπτα πρὸς πολὺν ἀντέχοντα χρόνον ὁρῶμεν VIII. 731. 2.

διογενὴς, a Ioue genitus; epitheton Vlyſſis VI. 125. 9. vti etiam Achillis VII. 824. 6.

διογκᾶν. ἀδρύνειν καὶ διογκᾶν τῇ θερμότητι τὸν πυρὸν dicitur argilla VIII. 689. 12.

διόγκωσις, moles IX. 88. vlt.

διοδεύειν, peruadere. τῶ αὐτῶ ποδὸς διοδεύοντος τὸν ὅλον σίχον X. 811. antep. vid. etiam p. 812. 3. et 9.

διόθεν, a Ioue VI. 110. 8.

διοίγειν, aperire. πλύτα διοίγων θάλαμον ἥδιστον χερὶ X. 410. 5.

διοικεῖν, adminiſtrare. οἱ ἀπὸ δυοῖν χειροῖν μίαν κοιλίαν διοικοῦντες VI. 359. antep.

διοίκησις, adminiſtratio VI. 609. 4.

διοικητὴς, diſpenſator rei familiaris VI. 684. 9. 10.

διοικητικὸς, aptus ad diſpenſandum, vel adminiſtrandum aliquid IX. 507. 15.

διολισθαίνειν, ſubterlabi VII. 257. 5.

διόλλυσθαι, perire VIII. 709. 7.

διομαλύνειν πρᾴως τὸ πνεῦμα VI. 495. 5.

διονομάζεσθαι, aliud nomen accipere X. 783. 6.

διοπετὴς, a coelo delapſus. διοπετὲς Παλλάδιον VII. 232. 7. διοπετὴς ἀσπὶς VII. 640. 6. διοπετεῖς κανόνες X. 598. 13.

διορᾶν

διορᾶν τῷ λογισμῷ τὸ ἁμαρτανόμενον VII. 757. 11. τὴν κακίαν ἐν ἑαυτοῖς διορῶντες VIII. 199. pen.

διοργίζεσθαι, grauiter iraſci VI. 681. 5. et VIII. 190. 4.

διορθοῦσθαι, emendare. διορθώσασθαι τὸ γενόμενον κακὸν VI. 390. 10.

διορίζειν, definire, certos fines conſtituere VI. 200. 2. ἰδίοις ἕκαστοι διωρισμένοι δικαίοις VII. 302. 6.

διορισμὸς, definitio VI. 200. 2.

διοριστέον, definiendum eſt VI. 95. 14.

διορύττειν, perfodere, perſcrutari. τὰ βυλευόμενα διορύττων καὶ διερευνώμενος VI. 324. 10. ἐπιστόλια ἀλλότρια διορύττειν VIII. 63. vlt.

διοσημεία, ſignum e coelo VII. 199. 13. et VIII. 638. 4.

διοτρεφὴς, a Ioue nutritus, epitheton Menelai VI. 202. 11.

δίοψις τοῦ φωτὸς IX. 737. 3.

διπλασιάζειν, duplicare VIII. 288. 6. et 9. et 289. 2.

διπλόη, duplicitas, ambiguitas X. 458. pen.

δίπους, bipes VIII. 522. 13.

διπρόσωπος, geminam faciem habens: epitheton Iani VII. 89. 8. ſic διπρόσωπος Ἰανοῦ εἰκὼν p. 111. 10.

δισκεύειν, diſco ludere VIII. 427. 1.

δισκοειδὴς, diſci formam gerens VII. 159. 1.

δισάζειν περὶ λυτροῦ καὶ τροφῆς, dubitare, an balneo et cibis fruaris VI. 227. 10.

δίστιχοι καὶ τρίστιχοι κριθαὶ IX. 589. 10.

δίτονον, τὸ, duos tonos habens X. 238. 2.

διϋλίζειν, defecare, percolare VIII. 765. 7.

διφθέρα, pera VI. 566. 10.

διφθοφόρος, lecticarius VII. 374. 6.

δίφυὴς, diuerſa natura et indole praeditus. αὐτῆς ἐστι τῆς ψυχῆς ἐν ἑαυτῇ σύνθετόν τι καὶ διφυὲς καὶ ἀνόμοιον VII. 737. 3. ὃ μίαν πόλιν, ἀλλὰ πάντας ἀνθρώπους, — καὶ ἱμάτια διττὰ καὶ διφυῆ τιθέμενοι X. 460. 5.

δίχογνώμων, qui eſt mentis dubiae, neſcius, quid agat VI. 38. 2.

διχομηνία IX. 420. 9.

δίχόμηνος σελήνη VIII. 615. 3.

διχόνοια, diſcordia. οἰκία στάσεως καὶ διχονοίας γέμουσα VI. 259. 4.

διχοστασία, diſſidium. τὴν Ἀθηναίων πόλιν ὑπὸ τῆς τῶν ῥητόρων διχοστασίας καὶ ταραχῆς διασώζεσθαι Melanthius dixit VI. 70. 15.

διχοτομεῖν. ἡ σελήνη διχοτομοῦσα IX. 674. 5.

διχοφορεῖν, mente dubium eſſe. καὶ τὸ βυλευόμενον τῶ ἀνθρώπω πολλάκις διχοφορεῖ VII. 758. 7.

διχοφρονεῖν περί τινος, diuerſe ſentire de aliqua re IX. 60. 7.

διχοφροσύνη, diſſenſio. ἔριδας καὶ διχοφροσύνας καὶ δυσμένειαν ἐξαίρειν ἅπασαν IX. 278. pen.

δίχρονος, anceps, de vocalibus, quae et longae ſunt, et breues VIII. 942. 8. et vlt.

δίψα. σκώπτειν ἑαυτὸν εἰς τὴν ἄγαν οἶνω δίψαν VIII. 513. 3.

διψαλέος. ὑπολιμώδη καὶ διψαλέα δεῖπνα VIII. 548. 8.

διψητικὸς, ad ſitim propenſus VIII. 517. 10.

διψώδης. σῶμα διψῶδες καὶ πειναλέον VI. 490. 4. τῶ πάθει ἀφιεὶς τὸ διψῶδες καὶ μανικὸν VIII. 199. 6.

διωθεῖν

διωθεῖν ἀθλητῶν καὶ πολεμίων φάλαγγας VI. 27. 12. καθότητι διωσάμενοι τὸ πῦρ VIII. 304. antep.

διώκειν. δεῖ ἐκ τῶν καλῶν διώκειν τὴν ὑπεροχήν VI. 124. pen. πολλάκις ἐν αὐτῷ τῷ λέγειν ζητῶν καὶ διώκων ὄνομα καὶ ῥῆμα διαφεῦγον VI. 300. 1. δόξας ἀκάρπους καὶ κενὰς διώκοντες VI. 514. 4.

διωρισμένως, definite, distincte VII. 634. 3.

δνοφερὸς, caliginosus. βλιχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοὶ VI. 60. 5. et X. 646. antep.

δνοφόεις, idem. ὄμβρος δνοφόεις τε χιγαλέος τε IX. 741. 4.

δόκανα vocata sunt a Spartanis simulacra Castoris et Pollucis VII. 867. vlt.

δόκημα, opinio. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων σοφιῶν X. 400. 2.

δόκησις (mera species et opinio) ἐπίπονε χρείας καὶ κατεσπευσμένης VI. 234. vlt.

δοκιμάζειν τὸν χείριστον, pessimum approbare atque deligere VI. 13. 8.

δοκὶς, trabs, meteoron in aëre versans IX. 538. 1. et 13.

δολερὸς, dolosus, fallax. δολερὰ μὲν τὰ εἵματα, δολερὰ δὲ τὰ χρώματα VII. 96. 10. 11. vid. etiam T. VIII. 560. pen. vbi est δολερὰ εἵματα καὶ χρίσματα, et T. IX. 427. 6. 7. 8.

δολιχοδρόμοι, genus cursorum VII. 896. 12.

δόλιχος, curriculi genus IX. 234. 6. et 366. 3.

δολιχόφρων, longus. ὃ σφιν δολιχόφρονες εἰσι μέριμναι X. 579. vlt.

δολόεις, fallax. ἀμφὶ δέ οἱ δολόεντα φιλόφρονα χεῦεν ὄνειρα IX. 65. 1.

δολόμητις, vafra, versuta, epitheton Clytaemnestrae VI. 91. 10.

δολῶν, defraudare, decipere. δολοῦντες ὀρύγμασι καὶ βρόχοις λύκους καὶ ἄρκτους IX. 35. 8.

δολοφονεῖν, per fraudem interficere IX. 95. 13. et 493. 12. et antep.

δολοφρονεῖν, animo fraudulento esse. τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει δολοφρονέουσα χειρὶ, τῇ ἑτέρῃ δὲ πῦρ. ex Archilocho IX. 744. 7. vid. etiam T. X. 413. pen. vbi idem dictum recurrit, paucis tantum mutatis.

δόμα βασιλικὸν VI. 694. 4.

δόμος, domus VI. 111. 14.

δοξάζειν, opinari, animo sibi repraesentare. εἴ τι πάσχομ', ὧν ἐδόξαζον φρενί. ex Euripide VI. 428. 3.

δοξαστικὴ φορὰ καὶ ὁρμὴ X. 220. 11.

δοξαστὸς, mente concipiendus. οὐκ ἔστιν ὁρατὸς, ἀλλὰ δοξαστὸς, ἡμῖν ὁ θεὸς ὅτος, scil. Amor IX. 31. 3. μιγνὺς τὴν ψυχὴν ἔκ τε τῆς νοητῆς καὶ τῆς περὶ τὰ αἰσθητὰ δοξαστῆς φύσεως X. 205. 6.

δοξοκοπία, inanis et immodica gloriae appetentia X. 529. 2. et 11.

δοξοσοφία, inanis et friuola sapientiae opinio X. 160. pen.

δορκὰς, capraea IX. 35. 5.

δορυάλωτος, bello captus VII. 183. 11.

δορύμαχος, bellicosus. σέβεσθ' αἰδῶ συνεργὸν ἀρετᾶς δορυμάχῳ VI. 115. pen. dictum Timothei, quod iterum citatur T. VII. 283. 3.

δορύξενος quis fuerit VII. 182. antep. et 183. 11.

δορυφορεῖν, satellitum more ambire aliquem VI. 351. pen. satellitem esse VI. 652. 1.

δορυφό-

δορυφόρημα λαμπρὸν VIII. 833. antep.

δορυφορία τῶν τροπικῶν κύκλων IX. 528. 9.

δοτὴρ, dator. ἀγαθῶν δοτῆρες vocantur dii IX. 115. 10. vid. etiam T. X. 397. 9.

δουλεύειν. ψυχὴ γενέσει δουλεύσα X. 267. vlt.

δουλικὸς πόλεμος, bellum seruile VIII. 524. 6.

δουλοπρεπὴς, seruos decens, servilis. τὸ ψεύδεσθαι, δουλοπρεπὲς VI. 37. 13. δουλοπρεπῆ καὶ ἀπαίδευτα τέκνα VII. 936. pen.

δουλῶν, in seruitutem redigere. δοῦλοι γὰρ ἄνδρα, κἂν θρασύσπλαγχνός τις ᾖ, ὅταν συνειδῇ πατρὸς, ἢ μητρὸς, κακὰ VI. 2. 10. μηδ', ἄν τι συμβῇ δυσχερὲς, δουλοῦ πάλιν VI. 390. 3. τὸ μὴ δεδουλῶσθαι σαρκὶ — εὐδαιμόν τι καὶ μακάριον VI. 410. 4.

δοῦνος, vox Celtica, *cliuum* denotans X. 733. 2.

δοχὴ X. 533. vlt. vid. not. 43.

δρακόντιον, paruus anguis VIII. 923. 8.

δρακοντώδης, crudelis, truculentus. ἄγριος καὶ δρακοντώδης τύραννος VIII. 180. 12. αἱ αἱματωποὶ καὶ δρακοντώδεις κόραι, i. e. Furiae IX. 567. 12.

δραματικὸς, ad actiones scenicas pertinens. δραματικὰ καὶ πανηγυρικὰ πράγματα VI. 151. 9.

δραματοποιὸς, dramatum scriptor VII. 372. 6.

δρᾶν, facere. εἰ θεοί τι δρῶσι φαῦλον, οὐκ εἰσὶ θεοί. dictum Euripidis VI. 73. 5. οὐδενὶ θεῶν ἱερὰ κλεπτόμενα καὶ λανθάνοντα δρᾶται κεχαρισμένως ὑπὸ γυναικὸς VI. 531. 3.

δραπετεύειν ἐκ φιλοσοφίας VI. 169. 7.

δραπέτης, fugitiuus VI. 543. antep.

δρασμὸς, fuga IX. 442. 14. 15. et 443. antep.

δρασήριος, acer, strenuus. ἔπαινος ἀρετῆς διάπυρος καὶ δρασήριος VI. 314. 1. δρασήριος ὁρμὴ VI. 630. 8.

δράττειν, prehendere, arripere. ἀφορμῆς δραξάμενος X. 787. 1. et 796. pen.

δρεπανηφόρα ἅρματα, currus falcati VII. 227. 9.

δρέπειν, decerpere, percipere. ὃ ἔχει καὶ δίδωσι, μὴ δρεπόμενοι, μηδὲ λαμβάνοντες VI. 157. 4. ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ αἱρόμενος ἄγρευμα ἀνθέων ἡδομένᾳ ψυχᾷ VI. 348. 3. ἀνθοσμίαν δρέψας VIII. 504. vlt. sed vid. not. 62. τὰς χυμὰς δρέπεσθαι καὶ ἀπολαύειν VIII. 561. 3.

δρησμὸς, ion. pro δρασμὸς, fuga: ex Herodoto IX. 441. 7. et 442. 11. et vlt.

δριμέως, acriter VI. 167. 6.

δριμὺς, acris, acerbus, vehemens. ἡ μέλιττα ἐν τοῖς δριμυτάτοις ἄνθεσι — ἐξανευρίσκει τὸ λειότατον μέλι καὶ χρηστικώτατον VI. 116. 10. αἱ μέλισσαι ἐπὶ τὸν τραχύτατον καὶ δριμύτατον θύμον καταίρουσι VI. 151. 4. λόγῳ δριμεῖ τὴν διάνοιαν ἀχλύος πολλῆς καὶ ἀμβλύτητος γέμουσαν ἐκκαθαίρειν VI. 153. 2. δριμὺ φάρμακον VI. 270. 4. ἑτέραν τινὰ φυλακτέον ἐστὶ τύτοις δριμυτέραν ἐν γράμμασι καὶ μαθήσεσι μικρολογίαν VI. 520. 3.

δριμύτης, acrimonia, acumen. προσοχῆς καὶ δριμύτητος ἐν ᾧ δέοντι θηρώμενοι δόξαν VI. 174. 12.

δρομαῖος Ἀπόλλων VIII. 890. 2. δρομαίους ὄντας ἔτι δεῖ τῶν χρειῶν ἀντιλαμβάνεσθαι λόγων IX. 117. 4. vid. not. 41.

δρομεύς, cursor X. 323. 7.
δρομικός, ad currendum aptus VIII. 543. 4.
δροσίζειν, rore adspergere. δεδροσισμένα δένδρα IX. 618. 1.
δρόσιμος, roscidus IX. 633. 13.
δροσοβολεῖν, rorem spargere VIII. 616. 9.
δροσοβολος, rorem spargens. δροσοβόλοι αἱ πανσέληνοι IX. 633. 5.
δροσώδης, roscidus. ἱδρῶτα δροσώδη καὶ λεπτὸν διατμίζειν VIII. 776. pen. τὸ δροσῶδες ὑγρὸν IX. 618. 4.
δρυμώδης, silvestris VII. 89. 2.
δρυοκολάπτης, picus, nomen avis VII. 88. 1. 4. et vlt. 89. 3. et 271. 2.
δρῦς. ὁ ἐν Πριήνῃ παρὰ δρυὶ σκότος qui fuerit VII. 185. 7. et pen.
δρυτόμος, qui quercus, seu ligna, caedit VIII. 898. 9.
δυάς, numerus binarius. μέτρῳ φιλίας τῇ δυάδι χρώμενοι VI. 350. 4.
δύεσθαι, submergi. αἱ τῶν θεῶν ὀργαὶ παραχρῆμα δυόμενοι, καθάπερ ἔνιοι τῶν ποταμῶν — VIII. 207. 7.
δυναμικός, magnam vim habens. δυναμικὰ ἐρωτήματα X. 290. 4. et 6.
δυναστεία, imperium, dominatus VI. 558. 11.
δυναστευτικὸς λόγος, oratio pro imperio dicta, vt eius, qui omnem sibi arrogat potestatem IX. 256. 12.
δυσὰς ζέφυρος, grauiter, moleste spirans zephyrus IX. 305. 6.
δυσαλγής, grauiter dolens. τὰ τῷ θανάτῳ — οὐκ οἶδ' ὅπως δυσαλγῆ δοκεῖ εἶναι VI. 404. 13.
δυσάλωτος, difficilis expugnatu. χωρίον δυσάλωτον VI. 689. 10. φρούριον δυσάλωτον VII. 237. 8. δυσάλωτος ad animum refertur, qui a vitiis non facile abripitur et expugnatur VIII. 108. vlt.
δυσαναβλαστεῖν VIII. 746. 4. si genuina est lectio: vid. not. 53.
δυσανάκλητος, qui difficulter reuocari potest VI. 276. 12.
δυσανάκρατος, difficilis temperatu et commixtu. δυσανάκρατος ἡ κοινωνία γέγονεν αὐτῶν X. 247. 7. et 272. 13.
δυσανασχετεῖν, indignari, aegre ferre VI. 469. 11.
δυσανιᾶν, molestiam afferre, excruciare. τί τὸ χαλεπόν ἐστι καὶ τὸ δυσανιῶν ἐν τῷ τεθνάναι; VI. 404. 11.
δυσάντητος. ἀχθεινὰ καὶ δυσάντητα τῆς ψυχῆς πάθη VI. 449. 7.
δυσαντίβλεπτος. ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν μικρῶν καὶ μὴ σφόδρα δυσαντιβλέπτων VIII. 103. 4.
δυσαπάλλακτος, qui aegre arceri potest VI. 340. 2. μιαρὰ ποιεῖν πάντα καὶ δυσχερῆ καὶ δυσαπάλλακτα VI. 484. 3. πάθη χαλεπὰ καὶ μεγάλα καὶ δυσαπάλλακτα VI. 641. 9.
δυσαπότρεπτος, qui difficulter auerti potest VIII. 115. 7.
δυσαπότριπτος, idem VI. 204. 10.
δυσαρεστεῖν, displicere. δυσαρεστημένην φιλίαν ἀποθέσθαι VI. 354. 8. τῇ Πολυκράτει τυραννίδι δυσαρεστήσας IX. 481. 6.
δυσάρεστος. ἐν δυσαρέστοις καὶ κραιπαλῶσι — πάντα τὴν αὐτῶν χάριν καὶ ὥραν ἀπόλλυσι VI. 488. 1. ἐνίοις εἰς ἅπαντα τὸν βίον ἐμμένει τὸ πρὸς ἀλλήλους δυσάρεστον VI. 560. 3.
δυσαρέστως ἔχειν πρός τι VII. 860. 13.
δύσαρκτος, qui difficulter regi potest IX. 118. 2.
δυσβάστακτος, difficilis portatu IX. 625. 14.
δύσβρωτος τροφή, cibus ingratus ad edendum VIII. 656. vlt. vid. not. 53.
δυσγένεια, ignobilitas. τοῖς μητρόθεν, ἢ πατρόθεν, ἐκ εὖ γεγονόσιν ἀνεξάλειπτα παρακολουθεῖ τὰ τῆς δυσγενείας ὀνείδη παρὰ πάντα τὸν βίον VI. 1. pen. τῆς δυσγενείας ὀνειδίζειν VI. 127. 12. εἰς δυσγένειαν λοιδορεῖσθαί τινι, ignobilitatem alicui exprobrare VI. 709. 12. τὸ σκῶμμα τῆς δυσγενείας ἥπτετο τῆ βασιλέως VII. 796. 10. δυσγένεια πατρὸς VII. 857. 8. vid. etiam T. VIII. 511. vlt.
δυσγενής, ignobilis VIII. 511. vlt.
δυσδαίμων, miser, improbus. οἵαν ἰδικῶ γυναῖκα ὁ δυσδαίμων ἐγώ. versus comici cuiusdam IX. 82. 13.
δυσδιάθετος. πρᾶγμά τι ποιεῖν δυσδιάθετον X. 331. antep. vid. not. 13.
δυσδιάκριτος, difficilis ad discernendum VIII. 440. vlt.
δυσδιάλυτος, qui aegre dissolui potest X. 91. 4.
δυσειδής, deformis. σῶμα δυσειδὲς καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ VI. 74. 3.
δυσειματεῖν, male et sordide vestitum esse VII. 198. 2.
δυσεκβίαστος, difficilis expugnatu. ἐπιθυμίαι δυσεκβίαστοι VI. 482. 10.
δυσεκθέρμαντος ἕξις, habitus corporis, qui aegre calefieri potest VIII. 472. 1.
δύσεκλειπτος, aegre desinens. ὀφλημάτων ῥίζας πολυπόνους καὶ πολυτόκους καὶ δυσεκλείπτους τιθέντες IX. 296. 1. vid. not. 27.
δυσέκπλυτος, difficilis ad eluendum VII. 903. 15. πᾶν τὸ λιπαρὸν δυσέκπλυτόν ἐστι VIII. 481. 1. vid. etiam T. IX. 117. 3.
δυσέμβατος. κατάστασις δυσέμβατος ὅσα πρὸς τὸ ἀλλόφυλον VIII. 626. 4. sed vid. not. 27.
δυσεντερικός, dysenteria laborans VI. 384. 4. δυσεντερικὰ πάθη X. 483. 11.
δυσέντευκτος, ad quem aegre aditus patet VI. 97. vlt.
δυσεξαρίθμητος, difficilis numeratu VIII. 652. 2.
δυσεξέλικτος, explicatu difficilis. κινήσεις δυσεξελίκτους ἀνακυκλεῖν X. 35. antep.
δυσεξεύρετος, difficilis inuentu VII. 606. 1.
δυσεξίλαστος, aegre placabilis. ἄγρια ποιεῖν καὶ μανικὰ καὶ δυσεξίλαστα τὰ πένθη VIII. 405. 9.
δυσεξίτηλος, non facile euanescens VIII. 781. 14.
δυσεπιβούλευτος τόπος, locus, in quo insidiae strui facile non possunt VII. 113. 9.
δυσεπίμικτος, difficilis commixtu IX. 631. 10.
δυσεπιχείρητος, quem difficulter aggredi et oppugnare aliquis potest VII. 133. 15.
δυσεργής, ad laborandum male compositus. τὰ σώματα δυσεργεῖς βαρύτητες ἴσχυσι X. 642. 9.
δύσεργος, idem. ἀσθενὴς τὸ σῶμα καὶ δύσεργος IX. 261. 7. ἐν ἡλίῳ πᾶσα πυρὸς φύσις — τῷ εἴκειν γίνεται δύσεργος καὶ ἀμβλυτέρα IX. 686. 5.
δύσερις, ad rixandum proclivis VI. 142. 7. τὸ φιλόνεικον καὶ δύσεροι περὶ τὰς ζητήσεις ὑφίεται VI. 298. 11.
δύσερως, qui nimium et infelici cum

cum successu amat IX. 64. 5. et X. 547. 7.

δυσεύρετος, difficilis inuentu. σπάνιον καὶ δυσεύρετόν ἐστι φίλος βέβαιος VI. 366. pen.

δυσέφικτος, difficilis accessu. τῶν τόπων τὰ ὑψηλὰ δυσπρόσοδα καὶ δυσέφικτα γίνεται τοῖς ἐπιβουλεύουσι VI. 241. 7.

δύσζηλος, qui nimium et perverso modo aliquem aemulari studet. ἄσκησις ἀφαιροῦσα τὸ δύσζηλον ἡμῶν καὶ φιλόφθονον VI. 339. 8.

δυσηκοΐα, auditus obtusus et hebes X. 426. 6.

δυσημερεῖν, aduersa fortuna vti VIII. 950. 11.

δυσημερία, fortuna aduersa. περὶ πολιτικὰς πράξεις δυσημερίαι καὶ ἀποτεύξεις VI. 642. 10. πρᾶος παντᾳῇ καὶ ἀμήνιτος ὢν περὶ τὰς δυσημερίας VIII. 954. pen. τόνον καὶ δυσημερίαν εὐκόλως φέρειν IX. 135. 3.

δυσηχὴς, male et obscure sonans VIII. 877. 13.

δυσθανατῶσα γραῦς X. 298. 6. et 12. et 379. 8. (vbi pro γραῦς est πρεσβύτις) et vlt.

δυσθεώρητος, difficilis contemplatu et explicatu. τῶν ἀνθρωπίνων ὄντως ἡμῖν ὄντων δυσθεωρήτων VIII. 175. 8. πράγματα γλίσχρα καὶ δυσθεώρητα VIII. 427. 7. δυσθεώρητος αἰτία VIII. 756. 4. τὰ λεπτὰ καὶ δυσθεώρητα τέλη τῶν πραγμάτων X. 142. 8. δυσθεωρήτου τῆς μαθήσεως ἐσομένης X. 232. 3. — ἡ μικρά τις ἐστὶ καὶ παντάπασι δυσθεώρητος ἡ διαφορὰ τῆς ἀρετῆς πρὸς τὴν κακίαν (nempe ex Stoicorum mente, quos Plutarchus perstringit) — X. 313. 11. vid. etiam p. 365. 12.

δυσθήρατος, difficilis assecutu VI. 61. 7. τὴν αἰτίαν ἔχειν δυσθήρατον VIII. 710. 1.

δυσθυμία, aegritudo animi. εἰς ὕπνον ἐκ δυσθυμίας καὶ λύπης ἀποκλιθῆναι VII. 281. pen.

δύσθυμος, inquietus animo, moestus. δεῖ μὴ πλήθει, μηδὲ ὀλιγότητι πραγμάτων, ἀλλὰ τῷ καλῷ καὶ τῷ αἰσχρῷ, τὸ εὔθυμον ὁρίζειν καὶ τὸ δύσθυμον VII. 824. vlt. ἡ ψυχὴ περίλυπός ἐστι καὶ ταπεινὴ καὶ δύσθυμος X. 532. 2.

δυσιερεῖν, infelici cum successu sacrificare VIII. 321. 6.

δυσιερος IX. 39. 7. vid. not. 43.

δυσκαὴς, difficilis combustu IX. 750. 5.

δυσκαθαίρετος, difficilis destructu. τὴν συμφωνίαν καὶ τὴν ὁμόνοιαν ἰσχυρὸν ἀποφαίνων καὶ δυσκαθαίρετον VIII. 34. 7.

δυσκάθεκτος, qui difficulter continetur. τὰς δυσκαθέκτους πρὸς τὰ δεινὰ καὶ θυμοειδεῖς προκαταλαμβάνοντες τοῖς λογισμοῖς καὶ προκαταρτύοντες VI. 112. 2. ἔθνη δυσκάθεκτα καὶ μαχόμενα, καθάπερ ζῶα VII. 305. antep. διὰ τὸ θυμοειδὲς καὶ δυσκάθεκτον VIII. 542. 5. ὁρμὴ σφοδρότητι καὶ ῥώμῃ γενομένη πολλὴ καὶ δυσκάθεκτος IX. 7. 15.

δυσκαμπὴς, qui aegre flectitur. τὸ δυσκαμπὲς καὶ σκληρὸν tribuitur senibus VIII. 578. 11. νεῦρα ποιεῖν δυσκαμπῆ IX. 754. 5.

δυσκαρτέρητος, difficilis toleratu. οὐκ ἔστι μέγας ὁ παραμένων πόνος, οὐδὲ δυσκαρτέρητος VI. 129. 11. δυσκαρτέρητος ἐπιθυμία καὶ ὁρμὴ πρὸς δόξαν VIII. 158. vlt.

δυσκατάλλακτος, qui aegre placatur, vt in gratiam cum altero redeat VI. 45. pen.

δυσκατανόητος, difficilis contemplatu atque intellectu VI. 172. 4.

δυσκατάπαυστος τάσις, seditio, quae aegre reprimi et sedari potest VII. 12. pen.

δυσκατάσβεστος, difficilis exstinctu VII. 642. 6.

δυσκατέργαστος, difficilis tractatu. λίθοι μεγάλοι καὶ δυσκατέργαστοι VII. 787. 7.

δυσκέρατος (vel potius δύσκρατος), difficilis commixtu. δύσμικτα τὰ νέα καὶ δυσκέρατα IX. 23. 5.

δυσκινησία, difficultas mobilitatis VI. 484. 15.

δυσκλεῶς ἀποθνήσκειν, ignominiose mori VI. 645. 8.

δυσκοίλιος, ventri non conducens, ei noxius VI. 518. 15.

δύσκολος, morosus VI. 199. 4. ἀεί τι τραχὺ καὶ δύσκολον ἐν τοῖς λόγοις VI. 465. 2. 2) molestus. ἐργώδης καὶ δύσκολος βίος VI. 395. vlt.

δυσκόλως ἔχειν, contumaciter se gerere VIII. 423. 14.

δυσκρασία θερμῶν, mala temperies caloris VII. 954. 11. δυσκρασία τῶν σωμάτων IX. 600. 4.

δυσκρινὴς, difficilis discretu. δυσκρινὲς σῶμα τυφόμενον ἀεὶ καὶ πυρίκαυσον IX. 648. 2.

δύσκριτος, difficilis diiudicatu. δύσκριτον πρᾶγμα καὶ ζητήσεως δεόμενον πολλῆς VII. 626. 8.

δύσκωφος, surdaster. τὸ τῶ γήρως ἀμβλυῶττον καὶ δύσκωφον ἐπὶ τὰ γιγνόμενα μεταφέρειν VI. 46. 1.

δύσληπτος, difficilis comprehensu VI. 61. 8.

δυσμαχεῖν πρὸς τὸ βέλτιστον VII. 739. 3.

δυσμείλικτος, aegre placabilis. πικρία τυράννου δυσμείλικτος VIII. 187. 1.

δυσμένεια, maleuolentia VI. 651. 3.

δυσμενὴς, maleuolus, hostis VI. 247. 12. et 575. antep. sed vid. not. 91.

δυσμετάβλητος, non facile mutabilis. δυσκίνητοί εἰσιν αἱ αἰσθήσεις καὶ δυσμετάβλητοι πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῶν ποιοτήτων, ἂν μὴ — VIII. 472. 5. ἡ ἀτενὴς γῆ καὶ σκληρὰ δυσμετάβλητος VIII. 537. 9. τῶν λίθων οἱ ὑπαιθροι καὶ γυμνοὶ διὰ ψύχος ἀντίτυποι καὶ δυσμετάβλητοι καὶ ἀτέραμνοι ἁπαντῶσι τοῖς ἔργοις VIII. 802. 5.

δυσμετάθετος, idem. ἐν νοσήμασι καὶ παθήμασιν ἀκάμπτους διαμένειν καὶ ἐχυρὰς καὶ δυσμεταθέτους VIII. 118. 7. τὴν προαίρεσιν ἀπερείσαντες ἐν ἑαυτοῖς καὶ ποιήσαντες ἄτρεπτον καὶ δυσμετάθετον IX. 189. 11.

δυσμεταχείριστος, aegre tractabilis VI. 225. 13. βλαβερὸς ὢν καὶ δυσμεταχείριστος VI. 323. 4. vid. etiam T. IX. 262. antep.

δύσμικτος, difficilis commixtu. δύσμικτα τὰ νέα καὶ δυσκέρατα IX. 23. 5.

δυσμίκτως ἔχειν πρός τι, cum aliquo aegre commiscri posse VIII. 536. 12.

δυσμίμητος, difficilis imitatu. χαλεπὰ καὶ δυσμίμητα VI. 34. antep. δοκεῖ κατὰ τὴν λέξιν εὔκολος εἶναι, δυσμίμητος ὢν IX. 324. 6.

δύσμορος, miser, infelix VI. 433. 5. et 445. 1.

δύσμορφος, deformis. δύσμορφα μέντοι τἄνδον εἰσιδεῖν, ξένε VIII. 68. 9. δύσμορφον ἡ ὗς καὶ θολερὸν VIII. 661. vlt.

δύσνοια, maleuolentia X. 160. 4.

δύσνους, maleuolus. δύσνους καὶ πολέμιος ἐκ προαιρέσεως VI. 671. antep. ὕδεις θεὸς δύσνους ἀνθρώποις X. 160. 3.

δυσξήραντος, difficilis exsiccatu VIII. 481. pen.

δυσξύνετός τινος, qui difficulter aliquid intelligit X. 162. 11.

δυσοδία. αἱ πραγματικαὶ βυλαὶ καὶ κρίσεις — δυσοδίαν τῷ λόγῳ παρέχουσι καὶ δυσκολίαν VII. 760. 10.

δύσοιστος, aegre ferendus. τὸ μὲν συναγωνιᾶν — ᾗ πάνυ δύσοιστον τοῖς ἐλευθέροις καὶ γενναίοις ἐστὶ VI. 361. 3. δύσοιστόν τινι καὶ δυσκαρτέρητον VIII. 163. 15. φορτίον καὶ πλυτοῦντι δύσοιστον vocatur foenerator IX. 299. 5.

δύσονας IX. 69. 10. sed vid. not. 78.

δυσονειρος ὕπνος, somnus, vbi quis difficilibus et molestis insomniis vexatur et terretur VI. 52. 1. βρώματα δυσόνειρα καὶ ταρακτικὰ τῶν καθ' ὕπνον ὄψεων VIII. 929. 14.

δυσουρία, vrinae difficilis excretio VIII. 923. 14.

δυσπάθεια, grauis et nimius luctus. ἀεὶ μένειν ἐπὶ τῇ δυσπαθείᾳ VI. 426. 12. 2) indolentia, duritiès aduersus dolores et incommoda. ποιεῖν δυσπάθειαν πρὸς τὰ ἔξω καὶ σκληρότητα τοῦ σώματος VI. 497. 10. τὰ ἧττον ἰσχυρὰ δυσπαθείαις ἡ φύσις ἀμύνεται VIII. 645. 9.

δυσπαθεῖν, graui et nimio dolore affici VI. 288. antep. et 401. 3.

δυσπαθὴς, qui nimio moerore afficitur VI. 389. 6. ἡ ἀφὴ πρὸς τὰ ἕλκη δυσπαθής, dolorem non sentit VIII. 472. 12.

δυσπαραίτητος, aegre exorabilis. γράμμασι καὶ βιβλίοις ἀγνώμονα καὶ δυσπαραίτητον ἐπιθυμίαν ἀνιεῖς ἀτρέμα καὶ χαλῶν VI. 504. 1. προσιζεσθαι ἐν τοῖς μήτε μεγάλοις, μήτε δυσπαραιτήτοις VIII. 105. pen. δυσπαραίτητοι καὶ δυσαπότρεπτοι περὶ τὰς κρίσεις καὶ τὰς χειροτονίας ἐντυγχάνοντες VIII. 115. 7.

δυσπαρακόμιστος, difficilis deportatu. δυσβάσκανταί εἰσιν αἱ κριθαὶ (scil. a formicis) καὶ δυσπαρακόμιστοι διὰ μέγεθος IX. 625. 14. αἱ τῶν δυσφόρων καὶ δυσπαρακομίστων διαβρώσεις καὶ διαιρέσεις X. 32. pen.

δυσπαρηγόρητος, difficilis consolatu et placatu VI. 276. 13.

δύσπαρις, infelix Paris VI. 124. 8.

δυσπειθὴς, difficilis persuasu et coërcitu. δυσπειθεῖς ἐπιθυμίαι VI. 482. 10. δυσπειθέσι καὶ ἀναλώτοις δι' ἀπαιδευσίαν ζυγομαχεῖν ἤθεσι VIII. 339. 7. πάθος λέγω δυσπειθὲς IX. 110. 1.

δυσπενθεῖν, nimium et immodice lugere VI. 401. 13.

δύσπεπτος, difficilis concoctu VI. 518. 14.

δυσπιστεῖν, diffidere, fidem denegare VIII. 342. 14.

δυσπόριστος, difficilis paratu et acquisitu. ζηλήμενοι τῆς ἀπολαύσεως τῶν οὕτω δυσπορίστων καὶ περιττῶν VI. 475. 5. ᾗ νομίζεις, καὶ τὸ νέκταρ αὐτῷ (scil. Ioui) δυσπόριστον εἶναι καὶ σπάνιον VI. 596. 4. εἰς χαλεπὰ καὶ σπάνια καὶ δυσπόριστα καὶ ἄχρηστα μεταθεῖς ἐκ τῶν ἀναγκαίων τὴν ὄρεξιν VIII. 78. 2.

δυσποτμος, infelix, miser. ἆρα ἑώρακας ἐρῶντα δυσποτμότερον: de eo dicitur, qui nimio diuitiarum amore ardet VIII. 82. 7.

δυσπραγμάτευτος λαὸς δορυφόρων VII. 374. 9.

δυσπραξία, fortuna aduersa. δυσπραξίᾳ ληφθεὶς VI. 188. pen.

δυσπρόσδεκτος, difficilis acceptu, ingratus. ἀνιαρὰ καὶ ἀηδῆ καὶ δυσπρόσδεκτα ποιῶν τὰ ὠφέλιμα VI. 142. 14. ἡ κακία καὶ τὰ λαμπρὰ φαινόμενα — λυπηρὰ καὶ ναυτιώδη καὶ δυσπρόσδεκτα παρέχει τοῖς κεκτημένοις VI. 381. 2.

δυσπρόσιτος, difficilis aditu. φοβερόν ἐστι τὸ κρυπτόμενον, σκυθρωπὸν, ἀγέλαστον, δυσπρόσιτον VIII. 55. 8.

δυσπρόσοδος, idem. τῶν τόπων τὰ ὑψηλὰ δυσπρόσοδα καὶ δυσέφικτα γίνεται τοῖς ἐπιβουλεύουσι VI. 241. 6. τὸν δήμαρχον μὴ σεμνὸν εἶναι δεῖ τῇ ὄψει, μηδὲ δυσπρόσοδον VII. 142. 13.

δύσριγος, rigidus. τὰ δύσριγα καὶ ψυχρὰ φυλλορροεῖ μικρότητι τοῦ θερμοῦ — VIII. 571. 2. ἡ πάντα φύσει τὰ μαλάκια δύσριγα, frigoris impatientia IX. 626. 4.

δύσσηπτος, non facile putrescens. τὰ κρέα δύσσηπτα τηρεῖν πολὺν χρόνον VIII. 892. pen.

δυσατεῖν. ἄτρα θολερῷ καὶ δυσατοῦντι πεφυρμένα ὑγρῷ καὶ πυρὶ X. 129. 5.

δύστηκτος, non facile mollescens VIII. 801. pen.

δυσήνως ἔχειν VIII. 328. 5. vid. not. 46.

δυσίβευτος, difficilis indagatu IX. 632. 7. et 633. 13.

δυστιθάσσευτος, difficilis mansuefactu. ἀγεννὲς βλάσημα καὶ δυστιθάσσευτον vocatur inuidia VIII. 98. 1.

δύστλητος ἀνάγκη, toleratu difficilis necessitas VIII. 971. 4. et 6.

δυστοκεῖν, difficili partu laborare X. 20. 4. et 789. 1.

δυστράπελος, inuenustus, inurbanus. δῆλος ἦν ἕτερα δυστράπελα καὶ μοχθηρὰς γινώσκων ἔχοντα προαιρέσεις τινὰς καὶ ὁρμὰς VII. 650. 1. δυστράπελος καὶ δυσώνυμος Αἴας VIII. 954. 8.

δύστροπος, difficilibus moribus praeditus. δύστροποι καὶ σκυθρωποὶ φύσεις VII. 425. 9.

δυστυχὴς. δεσπότας δυστυχεῖς λαβεῖν VI. 635. 11.

δυσφάντασος, difficilis imaginatu VII. 700. antep.

δυσφημίαι ἀποτρόπαιοι, dirae imprecationes VIII. 323. 5.

δύσφημος, malum omen habens. φωνὴ ἀπαίσιος καὶ δύσφημος VII. 80. 14.

δυσφορεῖν, aegre ferre, dolere VI. 426. 11. 441. 3. ὠδίνουσα καὶ δυσφορᾶσα VI. 542. 14. ἂν δυσφορῇ καὶ βαρυπαθῇ, — VI. 641. 2.

δύσφορος, difficilis toleratu. λύων τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον καὶ μεριμνῶν. ex Pindaro VI. 251. pen. δύσφορα τῇ Ἀρεταφίλᾳ τὰ οἰκεῖα κακὰ VII. 44. pen.

δυσφύλακτος, difficilis cautu VI. 179. 4.

δυσφώρατος, difficilis inuestigatu et deprehensu VI. 188. 1. ἂν περὶ ταῦτα δυσφώρατος ᾖ τὰ πάθη, — VI. 227. 7. vid. etiam p. 238. 13.

δυσχάρισος, ingratus. ὦ δυσχάρισε τῶν πυκνῶν φιλημάτων VI. 224. 4. et IX. 10. 13. vbi pro πυκνῶν legitur πικρῶν.

δυσχείμερος, tempestatibus exagitatus. τραχὺ καὶ δυσχείμερον πέλαγος VII. 946. 9. δυσχείμερος οἰκία, tempestatibus expositа domus VIII. 47. 1. ὁμιχλώδεις καὶ δυσχείμεροι νύκτες VIII. 879. pen. δυσχείμερα κλίματα, regiones, quae magno frigore infestantur IX. 749. 1.

δυσχέρεια, difficultas VI. 609. 4.

δυσχορήγητον, τὸ, difficultas sumtuum praebendorum VIII. 845. 10.

Academy Library

δυσχρηsία, incommoditas VIII. 367. 11.
δύσχρηsος, incommodus, ingratus. τὸ αὐτὸ πρᾶγμα τὸ μὲν εὔχρηsον ἡ δέξα, — τὸ δὲ δύσχρηsον καὶ βλαβερὸν ἐποίησεν VIII. 367. 4.
δυσχώρισος, difficilis ſeparatu VI. 186. 5.
δυσώδης, grauem et foetidum odorem ſpirans. δριμὺ καὶ δυσῶδες VI. 343. 6. πικρὰ καὶ δυσώδη φάρμακα VIII. 27. 3.
δυσωδία τῦ σόματος VI. 335. 8. et 668. antep. εἰς δυσωδίαν μυκτῆρος, ἢ σόματος, ἄχθοντοι σκωπτόμενοι VIII. 506. pen.
δυσώνυμος, malam famam habens, inauſpicatus. δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον χλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰδεῖν VI. 74. 3. ἀφεὶς τὸν δυστράπελον Αἴαντα καὶ δυσώνυμον VIII. 954. 8.
δυσωπεῖν, pudorem alicui iniicere. ταῖς τῶν κολάκων χάρισιν ὐχ ὕστερον, ἀλλὰ πραττομέναις ἔνεστιν εὐθὺς τὸ ἐπονείδιστον καὶ δυσωπῦν VI. 235. 10. τῶν φίλων ἡ δυσωπυμένη παῤῥησία δυσωπεῖ μάλιστα VI. 262. 4-5. τὸ φιλότιμον ἀμβλύνειν καὶ δυσωπεῖν IX. 131. 4. 2) de immodico et praepoſtero pudore vſurpatur Tom. VIII. 96. 3. et ſaepius ad p. 122. vbi Plutarchus ex profeſſo de eo agit.
δυσωπία, vitioſus ille et nimius pudor VIII. 95. 8. et ſic porro ad p. 122.
δυσωρεῖσθαι, grauiter et cum angore curare IX. 124. 10.
δυτικὸς, occidentalis IX. 518. 1.
δωδεκάγωνος, duodecim angulos habens VII. 433. 1.
δωδεκάεδρον, figura mathematica VII. 531. 13. 666. pen. et X. 173. 11.
δωδεκάσκυτοι σφαῖραι X. 173. 16.
δῶμα, domus VI. 111. pen.
δωμάτιον VI. 225. 11.
δωρητικὸς, munificus, largus IX. 54. 4.
δωρίζειν, Dorica dialecto vti VII. 658. 10.
δωρίτης ἀγὼν IX. 264. 11.
δωροδόκος ἄρχων, magiſtratus, qui muneribus ſe corrumpi patitur IX. 262. 11.
δωτὴρ, dator VI. 81. 4. δωτῆρες ἀγαθῶν vocantur dii X. 433. pen.

E.

ἐανὰ παιδεύματα X. 3. 1. vox ſuſpecta: vid. not. 6.
ἑβδομαγένης, cognomen Apollinis VIII. 863. 13. ſed vid. not. 13.
ἑβδομὰς, tempus ſeptem annorum IX. 603. 4. et 9.
ἔγγαιος, in terra abſconditus. τῶν λίθων τὰ ἔγγαια καὶ ζώφυτα μέρη μαλακώτερα τῶν ἐπιπολῆς ἡ ἀλέα φυλάττει VIII. 802. 1. τὸ χθόνιον καὶ ἔγγαιον σκότος IX. 752. 11.
ἐγγαστρίμυθος, genus hariolorum, e ventre vaticinantium VII. 632. 14.
ἔγγειος, terreſtris. ζῶον ἔγγειον τὸ φυτὸν εἶναι, philoſophi quidam ſtatuerunt IX. 610. 3.
ἔγγενὴς, indigena. ἐγγενεῖς πολῖται X. 113. 10.
ἐγγεννᾶν, ingenerare. τῷ σώματι δριμύτητας ἐγγεννᾶν καὶ πικρότητας VI. 502. 11. ἐγγεννᾶν τὰς πρὸς ἀνθρώπους ὑποψίας καὶ δυσκολίας VII. 834. 9.
ἐγγίνεσθαι, innaſci, exſiſtere VI. 177. 3.
ἐγγράφειν, inſcribere. εἰς ἄνδρας ἐγγραφέντες VI. 15. 2. ἐγγράφεσθαι εἰς τὰς πολιτείας, in ciuium numerum recipi VI. 135. 13.
ἐγγυᾶν, deſpondere. ἐγγυᾶσθαι δεῖ τοῖς υἱοῖς γυναῖκας μήτε εὐγενεστέρας πολλῷ, μήτε πλουσιωτέρας VI. 46. 13. 2) ſpondere, fideiubere. τὸ γῆρας ὐκ ἀξιόπιστον ἐγγυήσασθαι τὴν ἀναβολὴν τῦ λόγυ VI. 554. 4. ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα VI. 625. 11. δειλοί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγυοι ἐγγυάασθαι. verſus Homeri VI. 626. 9. vid. etiam verſ. 11.
ἐγγύη, ſponſio VI. 626. 7. 9. et 11.
ἐγγυμνάζεσθαι, exercere ſe in aliqua re. ἐχθρῶν καὶ ἀλλοτρίων ἐγγυμναζόμενος σκώμμασι καὶ λοιδορίαις καὶ ὀργαῖς καὶ βδελυρίαις ἐᾷσθαι τὸν θυμὸν ἡσυχίαν ἄγειν, — VI. 337. 11. τῷ κινδυνεύοντι δι' ὀρχήσεως αὐτὸν ἑπτάκλινος οἶκος ἱκανός ἐστιν ἐγγυμνάζεσθαι. dictum Socratis VI. 496. 4. ἐγγυμνάσασθαι, εἰ μηδὲν ἄλλο χρήσιμον, ὁ λόγος παρέξει VIII. 485. 5.
ἐγείρειν κοιλίαν VI. 226. 8. ἐγείρειν καὶ παρακαλεῖν τὸ ἀκόλαστον ἐπὶ τὴν ἡδονὴν VI. 475. 10.
ἐγερτικὸς, vim excitandi habens. κέντρον ἐγερτικὸν θυμῦ καὶ φρονήματος VI. 884. 8.
ἐγκαθειργνύναι, includere. ἐγκαθειργνυμένη ἡ ἀναθυμίασις καὶ ἀποτρεφομένη θερμότητα παρέχει τοῖς διὰ βάθυς ὑγροῖς IX. 746. 4.
ἐγκαθεύδειν, indormire. τοιῦτος φοβεῖσθε πολεμίυς, ὧν οἱ λαγῳοὶ δι' ἀργίαν ἐν τοῖς τείχεσιν ἐγκαθεύδυσιν. dictum Lyſandri VI. 722. 3.
ἐγκαθιδρύσαι, conſtituere in aliqua re. ἡ ψυχὴ ἡγεμὼν καὶ πρωτουργὸς ἐγκαθεσῶσα, ſcil. μεταβολῆς καὶ κινήσεως πάσης ἐν τῷ σώματι X. 209. 12.
ἐγκαλλωπίζεσθαι καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς ἀνδράσιν VI. 317. 9. ταῦτα ἐκείνοις νεαρὰ καὶ ἄθικτα πρὸς τὸν λόγον ἐγκαλλωπίσασθαι καταλείπωμεν X. 16. pen.
ἐγκαλύπτειν, inuoluere. τῶν πολλῶν ἴδοι τις ἂν, ὥσπερ ἐν μύλωνι, τῷ σώματι τὴν ψυχὴν ἐγκεκαλυμμένην VI. 607. 4. ὐκ ἐγκαλύπτῃ (pudore non afficeris) θράσυς καὶ πτολίπορθος ἀποκαλύμενος X. 105. 5.
ἐγκαμπίζεσθαι τοῖς ἐρασταῖς VIII. 306. 14. vid. not. 59.
ἔγκαρπος, fertilis. ποῖα δένδρα ὐ, τυχόντα ὀρθῆς παιδαγωγίας, ἔγκαρπα γίνονται καὶ τελεσφόρα; VI. 6. 13. φιλίαν τιμᾷν — πολλοῖς μὲν ἰδίᾳ, πολλοῖς δὲ καὶ δημοσίᾳ χρήσιμον καὶ ἔγκαρπον γενησομένην IX. 104. vlt.
ἐγκάρσιος, obliquus. λέγοντες ἀποδείξεις ἐγκαρσίας καὶ ὐ βεβαίυς VIII. 491. antep.
ἐγκαρτερεῖν, perſeuerare in aliqua re, eam tolerare. ὐκ ἐγκαρτερῦντες τοῖς ἐλέγχοις VI. 169. 10. παρέχειν ἑαυτὸν, ἑτέρυ νυθετῦντος, ἐγκαρτερῦντα καὶ καθαιρόμενον ὑπὸ τῶν ἐλέγχων δυνάμενος καὶ βυλόμενος VI. 306. 9. ἐγκαρτερεῖν τῇ πενίᾳ VI. 367. antep. ἐγκαρτερῦσα σιωπῇ ταῖς ἀλγηδόσι VII. 29. 6. κελεύομένη φράσαι τὺς ἔτι λανθάνοντας, ὐκ ἔφρασεν, ἀλλ' ἐνεκαρτέρησεν VIII. 13. antep. μέχρι τῶν ἑσχάτων ἐγκαρτερεῖ καὶ διαφυλάττει τὸ ἀήττητον X. 106. 1. θηρία πρὸς δίψαν ἐγκαρτερήσαντα X. 107. 1.
ἐγκαταβιῦν, vitam tranſigere in aliquo loco. τοῖς τυραννείοις ἐγκατῳκοδομημένον ἄχρι γήρως ἐγκαταβιῶσαι IX. 132. 9.
ἐγκαταβυσσῦσθαι διὰ τῶν πόρων εἰς τὰ σώματα, in corpora alte penetrare VIII. 930. 5.

ἐγκαταδαρθάνειν τῷ δψῷν, sitiendo obdormire VIII. 747. 2.
ἐγκατᾶσθαι, intus contineri VIII. 760. vlt.
ἐγκατακλείειν, includere VII. 404. 13.
ἐγκαταλαμβάνειν, comprehendere in aliquo loco. τί αὐτὸν δεῖ κινδυνεύειν μεθ' ἡμῶν ἐγκαταλαμβανόμενον; VIII. 351. 4. τὸ θερμὸν πολλάκις ἐγκαταλαμβανόμενον ἀνθίσατται καὶ μάχεται, scil. aduersus frigus IX. 732. 8.
ἐγκαταλείπειν τὴν πίστιν, fidem fallere VI. 197. 14. πολλὰ δυσανασχετῶν καὶ ἀγανακτῶν πρὸς τοὺς πολίτας ἐγκατελείφθην ὑπ' αὐτῶν VIII. 282. antep.
ἐγκαταπηγνύναι τὸ ξίφος, gladium in aliquem defigere VII. 245. 13.
ἐγκαταπλέκειν, complicare VII. 922. 9.
ἐγκατασβέννυσθαι, exstingui X. 106. 8.
ἐγκατασπείρειν, inserere, einpflanzen. τὴν ζωότητα καὶ θειότητα ὁ θεὸς ἐγκατέσπειρεν ἀφ' ἑαυτοῦ τῇ ὕλῃ καὶ κατέμιξεν X. 165. 11.
ἐγκαταστοιχειοῦν, quasi prima elementa infigere. ὑδὲν ὑπὸ δεισιδαιμονίας ἐγκατεστοιχειοῦτο ἱερουργίαις VII. 394. 4.
ἐγκαταταράττειν VIII. 338. vlt. vid. not. 85.
ἐγκατέχειν, continere alicubi. τὸ ψυχρὸν ἐγκατέχεται περιεγόμενον τῷ ἱματίῳ VIII. 761. 4.
ἐγκατοικίζειν. ὁ ἐκ φιλοσοφίας τῷ ἄρχοντι πάρεδρος καὶ φύλαξ ἐγκατοικισθεὶς λόγος IX. 118. pen.
ἐγκατοικοδομεῖν, in domo quadam includere. ἡμεῖς αὐτοὶ συνδέσμιοι ἑαυτοὺς, συνεγκωμίοις ἐγκατοικοδομοῦμεν VIII. 373. 8. τοῖς τυραννείοις ἐγκατοικοδομήμενος IX. 132. 8.
ἔγκαυμα. αἱ τῶν ἐρωμένων εἰκόνες ὑπ' αὐτῆς (scil. τῆς ὄψεως) οἷον ἐν ἐγκαύμασι γραφόμεναι διὰ πυρὸς — IX. 43. 1.
ἔγκαυσις, aestus, Erhitzung VI. 483. 6.
ἐγκαυστὴς ἀγαλμάτων, qui simulacris signa inurit VII. 374. 6.
ἐγκεῖσθαι, incumbere. ὁ ἐγκείμενος ἀεὶ, καὶ πανταχῇ πικρὸς καὶ ἀτερπὴς VI. 271. 5. περιορᾶν τὸ βέλος ἐγκείμενον, corpori inhaerens VIII. 166. 8. τὸ συνειδὸς ἐγκείμενον ἔχων VIII. 194. vlt. τοῖς ἀτυχήσασιν ἐγκεῖσθαι πικρῶς, aduersa fortuna vsos acerbe insectari IX. 447. 7. πικρῶς ἄγαν καὶ ἀπεχθῶς ἐγκεῖσθαί τινι X. 372. 2.
ἐγκελεύεσθαι, hortari, incitare, copulatur cum συνεξορμᾶν VIII. 345. 4. προθυμεῖται ἄλλος ἄλλην (alius genius aliam animam) ἀνασώζειν ἐγκελευόμενος VIII. 346. 4. ἐγκελεύεσθαι πρὸς ἀρετὴν τοῖς ἀξίοις ἐπιμελείας IX. 9. 12.
ἐγκεραννύναι, immiscere. κοσμεῖ ἥλιος ἅπαντα, καὶ πᾶσι τοῦτο δὴ τὸ παρ' αὐτοῦ φίλτρον ἐγκεράννυσιν IX. 122. 1.
ἐγκέρασος, immixtus eingemischt. ὁ συμποτικὸς λόγος ποιεῖ τῇ ἀνέσει τὸ ἱλαρὸν καὶ φιλάνθρωπον ἐγκέρασον καὶ κεχαρισμένον VIII. 621. antep.
ἐγκλίνειν, inclinare, propensum esse. διὰ τὰς ἡδονὰς μὴ κρατοῦντες ἑαυτῶν, ἀλλ' ἐγκλίνοντες, ἢ φερόμενοι ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν VI. 487. 8. ἐγκλίνειν τὴν φωνὴν VIII. 464. 5.
ἔγκλισις τοῦ τραχήλου VI. 195. 6.
ἔγκνισμα apud Argiuos quid fuerit VII. 188. 10. et 189. 1.

ἐγκοιμᾶσθαι, dormire in aliquo loco VI. 416. 1.
ἐγκολπίζεσθαι, in sinum recipere. ὥσπερ ἑρπετὰ τοὺς ἀποῤῥήτους λόγους ἐγκολπισάμενοι καὶ συλλαβόντες, ὑ συγκρατοῦσιν VIII. 24. 1. vid. etiam T. IX. 104. 1. ibique not. 1.
ἐγκράζειν, acclamare, exclamare VI. 682. antep.
ἐγκράτεια ἡ περὶ γλῶτταν VI. 335. pen. ἐγκράτεια κάλλιστον ὑπὲρ ὑγείας VI. 477. pen. vid. not. 42.
ἐγκρατὴς, continens. τῆς τροφῆς καθισταμένης ἀτρέμα καὶ συμπνεύσης τὴν πέψιν, ἐγκρατῆ γενέσθαι καὶ ὑπερδέξιον VI. 507. 6. ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς νίκης ταύτης, hanc obtinuit victoriam VII. 216. 15. vid. etiam T. X. 744. 3. 745. 2. et 796. 10. vbi eadem phrasis occurrit.
ἐγκρατῶς. ὁ ἐγκρατῶς καὶ μετ' αἰδοῦς ἀκούειν ἐθισθεὶς VI. 142. 3. ἐγκρατῶς ἀποσχέσθαι δυσθανατώσης ὑγρὸς X. 298. 5.
ἐγκρίνειν, deligere. τὰς τῆς ψυχῆς ἑρασὰς ἐγκρίνειν προσῆκε κατὰ τὸ σύνολον VI. 39. 9. ὃν ἐγκριθεὶς εἰς τοὺς τριακοσίους VI. 725. 12. διὰ τοῦτο ὃν ἐγκρίνει τὴν τριάδα IX. 478. 2.
ἐγκτίζειν, aedificare in aliquo loco. ὑπὲρ ἑβδομήκοντα πόλεις βαρβάροις ἔθνεσιν ἐγκτίσας VII. 300. antep.
ἐγκυκλεῖσθαι, vel ἔσθαι, in orbem colligi. οἱ ἀμφὶ πλησίαν τράπεζαν ἐγκυκλούμενοι VI. 184. 3.
ἐγκύκλια παιδεύματα VI. 23. 6. vid. etiam p. 164. 9.
ἐγκύπτειν, pronum se inclinare. ἕκαστος ἐγκεκυφὼς ἐσκόπει τῇ περὶ τὴν τροφὴν χρείᾳ VI. 607. 7.
ἐγκωμιάζειν, laudare VI. 216. vlt.
ἐγρηγορότως, vigili et promto animo. ἐθιστέον καὶ τούτων ἐγρηγορότως τὸν νέον ἀκούειν VI. 114. 1.
ἐγρήγορσις, vigilia VI. 30. 7. 405. antep. et IX. 773. 3.
ἐγρηγόρως, vigilanter VI. 681. 6.
ἐγχαλᾶν, laxare, remittere. ἐνδυομένη ἔξωθεν ἡ ὑγρότης εὐχυμότερα ποιεῖ καὶ τροφιμώτερα τῷ ἐγχαλᾶσθαι τὰ ἐντός VIII. 752. 7.
ἐγχαλινοῦν, frenare. ἵππος ἐγχαλινωθεὶς IX. 302. 5.
ἐγχάραξις, impressio. κρίνων καὶ τυμπάνων ἐγχαράξεις VI. 208. 1. vid. not. 85.
ἐγχαράττειν, insculpere. τοὺς νόμους ἐγχαράττειν τοῖς ἄξοσι: de Solonis legibus IX. 116. 13. πόλις, ἣν τρίτην ἑώρα — ἐγχαραττομένην τοῖς ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἀναθήμασιν IX. 453. 11. τῷ βωμῷ τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο γράφοντες ἐνεχάραξαν IX. 463. 3. vid. etiam p. 464. 7. et 11. et not. 26.
ἐγχειρίζειν, committere, tradere. ἀνθρώποις ἀδοκίμοις καὶ παρασήμοις ἐγχειρίζειν τὰς παῖδας VI. 12. 12. ἐγχειρίζειν ἑαυτόν τινι, seipsum alicui tradere, scil. in bello VI. 689. 12. ἐγχειρίσας Πελοπίδᾳ τὸν υἱὸν, cum Pelopidae curae filium commisisset VIII. 351. antep. ἐγχειρίσαι τῷ φίλῳ τινὰ διοίκησιν ἔνδοξον, ἢ πρεσβείαν φιλάνθρωπον, — IX. 223. 1. τῷ μὲν ἐγχείρισον συνηγορίαν ἔμμισθον ὑπὲρ τοῦ δικαίου, — IX. 225. 8. ἀρχὰς ἐγχειρίζειν τινὶ X. 386. 6.
ἐγχέλιον, anguilla VII. 375. 11.
ἔγχελυς, idem VIII. 526. 10. et 11.
ἐγχορεύειν, choros agere in aliquo loco. βούλομαι πάλιν ἐν Ἰνδίᾳ νικῶν-

νικῶντας Ἕλληνας ἐγχορεῦσαι VII. 312. 6.

ἔγχρεμμα. τὰ περὶ τὸν βίον ἐγχρέμματα VI. 306. 3. vid. not. 55.

ἐγχρίπτεσθαι (vel potius ἐγχρίμπτεσθαι), appropinquare, appetere. ἔραμαι κυσὶ θωΰξαι βαλίαις ἐλάφοις ἐγχριπτόμενος. ex Euripidis Hippolyto VI. 191. 3. et X. 2. 5.

ἔγχυσις, infusio VI. 140. 5.

ἔδειν, edere, consumere. βίοτον δέ μοι ἄλλοι ἔδουσι VI. 79. 12. ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες VI. 397. pen. ὑ γὰρ σῖτον ἔδυσ', ὑ πίυσ' αἶθοπα οἶνον. versus Homeri, de diis dictus VI. 609. 9.

ἔδεσμα, cibus. ἐπισῆναι λαμπραῖς τραπέζαις καὶ ποικίλοις ἐδέσμασι πολὺν χρόνον VIII. 312. 5. μήτε ποτῷ χρησάμενος ἄλλῳ, μήτ' ἐδέσματι, πλὴν ἢ γάλακτος VIII. 623. 8.

ἐδεστός, edulis, in neutr. ἐδεστόν, cibus VIII. 860. 10. τὴν τάξιν τῶν ἐδεστῶν καὶ μετακόσμησιν ὑ μικρὰν ἔχειν διαφορὰν εἰκός ἐστι VIII. 926. 4.

ἑδραῖος βίος ἐπὶ σχολῆς ἀποκείμενος, vita sedentaria et otiosa X. 642. 2.

ἐδωδή, cibus. ἐν ταῖς περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἡδοναῖς διαφυλάττειν δεῖ εὐσχήμονας αὐτούς VI. 50. 7. ἀπέχεσθαι σαρκῶν ἐδωδῆς VI. 606. 2.

ἐδώδιμος, aptus ad edendum. καρπὸν ἐδώδιμον ἀναδιδόναι VII. 390. antep. χωρὶς τοῦ ἅλατος ὑδὲν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐστὶν ἐδώδιμον VIII. 657. 2.

ἐείκοσιν, poët. pro εἴκοσι, viginti VIII. 141. 6.

ἔεργειν, poët. pro εἴργειν, arcere. ὡς ὅτε μήτηρ παιδὸς ἔεργει μυῖαν, ὃϑ' ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ IX. 268. 8.

ἕζεσθαι, sedere. ὑ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων βυλὰς ἑζόμενοι βυλεύσομεν VI. 356. 8.

ἐϑάς, assuetus. πολεμικῶν ἀγώνων ἐϑὰς VI. 27. 11. τὰς ἐϑάδας ὀψοποιὰς ἀποπεμψάμενος VI. 483. 2. sed vid. not. 59.

ἐϑισμός, consuetudo. τηρεῖν καὶ διαμνημονεύειν τὸν ἐϑισμὸν VI. 309. 12.

εἰδεχϑής, foedus, teter. εἰδεχϑὲς καὶ συμπεφυραμένον καὶ ἀλλόκοτον VI. 354. pen.

εἴδησις, scientia. γνῶσις καὶ εἴδησις τοῦ ὄντος VII. 388. 4.

εἰδικὸς. τὸ ποιητικὸν αἴτιον καὶ εἰδικὸν, ὅπερ ἐστὶ νοῦς, ὁ ϑεὸς IX. 475. 16.

εἰδοποιεῖν ἕκαστα καὶ σχηματίζειν X. 354. 10.

εἰδωλεῖον. ἤδη τὰ Τροίας εἰσορῶν εἰδωλεῖα δέδοικας VI. 274. 7.

εἴδωλον, simulacrum, imago. εἴδωλον μόνον ἐστὶν ἐκ ϑεῶν. ex Pindaro VI. 458. 6. vbi *animam* significat. εἴδωλα τῶν νοημένων καὶ εἰκόνας ὁρᾷν VIII. 328. antep.

εἰδωλοποιεῖν. ὁ τὴν διήγησιν ὥσπερ γραφὴν πάϑεσι καὶ προσώποις εἰδωλοποιήσας VII. 367. 3.

εἰδωλοφανὴς, simulacri speciem habens IX. 598. 11.

εἰκαῖος, temerarius, inanis. δόξης εἰκαίας ἕνεκα, vanae gloriae causa VI. 298. 9.

εἰκασία, coniectura VI. 417. 3. λέγοντες, πρὸς τὸ ποικίλον τοῦ πάϑους καὶ τὸ ἀνήκεστον γεγονέναι τὴν εἰκασίαν IX. 67. antep.

εἴκασμα, similitudo, simulacrum VII. 497. 11.

εἰκονίζειν, effingere, imaginem repraesentare. ἰδέα ἐστὶν ὑσία ἀσώματος, — εἰκονίζουσα τὰς ἀμόρφους ὕλας IX. 497. 3.

εἰκόνιον,

εἰκόνιον, imaguncula IX. 17. pen.

εἰκονισμὸς παρασίτου, adulatoris repraesentatio et effigies VI. 198. 6.

εἰκοσάεδρον, figura mathematica VII. 531. 13. 683. 5. et 17. VIII. 871. 11. et X. 173. 6.

εἰκοσαετὴς χρόνος, tempus viginti annorum VI. 431. vlt.

εἰλαπίνη, epulum. εἰλαπίναι πρὸς ἱεροῖς VI. 647. 6. vid. etiam T. VIII. 598. 4.

εἰλεῖν, voluere, circumagere. τοιάδε ϑνητοῖσι κακὰ κακῶν ἀμφί τε κῆρες εἱλεῦντο VI. 437. 11.

εἵλη, agmen VII. 57. 14.

εἴλησις, calor solis VIII. 743. antep.

εἰλικρινὴς, distinctus, sincerus. δι' ἡμῶν αὐτῶν (i. e. anima sola a corpore separata) πᾶν τὸ εἰλικρινὲς ὁρῶντες VI. 412. 5.

εἶμα, vestimentum. δολερὰ εἵματα καὶ χρίσματα VIII. 560. pen.

εἴργειν, arcere. τὰς πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηρὰς κλεῖϑρον εἰργέτω τέγης VI. 231. 9.

εἴρειν, nectere. ἐπιγονὴν λαμβάνει καὶ πολλαπλασιασμὸν εἰρομένης τῆς ἀκρασίας ὁ λόγος VIII. 18. 10.

εἰρηνοποιὸς: sic Plutarchus Feciales Graece vertit VII. 127. 10.

εἱρμὸς αἰτιῶν, nexus et series causarum IX. 508. 2.

εἴρων, dissimulate loquens, cavillator VI. 161. 2. κελεύω τῷ ἀλαζόνι ὑποκατακλίνεσθαι τὸν εἴρωνα VIII. 446. 1.

εἰσαγγέλλειν, accusare IX. 310. 7. et 317. 3.

εἰσάγειν, introducere. φίλους πολλοὺς εἰσάγων ἁπάσῃ τύχῃ συναποδυσομένους VI. 353. 3. sed vid. not. 36. καλὰς καὶ πολυτελεῖς εἰσάγων ἑταίρας VI. 504. 4. πάντας τοὺς λόγους τινὸς εἰσάγειν VI. 579. antep.

εἰσαγωγὴ, introductio, institutio VI. 158. 12.

εἰσακούειν, exaudire, obsequi VII. 739. 15.

εἰσαῦϑις, in posterum VI. 499. 14.

εἰσαύριον, postridie VI. 483. 1.

εἰσαφικάνειν, peruenire. Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν ϑείοιο Θόαντος. versus Homeri VIII. 380. 11.

εἰσβιάζεσθαι, vi se ingerere. ἀκολασίᾳ καὶ ὕβρει αἰσχίστοις πράγμασι καὶ πάϑεσιν εἰς τὰ κάλλιστα καὶ σεμνότατα τῶν ὀνομάτων εἰσβιαζομένη IX. 6. pen.

εἰσδέχεσθαι τὸν λόγον δι' ὤτων VIII. 326. 7.

εἴσδυσις, ingressus, introitus. τοιάδε ϑνητοῖσι κακὰ κακῶν ἀμφί τε κῆρες εἰλεῦντο, κενεὴ δ' εἴσδυσις ὠδῖν αἰϑέρι VI. 437. 12.

εἰσελαύνειν, inuehi tanquam curru IX. 60. vlt.

εἰσέρχεσθαί τινα, in mentem venire alicui VI. 415. 3. et 4. εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος VI. 433. 1.

εἰσηγεῖσθαι παιδιὰν ἀνύβριστον VIII. 460. 9.

εἰσήγησις, introductio. πολὺς ὄκνος ἔχει με καὶ τῆς εἰσηγήσεως καὶ τῆς ἀποτροπῆς τοῦ πράγματος VI. 38. 4. ψηφίσματος εἰσήγησις IX. 286. 9.

εἰσηγητὴς καὶ σύμβουλος τῆς τῶν ἐρώντων ὁμιλίας VI. 38. 12. μοχϑηρῶν ἐϑῶν εἰσηγηταὶ VI. 40. 1. εἰσηγηταὶ καὶ νομοϑέται δόγματός τινος VIII. 452. 10. εἰσηγητὴς τῶν ἐρωτικῶν λόγων X. 164. 12.

εἰσϑλί-

εἰσθλίβειν VIII. 744. antep. vid. not. 46.
εἰσιέναι (ab εἶμι). εἰσιὼν εἰς ἀρχήν τινα, magistratum aliquem capessens IX. 241. 3.
εἰσίπτασθαι, inuolare. ὄρνις τις εἰσπτᾶσα VII. 809. 16.
ἔἰσκειν, verb. poët. aequiparare. ὅττις τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις; VI. 303. 9. et VIII. 148. antep.
εἴσκρισις, insertio. κατ' εἰδώλων εἰσκρίσεις ᾤοντο (scil. Democritus et Epicurus) τὸ ὁρατικὸν συμβαίνειν IX. 568. 5. et ita ἀκτίνων εἴσκρισις vers. 7. vid. etiam p. 591. 5.
εἰσλάμπειν, splendorem immittere IX. 672. 1.
εἰσμιγνύναι, immiscere. αἱ τῶν ἀνθέων ὀσμαὶ καθ' ἑαυτὰς ἀσθενεῖς, εἰσμιχθεῖσαι δὲ τῷ ἐλαίῳ ῥώμην ἴσχυσι καὶ τόνον VI. 483. 8.
εἰσνοεῖν, adspicere, contemplari. τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην, εἴδωλον. ex Homero IX. 723. pen.
εἴσοδος, introitus, ingressus. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν VI. 543. 3.
εἰσοράᾶν, intueri. ἦν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε, ἢ βέλεσιν βάλλωσι, σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι VI. 111. vlt. ἤδη τὰ Τρωϊὰς εἰσορῶν εἰδωλεῖα δέδοικας. ex Sophocle VI. 274. 7.
εἰσορμᾶν, cum celeritate in locum aliquem se conferre IX. 101. 8.
εἰσπέμπειν, intromittere IX. 317. 8.
εἰσποιεῖν. ὅτι αἰσθητά ἐστι τἀγαθὰ καὶ τὰ κακά, καὶ τούτοις εἰσποιεῖ λέγειν X. 312. 13. de significatu huius verbi vid. not. 48. εἰσποιεῖσθαι in medio est *adoptare* IX. 352. 9.
εἰσποίησις, adoptio VII. 336. vlt.
εἰσπράσσειν, vel ττειν, exigere. χρήματα εἰσπράσσων τὰς Συρακουσίας VI. 670. 7. et ita εἰσέπραττε χρήματα συντόνως p. 691. 9. τὴν τιμωρίαν οὐκ παρὰ τῶν ἀναιτίων εἰσπράττειν VIII. 203. 7. ἀργύριον εἰσπράττων τὰς γνωρίμους IX. 332. vlt.
εἰσφέρειν τι ἐξ ὑπαρχῆς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν VI. 146. 13. ἡμεῖς ταύτας τῇ γαστρὶ συμβολὰς εἰσφέρομεν VI. 605. 3.
ἐκάεργος, procul abigens, epitheton Apollinis X. 650. 10.
ἑκατόγχειρ, centimanus VI. 347. 8.
ἑκατόμβη βύπρωρος VIII. 654. pen.
ἑκατόμβοιος, centum bobus dignus. ἑκατόμβοια ἐννεαβοίων διαμείβεσθαι X. 390. 4.
ἑκατόμπεδος, centum pedum mensuram habens. παρθενῶνες ἑκατόμπεδοι VII. 377. 7.
ἑκατομφόνια θύειν VI. 608. 5.
ἑκατοντάχειρ, centimanus VII. 870. 5.
ἐκβαίνειν. ψυχὴ ἐκβᾶσα τῆς μνήμης τῶν ἀδικημάτων VIII. 200. 9.
ἐκβακχεύειν, bacchico quasi furore agitare. αἱ τῶν πολλῶν διαλέξεις καὶ μελέται σοφιστῶν — ἐκβακχεύσι καὶ περιφέρουσι τὰς ἀκροωμένας VI. 150. 1.
ἐκβάλλειν τινὰ τῆς βουλῆς, senatu aliquem mouere VI. 527. pen.
ἔκβασις, exitus. περὶ τὰς τούτων (scil. τῶν παθῶν) ἐκβάσεις παρρησιαζόμενος VI. 228. 8. vid. not. 78. ψυχὴ φιλοτιμουμένη περὶ τὴν ἔκβασιν VIII. 346. 1. τῆς τούτων (scil. Epicureorum) φιλοσοφίας ἔκβασις ὅπη φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε τῇ ψυχῇ X. 540. 9.
ἐκβέβαιος. τρυφὰς ἐμποιεῖν καὶ χαυνότητας ἐκβεβαίους καὶ κιλίας IX. 16. 9. vid. not. 54.
ἐκβεβαίωσις, confirmatio VI. 317. 2.
ἐκβιάζεσθαι, vim inferre, vi cogere. ταῖς πρακτικαῖς ὁρμαῖς ἐκβιαζόμενα πάθη VI. 630. 10. ἐκβιασθέντες ὑπὸ τῶ πάθους VIII. 122. 1. ὑπὸ δίψης ἐκβιασθεὶς VIII. 198. 10.
ἔκβλητος, eiiciendus. νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι. dictum HeraclitI VIII. 658. 2.
ἐκβοηθεῖν, auxilium ferre IX. 97. antep.
ἐκβολή. αἱ μετὰ τραύματος ἐκβολαὶ (luxationes) τῶν ἄρθρων χαλεπώτεραι VI. 628. 2. αἱ ἐκβολαὶ καὶ παρατροπαὶ τῆς ἱστορίας IX. 396. 5. γῆ ὕβριστο ποταμῶν ἐκβολαῖς ἀτάκτων X. 130. 1.
ἐκβόλιμος (reiiciendus) καὶ διημαρτημένος VI. 161. 11.
ἐκβόλιον, medicamentum, quo foetus ex utero expellitur VI. 510. pen.
ἐκβραζεσθαι, maris fluctibus eiici VII. 236. pen.
ἐκβράσσεσθαι, *idem*. ἐκβρασσόμενος ὑπὸ τῆς θαλάσσης πλῆτος IX. 430. 10.
ἐκγελᾶν, risum edere VI. 568. 3.
ἐκγίγνεσθαι, licere VI. 559. 5.
ἐκδακρύειν, lacrymari VII. 856. 16.
ἐκδέκτορα πόνων VI. 371. 6.
ἐκδέρειν, excoriare, deglubere. φασὶν, Ἀπολλόδωρόν ποτε κατὰ τὰς ὕπνους ὁρᾶν ἑκδερόμενον ἑαυτὸν ὑπὸ Σκυθῶν VIII. 196. 3. Ἀθηναῖοι τῷ ζῶντα τὸν κριὸν ἐκδείραντι δίκην ἐπέθηκαν X. 143. 2. νικηθέντος ὑπ' Ἀπόλλωνος Μαρσύα καὶ ἐκδαρέντος X. 748. 6.
ἐκδέχεσθαι, recipere. πολλὰ ψευδῆ καὶ πονηρὰ δόγματα λανθάνομεν εὐνοίᾳ καὶ πίστει τῇ πρὸς τοὺς λέγοντας ἐκδεχόμενοι VI. 148. 8. τὰ πράγματα τῶν δυστυχούντων ὑ παῤῥησίαν ἐκδέχεται καὶ γνωμολογίαν VI. 254. antep.
ἐκδιδόναι, edere. τῇ Ἀγχίσῃ τὸ βάκος ἰχῶρα πονηρὸν ἐξεδίδου VI. 380. antep. μεθ' ἡμέραν — ἡ κακία — ὑ παντάπασι ταῖς ὁρμαῖς ἐκδίδωσιν ἑαυτὴν VI. 382. 11.
ἐκδιώκειν, persequi, exagitare. ἡ δεισιδαιμονία τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν ὕπνων ἐκδιώκει (exturbat) τοῖς ὀνείροις VI. 632. 2.
ἐκδιωκτέον, expellendum, eiiciendum est VI. 44. pen. et vlt.
ἐκδρομή, excursio, profectus. μεγάλαις ἐκδρομαῖς χρῆσθαι πρὸς φιλοσοφίαν, in philosophia bene proficere VI. 286. 3.
ἐκδύεσθαι ἅμα τῷ χιτῶνι καὶ τὴν αἰδὼ VI. 526. vlt.
ἐκδῦμεν (poët. pro ἐκδῦναι) ὄλεθρον, interitum, perniciem, effugere VI. 91. 7.
ἐκεχειρία, induciae, vacatio, otium. ἐκεχειρίαν ἄγειν, desistere ab aliqua re VIII. 86. 1. ἡ τῶν Πυθαγορικῶν πρὸς τὸν ἰχθὺν ἐκεχειρία, abstinentia a piscibus VIII. 910. 2.
ἐκζωπύρησις ἀνθράκων, incensio carbonum VI. 593. 2.
ἐκθαρσεῖν, confidere, secure et intrepido esse animo VII. 35. 2.
ἐκθάρσημα, fiducia, confidentia X. 537. 9.
ἐκθειάζειν, pro deo aliquid colere. τὴν μυγαλῆν ἐκτεθειάσθαι λέγουσιν ὑπ' Αἰγυπτίων τυφλὴν ὖσαν VIII. 663. 7. οἱ ἄνθρωποι τὰ κρινὰ, καὶ

καὶ διήκοντα ταῖς χρείαις, ἐπὶ τὸ πλεῖσον ἐκθειάζεσιν VIII. 729. 1.

ἐκθειᾶσθαι, pro deo coli. τὴν Ἰὼ πάντες Ἕλληνες ἐκτεθειῶσθαι νομίζυσι ταῖς τιμαῖς ὑπὸ τῶν βαρβάρων IX. 400 6.

ἐκθερίζειν, demetere. τοῖς μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει τε καὶ ἐκθερίζεται πάλιν VI. 395. 5.

ἐκθερμαίνειν, calefacere. τὸν ἐντὸς εὐρῶτα τῆς ψυχῆς καὶ ζόφον οὐκ ἐκτεθέρμακεν, οὐδ' ἐξέωκε διὰ φιλοσοφίας VI. 176. 4. ſed vid. not. 47. ὡς τὰς μὲν ἐκθερμαίνεσθαι, τὰς δὲ τἀναντίον πάσχειν μεθυσκομένας VIII. 585. vlt. πολλῆς περιψύξεως γενομένης ἔξωθεν, ἐκθερμαίνεται σφόδρα τὰ ἐντὸς VIII. 773. antep.

ἐκθλίβειν, elidere, expellere. πόνῳ καὶ ἀσκήσει ἐκθλιβομένη ῥᾳθυμία VI. 285. 8. ἀγγείων ὑγρὸν δεχομένων, ὁ κενὸς ἀὴρ ἐκθλιβόμενος ὑπέξεισιν VI. 302. antep. — μήτε τὸν ἥλιον εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀσκῶ δίκην ὑπὸ κυφότητος ἐκτεθλίφθαι νομίζωμεν IX. 668. 3.

ἐκθνήσκειν ὑπὸ τοῦ γέλωτος, risu emori VI. 199. 7. κατενεχθεὶς ἐξ ὕψους τινὸς εἰς τραχηλον, — ἐξέθανε VIII. 230. 6.

ἐκθορεῖν, vel ἐκθόρειν, exſilire. ἐκ δ' ἔθορε κληρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοὶ X. 557. 5.

ἐκθρώσκειν, exſilire, excurrere VIII. 931. 10.

ἐκθύσιμος, piaculo dignus. ἐκθύσιμα καὶ μιαρὰ διηγήματα VIII. 58. 12.

ἐκθωπτειν, blandiendo et aſſentando aliquid conſequi. ἔπεισας, ἐξέθωψας. ex Sophocle VIII. 100. antep.

ἐκκαθαίρειν, expurgare. ὥσπερ καπνῷ σμήνος, λόγῳ θριμεῖ τὴν διάνοιαν ἀχλύος πολλῆς καὶ ἀμβλύτητος ῥεμβυσαν ἐκκαθαίρειν VI. 153. 3. πότυ δαπάνης ἐκκαθᾶραι λογισμὸν οὐκ ἀμελῆς VI. 238. 9. ὥσπερ ἐκκαθαίροντες ὕβριν ἅπασαν, — VI. 248. 13.

ἐκκαιδεκαέτης, ſedecim annos natus IX. 24. 1.

ἐκκαίειν, meraphor. ad iram concitare VI. 269. 2.

ἐκκαλεῖσθαι παρά τινος φωνήν τινα καὶ φιλοφροσύνην VIII. 36. 16.

ἐκκεῖσθαι, expoſitum eſſe. ὁ πολὺς πλῆτος σκοτὸς ἔκκειται τοῖς βυλομένοις βαλλάντια τοξεύειν VI. 16. 13. ἡ τῶν ὑπὸ πλάτωνος ἐκκειμένων ἀριθμῶν τετρακτὺς X. 222. vlt.

ἔκκεκρος, vox procul dubio corrupta VI. 649. 11.

ἐκκινεῖν, commouere. τοῖς σκώμμασιν ἔστιν ὅτε μᾶλλον, ἢ ταῖς λοιδορίαις, ἐκκινούμεθα VIII. 499. 2.

ἐκκλᾶν, frangere, inflectere. λέγυσι, τὰ ὄμματα τῶν ὑῶν ὕτως ἐκκεκλάσθαι καὶ κατεσπάσθαι ταῖς ὄψεσιν, ὥστε — VIII. 667. 6. τὸ θράσος ἐκκέκλασται, καὶ κατακέκοπται οἱ τὸ τῆς ψυχῆς γαῦρον IX. 56. 8.

ἐκκλείειν λοιμὸν χώρας τινὸς, peſtilentiam ab aliqua regione arcere VIII. 48. 1.

ἐκκλέπτειν, foeminam clam abducere IX. 318. 12.

ἐκκλητοὶ κρίσεις VII. 918. pen.

ἐκκλίνειν, deflectere, euitare, reiicere VIII. 114. 12.

ἐκκλιτέον, deflectendum, vitandum eſt VIII. 310. 6.

ἔκκλυσμα, eluuies. ὥσπερ σωμάτων οἰκία τῇ ψυχῇ τῶ σοφῶ τὰ τῆς ἡδονῆς ἐκκλύσματα μένειν ἐῶντες X. 480. 7. vid. not. 54.

ἐκκολάπτειν. τὴν ἴβιν φασὶν ἐκκολαφθεῖσαν (ouo recens excluſam) εὐθὺς ἔλκειν δύο δραχμὰς VIII. 664. 6. τῦτο μὲν ἐξεκόλαψαν, hoc ſcriptum deleuerunt IX. 464. 6.

ἐκκομίζειν, efferre ad ſepulturam VI. 331. 2.

ἐκκόπτειν, exſcindere, exſtirpare, delere. τὸν θυμὸν ἐκκόψαι παντάπασι μὴ δυνηθεὶς VI. 94. 6. τὸ δυσωπύμενον ἐκκόπτειν VI. 228. 3. τὸ φίλαυτον ἐκκόπτειν ἑαυτῶν καὶ τὴν οἴησιν VI. 241. 11. σύγκοιτος ὀδυνηρὰ, φροντίσι καὶ μερίμναις καὶ ζηλοτυπίαις ἐκκόπτυσα τὸν ὕπνον καὶ διαφθείρυσα VI. 382. 2. — ἐκκόπτοντας ἑαυτῶν ἡδονὴν καὶ χαρὰν τοσαύτην, X. 537. 6.

ἐκκυφίζειν (efferre, extollere) τὰς ἀπαιδεύτυς καὶ ἀμαθεῖς πλύτοις τισὶν, ἢ δόξαις, ἢ ἀρχαῖς IX. 129. 10.

ἐκκράζειν, clamorem edere VI. 296. pen.

ἔκκρασις, commixtio IX. 604. 5.

ἐκκραυγάζειν, clamorem tollere, vociferari X. 517. 14.

ἐκκρεμαννύναι, ſuſpendere. τοῖς φορείοις τῶν γυναικῶν ὑποβάλλοντες τὰ ὄμματα, καὶ τῶν θυρίδων ἐκκρεμαννύντες VIII. 72. 4.

ἐκκρέμασθαι, dependere. τῆς αὔριον ἐκκρεμάμενοι VII. 851. 14.

ἐκκρίνειν, ſeparare, ſecernere. τὸ λοιπὸν (ſcil. τῦ ὑγρῦ) ἐκκρίνειν εἰς τὴν κύστιν dicitur pulmo, quod reliquis corporis partibus neceſſe non fuit VIII. 797. 9. μειοῖ τὸ πλῆθος (ſcil. τῦ ὕδατος) ἡ περίψυξις, ἐκκρίνυσα τὸ θερμὸν IX. 727. vlt.

ἔκκρισις, ſeparatio, eruptio. ἔκκρισιν λαβεῖν μὴ δύνασθαι: de aëre in terra abſcondito et incluſo IX. 549. vlt. τῶν φλεβῶν μεσολαβεῖν τὴν ἔκκρισιν X. 791. 8.

ἐκκρύειν, expellere, repellere, reiicere. διὰ σφοδρότητα καὶ μέγεθος (ſcil. τῶν παθῶν) ἐκκρυομένυ τῦ λογισμῦ VI. 227. 8. μέλλοντας ἀμαρτάνειν ἐκκρῦσαι, deterrere VI. 273. vlt. λυγμὸν καὶ βῆχα ἄνθρωποι τῷ μὴ προσέχειν ἀσπαζόμενοι (vid. not. 110.) μετὰ πόνυ καὶ ἀλγηδόνος ἐξεκρύσαντο VIII. 46. pen. τύτυ ἐξέκρυσε τὴν ἐπιβυλὴν (vid. not. 44.) ἅμα τὸ ξίφος ἀνέλκων VIII. 357. 4. τὸν ἕτερον λόγον ἐκκρύων VIII. 661. 5.

ἐκκυβιστᾶν, deſilire, ſe euoluere: de vrſo, e reti ſeſe explicante IX. 637. 3.

ἐκκυκλεῖν, vbique ſe iactare de aliqua re. — εἰ λαβόντες ἐκ φιλοσοφίας, εὐθὺς εἰς ἀγορὰν, ἢ νέων διατριβὴν, ἢ βασιλικὸν συμπόσιον, ἐκκυκλήσουσιν — VI. 297. vlt.

ἐκκυλίειν, deuoluere. εἰς ἀγορὰν τὰ διηγήματος ἐκκυλισθέντος VIII. 20. pen.

ἐκκυμαίνεσθαι ὑπὸ τῆς θαλάττης πρὸς χώραν τινὰ, a fluctibus maris in terram aliquam eiici VII. 407. 6.

ἐκλαμβάνειν, accipere. πᾶν ἕτοιμον ἤδη καὶ διαπεπονημένον ὑπ' ἄλλων ἐκλαμβάνειν ἐθέλοντες VI. 174. 11. ἐκλαβὼν (cum in ſe recepiſſet mercede conductus) ἵππον ἀλινδυμένυ γράψαι, τρέχοντα ἔγραψεν VII. 559. 8. ἐξ ἑαυτῦ τε πάντα ποιεῖν, καὶ εἰς ἑαυτὸ ἐκλαμβάνειν κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν, dicitur ignis IX. 761. pen.

ἐκλάμπειν, eluceſcere. τίς ἀγνοήσειεν αὐτῦ διαφορὰν ἐν αὐτῷ τοσαύτην γενομένην καὶ φρόνησιν ἀθρόον ἐκλάμψασαν VI. 280. 10.

ἐκλανθάνεσθαι, obliuiſci VI. 359. 3. ὑφ' ἡδονῆς καὶ θαύματος ἐκλανθανομένων ἐκείνων IX. 64. antep.

ἐκλεαίνειν, laeuigare, complanare. — ῥᾳδίαν καὶ λείαν καὶ δι' εὐπετείας εἶναι τὴν ὁδὸν, οἷον ἐκλεαινομένην τῇ ἀσκήσει VI. 288. 4. ἄσκη-

σις, οἷον ἐκλεαίνειν καὶ συσχηματίζειν τὰ φαντάσματα καὶ τὰ κινήματα μέχρι τῶν ὕπνων πιέζουσα VI. 310. 4. κόπως λανθάνοντας ἐκλεαίνειν VI. 498. 7. τούτων ἐκλεανθέντων παντάπασι VIII. 236. pen. vid. etiam p. 245. 7.

ἐκλέγειν, eligere, colligere. τὰ κρυπτόμενα καὶ λανθάνοντα κακὰ πάσης οἰκίας ἐκλέγειν VIII. 52. pen. ὅλοιο θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφορὰς VIII. 65. 2.

ἐκλείπειν τὸν βίον, vita defungi VI. 409. pen. 421. 9. 423. 1. et ita τὸ ζῆν ἐκλείπειν p. 442. 6. φοβηθεὶς τὴν σκιὰν ἐκλιπούσης τῆς σελήνης VI. 645. 4.

ἐκλειπτικός. τῶν ἐκλειπτικῶν ἔμπειρος ὅσα πανσελήνων VI. 549. 10.

ἐκλελυμένως, effuse IX. 302. 2. vid. not. 55.

ἐκλέπειν, pullos ex ouis excludere VII. 499. 2.

ἔκλευκος, admodum candidus. νεφέλαι τοῖς χρώμασιν ἔκλευκοι VII. 173. 15.

ἐκλιπαρεῖν, exorare. τὸν ἄρχοντα, ἢ κριτήν, ἔλεγε (scil. Cato maior) δεῖν μήτε ὑπὲρ τῶν δικαίων λιπαρεῖσθαι, μηδὲ ὑπὲρ τῶν ἀδίκων ἐκλιπαρεῖσθαι VI. 750. 7. ἐξελιπάρησαν (scil. Marcium Coriolanum) καὶ κατειργάσαντο φείσασθαι τῆς πόλεως VII. 265. 10.

ἐκλογή, electio, delectus, collectio. πάντες ἄνθρωποι τὰς ἐκλογὰς, — ὅταν χρήσιμοι ὦσι καὶ ὠφέλιμοι, τότε χρησίμους καὶ ὠφελίμους ὑπολαμβάνουσι X. 410. 2. vid. not. 11. ἐκλογὴ καὶ τήρησις ἀνωφελῶν πραγμάτων καὶ ἀδιαφόρων X. 411. 2.

ἐκλογίζεσθαι, considerare, secum reputare VI. 642. 1.

ἐκλύειν, eneruare, dissoluere. ἐκλελυμένον καὶ γυναικοπρεπές VI. 389. 7. σεαυτὸν ἔκλυσαι τῶν κακῶν, e malis te ipse explica, expedi VI. 427. 4. et ita σεαυτόν τε καὶ τὴν μητέρα τῆ νεανίσκω καὶ τὰς συγγενεῖς καὶ φίλας ἔκλυσαι τῆς τοιαύτης κακοδαιμονίας VI. 463. 8. τὴν δύναμιν ἐκλύειν (corrumpere, debilitare), ὑφ' ἧς ἡ τροφὴ διαπονεῖται VI. 493. 2. ἐκλυόμενον ὑπὸ τῆς μέθης ἀνακαλύμενος τὸν θυμὸν VI. 503. antep. διὰ τάχος καὶ ῥοῖζον ἐφαίνετο τῆς φορᾶς ἐκλελυμένος καὶ κεκμηκώς, defatigatus VI. 613. 8. ἐκλύκσι (debilitant, deminuunt) τὴν λαμπρότητα τῷ ἀέρι, καθάπερ οἶνον ὕδατι, κατακερανυμένην VIII. 474. 7. et ita ἐκλύειν τὴν ἄγαν λαμπρότητα τῷ φωτὸς p. 477. 10.

ἔκλυσις, remissio. τὰς ἐκλύσεις καὶ τὰς ἐπιτάσεις καὶ ὅλως τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐξαιρεῖ τῆς ὁρμῆς VII. 748. antep. αἵματος ἔκλυσις γίνεται δαψιλής, ingens sanguinis copia profluit X. 797. 12.

ἔκλυτος (mollis, dissolutus) καὶ δᾶλος τῶν ἡδονῶν VI. 25. 11.

ἐκμαγεῖον, simulacrum. ἐκμαγεῖα μικρὰ καὶ ὠνητὰ καὶ κλεπτόμενα καὶ συγχεόμενα καταβάλλομεν VII. 325. 3. μένει ἀδὲς, ὃ ἔστιν εἶς, ἀλλὰ γιγνόμεθα πολλοὶ, περὶ ἓν φάντασμα καὶ κοινὸν ἐκμαγεῖον ὕλης περιελαυνομένης καὶ ὀλισθαινούσης VII. 541. 11. ὥσπερ ἐκμαγεῖον, ἢ κάτοπτρον VIII. 675. 2. vid. etiam p. 905. 9.

ἐκμαίνεσθαι, ad furorem redigi. τὰς τίγρεις φασὶ περιτυμπανιζομένας ἐκμαίνεσθαι παντάπασι VI. 546. 6. ἐκμανεὶς παντάπασιν ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ μέθης VII. 29. 10. ἐκμαίνεσθαι καὶ ἀνολολύζειν, prae gaudio extra se rapi et iubilum edere X. 526. 7.

ἐκμανθάνειν, discere VIII. 287. 13.

ἐκμάτ-

ἐκμάττειν, exprimere. εἴδωλα ἔχοντα μορφοειδεῖς τῷ σώματος ἐκμεμαγμένας ὁμοιότητας VIII. 930. 10.

ἐκμειλίσσεσθαι, demulcere, lenire, placare VII. 495. 11.

ἐκμετρεῖσθαι (dimetiri) λάθρα τὸ σῶμά τινος VII. 404. 8.

ἐκμιμεῖσθαι τῷ φίλῳ τὸ ἡδὺ καὶ κεχαρισμένον VI. 182. 7.

ἐκμορφοῦν, forma et effigie proponere, repraesentare. ἐξεμόρφωσε (scil. Plato) καὶ διετύπωσε τῆς φύσει τυραννικῆς ψυχῆς οἷα κατὰ τοὺς ὕπνους ὁρᾷ τὸ φανταστικὸν καὶ ἄλογον VI. 308. pen. τὴν τοῦ σώματος κακίαν πολυμερῶς καὶ περιωδυμένως ἐξεμόρφωσε VIII. 127. 8.

ἐκμοχθεῖν, graues aerumnas tolerare. — ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται βροτῶν VI. 402. 3. ἐπισφαλεῖς καὶ πολυπόνους καὶ τλήμονας ἄθλους ἐκμοχθεῖν VII. 347. vlt.

ἐκμοχλεύειν χαλεπῶς καὶ προσβιάζεσθαι τὴν φύσιν, magnis et grauibus molitionibus naturam vrgere, eique vim inferre VIII. 629. vlt.

ἐκνεύειν μικρὸν τῆς ὁδοῦ, paulum de via deflectere VIII. 280. 5.

ἐκνευρίζειν, eneruare, neruos incidere. οὐκ ἐκνευρίσας, οὐδὲ ἐκτεμὼν παντάπασι τῆς ψυχῆς τὸ ὑπηρετικὸν VII. 772. 15. — εἰ παντάπασιν ἡ πόλις ἐκνενεύρισαι IX. 26. 8.

ἐκνηστεύειν, ieiunum esse VIII. 737. 7. vid. not. 11.

ἐκνικᾶν, vincere, obtinere. πολλῶν ὄντων ὄψων, ἐκνενίκηκεν ὁ ἰχθὺς μόνον, ἢ μάλιστά γε, ὄψον καλεῖσθαι VIII. 652. 12.

ἐκνίπτεσθαι, eluere. ἐκνιψάμενος τὸ θνητὸν VII. 944. 7.

ἔκνομος προΐεσθαι τὸν βίον, vita semetipsum priuare VI. 554. 9.

ἔκπαγλα φιλεῖν τινα, admodum diligere aliquem VIII. 948. 14.

ἐκπαθής, affectibus nimium indulgens. μήτ' ἐν ταῖς ἡδοναῖς ἐκλύτους εἶναι δεῖ, μήτ' ἐν ταῖς ὀργαῖς ἐκπαθεῖς καὶ θηριώδεις VI. 24. pen.

ἔκπαλαι, iam diu, iam dudum VI. 591. 2.

ἐκπέμπειν, emittere. τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων VI. 132. 3.

ἐκπεμπτέος, emittendus, ablegandus est VIII. 351. 5.

ἐκπεπαίνειν, excoquere, maturare. κατορύττουσιν οἱ τεχνῖται τοὺς ἐργασίμους λίθους, ὥσπερ ἐκπεπαινομένους ὑπὸ τῆς θερμότητος VIII. 802. 4.

ἐκπέρθειν, diruere, deuastare VI. 102. 12.

ἐκπεριέρχεσθαι, post longas ambages tandem ad locum destinatum peruenire VIII. 425. 8. vid. not. 36.

ἐκπεριοδεύειν, circumuenire VIII. 818. pen.

ἔκπτασις, expansio. διεσήμαινον — ἔκπτασει καὶ διαλύσει τὸ χαῖρον καὶ προσιέμενον VIII. 232. antep.

ἐκπηγνύειν, frigore constringere, durum reddere. ἐκπαγεῖσας (scil. τὰς ψυχὰς) καὶ γενομένας σκληρὰς, ὥσπερ αἱ χάλαζαι, πάλιν εἰς τὴν τοῦ σιδήρου (scil. λίμνην) μεθίσασαν VIII. 243. vlt. ἐκπηγνύειν τοὺς θίγοντας dicitur torpedo piscis X. 71. 12.

ἐκπηδᾶν ἐλαφρότητι θαυμαστῇ VIII. 231. antep.

ἐκπιέζειν, exprimere. οὐδὲ ὀφθαλμὸς ἐνταῦθα τοῦ σώματός ἐστιν ὑπὸ κυφότητος ἐκπιεσθεὶς IX. 667. 14.

ἐκπίπτειν. λόγος ὑπηνέμιος ἐκπίπτων,

πτων, ſermo in caſſum et ſine aliorum vtilitate prolatus VI. 140. 1. ἐκπεσὼν δι' ἀνανδρίαν φιλοσοφίας, qui ob mollitiem et ignaviam nullum ex philoſophia percepit fructum et vtilitatem VI. 172. 3. vid. etiam p. 192. 2. vbi eadem dictio recurrit, et ſignificat *qui philoſophiae ſtudium rurſus deſeruit.* ἐκπίπτειν τῆς φιλίας τινὸς VI. 250. 5. τῆς πατρίδος ἐκπίπτειν, patria expelli VI. 255. 3. πολλάκις ἐν αὐτῷ τῷ λέγειν ζητῶν καὶ διώκων ὄνομα καὶ ῥῆμα διαφεῦγον ἐξέπιπτεν, fibilis eiectus fuit VI. 300. 1. ἡ ἀκουσίως ἐκπίπτουσα φωνὴ VI. 336. 3. πρὶν εἴς τινα παροινίαν ἐκπεσεῖν τὴν τῷ μακρῷ γήρᾳ παρεπομένην VI. 456. 11. et ſic porro.

ἐκπλήθειν. εὐτάκτως ἐκπλήσας τὸν τῆ βίᾳ χρόνον VI. 455. 6.

ἐκπληρεῖν. τὴν τῶν εἴκοσιν ἐτῶν προθεσμίαν ἐκπληρώσας VI. 432. 3.

ἐκπλήττειν, percellere. μὴ καθήσθω τὰς πλαγίας ἐκπεπληγμένος καὶ τεθηπώς, cum ſtupore admirans VI. 87. 10.

ἐκπλύνειν, eluendo mundare. τὰ ὀθόνια βύμμασι καὶ χαλασραίοις πλυνόμενα μᾶλλον ἐκπλύνεται τῶν ὑδατοκλύσων VI. 510. 7.

ἐκπνεῖν μαλακὴν καὶ πραεῖαν αὔραν VIII. 238. 6. ἐκπνεῖν, animam efflare, mori VIII. 359. pen.

ἐκπνευματοῦν, aërem eximere. δεῖ τῶν νέων μᾶλλον ἐκπνευματοῦν τὸ οἴημα καὶ τὸν τύφον, ἢ τῶν ἀσκῶν τὸν ἀέρα, τὰς ἐγχέλυ τι βυλομένους χρήσιμον VI. 142. 8. δηλῶσι (ſcil. αἱ πλωΐδες νεφέλαι) διαφορὰν τινα τῆς ὕλης, ὡς ὑπ' ἐξυλατημένης, ὑπ' ἐκπνευματημένης VII. 173. 16.

ἐκπολεμοῦσθαι πρός τινα, ad bellum incitari aduerſus aliquem VI. 792. vlt.

ἔκπομα, poculum VI. 153. 7.

ἐκπονεῖν, elaborare, operam dare alicui rei. γράμματα, μνημεῖα λόγων, — ἐξεπόνησε μαθεῖν VI. 48. 6. χωρίον ἐκπεπονημένον, ager bene excultus VI. 327. 8. τὸ πᾶν τῆς ἀσκήσεως κράτος ταῖς ἐπεισοδίοις καὶ περιττοῖς προσαγαγόντας ἐπιθυμίαις ἐκπονεῖν χρή VIII. 311. 5.

ἐκπραΰνειν, lenire, placare. οἱ νηθετοῦντες ἀτείως τὸ πικρὸν καὶ δηκτικὸν (ſcil. τῆς νηθεσίας) ὁμιλίαις ἑτέραις καὶ λόγοις ἐπιεικέσιν ἐκπραΰνουσι καὶ διαχέουσιν VI. 276. 8.

ἔκπτωσις. ἐκπτώσεις ἡγεμόνων VIII. 57. 5. ἡ ἔκπτωσις (error, peccatum) ὃ φέρει συριγμὸν, ὃδὲ κλευασμὸν IX. 242. 1.

ἐκπυνθάνεσθαι, perſcrutari, interrogare. πολλάκις ἐκπυνθανόμενοι περὶ τῶν αὐτῶν VI. 174. 8. — ὧν ἂν ἐπιχειρήσειαν ἐκπυνθάνεσθαι δεδιότες τὸς ἄνδρας VIII. 285. 1. vid. etiam p. 293. 9.

ἐκπυροῦν, incendere, inflammare. τὸ ἔλαιον, ὅτι μάλιστα εἰλικρινῶς ὑγρόν ἐστι, διὰ λεπτότητα μεταβάλλει, καὶ κρατούμενον ἐκπυροῦται VIII. 781. 7. ἐκπυροῦν τὸν κόσμον dicuntur Stoici, pro *aſſeuerare, mundum igni periturum eſſe* X. 402. 9.

ἐκπύρωσις, inflammatio VII. 529. 8. IX. 478. 12.

ἐκρεῖν, effluere. ἅμα τῆς ἀκοῆς ἐξερρύη τὸ ἡδύ VI. 150. 10. ἐξερρύη τὸ πάθος αὐτῶν ἐκεῖνο VI. 286. pen.

ἐκρηγνύναι, erumpere. φροντίδος ἐκραγείσης VI. 383. 12.

ἐκριπίζειν, excitare. παυσάμενον τὸ πνεῦμα καὶ μαρανθὲν ὑδεὶς πάλιν ἐκριπίσαι καὶ διασεῖσαι δυνατός ἐστιν VIII. 635. 3.

ἐκρίπτειν, elicere. ἐκριφεὶς εἰς νῆσον IX. 242. 5.

ἐκριπτεῖν, *idem* VIII. 597. 2. ſed vid. not. 81.

ἐκσαγηνεύειν, irretire. αὐτὸν ἐκσαγηνεύει (ſcil. ὁ κόλαξ) καὶ περιβάλλεται τὸν κυνηγόν VI. 191. 4.

ἐκσείειν τινὰ φιλοσοφίας, a philoſophiae ſtudio abducere aliquem VI. 290. 7.

ἐκσκορπισμὸς τῆς ληρήσεως, delirationis eiectio, exſtirpatio VII. 507. 4.

ἐκσοβεῖν, abigere, expellere. τὸ βομβῶδες καὶ ἀκόλαστον ἐκσοβήσας VIII. 855. antep.

ἔκστασις, mentis abalienatio et peruerſio. ἐκστάσεις καὶ ταραχὰς καὶ πτοίας ἐπιφέρειν VI. 136. 8. ἔκστασις θερμότητος, diſceſſus caloris IX. 727. 8. et ita ἐκστάσεις εἰδῶν p. 728. 9.

ἐκστατικὸς, mente abalienatus, vecors. μειράκιον ἐκστατικὸν καὶ παραφρονῦν VI. 3. antep. ἡδονὴ ἐκστατικὴ καὶ ταρακτικὴ καὶ ἀλλοτρίωσις τῆς φύσεως VI. 476. 13. κρᾶσιν ἐκστατικὴν καὶ φαρμακώδη λαβὼν ὁ ἀὴρ VII. 22. 14. ἐκστατικὸν ἡ μεταβολὴ καὶ ἀνώμαλον VIII. 626. 9.

ἐκστατικῶς καὶ κακῶς ἔχειν, de tranquillo et placido mentis ſtatu deiectum eſſe et male habere VIII. 323. 11.

ἐκστέφειν, coronare. ἐκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι. verſus Sophoclis VI. 80. 5.

ἐκστροφὴ τῦ λόγυ, euerſio rationis X. 422. 5.

ἐκτάπεινῦν, humilem reddere, deprimere. δέος ἐκτάπεινῦν καὶ συντρίβον τὸν ἄνθρωπον VI. 629. antep.

ἐκτάραξις, perturbatio. αἱ περὶ τὴν κάτω κοιλίαν ἐκταράξεις VI. 509. 6.

ἐκταράττειν, perturbare. τὸν αὖλιον ὀδμῇ μύρων ἐκταράττεσθαι καὶ μαίνεσθαι λέγυσιν VI. 545. 8.

ἐκτάττειν, exponere, proponere. ἀτόπυς ἐκτάττειν συμβυλίας καὶ ὑποθήκας VI. 213. 10. ἐπὶ μιᾶς εὐθείας ἐφεξῆς τὰς τε διπλασίυς ἐκτάττων καὶ τὰς τριπλασίυς X. 240. 6.

ἐκτείνειν εἰς τὰ δωμάτια καὶ τὴν γυναικωνῖτιν ὥσπερ πλεκτάνας τὸ πολυπράγμον καὶ διάβολον καὶ κακόηθες VI. 225. 12. μισῶ δ', ὅσοι χρῆζυσιν ἐκτείνειν βίον βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι παρεκτρέποντες ὀχετὸν, ὥσε μὴ θανεῖν. ex Euripide VI. 419. antep. ἐκτεταμένον καθεύδειν VI. 597. 5.

ἐκτελεῖν, abſoluere, perficere. οἳ θάνον, ὃ τὸ ζῆν θέμενοι καλὸν, ὑδὲ τὸ θνήσκειν, ἀλλὰ τὸ ταῦτα καλῶς ἀμφότερ' ἐκτελέσαι VI. 419. 10. ἐκτελεῖν τὰ μυστήρια θεῦ τινος X. 805. 8.

ἐκτέμνειν, exſecare. χάσμα μέγα τρογγύλον, οἷον ἐκτετμημένης σφαίρας VIII. 334. pen. ἐκτέμνειν τὰ νεῦρα VIII. 764. 5. τὰς ἀλεκτρυόνας ἐκτέμνειν καὶ τὰς χοίρας, ibid. verſ. 9. vid. etiam Tom. IX. 402. antep. vbi de puerorum caſtratione dicitur.

ἑκτέον ἐλαφρῶς πρὸς πάντας τὰς θανάτυς, omnia mortis genera (i. e. quacunque tandem aetate fiant) aequo animo ſunt ferenda VI. 446. pen.

ἐκτεφρῦσθαι, in cinerem concremari. ἐκ τῶν ξύλων ὁ μὲν ἀὴρ ἄπεισι καπνὸς γενόμενος, τὸ δὲ γεῶδες ἐκτεφρωθὲν ὑπολείπεται VIII. 780. vlt.

ἐκτήκειν, liquefacere. ἡ κακία ἐκτήκουσα ταῖς ἐπιθυμίαις VII. 947. 1. ἐκτήκεται καὶ ἀνυγραίνεται τὸ φρονῶν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς VIII. 238. antep.

ἐκτίειν, perſoluere. τὸ τίμημα τῆς δίκης αὐτὸς ἐξέτισεν, ſcil. rex Philippus pro reo, quem, a ſe ipſo antea damnatum, inſontem poſtea cognouit VI. 681. 9.

ἐκτιθέναι, e mari in terram exponere VI. 612. 13. vbi de delphinis dicitur, Arionem e mari ſeruantibus.

ἐκτιθεῖσθαι, enutrire, metaph. de notionibus, eas alere, fouere X. 415. 2.

ἐκτίνειν χάριν, gratiam perſoluere VIII. 306. 5. et IX. 410. pen.

ἐκτιτρώσκειν, abortum facere VIII. 646. 4. et X. 779. 8.

ἐκτοπίζειν, e loco remouere. αἱ λύγγες ἐκτοπίζουσι παντάπασι κρύπτουσαι καὶ ἀφανίζουσαι τὸ λυγγύριον X. 15. 2. ex vno loco in alium recedere, ſe occultandi ergo X. 47. antep.

ἔκτοπος δεινῶς καὶ ἀλλοδαπὴ ἱστορία, admodum abſurda, aliena et incredibilis narratio X. 68. 13.

ἐκτραχηλίζειν, obtorto collo praecipitare. γένος ὑδὲν ἐστιν ἐξωλέστερον, ὑδὲ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐκτραχηλίζον (metaph. corrumpens et in perniciem praecipitans) τὴν νεότητα, ὡς τῶν κολάκων VI. 43. 9. ὁ ἵππος — ἐκτραχηλίζει τὸς μὴ δυναμένους ὀχεῖσθαι VI. 216. pen.

ἐκτρέπεσθαί τινα (auerſari) καὶ φεύγειν· ὡς ἀμείλικτον VI. 282. 1. ἐκτρέπεσθαι (deflectere) πρὸς τὰς ἐσχάτας ταλαιπωρίας VI. 428. 7. πέρα τῆ φυσικῆ καὶ μετρίᾳ πρὸς ἄπρακτα πένθη καὶ θρήνους ἀγεννεῖς ἐκτρέπεσθαι VI. 434. 12. ἐβαδίζομεν ἐκτραπόμενοι διὰ τῶν χωρίων καθ' ἡσυχίαν VI. 554. pen.

ἐκτρέφειν, alere, fouere. τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις, εἰ κακόβυλος φροντὶς ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον; VI. 74. 9. ὀρθῶς ἐκτρέφεσθαι (recte inſtitui) τοῖς ποιήμασι VI. 116. 12. ὅ τι ἂν ἀσεῖον εὕρωμεν παρ' αὐτοῖς (ſcil. τοῖς ποιηταῖς) καὶ χρηστὸν, ἐκτρέφειν χρὴ καὶ αὔξειν ἀποδείξεσι καὶ μαρτυρίαις φιλοσόφοις VI. 128. 1.

ἐκτρίβειν, atterere. σίδηρος καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χερῶν ἐκτρίβονται VI. 5. vlt. οἱ κόλακες καὶ τὰς πατέρας καὶ τὰς παῖδας προσρίζας ἐκτρίβουσι VI. 43. 10. ἀκρασία περὶ ἡδονὰς ἐκτέτριπται μάλις VIII. 236. 10. τί τῶν ἐκπωμάτων ἕκαστον ἐκτέτριπται καὶ διέσμηκται παντα-χόθεν; VIII. 769. 4.

ἐκτροπή, deflexio. αἱ τῶν νόσων εἰς τὰ μὴ κύρια μέρη τοῦ σώματος ἐκτροπαὶ σημεῖον ὑ φαῦλόν εἰσιν VI. 312. 9. ἐκτροπῆς μὴ παρούσης, cum non eſſet ſpatium de via deflectendi VIII. 294 antep.

ἐκτυφλοῦν, excoecare. ἐκτετυφλωμένος κύκλωψ VI. 691. 1. ἅμα ταῖς αἰχμαλώτισι ταῖς χερσὶν ἐξετύφλωσεν, ſcil. Hecuba Polymeſtorem VII. 238. 1.

ἐκφαίνεσθαι. γράμματα ἐκφανέντα, literae, quae cognoſci poſſunt VIII. 283. 5.

ἐκφανής, conſpicuus, manifeſtus. ἐκφανεῖς ποιεῖν τὰς ἀντιλογίας VI. 71. 3.

ἐκφαντικῶς σφόδρα καὶ φιλοτέχνως ὑπερβολῇ χρῆσθαι VI. 395. 7.

ἐκφανῶς, manifeſte, perſpicue. ἐκφανῶς τούτοις ἠγνόηται τὸ περὶ ταυτοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου X. 208. 10. ἐκφανῶς φανῶς διαφέρεσθαι πρός τινα ἐν τοῖς μεγίστοις X. 219. 5.

ἐκφέρειν. ὅτε τὰς νεφέλας ἐξέφερε, ſcil. Ariſtophanes, cum comoediam, *Nubes* dictam, ederet VI. 34. 4. Ὅμηρος τὸν πρῶτον ὑ διηνέχθη τῶν ἰσχνῶν ἄμετρον ἐξενεγκών X. 300. 3. δεῖ θαρρεῖν πρὸς τὰς ὀρέξεις ἐκφερομένας καὶ ἐπιπηδώσας ταῖς ἀπολαύσεσιν VI. 482. 11. ἐκφέρειν πρᾶξίν τινα ὑπὸ δέους, prae metu arcanum aliquod inceptum diuulgare VIII. 349. antep. vid. etiam p. 353. 14. vbi eadem eſt dictio. εὐθὺς ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ἐξενεχθεὶς τῇ ὑπονοίᾳ VIII. 359. 1. τὰ παρ' ἐκείνοις λεγόμενα μύθοις ἔοικεν, εἰ μή τινας ἄρα λόγους σπουδαίους ἔχοντες ἐκ ἐκφέρουσιν VIII. 661. antep. μέγα σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας. ex Sophocle IX. 44. 2. πόλεμον ἐκφέρειν ἐπί τινι, bellum alicuius rei cauſa alicui inferre IX. 99. 3. ταῦτα μή με οἴεσθε λέγειν πόλεμον ἐξενηνοχότα πρὸς τὰς δανειστὰς IX. 298. 5.

ἐκφεύγειν, effugere. πᾶν τὸ ζητούμενον ἁλωτὸν, ἐκφεύγει δὲ τὰμελούμενον. e Sophocle VI. 369. 14.

ἐκφθίεσθαι, conſumi, de cibis. ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα. verſus Homeri VIII. 913. 10.

ἐκφλέγεσθαι τὴν διάνοιάν IX. 69. 5.

ἐκφλυαρίζειν (pro nugis habere: ſed vid. not. 28.) πρᾶγμά τι καὶ καταγελᾶν VIII. 707. antep.

ἐκφοβεῖν, terrere VIII. 505. antep.

ἐκφορικῶς X. 575. vlt.

ἐκφράζειν τι τοῖς τῶν θεῶν ὀνόμασιν, nomina deorum alicui rei tribuere VI. 84. pen. τὸ ταύτης (ſcil. τῆς σκιᾶς) ὕλαρ ὑδ' ἂν ἐκφράσαι τις ἕτερος (ſcil. praeter Pindarum) δυνηθείη σαφῶς VI. 395. 9.

ἐκφροντίζειν, curam gerere alicuius rei VII. 95. 10.

ἔκφρων, attonitus, conſternatus. ψυχαὶ ἔκφρονες καὶ διεπτοημένου VIII. 232. 6.

ἐκφύειν, producere. τὰς διατρίβοντας ἐν τοῖς χαλκωρυχίοις ἰσορρόπους ὠφελεῖσθαι τὰ ὄμματα καὶ βλεφαρίδας ἐκφύειν τοῖς ἀποβεβληκότας VIII. 617. 6. τὰ ἀληγὰ πλοῖα πλῆθος ἐκφύει μυῶν ἄπλετον VIII. 732. 10.

ἔκφυλος, qui eſt ex alia tribu, alienus. τὸ τῶν ἐναλίων γένος ἔκφυλον ὅλως καὶ ἄποικον ἡμῶν VIII. 660 7. ἔπονται — μέλεσι καὶ ἀκοσμοσιν ἀναισχύντοις θέατρα ἔκφυλα, abſurda, indecora, inhumana X. 148. pen.

ἐκφώνησις, exclamatio VI. 424. 5.

ἐκφωτίζεσθαι, illuminari IX. 650. 4.

ἐκχαράττειν, eradere, delere. τὰς ἄλλας πάσας (ſcil. πόλεις) ἐκχαράττων τῶν τροπαίων καὶ τῶν ἱερῶν IX. 465. 1.

ἐκχεῖν, effundere, amittere. τὴν δόξαν τῶν προβεβιωμένων ἐξέχεαν VI. 33. 10. γλῶτταν ἐκχέας μάτην, qui multa inania et futilia garrit. e Sophocle VI. 331. 9. εἰκῇ καὶ ἀκρίτως ἐκχέων τὰ ἑαυτοῦ καὶ καταχαριζόμενος VIII. 30. 10. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν VIII. 152. 7.

ἔκχυσις, effuſio VI. 140. 6.

ἐκψύχεσθαι, frigeſcere VIII. 777. 5.

ἐλαία, ſignificat et arborem, *oleam*, et fructum, *oliuam*. ἐλαίαν τὸν ἀπὸ τῆς ἐλαίας καρπὸν, ſubaudi ὀνομάζομεν VI. 86. 9. 10.

ἐλαιηρὰ ἰκμὰς, oleoſus humor VIII. 536. 11.

ἐλάϊνα ξύλα, ligna oleagina VIII. 614. 7.
ἐλαιόφυτον, oliuetum VIII. 78. 7.
ἐλαιώδης, oleosus. ἐλαιώδη φυτὰ VIII. 535. vlt. λίθος ἐλαιώδης τῇ χρόᾳ, olei colorem habens X. 706. 1.
ἐλᾶν, idem, quod ἐλαύνειν, agitare. τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα VI. 46. antep.
ἐλάσιππος, equos agens. ὣς ἄρα εἰπόντα μιν τηλαυγὲς ἀμβρόσιον ἐλασίππου πρὸς τόπον ἀπέλιπεν ἀμέρας X. 547. 10.
ἐλάτη, abies. στέφανοι ἐλάτης VIII. 355. 6. ἐλάτης, πρίνου, κομάρου τε πτόρθους ἁπαλοὺς ἀποτρώγουσιν, scil. αἶγες VIII. 630. vlt.
ἐλαττοῦν τὴν εὐνοιάν τινος VI. 540. 15.
ἐλάττωμα, detrimentum, iactura, casus aduersus VI. 398. 12.
ἐλαύνειν. εἰς ἔσχατον κακίας ἐληλακότες, qui maximum scelus perpetrauerant VIII. 128. 12. οἱ ἐπ' ἄκρον παιδείας ἐληλακότες, qui summum eruditionis gradum in aliqua disciplina consecuti sunt X. 651. 6.
ἐλαφηβόλος, ceruos venans et conficiens: epitheton Dianae X. 26. 14.
ἐλαφρίζειν, leuem et velocem reddere. ὑ πτεροῖς ἐλαφρίζουσα κύφοις ἑαυτὴν fortuna dicitur VII. 260. 5.
ἐλαφρὸς vocatur adulator, cum vero amico comparatus VI. 239. 14.
ἐλεαίρειν, verb. poët. misereri. Ὀδυσσεὺς θυμῷ μὲν γοόωσαν ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα. ex Homero VII. 740. antep. et VIII. 14. 15.
ἐλεγκτικός, ad reprehendendum propensus VI. 578. 1.
ἐλεγκτικῶς, arguendi, conuincendi studio IX. 308. 6.
ἐλέγχιστος, turpissimus, pessimus. ἔξω' ἐκ νήσου θάσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων VIII. 941. 3.
ἕλειος, palustris. ἕλεια ὕδατα VIII. 894. pen. ἕλειος ἀὴρ IX. 748. 10.
ἐλελίζεσθαι, clamorem edere, deplorare VIII. 980. vlt.
ἑλέπολις, instrumentum bellicum, ad expugnandas vrbes VI. 695. 11.
ἑλετὸς, capiendus. ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν, ὅττε λεῖσῃ, οὐδ' ἑλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων. duo versus Homeri X. 545. 5.
ἐλευθεριάζειν τοῖς λόγοις, libertate in dicendo vti VI. 21. 2.
ἐλευθέριαι τέχναι, artes liberales VI. 466. 2.
ἐλευθέρωσις, liberatio IX. 416. 5.
ἐλεφαντάρχης, elephantorum praefectus IX. 274. pen.
ἐλεφαντίασις, genus morbi leprosi VIII. 915. 6. et antep. et 919. 5.
ἕλιγμα πλάγιον VIII. 80. 9. vid. not. 9.
ἑλικοβλέφαρος, epitheton Veneris VIII. 979. 4.
ἑλικτὸς, intortus. δολερὰ μὲν τὰ ῥήματα, δολερὰ δὲ τὰ σχήματα τῶν Ἡροδότου λόγων, ἑλικτὰ καὶ οὐδὲν ὑγιές, ἀλλὰ πᾶν πέριξ IX. 427. 9. vid. etiam T. X. 535. 8.
ἑλικώδης, idem. τῶ κλήματος τὸ ἑλικῶδες τοῦτο καὶ σφαλλόμενον ἐν τῇ πορείᾳ, — VIII. 571. 15.
ἑλιννύειν, quiescere. ἑλιννύοντα ποιεῖν ἀγάλματα ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἑσαῶτα. ex Pindaro IX. 105. vlt.
ἕλιξ, circulus, ambages. ἕλικα ποιεῖν μίαν ἐν τῷ περισρέφεσθαι VIII. 334. 7. vid. etiam T. IX. 629. 5.
ἑλίττειν, cingere, circumdare VIII. 652. 6. vbi de mari dicitur vrbem Nicopolin ambiente.
ἕλκειν. ὁ κόλαξ εἰς τὸ βαλανεῖον ἕλκει VI. 227. 13. vid. etiam p. 486. 11. vbi est σῶμα εἰς βαλανεῖον ἑλκόμενον. πρὸς δόξαν ἑλκόμενος VI. 301. 4. ὡς ὁ καικίας τὰ νέφη, καὶ ὁ φαῦλος βίος ἐφ' ἑαυτὸν ἕλκει τὰς λοιδορίας VI. 329. 5.
ἕλκος. ἄλλων ἰατρὸς, αὐτὸς ἕλκεσι βρύων VI. 264. pen. 328. 11. et X. 567. antep. ψευδὴς ἡ ὑπόληψις, ἀλλὰ ἕλκος ᾗ ποιεῖ, οὐδὲ σφυγμὸν, οὐδ' ὀδύνην παράττουσαν VI. 628. 5.
ἕλκοῦσθαι, vlceribus laborare, exulcerari. δάκτυλος ἡλκωμένος VI. 270. 11.
ἑλκύδιον, paruum vlcus. ἐκ τοῦ τυχόντος ἑλκυδίου νοσήσας — ἐτελεύτησεν VII. 198. 10.
ἑλκυσμὸς διάκενος IX. 567. 3. et 8.
ἑλκώδης, vlcerosus. ταύτῃ ἐμπαθὲς, καὶ ἑλκῶδες, — εὐθὺς ᾗ πρόσεστι τῇ δόξῃ VI. 637. vlt. γίνεται περὶ αὐτὰ (scil. τὰ φυτὰ, foliis auulsis) βλάβη τις ἑλκώδης καὶ ψίλωσις ἀπρεπὴς VIII. 562. 13.
ἕλκωσις, exulceratio IX. 83. 1.
ἐλλάμπειν, refulgere. ἐν τοῖς ὄμμασι τῶν πλησίον ἐλλάμποντα τὰ ἑαυτῶν ὁρῶμεν VI. 146. 4. αἱ νοήσεις τῶν δαιμόνων, φέγγος ἔχουσαι, τοῖς δυναμένοις (vid. not. 49.) ἐλλάμπουσιν VIII. 328. 10.
ἔλλαμψις, fulgor. κεραυνὸν σφοδροτέραν ἔλλαμψιν, πρηστῆρα δὲ, νωχελεστέραν esse, Stoici affirmarunt IX. 540. 7.
ἔλλειμμα, defectus. ἐλλείμματα μυρία τοῦ καλοῦ ἔχειν VI. 241. vlt.
ἐλλείπειν. διὰ γῆρας καὶ ἀσθένειαν ἐλλείπων, cum ob senectutem et infirmitatem iter propositum suscipere non posset VIII. 305. 7.
ἔλλειψις, defectus VI. 159. 4.
ἑλληνίζειν ἀκριβὲς, Graecam linguam pure loqui X. 593. 11.
ἑλληνοταμίας, Graecorum quaestor IX. 345. 9.
ἑλλόβιον, inauris. διηκριβωμένα τέχνῃ ἑλλόβια VIII. 768. 11.
ἐλλόγιμος, celeber, doctus IX. 112. 8.
ἔλλοψ, piscis VIII. 907. 8. peculiare genus piscium X. 75. 3. et 83. antep.
ἔλλυπος, moestus, tristis VIII. 455. antep.
ἕλξις, tractio. αἱ πταλαιόντων ἐπιβολαὶ καὶ ἕλξεις κονιορτοῦ δέονται VIII. 621. 4. ἕλξεις, ἢ ἐπιπηδήσεις, ποιοῦσι ταῖς ἀποβρόαις IX. 628. 5.
ἐλπίζειν, in sensu deteriori, pro exspectatione rerum aduersarum. οὐκ ἤλπιζον ταῦτα πείσεσθαι, οὐδὲ προσεδόκων VI. 427. 5.
ἔλπισμα πιστὸν, spes certa et firma X. 482. 8. et 484. 8.
ἐλπισικοὶ φιλόσοφοι VIII. 656. 5.
ἔλυτρον. οἷον ἔλυτρόν τι ἑαυτῇ τὴν πανουργίαν περιβαλοῦσα VIII. 225. 9. λυχνίων ἀργυρῶν ξυλίνοις ἐγκειμένων (ita enim leg. pro ἐγκειμένοις) ἐλύτροις VIII. 641. 10.
ἑλώδης, palustris. αὐτῶν τῶν ἐν μέσῳ τόπων τὰ παράλιμνα καὶ ἑλώδη ψύχος ἔχει μάλιστα IX. 748. 7.
ἐμβαθύνειν τὴν κακίαν ἑαυτῷ, se ipsum in prauitatem penitus quasi immergere, se ei prorsus dedere X. 638. 10.
ἐμβάλλειν. μὴ παντὶ ἐμβάλλειν δεξιάν: praeceptum Pythagoricum, et quid eo significetur VI. 42. 6. et p. 360. pen. vbi pro παντὶ est πολλοῖς. σιτίον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν: pariter praeceptum Pytha-

Pythagoricum, et quid significet VI. 42. 15. ἐμβάλλειν λόγον ὑπὲρ τῶν πρός τινα διαλλαγῶν VI. 104. 12. ἐμβάλλων ἑαυτὸν εἰς ὑπουργίας, ministeria sua ipse alteri offerens VI. 186. 10. et ita αὐδὲ ἑαυτὸς εἰς πᾶσαν ὑπουργίαν ἐμβάλλοντες p. 229. 11. πληγὰς ἐμβάλλειν τινὶ VI. 260. 11. οὐχ ἁπλῶς ὁ Φοῖνιξ ἐνέβαλε τὰ περὶ αὐτὸν ἀτυχήματα, sua ipsius delicta protulit VI. 266. 1. εἰς πλευρῖτιν, ἢ φρενῖτιν, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν VI. 472. 4. εἰς ῥάσιν ἐκ πλησμονῆς τὸ σῶμα καὶ ταραχὰς ἐμβάλλειν καὶ διαῤῥοίας VI. 478. 13. ναύκληροι πολλὰ δὲ ἁπλησίαν ἐμβακλόμενοι, scil. εἰς τὴν ναῦν VI. 484. 5. οἱ μὲν ὑπὸ λαιμαργίας καὶ φιληδονίας ἐμβάλλουσιν ἑαυτοὺς ἐπὶ τὰ βαλανεῖα, — VI. 485. 3. οἷον ὑπέρεισμα καὶ διάζωσμα τῆς τροφῆς (sic dicitur caro) ἐμβαλλομένης ἑτέροις σιτίοις χρῆσθαι δεῖ καὶ ὄψοις VI. 500. 6. ἄγαν ἀκριβεῖς καὶ τεταγμένας τινὰς ἐκ περιόδου κριτικὰς ἐμβάλλοντες ἀσιτίας VI. 511. 3. εἰς οὐδὲν προσηκοντας ἐμβέβληκεν ἡμᾶς ὁ ξένος οὗτος λόγους VI. 558. pen. τοὺς ἐμβάλλοντας (influentes) εἰς τὰ πελάγη ποταμοὺς ἐπέχειν VI. 574. 11. εἰς τὸν Ἡρακλείτειον ἅπαντα πράγματα ποταμὸν ἐμβαλόντες VIII. 214. vlt. τὸν Ἀρχίαν περὶ τῆς γυναικὸς, ἧς ἐπιθυμῶν ἐτύγχανεν, εἰς ἐλπίδας ἐμβαλὼν, ὡς ἀφιξομένης εἰς τόπον VIII. 347. antep. ἐμβαλών τινα τῇ ζητήσει διατριβὴν VIII. 580. 5. μηχανὰς αἴρειν καὶ βρυτὰς ἐμβάλλειν VIII. 643. 7. ἐμβάλλειν εἰς πόλεμον πόλιν τινα IX. 222. 10. εἰς αἰτίαν προδοσίας ἐμβάλλειν τινὰ, proditionis incusare aliquem IX. 406. 9.

ἐμβατήριοι ῥυθμοὶ VI. 885. 6.

ἐμβιβάζειν. πάλιν ἐμβιβάζων τὰς Ἀθήνας εἰς τὴν θάλατταν dicitur Conon VII. 360. pen. τοῖς ἀνθρωπίνοις πάθεσι καὶ πράγμασι τὸν θεὸν ἐμβιβάζειν VII. 641. 6.

ἐμβιῶν, vitae genus aliquod sectari. ὁ ἐμβεβιωκὼς πολιτικαῖς πράξεσι IX. 152. 11.

ἐμβίωσις, facultas inolescendi, de plantis in alius generis arborem insitis VIII. 536. vlt.

ἐμβλέπειν, inspicere, intueri. εἰς ὄμματ' εὖνις φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύ. ex Euripide VI. 181. 8. et 253. 10. τοῖς πάθεσιν ἐμβλέψαντες τοῖς ἑαυτῶν X. 1591. 1.

ἐμβοᾶν, inclamare, clamore exhortari ad aliquid VII. 22. 1.

ἐμβολὰς, furculus. πλάτανοι μηλέων δεδεγμέναι, καὶ συκῆ μορέων ἐμβολάδας VIII. 535. 12.

ἐμβολὴ. πρὸς τὰς τῶν κυμάτων ἐμβολὰς (impetus, strepitus fluctuum) τὰς σκέψεις ποιεισθαι IX. 359. 8.

ἔμβραχυ, parum aliquid X. 235. 6.

ἐμβρέχειν (rigare, inungere) προσηνῶς medici dicuntur vulnus, cum sectionem adhibuerunt VI. 276. 6.

ἐμβριθὴς, gravis, constans. ἀληθινὴ καὶ ἐμβριθὴς φιλία VI. 239. antep. τροφαῖς ἐμβριθέσι καὶ πρεώδεσι χρῆσθαι VI. 492. 11. σιτίον δύναμιν ἐμβριθῆ καὶ πολύτροφον ἔχον: sic vocatur lac VI. 500. 10. ὁ ἄνθρωπος — ἄνω μὲν ἔχει τὰ ἐμβριθῆ καὶ γεώδη μάλιστα περὶ τὴν κεφαλὴν, — IX. 666. 12.

ἐμβροντᾶσθαι, attonitum esse, stupore percelli VI. 729. 7.

ἐμβροντησία, stupor X. 602. 11.

ἐμβροχὴ, irrigatio. ὃ δεῖ ζητεῖν μυρίζεσθαι δεόμενον ἐμβροχῆς καὶ καταπλάσματος VI. 152. vlt.

ἔμβρυον,

ἔμβρυον, infans, qui in vtero adhuc gestatur VII. 540. antep.

ἐμβυθίζειν, in profundum demergere. — εὐθὺς διέφθαρται καὶ ἀπόλωλε πᾶν ἐμβεβυθισμένον X. 81. 5.

ἐμβυρσοῦσθαι, corio insui. ἐμβεβυρσωμένος X. 725. 7.

ἐμεῖν, vomere. κακῶν γὰρ τήνδ' ἐμοῦσαν ἄρχεις εἰσάγων VIII. 514. pen.

ἐμετικὴ γυνὴ, ad vomendum propensa, ibid. vers. antep.

ἔμετος, vomitus VI. 507. vlt. et 508. 10.

ἐμμανὴς, insanus, furibundus. διάνοια τὰς ἐπαινοῦντας (scil. dicta aliorum) ὥσπερ ἐμμανὴς φεύγουσα καὶ ἀποπηδῶσα VI. 144. 5. τὸν Κρεῖσσον ἐμμανῆ καὶ ἀλαζόνα καὶ γελοῖον φήσας ἐν πᾶσιν IX. 407. 8.

ἐμμέλεια, sonus harmonicus. τὴν φωνὴν ἐμμελείαις τισὶ καὶ μαλακότησι καὶ περιάσεσιν ἐφηδύνοντες VI. 149. vlt. τὴν περὶ γάμου καὶ οἶκον ἐμμέλειαν ἡρμοσμένην παρέχειν VI. 523. 9. ἐμμελείας καὶ εὐρυθμίας δημιουργός: sic vocatur musica VI. 638. 2.

ἐμμελετητέον, cura et exercitatio adhibenda est in hac re VIII. 107. 1.

ἐμμελὴς, harmonicus, canorus, conueniens. χορείαις ἐμμελέσι κινεῖν τὸ σῶμα VI. 506. 4. ἡ περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ τὰς παιδιὰς τῇ ἐμμελεῖ ἐπισήμη καὶ τήρησις VIII. 490. 9.

ἐμμελῶς χρῆσθαί τινι, opportune, recto tempore et ordine aliqua re vti VI. 259. pen. τὰ πρὸς ἐπανόρθωσιν ἤθους, ἢ πάθους κυφισμὸν, ἐμμελῶς λεγόμενα, apte, conuenienter dicta VI. 295. 10. οἱ φρόνιμοι καὶ ταῖς ἕξεσιν ἐμμελῶς χρῆσθαι δύνανται VI. 324. 3. ἐμμελῶς ποιεῖν τι, opportune aliquid facere VIII. 503. 9.

ἐμμεμαὼς, asper, immitis, iracundus VIII. 699. 3.

ἐμμένειν πενίᾳ παρὰ πάντα τὸν βίον ἐκουσίως VIII. 297. 9.

ἐμμενετέα, τὰ, res, officia, in quibus perseuerandum est X. 281. 10.

ἐμμενὴς, constans. ἐν δὲ τὸ θαρσαλέον τε καὶ ἐμμενὲς ὅπτη ὁρᾶσθαι φαίνετ' Ἀναξάρχου κύνεον μένος VII. 754. 1.

ἐμμέτρως, metrice, seu versibus, carmine VIII. 465. 6.

ἔμμηνος κάθαρσις, fluxus menstruus mulierum VIII. 583. 1.

ἐμμιγνύναι, immiscere. τὸν ἄρτον ἐμμιγνύμενος ὁ ἅλς συνηδύνει VIII. 657. 3.

ἐμμόνως ὑπομένειν βασάνους VI. 782. vlt.

ἐμπάζεσθαι, curare, reuereri. οὐδ' ὅσσον μυῖα τυγερῶν ἐμπάζετο μύθων VI. 336. vlt.

ἐμπαθὴς, qui aliqua re afficitur. ἐμπαθῆ ποιεῖν τινα πρὸς ἀρετὴν VI. 109. 9. ἐμπαθὴς ψυχὴ παῤῥησίαν καὶ νηθεσίαν ἄκρατον οὐκ ἀναδέχεται VI. 266. 9. δόξα ἐμπαθὴς vocatur superstitio VI. 629. 10. ταύτῃ ἐμπαθὲς καὶ ἑλκῶδες, — εὐθὺς ὑ πρόσεσι τῇ δόξῃ VI. 637. vlt. θεώμενος τραγῳδὸν, ἐμπαθέστερον ὑφ' ἡδονῆς διετέθη πρὸς τὸν οἶκτον VII. 319. 1.

ἐμπαθῶς προσκεῖσθαι τοῖς μαθήμασιν VII. 524. 1. ἐμπαθῶς ἔχειν, animo affici VIII. 52. 2.

ἐμπαγηγυρίζειν, orationes publice habere, sui ostentandi causa VIII. 108. 1.

ἐμπαρέχειν ὄμματος πραότητα, καὶ γαλήνην προσώπου καὶ διάθεσιν εὐμενῆ καὶ ἄλυπον VI. 164. 8. γέλωτος ὄργανον

ὄργανον ἐμπαρέχων ἑαυτὸν VI. 238. 4. ἐμπαρέχειν ὄνομά τι πράγματί τινι VIII. 528. 12.

ἐμπαριέναι τὸ δόρυ ταῖς πύλαις, hastam portis infigere VII. 192. 13.

ἔμπεδος, stabilis, firmus VI. 291. 8. vbi virtuti hoc epitheton tribuitur, oppositae diuitiis.

ἐμπεδόφυλλος, foliis semper praeditus VIII. 574. antep. et 887. 8.

ἐμπειρία, peritia. δεῖ, ὅπως μὴ βλαβῶμεν, ἐμπειρίαν λαβεῖν καὶ κατανοησιν τῶ κόλακος VI. 180. 12.

ἔμπειρος, peritus. μᾶλλον ἔμπειρον εἶναι προσηκει τῶν εὐτομάχων, ἢ τῶν ὐκ εὐτομάχων — VI. 518. 11. ἐκλειπτικῶν ἔμπειρος ὅσα πανσελήνων VI. 549. 10. μαντικῆς ἔμπειρος VII. 223. 2.

ἐμπείρως, perite VI. 518. pen.

ἐμπεριέρχεσθαι πόλεις τινὰς, vrbes quasdam circumire X. 782. 5.

ἐμπεριέχειν, in se continere. ὅτε μίγμα τῶν κακιῶν ἐστιν ἡ ἀρετὴ, ὅτ' ἐμπεριέχυσα τὰλαττον ἐμπεριέχεται τῷ πλεονάζοντι τὰ προσήκοντος VII. 748. 8. 9. vid. etiam Tom. VIII. 267. antep.

ἐμπεριλαμβάνειν, in se comprehendere. ἰδιῶται ἐν μέσῳ πολλῶν τῶν πεπαιδευμένων ἐμπεριλαμβανόμενοι VIII. 423. 7. τὴν διήγησιν ἐπεξέργαν καὶ κυκλόμενας, ὅπως ἐμπεριλάβῃ ἀτύχημά τινος, ἢ πρᾶξιν ἄτοπον, καὶ ὐ χρηστὸν IX. 395. 14. τὸ τοιοῦτο πᾶν μοι δοκεῖ ὐκ ἐμπεριλαμβάνεσθαι X. 305. pen.

ἐμπεριπατεῖν τινι, subsannare aliquem, simulatis nempe et ineptis laudationibus VI. 209. 5. et ita ἐμπεριπατεῖν τοῖς κόλαξιν ἑαυτὸν παρέχειν p. 242. 3. vti etiam παρέχεις ἐμπεριπατεῖν φλυάρῳ σαυτὸν Tom. VIII. 104. 11.

ἐμπηγνύειν χαλκῶν ἧλον τῷ κρέατι VIII. 611. 7.

ἔμπης, vocab. poët. tamen, omnino, prorsus VI. 399. 8.

ἐμπίνειν, bibere. κώνειον ἐμπιόντες VIII. 28. 1. τὸν Αἰσχύλον ἱστορῦσι τὰς τραγῳδίας ἐμπίνοντα ποιεῖν VIII. 856. 11.

ἐμπιπλάναι, vel ἐμπλήθειν, implere. τὰ ὦτα πάντων μᾶλλον, ἢ τῶν ἀναγκαίων, ἐμπιπλάντες VI. 141. 2. ἐμπλησθεὶς δογμάτων VI. 153. 8. πολλῶν ἀποριῶν ἐμπεπλήκασι τὴν φιλοσοφίαν VI. 281. 5. ἐνέπλησε πολέμω καὶ κακῶν τὰς δύο ἠπείρους VI. 368. 8. ἐρώτων, καὶ ἐπιθυμιῶν; καὶ φόβων, καὶ εἰδώλων παντοδαπῶν, καὶ φλυαρίας ἐμπίπλησιν ἡμᾶς, scil. τὸ σῶμα VI. 410. 11. ἐμπίπλασθαι παρ' ἑτέροις (oppositum τῷ οἴκοι τῶν πολυτελῶν καὶ ἀπολαύειν VI. 478. 2. ὐχ ὡς ἀγγεῖον ἥκει κομίζων ἑαυτὸν ἐμπλῆσαι πρὸς τὸ δεῖπνον ὁ νῦν ἔχων VI. 559. 10. ἐμπλῆσαι τὴν πόλιν ὅλην φόνων VIII. 279. antep.

ἐμπίπτειν. πόνος αὐτοῖς scil. τοῖς παισὶ, liberis) ὑπερμέτρως ἐπιβάλλουσιν, οἷς ἀπαυδῶντες ἐμπίπτουσι VI. 29. vlr. sed vid. not. 98. ἐμπίπτοντες ἀλλήλοις VI. 197. 3. ὑπὸ τῶν λόγων τῶ φιλοσοφοῦντος ὐ μόνον δεῖ τὴν καρδίαν τρέφεσθαι, καὶ δάκρυα ἐμπίπτειν, — VI. 314. 5. sed potius ἐκπίπτειν ibi leg. est: vid. not. 85.

ἐμπλάσσειν, illinere VIII, 719. antep.

ἐμπλεῖν, in naui versari et iter maritimum facere VI. 614. 7.

ἔμπλειος, plenus. δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακεῖται ἐν Διὸς ὤδει κηρῶν ἔμπλειοι VI. 85. 5.

ἔμπλεως, idem. φρονήματος ἀνδρειοτέρω πεφυκότες ἔμπλεω VI. 429. 14.

ἐμπλήθειν. vid. ἐμπιπλάναι.

ἐμπληκτικὰ καὶ ἀνόητα θέατρα VIII. 981. vlt. ad 982. 1.

ἔμπληκτος, stupore perculsus. ἐμπλήκτοις καὶ ἀνοήτοις καὶ διεφθαρμένοις ἀνδράσι συμβῶν dicuntur mulieres, quae philtris amorem eorum sibi conciliarunt VI. 525. 12. ἔμπληκτος καὶ ἀλλόκοτος φύσει VI. 565. antep. ἐμπλήκτως ὑπολαμβάνειν τὰς θεὰς dicuntur superstitiosi VI. 651. 6.

ἐμπληξία, stupor, temeritas, cum quis inconsulto in perniciem ruit VI. 206. pen.

ἐμπνεῖν, affare, inspirare. εἰς μαντικὴν ἐνεπνεῖτο μίαν ἡμέραν ἔτους ἑκάστου VII. 658. pen. ἔμπνευσε (pro ἐνέπνευσε) μένος μεγὰ ποιμένι λαῶν. ex Homero VII. 775. 11.

ἐμπνευματοῦσθαι, flatibus vexari, dicitur vterus IX. 588. 9.

ἔμπνους, spirans, viuus. ἐξέθηκαν (scil. delphines) ἐπὶ τὴν γῆν ἄνθρωπον (Arionem) ἔμπνουν καὶ κινούμενον VI. 612. antep. ἔμπνουν (scil. ὀνομάζεται) τὸ πνεύματος πλεωθὲν IX. 40. 5.

ἐμποδίζειν τὸ ἐνδελεχὲς τῆς μαθήσεως VI. 175. 3. ἐάν τινες νόσοι προσπέσωσιν, ἐμποδίζουσιν ἡμῖν τὴν τοῦ ὄντος θήραν VI. 410. 9.

ἐμπόδιος, qui impedimento est. φθόνος μετὰ βασκανίας καὶ δυσμενείας — πᾶσιν ἐμπόδιος τοῖς καλοῖς VI. 142. 12.

ἐμποιεῖν τινι κρίσεις φαύλας καὶ δόξας ἀγεννεῖς VI. 100. 13. ἀπάτην ἑκάστῳ πρὸς ἑαυτὸν ἐμποιῶν VI. 178. pen. ἐλέγχω καὶ ψόγω δημον ἐμποιῶν καὶ μετάνοιαν VI. 205. 13. λόγος φρονήματος ὄγκον ἐμποιῶν ἐπαχθῆ καὶ κενὸν VI. 226. antep. αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἔνεστι τὸ νηθετῶν καὶ μετάνοιαν ἐμποιῶν VI. 253. 7. ζῆλον ἐμποιεῖν τινι πρὸς ἑαυτὸν VI. 267. 8. ἦθος ἐμποιεῖν καὶ μέγεθος VI. 294. 1. ὁμόνοιαν ἐμποιεῖν καὶ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους τοῖς συνοικοῦσιν IX. 278. antep.

ἐμπόλαιος, venalis IX. 110. 9.

ἐμπολεμεῖν, bellum gerere in aliquo loco VII. 31. 15.

ἐμπορεύεσθαι, ingredi, intrare. ὅστις δὲ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται, κεἰνῳ 'σὶ δοῦλος, κἂν ἐλεύθερος μόλῃ. e Sophocle VI. 119. 5. et 770. 7.

ἐμπορία, commercium, negotiatio VI. 576. 2.

ἐμπορικὰ χρήματα, opes et merces negotiatorum VII. 650. 7.

ἐμπρησμὸς, incendium. ἐμπρησμοὶ ὐ πολλάκις ἐκ τόπων ἱερῶν ἄρχεται καὶ δημοσίων IX. 280. 1. ὁ Πυθαγόρου ζῶντος ἐμπρησμὸς ὑπὸ τῶν Κυλωνείων X. 345. 1.

ἐμπρόθεσμοι δίκαι καὶ ἀγῶνες VII. 954. 6.

ἐμπρόσθιοι πόδες, pedes anteriores IX. 632. 4.

ἐμπτύειν τινὶ εἰς τὸ πρόσωπον VI. 715. 14.

ἔμπτωσις βιαία τῆ ἡλίῳ εἰς τὰ νέφη IX. 539. 4.

ἔμπυος, suppuratus VI. 156. 2. ἔμπυος περὶ ἧπαρ VI. 270. 10.

ἐμπυροειδὴς, igni similis IX. 493. vlt.

ἔμπυρος, igneus. ἐμπύρων (sacrificiorum, ad quae peragenda ignis requiritur) λείψανα VIII. 286. 7. vid. etiam p. 319. 7.

ἐμφάγειν, edere. ἄρτον εἰς μέλι καταβάψαντας ἐμφαγεῖν VIII. 603. 7. τοῖς διψῶσιν, ἐὰν ἐμφάγωσιν, ἐπιτείνειν συμβαίνει τὸ δίψος VIII. 748. 7. vid. etiam p. 750. 11.

ἐμφανὴς,

ἐμφανὴς, conſpicuus, manifeſtus. ἐμφανεῖς καὶ μεγάλας προφάσεις ἔχοντες πυρετοὶ VI. 533. 5.

ἐμφανίζειν, indicare, recenſere. ἐπεὶ τὰς αὐλῳδικὰς νόμους καὶ κιθαρῳδικὰς ὁμοῦ τὰς ἀρχαίας ἐμπεφανίκαμεν, — X. 656. 17.

ἐμφανῶς, manifeſte, conſpicue VI. 267. 3.

ἔμφασις, repraeſentatio, indicium, argumentum. ἔμφασις γίνεται μεγάλη τοῦ τὰ σωματικὰ καὶ τυχηρὰ μὴ μεγάλης ἄξια σπουδῆς νομίζειν VI. 125. 4. τὸ τοῦ κόλακος ἔργον — ἔχει — σύντασιν προσώπου, ποιοῦσαν ἔμφασιν καὶ δόκησιν ἐπιπόνου χρείας καὶ κατεσπευσμένης VI. 234. vlt. σεμνότητος, εὐταξίας καὶ αἰδοῦς ἔμφασιν περιτιθέναι τινὶ VI. 535. pen.

ἐμφέρεσθαι, circumferri in aliquo loco: de luna dictum, quae in aethere circumuoluitur IX. 669. 5.

ἐμφερὴς, ſimilis VI. 416. 8. VIII. 283. 7. et 665. 9. vbi vid. not. 92.

ἐμφερῶς, ſimiliter, eodem modo IX. 507. 6.

ἐμφιλοκαλεῖν VI. 466. antep. vid. not. 7.

ἐμφορεῖν. ἐμφορεῖσθαι τιμωρίας συγγενοῦς καὶ ὁμοφύλου σώματος VIII. 177. 9. ἀρχομένου πίθου καὶ λήγοντος ἐμφορεῖσθαι (bibere), μεσσόθι δὲ φείδεσθαι. ex Heſiodo VIII. 803. 8. τῶν αἰτίων τῶν κατὰ Θεμιστοκλέους ἀναίδην ἐμφορηθεὶς IX. 456. 9. ἐμπεφορημένοι ἀκράτου, mero repleti X. 405. 4. vid. etiam p. 636. 3.

ἐμφόρησις σαρκῶν, eſus carnium immodicus VII. 846. 9. et in plur. σαρκῶν ἐμφορήσεις T. X. 140. 3.

ἐμφράττειν, obſtruere. ταῦτα ἐμφράττει τὸ σῶμα, os obturant VI. 328. 1. ὄρυς τινὰ διασφάγα βαρὺν καὶ νοσώδη κατὰ τῶν πεδίων τὸν νότον ἐμπνέουσαν ἐμφράξας VIII. 47. vlt. τὰς εἰς γειτόνων θυρίδας καὶ τὰς παρόδους (vid. not. 7.) τῆς πολυπραγμοσύνης ἔμφραξον VIII. 49. antep. παρόδιοι θυρίδες ἐμφραγεῖσαι VIII. 70. 7. ἐμφράξας τὸ βάραθρον VIII. 205. antep. τῶν χαλκωμάτων τὰ λεπτὰ τοὺς ψόφους ἐν κύκλῳ διαδίδωσιν, ἄχρις ἂν ἐμφράξῃ (ſubaud. τις) καὶ τυφλώσῃ τῇ χειρὶ τῆς πληγῆς περιφερομένης X. 141. antep. Χρύσιππος — ταῖς πρὸς Ἀρκεσίλαον ἀντιγραφαῖς καὶ τὴν Καρνεάδου δεινότητα ἐνέφραξε X. 372. pen.

ἔμφρων, prudens. ἔμφρονες πατέρες VI. 41. 3. τόλμας ἐμφρόνας παρὰ τὰ δεινὰ καθορῶν VIII. 272. pen.

ἐμφύεσθαι, innaſci, inhaerere. δεῖ ἐμφύεσθαι μάλιστα τοῖς πρὸς ἀρετὴν φέρουσι (ſcil. ποιήμασι) καὶ δυναμένοις πλάττειν τὸ ἦθος VI. 102. 1. ἐμφύεσθαι τῷ κάλλει καὶ τῇ κατασκευῇ τῶν ὀνομάτων VI. 108. 6. ὁ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μὴ τοῖς πράγμασιν ἐμφυόμενος, ἀλλὰ — VI. 153. 11. τὸν ἐκ φιλοσοφίας ἐμφυόμενον εὐφυέσι νέοις δηγμὸν αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἰᾶται VI. 170. 6. οἱ θρῖπες ἐμφύονται μάλιστα τοῖς ἁπαλοῖς καὶ γλυκέσι ξύλοις VI. 179. 5. τῶν ζώων τὸ φιλότεκνον τοῖς μανοτόκοις ἰσχυρότερον ἐμφύεται VI. 351. 2. καταπίπτειν πρὸς οἴκτους καὶ ὀλοφυρμοὺς διὰ — τὸν ἐμφυόμενον ἡμῖν τοῦ θανάτου φόβον VI. 443. 10. τοῖς λεπτοῖς (ſcil. σιτίοις) ἐμφύεσθαι καὶ κύφοις VI. 499. 8.

ἐμφύλιον αἷμα VIII. 279. 1.

ἔμφυλος. ἔμφυλα (ſed leg. ἔκφυλα: vid. not. 14.) καὶ τεράστια ζῶα VIII. 918. 12.

ἐμφύσησις, inflatio X. 438. 10.

ἐμφυτεύειν τινὶ τὴν αὐτοῦ φιλαργυρίαν καὶ μικρολογίαν VIII. 87. 7. vid. etiam p. 537. 6 8. et pen. vbi proprie dicitur de inſitione arborum.

ἐμψυχία, acceptio animae, ſeu vitae X. 351. 4.

ἔμψυχος, anima praeditus, vivus. ἔμψυχον διάθεσιν λαμβάνειν VI. 525. 8. φάλαγξ δι' ὅλης ἔμψυχον ἔχουσα δεσμὸν VIII. 445. 9. ἔμψυχος ὢν ἑαυτῷ λόγος IX. 120. pen.

ἐμψύχως X. 756. vlt. vid. not. 59.

ἐν. ἵπποι ὑπὸ λύκων ἐπιχειρηθέντες ἐν πώλοις, cum adhuc eſſent pulli VIII. 542. 9.

ἐνάγειν, inſtare, vrgere aſſeuerando VIII. 352. 13.

ἐναγὴς, piacularis, impurus, ſceleſtus. τῶν ἐναγῶν σωμάτων βίψεις VIII. 169 pen. γέγονε καὶ Περικλῆς Ἀθηναίοις ἐναγὴς οἰκίας VIII. 188. 7. Φαλάριδος καὶ Διονυσίου φίλους καὶ συνήθεις — ἐναγεῖς ἐποιοῦντο καὶ καταράτους IX. 114. pen.

ἐναγίζειν, parentare, i. e. ſacrificia pro mortuis offerre. τοῖς φθιμένοις ἐναγίζουσι τῇ ἐνιαυτῇ τελευτῶντος VII. 85. vlt. τούτοις, ὡς φθαρτοῖς καὶ ἥρωσιν, ἐναγίζειν δεῖν οἴεται (ſcil. Herodotus), ἀλλὰ μὴ θύειν, ὡς θεοῖς IX. 404. 2. vid. etiam p. 461. antep.

ἐναγιστικὰ χρήματα IX. 281. 7.

ἐναγισμὸς, parentatio, ſacrificium pro defunctis VII. 103. pen.

ἐναγκαλίζεσθαι, vlnis amplecti. — τῶν χειρῶν τῇ μὲν ἐναγκαλιζομένου καὶ φέροντος πόλιν ἐνοικεμένην μυρίανδρον, — VII. 324. pen. — οὐ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, ἀλλὰ τοὺς τῶν ἀδελφῶν, ἐναγκαλίζονται καὶ τιμῶσιν VII. 918. 4.

ἐναγκυλεῖσθαι τὸ ἀκόντιον, iaculum parare VI. 686. 6.

ἐναγωνίζεσθαι ἐν μέσῳ τῆς πατρίδος, in media patria certamen ſubire VII. 35. 8.

ἐναγώνιος κόσμος, ornatus in certaminibus indui ſolitus VI. 613. 5. et 614. 3.

ἐναγωνίως IX. 88. 3.

ἐνάερος, aëreus. ἐνάερον τὸ τοῦ λίνου χρῶμα καὶ ἀπατηλὸν ἐν θαλάττῃ IX. 624. 3. ἐνάερον καὶ ἀχλυώδη ποιοῦσα τὴν ἐπιφάνειαν X. 29. 12.

ἐναθλεῖν πολέμους VII. 209. 6.

ἐναίσιμος δῆρις IX. 109. vlt.

ἐναλείφειν, inungere IX. 88. antep.

ἐναλίγκιος, ſimilis. ποιῶν ἑαυτὸν ὡς μάλιστα πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον X. 370. 7.

ἐνάλιος, marinus, in mari degens. τὸ τῶν ἐναλίων γένος, i. e. piſces VIII. 660. 7.

ἐνάλλεσθαι, inſilire, inſultare. ἐνάλλεται τῷ περὶ θεῶν λόγῳ X. 302. antep. εἰς τὴν γαστέρα τοῖς ἀνδράσιν ἔοικας ἐναλεῖσθαι X. 471. antep.

ἔναλος, in mari vitam agens. ἔναλα θηρία X. 5. 3.

ἐναμιλλος, in certamine par, comparandus. οὐδὲ ἐς τἄλλα ἐναμιλλοι ταῖς ἐκείνων ἐσμὲν ὅτ' ἐμπειρίαις, ὅτε καλοκἀγαθίαις VI. 35. 1. ἐναμίλλα τούτοις καὶ σύζυγα — εἰπέ τε καὶ ἔπαθε VI. 36. 8.

ἐναπεργάζεσθαι τινί τι, efficere, procreare aliquid in aliqua re X. 215. 2.

ἐναπε-

ἐναπερείδεσθαι τῇ μνήμῃ VI. 481. 12.

ἐναπογεννᾶν διὰ τάχους οἷς ἔτυχε σώμασιν, in ſenſu obſcoeno, de nefando puerorum amore IX. 74. 7.

ἐναπογράφεσθαι, inſcribere IX. 564. vlt.

ἐναποθνήσκειν ταῖς μάχαις, in pugnando occumbere: de beſtiis dicitur X. 106. 4. et ita μήτε συγγινόμενα, μήτε γεννῶντα, μήτ' ἐναποθνήσκοντα ἐν τοῖς ἱεροῖς μιαίνειν τὸ θεῖον beſtiae dicuntur p. 321. 5. ταῖς μεγίσταις ἀλγηδόσι καὶ νόσοις ἐναποθνήσκων X. 523. 10.

ἐναποκεῖσθαι, abſconditum eſſe, latere alicubi. ἐναποκείμενον ἔννοιαι X. 10. 2.

ἐναπολαύειν, frui. ἐναπολαῦον τινὸς γλυκύτητος VIII. 726. 5. ἐναπολαῦσαι τῆς τῶν πραγμάτων ἀσθενείας IX. 279. 9. vbi vid. not. 95.

ἐναπολείπειν, intus relinquere. ἡ ἔχθρα συνεισάγουσα τῷ μίσει φθόνον, ζηλοτυπίαν, ἐπιχαιρεκακίαν, μνησικακίαν ἐναπολείπει VI. 339. pen. τὰς ἐκ τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὸ σῶμα κατιούσας ἐπιθυμίας — ὠδεμία μηχανὴ τὸ μὴ σφοδροτάτας βλάβας καὶ μεγίστας ἐν ἡδοναῖς ἀσθενέσι καὶ ἀμαυραῖς ἐναπολιπεῖν VI. 476. 7. vid. etiam Tom. VIII. 617. vlt. et 735. 8.

ἐναπολείψεις πνευμάτων, defectus liberae reſpirationis VI. 509. 2.

ἐναπομάττειν, imprimere. σφραγῖδες τοῖς ἄπαλοῖς ἐναπομάττονται κηροῖς VI. 10. 6. θαυμασῶς ἐναπομάξω (ſcil. τὸν σπόγγον φασὶ) καὶ ποιήσω τὸ δέον VI. 374. pen.

ἐναπομύττεσθαι ταῖς παρυφίσιν, emungere nares in patinas X. 636. 1.

ἐναποτυπῶν, imprimere. αἱ μαθήσεις ταῖς τῶν ἔτι παιδίων ψυχαῖς ἐναποτυπῶνται VI. 10. 7.

ἐνάπτειν, incendere. τὴν ὄψιν αὐτὸς ὕστος ἀνὴρ (ſcil. Plato) ἐνάψας φησὶ τὴν φύσιν ἐν ἡμῖν, ὅπως — VIII. 176. 4. 2) alligare, induere. νεβρῖδα χρυσόπαστον ἐνημμένος VIII. 672. 2.

ἔναρθρος, articulatus. πολλάκις δὲ τὸ σχῆμα τῆς φωνῆς ὁ τῦ ἀέρος σάλος ἔναρθρον (ita enim leg. pro ἔναρθρος, quae eſt menda typographica) ἐᾷ πρὸς τὴν αἴσθησιν ἐξικνεῖσθαι καὶ διαμεμορφωμένον VIII. 881. vlt. δόξαι ἔναρθροι X. 271. 9.

ἐναρμόνιον γένος: ita vocatur genus quoddam muſicae X. 661. 2.

ἐναρμόττειν, congruere, convenire IX. 395. 3.

ἐνασπάζεσθαι, amplecti. τὴν τῆς δειλίας ἐπώνυμον (ſcil. δειλίαν) εὐκόλως ἐνασπαζόμενος X. 106. pen.

ἐνασχημονεῖν δυνάμεσι καὶ ἀρχαῖς, in magiſtratibus et imperiis turpiter ſe gerere VII. 326. vlt.

ἐναταῖος, nouem dies durans IX. 333. 12.

ἐναυλίζεσθαι τῷ τάφῳ, ad ſepulcrum pernoctare VIII. 290. 13.

ἔναυλος. πρὸς ταῦτα δὴ παρασκευάζωμεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἔχειν ἔναυλον, ὅτι — VI. 61. 4. — ἅπασιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἔναυλόν ἐστι VIII. 531. vlt.

ἐναφανίζειν, abſcondere, ſupprimere, exſtinguere. ὅτι ὁ παντάπασιν αὐτῇ (ſcil. τῇ φιλαρχίᾳ τῦ Ἀντιόχυ) τὸ φιλάδελφον ἐνηφανίσθη, θαυμάσειεν ἄν τις VII. 906. 3. ἵνα τῦ νῦ τὴν φύσιν — κατανοήσωμεν, μήτε τύτοις ἐναφανιζομένην, μήτ' ἐκείνοις ἐνδέησαν X. 35. 4. τῶν ἡδονῶν τὰς σωματικὰς αἱ πρακτικοὶ καὶ φιλότιμοι τῷ χαίροντι τῆς ψυχῆς δι' ὑπερβολὴν καὶ μέγεθος ἐναφανίζυσι καὶ κατασβεννύυσιν X. 523. 6.

ἐνδεής, indigus, expers, deſtitutus. ῥήτωρ ἐνδεὴς χαρίτων VI. 164. 2. ὑποψία τῦ σώματος, ἐνδεέστερον, ἢ κοπωδέστερον, ἔχοντος VI. 494. 10. ὁ φόβος, ὐχ ἧττον ὢν τόλμης ἐνδεής, ἢ λογισμῦ VI. 630. 12.

ἐνδείκνυσθαι. παισὶν ἐχθρᾶ καὶ οἰκείοις πράγμασιν ἐν χρείᾳ γενομένοις σπυδήν τινα καὶ προθυμίαν ἐνδειξάμενος VI. 338. 7.

ἐνδεῖν, alligare. δίαιτα μὴ καταδεδλωμένη, μηδ' ἐνδεδεμένη ἑνὶ σχήματι βίᾳ VI. 511. 10. Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρεῖῃ VII. 843. 7. φόνων καὶ βρώσεως σαρκῶν καὶ ἀλληλοφαγίας δίκην τίνυσθαι αἱ ψυχαὶ σώμασι θνητοῖς ἐνδέδενται X. 144. 4.

ἔνδεινος. ἔνδεινον καὶ μετρητὸν ἑκάστυ πίνοντος VI. 595. 5.

ἔνδειξις, indicium, delatio reorum IX. 319. 5. vid. not. 56.

ἐνδεῖσθαι, indigere. ἄριστος οἰκός ἐστιν ὁ τῶν περισσῶν καὶ τῶν ἀναγκαίων μηδενὸς ἐνδεόμενος VI. 590. 6.

ἐνδελεχής, perpetuus, continuus. τὸ ἐνδελεχὲς ἐμποδίζειν τῆς μαθήσεως VI. 175. 2.

ἐνδελεχῶς, continuo. ὁ τῆς γενέσεως ποταμὸς ἐνδελεχῶς ῥέων ὕ ποτε σήσετοι VI. 405. 10. ἐνδελεχῶς λέγειν, identidem, ſubinde voce vti, recitando aut legendo aliquid VI. 494. 9. ἐνδελεχῶς καὶ ἰταμῶς αἰτεῖν VIII. 106. 8. vid. etiam Tom. X. 464. 1.

ἐνδέχεσθαι. εἴ τις οἴεται, — ὐκ ἂν τὴν τῆς φύσεως ἐλάττωσιν εἰς τὸνδεχόμενον ἀναδραμεῖν, ἴσω πολλῷ — διαμαρτάνων VI. 5. 6.

ἐνδεῶς πράττειν τοῖς ἰδίοις, opibus minus valere, paupertate premi VI. 28. 1.

ἔνδηλος, manifeſtus, conſpicuus. δεῖ μηδὲν ὀργῆς ἔνδηλον ἀπολιπεῖν ἴχνος VIII. 905. 4.

ἐνδημεῖν, domi eſſe VIII. 286. 9.

ἐνδημιυργεῖν, efficere, producere. αἱ περὶ τὰς νεκυίας τερατυργίαι καὶ διαθέσεις ὀνόμασι φοβεροῖς ἐνδημιυργῦσαι φάσματα καὶ εἴδωλα ποταμῶν φλεγομένων, — VI. 59. antep. μορφυμένων τύτων (ſcil. τῶν ὠῶν) καὶ διαχαρασσομένων, ὕστερον ἐνδημιυργεῖσθαι τὸ ζῶον VIII. 521. 4. ἐν τοῖς σώμασι τὰ χοιραδώδη καὶ ἀδενώδη φύματα θερμότητές τινες καὶ ὑγρότητες αἱματώδεις ἐνδημιυργῦσιν VIII. 640. 7. ἐν τῇ ψυχῇ ἐνδημιυργεῖν σωμάτων διαφορὰς καὶ ἰδέας ἀπείρυς τὸ πλῆθος X. 460. 11.

ἐνδιάζειν, meridiari VIII. 899. 4.

ἐνδιάθετος, inſitus, mente conceptus. οἰήματος ὑπόλυ καὶ περιαυτολογίας ἐνδιαθέτυ μεσὸς VI. 159. 7. ἕξιν ἐνδιάθετον καὶ φιλόσοφον λαμβάνειν VI. 176. antep. τοῖς ζωτικωτάτοις καὶ κυριωτάτοις μέρεσι βώμην ἐνδιάθετον καὶ τόνον ἀληθινὸν ἐμποιεῦσα ἰσχὺς VI. 493. 12. λόγος ἐνδιάθετος IX. 109. 6. et 9.

ἐνδιαιτᾶσθαι, intus habitare VIII. 402. 2. μόνη (ſcil. hirundo) τῶν ὁμοροφίων ἀσύμβολος ἐνοικεῖ, καὶ ἀτελὴς ἐνδιαιτᾶται VIII. 903. 14. τὴν ψυχὴν τῇ ἐρῶντος ἐνδιαιτᾶσθαι τῇ τῦ ἐρωμένυ dixit Cato IX. 43. 4.

ἐνδιαίτημα, domicilium, habitaculum X. 715. 5.

ἐνδιαίτησις VII. 919. 13. ſed potius ibi ἐκδιαίτ. leg. vid. not. 4.

ἐνδιασπείρειν, inſerere, inſpergere. προστρίμματα ἐνδιεσπαρμένα ταῖς χρείαις περὶ τὸν βίον VI. 375. 4. — ὧν ἴχνη καὶ σύμβολα πολλαχῇ θυσίαι καὶ τελεταὶ καὶ μυθολογίαι σώζυσι καὶ διαφυλάττυσιν ἐνδιεσπαρμένα VII. 642. 8. τῇ θαλάττῃ τὸ τραχὺ

τραχὺ καὶ γεῶδες ἐνδιέσπαρται VIII. 480. 1. λεπτοί τινες ἀπόῤῥοιαι καὶ ἀμυδραὶ τῆς ἀληθείας ἔνεισι ταῖς Αἰγυπτίων ἐνδιεσπαρμέναι μυθολογίαις IX. 53. 6. vid. etiam Tom. X. 562. 12.

ἐνδιατρίβειν, commorari in aliquo loco, aut re VII. 668. 1. τοῖς τῶν ἀνιαρῶν ἐνδιατρίβειν ἀναλογισμοῖς VII. 835. 8. vid. etiam Tom. VIII. 577. pen.

ἐνδιαφθείρειν τὰς σάρκας VIII. 613. 5. sed vid. not. 59.

ἐνδιδόναι, porrigere, praebere, efficere. δεινὸς ἔρωτας πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐνδιδοῦσα φιλοσοφία VI. 172. 1. Ἄγνωσι — ἀφειδῶς ἐνέδωκεν (scil. Alexander M.) ἑαυτὸν ὑποσκελίζεσθαι VI. 240. vlt. δεῖ, τῆς χείρονος αἰτίας ἀφισαμένης, αὐτὸν ἐνδιδόναι μετριώτερον VI. 272. vlt. vid. not. 88. ἀφὴν ἐνδίδωσιν (scil. ὁ ἐχθρὸς) αὑτῷ καὶ χρῆσιν οἰκείαν VI. 323. 5. ἡ ὑγεία ταῖς ἡδοναῖς — ἀσφαλῆ καὶ καλὴν γένεσιν καὶ λοχείαν ἐνδίδωσιν VI. 480. pen. τοῖς πολλοῖς — ὁ Διόνυσος — ἀρχήν τινα συγκράσεως πρὸς ἀλλήλους καὶ φιλίας ἐνδίδωσιν VI. 594. 4. πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἐνδίδου σαυτὸν ὑπὲρ τούτων VIII. 309. 7. 2) relaxare. τὰ μὲν ἐνδίδους, τὰ δ' ἐπιτείνων VI. 203. 9. ὡς μικρὸν ἐνέδωκε τὴν θύραν, — VIII. 358. antep. 3) cedere, nachgeben. μήτε τοῖς δεδιττομένοις, μήτε τοῖς κολακεύουσιν ἐνδιδόντες VIII. 119. 12.

ἐνδιηθεῖν, percolare VIII. 762. 1.

ἔνδικος, iustitiam et virtutem colens VI. 443. vlt.

ἔνδιον, meridianum tempus VIII. 899. 3.

ἐνδοιάζειν, dubitare VI. 37. pen.

ἔνδοξος, celeber, illustris VI. 539. 2.

ἐνδόσιμον, ansa, occasio. ἐρώτησις ἐνίοις καὶ διήγησις, καὶ ψόγος ὁμοίων ἐφ' ἑτέρους, ἢ ἔπαινος, ὥσπερ ἐνδόσιμον εἰς παῤῥησίαν ἐστὶν VI. 258. 11. vid. etiam p. 270. 9. et 498. 4.

ἔνδοσις, remissio. ἐνδόσει τινὶ καὶ πρᾳότητι παθῶν ἔοικεν, ὡς λέγομεν, προκοπὴ VI. 311. 11. de remissione febris vsurpatur Tom. VIII. 739. antep.

ἐνδοτέρω ποιεῖν ἑαυτὸν, altius penetrare VI. 197. 5. vid. etiam p. 307. 3.

ἐνδύεσθαι. τοῖς ταύροις τὸν οἶστρον ἐνδύεσθαι παρὰ τὸ ὅς λέγουσι, καὶ τοῖς κυσὶ τὸν κρότωνα VI. 204. 7. ἐνδύεται (subeunt, penetrant in animum) ἡθικῶς τὰ τοιαῦτα VI. 266. 6. ἐνδύεσθαι καὶ καθειργνύναι ἑαυτὸν εἰς τὴν κακίαν VI. 307. 5. ἐνδύει τῇ ψυχῇ, inquire, excute animum tuum VI. 328. 9. ὡς πλεῖσον αὐτῷ ἐνδύεται τὸ ἦθος VIII. 180. 9. σπέρματα ἐνδυόμενα (scil. εἰς τὴν γῆν) καὶ λοχευόμενα τῇ κρύψει VIII. 801. 9. εἴδωλα ἐνδυόμενα τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ διατρέχοντα IX. 71. 9. εἰς κιβωτὸν ἐνδυόμενος, ὥσπερ ὄφις, ἐκάθευδε IX. 125. 5. πολιτείας οἱ μὲν εἰς ἅπαν ἐνδύοντα μέρος — IX. 232. 7.

ἐνδυμάτια, genus certaminis Argis X. 659. 10.

ἐνδύνειν, subire. τοῖς διαλεκτικοῖς ἐνδύντες VI. 293. 1.

ἐνεαρίζειν (vernum tempus, i. e. metaph. aetatem iuuenilem, consumere) νομάδων δίκην τοῖς τεθηλόσι καὶ ἀνθηροῖς IX. 85. 3.

ἐνεικονίζειν, imaginem repraesentare in aliqua re. ἐπὶ τῶν λόγων δεῖ τὰς ἑαυτῶν (scil. λόγους) ἐνεικονίζεσθαι τοῖς ἑτέρων VI. 146. 5.

ἐνειλεῖν, inuoluere. τὸ ἐμβριθὲς καὶ πνευματῶδες ἐνειλούμενον τῷ νέφει καὶ συμμεταβάλλον, — VIII. 639. 6. φλεγμονὰς ἀκαρτερήτους ἐνειλούμενα (scil. τὰ δρακόντια, de quibus ante) τοῖς μυώδεσι παρεῖχεν VIII. 923. 11. ὁ ἅπαξ ἐνειλημένος (scil. aeri alieno) μένει χρεώστης διαπαντὸς IX. 302. 4.

ἐνέπειν, colloqui. μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες VI. 201. 3. Μῦσα, μοὶ ἔννεπε' ἐκεῖνα, τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθεν, μήτ' ἔσαν μετόπισθεν: aenigma Homeri VI. 584. 4.

ἐνεπιδείκνυσθαι πραότητα καὶ ἀνεξικακίαν ταῖς ἔχθραις VI. 337. pen.

ἐνεργάζεσθαι, operari, efficere in aliqua re. τὶς ἄσκησις ἑτέρα μείζονα ὠφέλειαν ἐνεργάζεται ταῖς ψυχαῖς, ἢ διάθεσιν κρείττονα τῆς ἀφαιρέσεως τὸ δύσζηλον ἡμῶν καὶ φιλόφθονον; VI. 339. 7. φιλίας ἐπίτασιν, ἢ γένεσιν, δι' ἡδονῆς ἐνεργάσασθαι τοῖς παροῦσι VIII. 457. 10.

ἐνεργητέος, efficiendus, praestandus. τὴν ἀνδρείαν φησὶ (scil. Zeno) φρόνησιν εἶναι ἐν ἐνεργητέοις X. 280. antep.

ἐνερείδειν, infigere, impingere. βέλει ἀπὸ τόξου τὸ τέρνον (subaud. e praeced. ἐτοξεύθην) ἐνερεισθέντι καὶ καταδύσαντι τὸν σίδηρον VII. 295. 7. σκληρῶς τὴν ὄψιν ἐνερείδειν τινὶ, torue intueri in aliquem VIII. 317. antep.

ἐνευδοκιμεῖν, gloriam quaerere in aliqua re. ὦ φιλικὸν, ἀλλὰ σοφιστικὸν, ἀλλοτρίοις ἐνευδοκιμεῖν σφάλμασι VI. 261. 11. ἐνευδοκιμεῖν ἀσχημονοῦσιν ἄλλοις βυλόμενος VIII. 162. 2.

ἐνευημερεῖν, vigere, pollere aliqua re. πρωτεύων δόξῃ καὶ χρόνῳ πλεῖστον ἐνευημερῶν τοῖς θεάτροις VII. 163. 10. ἐπὶ τοῖς ὕδασιν ἐνευημέρηκεν VIII. 642. 11.

ἐνέχειν, detinere. ἐνέχεσθαι παθήμασι καὶ φόβοις καὶ προσδοκίαις καὶ μεταμελείαις dicitur improbus VIII. 194. 14. πόλιν τὴν αὐτὴν διαμένουσαν ἐνέχεσθαι τοῖς οἰκείοις τῶν προγόνων ἀξιοῦμεν VIII. 214. 13. ὑπόνοιαν παρέσχον ἐνέχεσθαι δόγμασιν Ὀρφικοῖς, ἢ Πυθαγορικοῖς VIII. 518. pen.

ἐνζωνισμένην IX. 548. 6. est vox corrupta: vid. not. 28.

ἐνηθεῖσθαι. γέλωτι πρὸς τὸν Κύπριον ἐνηθούμενος VI. 209. antep. locus obscurus.

ἐνήλικος, idoneam ad munus aliquod capessendum aetatem adeptus VI. 699. 13.

ἐνηχεῖν, resonare in aliquo, ab aliquo exaudiri et intelligi VIII. 330. 2.

ἐνθαπτέσθαι τῇ ἀγορᾷ, in foro humari VII. 140. 15.

ἐνθεάζεσθαι, diuino numine afflari. τὸ χρησιμῳδεῖν ἐμμέτρως παρέχεται τοῖς ἐνθεαζομένοις VIII. 465. 6. vid. etiam Tom. IX. 57. vlt. ad 58. 1.

ἔνθεος, diuinus, a deo insitus. τοῖς γάμοις ἀνέρατον ἐπάγων καὶ ἄμοιρον ἐνθέου φιλίας κοινωνίαν IX. 14. pen. Πλάτων καὶ οἱ Στωϊκοὶ τὴν μαντικὴν εἰσάγουσι κατὰ τὸ ἔνθεον, ὅπερ ἐστὶν ἐνθουσιαστικὸν IX. 582. 3. αἰφνιδίως ἔνθεός γενόμενος, furore diuinitus immisso repente percitus X. 771. 3.

ἔνθερμος, calidus. ἔνθερμα φύσει χωρία VIII. 801. 6. Λιβύης ἔνθερμος ἡ πολλὴ καὶ ἄνυδρος IX. 748. 3.

ἐνθυνήσκειν VII. 409. 10. vid. not. 83.

ἐνθουσιᾶν, diuinitus afflari, extra se rapi. ἢ μόνον τὰ Αἰσώπεια μυθάρια — διερχόμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ — μεθ' ἡδονῆς ἐνθουσιῶσι VI. 50. 6.

ὑφ' ἡδονῆς καὶ θαύματος ἐνθυσιῶντες IX. 67. 6.

ἐνθυσιασμὸς πρὸς ἀρετὴν καὶ τὸ καλὸν VI. 152. 8.

ἐνθυσιαστικὸν πάθος IX. 40. 5. vid. etiam p. 582. 3. et 4.

ἐνθυμεῖσθαι (animo secum perpendere et contemplari) τὰ τῶν ἴσα καὶ μείζω δυστυχούντων VI. 402. 7.

ἐνιδρύεσθαι καὶ κτίζειν πόλιν τινὰ, vrbem condere VII. 269. vlt.

ἐνιέναι (ab ἵημι), immittere, praebere. τὸ μὲν (scil. τὸ πῦρ) ἀρχὰς κινήσεως ἐνίησι, τὸ δὲ (scil. τὸ ὕδωρ) ὑποκειμένη καὶ ὕλης δύναμιν VII. 70. 4.

ἐνιπή, obiurgatio. αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο VI. 103. 7.

ἐνίσπειν, effari, eloqui. σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε VIII. 498. 3.

ἐνισάνειν, inhibere. ὐδεὶς ἐνέσχε τῶν τοσούτων VI. 220. pen. πρὸς ὃς ἐνέστηκεν ἡμῖν ὁ λόγος, de quibus agitur sermo noster VI. 520. 2. πολέμους ἐνίστασθαι πρός τινας, bella suscipere X. 337. 1.

ἐνίσχεσθαι, detineri, inhiberi, it. inhaerere. ἡ τῆ καλάμη βλάστησις — πολλοῖς ἐνίσχεται καὶ πυκνοῖς γόνασι VI. 286. 1. ἔτι τῆς ἀκάνθης ἐνισχομένης, cum spina piscis faucibus adhuc inhaereret VI. 497. 3. λόγος ἐνισχόμενος καὶ ταραττόμενος περὶ τὸ ἄλογον VII. 760. 10. τὸ ἄλμυρὸν ἐνισχόμενον τοῖς πόροις διὰ τραχύτητα δυσξήραντόν ἐστι VIII. 481. antep. — πῶς τὸ σὺν κυκεῶνι πινόμενον ἄλφιτον διέξεισι, καὶ ὐκ ἐνίσχεται; VIII. 789. 2.

ἐνναυμαχεῖν, proelium nauale committere in aliquo loco X. 443. 2.

ἐννεάβοιος, nouem bobus dignus. ἑκατόμβοια ἐννεαβοίων διαμείβεσθαι X. 390. 4.

ἐννεακαιδεκαπλασίων, nouemdecuplus IX. 530. 2.

ἐννήχεσθαι, innatare X. 132. 5.

ἐννοεῖν πρὸς ἑαυτὸν, secum cogitare VI. 570. 5.

ἐννοσίφυλλος, folia agitans et concutiens VIII. 881. 7.

ἔννους καὶ φρόνιμος ἀνὴρ, vir prudens et cordatus X. 379. 3.

ἔννυχος. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων σοφιστῶν X. 400. 2.

ἐνοικεῖν, inhabitare. τυφλὸς ἐνοικεῖ τῷ σώματι καὶ κωφὸς VI. 518. 3.

ἐνοικειοῦσθαι, familiarem, consuetum esse. ἡ συνήθεια δεινὴ τοῖς κατὰ μικρὸν ἐνοικειουμένοις πάθεσι πόῤῥω προαγαγεῖν τὸν ἄνθρωπον X. 4. 11.

ἐνοικίζεσθαι, inhabitare VIII. 201. 2.

ἐνοίκιον, merces, quae pro domicilii inhabitatione persoluitur. πολὺ τῷ σώματι τελεῖν ἐνοίκιον τὴν ψυχὴν Theophrastus dixit VI. 514. 8.

ἐνοικοδομεῖν, exstruere IX. 281. 8. nisi potius ἀγοικοδομεῖν ibi leg. est: vid. not. 5.

ἔνοικος, incola, domesticus. αἰδὼς καὶ σωφροσύνης καὶ ὠφελείας ἔνοικος παρθένος vocatur Iustitia IX. 124. 4. sed vid. nott. 18. et 19.

ἐνομιλεῖν, conuersari. εὖ μάλα τοῖς Ἐπικούρου λόγοις ἐνωμιλημκὼς VIII. 591. 5. μήτε πράγμασιν ἐνωμιλημκὼς πολιτικοῖς, μήτ' ἀνθρώποις IX. 134. 9.

ἐνομοργγύνναι (imprimere) μίλτινην γραμμὴν τῷ ἐπιπέδῳ X. 451. 5.

ἐνόπλιος Ἀφροδίτη, Venus armata VI. 888. 2.

ἐνοπτρίζεσθαι, in speculum intueri. τῇ ὄψει παρέχει (scil. τὸ ἔλαιον) καθαρώτατον ἐνοπτρίσασθαι VIII. 779. 6.

ἐνορᾶν, videre aliquid in aliquare. ἐνορᾶται αὐτῇ (scil. τῇ φωνῇ) καὶ πάθος καὶ ἦθος καὶ διάθεσις λαλήσης VI. 538. 10. — τοῦτ' ἂν λάβοι μᾶλλον, ᾧ τὸ τεχνικὸν καὶ λογικὸν ἐνορᾷ καταμεμιγμένον VIII. 679. 10.

ἐνοῦν, vnire. σώματα ἡνωμένα καὶ συμφυῆ VI. 539. 13. et γάμος, ὁ μὲν τῶν ἐρώντων, ἡνωμένος καὶ συμφυής ἐστιν, vers. 15.

ἐνοφθαλμίζειν, inoculationem admittere: de arboribus dictum VIII. 535. 4.

ἐνοφθαλμισμὸς, inoculatio. δένδρα παντοδαπῶς πεποικιλμένα τοῖς λεγομένοις ἐνοφθαλμισμοῖς, ibid. vers. 8.

ἐνοχλεῖν τινι, crebris alloquiis et interpellationibus molestias alicui exhibere VI. 212. antep.

ἐνράπτειν τινὰ εἰς βύρσαν, culeo coriaceo insuere aliquem VII. 50. 6.

ἐντείειν καθόριον, ἢ πόλιον βαρύσμον VI. 201. pen. ἐνσείειν τινὰ εἰς βάραθρα συμβολαίων καὶ τόκων καὶ ὑποθηκῶν VIII. 78. 9. ἐνσείειν τινὰ εἰς τὸν πότον VIII. 324. 5.

ἐνσημαίνεσθαι. ἑτέρῳ πάσχοντος, ἐνσημανεῖται πρὸς ἑαυτὸν (secum cogitabit), ὡς ἄξιον πολλοῦ τὸ ὑγιαίνειν VI. 492. 2. ὁ ἀὴρ — ἐνσημαίνεται (indicat) τοῖς θείοις καὶ περιττοῖς ἀνδράσι τὸν τοῦ νοήσαντος λόγον VIII. 329. 7.

ἐνσκήπτειν, immittere. ὁ θεὸς (scil. Bacchus) ὀργισθεὶς μέθην ἐνέσκηψε VII. 233. 10. et ita μανίαν ἐνσκήπτειν τινὶ X. 755. pen. et ἐπιθυμίαν τῆς μητρὸς ἐνσκήπτειν τινὶ p. 762. 5.

ἐνσκιατραφεῖσθαι πολλαῖς ἐλπίσιν ὑπεικούσαις ἀεὶ καὶ πρὸς μηδὲν ἀντιτεινούσαις VII. 862. vlt.

ἐνστάζειν, instillare. φιλονικίαν ὅτῳ καὶ φθόνος ἐνέσακται πρὸς τοὺς κρείττονας, — VI. 314. antep. ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Ἀχιλλεῖ νέκταρός τι καὶ ἀμβροσίας ἐνέσαξε; μὴ προσιεμένῳ τροφὴν IX. 701. 10.

ἔνστασις. ἐνστάσεις καὶ παρεμπτώσεις καὶ κοινότητας λαλεῖν VI. 491. 6.

ἔνστημα, obstaculum, impedimentum X. 363. 12.

ἐνστρατοπεδεύειν, castra habere in aliquo loco. τῇ καρδίᾳ τὸν θυμὸν ἐνστρατοπεδεύειν ᾤοντο VIII. 567. pen.

ἐνσυλλαγχάνειν. τὸ θεῖον ὐκ ἀμιγὲς, ὐδ' ἄκρατον ἔχοντες, ἀλλὰ καὶ ψυχῆς φύσει καὶ σώματος αἰσθήσει ἐνσυνειληχὸς VII. 423. 10.

ἐνταφιάζειν νεκρὸν, mortuum aromatibus condire, et ita ad sepulturam praeparare X. 138. 14.

ἐντάφιον, vestimentum funebre VI. 614. 2. ὐχ ἡ τυραννὶς καλὸν ἐντάφιον IX. 132. 2. vid. etiam vers. 12.

ἐντείνειν. οἱ δυστυχίας τινὸς, ἢ δυσγενείας, ὀνειδίζοντες, εἰς τὰ ἐκτὸς ἐντείνοντα κενῶς καὶ ἀνοήτως VI. 127. 13. θυμὸν ἐντείνων ἀνόητον VI. 226. 11. πρὸς τὰ καλὰ μαλακῶς καὶ ἀπροθύμως ἔχοντας ἐντεῖναι καὶ παρορμῆσαι VI. 274 2. τραχύτερον ἐντείνεσθαι τῇ φωνῇ VI. 496. 9. — ὅταν ἐνταθῇ (scil. τὸ σῶμα) καὶ πιεσθῇ σφόδρα τοῖς πόνοις VI. 515. 10. ψυχὴ ἀνθρώπου, μυρίαις ὁρμαῖς, οἷον ὕσπληξιν, ἐντεταμένη VIII. 327. 5. αἱ Καρχηδονίων γυναῖκες — ταῖς θριξὶν ἐντεῖναι τὰς μηχανὰς καὶ τὰ ὄργανα

ὄργανα παρέσχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος IX. 293. 3.

ἐντελέχεια IX. 471. 9. 480. pen. 501. vlt. ἐντελέχεια κινητῆ: sic Aristoteles definiuit τὴν κίνησιν IX. 504. antep.

ἐντεριώνη, medulla arborum VII. 89. 7.

ἔντευξις. πρὸς ἔντευξιν (petitionem, postulatum) πλησίον τινὸς, ἢ ἄρχοντος, ἀπισχυρισάμενος VI. 301. 10. τὰς ἐντεύξεις (blandas conuersationes) καὶ φιλοφροσύνας ἀποῤῥήτως πρὸς τὴν γυναῖκα ποιεῖσθαι VI. 528. 5. πρὸς πόλιν ὑπὲρ φιλίας καὶ ὁμονοίας ἔντευξις, interceſſio IX. 223. 3.

ἔντεχνος, peritus, artificioſus. ἔντεχνον, τὸ τὴν μέσην ἐν ἅπασι τέμνειν ἐμμελέστατα VI. 22. 9. ἔντεχνον τύχης ἔργον VI. 374. pen.

ἐντήκειν, liquefactum infundere, imprimere. ταῖς τούτων (ſcil. τῶν νέων) ψυχαῖς ἁπαλαῖς ἔτι τὰ μαθήματα ἐντήκεται VI. 10. 4. τὸ διὰ τῶν ὀμμάτων ἐκπίπτον — τὰς ἐρῶντας ἐντήκει (ſed vid. not. 40.) καὶ ἀπόλλυσι VIII. 711. 7.

ἐντιθέναι. σοφὸν ἡ πρόνοια διττὰς ἐνέθηκε ταῖς γυναιξὶ τὰς μασθούς VI. 9. 4. ἀλλά τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ θήκε (per tmeſin, pro ἐνέθηκε) φάτιν VI. 95. 2. 3. δαιμόνι', ἠ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ VI. 273. 1. ἥλιος ἐντίθησι τῇ σελήνῃ τὸ λαμπρὸν IX. 671. 10.

ἐντίκτειν ταῖς ψυχαῖς πολλὰ νοσήματα καὶ πάθη, καθάπερ εὐλὰς καὶ σκώληκας VI. 629. 4. χρόνῳ τῆς συνηθείας ἐντεκούσης πάθος, affectum amoris vehementiorem ingenerante VII. 762. 10. τῇ θεῷ τῇ ὕλῃ γόνιμον ἀρχὴν, ὑφ' ἧς ἔπαθε καὶ μετέβαλεν, ἐντεκόντος VIII. 865. 3.

διαφόρους δριμύτητας, ἢ γλυκύτητας, ἢ τινας ἄλλας ποιότητας ἀήθεις καὶ ἀτόπους ἐντίκτουσαι τῶν σωμάτων κράσεις IX. 635. 10.

ἔντιμος χώρα, locus honoratus, honorificus VI. 565. 1.

ἐντομή, inciſura, immolatio IX. 402. 6. ſed vid. not. 23.

ἔντονος, vires intendens. πρὸς ἄπερ (ſcil. τὰ πάθη: ſed vid. not. 80.) οἱ μαργῶντες ἐντονώτατοι. verſus Sophoclis VI. 313. 3. ἔσχεν ὁ ἀγὼν ἐντονωτάτην ἅμιλλαν VIII. 483. 7.

ἐντορεύειν, intornare, inſculpere VII. 482. 2.

ἐντορνεύειν, idem. βάτραχοι ἐντετορνευμένοι VI. 625. 3. et ἐντορνευόμενοι βάτραχοι καὶ ὕδροι Tom. VII. 573. 1.

ἐντρέπεσθαι τὰς πρεσβυτέρας, ſeniores reuereri VI. 882. 15.

ἐντρέφειν, innutrire. φύλακες ἐντραφέντες ὑπὸ φιλοσοφίας vocantur boni ſermones VI. 137. 5. τοσαύταις ἐντεθραμμένος θαλάτταις VIII. 652. 5.

ἐντρίβειν τινὶ κόνδυλον, colaphum alicui impingere VI. 707. 15.

ἐντρίχωμα, fricatio IX. 614. 8.

ἐντροπαλίζεσθαι, paulatim recedere VII. 766. 5.

ἐντρυφᾶν τῇ μητρὶ, petulantius et ſuperbius ſe gerere aduerſus matrem VI. 703. vlt. πολλὰ ἐπαρώμενος κακὰ τοῖς πρώτοις ἐντρυφηθεῖσιν (ludibrio habitis) ὑπὸ βαρβάρων VI. 831. 13. ὐκ ἐντρυφῶν τῷ ἱερῷ, non inſultans templo VII. 580. 10.

ἐντρώγειν, edere. ὁ Σόλων ἔγραψε, μήλῳ κυδωνίῳ τὴν νύμφην ἐντραγοῦσαν εἰς τὸν θάλαμον βαδίζειν VII. 129. 17. ἔνθα, βόφησον, ἔντραγ', ἔχε (ita enim leg. pro ἔχει) τριώβολον. verſus Ariſtophanis VII. 934. 8.

ἐντυγχάνειν, occurrere, intercedere. ὁπόθεν πένης ἀνὴρ ὐδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν. e Sophocle VI. 74. 2. vid. not. 88. πολλάκις — φίλος ὠφέλησεν ἐντυχών, ἢ διαλυσάμενος, ἀγνοοῦντος ἐπιμεληθεὶς VI. 233. 4. πραότερον ἐντυγχάνειν τινὶ, lenius, manſuetius cum aliquo agere VI. 303. 3. δι' ὄψεως ἐντυγχάνειν θείῳ τινὶ VIII. 325. 1. ψυχὴ πολλοῖς τῶν μακρὰν λεγομένων καὶ πραττομένων ἐντυχοῦσα καὶ παραγενομένη VIII. 340. 11. ἐντυγχάνειν περὶ γάμου, nuptias alicuius ambire IX. 77. 15.

ἐντύνειν ἄριστον, prandium apparare VIII. 898. 3.

ἐντυποῦσθαι, imagine exprimi, repraeſentari. θύρσος ἐντετυπωμένος VIII. 672. 7.

ἐντυχία, aditus, colloquium VI. 247. 8.

ἐνυβρίζειν, petulanter ſe gerere aduerſus aliquid, inſultare. ἀρκεῖ ἑνὸς βασιλέως (ſcil. Xerxis) ἐνυβρίσαντος (ſcil. montem Athon) εἶναι μνημεῖον VII. 325. 7. ἐνυβρίζων καὶ καθαιρῶν τῷ περὶ τὸν ἄρχοντα ἀξιώματι τὸ τῆς πόλεως IX. 253. 4.

ἐνύβρισμα, inſultatio, ludibrium VII. 381. 4.

ἔνυδρος μῦς, mus aquatilis VIII. 664. 14.

ἐνυπάρχειν, ineſſe. κρίσεις ὀρθὰς πᾶσιν ἐνυπάρχειν ἀνθρώποις νομίζομεν VII. 316. 2. vid. etiam Tom. X. 269. 7.

ἐνυπνιώδης, inſomniorum ſimilis. κινήσεις ἐνυπνιώδεις καὶ παράφοροι X. 246. 2. et 271. 11.

ἔνυπνον φάντασμα, viſum nocturnum VI. 632. pen.

ἕνωσις, vnitio X. 795. 4.

ἑνωτικὴ συμφυΐα X. 573. antep.

ἐξάγγελος, nuncius. οἱ συγγράφοντες ἐξάγγελοί τινες εἰσὶ τῶν πράξεων εὔφωνοι VII. 369. 12.

ἐξάγειν. ὐκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι. verſus Sophoclis VI. 73. antep. οἱ μεγάλοι πόνοι συντόμως ἐξάγουσιν, breui deſinunt: dogma Epicuri VI. 129. 7. ἐξάγειν τὰ ποιήματα τῇ μούθ καὶ τῇ προσωπείᾳ VI. 130. pen. εἰς ἄλλας ὑποθέσεις ἐξάγοντες, ſcil. τοὺς λόγους, vel τὸν λέγοντα VI. 154. 13. εἰς ἅπασαν αἰσχύνην ὑπὸ τῆς κολακείας ἐξάγεσθαι VI. 208. vlt. δάκρυον ἐξῆγεν ἀληθινὸν VI. 257. 2. φαύλους γ' ὄντας αὐτοὺς ἑτέροις τε τοιούτοις ὁμιλοῦντας ἐξάγει τὰ πράγματα πολλάκις εἰς τὸ νυθετεῖν VI. 265. 1. οἱ μὲν ὑπὸ δόξης καὶ φιλοτιμίας, οἱ δὲ διὰ μισθὸς, ἢ πολιτικὰς ἀμίλλας, ἐξαγόμενοι παρὰ τὸ συμφέρον ἀγωνίζεσθαι VI. 496. antep. ἅμα τῆς τύχης τὸν μιμητὴν ἐξαγούσης (ſcil. ex hac vita) τῶν τραγικῶν παθῶν, καὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐπεισαγούσης VIII. 862. antep. ἐξαγαγὼν αὐτὸν τῆ βίᾳ IX. 331. 9. et ita ἐξάγειν τῇ ζῇν ἑαυτὸς Tom. X. 377. 14.

ἐξαγορεύειν, effari, eloqui, effutire. αἰτίας τινὰς ἀποῤῥήτως ἐξαγορεύειν περί τινος VI. 197. 11. ἐξαγορεύειν ἁμαρτίας αὐτῇ καὶ πλημμελείας VI. 643. 7.

ἐξαγριοῦσθαι, ſyluescere, verwildern, de terra dictum. πολλὰ πηλοῖς βαθέσι καὶ λόχμαις ἀφόρους καὶ ὕλαις ἐξηγρίωτο X. 130. 3.

ἐξαγωγή. αἱ κατὰ φύσιν ἐξαγωγαὶ VI. 509. 3. ὐκ ἔστιν ἐξαγωγὴ (ſcil. τῶν σκυλάκων) παρ' αὐτῶν, non

non licet apud illos catulos vendere VI. 806. 14. ἡμῶν ἑαυτοὺς χρῆσθαι λόγοις συνεθιζομένων πᾶσιν ἐστι καὶ πρὸς πάντας ἐξαγωγή VIII. 786. vlt. ἐξαγωγή, discessus e vita, mors X. 388. 10.

ἐξαγώγιμος. ἄλλαι (scil. πόλεις) παρ' ἄλλων εἰσὶν ἐξαγώγιμοι, aliae ciuitates ab aliis locis incolas suos acceperunt: est versus Euripidis VIII. 385. 4. vid. not. 48. p. 384.

ἐξᾄδειν. ἐξᾄσαι τῷ βίῳ τελευτῶν dicitur Arion: simul cum cantu vitam finire constituisse VI. 614. 3.

ἐξαδυνατεῖν, non posse, imparem esse alicui rei gerendae VI. 195. 13.

ἐξαερεῦσθαι, in aërem conuerti, aëris naturam assumere VI. 366. 7. εἰς ὑγρὸν ἐξαερεῦσθαι καὶ ῥεῖν dicitur caro putrescens VIII. 616. 8. τὸ μὲν ὑπὸ θερμοῦ κρατηθὲν ἐκπυρῶσαι, τὸ δ' ὑπὸ πνεύματος, ἐξαερῶσαι IX. 754. 11.

ἐξαθυμεῖν, aegre ferre, indignari. ἐξαθυμῶν καὶ ποτνιώμενος VI. 229. 14. ἐξαθυμοῦντες (animum despondentes), καὶ καταφρονοῦντες ἑαυτῶν X. 545. pen.

ἐξαιθεροῦσθαι, in aetherem mutari. ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἐξαιθερωθεὶς τόπος IX. 648. 16.

ἐξαιμάζειν X. 606. 8. vox suspecta: vid. not. 58.

ἐξαίρειν, eximere, tollere. ὁ φιλόσοφος λόγος τὸ ἐξ ἀπορίας καὶ ἀγνοίας θαῦμα καὶ θάμβος ἐξαίρει VI. 160. 3. ῥητορικὸν ἐξαίρειν συμποσίῳ λόγον καὶ φιλόσοφον VIII. 420. 6.

ἐξαιρεῖν, eximere, auferre. φωνὴν ἐξείλετο (scil. ταῖς νόσοις) μιτιέτα Ζεύς, ex Hesiodo VI. 401. 2. et 484. 13. ἐξαιρούμενος ἕκαστον τῶν παθῶν ἀλγηδόσι καὶ πόνοις VIII. 236. 1.

ἐξαίρετος, eximius, peculiaris. πολλαὶ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃ ἐξαίρετοι. ex Homero VI. 102. antep. ἐξαίρετον βάσαγμα φιλίας βροτοῦ, μέγα, σιβαρόν: sic vocatur libertas in dicendo VI. 217. 13. ἡ Ἀθηνᾶ φαίνεται τὸν πλησίον ἀεὶ τοῦ Διὸς τόπον ἐξαίρετον ἔχουσα VIII. 439. 8.

ἐξαιρέτως, eximie. θεὸς ἐξαιρέτως σοφὴ καὶ φιλόσοφος ὅσα VII. 387. 6. πολλῶν ὄντων ποιητῶν, ἕνα τὸν κράτιστον (Homerum puta) ἐξαιρέτως ποιητὴν καλοῦμεν VIII. 652. 11.

ἐξαίρησις. αἱ ἐξαιρήσεις καὶ ἀνακρούσεις τοῦ φρονήματος πρός τι VI. 289. pen.

ἐξαιτεῖσθαι, postulare, rogare. ἐξαιτούμενος τινὰ κρίσιν ὑ δικαίαν, postulans, vt iniustam sententiam iudex in iudicio ferat VI. 703. 15.

ἐξακούειν. τῆς σῆ φωνῆς ὐκ ἀκριβῶς ἐξακούεις, i. e. aliis a te dictis repugnantia dicis VI. 578. pen. sed vid. not. 13.

ἐξάκουστος, qui auditur. ἕνεκα τοῦ μὴ γενέσθαι τὴν βόησιν τῶν θρήνων ἐξάκουστον VI. 655. 6. ὁ σῦς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος ἐξάκουστον (ita vt exaudiri posset) ἀνέκραγεν X. 792. 2.

ἐξακριβᾶν, accurate inuestigare et inquirere aliquid VI. 229. 9.

ἐξαλαπάζειν, deuastare, euertere. αἶκε ποθὶ Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι VI. 103. 2. et VIII. 141. 17. et ita Ἰλιὸν ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον. versus Homeri VII. 424. vlt.

ἐξαλείφειν, delere. ἡ κακία τῶν προκοπτόντων ἔοικεν — κατὰ μικρὸν ἐξαλείφεσθαι VI. 312. 11. ἐξάλειφε τῆς ψυχῆς, εἴ τι λανθάνον ἐστὶ φιληδονίας ἴχνος VI. 328. pen. ἐξαλείφειν, picturam, quae minus placet, delere VI. 374. 9. τὸ πένθος συσέλλειν καὶ ποιεῖν ὡς ἐλάχιστον, καὶ ἐξαλείφειν εἰς τὸ δυνατὸν VI. 425. 9.

ἔξαλλα, nomen herbae X. 789. 3.

ἐξαλλαγή, mutatio X. 458. 4.

ἐξάλλεσθαι, exsilire VI. 612. pen.

ἐξαμᾶν χρυσῶν θέρος, auream segetem demetere VI. 694. vlt.

ἐξαμαυροῦν, obscurare, infirmare. τὸ φιλεῖν σφοδρὸν ἐν ψυχῇ πεφυκὸς εἰς πολλοὺς μεριζόμενον ἐξαμαυροῦται VI. 351. 1. ἐξαμαυροῦνται καὶ διαχέονται ῥᾳδίως, nempe causae externae, bonae valetudini infestae VI. 483. vlt. τὸ χαῖρον τῆς ψυχῆς, ἢ σπαδάζον, ταῖς ἄλλαις ἐξαμαυροῦντες ἐπιθυμίαις VI. 517. 1.

ἐξαμβλοῦσθαι, obtundi, hebetari. ποία σώματος ἰσχὺς ὐκ ἐξαμβλοῦται καὶ καταφθίνει δι' ἀμέλειαν καὶ τρυφὴν καὶ κακεξίαν; VI. 6. 14.

ἐξαμείβειν, mutare, alternare. καθαρᾶν ἔφη νήσους — κατ' ἀλλήλων ἐξαμειβούσας ἄλλην ἄλλοτε χρόαν, ὥσπερ βαφήν VIII. 333. 1.

ἐξαμελεῖσθαι, incurium esse. ὑπὸ μέθης διὰ τὴν ἑορτὴν ἐξημελημένων πάντων VII. 40. 5.

ἐξαμιλλᾶσθαι, contendere, eniti VIII. 345. 14.

ἔξαμμα πυρός: sic vocatur visus IX. 773. vlt.

ἐξανακρούεσθαι, retro agi, reverti IX. 422. 4.

ἐξαναλίσκειν, consumere, perdere. τῶν ἀμφορέων ἐντιθεμένων εἰς σῖτον, ἐξαναλίσκεται ταχέως ὁ οἶνος VIII. 784. pen. vid. not. 209.

ἐξανάπτειν, resuscitare. σβεννυμένην ἡμῶν τὴν φύσιν διὰ τῶν γενέσεων ἐξανάπτων dicitur amor coniugialis IX. 13. 4.

ἐξαναφέρειν, sursum ferre, emergere. Περίανδρος ἔοικεν, ὡς ἐν νοσήματι πατρῴῳ τῇ τυραννίδι κατειλημμένος, ὑ-φαύλως ἐξαναφέρειν, conualescere quasi VI. 558. 4. ἀγαθὸς, ὥσπερ ἐπὶ ζυγοῦ, πρὸς τὰ βελτίονα τῶν ὑποκειμένων ἐξαναφέρειν καὶ ἀνακιβδήλειν αὐτὸν VII. 836. 6. ἐξαναφέρειν πρὸς τὴν τύχην, reluctari fortunae aduersae, ne ab ea opprimaris VIII. 140. 5. — ὅπως ὁ λόγος — εὐθαρσέστερον ἐξαναφέρῃ τῷ πιθανῷ πρὸς τὴν ἀπορίαν VIII. 175. 13. ἐξανήνεγκε λόγχης τύπον ἐν τῷ σώματι VIII. 228. 7. ἐξαναφέρων καὶ ἀναπέμπων εὐμενὴς οἷον ἐν τελετῇ παρέσῃ μυσαγωγὸς IX. 65. 7.

ἐξανδραποδίζεσθαι, in seruitutem abducere. ἐξανδραποδισάμενος τὴν πόλιν VI. 17. pen. ἐξανδραποδισθέντες ὑπό τινος, in seruitutem ab aliquo redacti VII. 384. pen. vid. etiam Tom. IX. 101. antep.

ἐξανευρίσκειν, inuenire. ἡ μέλιττα φυσικῶς ἐν τοῖς δριμυτάτοις ἄνθεσι καὶ ταῖς τραχυτάταις ἀκάνθαις ἐξανευρίσκει τὸ λειότατον μέλι καὶ χρησικώτατον VI. 116. 11. ἐξανεῦρεν αὐτὴν Αἰθίοπος ὄσαν γενεὰν τετάρτην VIII. 228. 4.

ἐξανθεῖν, efflorescere, proferre. πᾶν τὸ πεδίον ἐξήνθησεν ἀλμυρίδα VII. 20. 11. τὸ γενναῖον (scil. τῆς

τῆς ψυχῆς) — ἐξανθεῖ παρὰ φύσιν τὴν κακίαν ὑπὸ τροφῆς καὶ ὁμιλίας φαύλης φθειρόμενον VIII. 179. 11. ὕστερόν ποτε καὶ δι' ἑτέρων (scil. γενέσεων) ἐξήνθησε καὶ ἀπέδωκε τὸ εἰκεῖον εἰς κακίαν καὶ ἀρετὴν ἡ φύσις VIII. 228. 12. ὁποῖον ἴρις ἐξανθεῖ τὸ ἀλυσγὸν VIII. 239. 7.

ἐξάνθημα, germen. πάθη ψυχῆς ἐστιν ἃ χρηστὰ, χρηστῆς δὲ φύσεως οἷον ἐξανθήματα VIII. 95. 6. ψωρικὰ ἐξανθήματα, ſcabioſae puſtulae VIII. 666. pen.

ἐξανθίζεσθαι τῶ λειμῶνος, flores in prato colligere VIII. 627. vlt.

ἐξανθρωπεῖν (ſi genuina eſt lectio, nec potius ἐξανθρωπίζειν leg. eſt) φιλοσοφίαν (ita enim eſt leg. pro φιλοσοφίᾳ) ἀτυφίᾳ καὶ ἀφελείᾳ VIII. 301. 11. vid. not. 44.

ἐξανθρωπίζειν τὰ θεῖα, numini diuino caſus humanos adſcribere VII. 420. 6.

ἐξανιέναι (ab ἵημι), remittere, laxare. ἐν τοῖς ὕπνοις ἐξανεῖται τὸ ζῶον VIII. 645. 2.

ἐξανιστάναι, excitare: in aor. 2. ἐξανασῆναι, ſurgere VI. 617. 3.

ἐξαντλεῖν, tolerare, perferre, pati. μυρίαι τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν, ὡς ἐγὼ, βίον VI. 420. 7.

ἐξαπόλλυσθαι, perire, deteriorem fieri. ὅσῳ τῇ φύσει γῆ βελτίων ἐστὶ, τοσούτῳ μᾶλλον, ἐξαργηθεῖσα, δι' ἀμέλειαν ἐξαπόλλυται VI. 6. 8.

ἐξαποστέλλειν, ablegare, emittere VI. 105. 1.

ἐξάπτειν, accendere, incendere. φῶς εἰκεῖον ἐξάπτειν καὶ νῦν ἴδιον VI. 176. 1. τὸ πῦρ ἐξάπτεται εὐχερῶς ἐν ἀχύροις καὶ θρυαλλίδι καὶ θριξὶ λαγώαις VI. 525. 2. ἐξημμένος ὑπὸ τῶ πάθους VIII. 73. 5. πόλεμον ἐξάπτειν IX. 342. 5. et 370. 11.

ἐξαργεῖσθαι, otiari. γῆ ἐξαργηθεῖσα, terra, cuius cultura negligitur VI. 6. 8.

ἐξαριθμεῖσθαι, enumerare, recenſere. ἐξαριθμησάμενος τὰς ἡρωϊκὰς συμφορὰς VI. 403. 6.

ἐξαρκεῖν, ſufficere, ſatis eſſe. ἐξήρκει τοῖς παλαιοῖς ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀλλοτρίων ζώων μὴ ἀδικεῖσθαι VI. 321. pen. χαλεπὸν ἐξαρκέσαι (ſatisfacere) πᾶσι (ſcil. τοῖς φίλοις) βουλευομένοις, ἢ πολιτευομένοις, ἢ φιλοτιμουμένοις, ἢ ὑποδεχομένοις VI. 358. 3.

ἔξαρμα, exaltatio, altitudo VII. 616. vlt.

ἐξαρπάζειν, abripere. ἐξαρπασθεὶς ἐκ τῶν χειρῶν dicitur, qui in patria, praeſentibus parentibus, vita defunctus eſt VI. 445. 4.

ἐξαρτᾶσθαι, dependere. ἐξηρτημένα τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως dicuntur animalia VI. 624. 3. ἔστι γένος ἐξηρτημένον ἀρχῆς μιᾶς VIII. 215. 3. σοῦ ἐξηρτήμεθα (a Ioue nimirum), δρῶμέν τε τοιαῦ', ἃ σὺ τυγχάνεις φρονῶν. ex Euripide X. 362. 7.

ἐξαρύειν τὸ ὕδωρ, exhaurire aquam VIII. 526. 12.

ἐξάρχειν, principem et auctorem ſuaſoremque alicuius rei eſſe. βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθὰς VI. 451. 8. ἐξάρχειν μεταβολῆς καὶ κινήσεως πάσης dicitur anima X. 209. 10.

ἔξαρχος (princeps, dux) τοῦ χοροῦ τῶν κολάκων VI. 240. 9. τεχνῶν καὶ ἐργασιῶν ἔξαρχος VI. 602. antep.

ἐξασθενεῖν, imbecillem eſſe, languere. ἐν τοῖς αὐχμοῖς τὸ πῦρ ἐξασθενεῖ VII. 620. 6. ἐκεῖνο δεῖ σκοπεῖν, δι' ἣν αἰτίαν ὕστως ἐξησθένηκε, ſcil. oracula VI. 621. 9. ὃ λανθάνουσιν ἐξασθενοῦντες IX. 271. 15.

ἐξατμίζειν, vaporem emittere, exhalare. τοῦ λιπαροῦ ἐξατμισθέντος IX. 552. 7. ἐξατμίζειν τὰ νάματα dicitur ſol, vaporem e fluuiis elicere IX. 556. vlt. τῆς ἐν τῷ σπέρματι θερμασίας ἐξατμισθείσης IX. 590. 5. ὑπὸ θερμότητος τοῦ οἴνου τὸ ὑγρὸν ἐξατμίζοντος IX. 638. 14.

ἐξάττειν, exſilire. ταχὺ τῷ λόγῳ τὸ ἐξάττον αὐτῶν (ſcil. τῶν φόβων καὶ ὀργῶν) καὶ φλεγμαῖνον ἀφαιροῦντες VI. 311. vlt.

ἐξαυτομολεῖν, transfugere. τὰς τῶν ἐρασῶν ἀγκάλας διαφυγὼν ἐξηυτομόληκεν εἰς χεῖρας καλῆς καὶ πλουσίας γυναικὸς IX. 26. 16.

ἔξαψις (inflammatio, incendium) ἀναθυμιάσεως ξηρᾶς, πολλῆς τε καὶ συνεχοῦς, via lactea eſſe ab Ariſtotele exiſtimata eſt IX. 537. 16.

ἐξέδειν, deuorare. τὸ γλυκὺ τῆς ἀδικίας, ὥσπερ δέλεαρ, εὐθὺς ἐξέδηδοκε VIII. 194. pen.

ἔξεδρα. μετάθεσις ἐξέδρας ἀτόμων VIII. 599. 11. ſi ſana eſt lectio: vid. not. 91.

ἐξειδέναι, probe, exacte ſcire VIII. 455. 10.

ἐξεικονίζειν, per imaginem explicare aliquid VII. 750. 7.

ἐξέλασις βυλίμου, bulimi expulſio, erat ſolennitas quaedam, quae deſcribitur T. VIII. 770. 11.

ἐξελίττειν, euoluere. ἐξελίττεσθαι κατὰ λοξοῦ κύκλου τὴν γῆν affirmauit Cleanthes Samius IX. 651. 2.

ἐξελκύειν, extrahere. ἐξελκύσας τὸ δόρυ τοῦ σώματος VIII. 166. 9.

ἐξεμεῖν χολήν, bilem euomere IX. 634. 10.

ἐξεπᾴδειν καὶ θεραπεύειν τὸ ἐμπαθὲς καὶ ἄλογον τῆς ψυχῆς VII. 508. 11.

ἐξεπαίρεσθαι, extolli, ſuperbire. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔσω μέγα, ὅσ' ἐξεπαίρει μεῖζον, ἢ χρεὼν, φρονεῖν VI. 390. 2.

ἐξεπίσασθαι, probe ſcire. οὐκ ἔστιν, ὅστις ἐξεπίσατο, τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται. ex Euripide VI. 407. 12.

ἐξεργάζεσθαι τὴν αἰτίαν τινὸς, cauſam alicuius rei exponere VIII. 576. pen.

ἐξεργασία, explicatio X. 178. 10.

ἐξέρχεσθαι τοῦ βίου, e vita decedere, mori IX. 333. 12.

ἐξετασὴς τῆς χρείας καὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων ἀκριβὴς καὶ πικρὸς VI. 148. 5.

ἐξευλαβεῖσθαι (diligenter et ſollicite cauere) καὶ φυλάττεσθαι τὰς αἰτίας, ſcil. τῆς ὀργῆς VI. 110. vlt. ἐξευλαβεῖσθαι καὶ προσέχειν ἅπασι, ſcil. τοῖς ἁμαρτήμασι VI. 318. 1. πόῤῥωθεν ἐξευλαβεῖσθαι δεῖ πρὸ χείματος VI. 489. 10. τὸν ὕπαιθρον ἀέρα καὶ τὸν ὑπηράνιον ὄντα, καὶ θεῶν καὶ δαιμόνων μετὸν, ἐξευλαβοῦντο VII. 109. antep. ἐξευλαβούμενοι τὸ κενὸν καὶ δυσχεραινόμενον VIII. 136. 5.

ἐξευλαβητέον, diligenter cavendum eſt VIII. 600. pen.

ἐξευνουχίζειν, caſtrare. ἐξευνουχίζουσι τὸν ἄκρατον καὶ ἀποθηλύνουσιν οἱ διηθοῦντες VIII. 764. vlt.

ἐξεύρημα, inuentum. καλὰ καὶ σοφὰ ἐξευρήματα X. 473. 8.

ἐξευρίσκειν, inuenire. κάλεπώτερόν

τερόν ἐστιν, ἤθει τὸν πρέποντα κόσμον, ἢ σώματι τὸν περιττὸν ἐξευρεῖν καὶ ἄχρηστον VI. 559. 9. ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ τῇ δεισιδαιμονίᾳ VI. 633. 3.

ἐξήκειν, ad finem peruenire. τῷ χρόνῳ τῆς Βοιωταρχίας ἐξήκοντος αὐτοῖς VIII. 138. 8. ἐπειδὰν αἱ κλήσεις ἐξήκωσιν εἰς τὸ δικαστήριον — IX. 314. 11.

ἐξημερῶν, mansuefacere. ὃ δύναται πᾶν ἐξημερῶσαι δένδρον ὁ γεωργός VI. 322. 12. ἐξημερώσας τὸν βίον VII. 141. vlt. Ἀλεξάνδρῳ τὴν Ἀσίαν ἐξημερῶντος VII. 300. 7. τὰ σκληρὰ καὶ ἀπαίδευτα τῶν ἠθῶν ἐξημερῶν καὶ μεθαρμόζειν VII. 302. 1. πᾶσαν ἤπειρον ἐπιὼν ἐξημερῶσαι VII. 311. antep.

ἐξημέρωσις, mansuefactio, cicuratio X. 107. 8.

ἐξήμοιβα εἵματα VI. 69. 10.

ἐξήνιος, effrenis, de eo dicitur, qui tacere nescit VIII. 31. vlt.

ἐξίδρωσις, desudatio IX. 740. 8.

ἐξικμάζειν, exsiccare. — ἄχρι ἂν ὃ πᾶν ἐξικμασθῇ τὸ τρέφειν καὶ προστίθεσθαι τῷ σώματι δυνάμενον VIII. 752. pen. ἐξικμαζομένῳ αὐτῷ (scil. τῷ ὑγρῷ) τῷ θέρει IX. 606. 5. vid. etiam p. 741. 13.

ἐξικνεῖσθαι τοῖς ἐπαίνοις πρὸς τὸ ἦθος VI. 206. 3. δέδια, μὴ μέχρι γάμου καὶ γενεᾶς ἐξίκηται VI. 567. 7. τῷ λόγῳ διὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν δύναμιν ἐξικνούμενοι VII. 369. pen. πρὸς τὴν ἐπίβλεψιν ἐξικνεῖσθαι τῆς ὑπηρεσίας VIII. 449. 11. ὅσα πρὸς τὸ συμποτικὸν τέλος ἐξικνεῖται VIII. 457. 9.

ἐξιλάσκεσθαι, placare, expiare VI. 567. 7.

ἐξίπτασθαι, auolare. τὸ ἔνια ἐξίπτασθαι τῶν ῥημάτων αὐτόματα — VI. 336. 4. μὴν ἐλπὶς — ἔνδον ἔμεινε πίθῳ ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε ἐξέπτη. ex Hesiodo VI. 400. 14. ὄρνιθος δίκην ἄνω βλέποντες, ὡς ἐκπτησόμενοι τοῦ σώματος X. 548. 10.

ἐξισοῦσθαι, eiusdem quantitatis seu longitudinis esse VII. 404. 13.

ἐξισάναι. ἡ ἀλήθεια ἔργῳ γινομένη, κἂν ἀτερπὲς ἔχῃ τέλος, οὐκ ἐξίσαται VI. 55. 9. vid. not. 30. ἐξίσανται (percelluntur, extra se rapiuntur) ὑπὸ λύπης καὶ ὀργῆς ἐλεγχόμενοι παρ' οἷς εὐδοκιμεῖν ἀξιοῦσιν VI. 262. 12. τῆς ψυχῆς τὸ ἀκόλαστον καὶ ἀνελεύθερον — ἐξίστησι καὶ ταράττει (scil. τὴν φύσιν, naturam e statu quieto atque sedato exturbat) διὰ τὴν ἀνωμαλίαν VI. 516. 11. ἐκστῆναι τῆς πρεσβείας, primo loco cedere, et alteri eum tradere VIII. 118. 3. et τῆς παραγγελίας, a magistratus petitione discedere, in alterius gratiam, vers. 4. ἔν τι πρᾶγμα καὶ συνεχὲς ἡ πόλις, ὥσπερ ζῶον οὐκ ἐξιστάμενον αὑτῆς (vel potius αὑτοῦ: vid. not. 48.) ταῖς καθ' ἡλικίαν μεταβολαῖς VIII. 213. 2. φιλοσοφίας μὴ ἐκστῆναι, philosophiae studium non deserere VIII. 297. 11. ὁ ζέφυρος μάλιστα τῶν ἀνέμων ἐξίστησι καὶ κινεῖ τὸν οἶνον, vinum corrumpit VIII. 602. 3. ἐξίστησιν ὁ ἀὴρ τῆς ποιότητος τὸν οἶνον VIII. 804. 16. ὅτ' ἀγεννὲς, ὅτε ταπεινὸν οὐδέν ἐστι, πενίαν ὁμολογοῦντα ταῖς τῶν ἐχόντων ἐξίστασθαι (cedere, *nachgeben*) φιλοτιμίαις IX. 271. 13. ἐγὼ ἐκστήσομαι ὑμῖν, ego a vobis discedam X. 101. antep. τῶν φρονίμων λογισμῶν ἐκστὰς X. 755. vlt.

ἐξίτηλος, vanus, friuolus. ἐξίτηλον ἐποίει τὴν παῤῥησίαν καὶ ἄχρηστον

σον VI. 250. pen. τὸν φόβον τῆς κακίας ἐξίτηλον ποιεῖν VIII. 172. pen. εἰδὼς, — τὸ γενναῖον ὡς ἰσχυρὸν αὐταῖς (scil. ταῖς ψυχαῖς) καὶ οὐκ ἐξίτηλον ἐμπέφυκεν — VIII. 179. 11.

ἐξιχνεύειν, inuestigare, indagare, de cane venatico dictum VI. 7. antep. μάλιστα τῶν ἁμαρτιῶν ἔχεται ὁ ἐχθρὸς, καὶ ταύτας ἐξιχνεύει VI. 324. antep.

ἐξογκοῦν, efferre, extollere. οἱ μεγάλοι βασιλεῖς ἐκεῖνοι καὶ διογενεῖς ἀλυσγίσι καὶ σκήπτροις καὶ δορυφόροις καὶ θεῶν χρησμοῖς ἐξογκοῦσιν ἑαυτοὺς IX. 197. pen.

ἐξοικειοῦσθαι, familiare sibi aliquid reddere. ὁ πάντα (scil. a poëtis dicta) θαυμάζων, καὶ πᾶσιν ἐξοικειούμενος VI. 92. 11. Ἀλέξανδρον οὐκ ἐζήλωσεν (scil. hedera), ἐξοικειούμενον ἐκείνοις τοῖς ἔθνεσιν VIII. 576. 2.

ἐξοικίζειν, expellere. ὁ θυμὸς οὐχ — τὰ δεινὰ πράσσει τὰς φρένας μετοικίσας, ἀλλ' ἐξοικίσας τελείως καὶ ἀποκλείσας VII. 781. 3.

ἐξοιστρηλατεῖσθαι, oestro vel insania (h. l. a Furiarum vna) circumagitari X. 779. 4.

ἐξοίχεσθαι, abire, euanescere. ἡ θερμότης παντάπασιν ἐξοίχεται (scil. a luna) καὶ προλέλοιπε τὸ φῶς ὑπὸ ἀσθενείας VII. 592. 8. εἰς φῶς πολὺ καὶ λαμπρὸν ἀνεγερομένων ἐξοίχεται πάντα τῆς ψυχῆς τὰ καθ' ὕπνους φανέντα καὶ διαπέφευγεν IX. 64. 9.

ἐξοκέλλειν, impingere, a recta via deflectere. — οἱ δὲ εἰς κύβους καὶ κώμους ἐξοκέλλουσιν VI. 15. 12. ὁ τὸν κυβερνήτην ἐπισπέρχων Βρασίδας ἐξοκέλλειν VII. 367. 9. οὐκ ἐξοκέλλουσα ὑπὸ τῆς ὄψεως εἰς ὕβριν VIII. 597. 8.

ἐξομιλεῖν, alloqui IX. 279. 1.

ἐξόμνυσθαι, iureiurando inficiari, aut recusare, aliquid. τὰ Σωκράτους (scil. πρόχειρα ἔστω) ἐξομνυμένῳ παρὰ Πλάτωνι τὴν περὶ τούτων γνῶσιν VI. 61. antep. ἐξώμνυτο τὸν λόγον VIII. 420. 3.

ἐξομοιοῦν καὶ προσαρμόττειν ἑαυτὸν πολλοῖς VI. 365. 2.

ἐξομοίωσις, assimulatio. ὑγρὸς ὢν καὶ πιθανὸς μεταβάλλεσθαι ἐπὶ τὰς ἐξομοιώσεις VI. 187. 6. ἐν ταῖς ἐξομοιώσεσί τοιαύτοί τινές εἰσιν αἱ τῷ κόλακος διαφοραὶ πρὸς τὸν φίλον VI. 199. antep. ἐξομοίωσις πρὸς τὸν θεὸν vocatur virtus humana VIII. 175. pen. vid. etiam Tom. X. 210. 12.

ἐξομολόγησις, confessio. τῷ χρόνῳ τὸ μὲν ἔπειτα, καὶ τὸ πρότερον, καὶ τὸ ἔσαι λεγόμενον, καὶ τὸ γέγονεν, αὐτόθεν ἐξομολόγησίς ἐστι τῷ μὴ ὄντος VII. 542. 9.

ἐξονειδίζειν, exprobrare. εὖ μάλα φυλαττόμενοι, μὴ διά τι τῶν ἰδίων, οἷον ἀδικούμενοι καὶ ἀλγοῦντες, ἐξονειδίζειν δοκῶμεν VI. 245. 2. ἀνεμίμνησκον, ὧν ἐξήμαρτεν, ἢ παρεῖδεν, ἕκαστον ἐξονειδίζοντες VI. 258. 5.

ἐξονομάζειν. ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν. ex Homero X. 197. 2.

ἐξοπλίζειν, armare. τόδ' ἐξοπλίζει (ita enim leg. pro ἰζειν) τὸπος Ἀργεῖον λεών IX. 14. 12.

ἐξοργᾶν, appetere. δύναμις ἐξοργῶσα VIII. 587. 13.

ἐξορίζειν, finibus expellere. ἐξωρίσθη κοινῷ δόγματι ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς Κέρσικαν VII. 229. 14. τὸ Διονυσίᾳ σῶμα μετὰ τὴν τελευτὴν ἐξοριζόμενον ὑπὸ Συρακουσίων VIII. 215. antep.

ἐξορισμοὶ νεκρῶν, eiectio mortuorum

tuorum e finibus patriis VIII. 169. pen.

ἐξορκίζειν, iureiurando obstringere VI. 665. 7.

ἐξορκεῖν, idem VII. 282. 8.

ἐξορχεῖσθαι, saltatione iacturam alicuius rei facere. ἐξορχούμενος τὴν ἀλήθειαν IX. 441. 4.

ἐξοσιοῦσθαι τὰ θεῖα, deos expiare, placare VIII. 319. 5.

ἐξοστρακισμός, nota illa exsilii decennalis poena apud Athenienses VI. 705. 13.

ἐξυβενίζειν, contemnere, aspernari. βλασφημίαις ἐξυβένιζον τὸν νεανίαν VII. 228. vlt.

ἐξυβενίζειν, idem. ἐξυβένιζε τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν VII. 234. 2. πλεῖσα μυκήρια τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἐξυβενίζων X. 755. 3.

ἐξυβρίζειν, insolentius ac petulantius se gerere VI. 54. 2. vbi de poëtis dicitur. ὅτε καθ' ὕπνους, ἢ ὑπὸ νόσων, ἔτι ῥᾳδίως ἐξυβρίζειν, ἢ παρανομεῖν, ἐθέλει ταῖς ἐπιθυμίαις VI. 309. 11. ἐπαπειλεῖν τοῖς ἥττοσι καὶ ἐξυβρίζειν VI. 393. 8. σὺ ἐξύβρισας εἰς τὸν νόμον VI. 591. 12. τὸ μύσης τε καὶ Χάριτος ἐνδεία πολλαχῆ δι' ἀκολασίαν καὶ πλημμέλειαν ἐξυβρίζον VI. 638. 7.

ἐξυγραίνειν, humectare. τὴν ἀσχημάτιστον οἱ φυσικοὶ καὶ ἀχρώματον ὕλην λέγουσιν — νῦν μὲν φλέγεσθαι, νῦν δ' ἐξυγραίνεσθαι VI. 366. 7. ταῖς ἡδοναῖς ἐξυγραίνειν καὶ ἀνατήκειν τὰ σώματα παραδιδόντες VI. 516. 3. κοιλίας ἐξυγραίνεσθαι IX. 621. pen.

ἐξυδατοῦσθαι, in aquam converti VII. 173. 16.

ἐξυδρῆν IX. 557. 2. vid. not. 5.

ἐξυλακτεῖν, metaph. de eo, qui alterum loquentem identidem interpellat VI. 141. 12.

ἐξυπηρετεῖν ταῖς ὁρμαῖς VIII. 605. 10.

ἐξυπνίζεσθαι, expergisci, euigilare X. 75. pen. et 76. 7.

ἐξωθεῖν, eiicere, expellere. τὸν ἐντὸς εὑρῶτα τῆς ψυχῆς καὶ ζόφον ὐκ ἐκτεθέρμακεν, ὐδ' ἐξέωκε διὰ φιλοσοφίας VI. 176. 4. μηδεμίαν ἔντευξιν, ἐξῶσαι, μηδ' ἀποσρέψαι δυναμένη δυσωπία VIII. 100. 10. τὴν ἐν ἀλλοτρίοις ἐπαίνοις εἰς μέσον ὑπὸ φθόνῳ καὶ ζηλοτυπίας ἐξωθυμένην περιαυτολογίαν εὖ μάλα δεῖ φυλάττεσθαι VIII. 137. 5. τῇ ῥύμῃ τῆς σελήνης εἰς τἐναντίον, ὥσπερ ἐν ταῖς δίναις, ἐξεώσθη VIII. 241. 4. ὀξὺν ἡ κακία διὰ τῆς ἐξουσίας δρόμον ἔχουσα, πᾶν πάθος ἐξωθεῖ IX. 128. 7. vid. not. 34.

ἐξώλης, noxius, perniciosus. γένος ὐδέν ἐσιν ἐξωλέσερον, — ὡς τῶν κολάκων VI. 43. 8.

ἐξωτερικός, externus, extraneus. διὰ τῶν ἐξωτερικῶν διαλέγων X. 588. 1. sed vid. not. 2.

ἑορτάσιμοι καὶ ἱερῶν ἡμέραι, dies festi et sacri VII. 93. antep.

ἑορτασμός, celebratio diei festi X. 531. 12.

ἐπαγγελία, elocutio oratoria VI. 163. 11. 2) promissio VI. 230. 3.

ἐπαγγέλλειν, referre, indicare, tradere X. 267. 3. 2) in medio ἐπαγγέλλεσθαι, profiteri. οἱ φιλοσοφεῖν ἐπαγγελλόμενοι, philosophiam profitentes, philosophicis studiis addicti VI. 279. 1. ἐπάγειν. ἐν πλήθει παρ' ὐδὲν ἐποιήσατο κατηγορῆσαι τὸ βασιλέως, ὡς τὸν λοιμὸν αὐτοῖς ἐπάγοντος VI. 104. 11. ὁ κόλαξ αὐτὸς ἑτέρους ἐπάγεται (allicit) καὶ παλεύει, μιμούμενος

μούμενος — VI. 190. 11. εὐδίᾳ ἐπάγειν νέφος, in sensu metaph. hilares ad tristitiam et morositatem perducere VI. 251. 9. τοῖς φίλοις διακεχυμένοις καὶ θερμοῖς ὕσιν ὑπὸ τῶν ἐπαίνων ὥσπερ βαφὴν ἀτρέμα τὴν παῤῥησίαν δεῖ ἐπάγειν VI. 271. vlt. προϊὼν ὁ χρόνος πολὺ σκότος ἐπάξει τοῖς πράγμασι καὶ πᾶσαν ἀσάφειαν VI. 553. 1. συνουσίας ἀνδρῶν νῦν ἐχόντων ἐπαγόμενος VI. 558. 5. ἐκ πάντων ἡμέρας σέντε συνελθεῖν, καὶ ταῖς ἑξήκοντα καὶ τριακοσίαις ἐπάγειν, ἃς νῦν ἐπαγομένας Αἰγύπτιοι καλοῦσι VII. 402. 1. vid. etiam p. 403. 3.

ἐπαγωγή. ἐπαγωγὰς ζωῆς τε καὶ θανάτου, καὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως ποιεῖν dicitur aër VI. 405. 15.

ἐπαγωγός, alliciens. τὰ ἐν τῷ καλῷ καὶ ὠφελίμῳ τὸ ἐπαγωγὸν ὑφ' ἡδονῆς καὶ γλυκὺ μόριον ἔχοντα VI. 505. 5. μορφῆς ἐπαγωγὸν εἶδος IX. 82. 3.

ἐπᾴδειν, incantare. τοῖς Πλάτωνος ἐπᾳδομένη λόγοις VI. 549. 5. δεῖ αὐτῇ (scil. τῇ διαθέσει τῆς κωμῳδίας) τὰ σοιχεῖδια ἐπᾶσαι, addere VII. 370. 10. ἐπᾴδειν ἑαυτοῖς τὰ τῶν παλαιῶν IX. 641. 11.

ἔπαθλον, praemium certaminis VIII. 442. 6.

ἐπαΐειν, audire, intelligere. σὺ δεινὸς εἶ κοράκων ἐπαΐειν καὶ κολοιῶν VI. 578. antep.

ἐπαινεῖν, pro παραιτεῖσθαι vsurpatum, recusare, reiicere VI. 80. 10. et 11.

ἐπαινέτης φειδοῦς VI. 599. 10.

ἐπαινὴ dicitur Proserpina, et quo significatu VI. 80. antep.

ἐπαίρειν, attollere. τοῖς εὖ λεγομένοις καὶ πραττομένοις ἐπαιρόμενος καὶ συνενθυσιῶν VI. 92. 8. τοῖς παρὰ τῶν πολλῶν ἐπαίνοις ἐπαίρεσθαι VI. 116. 1. ὀφρῦν ἐπάραντες VIII. 110. 4. τὸ μυθῶδες ἐπῆρεν, in medium protulit VIII. 687. pen. καὶ τε γέρων καὶ γρῆυς, ἐπὴν χρυσῆς Ἀφροδίτης μνήσωνται, καὶ τοῖσιν ἐπήρδη φίλον ἦτορ X. 532. antep.

ἐπαίσθημα, id, quod sentitur IX. 562. 10.

ἐπαισχύνεσθαι ἐνόματί τινι, nominis alicuius pudere, minus conueniens sibi illud ducere IX. 408. vlt.

ἐπαιωρεῖσθαι, dubium seu minus firmum esse. τὰ Σκυθῶν ἐπαιωρεῖτο τοῖς προσοίκοις νεωτερῆσι VII. 296. 9.

ἔπακμος, validus, vegetus. τὸν ἕτερον (scil. ὀδόντα) ἔπακμον ἀεὶ καὶ ὀξὺν ἐπὶ τὰς ἀμύνας φυλάττουσιν, scil. elephanti X. 28. 2.

ἐπακολούθημα VIII. 540. pen. et 541. antep.

ἐπακολούθησις. τὰ κατ' ἐπακολούθησιν συμβαίνοντα VI. 446. 12. πολλὰ συμπτώματα ἔχοντα ἐπακολούθησιν, αἰτιῶν λαμβάνει δόξαν ὐκ ὀρθῶς VIII. 540. 9. αὐτοὶ κακίαν — κατ' ἐπακολούθησιν γεγονέναι λέγουσιν X. 214. 12.

ἐπακούειν καὶ ἐν νῷ ἔχειν ἔπος τι VI. 447. antep.

ἐπακτός, qui audiri potest. ὅτ' ἐπιδερκτὰ τάδ' ἀνδράσιν, ὅτ' ἐπακτά, ὅτε νόῳ περίληπτα. ex Empedocle VI. 61. 10.

ἐπακτῆρες ἄνδρες, venatores VII. 923. 14.

ἐπαληθεύειν δόξαν τινά, sententiam aliquam veram declarare, eam confirmare VI. 406. 9.

ἐπάλλαξ ἴσχειν τὼ πόδε VII. 729. 6. sed vid. not. 12.

ἐπάλλαξις μηρῶν ἀπρεπὴς VI. 165. 7. οἱ δεσμοὶ κατὰ τὴν ἐπάλλαξιν

λαξιν ἰσχὺν δι' ἀλλήλων λαμβάνουσιν VI. 531. 12.

ἔπαλξις, propugnaculum VII. 10. vlt.

ἐπαμπέχεσθαι, induere, ſe involuere X. 535. 9.

ἐπανάγειν, redire, reuerti. ἐπανάγω πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς τῦ λόγυ ὑπόθεσιν VI. 21. 14. πρὸς τὴν εἱμαρμένην ἐπανάγειν πορείαν VI. 455. 7. 2) reducere. ὁ ὕπνος ἐκ μέσων ἐπανάγων τὰ ὑγρὰ VIII. 747. 3.

ἐπανακύπτειν, inſuper emergere, oriri. ἐπανέκυψε λόγος VIII. 893. 8.

ἐπαναπλεῖν, retro nauigare. αἱ ἐκ τῶν σωμάτων ἐπαναπλέυσαι ψυχαὶ μετὰ τὸν θάνατον VIII. 338. 11.

ἐπανάστασις, ſeditio IX. 258. 13.

ἐπαναφέρεσθαι, ſurſum ferri. ἡλίυ ἐπαναφερομένυ, ſole exoriente VI. 68. vlt. οἷς εὐόνειρα καὶ φανὰ καὶ ἄλυπα, φοβερὸν δὲ μηθέν, ἢ τραχὺ, μηδὲ κακόηθες, ἢ σκολιὸν, ἐκ τῶν ὕπνων ἐπαναφέρεται, ταῦτα τῆς προκοπῆς ἀπαυγασμός τινας εἶναι λέγυσιν VI. 311. 1.

ἐπαναχωρεῖν εἰς θεὺς VIII. 291. 13. vid. not. 95.

ἐπανεγείρειν τὸ κακόηθες καὶ τὸ ἀκόλαστον VI. 382. 14.

ἐπανέρεσθαι, interrogare IX. 1. 3.

ἐπανέρχεσθαι, redire VIII. 51. 13.

ἐπανήκειν, idem VIII. 250. antep.

ἐπανθεῖν, efflorescere. αἱ τῶν φίλων χάριτες ἐπὶ καλῷ τινι καὶ ὠφελίμῳ τὸ εὐφραίνον, ὥσπερ ἐπανθῦν, ἔχυσιν VI. 200. pen.

ἐπανισῦν, exaequare. ἡ χείρων τύχη τὰς τῶν πολεμίων μαλακίας καὶ ἀγνοίας ταῖς ἡμετέραις ἐπανισῦσα τόλμαις καὶ παρασκευαῖς VIII. 355. 11.

ἐπανίστασθαι πρὸς τὰς ἀδικίας VIII. 313. vlt.

ἐπανορθῦν, emendare. ἀνὴρ τῷ λόγῳ δυνατὸς ἐπανορθῦν οἷς συνήει VI. 248. 6. εὔνοιαν καὶ πίστιν ἔχυσιν οἱ τὰ αὐτὰ μὲν ἁμαρτάνειν, ἐπανορθῦσθαι δὲ τὰς φίλας ὥσπερ αὐτὰς δοκῦντες VI. 265. 12.

ἐπαντλεῖν, haurire, perferre, tolerare. ὅρα τὸ βίυ τὸ ὀδυνηρὸν, καὶ τὸ πολλαῖς φροντίσιν ἐπηντλημένον VI. 406. 8. σοφὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγυς. verſus Euripidis VIII. 1. vlt. et 2. 4. in ſenſu proprio *hauriendi* occurrit Tom. VIII. 746. 7.

ἐπάξιος, dignus. τῶν λόγων τὴν ἑτοιμότητα ὐκ ἐπαξίοις (in leuibus et friuolis rebus) ἀσκεῖν VI. 20. antep.

ἐπαπειλεῖν τοῖς ἥττοσι, inferioribus minitari VI. 393. 8.

ἐπαποδύειν τινά τινι, aliquem in alterius locum ſubornare IX. 151. 2.

ἐπαπορεῖν, incertum eſſe, dubitare de aliqua re IX. 429. pen.

ἐπαρᾶσθαι, imprecari. ἐπαρωμένη κακὰς ὁδὸς, κακὰς δ' ἐπανόδυς VIII. 323. 5.

ἐπαρίστερος καὶ ἀβέβαιος VI. 121. 8.

ἐπαριστέρως, ſiniſtre. τὴν τύχην, δεξιὰν παρισαμένην, ἐπαριστέρως μεταλαμβάνοντες VII. 829. 8.

ἐπαρκεῖν, ſufficere. τοῖς μὲν ἄλλοις ἐπαρκεῖν πρὸς ἀλυπίαν δύνασθαι, — VI. 448. vlt.

ἐπαστράπτειν τινὶ dicitur fulgur, cum oculis alicuius ſplendore ſuo affulget VIII. 348. 7.

ἐπαυλία, caſa, villa, tugurium VIII. 24. 10.

ἔπαυλις, *idem* IX. 87. 9.

ἐπαφὴ, attactus, contrectatio. σίδηρος καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χερῶν ἐκτρίβονται VI. 5. pen. ἐπαφὴ καὶ νυθεσία, increpatio et admonitio VI. 168. antep. γενομένων τῇ ἐπαφῇ τῆς ἀκτῖνος δυοῖν τριγώνων VI. 556. 10. — ἡ πέφυκεν ἐπαφὴν ὁ λόγος ἴσχειν πρὸς λόγον VIII. 328. 7.

ἐπαφιέναι, immittere. κατὰ τῦ μισυμένυ ἐπαφῆκε τὸ δόρυ VII. 238. 14.

ἐπαφρόδιτος, venuſtus: ita Sulla ſe cognominauit VII. 263. 10. et VIII. 146. 15.

ἐπαχθὴς, moleſtus. πᾶσι μετὰ ἡδίας δεινῆς ἐπαχθὴς φανεὶς καὶ φορτικὸς VI. 470. 10.

ἐπαχθῶς καὶ ἀνοήτως ὀνειδίζειν μηδενὶ τύχην VI. 126. 13.

ἐπεγγελᾶν τινι, deridere, ludibrio habere aliquem IX. 8. pen. et 90. antep.

ἐπεγείρειν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν VIII. 496. 2.

ἐπεγερτικὸς, vim excitandi habens. μέλος ἐπεγερτικὸν ὁρμῆς περὶ τὰς ὀχείας VI. 522. pen.

ἐπεγκεράννυσθαι, immiſcere X. 249. 14. et 274. antep.

ἐπείγειν, vrgere, feſtinare. τῆς ὥρας ἐπειγυσης VI. 413. 10. ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι ἅρματα συντρίψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης, verſus aenigmatici Heſiodi, cum Homero certantis VI. 584. 8.

ἐπεῖνον. οἷς ἔπεσιν ἴδιόν τι καὶ δαιμόνιον φέγγος VIII. 328. vlt. vid. not. 50.

ἐπεισάγειν, inſuper introducere. τὸν Μελέαγρον ἐπεισάγει (ſcil. Homerus) τοῖς πολίταις ὀργιζόμενον, εἶτα πραϋνόμενον VI. 95. 9. τὰς ξένας φωνὰς τοῖς ἀκροατηρίοις ἐπεισάγοντες VI. 166. 12. ἀγωνιστῇ ἡγεμονίας (Alexandro M.) ὑποκριτὴν (Aridaeum) ἐπεισήγαγε (Meleager) VII. 332. 8. ἐπὶ κῶμον ἐπεισάγειν εἴδωλον ἀνθρώπυ τεθνηκότος VII. 411. 7. — ἀναγκάζεται τὸν τῆς γυναικὸς υἱὸν ἐπεισάγειν τῇ διαδοχῇ τῆς ἡγεμονίας VIII. 22. 6. ἅμα τῆς τύχης τὸν μιμητὴν ἐξαγυσης τῶν τραγικῶν παθῶν (Euripidem), καὶ τὸν ἀγωνιστὴν (Dionyſium maiorem) ἐπεισαγύσης VIII. 862. pen. τὰ χρυσᾶ χρήματα καὶ τὰ εὑρήματα καὶ τὸν ἐκβρασσόμενον ὑπὸ τῆς θαλάσσης πλῦτον ἐπεισήγαγε τῇ ἱσορίᾳ IX. 430. 11.

ἐπείσακτος, introductus. τὰς ἐφ' ἡδονὴν ὁρμὰς, καὶ πρὸς πόνον ὑποψίας, ὐ θυραίας, ὐδ' ὑπὸ λόγων ἐπεισάκτυς, — VI. 138. 9. οἱ πολλοὶ φρενῶν ἐπείσακτον δέονται VI. 253. 3. ὐ καινὴν, ὐδ' ἐπείσακτον ὑπὸ δόξης, ἔχυσα χρείαν VIII. 550. 1. τὴν πίτυν, ὡς ὐκ ἐπείσακτον, ὐδὲ νέον, ἀλλὰ πάτριον, καὶ παλαιὸν δὲ σεμνάτων Ἰσθμίων σεμνύνοντες VIII. 692. 2.

ἐπεισέρχεσθαι, inſuper accedere. ὅταν ἐν συλλόγῳ τινὶ γένηται σιωπὴ, τὸν Ἑρμῆν ἐπεισεληλυθέναι λέγυσιν VIII. 3. 12. ὁ πατὴρ ἡμῶν — ἐπεισῆλθε VIII. 289. 10. ἔννοια πολλοῖς ἐπεισῆλθεν, — VIII. 315. 9.

ἐπεισιέναι (ab εἶμι), *idem* IX. 728. 1.

ἐπεισκωμάζειν, comeſſabundum quaſi aliquo venire. ὅσοι ἄνευ σπυδῆς ἐπεισκωμάζυσι τοῖς συμποσίοις παιδιοὶ, — VIII. 458. antep.

ἐπεισόδιον, quod dramati per accidens inſeritur. ἡ χείρων τύχη — καθάπερ δρᾶμα τὴν πρᾶξιν

ἡμῶν ἀπ' ἀρχῆς διαποικίλλουσα κινδυνώδεσιν ἐπεισοδίοις — VIII. 355. 13.

ἐπεισόδιος, aduentitius. ἐπεισόδιοι καὶ περιττοὶ ἐπιθυμίαι VIII. 311. 4. τῶν εἰς τὰ δεῖπνα καὶ' τὰ συμπόσια παρασκευαζομένων τὰ μὲν —, τὰ δ' ἐπεισόδια γέγονεν ἡδονῆς ἕνεκεν VIII. 488. 2. δεῖ προσέχειν καὶ φυλάττειν, ὅπως — ἕξει τὸ σκῶμμα — μὴ πόρρωθεν γινόμενον, οἷον ἐκ παρασκευῆς ἐπεισόδιον VIII. 513. 7. τὰ Πύθια τῶν μουσικῶν ἔσχε τρεῖς, ἢ τέτταρας, ἐπεισοδίους ἀγῶνας VIII. 686. 6.

ἐπεισρεῖν, de aëre dictum. πολὺς εἰς τὸ κενούμενον ἐπεισρέων ὁ ἀὴρ VIII. 805. 1.

ἐπεισφέρειν. πάρεστι μετὰ παῤῥησίας λιμπρᾶς ἡ κολακεία, πῦρ ἐπὶ πῦρ ἐπεισφέρουσα VI. 224. 1. ἐὰν τετρωμένος ἐπεισενεχθῇ — VII. 946. 2.

ἐπεκτρέχειν, accurrere IX. 94. 13.

ἐπελαφρύνειν, alleuare. τοῖς πεδήταις ἐπελαφρύνει τὸν δεσμὸν ὁ ὕπνος VI. 631. 5.

ἐπελευσικὸς, aduentitius. ἔνιοι τῶν φιλοσόφων ἐπελευσικήν τινα κίνησιν ἐν τῷ ἡγεμονικῷ κατασκευάζουσιν X. 322. 2. vid. etiam vers. 7.

ἐπεμβαίνειν τινὶ, pedibus aliquem conculcare VIII. 360. pen. τοῖς μετρίοις ἁμαρτήμασι τῶν φίλων ἐπεμβαίνειν βαρὺν ὁ πολιτικὸς οὐκ ἀναγκάζει λόγος IX. 222. 12.

ἐπεμβάλλειν. πρόσθεν ἐπέμβαλε (pro ἐπενέβαλε, occlusit) πῶμα πίθοιο. ex Hesiodo VI. 400. 14. οἱ μὲν ψυχρὸν, οἱ δὲ θερμὸν ἐπεμβάλλειν (affundere, scil. τῷ λατρῷ) κελεύουσι X. 561. pen.

ἐπενδύεσθαι, induere. μονονυχὶ τὴν λεοντῆν ἐπενδυσάμενος VII. 522. 12.

ἐπεξάγειν. τὴν διήγησιν ἐπεξάγων καὶ κυκλούμενος IX. 395. 13.

ἐπεξεργάζεσθαι IX. 452. 11. sed vid. not. 86.

ἐπερεθισμὸς, irritatio IX. 598. vlt.

ἐπερείδειν, fulcire. ἡμικλάστοις δόρασιν ἐπερειδόμενος, innitens VII. 219. 5. τὸ ἡδόμενον — περιάγει τὴν γλῶτταν ἐπερείδειν ἀεὶ τῇ μνήμῃ βουλόμενον VIII. 42. 8.

ἐπέρχεσθαι, aduenire, inuadere. Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ἐπήλυθε γυῖα ἕκαστον. verſus Homeri VI. 106. 9. κύκλῳ ταῖς ὄψεσιν ἐπελθὼν (cum circumcirca intuitus eſſet) τὰς κατακειμένας VIII. 431. 11. τί μικρολογοῦμαι, τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐπερχόμενος φύσιν; de hominum natura multa verba faciens IX. 763. pen.

ἐπεσθίειν, comedere. αἱ κύνες κύνασι ταχέως, τάριχος ἐπεσθίουσαι IX. 614. vlt.

ἐπέτειος οἶνος, vinum, quod ſingulis annis alicui datur VII. 115. 4.

ἐπευφημεῖν, fauſta apprecari, approbare X. 812. 12.

ἐπεύχεσθαι, precari, vota facere. ἐπευχόμενος μέγα νήπιος VI. 654. 8.

ἐπευωνίζειν, pro vili pretio aliquid emere velle IX. 294. 11.

ἐπέχειν. μικρὸν ἐπισχὼν, poſt breve internallum, cum pauliſper conticuiſſet VI. 450. 5. et 453. 11. δοκεῖ μοι τὰς ἡμετέρας λόγους οἷον ἐπιχωρίους καὶ συνήθεις βραχὺν χρόνον ἐπισχεῖν, ceſſare VI. 572. pen. ὀλίγον χρόνον ἐπισχὼν, poſt non longum temporis interuallum VI. 574. 3. τὰς ἐμβάλλοντας εἰς τὰ πελάγη ποταμοὺς ἐπισχεῖν, inhibere, ibid. verſ. 12. τῆς ἡμέρας ἐπισχεθείσης (cum inhibita eſſet dies) παρὰ φύσιν, καὶ τοῦ ἡλίου βραδύναντος VII. 270. 4. ὡς πρῶτον ἐπέσχε, cum dicendi feciſſet finem VIII. 207. 10. ἡμεῖς ἐπέσχομεν, greſſum inhibuimus, in via ſubſtitimus VIII. 280. 3. ὀλίγον κράτιστον ἐπισχεῖν χρόνον οὐχὶ πολὺν, ἀλλ' ὅσον ἐξοσιώσασθαι τὰ θεῖα; VIII. 319. 4.

ἐπήβολοι δυοῖν μεγίστοιν ἀγαθοῖν VI. 25. 7.

ἐπήκοος, obediens, obtemperans. μόλις ἐπήκοον ἔχουσι τὴν ψυχὴν τῶν κρειττόνων VIII. 325. 12.

ἐπηλυγάζειν, obtenebrare, obtegere X. 46. 12.

ἔπηλυς, aduena. Ἀῤῥάβων καὶ Σκυθῶν ἐπηλύδων ἐμπλησθεὶν πόλιν τινὰ VI. 509. 10. ἐπήλυδες ἐπιθυμίαι VIII. 310. antep.

ἐπηρεάζειν, damno et iniuria afficere, vexare VI. 157. 1. et 514. 2.

ἐπήρσια, iniuria. οἱ πολλοὶ πάντα τὰ παρὰ τὰς ἐλπίδας αὐτοῖς συμβεβηκότα ἐξ ἐπηρείας τύχης καὶ δαιμόνων γίνεσθαι νομίζουσι VI. 444. 9.

ἐπήτης, prudens VI. 109. antep.

ἐπὶ. ἐπὶ δόξῃ καὶ δυνάμει ποιεῖν τι, gloriae et potentiae conſequendae cauſa aliquid facere VIII. 118. 10. καταθύοντες ἀνθρώπους ἐπὶ τυραννίσι καὶ συνωμοσίαις VIII. 202. 2.

ἐπὶβαθρὸν γῆς, merces pro commoratione in terra aliqua VIII. 903. pen.

ἐπιβαίνειν τῷ ποδὶ, pede impoſito aliquid occultare VI. 234. 6.

ἐπιβάλλειν. ὁ χαλεπῶς προσδέχοντο τὰ ἐπιβάλλοντα (quae ſibi conueniunt, officia ſua) καὶ στέργουσιν VI. 135. pen. μὴ εὐθέως ἐπιβάλλειν τὴν ἀντίῤῥησιν, ei, qui dixit, non ſtatim, ſimulac dicendi finem fecit, contradicere VI. 141. antep. ἰατρὸς, ἂν συμφέρῃ, κρόκον καὶ νάρδον ἐπέβαλε VI. 201. 13. Ῥωμαῖοι, ὃς ἂν εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρῶνται, κάρφος αὐτῶν λεπτὸν ἐπιβάλλουσι τοῖς σώμασιν VIII. 174. pen. τὴν χεῖρα τῇ λαβῇ τοῦ ξίφους ἐπιβεβληκὼς VIII. 357. 1. τύπους εὕροι τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι, cum Antiphonte conſuetudinem habuiſſe IX. 309. 4. ὅσοι ὑπολαμβάνουσι φιλοσόφοις ἐπιβάλλειν (conuenire, congruere) μάλιστα τὸν σχολαστικὸν βίον ἀπ' ἀρχῆς, οὗτοί μοι δυκοῦσι διαμαρτάνειν X. 276. vlt. vid. etiam p. 311. 3. vbi eadem ſignificatione verbum ἐπιβάλλειν legitur.

ἐπίβασις τῆς λίμνης, exundatio lacus VIII. 283. antep. προσδέχεσθαι τὰς τῶν ὄντων ἐπιβάσεις dicuntur equae detonſae, et imaginem ſuam in aquis contemplatae IX. 22. 4. αἱ τῶν κύκλων ἐπιβάσεις καὶ περιαγωγαὶ IX. 704. 5.

ἐπιβιῶν, ſuperſtitem eſſe, diutius in vita manere VI. 434. 8. τὴν ἡμέραν ἐπιβιώσασα καὶ τὴν νύκτα IX. 78. 12.

ἐπιβολή. ἡσυχῇ παραλλάσσειν τὰς ἐπιβολὰς VIII. 334. 7. αἱ παλαιόντων ἐπιβολαὶ καὶ ἕλξεις κονιορτὸν δέουσαι VIII. 621. 4.

ἐπιβόσκεσθαι, depaſci, deuorare. ὁ ἐν ᾅδου ζωγραφούμενος σχοινοτρόφος ὄνῳ τινὶ παρίησιν ἐπιβοσκαμένῳ καταναλίσκειν τὸ πλεκόμενον VII. 850. vlt.

ἐπίβυλος, inſidians. τὰ ἐπίβυλα καὶ πολέμια τῶν ἀνθρώπων, φρούρας καὶ

καὶ ὄφεις, ἀναιρεῖ περιῶν ὁ πελαργὸς VIII. 903. vlt.

ἐπιβριθειν, ingruere, inuadere VII. 275. 7.

ἐπιγαμεῖν, alteram vxorem ducere X. 715. pen. οἱ φοβούμενοι τὰς ἐπιγεγαμημένας, nouercas X. 765. 3.

ἐπιγάστριον, locus circa ventrem VIII. 216. 10.

ἐπιγαυροῦν ἑαυτὸν, se extollere, superbire, gloriari VI. 291. 6. τὸν πένητα καὶ ταπεινὸν ἐπιγαυροῦν, extollere, alacrem reddere VIII. 553. 3. ἐπιγαυρωθεὶς, animo elatus IX. 48. 11.

ἐπίγειος, terrestris. τὸ τῆς ψυχῆς ἐπίγειον, terrestris animae pars VIII. 240. 9.

ἐπιγελᾶν. ἤθεσι φαύλοις καὶ ἀτόποις πράγμασι λόγους ἐπιγελῶντας καὶ φιλανθρώπους αἰτίας πορίζειν VI. 98. vlt. vid. not. 69. αἱ ἡδοναὶ καθάπερ αὖραι πρὸς ἑτέρας ἕτεραι τὸ σώματος ἄκραις ἐπιγελῶσαι διαχέονται X. 474. 11. vid. etiam p. 539. 3.

ἐπιγένημα, quod postnascitur VIII. 526. 5.

ἐπιγέννημα, *idem* IX. 607. 9. et 608. 3. vbi febris sic vocatur, quasi appendix alius morbi.

ἐπιγεύεσθαι ἀνθρώπου, carne humana vesci X. 119. 10.

ἐπιγίγνεσθαι, postnasci, subsequi, exoriri. ἀποδείκνυται πᾶν εἶδος ἀρετῆς ἐπιγιγνόμενον ἑκάστῃ (vid. not. 20.) καὶ διδασκαλίας VI. 116. 9. ἔαρος ἐπιγίνεται ὥρη. ex Homero VI. 397. 10.

ἐπιγινώσκειν, scire, nosse VI. 620. pen. VIII. 145. 1.

ἐπιγλωσσὶς, vel ττὶς, lingula VIII. 789. 7. 794. 8. et 795. 4.

ἐπιγονὴ. εἶτα ὕτως ἐπιγονὴν λαμβάνει καὶ πολλαπλασιασμὸν εἰρομένης τῆς ἀκρασίας ὁ λόγος VIII. 18. 9.

ἐπιγραμμάτιον VIII. 366. 6.

ἐπιγράφειν. τῶν υἱέων ἐπιγραφεὶς VIII. 305. vlt. vid. not. 57.

ἐπιδακρύειν τοῖς πάθεσί τινος VII. 319. 4. τῇ μνήμῃ τινὸς VIII. 306. 6.

ἐπιδεὴς, indigus. τῶν πόρων — ἐπιδεῶν τῶν οἰκείων διαμενόντων VIII. 749. 6.

ἐπιδεικτικὸς, ad ostentationem factus. ἐπιδεικτικώτερον γράφοντες VI. 102. 6. ἐπιδεικτικὸν (quod ostentationis causa fit) καὶ πανηγυρικὸν ὐδὲν ἔπεσιν VI. 233. 1. δεῖ — τῆς ἁμαρτίας τὴν νουθέτησιν καὶ ἀποκάλυψιν ἀπόῤῥητον εἶναι, καὶ μὴ πανηγυρικὴν, μηδ' ἐπιδεικτικὴν VI. 261. 9. τὰς ἐπιδεικτικὰς καὶ σοφιστικὰς χαίρειν ἐῶντας ἀποσχέσεις τῶν τοιούτων — VI. 468. antep. γυμνασαμένους λυτρῷ χρῆσθαι, ψυχρῷ μὲν, ἐπιδεικτικὸν καὶ νεανικὸν μᾶλλον, ἢ ὑγιεινόν ἐστιν VI. 497. 9. σοφιστικοὶ ἀγῶνες, πρὸς ἄμιλλαν ἐπιδεικτικὴν, ἢ κινητικὴν, περαινόμενοι VI. 506. 7.

ἐπιδεῖν, alligare, annectere. ἐπισκοπεῖν ἀναγκαῖον, — εἰ πεπαύμεθα τὰς λόγυς, ὥσπερ ἱμάντας, ἢ σφαίρας, ἐπιδούμενοι πρὸς ἀλλήλυς VI. 298. antep.

ἐπίδειξις, ostentatio VI. 300. 9.

ἐπιδέκατον, τὸ, decima pars IX. 315. 5.

ἐπιδεκτικὸς, ad recipiendum aptus, capax. μηδὲ κάλλυς ἐπιδεκτικὰ, μηδὲ τάχυς X. 13. 8. τὸ ἐπιδεκτικὸν τῆ γενέσθαι X. 360. 5. et ita etiam vers. 1. leg. videtur pro ἐπιδεκτόν. vid. etiam vers. 11.

ἐπιδέξιος, dexter, scitus. μηδεμίαν ποιεῖσθαι πρόνοιαν τῶν λόγων ἐπιδεξίων καὶ νομίμων ἀκούειν VI. 14. pen. ἡ παῤῥησία δέχεται τὸ ἐπιδέξιον καὶ τὸ ἀστεῖον, ἂν ἡ χάρις τὴν σεμνότητα σώζῃ VI. 249. 2. vid. etiam p. 472. 7. vbi pariter τὸ ἐπιδέξιον καὶ τὸ ἀστεῖον copulantur. τὸ εἰς τὴν τῶ φιλουμένω χώραν καθίσαι τὸν ἱκέτην, ἐπιδέξιον ἐμμελῶς καὶ φιλάνθρωπον VIII. 439. 3.

ἐπιδεξίως, scite. παροψίδος, ἣ κύλικος, ὧν ἔστι κοινωνεῖν ἐπιδεξίως, ἂν μὴ μάθῃ τις εὐθὺς ἐκ παίδων ἀρξάμενος VII. 729. 4.

ἐπιδερκτὸς, conspiciendus, cernendus. ὅτ' ἐπιδερκτὰ τάδ' ἀνδράσιν; ὅτ' ἐπακουστὰ, ὅτε νόῳ περίληπτα. ex Empedocle VI. 61. 10.

ἐπίδεσμος, ligatio. τὸν ἐπίδεσμον (scil. vulneris) μὴ προσιέμενος VI. 169. pen. ὁ ἰατρὸς προσελθὼν περιέλυσε τῷ Σιμμίᾳ τὸν ἐπίδεσμον VIII. 316. 10.

ἐπιδεύεσθαι, verb. poët. pro ἐπιδεῖσθαι, inferiorem esse. ἢ οὐχ ἅλις, ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι. ex Homero VIII. 150. 5.

ἐπιδημία, aduentus VIII. 356. pen. vid. not. 40.

ἐπιδιακρίνειν, insuper iudicare post alterius iudicis iudicium, qui causam non satis liquido perspexerat VI. 462. 1.

ἐπιδιδόναι. τίς ἀσθενὴς φύσις ἢ τοῖς γυμνασαμένοις καὶ καταθλήσασι πλεῖσον εἰς ἰσχὺν ἐπέδωκε, profecit, incrementa tulit VI. 6. pen. οὐδὲ ἐν μυσικοῖς τις, ἢ γραμματικοῖς, ἐπιδιδοὺς γνοίη, μηδὲν ἐν τῷ μανθάνειν ἀπαρύτων τῆς περὶ ταῦτα ἀμαθίας VI. 278. 2. ἐπιδιδοὺς καὶ προσάγων ταῖς χρείαις τὴν φιλίαν VI. 360. 4. ἰατρικὴ θεωρικὸν μέγα τοῖς φιλομαθοῦσι, τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ὑγίειαν, ἐπιδίδωσιν, donat, largitur VI. 466. 5. αἰσχύνομαι ὑμῖν μὲν ἐπιδιδὺς, τούτῳ δὲ μὴ ἀποδιδύς. dictum Phocionis VIII. 110. 14. coll. vers. 13. μισθοῖ μᾶλλον τὺς μᾶλλον εἰς πονηρίαν ἐπιδιδόντας, qui in malitia identidem magis magisque proficiunt VIII. 128. 3.

ἐπιδιεξιέναι (ab εἶμι, recensere, ordine enarrare) τὰ ψεύσματα καὶ πλάσματά τινος IX. 394. 5.

ἐπιδικάζεσθαι, sibi vindicare IX. 310. antep.

ἐπιδιφριὰς X. 809. 14.

ἐπιδορατὶς, cuspis hastae. ἔλεγεν ὅτος (Antalcidas), τεῖχη εἶναι τῆς Σπάρτης τὺς νέυς, ὅρια δὲ, τὰς ἐπιδορατίδας VI. 815. 2. ὑπάγωμεν, μὴ τῇ ἐπιδορατίδι τὸν ὐρανὸν τρυπήσῃ VII. 334. 3. χαλκοῖ ἐπιδορατίδες καὶ μάχαιραι VIII. 617. 12.

ἐπίδοσις, profectus, incrementum VI. 280. 2. ἀρετῆς ἐπίδοσις VI. 284. 2. vid. etiam Tom. VII. 778. 9. 2) largitio publica X. 276. 5.

ἐπιδότης, dator, largitor, vnum ex deorum cognominibus X. 536. antep.

ἐπιδράσσεσθαι, vel ττεσθαι, arripere, prehendere, de cibis appetendis dicitur VI. 474. 6. πολλάκις ἐπιδραττόμενος τῶ λιβανωτῶ VI. 683. 14. τῶν κρομμύων ἐπιδρασσόμενος VII. 394. 8. τῶν ἐντὸς ἐπιδράττεσθαι τῇ ὄψει, καθάπερ χειρὶ, τῇ περιεργίᾳ VIII. 68. 4. οἱ μὲν (scil. εὐτυχοῦντες) οἷον ἐπιδράττεσθαι τῆς δόξης καὶ ἀπολαύειν χαριζόμενοι τῷ φιλοτίμῳ δοκοῦσιν VIII. 140. 3. οἷον ἐπιδραττόμενοι καὶ περιλαμβάνοντες αὐγὴν πλείονα VIII. 474. 10.

ἐπιδυσχεραίνειν, indignari de aliqua re IX. 429. 8.

ἐπιείκεια, aequitas, lenitas. τὰ πράγματα τῶν δυστυχούντων — ἐπιεικείας δεῖται καὶ βοηθείας VI. 254. pen.

ἐπιεικὴς, lenis, modeſtus, probus. ἀνὴρ τῷ ὄντι παρ' ὀντινῶν τῶν Σωκράτους ἑταίρων ἐπιεικὴς VI. 248. 6. ὑ μικρὸν, ὑδ' ἐπιεικὲς ἔργον VI. 465. 4. μετριώτερον ἄρχοντα ποιεῖν, καὶ τύραννον ἐπιεικέστερον VI. 578. 6.

ἐπιεικῶς VI. 560. vlt.

ἐπιέσπερος, veſper VI. 436. 6.

ἐπιζεῖν, efferueſcere. κλύδωνα πιζέσας VII. 571. 10.

ἐπιζῆν, ſuperſtitem eſſe, in vita manere. ἐπιζήσας VII. 219. 5. et 220. 1. ὀόξα ὀλίγον χρόνον ἐπιζῶσα IX. 275. vlt. ὐκ ἔστι πολὺν χρόνον ἐπιζήσαντα κακῶς καὶ ἀπείρως, φρόνιμον γενέσθαι X. 301. 7.

ἐπιζητεῖν τὴν αἰτίαν ἑκάστῳ τῶν λεγομένων VI. 99. 10.

ἐπιθάλπεσθαι, calefieri. αὔξεται τὰ μὲν ὄμβροις, τὰ δ' ἀνέμοις, τὰ δ' ἄστροις ἐπιθαλπόμενα καὶ σελήνῃ IX. 121. pen.

ἐπιθαυμάζειν τὴν μετριότητα τῆς ἐσθῆτος καὶ τῆς τροφῆς τινος VI. 789. 3.

ἐπιθειάζειν τὰς πράξεις, diuinam originem et auctoritatem actionibus tribuere VIII. 291. 4. — οἷα αὐτῷ συνεφθέγγετο πολλάκις τὸ δαιμόνιον ἐπιθειάζον ταῖς αὐτοῦ προαιρέσεσι VIII. 293. 8. οἱ πολλοὶ καταδαρθάνουσιν οἴοντο τὸ δαιμόνιον ἀνθρώποις ἐπιθειάζειν VIII. 330. 5.

ἐπιθείασις X. 595. 2.

ἐπιθέλγειν, demulcere, delinire. ὁ τῶν βυκόλων κηρόπλαξος ὀττοβεῖ δόναξ ἀχέτας ὑπνοδότας νόμον ἐπιθέλγων VII. 789. 2.

ἐπίθεσις, impoſitio. ἐῶσι (ſcil. οἱ ἰατροὶ) τὸ βαρῦνον τῆς φλεγμονῆς διὰ τῆς τῶν ἔξωθεν ἐπιχρίσεων ἐπιθέσεως αὐτὸ δι' αὑτοῦ λαβεῖν πέψιν VI. 387. 3. ἐπιθέσεις οἰκετῶν, ſeruorum inſidiae VIII. 57. 4.

ἐπίθετος πολυτέλεια VIII. 560. pen. τῆς τροφῆς πᾶσαν ἡδονὴν ἐπίθετον καὶ περίεργον ἀφελόντες VIII. 657. 7. ἐπίθετα ἀγωνίσματα VIII. 682. pen.

ἐπιθιγγάνειν, attingere. ὁ τοῦ κρείττονος νοῦς ἄγει τὴν εὐφυᾶ ψυχὴν, ἐπιθιγγάνων τῷ νοηθέντι πληγῆς μὴ δεομένην VIII. 326. 9. ἑκάτερα χωρὶς ἐπιθιγγάνοντες VIII. 475. 9. vid. etiam T. IX. 646. 3.

ἐπιθλίβειν καὶ πιέζειν τὴν ἕξιν dicitur βάρος ἔχων λογισμὸς IX. 129. 2.

ἐπιθολοῦσθαι, turbari IX. 543. 1. et 3.

ἐπιθρηνεῖν, lamentari de aliqua re VI. 469. 3.

ἐπιθρήνησις, lamentatio VIII. 410. 2.

ἐπιθύεσθαι, ferocire, furere. θηρίον τυφῶνος πολυπλοκώτερον καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμένον X. 602. 8. ſed vid. not. 45.

ἐπιθυμητικὸν, τὸ, animae pars, qua concupiſcit VII. 534. 11.

ἐπιθυμιᾶν, ſuffire. χερσὶν ἐπιθυμιᾷ (nempe ſuperſtitioſus) τρεμούσαις VI. 648. 1. ἀφειδῶς ἐπιθυμιῶν τοῖς θεοῖς VI. 683. 13. τὸ ὀάφνην ἐπιθυμιᾶσθαι VII. 513. antep.

ἐπιθυμίδες VIII. 568. 1.

ἐπιθυμόδειπνοι qui ita vocati fuerint VIII. 896. 5.

ἐπίκαιρος, opportunus. προτείχισμα τοῦτο ἐπικαιρότατον ἔσεσθαι τῆς ὅλης Πελοποννήσου IX. 93. 12.

ἐπικάμπειον τὸ τῆς στοᾶς, anfractus porticus VIII. 346. 14.

ἐπικάρπιος, epitheton Iouis X. 334. 3. et 434. 4.

ἐπικατασφάττειν, inſuper iugulare X. 93. 3.

ἐπικατηγορεῖν (tribuere) πράγματί τινι φύσιν τινὰ καὶ πότμου δυσδαίμονα καὶ θάνατον ἀλοιτὴν X. 579. 10.

ἐπικελεύειν, iubere VIII. 572. 10.

ἐπικήδειος αὐλὸς, tibia funebris VIII. 606. 16.

ἐπίκηρος, fatalis, morti obnoxius. κατηγορεῖ αὐτῶν (ſcil. τῶν ἀλόγων ζώων) καὶ ἡ βραχύτης τοῦ βίου τὸ ἐπίκηρον καὶ νοσώδες VIII. 631. pen. τὸ τῆς σαρκὸς ἐπίκηρον καὶ πολυβλαβὲς καὶ νοσῶδες X. 485. 11.

ἐπικηρυκεύεσθαι, caduceatorem mittere VI. 695. 8.

ἐπικίνδυνος, periculoſus, cum periculo coniunctus. τὸ μὲν ἀσφαλὲς ἐπαινεῖται μόνον, τὸ δ' ἐπικίνδυνον καὶ θαυμάζεται VI. 22. 5.

ἐπικίρνασθαι, miſceri, de poculo. τῶν κρατήρων ὁ δεύτερος ἥρωσιν ἐπικίρνατο καὶ ἡρωΐσι VII. 94. 2.

ἐπίκλητοι, conuiuae, qui non ab eo ipſo, qui conuiuium inſtituit, ſed ab alio conuiua, invitantur, vulgo *vmbrae* dicti VIII. 824. 10. et 826. 10. vbi eſt ſingul. ἐπίκλητος.

ἐπικλίνειν, inclinare. τὰ ἀγγεῖα πρὸς τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐγχεομένων ἐπικλίνουσι καὶ συνεπισρέφουσιν VI. 140. 5.

ἐπίκλοπος, furax, fur. θηρητὴρ καὶ ἐπίκλοπος δογμάτων τε καὶ λόγων παντοδαπῶν VII. 664. vlt. ἐπίκλοπον ἦθος X. 396. 12.

ἐπικλύζειν, inundare. ἃ ἐκείνη (ſcil. ἡ θάλασσα) μόλις ἐπικλύζει, ὗτος ἐμβδίως καταπέπωκε. Catonis maioris dictum de praediorum mari vicinorum venditore VI. 751. 6. κῦμα διαρθὲν ἐπέκλυζε τὴν γῆν VII. 18. 16.

ἐπικλώθεσθαι, per fata deſtinare. ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι ζώειν ἀχνυμένοις, αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν. verſus Homeri VI. 72. antep. 78. 3. (vbi poſterior pars alterius verſus, αὐτοὶ — εἰσὶν, abeſt; vid. etiam verſ. 5.) et 399. 11. ἐκπλῆσαι τὸν ἐπικλωσθέντα τῆς ζωῆς βίον VI. 435. 9.

ἐπίκοινος, communis. εἰς τὸ ἄρτιον νενεμημένη παντὸς ἀριθμοῦ καὶ τὸ περιττὸν, ἡ μονὰς ἀμφοτέρων ἐπίκοινός ἐστι τῇ δυνάμει VII. 524. 6. vid. etiam Tom. X. p. 227. 13. vbi de eadem re agitur.

ἐπικοσμεῖν, ornare. τοῖς ἀληθινῶς καὶ βεβαίως ἀγαθοῖς — κόσμος εὐπρεπέστατος, τὸ ἐπικοσμῆσαι περιουσίᾳ δόξης καὶ ἀφθονίᾳ γινόμενον VI. 160. 7. vid. not. 89. τοῖς μετ' ἀποδείξεως καὶ κατασκευῆς λεγομένοις ἐπικόσμει τὸ ἦθος VI. 548. 8. γράφοντες ἐγκώμια τῶν καλῶν, ἐπικοσμοῦσιν αὐτὰ μέλεσι καὶ μέτροις καὶ ᾠδαῖς VIII. 463. 5.

ἐπίκουρος, auxilium ferens. ὦ φίλον ὕπνε θέλγητρον ἐπίκουρον νόσου. ex Euripidis Oreſte VI. 631. 8.

ἐπικυφίζειν τῷ φορτίῳ, onus alterius, parte eius in ſe ſuſcepta, alleuare VI. 520. 8.

ἐπικρανὶς, membrana cerebri IX. 560. 4.

ἐπικράτεια, id, quod praeualet, praepollet IX. 587. pen. et 590. 3.

ἐπικρέμασθαι. ὁ ἄφυκτος ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος. e Simonide VI. 407. 1.

ἐπικρίνειν, iudicium ſuum de aliquo

aliquo dicere VI. 160. 10. et 587. 7.

ἐπίκρισις, iudicium. τὸν τοῖς φυσικοῖς σεμνυνόμενον εἰς συνημμένων ἐπικρίσεις ἔλκων VI. 156. antep.

ἐπίκρυφος, occultus, abſconditus. τῆς ἀληθείας ὐδὲν ἐπίκρυφον, ἢ ἐπίσκιον VII. 81. 7.

ἐπίκρυψις, occultatio, obuelatio. ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς τῇ ἐπικρύψει τῆς κεφαλῆς VII. 80. 11.

ἐπίκτησις. ἐν τούτοις πᾶσι τά τε κατὰ φύσιν καὶ κατ' ἐπίκτησιν ὅμοια συμβαίνει πάθη IX. 544. 6.

ἐπίκτητος, adſcititius VI. 239. 14.

ἐπικτίζειν, coloniam condere. ὐδὲ πόλεις Ἑλληνίδας ἐπικτίζοντες ἀγρίοις ἔθνεσιν VII. 299. 1.

ἐπικυΐσκεσθαι, concipere foetum IX. 296. 4.

ἐπικυλίειν, inuoluere, deuoluere. τόκων τόκοις ἐπικυλισθέντων IX. 305. 7.

ἐπικυλινδεῖν, *idem* VIII. 794. 10.

ἐπικυρᾶν (ratam facere) τὴν τῶν ἐλαττόνων χειροτονίαν VII. 203. 14.

ἐπίκυρτος, curuus. Πλάτωνος ἀπομιμεῖσθαί φασι τὰς συνήθεις τὸ ἐπίκυρτον VI. 195. 5.

ἐπικωμάζειν, comeſſabundum aliquo venire IX. 46. vlt. 54. 10. et 67. 10. vbi vid. not. 71.

ἐπίκωμος, comeſſabundus. ἐπίκωμοι μεθύοντες VI. 488. 8. ἄχαρις καὶ ἄωρος ἐπίκωμος ἦκων: ſic vocatur ὁ σκελετὸς Aegyptiorum, quem in conuiuia inferre ſolebant VI. 561. 2. ἀτεχνότερός τις ὢν νύκτωρ ἐπίκωμος ἀφιγμένος IX. 134. 13.

ἐπιλαμβάνειν. τὸ μυθῶδες αὐτῆς (ſcil. τῆς ποιητικῆς) καὶ θεατρικὸν ἐπιλαμβανόμενοι κολάζωμεν καὶ πιέζωμεν VI. 54. 3. τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῶν παθῶν ἐπιλαμβάνω, reprehende, increpa VI. 127. 6. ἡδονῆς, ἢ ὀργῆς, ἢ ὕβρεως ἐπιλαβέσθαι (inhibere, reprimere) φερομένης VI. 256. antep. λείως καὶ ὁμαλῶς τὸ πρόσθεν ἐπιλαμβάνον ἀεὶ καὶ διὸν ἁπταίστως VI. 283. 8. vid. not. 32. ὑπάνυ μετὰ σπουδῆς εἰρημένων ἐπιλαμβάνεσθαι, reprehendere VI. 467. 3. αἱ διὰ χρημάτων καὶ διὰ σωμάτων κολάσεις — ὐκ αὐτῆς ἐπιλαμβάνουσαι τῆς κακίας VIII. 235. 8.

ἐπιλαμπρύνειν τὴν φωνὴν ἀπὸ χαρᾶς IX. 613. 13.

ἐπιλανθάνεσθαι, obliuiſci. ἐπιλελησμένοις ἐοίκαμεν VI. 440. 14.

ἐπιλεαίνειν, laeuigare. οἱ λιθοξόοι τὰ πλημμέλεντα καὶ περικοπέντα τῶν ἀγαλμάτων ἐπιλεαίνοντες καὶ γανοῦντες VI. 276. 10. τὴν ἀνωμαλίαν ἐπιλεαίνειν dicitur oleum IX. 623. 3. βυλόμενος ταύτην ἐπιλεαίνειν τὴν ἀτοπίαν — X. 311. 2.

ἐπιλέγεσθαι, ſecum reputare, cogitare IX. 435. 3.

ἐπιλευκία, vitiligo VIII. 666. 9.

ἐπιληπτικός, morbo comitiali infeſtatus VII. 780. 15. VIII. 223. 13. et IX. 129. 7.

ἐπίληπτοι ὑπὸ πάθους, affectu quodam arrepti et compulſi IX. 188. 9.

ἐπιλήσμων, obliuioſus VI. 31. 15.

ἐπιληψία, morbus comitialis VIII. 226. 10.

ἐπίληψις, reprehenſio VI. 127. 5.

ἐπιλλώπτειν, innuere. οἷον ἐπιλλώπτησαν ἐξ ὀφρύος καὶ γαργαλίζησαν ἀτεχνῶς παῤῥησίαν προσφέρουσιν VI. 187. pen.

ἐπιλογί-

ἐπιλογίζεσθαι, conſiderare, cogitare VI. 345. pen. et 437. 8.

ἐπιλόγισις, conſideratio X. 488. pen.

ἐπιλογισμός, ratiocinatio VI. 109. 12. 282. pen. ὁ τῆς αἰτίας διηνεκὴς ἐπιλογισμὸς VIII. 704. 2.

ἐπιλογιστέον, conſiderandum, perpendendum eſt VI. 145. 2.

ἐπίλυπος, doloris et moeſtitiae plenus. τῶν μὲν (patrum) τὸ γῆρας ἐπίλυπον, τῶν δὲ (liberorum) τὴν νεότητα ποιοῦντες VI. 43. 11.

ἐπιμαίνεσθαι, inſanire, impetu furibundo aliquid cupere, inprimis de inſano amore, ſeu libidine potius belluina, dicitur. τῷδε γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο δι' Ἀντειαν κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμενον VI. 114. antep. γυναῖκες ἄῤῥησι θηρίοις ἐπεμάνησαν X. 119. 6.

ἐπιμαρτυρεῖν διὰ φωνῆς, voce ſeu verbis aliquid approbare VI. 164. 6.

ἐπιμαρτύρησις. ἃς λέγουσιν ἐπιμαρτυρήσεις, ὐθέν εἰσι πρὸς τὴν αἴσθησιν X. 611. vlt.

ἐπιμειδιᾶν, ſubridere VIII. 315. 1. τοῖς τῆ σώματος πάθεσιν ἐπιμειδιῶσα (arridens) καὶ συνηδομένη καὶ συγχαίρουσα ψυχή X. 511. 9.

ἐπιμειδίασις, arriſio. πολλάκις ἐπιμειδίασις καὶ ἀποσιώπησις ἐμφαντικώτερον ποιεῖ τὸν λόγον X. 195. 9. ἐπιμειδιάσεις καὶ συνεπιῤῥύψεις τῆς ψυχῆς X. 495. 5.

ἐπιμελαίνεσθαι, nigreſcere IX. 755. 6.

ἐπιμελεῖσθαι ἀρετῆς VI. 265. 10. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες ἐπιμελούμεθα VI. 441. 1.

ἐπιμελής, curam gerens. δαίμονες ἀνθρώπων ἐπιμελεῖς VIII. 344. 12.

ἐπιμελητής, curator. οἱ ἐπιμεληταὶ οἱ ἐκ μακάρων νήσων VI. 460. 7. τῶν Ἀμφικτυόνων ἐπιμελητὴς VIII. 528. 2.

ἐπιμελῶς (diligenter, magna cum cura) τιμᾶσθαι ὑπό τινος VI. 426. 5.

ἐπιμέμφεσθαι, conqueri, vituperare. νῦν μὲν ἀέρας, νῦν δὲ χώρας ἐπιμεμφόμενοι νοσώδεις VI. 481. 13.

ἐπίμετρον, auctarium, additamentum. λόγος, εἰς ἀδόλεσχον ἐμπεσὼν ἄνθρωπον, πολὺ ποιεῖ τῶ ψεύδους ἐπίμετρον VIII. 6. 7.

ἐπιμηχανᾶσθαι, machinari, ſtruere. καυτήρια καὶ σφῆνας ἐπιμηχανῶντο ἀλόγου ψυχῆς VII. 940. 11.

ἐπιμονὴ τῆς ψυχῆς, permanſio animae poſt mortem VIII. 218. 1.

ἐπίμονος, perpetuus. κολαστήριον ἐπίμονον καὶ ὀδυνηρὸν VI. 634. 4.

ἐπιμυκτηρίζειν, ſubſannare VIII. 163. 5.

ἐπινεανιεύεσθαι, iuuenilem audaciam ac temeritatem prae ſe ferre X. 446. 2.

ἐπινεῖν, fatalia fila nere. γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. verſus Homeri VI. 448. 6.

ἐπινέμεσθαι. τὸν ἥλιον ἐν ἅρμασι λέγουσι περιπολεῖν, ἄλλοτε ἄλλην ἐπινεμόμενον τῶ ὐρανῶ χώραν VI. 588. 2.

ἐπινεύειν τῇ κεφαλῇ, capite annuere VIII. 314. 7.

ἐπινήφειν τῷ βίῳ VI. 325. antep.

ἐπινίκιοι στέφανοι, coronae, quae victoribus dantur VIII. 684. 3.

ἐπινοεῖν. αἱ ἐπινοοῦσαι (colligendo operam dantes) τὰ ἀνθηρὰ καὶ εὐώδη τῶν φύλλων VI. 151. 1.

ἐπίνοια, cogitatio. ἡ δεισιδαιμονία συνάπτουσα τῷ θανάτῳ κακῶν ἐπίνοιαν ἀθανάτων VI. 636. 10.

ἐπινυκτερεύειν, per noctem aliquo in loco permanere VIII. 753. 8.
ἐπιξενῶσθαί τινι, hospitio alicuius frui VII. 25. 9. 225. 4. et 6. et IX. 318. 8.
ἐπίορκος δικασής IX. 262. 10.
ἐπίπαγος ἁλώδης; massa salis concreta VIII. 482. pen. βρυώδεις ἐπίπαγοι, massae musci concreti VIII. 541. 7.
ἐπιπαροξύνειν τινα πρὸς τὸν πόλεμον, ad bellum incitare aliquem VI. 451. 9.
ἐπιπηδᾶν, insilire, irruere. — εἰ — μὴ μᾶλλον ἐπιπηδᾷς (magis consectaris, appetis) τοῖς τὸ δύσκολον ἔχουσι καὶ περιττὸν, ἢ τοῖς τὸ χρήσιμον καὶ σάρκινον καὶ ὠφέλιμον VI. 295. 5. δεῖ θαρρεῖν πρὸς τὰς ὀρέξεις ἐκφερομένας, καὶ ἐπιπηδώσας ταῖς ἀπολαύσεσιν VI. 482. 11. μὴ ταχὺ τῷ λόγῳ, μηδ' ὥσπερ χάριν ἔχοντας, δεῖ ἐπιπηδᾶν VIII. 38. 3. ἐπιπηδᾶν τοῖς λελυπηκόσιν VIII. 177. 2. θησαυρῷ φανέντος ἐπιπηδῶσαν ἀποχήσας τὴν φιλοπλουτίαν VIII. 313. pen.
ἐπιπήδησις, insultus. μὴ πολλὰς διὰ μέσου ποιούμενος ἐπισάσεις, εἶτ' αὖθις ὁρμὰς καὶ ἐπιπηδήσεις VI. 283. 7. de nefando puerorum amore dicitur IX. 78. pen. ἕλξεις, ἢ ἐπιπηδήσεις, ποιοῦσι ταῖς ἀποῤῥοίαις IX. 628. 5. ἐπιπηδήσεις τὸ ἀκολάστου X. 504. antep.
ἐπιπίνειν, post cibum sumtum bibere. ἂν ἀμυγδάλας πικρὰς φαγῶσι (scil. αἱ ἀλώπεκες) μὴ ἐπιπίωσιν, ἀποθνήσκουσι VIII. 471. 9. Ἐπαμινώνδας μετὰ τῶν συναρχόντων ἑξιώμενος ἐπέπινεν ὄξος VIII. 509. 4.
ἐπιπίπτειν, incidere, ingruere. ἡ ἀτρέμα καὶ βραδεῖ ποδὶ, καὶ ὡς ἔτυχεν, ἐπιπίπτουσα δίκη τοῖς πονηροῖς VIII. 172. 7.
ἐπιπλεῖν νήσῳ τινὶ, insulam aliquam nauibus petere IX. 448. 4.
ἐπίπληξις, obiurgatio, increpatio VI. 29. 1. et 2. et 123. 7.
ἐπιπλήττειν, obiurgare. ὁ Αἰσχύλος καλῶς ἔοικεν ἐπιπλήττειν τοῖς νομίζουσι, τὸν θάνατον εἶναι κακὸν VI. 404. 1. τὸν θεὸν βλασφήμοις λοιδορίαις ἐπέπληττε X. 779. 2.
ἐπιπλοκὴ, complexio. μέχρις ἂν ἡ ποιοῦσα καὶ συνδέουσα ταῖς ἐπιπλοκαῖς κοινωνία τὴν ἑνότητα διαφυλάττῃ VIII. 213. 7. παντοδαπαὶ ἐπιπλοκαὶ πρὸς ἀλλήλας καὶ μίξεις VIII. 921. 11.
ἐπιπνεῖσιν, spirare. ἃ μὲν γάρ τι πᾶ ἐστὶν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς, πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει. ex Homero VII. 930. 2. vid. etiam p. 948. 4. vbi idem Homeri locus citatur.
ἐπιπνεῖν, idem. τῷ χρωτὶ θαυμασὴν εὐωδίαν ἐπιπνέουσα ἀφ' ἑαυτῆς VII. 408. 4.
ἐπιποθεῖν, desiderare IX. 69. 7.
ἐπιπολάζειν τοῖς σώμασιν, in superficie corporum esse VI. 509. 4. vid. etiam Tom. VIII. 804. 10. et IX. 742. 4. quibus locis pariter *in superficie esse* significat. λοιδορῶν τὴν ἐπιπολάζουσαν (invalescentem) γυναικοκρατίαν VI. 749. 1. φορτικῶς καὶ σοβαρῶς ἐπιπολάζων τοῖς συνδειπνοῦσι φιλοσόφοις VIII. 512. 4.
ἐπιπόλαιος πάγος, glacies, quae superficiem modo aquae induravit IX. 739. 16.
ἐπιπολαίως, in superficie VI. 494. 2.
ἐπίπονος, laboriosus. σύντασις προσώπου, ποιοῦσα ἔμφασιν καὶ δόκησιν ἐπίπονου χρείας καὶ κατεσπευσμένης VI. 234. vlt. ἡ κολακεία ἐν ταῖς ἐπιπόνοις καὶ κινδυνώδεσιν ὑπουργίαις ἀπαγορεύει VI. 237. 10. ὑὸ' ἀπὸ μιᾶς ἀνάγκης εἰς ἐπίπονον καὶ ἀλλόκοτον ἥκων βίον VI. 289. 7. τίς ἐστιν οὕτως ἐπίπονος καὶ μετάβολος καὶ παντοδαπὸς ἄνθρωπος, ὥστε πολλοῖς ἑαυτὸν ἐξομοιοῦν καὶ προσαρμόττειν; VI. 365. 1. δαίμονος ἐπιπόνου καὶ τύχης χαλεπῆς ἐφήμερον σπέρμα: sic vocatur genus humanum VI. 439. 9. τῆς ψυχῆς τὸ ἀκόλαστον καὶ ἀνελεύθερον ἐκ τῶν ἐπιπόνων — πρὸς ἡδονὰς καὶ ἀπολαύσεις ὕβρει φερόμενον VI. 516. 7. τηρήσεις ἐπίπονοι καρπῶν VI. 519. pen.
ἐπιπόνως καὶ ὀδυνηρῶς VIII. 243. 2. ἐπιπόνως ζῶντες, miseram et aerumnosam vitam agentes X. 551. 1.
ἐπιπορεύεσθαι. οἱ πολλοὶ ποιήματα ἀλλότρια καὶ γραφὰς καὶ ἀνδριάντας οἴονται δεῖν ἀκριβῶς καὶ κατὰ μέρος ἕκαστον ἐπιπορευόμενοι τῇ διανοίᾳ καὶ τῇ ὄψει θεωρεῖν VII. 838. 8. γράμματα ἐπιπορευόμενα τῇ ὄψει X. 8. 6.
ἐπιπροσθεῖν. ὁ Μελάνθιος, περὶ τῆς Διογένους τραγῳδίας ἐρωτηθεὶς, οὐκ ἔφη κατιδεῖν αὐτὴν ὑπὸ τῶν ὀνομάτων ἐπιπροσθουμένην VI. 149. 11. vid. not, 63. ἡ ὀργὴ πολλάκις τοῖς καταλαμβανομένοις ἐπιπροσθεῖ VII. 768. 13. ἐπιπροσθεῖ ὁ τύφος VII. 843. 2. πρῶτον ἐπιβάλλει τὸ ἐπιπροσθοῦν IX. 684. 16.
ἐπιπρόσθησις, impedimentum, obstaculum VI. 461. 1.
ἐπιπρόσθησις, *idem* IX. 682. 4. et 684. 15.
ἐπίπτωσις. αἱ τῶν κλήρων ἀτάκτως διασπειρομένων ἐπιπτώσεις VIII. 952. 10.
ἐπιπωλεῖσθαι, obire, obambulare. αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν. versus Homeri VI. 85. antep.
ἐπιπώλησις, lustratio exercitus VI. 103. 5.
ἐπιπώρωσις, inductio calli IX. 591. 10.
ἐπιραγκτὸν VIII. 795. 3. vox corrupta: vid. not. 44.
ἐπιῤῥεῖν, affluere VIII. 575. 5.
ἐπιῤῥητέον, dicendum est VI. 129. 4.
ἐπιῤῥυπαίνειν, contaminare IX. 291. pen. τόκος ὥσπερ ἰὸς καθ' ἡμέραν ἐπιῤῥυπαίνων τὴν πολυτέλειαν IX. 291. pen.
ἐπιῤῥυτα ὕδατα, aquae fluuiales, oppositae pluuius IX. 611. antep.
ἐπιῤῥωννύναι, confirmare. τῇ χειρονι ῥοπῇ προστιθεὶς ἑαυτὸν ὁ κόλαξ ἐπέῤῥωσε τὴν εἰς τὸ βαλάντιον γνώμην VI. 228. 2.
ἐπισείειν, incutere. ὦ μῆτερ, — μὴ 'πίσειέ μοι τὰς αἱματωπὰς καὶ δρακοντώδεις κόρας. ex Euripidis Oreste IX. 567. 11.
ἐπισημαίνειν, significare VI. 42. antep.
ἐπισημασία, significatio. ἐπισημασία ἀστέρων IX. 523. 13. et ἐπισημασίαι αἱ θερειναὶ καὶ αἱ χειμερινοὶ. vers. pen. ἡ ἐπισημασία de paroxysmo febris dicitur X. 789. 6.
ἐπίσημον, insigne. ὁ κόλαξ τοῖς τῆ φίλῳ σκευοποιούμενος καὶ ἀναπλαττόμενος ἐπισήμοις καὶ συμβόλοις VI. 217. 12.
ἐπισιτίζεσθαι πρὸς σοφισείαν VI. 293. 1. καθάπερ ἐκ πολεμίας ἀφειδῶς ἐπισιτιζόμενοι VI. 478. 3. σπεύδουσιν ἐπὶ τὰς προπόσεις, ὥσπερ εἰς πολιορκίαν, ἐπισιτιζόμενοι VI. 485. 4. τὰς Ἀθήνας μικρὸν ἡγούμενος τῆς ἀσωτίας

ἀσωτίας ἐφόδιον, ἐκ τῆς Μακεδονίας ἐπεσιτίζετο, scil. Demades VIII. 83. 11. καθάπερ ἐκ πολεμίας δμῆ πᾶσι τοῖς περὶ αὐτὸν ἐπισιτιζόμενος VIII. 831. 10.

ἐπισιτισμὸς τριάκοντα ἡμερῶν, commeatus in triginta dies VII. 297. 13.

ἐπισκέπτεσθαι, inuisere. τὰς φίλας ἐπισκεπτόμενος ἀσθενοῦντας VI. 491. 5. 2) contemplari VI. 566. 4.

ἐπισκευάζειν, instaurare VII. 107. 7.

ἐπισκευὴ τῆς πόλεως, instauratio et exornatio vrbis IX. 363. 4.

ἐπίσκεψις καὶ κρίσις τῆς ἀκροάσεως VI. 152. 4.

ἐπισκήπτειν, mandare alicui aliquid, *einem etwas auftragen* VI. 414. 4. et VIII. 305. 7.

ἐπισκιάζειν, obumbrare VIII. 100. 2.

ἐπίσκιος καὶ σχολαστὴς βίος, vita priuata et otiosa VI. 512. 1. τῆς ἀληθείας ὑδὲν ἐπίκρυφον, ἢ ἐπίσκιον VII. 81. 8.

ἐπίσκοπος Ἄρτεμις VII. 206. 8.

ἐπισκοτεῖν, obscurare, lumini officere. τὸ ἐπισκοτοῦν τῆς οἰκίας καθελόντες VIII. 132. 4. εἰ μὴ ἐπεσκότει μοι τὰ Μακεδόνων ὅπλα, — IX. 374. 4.

ἐπισκυθρωπάζειν, tristi vultu esse VII. 476. 4.

ἐπισκύνιον, supercilium VI. 165. 5.

ἐπισκώπτειν, iocari, cauillari VI. 598. 9. ἐπισκώπτειν τινὰ εἰς πολυτέλειαν VIII. 83. 1.

ἐπισπαίρειν, palpitare, tremere. ἐπὶ τοῖς Φιλιππικοῖς πολέμοις ἐπέσπαιρεν ἡ Ἑλλὰς VII. 296. 4.

ἐπισπᾶν. ἐπεσπάσαντο κυφοτάτῃ πράγματος, λόγων, βαρυτάτην ζημίαν VIII. 12. 5. ἐπεσπάσαντο (secum adducebant) χάριλλον τὸν αὐλητὴν VIII. 294. 7. ἐμβριθῆ διάνοιαν ἐπισπάσασθαι πρὸς πρᾶξιν VIII. 295. vlt.

ἐπισπείρειν, inserere. τὸν νοῦν αὖθις ἐπισπείροντος τοῦ ἡλίου τῷ ζωτικῷ IX. 725. 9.

ἐπισπέρχειν, impellere, vrgere VII. 367. 9.

ἐπισταθμεύειν τὰ ὦτα διαλέξεσιν ἀκαίροις καὶ σοφιστικαῖς IX. 113. 4. ἐπισταθμεύων καὶ θυροκοπῶν IX. 294. antep.

ἐπίσταθμος, conuiuii praefectus VIII. 415. 4. et pen.

ἐπισαμένως IX. 466. 13.

ἐπισασία. ἐπισασίᾳ τινὶ χρῆσθαι VII. 733. 8. ἄτακτον ἐξ ἐπισασίας ἑαυτοῦ δείμενον VII. 738. 8. vid. not. 12. ὑπὸ μείζονος ἐπισασίας καὶ ἀρχῆς ἀγόμενος VIII. 298. 1. ἀνακαλεῖν καὶ καταῦθις πάλιν τῆς ἀρχῆς τὴν νενομισμένην ἐπισασίαν περὶ τὰ συμπόσια καὶ διακόσμησιν VIII. 452. 4. ἐνδέχεσθαι τὴν ἐπισασίαν IX. 193. 12. τὸ φαῦλος δαίμονας ἐκ προνοίας ἐπὶ τὰς τοιαύτας ἐπισασίας καθίσασθαι, πῶς ὐκ ἔστιν ἔγκλημα τοῦ θεοῦ —; X. 345. 6.

ἐπίσασις, obstaculum. τὸ ἐνδελεχὲς ἐμποδίζουσι τῆς μαθήσεως, ἐπισάσεις καὶ διατριβὰς λαμβανούσης VI. 175. 3. μὴ πολλὰς διὰ μέσου ποιούμενον ἐπισάσεις VI. 283. 6. τούτων ἐπισάσεως καὶ προσοχῆς δεομένων VI. 376. 2.

ἐπισατεῖν, praefectum esse alicui rei. τὸ ἐν Διονύσου θέατρον ἐπισατῶν ἐτελεύτησε IX. 346. 13.

ἐπισέλλειν, ablegare. τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ζεὺς — ἐπὶ γάμους ἐπισέλλει καὶ θαλάμους VII. 846. 3. 2) ἐπισέλλειν τινί τι, sententiam suam de aliqua re scriptam ad aliquem mittere VIII. 247. 2.

ἐπισένειν, ingemiscere de aliqua re VI. 327. 9. τοῖς ἀναλώμασιν ἐπισένων VIII. 80. pen.

ἐπισημονικὸς, ad scientiam pertinens VII. 744. antep. opponitur τῷ πρακτικῷ.

ἐπισόλιον VI. 166. 10. VIII. 74. 12. et IX. 221. 13.

ἐπισομίζειν, ad silentium redigere. ὁ ψάλτης ὐκ ἀπιθάνως, ὐδ' ἀμούσως, ἐπεσόμισε τὸν Φίλιππον VI. 249. 6. ὀρθῶς Αἴσωπος ἠμύνατο, μικρὸν ὄπισθεν ἐπισομισθεὶς ὑφ' ἡμῶν VI. 592. 6. ἡ δυσωπία — συμβυλεύοντας ἐπισομίζει VIII. 100. 6. ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος καὶ ἄρχοντος ἐπισομίζεσθαι VIII. 339. vlt. φορβαίᾳ καὶ αὐλοῖς ἐπισομίσας ἑαυτὸν VIII. 848. 11. πολλάκις ὐκ ἀχρήσως οἱ λοιδορηθέντες ἐπισομίζονται ταῖς ἀπαντήσεσιν IX. 231. 3.

ἐπισρατεῖν IX. 313. vlt. sed vid. not. 32.

ἐπισρέφειν. μὴ ἐπισρέφεσθαι ἐπὶ τὰς ὄρυς ἐλθόντας. praeceptum Pythagoricum, et quid eo denotetur VI. 43. 1. πάντας ἀνθρώπους εἰς ἑαυτὸν ἐπισρέφειν VI. 257. 6. τὰ σώματα μετὰ τὰς ἡδονὰς οἷον ἐπισρέφοντες καὶ κατατείνοντες VI. 516. 4. τὸν θεὸν ἐποίησαν ἐπισρεφόμενον (curantem) τῶν ἀνθρωπίνων IX. 492. 6.

ἐπισροφὴς καὶ πολυωρητικὴ θεὸς VII. 116. 5.

ἐπισροφὴ, correctio, castigatio, increpatio VI. 202. 9. προσήκει, τὰ μὲν ὅλως παραπέμπεσθαι, τὰ δὲ μικρᾶς ἐπισροφῆς τυγχάνειν, τὰ δὲ καὶ ἐπὶ μεῖζον X. 299. 9.

ἐπισύλληψις, superfoetatio, seu conceptio foetus post alium iam conceptum IX. 589. vlt.

ἐπισυνάγειν, cogere, condensare. νέφη μὲν γίνεσθαι, παχυνθέντος ὁτιπλεῖστον τοῦ ἀέρος, μᾶλλον δ' ἐπισυναχθέντος, ἐκθλίβεσθαι τὰς ὄμβρους, Anaximenes affirmauit IX. 540. pen.

ἐπισυνάπτειν. οἱ κωμικοὶ τὰς πολυτελῶς καὶ σοβαρῶς λαμπρότητι δείπνων καὶ παρασκευῇ γαμοῦντας, ὡς ὐ βεβαίως, ὐδὲ θαῤῥαλέως, ἐπισυνάπτουσιν VIII. 648. 3. vid. not. 18.

ἐπισύνδεσις ἀπαράβατος, connexio immutabilis, ineuitabilis IX. 508. 2.

ἐπισυνίστασθαι, de radiis solaribus in nubes incidentibus IX. 543. 11.

ἐπισυῤῥεῖν, confluere, de ventis dictum IX. 545. 3.

ἐπισφαλῶς, lubrice, periculose. ἐπισφαλῶς πρὸς ὀργὴν ἔχων, proclivis ad iram VI. 110. pen. ἐπισφαλῶς ἔχειν, in periculis versari VI. 327. 2. πρὸς νόσον ἐπισφαλῶς ἔχειν VI. 490. 11. ἐπισφαλῶς νοσοῦντες VIII. 691. 4. κινεῖν τὴν πόλιν ἐπισφαλῶς IX. 247. 14. πρὸς μεταβολὴν τῆς πολιτείας ἐπισφαλῶς ἔχων δῆμος IX. 258. 10. ἐπισφαλῶς ἐν τῷ βίῳ διάγειν καὶ περιφόβως X. 542. vlr.

ἐπισφάττειν, iugulare VIII. 359. 17.

ἐπισφίγγειν, adstringere. λέοντα μέγιστον ταῖς ἰδίαις ζώναις ἐπισφίξασα X. 780. antep.

ἐπίσχεσις, inhibitio. πάθος ἐπισχέσεως δεόμενον VI. 157. 10. ἐπίσχεσις τῆς πρὸς τὸν ὅρκον εὐχερείας καὶ ταχυτῆτος VII. 98. 6. ὐκ ἔστι γλώσσης ῥεύσης ἐπίσχεσις, ὐδὲ κολασμὸς VIII. 27. 11. τῶν μελλόντων ἐπισχέσεις ἀδικημάτων VIII. 168. 2.

ἐπισχναίνειν. τὰ ἕλκη τοῖς πικροῖς ἐπισχναίνουσι φαρμάκοις VIII. 470. 10. vid. not. 95.

ἐπισωρεύειν, accumulare. τῇ πενίᾳ, πολλῶν κακῶν προσόντων, μὴ ἐπισωρεύειν τὰς ἐκ τοῦ δανείζεσθαι καὶ ὀφείλειν ἀμηχανίας IX. 298. pen.

ἐπίταγμα ἄτοπον καὶ δεινόν VI. 573. 13. vid. etiam p. 574. 13.

ἐπιταλάριος Ἀφροδίτης VII. 280. 3.

ἐπίταξις, mandatum, iussum VI. 580. 1.

ἐπίτασις, intentio. ἐν ἐπιτάσει χορδῶν καὶ ἀνέσει εὐβυλία τις ἐστὶν, ἣν μουσικὴν καλοῦσι VI. 375. 12.

ἐπιτάττειν, mandare, praecipere. ἡ ξίων (Lacedaemonii), ὅ τι βούλεται (Antipater) ζημιῶδες, αἰσχρὸν δὲ μηδὲν, ἐπιτάττειν αὐτοῖς VI. 237. 5.

ἐπιτάφιος ἀγὼν IX. 437. 4.

ἐπιτείνειν, intendere. τὰ μὲν ἐνδιδοὺς, τὰ δ' ἐπιτείνων VI. 203. 9. τῇ γλυκύτητι τοῦ νοθετοῦντος ἐπιτείνων τὸ πικρὸν καὶ αὐστηρὸν τῆς νουθεσίας VI. 247. 1. vid. not. 49. ἐξ αὐτῶν τὰ κατασείοντα καὶ τρέφοντα πρὸς τἀναντίον ὑπ' ἀσθενείας ἐπιτείνεται τοῖς φιλοσοφοῦσιν VI. 290. 4. vid. not. 70. πλήκτης ὢν ὁ οἶνος καὶ ὀξὺς ἐπιτείνει τὰς τοῦ σώματος ταραχὰς VI. 502. 1. ἐπιτείνας τὴν φανὴν VII. 651. 1. ψύχος ἐπέτεινε, frigus augebatur VIII. 348. 1. τὸ πνεῦμα μᾶλλον ἐπιτεῖνον, magis magisque increbescens VIII. 354. antep.

ἐπιτελεῖν, perficere. ἐπιτελεῖσθαι καὶ συναπεργάσασθαι τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων τὸ κάλλιστον dicuntur fortuna et virtus in condenda et amplificanda Roma VII. 256. 1.

ἐπιτέρπεσθαι ἑτέροις ἁγνώμοσιν, aliorum erroribus ac peccatis delectari IX. 277. 9.

ἐπιτερπὴς, iucundus, suauis. μετ' ἀρετῆς δίαιτα πᾶσα καὶ βίος ἄλυτός ἐστι καὶ ἐπιτερπὴς VI. 380. vlt. διὰ ψυχροποσίαν, — καλάς τε πράξεις, ἐπιτερπεῖς τε διαγωγὰς ἀπωλέσαμεν VI. 482. 5. τὴν περὶ τὰ δεῖπνα δαπάνην ὁρῶμεν ὑδὲν ἔχουσαν ἐπιτερπὲς, οὐδ' ἐλευθέριον, εἰ μὴ τάξεως μετάσχοι VIII. 433. 7.

ἐπιτεχνᾶσθαι, machinari. αἱ φίλτρα τινὰ καὶ γοητείας ἐπιτεχνώμεναι τοῖς ἀνδράσι VI. 525. 11. ἐπιτεχνήσασθαι πρᾶγμα οὐκ ὅσιον IX. 402. 5.

ἐπιτήδειος ἀποθανεῖν, dignus, qui moriatur X. 3. vlt. coll. vers. 8.

ἐπιτήδειος ἔχειν πρὸς νόσον τινὰ, ad morbum aliquem procliuem esse VIII. 222. pen. sed ἐπιτηδείως ἔχειν πρός τινα, amicitia, seu necessitudine, conjunctum esse cum aliquo VIII. 361. 2.

ἐπιτηδεύειν, operam dare. οἱ τοῖς συρφετώδεσιν ὄχλοις ἀρεσκῶς καὶ κεχαρισμένως ἐπιτηδεύοντες λέγειν VI. 19. 2.

ἐπιτήκεσθαι, contabescere. ἐπιτακήσεται βαθὺ δένδρῳ (fic: vid. not. 89.) ἐν χθονὶ συμποσίων τε καὶ λυρᾶν ἄμοιρος, ἰαχᾶς τε πάντερπέος αὐλῶν X. 545. 2.

ἐπιτηρεῖν, obseruare. δεῖ μὴ μόνον ἁμαρτάνοντας, ἀλλὰ καὶ κατορθοῦντας, ἐπιτηρεῖν τοὺς φίλους VI. 271. 11.

ἐπιτηρητικὸς. διάθεσίς τις καὶ προαίρεσις ἐπιτηρητικὴ τοῦ κακῶς ποιῆσαι: ita odium definitur VIII. 131. 3. vid. not. 42.

ἐπιτίθεναι. ταῖς δόξαις καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἐπιτίθενται (insidiantur, scil. adulatores) καὶ αὔξουσι VI. 180. 4. σφαλλομένοις καὶ πταίουσιν ἐπιτίθενται, adoriuntur, reprehendendo scil. atque increpando VI. 252. 10. μανθάνοντες εὐφυῶς ἐπιτίθεσθαι τοῖς καθεύδουσιν, ἢ ῥᾳθύμως ῥᾳθύμως φυλάσσουσι VI. 883. 7. οἱ — ἐπιτίθεσθαι τοῖς περὶ Ἀρχίαν μέλλοντες VIII. 355. 5. τῶν Πελοποννησίων ἐπιτιθέμενος ἀρχῇ IX. 93. 4.

ἐπιτίμησις, increpatio, obiurgatio VI. 170. pen. ὥστε τῶν ἐνόχων ἄψασθαι τὴν ἐπιτίμησιν VI. 260. 13.

ἐπιτιμητικὸν, τὸ, reprehendendi, vituperandi studium VIII. 762. vlt.

ἐπίτοκοι σύες, foetae sues X. 147. 7.

ἐπιτόνιον, intentio, amplificatio. ἡ συντροφία ὥσπερ ἐπιτόνιόν ἐστι τῆς εὐνοίας VI. 9. 8.

ἐπιτρεπτικοὶ λόγοι IX. 340. vlt. vid. not. 55.

ἐπιτρέχειν. ἰατρῷ σάρκα τέμνοντος, εὐρυθμίαν τινὰ δεῖ καὶ καθαριότητα τοῖς ἔργοις ἐπιτρέχειν VI. 248. vlt. ὅτι οἱ — νῦν πειράσομαι διὰ βραχυτάτων ἐπιδραμεῖν VI. 454. 10. ἐπιτρέχειν τοῖς σώμασι dicuntur ψωρικὰ ἐξανθήματα VIII. 666. vlt. λέξις δίχα πόνου καὶ ῥᾳδίως ἐπιτρέχουσα τοῖς πράγμασιν IX. 393. 2.

ἐπιτρίβειν, affligere, perdere. πόρνας τε δῦναι σῶμά τ' εἰς νόσους πεσὸν δαπάναις ἐπιτρίψαι VI. 119. 3. ὅτος (scil. ὁ ταῖς κακίαις ἐθίζων ἔπαινος) ἐπέτριψε Σικελιώτας VI. 207. 13. ἐπιτρίβουσι τὸ σῶμα ταῖς μεταβολαῖς VI. 515. 8. πολλῷ κωμῳδὸς ἐωνημένος ἐπιτρίβει Μένανδρον VIII. 104. 16. ἐνίοις κολάσεσιν ἑτέρων πονηρῶν, οἷον δημοκόποις, ἀπεχρήσατο τὸ δαιμόνιον, εἶτ' ἐπέτριψε VIII. 186. 7.

ἐπίτριτος, sesquitertius VII. 530. 1. et X. 224. vlt.

ἐπιτροπεύειν, administrare, dispensare. τὴν τῆς θερμότητος καὶ ψυχρότητος ἐν κόσμῳ πολιτείαν καὶ διαφορὰν — ἐπιτροπεύων IX. 730. 16.

ἐπιτυγχάνειν. σφόδρ' ἦν ἐπιτετευγμένος ὁ νεανίσκος Ἀπολλώνιος ἐν μοίραις VI. 454. pen. vid. not. 48.

ἐπιτυφλεῖν, excoecare. ἐπιτυφλοῦται τὸ φιλεῖν περὶ τὸ φιλούμενον VI. 345. 5.

ἐπιτυχῶς, bona cum fortuna, opportune VIII. 685. 5.

ἐπιφαίνειν, ostendere, prae se ferre. πᾶσα πρᾶξις ἐν οἰκίᾳ σωφρονούσῃ πράττεσθω μὲν ὑπ' ἀμφοτέρων δμονοούντων, ἐπιφαίνει δὲ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἡγεμονίαν, ἢ καὶ προαίρεσιν VI. 527. 6.

ἐπιφάνεια, dignitas, gloria. ἐπιφάνεια καὶ δόξα ἐν ταῖς τραπείαις tribuitur Achilli VI. 93. 3. 2) superficies VI. 232. 7. et 529. 3.

ἐπιφανῶς πίπτειν dicitur, qui in proelio pro patria pugnans cadit VIII. 182. 3. ἠγωνισμένος μάχην ἐπιφανῶς VIII. 486. 1.

ἐπιφέρειν. τοῖς ἁμαρτήμασι τὰς ψόγους ἐπιφέροντες VI. 125. 14. ἔχει τι καὶ ἡ λέξις ἀπατηλὸν, ὅταν ἡδεῖα καὶ πολλὴ καὶ μετ' ὄγκου τινὸς καὶ κατασκευῆς ἐπιφέρηται τοῖς πράγμασιν VI. 149. 5. τοῖς ἀγαθοῖς ἡδονὴν ἐπιφέρουσα καὶ χάριν VI. 181. 10. ἄξιοι ἑτέροις ἐπενεγκεῖν ψόγον VI. 264. 2. φυλάξασθαι τὸ κακὸν ἐπιφερόμενον, imminens et minitans malum cauere VI. 390. 9. μεγίστας οἱ διὰ ψόφου θόρυβοι καὶ φόβοι ταραχὰς ἐπιφέρουσιν VIII. 646. 11.

ἐπιφημί, assentior IX. 266. 3.

ἐπιφημίζειν, adscribere, attribuere. τοῖς ὅροις ἐπιφημίσας τὸν Τέρμονον VII. 83. 12. ταῖς Μούσαις ὁ τῶν ῥόδων στέφανος ἐπιπεφήμισται VIII. 563. 11.

ἐπιφθέγγεσθαι, effari, exclamare

mare VI. 436. 5. ἡ αὐλητρὶς ἐπιφθεγξαμένη (cum acciniſſet) μικρὰ ταῖς σπονδαῖς VI. 571. 2.

ἐπίφθονος, inuidioſus. ὅστις ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει, ὀρθῶς βουλεύεται VI. 269. 13.

ἐπιφθόνως καὶ κατακόρως χρῆσθαι δυνάμει IX. 235. 4.

ἐπιφλέγειν, vrere. τῷ Μαρσικῷ πολέμῳ τὴν Ῥώμην ἐπιφλέγοντος VII. 286. 1. ἐπέφλεγε (ſcil. Lais) πόθῳ τὴν Ἑλλάδα IX. 75. vlt.

ἐπιφοινίσσειν, punicei coloris eſſe. διάπλεως τὸ πρόσωπον ἐπιφοινίσσοντος ἐρυθήματος VIII. 886. 10.

ἐπιφοιτᾶν, accedere, inuadere, de morbis. οὐχ ἅπασι ἐπιφοιτῶσιν αἱ νόσοι σιγῇ VI. 484. 11.

ἐπιφοραὶ ἀθρόαι τῶν ῥευμάτων: de vitioſis humoribus humani corporis VI. 387. 1.

ἐπίφορος, procliuis, pronus. ὁ ἔρως εἰς ποίησιν μελῶν καὶ μέτρων, ὡς οὐδὲν ἄλλο πάθος, ἐπίφορός ἐστι καὶ κατάντης VIII. 466. 6. ἐπίφοροι πρὸς δεισιδαιμονίαν VIII. 811. 3.

ἐπιφρίσσειν, horrere. αὐτὰρ ἐχῖνος ὀξυβελὴς δέ τε νώτοις ἐπιπεφρίκασι. Locus Empedoclis corruptus VI. 371. pen. vid. not. 14.

ἐπιφύεσθαι, adnaſci, adhaerere, adoriri. τί ἂν τὸς παῖδας χρηστὸν ἕτερον διδάξαιμεν, καὶ τίσιν ἀγαθοῖς ἐπιφύεσθαι παραινέσαιμεν; VI. 19. 9. ὕτοι (ſcil. adulatores) ταῖς μεταβολαῖς ἐπιφύονται, καθάπερ ἡδόμενοι καὶ ἀπολαύοντες VI. 256. 7. ἐπιφυομένων πολλῶν, multis me adorientibus et reprehendentibus VIII. 685. 3. τῶν μὲν ἐπιφυομένων (impugnantibus) τῷ δόγματι, τῶν δὲ ὑπερδικούντων VIII. 774. 3. μὴ τοῖς ἁμαρτάνουσι συνεπιφύεσθαι VI. 387. 3.

ἐπιφωνεῖν, acclamare VIII. 145. 7.

ἐπιχαιρεκακία, laetitia de aliorum malis VI. 339. pen. κακῶν ἱστορίας ὁ πολυπράγμων ὀρεγόμενος, ἐπιχαιρεκακίας συνέχεται πάθει, φθόνῳ καὶ βασκανίᾳ ἀδελφῷ VIII. 59. 2. φυλαττόμενοι δόξαν ἐπιχαιρεκακίας VIII. 497. 13. μαρτυρήσας τοῖς ἀπὸ μιᾶς κακίας καὶ τὸν φθόνον φύεσθαι καὶ τὴν ἐπιχαιρεκακίαν λέγουσι IX. 406. 6.

ἐπίχαρις, iucundus, gratioſus VI. 163. 4. et 207. 4.

ἐπίχαρτος, aliorum riſui et ludibrio ſe exponens. ὁ αὐθαιρέτως ὑφισάμενος καὶ προλαμβάνων τὸν λόγον — διαμαρτάνων παντάπασιν ἐπίχαρτος γίνεται καὶ καταγέλαστος VIII. 37. 12. οἱ πρὸς πᾶσαν ἀποδυόμενοι πολιτικὴν πρᾶξιν, — κἂν σφαλῶσιν, ἐπίχαρτοι γίνονται IX. 234. antep.

ἐπιχεῖν, infundere. προσελθὼν ὁ παῖς ἐπέχει τὸν ἄκρατον VIII. 610. 1.

ἐπιχείρησις. οὐδὲ τοῖς προθυμοτάτοις ἀμύνειν ἐπιχείρησιν ὑπὲρ αὐτῆ πιθανὴν ἀπολέλοιπε VIII. 788. 8.

ἐπιχειρητὴς παντὸς, qui omnia audet: ita amorem Plato dixit VIII. 461. antep.

ἐπιχειρητικὴ καὶ θηρευτικὴ δεινότης tribuitur piſcibus X. 71. 6.

ἐπιχθόνιοι ἄνθρωποι VI. 397. 4.

ἐπιχλευάζειν τινὶ, irridere, ſubſannare aliquem VI. 347. 5.

ἐπίχολος, iracundus. ταῖς ὀργαῖς ἐπίχολοι καὶ ὀξεῖς VI. 490. antep.

ἐπίχρισος, illitus, inunctus. ἐῶσι (ſcil. οἱ ἰατροὶ) τὸ βαρῦνον τῆς φλεγμονῆς διὰ τῆς τῶν ἔξωθεν ἐπιχρίσεων ἐπιθέσεως αὐτὸ δι' αὑτῆ λαβεῖν πέψιν VI. 387. 3.

ἐπιχρωννύναι (vel ἐπιχρώζειν) τὸν χαλκὸν, aes colore inficere VII. 555. 4.

ἐπίχρωσις. φθοραὶς καὶ ἐπιχρώσεις δέχεσθαι dicuntur aenea et lapidea opera VII. 503. 1.

ἐπιχωννύναι, terra obruere. ἅπεισιν εἰς Ἀλίαρτον ἐπιχώσων αὖθις τὸ σῆμα VIII. 284. 4.

ἐπιχωριάζειν, conſuetum eſſe, obtinere. ὁρῶν τρυφὴν καὶ ὑπνοπάθειαν καὶ ἀμουσίαν ἐπιχωριάζουσαν IX. 306. 1.

ἐπιχώριος ἄνθρωπος VI. 470. pen. δοκεῖ μοι τὰς ἡμετέρας λόγους οἷον ἐπιχωρίους καὶ συνήθεις βραχὺν χρόνον ἐπισχεῖν VI. 572. pen.

ἐπιψαύειν, attrectare, attingere VIII. 337. antep.

ἐπίψαυσις, attactus VII. 555. 4.

ἐπιψηφίζειν, ſupputare. διάνοια τὰς φωνὰς καὶ διαθέσεις τῶν παρόντων ἐπιψηφίζουσα VI. 144. 4.

ἐπόγδοος, ſesquioctauus X. 225. 3. 227. 12. 231. 10. 12. et vlt. et ſaepius.

ἐποικοδομεῖν, ſuperſtruere. τὴν ὀφειλομένην ἐποικοδομοῦντες τῇ προτροπῇ διδασκαλίαν IX. 285. 1. ſed vid. not. 4.

ἐποίχεσθαι, quaerere, conſectari. ἡγαθέην Κύπριν ἐποιχόμενος VIII. 668. 4.

ἐπομβρία, tempeſtas pluuia. Ἡράκλειτος ὑδρωπιάσας ἐκέλευεν αὐχμὸν ἐξ ἐπομβρίας ποιῆσαι τὸν ἰατρὸν VI. 515. vlt. in ſenſu proprio legitur Tom. IX. 549. antep. et quidem in plur. ἐπομβρίαι, frequentes pluuiae.

ἑπομένως, conſequenter, conuenienter VI. 395. 10. et VIII. 252. 10. et pen.

ἐπονείδιστος, probroſus, ignominioſus. ἄξιον ἐγκαλεῖν τὴν μετ' ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ μαλακίας καὶ πολυτελείας ἀπορίαν, αἰσχρὰν καὶ ἐπονείδιστον οὖσαν VI. 84. 12. τὸ αἰσχρὸν δεδοικὼς καὶ τὸ ἐπονείδιστον VI. 109. 9. ταῖς τῶν κολάκων (ſcil. χάρισιν) οὐχ ὕστερον, ἀλλὰ πραττομέναις ἕνεσιν εὐθὺς τὸ ἐπονείδιστον καὶ δυσωπὲς VI. 235. 10.

ἐποποιοὶ, poëtae epici IX. 2. 3.

ἐποπτᾶν ἄρτυς IX. 235. 1. ſed vid. not. 64.

ἐποπτεία, inſpectio et contemplatio ſacrorum, ad quam initiati admittebantur. τῶν ἐνταῦθα τελετῶν τὰς ἀρίστας ἐκείνης ὄνειρον ἔλεγεν εἶναι τῆς ἐποπτείας καὶ τελετῆς VII. 664. 6. vid. etiam T. VIII. 867. 4.

ἐπόπτεσθαι, inſpicere. νῦν ἄμμες, πρόσθ' ἄλλοι ἐθάλεον, αὐτίκα δ' ἄλλοι, ὧν ἄμμες γενεὰν ὑμέτ' ἐποψόμεθα VI. 419. 8.

ἐποπτικὸν μέρος τῆς φιλοσοφίας VII. 503. vlt.

ἐπορέγεσθαι, manum extendere. ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς ἄκρην ὕτασε χεῖρα (ſcil. Veneris), μετάλμενος ὀξέϊ δουρί. Locus Homeri VIII. 948. 3.

ἐπορθρισμοὶ τελωνικῶν κεκραγμῶν VIII. 598. 6. vid. not. 88.

ἐπόρνυσθαι, oriri, ingruere, de vento. εὖ μὲν ἐνὶ πρύμνῃ οἰήϊον, εὖ δὲ κεραίην εἰδότας ἐντείνασθαι, ἐπορνυμένου ἀνέμοιο IX. 219. 15.

ἐπορχεῖσθαι, ſaltare. λιθίνην εἰκόνα κατασκευάσαντες ἐπορχουμένην ἑαυτῇ βαρβαρικὴ VII. 327. vlt.

ἐποχεῖσθαι. ὥστε τὴν ψυχὴν ἐποχουμένην, — πάντη καὶ ταχὺ διαφέρεσθαι VIII. 231. 8.

ἐποχετεύειν, per canales deriuare. λόγος αὐτῷ (ſcil. τῷ οἴνῳ) τὸ φιλάν-

φιλάνθρωπον καὶ ἠθοποιὸν ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκ τῶ σώματος ἐποχετεύει καὶ συνδίδωσιν VIII. 621. 8.

ἐποχή, mora, impedimentum. αἱ ἀναμαλίαι καὶ ἀμβλύτητες τῶν φιλοσοφούντων ὑ μόνας ποιοῦσιν ἐποχὰς ὥσπερ ἐν ὁδῷ τῆς προκοπῆς, — VI. 284. 5.

ἐποψᾶσθαι, vesci. τοῦτον δεῖ τὸν ζωμὸν γυμνασάμενον Λακωνικῶς τῷ Εὐρώτᾳ λελυμένον ἐποψᾶσθαι. dictum coqui Laconici ad Dionysium, Siciliae regem VI. 881. 1.

ἑπτακαιεικοσαπλασίων IX. 527. 1.

ἑπτάκλινος οἶκος, septem lectorum capax domus VI. 496. 4.

ἑπτάλοφος, septem collibus superstructa: sic vocatur Roma VII. 132. 2.

ἑπταμηνιαῖος: ita dicitur, qui septem post conceptionem mensibus in lucem editus est IX. 595. 1. et 596. vlt.

ἑπτάμηνος, idem IX. 595. 7. et pen. et 597. 14. et X. 225. 7. ἡ ἑπτάμηνος, tempus septem mensium IX. 595. 6.

ἑπτάφωνος τοὰ, vbi septupla vocis reflexio, vulgo *echo* dicta, auditur VIII. 2.. 10.

ἐπωάζειν, ouis incubare X. 14. 13. et 85. 13.

ἐπῳδή, incantatio. φαρμάκων ἐπῳδὰς ὑ προσδέξεται, τοῖς Πλάτωνος ἐπᾳδομένη λόγοις, καὶ τοῖς Ξενοφῶντος VI. 549. 4. ὑ παντάπασιν ἀπορήσομεν ἐπῳδῆς καὶ παραμυθίας πρὸς τὴν ἀπορίαν VII. 556. 8. ὅταν — ἐκεῖνοι ἐπῳδάς τινας καὶ διηγήματα φλυαρώδη καὶ λόγους βαναύσους καὶ ἀγοραίους ἐμβάλωσιν ἑαυτοῖς, — VIII. 428. 8. τὴν ἐρωτικὴν μανίαν τῷ ἀνθρώπῳ — ὑ Μέσά τις, ὐκ ἐπῳδὴ θελκτήριος — καθίσησιν IX. 42. 3.

ἐπῳδός. δυσπραξίᾳ ληφθεὶς ἐπῳδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ VI. 188. vlt.

ἐπώδυνα δάκρυα, lacrymae a dolore seu moerore expressae VI. 435. 4.

ἐπώνυμος ἀρχή, magistratus, a quo annus denominatur VIII. 545. pen.

ἐράσμιος, amabilis. ἡ καλὴ καὶ ἐράσμιος ὑγίεια VI. 521. 4. θεοῖς ἐράσμιοι, diis cari VII. 273. 14. εὐπαθῆσι πρὸς ἐκεῖνο τὸ ἐράσμιον ἀληθῶς καὶ μακάριον καὶ φίλιον ἅπασι καὶ ἀγαπητὸν IX. 67. 7.

ἐρατός, idem. ὁμοῦ ἐρατῶν κατὰ χῶρον κίδνατο ἀεὶ θύματα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς. ex Pindaro VI. 458. 1. τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντῳ πελάγει αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος. ex eodem Pindaro VIII. 816. 6. et X. 94. 8. vbi pro ἐν legitur ἐκ, et ἐκίνησεν pro ἐκίνησ'.

ἐργάνη Ἀθηνᾶ VIII. 598. 2.

ἐργασία, operatio. μετὰ τὰς ἡδονὰς πάλιν ἐπ' ἐργασίας καὶ πορισμὸς ὠθεῖσθαι VI. 516. 9.

ἐργάσιμος. φύσις (ingenium) λόγῳ παρασχεῖν ἐργάσιμον ἑαυτὴν ἐπιεικῶς δυναμένη VIII. 95. 7. ἐργάσιμοι λίθοι, lapides ad aedificia struenda idonei VIII. 802. 3.

ἐργάτης, operarius IX. 110. 7. vbi vero potius ἐργάτις, in foeminino, leg. est; redit enim ad Musam: vid. not. 21. ἐργάτης βῶς X. 153. 6.

ἐργατικός, laboribus deditus, *arbeitsam*. VIII. 897. 9.

ἐργολαβεῖν, quaestum ex laboribus quaerere VIII. 84. 2. οἱ χαρίεντες ἀγορανόμοι τὰς ἐργολαβοῦντας ὐκ ἐῶσιν ἐλαίνοις ξύλοις χρῆσθαι VIII. 614. 7. vid. not. 62.

ἐργολαβία, acquisitio lucri ex laboribus VI. 261. 13. τεχνῖται ἀμιλλώμενοι περὶ τῆς ἐργολαβίας VII. 941. 8. vid. etiam vers. 12. ἄλλῳ εἰς ἐργολαβίαν τινὰ σύμπραξον, ἢ μίσθωσιν ὠφελείας ἔχουσαν IX. 225. 10.

ἐργώδης, magnum laborem requirens, difficilis. τὸ ἀντειπεῖν ὑ χαλεπὸν — εἰρημένῳ λόγῳ, τὸ δ' ἕτερον ἀνταναστῆσαι βελτίονα, παντάπασιν ἐργῶδες VI. 147. 1. τὸ πολλαχῆ εἶναι ἐργώδη καὶ δύσκολον τὸν βίον, ἄγαν ἀληθὲς VI. 395. pen.

ἔρδειν, facere. εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν, ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο, καὶ θαμὰ τῶ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο. dictum Hesiodi VI. 32. 2. et 283. vlt. quo altero loco vltima verba a τάχα inde desunt. πᾶς ἀνὴρ πενίῃ δεδεμένος ὅτε τι εἰπεῖν, ὧδ' ἔρξαι δύνατον VI. 77. 9. ἔρδειν ἐκάλυν (scil. mactationem bestiarum) καὶ ῥέζειν, ὥς τι μέγα δρῶντες τὸ θύειν ἔμψυχον VIII. 911. 3.

ἐρέβινθος, cicer X. 760. 2.

ἔρεβος, orcus, infernus X. 646. 7.

ἐρεβώδης, infernalis, caliginosus, profundus. φεύγει μέγα λαῖφος ὑτοσολίσας ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης VI. 646. 5. vid. etiam Tom. VII. 859. pen. vbi idem locus legitur, sed paulum immutatus.

ἐρεείνειν, interrogare, inquirere. Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενετὴν ἐρεείνεις; versus Homeri VI. 397. 7. ἵπποι δ' οἵδε, γεραιὲ, νεήλυδες, ὃς ἐρεείνεις, Θρηίκιοι IX. 223. 10.

ἐρεθίζειν, irritare, lacessere. μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον VI. 110. 7. τὴν γεῦσιν ὀσμαῖς καὶ καρυκείαις ἐρεθίζειν VI. 479. 10.

ἐρείδειν, firmare, fulcire. ἀσπὶς δ' ἀσπιδ' ἔρειδε, κόρυς δὲ κόρυν IX. 50. 5. τὸν δεξιὸν πόδα βαθύτερον εἰς πηλὸν ἤρεισεν X. 712. 2.

ἐρείκη, nomen fruticis VI. 355. 6.

ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος, fulcrum seu columen Graeciae: sic Athenae a Pindaro dictae sunt VII. 379. antep.

ἐρεύγεσθαι, eructare. ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοὶ VI. 60. 4. et X. 646. antep.

ἔρευθος, rubor. οἷον ἔρευθος ἔλκει καὶ γάνωμα τὴν δόξαν ἀπὸ τῶν λόγων VI. 176. 2.

ἔρευνα, perscrutatio, indagatio VIII. 62. 4.

ἐρέφειν, tegere. Εὐθυκράτης ἥρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας ξύλοις VIII. 29. vlt.

ἐρημαίη νύξ VIII. 875. 8.

ἐρημία νῆ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν VI. 154. 1. ἐρημίᾳ ξύνοικος αὐθάδεια VI. 257. 8. et IX. 223. pen. ὥστε πολλὴν ἐρημίαν εἶναι διὰ τῶν τενωπῶν διεξιοῦσιν VIII. 354. pen.

ἔρημος, desertus. ἔρημος ἁπάντων τῶν συγγενῶν VI. 461. 8. ὅτως ὑφησόμεθα τῇ Πλάτωνος ἐρήμην ὀφλισκάνοντος VIII. 791. 7. συμμάχων ἔρημοι IX. 432. 14.

ἐρητύειν, inhibere, reprimere. τόνδ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε (aor. 1. poët. pro ἠρήτυσε) παραφάς. versus Homeri VI. 66. 11.

ἐριαύχην. μανίαι τέ ἀλαλαί τε ὀρινομένων ἐριαύχενι σὺν κλόνῳ. ex Pindaro VIII. 464. vlt. vid. not. 74.

ἐριδαντέων καὶ ἰμαντελικτέων λόγους ἀφετέον VIII. 427. 4.

ἐρίζειν, contendere, litigare. ᾧ ὅ τις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ VI. 267. 2.

ἐρίκη, idem, quod ἐρείκη VII. 407. 6. et 7. et 409. 5.

ἐρινεός, caprificus VIII. 800. 6.

ἐριννυώδης, furiarum naturam habens. ἐριννυώδεις τινὲς καὶ ποινίμοι δαίμονες vocantur Lares VII. 119. pen. τὸ κολαστικὸν, ἐριννυῶδες καὶ δαιμονικὸν, ᾗ θεῖον δὲ, ᾗδὲ ὀλύμπιον VIII. 797. 2.

ἐριστικοὶ λόγοι IX. 329. 12.

ἐρισφάραγοι qui dicantur VIII. 791. 2.

ἔρκος ὀδόντων VI. 336. 3.

ἕρμα, ſtatio nauium. ὅταν ἕρματι πλέοντες προστύχωσιν, ὃ καλεῖται Μεσόγειον — VI. 621. 2. 2) ſcopulus, cum quo Cleopatra comparatur, Antonium perdens VII. 268. 11. 3) πολὺ πνεῦμα καὶ σάλος, ἕρματος πολλῷ καὶ κυβερνήτῃ μεγάλῃ δεόμενος IX. 127. 7. vbi *ancoram* denotare videtur ἕρμα. 4) ἕρμα τῆς πολιτείας βέβαιον, validum reipublicae fulcrum IX. 244. 3.

ἕρμαιον, lucrum inſperatum, res, quae opportune alicui obtingit VI. 555. 7.

ἑρματίζειν. ἐκεῖνοι (ſcil. αἱ Κρητικαὶ μέλισσαι) ἑρματίζουσιν ἑαυτὰς — μικροῖς λιθιδίοις X. 30. 10. et ita λιθιδίοις ἑρματίζεσθαι dicuntur etiam echini marini X. 74. 10.

ἑρμηνευτικὸς, interpretis munus gerens. ἑρμηνευτικὸν καὶ διακονικὸν γένος vocantur δαίμονες a Platone VII. 425. 14.

ἑρμογλυφία VIII. 294. 10. vid. not. 10.

ἔρνος, planta, germen VII. 407. 7.

ἐρόεις, amabilis, amoenus. Νύμφης ἐρόεσσα VII. 854. 4.

ἔρος, amor. ἦὸ' ἐσιν (ſcil. Venus) ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσ' ἔρωτα IX. 31. 9.

ἕρπειν, ſerpere. δεινὸς ἕρπειν πλῶτος πρός τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατὰ VI. 13. vlr. ἕρπον τοῖς ὀδοῦσι θηρίον: ita vocatur adulator VI. 198. 5. νόσοι τε καὶ κήδεα καὶ μοῖρα θνητῶν ἐκεῖθεν ἡμῖν ἕρπει VI. 396. 7.

ἔρρειν, abire, interire, et ſemper in malam partem dicitur. ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ VI. 185. 11. ὃς χρῆν, ἐπειδὰν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν, θανόντας ἔρρειν, κἀκποδὼν εἶναι νέοις. ex Euripide VI. 420. 2.

ἐρρωμένως φέρειν τὰ ἑαυτῷ πέφυκεν, res aduerſas fortiter perferre VI. 451. 3.

ἔρσα, ros IX. 633. 8. et 707. 5.

ἐρύγγιον, nomen herbae IX. 107. 9.

ἑρύειν, trahere. μὴ δ μὲν ἀχνυμένη κραδίη χόλον ὄκ ἐρύσαιτο. verſus Homeri VI. 110. 14. αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσι ὠμηστὴ ἐρύσωσιν. pariter locus Homeri VI. 433. pen.

ἐρύθημα, rubor. ὑποπλησθεὶς ἐρυθήματος VI. 303. 8. ἀνεπλήσθη τὸ πρόσωπον ἐρυθήματος VI. 585. 3.

ἐρυθριᾶν, rubere, erubeſcere. ὁ Κάτων ἔλεγε, φιλεῖν τὺς ἐρυθριῶντας μᾶλλον, ἢ τὺς ὠχριῶντας VI. 105. 10. vid. etiam Tom. VIII. 96. 14. vbi idem Catonis dictum legitur, eo diſcrimine, quod poſt ἔλεγε inſeratur τῶν νέων, et pro φιλεῖν exaratum ſit ἀγαπᾶν.

ἐρυσίβη, rubigo ſegetum IX. 618. 4. et 735. 6.

ἔρχεσθαι. ὕτος (ſcil. ὁ ἔπαινος τῶν κακιῶν, ὡς ἀρετῶν) τὰ Ῥωμαίων ἤθη παρ' ἐδὲν ἦλθεν ἀνατρέψαι καὶ ἀνελεῖν VI. 208. 3.

ἐρωδιὸς, ardea X. 31. 12.

ἐρωτικῶς ἔπεσθαι παιδὶ IX. 336. 10.

ἐρωτομανία, inſanus ac furibundus amor VII. 773. 9.

ἔσθειν, edere. ἄρτον λιτὸν ἐπὶ τυρῷ καὶ καρδάμῳ χαίρουσι (ſcil. qui a morbo reualuerunt) καὶ ἀσμενίζουσιν ἔσθοντες VI. 384. 12. τῷ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔδοιμι ἐσθέμενος (infinit. poët. pro ἔσθειν) προσφῦσα. ex Homero VI. 650. 14. ἴσόν τοι κυάμους ἔσθειν κεφαλάς τε τοκήων VIII. 519. 3. ἔσθειν ἀλλήλους X. 19. 14.

ἐσθίειν, idem. μὴ ἐσθίειν καρδίαν. praeceptum Pythagoricum, et quid ſignificet VI. 42. 11.

ἐσθλότης, bonitas VII. 735. 12.

ἐσμὸς, examen apum, coetus. οἱ φίλων ζητοῦντες ἐσμὸν ἔλαθον ἐχθρῶν σφηκίαις περιπεσόντες VI. 362. 2.

ἐσοπτρίζειν. νεανίσκοι ἐσοπτριζόμενοι, qui in ſpeculo ſe contemplantur VI. 534. 8. τὸ γάλα τῶν ὑγρῶν μόνον ὐκ ἐσοπτρίζειν dicitur, pro ſpeculo vſurpari non poſſe VIII. 779. antep.

ἐσοπτροειδὴς, ſpeculi naturam et indolem habens IX. 525. 9.

ἔσοπτρον, ſpeculum VI. 528. 8. et 12.

ἐσπυδασμένως, ſerio X. 325. 13.

ἑστία. μίαν ἑστίαν ἤθους ὐκ ἔχων μόνιμον dicitur adulator VI. 190. 3. et ita ἰδίαν ἤθους ἑστίαν ὐκ ἔχων p. 366. 4.

ἑστιᾶν, conuiuio excipere VI. 559. 2.

ἑστιάρχης, conuiuii praefectus. ἑστιάρχας βασιλεῖς ἔχοντα δεῖπνα τῶν Ἰταλικῶν δεινοτέρους καπήλων VIII. 548. 9.

ἑστίασις, conuiuium. ἐπὶ λόγων ἀφιγμένος ἑστίασιν VI. 154. 12. προσδοκῶντες ἑστίασιν βασιλικὴν καὶ ἡγεμονικὴν VI. 470. 5.

ἑστιατόριον, coenaculum, conclaue, vbi conuiuium inſtituitur VI. 554. 7.

ἑστιάτωρ, conuiuator, qui conuiuium inſtituit VIII. 435. 11. et IX. 275. 5.

ἐστιθένθαι. τὴν λευκανίην ἐσέθηκα VIII. 791. 6. vid. not. 31.

ἑστιῶχον πῦρ VI. 602. 2.

ἑταιρεῖν, vitam meretriciam agere. ἑταιρῦσα καὶ ἑτοιμότερον τῶν δεομένων περιπλεκομένη φιλία adulatorum amicitia dicitur VI. 229. pen. ἐμφανῶς ἑταιρῦσα VII. 106. 3.

ἑταίρησις, ſcortatio, praecipue de nefanda cinaedorum, ſeu ſcortorum maſculorum, libidine dicitur VII. 381. 2. et IX. 344. pen.

ἑταιρία, ſodalitas, ſodalitium VIII. 304. 8.

ἑταιρίδιον, meretricula VI. 728. 14. et IX. 224. 10.

ἑταιρικὸς, meretricius. λόγῳ σωφρονοῦντι προσφέροντες ἔπαινον ἑταιρικὸν VI. 167. 9. γυνὴ ἑταιρικὴ καὶ ἀκόλαστος VI. 530. 6. vid. etiam verſ. 12. δεῖ τὴν οἰκοδέσποιναν πᾶν τὸ περιττὸν καὶ ἑταιρικὸν καὶ πανηγυρικὸν, εὖ ποιοῦσαν, φεύγειν καὶ παραιτεῖσθαι VI. 537. 6. ἑταιρικαὶ κολακεῖαι IX. 269. 12. 2) ſodalitius. τὸ ἑταιρικὸν φιλίας γένος IX. 39. 4.

ἑτερογενὴς, ad aliud genus pertinens VIII. 536. 2.

ἑτεροιοῦν, mutare VIII. 215. 2.

ἑτερομήκης, qui eſt diuerſae longitudinis X. 226. 3.

ἑτερότης, diuerſitas, diuerſa natura

natura et indoles X. 206. 12. 216. 7. 273. 9. et 10. et 274. 3.

ἑτερόφθαλμος, altero oculo carens VI. 36. vlt. μὴ ποιήσητε ἑτερόφθαλμον τὴν Ἑλλάδα IX. 203. 6.

ἔτνος, puls ex leguminibus VIII. 427. 11. et vlt. et 512. 7.

ἑτοιμότης τῶν λόγων, promtitudo in dicendo, ſine longa praemeditatione VI. 20. 13.

ἑτοίμως, promte, expedite. ὁ Λυκοῦργος εὐτελεστάτας ἐποίησεν ἐν Σπάρτῃ τὰς θυσίας, ἵνα ἀεὶ τοὺς θεοὺς τιμᾶν ἑτοίμως δύνωνται καὶ ῥᾳδίως ἀπὸ τῶν παρόντων VI. 658. 5.

ἐτυμότης ὀνόματός τινος, nominis alicuius origo, quam etymologiam vulgo dicunt VIII. 530. 3.

ἐτώσιος, vanus, iners, irritus. ἀλλ' ἦμοι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης VII. 824. 11. ἐκ δέ μοι ἔγχος ἤιχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν VIII. 963. 2.

εὐαγγέλιον, ſacrificium ob acceptum laetum nuncium diis factum VI. 698. antep. 714. 8. et IX. 365. pen.

εὐάγκαλος. μισῶ δ' εὐάγκαλον τόξον κρανείας, γυμνάσια δ' οἴχοιτο VIII. 401. 11. ἔσχε (ſcil. Atlas), κίον' οὐρανῷ τε καὶ χθονὸς ὦμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον. ex Aeſchylo IX. 652. 4.

εὐαγωγία τῶν τέκνων, bona liberorum educatio VI. 44. pen.

εὐάγωγος, qui facile ducitur et flectitur. φύσις εὐαγωγοτέρα ὕσα VI. 51. antep. δρμὴ εὐάγωγος ὕσα VII. 755. 11. οὐδὲ τὰς καλὰς τῶν νέων διώκει καὶ ὡραίας, ἀλλὰ τὰς εὐαγώγους καὶ κοσμίας καὶ φιλομαθεῖς IX. 112. 11.

εὐαίσθητος, facile ſentiens. — οἷς ὁ Κάτων ἔφη τῆς καρδίας τὴν ὑπερῴαν εὐαισθητοτέραν ὑπάρχειν VI. 49. antep.

εὐαίων πλοῦτος VI. 74. 10.

εὐαλδὴς, bene augens, bonum dans incrementum. τὰ ἀσταπαῖα τῶν ὑδάτων εὐαλδῆ καλοῦσιν οἱ γεωργοὶ, καὶ νομίζουσι VIII. 638. 11.

εὐάλωτος, facilis expugnatu. ἰσχὺς ζηλωτὸν μὲν, ἀλλὰ νόσῳ εὐάλωτον καὶ γήρᾳ VI. 17. 2. εὐάλωτον χωρίον VI. 689. 11. μειράκιον πρὸς ἡδονὰς εὐάλωτον VII. 47. 10. εὐάλωτον ὑφ' ἡδονῆς λόγων τὸ μὴ ἀναίσθητον VII. 372. vlt. τῷ μεθύειν μὴ εὐάλωτος, qui non facile inebriatur VIII. 453. 5.

εὐανακόμιστος, – facilis receptu VII. 799. 5.

εὐανδρία, copia et frequentia hominum, et praecipue virorum fortium IX. 278. 2.

εὔανδρος πόλις, viris fortibus ac ſtrenuis repleta vrbs VI. 787. 14.

εὐανθὴς, bene florens. ὅτος ἐπὶ τῆς εὐανθεστάτης ἡλικίας προαπεφοίτησεν, morte immatura deceſſit VI. 455. pen. παρὰ σοφίσιν εὐανθὴς ἅπας τέθηλεν ὅλβος. ex Pindaro VI. 458. 1. ἐπιφάνεια (ſuperficies corporis) εὐανθὴς καὶ κατάστικτος tribuitur pantherae VII. 949. 7.

εὐαπαντησία VII. 735. pen.

εὐαποσείστως, ita, vt facile excuti poſſit X. 289. vlt.

εὐαρδὴς, ad irrigandum idoneus IX. 615. 3.

εὐαρεστεῖν τινι, delectari aliqua re, eam comprobare VI. 463. 5.

εὐαρέστησις ἡ τῶν σοφῶν πρὸς τὰ συμβαίνοντα VIII. 270. 4.

εὐάρμοστος, bene congruens, conueniens. εὐάρμοστον μεθόριον VI. 502. antep. δεῖ τὴν ἀπὸ σώματος καὶ φωνῆς χάριν εὐάρμοστον εἶναι πρώτην καὶ ἡδεῖαν VI. 524. 1. ὅπως εὐάρμοστοι τοῖς συγκατακειμένοις ὦμεν VI. 565. 3.

εὐαφὴς, facilis tactu VIII. 326. 3.

εὐβάστακτος, facilis portatu X. 32. vlt.

εὔβατος ποταμὸς, fluuius traiectu facilis VII. 344. 6.

εὐβουλία, ſolertia bonum et ſapiens conſilium excogitandi. ἡ τῶν γεγενημένων πράξεων μνήμη τῆς περὶ τῶν μελλόντων εὐβουλίας γίνεται παράδειγμα VI. 32. 7. τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία VI. 366. 1. vid. etiam p. 368. 14. et pen. et ſaepius pagg. aliquot ſequentibus, vti etiam Tom. IX. 107. 6.

εὐγένεια, generoſitas, ingenuitas. καλὸς παῤῥησίας θησαυρὸς εὐγένεια VI. 2. 5. εὐγένεια καλὸν μὲν, ἀλλὰ προγόνων ἀγαθόν VI. 16. 10.

εὐγενὴς, nobili genere ortus. λαμβάνειν εὐγενεῖς γυναῖκας VI. 526. 9. εὐγενοῦς καὶ βασιλικῆς παιδείας τυχόντες VIII. 16. 8. vid. etiam p. 351. 6.

εὐγενῶς. τὸ εὐγενῶς εὐτυχεῖν, ἀνδρὸς VI. 25. 1. εὐγενῶς καὶ μεγαλοφρόνως τὸν ἐπὶ τοῖς υἱοῖς γενομένους θανάτους ὑποσάντες VI. 449. 8. εὐγενῶς τελευτᾶν IX. 249. 9.

εὐγηρία, proſpera ſenectus VI. 423. 4.

εὔγηρως, qui ad grandem ac felicem ſenectutem peruenit VII. 352. 12.

εὐγνωμονεῖν, aequo et candido eſſe animo VI. 441. 6. lenem et placidum ſe praebere VI. 537. 11.

εὐγνώμων καὶ ἥμερος φύσις, placidum et manſuetum ingenium VI. 147. 9. ἰατρὸς εὐγνώμων VI. 272. 6. ἀντιτείνειν καὶ ἀγροικίζεσθαι πρὸς εὐγνώμονα καὶ φιλέταιρον VIII. 274. 3.

εὐδαιμονεῖν, beatum, felicem eſſe. οὐκ ἔστιν, ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ VI. 390. pen.

εὐδαιμονίζεσθαι πρὸς πάντων, ab omnibus beatum praedicari VI. 399. 1.

εὐδαιμονικὸν καὶ μακάριον ἔργον X. 410. pen.

εὐδαιμόνως καὶ μακαρίως οἰκεῖν VI. 588. 14.

εὐδαίμων, beatus, felix. εὐδαίμον πτολίεθρον ἑνὸς κήρυκος ἀκούειν VI. 578. 10.

εὐδάπανος, largus, ſumtuoſe viuens VIII. 502. 12.

εὔδηλος, manifeſtus VI. 251. 8.

εὐδία, ſerenitas, tranquillitas. ἐν εὐδίᾳ τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα προσῆκε παρασκευάζειν VI. 26. antep. εὐδίᾳ ἐπάγειν νέφος metaph. dicitur, qui laetos et hilares in triſtitiam et moroſitatem coniicit VI. 251. 8. εὐδίης ἐχεῖτο, animi tranquillitate erat inſtructus VI. 450. pen. οὐκ ἐν πλησμοναῖς Κύπρις, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν εὐδίᾳ σαρκὸς καὶ γαλήνῃ VI. 480. 8.

εὐδιάβατος ποταμὸς, fluuius traiectu facilis, ſeu potius, qui pedibus tranſiri poteſt X. 596. 16.

εὐδιάβλητος, calumniis obnoxius X. 302. vlt.

εὐδιαῖος VIII. 796. 9. vid. not. 49.

εὐδιάλλακτος, reconciliabilis, facilis placatu. ἰδεῖν ἐστιν ἐν Ἀλεξάνδρῳ — τὸ θυμικὸν, εὐδιάλλακτον VII. 313. antep. ταῖς νίκαις μὴ εὐδιάλλακτος VII. 331. 1.

εὐδιάλυτος, diſſolubilis. ἡ θερμότης,

μότης, εὐδιάλυτον καὶ μαλακὸν VIII. 801. 4.

εὐδιάχυτος, facilis diffusu et dissipatu. ἀὴρ εὐδιάχυτος καὶ εὔτρεπτος IX. 569. 2. αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ ὕδωρ εὐδιάχυτον καὶ ἀπαγὲς καὶ ἀσύστατόν ἐστι IX. 738. 8.

εὐδικία, bona administratio iuris, iustitia VII. 312. 1.

εὐδοκεῖν VI. 601. 10. vid. not. 16.

εὐδοκιμεῖν περὶ τὸν βίον καὶ τὸ ἦθος VI. 148. 10. εὐδοκιμῶν κιθαρῳδὸς, citharoedus peritus, cuius ars approbatur VI. 150. 4. εὐδοκιμῶν παρ' ἑαυτῷ VI. 301. vlt. εὐδοκιμῶν δῆλός ἐστι καὶ θαυμαζόμενος VI. 556. 3.

εὐδόκιμος ἐν λόγοις VI. 327. 11.

εὐδυσώπητος, qui facile in pudorem coniicitur, in eoque modum excedit VIII. 96. 2. et 10.

εὐειδὴς, speciosus, formosus VII. 582. 3. vbi est epitheton Apollinis.

εὔειν, vrere. εὖει ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκε, versus Hesiodi VI. 381. pen.

εὐεκτεῖν, bona corporis constitutione esse IX. 638. 8. vbi non modo de animalibus, verum etiam de arboribus, dicitur.

εὐεκτικὸς, qui bono et valido est corporis habitu. τὸ σῶμα οὐ μόνον ὑγιεινὸν, ἀλλὰ καὶ εὐεκτικὸν, εἶναι χρὴ VI. 22. 2. vid. etiam Tom. VIII. 227. 4.

εὔελπις, bonam spem habens. τὸ εὔελπι καὶ περιχαρὲς X. 531. 8.

εὐεξία, bona, firma ac robusta corporis constitutio VI. 24. 3. καλοῦ γήρως θεμέλιον ἐν παισὶν ἡ τῶν σωμάτων εὐεξία VI. 26. antep.

εὐέπεια, facundia VII. 558. 11.

εὐεργετικὸς, beneficus X. 345. pen. vbi diis hoc epitheton tribuitur.

εὐεργέτις, benefica VII. 237. 4. et VIII. 263. 11.

εὐερκὴς τόπος, locus bene munitus VII. 113. 9.

εὐερκῶς. ὡδὲν ὕτως ἡ φύσις εὐερκῶς κεχαράκωκε τῶν παρ' ἡμῖν, ὡς τὴν γλῶτταν VIII. 5. 2.

εὐετηρία, fertilitas, felix frugum proventus IX. 278. 2.

εὐήκοος τῷ λόγῳ VI. 141. 4.

εὐημερεῖν, felicem esse, rebus secundis vti VI. 90. 8. ἐν αὐλαῖς βασιλέων εὐημερῶντες VI. 290. 11. εὐημερεῖν ἐπὶ βήματος VIII. 497. 2.

εὐημερία, res secundae, prosperitas. δεινὴ ἡ τύχη μεταβῆψαι τὴν δοκοῦσαν εὐημερίαν VI. 396. 11. μέγα ὡς ἀληθῶς εὐημερίας ἐφόδιον εὐκρασία σώματος ἀβαπτίστου καὶ ἐλαφροῦ VIII. 735. 1.

εὐήνιος, qui facile gubernari et flecti potest. τὸ μὲν εὐγενῶς εὐτυχεῖν, ἀνδρὸς, τὸ δ' ἀνεπιφθόνως, εὐηνίου ἀνθρώπου VI. 25. 2. εὐήνιον θρέμμα καὶ πρᾷον VII. 749. vlt. εὐήνιον καὶ ἁπλοῦν καὶ τῷ λόγῳ πρᾷον καὶ ὑπήκοον ἐποιήσω τὸν θυμόν VII. 779. 11. εὐηνίοις ψυχαῖς χρῆσθαι VIII. 339. 3. vid. etiam p. 340. 5.

εὐηνίως δέχεσθαι τὴν μάθησιν VI. 30. 1.

εὐήνωρ χαλκὸς cur ab Homero vocetur VIII. 617. 9. vid. etiam p. 766. pen.

εὐθαλεῖν, virere, florere. κλήματα εὐθαλοῦντα VI. 101. 10. εὐθαλῶν κήπος VI. 327. 8.

εὐθαλὴς, bene florens. εὐθαλὴ ῥόδα VIII. 128. 7.

εὐθαρσὴς, fiducia plenus, audax. εὐθαρσεστέρους ἐποίει τοὺς κινδυνεύοντας VI. 253. pen. εἰκότως ἂν εὐθαρσὴς εὐθαρσὴς καὶ πρόθυμος ἐπὶ τὸ λειπόμενον βαδίζοις VI. 285. 5.

εὐθαρσῶς ἔχειν ὑ πρὸς πόλεμον (subaudi μόνον), ἀλλὰ καὶ πρὸς θάνατον VI. 735. 5. σκότους καὶ νυκτὸς εὐθαρσῶς καὶ ἀδεῶς ὁδεύειν VI. 881. 4. εὐθαρσῶς ἤδη τοῖς ἄλλοις συμβούλοις προσῆγον, ἠθικὰς ἐπιεικῶς ποιούμενοι τὰς λύσεις αὐτῶν VIII. 904. vlt. μάλα εὐθαρσῶς καὶ ἱλαρῶς ἀποθνήσκειν IX. 78. 13.

εὐθεώρητος, facilis perspectu, seu intellectu IX. 681. 9.

εὐθημοσύνη, apta et commoda positio VIII. 801. 12.

εὐθηνεῖν, prospera fortuna et conditione esse IX. 276. 5.

εὐθηνία, prosperitas, abundantia. τὴν ἀπὸ σιτίων φερομένην εὐθηνίαν Ῥωμαίοις μέσην λαβὼν, commeatu Romanos intercludens VII. 218. 3. et 224. 13.

εὔθοινος, qui large epulatur VII. 85. 1. vbi Herculis est epitheton.

εὐθορύβητος, qui facile ad strepitum excitandum perducitur. ζῶον εὐθορύβητον καὶ ψοφοδεές: ita vocantur anseres VII. 289. 1.

εὔθραυστος, fragilis. σκεύη κεράμεα εὔθραυστα καὶ λεπτὰ VI. 666. 2. τὸ σκληρὸν ἐν κακίᾳ, καθάπερ ἐν φαύλῳ σιδήρῳ, σαθρόν ἐστι, καὶ τὸ ἀντίτυπον εὔθραυστον VIII. 201. 11. τάῦτα τὰ σχήματα (scil. τῶν ἀτόμων) εὔθραυστά ἐστιν IX. 479. 12.

εὔθρυπτος, ideoque, ἔχει (scil. ἡ πευθὶς) μάλιστα τῶν μαλακίων εὔθρυπτον καὶ ἁπαλὸν τὸ σαρκῶδες IX. 626. 13.

εὐθυβολεῖν, recta ejaculari IX. 589. 1. et 591. pen.

εὐθύγραμμος, rectis lineis constans X. 173. 1. et 2. 174. 11. 175. 12. 13. et vlt. 176. 3. et 15.

εὔθυμος, hilaris, laetus. φειστέον, ὅπως εὐθύμου τε καὶ ἀπαρενόχλητον τὸν τῆς ζωῆς χρόνον ταῖς πενθικαῖς λύπαις διαγάγωμεν VI. 448. 9. εὔθυμόν με ποιεῖς, ὕτως οἰκοδομῶν, ὡς ἀϊδίῳ τῆς Ῥώμης ἐσομένης VI. 781. antep.

εὐθύμως φέρειν τὸν θάνατόν τινος VI. 431. 12.

εὐθύνειν, dirigere, corrigere. ἵνα μὴ δοκῶμεν εὐθύνειν τὰς τῶν ἑτέρων, ἰδίας ἀποφάσεις ταῖς ἐκείνου παραβάλλοντες VI. 582. 3. οὐχ ὑφ' ἡνίας, οὐδὲ φυτήρων, ἀλλὰ λόγῳ διὰ συμβόλων εὐθύνοντες VIII. 343. 7. εὐθύνειν τινὰ, accusare aliquem IX. 354. antep.

εὐθυπορεῖν, recta procedere IX. 528. 2.

εὐθύπορος, recta progrediens VIII. 881. 4.

εὐθυσκοπεῖν VIII. 939. 3. vid. not. 14.

εὐθυωρία, rectitudo. οἱ ἁρμάτειοι τροχοὶ, πόνῳ καμφθέντες, οὐδ' ἂν, εἴ τι γένοιτο, τὴν ἐξ ἀρχῆς δύναιντ' ἂν λαβεῖν εὐθυωρίαν VI. 6. 2. εἴπερ δεῖ τὰ τοιαῦτα μὴ κατ' εὐθυωρίαν — θεωρεῖν VIII. 904. 10. ἅπτεσθαι τῶν οὐ κατ' εὐθυωρίαν ὁρωμένων IX. 644. 7.

εὔιππος χώρα, bonis equis abundans terra IX. 138. 2.

εὔιστος, εὔιστον ψυχὴ ἑλοῦσα πόθον VI. 48. 4.

εὐκαιρεῖν, opportunitatem seu otium habere VI. 835. 5.

εὐκαιρία. τὴν εὐκαιρίαν μᾶλλον, ἢ τὴν εὐγηρίαν πανταχοῦ, καθορῶμεν πρωτεύουσαν VI. 423. 4.

εὔκαιρος, opportunus. σοφὸν εὔκαιρος σιγὴ, καὶ παντὸς λόγου κρείττων VI. 35. 8. ὁ θάνατος οὐκ εὔκαιρος VI. 421. 5.

εὐκαίρως, opportune. ταῦτα μὲν

μὲν ἄν τις ὕστερον εὐκαίρως ὑπομνήσειε VI. 497. 8. εὐκαίρως ἔχειν πρὸς ἀκρόασίν τινος VIII. 274. 8.

εὐκάματος κάματος, labor, qui libenter suscipitur VII. 830. 11.

εὐκαρπία, fertilitas. ὑπὲρ εὐκαρπίας θύων θεοῖς VII. 239. 12. vid. etiam Tom. X. 791. 5.

εὔκαρπος, fertilis, foecundus. ἀγρὸς εὔφορος καὶ εὔκαρπος VI. 217. 1. εὔκαρπος Κυθέρεια: sic vocatur Venus a Sophocle VI. 544. 11.

εὐκατάφορος πρὸς τὰς συνουσίας, ad coitum venereum procliuis VIII. 4. pen. πρὸς τὰς γέλωτας εὐκατάφοροι φύσει καὶ πρόχειροι VIII. 162. 3.

εὐκέρατος πρὸς πᾶσαν ποιότητα καὶ δύναμιν IX. 650. 2.

εὐκηλήτειρα παίδων VIII. 609. 7.

εὐκλινητος πρὸς ὀργήν, ad iram procliuis IX. 190. 5.

εὐκλεὴς, gloria abundans. ὁρᾶν, ὅπως — εὐκλεᾶ θήσει τὴν ἀκαδημίαν VI. 257. pen. ὠδεὶς ἀγαθὸς ἄξιος — πένθους, ἀλλὰ μνήμης εὐκλεοῦς VI. 435. 4.

εὔκλεια, gloria. τὸ μὲν σφαγῆναι δεινὸν, εὔκλειαν δ' ἔχει VII. 759. 5.

εὐκοίλιος, ventri conducens VI. 518. 15.

εὐκολία, facilitas VI. 469. 1.

εὔκολος κατὰ τὴν λέξιν IX. 324. 6.

εὐκόλως, facile, libenter. εὐκόλως καὶ ὀλιγώρως τὸ κακῶς ἀκούειν καὶ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων φέροντες VI. 168. 7. ὑποκοριζόμενος καὶ εὐκόλως φέρων τὴν ὠχρότητα VI. 207. 7. εὐκόλως συνεσόμενος ἑτέροις VI. 337. 9. εὐκόλως χρῆται πρὸς τὸ καλὸν αὐτῷ μέγα φρονῶν VIII. 314. 1.

εὐκόπως, facile, sine negotio VIII. 900. antep. sed vid. not. 47.

εὐκράγκη θάλασσα X. 487. 10. vid. not. 80.

εὐκρασία, bona temperies. ταῖς τῆς σαρκὸς ἡδοναῖς ἡ τοῦ σώματος εὐκρασία καὶ ὑγίεια χώραν καὶ γένεσιν δίδωσι VI. 383. 7. ποτῶν ὠφελιμώτατόν ἐστι (scil. ὁ οἶνος), — ἂν τύχῃ τῆς πρὸς τὸν καιρὸν εὐκρασίας μᾶλλον, ἢ τῆς πρὸς τὸ ὕδωρ VI. 500. vlt. καρπῶν εὐφορίαν εὐκρασία ποιεῖ καὶ λεπτότης τοῦ περιέχοντος ἀέρος VII. 318. 7. μέγα ὡς ἀληθῶς εὐημερίας ἐφόδιον εὐκρασία σώματος ἀβαπτίστου καὶ ἐλαφροῦ VIII. 735. 2. κατ' εὐκρασίαν, pro ratione bonae aëris temperiei IX. 516. pen.

εὔκρατος, bene temperatus, de vino VIII. 696. pen. et 697. 2. εὔκρατος ζώνη, zona temperata IX. 549. 4.

εὐκταῖος, optandus. τί δ' εὐκταῖόν ἐστι φρονίμῃ τρέβλωσις; X. 414. 9. vid. etiam vers. 6.

εὐκτίμενον πτολίεθρον, vrbs bene exstructa: sic vocatur Troia ab Homero VII. 424. vlt.

εὐκτὸς, optandus. τὰ εὐκτὰ παρὰ θεῶν ἠτησάμην VI. 369. pen.

εὐλάβεια, cautio. δέον πλείω ποιεῖσθαι τούτων (scil. τῶν μειρακίων) εὐλάβειαν καὶ φυλακὴν, ἢ τῶν παίδων VI. 40. 4.

εὐλαβὴς, cautus. ἦθος σιωπηλὸν, καὶ πρὸς τὰς λόγους εὐλαβὲς VIII. 342. 5.

εὐλαβητέον, cauendum est VI. 260. 13.

εὐλαβῶς, caute. δεῖ τὸν μὲν ἔπαινον ἀφελῶς τοῖς λέγουσι, τὴν δὲ πίστιν εὐλαβῶς προίεσθαι τοῖς λόγοις VI. 148. 1.

εὐλαὶ, vermes VI. 629. 4.

εὔληπτος, qui facile capitur. τοῦτο (scil. τὸ ἀκαίρως ψέγεσθαι) μάλιστα τοῖς κόλαξιν εὐλήπτους καὶ πλαγίους παραδίδωσιν VI. 243. 3.

εὐλογιστεῖν (bene ratiocinari) ἐν ταῖς τῶν κατὰ φύσιν ἐκλογαῖς X. 422. 10. vid. etiam vers. 12. 423. 5. 11. et antep.

εὐλογιστία, bona et recta ratiocinatio VI. 390. 8. X. 422. 13. et 423. pen.

εὐλόγιστος, qui bene ratiocinatur, et res probe perpendit VI. 389. 8. ἐκλογὴ εὐλόγιστος X. 422. 8. et antep. et 423. 2.

εὐλογίστως, considerate X. 420. 5.

εὔλογος. ὧδε ὡς ἄνθρωποι νόμους τίθενται, τὸ εὔλογον ἁπλῶς ἔχουσι καὶ πάντοτε φαινόμενον VIII. 174. 14. πῶς δὴ ταῦτα τὸ εὔλογον ἴσχει καὶ δίκαιον; VIII. 206. 10. ὁ ζητῶν ἐν ἑκάστῳ τὸ εὔλογον, ἐκ πάντων ἀναιρεῖ τὸ θαυμάσιον VIII. 708. 4.

εὔλογχα εἴδωλα VII. 649. vlt.

εὐλόγως, rationi conuenienter. ἡμεῖς δ' ἂν εὐλόγως τῷ πολιτικῷ παραινέσαιμεν τὰ μικρὰ ῥᾳθυμεῖν καὶ σχολάζειν VI. 514. 14. δεῖ — εὐλόγως μηδὲ τὴν κόλασιν οἴεσθαι δεῖν ἀπαυδᾶν καὶ προαπολείπειν ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις VIII. 210. 10. ἡ δύναμις αὐτῆς (vini puta), θερμότης ὅσα, πρὸς τὸ μέσον εὐλόγως δοκεῖ συνῆχθαι μάλιστα VIII. 804. 13. εὐτυχεῖ ὁ κατακρημνίζων ἑαυτὸν εὐλόγως; X. 414. 10.

εὔλυτος, dissolubilis. εὔλυτα εἶναι χρὴ θέλγητρα φρενῶν VI. 360. 2. vid. etiam vers. 8.

εὐμάθεια, docilitas. ὀξύτητα καὶ δύναμιν εὐμαθείας ἐπιδεικνύμενοι VI. 172. 11. εὐμαθείας παραδείγματα θηρίων X. 16. 13.

εὐμαρῶς, facile, libenter VI. 441. 7.

εὐμεγέθης κύλιξ, ingens poculum VI. 590. 12.

εὐμένεια, beneuolentia VI. 248. 10.

εὐμενὴς, beneuolus, amicus. ἔδει εὐμενῆ καὶ οἰκεῖον ἥκειν εἰς φιλοσοφίαν VI. 136. 3. πρόσωπον εὐμενὲς καὶ φιλάνθρωπον VI. 253. antep. λυπημένῳ μῦθος εὐμενὴς φίλων VI. 256. 1. et 387. pen. ἐκ εὐμενοῦς πρὸς φιλοσοφίαν VI. 465. 1. δοξάζουσι (scil. superstitiosi) φοβερὸν τὸ εὐμενὲς VI. 639. 6. τοῖς ἐπὶ ταὐτὸ γυμναζομένοις τέλος εὐμενεῖς ὄντες VIII. 345. 3.

εὐμενῶς, beneuole, libenter. ἐκ εὐμενῶς ἀκούειν τι VI. 557. 7. ἐπεὶ — πολλὰς (scil. δελφῖνας) ἑώρα ἀθροιζομένας περὶ αὐτὸν εὐμενῶς — VI. 615. 2. ἐκ ἧττον οἰόμενος βασιλικὸν καὶ φιλάνθρωπον εἶναι τὸ μεγάλα διδόναι τὸ μικρὰ λαμβάνειν εὐμενῶς καὶ προθύμως VI. 657. antep.

εὐμετάβολος ἄνθρωπος, mutabilis homo VI. 648. pen. εὐμεταβόλους deos esse superstitiosi putant VI. 651. 7. ζῷον φύσει εὐμετάβολον vocatur homo VIII. 111. 14.

εὐμετάθετος πρὸς ἔλεον, qui facile ad misericordiam flectitur IX. 190. 6.

εὐμετάπτωτος, mutabilis. τὸ εὐμετάπτωτον καὶ πλανώμενον τῆς γνώμης VIII. 201. pen.

εὐμετάστατος, idem. ὑγίεια τίμιον, ἀλλ' εὐμετάστατον VI. 17. 1.

εὐμεταχείριστος, tractabilis. τὸν δήμαρχον δεῖ εἶναι τοῖς πολλοῖς εὐμεταχείριστον VII. 142. 14. ἐκ εὐμεταχείριστον, ὧδε ῥᾴδιον, ἀλῶναι τὴν σωτήριον ἄλωσιν ὑπὸ τοῦ τυχόντος ὄχλου (ita enim leg. pro ὄχλῳ)

εὐλήπτους,

IX. 193. 8. λόγος ὐκ εὐμεταχείρισος ὢν, disputatio non facilis tractatu X. 204. 1.

εὐμήκης ἄνθρωπος, homo procerus VIII. 76. 6. a fin.

εὐμήχανος. εἰς σωτηρίαν καὶ φυγὴν αὐτῷ (scil. Socrati) σπουδῆς ἑταίρων καὶ παρασκευῆς εὐμηχάνου γενομένης VIII. 297. 13. ἡ φύσις ὐκ ἐφικτὸν ἔχει τῷ λόγῳ τὸ περὶ τὰς ἐνεργείας εὐμήχανον VIII. 794. 1.

εὐμηχάνως καὶ ἀνδρείως X. 444. pen.

εὐμνημόνευτος, facilis recordatu, qui facile memoria teneri potest VI. 523. 6.

εὐμοιρία, casus secundus VI. 48. antep.

εὐμορφία σώματος VI. 124. 1. ψόγῳ ἀποφαίνει (scil. Homerus) καὶ λοιδορίας ἄξιον, ᾧ μηδὲν ἐστιν ἀγαθὸν εὐμορφίας κάλλιον, ibidem vers. 11.

εὔμορφος, formosus. καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν (scil. ὁ πλοῦτος) εὔμορφόν τ' ἰδεῖν. locus Sophoclis VI. 74. 4. εὔμορφος ἑταίρα VI. 488. 5.

εὐμουσία, sonorum concinnitas IX. 575. 3.

εὐνομία, bonae et aequae leges, earumque conseruatio. αἱ πολέμοις ἀσυγγειτονικοῖς καὶ τρατείαις ἐνδελεχέσι σωφρονιζόμεναι πόλεις εὐνομίαν καὶ πολιτείαν ὑγιαίνουσαν ἠγάπησαν VI. 325. 11. ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ὑφορώμενος IX. 108. 7.

εὔνους, beneuolus. εἰς ὅμματ' εὔνου φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύ VI. 181. 8. ἴσως αὐτός σε γέγονεν εὐνούστερος VI. 421. 7. vid. not. 30.

εὐνόως διακεῖσθαι πρός τινα, beneuolo erga aliquem esse animo IX. 373. 1.

εὔογκος, grauis. θαυμάσαντες τῆς λέξεως τὸ εὔογκον καὶ τὸ λιτὸν, ἐν βραχεῖ σφυρήλατον νοῦν περιεχούσης VIII. 33. 10. τὰ εὔογκα τῶν ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν ἔλαβεν ἀναθημάτων X. 40. 6.

εὐόλισθος, lubricus IX. 482. 1.

εὐόνειρα, τὰ, laeta somnia VI. 310. pen.

εὐόργητος, ad iram procliuis VII. 627. 12.

εὐόρεκτος, desiderium ciborum excitans VIII. 636. 1.

εὔοψος, obsoniis abundans VIII. 650. 3.

εὐπάθεια. πολλὰ δ' μόνον πρὸς διατροφὴν ἄφθονα, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐπάθειαν καὶ ἀπόλαυσιν, ἀναδίδωσιν ἡ γῆ VI. 499. vlt. ὡς καὶ τῆς φύσεως ἀπαιτούσης εὐπάθειάν τινα τῷ σώματι, καὶ μεταβολὴν ἐκ τῶν πόνων VI. 501. 13. vid. etiam vers. 14. et 15. ἴδιόν τι τοῦτο τῇ ψυχῇ ταμιεῖον εὐπαθειῶν ἀποκεῖσθαι μαρτυροῦσι VIII. 675. 9.

εὐπαθεῖν, beneficia accipere. τὸ εὐπαθεῖν ὑπὸ τυράννου φοβερόν ἐστιν VI. 672. 6. εὐπαθοῦσι πρὸς ἐκεῖνο τὸ ἐράσμιον ἀληθῶς καὶ μακάριον καὶ φίλιον ἅπασι καὶ ἀγαπητὸν IX. 67. 6.

εὐπαρακόμιστος. διὰ τὸν οἶνον ὐκ ἦν εὐπαρακόμιστος τῷ λογισμῷ πρὸς τὸ συμφέρον VIII. 357. 13.

εὐπαραμύθητος, consolationem admittens: ita dicitur senex praematura VI. 420. antep. et 432. 9.

εὐπάρυφος, praetextatus VI. 209. 3. εὐπάρυφα καὶ σοβαρὰ διηγήματα περαίνοντες VIII. 164. 5. ξένος τις ὥσπερ εὐπάρυφος ἐκ κωμῳδίας VIII. 431. 9.

εὐπατρίδης, patricius IX. 316. 6.

εὐπέδιλος, bene calceata IX. 67. 13.

εὐπειθής, obsequens. τὸν θυμὸν — μετέσησε καὶ κατέσχεν, εὐπειθῆ τῷ λογισμῷ γενόμενον VI. 94. 8. οἷς ἂν εὐπειθὲς ἤδη τὸ ἄλογον καὶ πρᾷον ἢ γεγονὸς ὑπὸ τοῦ λόγου καὶ κεκολασμένον — VI. 309. 9. παραδίδωσι (scil. sal) τὴν ἄλλην τροφὴν εὐπειθῆ καὶ μαλακωτέραν τῇ πέψει VIII. 659. 2.

εὔπεπτος, facilis concoctu VI. 518. 14. et VIII. 622. 1.

εὐπερίθραυστος, fragilis. τὸ θυμικὸν καὶ μανικὸν εὐπερίθραυστόν ἐστι καὶ σαθρὸν VII. 798. vlt.

εὐπερίφορος VI. 887. 8. sed vid. not. 8.

εὐπερίχυτος IX. 757. 12.

εὐπέταλος, foliis abundans VIII. 570. 9.

εὐπέτεια, facilitas. ῥᾳδίαν καὶ λείαν καὶ δι' εὐπετείας εἶναι τὴν ὁδὸν VI. 288. 4.

εὔπλαστος, facilis formatu. εὔπλαστον καὶ ὑγρὸν ἡ νεότης VI. 10. 3. τὸ τῆς φωνῆς πνεῦμα τοῖς διδάσκουσιν εὔπλαστον ὄντως καὶ μιμητὸν ἐξαριθμεῖν καὶ ῥυθμίζειν παρέχοντες X. 52. 1.

εὔπλεκτος, facilis pulsatu. ὁμαλῷ πνεύματι καὶ λείῳ κεκραμένος ὁ χαλκὸς εὔπλεκτός ἐστι καὶ ἠχώδης VIII. 879. 6.

εὔπλοια, felix nauigatio IX. 125. 1. et X. 367. 7.

εὐπλόκαμοι Νύμφαι, pulchris cincinnis ornatae VII. 635. 9.

εὔπνους οἰκία, domus, quae salubribus auris perflatur VIII. 47. 5.

εὐποιητικός, beneficus X. 346. 10. 347. 10. et 348. 1.

εὐπορεῖν, abundare. εὐπορῶντες ἀπὸ τῶν θρεμμάτων μᾶλιστα VII. 112. 7. τυτὶ Ἐρασίστρατος ὀρθῶς πρὸς αὐτὸν ὑπόρησε VIII. 789. 3. vid. not. 14.

εὐπόριστος, parabilis, facilis acquisitu. σπέρματα πάμπολλα τῶν εὐπορίστων VI. 599. pen. vid. etiam T. VIII. 789. 6. ibique not. 17.

εὐποτμία, felicitas VI. 451. 1.

εὔποτμος, felix, beatus VI. 455. 9.

εὐπραγία, fortuna secunda. δεῖ μήτ' ἐν ταῖς εὐπραγίαις περιχαρεῖς, μήτ' ἐν ταῖς συμφοραῖς περιλύπους ὑπάρχειν VI. 24. 14.

εὐπραξία, idem. ἡ βροτῶν τ' εὐπραξία τῶν τὰ ἐλάχιστα γίνεται λυπουμένων VI. 132. 7.

εὐπρεπής, decorus, speciosus. μέλλησις προμηθὴς ἐνομίσθη δειλία εὐπρεπὴς VI. 206. 13. δεῖ, ὡς νοσήματος ὐκ εὐπρεποῦς, τῆς ἁμαρτίας τὴν νουθέτησιν καὶ ἀποκάλυψιν ἀπόῤῥητον εἶναι VI. 261. 7. γυνὴ τὸ εἶδος εὐπρεπὴς VI. 533. 12. et ita γυνὴ εὐπρεπὴς κακῶς ἀκούσα pag. 534. 2.

εὐπρόσδεκτος, acceptus, gratus IX. 196. vlt.

εὐπροσήγορος, affabilis. εὐπροσήγορος φιλανθρωπία VI. 456. 7. εὐπροσήγορος καὶ κοινὸς ὢν πελάσαι καὶ προσελθεῖν ἅπασιν IX. 273. 7.

εὐπρόσωπος, formosus. Κριτόβουλον ὁ Σωκράτης εὐπροσωπότατον ὄντα προκαλούμενος εἰς σύγκρισιν εὐμορφίας, ἔπαιζεν, ὐκ ἐκλεύαζεν VIII. 501. vlt. τοῖς εὐπροσωποτάτοις τῶν ἐπιθέτων — τὰ πράγματα γανοῦν εἰωθώς VIII. 722. 10. λευκὰς καθάπερ γαλάνας εὐπρόσωπος σφᾶς παρηΐσαν ἔρωτες ναΐας κληῖδος χαράξει πόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν IX. 187. 9. vid. nott. 10. et 11.

εὐπτόητος πρὸς ἅπαν, qui quavis

vis re terretur et percellitur VIII. 543. 1.

εὑρεσιλογεῖν, verba comminiſci. εὑρεσιλογῶν ἀπιθάνως VI. 112. 11. ταῦτα ἡμῶν εἰς τὸ προκείμενον εὑρεσιλογούντων VIII. 473. 7.

εὑρεσιλογία, inuentio verborum VI. 99. 8. et VII. 629. vlt. vbi vid. not. 46.

εὑρεσιολογία, idem X. 417. 3. et 424. 3.

εὑρετικὸς, aptus ad inueniendum aliquid. ὁ φιλήκοος καὶ φιλολόγος ἀεί τινος αἰτίας εὑρετικὸς ἔσται, δι' ἣν ἐκ ἀπὸ τρόπου τῶν λεγόντων ἕκαστον ἐπαινῶν φανεῖται VI. 163. 8. ὁρμὴν ἐμποιεῖν εὑρετικὴν καὶ ὄρεξιν ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν VI. 175. 13. ἦν Λαμπρίας — ἐν τῷ πίνειν εὑρετικώτατος αὐτὸς αὑτῷ καὶ λογιώτατος VIII. 462. 12.

εὑρετὸς, inueniendus. τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ ζητῶ. e Sophocle VI. 369. antep. vid. etiam verſ. vlt.

εὑρησιλογία, idem, quod εὑρεσιλογία VIII. 603. 10. et X. 275. 6.

εὐρεῖν, bene fluere, ſeu procedere. τελειότης βίου κατὰ φύσιν εὑροῦντος VI. 88. 7. κατὰ βίον εὑροῦντες VI. 126. 13. τὸ ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον εὐθὺς ἀντιφράττει τὴν ὁδὸν τοῖς ἐπιπλεῖσον εὑρούσῃ τῇ κακίᾳ χρωμένοις VIII. 167. 14.

εὖροια. εὖροιαν ἡ ὑγρότης ἴσχει VIII. 587. 12.

εὐῤῥοος, bene fluens VI. 82. 7.

εὐρυεδὴς, late patens, epitheton terrae. εὐρυεδῆς ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονὸς VIII. 965. 5. et X. 380. 10. vbi pro αἰνύμεθα legitur ἐδόμεθα.

εὐρυθμία, concinnitas. ἡ τῶν σωμάτων εὐρυθμία VI. 26. 11. ἐπὶ τῶν λόγων ἐστί τις εὐρυθμία καὶ περὶ τὸν λέγοντα καὶ περὶ τὸν ἀκροώμενον, ἂν ἑκάτερος τὸ προσῆκον αὑτῷ φυλάττῃ VI. 166. 6. ἰατρὸν σάρκα τέμνοντος, εὐρυθμίαν τινὰ δεῖ καὶ καθαριότητα τοῖς ἔργοις ἐπιτρέχειν VI. 248. pen. ἐμμελείας καὶ εὐρυθμίας δημιουργός: ſic vocatur muſica VI. 638. 3.

εὐρύθμως, concinne VI. 166. 5.

εὐρυχωρία, latum et amplum ſpatium. τοῦτο τῷ κόλακι πολλὴν μεταξὺ τῆς φιλίας εὐρυχωρίαν δίδωσιν VI. 178. 2.

εὐρώεις, ſitu et putredine obſitus IX. 709. antep.

εὐρὼς, ſitus, putredo. τὸν ἐντὸς εὐρῶτα τῆς ψυχῆς καὶ ζόφον ἐκ ἐκτεθέρμακεν, ὐδ' ἐξέωκε διὰ φιλοσοφίας VI. 176. 3.

εὔρωστος, robuſtus. τὸν λόγον ἐκ ἄνοσον μόνον, ἀλλὰ καὶ εὔρωστον, εἶναι δεῖ VI. 22. 4. εὔρωστος τῇ ψυχῇ VIII. 359. 3.

εὐρώστως καρτερεῖν τὸ ψύχος X. 763. 1.

εὔσημος. χρηστῶν καὶ πονηρῶν εὔσημος διάκρισις VIII. 870. 2. τὴν φωνὴν ἔφη, τὴν ἔξωθεν εἰσω κατιοῦσαν, συνέχεσθαι καὶ διαμένειν εὔσημον VIII. 875. 1. ἐγὼ εὐσημότατα δηλοῦσθαι τὴν Πλάτωνος οἶμαι γνώμην ἐν τούτοις τοῖς ἀριθμοῖς X. 238. 6.

εὐσήμως X. 227. vlt.

εὔσηπτος, facile putreſcens, de aqua dictum VIII. 892. 9. 893. 14. 894. 3. εὐσηπτότερά ἐστι (ſcil. τὰ ὄμβρια ὕδατα) τῶν ποταμίων καὶ φρεατιαίων IX. 613. 5.

εὐστάθεια, ſtabilitas, bonus habitus. σαρκὸς εὐστάθεια VI. 513. 3. συνεῖναι (ſcil. τοῖς ἀνδράσι, maritis) μετ' εὐσταθείας καὶ πραότητος VI. 546. 11. ὐκ ἔστι χρημάτων ὤνιον — εὐστάθεια VIII. 77. 4.

εὐσταθεῖν, conſtantem, ſtabilem eſſe. πνευμάτων ὄντων, ὐκ εὐσταθοῦσιν οἱ ὄρνιθες, vno eodemque in loco non permanent VII. 134. 13. ἐν σώματι ψυχὴν εὐσταθοῦντι καὶ ταῖς περὶ σώματος ἐλπίσι τἀγαθὸν θεμένην ὐκ ἔστιν ἄφοβον καὶ ἄκυμον διεξαγαγεῖν X. 485. 1.

εὐσταθὴς καὶ βάθος ἔχων ἀνὴρ VI. 159. 11.

εὐσταθῶς IX. 715. 2.

εὐσαλὴς. εὐσαλὲς τὸ σῶμα καὶ κῦφον ἐν εὐδίᾳ παρασκευάζοντες VI. 470. 7. δεῖ τὸ σῶμα διατηρεῖν εὐσαλὲς VI. 484. 8. εὐσαλῆ καὶ κοῦφα ταῖς ψυχαῖς βούλονται περικεῖσθαι τὰ σώματα VII. 391. vlt. τὸν ὄγκον εὐσαλεῖς VIII. 231. 14.

εὐσύμαχος, ventri conducens et ſalubris. μᾶλλον ἔμπειρον εἶναι προσήκει τῶν εὐσυμάχων, ἢ τῶν ὐκ εὐσυμάχων VI. 518. 11. 12. τὸ εὐσύμαχον — ποιεῖ βρωτικωτέρους ἡμᾶς καὶ ποτικωτέρους VIII. 634. 7.

εὐσυμία. τὰ ὑφαλμυρίζοντα μετρίως τῶν σιτίων δι' εὐσυμίαν πᾶν οἶνο γένος ἡδὺ τῇ γεύσει καὶ λεῖον ἐπάγει VIII. 658. 14. αἱ τῶν ἐφαλίμων βρωμάτων εὐσυμίαι καὶ δριμύτητες VIII. 741. 2.

εὔσομος. τοὺς ἵππους οἱ καλῶς τρέφοντες εὐσόμους τῷ χαλινῷ παρέχουσι VI. 141. 3. εὔσμά μοι κείσθω VII. 642. 10. τὰ εὔσομόν τι καὶ δηκτικὸν ἔχοντα VIII. 516. pen.

εὐσόμως κεῖσθαι περὶ τῶν θείων IX. 403. 6.

εὐσοχεῖν, bene coniicere VIII. 440. 10.

εὐσοχία, facultas bene coniiciendi. εὐσοχίας καιρῷ δεομένη παῤῥησία VI. 276. 1.

εὔσοχος πρᾶξις εἰς τὰ κοινὰ, actio in ſalutem reipublicae ſuſcepta IX. 286. 6.

εὐτροφία. τὸ μετ' εὐτροφίας ὀξὺ πρὸς τὰς ἀπαντήσεις VIII. 32. 12. ὐ παντὶ λογικῷ μέτεστιν ὥσαύτως τῆς εὐρομένης τὸ ἄκρον εὐτροφίας καὶ ὀξύτητος X. 14. 2.

εὔτροφος, flexilis. εὐτρόφως καὶ μαλακὰς ὥσπερ ἡνίας ἐνδιδόναι VIII. 326. antep. ψυχὴ ἀνθρώπου — μακρῷ πάντων ὀργάνων εὐτροφώτατόν ἐστιν VIII. 327. 6. εὐτροφώτατον ζῶον IX. 197. 12.

εὐσυκοφάντητος, calumniis obnoxius VIII. 827. 14.

εὐσυνάλλακτος, reconciliabilis. ὐκ εὐσυνάλλακτοι πρὸς ἀκρόασιν ὄντες VI. 154. pen.

εὐσχημοσύνη, decorum VIII. 456. 1.

εὐσωματεῖν, corpore bene valere. εὐεξίας ἐπ' ἄκρον εὐσωματήσης ἀφαιρεῖντες VII. 85. 4. εὐσωματεῖν τοῖς μεγέθεσι καὶ αὐξάνεσθαι dicuntur arbores VIII. 538. 10.

εὐτάκτος βίον γυνὴ, quae vitam agit pudicam et caſtam IX. 4. 2.

εὐτάκτως ἐκπλῆσαι τὸν τῆς βίου χρόνον VI. 455. 6.

εὐτείχεος, bonis muris munitus, epitheton Troiae VI. 103. 2. et VIII. 141. 17.

εὐτεκνεῖν, multos liberos parere VII. 124. 9.

εὐτέλεια διανοήματος VI. 145. 11. σὺν εὐτελείᾳ καὶ μετριότητι κεκοσμημένη VI. 570. pen.

εὐτελὴς καὶ ταπεινὸς VI. 207. 2. ἀεὶ ὑγιεινότερα σώματι τὰ εὐτελέστερα VI. 470. 2. τὸ δεῖπνον εὐτελέστερόν τι τῆς συνήθους VI. 570. 4.

εὐτελίζειν, vile reddere X. 425. vlt.

εὐτοκεῖν, facili et felici partu defungi VII. 139. 4.

εὐτοκία,

εὐτοκία, facilis et felix partus. λέγεται ἡ σελήνη πρὸς εὐτοκίαν συνεργεῖν VIII. 615. 1. εὐτοκίαι γυναικῶν IX. 706. antep.

εὔτολμος, audax. ἔργῳ Ἄρηος εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι IX. 463. 5.

εὐτόλμως VII. 376. 4. sed vid. not. 56.

εὐτονεῖν, audere VIII. 104. 12. et 113. 4.

εὐτονία καὶ θερμότης πνεύματος VI. 323. pen. ὑ τοσοῦτον εὐτονίας ὑφαιρεῖ ἡ θερμολυσία καὶ ῥώμης, ὅσον ὠφελεῖ πρὸς ὑγίειαν VI. 498. 3.

εὔτονος, validus, intentus VII. 740. 10.

εὐτράπεζος ἀγορά, forum rebus ad victum pertinentibus abundans VIII. 651. 2.

εὐτραπελία, vrbanitas. σκῶμμα ἀνύβριστον ἐν παιδιᾷ τινι μετ' εὐτραπελίας ἀφειμένον VI. 168. 13. μετὰ εὐτραπελίας ζῶν καὶ χάριτος VI. 192. 9. ἄγασθαι τὴν εὐτραπελίαν τινὸς καὶ τὴν σύνεσιν VIII. 490. 3.

εὔτρεπτος, mutabilis VIII. 537. 4.

εὐτροπία ἡ περὶ τὸ ἦθος VII. 949. pen. sed vid. not. 5.

εὐτροφεῖν, augescere, de cepis dictum VII. 394. 11.

εὔτροχος κύκλος, circulus volubilis X. 244. vlt. et 270. 8.

εὐτύχημα, casus secundus. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔτω μέγα, ὅσ' ἐξεπαίρει μεῖζον, ἢ χρεών, φρονεῖν VI. 390. 1.

εὔυδρος, aquis abundans. εὔυδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθου IX. 454. 1.

εὐφεγγής, bene splendens, epitheton lunae VI. 615. 9.

εὐφημεῖν, verbis bene ominatis vti. τὸν θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων. ex fragmentis Euripideis VI. 231. 3. ὃκ εὐφημήσετε, γάμων ὄντων; IX. 90. 6.

εὐφημία, fausta et bene ominata oratio. τοιαύταις εὐφημίαις χρῶντων VI. 125. 8. τὸ κεφάλαιον τῆς ἀνθρωπίνης εὐφημίας καὶ δικαιώσεως VI. 375. 11. τῆς τε σῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἑαυτῆ τὴν πρέπουσαν εὐφημίαν ἔχων VI. 456. 9. ἀδιάλειπτος πρὸς τὸν ἀεὶ χρόνον εὐφημία VI. 462. antep.

εὔφημος, bene ominatus. τιμὴν ἀποδιδόναι εὔφημον VI. 314. 14. δάκνυσι μᾶλλον οἱ διὰ τῶν εὐφήμων ὀνειδίζοντες VIII. 503. 11.

εὐφορβία, bona pastio VII. 133. 11.

εὐφορία, fertilitas agrorum X. 769. 3.

εὔφορος καὶ εὔκαρπος ἀγρὸς, fertilis ager VI. 217. 1. ὥστε παντελῶς ἔν γε τούτοις εὐφορωτάτην εἶναι τὴν διαφοράν VI. 232. antep. sed vid. not. 94.

εὐφόρως ἔχειν πρὸς τὰ κρύη καὶ τὰς χειμῶνας, frigus hybernum facile tolerare posse VIII. 582. 6.

εὐφρόνη, nox. ἥλιος μὴ ὄντος, ἕνεκα τῶν ἄλλων ἄστρων εὐφρόνην ἂν ἡγόμεν. dictum Heraclitι VI. 370. pen. vid. etiam Tom. IX. 766. 11. vbi idem Heraclitι dictum ita effertur: εἰ μὴ ἥλιος ἦν, εὐφρόνη ἂν ἦν. εὐφρόνη cur nox dicta sit VIII. 70. 10.

εὐφρόνως καὶ μετρίως φέρειν τὰς εὐπραγίας VI. 389. antep.

εὐφροσύνη, laetitia. ἔργα δὲ κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα, καὶ Διονύσου, καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας. dictum Solonis VI. 591. 7.

εὐφυὴς, ingenio valens, bona indole praeditus, aptus. ὁ πιθανὸς ἦν, ἀλλ' εὐφυὴς ψευδῶν δημιουργὸς VI. 56. 9. τὸν ἐκ φιλοσοφίας ἐμφυόμενον εὐφυέσι νέοις δηγμὸν αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἰᾶται VI. 170. 6. ὁρμητήριον ἐφ' ἡμᾶς εὐφυὲς ἔχων τὴν φιλαυτίαν dicitur adulator VI. 178. 3. εὐφυὴς ποιητὴς VI. 199. 10. εὐφυὴς νέος VI. 303. 7. ὁ τῆ κρείττονος νῆς ἄγει τὴν εὐφυᾶ ψυχὴν VIII. 326. 9.

εὐφυία, generosa stirps VI. 241. 8.

εὐφυῶς ἐπιτίθεσθαι τοῖς καθεύδουσιν, ἢ ῥᾳθύμως φυλάσσουσι VI. 883. 7.

εὐφωνία, bona vox seu pronunciatio IX. 335. 12.

εὔφωνος. οἱ συγγράφοντες ἐξάγγελοί τινες εἰσὶ τῶν πράξεων εὔφωνοι VII. 369. antep. τὸν Κύκλωπα Μούσαις εὐφώνοις ἰᾶσθαι φησὶ τὸν ἔρωτα φιλόξενος VIII. 461. 6. et ita Μούσαις εὐφώνοις ἰωμένη τὸν ἔρωτα Tom. IX. 56. pen. vbi de Sapphone dicitur. εὔφωνος dicitur Aeschines orator, bona voce praeditus IX. 343. 16.

εὔχαρις, gratiosus IX. 261. 6.

εὐχείρωτος, facilis superatu et expugnatu VI. 892. 1. δεξόμενος Ἀχιλλεα, καὶ παρέξων ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ τοῖς ἀνδράσιν εὐχείρωτον VIII. 281. 2.

εὐχέρεια ἡ περὶ τὰς ἐπαγγελίας VI. 236. 3.

εὐχερὴς, facilis, procliuis. λήσεται πρὸς πολλὰ τῶν φαύλων εὐχερὴς γενόμενος VI. 92. 14. εὐχερὴς πρὸς ὀργὴν VI. 648. vlt.

εὐχερῶς, facile, promte VI. 206. 1.

εὐχρηστεῖσθαι, beneficiis frui. τί κοπιᾶτε ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολλάκις εὐχρηστούμενοι VI. 704. 8.

εὐχρηστία. μετ' εὐχρηστίας ἔκασα πράττειν VI. 325. vlt. vid. not. 15.

εὔχρηστος, vtilis. τὰ εὔχρηστα τῆς φιλίας δύσχρηστα γίνεται διὰ τὴν πολυφιλίαν VI. 357. 11. ἡδέως ἂν πυθοίμην, πρός τί γέγονεν εὔχρηστος ἢ κακία τοῖς ὅλοις; VI. 399. 5. vid. etiam p. 400. 1.

εὐχρήστως, vtiliter X. 319. 3. et vlt.

εὐχυμία, bonus succus VIII. 726. 2.

εὔχυμος, bonum succum habens. ἐνδυομένη ἔξωθεν ἡ ὑγρότης εὐχυμότερα ποιεῖ καὶ τροφιμώτερα τῷ ἐγχαλᾶσθαι τὰ ἐντός VIII. 752. 6.

εὐψυχία φιλοκίνδυνος, animi fortitudo periculis promte se obiiciens VIII. 318. 2.

εὐψύχως φέγειν τὰς ἀλγηδόνας, dolores fortiter perferre VII. 218. 11.

εὐώδης, bene fragrans. ἐπινοῆσαι τὰ ἀνθηρὰ καὶ εὐώδη τῶν φύλλων VI. 151. 1. ἀρώματα τρίβωνας εὐώδεις καὶ ῥάκια ποιεῖ VI. 380. 6.

εὐωδία, bona fragrantia. τῷ χρωτὶ θαυμαστὴν εὐωδίαν ἐπιπνέουσα ἀφ' ἑαυτῆς VII. 408. 4.

εὔωνος, vilis. εὔωνον ἁμαξίαν διώκοντες VI. 14. 7.

εὐωχεῖν, laute excipere. τοῦτον (scil. murem) εὐωχεῖ τὰ σὰ λείμματα καὶ τρέφει VI. 289. 13. in medio εὐωχεῖσθαι, laute epulari, genio indulgere VI. 414. 2. VII. 220. 12. et 222. 9. ψυχὴ λόγοις εὐωχουμένη καὶ μαθήμασι καὶ ἱστορίαις, καὶ τῷ ζητεῖν τι ἀκούειν τῶν περιττῶν VIII. 676. 6.

εὐωχία, conuiuium, epulae lautae.

tae. λαμπρὰς εὐωχίας συνίσασθαι μετὰ μυσαρῶν καὶ τῆς ἄλλης διαχύσεως VI. 436. pen. εὐωχίαν τινὰ καὶ θοίνην παρασκευάσαντες VII. 14. 1.

ἐφάλλεσθαι τοῖς ἵπποις, in equos insilire equitandi ergo VI. 526. 6.

ἔφαλμος, salsus. ἔφαλμα βρώματα VIII. 741. 1.

ἐφάμιλλον, τὸ, aemulandi studium VI. 583. pen.

ἐφανδάνειν, placere, gratum esse VIII. 343. vlt.

ἐφαπλῶσθαι. σκότος ἐφήπλωται πολυφάντασον VI. 636. pen.

ἐφάπτεσθαι, attingere. ποτὲ μὲν αὐτῶν ἐκείνων ἐφαπτόμενοι τῇ ἐννοίᾳ VI. 81. 3. μὴ καθαρῷ καθαρῷ ἐφάπτεσθαι μὴ δ' ἀεμιτὸν ἢ VI. 412. 6. ὁ Σκύθης, ὅταν πίνῃ, πολλάκις ἐφάπτεται τῷ τόξῳ VI. 503. 13. ἀμφοτέρως ἂν οἰκείως ἐφάπτεσθαι δόξειεν VI. 507. 13. τὸ προσπίπτον, ὦ φθόγγοι, ἀλλὰ λόγοι, ἄν τις εἰκάσειε δαίμονος ἄνευ φωνῆς ἐφαπτόμενον αὐτῷ τῷ ὑηλυμένῳ τῶν νοῦντος VIII. 326. 5.

ἐφαρμογή, conuenientia IX. 119. vlt.

ἐφαρμόζειν, adaptare, accommodare. ταῦτ' ἐν διανοίᾳ τις ἔχων, — πρὸς πάντα τὰ τῶ βίω πράγματα ῥᾳδίως ἐφαρμόζειν δυνήσεται VI. 443. 5. μετὰ τὸν πάτριον θεσμὸν, οὗ ὑμῖν ἡ τῆς Δήμητρος ἱέρεια συνειργνυμένους ἐφήρμοσεν, — VI. 522. 2.

ἐφαρμοστέον, accommodandum est VI. 124. 12.

ἐφεδρεύειν, insidiari. ἐφεδρεύει σὺ τοῖς πράγμασιν ἐγρηγορὼς ὁ ἐχθρὸς ἀεὶ VI. 324. 5. ἐφεδρεύει τῇ νυκτὶ νήφων Κριτίδας καὶ Ἀρκεσος VIII. 318. 14.

ἔφεδρος. ὥσπερ ἔφεδρον ἀνίσταμι τὴν τελευταίαν ἀπορίαν VIII. 202. pen.

ἐφεκκαιδέκατον X. 236. 15.

ἐφέλκεσθαι γυναῖκα ἄκυσαν VI. 546. 12. τὸ λυπηρὸν εἶναι τοῖς κεκλημένοις φεύγειν δοκῶν, μᾶλλον ἐφέλκεται καθ' αὑτό VIII. 440. 4.

ἐφέπειν, sectari. τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων VI. 118. 2. et 4. et γεωργίαν ἐφέποντες vers. 7.

ἐφεπτακαιδέκατον X. 236. 14.

ἐφέρπειν. εὐδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις δείκνυσι (scil. ἡ ψυχὴ) τερπνῶν ἐφέρπουσαν χαλεπῶν τε κρίσιν. ex Pindaro VI. 458. pen.

ἔφεσις, desiderium. θειότητος ὄρεξίς ἐστιν ἡ τῆς ἀληθείας, μάλιστα δὲ τῆς περὶ θεῶν ἔφεσις VII. 387. 3.

ἐφέσιος οἰκέτις: sic vocatur columba a Sophocle X. 4. 3.

ἐφετμή, mandatum, iussum VI. 110. 10. et antep.

ἐφήδεσθαι, delectari aliqua re VIII. 500. pen. ἐφηδόμενος τῷ τῶ Μακεδόνος θανάτῳ IX. 368. 2.

ἐφηδύνειν, suaue reddere. τὴν φωνὴν ἐμμελείαις τισὶ καὶ μαλακότησι καὶ περιάσεσιν ἐφηδύνοντες VI. 150. 1. ὥσπερ ἄλσι τοῖς λόγοις ἐφηδύνουσι τὴν διατριβὴν καὶ τὴν πρᾶξιν, ἐν ᾗ τυγχάνουσιν ὄντες VIII. 46. 2. τὸ τὴν τροφὴν ἐφηδύνον VIII. 656. 3.

ἐφηλις, macula faciei ex solis ardore contracta VIII. 470. 1.

ἐφημέριος ἀμβροσία, ambrosia, qua quis quotidie fruitur IX. 701. 13.

ἐφήμερος, vnum diem durans. ἐφήμερος καὶ ἀψίκορος καὶ ἀβέβαιος ὅσα ὁμιλία καὶ χάρις VI. 70. 1. ἐφήμερον καὶ ἄκαρπον ἔργον: sic vocatur sertum e floribus contextum VI. 151. 2. ὁ ὕλβος ὁ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος. dictum Euripidis VI. 394. 12. et paulo ante: ἀνθρώπων ὄντως θνητὰ καὶ ἐφήμερα τὰ σώματα; vers. 6. νῦσοι ἀνθρώποισιν ἐφήμεροι, i. e. a quibus interdiu inuaduntur: ex Hesiodo VI. 400. vlt. δαίμονος ἐπιπόνου καὶ τύχης χαλεπῆς ἐφήμερον σπέρμα: sic vocatur genus humanum VI. 439. 9. ἐφήμεροι ψυχαὶ VIII. 218. vlt. ἐφήμερος καὶ ἀβέβαιος δόξα IX. 269. 14.

ἐφθημέροι ἀνοχαὶ, induciae in septem dies pactae VI. 833. 9.

ἐφθημιμερὴς in versibus quid sit X. 811. 5. et 11.

ἐφθὸς, coctus. ὃ παρὰ Λύδιον ἄρμα πεζὸς ἰχνεύων, ἀλλὰ παρὰ χρυσὸν ἐφθὸν VI. 239. 12. ἐφθὰ βρώματα VI. 481. 2. ὧν τὰ ἐφθὰ προσφέρεσθαι VI. 499. 7.

ἐφίδρωσις, sudatio. τὰς φύσεις καὶ ἐφιδρώσεις οἴνῳ καταπαύσιν VIII. 586. vlt.

ἐφιέναι, immittere. τὴν παῤῥησίαν ἀθρόως ἐφιέντες αὐτοῖς VI. 252. 13.

ἐφικνεῖσθαι, peruenire, assequi. ἡ μίμησις, ἂν τε περὶ φαῦλον, ἂν τε περὶ χρηστὸν ἐφίκηται τῆς ὁμοιότητος, ἐπαινεῖται VI. 62. 11. οἱ φαῦλοι ζωγράφοι, τῶν καλῶν ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀσθένειαν VI. 195. antep. ὅπου μὴ ἐφικνεῖται ἡ λεοντῆ, προσραπτέον εἶναι ἐκεῖ τὴν ἀλωπεκῆν. dictum Lysandri VI. 721. 13.

ἔφιππος, equestris. ἔφιππος εἰκὼν γυναικὸς VII. 28. 2. ἔφιππος εἰς τὸν τόπον τοῦ χάσματος ἠνέχθη VII. 221. 12. ἔφιππον ἑαυτὸν ἔῤῥιψεν εἰς τὸ χάσμα VII. 222. 6.

ἐφιστάναι. νυκτάζοντα, πρεσβείας παρούσης, ἐπέστησεν ἐξεγείρων VI. 263. 2. ἐπιστήσαντος (cum attentum fecisset) τῷ λόγῳ τὸ συμπόσιον VI. 598. 8. ἐπιστῆναι λαμπραῖς τραπέζαις καὶ ποικίλοις ἐδέσμασι VIII. 312. 5.

ἐφιστὸν VIII. 313. 8. vid. not. 86.

ἐφοδεύειν τὰ ὅπλα καὶ τὰ τείχη IX. 124. 14.

ἐφοδιάζειν, viatico instruere VII. 297. vlt.

ἐφόδιον, viaticum, adminiculum. ἔνιοι καὶ πατρίδος στέρησιν, καὶ χρημάτων ἀποβολὴν, ἐφόδιον σχολῆς ἐποιήσαντο καὶ φιλοσοφίας VI. 323. 11. εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐφόδιον τῆς ἀπληστίας, τὴν ἀπεψίαν, ἔχοντες VI. 478. 5. ὡς μὴ μόνον τῷ ζῆν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀποθνήσκειν, τὴν τροφὴν ἐφόδιον οὖσαν VI. 609. 12.

ἐφορᾶν, inspicere, curam gerere alicuius VIII. 351. 13.

ἐφορεύειν, ephori munere fungi VI. 726. antep.

ἐφορμᾶν, impetum facere, irruere. ἀφειδῶς ἐφορμῶν πρὸς τὰς πολεμίους VI. 453. 13.

ἐφυβρίζειν, insultare, contumelia afficere VI. 299. 2. ταῦτ' ἔχω, ὅσα' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, libidinose egi. Sardanapali epitaphium VII. 307. vlt. et VIII. 157. 15. ἐφυβρίζειν τὴν ἀμαθίαν τινὸς VIII. 288. antep.

ἐφυλακτεῖν, allatrare. τοῖς ἁμαρτήμασι κυνὸς δίκην ἐφυλακτοῦσαι καὶ ἀκολουθοῦσαι, scil. αἱ δικαιώσεις αἱ παρὰ ἀνθρώπων, poenae humanae, oppositae diuinis VIII. 179. 3. vid. etiam Tom. X. 40. pen. vbi dicitur de cane furem allatrante et persequente.

ἐχέγγυος, praes. ὡς τῶν ἱερῶν σωτηρίων καὶ καλῶν, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν ἐχεγγύων αὐτῷ γεγονότων VIII.

VIII. 352. pen. τὰς τάσεις καὶ συνοχὰς, καὶ νεύσεις ἐκείνας, ὡς ἐὲν ἐχέγγυον εἰς σωτηρίαν ἐχούσας, ἀφῆκας X. 358. 7.

ἔχειν. λόγον τινὸς διὰ γράμματος ἔχειν VIII. 785. 2. ἔχεται ἕκασος ἀδικήσας τῇ δίκῃ VIII. 194. antep. λύπῃ σχεθεὶς, moerore correptus X. 776. antep. ἔχεσθαι in medio, tenere, amplecti. φιμὶ δεῖν τῆς ἀδιαφθόρου καὶ ὑγιαινούσης παιδείας ἔχεσθαι VI. 18. 10. τῶν πρὸς τὸ ἦθος εἰρημένων ὠφελίμως ἔχεσθαι VI. 108. 10. μάλιστα τῶν ἁμαρτιῶν ἔχεται ὁ ἐχθρὸς, καὶ ταύτας ἐξιχνεύει VI. 324. 16. ὃ δεῖ προσπαίσαντας, καθάπερ παῖδας, ἐχομένους τῆς πληγέντος, βοᾶν VI. 429. 1.

ἐχέκολλον, gluten VII. 879, 4. et X. 28. 16.

ἐχεμυθία, taciturnitas. πρόχειρα ἔχειν τὰ τῆς ἐχεμυθίας ἐγκώμια VIII. 31. 14. ἐχεμυθία Pythagorica VIII. 62. 8. 906. vlt. et 907. 7.

ἐχενηΐς, remora, nomen piſcis, qui naues detinere credebatur VIII. 539. 1. 5. et 8. et 541. 2. et 12.

ἐχέτλη, ſtiua VI. 646. 7.

ἐχέφρων, prudens, cordatus VI. 109. antep.

ἐχθαίρειν, inuiſum reddere. παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα VI. 91. 12. odio proſequi VIII. 664. 14.

ἔχθεσθαι, odio proſequi. ὡς ὑ δικαίως θάνατον ἔχθοντο βροτοί. verſus Aeſchyli VI. 404. 3.

ἐχθραίνειν, idem VII. 434. 5.

ἐχθρῶς. οἱ πρὸς τὰς ἐλέγχοντας καὶ νουθετοῦντας ἐχθρῶς καὶ ἀγρίως διατιθέμενοι VI. 305. 7.

ἐχινόπους. ὡς ἂν ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ἄνωνιν φύοντας μαλακῶν ἄνθεα λευκοίων VI. 161. vlt. VII. 892. 7. et VIII. 458. 10.

ἐχῖνος, erinaceus VI. 371. antep. χερσαῖος ἐχῖνος VIII. 664. 14.

ἔχις, vipera VIII. 234. 1.

ἐχομένως, deinceps, continuo VIII. 250. pen.

ἐχυρὸς, munitus, firmus. ἐν νοσήμασι καὶ παθήμασιν ἀκάμπτους διαμένειν καὶ ἐχυρὰς καὶ δυσμεταθέτους VIII. 118. 7.

ἐωλοκρασία τις ὕβρεως, ἢ ὀργῆς ἐν οἴνῳ γενομένης VI. 560. 4.

ἔωλος, pridiana crapula adhuc obrutus VI. 488. 6. ἐνίοις ἐπίδοξος ἦμεν ἔωλα (vetuſta, obſoleta) παραθήσειν πράγματα VIII. 684. 4.

Z.

ζάκλον, nomen herbae X. 794. pen.

ζάκορος, aedituus VII. 105. 10.

ζάλη, agitatio maris, procella VI. 480. 7. vbi copulatur cum χειμῶνι. ζάλαι ἀνέμων X. 129. 6.

ζαφλεγὴς, admodum vigens. ἄλλοτε μέντοι ζαφλεγέες τελέθουσιν (ſcil. homines) ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες. ex Homero VI. 397. pen.

ζείδωρος, vitam donans, epitheton Veneris apud Empedoclem IX. 31. 11. ζείδωρον καὶ μητέρα καὶ τροφὸν ἀποκαλοῦντες ἐκείνην, ſcil. τὴν ὀρῦν καὶ φυγὸν X. 130. vlt.

ζεῖν, feruere. ὠμῇ καὶ ζεούσῃ τῇ τροφῇ βαρύνειν τὴν πέψιν VI. 505. vlt.

ζέσις, feruor, fluctuatio. ζέσεις θαλάσσιαι VII. 567. 8. ποιεῖν τινὰ δοκεῖ ζέσιν ἐν ἀρχῇ καὶ τάραξιν ὁ ἔρως IX. 83. 7. ἡ ζέσις ὑπὸ θερμότητος IX. 636. 13.

ζεσὸς,

ζεσὸς, feruida indole praeditus, dicitur lychnis gemma X. 706. 1.

ζεῦγμα τῦ Ἴστρυ, pons, ſuper Iſtrum fluuium factus VI. 666. 9.

ζευγνύναι, iungere. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας VI. 363. 5. vid. etiam Tom. IX. 61. 2. Ξέρξης βαρὺν ζεύξας θαλάσσης αὐχέν' Ἑλλησποντίας VI. 420. 11.

ζεῦγος φιλίας, par amicorum VI. 349. antep. ſed vid. not. 21. de bigis dicitur ζεῦγος VI. 554. antep.

ζῆλος περιμανὴς φιλοσοφίας VI. 191. vlt.

ζηλοτυπεῖν, aemulari. ζηλοτυπῶν τὸν τρίβωνα καὶ τὴν πήραν IX. 127. 1.

ζηλοτυπία VI. 540. 12. αἱ πρὸς τὰς ἄνδρας διαφοραὶ καὶ ζηλοτυπίαι VI. 543. 5.

ζηλωτὴς τῆς πολιτείας τινὸς, aemulus ſeu imitator rationis, qua quis vtitur in adminiſtranda republica VI. 20. 3.

ζηλωτὸς, aemulatione et laude dignus. ἰσχὺς ζηλωτὸν μὲν, ἀλλὰ νόσῳ εὐάλωτον καὶ γήρᾳ VI. 17. 1. τόδ' ἐστὶ τὸ ζηλωτὸν ἀνθρώποις, ὅτῳ τόξον μερίμνης, εἰς ὃ βάλεται, πέσῃ VI. 119. 13. γάμος μακάριος καὶ ζηλωτὸς VI. 532. 9. ἔνδοξον καὶ ζηλωτὸν IX. 84. 2. vid. etiam p. 261. 9.

ζημιώδης, damnum afferens. ζημιώδες τι ἐπιτάττειν τινὶ VI. 237. 4.

ζῆν γαστρὶ καὶ τοῖς ἐντέροις καὶ τοῖς κώλοις IX. 388. 5.

ζητητικὸς, aptus ad quaerendum, ſeu inquirendum. αἰτίων ζητητικὸς καὶ θεωρητικὸς VIII. 479. 10. τὸ ἄπορον καὶ πολλὰ πράγματα τοῖς ζητητικοῖς παρέχον VIII. 519. 11.

ζοφερὸς ᾅδης VI. 405. 13.

ζοφοδορπίδας, qui ſero ad coenam venit VIII. 897. 3. vid. etiam verſ. 5. vbi haec vox aliter explicatur.

ζοφοδορπὶς, idem VIII. 895. pen.

ζόφος, caligo. τὸν ἐντὸς εὐρῶτα τῆς ψυχῆς καὶ ζόφον ὐκ ἐκτεθέρμακεν, ὐδ' ἐξέωκε διὰ φιλοσοφίας VI. 176. 4.

ζυγομαχεῖν, reluctari, reniti, altercari. τῦ χείρονος πρὸς τὸ βέλτιον ζυγομαχοῦντος VII. 750. 8. ζυγομαχῶ πρὸς τὺς οἰκέτας, πρὸς τὺς γεωργὺς, πρὸς τὺς χρεώστας VIII. 82. 4. δυσπειθέσι καὶ ἀναλώτοις δι' ἀπαιδευσίαν ζυγομαχεῖν ἤθεσι VIII. 339. 8. τὰ νέα ἐν ἀρχῇ κυμαίνει καὶ ζυγομαχεῖ IX. 23. 7. τί δεῖ πολλάκις ζυγομαχεῖν ἡμᾶς περὶ τῶν αὐτῶν; X. 100. vlt. ζυγομαχεῖν περὶ συλλαβῶν καὶ κεραιῶν X. 524. pen.

ζυγὸς, iugum. μὴ ζυγὸν ὑπερβαίνειν. praeceptum Pythagoricum, et quid ſignificet VI. 42. 2.

ζυγοσταθμὸς, libra, trutina IX. 668. 4.

ζυγοφόροι ἵπποι VIII. 78. 9.

ζύθος, τὸ, cereviſia VII. 945. 9.

ζυμᾶσθαι, fermentari VIII. 616. 3.

ζύμωσις, fermentatio, ibid.

ζωγράφημα περίεργον VI. 235. 1.

ζωγρεῖον, viuarium VI. 331. 1.

ζωδιόγλυφος, ſculptor animalium VIII. 845. 5.

ζώδιον ἀργυροῦν, animalculum ex argento factum VIII. 679. 8.

ζώειν, verb. poët. viuere. θεοὶ ἑεῖα ζώοντες. ex Homero VI. 72. 11. ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι

οἷσι βροτοῖσι ζώειν ἀχνυμένοις. pariter ex Homero VI. 72. pen. 78. 4. et 399. 12. οὐκ ἦν γὰρ ζώειν καλὸν αὐτῷ, ὅτε γονεῦσι VI. 416. pen. ἐννέα τοι ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη ἀνδρῶν ἡβώντων. ex Hesiodo VII. 635. 5. ἔβδ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχισε ζωόντων VIII. 941. 3.

ζωμοποιὸς ἀγαθὸς, coquus iusculi parandi peritus VI. 817. antep.

ζωμὸς, ius, *die Brühe* VI. 519. 3. et 6. ζωμὸς μέλας Laconum VI. 880. 10.

ζώνιον, cingulum VI. 584. pen.

ζωογονεῖν, viuum parere. μάλιστα οἱ γαλεοὶ ζωογονοῦσιν ἐν ἑαυτοῖς VII. 923. 5. κἂν τὸ ὕδωρ τις ἐξαρύσῃ, καὶ τὴν ἰλὺν ἀναξύσῃ πᾶσαν, εἰς τὸν τόπον ὕδατος συῤῥυέντος, ἐγχέλεις ζωογονοῦντα VIII. 526. 13. τὰ ὑπὸ τῆς γῆς ζωογονούμενα καὶ καρποφορούμενα IX. 487. antep.

ζωογονία, editio partus viui VIII. 526. 3. et IX. 585. 10.

ζωόμορφα ἐπίσημα, vexilla animali aliquo insignita VII. 494. 1.

ζωοποιητικὸν, τὸ, prolis viuae edendae facultas IX. 588. antep.

ζωὸς, viuus. ὃ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων βυλὰς ἐζόμενοι βυλεύσομεν VI. 356. 7.

ζωότης, vita. ἔστι τῷ κόσμῳ μοῖρα πολλὴ ζωότητος καὶ θειότητος X. 165. 11.

ζωοτοκεῖν, viuum partum edere VIII. 524. 13.

ζωπυρεῖν φλόγα VIII. 446. antep. vid. not. 100.

ζωρὸς VIII. 696. et 697. passim, vbi de huius vocabuli significatione, et de dicto illo Homerico, ζωρότερον κέραιε, differitur.

ζωσὴρ X. 277. vlt. vid. not. 13.

ζωτικὸς, vitalis. τοῖς ζωτικωτάτοις καὶ κυριωτάτοις μέρεσι βώμην ἐνδιάθετον καὶ τόνον ἀληθινὸν ἐμποιοῦσα ἰσχὺς VI. 493. 12. τὸν ζωγράφον Ἀνδροκύδην φασὶ, τὴν Σκύλλαν ζωγραφοῦντα, τοὺς περὶ αὐτὴν ἰχθῦς ἐμπαθέστατα καὶ ζωτικώτατα δι' ὀψοφαγίαν ἐξεργάσασθαι VIII. 655. 7. δύναμις οὐκ ἀμοιροῦσα ζωτικῆς ἀρχῆς VIII. 809. 14. ἡμῶν ἑκάστῳ τὴν ζωτικὴν δύναμιν ἐντὸς περιέχει τὸ ἄγνωτοειδὲς καὶ διάλυτον X. 169. vlt.

ζώφυτος VIII. 802. 2. vid. not. 71.

ζωώδης καὶ μικροπρεπὴς βίος VI. 25. 12.

H.

ἥβᾶν, pubescere. υἱεῖς ἡβῶντες, pro ἡβῶντες VI. 650. 5. φλὸξ ἡβάσασα, inualescens VII. 783. antep.

ἡγάθεος, diuinus. ἡγαθέην Κύπριν ἐποιχόμενος VIII. 668. 4.

ἡγεμονικὸς. προσδοκῶντες ἔσεσθαι βασιλικὴν καὶ ἡγεμονικὴν VI. 470. 5. ὅρον τινὰ ἔχειν πρὸς κατανόησιν ἠθῶν καὶ προαιρέσεων ἡγεμονικῶν VI. 658. 10.

ἡδέως εἶναι μετ' ἀλλήλων VI. 559. 13.

ἡδονικὸς βίος X. 276. pen. et 278. 8.

ἡδονοπλὴξ φύσις VII. 754. 4. et VIII. 818. 10.

ἡδύοσμον VIII. 920. 2.

ἡδυπάθεια, voluptas. σχολῇ γ' ἂν τῆς ἰδίας ἡδυπαθείας καὶ τρυφῆς ὑπερόνω τὸ ὀρθὸν καὶ ὑγιὲς ποιήσαιντο VI. 19. 5. φυλακτέον πλησμονὰς καὶ μέθας καὶ ἡδυπαθείας VI. 470. 3. τὸ μέσον ἡδυπαθείας καὶ κακοπαθείας VI. 515. 7.

ἡδυπαθεῖν, voluptatibus frui VI. 510. vlt. et 561. 3.

ἥδυσμα, condimentum. τῶν ἡδυσμάτων τὸ πῦρ εἶναι κράτιστον Euenus dixit VI. 181. antep. vid. etiam T. VIII. 785. 6. sed T. VI. p. 480. vlt. idem dictum Prodico tribuitur. ἀληθέστατον ἄν τις εἴποι τὴν ὑγείαν ἡδυσμα θειότατον εἶναι καὶ προσηνέστατον VI. 481. 1. δεῖπνα καὶ τραπέζης θειότατον ὡς ἀληθῶς ἡδυσμα φίλος ἐπὶ παρὼν καὶ συνήθης καὶ γνώριμος VIII. 786. 1.

ἡερόεις τάρταρος IX. 737. 8.

ἡθεῖν, percolare. τὸν οἶνον ἐκ ξέφη δεῖν ἐκχεῖσθαι ἡθημένον VIII. 764. 2. χυμός ἐστιν ὕδωρ ἡθημένον διὰ φυτῶ IX. 616. 15.

ἠθικὸς, moralis. φιλοτεχνεῖν δεῖ τὴν οἰκοδέσποιναν ἐν ταῖς ἠθικαῖς καὶ βιωτικαῖς χάρισι πρὸς τὸν ἄνδρα VI. 537. 8.

ἠθικῶς VI. 266. 6.

ἠθμοειδὴς, coli naturam et indolem habens VIII. 793. 8.

ἠθμὸς, colum VIII. 750. 2.

ἠθολόγος VIII. 676. antep.

ἠθοποιεῖν, mores formare. τοῦτο καὶ τὰς τῶν θηρίων ἠθοποιεῖ πρὸς τὰ πάθη φύσεις VII. 770. 16. ἠθοποιεῖν καὶ μεθαρμόττειν τὸ δῆμον τὴν φύσιν IX. 189. 14. vid. etiam vers. vlt. οὐκ οἷόν τε τὴν ψυχὴν πρὸ τῆς ἀποκυήσεως ἠθοποιεῖσθαι, γεννωμένην μετὰ τὴν ἀποκύησιν X. 352. 10.

ἠθοποιὸς VIII. 621. 7. sed vid. not. 9.

ἦθος. παῤῥησία παντὸς ἀνδρὸς ἦθος ἴσως δεῖται VI. 264. 6. 2) domicilium X. 25. vlt.

ἠίθεος, adolescens VI. 455. vlt. et 621. 7.

ἧκειν εἰς τὸ μηδὲν, pessum ire VIII. 187. vlt.

ἡλιακὸς δρόμος IX. 537. 4. et ἡλιακὸς κύκλος vers. 9.

ἡλίβατος, altus. πέτρου ἡλίβατοι VI. 246. 7. et X. 302. 5. et 412. 5.

ἠλίθιος, stultus, insipiens. ἠλίθιοι φρένες ἀνδρῶν VI. 416. 12.

ἡλικιώτης, qui est eiusdem aetatis VIII. 318. 1. ἡλικιώτης καὶ συνήθης φίλος IX. 131. 10.

ἡλικιῶται ἀδικίας vocatur poena VIII. 191. 10.

ἥλιξ, aequalis, eiusdem aetatis VI. 18. pen.

ἡλιοτρόπιον, nomen herbae X. 707. 4.

ἡλιοῦσθαι, ab aestu solis infestari VI. 501. 10.

ἡλιτόμηνος VII. 414. antep. vid. not. 3.

ἡλιφάρμακος, nomen herbae X. 791. 6.

ἡμερησία ζωὴ, vita vnum tantummodo diem durans VI. 423. 13.

ἡμερίδης θεὸς VII. 772. 7. et X. 131. 6. ἡμερίδης οἶνος VIII. 634. 11. et 766. 6.

ἡμερὶς. τὴν ποιητικὴν ἡμερίδα τῶν Μουσῶν μὴ ἐκκόπτωμεν, μηδ' ἀφανίζωμεν VI. 53. vlt. vid. etiam Tom. IX. 35. vlt.

ἥμερος, mansuetus, cicur. τῶν μὲν ἀγρίων ζώων ὁ τύραννος, τῶν δὲ ἡμέρων ὁ κόλαξ χαλεπώτατόν ἐστιν. dictum Biantis VI. 225. 9. vid. not. 62. vti etiam p. 557. 5.

ἡμερῶν, mansuefacere. βασιλεῖς βαρβάρους ἡμερῶντες VII. 298. vlt. γῆν πᾶσαν ἡμερωμένην ἐπελθεῖν VII. 403. pen. ἡμερῶντα τοῖς ἀνθρωπίνοις παραδείγμασιν ἀκούοντες VIII. 178. 1.

ἡμέρως καὶ φιλανθρώπως ζῆν X. 19. 3.

ἡμιδακτύλιος IX. 693. 5.
ἡμιθωράκιον VIII. 355. 5.
ἡμίκλατος, semifractus, ἡμικλάσσις δόρασιν ἐπερειδόμενος VII. 219. 5. ἡμικλάστοις ἐπιβεβηκότες λαφύροις VII. 258. vlt.
ἡμικύκλιον VIII. 3. 8.
ἡμίπυρος IX. 669. 14.
ἡμιτόνιον VII. 530. 13. et X. 234. 3. et 7.
ἡμιτρίγωνον VII. 685. 11.
ἡμιωβόλιον, dimidius obolus VI. 731. 11.
ἡμύειν, inclinare, cadere X. 641. pen.
ἠνεμόεις, vento expositus, altus. ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν VI. 117. 1. et VII. 939. 5.
ἡνιοχεία. ἡ τῆς μηχανῆς ἡνιοχεία καὶ κυβέρνησις X. 29. 14. ἀδὲ τὴν ἡνιοχείαν ἀκρότητα θετέον X. 193. 13.
ἡνιοχεῖν, gubernare. σωφροσύνη ἐστὶν, ᾧ τὸ παθητικὸν ὥσπερ εὐήνιον θρέμμα καὶ πρᾷον ὁ λογισμὸς ἡνιοχεῖ καὶ μεταχειρίζεται VII. 750. 1.
ἡνιοχεύειν, idem. βασιλεύει καὶ ἡνιοχεύει: de sole dicitur VI. 588. 5.
ἧπας, ὃς ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει VIII. 191. vlt.
ἡπατικὸν πάθος, mala hepatis affectio VIII. 924. 2.
ἡπίαλος, genus quoddam febris VII. 954. 10.
ἥπιος, mansuetus, mitis VI. 7. 5. ἥπιος ἡ τῦ ὕδατος ὑγρότης, καὶ ἄσφυκτος VI. 502. 7.
ἡπίως καὶ πρᾴως χρῆσθαι τοῖς πράγμασι VI. 691. antep.
ἧραῖα, certamina in Iunonis honorem instituta VIII. 322. 2.
ἡρεμεῖν, quiescere VIII. 313. 6.
ἡρυγγίτης, nomen herbae VIII. 212. 2.
ἠρύγκιον, eadem herba VIII. 799. 4.
ἡρωϊκαὶ συμφοραὶ, calamitates, quas heroës pertulerunt VI. 403. 6.
ἡσυχῆς, quietus VIII. 216. 4. et IX. 41. 6.
ἡττᾶσθαι. μᾶλλόν τι τῆς παρθένυ ἡττημένος, amore virginis ita captus, vt ei resistendo par non esset IX. 91. 5. et ita τῶν παρθένων ἡττώμενοι p. 96. 3.
ἠχήεις θρόος αὐλῶν VIII. 598. 5. θάλασσα ἠχήεσσα VIII. 674. 4.
ἠχώδης. διὰ τί τῆς ἡμέρας ἠχωδεστέρα ἡ νὺξ VIII. 874. 6. vid. etiam p. 875. 2. et 878. 5.

Θ.

θάλαμος, lectus coniugalis. τὸν οἶκον καὶ τὸν θάλαμον προσμένη VI. 544. 3. πλύτυ. διοίγων θάλαμον ἥδιον χερὶ X. 410. 6.
θαλασσονόμοι κόγχαι VIII. 443. pen.
θαλαττοκρατεῖν, imperium maris obtinere. τῷ βασιλέως ναυτικῷ θαλαττοκρατοῦντες VI. 799. 7.
θαλέθειν, florere. θαλέθων βίος VI. 442. 4.
θαλειάζειν, hilaria agere VII. 410. pen.
θαλία, laetus conuentus conviuandi et genio indulgendi causa. τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων VI. 118. 2. et 4.
θαλιάζειν, hilariter viuere, genio indulgere VIII. 975. 13.
θάλλειν, florere. παρὰ σφίσιν εὐανθὴς ἅπας τέθηλεν ὄλβος. ex Pindaro VI. 458. 1. δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ IX. 491. 4.
θαλλεῖν, idem. νῦν ἄμμες, πρόσθ' ἄλλοι ἐθάλλεον VI. 419. 7.
θαμὰ,

θαμὰ, crebro, frequenter VI. 283. vlt.
θαμίζειν, frequentare, versari. σοφίας ἐπ' ἄκροισι θαμίζειν VI. 346. 3. ἔνθα λίγεια μινύρεται θαμίζυσα μάλις' ἀηδὼν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις. ex Sophoclis Oedipo Coloneo IX. 138. 4.
θάμνος, fruticetum VI. 889. 3. et X. 579. 1.
θανάσιμος, letalis. οἱ ἰατροὶ τῆς κανθαρίδος, ὅσης θανάσιμα, τὰς πόδας ὅμως καὶ τὰ πτερὰ βοηθεῖν οἴονται VI. 77. 13. θανάσιμον βέλος VII. 224. 8.
θανατικὴ κρίσις, iudicium capitale VI. 708. 1.
θανατῶν, occidere. θανατῶντες τὰ ἔμψυχα καὶ τὰ φυόμενα — ἀδικοῦμεν VI. 605. antep.
θάπτειν, cum stupore admirari. τὰς πλησίυς ἐκπεπληγμένος καὶ τεθηπὼς VI. 87. 10. vid. etiam p. 91. 2. et 240. 5.
θάρσος, fiducia. θάρσος τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσι βροτῶν VI. 121. 10.
θαυμασικὸς, procliuis ad mirandum VI. 147. antep.
θαυματοποιὸς, praestigiator VI. 725. 3. et 810. 11.
θαυματυργεῖσθαι X. 178. 7.
θεατὴς τῆς ἀρετῆς VI. 301. 4.
θεατρικῶς, vt theatro conuenit X. 435. pen.
θεήλατος, a diis impulsus, seu immissus. τοῖς δαίμοσι ἁμαρτίας καὶ ἄτας καὶ πλάνας θεηλάτυς ἐπιφέρειν VII. 648. pen. οἱ θεήλατοι καὶ ὡραναπετεῖς τῦ Ἐμπεδοκλέες δαίμονες IX. 302. 7.
θειασμὸς, afflatio numinis, divinatio. θειασμῷ ἄγαν προσκείμενος IX. 395. 6.
θεῖν, currere VI. 569. 5.
θεῖος, diuinus. αἰ αἰ τόδ' ἦδη θεῖον ἀνθρώποις κακὸν, ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθὸν, χρῆται δὲ μὴ VI. 120. 7. πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην; VI. 202. 8.
θείωσις VII. 387. 13.
θέλγειν, mulcere, delinire. ὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν VI. 96. 11. χαίρων τῇ ἀκροάσει, κάθηται θελγόμενος VI. 176. 2.
θέλγητρον, oblectamentum. εὔλυτα εἶναι χρὴ θέλγητρα φρενῶν VI. 360. 3. ὦ φίλον ὕπνε θέλγητρον, ἐπίκυρον νόσυ. versus ex Euripidis Oreste VI. 631. 8.
θελκτήριος ἐπῳδὴ IX. 42. 3.
θέλξις, oblectatio VIII. 628. 10.
θέμα, pignus, depositum VI. 441. 5. et 12.
θεματικὸς, genus modi musici X. 663. 8.
θεμιτεύειν, oracula edere VII. 175. 3. et X. 334. 8.
θεμίτιος Ζεὺς, iustitiae praeses X. 397. vlt.
θεμιτοπόλοι βασιλῆες VIII. 979. 6.
θεοειδὴς, dei similis. τὰς ἀγαθὰς θεοειδέας Homerus vocat VII. 424. 6. τὰς καλὰς θεοειδεῖς ὀνομάζυσιν X. 110. 10.
θεόθεν, a deo VIII. 503. 5.
θεοκλυτεῖσθαι, cum diis colloqui seu conuersari. τὸ μαντικὸν καὶ θεοκλυτούμενον γένος VIII. 340. 7.
θεόληπτος, diuino furore percitus IX. 395. 7. εἰς ἀρετὴν θεόληπτος γενόμενος X. 594. pen.
θεολησία, superstitio insana VI. 207. vlt. impulsus diuinus IX. 57. antep.
θεολογεῖν, de diis differere. τέτοις ὅμοια πολλὰ λαβεῖν ἐστιν ἐκ τῶν

θεολογημένων VII. 661. 2. θεολογῶν dicitur Plato VIII. 426. 9.
θεολογικῶς VIII. 248. 6.
θεομαχεῖν, deo repugnare VI. 642. 13.
θεομισὴς ἄνθρωτος, diis exosus VI. 641. antep. πῶς ἔτι θεοῖς ἐχθρὸν ἡ κακία, καὶ θεομισές; X. 397. 10.
θεοξένια, nomen dierum quorundam festorum VIII. 208. 2.
θεόπνευστοι ὄνειροι, somnia a diis immissa IX. 583. 10.
θεοποιία VII. 484. 12. sed vid. not. 93.
θεοπρεπὴς, deum decens, deo conueniens. ἀνδριάντες τὴν ἔξωθεν ἡρωϊκὴν καὶ θεοπρεπῆ μορφὴν ἔχοντες IX. 119. 9. δημιουργῶν ἀγαλμάτων τὸ ἥδιστον ὀφθῆναι καὶ θεοπρεπέστατον IX. 122. 8.
θεόσδοτος, a deo datus VI. 84. 9.
θεοειδὴς, dei similis IX. 122. 11.
θεόφαντα ὄργια X. 595. 11.
θεοφιλὴς, diis carus VI. 5. 3. τοῦτο εὔδαιμον καὶ θεοφιλὲς εἶναι νενόμισται VI. 422. pen. θεοφιλὴς ἀνὴρ VI. 615. 7.
θεοφόρησις, impulsus diuinus VII. 124. 17.
θεοφόρητος, diuino furore agitatus VI. 199. 5.
θεοφορήτως, diuino instinctu VI. 166. 13.
θεραπαινίδιον, ancilla VI. 545. 4. et IX. 76. 9.
θεραπεύειν. θεραπεύειν ἑαυτὸς λέγοντα πάντες οἱ τρεφόμενοι δίαιταν VI. 608. antep.
θεραπευτικὸς, seruilis, seruos decens. τὸ πᾶσιν ἀπολογεῖσθαι, θεραπευτικόν, καὶ ἐκ ἀξιωματικὸν VI. 104. 2. ἡ θεραπευτικὴ παῤῥησία VI. 273. antep. vid. etiam Tom. IX. 105. 4.
θεραπευτικῶς χρῆσθαι τῇ παῤῥησίᾳ, libertate dicendi ita vti, vt alios emendet VI. 263. pen.
θερεία, aestas IX. 545. 7.
θερίζειν, metere. τὴν (scil. γῆν) ἀναγκαίως ἔχει βίον θερίζειν, ὥστε κάρπιμον τάχιον VI. 422. 4. σπείροντες λόγους καὶ θερίζοντες εὐθὺς μετὰ μάχης ὑπάλυς καὶ πολεμικὰς VII. 551. 4. ἀργοὶ καὶ θερίζοντες λόγοι VIII. 269. 11. 2) per aestatem alicubi commorari VII. 942. 12.
θερινὸς, aestiuus. θερινὴ ζώνη, zona temperata septentrionalis IX. 548. vlt. et 549. 4. θερινοὶ τροποὶ, solstitium aestiuum IX. 556. 8.
θερμασία, aestus intestinus, corpus infestans VI. 489. 7.
θερμολουσία, lauacrum calidum VI. 498. 1.
θερμολουτεῖν, aqua calida lauari IX. 156. 4.
θερμομιγὴς ἀὴρ IX. 526. 4.
θερμὸς, calidus. θερμοὶ ὄντες ὑπὸ τῶν ἐπαίνων VI. 271. pen. δραμὼν σὺν τοῖς ὅπλοις θερμὸς ἀπὸ τῆς μάχης VII. 368. antep.
θέρος ἄκαρπον VI. 191. 12. θέρη χρυσᾶ VII. 581. 9. vid. not. 17. γλυκὺ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδων πόθον IX. 38. 11. χρυσᾶν θέρος IX. 188. 7.
θέσκελος. θέσκελα εἰδὼς X. 497. pen.
θεσμοθεσία, legislatio VIII. 266. 16.
θεσμὸς πάτριος VI. 522. 1. θεσμὸς Ἀδρατείας VIII. 248. 1. et 253. pen. vid. etiam p. 268. 1.
θεσμοφόρος Δήμητρα X. 131. 6. et 604. 5.

θεσπίζειν, vaticinari, eloqui. ἄκραντά με ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς IX. 267. 14. ὅσα Ὅμηρος ἐθέσπισε θέσκελα εἰδώς X. 497. pen.
θεώρησις, contemplatio IX. 263. 6.
θεωρητικὸς βίος, vita, in contemplatione rerum occupata VI. 25. 10. et 12. θεωρητικὴ ἀρετὴ VII. 733. 2. θεωρητικὸς τῶν ὄντων IX. 469. 2.
θεωρητὸς. τὰ θεωρητὰ κινήματα τοῦ ἀέρος VIII. 882. 6. sed vid. not. 82.
θεωρία, solennitas quaedam in deorum honorem instituta VI. 610. pen. vbi copulatur cum θυσία.
θεωρικὸς. πλεῖος ἂν ἴδοις ἐκεῖ θεατὰς, ὅπου θεωρικόν τι νέμεται τοῖς συνιοῦσιν VI. 466. 1. vid. etiam vers. 4. οἱ τὰ θεωρικὰ ποιοῦντες ἐν ταῖς πόλεσι στρατιωτικά VI. 473. antep.
θεωρὸς, qui mittitur ad oraculum consulendum IX. 95. 10.
θήγειν, acuere. εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω, versus Homeri VI. 646. 12.
θηλονὴ, nutrix VII. 125. 6.
θηλυδὴν X. 319. 9. vid. not. 67.
θηλύτης, mollities effoeminata VI. 207. pen. παῤῥωτάτω θηλύτητος καὶ ἀκολασίας ὦν VI. 334. 1.
θηλωτὶς, nutrix VII. 125. 6.
θήρα, venatio, inuestigatio. ἐάν τινες νόσοι προσπέσωσιν, ἐμποδίζουσιν ἡμῖν τὴν τοῦ ὄντος θήραν VI. 410. 10.
θηρᾶν, venari, sectari. σιγῇ καὶ βαρύτητι καταπλάττω καὶ σχηματισμῷ θηρώμενος δόξαν εὐσταθῆς καὶ βάθος ἔχοντος ἀνδρὸς VI. 159. 11. προσοχῆς καὶ δριμύτητος ἐν ᾧ δέοντι θηρώμενοι δόξαν VI. 174. 12. θηρᾶν de captura piscium. θηρᾷ ᾗδεὶς (scil. τὰς δελφῖνας), ὅτε λυμαίνεται VI. 620. 7. ἀπὸ μικρῶν πραγμάτων μεγάλα θηρᾶν VII. 614. pen.
θηρατικὸς, ad venationem pertinens. ὑδὲ οἱ πολλοὶ κύνες τῶν θηρατικῶν σημείων — συνίασιν VIII. 343. 9. θηρατικὸς, venationi deditus IX. 72. 14. et X. 5. 2.
θήρατρον, indago X. 9. 8.
θηρεύειν, venari. τεθήρευκά σε τὸν ἐρώμενον VI. 824. 3. φάσματα καὶ εἴδωλα τεθνηκότων ἑταίρων οἰόμενοι δέχεσθαι καὶ θηρεύειν X. 549. 2.
θηρευτὴς, canis venaticus VI. 8. 10. ἀνὴρ θηρευτὴς, venator VIII. 497. 14. θηρευτὴς vocatur etiam genus aquilae ab Homero IX. 9. 4.
θηρευτικὴ, ars venatoria X. 2. 11.
θηρευτικὸς, venationi deditus VI. 190. vlt.
θηρητὴρ καὶ ἐπίκλοπος δογμάτων τε καὶ λόγων παντοδαπῶν VII. 664. vlt. vid. not. 46.
θηριακὸς, a feris desumtus. ὁμοῦ μεταλλικὰ καὶ βοτανικὰ καὶ θηριακὰ — εἰς τὸ αὐτὸ συγκεραννύναι VIII. 634. 1.
θηρίδιον, bestiola VIII. 923. antep.
θηρίκλειος, ἡ, poculum VIII. 450. pen.
θηριοῦσθαι, efferari. τεθηριῶσθαι εἰκὸς, ἐκεῖ μὲν σῶμα τοιοῦτον, ἐνταῦθα δὲ ψυχὴν VI. 389. 3.
θηριώδης, belluinus. μεταβαλὼν εἰς θεῖον ἐκ θηριώδους βίου VI. 280. pen. τὸ κυνικὸν καὶ θηριῶδες τῶν ὀρέξεων κατέχειν VI. 504. 8. νεμαὶ σαρκὸς θηριώδεις VI. 631. 7.
θηριωδῶς ζῆν X. 559. 8.

Θής, operarius, mercenarius X. 533. 1.

Θησαύρισμα, locus, vbi thesauri reponuntur. ἂν σαυτὸν ἔνδοθεν ἀνοίξῃς, ποικίλον τι καὶ πολυπαθὲς κακῶν ταμεῖον εὑρήσεις καὶ θησαύρισμα VII. 950. 4.

Θησαυρὸς. καλὸς παῤῥησίας θησαυρὸς εὐγένεια VI. 2. 5.

Θιασώτης. ὁμόχωροι τῇ θεῇ καὶ θιασῶται IX. 77. 5. μυσικῆς θιασῶται X. 650. 11.

Θιγγάνειν διὰ τῆ τρόπω τῇ κολακείᾳ VI. 206. 4.

Θινώδης, litoreus. θινῶδες ἄγκιστρον VII. 752. vlt. et 753. 1. et IX. 129. 1.

Θνητοειδὴς, mortalis. ἡμῶν ἑκάστε τὴν ζωτικὴν δυναμιν ἐντὸς περιέχει τὸ θνητοειδὲς καὶ διάλυτον X. 170. 1.

Θοάζειν quid significet VI. 80. 1. nempe 1) moueri, vers. 2. 2) sedere, vers. 4.

Θοάσσειν, sedere VI. 80. 3.

Θοίνη, epulum, conuiuium. εὐωχίαν τινὰ καὶ θοίνην παρασκευάσαντες VII. 14. 2. et ita θυσίαν τινὰ παρασκευασάμενοι καὶ θοίνην pag. 43. 6.

Θολερὸς, turbidus VI. 488. 6. λογισμὸς θολερὸς καὶ διάπλεως ὀργῆς καὶ μανίας VIII. 177. 8. τὸ ἄπεπτον αὐτῇ — ἐκπίπτει, παντάπασιν ἀμβλὺ καὶ θολερὸν ἀῤῥωσίᾳ τῇ θερμῇ γινόμενον VIII. 583. 6. δύσμορφον ἡ ὗς καὶ θολερὸν VIII. 661. vlt. vid. etiam pag. 667. 1. ἀσθενὴς καὶ θολερὸς λόγος tribuitur bestiis X. 16. 8. ἄτερα θολερῷ καὶ δυσατθυντι πεφυρμένα ὑγρῷ καὶ πυρὶ X. 129. 5.

Θόλος, conclaue X. 118. 6.

Θορὸς, semen genitale VIII. 526. 11.

Θόρυβος. τῶν ἐπὶ ταῖς λέξεσι θορύβων καὶ κρότων ἐλάχιστα φροντίζειν VI. 300. 6.

Θῆρις. τί παθόντε λελάσμεθα θήριδος ἀλκῆς VI. 109. 4. et 265. 5. ὑμεῖς ὐκέτι καλὰ μεθίετε θήριδος ἀλκῆς VI. 266. 13.

Θρασύδειλος, nomen gemmae X. 776. vlt.

Θρασύσπλαγχνος, audaci et intrepido animo praeditus VI. 2. 10.

Θραύειν, frangere. ἐνέπιπτεν εἰς λογισμὸς, τρέποντας αὐτὸν ὐκ ἀτρέμα καὶ θραύοντας VI. 289. 6. τῆς φρονήσεως μόρια καὶ σπάσματα μικρὰ, θραυομένης καὶ κατακερματιζομένης, εἰς τάξεις κεχώρηκε VI. 375. 7.

Θραῦμα, fragmentum VIII. 880. 9.

Θρέμμα, pecus. ἐκδιωκτέον τὰ μυσαρὰ ταῦτα θρέμματα: sic vocantur adulatores VI. 44. pen.

Θρεπτικὸς, vim nutriendi habens. πρῶτον τῆς ψυχῆς καὶ ἀμαυρότατόν ἐστι τὸ θρεπτικὸν VII. 534. 10. vid. etiam p. 739. 10.

Θρηνεῖν, lamentari. τὸν φύντα θρηνεῖν, εἰς ὅσ' ἔρχεται κακὰ VI. 132. 1.

Θρηνητικὸς, ad lamentationem procliuis. αἱ λύσσαι τὸ γοερὸν καὶ θρηνητικὸν ὀλισθηρὸν εἰς ᾠδὴν ἔχουσι VIII. 464. 6.

Θρηνώδης, idem. τὸ θρηνῶδες καὶ φιλοπενθὲς τῆς ψυχῆς ἐγείρειν IX. 270. vlt. τὴν πρώτην σύρασιν τῆς Λυδίε ἁρμονίας φασὶ θρηνώδη τινὰ γενέσθαι X. 666. 2.

Θρηνῳδία, lamentatio. ἰατρικῇ θρηνῳδίαν ἀφανίζειν VI. 429. 3. ἡ θρηνῳδία καὶ ὁ ἐπικήδειος αὐλὸς ἐν ἀρχῇ πάθος κινεῖ — VIII. 606. 16.

Θρηνῳδικὴ

Θρηνῳδικὴ ἁρμονία X. 667. 5.

Θρησκεῖαι περίεργοι, religiones superuacaneae VI. 531. 1.

Θριγγὸς, maceria VI. 318. antep.

Θριγκὸς, idem VI. 354. 1.

Θρίγκωμα τῆς τροφῆς: sic vocatur sal VIII. 729. 4.

Θριδάκιον, lactuca VII. 375. 11.

Θρίναξ. ἐν χειμῶνι θρίνακα τεκταινόμενος VII. 146. 1.

Θρίον, genus quoddam cibi lautioris VI. 478. 12. 2) folium ficus VIII. 725. 2.

Θρίσσα, nomen piscis X. 10. pen.

Θρίψ, vermis ligna corrodens. οἱ θρῖπες ἐμφύονται μάλιστα τοῖς ἁπαλοῖς καὶ γλυκέσι ξύλοις VI. 179. 5. vid. etiam Tom. IX. 654. 8.

Θρόνος, sella philosophorum, in qua sedentes differebant VI. 158. 11.

Θρυαλλὶς, nomen herbae, igni excitando aptae. τὸ πῦρ ἐξάπτεται εὐχερῶς ἐν ἀχύροις καὶ θρυαλλίδι VI. 525. 2. θρυαλλίδι καὶ λύχνῳ τὸν ὀρανὸν ὁμοῦ καὶ τὰ σύμπαντα μεθιστάντες VII. 614. vlt. τὴν φλόγα, θριξὶ λαγώαις ἀναπτομένην καὶ θρυαλλίσι καὶ συρφετῷ, ῥᾴδιόν ἐστιν ἐπισχεῖν VII. 783. 13.

Θρύον, iuncus, vlua VII. 507. 9.

Θρυπτικὸς, molliori seu delicatiori vitae deditus VI. 836. 3.

Θρύψις κόμης, capilli belle comti VIII. 768. 4.

Θρώσκειν, salire, discurrere. αὗται γὰρ (scil. Furiae), αὗται πλησίον θρώσκουσί μου. versus ex Euripidis Oreste IX. 567. antep.

Θυὰς, epitheton Dianae VI. 77. 4. et 649. 6.

Θύειν νηφάλια τῷ Διονύσῳ VI. 502. pen.

Θυηπολίαι, solennitates sacrificiorum X. 533. 4.

Θύλακος, saccus VII. 371. 7.

Θῦμα, hostia, sacrificium VI. 458. 2.

Θυμαλγὲς ἔπος, animum excrucians verbum X. 197. 5.

Θύμβρα, nomen herbae odoratae VIII. 631. 5.

Θυμέλη, altare, pulpitum VIII. 457. 1. et 840. 4.

Θυμελικὸς. τὸ φορτικὸν ἐν λόγοις καὶ θυμελικὸν καὶ βάναυσον tribuitur Aristophani IX. 387. 3.

Θυμηδία, laetitia et hilaritas animi VIII. 849. 5.

Θυμίαμα, suffitus VI. 358. 10. et 647. antep.

Θυμικὸς, iracundus, ferox. ἰδεῖν ἐστιν ἐν Ἀλεξάνδρῳ τὸ θυμικὸν, εὐδιάλλακτον VII. 313. 14. θυμικωτέρους καὶ γοργοτέρους ποιεῖν τοὺς ἵππους VIII. 542. 12. πῶλοι φύσει θυμικοὶ καὶ ταχεῖς VIII. 543. 6.

Θυμοειδὴς, idem. θυμοειδὴς καὶ ἀνδρώδης VI. 274. 12. ἥ τε πανοργία καὶ τὸ συνετὸν (scil. bestiarum) ὐκ ἀπήλλακται τῆ θυμοειδοῦς καὶ ἀνδρώδους X. 44. 3.

Θυμολέων, leonis animositate praeditus VI. 107. 5. (vbi est epitheton Achillis) et X. 110. 6.

Θύμον, thymus, *Thymian* VIII. 576. 7.

Θύμος, idem VI. 151. 5. et VII. 829. 10.

Θυμόσοφος, ingeniosus X. 44. 1. vbi τὸ θυμόσοφον etiam bestiis tribuitur.

Θυμοῦσθαι, ira exardescere. ἀνδρῶν ἐστιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν, ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεούς. ex Aeschylo VI. 444. 1.

Θυμοφθόρος, animum corrumpens,

pens, eſt epitheton paupertatis apud Heſiodum VI. 84. 7.

θύννος, nomen piſcis VIII. 194. vlt. et X. 26. vlt. 76. 10. et 77. 1.

θυννοσκόπος, qui thynnos obſeruat X. 77. 13.

θύρα. φιλοσοφίας ἐν ἀρχῇ καὶ περὶ θύρας πολὺν θόρυβον ὄψει καὶ θρασύτητα καὶ λαλιάν VI. 304. 5. ἔλαθες τὸν κόσμον ἀντὶ τῆς παροιμιακῆς θύρας ἐπὶ σεαυτὸν ἀνοίξας VIII. 523. 4.

θυραῖος, foris allatus, externus. ἐφ' ἡδονὴν ὁρμὴ καὶ πρὸς πόνον ὑποψίαν, ὦ θυραῖοι, ὑπὸ λόγων ἐπείσακτοι VI. 138. 8. ἡ οἴησις ἡμᾶς προκολακεύουσα μαλακωτέρους ποιεῖ τοῖς θυραίοις κόλαξιν, ὡς ἑταίμους ὄντας VI. 241. 13.

θυραυλεῖν, ad fores excubare IX. 42. 6.

θυρεπανοίκτης, qui fores aperit: vocabulum ioci cauſa fictum VIII. 504. 5.

θυρίον, oſtiolum. παραβαλὼν τὸ θυρίον τῷ λόγῳ IX. 710. 6.

θυροκοπεῖν. τὴν πλευρὰν θυροκοπῶν τῇ χειρὶ VIII. 4. 4. ἐπισαθμεύων καὶ θυροκοπῶν IX. 294. antep.

θυρσάριον, ferula bacchantium VIII. 424. 9.

θυρσοφορία, geſtatio thyrſorum VIII. 670. 4.

θύρωμα, ianua. ἀπὸ πρίονος καὶ πελέκεως τὰ θυρώματα ταῖς οἰκίαις καὶ τὰς ὀροφὰς ποιεῖν iuſſit Lycurgus VII. 149. 2.

θύσιμος, aptus ad immolandum. θύσιμον ὦ φίλον εἶναι θεοῖς VII. 433. 7. ἰχθύων θύσιμος ὧδε, ὧδε ἱερεύσιμός ἐστιν VIII. 909. 15.

θυτικὸν, τὸ IX. 583. 1.

θωπεύειν, adulari, colere. θωπεύοντες ἰατρὸς καὶ θεραπεύοντες VI. 487. 4. θωπεύοντες δανειστὰς IX. 271. 16.

θώπευμα, aſſentatio IX. 274. 11.

θωρακίζειν, thorace munire. ἔτυχε τεθωρακισμένος VII. 22. 5. ὁ ἰχνεύμων ὧδὲν ἀπολείπει θωρακιζομένῳ πρὸς μάχην ὁπλίτῃ X. 28. 10.

θωύσσειν, clamare, clamore incitare. ἔραμαι κυσὶ θωύξαι βαλίαις ἐλάφοις ἐγχριπτόμενος. ex Euripidis Hippolyto coronato VI. 191. 2. et X. 2. 5.

I.

ἰαίνεσθαι, emolliri, mitigari. ἰάνθη, καὶ διεχύθη πολλοῖς ὁ θυμὸς VII. 783. 1. 2) calefieri IX. 732. 13.

ἴαμα, ſanatio, remedium. μέγιστον ἴαμα τῶν πολλῶν κακῶν: ſic vocatur mors VI. 404. 4. ἴαμα καὶ φάρμακον πάθους τινὸς VIII. 31. 10.

ἰαμβεῖα VI. 198. 2.

ἰᾶσθαι. Μούσαις εὐφώνοις ἰωμένη τὸν ἔρωτα IX. 56. pen.

ἰάσιμος, facilis ſanatu. τὰ τῶν παίδων πλημμελήματα μικρὰ καὶ παντελῶς εἰσὶν ἰάσιμα VI. 40. 6. διὰ λύπην φασὶ καὶ μανίαν γίνεσθαι πολλοῖς καὶ νοσήματ' ἐκ ἰάσιμα VI. 388. 3.

ἴασις, ſanatio VIII. 712. 7.

ἰατρεύειν, artem medicam exercere VI. 298. 2. et VIII. 564. 5. ἰατρικὸς, artis medicae peritus VI. 93. 4. ἰατρικὸν σμιλίον VI. 221. 1. ὁ ἰατρικὸς νόμος VIII. 252. 13.

ἰατρὸς. ψυχῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι VI. 387. 10. ὦ θάνατε, παιὰν ἰατρὸς μόλοις VI. 404. 6.

ἰαύειν. πολλὰς ἀύπνους νύκτας ἴαυεν, multas noctes inſomnes egit VII. 293. antep. et ita πολλὰς φησὶν ἀύπνους νύκτας ἰαῦσαι VIII. 699. 5.

ἰαχή, vociferatio. ἰαχᾶς (dor. pro ἰαχῆς) παντερπέος αὐλῶν ἄμοιρος X. 545. 3. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης. verſus Homeri X. 810. 15.

ἶβις, nomen auis VII. 493. 8. 496. antep. et VIII. 664. 6.

ἰδιάζειν, peculiarem eſſe. τὰ ἰδιάζοντα μέρη IX. 587. pen.

ἰδιόξενος τινος, qui aliquem priuato hoſpitio excipit VIII. 275. 11.

ἰδιοπράγμων, qui ſua negotia agit X. 313. pen. ſed vid. not. 53.

ἴδιος ἄνθρωπος, homo peculiaris, cuius ſimilem vix reperias VI. 212. 6.

ἰδιότης, proprietas. δεῖ ἕκαστον αὐτῶ μήτε σφυγμῶν ἰδιότητος εἶναι ἄπειρον, μήτε κρᾶσιν ἀγνοεῖν, ἣν — VI. 517. pen.

ἰδιότροπος ἡδονὴ, peculiaris modi voluptas X. 516. 4.

ἰδίωσις, proprietas VIII. 552. 5.

ἰδιώτης, plebeius, priuatus VI. 304. 14. ἀπράγμων καὶ ἰδιώτης βίος VI. 384. vlt.

ἰδιωτικὸν σχῆμα, veſtimentum hominis plebeii VII. 218. 6.

ἴδρις, ſciens, peritus. παντοίης ἀρετῆς ἴδριες ἐν πολέμῳ IX. 460. vlt.

ἱδρύειν, collocare. πόρρω ἡδονῆς καὶ λύπης ἱδρυται τὸ θεῖον VI. 130. 1.

ἱδρὼς, ſudor. τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν VI. 86. vlt.

ἱεράσθαι θεῦ τινος, ſacerdotem numinis alicuius eſſe IX. 352. pen. et 355. 4.

ἱερατικὸς στέφανος VI. 124. 2. ἱερατικαὶ ἁγισείαι VIII. 908. 6.

ἱεραφόρος, qui fert ſacra VII. 388. antep.

ἱερεῖον, victima, animal macſtandum VI. 487. 12.

ἱερεύσιμος, ſacrificiis aptus. ἰχθύων θύσιμος ὧδε, ὧδε ἱερεύσιμός ἐστιν VIII. 909. 15.

ἱερογλυφικὰ γράμματα VII. 397. vlt.

ἱερόθυλοι IX. 76. vlt.

ἱερόθυτος θάνατος VII. 376. antep. μάλιστα ἐγεύοντο (ſcil. Pythagorici) τῶν ἱεροθύτων ἀπαρχόμενοι τοῖς θεοῖς VIII. 909. 14.

ἱερομνήμων, ſacerdos VIII. 914. 3.

ἱερονίκης, ſacrorum certaminum victor VIII. 563. 10.

ἱεροπρεπὴς, ſanctum et pium decens VI. 37. 12.

ἱερόστολος, ſacra veſte indutus VII. 388. antep.

ἱεροσυλεῖν, ſacrilegium committere VI. 812. pen.

ἱεροσυλία, ſacrilegium VIII. 203. antep.

ἱερόσυλος, ſacrilegus VIII. 204. 8.

ἱερουργία, functio ſacrorum. τελεωτάτη θυσία καὶ ἱερουργία VI. 654. 1. ἄπυροι ἱερουργίαι VIII. 284. 11.

ἱεροφάντης, ſacerdos, ſacrorum antiſtes. θεῶν ἱεροφάντων νῆ δαδοῦχοι τῆς σοφίας: ſic vocantur celeberrimi antiquorum philoſophorum VI. 35. 3. proprie dicitur Tom. VIII. 356. 1. de Archia.

ἱεροφαντίαι, ſacerdotia VIII. 457. 6.

ἴζημα. τῆς γῆς — λαμβανόμενος ἰζήματα καὶ σύγχυσιν VII. 709. 2.
ἰθαγενὴς, genuinus. τὰς εἰρημένας δόξας, ὡς ἰθαγενεῖς καὶ ἰδίας, αὐτῶν ἐκείνων ἐπήνεσα VIII. 872. 5. οἱ Δωριέων ἡγεμόνες φαίνοιντ' ἂν Αἰγύπτιοι ἰθαγενέες ἐόντες. ex Herodoto IX. 404. 9. ἰθαγενεῖς καὶ σύμφυτοι τέχναι IX. 121. antep.
ἰθύειν, impetu ferri. παρὰ ναῦν ἰθύει τάχιστα δελφὶς VII. 847. 1.
ἰθυμάχος, fortiter ac ſtrenue pugnans IX. 456. 3.
ἰθύνειν, dirigere. Ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνει βέλος. verſus Aeſchyli IX. 35. 12.
ἱκάνειν, verb. poët. venire. καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἱκάνοι VIII. 206. 9.
ἱκανὸς. γυνὴ νέα καὶ ἱκανὴ τὸ εἶδος IX. 4. 3.
ἱκανῶς ἔχοντες συμπίνειν VI. 471. 12.
ἱκέτευμα, ſupplicatio IX. 744. 8.
ἱκμάζεσθαι, exſiccari IX. 758. 8.
ἱκμὰς ἐλαιηρὰ VIII. 536. 11. τὸ γεῶδες ἔρημον ἱκμάδος λέλειπται VIII. 738. 9. ἀπολαύειν ἱκμάδος τὸν πλεύμονα — πιθανὸν ἐστιν VIII. 788. 4.
ἱκνεῖσθαι. σκέψις ὧν ἐξ ἧς ἱκνημένης συμμετρίας τὸν λόγον ἐμπίπτειν VI. 19. vlt.
ἱκτερικὸς, morbo regio laborans VIII. 711. pen. et X. 805. 3.
ἴκτερος, morbus regius VIII. 712. 4.
ἱκτήριοι κλάδοι, rami ſupplicatorii VI. 80. 5.
ἵλαδὸν, turmatim VI. 88. 1.
ἵλαρὸς. ἱλαρὰ πράγματα καὶ φιλάνθρωπα VI. 208. 4.
ἱλαρῶς. ἡδέως ζῆν καὶ ἱλαρῶς VI. 379. 2. μὴ συνόντες ἱλαρῶς ταῖς γυναιξὶ VI. 529. 10.
ἵλεως γέλως VI. 476. 10.
ἴλη, agmen. ἐκάδευθον οἱ νέοι (ſcil. Lacedaemoniorum) ὁμῶ κατ' ἴλην καὶ κατὰ ἀγέλην ἐπὶ σιβάδων VI. 881. 12.
ἱλιγγιᾶν, vertigine laborare, metaph. dubitare, incertum eſſe, vt VI. 61. vlt.
ἵλιγγος, vertigo. ἱδρῶτος καὶ ἱλίγγου μεστὸς VI. 168. vlt. καταλαμβάνειν ὠχρότητα καὶ πλάνον αὐτὴν καὶ ἵλιγγον IX. 57. 5. vid. etiam p. 68. antep. et 129. 8. et X. 407. 7.
ἵλλειν, vincire, continere. ἱλλομένην τὴν ὄπα καὶ καθειργομένην ἔχοντες VIII. 907. 8. ἔδει τὴν γῆν, ἱλλομένην περὶ τὸν διὰ πάντων πόλον τεταγμένον, μὴ μεμηχανῆσθαι συνεχομένην καὶ μένουσαν X. 183. 12.
ἰλὺς, limus, coenum VI. 484. 2.
ἰλυσπᾶσθαι παρὰ φύσιν VIII. 243. 3.
ἰλυώδης, limoſus. διαλύει ἡ θερμότης καὶ σκίδνησι τὸ συνιζάμενον ἐν τῷ περιέχοντι θολερὸν καὶ ἰλυῶδες VII. 506. 10.
ἱμαντελικτέων λόγων ἀφετέον VIII. 427. 5.
ἱμείρειν, verb. poët. deſiderare. μηρῶν ἱμείρων καὶ γλυκερῷ σάματος. verſus Solonis IX. 10. 10.
ἱμερόεις, amabilis, iucundus. ἀλλὰ σύγ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο VI. 128. 12.
ἵμερος, deſiderium, libido. ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαρισὺς VI. 52. 12. χάριτές τε καὶ ἵμερος οἶκί' ἔθεντο VI. 181. 7. ἵμερος καὶ πόθος ἕλκων πρὸς γένεσιν VIII. 239. 1. vid. etiam Tom. IX. 84. 11.
ἱμερτὸς, amabilis, deſiderabilis. ὁ αὐλὸς ὀψὲ καὶ πρώην ἐτόλμησε φωνὴν ἐφ' ἱμερτοῖσιν ἀφιέναι VII. 549. pen.
ἱμερῶπις Ἁρμονία VII. 854. 2. vid. not. 55.
ἰνδάλλεσθαι, cerni, repraeſentari IX. 645. 2.
ἰνδὸς, genus argumentationis ſophiſticae VI. 504. pen.
ἰξευτηρία τύχη, Fortuna viſcata VII. 136. 4.
ἰξεύτρια τύχη, *idem* VII. 279. 12.
ἰξὸς, viſcus X. 783. vlt.
ἴον, viola. μέλισσαι ἴων καὶ ῥόδων καὶ ὑακίνθων διαπετόμεναι λειμῶνας VI. 151. 3. οἱ χαρίεντες γεωργοὶ τὰ ῥόδα καὶ τὰ ἴα βελτίω ποιεῖν νομίζουσι, σκόροδα καὶ κρόμμυα παραφυτεύοντες VI. 343. 3. vid. etiam Tom. VIII. 721. 9. ibique not. 81.
ἰοπλόκαμος, epitheton Muſarum VIII. 9. 7.
ἰὸς, venenum. τοῦτο τὸ ψεῦδος ἰὸν ἔχει VI. 628. 7. ὥσπερ εἴ τις οἴοιτο, ταῖς ἐχίδναις ἐμφύεσθαι τὸν ἰὸν, ὅτε δάκνουσιν VIII. 225. antep. μεστὸν ἰᾶ νόσημα: ſic vocatur auaritia IX. 262. 5.
ἰουλὶς, nomen piſcis X. 69. 8.
ἱππαρχεῖν, praefectum equitum eſſe VIII. 284. 8. et pen.
ἵππεια γυμνάσια, certamina equeſtria VI. 457. pen. ſed vid. not. 59.
ἱππικὸς, equeſtris. ἴδε δ' οἱ πολλοὶ ἵπποι τῶν ἱππικῶν σημείων συνίασιν VIII. 343. 10. ξυσὸν ἱππικὸν VIII. 360. 14.
ἱππιοχάρμης, qui equis delectatur VIII. 979. 7.
ἱππόδαμος, equorum domitor, epitheton Hectoris VI. 59. 1. et Tydei VIII. 139. 5.
ἱπποδρομία, certamen equeſtre VIII. 442. 4.
ἱππόθορος, vnus de modis muſicis VI. 522. antep.
ἱπποκένταυρος VI. 199. 10. et VII. 726. vlt.
ἱππικόμος, equiſo VI. 31. 7. et 665. 15.
ἱπποκορυστὴς, bellator equeſtris X. 809. 11.
ἱπποποτάμιος, equus fluuialis VII. 436. 8. vid. etiam verſ. 5. vbi eſt ἵππος ποτάμιος, vti etiam Tom. X. 14. 10.
ἱππότα, poët. pro ἱππότης, eques VI. 246. 5.
ἱπποτροφεῖν, equos alere VI. 192. 8.
ἱπποτροφία, equorum alendorum ſtudium. τὴν ἱπποτροφίαν ἐλακύθῳ ὀπαδεῖν, ἀλλ' ἀρύραισι πυροφόροις, Simonides dixit VI. 179. 8. ἀπὸ ἱπποτροφίας δοκοῦντες εἶναί τινες καὶ μεγαλόφρονες VI. 796. 5.
ἵππασθαι, verbum ioci et irriſionis cauſa effictum X. 607. pen. et 609. 14.
ἵπτασθαι, volare, de celeri curſu dictum VI. 199. 8.
ἰσάριθμος, aequalis numeri. ἰσαρίθμους τοῖς ἄστροις ἔταξε διεῖλέ τε ψυχὰς ἑκάστην πρὸς ἕκαστον VIII. 265. 12. εἰκότως ἰσαρίθμους τὰς Μούσας ὧν ἐποίησαν, ἀλλ' ἴσας, ἀνεῦρον VIII. 968. 4.
ἰσηγορία, aequa libere dicendi poteſtas VI. 244. 4.
ἰσημερινὴ ζώνη, zona aequinoctialis, ſeu torrida, vt nunc vocant, inter duos tropicos, cancri et capricorni IX. 549. 1.
ἰσογώνιος, aequalibus angulis conſtans. σώματα ἰσογώνια VII. 682. 9. vid. etiam T. X. 174. 1.

ἰσοδαίμων, daemonibus ſeu diis aequans, vocatur regia poteſtas VII. 767. vlt.

ἰσόδενδρος, arboribus aequalis. τὰς Νύμφας ζῆν ἰσοδένδρῳ τέκμωρ αἰῶνος λαχούσας Pindarus dixit VII. 635. vlt.

ἰσόδρομος, aequalem curſum habens IX. 522. pen.

ἰσόθεος διάθεσις X. 368. vlt.

ἰσόκοιλοι αὐλοί, eiusdem cauitatis tibiae X. 234. 15.

ἰσοκρατής, aequali poteſtate inſtructus. ἰσοκρατεῖς καὶ ὁμότιμοι ἄνδρες IX. 288. 5.

ἰσόκωλον. ὁ φοβούμενος συλλαβῇ τὸ ἰσόκωλον ἐνδεὲς ἐξενεγκεῖν VII. 382. 12.

ἰσομέγεθες ἔσοπτρον, ſpeculum hominis ſtaturam aequans IX. 359. 5.

ἰσομοιρία, aequalitas portionum in conuiuio VIII. 551. 6.

ἰσονομία συνεκτικὴ τῶν δυνάμεων IX. 608. 8.

ἰσόνομος πολιτεία, democratia VI. 586. 6.

ἰσόπλευρος, aequalia latera habens VII. 499. vlt. 500. pen. 639. 11. 682. 10. VIII. 664. 9. et X. 174. 1.

ἰσοπολιτεία, aequalis reipublicae forma VII. 199. 7.

ἰσορροπεῖν, aequali pondere eſſe. ὅλκῃ μίᾳ ἰσορροπῶντι βάρει προστιθεμένη κλίνει τὸ σύμπαν ἐφ' ἑαυτήν VIII. 295. 10. vid. etiam Tom. X. 6. 14.

ἰσορροπία, aequalitas ponderis ſeu momenti. οἷόν τινα συνωρίδος ἰσορροπίαν διαφυλάττειν, ſcil. inter animam et corpus VI. 521. 1. ἐπὶ τῆς ἰσορροπίας μένειν terra dicitur IX. 550. 11.

ἰσόρροπος, aequaliter vergens VI. 121. 7.

ἰσοσκελής, aequalia crura habens. τὸ ἰσοσκελὲς δαιμονίῳ ἀπεικάσας VII. 639. antep. τὸ ἰσοσκελὲς τρίγωνον X. 173. 3.

ἰσοσύλλαβος, totidem ſyllabis conſtans VIII. 947. 2.

ἰσοταχῶς, eadem celeritate X. 456. 1.

ἰσοτελής IX. 323. 8.

ἰσότης, aequalitas VI. 367. 2.

ἰσοῦν. σῶμα εἰς νόσους πεσὸν δαπάναις ἰσοῦσαι VI. 118. vlt.

ἰσόχωρος τίχος X. 809. antep. qui ſit, p. 810. 1.

ἰσόψηφος, idem ſuffragiorum ferendorum ius habens VII. 383. 7.

ἰστάναι. πρὸς ὁρμήν τινα βίαιον ἑστάμενος ἐξ ἐναντίας φερομένην VI. 274. 1. vid. not. 92. ὁ τῆς γενέσεως ποταμὸς ἔτος ἐνδελεχῶς ῥέων ὅποτε στήσεται VI. 405. 10. φθόνος ἔξω θείου χοροῦ ἵσταται VIII. 705. 3. ἐπειδὴ σφίσι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμὴ ἑστήκει. ex Herodoto IX. 427. 3. ἀκμὰς ἑστακυίαν ἐπὶ ξυρῷ Ἑλλάδα πᾶσαν ταῖς αὑτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι IX. 454. 6. ἱστὰς (ſedans, reprimens) τῷ θανάτῳ τὸ δέος ἐν τῇ διαλύσει τῆς ψυχῆς X. 552. 1.

ἱστορεῖν, narrare, tradere. τὰ κενῶς ἱστορούμενα καὶ περιττῶς VI. 108. antep. 2) cognoſcere, contemplari VI. 600. 4.

ἱστορικὸς. ἱστορικὴ ἕξις VI. 176. antep.

ἰσχὰς, carica VI. 297. 2. 662. 1. 719. 9. 821. 3. VIII. 623. 3. et 773. 6.

ἴσχειν, habere, inhibere, detinere. ὀφθαλμούς τε πρὸς οἶκτον ἴσχεσθαι δακρύων, καὶ καρδίαν πηδήματος ἐν φόβοις VI. 309. vlt. αἱ τῶν ἀνθέων ὀσμαὶ — εἰσμιχθεῖσαι τῷ ἐλαίῳ ῥώμην ἴσχυσι, καὶ τόνον VI. 483. 9. τὴν φωνὴν ἴσχεσθαι λέγει, vocem intercludi IX. 57. 3.

ἰσχίον, coxendix VIII. 216. 9.

ἰσχνόπορος, gracilis IX. 618. 11.

ἰσχνὸς, tenuis, ſubtilis. τὴν λέξιν Ἀττικὴν ἀξιῶν εἶναι καὶ ἰσχνὴν VI. 153. 12.

ἰσχνόφωνος, exili voce praeditus. ἡ φιλία ταυτὶ ἰσχνόφωνος γέγονεν ἐν τῷ παῤῥησιάζεσθαι VI. 332. 5. τραυλὸς καὶ ἰσχνόφωνος VII. 595. 9. ἰσχνόφωνος καὶ εὐλαβὴς τὸν τρόπον Iſocrates fuiſſe dicitur IX. 328. antep.

ἰσχυρίζεσθαι, contendere, aſſeverare VIII. 638. 2.

ἰσχυροποιεῖν, validum reddere IX. 528. 1.

ἰταμὸς, praeceps, proteruus. παντάπασιν ἰταμοὶ καὶ θρασεῖς ὄντες VI. 168. 11. ἰταμὸν καὶ ἀκόλαστον καὶ διεφθορὸς ἦθος IX. 73. 7.

ἰταμότης, proteruitas VIII. 195. 1.

ἰταμῶς, proterue, audacter. ἰταμῶς καὶ προχείρως ἀποκρίνεσθαι VI. 346. antep. βαδίζειν ἰταμῶς ἐπὶ τὴν συνήθειαν VI. 485. 13. πρὸς μηθὲν ἰταμῶς καὶ θαῤῥαλέως βαδίζουσα ψυχὴ VI. 489. 2. ἐνδελεχῶς καὶ ἰταμῶς αἰτοῦντες VIII. 106. 8.

ἴτυς, orbis, vmbo IX. 644. 6.

ἴυγξ, illecebrae magicae X. 499. 1.

ἴφθιμος, robuſtus, validus. πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψε VI. 83. 1. et X. 811. 14.

ἴφι, valide, fortiter. ἰμὰς βοὸς ἴφι κταμένοιο. ex Homero VIII. 545. 6.

ἰχθύδιον, piſciculus X. 138. 7.

ἰχθυόβρωτος, qui a piſcibus deuoratur VIII. 653. antep.

ἰχθυοπωλία, locus, vbi piſces venduntur VIII. 653. 2.

ἰχθυόπωλος VIII. 655. vlt. vocabulum ſuſpectum: vid. not. 50.

ἰχθὺς. τῶν κρεῶν τὰ μὴ κρέα ἥδιστά ἐστι, καὶ τῶν ἰχθύων οἱ μὴ ἰχθύες. dictum Philoxeni poëtae VI. 49. 3. ἰχθύες ἀστερόωντες, ſignum coeleſte piſcium IX. 486. 9.

ἰχνεύειν. ὃ μὰ Δία παρὰ Λύδιον ἄρμα πεζὸς ἰχνεύων VI. 239. 12.

ἰχνεύμων, nomen beſtiolae Aegyptiacae, crocodilo infenſae VII. 497. 2. et X. 80. 4.

ἰχνηλάτης, indagator, inueſtigator IX. 53. 7.

ἰχνοσκοπεῖν, inueſtigare. ἰχνοσκοπῶν καὶ σιβεύων διὰ τῶν εὐλόγων τὸ μέλλον VII. 568. antep.

ἰχνοσκοπίαι, indagationes ferarum IX. 633. 4.

ἰχὼρ, cruor, ſanies. τῷ Ἀγχίσῃ τὸ ῥάκος ἰχῶρα πονηρὸν ἐξεδίδου VI. 380. 6. ἰχὼρ, οἷόσπερ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν VI. 687. 3. et VII. 345. 7. τραυμάτων ἀνασίμων χυμὸς καὶ ἰχῶρας ἀπολαμβάνουσα γεῦσις X. 127. 6.

ἰώδης, violaceus. τὸ ἰῶδες καὶ ὑπωλον VIII. 236. 12.

ἰωνοκάμπτας VIII. 134. 3. vid. not. 4.

κ.

καβάλλης, caballus IX. 294. 6.

καθαίρειν, purgare. ὅτε βαλανείᾳ, ὅτε λόγῳ, μὴ καθαίροντος, ὄφελός ἐστιν VI. 152. 15. ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι τὸ στόμα VII. 415. 6.

καθαιρεῖν, deſtruere, deiicere. μι' ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἧῤ' ἄνω VI. 394. pen. καθαιρεῖν τὴν σελήνην VI. 549. 6. et pen.

καθάπτεσθαι, increpare. λόγῳ δηκτῇ καὶ παῤῥησίᾳ κηδεμονικῇ καθαπτόμενος VI. 202. 10. παντὶ θρήνῳ καὶ παντὶ σεναγμῷ καθαπτόμενος VI. 641. 12. vid. not. 42.

καθαρεύειν, purum eſſe. ἡ τῆ φίλῃ νηθεσία καθαρεύουσα παντὸς ἰδίου πάθους VI. 246. 10. ἁγνὰς καὶ καθαρεύοντας ἑτέρων συνουσίας προσιέναι ταῖς γυναιξὶ VI. 546. 1. ἔργον ἐστὶν εὑρεῖν ἄνδρα καθαρεύοντα τύφου καὶ δεισιδαιμονίας VIII. 291. 1.

καθάριος, purus. οἱ νοσοῦντες τῶν ῥευμάτων τὰ καθαριώτατα καὶ πολυτελέστατα δυσχεραίνουσι καὶ διαπτύουσι καὶ παραιτοῦνται VI. 384. 6.

καθαριότης, mundities. ἰατρὸν σάρκα τέμνοντος, εὐρυθμίαν τινὰ δεῖ καὶ καθαριότητα τοῖς ἔργοις ἐπιτρέχειν VI. 248. pen.

καθαρμὸς. ἡ δίαιτα καὶ ὁ καθαρμὸς, ᾧ χρῶνται Σκύθαι περὶ τοὺς κάμνοντας VI. 563. 7. Δηλίοις ἔναγχος ποιησάμενος τὸν μέγαν καθαρμὸν, luſtrationem, expiationem VI. 600. 4.

καθαρὸς. μὴ καθαρῷ καθαρῶ ἐφάπτεσθαι μὴ ὑ θεμιτὸν ἦ VI. 412. 6. vid. etiam verſ. 3.

καθάρσιος Ζεὺς X. 147. 9.

κάθαρσις, purgatio VI. 491. 3.

καθαρτὴρ cur eruum a Trallianis vocetur VII. 205. 13.

καθαρτικὸν φάρμακον X. 161. 2.

καθαρῶς εἰδέναι τι VI. 411. 7. et γινώσκειν, verſ. 12.

καθέδρα ἄτυφος VI. 164. 10. vid. not. 10.

καθειργνύναι ἑαυτὸν εἰς τὴν καλιὰν VI. 307. 5. ἣν ὁ ἄνθρωπος ἀναδίδωσιν ἐξ ἑαυτῆ θερμότητα, ταύτην ἡ ἑσθὴς — καθειργνυμένην εἰς τὸ σῶμα ὐκ ἐᾷ πάλιν σκεδάννυσθαι VI. 378. 7. οἱ ἐπὶ θανάτῳ καθειργνύμενοι, qui in carcere ad capitale ſupplicium luendum incluſi tenentur VIII. 194. 7.

καθέψειν, coquere VIII. 196. 4. et X. 786. 3.

καθηγεῖσθαι, praeeſſe. καθηγησάμενοι, praeceptores VI. 456. 5.

καθηγεμὼν, dux, praefectus VI. 81. 4.

καθηγητὴς, praeceptor VI. 548. vlt.

καθήκειν. ἑορτῆς τοῖς Μιλησίοις καθηκούσης ἐν τῇ στρατιᾷ VII. 39. 13.

καθηλῶν εἰς σταυρὸν, cruci affigere VII. 944. pen.

καθημερινὰ προσκυήματα γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς VI. 533. 7.

καθιέναι. ὐκ εἰς ἀγῶνα καθείκασιν, ἀλλ' ἐπὶ δεῖπνον ἥκουσιν VIII. 435. 13.

καθιερῦν οἴκου τινα, domum ſeu aedem dedicare VI. 625. 6.

καθίζειν, ſedere. μὴ ἐπὶ χοίνικα καθίσαι: praeceptum Pythagoricum; et quid eo denotetur VI. 42. 4.

καθικετεύειν, ſupplicem orare, obſecrare VII. 28. pen.

καθικνεῖσθαι, ferire, caſtigare. διδάσκαλος, παίδων ἑνὸς καθικόμενος, ἑτέρους ἐνουθέτησε VIII. 217. 4.

καθίμησις ἡ ὑπὲρ τὸ τέγος εἰς τὴν οἰκίαν, demiſſio in ſune per tectum in domum VII. 74. 5.

κάθισις βρεφῶν VI. 600. vlt. vid. not. 13.

καθιστάναι. εἰς βίον ἄτυφον καὶ ὑγιαίνοντα κατασήσεις σαυτὸν VI. 156. 9. ἐὰν νουθετῇ τις ἐν πολλοῖς καὶ μὴ φειδόμενος, πᾶν νόσημα καὶ πᾶν πάθος εἰς τὸ ἀναίσχυντον καθίσησιν VI. 262. 1. ἀπωτάτω καθίσασθαι τῆ φθονεῖν VI. 339. 4. ἡ τροφὴ καθισαμένη ἰατρέμα καὶ συμπνέυσα VI. 507. 5. ἐν χορῷ τινι καταδεθεὶς εἰς τὴν ἐσχάτην χώραν ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος VI. 564. vlt. ἐτύγχανε Λοκροῖς ἡ τῶν Ῥίων καθεσῶσα θυσία καὶ πανήγυρις VI. 619. 2. καθίσασθαι πρὸς τὸ δέον VIII. 340. 4. κατασῆναι εἰς πόλεμον IX. 229. pen. σχολὴν κατασησάμενος, qui ſcholam inſtituit IX. 343. 9.

καθοδηγεῖν τι πρὸς τὸ εἰκὸς καὶ πιθανὸν VIII. 211. 11.

καθομιλεῖν. ἐδημαγώγει καὶ καθωμίλει τῷ συναφομοιοῦν καὶ συνοικειοῦν ἑαυτὸν ἅπασιν VI. 192. 13.

καθορμίζεσθαι, ad portum appellere VII. 953. 5.

καθυγραίνειν, humectare, emollire VIII. 544. 4.

κάθυγρος, humidus IX. 748. 1.

καθυλακτεῖν, allatrare X. 39. 14.

καθυμνεῖν τὴν τόλμαν τινὸς καὶ τὴν ὑπεροψίαν τῆ ξῆν VII. 381. vlt. καθυμνεῖν τὸν ἐπὶ ἡδονὰς παρακαλοῦντα συνεχεῖς καὶ πυκνὰς X. 595. 3.

καθυστερεῖν, tardius, ſerius venire VI. 616. 8. τῆς τῶν ὅλων καθυστερεῖν γενέσεως VIII. 525. 11.

καικίας, ventus ab ortu aeſtivo ſpirans, *Nordoſtwind* VI. 329. 4. et IX. 274. 6.

καινολογία X. 408. 3.

καινοπαθεῖν X. 550. 5. vid. not. 9.

καινοποιεῖν, innouare VII. 107. 11.

καινοπρεπὴς. ἦν Φίλιππος ἐν τούτοις ὑπὸ ὀψιμαθίας ἑαυτῆ καινοπρεπέστερος VII. 320. 9.

καινότης θαυμαση VIII. 214. 11.

καινοτομεῖν, res nouas moliri, turbas in republica excitare IX. 255. vlt.

καινοτομία, tentatio rerum novarum. πρὸς πάντα τόλμαν ὁ ἔρως καὶ καινοτομίαν συγχωρῆσαι δεινός ἐστιν VIII. 461. 8. de innouatione in arte muſica dicitur X. 662. antep.

καίριος, tempeſtiuus. τὸ καλὸν ὐκ ἐν μήκει χρόνου θετέον, ἀλλ' ἐν ἀρετῇ καὶ τῇ καιρίῳ συμμετρίᾳ VI. 422. antep.

καιρίως πατάσσειν τινὰ, letale vulnus alicui infligere VI. 804. 3. et ita ἑαυτὸν καιρίως πλήξας X. 730. 3.

καιρός ἐστιν ἡ νόσος ψυχῆς, ὁ πλήγεις δὲ τιτρώσκεται. ex Menandro IX. 58. 5. vid. nott. 22. et 23.

κακία. πᾶσαν κακίαν φευκτέον ἐστὶ δι' ἀρετῆς, ὐχὶ διὰ τῆς ἐναντίας κακίας VI. 243. 12. 13.

κακίζειν ἑαυτὸν ἁμαρτάνοντα VI. 306. 8.

κακκαβίζειν X. 319. antep.

κακόβυλος φρονῆς VI. 74. 9.

κακοδαιμονεῖν, infelicem eſſe VI. 281. 11.

κακοδαίμων ταφὴ VI. 436. 3.

κακοδοξία, infamia VI. 799. 13.

κακόζηλος. ἡδόμενος μίμοις καὶ μέλεσι καὶ ᾠδαῖς κακοτέχνοις καὶ κακοζήλοις VIII. 823. 1.

κακοήθεια, praua indoles, malignitas VI. 250. 1. et vlt.

κακοθάνατος, malam mortem afferens VI. 78. 13.

κακοθυμία, aegritudo animi VII. 823. 12.

κακολογεῖν, maledicere VI. 671. 13.

κακομαχεῖν ἐν τοῖς ἀγῶσιν VI. 114. 8.

κακόμετρος VIII. 979. 8.

κακομιχανᾶσθαί τινι, malum alicui ſtruere VI. 83. 3.
κακομουσία, praua et peruerſa muſica VIII. 814. 3.
κακόνοια, malignitas, maleuolentia. ἡμῶν ἕκαστος ἔξω καὶ πρὸς ἕτερους τῇ κακονοίᾳ τὴν περιεργίαν, ὥσπερ ὀφθαλμὸν, ἐντίθησι VIII. 50. 8.
κακοπάθεια, perpeſſio malorum VI. 515. 7.
κακοπαθεῖν ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν VI. 513. vlt.
κακοποιεῖν, male agere X. 342. 7.
κακοποιὸς, maleficus. ἄτακτον καὶ κακοποιὸν animam Plato dixit X. 212. 7.
κακοπραγία, res male geſtae, clades VIII. 25. pen.
κακὸς. ἡ κακὴ βυλὴ τῷ βυλεύσαντι κακίστη VI. 128. vlt.
κακοσχολεῖν, male otiari X. 303. 4.
κακοσχολία, malum otium VII. 110. vlt.
κακότεχνοι καὶ κακόζυλοι ᾠδαὶ VIII. 822. vlt.
κακότης quid ſignificet VI. 87. pen. et 88. 1. et 3.
κακοῦν, malis afficere, affligere. μὴ κακοῦν ἀνατάσει τὸ σῶμα VI. 227. 14. κεκακωμένος ἅλμῃ VIII. 482. 5.
κακουργεῖν, male agere, damnum alicui inferre. ἀπέχεσθαι τοῦ κακουργεῖν VI. 340. antep. μὴ κακούργει τὴν μουσικὴν VI. 824. antep.
κακοῦργος, maleficus. τὰ μοχθηρὰ καὶ ἀγεννῆ καὶ κακοῦργα πάθη κολάζειν καὶ ταπεινὰ ποιεῖν VI. 340. 11. τῷ σώματι τῶν κολαζομένων ἕκαστος τῶν κακούργων ἐνφέρει τὸν αὑτοῦ σταυρὸν VIII. 192. 5.
κακοχεῖσθαι, aegritudine animi et moerore ſemetipſum affligere atque conficere VI. 436. 2.
κακοχία, aegritudo animi. ἀπαλλάγηθι τῆς κακοχίας VI. 427. 1. μάτην αὐτὸς καταικισάμενοι ταῖς κακοχίαις VI. 447. 7.
κακοφραδὴς, mala cogitans VI. 125. pen.
κακόφρων, *idem* VIII. 224. 5.
κακόφωνος, male ſonans. ἔστι κακόφωνος σφόδρα, ſcil. ὁ σίδηρος VIII. 879. 3. κακόφωνος τίχος X. 809. pen. qui ſit, p. 810. 22.
κάκωσις, afflictio, damnum, calamitas VI. 88. 2. μεταβαλὼν ἐκ τῆς ἀνωφελοῦς περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν κακώσεως καὶ καταφθορᾶς VI. 463. 1. εἰ τὸ σῶμα δικάσαιτο τῇ ψυχῇ, κακώσεως ὑκ ἂν αὐτὴν ἀποφυγεῖν Democritus dixit VI. 514. 6. ᾧ ἄνευ κακώσεως ἑτέρᾳ τὴν αὑτοῦ σωτηρίαν ἐμήχανον ὁ θεὸς πεποίηκε, τούτῳ τὴν φύσιν ἀρχὴν ἀδικίας προστέθεικεν VI. 606. 6.
καλαμᾶσθαι, ſtipulas colligere. ἐκεῖνος (ſcil. Alexander M.) ἐξέριζε τὴν Ἀσίαν, ἐγὼ δὲ καλαμῶμαι. dictum Antigoni VI. 691. 12.
καλαμήτρια, quae ſtipulas colligit IX. 134. 2.
καλαμοβόας: ſic dictus eſt Antipater Stoicus, ob nimiam ſcribendi licentiam aduerſus Carneadem VIII. 45. 1.
κάλαμοι Ἀραβικοὶ X. 116. 5.
καλινδεῖσθαι, ſe volutare. γυμνὸς ἐν πηλῷ καλινδούμενος VI. 643. 6.
καλλιγραφία, elegantia in ſcribendo. ἡ ἐν τοῖς μέλεσι καλλιγραφία VI. 551. antep. vid. etiam Tom. VIII. 722. 10.
καλλιερεῖν, litare, cum fauſtis ominibus ſacrificare VII. 73. 5.
καλλίκομοι

καλλίκομοι Μοῦσαι VII. 583. 8.
καλλίμορφος, pulchra forma praeditus, venuſtus X. 367. 15.
καλλίφωνος, eximia voce praeditus X. 52. 10.
καλλύνειν, ornare. πρόσωπα καλλύνθεα καὶ πλησμένην: de luna dicitur VII. 137. pen. ἀγαθὸς ποιητὴς νέων ψυχὰς καλλύνειν X. 1. 2.
καλλωπίζεσθαι, ornari, gloriari, oſtentare. ὁ φιλικὸν, ἀλλὰ σοφιστικὸν, ἀλλοτρίοις ἐνευδοκιμεῖν σφάλμασι, καλλωπιζόμενον πρὸς τοὺς παρόντας VI. 261. 12. τότε πρὸς τοὺς ἄνδρας ἐκαλλωπίζετο λιτότητι καὶ σωφροσύνῃ δαπάνης VI. 570. 11. ἰσχύος ἑαυτῶν καλλωπιζόμενοι περιουσίᾳ IX. 253. 12.
καλλωπιστὴς, ſtudioſus ſui ornandi et comendi X. 66. 7.
καλλωπίσεια γυνὴ, corporis ſui ornatui dedita VI. 530. 5.
καλὸς. ὑκ ἔς' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπι καλά. verſus Sophoclis VI. 98. antep.
καλότης VII. 735. antep.
κάλπη, genus certaminis quoddam in currendo VIII. 686. 9.
καλτίκιος, vox Latina, calceus VII. 821. 7. vid. not. 4.
κάλτιος, *idem* VI. 532. 13.
κάλυπτρα, velamentum capitis muliebre. ἄνδρας πέπλοις γυναικῶν καὶ καλύπτραις ἀμφιεννύντες VII. 11. 12.
καμασηνὸς, piſcis VIII. 733. vlt.
κάματος, labor. ὕδατος κάματος εὐσεβεῖν δεῖ VI. 71. antep. πειθὼ καὶ χάρις ἡ διδοῦσα πόνου ἡδὺν ὡς ἀληθῶς κάματον ὑφηγεῖται πρὸς ἀρετὴν καὶ φιλίαν IX. 38. 7. vid. not. 39.
κάμινος, caminus, fornax VI. 607. 2.
καμμονὴ, vox Aeolica, *victoriam* denotans VI. 78. 14. et VIII. 889. 13.
κάμνειν, aegrotare. τῷ σώματι κάμνου VI. 13. 5.
καμπὴ, flexio. καθάπερ ξύλον τὸ ἦθος ἐκ καμπῆς εἰς τἐναντίον, ἐπειρίᾳ τοῦ κατορθοῦν, διαστρέφοντες VI. 243. pen.
καμπυλοειδὴς φαντασία, curui ſpecies X. 610. 13.
καναχήποδες ἵπποι, pedibus ſtrepitum excitantes equi VI. 584. 7.
κάνδυλος, edulii genus VIII. 636. 6.
κάνδυς, genus veſtimenti Perſici VII. 303. 8.
κανηφορεῖν τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ VII. 91. 7. vid. etiam T. X. 804. 8.
κανθαρὶς, genus inſecti, ſcarabaeus VI. 77. 13. VIII. 125. 1. 128. 6. et 192. 1.
κάνθαρος, *idem* VIII. 661. vlt.
κανθαρώλεθρον χωρίον, locus, in quo ſcarabaeis neceſſario pereundum eſt VII. 852. 4.
κανθήλιον, pellis aſinina VIII. 950. 8.
κανονικοὶ οἱ περὶ λύραν VIII. 607. pen.
κανὼν, regula, norma. κανόνες ἀρετῆς ἁπάσης καὶ ὀρθότητος VI. 90. vlt. κανόνων διάθεσις, radiorum textoriorum diſpoſitio VI. 592. pen.
καπηλεῖον, caupona VI. 307. 1. 2. et 3.
καπηλεύειν, cauponam exercere VI. 123. 13. et 661. vlt.
καπηλικῶς, cauponum more VII. 456. 4.
καπνιᾷν, fumare, de ira dictum VII. 784. 1.

καπνίζειν, fumum excitare VIII. 362. 12. ſed vid. not. 56.
καππάριον VIII 653. pen.
κάππαρις VIII. 654. 5. et 740. 8.
κάραβος, nomen piſcis X. 26. vlt. et 73. pen.
καρδαμίς, naſturtium VI. 478. 11.
κάρδαμον, idem VI. 384. 11.
καρδάμωμον VII. 507. 11.
καρδία. μὴ ἐσθίειν καρδίαν. praeceptum Pythagoricum, et quid ſignificet VI. 42. 11. φόβον παρελθὼν τὰπὸ καρδίας ἐρεῖ VI. 231. 3. τὴν καρδίαν τρέφεσθαι VI. 314. 4.
καρδιωγμός, oris ventriculi dolor VII. 775. antep.
κάρη πολιὸν VI. 434. 1.
καρηβαρεῖν, capite grauatum eſſe X. 720. pen.
καρηβαρία, grauedo capitis VIII. 566. vlt.
καρηκομᾶν, comam alere VI. 595. 1.
καρκίνος, cancer, ſignum coeleſte huius nominis IX. 486. 5.
καρκίνωμα, cancer morbus VI. 240. 14.
κάρνεια, nomen diei feſti IX. 465. 5.
καρεῦσθαι, ſopore corripi X. 718. 8.
καρπεύεσθαι. συναγαγὼν τὸ καρπευθὲν VII. 115. 8.
κάρπιμος. κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, ζώντων τε γενεᾷ VI. 395. 3. κάρπιμος σάκχος VI. 422. 4.
καρπογονεῖν, fructum proferre. τὰ ὑπὸ τῆς γῆς ζωογονούμενα καὶ καρπογονούμενα IX. 487. antep.
καρπογονία, generatio fructuum VIII. 535. 13.
καρπᾶσθαι, fructum percipere. εἱμαρμένον γὰρ τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβὰς ἔστι καρπᾶσθαι βροτοῖς VI. 83. 12. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. verſus Aeſchyli VI. 116. 4. 327. 12. (vbi pro ἄλοκα eſt αὔλακα) et 704. 9. οἷον βίᾳ λαχόντες αἰῶνα καρπᾶσθε καὶ νέμεσθε κλῆρον ἀγαθῶν ἄφθονον X. 128. antep.
καρποφορεῖν, fructum ferre VIII. 725. 6.
καρποφόρος, frugifer. ἤγαγεν αὖθις ὀπίσω καρποφόροισιν ἐπιτρέψας κάλυκος τεφάνοισιν ὥραις X. 129. vlt. vid. not. 17.
καρπύκη, nomen herbae X. 805. 2.
καρρέζειν, verb. poët. demulcere VIII. 948. 15.
κάρρων, vox Laconica pro κρείσσων, melior, praeſtantior. ἃ Λακεδαίμων πολλῶς ἔχει τήνη κάρρονας VI. 720. 10. vid. etiam p. 892. vlt. vbi idem dictum leui cum mutatione recurrit. ἄμες δέ γ' ἐσσόμεθα πολλῷ κάρρονες: cantus puerorum Lacedaemone VIII. 153. 10.
κάρτος, robur, vires. ἀνθρώπων ὀλίγον κάρτος. dictum Simonidis VI. 406. pen.
καρύα, iuglans arbor VIII. 564. antep.
καρυκεία, condimentum. τὴν γεῦσιν ὀσμαῖς καὶ καρυκείαις ἐρεθίζειν VI. 479. 10.
καρυκεύειν, condire, metaph. de blanditiis adulatorum VI. 201. 8.
καρύκη, condimentum, intritum VIII. 636. 7.
κάρυξ, dor. pro κήρυξ, praeco VIII. 134. 2.
κάρχαρος, aſper VII. 832. antep.
καρωτικὸς, ſoporem afferens. πνεῦμα βαρὺ καὶ καρωτικὸν ἀφιέναι VIII. 564. pen.
κασία, caſia VI. 683. vlt. et VIII. 467. 5.
κασίγνητος θανάτοιο, i. e. ſomnus VI. 408. 15. πατὴρ ἐσσὶ αὐτῇ καὶ πότνια μήτηρ, ἠδὲ κασίγνητος VI. 548. pen.
κασσία, idem quod κασία VII. 560. pen.
κασσίτερος, ſtannum IX. 15. vlt.
κατόριον VI. 201. antep. 254. 11. et 272. 7.
κατὰ τὰς δειλὰς κύνας, more canum timidorum VI. 252. 5.
καταβάλλειν. ὅταν κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένυς ὀρθῶς, ἀνάγκη δύστυχεῖν τὰς ἐκγόνας VI. 2. 3. τὰς παροψίδας ἐν τῷ δειπνεῖν καταβάλλοντες VI. 197. 4. ὅταν δ δαίμων καταβάλῃ καὶ περιέλῃ τὸν ὄγκον, — VI. 253. 5. καταβάλλειν τινὰ εἰς ἄκρατον, ad compotationem invitare aliquem VI. 472. pen. εἰς ἃ μὴ δεῖ καταβάλλεσι τὴν διάνοιαν VIII. 70. 1. τὸν λύχνον καταβαλεῖν VIII. 359. 4.
καταβάπτειν ἄρτον εἰς μέλι VIII. 603. 7.
καταβασκαίνειν, faſcinare VIII. 707. 6. et 8. καταβασκαίνειν ἑαυτὰς VIII. 716. 1. 718. 11. et 719. 3.
καταβεβαίωσις, confirmatio X. 607. 11.
καταβιάζεσθαι, per vim cogere. τὰ πράγματα πρὸς τὰς ἑαυτῶν ὑποθέσεις ὁμολογεῖν μὴ πεφυκότα καταβιαζόμενοι VI. 281. 4. δυνάμει καὶ φίλοις καὶ χάρισι καταβιαζόμενοι τὴν δόξαν VII. 514. antep.
ἀναίδεια ἀνατρέπουσα καὶ καταβιαζομένη τὸν λογισμὸν VIII. 112. 8.
καταβιῶν μεθ' ἡσυχίας καὶ ὁμονοίας IX. 279. 11.
καταβλάπτειν, nocere, laedere VIII. 718. 9.
καταβλητέον, ſoluendum, pendendum eſt, de debito VI. 406. 1.
καταβοᾶν, vociferando aliquid teſtari contra aliquem VIII. 191. 2.
καταβόησις, clamor aduerſus aliquem VIII. 657. 13.
καταβορβόρωσις VI. 633. 4.
καταβόσκεσθαι VIII. 666. 11.
καταβρέχειν τὰς ἀρούρας, irrigare agros VIII. 662. vlt.
καταγγέλλειν τινὶ πόλεμον, bellum alicui indicere VII. 216. 4. et 14. et 217. 2.
κατάγειν. ὥσπερ εἰς λιμένα σκάφος ἀσφαλὲς κατάγοντες: de delphinis, Arionem in terram exponentibus VI. 616. 4.
καταγηράσκειν, conſeneſcere IX. 403. 8. ſed vid. not. 28.
καταγιγνώσκειν, condemnare, vituperare VI. 406. 9.
καταγίνεσθαι εἰς βυθὸν, in profundum deiici IX. 719. 3.
καταγνύναι. κατὰ μὲν γλῶσσ' ἔαγ' (per tmeſin), — VI. 303. antep.
καταγοητεύειν, incantare X. 103. 6.
καταγρυπᾶσθαι, incuruari IX. 19. 3.
κατάγχειν, ſuffocare VIII. 86. vlt.
καταγωγὴ ἐν πανδοχείῳ VI. 495. 12.
καταδαρθάνειν, obdormiſcere VI. 280. 6.
καταδείδειν, metu corripi IX. 451. vlt.

καταδειλιᾶν, timidum esse IX. 441. 6.

καταδεῖν. ὀρθῷ τινι λογισμῷ περισάντες καὶ καταδέοντες τὴν κρίσιν VI. 53. 8.

κατᾴδειν, incantare. καταᾴδομενοι καὶ καταφαρμακευόμενοι IX. 261. antep.

καταδειπνεῖν, in coena consumere VII. 400. 8.

κατάδεσις τῆς κεφαλῆς IX. 88. 8.

καταδήμαγωγεῖν VII. 883. antep.

καταδιφθερᾶν δέρμασι τῆς φώκης καὶ τῆς ὑαίνης τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων VIII. 638. 10.

καταδιώκειν VI. 229. 6.

καταδολεσχεῖν τινος, garriendo aures alicuius obtundere VI. 77. 10.

καταδηλᾶσθαι. καταδεδηλωμένην ἕξεις IX. 666. 1.

καταδύειν. εἰς ἀρετὴν καταδυσάμενοι βίον VI. 87. 2. ἐκ τῶ πράττειν τι καὶ ζηλᾶν εἰς τὸ βασκαίνειν παντάπασι καὶ ἀθυμεῖν καταδυόμενος VI. 344. 3. πολλάκις ἤδη καὶ πάθη ψυχῆς αἱ πρῶτον κρύπτουσι γενέσεις καὶ καταδύσιν VIII. 228. 11. αἱ μὲν (scil. ψυχαὶ) ὅλαι κατέδυσαν εἰς σῶμα VIII. 337. 8. vid. etiam vers. 1. et p. 338. 8. ἐκ πολιτικῶν ἀρχείων καταδυόμενος εἰς οἰκουρίαν γυναικῶν IX. 134. 1.

καταδῦναι, subire. εἰς βόθρους τινὰς καταδύντες VI. 429. antep. εἰς λεπτὰ καὶ διαλεκτικὰ προβλήματα καταδύντες VIII. 428. 6.

καταζευγνύναι. πειρατέον τὰς τῶν ἡδονῶν ἥττας καὶ πρὸς τὰς ἐπιτιμήσεις δυσκόλους γάμῳ καταζεῦξαι VI. 46. 12.

κατάζευξις ἱερὰ vocatur coniugium IX. 7. 1.

καταζῆν, vitam exigere. σεαυτῷ πρίω κατηλεῖον, ἐν ᾧ καταζήσεις VI. 732. 16.

καταθαμβεῖσθαι, stupore percelli VIII. 667. 11.

καταθεᾶσθαι, contemplari. ἔργα θεῶν καὶ ἀνθρώπων πολλὰ κινήσεις τε καὶ φορὰς ἄστρων ἐν περιόδοις καταθεώμενος VII. 681. 3.

καταθέλγειν, demulcere IX. 725. 1.

κατάθιξις, attactus VIII. 744. 8.

καταθλεῖν, certaminibus se exercere. τίς ἀσθενὴς φύσις ὑ τοῖς γυμνασαμένοις καὶ καταθλήσασι πλεῖον εἰς ἰσχὺν ἐπέδωκε VI. 6. antep. ὥσασθαι δεῖ τῷ θυμῷ καὶ καταθλῆσαι (exercitationibus vincere) τὴν ἀμαθίαν VI. 174. 4.

καταθλίβειν τὸ πνεῦμα VI. 505. vlt.

καταθνήσκειν, mori. κατθανεῖσα κείσεαι, ἀλλ' τις μνημοσύνα σέθεν ἔσεται. e Sapphone VI. 551. pen.

καταθραύειν, confringere VIII. 34. 4.

καταθρηνεῖν, deplorare, lugere X. 537. pen.

καταθύειν τὰ τέκνα τῷ Κρόνῳ, liberos Saturno immolare VI. 668. 2. καταθύοντες ἄνθρώπες ἐπὶ τυραννίσι καὶ συνωμοσίαις VIII. 202. 1.

καταιβασίαι VIII. 195. vlt. vid. not. 97.

καταιβάτης, cognomentum Demetrii regis VII. 333. 9.

καταιγισμὸς, procella X. 485. 4.

καταιδεῖν, pudorem iniicere. πραΰνασα πειθοῖ καὶ καταιδῶσα τῶν δήμων τὸ αὔθαδες καὶ βίαιον IX. 198. 7. sed vid. not. 46. in medio καταιδεῖσθαι, reuereri. σέβας μηρῶν ὑ κατηδέσω IX. 10. 12.

καταιθαλᾶσθαι. πυρὶ κατηθαλωμένην κεύθει κελαινὸν αἷμα VIII. 691. pen.

καταίθειν IX. 289. vlt. vid. not. 19.

καταικίζειν, mutilatione partem corporis male tractare. ῥῖνας καὶ ὦτα καὶ τὸ ἄλλο σῶμα καταικίζοντες VI. 430. 6.

καταιρεῖν. αἱ μέλισσαι ἐπὶ τὸν τραχύτατον καὶ δριμύτατον θύμον καταίρυσι VI. 151. 5. εἰς οἰκίαν τινὰ καταιρεῖν, in domum aliquam diuerti VIII. 320. 7.

καταισχύνειν τῇ κακίᾳ τὸ εἶδος, turpi et flagitiosa vita formae venustatem contaminare VI. 534. 9.

καταιτιᾶσθαι, incusare X. 457. 11.

καταιτίασις, incusatio, reprehensio VIII. 161. 1.

καταλαλύπτειν, obtegere, velare VI. 524. 2.

καταλαῦτοι apud Cretenses quinam fuerint VII. 186. 1. et vlt.

καταλεῖρειν, detondere VI. 191. 11.

καταλεῖσθαι. δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται, ἐν Διὸς ὕδει VI. 85. 4. et 399. antep. ἄλγεα ἔμπης ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ VI. 399. 9.

καταλελεύειν, iubere VI. 749. 8.

καταλεντεῖν, confodere X. 39. 6.

καταλεραννύναι, commiscere VI. 501. vlt.

καταλεπτίζειν, in minutas partes dissecare. τῆς φρονήσεως μόρια καὶ σπάσματα μικρὰ θραυομένης καὶ καταλεπτιζομένης εἰς τάξεις κεχώρηκε VI. 375. 8. πάντα μέρη τῆ κόσμῳ καταλεπτισθέντος ἐμβάλλοντες εἰς ἓν X. 440. 13.

καταλλᾶν. τῇ μέθῃ καταλελασμένος VIII. 356. 6.

κατάλλειτος καὶ πολυτελὴς γυνὴ VIII. 63. 17.

καταλλίνειν VI. 542. antep.

καταλλύζειν, diluere. προσοιστέον τὸν οἶνον πολλῇ καταλεραννύμενον διὰ μέσου καὶ καταλλυζόμενον ὑδροποσίᾳ VI. 501. vlt. τὸν ὕδατι χλωρῷ καταλλυζόμενον προλιπὼν Ἀκροκόρινθον IX. 76. 2.

καταλοιμίζειν, sopire. ἐξαπατήσας καὶ καταλοιμίσας τὰς πολεμίους VII. 364. 10.

καταλοιμιστὴς, cubicularius VI. 662. 13.

καταλολυμβᾶν, sub aquis degere, vrinari X. 84. 5.

κατάλοπος, defatigatus VII. 24. 12.

κατάλορος, abundans, copiosus, ad fastidium vsque. πολλὰς καὶ καταλόρους ἡδονὰς εἰς τὸ σῶμα ἐμβάλλειν VI. 519. 8.

καταλόρως, abunde, immodice. χρὴ τῶν λόγων τὸν ἀδολέσχην, οἷς ἥδεται μάλιστα καὶ κέχρηται καταλόρως, τούτους φοβεῖσθαι VIII. 41. 8. ταῦτα ἄκρατα καὶ πικρὰ φαίνεται καταλόρως X. 21. 11.

καταλρατεῖν ὀργῆς, irae temperantem esse, iram cohibere VI. 25. 3.

καταλρημνίζειν, praecipitare VIII. 193. 3.

κατάλριτος, condemnatus X. 708. vlt.

καταλρύπτειν, occultare. ἔν τινι καταλρυβεῖσα συνδένδρῳ VII. 235. 5.

καταλταίμεν, infinit. poët. pro καταλτεῖνειν VI. 95. 1.

καταλυλίεσθαι ἐν ταῖς ἁμάξαις, curribus vehi VII. 214. 1.

καταλαμβάνειν. ὃς αὐτὸς ἑαυτὸν ὕπω

ἔπω κατειληφε γεγονὼς σοφὸς VI. 279. pen. τὰ ὦτα καταλήψῃ (comprimes, 2. ſing. fut. 1. med.) ταῖς χερσὶ, δυσχεραίνων καὶ βδελυττόμενος X. 508. 3.

καταλάμπειν, ſplendere. ἡ σελήνη κατέλαμπεν εἰς τὴν θάλατταν VI. 612. 2.

καταλεαίνειν, laeuigare IX. 200. 12.

καταλείφεσθαι ἐλαίῳ, oleo inungi X. 803. antep.

καταλεύειν, lapidibus obruere IX. 76. 7.

κατάληπτος, deprehenſus X. 735. 5.

καταλοᾶν, trucidare VII. 6. 13.

καταλογάδην VII. 255. 4. 585. 5.

καταλύειν. ἀθληταὶ καταλύσαντες ἄσκησιν ὑπὸ γήρως VIII. 344. 13.

καταμαραίνειν IX. 216. 12.

καταμαρτυρεῖν VI. 591. 4.

καταμελεῖν ἑαυτῷ VI. 317. 16.

καταμελετᾶν VI. 20. 10.

καταμέμφεσθαι, vituperare VI. 444. 8. et pen.

καταμετρεῖν. σκιὰν καταμετρῶν ἐπὶ δεῖπνον VI. 184. 10.

καταμήδεσθαι VIII. 693. vlt.

καταμήνια, fluxus menſtrui VIII. 586. 4.

καταμνημονεύειν, recordari IX. 1. 2.

καταμύειν τοῖς ὄμμασιν VII. 399. 2.

καταμύσσεσθαι. κατεμύξατο χεῖρα ἀραιὴν VIII. 948. antep.

καταναγκάζειν VI. 511. vlt.

κατανάλωσις VIII. 702. 2.

καταναυμαχεῖν, proelio nauali vincere IX. 116. 5.

κατανέμειν. νόσος κατανεμηθεῖσα τῷ σώματος VIII. 169. 5.

κατανωτίζεσθαι IX. 655. pen.

καταξαίνειν τὰς ἕξεις VIII. 713. 8.

καταξεῖν, radere, polire IX. 753. 4.

κατάξηρος VI. 27. 1.

καταξιᾶν, dignum iudicare X. 299. pen.

καταπαλαίειν, lucta vincere VI. 707. 8.

καταπαύειν τὸν δρόμον VI. 569. 6.

καταπειθὴς. ὁ τοῖς ἴσοις πράγμασιν ἑαυτὸς ἂν καταπειθεῖς παρέσχοντο VI. 15. pen.

καταπελτικὸν βέλος VI. 710. 6. 724. antep. et 820. 1.

καταπέττειν, concoquere VIII. 659. 6.

καταπέφνειν, occidere VIII. 958. 3.

καταπιμπράναι, incendere VIII. 581. 3.

καταπίπτειν πρὸς οἰκτους καὶ ὀλοφυρμὸς VI. 443. 9.

κατάπλασμα VI. 508. pen.

καταπλάσσειν τὰ ὦτα κηρῷ τινι ἀτέγκτῳ VI. 53. 5.

κατάπλασος. σιγῇ καὶ βαρύτητι καταπλάσῳ καὶ σχηματισμῷ θηρώμενος δόξαν εὐσαθοῦς καὶ βάθος ἔχοντος ἀνδρὸς VI. 159. 11.

καταπλεῖν, nauigare aliquo VI. 304. 11.

καταπληκτικὸς, aptus ad percellendum, formidabilis X. 713. 10.

καταπλὴξ, perculſus, pauidus. ὥστε θρασὺν, ὥστ' ἄτολμον καὶ καταπλῆγα προσῆκεν εἶναι VI. 22. 7.

καταπλήττειν, percellere. καταπεπλῆχθαι καὶ ταπεινὸν εἶναι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἀμαθίαν VI. 101. 2.

καταπλύνειν, abluere VIII. 283. 6.

καταπνεῖν λαμπρὸν dicitur aquilo VI. 527. 9.

καταπνίγειν τὸ θερμὸν VI. 507. 9.

καταποντίζειν ἑαυτὸν, in mare ſe deiicere X. 302. 10.

καταποντοῦσθαι, in mare ſubmergi VII. 240. 5.

καταπορνεύειν IX. 268. 15.

κατάποσις τῆς τροφῆς, deglutitio VIII. 789. 8. vid. etiam T. X. 177. vlt.

καταπράττεσθαι VI. 34. 1.

καταπραύνειν τὰς ὀρέξεις VI. 498. vlt.

καταπροδιδόναι IX. 452. 6.

καταπροίεσθαι ῥᾳθυμίᾳ τὴν τιμωρίαν ἐν τοῖς πονηροῖς VIII. 203. 6.

καταπτίσσειν καὶ κατακόπτειν τινὰ ὑπέροις σιδηροῖς VII. 766. pen.

καταπτώσσειν, expaueſcere IX. 248. 3.

καταπυκνοῦν VIII. 32. 6.

καταρᾶσθαι, deuouere, mala imprecari VIII. 358. 5.

καταράσσεσθαι, collidi. φάλαγξ περιπίπτουσα ἑαυτῇ καὶ καταρασσομένη VIII. 706. vlt.

καταργυροῦν τὰ κλινίδια, lectulos argento obducere VI. 633. pen.

κατάρδειν τῷ λόγῳ καὶ διαχεῖν τὴν φιλοφροσύνην VI. 594. 9.

καταριθμεῖν, enumerare. λύπας πλείονας ἐστιν ἀπὸ τῆς τροφῆς τῶν ἡδονῶν γινομένας καταριθμῆσαι VI. 609. 2.

καταρκτικὸν αἴτιον X. 362. 12.

καταῤῥέζειν, demulcere VIII. 948. vlt.

καταῤῥέπειν, deorſum vergere IX. 661. 9.

καταῤῥεπὴς, deorſum vergens IX. 751. 5.

καταῤῥητορεύεσθαι ὑπό τινος, oratione ab aliquo peti IX. 199. 2.

καταῤῥιζοῦν, radices agere. ἥρεισε καὶ κατεῤῥίζωσεν ἑαυτὸν εἰς τὴν πολιτείαν IX. 214. 4.

κατάῤῥοια VI. 486. 9.

καταῤῥοικὴ διάθεσις VII. 808. 10.

κάταρσις, appulſio nauium in terram, das Anlanden VI. 616. 13.

καταρτύειν τὴν φύσιν VI. 138. vlt.

κατάρχειν ἀδίκων χειρῶν VIII. 308. 3. in medio κατάρχεσθαι, de rebus ſacris vſurpatur. ὥσπερ ἐν τελετῇ κατηργμένης αὐτῇ φιλοσοφίας VI. 170. 9. vid. not. 27. κατάρχεσθαι τῷ λόγῳ, dicendi initium facere, primum in dicendo eſſe VI. 576. 3.

κατασβεννύειν. πολλάκις ὑπ' ὠδενὸς φαγερῷ τὰς ἐλπίδας ἄφνω κατασβεννύσασι VI. 490. 13. αἱ τῶν εὐτυχημάτων ὑπεροχαὶ καὶ λαμπρότητες πολλάκις τὸν φθόνον κατασβεννύσασι VIII. 129. 1.

κατασείειν, concutere VI. 290. 3.

κατασημαίνειν, obſignare VI. 555. 5.

κατασήπεσθαι, contabeſcere. ἐν δεσμωτηρίῳ πολλὰς κατεσάπη χρόνους VI. 36. 6.

κατασκάπτειν οἰκίαν, domum diruere VI. 619. 10.

κατασκεδαννύναι πᾶσαν ἀθεότητα τῆς οἰκουμένης VII. 420. 10.

κατασκελετεύειν ἑαυτὸν ἐν παιδεύμασι τοῖς ὠδενὸς ἀξίοις VI. 23. pen.

κατασκευάζειν τοῖς πολίταις δημοκρατίαν ἐκ μοναρχίας VI. 577. 4.

κατασκευὴ εἰκὼν VI. 790. antep.

κατασκευὴ. τοῖς μετ' ἀποδείξεως καὶ κατασκευῆς λεγομένοις ἐπικόσμει τὸ ἦθος VI. 548. 8.

καταϲκιάζειν, obumbrare VI. 101. antep.
καταϲκιρτᾶν. νέον ὄντα καταϲκιρτῆϲαι τὸ βήματος IX. 158. 1.
καταϲοφίζεϲθαι ὑπό τινος, Ιο-phiſticis ratiunculis ad ſilentium redigi ab aliquo VI. 299. 4.
καταϲπάζεϲθαι, oſculari VI. 248. 10.
καταϲπᾶν. ἴϲῳ ταθμῷ πᾶϲιν ἡ κακία περιθεμένη, μολιβδὶς ὥϲτε δίκτυον κατέϲπαϲεν VI. 278. 1. ἓκ ἐπὶ πᾶν ἔργον, ἀλλ' ἐπὶ τὰϲ ἀναγκαίας καὶ μεγάλας πράξεις καταϲπᾶϲθαι IX. 233. pen.
καταϲπαϲμὸς VI. 289. antep.
καταϲπείρειν. καταϲπείρας τὴν Ἀϲίαν Ἑλληνικοῖς τέλεϲι VII. 300. pen.
καταϲπεύδεϲθαι. χρεία ἐπίπονος καὶ κατεϲπευϲμένη VI. 234. vlt.
καταϲάζειν, deſtillare VI. 380. antep.
κατάϲαϲις. πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐκτέον ἐϲὶ τῆϲ τούτων καταϲάϲεως VI. 11. 9.
καταϲέλλειν τὸϲ μέγα τι περὶ αὐτῶν λέγοντας VIII. 162. 11.
καταϲερίζειν, in ſidera referre VII. 226. 5. et 419. 9.
κατάϲημα θερινὸν X. 754. vlt.
καταϲηρίζεϲθαι X. 719. 2. vid. not. 42.
καταϲίζειν, punctis diſtinguere. μελάϲμαϲι κατεϲιγμένοι VIII. 234. 1.
κατάϲικτος, variis punctis diſtinctus VII. 949. 7.
καταϲοιχίζειν X. 286. vlt. vid. not. 54.
καταϲολίζειν, componere, ornare VI. 241. 1.
καταϲορεῖν τὰ πάθη τῆϲ ψυχῆϲ VI. 384. 1.
καταϲρεβλᾶν, tormentis affiçere VII. 766. 13.
καταϲρέφειν. τῷ ἐνιαυτῷ καταϲρέφοντοϲ, anno ad finem vergente VII. 104. 5.
καταϲυβωτεῖν τὴν ψυχὴν ταῖϲ τοῦ ϲώματοϲ ἡδοναῖϲ X. 511. 1.
καταϲύρεϲθαι X. 132. 5.
καταϲφίγγειν, conſtringere, ſtipare X. 91. 3.
καταϲφραγίζεϲθαι, obſignare VIII. 82. 3.
καταϲχηματίζειν. λύϲαντεϲ τὴν καταϲχηματίζουϲαν αὐτὸϲ περιβολὴν VI. 135. 2.
καταϲχίζειν, diffindere. τὰϲ θύραϲ τῆϲ εἰρκτῆϲ καταϲχίϲαντεϲ VIII. 360. vlt.
καταϲχολεῖϲθαι, occupatum eſſe, verſari. τὸ καταϲχολημένον περὶ τὸν ἀνθρώπινον βίον IX. 468. antep.
καταταρταρῶν, in tartarum deiicere X. 727. 3.
κατατάττειν τινὰ εἰϲ τὰϲ δικαϲάϲ VI. 680. pen.
κατατείνειν. κατατείνεϲθαι ταῖϲ βελτίοϲι κινήϲεϲι VI. 284. 12. κατατείναντεϲ τὸ θεωρητικὸν εἰϲ τὸ ϲῶμα καὶ καταϲπάϲαντεϲ, ὥϲπερ μολιβδίϲι, ταῖϲ τῆϲ ϲαρκὸϲ ἐπιθυμίαιϲ X. 510. 8.
κατάτεχνοϲ, artificioſus VI. 294. 5. et vlt.
κατατιθέναι. εἰ γάρ κεν καὶ ϲμικρὸν ἐπὶ ϲμικρῷ καταθεῖο, καὶ θαμὰ τάθ' ἕρδοιϲ, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο VI. 32. 1. ἐν ἡϲυχίᾳ καταπίθεϲθαι τὸ ϲῶμα καὶ διαναπαύειν VI. 517. 9. ἑτέραϲ καθ' ἑτέρων διαβολὰϲ καὶ κατηγορίαϲ καταπίθηϲιν IX. 452. pen.
κατατιτρᾶν τὴν ϲάρκα VIII. 749. pen.
κατατομή. ποταμοὶ πολλὰϲ ϲχίϲειϲ καὶ κατατομὰϲ λαμβάνοντεϲ VI. 350. pen.
κατατοξεύειν, ſagittis conficere VI. 650. 4.
κατατρέχειν τινόϲ, maledictis aliquem perſtringere IX. 361. 3.
κατάτρηϲιϲ, perforatio IX. 526. 9.
κατατρίβειν πάντας ἀνθρώπουϲ, narratiunculis crebris et ad faſtidium vsque inculcatis omnibus hominibus moleſtiam creare VIII. 44. 8.
κατατρύχειν τὴν ψυχὴν ταῖϲ φροντίϲιν VI. 42. 12.
κατατρῶγειν μήλα κυδωνίᾳ VI. 523. vlt.
κατατυγχάνειν, aſſequi. οἱ φιλοϲοφίαϲ μὴ δυνάμενοι κατατυχεῖν VI. 23. 15. ἐν οἷϲ (ſcil. τοῖϲ ὀνείροιϲ) ὁ φαυλότατοϲ οὐχ ἧττον τῷ κατατυγχάνειν πολλάκιϲ φέρεται τοῦ κρατίϲτου VIII. 291. vlt.
καταυαίνειν, exſiccare VIII. 612. 4.
καταυγάζεϲθαι, illuſtrari IX. 538. 12.
καταυλεῖν, tibiis canere VI. 326. 12.
καταυλίζεϲθαι παρὰ ταῖϲ Μούϲαιϲ IX. 3. 15.
καταφαίνεϲθαι, conſpici, conſpicuum eſſe VI. 145. 14.
καταφάνεια IX. 195. 7.
καταφανήϲ. ἐν βυθῷ γαλήνηϲ ἀκλύϲτου καταφανεῖ VI. 308. 14.
καταφαρμακεύειν, veneficiis nocere alicui. ὐδὲ τὴν Κίρκην ὤνηϲαν οἱ καταφαρμακευθέντεϲ VI. 525. 14. vid. etiam T. IX. 261. pen.
καταφαρμάττειν VIII. 627. 8.
καταφατικόϲ, affirmans X. 331. 6.
καταφέρειν τινὸϲ πολλὰ, multa alicui obiicere, exprobrare VI. 246. 4. κατενεχθεὶϲ εἰϲ ὕπνον VI. 409. antep. κατενεχθεὶϲ ἐξ ὕψουϲ τινὸϲ εἰϲ τραχὺλον VIII. 230. 4.
καταφερὴϲ πρὸϲ τὰ ἀφροδίϲια IX. 337. 3.
καταφεύγειν. εἰϲ ἀλλοτρίαν πίϲιν καταπέφευγαϲ, τὴν ϲεαυτοῦ προέμενοϲ VIII. 18. 4.
καταφθίεϲθαι, contabeſcere, mori. ϲὺ δ' ἄνδρα θνητὸν, εἰ κατέφθιτο, τένειϲ. verſus Sophoclis VI. 407. 6.
καταφθίμενοϲ, mortuus, vita defunctus IX. 325. antep.
καταφθίνειν, perire, corrumpi VI. 6. 14.
καταφθινεῖν, lenta morte conſumi VI. 445. 11.
καταφθορὰ, corruptio. μεταβαλὼν ἐκ τῆϲ ἀνωφελοῦϲ περὶ τὸ ϲῶμα καὶ τὴν ψυχὴν κακώϲεωϲ καὶ καταφθορᾶϲ VI. 463. 1.
καταφιλεῖν, oſculari. τὰ μικρὰ παιδία καταφιλοῦντεϲ VI. 137. vlt. ἀϲπάζεϲθαι, μετὰ τοῦ καταφιλεῖν καὶ περιπλέκεϲθαι, τοὺϲ προϲτυγχάνονταϲ VII. 76. 7.
καταφλογοειδῆ ὄψιν IX. 691. 10.
κατάφοβοϲ πρὸϲ τὸν θεὸν VIII. 172. 4.
καταφορὰ. ὁ μανδραγόραϲ — μαλακωτέραν ποιεῖ τὴν καταφορὰν τοῖϲ πίνουϲιν VI. 54. 9.
καταφορεῖν. ἀθρόα πολλὰ — ὥϲπερ ὀργῇ τινι καὶ λοιδορίᾳ ϲπαράττων ἅμα κατεφόρει τὴϲ προνοίαϲ VIII. 167. 2.
καταφρονητικόϲ, procliuis ad contemnendum VI. 147. 11.
καταφωρᾶν, inquirere, inueſtigare, deprehendere VIII. 556. antep.
καταχαλκεύειν VIII. 215. 10. vid. not. 59.
καταχαρίζεϲθαι, nimium alteri gratificari

PROPERTY OF THE LIBRARY

gratificari ac donare, in ſuum ipſius damnum VIII. 30. 10.

κατάχασμα VIII. 664. 3. vid. not. 81.

καταχεῖν. εἰς μίαν ὑσίαν πάντα καταχεάμενοι καὶ ἀναμίξαντες VI. 532. 2. πρῶτον μύσεα μηχανήσαντο καταχέειν νεανίσκων IX. 110. vlt.

καταχορηγεῖν. μεγάλων ἀποσόλων δαπάνας καὶ στρατευμάτων ἐφόδια καταχορηγοῦντες εἰς τὸ θέατρον VII. 375. 1.

καταχρῆσθαι τῇ παῤῥησίᾳ VI. 270. 6.

κατάχρησις. ταῖς μεταφοραῖς καὶ καταχρήσεσι τῶν ὀνομάτων ἔπεσθαι VI. 89. 3.

κατάχρυσος, aureus IX. 21. 4.

καταχρυσοῦν τὰ ὅπλα, arma deaurare VIII. 307. 4.

καταχωνεύειν τὸς ἀνδριάντας τινὸς εἰς ἀμίδας IX. 265. 15.

καταχωννύναι. πολλῇ γῇ συμπεφυρμένον καὶ κατακεχωσμένον χρυσίον VII. 936. 10. τὴν ἐνεδρεύσασαν αὐτὸν γραῦν ζῶσαν κατέχωσεν X. 704. pen.

καταψάλλειν IX. 140. vlt.

καταψᾶν, demulcere VIII. 948. vlt.

καταψεύδεσθαι τὴν αἰτίαν, facere, vt aliquid falſo pro cauſa alterius rei habeatur VIII. 719. 7.

καταψιθυρίζειν τινὸς πρός τινα, calumniari aliquem coram aliquo, ſiniſtrum rumorem de eo ſpargere VII. 886. antep.

καταψύχειν. πράγματα ξηρὰ καὶ κατεψυγμένα VI. 180. 3.

κατεγγυᾶν, deſpondere. κατηγγυημένος ἀνὴρ VII. 231. 13. et 232. 3.

κατειπεῖν τὴν ἁμαρτίαν αὑτῷ VI. 307. 12.

κατείργειν τινὰ φόβῳ VIII. 275. 9.

κατειρωνεύεσθαι, cauillari VI. 112. 6. 794. 2. τὸς πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων κατειρωνευόμενοι καὶ διατρίβοντες IX. 458. 3.

κατελεεῖν, miſereri VII. 37. 8.

κατενόπλιον μέτρον X. 809. 4. quid ſit, verſ. 7.

κατεξανίσασθαι τῶν τῷ σώματος ἐλαττωμάτων VII. 309. 5.

κατεπαγγέλλεσθαι τὴν πολιτείαν τῇ φιλίᾳ IX. 219. 6. vid. not. 13.

κατεπάγειν ὑ πᾶσι τὴν τιμωρίαν ὁμοίως VIII. 179. pen.

κατεπείγειν, vrgere. — ἐὰν μή τι τῶν ἰδίων ἐνοχλῇ καὶ κατεπείγῃ πάθος, ἐ νοχέσεως δεόμενον, ἢ νόσημα παρηγορίας VI. 157. 10. κατεπείγειν καὶ συντείνειν τὸν λογισμὸν VI. 630. 11.

κατεργάζεσθαι. πλούτῳ ἀρετὴν κατεργασάσθω VI. 130. 7. τὰ τὴν τροφὴν παραλαμβάνοντα καὶ κατεργαζόμενα ἀγγεῖα VI. 494. 7. τῷ πείθειν καὶ δυσωπεῖν πολλάκις κατεργάζονται καὶ τὰς ἐπιεικεῖς φύσεις VIII. 101. 3.

κατεργασία ἡ διὰ τῦ πυρός, apparatus ciborum, qui fit per ignem X. 139. 3.

κατερείπειν, diruere, deſtruere IX. 330. 10.

κατερέφειν, obtegere X. 49. 4.

κατεσπευσμένως, feſtinanter VIII. 73. 13.

κατέσυμμα IX. 19. pen. vox ſuſpecta: vid. not. 69.

κατεσραμμένως, inuerſe IX. 592. 12.

κατεύθυ, coram VI. 8. 4.

κατευθύνειν τὸς νέους τῇ κρίσει πρὸς τὰ βελτίονα VI. 71. vlt.

κατευλογεῖν, laudare. τὸν ἐπαινοῦντα καὶ κατευλογοῦντα τὰ πεπραγμένα ἀσπάζονται καὶ νομίζουσιν εὖ-

νουν καὶ φίλον VI. 205. antep. κατευλογοῦντες καὶ μεγαλύνοντες τὸ θεῖον X. 411. 10.

κατευνάζειν τὴν φύσιν VIII. 597. 8.

κατευνασμὸς VII. 489. 12.

κατευνασὴς vocatur deus, qui animas defunctorum ad inferos deducit IX. 37. antep. οἱ τῦ κρόνου κατευνασοὶ (cubicularii) καὶ θεράποντες IX. 726. antep.

κατευτελίζειν τὰς πράξεις τινὸς, facinora alicuius contemnere, pro vilibus declarare X. 514. 6.

κατεύχεσθαι, precari, rogare VI. 413. 12.

κατευωχεῖσθαι βῦν, bouem epulari VII. 434. 7.

κατέχειν τὴν ὀργὴν VI. 46. 8. τῦ τεχεῖν τὸ συλλαβεῖν τι καὶ κατασχεῖν τῶν γονίμων πρότερόν ἐστιν VI. 139. 12. τὴν ὁδὸν ἅπασαν ὑπὸ πλήθους ἁμαξῶν καὶ ἀνθρώπων ἄχρι θαλάττης κονιορτὸς καὶ θόρυβος κατεῖχεν VI. 554. antep. φρυραῖς τὰς πόλεις κατέχειν VI. 676. 7. ἐπεὶ κατέσχεν ὁ Μιθριδατικὸς πόλεμος IX. 226. 10.

κατηγορικὸς, procliuis ad accuſandum et vituperandum VIII. 211. 8.

κατήκοος, obediens VIII. 340. 5.

κατηρεμίζειν, ſedare, deprimere VII. 508. antep.

κατηφιᾶν, vultum prae moerore deiicere VI. 453. 12.

κατηχεῖν. περὶ τῶν συμβεβηκότων κατηχηθεὶς X. 736. 1. 741. 2. 775. 7. et κατηχηθεῖσα περὶ τῶν συμβ. p. 792. 8.

κατιδεῖν, conſpicere VIII. 240. 7. et 8.

κατισχναίνειν τὰς ἐπιθυμίας VI. 478. 1.

κατοδύρεσθαι, lamentari, deplorare VI. 447. 5.

κατοικήσεις ἐπαχθεῖς καὶ ὑπέρογκοι X. 602. 12.

κατοικίδιος, domeſticus VIII. 912. 8. κατοικίδιοι μῦς VIII. 924. 3.

κατοικτείρειν, miſereri VI. 408. 1.

κατοίχεσθαι, vita defungi, mori VI. 424. 13. et VIII. 219. 7.

κατοκνεῖν, cunctari VIII. 273. 5.

κατόπτεσθαι, conſpicere, contemplari, animaduertere VIII. 251. 12.

κάτοπτος, conſpicuus, in propatulo ſitus IX. 195. 1.

κατοπτρικῶς IX. 528. 14.

κατοργιάζειν, orgiis ſeu ſacris initiare VII. 646. 3. κατωργίασε διὰ τῦ θεῦ τοῖς ἀποῤῥήτοις VIII. 13. 12. vid. etiam Tom. IX. 69. 14.

κατορθῦν περὶ πάντα, in omnibus recte agere VI. 89. 15.

κατορχεῖσθαι, inſultare. κατορχούμενος τῆς ἀναισθησίας αὐτῦ τοῖς ἐπαίνοις VI. 209. 6.

κατοχή. ἀποκόπτειν τὰς ἐπιθυμίας ἀνείρξεσι καὶ κατοχαῖς ὑπὸ τῦ λόγου κολαζομένας VIII. 311. 6.

κατοψοφαγεῖν, abligurire VI. 15. 11.

καττιτέρινος, ſtanneus X. 432. 5.

κάττυμα X. 671. pen.

κατωφερὴς, deorſum tendens X. 799. pen.

καυλὸς, iaculi extremitas VII. 356. 7.

καῦμα, aeſtus VI. 502. 6.

καυματίζεσθαι, aeſtu affligi VI. 378. 4. et VIII. 760. 11.

καυσία, genus pilei Macedonici IX. 46. 3.

καῦσις, vſtio VI. 481. 10.

καυσὸς, ad cremandum idoneus.

neus. τί θαυμασὸν, εἰ τὸ καυσὸν κέκαυται; VI. 404. pen. ὃ τὸ τερεὸν, ἀλλὰ τὸ νοτερὸν, τῦ ξύλυ καυσόν ἐστιν IX. 758. 7.

καχεξία, malus corporis habitus VI. 6. 15.

καχλάζειν, reſonare, ſtrepitum edere VIII. 978. 2.

κέαρ, cor, animus VI. 387. 11.

κεγχρίτις, nomen herbae X. 786. 2.

κεδνὸς, venerabilis, prudens. κεδνὰ βυλεύματα VI. 116. 5. 327. 13. et 706. 10.

κεινὸς, ion. pro κενὸς. χώματα χῶσαι κειναὶ. ex Herodoto IX. 462. 3. et ita κειναὶ πολυάνδρια p. 466. 6.

κείρειν, tondere. κειρόμενος ἐν χρῷ VI. 192. 10. ὃ γύπες κειμένων ἐν γῇ τῶν πονηρῶν κείρυσιν ἀεὶ τὸ ἧπαρ X. 647. 1.

κεῖσθαι. ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ. verſus Euripidis VI. 387. antep.

κεκλήγειν, de canibus dictum X. 44. 7.

κεκραγμοὶ τελωνικοὶ VIII. 598. 7.

κεκράκτης, clamator IX. 207. vlt.

κεκραμένως VII. 322. pen.

κεκρύφαλος, reticulum muliebre VI. 584. pen.

κέλαδος, ſtrepitus, tumultus X. 508. vlt.

κελαινὸν αἷμα VI. 82. 7.

κελαρύζειν, ſtrepitum excitare VIII. 978. 2.

κελεύσεις αἱ παρὰ τὰς μάχας VI. 115. 4.

κελευσὴς VIII. 701. 3.

κελευστικὸς. ἀνιέναι τῷ ψόγῳ τὸ τραχὺ καὶ κελευστικὸν VI. 267. 7.

κέλης, equus VIII. 322. 2. 2) nauigium IX. 452. 4. 5. et 8.

κέλυφος, teſta cochleae VI. 588. 11.

κέμμα IX. 632. 8.

κεναυχὴς, qui vanis et friuolis rebus gloriatur VI. 393. 5.

κενέβρια, cadauera IX. 635. 3.

κενεμβατεῖν VII. 329. 11.

κενεὸς, vox poët. pro κενὸς, inanis, vanus VI. 437. 12.

κενεόφρων VI. 341. pen.

κενοδοξία, vana gloriae cupiditas VIII. 164. 10.

κενοκοπεῖν, vanum et fruſtraneum laborem impendere X. 291. 6.

κενολογία, futilitas X. 411. 11.

κενόσπυδος, in rebus vanis et friuolis operam ponens VIII. 218. 9.

κενοταφεῖν τὸν βίον X. 645. 9.

κενοτάφιον IX. 454. 5.

κενῦν τὸ σῶμα παρὰ φύσιν VI. 508. 4.

κενοφροσύνη X. 163. 1.

κενταύριον IX. 705. antep.

κεντρίζειν, ſtimulare VI. 314. 1.

κεντρῦσθαι. πολὺν κηφῆνα τῇ πόλει κεκεντρωμένον ἐνεποίησαν IX. 258. 1.

κεντρωτοὶ σανίδες VI. 754. 8.

κένωσις, euacuatio, in ſenſu medico VI. 508. 3. et 510. 2.

κεραία, antenna VI. 646. 4.

κεραΐζειν, vaſtare. θάλαμοι κεραϊζόμενοι VI. 433. 8.

κεραίρειν, miſcere, infundere VIII. 696. 1.

κεραμεῖον, officina figuli VI. 151. 15.

κεράμεος, figlinus. κεράμεα τέγάσματα VI. 588. 9.

κεραμεύειν, fingere. ἀγγεῖον ἐκ τῆς Ἀττικῆς κωλιάδος κεκεραμευμένον VI. 153. 14.

κεραμεὺς.

κεραμεὺς. ὃ κεραμεῖ δεῖ κεραμέα φθονεῖν VI. 342. 11.

κεραμικοὶ τροχοὶ VIII. 327. 1.

κεράμιον, teſta VIII. 459. 9.

κερανύναι, miſcere. τὴν πολιτικὴν δύναμιν μίξαι καὶ κεράσαι τῇ φιλοσοφίᾳ VI. 25. 6.

κερασβόλος qui fuerit VIII. 798. 1. 5. et 9.

κερασφόρον ὄας VI. 571. pen.

κεράτινος βωμὸς X. 91. antep.

κεράτιον X. 66. 11.

κεραύνιος. πῦρ κεραύνιον VII. 353. 14. et VIII. 731. 1. κεραύνια ὕδατα καὶ πνεύματα VIII. 640. 2.

κεραυνοβολεῖν, fulmen iacere IX. 539. antep.

κεραυνοβολία VIII. 468. pen.

κεραυνῦσθαι, fulmine feriri VIII. 637. 2. et X. 780. 3.

κεραυνοφόρος, fulmen tenens VII. 322. pen. et 325. vlt.

κεραύνωσις, percuſſio a fulmine X. 144. 8.

κερδοσύνη, aſtutia, prudentia X. 44. 8.

κερδῷος, lucri praefectus VII. 846. 1.

κερτίζειν IX. 337. vlt. et 338. 2. vid. not. 43.

κερματίζεσθαι εἰς μόρια, in minutas partes diuidi X. 232. 2.

κερμάτιον, paruum numiſma VI. 233. 12.

κερυλκοὶ vocantur Troës a Sophocle VIII. 534. 14.

κεστὸς, ceſtus. ἡ περὶ τὸν κεστὸν γοητεία VI. 69. 2. et VIII. 768. 11.

κεστρεὺς, nomen piſcis VIII. 912. 6. X. 25. 10. 66. pen. et 67. 1.

κεύθειν, occultare. δόλῳ δάκρυα κεῦθεν, pro ἔκευθεν VII. 740. vlt.

κεφαλαλγὴς, capitis dolores excitans VI. 505. 3.

κεφαλαλγία, capitis dolor IX. 634. 11.

κεφαλαλγὸς, capitis dolores creans VI. 505. 1.

κεφάλιον, caput VIII. 539. 4.

κεχαρισμένως, blande, iucunde VI. 181. 2. 531. 3. et IX. 257. 2.

κηδεία, exſequiae IX. 268. vlt.

κηδεμονικὸς. λόγῳ δύκτῃ καὶ παῤῥησίᾳ κηδεμονικῇ καθαπτόμενος VI. 202. 10. δεξάζυσι βλαβερὸν τὸ κηδεμονικὸν VI. 639. 7.

κήδεσθαι, curam alicuius gerere VI. 258. 9. θεὸς κηδόμενος τῦ ἀνθρωπείυ γένυς VI. 446. 7. σώματός ἐστι κήδεσθαι μὴ βυλεύοντα ταῖς ἡδοναῖς αὐτῦ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις VI. 539 9.

κηδεύειν, exſequias agere, ſepelire. σὲ ἔδει ὑπ' ἐκείνυ τελείυ γενομένυ κηδευθῆναι μεταλλάξαντα τὸν βίον VI. 454. vlt. vid. etiam Tom. VIII. 315. 10. et antep. et IX. 98. 3.

κῆδος, cura, ſollicitudo VI. 396. 6. ἀνθρώποισι μήδετο κήδεα λυγρά. ex Heſiodo VI. 400. 11. κηδεά τε σοναχάς τε ἀΐδας ἔλαχε VII. 549. 4. vid. etiam Tom. VIII. 495. pen.

κηλεῖν (demulcere) καὶ καταπραΰνειν τὰς ὀρέξεις VI. 498. vlt. ὃ δεῖ τοῖς ἐπαίνοις κηλύμενον ἥδεσθαι VIII. 99. 12.

κηλητὰς, dor. pro κηλητὴς, qui demulcet VI. 826. 9.

κηλὶς, macula VI. 305. pen immundities VIII. 769. 7.

κηπίδιον, hortulus X. 517. 8.

κηπῖον, modus muſicus X. 653. 9. et 15.

κηπωρὸς, hortulanus VIII. 512. 10.

κὴρ, fatum, ſors. δοιοὶ πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς ἤδει κηρῶν ἔμπλειοι VI. 85. 5. τοιάδε θνητοῖσι κακὰ κακῶν ἀμφί τε κῆρες εἰλεῦνται VI. 437. 11.

κῆρ, cor, animus. ὑμῖν νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι VI. 266. vlt. vid. etiam p. 423. 2.

κηραίνεσθαι, fatis obnoxium eſſe IX. 513. 6.

κήρινα ἀγγεῖα, vaſa cerea IX. 617. 1.

κηρίον, fauus VI. 524. 12.

κηρίων, cereus VII. 71. 6.

κηροπλάστης X. 66. 6.

κηρόπλαστος δόναξ βυκόλων VII. 789. 1.

κήρυξ. εὔδαιμον πτολίεθρον ἑνὸς κήρυκος ἀκούειν VI. 578. 10. vid. etiam verſ. 12.

κηρύττειν τὰς πολίτας ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν VIII. 362. 3.

κήρωμα, vnguentum athletarum VIII. 529. 1.

κηφήν, fucus VI. 151. antep. IX. 133. 7. πολὺν κηφῆνα τῇ πόλει κεκεντρωμένον ἐνεποίησαν IX. 257. vlt.

κίβδηλος φίλος, amicus ſimulatus, qui pro amico quidem ſe gerit, ſed non eſt VI. 180. 9.

κιβωτοποιοὶ VIII. 294. 2.

κίδνασθαι, diffundi, diſpergi, de odore VI. 458. 2.

κιθάρα VI. 593. 7. 2) nomen herbae X. 718. antep. et 719. 4.

κιθαρίσδειν, dor. pro κιθαρίζειν, cithara canere VII. 322. 14.

κιθάρισις, pulſatio citharae VIII. 889. 6.

κιθαριστὴς VIII. 683. 2.

κιθαριστική, ars citharam pulſandi X. 664. 14.

κιθαριστικῶς VII. 593. pen.

κιθαρῳδεῖν, ad citharae ſonum canere VI. 422. 11. et VII. 742. 6.

κιθαρῳδία, cantus ad citharae ſonum X. 651. 8. 653. 11. et 655. 15. et pen.

κιθαρῳδικὸς X. 651. 9. et ſaepius.

κιθαρῳδὸς VIII. 683. 2.

κίμβιξ, ſordidus, parcus VIII. 502. 13.

κίναιδος VI. 479. 7.

κινδυνεύειν, in ſenſu meliore, videri. κινδυνεύει καλῶς παραινεῖν VI. 10. 11.

κινδυνώδης, periculoſus. ἡ κολακεία ἐν ταῖς ἐπιπόνοις καὶ κινδυνώδεσιν ὑπηρέταις ἀπαγορεύει VI. 237. 10.

κινεῖν πᾶσαν ἐπιθυμίαν VI. 382. 14. κινεῖν μὴ πάντα τῆς πόλεως τοῖς αὐτῆ λόγοις καὶ ψηφίσμασιν, ἢ πράξεσιν IX. 237. 3.

κινητικὸς λόγος, mouendi vim habens VI. 251. 5. λόγοι κινητικοὶ πρὸς ἀρετὴν IX. 105. 11.

κιννάμωμον VIII. 768. 14. et X. 116. 5.

κίσηρις, pumex X. 739. pen.

κισθὸς, nomen fruticis VIII. 631. 5.

κισσηροειδὴς, pumici ſimilis IX. 526. 9.

κισσηρώδης, *idem* IX. 519. pen.

κίττα, pica auis VIII. 902. 13.

κιττᾶν, inſolitas res pro cibo appetere, vt praegnantes foeminae ſolent IX. 195. pen.

κιττοφορεῖν VI. 15. 14.

κιχάνειν, aſſequi. κιχάνει τοι βραδὺς ὠκὺν VI. 67. vlt.

κίχλη, turdus VI. 768. 13.

κιχλίζειν, turdos epulari VII. 729. 5.

κίχρασθαι, mutuum aliquid petere VIII. 114. 13.

κίων, genus meteori, ſeu phaenomeni aërei IX. 538. 13.

κλᾶν. κεκλασμένην τολίδες VI. 235. 2.

κλαυθμυρίζειν, de vagitu infantum VI. 29. 6. et in medio κλαυθμυρίζεσθαι VI. 566. pen.

κλαυθμυρισμὸς, vagitus VI. 624. 12.

κλαυσίγελως, riſus fletu permixtus X. 516. 7.

κλειδοῦχος, clauem tenens VIII. 336. 4.

κλεῖθρον, ſera. τὰς πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ ποιηρὰς κλεῖθρον εἰργέτω τέγης VI. 231. 9. vid. etiam verſ. antep. et Tom. VIII. 29. 11.

κλεινύειν VII. 116. 3.

κλεινὸς, inclytus. ὁ δ' Οἰδίπους πῶ, καὶ τὰ κλεῖν' αἰνίγματα; VI. 267. 5. et IX. 134. 3.

κλέμμα, in ſenſu bono, donum, quod alicui inſcio et non animaduertenti datur VI. 233. vlt. τύχης κλέμμα καὶ σόφισμα VII. 271. 14.

κλέπτειν. πάρφασις, ἥτ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων VI. 52. 13. ἤδεν θεῶν ἱερὰ κλεπτόμενα καὶ λανθάνοντα δρᾶται κεχαρισμένως ὑπὸ γυναικὸς VI. 531. 2.

κληδὼν, vox, rumor VI. 631. 3.

κληίζειν, celebrare VIII. 979. 13.

κλημάτινη φλὸξ, flamma e palmitibus incenſa VIII. 613. vlt.

κληροθεσμοθετεῖν VII. 342. 4. ſed vid. not. 63.

κλῆσις, inuitatio ad conuiuium VI. 559. 4.

κλήτωρ, apparitor, nuncius VI. 489. 9.

κλιμάκιον, ſcala IX. 125. 9.

κλιμακὶς, *idem*. in plur. κλιμακίδες quaenam fuerint VI. 184. 6.

κλινίδιον, lectulus VI. 485. 1. et IX. 125. 7.

κλισία, ſella, tabernaculum. πλεῖόν τοι χαλκῷ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃ ἐξαίρετοι. ex Homero VI. 102. 14. 15. vid. etiam Tom. VIII. 703. 1.

κλιτορὶς, nomen lapidis X. 805. vlt.

κλίττα IX. 758. pen. vid. not. 79.

κλοιὸς, collare IX. 22. 8. λειότερον μὲν, μακρότερον δὲ κλοιὰν μεταλαμβάνουσιν IX. 394. 12.

κλονεῖν, commouere, concutere. σῶμα μετέωρον καὶ κεκλονημένον VIII. 600. 2.

κλύειν, audire. μὴ κλύειν καλῶς VI. 274. 10.

κλύζειν, eluere. ἰατρεῖ πικρὰν πικρᾶς κλύζουσι φαρμάκοις χολὴν IX. 653. vlt.

κλυτὴρ VI. 510. 14.

κλυτὸς. τὸν ὕρθρον ὁ Ἰβυκὸς ὃ κακῶς κλυτὸν προσεῖπεν VIII. 883. 2. βῆν εἰς Αἰόλαν κλυτὰ δώματα X. 812. 23.

κλώθειν, glomerare. κλωθόμενοι ἄτρακτοι VIII. 338. pen.

κλὼν. ὑμνεῖ αἰσχρῶς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης ὁ Φοῖβος ὁ προσῳδὰ X. 518. 4.

κλώνιον φηγοῦ, ſurculus fagi VIII. 539. vlt.

κλωσμοὶ ἀλεκτορίδων VI. 489. 13.

κλωστὴρ, filum, glomus VIII. 211. 10.

κνᾶν, radere. ὁ κόλαξ τὸ παθητικὸν καὶ ἄλογον κνᾷ καὶ γαργαλίζει VI. 226. 3. ἑνὶ κνᾶσθαι δακτύλῳ τὴν κεφαλὴν VI. 333. vlt.

κνέφας, caligo IX. 736. pen.

κνηκὶς, nubecula VIII. 300. 4. et IX. 745. 11.
κνήμη νεβροῦγόνος VI. 571. pen.
κνῆσις ὤτων, pruritus aurium VI. 638. 4. ἕλκωσις καὶ κνήσεως ἀρχή IX. 83. 1. vid. not. 26.
κνησμὸς, pruritus. κνησμῶν ἀεὶ δεῖσθαι καὶ ψαγαλισμῶν VI. 479. 11.
κνηφαγένητος VII. 418. 7. sed vid. not. 19.
κνίζειν, radere, pruritum excitare. κρυφίῳ λόγῳ κνίσαντος ἕλκος VI. 240. 6. δόξης τινὸς, ἢ δυνάμεως, ζηλοτυπίᾳ κνιζόμενος VI. 314. pen.
κνίσσα, nidor. λόγος ἄνευ κύλικος καὶ κνίσσης ἀνθρώποις ἐπισάμενος ὁμιλεῖν VI. 472. 6. ἀέρος κνίσσ' ἀντιλακτίζουσα κάπνῳ IX. 737. 16.
κνισσώδης, nidori similis X. 479. 6.
κνύζεσθαι, mussitare, de cane dicitur IX. 96. 16.
κογχύλιον VII. 448. 1.
κόθορνος VIII. 672. 3.
κοιλαίνειν, excauare VII. 945. pen.
κοιλιακὸς, ventre male affectus VI. 384. 4.
κοίμησις μεθημερινὴ, somnus diurnus VIII. 905. 10.
κοιμίζειν, sopire VIII. 675. antep.
κοινολογία, colloquium VI. 299. 1.
κοινοπραγεῖν VII. 494. 9.
κοινῶσθαι, communicare. τὰ ἥδιστα κοινωμένη τοῖς εὐφραίνουσιν αὐτὴν VIII. 401. 6.
κοίνωμα. Δωρίδος ἐκ μητρὸς φοίβῃ κοινώμασι βλαστών VII. 334. 9.
κοινώνημα VI. 369. 2.
κοινωνικῶς ζῆν X. 558. pen.
κοινῶς. τὰ κοινὰ τῷ βίῳ συμπτώματα κοινῶς φέρειν VI. 448. pen.
κοινωφελὴς βίος VI. 25. 7.
κοίρανος νυκτὸς ἀϊδνὰς ἀεργηλοῖό θ' ὕπνου: sic vocatur Pluto X. 644. 13.
κόκκινον καὶ πορφυρᾶ ἐσθῆτες VI. 546. 8.
κόκκοι Κνίδιοι VI. 509. antep.
κολάζειν. κεκολασμέναις ἤδη ταῖς ἐπιθυμίαις VIII. 312. 8.
κολακὶς, adulatrix VI. 184. 5.
κολαπτὴρ, dolabra VII. 382. 8.
κολασμὸς, castigatio. χρῆσθαι κολασμοῖς εἰς τὸ σῶμα VI. 511. 7.
κολαστήριον, tormentum VI. 634. 3.
κολαστὴς ἐπιθυμιῶν VI. 558. antep.
κόλλαβος, verticillus citharae X. 266. 4.
κολλᾶν, conglutinare. δεῖ μὴ ῥᾳδίως προσδέχεσθαι, μηδὲ κολλᾶσθαι τοῖς ἐντυγχάνουσι VI. 355. 3.
κόλλησις σιδήρου VI. 592. vlt.
κολλώδης καὶ λιπαρὸς χιτὼν VIII. 724. 6.
κόλλωτες, genus lapidum X. 773. 1.
κολοβὸς, mancus VI. 347. 8.
κολοβότης, mutilatio IX. 194. 13.
κολοιὸς, graculus VI. 617. 6.
κολοιώδης. σύννομον ἡ φιλία ζῶον, οὐκ ἀγελαῖόν ἐστιν, οὐδὲ κολοιῶδες VI. 350. 2.
κολοσσικοὶ ἀνδριάντες IX. 119. 8.
κολούειν τὰς μέγα φρονοῦντας ἐπὶ τοῖς μηδενὸς ἀξίοις VI. 124. 12.
κόλουσις τῶν ἄκρων VI. 558. 6.
κολοφὼν VIII. 88. 11. vid. not. 23.
κολποῦσθαι, in sinus contrahi VII. 229. 5. et 12.
κολπωτοὶ χιτῶνες VI. 661. vlt.
κόλυμβος, natatio VI. 620. 5.
κομᾶν, comam alere VI. 717. 16. et 718. 15.
κόμαρος, arbutus VIII. 630. vlt.
κομήτης, comatus VIII. 396. 7.
κομίζειν. οὐχ ὡς ἀγγεῖον ἥκει κομίζων ἑαυτὸν ἐμπλήσων πρὸς τὸ δεῖπνον ὁ νῦν ἔχων VI. 559. 10.
κομιστὴς, qui aliquid portat VII. 13. 14.
κομμάτιον VIII. 241. 7.
κομμωτικὴ τῆς τραγῳδίας, ὥσπερ γυναικὸς πολυτελοῦς VII. 374. 5.
κομπάζειν τι περὶ αὑτῷ VIII. 153. antep.
κομπώδης VII. 272. 5.
κομψὸς. ἐχθρὸς κομψότερος τοῦ ἥδους IX. 229. 3.
κονία, lixiuium IX. 611. 8.
κονιᾶσθαι, incrustatum, fucatum esse VIII. 769. 1.
κονίεσθαι, puluere se adspergere. ταῦροι ἐπὶ μάχῃ κονιόμενοι X. 27. pen.
κονίποδες qui fuerint VII. 171. 1.
κόνις, lixiuium VIII. 783. 7.
κονίσρα, puluis VIII. 528. vlt.
κοπὶς, culter VI. 607. 1.
κοπᾶσθαι, defatigari VII. 242. 10. et pen.
κόπτεσθαι ὑπὸ ἀδολέσχου ἀτόποις διηγήμασι VIII. 4. 7.
κοπώδης, molestiam exhibens VI. 174. 6.
κορασιώδης, puellas decens VIII. 557. 12.
κόρδαξ, genus saltationis comicae VIII. 842. 9.
κορεῖν, exsaturare VIII. 675. 13.
κόρις, cimex X. 319. 3. et vlt.
κόρος, satietas, fastidium. τὸν κόρον τῶν ἐπαίνων ἀφαιρεῖν VIII. 142. 16.
κορυβαντικὰ σκιρτήματα IX. 41. 14.
κορύβας, nomen lapidis X. 782. vlt.
κορυδαλὴ, alauda, cassita VI. 341. 11.
κορυδαλὶς, idem IX. 226. 1. sed videtur etiam priori loco ita legendum esse.
κόρυδος, idem VIII. 20. 5. et 21. 3.
κορυθαίολος, celer ad pugnam VI. 109. 6.
κόρυμβος VIII. 571. pen.
κόρυς, galea VIII. 142. 1.
κορύσσεσθαι ἐπί τινα, ad pugnam se parare aduersus aliquem VIII. 104. 2.
κορυφαγενὴς, epitheton Minervae a Pythagoreis ei impositum VII. 500. pen.
κορυφαῖον ἄρτημα VIII. 337. vlt.
κορωνὶς, finis VI. 244. pen.
κορωνίσαι qui dicti sint VII. 63. vlt.
κοσκινεύειν, cribrare IX. 573. 14.
κοσμήτορες λαῶν qui ab Homero dicti sint VIII. 432. vlt.
κοσμικὴ διάταξις VI. 455. 3.
κοσμιότης, modestia VI. 367. 3.
κοσμογονία IX. 32. 6.
κοσμοποιεῖν, mundum condere VIII. 870. vlt.
κοσμοποιὸς, auctor mundi IX. 506. 6.
κοτεῖν, irasci, succensere VII. 849. 9.
κότινος, oleaster VI. 167. 11.
κοττάβισις VIII. 596. 4.
κοτύλη, mensura quaedam VII. 616. 9.
κυλεὸν, vagina VI. 94. 4.
κυρεῖον, tonstrina VI. 152. 8.
κῦρις, hasta VII. 149. 9.

κυροτρόφος, educatrix puerorum: sic vocatur paupertas VIII. 306. 11.
κύφισμα ὐ μικρὸν πρὸς τὰς τύχας, non leue solatium in rebus aduersis VI. 434. 13.
κυφισμὸς πάθους VI. 295. 9.
κυφολογία, sermonis futilitas IX. 395. 8.
κύφος. λόγυ, κυφοτάτυ πράγματος, βαρυτάτη ζημία κ᾽ παρὰ θεῶν ἔπεται κ᾽ παρὰ ἀνθρώπων VI. 336. 7.
κυφότης. ἐπὶ τὴν λαμπρότητα τῶν φυσικῶν κ᾽ τὸ ὕψος ὑπὸ κυφότητος κ᾽ φιλοτιμίας καταίροντες VI. 292. 13.
κοχλίας, concha VI. 588. 10. κοχλίυ βίον ζῶν διὰ τὴν μικρολογίαν VIII. 85. 3.
κραδαίνειν τὸ δόρυ, hastam vibrare VI. 791. 3.
κραιπαλᾶν, crapula et ebrietate obrutum ac demersum esse VI. 46. 5. et VIII. 588. 9.
κραιπάλη, crapula VI. 227. 10.
κραιπνῶς, velociter. ὐδὲ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν VI. 373. 5. et VIII. 532. vlt. vbi pro ὐδὲ est ἀλλὰ.
κρᾶμα, vinum aqua temperatum VI. 532. 5.
κράμβη X. 762. pen.
κράσις, mixtura. παῤῥησία εὐτοχίας τε καιρῦ μάλιστα κ᾽ κράσεως μέτρον ἐχούσης ἀεὶ δεομένη VI. 276. 1.
κρασπεδίτης VIII. 701. 5.
κρατεῖν τῶν χειρῶν VI. 33. 7. κρατεῖν ἐργῆς VI. 110. 1. κρατύμενος ὑπὸ γυναικὸς VI. 377. 12. κρατεῖν ὀνομάτων VIII. 301. vlt. τῇ τάσει κρατήσας, cum in seditione obtinuisset IX. 239. 9.
κρατερὸς, validus, robustus VI. 53. 11.
κρατεροφρων θὴρ IX. 124. 11.
κρατὴρ νηφάλιος VI. 594. 7. vid. etiam vers. pen.
κρατηροφορία VIII. 670. 3. sed vid. not. 17.
κρατιστεύειν, primas tenere. κεχρημένος ἀεὶ κρατιστεύυσιν ἵπποις VIII. 542. 8.
κρεάδιον VI. 880. 10.
κρέας. τῶν κρεῶν τὰ μὴ κρέα ἥδιστά ἐσι VI. 49. 2.
κρειττων χρημάτων, qui diuitias contemnit, et se ab iis corrumpi non patitur IX. 225. vlt.
κρεοπωλικὴ τράπεζα VIII. 546. 9.
κρεοσύπεσθαι X. 138. pen. vox suspecta: vid. not. 54.
κρεωδαισία, distributio carnium VIII. 546. 7.
κρεωδαῖτες Lacedaemoniorum VIII. antep. et vlt.
κρεώδης. τροφαῖς χρῆσθαι ἐμβριθέσι κ᾽ κρεώδεσιν VI. 492. 12. τρέφω κ᾽ κατεργάσασθαι τὸ βαρὺ κ᾽ κρεῶδες X. 136. vlt.
κρεωπώλιον, macellum VII. 122. 5. et 16.
κρεωφαγία, esus carnium VI. 500. 4.
κρήδεμνον, murus. Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα VI. 91. 8. 2) vitta IX. 304. pen.
κρημνίζειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὰς ἀτάκτυς κ᾽ ἀνδραποδώδεις ἡδονὰς VI. 15. 5.
κρηπὶς, fundamentum. ὅταν δὲ κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένυς ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τὺς ἐκγόνυς VI. 2. 3. παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο φασεννὰν κρηπῖδ᾽ ἐλευθερίας IX. 441. 15.

κρητὴρ, ion. et poët. pro κρατὴρ VI. 100. 3.
κρίθινον πόμα, potus ex hordeo confectus VIII. 571. 10.
κριθολόγος qui fuerit apud Opuntios VII. 173. 4. et 8.
κριθοφόρος χώρα, ager hordeum ferens IX. 624. 14.
κρικοειδὴς, annuli formam habens IX. 479. 11.
κρικος, annulus VII. 212. 3. 2) armilla IX. 367. 15.
κρίμνον. farina crassior VIII. 634. 9. et 793. 10.
κρίνον, lilium VI. 167. 10. et 207. vlt.
κριὸς, aries, signum coeleste huius nominis IX. 486. 10.
κριτικὴ ἀσιτία VI. 511. 2. vid. not. 40.
κρόκη, subtegmen VII. 728. 9.
κροκίας, croceus VII. 479. 1.
κροκὶς, idem quod κρόκη, subtegmen VIII. 761. 7.
κρόκος VI. 201. 12.
κροκωτοφόρος IX. 140. 12.
κρόμμυον, cepa VI. 583. 7.
κρόμυον, idem VIII. 658. 12.
κρονόληρος, delirus senex VI. 44. 1.
κροτεῖν, pulsare, verberare VI. 34. 15. κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς IX. 284. pen.
κροτητὸς X. 515. 1. vid. not. 71.
κροτοθόρυβος, tumultus cum plausu VI. 166. 10. X. 507. 5. et 595. 2.
κρότος, plausus. τῶν ἐπὶ ταῖς λέξεσι θορύβων κ᾽ κρότων ἐλάχιστα φροντίζοντες VI. 300. 6.
κρότων, ricinus VI. 204. 8. et IX. 158. 6.
κρῦμα, pulsatio instrumentorum musicorum VI. 249. 6. et 682. 6.
κρυνὸς, scatebra saliens VIII. 664. 4.
κρύπτεσθαι. συμπόσιον κυμαῖνον κ᾽ κρυσσόμενον πρὸς ἔριν, ἢ φιλονεικίαν VIII. 849. antep.
κρυσικὸς. οἱ μυσικοὶ τὴν θίξιν ἀξιῦσι τῶν χορδῶν ἡθικὴν καταφαίνεσθαι, μὴ κρυσικὴν IX. 202. 11.
κρυερὸς γόος VI. 399. 10.
κρυπτάδιος φιλότης, amor clandestinus VI. 114. pen.
κρυσταλλοειδὴς. νοτὶς λεπτὴ κ᾽ κρυσταλλοειδὴς VIII. 776. 8. vid. etiam T. IX. 521. 4. et 526. 6.
κρυσταλλοειδῶς IX. 518. 7.
κρύφιος, nomen lapidis X. 761. 7.
κρύφιος λόγος VI. 240. 6.
κρυώδης δύναμις VIII. 589. vlt.
κρώζειν, crocitare X. 112. 6.
κτέαρ, vox poët. possessio, opes. ὣς ὄτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω. versus Homeri VI. 88. 11. μῦνος, τηλύγετος, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι. eiusdem Homeri versus VI. 446. 6.
κτενίζεσθαι, se pectere VIII. 459. 3.
κτήσιος, epitheton Iouis X. 334. 2.
κτῆσις. τῆς τῶν παλαιῶν συγγραμμάτων κτήσεως ὀλιγώρως ἔχειν VI. 26. 4. διὰ τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν πάντες οἱ πόλεμοι ἐγγίνονται VI. 410. antep.
κύαθος, cyathus, poculum VIII. 455. 7.
κυαμευτὸς, fabis electus. κυαμευτοὶ ἦσαν ἔμπροσθεν αἱ ψηφοφορίαι, δι᾽ ὧν πέρας ἐπετίθεσαν ταῖς ἀρχαῖς VI. 42. 13.

κυάμιτος ἄρχων VIII. 357. 1.
κύαμος, faba. κυάμων ἀπέχεσθαι. praeceptum Pythagoricum, et quid eo designetur VI. 42. 12. ἶσόν τοι κυάμῳ ἔσθειν κεφαλάς τε τοκήων VIII. 519. 3. vid. etiam vers. 4. κύαμος occurrit etiam T. X. 772. 1.
κυάνεος πόλος ἄστρων VIII. 615. 7.
κυανίζειν, caeruleo colore esse IX. 543. vlt.
κυανοειδὴς καὶ χαροπὴ χρόα IX. 689. 12.
κυανοχαίτης, epitheton Neptuni VI. 79. 10.
κυάνωσις, color caeruleus IX. 485. 15.
κυβερνᾶν, gubernatorem nauis esse VI. 422. 11.
κυβέρνησις θεᾶ VI. 616. 5.
κυβερνητικὰ γράμματα, libri de arte nauis gubernandae scripti IX. 158. 13.
κυβεύειν, tesseris ludere VI. 123. 13. et 503. 7.
κυβευτήριον, locus, vbi tesseris luditur VIII. 456. vlt.
κυβευτὴς, qui tesseris ludit. ὠδῖνα τίκτει κυβευτὴ σοφῷ πᾶς βόλος VIII. 450. vlt.
κυβίζειν τῷ σχήματι τὸ πλῆθος X. 77. 10.
κυβικὸν σῶμα VIII. 289. 2.
κυβικῶς VII. 593. antep.
κυβισᾶν, in caput se deiicere X. 332. 9. et 334. 2.
κυβίσησις, prouolutio in caput VII. 579. 5.
κυδαίνειν, celebrare, laudare VIII. 516. 3. et 975. 4.
κυδιάνειρα ἀγορὰ VII. 824. 7.
κυδοιμὸς, turbae, tumultus X. 578. 3.
κῦδος, gloria, decus. μέγα κῦδος Ἀχαιῶν. sic vocatur Achilles VI. 125. 11. et Vlysses VIII. 493. antep.
κυδώνιον μῆλον VI. 523. vlt.
κύειν ἄτοπα πολλὰ καὶ φαῦλα βυλεύματα καὶ πάθη VI. 550. 7.
κυεῖν, parere VI. 398. 10.
κυήματα ἄμορφα καὶ σαρκοειδῆ καὶ σύσασιν ἐν ἑαυτοῖς ἐκ διαφθορᾶς λαμβάνοντα VI. 550. 1.
κύησις ἀρετῆς VI. 7. vlt.
κυκᾶν, miscere, confundere. τὰς ἰδίας ἐννοίας κυκῶντες X. 383. 14.
κυκεὼν, potus cum cibis solidis, e. c. farina, commixtus VIII. 789. 1. τὸ ἀΐδιον τῆς κινήσεως κυκεῶνι παρεικάσας X. 339. vlt.
κύκλιος χορὸς IX. 320. 2.
κυκλοειδὴς, circuli similis X. 176. 17.
κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, ζώντῶν τε γενεᾷ VI. 395. 3.
κυκλοτερὴς VIII. 333. 5.
κυκλοτερῶς IX. 537. 3.
κυκλοφορεῖσθαι, in circulum agi IX. 665. 8. et 751. 10.
κυκλοφορητικὴ κίνησις X. 176. vlt.
κυκλοφορικῶς IX. 494. 15.
κυλίνδειν, voluere. τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι VI. 85. 8.
κυλινδεῖσθαι ἐν πότοις καὶ γυναιξὶν VI. 701. pen.
κυλινδρικῶς VIII. 718. 6.
κυλινδροειδὴς, cylindri formam habens IX. 531. 8.
κύλινδρος, nomen lapidis X. 746. antep. et 787. 2.
κύλιξ, poculum. νῆν ἐκ ἔχων, οὐδὲ λόγον, ἄνευ κύλικος καὶ κίσσης ἀνθρώποις ἐπισάμενον ὁμιλεῖν VI. 472. 5.
κύλισις, volutatio VIII. 529. 3.

κυλλοπόδιον, pedibus claudicans, epitheton Vulcani VI. 126. 7.
κυμαίνειν, fluctuare. συμπόσιον κυμαῖνον καὶ κρυσσόμενον πρὸς ἔριν, ἢ φιλονεικίαν VIII. 849. antep. ἐν ἀρχῇ κυμαίνει τὰ νέα καὶ ζύγομαχεῖ IX. 23. 7.
κυματοῦσθαι, fluctus agere IX. 619. antep.
κύμβαλον VI. 546. 9.
κύμινον, cuminum, pro homine parco et auaro VIII. 502. 13. sed vid. not. 51. οἱ περὶ ἅλα καὶ κύμινον VIII. 727. 1. et 5. vid. etiam vers. 8.
κυνάδες ἡμέραι, dies caniculares VII. 496. 6.
κυνέη, galea X. 557. 5.
κύνεον μένος Ἀναξώρχυ VII. 754. 2. et VIII. 97. 4.
κυνηγέσιον, venatio VI. 700. antep.
κυνηγετικὸς, venationi deditus VI. 190. vlt.
κυνηγία, venatio VII. 239. 7.
κυνηδὸν VIII. 707. 3.
κυνίδιον, catellus VI. 746. pen. et VIII. 679. 7.
κυνικὸς. παῤῥησία κυνικὴ VI. 255. 5. τὸ κυνικὸν καὶ θηριῶδες τῶν ὀρέξεων κατέχειν VI. 504. 8.
κυνικεῖν VII. 400. 3. vox mendosa: vid. not. 43.
κυνοκέφαλος, nomen bestiae VII. 496. antep.
κύπερα, nomen herbae X. 779. 7.
κυπάριττος, cupressus VIII. 443. 9.
κύπερος, nomen herbae VII. 507. 7.
κύπτειν. ἕκαστος κύψας εἰς αὐτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα VI. 504. 5.
κύρεσθαι. ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ. versus Homeri VI. 400. 1.
κυρίευον, genus argumentationis sophisticae VI. 504. pen. VIII. 429. 1. et X. 415. 10.
κύριος. δύο τὰ πάντων ἐστὶ κυριώτατα ἐν ἀνθρωπίνῃ φύσει, νοῦς καὶ λόγος VI. 17. 7. ἡ παρὰ τοῦ φίλου χάρις ὥσπερ ζῶον ἐν βάθει τὰς κυριωτάτας ἔχει δυνάμεις VI. 233. 1.
κύρτος, nassa VI. 710. 1. et IX. 398. vlt.
κυρτὸς, curuus, gibbosus VIII. 508. 5. et 7.
κυρτότης VI. 92. 13.
κύστις, vesica VIII. 790. 7. 796. 6. et 11. 797. 2. et 9.
κύτισος, nomen herbae VIII. 631. 2.
κῦφι, genus suffimenti VII. 507. 6. et 509. 3. et 7.
κυψέλη, cista VI. 624. 10. 2) alueare VIII. 372. pen.
κύων. κυνὸς ὄμμα᾽ ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο VI. 125. antep.
κωβιὸς, nomen piscis X. 69. 9.
κωβιῶδες ἰχθύδιον X. 80. 14.
κώδιον, pellis ouium VII. 181. 12.
κώδων, tintinnabulum VIII. 653. 3. (vid. not. 37.) et 672. 3.
κωδωνόκροτον σάκος VIII. 534. 15.
κώθων, genus poculi IX. 250. 9.
κωλοτομεῖν VII. 485. 8. vid. not. 94.
κωλυσίδειπνοι per iocum vocantur, qui tardius ad coenam veniunt VIII. 895. pen.
κώλυσις τῶν ἁμαρτανομένων VI. 273. 3. vid. not. 98.
κωμάζειν, comessari IX. 317. 2.
κωμάρχιος, modus musicus quidam X. 653. 9.
κωμαστὴς, comessator VI. 717. 1.

κώμιον, paruus vicus IX. 95. 17.
κῶμος χθονίας Ἑκάτης VI. 632. vlt.
κωμῳδεῖν, in comoedia illudere aliquem. κωμῳδεῖσθαι ἐκώλυσε (scil. Thuriorum legislator) τὰς πολίτας, πλὴν μοιχὸς ἢ πολυτράγμονας VIII. 62. 1. Καλλίᾳ κωμῳδηθέντι κόλακες IX. 114. 14. κωμῳδεῖσθαι εἰς φιλαργυρίαν IX. 312. 5. εἰς τὰς αὐλὰς IX. 327. 4.
κωμῳδοποιΐα VII. 372. 7.
κωμῳδοποιὸς VI. 669. 4. et 697. 7.
κώνειον, cicuta VI. 225. 1.
κωνικὴ σκιὰ VII. 616. 5.
κωνοειδὴς, coni indolem habens IX. 500. 9. 511. 14. et 521. 3.
κωνοειδῶς IX. 570. antep.
κῶνος, nomen arboris e pinorum genere VIII. 536. 1.
κωπηλάτης, remex VIII. 658. 13.
κωφότης καὶ πήρωσις ἀκοῆς VI. 638. 13.

Λ.

λαβὴ, ansa. τῇ ἀρετῇ μία λαβὴ τὰ ὦτα τῶν νέων ἐστὶν VI. 136. antep. βελτίων ἢ ἔξιν ἐν μάχῃ λαβὴ πώγωνος. dictum Alexandri VI. 685. 7.
λαβραγόρης, loquax, garrulus VI. 126. 2.
λάβραξ, nomen piscis VIII. 912. 6. et X. 67. 6.
λαβρεύεσθαι, loquacem, garrulum esse VI. 125. vlt.
λάβρον, τὸ, loquacitas VIII. 39. 4.
λάβρυς, securis, vox Lydorum VII. 205. 12.
λαγαρὸς, laxus, vacuus. ἀνέφαλα καὶ λαγαρὰ μέτρα VII. 562. 15. λαγαρὸς τοῖχος X. 809. pen. qui sit, p. 810. 13.
λαγνεία, salacitas VI. 496. 8.
λαγνεύειν, libidinosum esse VI. 517. 7.
λαγυνὶς, lagena VIII. 428. 1.
λάγυνος, idem IX. 272. 8.
λαγχάνειν. τῶ δυστυχοῦς λαγχάνων ἂν ἄχθετο VI. 353. vlt. κἀκεῖνον ἐγὼ φημι ἱσπλοκάμων Μοισᾶν εὖ λαχεῖν VIII. 9. 8.
λαγὼν, ilia VIII. 359. 7.
λαγῶος, leporinus. τρίχες λαγῶαι VI. 525. 3.
λαγωὸς θαλάττιος X. 92. pen.
λάζεσθαι, capere, prehendere. πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον VI. 104. 1. τὰς αὐλὰς μέθες, καὶ δ' ὅπλα λάζευ VII. 789. 10.
λάθα, dor. et poët. pro λήθη, obliuio VI. 420. 12.
λαθικηδὴς, curarum obliuionem faciens VIII. 609. 6.
λάθυρος, genus leguminis VII. 153. 15.
λαιμαργία, voracitas. ὑπὸ λαιμαργίας καὶ φιληδονίας ἐμβάλλειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὰ βαλανεῖα VI. 485. 2. vid. etiam Tom. X. 21. 15.
λαιμοτομεῖν, iugulare X. 788. 7.
λάῖνα σελήνη IX. 642. 3. vid. not. 5.
λαῖφος, velum, carbasus. φεύγει μέγα λαῖφος ὑποσολίσας ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης VI. 646. 5.
λαιψηρὸς, celer, citus. λαιψηρὰ κυκλώσας πτερὰ VIII. 19. 4. et IX. 6. 7.
λακέρυζα κορώνη, cornix stridula VII. 635. 5.
λάκκος, fossa, cisterna. ἄφελε — ἅμα κιττῶ τε καὶ λάκκων διαδρομὰς IX. 2. 5.

λακτίζειν, calce ferire VI. 33. 14.
λακτισὴς VI. 34. 2.
λάκυθος, dor. pro λήκυθος VI. 179. 8.
λακωνίζειν, Laconica dialecto vti VI. 569. 8. cum Lacedaemoniis facere, ab eorum partibus stare VI. 800. 1.
λαμβάνειν. δυσπραξίᾳ ληφθεὶς ἐπῳδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ VI. 188. vlt. λόγος αὐτὸς ἐξ ἑαυτοῦ τὰς τέρψιας ἐθιζόμενος λαμβάνειν VI. 302. 4.
λάμπειν, splendere. νῆσοι λαμπόμεναι μαλακῷ πυρὶ VIII. 332. vlt.
λάμπη, spuma vini X. 424. 15.
λαμπηδὼν, splendor IX. 743. 12.
λαμπρὸς. λαμπρὸν καταπνέων dicitur aquilo VI. 527. 9. ἀνὴρ λαμπρὸς ὢν τὴν ψυχὴν IX. 48. 6.
λαμπρόφωνος, voce clara praeditus IX. 341. 12.
λαμπρύνεσθαι, iactare, laudibus extollere. πολλὰ περὶ τῶν Λιδικῶν λαμπρυνόμενος ἔργων IX. 453. 6.
λαμπτὴρ, lucerna, laterna VII. 134. 3. 8. bis, et 17. et IX. 538. 10.
λαμυρία, proteruitas VI. 243. 16.
λανθάνειν. τί παθόντε λελάσμεθα θύριδος ἀλκῆς; VI. 109. 4. et 265. 5. λανθάνειν pro ἐπικρύπτειν, occultare, celare VI. 541. 6. vid. not. 84.
λὰξ, calce. βαῖνε λὰξ ἐπὶ τραχήλῳ VII. 793. vlt.
λάπαθος, nomen herbae VII. 507. 9.
λάπτειν, lambendo bibere VIII. 795. 5.
λαρυγγισμοὶ κοράκων VI. 489. 12.
λασανοφόρος, qui matulam alicui praebet VI. 692. 10. et VII. 422. 15.
λάσιος, hirsutus VII. 112. vlt. αἶγες λάσιον γένος IX. 663. 7.
λατομίαι, lapicidinae VII. 320. 6.
λατρεία, seruitus. ἀπαλλαγεὶς τῆς τοῦ σώματος λατρείας VI. 435. 6.
λατύπη VI. 593. 3.
λαύτεια quae fuerint VII. 113. vlt.
λαφυραγωγεῖν, praedam agere. πόλεμος ἢ λαφυραγωγεῖ ἀρετὴν VI. 18. 2.
λαφυροπῶλαι, qui praedam vendunt VI. 786. 10.
λάχανον, olus VI. 499. 9. et 600. 10.
λάχνη, pellis hirsuta, villus VI. 371. vlt. et VII. 390. 7.
λέβης, lebes. αἰτίζων ἀκόλας, ἢ ἄορας, ἢ δὲ λέβητας VI. 155. 5. vid. etiam p. 607. 1.
λέγεσθαι ἡδεῖ ὕπνῳ, suauiter dormire IX. 268. 8.
λεηλατεῖν, praedam agere. τῇ γαστρὶ λεηλατούμενος VI. 503. 10.
λείβεσθαι, diffundi VIII. 711. 1.
λεῖμμα, reliquiae. τοῦτον (scil. murem) εὐωχεῖ τὰ σὰ λείμματα καὶ τρέφει VI. 289. 13. τὰ τρισκαίδεκα λείμματα καλοῦσιν X. 227. 3. de quo vid. etiam paulo ante, p. 224. 1.
λεῖος. τῶν ὕπνων τὸ μὴ συνεχὲς, μηδὲ λεῖον, — εὐλαβεῖσθαι δεῖ VI. 490. 6.
λειότης, laeuitas VI. 502. 3.
λειοτριβεῖν, comminuere, conterere X. 707. 4. 721. 4. 729. 1. et 762. pen.
λειποβατανεῖν VI. 694. 1.
λειποθυμεῖν, animi deliquium pati VIII. 772. vlt.

λειποθυμία, deliquium animi VIII. 775. 4. et 8.
λειποτακτεῖν, aciem deſerere VIII. 252. 11.
λειποτάκτης, aciei deſertor VIII. 252. 7.
λειποψυχία, deliquium animi VIII. 775. 3.
λεῖος. ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν, ὅτε λεῖη, ὅθ' ἕλετη, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων. ex Homero X. 545. 4.
λειτούργημα ἀναγκαῖον καὶ προσῆκον πᾶσιν VI. 615. 3.
λειχὴν, cutis aſperitas, vitiligo VII. 730. 7.
λείως καὶ μετ' εὐμενείας προσιέσθαι κοινωνίαν τινὰ VI. 364. 7.
λείωσις VI. 491. 10. ſed vid. not. 78.
λεκάνη, peluis IX. 196. 9. κεραμεᾶ λεκάνη IX. 294. 2.
λεκανὶς, *idem* IX. 291. 14.
λέκυθος, vitellus VIII. 654. 5.
λέπας Ἰδαῖον VIII. 19. 11.
λεπιδωτὸς, nomen piſcis VII. 412. 8.
λεπτούγεως χώρα IX. 624. 15.
λεπτομέρεια, tenuitas partium IX. 495. 6. et 539. 11.
λεπτομερὴς, tenuibus partibus conſtans. ψῆγμα λεπτομερέστατον VIII. 776. 4. λεπτομερῆ σώματα IX. 505. 9. vid. etiam p. 542. 5. et Tom. X. 350. 9. et 10.
λεπτὸν αἷμα VI. 483. vlt.
λεπτουργεῖν, ad ſubtile opus efficiendum idoneum eſſe, de inſtrumentis dictum, ei rei inſeruientibus X. 149. 4.
λεπτύνειν, tenuem reddere. ἡ φωνὴ λεπτύνει τὸ αἷμα VI. 494. 3. διαφορῶν ἐλαφρῶς τὸ πνεῦμα καὶ λεπτύνων τῷ λαλεῖν τι καὶ ἀκούειν τῶν προσηνῶν VI. 507. antep.
λεπύχανα, putamina VIII. 724. 4. vid. not. 92.
λέσχη ἀκμαίων quae fuerit VII. 194. 2.
λευγαλέος, pernicioſus, miſer. ὁ πολύπους αὐτὸν ἐσθίων κάθηται χειμῶνος ἐν ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἥθεσι λευγαλέοισιν X. 25. vlt. ποιῶν ἑαυτὸν ὡς μάλιστα πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον X. 370. 7.
λευκανίη VIII. 791. 3. et 5. vid. not. 28.
λευκοθέα VII. 734. 11.
λευκόϊον, alba viola. μαλακῶν ἄνθεα λευκοΐων VI. 162. 2. VII. 892. 8. et VIII. 458. 11. vid. etiam Tom. X. 742. vlt.
λευκοπάρυφος, cuius veſtis candido limbo praetexta eſt VI. 687. 6.
λευκόφυλλος, nomen virgae cuiusdam X. 724. antep.
λευκόχροια, albus color IX. 536. vlt.
λεύσσειν, verb. poët. videre. ἤδη τὸ φῶς λεύσσειν VI. 60. pen. εἰς Δία λεύσσων VII. 308. 9. et 323. 6. ὑ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον ἐγγύθι λαμπομένης VIII. 142. 1. θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη X. 303. 8.
λευχειμονεῖν, candida veſte indutum eſſe VI. 451. 7.
λέων, leo, ſignum coeleſte huius nominis VIII. 664. 5. et IX. 486. 5.
λήγειν, deſinere. ὕπω λῆγε (pro ἔληγε) χόλοιο VI. 67. 8.
λήδανον, genus ſuffimenti VII. 560. pen. et VIII. 188. antep.
λήθαργος, veternus VII. 951. 1.
ληϊβότειρα, ſegetes depaſcens VIII. 912. 5.
ληΐζεσθαι, deuaſtare X. 133. 2.
λήϊον, ſeges X. 132. vlt.
ληκυθισμοὶ X. 470. 1.
λήκυθος. περὶ ληκύθῳ χαλεπὸς ὢν καὶ τλεγγίδος VI. 220. 2.
λῆμα, fortitudo. εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι IX. 463. 5. vid. etiam p. 465. vlt.
λήμη τῇ Πειραικῇ: ita Aeginam Pericles vocauit VI. 707. 1.
λῆμμα ὑ κυνικὸν VI. 694. 5.
λῆπτὸς ὑπὸ τῆ προσπεσόντος ἀξίως μεταβαλεῖν VIII. 326. 3.
ληραίνειν, nugari, delirare VII. 429. 2. vbi cum μαίνεσθαι copulatur.
λήρησις πάροινος VIII. 8. 5. et 860. pen.
λῆροι πανηγυρικοὶ VI. 18. 11.
ληστρικὸν πλοῖον, nauis piratica VII. 194. 11.
ληστρικῶς, latronum more VII. 306. 11.
λιάζεσθαι, abscedere, deuitare. δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθεὶς VI. 94. 13.
λιβάδια πότιμα, aquae potulentae IX. 617. 1.
λιβανωτὸς, thus VI. 683. 14. et vlt. et 687. 9. et VII. 560. pen.
λιβανωτοφόρος, ſcil. γῆ, terra, in qua thus prouenit VI. 683. antep.
λιβανωτρὶς VI. 864. 13. vid. not. 76.
λιβὰς σύμφυτος, natiuus humor VIII. 738. vlt. συναγαγόντες, ὥσπερ ἐκ λιβάδων, τὸ χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον αὐτοῖς IX. 291. 5.
λιγᾶρε, vox Latina, *ligare* VII. 130. 12.
λιγνὺς, fuligo, fumus IX. 737. 17.
λιγυρῶς, argute IX. 466. 14.
λιθάριον, lapillus X. 791. 5.
λιθοβολεῖν, lapidibus petere X. 202. 15.
λιθοκόλλητος VIII. 94. antep.
λιθόλευστος, qui lapidibus obruitur, et ita perit VII. 243. 9. et 14.
λιθοξόος, lapicida VI. 276. 9. 589. 2. et 639. 9.
λιθόῤῥιν, ſeu λιθόῤῥινος VIII. 443. vlt. (vid. not. 94. p. 444.) et IX. 667. 3.
λίθος. τῶν ζώων ἐστὶν ἃ καὶ λίθοις καὶ ὀστράκοις τρέφεται VI. 323. antep.
λιθοῦσθαι, in lapidem conuerti. γῆ ὑπὸ χρόνε λελιθωμένη καὶ συμπεπηγυῖα VIII. 283. 1.
λίθωσις, mutatio in lapidem IX. 754. 15.
λικμᾶν, ventilare. τὴν τέφραν αὐτῶν λικμῶντες ἠφάνιζον καὶ διέσπειρον VII. 496. 4. ἐνιαχῆ πνεῦμα λικμωμένοις (ſcil. τοῖς καρποῖς) ἐπιγινόμενον ἀτεράμονας ποιεῖ VIII. 802. 9.
λίκνον, vannus, caniſtrum VI. 374. 3.
λιλαίεσθαι, verb. poët. cupere, feſtinare. φόωσδε τάχιστα λιλαίεο VI. 58. 9. τὰ βέλη φέρεσθαι λιλαιόμενα χροὸς ἄσω VIII. 978. 4.
λιμὴν ὄντως ἀΐδας ἀν' αἶαν VI. 404. 7.
λιμνάζειν, reſtagnare IX. 552. 5.
λιμναῖος, paluſter. λιμναῖον καὶ φίλυδρον φυτὸν VII. 573. 4. λιμναῖα ὕδατα VIII. 893. 3. et IX. 768. 10. λιμναῖα φυτὰ IX. 612. 3.
λιμώδης, famelicus. λεπτὸς καὶ λιμώδης ὕπνος VII. 289. 3. συγκεχυμένον καὶ λιμώδες VIII. 334. 4. ſed vid. not. 71. κενὴ καὶ λιμώδης τράπεζα VIII. 812. pen.
λιμῶττειν, eſurire. λιμῶττον θηρίον VII. 272. pen.
λίνον, linum. γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ VI. 448. 6.
λινόπληκτα θηρία, beſtiae retibus

bus impetitae, ita vt adhuc effugerent VIII. 543. 2.
λινοσολίαι, geſtatio veſtimentorum lineorum VII. 389. 9.
λινύργος, nomen lapidis X. 795. 2.
λιπαρὴς, aſſiduus, ſedulus. λιπαρὴς καὶ πρόθυμος ἀκροατὴς VII. 663. 4. vid. etiam Tom. VIII. 643. 10.
λιπαρὸς, pinguis. λιπαρᾷ καὶ ἀλεεινῇ τρίψει χρηστέον πρὸ τῦ περιπάτυ VI. 495. 2. τοῖς ἐν γυμνασίῳ κίοσιν ὁμοίως λιπαρὺς πεποιήκασι καὶ λιθίνυς VI. 505. 11.
λιπαρότης ἡ τῶν ὀμμάτων VIII. 665. pen.
λίπασμα σαρκοποιὸν IX. 88. pen.
λίπος, pinguedo VIII. 481. 4.
λισσὰς πέτρα VI. 337. 2.
λιτὸς ἄρτος VI. 384. 11. ἐπὶ τὰ λιτὰ καὶ συνήθη πολλάκις ἀποτρεπτέον, ἔθυς ἕνεκα καὶ μελέτης, τὴν ὄρεξιν VI. 477. 6. λιτὴ καὶ σώφρων δίαιτα VI. 481. 9. μυσικὸν καὶ λιτὸν δεῖπνον VI. 482. vlt.
λιτότης, frugalitas VI. 563. 4. καλλωπίζεσθαι πρός τινα λιτότητι καὶ σωφροσύνῃ δαπάνης VI. 570. 12.
λιχανὸς, nomen ſonitus muſici X. 661. 8. et 669. 14.
λιχνεία, liguritio, cupediae. αἱ μυῖαι, τῆς λιχνείας ἐπιλειπύσης, ὑ παραμένυσιν VI. 352. 1. συνέχεσθαι ταῖς λιχνείαις VI. 368. 12. πολυτελὴς σύνδειπνος ὑπὸ λιχνείας VI. 382. 1.
λιχνεύεσθαι. τὰ γινόμενα περὶ τὺς ὁρῶντας ἐκπληκτικὰ καὶ ταρακτικὰ πάθη τοῖς ἐναγινώσκουσιν ἐνεργάσασθαι λιχνευόμενος VII. 367. 7.
λίχνος, liguritor VI. 7. 13. et 8. 10. ἀνδράποδον οἰνόλυπτον καὶ λίχνον VI. 11. 15.
λοβὸς, ſiliqua VIII. 724. 5.
λογάριον X. 603. 5.
λογεὺς ἀγαθὸς, bonus orator IX. 238. vlt.
λογίζεσθαι ὐκ ὀρθῶς περὶ τῶν πραγμάτων VI. 393. antep.
λόγιον IX. 274. 4. verum potius λογεῖον leg. eſt: vid. not. 77.
λογιστέον, reputandum, conſiderandum eſt VI. 392. 5.
λογογράφος VIII. 683. 8.
λογοειδὴς εἶχος X. 809. vlt. qui ſit, p. 810. pen.
λόγος, fabula VI. 592. 2.
λόγχη, lancea. ὑ ταῦτα λόγχης πεδία IX. 241. 9. vid. not. 81.
λοετρὰ θερμὰ VI. 69. 10.
λοιγὸς, pernicies, exitium IX. 248. 7.
λοίδορος, conuiciator, maledicus VI. 676. 9. Δημοσθένης ἐν τῷ δικανικῷ τὸ λοίδορον ἔχει μόνῳ IX. 230. 11.
λοιμικὸς, peſtifer. λοιμικὰ πάθη VII. 506. 11. et 653. 7.
λοιμώττειν, peſtilentia affligi VII. 233. 13.
λοξοπορεῖν, obliquum curſum conficere, de ſole dictum IX. 528. 9.
λοξὸς κύκλος, i. e. zodiacus IX. 486. 3. et 651. 3.
λοξότης τῶν χρησμῶν VII. 611. 11.
λόξωσις ἡ τῦ ζωδιακῦ κύκλυ IX. 519. 7. et 528. 8.
λοπὰς, patina, olla VI. 8. 4. et 5. 183. 9. μὴ πρὸ φακῆς λοπάδα αὖξων ἀεὶ ἐς σάσιν ἄμμε βάλῃς. dictum Cratetis VI. 478. 8. vid. etiam verſ. 10. τὴν λοπάδα σείων VI. 694. 10. ταῖς λοπάσι περιφράττειν VIII. 648. 4. λοπάδα γόγγρων ἕψων VIII. 655. 9.

λῦγος, vox Gallica, *coruum* denotans X. 733. 1.
λυτρὼν, balneum, nempe locus, *eine Badſtube* VIII. 927. 10.
λοφίη, ion. pro λοφία, ceruix, ſeta IX. 630. 1.
λόφος, criſta. πάσαις κορυδαλίσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι. dictum Simonidis IX. 226. 2.
λοχᾶν, in inſidiis locatum eſſe IX. 92. 13.
λοχεία, partus. ὑπηνέμιοι λοχεῖαι καὶ ὠδῖνες VI. 139. antep. ἡ ὑγεία ταῖς ἡδοναῖς, ὥσπερ ἡ γαλήνη ταῖς ἀλκυόσιν, ἀσφαλῆ καὶ καλὴν γένεσιν καὶ λοχείαν ἐνδίδωσιν VI. 480. pen.
λοχίτης VIII. 299. 1.
λόχμη ἀγρία, herba ſilueſtris VII. 564. 2. χώρα λόχμης ἔμπλεως δασείας καὶ φυτῶν ἀγρίων VIII. 183. 1.
λυγγύριον X. 15. 3.
λυγμὸς, ſingultus VIII. 46. 11. et 568. 11.
λυγρὸς, grauis, miſer, noxius. φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ VI. 52. 10. ὐδ' ἂν ἔγωγε ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθιεὶς λυγρὸς ἐὼν VI. 266. vlt. ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέυσι VI. 397. 2. ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δῴη, λωβητὸν ἔθηκε. verſus Homeri VI. 400. 2. et ἀνθρώποισι μήδετο κήδεα λυγρά. ex Heſiodo, verſ. 11.
λύθρον, cruor X. 147. 8.
λυκαυγὲς, diluculum IX. 680. 4.
λυκόβρωτα πρόβατα, oues a lupis morſae VIII. 543. 9. et 13. et 544. 4.
λυκοκτόνος, qui lupum interficit, epitheton Apollinis X. 26. 14.
λυκοσπάδες ἵπποι VIII. 542. 1. 4. et 10.
λυκόφρων X. 110. 6.
λῦμα, ſordes, illuuies VIII. 768. 8.
λυμαίνεσθαι τὴν συμβίωσιν VI. 533. 8.
λυμεὼν, corruptor. τῆς νεότητος ἀνατροπεῖς καὶ λυμεῶνες VI. 15. 10. λυμεῶνες τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ X. 372. 6.
λυπρὸς, triſtis, moleſtus. μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος. verſus Euripidis VI. 88. vlt. κῶμοι ἄδοξοι καὶ λυπραὶ VI. 574. 9.
λύριον VI. 503. 9.
λυροποιὸς IX. 115. 14.
λυσιμελὴς Ἔρως IX. 49. 11.
λυσίπονος τελευτὰ VI. 458. 5.
λύσσα μαινὰς IX. 33. 5.
λυσσᾶν, rabioſum eſſe, furere. μοιχὸς λυσσῶν VIII. 599. 1. τὸ σῶμα παρέχειν λυσσώσῃ συνουσίᾳ VIII. 600. 10.
λυσσὰς, epitheton Dianae VI. 77. 5. et 649. 7.
λυσσητὴρ κύων, canis rabioſus VIII. 919. 9.
λυττᾶν, idem quod λυσσᾶν, furioſum eſſe. λυττῶντας καὶ ἀγρίους δεσπότας διὰ τὸ νῆρας ἀποφυγὼν VIII. 82. 9. vid. etiam Tom. IX. 151. 10.
λυχνὶς, nomen herbae VIII. 885. vlt.
λύχνις, nomen lapidis X. 705. vlt.
λυχνῦχος VIII. 838. 5.
λωβητὴρ, contumelioſus. ἔρρετε, λωβητῆρες ἐλεγχέες VII. 812. 1.
λωβητὸς, contumelia et miſeriis affectus. ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δῴη, λωβητὸν ἔθηκε. verſus Homeri VI. 400. 2.
λωποδυτεῖν, veſtimenta furari

VII. 210. 7. VIII. 312. antep. et 500. 9.

λωποδύτης, qui veſtimenta furatur VI. 670. pen.

λωτὸς, nomen arboris X. 276. 6.

λωφᾶν, ceſſare VII. 225. pen. 230. 1. τῇ πυρετῇ λωφήσαντος VIII. 739. pen.

M.

μαγγανεύειν, praeſtigiis vti. τὰ σιτία καὶ τὰ ὄψα μονονὺ μαγγανεύειν καὶ φαρμάττειν VI. 479. 4.

μαγεῖον VI. 653. 9.

μαγειρεύειν, coqui munere fungi VIII. 813. 1.

μαγειρικὴ, ars coquendi VI. 375. antep.

μαγειρικὸς. σκεύη μαγειρικὰ VI. 607. 1.

μάγευμα, ars magica. μισῶ, ὅσοι χρήζουσιν ἐκτείνειν βίον. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι παρεκτρέποντα ὀχετὸν, ὥστε μὴ θανεῖν. ex Euripide VI. 419. pen. φάρμακα καὶ μαγεύματα ἀκολάστων γυναικῶν IX. 14. 8.

μάθησις, diſciplina. φυλακτέον ἐστὶ θριμυτέραν ἐν γράμμασι καὶ μαθήσεσι μικρολογίαν VI. 520. 3.

μαθητεύειν τινὶ, diſcipulum alicuius eſſe IX. 307. vlt. et 330. 5.

μαθητὸν, quod diſcendum eſt VI. 369. vlt.

μαίειν VI. 649. 12.

μαινὰς, epitheton Dianae VI. 77. 4. et 649. 7. αἱ παρ' Εὐριπίδῃ μαινάδες, Euripidis Bacchae VIII. 424. 8. λύσσα μαινὰς IX. 33. 5.

μαίνεσθαι, inſanire, furere. μαίνομαι κακῶς ἀκούσας ὑπ' ὀργῆς VI. 212. 4.

μαινὶς, nomen piſcis VI. 650. antep.

μαινόλης, epitheton Bacchi VII. 811. 10.

μαιεῦσθαι, obſtetricis munere fungi X. 159. Quaeſt. Plat. 1.

μαιωτικὴ τέχνη X. 163. vlt.

μακαρίζειν, beatum praedicare VI. 432. 5.

μακάριος, ὅστις ὁσίαν καὶ νῦν ἔχει. verſus Menandri VI. 123. 3.

μακαριστὸς, beatus. ὦ κράτιστε πάντων, καὶ μακαριστότατε VI. 438. 5. vid. etiam T. VIII. 306. 1. ἀπέχειν τὸ μακαριστὸν καὶ οἰκεῖον τέλος VIII. 315. 5.

μακαρίτης, beate defunctus VI. 456. vlt. et 462. pen.

μακαρίως βιῶν VI. 551. 6.

μακελεῖον, macelium IX. 14. 7.

μακραίων, longaeuus VII. 655. vlt.

μακρηγορεῖν, multa verba de aliqua re facere VI. 440. 5.

μακρόβιον φυτὸν VIII. 887. 4.

μακροθυμεῖν VIII. 345. 14. vid. not. 3.

μακρὸς. ὁδὸς βραχεῖα γίνεται μακρά. e Sophocle VI. 174. pen.

μακρῶς ἀποθνήσκειν, morbo lento et ſenſim vires conſumente mori VI. 445. 11.

μακτήριον, vas pinſendo inſerviens VI. 607. 2.

μάκτρα, idem IX. 301. 5.

μαλάκια, τὰ, ſunt genera piſcium IX. 626. 4. 7. et 13.

μαλακιᾶν εἰς τὰς χηλὰς dicuntur boues, quod eſt genus morbi VIII. 216. 11.

μαλακοειδὴς σίχος X. 809. pen. qui ſit, p. 810. 19.

μαλακότης, mollities. τὴν φωνὴν ἐμπελείαις τισὶ καὶ μαλακότησι καὶ περιάσεσιν ἐφηδύνοντες VI. 149. vlt.

μαλακτικὴ δύναμις, vis emolliens VIII. 616. vlt.

μαλακῶς καὶ ἀπροθύμως ἔχειν πρὸς τὰ καλὰ VI. 274. 2.

μάλαξις τῆς σαρκὸς VI. 495. 3.

μαλάσσειν, emollire. ὁ Διόνυσος ὥσπερ ἐν πυρὶ τῷ οἴνῳ μαλάσσων τὰ ἤθη καὶ ἀνυγραίνων VI. 594. 2. μαλάσσειν, βίαιον πόντον, ὠκείας τε ἀνέμων ῥιπὰς X. 539. 11.

μαλάχη, malua VI. 599. 8. et 12. 600. 6. et IX. 708. 6.

μάλη, ala, axilla. ἐν ταῖς ὑπὸ μάλης πράξεσιν ἀπροφάσιστός ἐστιν ὁ κόλαξ VI. 238. 7. vid. not. 17. λαβὼν δελφάκιον ὑπὸ μάλης VIII. 682. 6.

μαλθακίζειν, emollire. κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπεχθεῖσθαι, ξένε, ἢ μαλθακισθέντ', ὕστερον μέγα τένειν. ex Euripidis Medea VI. 472. 2. et VIII. 101. 10. vbi pro ἀπεχθεῖσθαι, ξένε, legitur ἀπέχθεσθαι, γύνοι.

μαλθακὸς. αὐγὴν μαλθακὴν ἔχειν VI. 131. antep.

μαλθάσσειν, emollire. ἀλλ' ἓν διδοῦσα, πάντα μαλθάσσει τάδε VI. 372. 4. ψυχῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι, ὅταν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ VI. 387. 11.

μαλοτρόφος, pecora alens, pecoribus diues VII. 606. pen.

μαμμίδιον, mater, deminut. blandiendi cauſa factum IX. 406. 12.

μάνδρα, ſtabulum, cauſa VIII. 568. antep.

μανδραγόρας, nomen plantae VI. 54. 7. et VIII. 587. 7.

μανικὸς καὶ ἀνόητος VI. 299. 5. μανικὸς καὶ Σαρδώνιος γέλως VI. 647. 9. μανικοὶ καὶ τυραννικοὶ ἔρωτες VII. 644. 1.

μανικῶς κινεῖν τὴν διάνοιαν VIII. 573. 3.

μανιώδης, furibundus. ἡ νὺξ τὰ πλεῖστα καὶ μανιωδέστερα τῶν ἔργων ἀφαιροῦσα VIII. 597. 7.

μανὸς σφυγμὸς VI. 518. 7.

μανότης, raritas VI. 365. 8. et VIII. 584. 3.

μαντεῖον, genus vaticinationis VI. 604. 7.

μαντήϊον, ion. pro μαντεῖον, vaticinium, oraculum. κιβδήλοισι μαντηΐοισιν ἐπαρθέντες IX. 416. 8.

μαντικὸς τρίπους VIII. 206. 1.

μαντίλη IX. 196. 10.

μαντῷος θεὸς VII. 846. 1.

μάνωσις, raritas IX. 475. 5.

μαραυγεῖν, marceſcere, langueſcere viſu VII. 482. 13. VIII. 367. 10. et X. 141. vlt.

μαργαίνειν. σύες ἐπὶ φορυτῷ μαργαίνουσι VI. 489. 14.

μαργᾶν, libidinoſum eſſe VI. 313. 3.

μαργότης φρενῶν, VI. 535. 7. vid. etiam Tom. X. 117. 4.

μάρμαρος, marmor VIII. 621. 10. et IX. 756. 1.

μάρναθαι, pugnare VII. 292. vlt.

μάρπτειν, verb. poët. corripere VIII. 170. antep. γλυκὺ μὲν ἐπὶ γλυκὺ μάρπτε, πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν ὄρυσσε VIII. 632. pen.

μαστεύειν, quaerere. σύνθημ' ἐρωτῶν, ἄλλο μαστεύων, χρέος VI. 213. pen.

μάστιγμα, flagellatio VII. 802. 6. ſed vid. not. 58.

μαστιγονόμος VIII. 187. 5.

μαστιγοφόρος IX. 438. 8.

μαστίζειν, flagellare. ψυχὴ μαστιζομένη

σιζομένη καὶ καλαζομένη ὑφ' αὑτῆς VI. 632. 2.
μάστιξ, flagellum. ἂν μὴ ποιήσω πέπονα μαστίγων ὅλον VI. 230. 7.
μαστροπεία, lenocinium VI. 96. antep. in ſenſu bono pro coniunctione animorum et amicitiis conciliandis dicitur T. VIII. 504. 2.
μασχάλη, axilla VI. 476. 9.
ματαιολογία, ſermo vanus VI. 21. 9.
ματαιοπονία VI. 454. 7.
μάχαιρα, nomen lapidis X. 750. 7.
μαχαίριον, culter VII. 734. pen.
μαχαιροποιοὶ VIII. 362. 6.
μαχατὰς, dor. pro μαχητὴς, bellator IX. 437. 13.
μαχητικὸν, τὸ, pugnandi cupiditas IX. 34. 1.
μαψυλάκτα γλῶσσα VII. 791. 10.
μεγάθυμος, magnanimus VI. 397. 7.
μεγαίρειν, inuidere. βιότοιο μεγήρας VI. 79. 10.
μεγακήτης πόντος, mare magnis cetis abundans X. 412. 4.
μεγαλαυχεῖσθαι συνεχῶς ἐπὶ ταῖς αὑτῶ πράξεσιν VI. 398. 2.
μεγαλαυχία, iactantia, arrogantia VI. 2. 12. et 68. 1.
μεγαλήτωρ, magnanimus. σῷ μεγαλήτορι θυμῷ εἴξας VI. 273. 5. δῆμος Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος VII. 363. 8.
μεγαλόδωρος, munificus VIII. 446. 2.
μεγαλόθυμος, magnanimus. ἀνδρικὴ καὶ μεγαλόθυμοι πράξεις VIII. 424. pen.
μεγαλόνοια, magnanimitas VII. 580. 4. et IX. 398. 8.
μεγαλοπάθεια, tolerantia magnarum iniuriarum VIII. 178. 15.
μεγαλοπραγμοσύνη, magnificentia VII. 3. 11.
μεγαλοπρεπὴς, magnificus VI. 274. pen. vbi cum ἐλευθέριος copulatur.
μεγαλοπρεπῶς ἐπιμελεῖσθαί τινος VI. 248. 12.
μεγαλουργία, magnificentia VI. 695. 12.
μεγαλουργὸς χεὶρ VII. 324. 3.
μεγαλόφθαλμος, magnis oculis praeditus VII. 196. 5.
μεγαλοφρόνως VI. 449. 9. et 453. 10.
μεγαλόφωνος, magna voce inſtructus VI. 331. 4. et VIII. 791. 2.
μεγαλύνειν καὶ εὐφραίνειν σὺν ἐπαίνῳ καὶ χάριτι VI. 202. 4.
μεγαλωφελὴς, qui multum prodeſt VIII. 189. 5.
μέγαρον, domus. ὅ, τι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται VI. 465. vlt. μέγαρα τῶν θεῶν, templa deorum VI. 648. 6.
μεδεῖν, imperare. Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων VI. 82. 13. et 112. 7.
μεθαρμόζεσθαι τὰς τραπέζας ἐπὶ τὴν συνήθη δίαιταν VIII. 546. 4. ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθεὶς IX. 325. 4.
μεθαρμόττειν τὸν ἑαυτῦ βίον VI. 329. 8.
μεθεκτὸς X. 589. 8. et 12.
μέθεξις τῆς περὶ τὸ θεῖον ἰδέας καὶ ἀρετῆς VIII. 176. 3. ἡ τῆς νοητῆς ἀρχῆς μέθεξις X. 269. 9.
μεθέορτος. ἄγειν μεθεόρτους καλὰς X. 504. 10.
μεθημερινὰ φάσματα VIII. 195. pen.

μεθίδρυσις, translocatio IX. 664. 8.
μεθιέναι. ὑμεῖς δ' ὐκέτι καλὰ μεθίετε θήριος ἀλκῆς VI. 266. 13. et ὐδ' ἂν ἔγωγε ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη λυγρὸς ἐών, verſ. pen. ἐκ τῆς ψυχῆς μεθεικὼς τὰς χθιζὰς ἀβελτηρίας καὶ ἀπάτας VI. 280. 7. μεθέμενοι τῶν οἰκείων λογισμῶν VI. 369. 6. τὰ τῦ πένθους παράσημα μεθέμενοι VI. 448. 11. πολέμου καὶ κακῶν μεθέμενοι VIII. 289. 7.
μεθιστάναι, transponere. πράγματα ῥᾳδίως μεθιστάμενα πρὸς τἀναντίον VI. 394. 5. ἐκ τῶν καὶ ἑτέροις συμβεβηκότων ἐλάττονα τὴν δόξαν τῦ λελυπημένου μεθίστησι VI. 403. pen. αἱ ταῖς ἀρεταῖς διενεγκόντες ὡς θεοφιλεῖς νέοι μετέστησαν πρὸς τὸ χρεὼν VI. 454. 8. αὐτὸν τῦ ζῆν μετέστησεν, manus ipſe ſibi intulit violentas IX. 98. antep.
μέθοδος pro calliditate VI. 671. 6.
μεθολκὴ τῆς πολυπραγμοσύνης VIII. 55. 13.
μεθορία, mutatio ſoli ſeu terrae VIII. 485. pen. ſed vid. not. 55.
μεθόριον, confinium VI. 502. antep. τῦ δείπνου καὶ τῦ ὕπνου λαμβάνειν μεθόριον VI. 505. antep.
μέθυ, vinum VIII. 571. 8.
μεθυμναῖος, cognomen Bacchi, ibid.
μεθυσικὸς, ad ebrietatem propenſus VI. 3. 9.
μειδιᾷν, ſubridere VIII. 353. 1.
μειλίγματα ἀπατηλὰ X. 107. 4.
μειλίχιος, blandus, placidus. μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον VI. 66. 10. ὁ φρίττων τὺς σωτῆρας καὶ τὺς μειλιχίους, ſcil. θεὺς VI. 635. 6. ἡμερίδος καὶ μειλιχίος vocatur Bacchus X. 131. 7. vid. etiam p. 536. antep.
μείλιχος, idem. πᾶσιν γὰρ ἐπίσατο μείλιχος εἶναι VI. 113. 2. πᾶσι μείλιχος καὶ φίλος VI. 456. 6. ξένοισι μειλίχοις ἐοικότες, τέγγις μῦνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις X. 406. vlt.
μείουρος τίχος X. 809. pen. qui ſit, p. 810. 10. vid. etiam pag. 812. 15. et 24.
μειῦσθαι, deminui X. 812. 25.
μειρακίσκος, adoleſcentulus VI. 41. 5.
μείραξ, puella, adoleſcentula VII. 105. antep.
μελάγγειος, terra nigra conſtans, vocatur Aegyptus VII. 437. 17.
μελάγκαρπος, fructus nigros proferens VII. 854. 4.
μελαγχολᾶν X. 18. 1.
μελαγχολία VI. 305. 2.
μελαγχολικὸς VI. 199. 4. et VIII. 223. 13.
μελάγχρως, nigrum colorem habens X. 797. 8. et 805. vlt.
μέλαθρον, vocab. poët. domus VI. 646. antep. et VIII. 696. 6.
μελαίνεσθαι, nigreſcere VIII. 545. 9. et IX. 741. 10.
μελαναιγὶς οἶνος VIII. 766. 7.
μελανειμονεῖν, nigra veſte indutum eſſe IX. 336. 3.
μελανθέα VII. 734. 12.
μελανία, nigredo IX. 539. 12.
μελάνυρος, nigram caudam habens. μὴ γεύεσθαι μελανύρων. praeceptum Pythagoricum, et quid eo denotetur VI. 41. vlt.
μελανοφορεῖν, veſtem nigram gerere VIII. 206. vlt.
μέλας. μὴ συνδιατρίβειν μέλασιν ἀνθρώποις διὰ κακοήθειαν VI. 42. 1. μηδέποτε χειροτονεῖν εἰρήνην ἄνευ μελάνων ἱματίων VI. 481. 9.

μέλασμα, macula nigra VIII. 228. 1. 234. 1. et IX. 645. 8.
μελασμός, idem IX. 647. pen.
μελετᾶν, declamare VI. 497. 2. et 3.
μελῃδὼν, cura. ἄπρακτοι μελῃδόνες VI. 406. pen.
μελία, fraxinus VIII. 631. 4.
μελιαδὴς, ſuauiter canens. μελιαδὴς γᾶρυς VIII. 881. antep.
μελιγηρέες ὕμνοι, ſuauiter ſonantes hymni. ex Pindaro VII. 598. 11.
μελίκηρον, fauus X. 786. 2.
μελικὸς, poëta melicus VI. 457. 1.
μελίκρατον, mulſum VII. 52. 8. et IX. 78. 3.
μελίλωτον, nomen plantae VII. 445. 1.
μελίπηκτον, placenta mellita VI. 756. 5. et 789. 16.
μελίσπονδα, melleae libationes VIII. 673. 3.
μελίτειον, potus e melle confectus, mulſum VIII. 673. 1.
μελιτοῦσθαι, melle imbui. ἀγγεῖον μεμελιτωμένον VIII. 484. vlt.
μελιτώδης χυμὸς, ſapor melleus VIII. 484. 7. ἡ μέλιττα — πᾶσαν ὕλην, ἤ τι μελιτῶδες ἐγκέκρατοι, περιέπει καὶ διώκει VIII. 679. 1.
μελίφρων οἶνος, vinum dulce. ex Homero VIII. 899. antep.
μελίχρως, qui eſt mellei coloris VI. 163. 5. et 207. 6.
μελοποιεῖν, cantui accommodare. ἐλεγεῖα μεμελοποιημένα X. 658. 6. et 9.
μελοποιΐα X. 660. 2. et 9.
μελοποιὸς, poëmatum melicorum ſcriptor VI. 649. 7. VIII. 616. 10. IX. 305. antep. et X. 652. antep.
μέλος. πολλαὶ εἰσιν οἱ κακῶς καὶ παρὰ μέλος τὴν Πυθαγόρου φωνὴν ὑπολαμβάνοντες VI. 159. 14.
μελῳδεῖν. οἱ μελῳδοῦντες VI. 312. 4. τὰς ὑποκρίτας ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς ἀτρέμα τῷ μελῳδεῖν προσάγοντας δ. ῥῶμεν VIII. 464. 8.
μελῳδητὸς, cantui aptus VII. 530. pen.
μεμψιμοιρεῖν, de ſorte ſua conqueri VI. 310. 9. τὸ μεμψιμοιρεῖν καὶ κλαυθμυριζόμενον VI. 482. 13.
μενεαίνειν, animi impetu in aliquid ferri, ſummo deſiderio aliquid cupere VII. 424. pen.
μενοεικὴς, mentem demulcens, eſt vox Homerica VI. 506. antep.
μένος ἀελίου. ex Pindaro VI. 457. 2. ἀρήϊοι καὶ μένεα πνέοντες Ἀχαιοὶ IX. 156. 11.
μερίμνης τόξον VI. 119. 14. et 15.
μεριστὸς, aptus ad diuidendum X. 204. 6.
μέρμερος, ſollicitum reddens, difficilis, arduus. πόλεμον πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα διέποντες IX. 154. 12. μέρμερον χρῆμα, animal pernicioſum X. 108. 5.
μέροψ, nomen auis X. 64. 12.
μεσόκλασος ῥῖγος X. 812. 14. qui ſit, verſ. 21.
μεσοκρανὴς IX. 354. 4. vid. not. 98.
μεσολαβεῖν τὴν τῶν φλεβῶν ἔκκρισιν X. 791. 8.
μεσουρανεῖν, mediam coeli regionem obtinere VII. 147. 4. et 467. 7.
μεσόφρυον, regio inter ſupercilia IX. 560. 3.
μεσσόθι, poët. pro μεσόθι VIII. 803. 9.
μεστὸς τοῦ θεοῦ, ſcil. Bacchi, bene potus VI. 570. 2. μεστοί τινος ὄντες, quos faſtidium alicuius cepit, qui eum diutius tolerare nequeunt VIII. 142. 6.
μεταβαίνειν. ἀλλά γε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππε κόσμον ἄεισον VI. 69. 13. ἐκ τῶν πανηγυρικῶν καὶ κατατέχνων εἰς τὸν ἀπτόμενον ἦθος καὶ πάθος λόγον μεταβαίνειν VI. 295. 1.
μεταβάλλειν. μεταβαλὼν εἰς θεῖον ἐκ θηριώδους βίον VI. 280. pen. δεσπότην μεταβάλλειν ἐπιεικέστερον VI. 635. 2. ἐκ τῆς ἄκρας κακίας μεταβαλὼν εἰς τὴν ἄκραν ἀρετὴν X. 382. 9.
μετάβασις, diſceſſus ex vno loco in alium VI. 291. 11.
μεταβατικὴ κίνησις IX. 560. pen. τὸ μεταβατικὸν ἀφ' ἑτέρου πρὸς ἕτερον IX. 564. 6.
μεταβατικῶς IX. 548. 6.
μεταβιῶν ἐπ' ὀλίγον χρόνον, parum temporis ſuperſtitem eſſe IX. 598. 8.
μεταβλητὸς, mutabilis. τῷ περὶ τὰ σώματα πλανητῷ καὶ μεταβλητῷ προσέχειν ὡς ὄντι VIII. 867. antep. ἡ περὶ τὰ σώματα παθητικὴ καὶ μεταβλητὴ φύσις X. 206. 11.
μεταβολος ἄνθρωπος, homo mutabilis VI. 365. 1.
μεταβουλεύεσθαι, conſilium mutare. περὶ θανάτου τοῖς διαμαρτάνουσιν οὐκ ἔξι μεταβουλεύσασθαι VI. 813. 7. vid. etiam Tom. IX. 450. 8.
μετάγειν, transferre. δεῖ μετάγειν καὶ διαβιβάζειν ἐπὶ τὰ ὁμοειδῆ τὸ χρήσιμον VI. 122. 2. vid. etiam verſ. 11. τὰς κρίσεις ἐπὶ τὰ ἔργα μετάγειν VI. 313. 5. εἰ καὶ προσέοικε μετάγειν τινὰ εἰς ἕτερον τόπον ὁ θάνατος, οὐκ ἔξι κακὸν VI. 412. 7. τὴν κενὴν δόξαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν θεάτρων εἰς τὰ συμπόσια μετάγων VIII. 436. 3.
μεταγενὴς, ſerius genitus X. 352. 6.
μεταγιγνώσκειν, mentem mutare VI. 266. 3.
μεταγράφειν, ſcriptum aliquid immutare VI. 119. 1. et 7.
μεταδιδάσκεσθαι, aliter doceri IX. 134. vlt.
μεταδιδόναι τινὶ τῶν παραμυθητικῶν λόγων, orationem conſolatoriam perſcriptam ad aliquem mittere VI. 387. 8.
μεταδιώκειν VIII. 124. 4. vid. not. 6. μεταθεῖ καὶ μεταδιώκει τῶν προϊεμένων ἕκαστον ἀναλεγόμενος X. 8. 9.
μετάδοσις VIII. 510. 10. vid. not. 76. ἡμερῦνται τῇ τῆς τροφῆς μεταδόσει καὶ τὰ σκυθρωπότατα τῶν θηρίων VIII. 812. 6.
μεταθεῖν. τοῖς εἰπεῖσιν ἐνοχλεῖν, ἐλαπυνθανομένους καὶ μεταθέοντας VI. 173. 1. Ἐρινῦς, μεταθέουσα πλανωμένους καὶ περιφεύγοντας ἄλλον ἄλλως VIII. 234. vlt. ταχὺ μετέθεον οἱ κολασταὶ πρὸς τὴν δίκην VIII. 244. 13. μεταθεῖ καὶ μεταδιώκει τῶν προϊεμένων ἕκαστον ἀναλεγόμενος X. 8. 9.
μετάθεσις, transpoſitio, mutatio VI. 557. 11.
μεταίρειν. τὸ μεταιρόμενον ὕδωρ VI. 190. 7.
μεταιτέειν, ion. pro μεταιτεῖν, ex Herodoto IX. 426. 9.
μετακαλεῖν, alio auocare VI. 357. 7.
μετακεραννύναι, transfundere. τὸν λόγον ὥσπερ εἰς καθαρὸν ἀγγεῖον ἐκ ῥυπαροῦ μετακεράσαντες IX. 196. vlt. vid. etiam Tom. X. 592. 15.

μετακέρασμα ψυχρῷ καὶ θερμῷ IX. 747. 11.

μετακινεῖν, αὐτοῖς νόμοις ὅλην μετακινήσας τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν dicitur Lycurgus VI. 576. vlt. μετακινῶν καὶ μετακοσμῶν τὸ συμπόσιον VIII. 444. pen.

μετακινητὸς, τοὺς νόμους ὁ Σόλων ἔφη μετακινητοὺς εἶναι VI. 576. antep. sed vid. not. 99.

μετακοσμεῖν, ἐν ὥραις τρισὶν οἴει τὴν πόλιν μετακεκοσμῆσθαι VIII. 61. 5. vid. not. 31. μετακινῶν καὶ μετακοσμῶν τὸ συμπόσιον VIII. 444. pen. πρὸς τὸ δημοτικώτερον ἅπαντα μετακοσμήσαντες VIII. 449. 4.

μετακόσμησις, mutatio, transformatio, vt e. c. foeminae in virum VI. 280. 13. μηδέποτε τοιαύτην ἐπίδοιμι μετακόσμησιν τοῦ βίου ἡμῶν VIII. 307. 12. μηδεμιᾶς μεθιδρύσεως, μηδὲ μετακοσμήσεως δεόμενον IX. 664. 9.

μετακόσμιον, intermundium VIII. 917. antep. et 928. 4.

μετακρούειν X. 411. 8.

μεταλαγχάνειν τῶν νομιζομένων, exsequiis rite peractis humo condi VIII. 315. 11. ἐλπίδος χρηστῆς οἱ μεταλαγχάνοντες X. 535. 5.

μεταλαμβάνειν λόγου πρὸς ἄλλου VI. 175. vlt. καυματιζόμενοι καὶ πυρέττοντες ἐξ ἑτέρων ἕτερα (scil. ἱμάτια) μεταλαμβάνουσι VI. 378. 5. ἐν τοῖς πενθίμοις τῆς κακοδαίμονος ταφῆς μεταλαβεῖν VI. 436. 3. μηδενὸς μεταλαμβάνειν VI. 540. 5.

μεταληπτικὸς, aptus ad recipiendum aliquid. τὸ μεταληπτικὸν τῶν εἰδῶν IX. 503. 7. vid. etiam Tom. X. 241. 13.

μετάληψις τῶν ἐν πόλει δικαίων IX. 285. 13.

μεταλλαγὴ τοῦ βίου πρόωρος, mors praematura VI. 386. 3.

μεταλλάττειν, mutare. ὑπὸ γοητείας ἑαυτὸν εἰς ἕτερον εἶδος ἐξ ἑτέρου μεταλλάττων VI. 365. vlt. ὁ μεταλλάξας, qui e vita decessit, mortuus VI. 434. pen. et ita etiam ὁ μεταλλαχὼς p. 435. 3. et ita μεταλλάττειν τὸν βίον, vita defungi, Tom. eod. p. 450. 9. et 453. 13.

μεταλλικὰ, τὰ, ad metalla pertinentia VIII. 634. 1.

μεταμείβεσθαι, mutari. θνήσκει, μεταμειβόμενα δὲ ἄλλο πρὸς ἄλλο, μορφὰς ἔδειξεν. dictum Euripidis IX. 598. 3.

μεταμορφοῦσθαι, transformari VI. 192. 5.

μεταμφιεννύειν πάντα VIII. 94. 7.

μεταμφιέννυσθαι τὰ ἱμάτια, vestes mutare VII. 16. 5.

μετανάσασις, discessus, occasio effugiendi. εἴρκτη, μηδεμίαν μετανάσασιν, μηδὲ διάφευξιν, ἔχουσα VIII. 194. 2.

μετανάστην, ex vno loco in alium migrare IX. 320. 9.

μετανοεῖν, sententiam mutare VI. 94. 3. et 95. 12.

μεταπείθεσθαι, idem. ἐν αὐτῷ (scil. τῷ λογισμῷ) ἐστιν, ὃς ἐν ἑτέρῳ, τὸ πειθόμενον καὶ μεταπειθόμενον VII. 760. 8.

μετάπεμπτος, arcessitus VII. 652. 2.

μετάπεμψις VIII. 349. 3. et 352. 7.

μεταπήδησις, transsultus VIII. 948. 6.

μεταπίπτειν, τάδε μεταπεσόντα, ἐκεῖνά ἐστι, κἀκεῖνα πάλιν μεταπεσόντα, ταῦτα VI. 405. 3. ῥᾳδίως μεταπίπτειν

ταπίπτειν dicitur fortuna VI. 581. vlt.

μεταποιεῖν. λόγων τινὸς ἐμπειρίας μεταποιούμενος, peritiam quandam in dicendo affectans VI. 213. 2. ἀρετῆς μεταποιούμενοι VI. 363. 7. ἄνδρες παιδείας ἐλευθέρου μεταπεποιημένοι VI. 429. 8. γεωμετρίας καὶ διαλεκτικῆς καὶ μουσικῆς μεταποιούμενος VI. 465. antep. 2) μεταποιεῖν in act. mutare, e. c. scriptum aliquod VI. 419. 3.

μετάπτωσις ὀξεῖα ὁρμῶν VIII. 201. 5.

μεταπτωτὸς, alio recidens. ἐνεργείαι ἐν ὀλίγῳ μεταπτωτοὶ VII. 756. vlt.

μεταῤῥίπτειν. ἡ τύχη δεινὴ μεταῤῥίψαι τὴν δοκοῦσαν εὐημερίαν VI. 396. 11.

μεταῤῥυθμίζειν. οἷόν τι πρὸς ἔσοπτρα κοσμοῦντες ἑαυτοὺς, ἢ μεταῤῥυθμίζοντες VI. 316. 7. ὑ μεταῤῥυθμιζομένων τῶν πόρων VIII. 744. 11.

μετάρσιος, sublimis. μετάρσια, phaenomena, quae in aethere conspiciuntur, vt nubes, et alia VII. 173. 13. VIII. 257. 13. et IX. 536. 3. νέφος μετάρσιον ὑπὸ μεταρσίᾳ φωτὸς καταυγαζόμενον IX. 538. 11. τὰ μετάρσια πάθη IX. 541. 7.

μετάσασις, transmigratio VI. 634. 12.

μετασχηματίζεσθαι, aliam formam induere. εἰς ἄλλον ἐξ ἄλλου τύπου, ὥσπερ τὸ μεταιρόμενον ὕδωρ, περιῤῥέων ἀεὶ καὶ μετασχηματιζόμενος τοῖς ὑποδεχομένοις VI. 190. 8. vid. not. 85. ψυχαὶ εἰς ζῶα παντοδαπὰ καμπτόμεναι βίᾳ καὶ μετασχηματιζόμεναι VIII. 245. 4. οἱ πόροι παρασχόντες τι τῷ μετασχηματίζεσθαι τάξιν ἑτέραν καὶ διάθεσιν VIII. 740. 3. vid. not. 21.

μετασχηματισμὸς, formae ac vestitus mutatio. τῷ τυχόντι μετασχηματισμῷ τὴν Ἀσίαν ἐδημαγώγησε, scil. Alexander M. VII. 306. 3. πόρων μετασχηματισμὸς VIII. 739. 6. et 10. et 747. 6.

μετατάττεσθαι, sententiam mutare IX. 364. 3.

μετατρέπεσθαι, conuerti VI. 587. 4.

μετατροπὴ, conuersio, mutatio VIII. 874. 1.

μέταυλος, scil. θύρα, vocatur lingula, seu operculum arteriae asperae VIII. 789. vlt.

μεταφέρειν τὸ γινόμενον εἰς αἰτίας ἀτόπους καὶ μὴ πρεπούσας VI. 274. 3.

μεταχειρίζεσθαι, tangere, arripere. τοὺς εὐθὺς ἐν σώματι καὶ διὰ σωμάτων κολαζομένους μεταχειρίζεται ποινὴ ταχεῖα VIII. 234. 11.

μετενδύεσθαι, vestimenta mutare, de polypode dictum, colores identidem variante IX. 627. 12.

μετεπιγράφεσθαι, aliam inscriptionem nanciscI IX. 339. 6.

μετέρχεσθαι, adire, tractare. ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο VI. 128. 12. μετέρχεσθαι τὸν θάνατόν τινος, mortem alicuius vlcisci IX. 95. 9.

μετέχειν τῆς τοῦ βελτίστου φύσεως VI. 439. antep. ὃ μετέχεις ῥόδων τῶν ἐκ Πιερίης. dictum Sapphonis VI. 551. vlt. vid. etiam p. 552. 3. et Tom. VIII. 563. pen. vbi idem dictum recurrit.

μετεωρίζειν, in sublime tollere. τὸ δόρυ μετεωρίσας ὑπὲρ κεφαλῆς VIII. 357. vlt. μετεωρισθεὶς ἀνεῖλε τὸ ζῶον X. 792. 3.

μετεώρισις, elatio in ſublime IX. 746. 11.

μετεωρολεσχεῖν, de ſublimibus, ſeu iis, quae in aethere cernuntur, multa garrire VII. 576. 8.

μετέωρος, ſublimis, editus. ἀναβὰς ἐπὶ τὸ μετεωρότατον τῆς πόλεως μέρος VI. 13. 13. μετέωρον αὐτὸν ἀράμενοι τὴν ταχίστην ἐξοίσομεν VI. 44. 1. ἄν γε δὴ μὴ παντάπασιν ὠμὰ καὶ μετέωρα μείνῃ — de cibis concoctione non ſubactis VI. 498. 6. μετέωρος καὶ τεταραγμένος VIII. 357. 14. Περσέως φερομένου μετεώρου X. 782. 2.

μετάκιζειν, translocare. ὁ ὑφ' ἡδονῆς καὶ ὥρας ὧδε κἀκεῖ μετοικιζόμενος VI. 121. 7. τὰ δεινὰ πράττει τὰς φρένας μετοικίσας VIII. 177. pen. τὸν Λύσιν — πότερον ἄρα κινεῖς ἐκ τοῦ τάφου καὶ μετοικίζεις εἰς Ἰταλίαν VIII. 314. pen.

μετονομάζεσθαι, aliud nomen conſequi IX. 321. 4.

μετόπισθεν, poſtea VI. 584. 5.

μετόπωρον, autumnus ad finem vergens. τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλόν ἐστιν VI. 675. 4.

μετρεῖν. τῇ γαστρὶ μετρέοντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν VI. 368. 4. τῇ προθυμίᾳ τοῦ διδόντος, ἢ τῇ χρείᾳ τοῦ διδομένου, τὴν χάριν μετρήσας VI. 658. 3.

μέτρησις, dimenſio. τῆς πυραμίδος τὴν μέτρησιν ὑπερφυῶς ἠγάπησεν VI. 556. 7.

μετρητὸς VI. 595. 5. et pen.

μετριάζειν, moderate ſe gerere, aequo animo aliquid ferre VI. 527. pen. VIII. 128. 9. et IX. 399. 6.

μετριοπάθεια, luctus modicus VI. 388. pen. 430. 8. et X. 603. 4.

μέτριος, mediocris, moderatus. δεῖ —, ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ, καὶ τῇ παῤῥησίᾳ τὸ καλὸν ἐκ τοῦ μετρίου λαβεῖν VI. 244. 9. μέτριοι ἐν τοῖς ἀνηκέστοις ἐξεταζόμενοι VI. 275. 1. χρὴ μετρίαν εἰς ἀλλήλους φιλίαν ἀνατεῖναι καὶ φιλοφροσύναις αὐτὸν ἐπὶ τῶν μετρίων καὶ τῶν συνήθων φυλάξαι VI. 470. 9.

μετρίως παῤῥησιάζεσθαι, in libertate dicendi moderatum ſe gerere VI. 245. 10. μετρίως ποιεῖσθαι τὰς διαφοράς VI. 360. 6. ſed procul dubio μετρίας ibi legendum eſt: vid. not. 61.

μέτρον. δεῖ σε χαίρειν, μὴ λυπεῖσθαι, τυγχάνοντα μέτρων VI. 120. 5. vid. not. 34.

μετωπηδὸν X. 30. vlt.

μήδεσθαι, cogitare, in animo habere. Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα VI. 67. 11. μέλισσαι ξανθὸν μέλι μηδόμεναι VI. 151. 6. et ita μέλιττα ξανθὸν μέλι μηδομένη p. 295. 11. et Tom. VII. 922. 4. ἀνθρώποισι μήδετο κήδεα λυγρά. ex Heſiodo VI. 400. 11. ἃ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήδετο δῖ' Ἀφροδίτα Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν IX. 456. 5.

μηδίζειν, cum Medis facere, a Medorum partibus ſtare VI. 799. vlt. IX. 428. 10. 429. 5. 431. 8. 433. vlt. 438. 11. et vlt. 441. 1. 2. et 13. et ſaepius.

μηδισμὸς, inclinatio ad partes Medorum IX. 445. antep.

μηθώνη, nomen plantae VII. 417. 7.

μηκὼν, papauer VIII. 568. 7. et X. 791. 1.

μηκώνιον, ſuccus papaueris VIII. 587. 7.

μηλέα,

μηλέα, malus arbor VIII. 97. 12. 535. 11. 720. 9. et 721. 1. et 2.

μήλεια κρέα, carnes ouillae VII. 391. 4.

μηλίτης οἶνος VIII. 571. 11.

μηλόβοτος χώρα IX. 305. 15.

μῆλον, ouis IX. 124. 10.

μῆλον κυδώνιον VI. 523. vlt.

μήνιγξ, membrana cerebri VII. 675. pen.

μηνίειν, iraſci VIII. 203. vlt. IX. 103. pen. 110. pen. et 401. 2. quibus in locis omnibus de ira deorum dicitur.

μήνιμα, ira VI. 567. 8. VIII. 206. 3. τὰ δημόσια τῶν πόλεων μηνίματα, calamitates publicae ciuitatibus a diis immiſſae VIII. 213. 1.

μῆνις, ira. μῆνιν ἄειδε, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. initium Iliadis primae Homeri X. 809. 8. et 811. 10.

μηνοειδὴς σελήνη, luna dimidiata VI. 596. antep. et IX. 672. 4. κόλπῳ μηνοειδοῦς περιφερείας X. 30. vlt.

μήνυσις, indicium VIII. 280. 7.

μήνυτρον, merces indicii VII. 658. 2.

μήρινθος, funiculus VII. 316. vlt. et VIII. 981. 6. ſed vtroque loco ſenſu meraphorico pro *incitamentis* ponitur.

μητιᾶν, conſilia agitare, prudentem eſſe. θεοὶ μητιόωντες VIII. 343. vlt.

μητίετα Ζεὺς VI. 401. 2. et 484. 13.

μητίζεσθαι, efficere. πρώτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων. verſus Parmenidis IX. 32. 7.

μῆτις, conſilium, prudentia. Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε VI. 125. 10. γαστρὸς ἀπὸ πλείης βυλὴν καὶ μῆτιν ἀμείνω γινομένην VIII. 799. 10.

μητράδελφος, auunculus VII. 239. vlt.

μητροκτονεῖν, matrem occidere X. 746. 4.

μητροκτονία, matricidium VI. 62. pen. et IX. 231. 14.

μητρόπολις VIII. 868. 5.

μητρυιὰ, nouerca VI. 557. antep.

μητρυιώδης, nouercalis. ἐπισαμένη τὸ τῆς ἑκυρᾶς μητρυιῶδες VI. 540. 9.

μηχανᾶσθαι. πᾶσαν μηχανὴν μηχανώμενος VI. 439. 7. φίλτρα καὶ γοητείας ἐπὶ τὸς ἄνδρας μηχανᾶσθαι VI. 479. 1.

μιαιφονεῖν, caede ſe polluere X. 131. 10.

μιαιφονία, homicidium IX. 402. 1. de caedibus beſtiarum dicitur Tom. X. 131. 4. vti etiam μιαιφονεῖν, eo, quem ſub hoc verbo citauimus, loco.

μιαιφόνος, homicida, vocatur Mars ab Homero IX. 33. antep. ἡμεῖς ὕτως ἐν τῷ μιαιφόνῳ τρυφῶμεν, ὥστ' ὄψον τὸ κρέας προσαγορεύομεν X. 138. 11. vbi pariter de beſtiarum mactatione haec vox dicitur.

μιαρὸς καὶ ὀλίγωρος γραφεὺς VI. 220. 10.

μίασμα καὶ μιαλὶς τῆς θυσίας VI. 566. 6. τὸ μίασμα τῆς σαρκὸς ἡμῶν VI. 605. 9.

μίγμα, mixtura VI. 298. 2.

μιγνύναι, miſcere. μεμιγμένοι πάθεσι καὶ δόξαις ψευδέσι καὶ ἀγνοίαις VI. 92. 4. κρυπταδίᾳ φιλότητι μιγήμεναι, poët. pro μιγῆναι VI. 114. pen. φυομένοις μίγνυταί τις ἐν πᾶσι κακὴ μοῖρα VI. 396. 4.

μικροθυμία IX. 591. 11.

μικρολο-

μικρολογεῖσθαι περὶ πάντα VI. 270. 7.
μικρολογητέον IX. 270. 3.
μικρολογία, auaritia ſordida VI. 206. vlt. et 274. pen.
μικρολόγος. ἡ μέμψις, καὶ φίλαυτον καὶ μικρολόγον VI. 245. 6.
μικρόλυπος, qui facile et ob res minimas moerore afficitur VI. 490. antep. 648. vlt. et 651. 7.
μικρομερὴς σχηματισμός, exiguis partibus conſtans figura IX. 483. 1.
μικροπρεπής, illiberalis VI. 25. 12.
μικρόστομος, paruum os habens X. 66. vlt.
μικρόφωνος, exili voce praeditus X. 15. 9.
μικροψυχία VII. 833. 8.
μιλτίνη γραμμή X. 451. 5.
μίλτος, minium, ibid. verſ. 4.
μιμηλός, ad imitandum aptus X. 52. 1.
μιμητικὴ ὑπόθεσις VI. 89. 6.
μιμητικῶς VI. 63. 5.
μίμνειν, manere VI. 96. 2. αὐτὸς αἰεὶ μίμνε VI. 390. 4.
μίνθον, mentha VIII. 920. 2.
μινύθειν, minuere. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε VI. 87. 8.
μινύρεσθαι, cantillare, de luſcinia dictum IX. 138. 4.
μινυρίζειν, idem. ἐκ σχολῆς ἀπιέναι φιλοσόφου μινυρίζοντα καὶ γεγανωμένον VI. 152. pen. vid. etiam p. 208. 10.
μιξοβάρβαροι, e barbaris mixti VII. 15. 9.
μιξοβάρβας VII. 528. 7.
μιξολυδιστὶ VI. 167. 14.
μισαδελφία, odium fratrum inter ſe VII. 868. 14. et 877. 9.
μισαλέξανδρος, Alexandrum odio proſequens: ſic vocatur Fortuna VII. 355. 5.
μισγεσθαι παισὶ, de nefando paederaſtiae flagitio dictum IX. 402. 12.
μισθάριον, mercedula X. 317. 10. et 12.
μισθαρνεῖν, mercedem capere VI. 344. 11.
μισθαρνία, opera mercenaria X. 316. 10.
μισοβασιλεὺς, oſor regum VI. 556. pen.
μισολογία, odium ſeu fuga collocutionum et rei literariae. ἀνεγείρειν τὸ κατὰ βοιωτῶν ἀρχαῖον εἰς μισολογίαν ὄνειδος ἤδη μαραινόμενον VIII. 274. 4. τὸ τῶν λογογράφων καὶ ποιητῶν ἔθνος ᾠόντο δεῖν ἀποσκευάσασθαι τῇ ἀγῶνος, οὐχ ὑπὸ μισολογίας, ἀλλὰ — VIII. 683. 10. vid. etiam Tom. IX. 431. 3.
μισοπάρθενος, virgines odio proſequens X. 797. 5.
μισοπονηρία, odium in malos et malitiam VI. 207. antep. VII. 773. 3. περὶ τὰς ἀμύνας τὴν ἄγαν ἀφαιρετέον μισοπονηρίαν VII. 774. 13. διὰ ζῆλον μισοπονηρίαν σπασάμενος τὸ ξίφος ἐλαιμοτόμησεν αὐτὸν X. 788. 6. vid. etiam p. 792. antep.
μισοπόνηρος, malos odio habens VI. 111. 11. et 650. 7.
μισοπονήρως διακεῖσθαι πρός τινα, animo infenſo et maleuolo in aliquem eſſe VII. 246. 2. vid. etiam Tom. X. 753. 1. μισοπονήρως ἐνεγκεῖσα τὴν πρᾶξιν X. 755. 4. et 792. 4.
μισοτεκνία, odium erga liberos VI. 14. 5. et 45. pen.
μισοτύραννος, oſor tyrannorum VII. 37. 6. et IX. 425. 7. μισοτύραννος πόλις IX. 411. 7.
μιτροφόρος,

μιτροφόρος, mitram geſtans VIII. 672. 1.
μνάμων, dor. pro μνήμων. μισέω μνάμονα συμπόταν VIII. 415. 3. μνάμων apud Dorienſes in Sicilia degentes qui fuerit, ibid. verſ. pen.
μνημοσύνα, dor. pro ύνη, recordatio VI. 551. vlt.
μνησικακία, memoria iniuriarum VI. 269. 8. 339. pen. ἐκ ἴσου ἄγει ταθμὸν ἐχθρᾷ μνησικακία καὶ φίλῳ χάρις VI. 362. 3.
μογοστόκοι εἰλείθυιαι VII. 931. 9.
μόθος, labor, tumultus, ſtrepitus X. 199. 11.
μοῖρα, ſors, fatum. φυομένοις τε μίγνυταί τις ἐν πᾶσι κακὴ μοῖρα VI. 396. 4. κήδεα καὶ μοῖρα θνητῶν ib. verſ. 7. ὧν ἂν μοῖραν ἔχοις, ταύτην ἔχε, μηδ' ἀγανάκτει VI. 443. antep.
μοιρηγενὴς VII. 843. 3.
μοιρίδιος, a fatis conſtitutus, fatalis. μοιρίδιον χρέος εἶναι λέγεται τὸ ζῆν VI. 405. pen. μοιριδίῳ θανάτῳ κεῖσθαι, fatali morte obiiſſe, violentae oppoſita VI. 416. antep.
μοιχεύειν τὴν θάλατταν X. 525. 7.
μοιχικὸς, ad adulterium propenſus VI. 65. 14. μοιχικὰς γενέσεις ἀποτελεῖν VI. 68. pen. μοιχικοὶ καὶ ἀκόλαστοι VI. 479. 5. et 546. 14. vid. etiam Tom. VIII. 226. 9.
μόλειν ἐς ᾅδου, vita defungi, mori VI. 76. pen.
μολίβδινον γραμματίδιον, tabella plumbea VII. 39. pen.
μολιβδὶς, moles ſeu maſſa plumbea. μολιβδὶς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν VI. 277. vlt. vid. etiam Tom. VIII. 755. 8. et X. 510. 10.
μόλιβδος, plumbum. ἀκήρατον οὐδὲ μόλιβδον ἔχων VI. 239. 13.
μολύβδαινα, maſſa plumbea. ἡ δὲ μολυβδαίνη ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν. verſus Homeri X. 65. vlt.
μολύνειν τὴν ἑαυτοῦ γλῶτταν VI. 633. 11.
μολυσμὸς, contaminatio, ſordes. εὗρε Διονύσιον (ſcil. Plato), ὥσπερ βιβλίον παλίψηστον, ἤδη μολυσμῶν ἀνάπλεων IX. 117. 2.
μοναδικὸν IX. 494. 5.
μοναρχία VI. 558. 1.
μοναχῶς, vno tantum modo VII. 526. 5. et 746. 13.
μάνιμος, ſtabilis, conſtans. μίαν ἕξιν ἤθους ἐκ ἔχων μόνιμον VI. 190. 4.
μονογενὴς IX. 484. 1.
μονοειδὴς βίος VI. 604. 7. συγγενὴς καὶ μονοειδὴς γεγονὼς VII. 670. 2. vid. not. 63. θηρία τροφαῖς μονοειδέσι καὶ ἁπλαῖς χρώμενα VIII. 625. 3. ἁπλοῦς καὶ μονοειδὴς ἀήρ IX. 473. 10. τροφὴν προσφερόμεθα ἁπλῆν καὶ μονοειδῆ IX. 474. 5. vid. etiam Tom. X. 241. 8.
μονόκωλος λόγος VI. 22. pen.
μονομαχεῖν, proelio ſingulari decernere VI. 106. 2. et 646. 9.
μόνορχις σῦς, vnum habens teſticulum IX. 631. 12.
μονόσχημος verſus X. 811. 24. 25. et antep.
μονοτόκος, vnum pariens. τῶν ζῴων τὸ φιλότεκνον τοῖς μογοτόκοις ἰσχυρότερον ἐμφύεται VI. 351. 2.
μονότροπος βίος VI. 512. 2. ἁπλαῖ καὶ μονότροποι ἡδοναὶ VIII. 628. 9.
μονοῦσθαι, ſolitarium relinqui IX. 429. 3. et 432. 13.
μονοφάγοι

μονοφάγοι in Aegina quinam fuerint VII. 204. 4. et antep.
μονοφυὴς IX. 494. 5.
μονῳδία, cantus vnius tenoris VI. 23. 1.
μοραία, morus VIII. 811. 1. sed vid. not. 99.
μορέα, idem VIII. 535. 12. et IX. 35. pen.
μόρια, τὰ, pudenda VIII. 11. 1.
μορμολύττεσθαι, visionibus et spectris obiiciendis terrere VIII. 720. 6.
μόρμυρος, nomen piscis X. 69. 8.
μορφὴ. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείττονες πεφυκότες. ex Euripide VI. 73. 3. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων VI. 213. 8.
μορφοειδὴς. μέλη γὴ ἄρθρα καὶ διασήματα μορφοειδῆ VII. 324. 13. ἔχειν μορφοειδεῖς τὸ σώματος ἐκμεμαγμένας ὁμοιότητας VIII. 930. 10. vid. etiam Tom. IX. 647. 14.
μορφῶν, formare. μορφωμένων τούτων καὶ διαχαρασσομένων VIII. 521. 3. vid. etiam T. X. 166. 2.
μοτὸς, fila lintea in vulnus intrusa VI. 380. antep.
μυαγέτης, epitheton Apollinis VII. 558. 8.
μυσικὸς. οἱ ἐν σοφοῖς φαῦλοι, παρ' ὄχλῳ μυσικώτεροι λέγειν VI. 18. vlt. ἥδιον ὠδὲν, ὠδὲ μυσικώτερον, ἔς', ἢ δύνασθαι λοιδορούμενον φέρειν VI. 127. 3. μυσικὸν καὶ λιτὸν δεῖπνον VI. 482. vlt. ὁ σὸς ξένος ἡμερώτερος ἐν τοῖς τοιούτοις προβλήμασι καὶ μυσικώτερος γέγονεν VI. 580. 4.
μυσικῶς, scite, belle VIII. 862. 2.
μυσόληπτος, qui Musarum inflinctu agitur in carminibus condendis VII. 775. 7.
μυσομανίαν, insanus et nimius musices amor VIII. 821. vlt.
μυσυργὸς, qui musicae operam dat VI. 436. pen. 560. 1. αἱ μυσυργοὶ in foemin. VI. 529. 15. vbi copulantur cum ταῖς παλλακισι. vid. etiam Tom. IX. 46. antep.
μυσᾶσθαι, musices et literarum peritum esse. πολυγράμματος ὢν καὶ μεμυσωμένος X. 612. 12.
μοχθηρία, prauitas. εἰδότες — τὴν ἐνίων τῶν παιδευτῶν ἀπειρίαν ἅμα καὶ μοχθηρίαν VI. 13. 2. τὴν μοχθηρίαν (scil. ἑαυτῆ) ἀποκαλύπτειν VI. 305. 10.
μοχθηρὸς, prauus, malus. ὑπόπτριμμα μοχθηρὸν, σιτίοις συμμιγνύμενον VI. 250. pen. τροφὴ μοχθηρὰ VIII. 310. vlt.
μοχλεύειν VIII. 593. vlt.
μοχλὸς, vectis, pessulus VIII. 358. antep.
μυγαλῆ, mus araneus VIII. 663. 7.
μυδᾶν, nimio madore putrescere. ξύλα ἁπαλὰ καὶ μυδῶντα ταχέως δι' ὑγρότητα VIII. 615. 11. τὰ τῶν ἄλλων ὀργέων πτερὰ τοῖς τῶ ἀετῶ συντεθέντα διόλλυται ψυχόμενα καὶ ἀπαθεῖ (vid. not. 33.) τῶν πτίλων μυδώντων VIII. 709. 8.
μύδησις, putrefactio IX. 623. 16.
μύδρος, globus igneus IX. 525. 4.
μυελὸς, medulla. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς VI. 360. 2. et 7.
μύησις, initiatio VI. 647. 7.
μυθάρια Αἰσώπεια, fabellae Aesopi VI. 50. 3.
μυθεύειν, fabulose narrare. τὰ περὶ τὸν Διόνυσον μεμυθευμένα πάθη τῶ διαμελισμῶ X. 144. 6.
μυθητὰς, vox Dorica et Laconica, pro μυθητὴς, orator VI. 889. pen.
μυθολογεύειν, garrire, iam dicta subinde repetere VIII. 9. 13.
μυθοποίημα, fabula, commentum VI. 59. 8.
μῦθος ὁ τῆς ἀληθείας VI. 228. antep. λυπουμένῳ μῦθος εὐμενὴς φίλων VI. 256. 1.
μυκᾶσθαι, mugire VIII. 319. vlt. ἀσράπτουσα καὶ μυκωμένη φοβερὸν VIII. 336. 16.
μυκηθμὸς, mugitus VII. 251. 8. et X. 781. 12.
μύκης, fungus. μύκητες Ἰταλικοὶ VI. 474. pen. 2) fungus ellychnii VIII. 540. 13. 3) ὁ μύκης τῦ ξίφους, capulus gladii X. 782. 3. et 6.
μυκτὴς, subsannatio. ὅλῳ τῷ μυκτῆρι χρῆται VI. 209. 5. εὐρυθμός τε καὶ πολιτικὸς ὁ μυκτὴρ τῦ συγγραφέως IX. 415. antep. 2) nasus VIII. 506. 3.
μύλη, mola, pistrinum VI. 599. 1. et forma Dorica, μύλα, eodem versu. 2) partus informis et monstrosus VI. 550. 2.
μύλος, pistrinum. ὀψὲ ἀλεῖν λεγόμενοι μύλοι τῶν θεῶν VIII. 172. 10.
μυλωθρικὰ σκεύη, ad molas pertinentia instrumenta VI. 607. 1.
μύλων, pistrinum VI. 543. pen. τῶν πολλῶν ἴδοι τις ἂν, ὥσπερ ἐν μύλωνι, τῷ σώματι τὴν ψυχὴν ἐγκεκαλυμμένην VI. 607. 4.
μυνδὰν, nomen lapidis X. 801. 11.
μύξα, mucus X. 25. antep.
μύραινα, murena piscis VI. 330. vlt. IX. 232. 3. et X. 63. 2. et 4.
μυραλειφία VIII. 628. 11.
μύρεσθαι, lamentari. μυρομένοισι δὲ τοῖσι μέλας ἐπιέσπερος ἦλθε. versus Homeri VI. 436. 6.
μυρεψικὸς, ad vnguentarios pertinens. μυρεψικὰ φάρμακα VIII. 625. 13. μυρεψικὴ τέχνη X. 116. 7.
μυρεψὸς, vnguentarius VII. 920. 2. et VIII. 820. 3.
μυριανδρος πόλις, vrbs decem incolarum millia capiens VII. 324. vlt. δήμων ἀποικισμοὶ μυριανδροι VII. 377. 5.
μυρίζειν, vnguentis imbuere. ὃ δεῖ ζητεῖν μυρίζεσθαι δεόμενον ἐμβροχῆς καὶ καταπλάσματος VI. 152. vlt. ἢ, ἵνα μὴ δοκῆ μυρίζεσθαι τὴν κεφαλὴν, μὴ ἀλειφομένη VI. 536. vlt. ex quo loco patet, ἀλείφεσθαι et μυρίζεσθαι differre. μυριζόμενοι ἄνδρες VI. 545. 13. αἱ γυναῖκες φυκώμεναι καὶ μυριζόμεναι καὶ χρυσὸν φορῦσαι καὶ πορφύραν περιέργοι δοκοῦσι VIII. 768. 2.
μυρίκη, myrica VIII. 286. 6. et 631. 4.
μυρίκινον, τὸ, scil. πῦρ, ignis e myricis accensus VIII. 614. 3.
μυρίπνους VII. 182. 3.
μυριώνυμος, innumeris nominibus praeditus VII. 468. 7.
μυρμηκιὰ, spelunca formicarum VI. 589. 5.
μυρμηκώδης, formicarum indolem habens. τὸ ἐμφῦναι καὶ δακεῖν, μυρμηκώδες καὶ μυῶδες VII. 797. antep. ὀνώδης καὶ μυρμηκώδης φιλοπλυτία VIII. 85. 8.
μυρρίνη, myrtus VIII. 574. vlt.
μυρσίνη, idem VIII. 429. pen. et 430. 4.
μυσαρὸς, detestabilis. μυσαρὰ θρέμματα dicuntur adulatores VI. 44. pen. μυσαρὸν καὶ ἀκάθαρτον ζῶον VIII. 665. 6.
μυσάττεσθαι,

μυσάττεσθαι, abominari VIII. 125. 6. et 661. 9.
μῦσος, scelus. μύσεα μηχανήσαντο καταχέειν νεανίσκων IX. 110. pen.
μυσαγωγεῖν VII. 866. 7.
μυσαγωγὸς τῷ βίῳ ἀγαθὸς VII. 853. 10. εὐμενὴς οἷον ἐν τελετῇ παρέσῃ μυσαγωγὸς IX. 65. 9.
μυσήριον. τὰ μικρὰ τῷ θανάτῳ μυσήρια somnum aliquis dixit VI. 409. 3.
μυσηριώδης. μυσηριώδεις τελεταὶ VI. 35. 10. βαθύ τι καὶ μυσηριῶδες ἡ σιγὴ καὶ νηφάλιον VIII. 8. 2. μεγάλη καὶ μυσηριώδης ἀρχὴ δόγματος X. 143. 7.
μύσης. Ἔρωτος ὀργιαστὴ καὶ μύστα IX. 52. antep.
μύσις X. 70. antep. sed leg. κύσις: vid. not. 45.
μυχὸς, penetrale, sinus. χάσματα καὶ μυχοὶ, κακῶν μυρίων γέμοντες VI. 637. 2. μυχοὶ κητῶν VI. 648. 5. τῆς Ἑλλάδος ἐν μυχῷ IX. 432. 9.
μυώδης, murium indolem habens. τὸ ἐμφῦναι καὶ δακεῖν, μυρμηκῶδες καὶ μυῶδες VII. 797. antep. 2) τὰ μυώδη, partes musculosae VIII. 923. 11.
μύωψ, nomen herbae X. 795. 13.
μωλωπίζειν. συμπεφυρμένον πολλῷ τῷ ἀλλοτρίῳ καὶ μεμωλωπισμένον VI. 480. 6. vid. not. 51.
μώλωψ, vibex. ὥσπερ ἐν σκληρᾷ σαρκὶ καὶ τυλώδει τῇ ψυχῇ μώλωπα μὴ λαμβάνων VI. 169. 4. μώλωπες ἀραιοὶ VIII. 233. vlt.
μωμεῖσθαι, vituperare. μωμήσετό τις μᾶλλον, ἢ μιμήσεται VII. 362. pen.
μῶμος, probrum, reprehensio. ἀκήρατος καὶ ἄχραντος ὑπὸ φθόνου καὶ μώμου τιμὴ IX. 263. 6.
μωραίνειν, stulte loqui et agere VI. 95. vlt. ἄγαν μωραίνοντι νυθετήματα VI. 256. 2. et 387. vlt. ὑδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας. versus Euripidis VIII. 299. antep. et IX. 204. 6.
μωρολογεῖν, stulte loqui VI. 669. 8. et X. 291. 5.
μωρολογήματα τὰ Ὁμήρου X. 470. pen.
μῶρος γέλως VI. 129. antep.

N.

ναίειν, habitare. Τρώων εὖ ναιόμενον πτολίεθρον VI. 102. 12.
ναιετᾶν, idem. αἳ γὰρ ἐμεῦ τοῖόσδε πόσις κεκλημένος εἴη ἐνθάδε ναιετάων VI. 96. 2. ἔνθ' ὄψει χθόνα χρωτὸς ὑπέρτατα ναιετάουσαν. versus Empedoclis VIII. 444. 2. et IX. 667. 5. μέσσοι δ' οἳ γέφυραν πολυπίδακα ναιετάοντες. versus Simonidis IX. 460. pen.
νάκος, pellis, vellus VII. 101. vlt. de vellere aureo dicitur IX. 261. vlt.
νάπη, saltus, silua VII. 235. 12.
νάρδος, nardus VI. 201. 12.
ναρθηκοφόρος, ferulam gestans X. 556. 8.
ναρκᾶν, torpere. ἡττωμένῳ τῷ θερμῷ τὸ πήγνυσθαι καὶ ναρκᾶν ἐπιγίγνεται IX. 732. 11.
νάρκη, torpor VI. 489. 8. 2) torpedo piscis X. 71. 10.
νάρκισσος, narcissus VIII. 564. vlt.
ναρκώδης βαρύτης X. 71. 13. et in plur. ναρκώδεις βαρύτητες VIII. 565. 1.
ναυαγεῖν, naufragium facere, metaph. dicuntur conuiuia VIII. 460. 11.
ναυάγια οἴκων VIII. 57. 5.
ναυαρχὶς, nauis praetoria IX. 116. 3.
ναυκληρία, nauis. τῆς ναυκληρίας αὐτῷ συντριβείσης VI. 323. 12. ἐπέθετο ναυκληρίᾳ, mercaturae maritimae faciendae animum adiecit IX. 318. 6.
ναυκληρικὸς, i. e. ναύκληρος IX. 145. 3. ita saepius haec adiectiua pro substantiuis ponuntur, vt non necesse sit ναύκληρος legi, vt b. Reiskius coniecit: vid. not. 50.
ναῦλον, nablium, instrumentum musicum. ἡ ναῦλα κωκυτοῖσιν, ἡ λύρα φίλα. versus Sophoclis VII. 549. antep.
ναυλεῖν τὰ πλοῖα, naues locare VIII. 826. 6.
ναύμαχα τρόπαια, tropaea ob victoriam nauale erecta VII. 360. 4.
ναυπηγικὸν, τὸ, ars nauium fabricandarum VIII. 260. 2. et 4.
ναυτία, nausea VIII. 920. 10.
ναυτιᾶν, nauseare. οἱ σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ οἶνον προσφερόμενοι ναυτιῶσιν VI. 324. 1. ἔφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ πεπτὰ βρώματα — ναυτιῶσιν ἡδεμίαν ἡδονὴν, ἡδὲ χάριν, ἀποδίδωσι VI. 481. 3. ναυτιῶντες, nausea maritima laborantes VI. 486. vlt.
ναυτιώδης, fastidiosus. ἡ κακία καὶ τὰ λαμπρὰ φαινόμενα καὶ πολυτελῆ καὶ σεμνὰ μιγνυμένη λυπηρὰ καὶ ναυτιώδη καὶ δυσπρόσδεκτα παρέχει τοῖς κεκτημένοις VI. 381. 1. ὀρέξεις ἡ βαρεῖαι, ἡδὲ ναυτιώδεις VI. 482. antep. vid. etiam p. 488. 6. vbi est ναυτιώδης, nausea laborans.
νάφθας Μηδικὸς VIII. 711. 13.
νεανιεύεσθαι, praeclari aliquid agere VI. 306. 1. et 617. 7.
νεανικὸς, audax. ἤδη τινὲς καὶ τῶν νεανικωτέρων ἅπτονται κακῶν VI. 15. 13. γυμνασαμένους λυτρῷ χρῆσθαι, ψυχρῷ μὲν, ἐπιδεικτικὸν καὶ νεανικὸν μᾶλλον, ἢ ὑγιεινόν ἐστιν VI. 497. 9. πνεῦμα νεανικὸν σφόδρα καὶ βίαιον VIII. 246. antep.
νεανικῶς, vehementer VIII. 237. 3. et X. 383. 7.
νεανισκεύεσθαι, ad iuuenilem aetatem peruenire VI. 40. 8.
νεαροποιεῖν, recens facere, renouare VIII. 807. 1.
νεαρὸς, nouus, recens. μή μοι νεαρὸν προσπεσὸν μᾶλλον δάκῃ. versus Euripidis VI. 428. 4. — εἰ νῦν ἐπὶ προσφάτοις οὕτω καὶ νεαροῖς λόγοι ψευδεῖς συντεθέντες ἔχουσι πίστιν VI. 553. 3.
νεβρεῖα, τὰ VI. 571. 11.
νεβρὶς χρυσόπαρος VIII. 672. 1.
νεβρογόνος κνήμη VI. 571. pen.
νέηλυς, qui nuper aduenit. ἵπποι νεήλυδες IX. 223. 10.
νεικεῖν, rixari, obiurgare. Τυδείδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνες, μήτε τι νείκει VI. 212. 11. et 626. 6.
νεῖκος, rixa, iurgium. Αἴαν νείκει ἄριστε, κακοφραδὲς VI. 125. pen. καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω VI. 542. 9.
νεκροκόσμιος. νεκροκόσμιοις χρώμενοι μαγείροις καὶ ὀψοπωλοῖς X. 135. 10.
νεκρᾶσθαι, vita priuatum esse. ἔσχισε τὴν ἕξιν ἐκπαγεῖσαν καὶ νεκρωθεῖσαν IX. 758. 3.
νεκροφόροι, qui mortuum efferunt ad sepulturam VI. 753. 1.
νέκταρ VI. 596. 4.
νέμειν. τὴν τῶν μειρακίων ὁρμὴν ἄνετον εἴασαν νέμεσθαι, libere vagari VI. 40. 3. πλείους ἂν ἴδοις ἐκεῖ θεατὰς,

θεατὰς, ὅπῳ θεωρικόν τι νέμεται (distribuitur) τοῖς συνιοῦσιν VI. 466. 2. νέμεσθαι τὴν ψυχὴν VI. 628. 7.

νεμεσᾶν, indignari, irasci. νεμέσησε πότνια Ἥρη VI. 68. 2. Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσα, ἂν ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο VI. 85. vlt. sed p. 128. 13. hic versus ita legitur: Ζεὺς γάρ τοι νεμεσᾷ, ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοις. ὑμῖν νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι VI. 266. vlt. ταύτῃ (scil. τῇ ψυχῇ) τὸν οἰκεῖον ἕ νεμεσᾷ δαίμονα βοηθεῖν ὁ θεὸς VIII. 346. 2.

νεμεσητὸς, ira et indignatione dignus. ἀνέρασα πολλὰ καὶ σκληρὰ καὶ νεμεσητὰ ποιῶν VI. 224. 3.

νέμεσις. ἐπὶ τῷ νώτῳ φέρων τὴν νέμεσιν. de gibboso dictum VI. 330. 2. vid. etiam Tom. VIII. 508. 4.

νεόγαμος, recens nupta VI. 524. 10. sed pag. 525. 5. sunt νεόγαμοι recens matrimonio iuncti, ita vt maritus et vxor simul sub hac voce comprehendantur.

νεογενὴς, recens ortus. τὰ πηγαῖα καὶ ποτάμια νάματα πρόσφατά ἐστι καὶ νεογενῆ IX. 612. 8.

νεογιλὸν βρέφος, infans recens natus VII. 400. 4.

νεογνὸς, recens natus VI. 624. 8. τὰ νεογνὰ παιδάρια VI. 566. antep.

νεόκρατος, recens mixtus VIII. 696. 11.

νεολκία, nauium statio VI. 515. 1.

νεόνυμφος, recens nupta VII. 235. 2. et 11. et 239. 7.

νεοπαγὴς ἰλὺς, limus recens compactus VIII. 377. 5.

νεόπλουτος, recens ditatus VIII. 164. 4. et 512. 3.

νεοπρεπεῖς οἰκοδομημάτων κατασκευὴ IX. 141. 4.

νεοσαθὴς καὶ κραδαινόμενος δῆμος VII. 274. 7.

νεοττία, nidus VI. 589. 5.

νέρτερος, inferus. νερτέρας ὑπὸ χθονὸς VI. 419. 1. et 4.

νεύειν, innuere, vergere, inclinare. πρὸς ἥλιον νεύει μᾶλλον, ἢ 'πὶ τἄρρενα VI. 121. 3. σάχυες κεκλιμένοι καὶ νεύοντες ἐπὶ γῆς VI. 302. 6. vel potius ἐπὶ γῆν: vid. not. 39.

νεῦσις, inclinatio. τὸ ὑφ' ἑαυτῷ κινούμενον ἔχει τινὰς νεύσεις ἐξ ἑαυτῶ καὶ ῥοπὰς κατὰ βάρος, ἢ κουφότητα X. 427. 7.

νευσάζειν, nutare. ὀφρύσι νευσάζων VIII. 151. 2.

νεφελιγερέτης, nubes cogens, epitheton aëris VIII. 722. vlt.

νεφέλιον, nubecula IX. 523. 10.

νεφελοειδὴς κύκλος, nubium speciem habens IX. 536. pen. vid. etiam p. 540. 5.

νεωκορία, munus aeditui VII. 387. 5.

νεώσοικοι, stationes nauium, navalia VI. 608. 4.

νεωτερικῶς λέγειν τινὰ IX. 360. 10.

νεωτερισμὸς, rerum nouarum molitio IX. 280. 16.

νήγρετος ὕπνος, altus somnus, ex quo quis excitari vix potest VI. 408. 13.

νηκτὸν, animal in aquis degens X. 121. 6. et in plur. νηκτὰ VIII. 522. 12.

νηλεὴς, immitis, crudelis VI. 246. 5.

νηνεμία, tranquillitas maris, cum a ventis non agitatur VI. 612. 3. et VII. 755. 5. vbi est νηνεμίη, ion. pro ία.

νήνεμος ψυχὴ, anima tranquilla, ab affectibus vehementioribus non turbata VIII. 330. 3.

νῆξις, natatio. χαίρει (scil. delphinus) νήξεσι παιδίων VI. 620. 5. et ita νήξεσι χαίρει καὶ πτήσεσι X. 490. 2.

νηπενθὲς καὶ ἀνώδυνον φάρμακον VIII. 426. 3.

νηπενθέως, sine luctu VI. 450. pen.

νήπιος, infans, stultus. νήπιοι δ' ἴσασιν, ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς VI. 128. pen. ἀθάνατοι μένειν ἃ δύναντου νήπιοι κόσμῳ φέρειν. ex Pindaro VI. 407. 4.

νηπτικὸς, sobrietatem amans VIII. 832. pen.

νήρυτον VII. 810. 4. est vox corrupta: vid. not. 77.

νησιάρχης, princeps insulae IX. 275. 1.

νησιῶτις ἡσυχία VIII. 377. 15.

νηστεία, ieiunium VIII. 327. 13. vid. nott. 42. et 43. νηστεία, de die ieiunii Iudaeorum, expiatorio dicto, quem Plutarchus gravissimo errore atque inscitia cum tabernaculorum festo confundit, quinque dies post magnum illud ieiunium celebrari solito VIII. 669. 12. vid. Leuit. XXIII. 27. et 34.

νηστεύειν, ieiunum esse VIII. 737. 1. et 6. et 738. antep. 2) metaph. νηστεῦσαι κακότητος, a malitia abstinere: dictum Empedoclis VII. 818. 7.

νηφάλια, nomen diei festi Baccho sacrati VI. 502. pen. et VIII. 673. 3.

νηφάλιος κρατὴρ VI. 594. 7. σχολῆς νηφαλιωτέρας δεῖται τὸ θεώρημα X. 649. antep.

νήχεσθαι ἐν χρῷ VI. 616. 3.

νηχοτάλαντοι VII. 377. 4. vid. not. 60.

νικητήριον, praemium victoriae VI. 591. vlt. τὰ νικητήρια τῆ βίᾳ X. 548. 2.

νικόλαοι, magnae glandes palmae, et cur ita vocentur VIII. 884. 3. et 886. 12.

νίτρον, nitrum VIII. 784. 8.

νιφετὸς, nix VIII. 354. antep.

νοεῖν, statuere, decernere. νοέω καὶ αὐτὸς Ἕκτορά τοι λύσαι VI. 110. 7. τῷ νοῆσαι (in excogitando) πράγματα δεινότατος ὢν VI. 299. antep.

νοητικὴ οὐσία X. 207. 11.

νοητὸς, intellectu percipiendus VI. 232. 8. vbi superficies et lineae dicuntur νοηταὶ καὶ ἀσώματοι.

νοθεία VII. 469. 11.

νοθεύειν, adulterare. νενοθευμένος τῇ ὕλῃ διὰ τὸ σωματικὸν VII. 469. 13. vid. etiam Tom. VIII. 484. 2.

νόθος, spurius, adulterinus. ψυχῆς ὑποβολιμαῖα καὶ νόθα μέρη βίου VI. 44. 8. νόθον φῶς VI. 131. 12. vid. not. 85. ὁ ψευδὴς καὶ νόθος καὶ ὑπόχαλκος φίλος VI. 239. 6.

νομάδες IX. 85. 2.

νομευτικὸς νεανίσκος, vitae pastorali deditus adolescens VI. 566. 9.

νομὴ, pastus VI. 108. 3. νομαὶ σαρκὸς θηριώδεις VI. 631. 6.

νομίζειν. τὰ νομιζόμενα, iusta, exsequiae VI. 453. 1. et VIII. 315. 11.

νομικῶς, legitime, secundum leges et ius VIII. 111. 7. et 8.

νόμιμος. νομίμῳ τυχεῖν παιδείας VI. 12. 5. ἄμαχόν τι γίνεται πρᾶγμα γαμετὴ γυνὴ καὶ νόμιμος VI.

533. pen. νόμιμος μουσικὴ VI. 633. 7.
νόμοι αὐλητικοί, moduli muſici VI. 522. antep. et ita νόμος de cantu dicitur Tom. eod. p. 614. 6. et 9.
νοσηλείᾳ μακρᾷ, morbi lenti et diuturni VI. 419. 11.
νοσηλεύειν, aegrotum curare VI. 470. 1.
νοσήματα, metaph. de prauitatibus animi VI. 124. 6.
νοσηματικός, ad morbos procliuis, minus proſpera valetudine fruens VII. 10. 7. et VIII. 223. 8.
νοσοποιεῖν, morbos contrahere IX. 635. 9.
νόσιμος, ſuauis, ſucculentus VIII. 725. vlt.
νοσφίζεσθαι, priuare, bona alterius in rem ſuam conuertere. σὺ πλυτεῖς πολλὰ τῆς πόλεως νενοσφισμένος IX. 225. antep.
νοσφισμός, peculatus IX. 356. 1.
νοσώδης, morbis obnoxius. νῦν μὲν ἀέρας, νῦν δὲ χώρας ἐπιμεμφόμενοι νοσώδεις VI. 481. 13. νοσώδεις βίοι, metaph. praui mores, vita flagitiis dedita X. 638. 5.
νοτίζειν, humectare. ῥανίδες νοτίζουσαι IX. 542. 13.
νοτὶς λεπτὴ καὶ κρυσαλλοειδὴς VIII. 776. 8.
νουθεσία, admonitio. τῶν νουθεσιῶν καὶ τῶν ἐπιπλήξεων ὅτ' ἀναλγήτως, ὅτ' ἀνάνδρως, ἀκουτέον VI. 168. 5.
νουθέτημα, idem. λυπουμένῳ γὰρ μῦθος εὐμενὴς φίλου· ἄγαν δὲ μωραίνοντι νουθετήματα VI. 256. 2. et 387. vlt. vbi pro γὰρ eſt μέν.
νουθέτησις τῆς ἁμαρτίας VI. 261. 8.
νυκτέλια ἱερὰ VII. 197. 3.
νυκτερεύειν περὶ τὸν τάφον, ad ſepulcrum pernoctare VIII. 290. 10.
νυκτερὶς, veſpertilio VIII. 244. vlt.
νυκτερωπὸν δόκημα ἐννύχων σοφιστῶν X. 400. 2.
νυκτινόμα, τὰ, animalia, quae noctu ſibi pabulum quaerunt VII. 152. 8. et νυκτίνομα, cum accentu in antep. Tom. VIII. p. 477. vlt.
νυκτογραφία, lucubratio VIII. 511. 3. et IX. 205. 2.
νυκτομαχίαι, pugnae nocturnae VIII. 883. 8.
νυκτοπορία, iter nocturnum VI. 483. 4. 685. 2. et X. 522. pen. νυκτοπορίαι τῶν μεγάλων στρατοπέδων VIII. 883. 8.
νυμφαγωγία καλὴ καὶ ἱερὰ VII. 304. 1.
νυμφαγωγὸς ibid. verſ. 7.
νύμφη, pro aqua poſitum VI. 559. pen.
νυμφικὸν ἱμάτιον IX. 25. 2.
νύξις, compunctio VIII. 171. 14.
νυστάζειν, dormire VI. 263. 2. 382. 5. ἀνὴρ πολυμαθὴς καὶ νυστάζων ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασιν VIII. 685. antep.
νύττειν, pungere VI. 296. pen. ἔπαινος ἀρετῆς, μὴ νύττων, μηδὲ κεντρίζων VI. 314. 1. σῶμα νυττόμενον ὑπὸ τῆς ψυχῆς καὶ ταραττόμενον VI. 476. 12. νύττειν τὰς νεκρὰς ξιφιδίοις VII. 44. 15.
νωδὸς, dentibus carens. τὰς περὶ πόσιν καὶ βρῶσιν ἐπιθυμίας ἀπημβλυμένας τὰ πολλὰ καὶ νωδὰς κατέχοντες IX. 142. 1. τὰ νωδὰ πρὸς τὸ δακεῖν X. 131. antep. τυφλαὶ καὶ νωδαὶ ψηλαφήσεις X. 504. antep.
νωθεία,

νωθεία, tarditas, ſegnities VI. 174. 6. et IX. 670. 14.
νώρικον quid apud Phryges ſignificet X. 749. pen.
νώροψ cur aes ab Homero dicatur VIII. 617. 10. et 766. vlt.
νωτιαῖος μυελὸς IX. 584. 7.
νωχελὴς, infirmus, languidus IX. 540. 8.

Ξ.

ξαίνειν, carminare. ξαίνεις, ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγὼς VI. 123. 9. et 268. vlt. πορφύραν ξαίνειν VII. 294. 7. et 327. 13.
ξανθὸν μέλι VI. 151. 5. et 295. 11.
ξείνια, poët. pro ξένια, munera hoſpitalia VIII. 151. 5.
ξεναγὸς, peregrinorum militum dux VII. 28. 14. 2) ductor hoſpitis VIII. 242. 10.
ξεναγωγὸς, dux militum extraneorum VIII. 189. vlt.
ξενηλασία, peregrinorum expulſio. τῶν ἄλλων παιδευμάτων (ſcil. praeter literas) ξενηλασίαν ἐποιοῦντο (ſcil. Lacedaemonii), ὡς μᾶλλον ἀνθρώπων, ἢ λόγων VI. 881. 6.
ξενηλατεῖν, peregrinum expellere VIII. 903. 6.
ξενία, ius hoſpitii VI. 618. 3. et IX. 249. 11.
ξενίζεσθαι X. 756. vlt.
ξενικὸν, τὸ, agmen militum peregrinorum ſeu mercenariorum IX. 362. 12. et 373. 1.
ξενικὸς, peregrinus. μύρα ξενικὰ καὶ πέμματα VI. 570. 8.
ξένιον, munus hoſpitale VI. 98. 2.
ξένιος, hoſpitalis. θεοὶ ξένιοι VI. 601. pen.
ξενισμὸς, exceptio peregrini, hoſpitium VI. 602. 3.
ξενοκτονία, caedes hoſpitum, ſeu peregrinorum VII. 103. 1. 267. 13. et IX. 401. antep.
ξενολογεῖν συκοφάντας VII. 942. 2. vid. etiam Tom. X. 639. 1. et not. 17. p. 638.
ξενομανεῖν, inſano erga hoſpites, ſeu res peregrinas, amore exardeſcere VIII. 92. 12.
ξενοπαθεῖν, nouitatē et inſolentia alicuius rei offendi VI. 501. 7. et VIII. 372. vlt. inſolito more affici VIII. 926. 1.
ξενοτροφεῖν, milites peregrinos alere VI. 804. 8.
ξενύλλιον, homuncio peregrinus, deminut. contemtus cauſa dictum VI. 893. 5.
ξηραλοιφεῖν VI. 579. 4. et 6. et IX. 10. 1.
ξήρανσις, exſiccatio VIII. 481. 9.
ξηραντικὸς, vim exſiccandi habens. τὸ τῇ δυνάμει ξηραντικὸν VIII. 470. pen. ξηραντικὸν τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ IX. 610. vlt.
ξηρὸς. πράγματα ξηρὰ καὶ κατεψυγμένα, res tenues, miſera hominum pauperum conditio VI. 180. 2.
ξηρότης, ſiccitas VI. 518. 1.
ξιφήρης, ſtrictum gladium manu tenens VII. 236. 2.
ξυθόπτερος μέλισσα X. 515. 1.
ξυλία, ſtrues lignorum, rogus X. 575. pen.
ξυλίνη κύων VII. 180. pen. et 181. 4.
ξυλουργικὸς. τέκτων γὰρ ὢν ἔπραττε ὁ ξυλουργικά. verſus Euripidis IX. 238. 6.
ξυλώδης, lignoſus. δύστηκτα καὶ ἄχυμα καὶ ξυλώδη σπέρματα VIII.

801. vlt. πυκνὸς ὢν ὁ πυρὸς καὶ ξυλώδης IX. 625. 8. ὅτως ἐγένοντο διὰ τὸν πάγον σκληροὶ καὶ ξυλώδεις αἱ χλαμύδες, ὡς καὶ θραύεσθαι διατεινομένας καὶ ῥήγνυσθαι IX. 754. 4.

ξυμβάλλειν. ἔνθ' ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ θανάτοιο, versus Homeri VI. 408. 15.

ξυνάγειν. νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα VIII. 422. 9.

ξυνήθης, familiaris VI. 555. 3.

ξυνήκοος τῶν ἐκ τοῦ σωφρονοῦντος στόματος ἰόντων λόγων VI. 315. 2.

ξύνοικος ἐρημίᾳ dicitur αὐθάδεια VI. 257. 8.

ξύνοισις ἡ τοῦ παίωνος X. 689. vlt. vid. not. 69.

ξυνοπαδὸς, comes, affecla VIII. 248. 1.

ξυνὸς, communis. ἐν ξυνῷ ἰχθύϊ ἅπαντα ὄκ ἔνεισιν. dictum Democriti VIII. 549. 4.

ξυντείνειν. εὖλυτα εἶναι χρὴ θέλγητρα φρενῶν, ἀπό τ' ὤσασθαι καὶ ξυντεῖναι. ex Euripidis Hippolyto coronato VI. 360. 3.

ξυντιθέναι. τῶν δ' Ἕλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, ξύνθετο θυμῷ βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι. locus Homeri VIII. 343. pen.

ξυρᾶν τὰ γένεια, tondere menta VI. 685. 4.

ξύρησις, tonsura VII. 389. 9.

ξυρὸν, nouacula. ἀκμαῖς ἑσακυῖα ἐπὶ ξυρῷ Ἕλλας, in ſummo periculo verſans Graecia IX. 454. 6.

ξυσίδες ἀλειπτικαὶ VII. 374. 8.

ξυσὸν, locus athletis exercendis conſtitutus VI. 505. 7.

O.

ὀαριστὴς Διὸς vocatur Minos ab Homero IX. 107. 3. addita Platonis explicatione huius appellationis.

ὀαριστὺς, blandum colloquium VI. 52. 12.

ὄγκος πραγμάτων VI. 132. pen.

λόγος, Φρονήματος ὄγκον ἐμποιῶν ἐπαχθῆ καὶ κενὸν VI. 226. antep.

ἡ ψυχὴ — τὰ ζῶα συνέχει, καὶ ῥεῖν ὄκ ἐᾷ τὸν ὄγκον, molem corporis VIII. 729. 12.

ὀγκῶν, tumidum reddere, extollere. ὀγκύμενοι ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ μεγαληγορῶντες VIII. 164. 6. τὰς μὲν ταπεινῶντες, τὰς δ' ὀγκῶντες VIII. 436. 10. αὐτὸν ἄρας ἐκεῖ καὶ ὀγκώσας. X. 316. 10.

ὀδαξισμοὶ, ſtimuli ſeu incitationes ad coitum VIII. 732. vlt.

ὀδαξυσμὸς IX. 82. pen.

ὀδεύειν εἰς τὸ χρεὼν dicuntur homines, quibus omnibus via fatalis, cuius terminus eſt mors, calcanda eſt VI. 431. 8.

ὁδηγεῖν τυφλοῖς, ductorem coecorum in via eſſe VI. 526. 1.

ὀδμὰ, dor. pro ὀδμὴ, odor. ex Pindaro VI. 458. 1.

ὀδοντάγρα, inſtrumentum, quo dentes euelluntur VII. 833. 2.

ὁδοποιεῖν, viam parare. ἡ δρυμύτης (ſcil. ſalis) ὁδοποιεῖ τῇ τροφῇ πρὸς τὴν ἀνάδοσιν IX. 614. 4.

ὀδὼς, dens. ἕρπον τοῖς ὀδοῦσι θηρίον VI. 198. 5.

ὀδυνηρὰ σύγκοιτος VI. 382. 1.

ὀδυνηρῶς, cum dolore VIII. 243. 2.

ὀδυνήφατος ῥίζα, dolores ſedans radix VIII. 470. 13.

ὀδυνόσπας, qui doloribus convellitur X. 367. 14.

ὀδυρτικὸς, lugubris. ἀναφθέγγεσθαι λιμῶδές τι καὶ ὀδυρτικὸν IX. 9. 7.

ὀδυρτὸς, idem. τὰ προσπίπτοντα ἔξωθεν

ἔξωθεν οἰκτρὰ καὶ ὀδυρτὰ ποιεῖν VII. 946. 7.

ὄζειν, olere. πόλιον βαρύοσμον, ὃ δὴ βίγισον ὄδωδεν VI. 201. pen. ὤμην, ὅτι τοιοῦτο πάντες ὄζουσιν οἱ ἄνδρες VI. 335. 11. οἱ λόγοι σου περιζώματος ὄζουσιν VI. 693. 7. τὸ ἔκπωμα ἔδει μὴ ξύπου, μηδὲ μοχθηρίας, ὀδωδὸς εἶναι VIII. 769. 6.

ὀθνεῖος, peregrinus, alienus. παθῶν ὀθνείων καὶ βίων καὶ κινημάτων εἰκόνας ἀναδεχόμενος VI. 193. 10.

οἴαξ, gubernaculum, clauus nauis. κυβερνήτης εὐχόμενος τὸν οἴακα προσάγει VI. 646. 4. πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα IX. 75. 3.

οἰδᾶν, tumere. ἀφεθεὶς τραχὺς καὶ οἰδῶν καὶ ἀνώμαλος ὑπ' ὀργῆς VI. 276. 12.

οἰζυρὸς, miſer, aerumnoſus. οἰζυροὶ βροτοὶ VI. 78. 1. vid. etiam verſ. 8. ὁ μὲν γάρ τι πᾶ ἐστὶν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς VII. 930. 1. vid. etiam p. 948. 3. vbi eadem ſententia recurrit, verbis paululum immutatis.

οἰκῆιος, clauus nauis IX. 219. 14.

οἴημα, vana et turgida opinio, arrogantia. δεῖ τῶν νέων μᾶλλον ἐκπνευματῶν τὸ οἴημα καὶ τὸν τύφον, ἢ τῶν ἀσκῶν τὸν ἀέρα; τοῦ ἐγχέλυ τι βουλομένης χρήσιμον VI. 142. 8. οἰήματος καὶ ἀλαζονείας ἀπολυθεὶς VI. 156. 8. οἰήματος ὑπούλου καὶ περιαυτολογίας ἐνδιαθέτου μεσὸς VI. 159. 7. ἀνθρώποις πλησθεῖσι τῶν ἀληθινῶν ἀγαθῶν — γίνεται τὸ οἴημα μαλακώτερον VI. 302. vlt. τὸ οἴημα καὶ τὸν τύφον κατατιθέμενοι VI. 304. antep. οἰήματος ἐπλήρωντο καὶ δοξοσοφίας X. 160. pen.

οἴησις, idem. ἡ οἴησις ἐπισφαλὴς καὶ δεομένη πολλῆς εὐλαβείας VI. 178. 9. τὸ φίλαυτον ἐκκόπτειν ἑαυτῶν καὶ τὴν οἴησιν VI. 241. 12.

οἰκειακὸς, domeſticus. διά τινας περίσασιν οἰκειακὴν ἀποδημήσας εἰς Σικυῶνα X. 793. vlt.

οἰκεῖος. εὐμενῆ καὶ οἰκεῖον ἥκειν εἰς φιλοσοφίαν VI. 136. 3. θέατρον εὔνουν καὶ οἰκείαν ἔχον τὴν διήγησιν VIII. 275. 2. vid. not. 23. δεῖ καὶ σπουδῆς τὸν ἄρχοντα πινόντων οἰκεῖον εἶναι, καὶ παιδιᾶς μὴ ἀλλότριον VIII. 454. 4.

οἰκείως. εἰδότας οἰκείως προσαρμόττειν ἑκάτῳ τὴν δίαιταν VI. 519. 14. οἰκείως καὶ φιλανθρώπως ἔχειν πρὸς τοὺς ἀποθανόντας VI. 619. pen. et ita haec dictio, οἰκείως ἔχειν πρός τινα, occurrit etiam T. VIII. 274. pen. et οἰκείως καὶ φιλικῶς ἔχειν πρὸς ἅπαντας VIII. 456. 3.

οἰκειώσις, accommodatio ad aliquid X. 296. 2. et 3.

οἰκειωτικὴ δύναμις IX. 44. 5.

οἰκετικὸν, τὸ, i. e. οἰκέται, domeſtici, ſeu ſerui IX. 441. 9.

οἰκέτις περιστερὰ X. 4. 3.

οἰκημάτιον, conclaue VI. 548. 4.

οἰκίζειν, coloniam condere VI. 621. 2.

οἰκίσκος, conclaue VIII. 348. 12. et 352. 11.

οἰκογενὴς, domi natus VII. 120. 4. 9. et antep. οἰκογενὴς κύων VII. 874. 9. μανίαι ὄκ ἀθείατος, ἀλλ' οἰκογενὴς IX. 40. 2.

οἰκοδέσποινα, materfamilias VI. 530. 10. 534. 10. et 536. 4.

οἰκοδεσποτεῖν, domibus praeeſſe. οἰκοδεσποτοῦντες ἀγέρες IX. 597. 7.

οἰκοδομικὸν, τὸ, ars aedificandi

VIII. 260. 2. et τὸ οἰκοδομικὸν εἶδος, verſ. 4.

οἰκονομεῖσθαι μεγίστοις πράγμασιν VI. 392. pen.

οἰκονομικοὶ, rei domeſticae bene adminiſtrandae periti VI. 145. 8.

οἶκος quid ſignificet VI. 79. 6. nempe 1) domum, verſ. 6. 7. 2) rem familiarem, verſ. 7. 8.

οἰκόσιτος, qui de ſuo victu vivit X. 80. 2.

οἰκότριψ, verna VII. 874. 7. et IX. 20. 4.

οἰκουρεῖν, domum cuſtodire, domi manere. τὴν σώφρονα γυναῖκα δεῖ οἰκουρεῖν καὶ κρύπτεσθαι, ἀνδρὸς μὴ παρόντος VI. 526. antep. ὑ φοβεῖται λῃστὰς ὁ οἰκουρῶν VI. 630. vlt.

οἰκουρία, cum quis domi manet, *Eingezogenheit* VI. 538. 12.

οἰκοφθορίαι γυναικῶν γαμετῶν VI. 40. antep.

οἰκτίζεσθαι πρός τινα, cum lamentationibus compellare aliquem VIII. 241. pen.

οἰκτισος, commiſeratione maxime dignus VI. 434. 3.

οἶκτος, lamentatio. καταπίπτειν πρὸς οἴκτους καὶ ὀλοφυρμούς VI. 443. 9.

οἰνοβαρὴς, vino grauatus, ebrius VI. 67. 5. 125. antep. et VIII. 699. 7.

οἰνόληπτον καὶ λίχνον ἀνδράποδον VI. 11. 15.

οἰνόμελι, vinum melle permixtum VI. 742. 11. et VIII. 925. 5.

οἰνοποιεῖν, in vinum mutare. τὴν τῦ μέλιτος φύσιν πρὸς ὄμβριον ὕδωρ καὶ χιόνα συμμιγνύοντες οἰνοποιῦσι VIII. 589. 13.

οἰνῦσθαι, vinum bibere, inebriari. μετρίως οἰνωμένοι VI. 3. 8. οἰνωμένοις ἐπέθετο, vino grauatos adortus eſt VII. 224. 1. οἰνωθεὶς VII. 236. 10. πίνειν καὶ οἰνῦσθαι παρακαλῦντες ἀλλήλους VIII. 671. 5.

οἰνοφλυγία, ebrioſitas VIII. 81. 14. et 699. 8.

οἰνοχοεῖν, vinum infundere. ἕκτῃ μηνὸς οἰνοχοεῖτωι τῆς Χαβρίᾳ περὶ Νάξον ἐπινίκια ναυμαχίας VII. 379. 2. οἰνοχοεῖν διδάσκουσιν, ὀψοποιεῖν VII. 727. 8. vid. etiam p. 732. pen.

οἰνοχόη, poculum VI. 594. 6. et antep.

οἰνοχόος VI. 100. 3. vid. not. 73.

οἰνώδης, vini indolem et ſaporem habens. οἰνώδεις καρποὶ VIII. 589. 10. οἰνώδεις καὶ αὐσηρὰ ῥίζα VIII. 673. 2. πέψις ἐσὶ τῦ γλεύκους ἡ εἰς τὸ οἰνῶδες μεταβολή IX. 636. 6.

οἰνώριον VIII. 803. 9. vid. not. 77.

οἴνωσις, inebriatio VI. 492. 10. νοσῶν ὁ ἄθεος ἐκλογίζετο καὶ ἀναμιμνήσκεται πλησμονὰς αὑτῦ καὶ οἰνώσεις VI. 642. 1. οἰνώσεως καὶ μέθης διαφορὰ VIII. 7. 4.

οἶόθεν, ſolum VI. 107. 3.

οἷος, ſolus. ὄφρ' οἷοι Τρωσὶν ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν VI. 91. 8. νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἷος, οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι VI. 107. 3.

οἰστέον, ferendum, tolerandum eſt VI. 392. 5.

οἴστροι πτεροέντες VI. 267. 1.

οἰστρηλατεῖσθαι ὑπ' Ἐριννύων, a Furiis agitari ac diuexari X. 746. 5.

οἰστροπλὴξ, furore percitus X. 710. 7. 724. 1. οἰστροπλὴξ ταῦρος X. 739. 5. vid. not. 2.

οἶστρος, aſilus tauros infeſtans VI. 204. 7. 2) de vehementioribus et praepoſteris animi motibus et incitationibus dicitur. οἶστροι καὶ πτοῖαι καὶ φυγαὶ ἀγεννεῖς VI. 311. 2. ἡδονὴ πολὺν ἔχουσα σφυγμὸν καὶ οἶστρον ἐν ταῖς ἀπολαύσεσι VI. 508. vlt. οἶστρων ἐμπιπλάναι dicitur auaritia, ſeu immodica diuitiarum cupiditas VI. 628. 8.

οἰστρώδης, inſanus, furibundus. σφοδρὰ καὶ περιμανὴ καὶ οἰστρώδη κινήματα τῶν ἐπιθυμιῶν VII. 755. 6. νέοι — περί τε τὰς ὀρέξεις διάπυροι καὶ οἰστρώδεις αἵματος πλήθει καὶ θερμότητι VII. 770. 11. οἰστρῶδες καὶ βρέβαιον καὶ μεμιγμένον σφυγμῷ τὸ γαργαλίζον ἔχειν IX. 143. 4.

οἰωνίζεσθαι, augurari. οἰωνισαμένων τῶν πολλῶν τὸ σύμβολον, ὡς ὃ χρηστὸν VIII. 691. 2.

οἰωνοπόλος, augur VIII. 343. 14.

οἰωνοσκοπία, augurium X. 732. pen.

ὀκλάζειν, ſuccumbere, titubare VI. 364. 5. de equis procumbentibus, vt. ſeſſor inſcendere queat, dicitur VI. 526. 7.

ὀκνηρὸς, ſegnis, tardus. ἡ τιμωρία ὀκνηρὺς πρὸς τὰ φαῦλα τῶν ἔργων ἀπεργάζεται VI. 41. 12.

ὀκνηρῶς καὶ ἀπροθύμως ἅπτεσθαί τινος VI. 490. 3.

ὀκτάεδρον VII. 531. 12. VIII. 871. 10. et X. 173. 5.

ὀκταμηνιαῖοι, octo poſt conceptionem menſibus in lucem editi IX. 596. 5. et ὀκταμηνιαῖα, ſcil. βρέφη, p. 597. 2. vocantur etiam ὀκτάμηνα p. 596. 4. et 597. 14.

ὀκταπλάσιος, octuplus VIII. 288. 10.

ὀκτωκαιεικοσαπλάσιων IX. 524. 9.

ὀκτωκαιπεντηκονταγώνιος, duodeſexaginta angulis conſtans VII. 433. 2. ſed vid. not. 64.

ὀλβιοδαίμων, felix, beatus VII. 843. 3.

ὄλβιος, *idem*. οἱ ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος τὸ μηδὲν ὄντες VI. 402. 5.

ὀλέθριος, exitioſus. πολλὰ τῶν μετρίων κακῶν ὀλέθρια ποιῦσιν αἱ δεισιδαιμονίαι VI. 644. 10. σὺ ἴθι τῇ κακίᾳ νόσον ἀνήκεσον νοσῶν καὶ ὀλέθριον X. 637. antep.

ὀλεθρίως χρῆσθαι πλούτῳ καὶ ὑγιείᾳ X. 334. pen.

ὄλεθρος, exitium. — ὅταν τρισὶν ὀλέθροις ἁλάσωνται τὸ μήνιμα τῆς Λευκαδίας Ἥρας VIII. 206. 3. vid. not. 28.

ὀλιγανδρία, paucitas hominum VII. 629. 7.

ὀλιγαρισία, prandium modicum VI. 483. 5. 685. 2. et X. 522. pen.

ὀλιγοπραγμοσύνη X. 314. 3. et 315. 1.

ὀλιγοπράγμων, qui parum agit X. 314. 1.

ὀλιγοσιτεῖν, parum cibi ſumere VI. 492. 12.

ὀλιγόφρων, parum prudentiae habens. ἄνευ ἡ μέθη καὶ ὀλιγόφρον VIII. 8. 3.

ὀλιγοχορδία, paucitas chordarum X. 668. 7.

ὀλιγοχορεία, chororum paucitas X. 663. 9.

ὀλιγοχρόνιος, parum temporis durans. κάλλος περιμάχητον μὲν, ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον VI. 16. vlt. ὀψωνεῖν, ὡς ὀλιγοχρονίως VIII. 83. 3. ὑδὲν εἶναί φασιν ἀρετῆς ὄφελος ὀλιγοχρονίᾳ X. 383. 9.

ὀλιγωρεῖν τῷ καλῶς ἔχοντος VIII. 116. 15.
ὀλιγώρως ἔχειν τῷ ποδὸς VI. 14. 3. τῆς τῶν παλαιῶν συγγραμμάτων κτήσεως μὴ ὀλιγώρως ἔχειν VI. 26. 4. ἀχαρίστως καὶ ὀλιγώρως προίεσθαί τινα VI. 248. 3.
ὀλισθαίνειν. τὸν ἥλιον δι' ἀέρος ὑγροῦ — βύθιον καὶ ἀχλυώδη καὶ ὀλισθαίνοντα ταῖς αὐγαῖς ὁρῶμεν X. 142. 3.
ὀλίσθημα καὶ νόσημα οἴκων τε καὶ πραγμάτων μεγάλων vocatur adulatio VI. 179. 12.
ὀλισθηρός, lubricus, propensus, procliuis. ὀλισθηροὶ πρὸς τὰς τοιούτους τῶν λόγων εἰσὶν ἐκ πάσης προφάσεως VIII. 42. 5. ὁ ξόμαχος ἡμῶν ὐκ ἔστι λεῖος, ὥς τινες, ἀλλ' ὀλισθηρὸς VIII. 793. 11. τὸ πρὸς ἡδονὰς ὀλισθηρὸν καὶ ἀκόλαστον αὔξειν IX. 271. 2.
ὀλισθηρῶς ἔχειν πρός τι, procliuem esse ad aliquid VI. 111. 9.
ὀλίσθησις, lapsus. αἱ τοῦ σώματος κράσεις ὡρισμένας ἔχουσι τὰς ὀλισθήσεις καὶ παραβάσεις VIII. 918. 9.
ὄλισθος, idem. ἐπέχειν τὸ ῥεῦμα καὶ τὸν ὄλισθον τῆς γλώττης VIII. 29. 8.
ὁλκάς, nauis oneraria VI. 613. 12. 614. antep. et 615. 4.
ὁλκή, pondus VIII. 295. 9.
ὄλκιμος. τὸ ἔλαιον, ὄλκιμον πανταχῇ καὶ μαλακὸν VIII. 781. 12.
ὅλμος, mortarium VII. 457. 6.
ὁλογραφεῖν, vocabulum plene et integre scribere, non vna aut aliquot literis initialibus VII. 160. 13.
ὁλοκαυτῶν, totum comburere VIII. 772. 1.
ὁλοκληρία τῶν αἰσθητηρίων, integritas sensuum X. 309. 8. integer et incolumis corporis habitus, cum ὑγεία copulatum X. 390. 2.
ὁλόκληρος ἦθος VI. 455. pen. ὐκ ἂν ἐθελῆσαι λαβεῖν ἑκατὸν Βαβυλῶνας ἐπὶ τῷ μὴ Ζώπυρον ἔχειν ὁλόκληρον Darius dixit VI. 660. vlt.
ὁλολυγμοί, vlulatus VI. 207. vlt.
ὁλολυγὼν φωνή dicitur vox ranarum, cum coitum appetunt X. 87. 11.
ὀλοός, pernicioſus, noxius. Ζεῦ πάτερ, ὅ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος VI. 91. antep.
ὁλοπόρφυρος, totus purpureus VI. 687. 7.
ὁλόσχοινος X. 70. 8.
ὀλόφυρσις, lamentatio VI. 311. 4.
ὁλοφῶιος ἀνήρ VIII. 716. antep.
ὅμαιμος, ἡ, ſoror X. 790. 7.
ὁμαλισμός, aequabilitas VIII. 747. 4.
ὁμαλότης, idem. εἰς ὁμαλότητα καὶ συμφωνίαν ἐκ διαφορᾶς καταστῆσαι τὰς φύσεις VIII. 455. 5.
ὄμβριμος, vehemens, validus, potens VII. 443. antep.
ὄμβριος Ζεὺς VI. 603. 3. ὄμβριον ὕδωρ VIII. 589. 13. et in plur. τὰ ὄμβρια ὕδατα IX. 615. 3.
ὁμῆλιξ, qui est eiusdem aetatis. τέρψιν τὴς ὁμήλικας καὶ συνήθεις VI. 456. 4. πολὺ ῥώμῃ καὶ μεγέθει διαφέρων τῶν ὁμηλίκων VIII. 350. 6. κάλλιστος καὶ σωφρονέστατος τῶν ὁμηλίκων IX. 94. 5.
ὁμηρεύειν, obsidem esse VI. 679. 6.
ὅμηρος, in neutr. plur. ὅμηρα VI. 197. 12.
ὁμιλεῖν, conuersari, commercium seu consuetudinem habere cum aliquo. πλῆτος καὶ θείλοῖσιν ἀνθρώπον ὁμιλεῖ. dictum Bachylidis VI. 130. 3. εὐτυχοῦντι ἀεὶ

ἀεὶ πρὸς χάριν ὁμιλοῦντες καὶ συνεπινεύοντες VI. 258. 1. ποιήμασιν ὁμιλεῖν καὶ ἱστορίᾳ VI. 295. 7. ἄνθεσιν ὁμιλεῖν ὁ Σιμωνίδης φησὶ τὴν μέλιτταν ξανθὸν μέλι μηδομέναν ib. vers. 10. πυλύποδος νόον ἴσχε πολύφρονος, ὃς ποτὶ πέτρῃ, τῇπερ ὁμιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη. dictum Theognidis VI. 365. 3. μηδὲν ὁμιλεῖν τῷ σώματι VI. 411. pen. ἄνευ κύλικος καὶ κίσσης ἀνθρώποις ἐπισάμενος ὁμιλεῖν VI. 472. 6. τοῖς τῶν σοφῶν καὶ ἀγαθῶν ἀποφθέγμασιν ὁμιλεῖν VI. 550. 8.
ὁμιλητής, qui consuetudinem habet cum aliquo, familiaris IX. 107. 4.
ὁμιλητική, ars cum hominibus conuersandi VIII. 490. 8.
ὁμιλητικός, peritus in conuersando cum hominibus VIII. 964. 4.
ὁμιλία ἄμυσος καὶ ἄτεχνος πρὸς εὔνοιαν VI. 244. 2. χρώμενος ὁμιλίαις ὑγιειναῖς VI. 558. 4.
ὁμιχλώδεις καὶ δυσχείμεροι νύκτες VIII. 879. pen.
ὁμόβιοι, communi victu vtentes VIII. 548. 5.
ὁμοβυλεῖν, consiliis consentire VI. 364. pen.
ὁμόβυλοι VIII. 441. vlt. vid. not. 88.
ὁμογενής. ἀνδροκτόνη γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς VI. 127. 8. et 330. 5. σέβονται τὸν ἰχθὺν (nempe Pythagorici), ὡς ὁμογενῆ καὶ σύντροφον VIII. 914. 8. πάντων τῶν ὁμογενῶν τὸ περιέχον καλὸν IX. 486. 1.
ὁμόγλωσσοι, eadem lingua vtentes VII. 299. 10.
ὁμόγνιος. ὁμογνίων μεθέξοντες ἱερῶν ἀλλήλοις VII. 954. 1. Διὸς ὁμογνίου κοινωνοῦντες VIII. 704. 11. vid. etiam Tom. IX. 39. 6.
ὁμογνωμονεῖν περί τινος, idem sentire de aliqua re IX. 60. 9.
ὁμοδημεῖν IX. 273. vlt.
ὁμοδοξεῖν, eandem cum aliis sententiam habere VI. 364. pen.
ὁμόδουλος κάμηλος VI. 520. 8. de homine conseruo dicitur Tom. VII. 577. 8. et de conserua T. IX. 324. 8.
ὁμοεθνής, ad eandem gentem pertinens X. 649. 6.
ὁμοειδής, qui est eiusdem generis. δεῖ μετάγειν καὶ διαβιβάζειν ἐπὶ τὰ ὁμοειδῆ τὸ χρήσιμον VI. 122. 3.
ὁμοέστιοι, eiusdem foci participes VIII. 812. 5.
ὁμόζυγος ἵππος X. 191. 7.
ὁμοιομέρεια IX. 474. 2. 16. et antep. et 495. 10.
ὁμοιομερής, similibus partibus constans VII. 670. 6. et IX. 500. 3.
ὁμοιοπάθεια, similis affectio VI. 187. 3. καταμιγνύουσιν (scil. adulatores) ἄχρι τῶν ἀπορρήτων τὰς ὁμοιοπαθείας VI. 197. 6.
ὁμοιοπαθεῖν, eodem modo affici VI. 266. 7.
ὁμοιοπαθὴς διάθεσις καὶ φύσις VI. 188. 11. κρᾶσις ὁμοιοπαθὴς καὶ συμπίλησις VII. 532. 6. φίλοι ὁμοιοπαθεῖς IX. 220. 2.
ὁμοιόπτωτα, in eosdem casus desinentia vocabula VII. 382. 7.
ὁμοιότροπος φιλία καὶ συνήθεια VI. 190. 1. ὁμοιότροποι, iisdem moribus praediti VIII. 144. vlt.
ὁμοιοτρόπως, eodem modo IX. 548. 4.
ὁμολογεῖν, promittere. καὶ τοῦτο τῶν θεῶν τις ὠμολόγησέ σοι. versus Menandri VI. 391. vlt. vid. etiam

etiam pag. 560. 6. vbi eodem significatu hoc verbum legitur.

ὁμολογίαι, conditiones pacis VI. 668. 1.

ὁμονοεῖν. μόνοις τοῖς πλησίοις ὁμονοεῖς τὰς ὑποθήκας διδόναι VI. 27. pen. nisi hoc loco potius ὁμολογεῖς cum cod. Vulc. legendum est. πᾶσα πρᾶξις ἐν οἰκίᾳ σωφρονοῦσα πράττεται ὑπ' ἀμφοτέρων (scil. a coniugibus) ὁμονοούντων VI. 527. 6. vid. etiam p. 545. 2.

ὁμόνοια, concordia VI. 258. pen. 544. vlt. et 545. 1.

ὁμοπαθεῖν, eodem modo affici. τὰ ἄψυχα τοῖς συγγενέσι καὶ οἰκείοις ὁμοπαθεῖ κερανύμενα VI. 364. 6. ὁ ῥᾳδίως μίαν, ὁδὲ ὁμοπαθοῦσαν, ἴσχυσαν κατάσασιν VIII. 626. 2. vid. etiam p. 942. 13.

ὁμορόφιοι, sub eodem tecto agentes VIII. 548. 5. et 903. 13.

ὁμορροθεῖν. ἐρέτην ὁμορροθήσοντες VI. 353. 1.

ὁμός, similis, communis. ἡ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἡ μία πάτρη VI. 113. 11.

ὁμόσε χωρεῖν τινι VI. 306. 7. 315. 15. et 317. 1.

ὁμοσιτεῖν τινι, cibum capere cum aliquo IX. 409. 6.

ὁμόσιτοι, qui eodem cibo aluntur VIII. 548. 6.

ὁμόσοιχος, qui simul incedit, comes. μανίᾳ ὁμόσοιχος μὲν ἡ ὀργὴ κατ' ἐνίους, ἡ δὲ μέθη σύνοικος VIII. 6. 9.

ὁμόταφοι, eiusdem sepulcri participes VII. 416. pen.

ὁμότεχνοι, eandem artem profitentes VIII. 941. antep.

ὁμοτράπεζοι, eiusdem mensae participes VIII. 812. 5.

ὁμότροπος. τύχαις ὁμοτρόπαις ὐκ ἀεὶ σύνεσμεν VI. 357. vlt.

ὁμοῦσθαι, vniri, coniungi. καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω εἰς εὐγὴν ἀνέσασα ὁμωθῆναι φιλότητι. ex Homero VI. 542. 10.

ὁμοφρονεῖν, consentire, concordem esse. — ὡς ὅθ' ὁμοφρονέοντα νοήμασιν οἶκον ἔχητον ἀνὴρ ἠδὲ γυνὴ IX. 84. 3. περὶ τὰ κυριώτατα καὶ μέγιστα πρὸς τὸ βέλτιστον ὐκ ἐκ παρασκευῆς ὁμοφρονοῦντες IX. 240. 6.

ὁμοφροσύνη, concordia VI. 259. 2. et 593. antep.

ὁμόφυλος VII. 671. pen.

ὁμοχοίνικες VIII. 548. 6.

ὁμόχωροι θεῦ τινος καὶ θιασῶται IX. 77. 5.

ὀμφακίαι τὸν τρόπον, moribus tristibus et austeris praediti VI. 38. 9.

ὄμφαξ, vua immatura et acerba. διὰ τὸν ὄμφακα τὴν ταφυλὴν ἑτέροις προϊέμενοι VI. 524. 9. ὄμφαξ πυκνὸς καὶ περκάζων VIII. 571. pen.

ὄμωμι, nomen herbae VII. 457. 6.

ὄναρ σκιᾶς homo a Pindaro vocatur VI. 395. 6. vid. etiam vers. 9.

ὀνειαι, tibiae ex ossibus asininis factae VI. 571. antep. et 572. 5.

ὀνειαρ, vtilitas. ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ. ex Hesiodo VI. 599. 8. et IX. 708. 6.

ὀνειδίζειν, vituperare, exprobrare. ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσιν VI. 104. 7. πᾶσα ὀνειδιζομένη χάρις, ἐπαχθὴς καὶ ἄχαρις καὶ ὐκ ἀνεκτὴ VI. 235. 7.

ὄνειδος, opprobrium. ὄνειδος αἰσχρὸς βίος ὅμως, κἂν ἡδὺς ᾖ. versus Menandri VI. 75. 3.

ὀνειροπολεῖν. ἐν τῷ καλλίστῳ τῶν ἐνυπνίων τὸν θεὸν ὀνειροπολοῦντες VII. 546. 4. ὁ μάλα συμφερόντων ἐναργῶς, εἴτ' ἐγρήγορεν, εἴτ' ὠνειροπόλει VIII. 332. 10. ὅσα ὁ Ζεὺς προσδιανοεῖται, ταῦτ' ὀνειροπολεῖν τὸν Κρόνον IX. 714. 6.

ὀνειροπολικὸν, τὸ, vaticinatio ex insomniis IX. 582. antep.

ὀνειρώττειν, somniare VI. 634. 10.

ὀνεύεσθαι X. 92. 8. vid. not. 25.

ὀνηλάτης, agaso asinorum VII. 807. 10.

ὄνησις, vtilitas, emolumentum. ἄλλο ὐδὲν εἰς ὄνησιν ἀπ' αὐτῶν τιθέμενοι VI. 293. 6. μηδὲν εἰς ὄνησιν οἰκείαν ἀναδιδὺς, μηδὲ κατατέτων, τῶν λαμβανομένων VI. 298. 6. πλησίας γαμετῆς ὐκ ὄνησις, εἰ μὴ παρέχει τὸν βίον ὅμοιον τῷ ἀνδρὶ καὶ σύμφωνον τὸ ἦθος VI. 528. 10.

ὀνησιφόρος, vtilitatem afferens VIII. 199. 8.

ὀνησιφόρως καὶ θεραπευτικῶς χρῆσθαι τῇ παῤῥησίᾳ VI. 263. pen.

ὀνίνημι, iuuo, prosum. τὰς οἰκονομικὰς καὶ ἀπὸ τῶν φίλων ὀνίνασθαι καὶ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν Xenophon dixit VI. 145. 8. αἰδὼς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι. versus Homeri VIII. 99. 6.

ὀνοβάτις apud Cumaeos quae fuerit VII. 171. 7. et pen.

ὀνόζεσθαι μῦθόν τινα, sermonem aliquem vituperare IX. 185. 3.

ὄνυξ, vnguis. ἐξ ὀνύχων ἀπαλῶν ἀγαπῶσαι τὰ τέκνα VI. 8. antep. ἔσι χαλεπώτατον αὐτῶν τὸ ἔργον, οἷς ἂν εἰς ὄνυχα ὁ πηλὸς ἀφίκηται VI. 319. pen. ἡ ἀκριβὴς σφόδρα καὶ δι' ὄνυχος λεγομένη δίαιτα VI. 488. antep.

ὀνώδης τὴν χρόαν, colorem asini habens VII. 432. 3. ὀνώδης καὶ μυριηκώδης φιλοπλουτία VIII. 85. 8.

ὄνωνις, nomen herbae VI. 162. 1. VII. 892. 7. et VIII. 458. 10.

ὄξινος, vappa, vinum in acetum degenerans VIII. 920. 1. et X. 331. 10. ὀξίνης χυμὸς, acidus sapor IX. 616. 3.

ὀξυβελὴς, spinis acutis instructus VI. 371. antep.

ὀξυδορκεῖν, acute intueri. τί τἀλλότριον — κακὸν ὀξυδορκεῖς, τὸ δ' ἴδιον παραβλέπεις; VII. 835. 11. et VIII. 48. 10. ὁ τυφλοῖς ἐοικασιν οἱ προκόπτοντες, ἀλλὰ ἧττον ὀξυδορκοῦσιν X. 387. 5.

ὀξυδορκικὸν VI. 254. 1.

ὀξύθυμος, qui subito ira exardescit. μᾶλλον ὀξύθυμον εἶναι δεῖ τὸν πατέρα, ἢ βαρύθυμον VI. 45. antep. vid. etiam Tom. VIII. 446. vlt.

ὀξυκοΐα. ποιεῖσθαι μελέτην καὶ ἄσκησιν ὀξυκοΐας VI. 123. 1. ὀξυκοΐᾳ δοκεῖ διαφέρειν ὁ λαγὼς VIII. 666. 5.

ὀξυμελὴς ἥλιος IX. 642. 3. sed procul dubio ὀξυβελὴς hoc loco est leg. vti etiam Xylander coniecit, et codd. Turn. et Vulc. exhibent: vid. finem not. 5.

ὀξύπεινον τὸ πρὸς τὰς λόγους VIII. 39. 4.

ὀξύῤῥοπος, celeriter modo huc, modo illuc, vergens atque inclinans. ταῖς ὀξυῤῥόποις τῆς τύχης μεταβολαῖς μεθίσασθαι VI. 393. 11. τὰς ὁρμὰς ὀξυῤῥόπους καὶ ταχείας ἴσχειν VIII. 543. 1. ὀξυῤῥόπον καὶ κινητικὸν IX. 751. 7.

ὀξύργυχος,

ὀξύρυγχος, nomen piſcis VII. 393. 2. et 3. 412. 9. et 495. 4.
ὀξύτης, acumen, celeritas VI. 206. vlt.
ὀπαδεῖν, affectari, comitari. τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν (ſcil. Simonides) ὐ λακύθῳ ὀπαδεῖν, ἀλλ' ἀρέταισι πυροφόροις VI. 179. 9.
ὀπηδεῖν, idem. πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ VI. 87. 9.
ὀπιπτεύειν, inſpicere, circumſpicere. τί ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας VIII. 139. 6.
ὀπισθόδετοι ἱμάντες VII. 790. 2.
ὀπίσω, poët. pro ὀπίσω, poſtea, in futurum VI. 396. vlt.
ὁπλή, vngula. ἡμφίεσμαι φολίσι καὶ λάχναις καὶ χηλαῖς καὶ ὁπλαῖς ἀποκρότοις VI. 371. vlt. ὁπλὴ ὄνου IX. 757. 6.
ὁπλιτοπάλας, vox poët. armorum peritus, pugnax VII. 260. 2. 320. pen. et VIII. 534. 13.
ὁπλοθήκη, armamentarium VI. 608. 4.
ὁπλομαχεῖν, armis depugnare VIII. 427. 1.
ὅπλον. ποτὶ τὸν πονηρὸν ὐκ ἄχρηστον ὅπλον ἁ πονηρία VI. 76. 5.
ὀπὸς, ſuccus VI. 357. 4.
ὀπταλέα κρέα X. 127. 9.
ὀπτανεῖον, culina VI. 184. 10. 352. 1. et IX. 275. pen.
ὄπτησις, aſſatio. διαταττόμενος ἀρτύσεις τινὰς καὶ ὀπτήσεις καὶ παραθέσεις X. 128. 1. ὄπτησις κρεῶν X. 533. 8.
ὀπτὸς, aſſatus. ὀπτὰ ῥεύματα VI. 481. 2.
ὀπώδης, ſucci plenus. τῆς συκῆς τὸ ξύλον ὀπῶδές ἐστιν VIII. 725. 2. τὸ φυτὸν (ſcil. ἡ συκῆ) ἁπάντων ὀπωδέστατον VIII. 783. 3.
ὀργᾶν πρὸς τὴν ἄνθησιν VIII. 568. 6. αἱ παρθένοι τῶν παίδων ὀργῶσι πρότερον καὶ σαλεύονται πρὸς τὸ γεννᾶν VIII. 582. 2.
ὀργιάζειν, orgia celebrare. ταῖς ἑκατέρωθι τελεταῖς ἀναμεμιγμένα πρὸς τὰ θνητὰ καὶ πένθιμά τινα τῶν ὀργιαζομένων καὶ δρωμένων ἱερῶν ὀρῶντες VII. 633. pen. ὀργιάζειν τῷ θεῷ, i. e. Baccho VIII. 670. pen. vid. etiam T. X. 531. pen.
ὀργιασμοὶ, celebratio orgiorum VI. 647. 7. et VIII. 522. pen.
ὀργιαστὴς. μυσηρίων ὀργιαστὴ VII. 641. pen. τῆς Ἀκαδημίας εὐκλεέστατος ὀργιαστής: ſic vocatur Carneades VIII. 863. 9. Ἔρωτος ὀργιαστὴ καὶ μύστη IX. 52. antep. ἐμμανέστατος ὀργιαστὴς Πλάτωνος X. 556. 9.
ὀργίλος, iracundus VI. 207. 2.
ὀργιλότης, iracundia VII. 744. 1.
ὀρέγειν τινὶ γραμματίδιον, libellum alicui porrigere VI. 416. 10. μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς Πηλείδῃ. ex Homero VI. 433. 2. et in med. ὀρέγεσθαι. ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται, ἔγχει ὀρεξάσθω VI. 100. 6.
ὀρειβατεῖν, in montibus verſari IX. 631. 2.
ὀρειφοίτης, in montibus vagans, epitheton Bacchi VIII. 668. 3.
ὀρεκτικὸν πάθος VIII. 744. 9.
ὀρέμποτες VII. 601. vlt.
ὄρεξις, deſiderium. ὁρμὴν ἐμποιεῖν εὐρετικὴν καὶ ὄρεξιν ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν VI. 175. 14. ἡ τῆς πολυφιλίας ὄρεξις VI. 347. pen. de deſiderio cibi, quem *appetitum* vulgo dicimus, vſurpatur VI. 481. 5. et ſaepius.
ὀρεσίτροφος λέων, montibus innutritus leo VII. 847. 3.
ὀρεωκόμος,

ὀρεωκόμος, agaſo mulorum VI. 495. vlt. et VIII. 114. vlt.
ὄρθιος, arduus, accliuis. ὄρθιος ἄγαν ὁδὸς VI. 288. 3. ὄρθιος νόμος, muſicus quidam modus X. 658. 1. et τὰ ὄρθια, genus carminis X. 659. 12.
ὀρθογώνιος, rectis angulis conſtans. τὰ ὀρθογώνια καὶ τρίγωνα Πλάτωνος (niſi καὶ potius delendum eſt: vid. not. 92.) VI. 191. 8. παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον X. 224. 8.
ὀρθολογεῖν VIII. 255. vlt.
ὀρθοπαγὴς κίταρις VII. 342. 2.
ὀρθότης λόγου VI. 87. 4. κανόνες ἀρετῆς ἁπάσης καὶ ὀρθότητος VI. 91. 1.
ὀρθοῦσθαι, erectum, ſtatu rectò eſſe VIII. 337. vlt.
ὄρθωσις λόγων καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων VI. 635. 7.
ὀριβάτης X. 133. 1. vid. not. 28.
ὀρίγανος, ἡ, nomen herbae IX. 634. pen. et 635. 5. et X. 718. 5.
ὁρίζειν, definire. ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος ὥρισται VI. 132. antep. διάθεσις ψυχῆς τὸ κατὰ φύσιν ὁρίζουσα VI. 133. 2. δημοκρατία, ἐν ᾗ, τῶν ἄλλων ἴσων ὁριζομένων, ἀρετὴ τὸ βέλτιον ὁρίζεται, καὶ κακία τὸ χεῖρον, Anacharſidi optima viſa eſt VI. 586. pen. vlt.
ὀρίνειν, excitare, irritare. Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ. ex Homero VI. 110. 15. μανίαι τε ἄλλαι ὀρινόμεναι διψαύχενι σὺν κλόνῳ VII. 643. 1. vid. etiam T. VIII. 464. vlt. vbi hic locus ita exhibetur: μανίαι τε ἀλαλαί τε ὀρινομένων ἐριαύχενι σὺν κλόνῳ.
ὅρισμα, conſtitutio finium. χωρὶς τὰ φιλοσόφων καὶ ἰατρῶν, ὥσπερ τινῶν Μουσῶν καὶ Φρυγῶν, ὁρίσματα VI. 465. 7.
ὅρκια, pacta conuenta, iureiurando confirmata et ſancita VI. 85. 6. et 114. 11.
ὁρμᾶν ἐπὶ τὸ πράττειν καὶ λέγειν VI. 194. 3.
ὁρμητήριον, perfugium, receptaculum. κόλαξ ὁρμητήριον ἐφ' ἡμᾶς εὐφυὲς ἔχων τὴν φιλαυτίαν VI. 178. 2. παρασκευαζόμενον ὁρμητήρια καὶ καταφυγὰς X. 9. 8.
ὁρμητικὸς πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων VI. 41. 11.
ὅρμοι, monilia VII. 230. vlt.
ὀρνεώδης, volucrium naturam et indolem habens VI. 160. 12.
ὀρνιθολόχος, auceps VII. 849. 5.
ὅρος, terminus. μὴ ἐπιστρέφεσθαι ἐπὶ τοὺς ὅρους ἐλθόντας. praeceptum Pythagoricum, et quid eo ſignificetur VI. 43. 1. ὅρος τοῦ βίου, i. e. mors, ibid. verſ. 2.
ὀρύειν, agi et ferri aliquo. πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν ὄρυσεν, ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξύ. dictum Empedoclis VIII. 632. vlt.
ὀρῤῥωδεῖσθαι, tectum, laqueari inſtructum eſſe. οἰκία τετραγώνοις δοκοῖς ὠροφωμένη VI. 790. pen.
ὀῤῥὸς σπερματικὸς, ſemen genitale IX. 603. 5.
ὀῤῥωδεῖν, formidare. ὑφειμένην δόξαν παρασχεῖν ὀῤῥωδῶν VI. 497. 2. vid. etiam Tom. IX. 457. antep. ibique not. 2.
ὄρσεσθαι, verb. poët. ὄρσεο, κυλλοποδίων, ἐμὸν τέκος. ex Homero VI. 126. 7.
ὀρσιγύναιξ, epitheton Bacchi VIII. 668. pen.
ὀρτυγοκοπεῖν, coturnices caedere VI. 123. 13.
ὀρυκτὸς, foſſus. ἔχων κατ' ἀγρὸν ὀρυκτὰς ἀποθήκας

ἀποθήκας χρημάτων ὀρυκτὰς ὑπογείους IX. 87. 3.
ὀρυχή, rostrum suis VIII. 662. 5. et 663. 2.
ὀρφανία, orbitas IX. 356. 10.
ὄρφνη, caligo IX. 752. 9.
ὄρφνιος, obscurus, caliginosus VIII. 236. 7.
ὀρχεῖσθαι, saltare. τὴν περὶ τὸ φρέαρ ὄρχησιν ἀτεχνῶς ὀρχήμενοι VI. 250. 4.
ὄρχησις, saltatio VI. 250. 3. est locus modo citatus. Σωκράτει γυμνάσιον ἦν ἡ κ ἀηδὲς ἡ ὄρχησις VI. 474. 3.
ὀρχηστικός, saltationi deditus VI. 96. 6. ἰατρῷ σάρκα τέμνοντος — ὀρχηστικὴν καὶ παράβολον καὶ περιτρέχουσαν ὑγρότητα καὶ περιεργίαν ἀπεῖναι δεῖ τῆς χειρὸς VI. 248. vlt.
ὀρχήστρα πολέμου VI. 732. 2.
ὀρχήστρις, saltatrix IX. 20. 1.
ὀρώρειν, excitari, oriri. μέγα νεῖκος ὄρωρεν VI. 115. 8. ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γένηται ὀρώρη. versus Homeri VI. 397. 1.
ὅσιος. νεανίσκος διαφερόντως τά τε πρὸς θεὺς καὶ τὰ πρὸς γονεῖς καὶ φίλους ὅσια καὶ δίκαια διαφυλάξας VI. 386. 5.
ὁσίως. δικαίως καὶ ὁσίως διελθὼν τὸν βίον VI. 459. pen. ὁσίως κεκηδεῦσθαι, cum legitimis ritibus sepultum esse VIII. 315. 16.
ὁσιωτὴρ apud Delphos qui fuerit VII. 174. 1. et 2.
ὄσπρια, legumina VIII. 517. 16.
ὄσσος, oculus. ὀύσιμορος, ὃ' ἄρα τῷ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ ὄσσε καθαιρήσουσιν VI. 445. 2.
ὀστεώδης, osseus. σὰρξ ἐντὸς ἔχουσα τὸ σκληρὸν καὶ ὀστεῶδες IX. 626. 7.
ὄστρεον. ὀστρέου τινὸς ζωῇ προσοικὸς VI. 511. antep.
ὀσφραίνεσθαι ἐπιτερπὲς, suauem odorem spargere VIII. 562. 9.
ὀσφυαλγὴς, qui ilium et lumborum doloribus infestatur X. 367. 14.
ὀτρύνειν ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἐπὶ τὴν μάχην VII. 742. 15.
ὀττεύεσθαι, augurari, vaticinari VII. 406. 6.
ὀττοβεῖν, strepitare VII. 789. 1.
οὖας κερασφόρου VI. 571. vlt.
οὐδὸς, limen. οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδὸν VI. 423. 4. ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει VI. 433. 5.
οὖδος, solum, pauimentum. δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει VI. 85. 4. et 399. antep.
οὖθαρ, vber VI. 474 pen.
οὐθένεια τῶν ἀνθρωπείων VI. 427. 8.
οὐθενία VI. 418. 11.
οὖλειν, bene valere. οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε VI. 308. 4.
οὐλὴ, cicatrix. οἱ φαῦλοι ζωγράφοι ἐν ῥυτίσι καὶ φακοῖς καὶ οὐλαῖς τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσιν VI. 195. pen. κἂν θεραπεύσῃ τὸ ἕλκος ὁ δεδηγμένος, ἡ οὐλὴ μένει τῆς διαβολῆς. ταύταις μέντοι ταῖς οὐλαῖς, — VI. 240. 13. ὥστε οἷον οὐλὴν παραμένουσαν ἐν τῷ ὑγιαίνειν εὐλαβεστέρους ποιεῖν περὶ τὴν δίαιταν VI. 482. 7.
οὐλομελὴς, integer, perfectus. ἔστι γὰρ οὐλομελές τε καὶ ἀτρεμὲς, ἠδ' ἀγένητον, scil. τὸ νοητὸν X. 584. 9.
οὐλόμενος, noxius, pernicious. μηδέποτ' οὐλομένην πενίην ξυμοφθορὸν ἀνδρὶ τέτλα ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων VI. 84. 7. οὐλόμεν', αἴθ' ὄφελες ἀεικελίῃ σχετῷ ἄλλῳ σημαίνειν VI. 245. 12.

οὖλος, integer, perfectus, it. crispus. οὖλα καὶ πυκνὰ καὶ συνεσταλμένα φθεγγόμενοι VIII. 32. 3.
οὐλότης τῆς χλαμύδος X. 114. 14.
οὐρανομήκης, ad coelum vsque pertingens, epitheton montis Atho VII. 787. 6. οὐρανομήκη σημεῖα ἐνδέδειχθε τῆς πρὸς ἐμὲ εὐνοίας X. 514. 8.
οὐρανοπετὴς, de coelo delapsus. τὸ Τυνδάρειον ὠὸν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν οὐρανοπετὲς ἀναφῦναι VIII. 524. 2. οἱ θεήλατοι καὶ οὐρανοπετεῖς τῶ Ἐμπεδοκλέους δαίμονες IX. 302. 7. ὁ κέλης ἦτος ἦν οὐρανοπετὴς IX. 452. 8.
οὐρανὸς, palatum X. 179. 5.
οὖρος, poët. pro ὄρος, mons. οὖρεα σκιόεντα VIII. 674. 3.
οὖς, auris. ὦτα dicuntur regum auscultatores et delatores VIII. 74. pen. 2) ansae amphorarum VIII. 120. pen.
οὐσιώδης. τὸ μόνιμον καὶ οὐσιῶδες X. 465. 13.
οὐτάζειν, vulnerare. ἄκρην οὔτασε χεῖρα VIII. 948. 4.
ὀφέλλειν, augere. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε VI. 87. 8. 2) αἴθ' ὄφελες ἀεικελίῃ σχετῷ ἄλλῳ σημαίνειν VI. 245. 12. vbi est *o utinam.*
ὀφθαλμία, morbus oculorum, lippitudo. ὀφθαλμίας ἀποῤῥοή τις καὶ ἀνάχρωσις VI. 195. 2. κυφότερόν ἐστιν ὀφθαλμία μανίας VII. 952. 1. ἔοικεν ὁ φθόνος ἀόριστος εἶναι, καθάπερ ὀφθαλμία πρὸς ἅπαν τὸ λαμπρὸν ἐκταρασσόμενος VIII. 124. antep. τὴν ὀφθαλμίαν κυφίζειν VIII. 217. 2.
ὀφθαλμιᾶν, morbo oculorum laborare VIII. 149. 14. et 222. 11.
ὀφθαλμίζεσθαι, *idem* VIII. 508. 2.
ὀφιοβόροι, qui angues deuorant VII. 601. pen.
ὀφρῦς, supercilium. μήτ' ὀφρῦν κατὰ σχῆμα κινῶν VI. 159. 9. εἰς ὀφρῦν αἴρουσιν ἡδὺ τὸ πρᾶγμα καὶ κολακεύουσιν ἐσκυθρωπακότες VI. 217. pen. λόγος ὀφρῦν ἀναστῶν καὶ συνισὰς τὸ πρόσωπον VI. 251. 10.
ὀχεία, coitus VI. 522. vlt.
ὀχεῖα ἵππων καὶ ὄνων VI. 371. 5.
ὀχετὸς, canalis VI. 342. 2. μισῶ δ', ὅσοι χρῄζουσιν ἐκτείνειν βίον βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι παρεκτρέποντες ὀχετὸν, ὥστε μὴ θανεῖν. locus Euripidis VI. 419. vlt.
ὀχὴ. ἡ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ἐξ ὤεα πάντα θᾶσσον ἀνηνέγκαντο. ex Arato X. 33. 2. vid. not. 11.
ὄχημα, vehiculum VI. 494. 13.
ὄχησις, actus vehendi, de delphinis Arionem vehentibus VI. 615. 1.
ὀχλεῖν, turbare. οὐχ ὑπ' ἐνδείας ὀχλούμενος, ἀλλά τινος δριμύτητος, ἢ θερμότητος, αὐτῷ παρὰ φύσιν ἐνούσης VIII. 79. pen.
ὀχληρὸς, turbulentus. ψυχὴ τῶν, ὀχληρῶν τι καὶ περιττῶν ἀποτεθειμένη VI. 152. 13.
ὄχλησις, turbatio IX. 607. 8.
ὀχλικὸς, plebeius, plebem decens. φεύγειν τὸ περὶ τὴν λέξιν ὀχλικὸν καὶ ἀνελεύθερον καὶ κακόζηλον VI. 537. 3. δημοκρατικὴ καὶ ὀχλικὴ dicitur ἀριθμητικὴ ἀναλογία VIII. 869. 16.
ὀχλοκρατία, est vitiosa democratia, nempe immoderata et effrenis populi licentia, omnia pro lubitu agentis IX. 287. 10.
ὄχλος παραδειγμάτων VI. 102. 5.

ὀχλώδης, turbulentus. τῇ οἴνῳ τὸ ταρακτικὸν καὶ ὀχλῶδες ἐξωθούμενοι καὶ ἀποσκεδάσαντες VIII. 767. 5.

ὄχος, τὸ, currus. ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται, ἔγχει ὀρεξάσθω VI. 100. 5.

ὀχυροῦσθαι, muniri IX. 22. 7.

ὄψ, vox. οἰκτροτάτην δ' ἧκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς VI. 91. 9. ὡς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰεὶ γενετάων VIII. 344. 1.

ὀψάρια πανοῦργα καὶ ὑποτρίμματα VI. 478. 15.

ὀψᾶσθαι λέκυθον καὶ κάππαριν VIII. 654. 5.

ὀψήματα παντοδαπὰ, varii generis obsonia VIII. 636. antep.

ὀψίγαμος, sero matrimonium contrahens. νόμοι ἀγάμῳ καὶ ὀψιγάμῳ VII. 921. 4.

ὀψίγονος, sero genitus. φίλος μετ' ἄλλων τηλύγετός τις καὶ ὀψίγονος ἔσω VI. 351. 7. ὀψίγονοι σίδαι, i. e. quae sub autumni finem nascuntur VIII. 721. vlt. πάθος ὀψίγονον VIII. 917. 2.

ὀψίκαρπον φυτὸν, sero fructum ferens planta IX. 156. 6.

ὀψιμαθὴς. τοῦτο λέγειν ἀπόδειξιν, ὀψιμαθὲς ἐστι καὶ ἄγροικον ἐν τοσούτοις καὶ τοιούτοις ἀνδράσιν VIII. 966. 15.

ὀψιμαθία. ὑπὸ ὀψιμαθίας ἑαυτῷ καινοτερπέστερος VII. 320. 9. vid. etiam Tom. VIII. 512. 13.

ὄψιμος, serotinus. τὴν ποιητικὴν ἀποφαίνομεν οὐκ ὄψιμον, οὐδὲ νεαρὰν, ἐπὶ τὰς ἱερὰς ἀγῶνας ἀφιγμένην VIII. 684. 2.

ὀψίτερον μεταλλάττειν τὸν βίον, serius mori, quam quis exspectasset VI. 453. 12. vid. not. 43.

ὄψον, obsonium. τῶν ἄλλων ὄψων οἱ ἅλες ἥδιον ὄψον εἰσὶν VIII. 657. 4. 5. vid. etiam vers. 10. κινδυνεύουσιν οἱ ἅλες τῶν ἄλλων ὄψων ὄψον εἶναι καὶ ἥδυσμα VIII. 728. 10. vid. etiam vers. praeced. 9.

ὀψαποιεῖν. τῇ κόλακος τοῦτ' ἔργον ἐστὶ καὶ τέλος, ἀεί τινα παιδιὰν, ἢ πρᾶξιν, ἢ λόγον, ἐφ' ἡδονῇ καὶ πρὸς ἡδονὴν ὀψοποιεῖν καὶ καρυκεύειν VI. 201. 8. proprie hoc verbum dicitur pro *obsonia parare* T. VIII. 633. 13. 782. 9. et 910. 4.

ὀψοφαγεῖν VII. 728. vlt. et 729. 6.

ὀψοφαγία VIII. 653. 5. et 655. 7.

ὀψοφάγος inprimis is dicitur, qui piscibus edendis delectatur VIII. 652. antep. et 653. 7. vti etiam p. 821. 7.

ὀψωνεῖν, obsonia coëmere, obsonari VIII. 83. 2.

Π.

παγὰ, dor. pro πηγὴ, fons IX. 476. 12.

παγγέλοιος, admodum ridiculus VII. 646. vlt. et VIII. 547. 11.

παγετώδης, frigore facile concrescens. ἐγκέφαλος ψυχρὸς ὢν φύσει καὶ παγετώδης VII. 507. 1.

πάγκακος, admodum malus, pessimus VII. 871. 4.

πάγκαλος κύων VI. 707. 10. ὅρα, ὡς εἰς πάγκαλόν τι καὶ σεμνὸν αὐτοῖς ὁ λόγος ἐξήκει κεφάλαιον X. 423. 3.

παγκρατιάζειν πρὸς τὰς ἀντεραστὰς IX. 17. pen.

παγκρατιαστὴς VI. 473. 1. et VIII. 531. 5.

παγκράτιον, genus certaminis athletici VI. 506. 3. et 718. 3.

πάγος,

πάγος, glacies IX. 739. antep. et vlt.

πάγουρος, nomen animalis X. 10. antep.

παγχάλεπος, admodum difficilis VIII. 199. 2.

παθαίνεσθαι, affectus ciere. τὰς ῥήτορας ἐν ταῖς ἀριστοκρατίαις οἱ ἄρχοντες οὐκ ἐῶσι παθαίνεσθαι VII. 759. 12. ὅσα δὴ παθαινόμενοι καὶ γράφοντες X. 529. 4.

παθήματα σωματικὰ VI. 427. 2.

παθητικὸς, qui facile afficitur. τὴν ἀκουστικὴν αἴσθησιν ὁ Θεόφραστος παθητικωτάτην εἶναι φησὶ πασῶν VI. 136. 7. ἀγενέστερος περὶ ταῦτα καὶ παθητικώτερος αὐτῷ γινόμενος VI. 242. 6.

παθητὸς. θνητὰ θεῶν παθητὰ καὶ νοητῶν μιχανώμενος IX. 65. pen. παθητὰ σώματα IX. 501. 10.

παιὰν, hymnus. πόλις ὁμῶ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμῶ δὲ παιάνων τε καὶ τεναγμάτων VI. 358. 10. et 647. pen. ὦ θάνατε, παιὰν ἰατρὸς μόλοις VI. 404. 6.

παιανίζειν, hymnum ob victoriam partam canere VII. 314. 13.

παιγμοσύνη, ludus, iocus VII. 549. 3.

παιγνία, *idem* VI. 108. vlt. sed vid. not. 94.

παιδαγωγία, de arboribus dictum. δένδρα, τυχόντα ὀρθῆς παιδαγωγίας, ἔγκαρπα γίνεται καὶ τελεσφόρα VI. 6. 13. ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι μᾶλλον, ἢ ταῖς ὁδοῖς, παιδαγωγίας δεόμενοι VI. 51. 6.

παιδαγωγικὰ, ad paedagogos pertinentia VI. 473. 5.

παιδαγωγικῶς προσφέρεσθαι τοῖς συνήθεσιν, more paedagogi cum familiaribus agere VI. 270. 1.

παιδαριώδης, puerilis VI. 486. 5.

παιδεραστεῖν, pueros amare, de nefanda inprimis et foedissima illa libidine dicitur, qua mares erga alios sui sexus homines exardescunt VII. 111. 1. et IX. 49. 2. de anser e puerum amante X. 51. 14.

παιδεύειν. πεπαιδευμένοι καὶ σώφρονες ἄνδρες VI. 390. 6.

παιδικὸς, puerilis. παιδικὰ ἀναγνώσματα VI. 128. 9. παιδικὸν ἱμάτιον VI. 135. 1. παιδικὰν μάθημα καὶ ἄκουσμα VI. 136. 1. ἔρωτος δῆγμα παιδικὸν VI. 286. vlt.

παιδισκάριον, ancillula VIII. 69. 4.

παιδιώδης, ad iocum procliuis. τὸ βωμολόχον καὶ παιδιῶδες VI. 250. 1.

παιδοκτόνος συμφορή. ex Herodoto IX. 430. 9.

παιδομανὴς, insano et flagitioso puerorum amore exardescens VI. 330. 3.

παιδομανία, insanus puerorum amor IX. 81. 1.

παιδοποιεῖσθαι ἐκ βαρβάρων γυναικῶν IX. 409. 3.

παιδοσπορεῖσθαι IX. 11. pen.

παιδοτρίβης, qui pueros certaminibus palaestricis instituit VI. 26. 9. 504. 10. et IX. 97. 16.

παιδοτροφία, educatio liberorum X. 283. pen.

παιδοφιλεῖν IX. 10. 9.

παιδοφονία, caedes liberorum VIII. 902. antep. IX. 430. pen. et 456. 8.

παίζειν, ludere, iocari VI. 559. 11.

παῖς. παῖδ' ἔτ' ἐόντα χρεὼν δὴ καλὰ διδασκέμεν ἔργα. versus Phocylidis VI. 10. antep. vid. not. 26.

παιώνειος. τὸ ἀλγῶν τῆς ψυχῆς

ἀποθεραπεύειν παιωνείοις λόγῳ φαρμάκοις VI. 449. 3.

παλαίειν, luctari. τὸν ἐν ὀτῳῶν ἀμβολιεργὸν ἄταις φησὶ παλαίειν ibid. verſ. 5.

πάλαισμα, pro fraude, ſeu dolo, dictum VIII. 360. 11.

παλαιστὴς, luctator VI. 212. 1.

παλαιστικὴ ἰσχὺς, robur, quale luctatores habent VI. 493. 10.

παλαιστρῖται VII. 111. 5.

παλαίωσις, inueteratio VIII. 604. 3. ſed vid. not. 13. οἴνῳ μὲν ὠφέλιμον, ἐλαίῳ δ' ἀσυμφορον παλαίωσις ἦν VIII. 806. 5. vid. etiam p. 807. 2.

παλαμναῖος, caede cruentatus VI. 649. antep.

παλεύειν, decipere, illicere VI. 190. antep.

παλιγγενισίαι Ὀσίριδος VII. 440. 5. vid. etiam p. 528. 3. καθάπερ ἐκ παλιγγενεσίας νέας ἐφημέρῳ φρονέοντες VIII. 882. pen. vid. not. 83. παλιγγενεσίαι dicuntur migrationes animarum ex vno corpore in aliud, ſecundum paganorum, et inprimis Pythagoricorum, infauſtum illud metempſychoſeos figmentum, quod diuino religionis noſtrae dogmati de reditu corporum humanorum in vitam vniuerſali et iterata cum animabus coniunctione in perpetuum duratura e diametro repugnat X. 153. antep. vid. etiam p. 144. 9.

παλίμβολος, mutabilis, leuis. ἀνδραπόδοις, ἢ βαρβάροις, ἢ παλιμβόλοις, τὰ τέκνα παραδόντες VI. 11. 10. ἄπιστος καὶ παλίμβολος σφαῖρα tribuitur fortunae VII. 261. 4. ἐδόκει πονηρὸς γεγονέναι καὶ παλίμβολος VIII. 349. vlt.

παλιμπλάζεσθαι, huc et illuc errare, ſeu vagari VI. 93. 9.

παλίμψηστα VIII. 9. vlt.

παλινδρομεῖν, recurrere. ὐδὲν αἴσχιόν ἐστι βλασφημίας παλινδρομήσης (i. e. in auctorem eius recidente), ὐδὲ λυπηρότερον VI. 328. vlt. ἀπόλλυσθαι ὕπτω καὶ διαφθείρεσθαι τὸ γεωμετρίας ἀγαθὸν αὖθις ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ παλινδρομήσης VIII. 868. vlt. ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόμενος πηγῶν εἰς ἑαυτὸν παλινδρομεῖ, ſcil. fluuius Maeander X. 743. vlt.

παλίνυρος, nomen arboris X. 783. antep.

παλιντονία quae fuerit VII. 183. 15. et 184. 5. vid. etiam p. 213. pen.

παλίντονος ἁρμονίη κόσμου, ὥσπερ λύρης καὶ τόξου. dictum Heracliti VII. 455. 5. idem dictum recurrit Tom. eod. p. 852. 11. ſed ibi pro παλίντονος legitur παλίντροπος.

παλίντροπος. vid. παλίντονος.

παλίῤῥυτα βυθὸν VI. 60. 7. vid. etiam Tom. IX. 553. pen.

παλίψηστον βιβλίον IX. 117. 1.

παλλακεύεσθαι, pellicem eſſe IX. 20. 5.

παλλακίδιον, pellex IX. 153. 10.

πάλλειν, vibrare, commouere, concutere. τῶν θεωμένων τρέμει καὶ πάλλεται τὸ σῶμα VI. 106. 14. εὔχεται φωνῇ παλλομένῃ, ſcil. ſuperſtitioſus VI. 648. 1. ὐδὲν ὁρῶ, ἢ πολλὰς ἀστέρας περὶ τὸ χάσμα παλλομένας VIII. 337. 1.

παλμὸς, agitatio, vibratio. κίνησις τρομώδης καὶ παλμὸς ἔχουσα VIII. 880. 7.

παλύνειν, adſpergere VIII. 530. 2.

πάμμαχος ἀγὼν IX. 207. 13.

παμμήκης

παμμήκης βίος, vita admodum longa X. 276. 7.

παμμιγὴς, e variis rebus commixtus. παμμιγὲς σῶμα καὶ πανηγυρικὸν VIII. 633. 4. παμμιγεῖς θόρυβοι IX. 439. 5.

παμπάλαιος, admodum antiquus. πολὺ καὶ πάμπαλαιον μαντικῆς μόριον dicitur augurium X. 59. 10.

παμπήδην, prorſus, funditus X. 397. 12.

παμφάγος, omnibus ciborum generibus veſcens. παμφάγα καὶ πάσης ἅπτόμενα τροφῆς VIII. 632. 1. θηρίον παμφάγον vocatur ignis IX. 765. 10.

πάμφορος. ὁ τοίνυν ὐδ' ἄνθρωπος ἄτοπος ἂν εἴη ἐπαινῶν, εἰ τοῖς ἐπαινουμένοις ὠφέλιμός ἐστι καὶ πάμφορος VI. 217. 4.

πάμφυλον γένος ἁρμονίης πατρὸς VIII. 951. 10.

πανάγρα, genus retis X. 69. 12.

πανδαισίαι, epulae X. 533. 3.

πανδεχὴς φύσις X. 211. 12. τὸ πανδεχὲς καὶ ὑλικὸν X. 212. 10. vid. etiam p. 242. 1.

πάνδημος, communis. μηδὲ πολύκοινον, μηδὲ πάνδημον, ἀσπάζεσθαι φιλίαν VI. 360. vlt. πάνδημος Ἔρως IX. 62. 5. πάνδημος ἑορτὴ IX. 103. 6. ὄχλοις: καὶ θεάτροις πάνδημος καὶ ἀναπεπταμένη δόξα IX. 112. 5.

πανδοκεῖον, deuerſorium IX. 97. 6.

πανδοκεύτρια, mulier cauponariam exercens VII. 624. 10.

πανδοχεῖον, deuerſorium, caupona VI. 495. 12.

πανδοχεὺς, caupo, ibid. verſ. vlt.

πανευδαίμων, omnino ſeu perfecte felix et beatus X. 388. 7.

πανηγυριάρχης, magno et ſolenni hominum coetui praefectus VIII. 703. 5.

πανηγυρίζειν ἐν ταῖς σχολαστικαῖς μελέταις VI. 167. 7.

πανηγυρικὸς μάντις VI. 104. 8. δραματικὰ καὶ πανηγυρικὰ πράγματα VI. 151. antep. ἐπιδεικτικὸν καὶ πανηγυρικὸν ὐδὲν ἔπεσιν VI. 233. 2. τῆς ἁμαρτίας τὴν νυθέτησιν καὶ ἀποκάλυψιν μὴ πανηγυρικὴν εἶναι δεῖ, μηδ' ἐπιδεικτικὴν VI. 261. 9. ἐκ τῶν πανηγυρικῶν καὶ κατατέχνων εἰς τὸν ἅπτόμενον ἤθους καὶ πάθους λόγον μεταβαίνειν VI. 294. vlt. δεῖ — ἐπισκοπεῖν, εἰ τὸ χρειῶδες τῇ πανηγυρικῇ καὶ τῇ πρὸς ἐπίδειξιν αὐταῖς (ſcil. ταῖς πράξεσι) πλέον ἔνεστι τὸ πρὸς ἀλήθειαν VI. 300. 9. θέαμα πανηγυρικὸν VI. 372. pen. δεῖ τὴν οἰκοδέσποιναν πᾶν τὸ περιττὸν καὶ ἑταιρικὸν καὶ πανηγυρικὸν, εὖ ποιοῦσαν, φεύγειν καὶ παραιτεῖσθαι VI. 537. 7.

πανηγυρικῶς καὶ περιττῶς γεγραμμένον δρᾶμα IX. 29. vlt.

πανηγυρισμὸς. τὰς Ἀντωνίᾳ τρυφὰς καὶ ἀκολασίας καὶ πανηγυρισμὸς, ἵλαρὰ πράγματα καὶ φιλάνθρωπα — ὑποκοριζόμενος VI. 208. 4. ποικιλίαν ἔσχεν ὐκ ἀηδῆ καὶ πανηγυρισμὸν ὁ ἀγὼν VIII. 683. 5.

πανημέριος, totum diem durans. οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο. verſus Homeri X. 650. 8.

πανικοὶ θόρυβοι VII. 17. 7.

πανισμὸς ἔνθεος X. 724. pen.

πανυχὶς, epulae ſeu ſolennitates per totam noctem durantes. συνουσίας μετ' ἀλλήλων ἔχοντες ἐχρῶντο κώμοις καὶ πανυχίσιν VI. 289. 4. τῇ τελευταίᾳ (ſcil. τῆς θυσίας ἡμέρᾳ) πανυχίδος ἔδους VI. 612. 1. vid. etiam Tom. X. 775. 6. et 790. 4.

πανόπτης, omnia videns, epitheton Argi VI. 347. 9. et X. 781. 7.

πανουργεῖν, callide ac dolose agere VI. 344. 11.

πανουργία, calliditas, vafrities, sensu deteriore dictum VI. 243. 17.

πανοῦργος, callidus, versutus. γένος τῶν ἀρνυμένων ἐπαίνων, πανουργοτέρας δεόμενον εὐλαβείας VI. 213. 9. τὰ πανοῦργα ταῦτα ὀψάρια καὶ ὑποτρίμματα. dictio comica VI. 478. 15.

πανσέληνον, plenilunium. τῶν ἐκλειπτικῶν ἔμπειρος ὅσα πανσελήνων VI. 549. 10.

πάνσοφον καὶ θεῖον δόγμα. sic vocatur ironice falsissimum illud Epicuri dogma, hominem in morte plane perire, et in nihilum redigi X. 540. antep.

πανσπερμία. συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύθων VII. 371. 8. ἔοικε τῶν παθῶν πανσπερμία τις ὁ θυμὸς εἶναι VII. 814. 1.

παντέλεια τριετηρική VIII. 669. 7. εἰς ἀσφαλῆ τινα καὶ βεβαίαν παντέλειαν ἀγαθῶν ἐξικόμενος X. 382. 15.

παντερπής, admodum iucundus. ἰαχὰς παντερπέος αὐλῶν ἄμοιρος X. 545. 3.

πάντρητος, plane perforatus. αὐλὸν πάντρητον ἀνασπάσας IX. 389. 14.

πανωλεθρίαν τῶν ἀνθρώπων X. 337. 11.

πάππος γραίας ἀκάνθης, lanugo veterum carduorum X. 526. 9.

παπταίνειν, spectare. αἰεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο. versus Parmenidis de luna IX. 671. 8.

παπυρίνη βάρις, navigium ex papyro Aegyptiaca factum VII. 411. 13. et ἐν παπυρίνοις σκάφεσι πλέοντες vers. antep.

πάρα, pro πάρεστι. ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα VI. 625. 11. VIII. 33. 9. et 101. 6.

παραβαίνειν. πῆ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη VI. 642. 7. φιλαργυρίᾳ παρέβη τὰ δίκαια τῆς φύσεως VII. 238. 6.

παράβαλλειν, dictum vnum cum altero comparare, eique opponere VI. 118. 12. ἔργοις καὶ πράξεσιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ τελείου παραβάλλων ἑαυτὸν VI. 314. 7. ἐπίσχες, καὶ παραβαλῶ τῇς κατηγορίας X. 23. 8. ὑπὲρ ὑμῶν ἐγὼ παραβάλλομαι καὶ προκινδυνεύω X. 139. 6.

παράβασις ὅρων VI. 466. 6. ἄσμενος τὴν παράβασιν (violationem officii) δεξάμενος VI. 785. 11.

παραβιάζεσθαι. ὃς (scil. τοὺς μύθους) ταῖς πάλαι μὲν ὑπονοίαις, ἀλληγορίαις δὲ νῦν λεγομέναις παραβιαζόμενοι (per vim alio detorquentes) καὶ διαστρέφοντες ἔνιοι — VI. 68. 14. εὐρεσιλογῶν ἀπιθάνως, καὶ παραβιαζόμενος VI. 112. 12. χρὴ πρὸς τὴν τῶ λέγοντος ἐμπειρίαν — ποιεῖσθαι τὰς ἐρωτήσεις, καὶ μὴ παραβιάζεσθαι — VI. 156. 13. ἀναδέχεσθαί τι καὶ παραβιάζεσθαι dicitur, qui aliquid agendum suscipit, cui nullo modo par est VIII. 113. 12. μὴ παραβιάζεσθαι ταῖς ἡδοναῖς τὴν φύσιν X. 118. pen. πάντα μηχανῶντα, καὶ παραβιάζοντα καὶ στρέφοντα X. 209. 1.

παραβιασμοὶ X. 516. 7.

παραβλαστάνειν. λόχμην ἡμέροις σπέρμασι παραβλαστάνουσα VII. 935. 9.

παραβλέπειν, praeteruidere, negligere. τί τἀλλότριον — κακὸν ὀξυδορκεῖς, τὸ δ' ἴδιον παραβλέπεις VII. 835. 12. et VIII. 48. 10.

παράβλεψις VIII. 68. antep.

παραβλητός, comparandus X. 114. 2.

παραβοηθεῖν, adiuuare VII. 26. pen.

παράβολος, periculosus. ἰατρὸν σάρκα τέμνοντος, — ὀρχηστικὴν καὶ παράβολον καὶ περιτρέχουσαν ὑγρότητα καὶ περιεργίαν ἀπεῖναι δεῖ τῆς χειρὸς VI. 248. vlt. μεγάλα μοι δοκεῖς ἅπτεσθαι καὶ παραβόλα πράγματος IX. 28. antep.

παραβραβεύειν ἐν τοῖς ἀγῶσι, in praemiis certaminum diribendis iniuste agere VIII. 118. 13.

παράβυσος VIII. 442. 9.

παραγγελία, petitio magistratus VIII. 118. 4.

παράγειν πρὸς τὸ βέλτιον VI. 75. 6. τὰς Ἐφόρους ψευδέσι λόγοις παραγαγόντες IX. 102. 13.

παραγκισρᾶσθαι. παρηγκισρωμένα μέλη VIII. 499. vlt. nisi potius βέλη pro μέλη est leg. vid. not. 41. p. 500.

παραγράφειν βρόχῳ τὸν βίον, laqueo vitam finire X. 777. pen.

παραγωγή. διδασκάλων παραγωγῆς ἀνηκουστία VI. 40. 7. παραγωγὰς τὰς εὐπρεπεῖς ἐπὶ πράγμασι φαύλοις μηχανώμενος VI. 91. vlt. sed vid. not. 49.

παραγώγως X. 774. vlt.

παραδειγματίζειν ἑαυτὸν VIII. 65. 1.

παράδεισος, hortus VIII. 570. 7.

παραδηλᾶν, indicare, significare VIII. 473. 10.

παραδιδόναι. ὑπὸ συγγραφὴν ἐπ' ἐργυρίῳ τὴν ἀρετὴν παραδιδοὺς X. 317. 9.

παραδιοικεῖν dicitur, qui negotiis alienis se immiscet, quorum administratio ad ipsum non pertinet IX. 255. 5.

παραδιόρθωσις, correctio, emendatio, in partem meliorem dictum VI. 118. 7.

παραδολεσχεῖν γεροντικῶς VIII. 532. 7.

παραδοξολογία X. 327. 13. et 419. 14.

παράδοξος VI. 557. 2.

παραδοχὴ καὶ συγκατάθεσις φαντασίας X. 364. 12.

παραδρομή, transcursus VIII. 498. pen.

παραδύεσθαι dicitur curiosus, subire et clam irrepere quasi in ea loca, quae adire non debet VIII. 53. 9.

παράδυσις VIII. 900. vlt.

παραζευγνύναι, adiungere X. 565. 9.

παράζευξις, adiunctio, ibidem vers. 3.

παραζῆν, vita non recte frui. ζῆν καὶ μὴ παραζῆν προσήκει. est vox adulatorum VI. 43. pen. ψυχὴ ἀτέχνως τῷ σώματι παραζῶσα VIII. 674. vlt.

παραθαλάσσιοι, loca mari vicina inhabitantes VI. 493. 6.

παραθαρρύνειν, animum addere VI. 253. 11.

παραθαρσύνειν, idem VII. 26. antep.

παραθεῖν, praetercurrere VIII. 345. 9.

παράθεσις καὶ κατανόησις τῶν ἐναντίων VI. 75. 6.

παραθεωρεῖν, considerare, contemplari VI. 117. 9.

παραθήκη. παραθήκην λόγῳ τὸ βλασφημεῖν καὶ ψέγειν ποιούμενος IX. 396. 7.

παραθητεύειν, ſerui mercenarii munere fungi IX. 52. 4.
παράθυρος. ὀέδια, μὴ δοκῶμεν τῇ αὐλείῳ τὸν τύφον ἀποκλείοντες, εἰσάγειν τῇ παραθύρῳ VIII. 438. 2.
παραίνεσις, admonitio. τῶν ἐμῶν παραινέσεων ὐ φροντίζων VI. 453. antep.
παραιρεῖν, auferre, deſtruere. ὁ πόλεμος χειμάῤῥῳ ὁίκην πάντα παραφέρων, μόνην ὐ δύναται παιδείαν παρελέσθαι VI. 17. 14. δεινὴ ἡ τύχη παρελέσθαι τὰ προπεπονημένα VI. 396. 10. θαυμασίως δὴ φαίνεται τῷ λόγῳ πείσας ὕτος παρελέσθαι τῆς ἀνθρώπε τὸ πένθος καὶ τὰς θρήνυς VI. 426. 8.
παραίσσειν, celeri curſu praeterire IX. 100. vlt.
παραιτεῖσθαι τὴν παιδιάν τινος VI. 112. 6.
παρακαθιέναι, clam in terram aliquid demittere VI. 234. 5.
παρακαλεῖν τὴν μυσικὴν ἐπὶ τὰς ὀργὰς καὶ τὰ πένθη VI. 542. 2.
παρακάλυμμα. ἐχρήσατο τῆς ἀπορίας παρακαλύμματι VI. 98. 4.
παρακαταθήκη, depoſitum VIII. 201. 14.
παρακατατίθεσθαι, pro pignore aliquid deponere VI. 441. 10.
παρακατέχειν. τὸ λογισμῷ τὸ πάθος παρηπατάσχων VI. 452. 1.
παρακείμενος IX. 495. 12.
παρακεῖσθαι, appoſitum eſſe VI. 591. 2.
παρακενῦσθαι IX. 577. 4. et 593. 10.
παρακινεῖν αἰδοῖα VI. 226. 8.
παρακινητικὸς, qui prauis et peruerſis affectibus facile commouetur VIII. 604. 7.
παρακλαυσίθυρον, carmen flebile ante fores decantatum IX. 17. pen.
παρακλέπτειν τι, clam aliquid auferre de aliqua re VI. 672. 9. λανθάνοντες παρακλέπτυσι τῆς ἡδονῆς καὶ ἀπολαύσιν VIII. 88. 6.
παρακμάζειν. παρηκμακότες, ad ſenectutem vergentes VII. 106. 9. vid. etiam Tom. VIII. 595. pen. et IX. 133. 9.
παρακολούθημα, conſequens IX. 508. 8.
παρακομίζειν, ferre IX. 94. antep.
παρακοπὴ, delirium VI. 305. 2.
παρακόπτειν νόμισμα VII. 312. antep. 2) παρακόπτειν, delirare X. 18. 2.
παρακύειν ἑαυτῦ X. 464. 2.
παράκυσμα VII. 395. 4.
παράκρημνος ὁδὸς X. 20. 14.
παράκρυεσθαι, decipere VI. 549. antep.
παράκρυσις. τὰς ἐν τοῖς μέλεσι παρακρύσεις βδελυττόμενος VIII. 557. pen. τὰς ἄλλας — συμβέβηκε παρακρύσεις καὶ διαφθορὰς κατ' ἔλλειψίν, ἢ ὑπερβολὴν, εἶναι IX. 287. 2.
παρακυλίζειν IX. 552. 11. vid. not. 45.
παραλαμβάνειν. πολλάκις ἡ μὲθη παραλαβῦσα τὴν παῤῥησίαν, ἔχθραν ἐποίησε VI. 252. 2.
παράλειψις τῶν καθηκόντων VI. 117. 13.
παραληπτὴ θεωρία X. 284. vlt.
παράλιμνος, ad lacum ſitus IX. 748. 7.
παράλιος τράπεζα, conuiuium, quod haud ita procul a litore maris inſtituitur VIII. 654. 6. παράλιον φυτὸν VIII. 688. antep.
παραλλαγὴ, mutatio, μείζονας παραλλαγὰς αἱ ἡλικίαι περὶ ἕκασον ἡμῶν ποιῦσιν, ἢ κοινῇ περὶ τὰς πόλεις VIII. 214. 2.
παραλλάττειν τὸ συμφέρον, id, quod vtile eſt, perdere VI. 478. pen. μειράκιον ἄρτι τὴν παιδικὴν παραλλάττον ἡλικίαν VII. 297. 3. vid. etiam Tom. VIII. 592. 12. ibique not. 55.
παραλληλεπίπεδα X. 448. 10. et παραλληλόγραμμον X. 224. 8. et 15. et in plur. παραλληλόγραμμα p. 448. 9. ſunt figurae mathematicae.
παραλογίζεσθαι τὺς πολεμίυς, hoſtes decipere, iuſtum et laudabile Ageſilaus pronunciauit: peſſime VI. 786. 1. ἡ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῆς ἐσθῆτος ὄψις παραλογιζομένη τὴν ἐπιδημίαν ἡμῶν — VIII. 356. antep.
παράλογος, rationi repugnans. ἀπαίδευτοι καὶ παράλογοι ὁρμαὶ καὶ πράξεις VI. 135. 11. παρειμένος τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς παραλόγυ συμφορᾶς, ab inexſpectata calamitate, nempe morte filii praematura VI. 386. pen.
παραλυργὸν χιτώνιον VIII. 307. 7.
παραλυπεῖν, infeſtare, πόλιν dicuntur calamitates publicae VII. 276. 8. φοβύμενοι καὶ παραλυπύμενοι X. 208. vlt.
παράλυσις καὶ φθορὰ καὶ ἀπογύμνωσις τῶν ἀποῤῥήτων vocatur curioſitas VIII. 62. 5. vid. not. 33.
παραμαρτάνειν. φυλάττεσθαι δεῖ καὶ δεδιέναι, μή τι λανθάνομεν ἢ σύνεγγυς, ἢ ὅμοιον τῷ λεγομένῳ παραμαρτάνοντες VI. 333. 14.
παραμβλύνειν. — ἔνθα καὶ τὸ παραλλάξαι μῦθον παραμβλύνοντα καὶ ψυχρὸν ἐν οἴνῳ συμφέρει VIII. 592. 12. — ὧν τὰ μὲν ἀνίησι καὶ παραμβλύνει — τὸ γῆρας IX. 151. vlt.
παραμείβεσθαι, praeterire VI. 565. 11.
παραμελεῖν, non curare, negligere. τῆς τῶν πενήτων καὶ δημοτικῶν παραμελῶν ἀγωγῆς VI. 27. antep. τοῖς λέγυσι προσήκει μὴ παντάπασιν ἡδονὴν ἐχύσης καὶ πιθανότητα λέξεως παραμελεῖν VI. 153. 5. τῶν τοτ' ἀνθρώπων, ὅτε διεφθάρη Φαέθων, παραμελησάντων VIII. 207. 3.
παραμένειν, permanere. εἰ δ μέγας καὶ σύντονος ὐ παραμένει πόνος, ὐκ ἔσι μέγας ὁ παραμένων, ὐδὲ δυσκαρτέρητος VI. 129. 10. 11.
παραμετρεῖν. τὺς λόγυς παραριθμῦντες καὶ παραμετρῦντες VI. 293. 5. ὡς καὶ ἡ τῦ κύκλυ κίνησις, ὅ τε ταύτην παραμετρῶν χρόνυ κύκλος τις ἐσὶν, — VIII. 251. 13. ὐκ ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς δεῖ παραμετρεῖσθαι τὸν βίον X. 388. antep.
παραμιγνύειν, admiſcere. ψόγυς τινὰ καὶ νυθεσίαν παραμιγνύυσι, ſcil. adulationibus VI. 217. vlt. et ita πολλοῖς καὶ μακροῖς ἐπαίνοις ψόγυς παραμιγνύυσιν ἐλαφρὺς IX. 399. pen.
παραμιξολυδιάζειν X. 694. 10.
παρίμονος, permanens. μεμηνότος ἐσὶ τὸ ὕτως ὑπολαμβάνειν παράμονον ἔξειν τὸ πένθος VI. 437. 1.
παραμυθεῖσθαι, hortari, commonefacere VIII. 329. 1. vid. not. 51.
παραμυθητικὸς λόγος, oratio conſolatoria VI. 462. 9. et in plur. παραμυθητικοὶ λόγοι p. 387. 7.
παραμυθία, conſolatio VI. 399. 5. vid. not. 55.
παραμύθιον τῆς λύπης VI. 403. 4. μιαρὰ παραμύθια πλησμονῆς VI. 508. 1.
παραναγινώσκειν IX. 348. 6.
παρανήχεσθαι, praeternatare VI. 337. 3. et 620. 3.

παρανοεῖν, peruerſe cogitare, delirare X. 460. 6.

παρανομεῖν, contra legem agere. περὶ βρώσεις ἁρμᾷ παντοδαπὰς παρανομῶν VI. 309. 2. ἐβυθύτει καὶ παρηνόμει VI. 453. 3. ἀτόποις ὀνόμασι καὶ ῥήμασι βαρβαρικοῖς καταισχύνειν καὶ παρανομεῖν τὸ θεῖον καὶ πάτριον ἀξίωμα τῆς εὐσεβείας VI. 633. 12.

παρανόμημα, facinus contra leges perpetratum IX. 406. 14.

παρανόμως καὶ βιαίως ἄρχειν VIII. 275. 10.

παραπαιδαγωγεῖν, inſuper inſtituere, ſeu erudire VII. 273. 11.

παραπαίειν, deſipere. ὃδὲ παραπαίων, ἢ παραφρονῶν, ἢ μαινόμενον, ᾧ μὴ τὸ φρονεῖν, ἢ λογίζεσθαι καὶ διανοεῖσθαι κατὰ φύσιν ὑπῆρχεν X. 17. 7. ἀναπεπλησμένοι ταραχῆς καὶ παραπεπαικότες X. 18. 9.

παραπάσσειν, adſpergere. οἱ χαλκεῖς τῷ πυρεμένῳ καὶ ἀνατηκομένῳ σιδήρῳ μάρμαρον καὶ λαπύτην παραπάσσουσι IX. 756. 1.

παραπέτασμα, velum. τοῖς ὀνόμασι παραπετάσμασι χρῆσθαι τῶν διανοημάτων VI. 149. pen.

παραπηγνύειν. οἱ νόμιμοι τῶν διδασκάλων ἐπιμελεῖς τὰς ὑποθήκας καὶ παραινέσεις παραπηγνύουσι τοῖς νέοις VI. 12. 8. τὰ πολυκαρπότατα τῶν φυτῶν ἐκλεγόμενοι παραπηγνύουσιν VIII. 538. 2.

παραπίπτειν. σκοπεῖν τι, ἐν ταῖς ζητήσεσι πανταχῆ παραπίπτον VI. 411. 4.

παραπλῆξ, perculſus, mentis impos VII. 392. 15.

παραπνεῖν. κρύφα διὰ τενῶν παραπνέοντες ἄνεμοι IX. 394. pen.

παραπολλύναι. ὑκὲν παραπόλλυμι τὸ ναῦλον, εἴγε πανταχῆ εἰμὶ VII. 729. 11. in med. παραπόλλυσθαι, ſimul perire VI. 828. 8. et perire ſimpliciter VIII. 101. 14. εἰ μὴ γίνονται μαθήσει βελτίονες ἄνθρωποι, παραπόλλυται ὁ μισθὸς τῶν παιδαγωγῶν VII. 729. antep.

παραπομπὴ γυναικεία IX. 451. 11.

παραποτάμιος ἀριστεύς, qui ad flumen ſtrenue ac fortiter ſe geſſit VII. 259. antep.

παραπρεσβεία, falſa, i. e. mala fide geſta et adminiſtrata, legatio IX. 343. vlt.

παραπταίειν, offendere, impingere. τοῖς ἑαυτῶν ἁμαρτήμασι καὶ κακοῖς πολλάκις παραπταίομεν ὑπ' ἀγνοίας VIII. 50. 10. ſed vid. not. 11. παρεπταικότος τῇ ἡγεμονικῇ IX. 600. 11.

παραριθμεῖν. τὰς λόγους παραριθμοῦντες καὶ παραμετροῦντες VI. 293. 5.

παράρρησις, vocabulum non recte vſurpatum X. 134. 2.

παραρτᾶν ὀβελίσκον, ἢ ξιφίδιον, ἐκ τῆς ὀροφῆς IX. 359. 2.

παράσημον, ſubſt. inſigne. τὰ τῇ πένθους παράσημα μεθέμενοι VI. 448. 11. τῆς νεὼς τὸ παράσημον VI. 616. 13.

παράσημος, adiect. adulterinus, reprobus. ἀνθρώποις ἀδοκίμοις καὶ παρασήμοις ἐγχειρίζειν τὰς παῖδας VI. 12. 12. ἀδικῶν τὴν φιλίαν, ὥσπερ νόμισμα παράσημον ὑπ' αὐτῆ γενομένην VI. 239. 7. ὐ τοῖς εἰς τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν ἐπιφθόνοις παράσημος IX. 273. antep. ſed vid. not. 76.

παρασιτεῖν τινι, paraſitum, ſeu adulatorem, alicuius eſſe VI. 824. 10.

παράσιτος βοιωτίᾳ θεῷ vocatur hedera VIII. 576. 1.

παρασιωπᾶν, reticere. παρασιωπήσας μέγα κατόρθωμα καὶ ἀοίδιμον IX. 417. antep. vid. etiam p. 448. antep.

παρασκευάζειν. ὁ Πλάτων τὺς παρασκευάζοντας ἐν τοῖς νέοις αἰσχύνην γέροντας, αὐτὺς ἀξιοῖ πρῶτον αἰσχύνεσθαι τὺς νέους VI. 262. 2. εἰ τὺς ὑπηκόους ὁ ἄρχων παρασκευάσειε φοβεῖσθαι μὴ αὐτὸν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῆ, eum optimum regem eſſe, Pittacus aſſeruit VI. 577. 10.

παρασκηνᾶν, habitare cum aliquo, metaph. de adulatore, idem ſtudium ac vitae genus, cum eo, cui adulatur, affectante VI. 189. 3.

παρασπασμὸς IX. 591. 13.

παρασπείρειν. τῆς ψυχῆς, ὥσπερ ἀλῶν, παρεσπαρμένης ὑπὲρ τῆ διαμένειν VIII. 730. 1.

παρασπονδεῖν, perfide cum aliquo agere, fidem ei datam violare VI. 734. 13. et 833. pen.

παρασάται, teſticuli IX. 585. 5.

παρασατικὸς. κέντρον παρασατικὸν ὁρμῆς ἐνθουσιώδους καὶ πρακτικῆς VI. 884. 9.

παρασυκοφαντεῖν VI. 270. 8. vid. not. 78.

παρασχηματίζειν. ὀνειδισμὸς ἐστι τῆς ἁμαρτίας παρεσχηματισμένος τὸ σκῶμμα. dictum Theophraſti VIII. 500. 5.

παράταξις, acies, pro proelio ipſo ponitur VI. 453. 9.

παρατείνειν. ταῖς ὀδύναις καὶ ταῖς τῆ σώματος αἰκίαις παρατεινόμενοι VI. 447. 11. μὴ μικρῶν ἕνεκα, μηδὲ φαύλων, τὸ σῶμα παρατείνοντες VI. 513. pen. παρατέτακεν (ſcil. τὸν βίον, ſeu τὴν ζωὴν) ἕως — vitam produxit, ſeu vixit, vsque ad — IX. 309. pen. et ita μέχρι

παρατέλευτος, ſcil. συλλαβὴ, penultima ſyllaba X. 810. 10.

παρατήρησις, obſeruatio inſidioſa, ſi quem, vel quam, forte in flagitio deprehendas, et copulatur cum ἐνέδρα VII. 79. 2.

παρατόλμως ἐν καινοτομίᾳ ἰατρὸς VIII. 625. 8.

παρατάξευσις, ſcil. τῶν ὀφθαλμῶν, de curioſa et praepoſtera omnium locorum et aedium inſpectione dictum VIII. 68. antep.

παρατραγῳδος λέξις VI. 21. antep.

παρατρέπειν, alio vertere, deflectere. παθῶν καὶ νοσημάτων πηγὰς λόγοις χρηστοῖς ἀφαιρῶν, ἢ παρατρέπων VI. 138. vlt. τὰ πεπαιδευμένα καλῶς τῶν ὑποζυγίων, ὐδ', ἂν ἀφῇ τὰς ἡνίας ὁ ἄρχων, ἐπιχειρεῖ παρατρέπεσθαι καὶ ἀπολείπειν τὴν ὁδὸν VI. 309. 6. παρατρέπειν ἐκ τῆ συνήθους καὶ ἐγκλίνειν τὴν φωνὴν VIII. 464. 4. vid. etiam pag. 465. 4.

παρατρέφειν. μάτην παρατρέφεσθαι VI. 44. antep. πολὺν χρόνον ἐν φιλοσοφίᾳ παρατρεφόμενος VI. 135. vlt. vid. etiam p. 523. 4. vbi eadem dictio recurrit.

παρατρέχειν. ἐν ὑπηρεσίαις καὶ διακονίαις πολλάκις ἰδεῖν ἐστι τὴν φιλίαν ὑπὸ τῆς κολακείας παρατρεχομένην VI. 183. 4. τί δυσχερὲς, ἐν τοῖς περιπάτοις τὰ κατὰ τῶν τοίχων γράμματα τῇ ὄψει παρατρέχειν, i. e. praeteruidere, negligere, non intueri VIII. 66. 16.

παρατρίβειν τὸν βίον βρόχῳ, laqueo vitam finire X. 739. 3.

παρατροπὴ, deflexio, aberratio, peccatum. τοῖς ἁμαρτανομένοις ἐφιστάνου

σάνοι χρὴ τὴν διάνοιαν, ὑφ' ὧν αἰτιῶν καὶ ὅθεν ἡ παρατροπὴ γέγονεν VI. 145. 7. φυγὰς ἑαυτοῖς μηχανώμενοι, καὶ παρατροπὰς τῶν ἀβλαβῶν VI. 644. 5. ἐκβολαὶ καὶ παρατροπαὶ τῆς ἱστορίας IX. 396. 5.

παρατυγχάνειν. μέχρι τῆς τῶν ἀνδρῶν ἡλικίας ὐδὲν ἐκ τῦ παρατυχόντος (ex tempore, sine meditatione praemissa) ἀξιῶ λέγειν VI. 20. vlt.

παραφαίνειν. ἡ Θεανὼ παρέφηνε τὴν χεῖρα περιβαλλομένη τὸ ἱμάτιον VI. 538. 5. δλκάδος Κορινθίας παραφανείσης εὐθὺς ἐπιβὰς VI. 613. 12. γεράνων παραφανεισῶν VIII. 28. 13.

παραφέρειν. ὁ πόλεμος χειμάῤῥῦ δίκην πάντα παραφέρων VI. 17. 13. — καταδέοντες τὴν κρίσιν, ὅπως μὴ παραφέρηται τῷ τέρποντι πρὸς τὸ βλάπτον VI. 53. 8. αἱ κραυγαὶ — συνεκπλήττει τὸν ἄπειρον ἀκροατὴν καὶ νέον, ὥσπερ ὑπὸ ῥεύματος παραφερόμενον VI. 149. 4.

παραφθέγγεσθαι. παραφθεγγόμενος ἀτρέμα (exili et submissa voce dicens) πρὸς τὰς συνήθεις, ὅτι — VI. 647. 10. vid. etiam Tom. X. 288. 7.

παραφθείρειν. παραφθαρεὶς τὴν φωνὴν ἐν ἐκκλησίᾳ, cum vox eum in concione deficeret IX. 371. 13.

παραφθορὰ, corruptio, corruptela X. 651. 4.

παραφορὰ. λῆθαι καὶ παραφοραὶ διανοίας VIII. 579. 7.

παράφορος, a sana mente remouens. ποιητικῆ πολὺ μὲν τὸ ἡδὺ καὶ τρόφιμον γέυ ψυχῆς ἔνεστιν, ὐκ ἔλαττον δὲ τὸ παρακτικὸν καὶ παράφορον VI. 52. 5.

παραφορτίζεσθαι. ταῦτα δὴ τῷ λόγῳ παρεφορτισάμην VI. 28. 7.

παραφρονεῖν, desipere, delirare. μειράκιον ἐκστατικὸν καὶ παραφρονῦν VI. 3. antep. εἰ ὕτω τὰς γυναῖκας ἀγριαίνειν καὶ παραφρονεῖν ὑπὸ μύρων συνέβαινε, — VI. 545. 10.

παραφροσύνη, delirium VI. 444. 14.

παραφύεσθαι, iuxta enasci. ὁ μανδραγόρας ταῖς ἀμπέλοις παραφυόμενος VI. 54. 7.

παραφυλάττειν, custodire, obseruare VI. 51. 5.

παραφυτεύειν, iuxta plantare VI. 343. 4.

παραφωνεῖν, effari, pronunciare VI. 696. 1.

παραχαράττειν. δεῖ κἀμὲ νόμισμα παραχόψαι καὶ παραχαράξαι τὸ βαρβαρικῆ ϑέσει κατεσκευασμένον Ἑλληνικῆ πολιτείᾳ VII. 312. antep.

παραχεῖν ϑάλασσαν τῷ οἴνῳ, aquam marinam vino affundere IX. 620. pen.

παραχύται, serui aquam haurientes ad lauandum VIII. 128. antep.

παραχωρεῖν. τὸ πλαττόμενον λόγῳ ῥᾷστα παραχωρεῖ καὶ τρέπεται πρὸς τὸ ἡδίον ἐκ τῦ λυποῦντος VI. 55. antep. παραχωρεῖν τῶν πόλεων, vrbes alteri concedere VI. 696. 6.

παραχωρητικὸς δόξης καὶ δυνάμεως VII. 893. 6.

παραψάλλειν τὴν νευρὰν VI. 503. antep.

παράψαυσις, attactus. τροχοὶ κεραμικοὶ ἄκρᾳ παραψαύσει χειρὸς δμαλῶς περιφερόμενοι VIII. 327. 1.

παραψήχειν, detergere VIII. 541. 10. sed vid. not. 87.

πάρδαλις, pardalis, panthera VI. 588. vlt. et 665. pen.

παρέγγραπτος. αἱ τίτθαι καὶ αἱ τροφοὶ τὴν εὔνοιαν ὑποβολιμαίαν καὶ παρέγγραπτον ἔχυσιν VI. 8. vlt.

παρεγγράφειν πράγματα καὶ δόγματα X. 302. 7.

παρεγγυᾶν. ὐκ ἄλλα δή πω, ταῦτα δ' αὐτὰ τὰς κακὰς εἰκός ἐστιν ἑαυτοῖς διακελευομένης καὶ παρεγγυῶντας ἐπιχειρεῖν τοῖς παρανομήμασιν VIII. 170. vlt. vid. etiam p. 906. 2.

παρεγκλίνειν, inflectere. ἡσυχῆ παρεγκλίνων τὸν τράχηλον VII. 323. 4. πιθανόν ἐστι, τὰς ἀτόμους ἐξολισθεῖν καὶ διαλυθῆναι καὶ παρεγκλῖναι, — VII. 565. 10. vid. etiam Tom. X. 20. 8.

παρέγκλισις, inflexio. κινεῖσθαι κατὰ παρέγκλισιν IX. 499. pen. vid. etiam p. 504. vlt.

παρεγκοπτειν VI. 493. pen.

πάρεδρος, assessor. κάκιστος ἀκροώμενος πάρεδρος καὶ σύμβουλος vocatur inuidia VI. 142. 13.

παρέζεσθαι, assidere IX. 450. 12.

παρεῖκειν. πειρατέον — τῆς φιλοσοφίας ἀντιλαμβάνεσθαι κατὰ τὸ παρεῖκον τῶν καιρῶν VI. 25. antep.

παρεισάγειν, introducere. ὐκ ἀχρήστως τῶν τοιύτων παρεισαγομένων VI. 373. 1. ξένα παρεισάγων δαιμόνια VII. 300. 10. εἰσάγειν τὸ νεωστὶ ἐν Ῥώμῃ παρεισηγμένον εἰς τὰ συμπόσια VIII. 840. 5.

παρεισγραφὴ, vitiosa et spuria inscriptio in tribum seu societatem aliquam. παρεισγραφῆς καὶ νοθείας δίκην φεύγειν IX. 30. 8.

παρεισδύεσθαι, clam irrepere. παρεισδυόμενα μοχθηρὰ, praua instituta, quae clam irrepserunt VI. 809. pen. φιλοπλουτίας καὶ πλεονεξίας παρεισδυομένης VI. 891. 12.

παρείσδυσις, aditus clandestinus. πᾶσαν τὴν σὴν ἀφῃρημένη παρεισδυσιν VII. 861. 7. τῇ παρεισδύσει τὴν ἀντιπαρήκοντος πελάγυς ἀνακόπτεσθαι IX. 556. 1.

παρεισέρχεσθαι, clam ingredi, ita vt nemo sentiat VIII. 353. 8. ὅπως ἄσρα καὶ ζῶα καὶ τύχη παρεισέλθῃ X. 20. 9.

παρεισπέμπειν, clam immittere IX. 46. 4.

παρεισρεῖν. οἱ παρεισρέοντες, peregrini, in vrbem aliquam clam intrantes VI. 886. 14. λόγων καὶ σοφιστῶν καὶ σωμυλίας παρεισρυείσης εἰς τὴν πόλιν VII. 264. 6. et 278. 5. verbis paululum immutatis.

παρεκβαίνειν. ἐξαλλάττων — τὴν ὄρεξιν — παρεκβαίνουσαν ἐν τῷ ποικίλῳ VIII. 627. 10. ἐν ταῖς ἁπλαῖς καὶ μονοτρόποις ἡδοναῖς ὐ παρεκβαίνει τὴν φύσιν ἡ ϑέλξις VIII. 628. 9. μὴ παρεκβαίνοντες τὺς ῥυθμὺς καὶ τὰ μέτρα τῆς διδομένης ἐξουσίας ὑπὸ τῶν κρατύντων IX. 241. vlt.

παρεκπίπτειν. τὴν γῆν εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη παρεκπεσεῖν Leucippus affirmauit IX. 547. 8.

παρεκτρέπειν. μισῶ δ', ὅσοι χρήζουσιν ἐκτείνειν βίον βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι παρεκτρέποντες ὀχετὸν, ὥστε μὴ ϑανεῖν. ex Euripide VI. 419. vlt. εἰς ἄπρακτα καὶ βαρβαρικὰ πένϑη παρεκτρέπεσθαι VI. 435. vlt.

παρεκφέρεσθαι πέρα τῦ μέτρυ, modum excedere in aliqua re, e. c. in lugendo VI. 388. 11.

παρέλκειν. ὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, ϑέλγε δὲ ϑυμὸν VI. 96. 11. τῆς παρατάξεως παρελκομένης X. 796. 10.

παρεμβαίνειν, in mare descendere ad natantes, eorum seruandorum causa VIII. 345. 9.

παρεμβάλλειν. οἱ εἰς ἄλλας ὑποϑέσεις ἐξάγοντες καὶ παρεμβάλλοντες ἐρωτήματα VI. 154. antep. πενίας καὶ

Proof Insert I. Hansen

καὶ ἀπειρίας καὶ δυσγενείας ἐξομολόγησιν τοῖς ἐγκωμίοις παρεμβάλλοντες VIII. 151. 9. ἔκαστον ἐκέλευε τῶν εἰσιόντων, ὅποι βούλεται, παρεμβάλλειν καὶ κατακλίνεσθαι VIII. 431. 5.

παρεμβολικὰ δεῖπνα VIII. 548. 3.

παρεμπίπτειν. βραχεῖα σοφῷ τύχη παρεμπίπτει, χαλκοτύπῳ τε καὶ οἰκοδόμῳ VI. 373. antep. — ὅπως ἐν τῇ καταπόσει τῆς τρυφῆς τὴν ἀρτηρίαν πιέζουσα (scil. ἡ ἐπιγλωττὶς) κωλύῃ παρεμπεσεῖν ὀτιοῦν εἰς τὸν πλεύμονα VIII. 789. antep.

παρεμποιεῖν μελέτην τῷ ζητεῖν τὰ μὴ προσήκοντα VIII. 67. 3.

παρέμπτωσις. ἐνστάσεις καὶ παρεμπτώσεις καὶ κοινότητας λαλῶν VI. 491. 6. vid. etiam Tom. IX. 735. 6.

παρεμφαίνειν. τὰ δίδυμα τὴν ὁμοιότητα μάλιστα παρεμφαίνει VI. 408. vlt. τοῦτο παρεμφαίνει ὁ ποιητὴς VIII. 439. 8.

παρενδιδόναι, concedere. τῶν βαρυτέρων ὑφίεσθαί τι καὶ παρενδιδόναι IX. 240. vlt.

παρενδύνειν. κόλαξ παρενδὺς θυραῖος VII. 871. 5.

παρενθήκη, additamentum VI. 576. 2.

παρενοχλεῖν, turbare VII. 117. 2.

παρένταξις, inſertio. τῶν μεσοτήτων παρεντάξεις X. 240. 10.

παρεντάττειν τὰς μεσότητας, inſuper apponere, inſerere X. 230. pen. et 239. pen.

παρεντείνειν. ταῖς ἑπτὰ χορδαῖς δύο παρεντεινάμενος VI. 312. 13. παρεντείνοντες τὴν φωνὴν VIII. 464. 9.

παρεντιθέναι, interponere. ἀλλήλων τινὰ παρεντιθεὶς μέσον VIII. 447. 1.

παρεξειρεσία, locus remigibus carens VII. 367. 11.

παρεξελαύνειν, praeternauigare VI. 53. 7.

παρέπεσθαι, ſequi, comitari VI. 181. 11. ἡ χάρις καὶ ἡ χρεία τῇ φιλίᾳ παρέπεται VI. 186. 8. — πρὶν εἴς τινα παροινίαν ἐκπεσεῖν τὴν τῷ μακρῷ γήρᾳ παρεπομένην VI. 456. 11.

παρεπιδείκνυσθαι, iactare, oſtentare. παρεπιδεικνύμενοι διαλεκτικὴν, ἢ μαθηματικὴν ἕξιν VI. 155. pen. ἔστι καὶ τοῦτο τρόπον τινὰ παρεπιδεικνυμένη VI. 157. 8. δεῖ σφόδρα φυλάττεσθαι καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων, τὸ μὴ παρεπιδείκνυσθαι, μηδὲ δημαγωγεῖν VI. 263. antep. παρεπιδεικνύμενος ἰατρικῶν ὀνομάτων καὶ γραμμάτων ἐμπειρίαν VI. 491. 7.

παρεπιδημεῖν, peregrinari alicubi VIII. 641. 4. et IX. 232. pen.

παρεπισκοπεῖν τὴν ἑαυτοῦ δίαιταν VI. 492. 5.

παρεπιστρέφεσθαι, ſe conuertere aliquo VIII. 69. 3.

παρεπιτρέχειν IX. 458. 8. ſed vid. not. 3.

παρεργασία, quaeſtus, lucrum X. 316. 2.

παρέργως, obiter. ταῦτα δεῖ τοῖς ἀναγινώσκουσιν ὑποδεικνύειν μὴ παρέργως VI. 110. 4. τοῦ Ξενοφῶντος ἀκηκοέναι μὴ παρέργως VI. 321. 6. μὴ παρέργως ἀκούειν τὰ φαῦλα καὶ κοινὰ VI. 491. 9. δεῖ τοὺς λόγους ἕκαστον, ὧν ἐλέγχει, καὶ τὰ γράμματα μὴ παρέργως διελθεῖν X. 469. 2.

παρέρχεσθαι. φόβον παρελθὼν τάχ' ἀπὸ καρδίας ἐρεῖ VI. 231. 3.

πάρεσις. τοῖς πλείοσιν εἰς πάρεσιν αἱ μέθαι τελευτῶσιν VIII. 588. 7.

παρευδοκιμεῖν, in certamine palmam obtinere VIII. 43. vlt.

παρεφάπτεσθαι, attingere VIII. 266. 15.

παρηγορεῖν τὰ πάθη VI. 593. 8.

παρηγόρημα. ταῦτα ἴσως πρὸς τοὺς παντάπασι χαλεποὺς καὶ βασκάνους ἀνάγκη τὰ φάρμακα καὶ τὰ παρηγορήματα μηχανᾶσθαι VIII. 147. 6.

παρηγορία, conſolatio. οἱ πολλοὶ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀτυχήμασι παρηγορίας οὐχ ὑπομένουσιν VI. 205. 9.

παρῆλιξ, ad ſenium vergens VI. 670. 13. et VIII. 477. 5.

παρημελημένως VIII. 342. antep.

παρθενική, i. e. παρθένος. ὁ βορέας διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος ὑὸ διάησιν. ex Heſiodo VII. 823. 10.

παρθενοκτονία, caedes virginum VII. 247. pen.

παρθενὼν, conclaue virginum VI. 123. 6. παρθενῶνες ἑκατόμπεδοι VII. 377. 7.

παριέναι (ab εἶμι), remittere, negligere. ὁ καιρὸς ἐν παντὶ μὲν παρεθεὶς μεγάλα βλάπτει, — VI. 251. 6. παρειμένος τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς παραλόγου συμφορᾶς VI. 386. antep. ψυχὴ μικρὰ χαλάσασα καὶ παρεῖναι (pro παρίεναι) μὴ βυλομένη πονοῦντι καὶ δεομένῳ τῷ σώματι VI. 520. 12.

παρίσθμια, tonſillae X. 179. 4.

παρισάναι. ἔχω δ' εἰκόνος παρασῆσαι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην VI. 23. 10. παρισάναι τινὶ δίκην τινὰ φεύγοντι, in iudicio cauſam alicuius agere VI. 234. 4. et ita ὑ παρέσην σοι δίκην ἔχοντι· παρισάμην γὰρ ἑτέρῳ φίλῳ VI. 359. 4. πρὸς ἀνθρώπους ἀποθρασύνεσθαι καὶ δ' ὀργὴν ἐνίοις παρέσῃ καὶ δ' ἀφροσύνην VI. 291. 2. Ὅμηρος Ὀδυσσεῖ πεποίηκε τὴν Ἀθηνᾶν ἐν πάντεσσι πόνοισι παρισαμένην VIII. 293. 3. ἡμῖν — ὅτως ἐννοεῖν περὶ τοῦ δαιμονίου παρίσατον VIII. 331. 2. εὐκρασία σώματος παρεσῶτος ἀνυπόπτως ἐπὶ πᾶσαν ἐνέργειαν VIII. 735. 3.

παρισορεῖν IX. 529. 2. vid. not. 50.

παροδεύειν, praeterire. γυμνάσια, οἷσιν ἐνετράφη, Δίρκης τε ὕδωρ παρώδευται VIII. 89. 2. ἡλίῳ τὸν λέοντα παροδεύοντος VIII. 664. 5. vid. etiam Tom. IX. 44. 13.

πάροδιοι θυρίδες VIII. 70. 6.

πάροδος, tranſitus. ἰατροὶ τὰ πικρὰ τῶν φαρμάκων τοῖς γλυκέσι χυμοῖς καταμιγνύντες τὴν τέρψιν ἐπὶ τὸ συμφέρον πάροδον εὗρον VI. 45. 9. ἡ πάροδον ἐπὶ τὰς πράξεις διδοῦσα πίστις IX. 268. 3.

πάροιθεν, antea VI. 584. 4.

παροικεῖν, habitare apud aliquem. ἂν χωλῷ παροικήσῃς, ὑποσκάζειν μαθήσῃ: prouerb. VI. 11. 6. vid. etiam Tom. IX. 320. 1.

παροιμιάζεσθαι, prouerbiis vti VI. 11. 5.

παροιμιακὴ θύρα VIII. 523. 4.

παροινεῖν, per ebrietatem iniquum aliquid perpetrare, aut loqui. πολλῶν μεθυσκομένων καὶ παροινούντων VI. 53. 12. τὸ συνακολασταίνειν καὶ παροινεῖν ὑ μεταδιδόασι ταῖς γαμεταῖς VI. 529. 16. παροινῶν καὶ ληρῶν πολλὰ VI. 671. 10. πάντα τὰ πράγματα λυμαινομένους καὶ παροινοῦντας ὁρῶντες IX. 46. 13. ἀμελούμενοι καὶ παροινούμενοι ὑπό τινος X. 345. 10.

παροίνημα, ludibrium VII. 381. 4.

παροινία, peccatum ex ebrietate commiſſum. — πρὶν εἴς τινα παροινίαν ἐκπεσεῖν τὴν τῷ μακρῷ γήρᾳ παρεπομένην VI. 456. 11. παροινίας καὶ ἀκολασίας καὶ ὕβρεως, αἰδούμενος

ἀιδούμενος αὐτὴν (vxorem puta), ἑτέρᾳ μεταδίδωσιν VI. 530. 1.

παρολισθαίνειν, praeterlabi. σφαλλόμενα καὶ παρολισθαίνοντα σπέρματα VIII. 801. 13. παραῤῥήσεις ἐκλέγων — συνέμιτεσύσας καὶ παρολισθύσας τῷ λοιπῷ τὲ λόγυ X. 134. 4.

παρολισθεῖν, *idem*, de eo dictum, si quid cibi in arteriam aſperam illabitur VIII. 789. vlt.

παρομαρτεῖν, comitari X. 665. 7.

παρονομάζειν τὴν τύχην τῇ ἀνδρίᾳ VII. 265. 4.

παροξυντικῶς, ad irritandum accommodate VI. 73. 7.

παρόπτεσθαι, praeteruidere, negligere. παροφθὲν IX. 222. 7.

παροράματα ἐν τοῖς καθήκυσιν, neglectiones officiorum VIII. 49. 2.

παροραᾶν, peruerſe videre, vt cum e. c. duos videaris cernere, cum reuera vnus tantum coram ſit X. 460. 1.

παρόρασις, neglectio, error VIII. 817. 13.

παρορατικοὶ τῆ συμφέροντος, qui id, quod vtile eſt, negligunt VIII. 858. 7.

παρορίζειν. τὴν θάλατταν ἐκ πυρὸς ἡγῆντων καὶ παρωρισμένην VII. 393. vlt. vid. not. 28.

παρορμᾶν, impellere, inſtigare. πρὸς τὰ καλὰ μαλακῶς καὶ ἀπροθύμως ἔχοντας ἐντεῖναι καὶ παρορμῆσαι VI. 274. 3. et παρορμᾶν πρὸς τὰ καλὰ verſ. vlt. vid. etiam Tom. VIII. 153. 3.

παρορμητικὸς, aptus ad impellendum, ſeu inſtigandum VII. 116. 13.

παροτρύνειν, incitare VIII. 153. 6.

παροχετεύεσθαι, deriuare. εἰς ἑτέρυς τὸ τῆς ἀρχῆς ὥσπερ ῥεύματος μεγάλυ ῥεῖθρον παροχετευσάμενος IX. 118. 15.

παροψὶς, patina. τὰς παροψίδας ἐν τῷ δειπνεῖν καταβάλλοντες VI. 197. 3.

παῤῥησιαστὴς, qui libertate in dicendo vtitur IX. 350. 7.

παρυφὴ, veſtimentum purpura praetextum VI. 889. 9.

πάῤῥασις, poët. pro παράφασις, alloquium VI. 52. 13.

παρωθεῖσθαι, abigere, depellere, reiicere. τὸ πενθεῖν παρωσάμενος VI. 453. 6. ἡμῖν ὕστ' ὄψον παρωσαμένοις μετεμέλησεν, — VI. 477. 3. ὄψον πονηρὸν ἔσι παρώσασθαι VI. 559. antep.

παρωνυχία, reduuia VI. 156. 4. et 6. 270. antep. et VII. 730. 8.

πάρωχρος, ſubpallidus VII. 437. 4.

πάσσειν, conſpergere. πάσσε (pro ἔπασσε) ἁλὸς θείοιο, ex Homero VIII. 727. 11.

πάσχειν εὖ, beneficia accipere VI. 543. 11. ἔπαθε πρὸς τὸ μειράκιον αὐτὴ, adoleſcentuli amore exarſit IX. 4. 6.

πάταγος, fragor, ſtrepitus. κτύπων τινῶν καὶ πατάγων καὶ ἤχων τῇ ἀκοῇ προσπεσόντων VI. 136. 10.

πατάσσειν, pulſare. Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν VI. 106. 10.

πατεῖν, conculcare. πατῆσαι τὸ φρόνημα καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως ἠθέλησε VII. 363. antep.

πάτος, calcatio. χρησάμενοι (ſcil. ὗες) πάτῳ καὶ ὀρυχῇ VIII. 663. 2.

πατραγαθία, virtus ſeu fortitudo patrum VI. 696. pen. et VIII. 115. 5.

πάτρη, poët. pro πάτρα, patria VI. 113. 11.

πατρικὸς, patris animum habens. τυραννικὸν δοξάζυσι (ſcil. ſuperſtitioſi) τὸ πατρικὸν VI. 639. 7. πατρικὸς φίλος, amicus, quo iam pater familiariter vſus eſt VI. 679. 12.

πατρικῶς, animo paterno VI. 446. 7.

πατριώτης θεὸς VIII. 668. pen.

πατρογένειος, epitheton Neptuni VIII. 914. 6.

πατρόθεν, a patre. τοῖς μητρόθεν, ἢ πατρόθεν, ἐκ εὖ γεγονόσιν ἀνεξάλειπτα παρακολυθεῖ τὰ τῆς δυσγενείας ὀνείδη παρὰ πάντα τὸν βίον VI. 1. antep. οἱ πολλοὶ ταύτην πατρόθεν ὀνομάζυσι Κλεοβυλίνην VI. 562. 7. vid. etiam T. VIII. 901. 12.

πατροκτονία, patricidium IX. 231. 13. in plur. πατροκτονίαι X. 342. 3.

πατροφόνος, patricida VI. 95. 4. et 266. 4.

πατρῷος, paternus. ὡς ἐν νοσήματι πατρῴῳ τῇ τυραννίδι κατειλημμένος VI. 558. 3.

πάτταλος, clauus, paxillus VI. 643. 11.

παῦλα τῶν πενθικῶν καὶ ματαίων ὀδυρμῶν VI. 387. 9. et ita τῆ πάντων ἀνιαρωτάτῃ πένθυς παῦλα VI. 462. 12.

παῦρος αἰὼν, exiguum vitae tempus VI. 406. vlt.

παυσίλυπος, nomen lapidis X. 752. 4.

παυσέον, faciendum eſt, vt deſinant VI. 461. 3.

παχνεῖν, conſtringere. — οὗ (ſcil. τὸν ἰὸν) ἡ πυκνότης συνέχυσα καὶ παχνῦσα, ποιεῖ ἐκφανῆ διὰ τὸ πλῆθος VII. 557. 8. παχνυμένυ τῷ πνεύματος VIII. 934. 9.

πάχος ὑγρῶν, craſſities humorum in corpore VI. 490. 9. μέτριον πάχος ἔχον νέφος IX. 68. 2.

παχυμερὴς, craſſis partibus conſtans. ἃ πρῶτον μὲν ἀπέρχεται μεγάλα καὶ παχυμερῆ VIII. 475. vlt. τὸ παχυμερὲς τῆς θαλάττης VIII. 480. 13. vid. etiam hanc vocem Tom. IX. 478. 8. et 616. pen.

παχύνειν τὸ ὕδωρ τέφρα καὶ λίθοις καὶ κονιορτῷ VIII. 480. 10. αἱ κρεωφαγίαι — τὰς ψυχὰς ὑπὸ πλησμονῆς καὶ κόρυ παχύνυσιν X. 140. 3.

παχὺς, craſſus. παχύτατος καὶ ἀμυσότατος dicitur aſinus VI. 572. 1. παχεῖς καὶ ἀναίσθητοι καὶ ἠλίθιοι Boeoti ab Atticis vocantur X. 140. 7.

παχυσκελὴς ἀλετρὶς X. 532. vlt.

πέδη, compes. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας VI. 363. 5. vid. etiam Tom. IX. 61. 2. vbi idem Euripidis locus citatur, ſed verbis paululum immutatis.

πεδήτης, compedibus vinctus. τοῖς πεδήταις ἐπελαφρύνει τὸν δεσμὸν ὁ ὕπνος VI. 631. 5. πεδήτης cur vocetur Andron in Samo VII. 211. 3. et 212. 15.

πεδιὰς καὶ μαλακὴ χώρα VI. 660. 3.

πεζεύειν διὰ χώρας τινὸς, itinere pedeſtri regionem aliquam transcurrere IX. 314. 3.

πεζὸς, pedes. παρὰ Λύδιον ἅρμα πεζὸς ἰχνεύων VI. 239. 12.

πειθαρχεῖν νόμοις, legibus obtemperare VI. 24. 11. πειθαρχεῖν τοῖς ἡγυμένοις IX. 252. 13.

πειθαρχία, obedientia erga principes et magiſtratus VI. 105. 7.

πειθαρχικοὶ πολῖται, ciues promti et parati ad magiſtratibus obediendum VI. 829. 4. et IX. 252. 6, vbi pro πολίτῃ eſt οἱ πολλοί.

πείθειν, perſuadere. τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τῶ λέγοντος, ὐ λόγος VI. 120. antep.

πειθήνιος, obediens. τὴν περὶ γλῶτταν ἐγκράτειαν ὑπήκοον τῷ λογισμῷ καὶ πειθήνιον ἔχειν VI. 335. vlt. πειθήνιος καὶ συνήθης ψυχὴ VIII. 340. 1.

πειθηνίως. τῇ διανομῇ τῶν πραγμάτων ἀνεγκλήτως καὶ πειθηνίως ἔπεσθαι VI. 389. 14.

πεινάλεον σῶμα eſt, ſi quis acri cibi capiendi deſiderio tenetur, *der einen ſtarken Appetit zum Eſſen hat* VI. 490. 4.

πεινητικὸς, *idem* VIII. 517. 12.

πειρᾶν. δυσπραξίᾳ ληφθεὶς ἐπῳδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ, ei, qui pariter multas calamitates expertus eſt VI. 188. vlt. πειρᾶν τινα διὰ χρημάτων, muneribus aliquem corrumpere ſtudere VIII. 308. 4.

πεῖσα. τῷ δ' αὖτ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα VIII. 15. 4.

πείσεα ποιήεντα VII. 636. vlt.

πεῖσμα, fiducia. μέγα ἐστὶ τὸ μετὰ πείσματος τεθαῤῥηκότως εἰπεῖν· — VI. 404. 8. πεῖσμα μόνιμον VII. 256. antep. 2) funis nauticus. κόψαντες τὰ πείσματα τῶν νεῶν IX. 423. 8.

πελάγιος, marinus. θεοὶ πελάγιοι VI. 614. 8. οἱ πελάγιοι vocantur, qui in mari natantes procul adhuc a litore abſunt VIII. 345. 7.

πελάζειν, appropinquare. πρὸς ἀλλήλας ὑπ' εὐμενείας θαμὰ πελάζουσαι ψυχαὶ VIII. 232. 13.

πελαργιδεύς, pullus ciconiae X. 123. pen.

πελαργὸς, ciconia VIII. 903. antep.

πελειὰς, columba VI. 596. 2.

πέλειν, verb. poët. eſſe. κακῶς δέ τέ οἱ πέλει αὐτῷ. ex Homero VI. 298. 5. ὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. pariter verſus Homeri VI. 399. 10.

πελιδνὸς, liuidus X. 795. 2.

πελώριοι γίγαντες, immanes gigantes VII. 347. 1.

πέμμα, bellaria. ὄψῳ καὶ πέμματι — χώραν φυλάττειν ἐν τῷ σώματι VI. 471. 6. ᾧτινι τὸ πέμμα καὶ τὸ τράγημα δεῖπνόν ἐστι καὶ σιτίον, ἧττον βλάπτεται VI. 474. 4.

πεμπάζειν, numerare VII. 523. pen. et in med. πεμπάζεσθαι VII. 472. 14. et 690. 10.

πεμπτὰς, numerus quinarius VII. 523. antep.

πενθεῖν. τράγος γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε VI. 323. 1.

πενθημιμερὴς τομὴ τῶν στίχων X. 811. 5. quae ſit, verſ. 7.

πενθητήριοι βόθροι, foueae, in quibus ſe occultabant mortuorum lugendorum cauſa VI. 430. 4.

πενθητικῶς φέρειν τὸν θάνατόν τινος, immodico luctu mortem alicuius proſequi VI. 431. 13.

πενθικὸς, lugubris. πενθικοὶ καὶ μάταιοι ὀδυρμοὶ VI. 387. 9. εὔθυμόν τε καὶ ἀπαρενόχλητον ταῖς πενθικαῖς λύπαις τὸν τῆς ζωῆς χρόνον διάγειν VI. 448. 10.

πένθιμα, τὰ, luctus inſignia VI. 436. 3.

πενταέτηρος, quinque annos habens X. 174. 1.

πενταετηρικὸς ἀγών, certamen quinquennale IX. 1. pen.

πενταετὶς, puella quinque annos nata IX. 356. 10.

πένταθλοι παῖδες, pueri quinquertio certantes VIII. 686. antep.

πεντὰς, numerus quinarius VII. 71. pen. et 72. 1. et 690. 13. 15. et pen.

πεντάσχημον σχῆμα στίχων X. 811. 24. et πεντάσχημοι στίχοι p. 812. 1.

πεντεκαιδεκαέτης, quindecim annos natus VI. 432. 1. et VIII. 350. 4.

πέντοζος, quinque ramos habens: ſic vocatur manus in quinque digitos deſinens VII. 390. 13.

πεπαίνειν, emollire, mitigare. χρόνος δ πάντα πεπαίνειν εἰωθὼς VI. 387. 5. ὁ σιδάρεος ἔκ τινος πεπαινόμενος VII. 339. pen. μέλας αὐταῖς (ſcil. ταῖς τῆς σελήνης αὐγαῖς) ὐ πεπαίνεται βότρυς VIII. 612. 9. et IX. 670. antep. vbi pro αὐταῖς eſt ᾧ, ſcil. τῷ θερμῷ τῆς σελήνης.

πέπειρος, maturus, mitis X. 798. vlt.

πέπερι, piper VIII. 925. vlt.

πεπυυμένος, prudens, ſapiens. χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπυυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ VI. 109. 11. μάλα πεπυυμένος ἐστὶ VI. 114. 3. et πρόσθεν πεπυυμένος ἐστὶ, verſ. 4. πεπυυμένοι γε θορύβῳ τῶν παθῶν VIII. 325. antep. vid. not. 33.

πεπτὰ βρώματα, cibi cocti VI. 481. 3.

πέπων, amicus. ἀλλά γε δεῦρό, πέπον, παρ' ἐμ' ἵσασο VI. 109. 5. vid. etiam p. 114. 7. 2) mitis, mollis. — ἂν μὴ ποιήσω πέπονα μασίγων ὅλον VI. 230. 7. 3) fructus quidam VIII. 925. pen.

περαίνειν, perficere. οὐκ ἄξιόν ἐστι θαυμάζειν, εἰ τὰ κάλλιστα περαίνεται θεοῦ γνώμῃ VI. 623. 8.

περατῦν, finibus circumſcribere. περατῶν τὴν ὕλην ἄπειρον οὖσαν dicitur deus VIII. 870. vlt.

πέρδιξ, perdix VIII. 902. 13.

περιάγειν, circumagere. ἐν βίῳ πολλοὶ καὶ ποικίλοι περισάσεις γινόμενοι πρὸς τὰς ἐναντίας περιάγουσι τοὺς ἀνθρώπους τύχας VI 391. 6. περιάγοντας ἐπὶ δεξιὰν VIII. 339. 9. οἱ κυβερνῆται — τὰ δ' ὀργάνοις ἑτέροις δι' ἑτέρων ἄπωθεν καθήμενοι περιάγουσι καὶ τρέφουσι IX. 236. 15. πάντα συλλήβδην ἀνατιθεὶς ἅμα καὶ περιάγων ὑπ' αὐθαδείας εἰς ἑαυτὸν IX. 251. 4.

περιαγωγή. ἐγκλίσεσι καὶ περιαγωγαῖς καὶ τραχύτησι τῆς πέτρας παραδιδὰς ἑαυτὸν VII. 288. 2. πεπνυμένοι θορύβῳ τῶν παθῶν, καὶ περιαγωγῇ τῶν χρειῶν VIII. 325. pen. — ὁρῶντας — ὑπὸ μικροῖς οἴαξι μεγάλων περιαγωγὰς ὁλκάδων VIII. 326. vlt. δεῖ τινος ἀμωσγέπως καμπῆς καὶ περιαγωγῆς IX. 259. 12.

περιαιρεῖν. ὅταν ὁ δαίμων καταβάλῃ καὶ περιέλῃ τὸν ὄγκον, — VI. 253. 6. περιελόμενος τὸν στέφανον VI. 451. 12.

περιαιρετὸς, qui tolli ſeu auferri poteſt. τὸν τῆς θεᾶς κόσμον — περιαιρετὸν ἐποίησεν IX. 292. 6.

περίακτος, verſatilis. μηχανὴ ἀπὸ σκηνῆς περίακτοι VII. 374. 1. ſed vid. not. 49.

περιαλγεῖν, graui dolore ſeu moerore affici. οἰδῶντι ἔοικε καὶ φλεγμαίνοντι σώματι τὸ περιαλγεῖν, καὶ περιχαρὲς καὶ περίλυπον τῆς ψυχῆς VII. 774. 5.

περιαμπέχειν. τὰ πάνυ βαθέως περιαμπέχεσθαι δοκοῦντα τῶν πολιτευομένων

τευομένων ἤδη καὶ βυλεύματα IX. 195. 8. χρησῶς γε τὴν ἀτοπίαν εὐφήμοις περιαμπέχεις ὀνόμασιν IX. 647. 16. ὁ εἰς τὴν ἄγνοιαν αὐτὸν ἐμβαλὼν, καὶ σκότος περιαμπεχόμενος X. 645. 9.

περιανθεῖν. λεπτὸν αὐτῷ (scil. τῷ ῥόδῳ) περιανθεῖ τὸ θερμὸν ἐπιπολῆς ἐξωθούμενον ὑπὸ τῆς ψυχρότητος VIII. 569. 2.

περιαντλεῖν. περιαντλῶν λόγους ἀνθρώπῳ λαλοῦντι μὲν πρὸς τοὺς ἐκ ἀκούοντας, μὴ ἀκούοντι δὲ τῶν λαλούντων VIII. 2. 5. τὰ ὦτα περιαντλεῖν ἔξωθεν, scil. inutilibus et futilibus sermonibus, de garrulis dictum VIII. 4. 14.

περιαπλᾶσθαι IX. 605. antep. sed vid. not. 75.

περιάπτειν, annectere. Ξενοκράτης τοῖς παισὶ μᾶλλον, ἢ τοῖς ἀθληταῖς, ἐκέλευε περιάπτειν ἀμφωτίδας VI. 137. 1. περιάπτειν τινὶ φορβειὰν καὶ αὐλούς VI. 208. 6. in med. περιάπτεσθαι. ἀμέθυσα, ἅ τινες ἐν τοῖς πόνοις περιάπτονται καὶ προλαμβάνουσι VI. 51. 10. πρὸς ὕπω πολυτελεῖς καὶ φλεγμαινούσας τραπέζας περιαψάμενοι VIII. 624. 6.

περίαπτον, amuletum, quod ad morbos depellendos a collo suspensum gestatur IX. 641. 7.

περιαρμόζειν, accommodare, adaptare VI. 187. 4.

περιαρῦν, circumarare IX. 265. 10.

περιαρτᾶν, appendere. αἱ γραῖες, καθάπερ παττάλῳ, ὅ τι ἂν τύχωσιν, αὐτῷ (scil. superstitioso) περιάπτουσι φέρουσαι καὶ περιαρτῶσι VI. 643. antep.

περίασις. τὴν φωνὴν ἐμμελείαις τισὶ καὶ μαλακότησι καὶ περιάσεσιν ἐφηδύνοντες VI. 149. vlt.

περιαυγής, circumcirca splendens. κάτοπτρα ἐπίπεδα καὶ κοῖλα καὶ περιαυγῆ VII. 591. vlt.

περιαυτολογία, laudatio sui, cum quis res a se gestas ac virtutem suam iactat, iisque gloriatur VI. 103. 13. 149. 1. 159. 7. VIII. 133. pen. et 135. 5.

περιβάλλειν. αὐτὸν ἐκπαγηνεύει (scil. adulator) καὶ περιβάλλεται τὸν κυνηγὸν VI. 191. 4. ὁ Πάτροκλος τὰ Ἀχιλλέως τὰ ὅπλα περιβαλλόμενος VI. 217. 9. ὥστε τὰς χεῖρας τῷ Πλάτωνι εὐθὺς περιβαλεῖν καὶ κατασπάζεσθαι VI. 248. 10. πολυθύρως αὐλὰς περιβαλόμενος VI. 376. 10. οἰκίας μεγάλας περιβάλλεσθαι, magnas aedes inhabitare VI. 378. vlt. et ita οἰκίαν περιβάλλεσθαι τοσαύτην p. 597. 7. et οἰκίας περιβεβλημένοι μεγάλας, καὶ ἀρχὰς καὶ δυνάμεις περιφανεῖς VIII. 592. vlt. αἰσχρόν ἐστιν, ἑτέρων παρόντων, ἀσπάζεσθαι καὶ φιλεῖν καὶ περιβάλλειν ἀλλήλους VI. 528. 3. τοῖς σφόδρα πυρέττουσιν, ἐάν τε ἓν ἱμάτιον, ἐάν τε πολλὰ περίβεβλημένοι τυγχάνωσιν, ταὐτὸ κακὸν καὶ παραπλήσιον VIII. 207. antep. πρόσχημα καὶ δόξαν ἀρετῆς περιβαλλόμενοι VIII. 243. 1. ψυχρὰν καὶ βαρεῖαν ἐν χρείᾳ περιβαλὼν ὑπ' αἰσχύνης ἀνάγκην IX. 61. 3. δικτύῳ περιβαλὼν τὸν ἄνδρα, ῥωμαλέον ὄντα καὶ μέγαν, ἀπέκτεινε IX. 405. 14.

περιβιβρώσκειν (circumcirca arrodere) τὰς πλεκτάνας αὐτῆ ὥρᾳ χειμῶνος dicitur polypus X. 374. vlt.

περιβλαστάνειν, circumquaque progerminare. ὀφλημάτων ῥίζαι κύκλῳ νεμόμεναι καὶ περιβλαστάνουσαι IX. 296. 2.

περίβλεπτος, conspicuus, insignis. ζηλωτὸς καὶ περίβλεπτος πᾶσι τοῖς συνήθεσιν αὐτῷ VI. 455. vlt. ὡς δὴ περίβλεπτος ἐκ τούτου καὶ ὀνόματος ἔτι μᾶλλον, ἢ νῦν, γενόμενος X. 100. 14. vid. etiam hanc vocem p. 796. 14.

περιβόητος, insignis, inclytus, egregius, eximius. χρῆσθαι τοῖς περιβοήτοις καὶ σπανίοις, cibis lautioribus et raris vti VI. 475. 1. θαυμασὰ καὶ περιβόητοι γυναῖκες VI. 551. 4. τὴν σοφὴν καὶ περιβόητον ἀγνοεῖς Εὔμητιν VI. 562. 6. καλὰ καὶ περιβόητα τολμήματα VII. 45. 9. τὸ τέλος εἰς ὑδὲν ἥκει περιβοήτου κατορθώματος IX. 423. 4.

περίβολη, amictus. λύσαντες τὴν κατασχηματίζουσαν αὐτὺς περιβολὴν VI. 135. 3. vbi metaph. de vita honesta et bene morata dicitur; sed proprie de vestimento, seu pallio, dicitur Tom. eod. 527. 10.

περιγενητικὸς, idoneus ad vincendum. εἱμαρμένη ἀνίκητος καὶ ἀνεκβίαστος καὶ περιγενητικὴ ἁπάντων X. 360. 3.

περιγίνεσθαι, obuenire, oriri. ἀγαθὰ ἐκ φιλοσοφίας περιγινόμενα VI. 24. vlt. 2) vincere, obtinere. ἐὰν δύνωνται φιλοτιμούμενοι περιγενέσθαι, διαμάχονται πρὸς τὸν λογον VI. 140. antep. ὁ τρίτος — τραπηγήματι περιεγένετο τῶν δύο VII. 231. 9.

περιγράφειν. περιγράψω τὰς ὑποθήκας, finem praeceptis imponam VI. 47. 1. τραγῳδίαν αὐτῆ (Dionysii) διορθῶσαι κελευσθεὶς (Philoxenus) εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὅλην μέχρι τῆς κορωνίδος αὐτὴν περιέγραψεν, totam deleuit VII. 320. 8. περιγράφων ἑαυτὸν, ὡς κέντρῳ καὶ διαστήματι γεωμετρικῷ, ταῖς περὶ τὸ σῶμα χρείαις IX. 107. 16. et ita κέντρῳ καὶ διαστήματι περιγραφόμενα πρὸς τὴν χρείαν p. 271. 11. διὰ λύπης ὑπερβολὴν βρόχῳ τὸν βίον περιέγραψε, resti vitam finiuit X. 746. 7.

περιδαίειν. ἐὰν νομὸν Κρῆτας περιδαίων VIII. 378. 1. sed vid. not. 30.

περιδεής, timidus. μικρὸς ἡ τύχη καὶ περιδεεῖς ποιεῖ καὶ ταπεινόφρονας VII. 329. 1.

περιδέραιον παιδικὸν, bulla, qualis puerorum Romanorum collis appendi mos erat VII. 121. 9.

περιδέδρομα ἵππων VI. 548. 5.

περιδεῶς. ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς συμπνέων τῇ διαθέσει καὶ τῇ διατυπώσει τῶν γινομένων γραφικῆς ἐναργείας VII. 367. pen. περιδεῶς ἔχειν πρός τι VII. 860. 13.

περιδινεῖν, circumagere. τὸν ὦμον ἐκπεσὼν ἐξ ἕδρας βαρὺς περιεδίνησα VII. 295. 2. πῶς τέλειος, εἴπερ ἔξωθέν τι αὐτῆ περιδινεῖσθαι δύναται; IX. 484. 7.

περιδίνησις ἡ κύκλῳ, circumrotatio, agitatio in circulum IX. 652. 14.

περίδραξις σφοδρὰ ὕδατος VII. 539. antep. τῆς γεράνου σοφὸν ἡ τῆς λίθου περίδραξις X. 75. pen. ἡ τῷ χρόνῳ νόησις αὐτοῖς, οἷον ὕδατος περίδραξις, ἄσῳ μᾶλλον πιέζεται διαῤῥέοντος. καὶ διολισθαίνοντος X. 453. vlt.

περιδρομὴ. ταῦτα ἐκ περιδρομῆς (nisi ἐκ παραδρομῆς potius leg. est, vt cod. Vulc. exhibet) μαθεῖν δεῖ, ὥσπερεὶ γεύματος ἕνεκεν VI. 23. 8. ἀποκναίοντες ἑαυτὺς ἀγρυπνίαις καὶ πλάναις καὶ περιδρομαῖς εἰς ὑδὲν χρηστὸν, ὑδ' ἀσεῖον VI. 514. 1.

περίδρομος. πλαῖον ἐν περιδρόμῳ σαλεῦον VIII. 917. 6.

περιεῖναι, ſuperiorem eſſe, obtinere. τὸ τοῖς λογισμοῖς περιεῖναι τῶν ἡδονῶν, σοφῶν ἐστι VI. 25. 3. καθάπερ ἄλλῳ τινὶ φαρμάκῳ, καὶ τῷ παῤῥησιάζεσθαι μὴ τυχόντι καιροῦ, τὸ λυπεῖν ἀχρήτως καὶ ταράττειν περίεστι, adeſt VI. 242. vlr.

περιεκτικὸς, in ſe continens. ἀπὸ τοῦ περιεκτικωτάτου πάντων (i. e. mundo) ἐνησάμενος IX. 510. pen.

περιέλευσις, circuitio. ὥσεις τινὰς καὶ περιελεύσεις ὑποτιθέμενοι IX. 628. 7.

περιελίττειν, circumuoluere. ἀσπὶς τῇ κεφαλῇ περιελιχθεῖσα VIII. 100. 2.

περιελκειν. περιέλκων φιλοσόφων IX. 109. 1. vid. not. 15.

περιεπειν, colere, aſſectari. φανερῶς ὑποσαίει (ſcil. adulator veros amicos) καὶ περιέπει καὶ τέθηπεν, ὡς ἀμείνονας VI. 240. 4. ὁ ἐχθρὸς ἀναλαμβάνων καὶ περιέπων τὸ βασκανον καὶ κακόηθες VI. 343. 7. νῦν οἶομαι περιέπειν αὐτὴν τὸν ἄνδρα καὶ φιλοφρονεῖσθαι VI. 563. antep. δελφῖνες ᾤφθησαν, οἱ μὲν ἀθρόοι — ἄλλοι δ' ἐξόπισθεν, οἷον περιέποντες VI. 612. 10. τυράννους ἀσπάζονται, περιέπουσι VI. 651. pen. εὖ περιεῖπε τὸν γέροντα VII. 195. 1. περιέποντες τὰ ζῶα ὡς θεὺς VII. 492. pen. ἡ μέλιττα — πᾶσαν ὕλην, ᾗ τι μελιτῶδες ἐγκέκραται, περιέπει καὶ διώκει VIII. 679. 2.

περιεργάζεσθαι δεικτικήν (vel potius δεκτικήν) τινα τροφῆς εὐαρμοστίαν VIII. 741. 4.

περιεργία. ἰατρῶ σάρκα τέμνοντος, — ὀχλησικὴν καὶ παράβολον καὶ περιτρέχουσαν ὑγρότητα καὶ περιεργίαν ἀπεῖναι δεῖ τῆς χειρός VI. 249. 1. τὰς ἐμέτους ποιητέον ἄνευ φαρμακείας καὶ περιεργίας VI. 510. 4. μὴ νόμιζε περιεργίας ἀφέξεσθαι τὴν γυναῖκα καὶ πολυτελείας, ἂν ὁρᾷς σὲ — VI. 548. 1. τῇ ἀδολεσχίᾳ καὶ ἡ περιεργία κακὸν ὐκ ἔλαττον πρόσεστι VIII. 23. 11. τοῦτο ἔστω δίχα πάσης περιεργίας καὶ δεισιδαιμονίας VIII. 399. pen.

περίεργος. ζωγράφημα περίεργον ἀνειδέσι φαρμάκοις καὶ κεκλασμέναις σολίσι καὶ ῥυτίσι καὶ γωνίαις ἐναργείας φαντασίαν ἐπαγόμενον VI. 235. 1. περίεργοι θρησκεῖαι VI. 530. vlr.

περιέργως, curioſe VI. 491. 6.

περιέρχεσθαι, accedere VI. 566. 2. ſi vera eſt lectio: vid. not. 48. περιήρχετο γῆν τε καὶ θάλατταν X. 800. 1. vbi conſuetam circumambulandi ſignificationem habet.

περιεσκεμμένως, circumſpecte, caute VIII. 450. pen. ſed vid. not. 17.

περιέχειν, continere, amplecti, ἡδονῆς πάσης περιέχεσθαι, καὶ πάντως, ἀλόγιστόν ἐστι VI. 603. 8. ὁ πολιτικὸς καὶ περιέξεται αὐτῶν ἀκούειν IX. 113. 3. ſed vid. not. 31. τὴν πολιτείαν αὐτῷ περιέχων IX. 323. vlr. locus ſuſpectus: vid. not. 75. — Θούριον μὲν ὑπὸ τῶν ἄλλων νομιζόμενον, αὐτὸν δὲ Ἀλικαρνασσέων περιεχόμενον IX. 444. 2.

περιζεῖν, ferueре. χρυσὸς περιζέων VIII. 243. 12.

περίζωμα, praecinctorium, ſubligaculum. οἱ λόγοι σου περιζώματος ὄζουσιν VI. 693. 7. vid. not. 91.

περιηγητὴς, interpres ſacrorum, qui aliquem in templis circumducit, eique ſacra commonſtrat, et, quid quidque ſit, exponit VII. 552. vlr. 558. 4. et VIII. 687. pen.

περιηγητικὸς. τὴν κοινὴν καὶ περιηγητικὴν δόξαν εἰς τὸ μέσον προῆγον VII. 516. pen. περιηγητικὰ βιβλία VIII. 890. 8.

περιηχεῖν, circumſonare. θόρυβός τις — τὴν οἰκίαν περιήχησεν VIII. 874. 9.

περιθεῖν. ἡδονὴ σκότους δεομένη καὶ τῶν τοίχων περιθεόντων VIII. 816. vlr. vid. etiam T. IX. 631. 2. vbi proprie eſt *circumcurrere*.

περίθερμος, admodum calidus. — εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ λύκου περίθερμον ὕτω καὶ πυρώδες, ὥστε — VIII. 544. 2. περίθερμον καὶ πυρώδες ὁ σὺς IX. 629. 15.

περίθλασις, contuſio, colliſio. τομῆς ἠνέσχου τῆς θηλῆς περίθλασιν λαβούσης VIII. 405. 2.

περιθραύειν, defringere. τὰ γεώδη περιθραύεται καὶ ἀποπίπτει VIII. 476. 3.

περιθύεσθαι. περιθυόμενος οἶκοι κάθηται περιματτόμενος VI. 643. 10.

περιίπτασθαι, circumuolare. τὰ περιϊπτάμενα τῶν ἀλόγων ζώων κατεσθίει X. 709. 2.

περιϊστάναι. ὀρθῷ τινι λογισμῷ περιστάντες καὶ καταδέοντες τὴν κρίσιν VI. 53. 7.

περικαθάπτειν IX. 568. 12. vid. not. 39. et in med. περικαθάπτεσθαι νεβρίδας VII. 439. 8.

περικαλειν τὰ ζυγὰ τοῦ σώματος VII. 408. pen. ὡς εἶδε περικαιόμενον τὸ βρέφος VII. 409. 2.

περικαλινδησις, circumuolutatio IX. 637. 2.

περικαλλὴς, admodum pulcher. ἥλιον ἐν οὐρανῷ περικαλλὲς εἴδωλον ἑαυτοῦ καὶ σελήνην ὁ θεὸς ἐνίδρυσε IX. 122. 9.

περικαλύπτειν, occultare. ἐκεῖνος (ſcil. adulator) ἐξαπατᾷ τοὺς (vel potius ἐξαπατᾷ τε: vid. not. 68.) καὶ περικαλύπτεται ταῖς ὁμοιότησιν VI. 188. 4. μεθ' ἡμέραν — ἡ κακία — δυσωπεῖται καὶ περικαλύπτει τὰ πάθη VI. 382. 10.

περικαρφισμὸς τῶν ἀλεκτορίδων VIII. 799. 2. vid. not. 58.

περικαταλαμβάνεσθαι X. 456. 4.

περικατάληπτος, comprehenſus, ita vt effugere nequeas X. 717. 3. 722. 2. et 738. vlr.

περίκαυσις, aeſtus, ardor IX. 553. 3.

περικεῖσθαι. ταῦτα ἔξεστι περικειμένην προῖκα καὶ κοσμουμένην αὐτοῖς, ἐνδόξως ἅμα βιῶν καὶ μακαρίως VI. 551. 4. τρόπον τινὰ μάτην τὸ σῶμα περικείσεται τῇ ψυχῇ VI. 604. 8. Πυθαγόρας ἀνάγκην ἔφη περικεῖσθαι τῷ κόσμῳ IX. 506. 3.

περικλᾶσθαι, confringi. ψυχὴ περικλώμενον διὰ σκληρότητα VIII. 244. 3.

περίκλασις σώματος VI. 165. 6.

περικλεὲς γράμμα X. 501. pen.

περίκλυστος χοιράς, ſcopulus, qui circumcirca a mari alluitur VI. 618. antep.

περικνίζειν VI. 35. 5. vid. not. 14.

περικολύειν. ἔνιοι τῶν λαβόντων εὐγενεῖς, ἢ πλουσίας γυναῖκας, οὐχ ἑαυτοὺς ποιοῦσι βελτίους, ἀλλ' ἐκείνας περικολύουσιν VI. 526. 10.

περίκομμα καὶ εἴδωλον τοῦ καλοῦ IX. 66. vlr.

περικοπὴ τῶν τριχῶν VI. 152. 10.

περικόπτειν, praeſcindere. τὰ τῶν πατέρων ἐφόδια τοῦ γήρως περικέκοφε καὶ σεσύληκε VI. 44. 4. τὴν ῥῖνα καὶ τὰ ὦτα περικόψας VI. 660. 16.

περικρατεῖν, imperium obtinere. ὁ πλεῖστος περιχυθεὶς καὶ περικρατήσας VIII. 89. 7.

περίκυκλος. οἰκέται περικύκλῳ δραμόντες IX. 25. 2. sed vid. not. 86.

περιλαμβάνειν, comprehendere. πρὸς τὸ μαθεῖν καὶ περιλαβεῖν τῇ διανοίᾳ τὸ χρησίμως λεγόμενον ὄντες VI. 173. 5. περιλαμβάνειν καὶ καταφιλεῖν τινα VI. 675. 2.

περιλάμπεσθαι, circumcirca ſplendere VIII. 233. 13.

περίληπτος, qui comprehendi poteſt. ὅτ' ἐπιδερκτὰ τάδ' ἀνδράσιν, ὅτ' ἐπακτὰ, ὅτε νόῳ περίληπτα. locus Empedoclis VI. 61. 11. et περιληπτὸς, cum accentu in vltima ſyllaba IX. 479. 9. vbi τὰ σχήματα τῶν ἀτόμων dicuntur eſſe περιληπτά.

περιμάκτρια γραῦς VI. 633. 1.

περιμανὴς ἐξ ἔρωτος ἐπιθυμία VI. 157. 15. ζῆλος περιμανὴς φιλοσοφίας VI. 191. vlt. πάσαις ἐξαίφνης ἐπιθυμία θανάτου καὶ πρὸς ἀγχόνην ὁρμὴ περιμανὴς ἐνέπιπτε VII. 22. pen. σφοδρὰ καὶ περιμανὴ καὶ οἰστρώδη κινήματα τῶν ἐπιθυμιῶν VII. 755. 6.

περιμανῶς σπαργᾶν καὶ σφαδάζειν πρὸς δόξαν X. 524. 12.

περιμάττειν. περιθυόμενος οἶκοι κάθητο περιματτόμενος VI. 643. 11.

περιμάχητος, concertatione dignus, eximius. κάλλος περιμάχητον μέν, ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον VI. 16. vlt. φιλοπλουτία καὶ φιληδονία περιμάχητος, vehemens VIII. 201. 1. ταῖς δοῦσιν ἣν περιμάχητος (ſcil. Lais, famoſa illa meretrix) θαλάσσαις IX. 76. 1.

περιμελαίνεσθαι, colore nigro circumdatum eſſe VII. 452. 9.

περινεῖν, circumcirca aggerare, ſeu coaceruare. ὕλην περινῆσαι ξύλων VII. 7. 1. πῦρ οἱ Κυκλώνειοι περιένησαν, domum flammis cinxerunt VIII. 304. 10.

περινοεῖν περὶ τὴν κύησιν καὶ σωτηρίαν τῆ ἀποτεχθέντος VII. 921. pen. ſed vid. nott. 8. et 9.

περινόησις VIII. 28. 7.

περινοεῖν (circuire, ſcil. animo, circumſpicere, in animo verſare) τὰ τεκτόνων καὶ λιθοξόων ἔργα VI. 589. 2.

περιοδεύειν, circuire. ὁ ἐχθρὸς λαβὴν ζητῶν πανταχόθεν περιοδεύει τὸν βίον VI. 324. 7. περιωδευκὼς ἐν τοῖς πρότερος ἐν ἐπιτομῇ τὸν περὶ τῶν οὐρανίων λόγον IX. 536. 1. περιωδευμένων τῶν τῆ κόσμῳ μερῶν IX. 555. 1.

περιοδικὸς, qui certis et ſtatutis periodis, ſeu conuerſionibus, abſoluitur. ἔστι καὶ περιοδικὸς σελήνης, ſcil. ἀριθμὸς, numerus dierum, quibus luna curſum ſuum abſolvit X. 226. vlt. περιοδικὸν μέτρον, genus carminis heroici X. 809. 5.

περιοδικῶς ἀνατέλλεσθαι dicuntur ſtellae, quae certis ac definitis temporum reuolutionibus in conſpectum prodeunt IX. 538. 4.

περιοικεῖν, circumcirca inhabitare. τῆς γῆς τὰ κάτω περιοικοῦντες: de antipodibus dictum IX. 449. 7.

περιοικοδομεῖν εἰρκτὰς VII. 942. 4.

περίοικοι VII. 364. 1. qui fuerint, vid. not. 15.

περιολισθαίνειν. ὑγρὸν ἔτι καὶ περιολισθαίνοντες ἁρμοὶ, lubricae adhuc iuncturae, tribuuntur naui recens compactae VII. 274. 15.

πολλὰς

πολλὰς ψυχὰς ὁ ᾅδης ἀφαρπάζει περιολισθαινούσας VIII. 336. 12. λανθάνει περιολισθαίνοντα τῶν πυκνοτέρους ἐχόντων πόρους IX. 628. 11.

περιοπτέον, praeteruidendum, negligendum, contemnendum eſt VIII. 97. 1.

περιορᾶν, praeteruidere, non curare. τὰς φίλας καὶ αὐτὸς εἰώθει μὴ περιορᾶν ἁμαρτάνοντας VI. 269. 9. τὰς χεῖρας μὴ περιορᾶν ψυχομένας VI. 467. 5. 2) circumſpicere, intueri VI. 572. 8. ſi genuina eſt lectio: vid. not. 74.

περιορίζειν τὰ τείχη, moenium terminos conſtituere VII. 97. 15. περιορίζων καὶ διαιρῶν ἕκαστα γεωμετρικῶς VIII. 871. 14.

περιουσία χρημάτων ἄφθονος, larga rerum copia et abundantia VI. 393. 6.

περιοχὴ τῶν ὅλων, omnium rerum complexus, i. e. mundus IX. 511. 2.

περιπαθεῖν, graui moerore corripi VI. 643. 2.

περιπαθὴς. χραυγὰς περιπαθεῖς (magnum animi motum indicantes) καὶ σπαραγματώδεις εὐλαβητέον VI. 494. pen.

περιπείρειν, transfigere, transfodere. πολλοῖς περιπεπαρμένος δόραsι VII. 216. 10. et ita πολλοῖς περιπαρεὶς δόρασιν p. 220. 16.

περιπέτεια, repentinum periculum. τύχη ὀξὺν ἐπιφέρουσα καὶ δεινὸν ἀνελπίστ περιπετείας ἀγῶνα VIII. 355. 14.

περιπέτεσθαι τῇ κίονι, columnam circumuolare VII. 408. vlt.

περιστηγνύναι τῷ σώματι χιτῶνα ἰλύος X. 28. 11.

περιπίπτειν ὀργῇ VI. 110. 2. — ὅπως μὴ ἄκων τῷ πάθει περιπεσεῖται VI. 111. 2. τῇ γε πλείστῃ περιπτύσσιν ἀσαφείᾳ καὶ ἀγνοίᾳ δι' αὐτὸς VI. 172. 5. αἰσχρὸν ἐστι κολακείᾳ περιπεσεῖν, διώκοντα τὸ πρὸς χάριν VI. 244. 5. πῶς ἂν ἡ κλίνη ταῦτα θεραπεύσειεν, οἷς ἐπὶ τῆς κλίνης περιέπεσον; VI. 542. pen. ὀργῆς καιρῷ καὶ διαβολῇ περιπεσὼν ἀδίκως VI. 618. 8. περιπεσὼν ἀδοξίαις πρὸς ὄχλον, ἢ διαβολαῖς πρὸς ἡγεμόνα VI. 642. 4.

περιπλανὴς, oberrans, circumvagans X. 167. 4.

περιπλάνησις, oberratio. δεῖ τὰς ἐπὶ πᾶν θέαμα καὶ πᾶν ἄκουσμα τῆ πολυπράγμονος ἐκδρομὰς καὶ περιπλανήσεις ἀφαιρεῖν VIII. 67. 10.

περιπλάττειν. περιαιρόσοι καὶ περιπλάσαι ζητῶν, οἷς ἂν ἐπιχειρῇ διὰ μιμήσεως VI. 187. 4. τὰ σεσηπὸς κάρφη περιπορφύρουσι (ſcil. hirundines) δίκην θεμελίων, εἶτα περιπλάττουσι τὰ κυφότερα X. 28. 15.

περιπλέκειν, implicare. φιλίαι ἑταιρῆσαι καὶ περιπλεκομένη ἑτοιμότερον τῶν δεομένων VI. 229. vlt. ἀεὶ μὴ τὸν εὐχερῶς περιπλεκόμενον ποιεῖσθαι συνήθη καλὸν, ἀλλὰ τοῖς ἀξίοις σπουδῆς καὶ ὠφελίμοις αὐτὸς περιπλέκεσθαι δοκιμάζοντας VI. 355. 8 — pen. περιπλακεὶς (ſcil. τῇ παρθένῳ in mare demergendae) δμῆ συγκαθῆκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν VI. 621. pen. ἀδολέσχῃ συνήντηκας ἐπιλαμβανομένῳ καὶ περιπλεκομένῳ VIII. 103. 12.

περιπλευμονικὰ πάθη, malae affectiones pulmonis VIII. 795. 13.

περίπλεως δεινῶν τινων ῥευμάτων καὶ πνεύματος ὁμοῦ καὶ πυρὸς συμπεφυρμένου καὶ νεκρῶν τάρταρος: ita vocantur inteſtina humana VI. 605. 11.

περίπλοκη, amplexus. δυὸς περιπλοκὰς τῷ γεννήσαντι καὶ τῇ γυναικὶ

Τιμοθέᾳ VII. 221. 11. ἡ κακία τοῖς ἐξεργαζομένοις αὐτῆς πάθεσι — πολλὰς πρὸς ἄλληλα συναφὰς καὶ περιπλοκὰς ἐνδίδωσι VIII. 123. 5. περιπλοκῆς δεῖται (scil. hedera) καὶ στηρίγματος VIII. 574. 2. περιπλοκήν τινα καὶ δυσκολίαν ἔχουσι παιδιαὶ VIII. 679. antep.

περιπλύνειν, circumcirca abluere VI. 255. 1.

περιποιεῖν, acquirere. διὰ καρτερίαν ἔπαινον καὶ δόξαν ἀγαθὴν περιποιησάμενοι VI. 41. 9. δόξας ἐπιεικῶς καὶ δυνάμεις ἡ ἀρετὴ περιποιεῖ VI. 86. 8. ὑδὲν ἐκ τῶ πένθους ὄφελος περιποιησάμενοι VI. 447. 6. πολλὰ τοῖς χρωμένοις ἀγαθὰ περιποιεῖν IX. 53. 11.

περιπολάζειν ἄνω, sursum se efferre VIII. 320. 4. sed vid. not. 12.

περιπολεῖν, circumuehi. τὸν ἥλιον ἐν ἅρμασι λέγουσι περιπολεῖν VI. 588. 1. ψυχαὶ μακρὰς τινας χρόνων περιόδους, νῦν μὲν ἐν γῇ, νῦν δ' ἐν ἀέρι, περιπολῶσαι X. 554. 15.

περιπόρφυρος χλαμύς, chlamys purpura praetexta IX. 250. 1.

περιποτᾶν, circumuolare, de odoribus, qui in omnes regiones circumcirca disperguntur IX. 632. 13.

περιπροχεῖν. ἔρος ἐνὶ τήθεσσι περιπροχυθεὶς X. 425. 13.

περιπτύσσειν, amplecti. τὸ πῦρ ἀναφθὲν αἰφνιδίως προσδραμόντα καὶ περιπτύξαντα κατέκαυσε καὶ συναπώλεσεν VI. 362. vlt. vid. hoc verbum etiam Tom. VIII. 537. 2.

περίπτωσις, casus fortuitus. τῶν μεγάλων καὶ τελείων ἄλογος τριβὴ καὶ περίπτωσίς ἐστιν; VII. 730. pen. νήτων ὅτε πεῖρα καὶ (vel potius ὅτε) περίπτωσις γέγονεν αὐτοῖς IX. 635 2.

περιπτωτικὸν, τὸ, procliuitas ad lapsum VII. 656. 1.

περιῤῥαίνειν, circumcirca conspergere, seu illinere X. 721. 6.

περιῤῥαπίζειν, caedere. τῇ ὑρᾷ περιῤῥαπίζων τὸ ἐδωδιμον X. 67 2.

περιῤῥεῖν. εἰς ἄλλον ἐξ ἄλλυ τύπον, ὥσπερ τὸ μεταιρόμενον ὕδωρ, περιῤῥέων ἀεὶ VI. 190. 8.

περίῤῥοια, refluxus X. 636. 8.

περισαλπίζειν, tubas circa aliquem inflare. ὁ λόγος θαυμαστὸς, ὁ δὲ λέγων ὐ περισεσάλπικεν VI. 726. 13. vid. etiam p. 825. 13. vbi idem dictum recurrit, sed aliquantulum immutatum et auctum.

περισβεννύνω. τῇ βαφῇ τῦ σιδήρυ περισβεννύμενον τὸ αἷμα καὶ διαχεόμενον X. 147. 5.

περισθενὴς, admodum validus. σῶμα μὲν πάντων ἔπεται θανάτῳ περισθενεῖ. ex Pindaro VI. 458. 6.

περισκελὴς, durus, aridus. σιτία περισκελῆ καὶ γλίσχρα VIII. 751. antep.

περισκελὴς, genus mundi muliebris, quibus crura ornabant VI. 538. 4.

περισκιάζεσθαι, obumbrari, vmbra obtegi X. 642. 4.

περισπᾶν, retrahere, it. detrahere. πάλιν ἐπέτρεψε καὶ περιέσπασε πρὸς τὸ καλὸν ἡμᾶς VI. 75. 1. θορυβεῖν καὶ περισπᾶν τὴν διάνοιαν VI. 143. 9. οἱ φίλοι πολλάκις φθονῦσί τε καὶ ζηλοτυπῦσι καὶ περισπῶσιν VI. 361. pen. τὴν εὔνοιάν τινος μὴ περισπᾶν, μηδ' ἐλαττῦν VI. 540. 15. ὑδενὸς περισπῶντος, ὐδ' ἀπάγοντος VI. 610. 12. μή μι διάβαλλε τὴν ἀρετὴν, μηδὲ ἀφαιρῦ περισπῶσα τὴν δόξαν. ficta Alexandri M. ad Fortunam oratio VII. 294. 4. περισπάσας τὸ διάδημα VIII.

VIII. 24. 7. ὑφ' ἡδονῆς καὶ θαύματος ἐνθυσιῶντες καὶ περισπῶντες IX. 67. 6. sed vid. not. 70. τὰς λόγυς — ὀξέιας, μή τινας περισπάσωσιν ἀπὸ τῆς καταλήψεως X. 290. pen.

περισπασμὸς καὶ μεθόλκη τῆς πολυπραγμοσύνης VIII. 55. 13. αὐτὰς τὰς οἰκονομίας καὶ φροντίδας καὶ περισπασμὺς (occupationes, negotia) δυσχεραίνων IX. 305. 12. πρὸς τὐναντίον ἐξάγειν πολλὺς, περισπασμὺς καὶ πιθανότητας X. 303. 1.

περισσὸς, vel ττὸς. ἥκει αὐτῷ περὶ πραγμάτων ἰδίων, ὡς δὴ φρονήσει περιττοτέρᾳ, συμβυλευσόμενος VI. 212. 14. περιττῷ, ἀφ' ὧν λέγεις, τινὶ καὶ ὐκ ἰδιώτῃ προσέοικεν VIII. 286. 10.

περισσῶς, admodum, valde. σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς. ex Pindaro VI. 443. 3.

περίσασις. πολλοὶ καὶ ποικίλοι περισάσεις ἐν βίῳ γινόμεναι πρὸς τὰς ἐναντίας περιάγυσι τὺς ἀνθρώπυς τύχας VI. 391. 5. vid. etiam p. 519. 13.

περισατικὰ πράγματα καὶ καιροὶ, casus fortuiti VI. 647. 4.

περισέγειν, circumtegere, continere. τὸ ψυχρὸν ἐγκατέχεται περισεγόμενον τῷ ἱματίῳ VIII. 761. 4.

περισείχειν, circumagi. τροχῦ περισείχοντος, ἄλλοθ' ἡ 'τέρα ἄψις ὑπερθε γίγνετ', ἄλλοθ' ἡ 'τέρα VI. 393. pen.

περισέλλειν, obtegere, velare. τὸν Ἕκτορα λύσας καὶ περισείλας αὐτὸς (scil. Achilles) ἐπὶ τὴν ἀπήνην τίθησιν VI. 110. 11. συμβαίνει τοῖς φιλοτίμοις καὶ θρασέσιν ἀεὶ περισέλλειν καὶ ἀποκρύπτειν συνοικοῦσαν τὴν ἀμαθίαν VI. 173. 2. τὰ ἐντὸς αἴσχη τῆς ψυχῆς, — ὥσπερ ἕλκη, περισέλλων καὶ ἀποκρύπτων VI. 306. 4. ἣν ὁ ἄνθρωπος ἀναδίδωσιν ἐξ ἑαυτῦ θερμότητα, ταύτην ἡ ἐσθὴς τῷ σώματι προσπεσῦσα συνέχει καὶ περισέλλει VI. 378. 7. εἰς ὑδὲν ἔχων καταδῦναι καὶ ἀποκρύψασθαι καὶ περισεῖλαι τὴν μοχθηρίαν VIII. 235. 13. ἱστὰς καὶ κρατύνων τῷ ψύχειν καὶ περισέλλειν φερομένην τὴν ἕξιν VIII. 587. 2. vid. not. 29. περισέλλειν καὶ κατέχειν τὸ θερμὸν VIII. 760. 9.

περισερεὼν, nomen herbae VIII. 425. 4.

περισίλβειν, circumcirca fulgere. περισίλβει τὸ λιπαρὸν αὐτῇ, scil. τῇ δαδὶ τῆς πεύκης καὶ ἄλλων τοιύτων δένδρων VIII. 536. 11. τί τῶν ἐκπωμάτων ἕκαστον ἐκτέτριπται καὶ διέσμηκται πανταχόθεν, ὥστε λάμπειν καὶ περισίλβειν; VIII. 769. 5.

περίσυλον, atrium columnis fultum VIII. 316. 13.

περισύφειν τὸ δάκρυον VIII. 617. 9.

περισφίγγειν, circumquaque constringere. ἐκ τῆς γῆς ἄγαν περισφιγγομένης τῇ ῥύμῃ τῆς περιφορᾶς ἀναβλύσαι τὸ ὕδωρ Empedocles statuit IX. 514. 8. ὁ ὄφις τοῖς κόλποις περισφίγξας αὐτὸν ἀνεῖλεν X. 713. pen.

περισχισμὸς τῦ σπέρματος IX. 589. 8.

περισχοίνισμα, locus septo inclusus IX. 367. 8.

περισώζειν, seruare. ὐδὲν ἄλλο περισώσας, ἢ τὰ ὅπλα καὶ τὺς ἄνδρας VII. 213. 1.

περισωρεύειν χιόνα πολλὴν ἀγγείῳ τινὶ VIII. 753. pen.

περιταφρεύειν τὸ στρατόπεδον, fossis castra cingere VI. 724. 2.

περιτειχίζειν, muro includere.

καθῆσθαι

καθῆσθαι περιτειχιζόμενον ὑπὸ τῶν πολεμίων VI. 645. 5.

περιτέλλεσθαι, oriri, de ſirio dictum VIII. 787. vlt.

περιτήκεσθαι, liquefieri. χιὼν περιτήκεται περὶ τὸν κιττὸν ὑπὸ θερμότητος VIII. 570. 4. vid. etiam pag. 574. 5. vbi ſuperius dictum refutatur.

περιτιθέναι σκιὰν τοῖς χρησίμως λεγομένοις VI. 130. vlt. ἡ φιλοσοφία μόνη τὸν ἀνδρεῖον καὶ τέλειον ὡς ἀληθῶς ἐκ λόγου τοῖς νέοις περιτίθησι κόσμον VI. 136. 5. τὰ τῆς ἀρετῆς ὀνόματα τῇ κακίᾳ περιθέντες VI. 206. 8. τί Νέρωνι — προσωπεῖα καὶ κοθορνοὺς περιέθηκεν; VI. 208. 8. ἴσως σαθμῷ πᾶσιν ἡ κακία περιθεμένη VI. 277. vlt. ὅσα σεμνότητος, εὐταξίας, αἰδοῦς ἐμφασιν περιτίθησιν VI. 535. pen. καλόν τι τῇ Ῥώμῃ καὶ ζηλωτὸν ὁ ἐνεστὼς λόγος ἄξιωμα περιτίθησιν VII. 255. 12. περιτιθέναι τῇ πόλει κόσμον IX. 254. 6.

περίτρανος, perſpicuus. Ἑλληνικὰ καὶ περίτρανα λαλεῖν VI. 11. 2.

περιτρέχειν, circumuagari. ἰατρὸν σάρκα τέμνοντος, — ὀρχηστικὴν καὶ παράβολον καὶ περιτρέχουσαν ὑγρότητα καὶ περιεργίαν ἀπεῖναι δεῖ τῆς χειρὸς VI. 248. vlt.

περίττωμα, redundantia VI. 484. 2. vbi cum πλῆθος copulatur. μηδὲν ὑπολιπεῖν δεῖ περιττώματος πλῆθος ἐν τῷ σώματι VI. 492. 13. ὑπέραντλα σκάφη, φορτίων ἐκβολῆς, ἢ περιττωμάτων, δεόμενα VI. 509. 5.

περιττωματικὴ ὑγρότης VI. 494. 6. τὸ ἄπεπτον τῆς αἵματος καὶ περιττωματικὸν VIII. 583. 3.

περιττῶς, eximie. κοσμηθεὶς περιττῶς καὶ σεμνῶς ἀπὸ μηδενὸς VI. 550. 12.

περίττωσις, redundantia, quod ſuperfluum eſt VI. 509. 8.

περιτυγχάνειν σκότῳ πολλῷ, magna caligine circumfundi VIII. 332. 7.

περιτυμπανίζειν, tympanorum ſonitu aures alicuius obſtrepere. τὰς τίγρεις φασὶ περιτυμπανιζομένας ἐκμαίνεσθαι παντάπασι, καὶ διασπᾶν ἑαυτὰς VI. 546. 6. vti etiam p. 638. 11. cum parua quadam mutatione.

περιϋβρίζειν, contumelioſe aliquem tractare. θῆλυς μὴ περιϋβρίζειν δεῖ VI. 24. 13. ἤρετο τὸν Ἀμμώνιον, εἰ διαλεκτικῇ πορρήσιας μέτεσιν ὕτω περιϋβρισμένη VII. 519. 2. περιϋβρίζουσι καὶ χλευάζουσιν X. 434. 4.

περιφάνεια, dignitas, ſplendor. πράγματα ἔχοντα ὄγκον τινὰ καὶ περιφάνειαν VII. 331. 11. — ὅπως ἐκλιπόντος ἀργυρίου καὶ μαραινομένης λάβῃ περιφάνειαν ὁ χαλκὸς VIII. 681. 1. vid. not. 27. pag. 680.

περιφανὴς, conſpicuus, ſplendidus. τὴν σελήνην, ὅταν ἀποσῇ τῆς ἡλίου, περιφανῆ καὶ λαμπρὰν ὁρῶμεν VI. 526. 13. περιβεβλημένοι — ἀρχὰς καὶ δυνάμεις περιφανεῖς VIII. 193. 1.

περιφανῶς ἄγειν θυσίαν καὶ πανήγυριν περὶ τόπον τινὰ VI. 619. 3. λαβὼν (ſcil. τὸν φθεῖρα) περιφανῶς ἐναντίον πάντων ἀπέκτεινε VI. 784. 7.

περιφέγγεια ἡλιακὴ, ſplendor ſolis, radios in omnes regiones circumcirca ſpargentis IX. 543. 13.

περιφέρεια IX. 554. 16.

περιφέρειν, circumferre. ἀτάκτως καὶ ἀορίστως περιφερομένη αἰτία VI. 84. 14. τὴν φωνὴν ἐμμελείαις τισὶ καὶ μαλακότησι καὶ περιάσεσιν ἐφηδύνοντες ἐκβακχεύουσι καὶ περιφέρουσι τοὺς ἀκροωμένους VI. 150. 1. ſed vid. not. 65. διηγεῖσθαί τι καὶ περιφέρειν πανταχόσε VI. 301. 2. ἡ ἀθεότης — εἰς ἀπάθειάν τινα δοκεῖ τῇ ἀπιστίᾳ τοῦ θείου περιφέρειν VI. 629. 8.

περιφλέγειν, circumcirca amburere. ὁ δ' ὑπὸ πολλῆς διὰ τέφρας, ἀλλὰ πυρκαϊᾶς τινος βασιλικῆς πορευόμενος καὶ περιφλεγόμενος VII. 938. vlt. τόποι ἔμπυροι καὶ περιφλέγοντες VIII. 570. 8. ſi genuina eſt lectio: vid. not. 63. ἔστι τοσοῦτον (ſcil. τοῦ αἵματος) ταῖς γυναιξὶν, ὥστ' αὐτὰς καταπιμπράναι καὶ περιφλέγειν, εἰ μὴ πολλὰ καὶ ταχεῖα συμβαίνοιεν καθάρσεις VIII. 581. 4.

περιφλεγὴς, admodum ardens. δίψος περιφλεγέστατον VIII. 795. 13.

περιφόρως. ἀθλίως καὶ περιφόρως ζῆν τὸν πάντα χρόνον X. 486. 6. ἐπισφαλῶς ἐν τῷ βίῳ διάγειν καὶ περιφόβως X. 543. 1.

περιφοίτησις, circumambulatio VIII. 340. vlt.

περίφορος, agilis VI. 179. antep.

περιφράττειν, ſepto circumdare VIII. 642. 2. ταῖς λοπάσι περιφράττειν VIII. 648. 4.

περιφρονεῖν, contemnere VI. 266. 8.

περιφρόνησις τοῦ ἄρχοντος VI. 93. vlt.

περιφῦναι, circa aliquid enaſci VII. 407. 9.

περιφωτίζεσθαι, circumcirca illuſtrari IX. 752. 9.

περιχάρεια, gaudium. παιδικαὶ περιχάρειαι καὶ ὀλοφύρσεις ἐνυπνίων οἰκτρῶν καὶ ἀλλοκότων VI. 311. 3. αἱ σφοδραὶ περιχάρειαι τῆς ψυχῆς VIII. 464. 10. vid. etiam pag. 465. antep.

περιχαρὴς, nimium laetus. ἐν ταῖς εὐπραγίαις μὴ περιχαρεῖς ὑπάρχειν δεῖ VI. 24. 15.

περιχεῖν, circumfundere. ἐν ποιητικῇ λέξει καὶ μυθεύμασι περικεχυμένοις πολλὰ διαφεύγει τὸν νέον ὠφέλιμα καὶ χρήσιμα VI. 101. pen.

περιχωρεῖν, perambages redire. — ἵνα μὴ δόξῃ διὰ τοῦ πατρὸς εἰς τὴν γυναῖκα περιχωρεῖν τὸ δῶρον VII. 78. 12.

περιψοφεῖν, circumſonare. χαλκωμάτων πατάγῳ περιψοφεῖσθαι VII. 80. 16.

περιψόφησις VIII. 171. pen.

περίψυκτοι καὶ νοτεροὶ τόποι VIII. 574. 8.

περίψυξις, refrigeratio. ὁ σίδηρος πυκνοῦται τῇ περιψύξει καὶ δέχεται τὴν σύμωσιν VI. 271. 13. ἡ τῶν ἄκρων (extremorum corporis partium, vt digitorum) περίψυξις VI. 467. 7. καὶ διὰ κόπους πυρέττουσιν ἄνθρωποι, καὶ δι' ἐγκαύσεις καὶ διὰ περιψύξεις VI. 483. 7.

περιψύχειν, refrigerare VIII. 754. 1. 6. et antep. et 757. 10.

περιωδευμένως, fuſe, copioſe VIII. 127. 8.

περιωδυνίαι, graues et acerbi dolores VI. 631. 7.

περιωθεῖν, contrudere X. 178. 8.

περκάζειν, nigreſcere. ὄμφαξ περκάζων, vua matureſcere incipiens VIII. 571. vlt.

περσέα, nomen plantae Aegyptiacae VII. 488. 5.

πέρυσι, anno ſuperiore VI. 591. 12.

πεταυρισμὸς

πεταυρισμὸς τῆς τύχης, illuſio fortunae VII. 940. 3.

πετεηνοὶ οἰωνοὶ X. 19. 13.

πετραῖος, in ſaxis exſiſtens. τῶν ῥυτῶν ὑδάτων τὰ πετραῖα καὶ ὀρεινὰ ψυχρότατα IX. 756. vlt.

πετρίδιον. τῶν πετριδίων ἀντιλαμβανόμενος IX. 626. 9. ἐπιμένειν ἀραρότως τοῖς πετριδίοις dicuntur echini marini X. 74. 13.

πέτρος, lapis. πρὸς σάθμην πέτρον τίθεσθαι, μή τι πρὸς πέτρῳ σάθμην VI. 281. 1.

πέττειν ἑαυτῷ τὰ σιτία, ſibimet ipſum cibos coquere VI. 598. pen.

πεττεύειν, teſſeris ludere VIII. 194. 5.

πέττιον, luſus teſſerarum. παίξας πέττια πρὸς τὴν σελήνην VII. 401. antep.

πεύθεσθαι, verb. poët. audire. ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' (ion. et poët. pro πεύθοιντο) οἱ ἄλλοι VI. 262. 9.

πεῦσις, interrogatio. εἶναι δεῖ τὰς πεύσεις ἐπιεικεῖς, καὶ μὴ γλίσχρας VIII. 426. antep.

πευστικὴ δύναμις, vis, i. e. ſignificatio, interrogandi VII. 518. 4.

πεφυλαγμένως ἅπτεσθαι σιτίῳ τινὸς, caute cibo aliquo veſci VI. 499. 7. ἐγκρατῶς καὶ πεφυλαγμένως ἔχειν πρός τι VIII. 16. vlt.

πέψις de maturatione vlceris dicitur VI. 387. 4. 2) concoctio ciborum VI. 498. 4. et 5.

πηγαῖα ὕδατα, aqua fontana IX. 612. 7. et vlt.

πήγανον, ruta, vnde dicatur VIII. 565. 3. vid. etiam p. 726. 3. et Tom. X. 764. antep. 779. 7. et 784. antep.

πηγὴ Μίδου: ſic olim dictus eſt Marſyas fluuius X. 747. 7. et 748. 4.

πηγύνναι, figere. τί Νέρωνι τραγικὴν ἐπήξατο σκηνήν; VI. 208. 7. ὁ Ἀντιφάνης ἔλεγε παίζων, ἓν τινι πόλει τὰς φωνὰς εὐθὺς λεγομένας πήγνυσθαι διὰ ψύχος VI. 293. 9.

πηδάλιον, gubernaculum VI. 120. vlt. τὸ πηδάλιον ὑπὲρ καπνῆ κείμενον VI. 599. vlt. αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνῆ καταθεῖο, verſus Heſiodi VIII. 90. 13.

πηδᾶν, ſalire. τῆ κινδυνεύοντος ἡ καρδία πηδᾷ μόνον VI. 106. 12.

πήδημα, ſaltus. αἱ κραυγαὶ καὶ οἱ θόρυβοι καὶ τὰ πηδήματα τῶν παρόντων συνεκπλήττει τὸν ἄπειρον ἀκροατὴν καὶ νέον VI. 149. 2. καρδίαν ἴσχεσθαι πηδήματος ἐν φόβοις VI. 309. vlt. πηδήματα καρδίας καὶ σφυγμὸς ἀφαιρεῖν VII. 856. 1.

πήδησις, idem. πηδήσεις καρδίας VII. 771. 7. ὑποτροπαὶ τῶν παθῶν, σφυγμὸς ἔχουσαι καὶ πήδησιν VIII. 237. 2.

πηκτὶς, inſtrumentum quoddam muſicum VII. 741. vlt.

πηλαμὺς, nomen piſcis X. 77. vlt.

πήλινος, luteus. πήλινα τεγάσματα VI. 588. 9. ὑ κατὰ γαῖαν πήλινον καὶ ἄγριον παρεχομένοις τὸ ἄλογον VIII. 339. 5. vid. not. 86.

πηλὸς, lutum. ἔστι χαλεπώτατον αὐτῶν τὸ ἔργον, οἷς ἂν εἰς ὄνυχα ὁ πηλὸς ἀφίκηται VI. 319. pen.

πήλωσις, adſperſio coeni VI. 633. 4.

πῆμα, exitium, et malum quodcunque. ἓν παρ' ἐσθλὸν σύνδυο πήματα δαίνυται βροτοί. dictum Pindari VI. 407. 3. θεὸς δέ σοι πῆμ' ὐδὲν, ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ VI. 444. 13.

πηρὸς,

πηρὸς, altero oculo captus VI. 37. 7.

πήρωσθαι, mutilari. πηρωθεὶς τὸ σκέλος VI. 813. pen. vid. etiam p. 814. 1. λόγον ἔχει, τῆ ἀτελῆς φύσει πρότερον εἶναι τὸ τέλειον, ὡς τῆ πεπηρωμένη τὸ ὁλόκληρον VIII. 523. 7.

πήρωσις, coecitas, et quidem alterius oculi VI. 36. vlt. et ita plene dicitur πήρωσις ὀφθαλμῶν VIII. 507. 1. 2) πήρωσις ἀκοῆς, priuatio auditus VI. 638. 13. 3) mutilatio quaecunque VII. 338. 14.

πήσσειν, vel πήττειν, conſtringere, glacie obducere. τὸ ὕδωρ κολλητικόν ἐστι καὶ σχετικὸν, τῇ ὑγρότητι συνέχον καὶ πῆττον IX. 749. antep. ἐκεῖνος (ſcil. Thermodon fluuius) καὶ θέρει πήσσεται X. 765. vlt.

πιαίνειν, pinguefacere, ſaginare. ὐδὲν ὕτω πιαίνει τὸν ἵππον, ὡς βασιλέως ὀφθαλμὸς VI. 31. 7. ἀεὶ ὑφορμεῖ (ſcil. adulator) τινι πάθει, καὶ τοῦτο πιαίνει VI. 227. 3. ἡ ψυχὴ — πλανᾶται περὶ τἀλλότρια, βόσκουσα καὶ πιαίνουσα τὸ κακόηθες VIII. 52. 12.

πιδακώδης σὰρξ, caro ſcaturiginum plena: ſic vocatur mamma lacte repleta VII. 929. 12.

πιέζειν, premere. βέλτιον, — ἐκεῖνα μᾶλλον πιέζειν (vrgere, iis immorari), οἷς ἅμα τὸ χρήσιμον καὶ πιθανόν ἐστιν VI. 112. pen. οἱ πολλοὶ — λογισμῶν δέοντα πιεζόντων ἔξωθεν αὐτὸς ὑπὸ τῆς τύχης φυσωμένους καὶ σαλευομένους VI. 253. 4. νηθετούμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει. dictum Euripidis VI. 261. pen. ἄσκησις τὰ φαντάσματα καὶ τὰ κινήματα μέχρι τῶν ὕπνων πιέζουσα VI. 310. 5. ταρτάρῳ πυθμένα πιέζεις ἀφανὲς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις. ex Pindaro VI. 394. 9. ἐντείνεσθαι καὶ πιέζεσθαι σφόδρα τοῖς πόνοις VI. 515. 10.

πιεζεῖν, idem. πιεζοῦντες οἶκοι τὰς ἐπιθυμίας καὶ κατισχναίνοντες VI. 478. 1. πιεζοῦμεν σφόδρα τὰς ἁμαρτίας VI. 481. 11.

πίειρα φύσις tribuitur arboribus quibusdam VIII. 536. 8.

πιθάκνη, dolium IX. 503. vlt.

πίθος, idem. δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς ὄδει VI. 85. 4. et 399. antep.

πικραίνεσθαι, amarum eſſe X. 608. 3.

πικρία πρὸς οἰκέτας, exacerbatio aduerſus ſeruos VI. 196. 1.

πικρὸς, acerbus, iratus. πῶς ὗτος χρηστὸς, ὃς οὐδὲ τοῖς πονηροῖς πικρός ἐστι. dictum Lycurgi in Charilaum VI. 204. 6.

πικρῶς, rigide, nimis accurate VIII. 619. 4.

πιλεῖν, cogere, conſtringere. γῆ πεπιλημένη ὑπὸ κρύους VIII. 758. 3.

πίλησις, condenſatio VIII. 876. 6.

πιμελὴ, pinguedo VIII. 582. pen.

πιμελώδης, pinguis. ἧκιστα οἱ νέοι καὶ γυμνασικοὶ πιμελώδεις VIII. 583. 1.

πίνα, genus conchae X. 78. 8. et 11.

πινακίδες χαλκαῖ, patinae aeneae VI. 173. 10.

πινάκωσις, contignatio VIII. 614. 5.

πινοθήρας, nomen animalculi, cancro ſimilis X. 78. 4. et 7.

πίνος, ſordes, ſqualor VII. 553. 6. et IX. 265. 14.

πισύτροφα

πισότροφα φυτά, plantae picem ferentes VIII. 570. vlt.
πίσσα, pix VIII. 536. 8.
πισσίτης οἶνος VIII. 690. 3.
πιστὸς, fidus, certus. φάσωμεν πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετάν. dictum Bacchylidis VI. 130. 2.
πίττα, pix IX. 749. 7.
πιτυΐνος στέφανος, corona pinea VIII. 695. 7.
πιτυώδη χωρία, regiones pinis abundantes VIII. 689. 5.
πλάγιος, obliquus. μὴ παντὶ λόγῳ πλάγιον ὥσπερ πνεύματι παραδιδὺς ἑαυτὸν VI. 101. 5. τῦτο μάλιστα τοῖς κόλαξιν εὐλήπτυς καὶ πλαγίυς παράδιδωσιν VI. 243. 3.
πλαγίως, oblique IX. 399. 6.
πλαδαρὸς, flaccidus. πλαδαρὰν καὶ τρομώδη καὶ σαθρὰν ποιεῖν τὴν σάρκα VIII. 749. pen.
πλάζεσθαι, errare, vagari IX. 302. 7.
πλακῦς, placenta. πλακῦντι καταλείπειν χώραν VI. 471. 3. et VIII. 825. 11. vti etiam VI. 680. 3. nisi quod ibi pro καταλείπειν est ἀπολείπειν. Σάμιος πλακῦς VI. 474. vlt.
πλάνης ἀστὴρ, planeta IX. 520. 5. et 524. 2.
πλανήτης, idem VI. 284. 8.
πλανητὸς, errans, vagabundus. εἰς κινήσεις καὶ κύκλυς σχιζόμενον ὑπεναντίυς καὶ πλανητὰς VII. 738. 1. ἀπεχθάνεσθαι τοῖς ἀναρμόστοις καὶ πλανητοῖς πάθεσι VIII. 176. 8. μαντεῖον πάντη πλανητὸν ἐπὶ τὰς ἀνθρώπυς ἐνυπνίοις καὶ εἰδώλοις VIII. 240. 3. μερισὸν καὶ πλανητὸν X. 271. 6.
πλάνος, aestuatio animi IX. 57. 4. vid. not. 18.
πλάσις, formatio VII. 737. 11.
πλασματώδης, fictus, fabulosus.
πλασματῶδες καὶ ἀλλόκοτον VIII. 750. 3.
πλάσσειν, illinere, inungere. τηρεῖν τὰ πλασσόμενα μέρη καὶ ψηλαφώμενα τῦ σώματος VI. 493. vlt. vid. not. 83.
πλάσιγξ, lanx, trutina. τῇδε κἀκεῖσε κλίνων ὡς ἐπὶ πλάσιγγος πρὸς ἑτέρου ῥέψαι δύναμαι VI. 38. 2. παρασήσας ταῖς πλάσιγξι τῦ Διὸς, ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἡὼ VI. 59. 5. τὴν Ῥώμην ἀντίῤῥοπον χρυσῷ κεκλιμένην ἀπὸ ζυγῦ καὶ τῆς πλάσιγγος καθεῖλεν VII. 265. antep.
πλάτανος, platanus arbor. κίμων ἐκόσμησε τὴν ἀγορὰν πλατάνων φυτείαις καὶ περιπάτοις IX. 258. 8.
πλατανώδης IX. 551. 1. vid. not. 40.
πλάττειν, effingere, formare. ἐμφύεσθαι δεῖ μάλιστα τοῖς πρὸς ἀρετὴν φέρυσι καὶ δυναμένοις πλάττειν τὸ ἦθος VI. 102. 3.
πλατυχαίτας apud Boeotos quis fuerit VII. 173. 18.
πλεῖος, poët. plenus. πλεῖοί τοι χαλκῦ κλισίαι VI. 102. 14. πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα. versus Hesiodi VI. 400. pen. et 437. 9. quo posteriore loco γὰρ omissum est. τὴν μεγίστην καὶ πλειοτάτην ἀρχὴν ἄρχειν VI. 576. 6. vid. not. 96. σὸν πλεῖον δέπας αἰεὶ ἔσηκεν VI. 595. 2.
πλεκτάνη, rete, laqueus. ὁ εἰς τὰ δωμάτια καὶ τὴν γυναικωνῖτιν ἐκτείνων ὥσπερ πλεκτάνας τὸ πολυπράγμον καὶ διάβολον καὶ κακόηθες VI. 225. 12. τὸν πολύποδα φασὶ τὰς πλεκτάνας αὐτῦ περιβιβρώσκειν ὥρᾳ χειμῶνος X. 374. pen.
πλεοναχῶς, multis et variis modis VII. 746. 13.
πλεονεκτεῖ-

πλεονεκτεῖσθαι ὑπὸ τῦ ἔρωτος, amori succumbere, ei resistendo imparem esse X. 738. antep.
πλεονεκτικὸς, ad auaritiam propensus VIII. 226. 9.
πλευμονέκλυρος VIII. 792. pen. vid. not. 36.
πλευρῖτις, morbus laterum VI. 472. 3.
πληγὴ, ictus. διατάσεις καὶ πληγαὶ πόρων VI. 509. 2. vid. not. 36. τὴν πληγὴν τῆς μελίττης ὑπομείναντες VI. 524. 11.
πλησθύειν ἀνθρώποις, hominibus repletum esse VII. 631. 2. λόγον ῥήτορος ὁρῶν ἐν δίκῃ τινὶ καὶ συνηγορίᾳ πλησθύοντα καὶ φερόμενον ἐπὶ βοήθειαν κινδύνων X. 133. 4.
πλήκτης, percussor, vehemens. πλήκτης καὶ ὀξὺς vocatur vinum VI. 502. 1. vti etiam πλήκτης καὶ κινητικὸς ταραχῆς VIII 593. 10. ὀξὺς καὶ πλήκτης dicitur sol IX. 642. 1.
πληκτικὸς, percellens, vehemens. ἡ κάθαρσις τῦ οἴνυ τὸ πληκτικὸν ἀφαιρῦσα καὶ μανικὸν VIII. 767. pen. ἡ πληκτικὴ δύναμις IX. 482. 3.
πλημμελῶς. χῆ ὕλης ἀκάρπυ καὶ ῥευμάτων πλημμελῶς φερομένων ὑπ' ἀργίας ἀνάπλεως VI. 602. 10. πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως κινύμενον VIII. 265. 6.
πλημμυρεῖν. λύκαινα νεοτόκος σπαργῶσα καὶ πλημμυρῦσα τὰς μασθὰς γάλακτι VII. 270. antep.
πλημῦν. νέοι ἀρχόμενοι πλημῦσθαι καὶ συλλέγειν καρπὸν ἀπὸ τῶν λόγων VI. 302. 11. et ἄνθρωποι πλημύμενοι τῶν ἀληθινῶν ἀγαθῶν vers. antep.
πλήρωσις, impletio corporis nimio cibo VI. 508. 4. et 6. μετρία διαίτη καὶ σώφρονι τὸ σῶμα ποιεῖν περί τε κενώσεις καὶ πληρώσεις αὐτοτελὲς ἀεὶ καὶ σύμμετρον VI. 510. 2.
πλησιάζειν ταῖς γυναιξὶν ἕνεκα παιδοποιίας VI. 3. 7. — ταύτῃ πρῶτον ἐπιχειρεῖ πλησιάζειν ἑκάστῳ καὶ παρασκηνῦν VI. 189. 3. Κράσσος τῶν ἱερῶν μιᾷ παρθένων αἰτίαν ἔσχε πλησιάζειν VI. 334. 2.
πλησίασις, coitus venereus X. 576. 11.
πλησιόχωρος, regionem vicinam inhabitans IX. 419. 3. et X. 796. 8.
πλησίστιος, qui plenis velis, i. e. metaph. maximo cum impetu, ad aliquid fertur VII. 753. 8.
πλήσμιος, fastidiosus. μοῦσία ἐν ἅπασιν ἐστι πλήσμιόν τε καὶ ῥόσαντες VI. 23. 2. τῶν γλυκέων ἀφαιρῦντες τὸ πλήσμιον VI. 187. antep.
πλησμονὴ, satietas. ἐν ὑποψίᾳ πλησμονῆς γενόμενος VI. 227. 10. πλησμονὴ ἄκαιρος VI. 254. 7. μάλιστα φυλακτέον πλησμονὰς καὶ μέθας καὶ ἡδυπαθείας VI. 470. 3. ἵνα μὴ πῦρ ἐπὶ πυρὶ, πλησμονή τις ἐπὶ πλησμονῇ — γένηται, — ibid. vers. 11.
πλίνθις, later VII. 616. antep.
πλίνθος, idem. γῆν ὑδεῖς ὕδατι δεύσας ἀφῆκεν, ὡς ἀπὸ τύχης καὶ αὐτομάτως πλίνθων ἐσομένων VI. 376. 6.
πλοκὴ, perplexitas. πρᾶγμα πλοκὴν ἔχον καὶ περιπλοκὴν VIII. 28. 6.
πλόκιον, torques VI. 535. 2.
πλυσιακὸν δρᾶμα VIII. 94. 4.
πλυτεῖν, diuitem esse, et
πλυτίζειν, ditare. τῷ πλυτεῖν ἔλεγε (scil. Ptolemaeus Lagi, τὸ

πλυτίζειν εἶναι βασιλικώτερον VI. 691. 7. 8.
πλυτίνδην, pro magnitudine diuitiarum VI. 586. 1.
πλυτοδόται, diuitiarum datores: sic dii ab Hesiodo vocantur VII. 425. 13. et 642. 1.
πλυτοποιὸς ἀδικία VI. 629. 1.
πλοῦτος. ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος ὥρισται VI. 132. antep.
πλυτοφόρος, diuitias afferens. εὐδαίμων Πολίαγρος ἠράνιον αἶγα πλυτοφόρον τρέφων VI. 96. pen.
πλύσις ἱματίων VI. 375. antep.
πλωϊάδες νεφέλαι VII. 173. 11. 12. et 14.
πλωΐμος ποταμὸς, fluuius nauigabilis VII. 112. 2.
πλωτικὸς, crebris nauigationibus operam dans VI. 96. 6. et VIII. 492. vlt.
πνεῖν, spirare. ὗτος ἤτοι κακίας, ἢ συκοφαντίας, πνεῖ IX. 388. 4.
πνευματικὸς, ab anima proficiscens, originem ducens VI. 491. 2.
πνευματοῦσθαι, in ventum mutari. πνευματούμενος ἀὴρ κατὰ τὴν κίνησιν IX. 482. 13.
πνευμάτωσις, inflatio IX. 588. 7.
πνευμονία, morbus pulmonum IX. 635. 16.
πνιγώδης καὶ βαρὺς ἀὴρ VIII. 576. 8.
ποδάγραι, laquei, quibus ferae, pedibus irretitae, capiuntur IX. 35. 9.
ποδαγρικοὶ, qui podagra saepius infestari solent VIII. 223. 14.
ποδηγεῖν. αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνέχειν καὶ ποδηγεῖν ἀδυνατῶν διὰ ἔνδειαν θερμότητος. de hedera dictum VIII. 574. 3.
ποδήνεμος, admodum celer et velox pedibus, vt ventorum celeritatem aequare videatur X. 110. 9.
ποδήρης, ad pedes vsque pertinens. πώγων ποδήρης καθεῖται VI. 191. 6. χιτῶνα ποδήρη φορῶν VIII. 672. 2.
ποδονιπτὴρ χρυσοῦς, peluis aurea ad lauandos pedes VI. 575. 7.
ποδώκεια, celeritas pedum X. 15. pen.
ποδώκης, velox pedibus VI. 216. 5. et 683. 6.
ποθεινὸς, desiderabilis, optabilis VI. 462. 13.
πόθος, desiderium VI. 593. 11.
ποιεῖν. ἔνιοι καὶ μᾶλλον ἅπτόμενοι τῶν παθῶν, ἐνδοτέρω ποιοῦσιν ἑαυτοὺς, altius penetrant VI. 197. 5. μετὰ κινδύνων ποιούμενοι τὰς μελέτας VI. 297. 10. τῷ χρῆσθαι δόγματα ποιοῦντες ibid. vers. 13. περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, magnam operam impendere VI. 580. 11. Δηλίοις ἔναγχος ποιησάμενος τὸν μέγαν καθαρμὸν VI. 600. 3. ποιεῖσθαί τινα, adoptare aliquem IX. 315. pen. et vlt. et 337. 10. ποιεῖν πρὸς νόσον τινὰ, remedium esse aduersus morbum aliquem, conducere ad eum depellendum X. 731. antep. et ita ποιεῖν πρὸς ἀμβλυωπίας p. 741. vlt. πρὸς τὰς δαιμονιζομένους p. 772. 2. πρὸς ἀμβλυωπίαν p. 789. antep.
ποιήεις, herbosus, herbis abundans. πείσεα ποιήεντα VII. 636. vlt.
ποιητὸς, filius adoptiuus IX. 332. antep. et 334. 4.
ποιήτρια, poëtria VII. 10. 6. et VIII. 686. 2.
ποικιλία, varietas. ἡ ποικιλία τερπνόν ἐστι VI. 23. 3. ποικιλίαι πραπίδων δειναὶ μὲν πόντου χθονίων τ' ἀερίων

ἀερίων τε θάμνωται παιδεύματα VI. 372. 6. idem locus recurrit T. X. 2. vlt. sed valde immutatus, hoc modo: ποικιλίαις πραπίδων δαμᾷ φῦλα πόντου χθονίων τ' ἐανά τε παιδεύματα. Caeterum hic locus ex Euripide est desumtus. ἀλώπηξ εἰς ἀγῶνα ποικιλίας καταξᾶσα πρὸς τὴν πάρδαλιν VI. 588. pen. ποικιλία de varietate ciborum VIII. 636. 8.
ποικίλλειν, variare. φῶς ποικιλλόμενον κατὰ τὰς μεταβολὰς VIII. 333. 3. ὁ λοξὸς κύκλος ἐν οὐρανῷ διαφόροις εἰδώλοις πεποίκιλται IX. 486. 4.
ποίκιλμα καλὸν τέκτονος σοφοῦ: sic coelum ab Euripide vocatur IX. 486. pen. ποικίλματα νεφῶν IX. 638. 1.
ποικιλμὸς, varietas. ἡ Ὀσίριδος (scil. στολὴ) οὐκ ἔχει σκιὰν, οὐδὲ ποικιλμὸν VII. 503. 8. ποικιλμοὺς τινὰς οὐκ ἀναγκαίους δέχεσθαι X. 477. 5.
ποικιλόθρονοι οἰωνοὶ, varios strepitus edentes aues VII. 933. vlt.
ποικίλος ἄνθρωπος καὶ παντοδαπὸς X. 375. vlt.
ποικιλοτρίχες οἰωνοὶ, variis plumarum coloribus ornatae aues X. 405. 1.
ποινηλατεῖσθαι ὑπ' Ἐριννύων, a Furiis agitari et ad poenam deposci X. 796. 5.
ποινιμαι δαίμονες, qui a sceleratis poenas exigunt VII. 119. vlt.
πολεμαρχεῖν, polemarchi munere fungi VIII. 280. 9.
πολέμαρχοι, erant principes Thebarum a Lacedaemoniis constituti VIII. 360. 13. in singulari ὁ Θηβαίων πολέμαρχος Tom. eod. pag. 450. 2. 2) dux belli VIII. 486. 2.
πολεμεῖν, bellum gerere. πάνθ' ἥματα καὶ πάσας νύκτας πολεμῆς. oraculum Cirrhaeis datum VI. 284. vlt.
πολεμήϊα ἔργα VI. 128. 11.
πολεμίζειν, bellum gerere. ἥματα αἱματόεντα διέπρησσεν πολεμίζων VII. 293. pen.
πολεμιστὴς ἀνὴρ, bellator, bellicosus VII. 18. 5. et 28. 1.
πολεμοποιὸς ἀνὴρ, idem VII. 275. 10. πολεμοποιῶν φυγῶν ἐνέπλησε καὶ στάσεων ὑπέλων τὴν ἡγεμονίαν VII. 302. antep.
πόλιον, nomen herbae VI. 201. pen.
πολιὸς, canus. πολιὰ (canities) τοῦ λέγοντος — συνεκπλήττει τὸν ἄπειρον ἀκροατὴν καὶ νέον VI. 148. vlt. πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον VI. 434. 1.
πολιοῦχος Ἀθηναίη IX. 410. 3.
πολιτικὸν μέτρον, genus carminis heroici X. 809. 6. quid sit, vers. 20.
πολίχνη ἄδοξος, vile et ignobile oppidulum VII. 355. vlt.
πολίωσις, est, cum capilli in canitiem abire incipiunt VII. 437. 10.
πολλαχῶς, variis et diuersis significationibus VI. 79. 5.
πόλος κυάνεος ἄστρων VIII. 615. 7.
πόλτος, puls VIII. 927. 12.
πολυάγκιστρον, quod multos hamos habet VIII. 123. 3. vid. not. 2.
πολυαίματος, multum sanguinis habens: epitheton iecinoris apud Empedoclem VIII. 723. 1.
πολύαινος, qui multum laudis meretur,

meretur, seu consecutus est: epitheton Vlyssis VIII. 493. 5.

πολυάνδριον, frequens hominum coetus. ἐκ θεάτρων καὶ ὀπτανείων καὶ πολυανδρίων προσιζαμένη τοῖς ὄχλοις δόξα IX. 275. pen. 2) monumentum in honorem virorum strenue pro patria decertantium erectum IX. 461. 8. 462. 13. et 466. 6.

πολυάνθεμος χώρα, regio multos flores proferens VII. 181. pen.

πολυβλαβής, multis damnis obnoxius. τὸ τῆς σαρκὸς ἐπίκηρον καὶ πολυβλαβὲς καὶ νοσῶδες X. 485. 11.

πολυγαθής, multum laetitiae afferens VIII. 969. 5. si sana est lectio: vid. not. 3.

πολύγελως, qui multum ridet, seu risum in aliis excitat VIII. 181. 4.

πολύγλωσσος σοφία VI. 601. 2.

πολυγονία, foecunditas animalium, cum numerosam prolem edunt VI. 391. 3.

πολύγονος, numerosam prolem habens VIII. 733. 8. vbi dii marini dicuntur πολύγονοι.

πολυγράμματος, in literis probe versatus VIII. 692. 4.

πολύγωνος, multis angulis constans X. 610. vlt.

πολυειδής, varia subinde ac diuersa specie apparens VII. 528. 10.

πολυετὴς καὶ παλαιὸς οἶνος VIII. 697. 7.

πολυηγόρος, multa verba faciens IX. 325. 1.

πολυήρατος, a multis amata: epitheton Laidis, famosae illius meretricis IX. 75. pen.

πολυθαρσὲς φρόνημα καὶ μένος IX. 247. 10.

πολυθρύλλητος, multorum sermone decantatus et celebratus VII. 76. 1. et 101. 3. et VIII. 270. 5. et X. 562. 9.

πολύθυροι αὐλαί, aulae multis ianuis praeditae VI. 376. 10.

πολυκαμπής, multos flexus et ambages habens. τὸ ποικίλον καὶ πολυκαμπὲς τῆς περιόδου, σκολιὸν ὠνομάσθη VIII. 430. pen. τὸ πολυκαμπὲς καὶ χαμαιπετὲς tribuitur hederae VIII. 573. antep. τὸ τῆς μηδικῆς σπέρμα πολυκαμπὲς καὶ σκαληνόν X. 475. 3.

πολυκαρπία, fertilitas agrorum et arborum VI. 391. 2. et X. 434. 7.

πολύκαρπος, fertilis, ferax. τὰ πολυκαρπότατα τῶν φυτῶν ἐκλεγάμενοι παραπηγνύουσιν VIII. 538. 1.

πολύκενος, multum vacui habens: epitheton aeris VIII. 877. 14. et ferri, p. 879. 8.

πολυκέφαλος νόμος, est modus musicus X. 657. 7.

πολυκίνητος, qui multis modis mouetur: epitheton visus VIII. 710. 12.

πολύκοινος φιλία, amicitia multis communis VI. 360. vlt.

πολύλιμος: per hoc vocabulum explicatur βούλιμος, quasi *magna fames* VIII. 771. 6.

πολύλιτος, optabilis, desiderabilis VII. 583. 10.

πολυλογία, loquacitas. εἰς ἀμετρίαν δεινὴν καὶ πολυλογίαν ἐμπίπτειν VI. 19. pen. τῇ πολυμαθείᾳ τὴν πολυλογίαν ἕπεσθαι συμβαίνει VIII. 62. 7.

πολυμάθεια, multarum rerum cognitio VIII. 62. 7. vid. artic. praeced. τὴν πολυμάθειαν πολλὰς

ἀρχὰς ποιεῖν Aristoteles dixit VIII. 928. 13. τὴν ἐπιμέλειαν καὶ πολυμάθειαν τῆ φιλοσόφῳ σκεψώμεθα X. 586. 12.

πολυμαθής, qui multum nouit. σώφρων ἀνὴρ ἐστι καὶ πολυμαθὴς VI. 563. 6. ἀνὴρ πολυμαθὴς καὶ ὁ νυσάζων ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασιν VIII. 685. antep. vid. etiam p. 692. 4.

πολυμάντευτος, multis vaticiniis, seu oraculis, insignis VII. 175. 1.

πολυμέρεια, varietas et diuersitas partium IX. 606. 9. et 10.

πολυμερῶς, secundum varias partes VIII. 127. 8.

πολύμητις, consilio et prudentia valens: epitheton Vlyssis VI. 191. 10.

πολυμήχανος, callidus, versutus in excogitandis astutiis: epitheton Vlyssis VI. 125. 9.

πολυμιγία, commixtio e multis et variis rebus VIII. 627. 2. vbi de mixtura e variis ciborum generibus dicitur.

πολυμιξία, *idem*. αἱ πολυμιξίαι τῶν σπερμάτων X. 562. 10. vid. etiam p. 563. 11.

πολυμνάσια, sunt modi musici X. 653. 11.

πολυμνήμων, memoria bene valens VII. 172. 14.

πολυμνήστευτος, ἡ, virgo, quam multi proci ambiunt IX. 71. 3.

πολύμορφος, qui multas formas induere potest VII. 528. 11.

πολύμυθος VIII. 965. 13.

πολύνους VIII. 771. 7. vox corrupta: vid. not. 49.

πολυοινία, ebriositas VI. 888. 8.

πολυόφθαλμος, multis oculis praeditus VII. 398. 10.

πολυοψία, varietas obsoniorum VIII. 628. 12.

πολυπάθεια. ἡ δεισιδαιμονία πολυπάθειά ἐστι κακὸν τὸ ἀγαθὸν ὑπονοοῦσα VI. 640. 6. ἡ περὶ τὰ λυπρὰ τῆς σαρκὸς πολυπάθεια VIII. 927. 4.

πολυπαθὴς καὶ πολύτροπος ψυχή, anima, quae variis affectibus facile mouetur et mutatur VI. 366. 9. οὐδὲν οὕτω πολυπλανὲς καὶ πολυπαθὲς νόσημα, — ὡς τὸ τῆς δεισιδαιμονίας VI. 655. vlt.

πολυπάτητος, detritus. εἰς τὰς ἑώλους καὶ πολυπατήτους κύκλῳ περιῴων (scil. ἡ ἀδολέσχης) εἰσελαύνει ῥαψῳδίας τὸν λόγον VIII. 44. 5.

πολυπειρία, multarum rerum peritia VIII. 565. vlt.

πολυπενθής, qui grauiter luget. οἱ βαρυλυπώτατοι καὶ πολυπενθέστατοι πρεμότατοι πολλάκις γίνονται ὑπὸ τῆ χρόνῳ VI. 436. 11.

πολυπευθὴς καὶ πολυμάντευτος ἡμέρα, dies, quo multa vaticinia et oracula consulentibus dantur VII. 175. 1.

πολυπίδαξ, fontibus abundans IX. 460. pen.

πολυπλανής, multis erroribus obnoxius, multiuagus. οὐδὲν οὕτω πολυπλανὲς καὶ πολυπαθὲς νόσημα, — ὡς τὸ τῆς δεισιδαιμονίας VI. 655. vlt. πολυπλανὴς ἐν γράμμασι VII. 665. 1. τὸ παθητικὸν καὶ ἄλογον καὶ πόλυπλανὲς καὶ ἄτακτον VII. 738. 7.

πολυπλάνης ἄνθρωπος, homo, qui multas terras obiit, qui vbique circumuagatus est VII. 428. 3.

πολυπλασιασμός, multiplicatio VII. 525. 11.

πολύπλευρον ἔργον, multis lateribus constans opus X. 29. 2.

πολύπλοκος, multis nodis constrictus. τὴν δρμιὰν ὑ ποιῆσι πολύ-

πλοκον τοῖς ἄμμασι τῶν βρόχων, ὐδὲ τραχεῖαν X. 65 11. τυφῶνος πολυπλοκώτερον καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμένον θηρίον X. 602. 8.

πολυπόνως, magno cum labore et moleſtia VII. 26. 14.

πολύπορος, multos poros et meatus habens. εἰκὸς αὐτῶν (ſcil. mulierum) τὸ σῶμα — πολύπορον γεγονέναι VIII. 578. 4. σώματα ἁραιὰ καὶ πολύπορα καὶ χαλῶντα ὑπὸ μανότητος VIII. 644. 6. πολύπορος καὶ δεκτικὸς ἀπορροιῶν dicitur polypus IX. 628. vlt.

πολυποσία, bibacitas VIII. 466. 8. 467. antep. πολυφαγίας καὶ πολυποσίας ἄθλα τιθέναι VIII. 468. 1. σόφισμα καὶ μηχάνημα πολυποσίας VIII. 765. 3.

πολύπους, nomen piſcis, qui varias ſubinde formas variosque colores induere dicitur VI. 193. 3. 622. antep. et X. 139. 2. et pen.

πολυπραγμονεῖν, multis, et praeſertim alienis, negotiis ſe immiſcere, curioſum eſſe VI. 184. antep. ὐκ ἐξακριβοῦντες, ὐδὲ πολυπραγμονοῦντες ὐδὲν VI. 229. 10. πάντα γινώσκων καὶ πολυπραγμονῶν VI. 271. 7. τῶν ἐχθρῶν μονονυχὶ καὶ τὰς ὀνείρους πολυπραγμονοῦμεν VI. 324. 13. πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν πολυπραγμονεῖν παρά τινος X. 792 11.

πολυπραγμοσύνη, curioſitas, indagatio rerum alienarum, ad nos nil pertinentium VIII. 48. 7. et antep. et ſaepius vsque ad pag. 75.

πολυπράγμων, curioſus. ὁ εἰς τὰ δωμάτια καὶ τὴν γυναικωνῖτιν ἐκτείνων ὥσπερ πλεκτάνας τὸ πολυπράγμον καὶ διάβολον καὶ κακόηθες VI. 225. 12. vid. etiam Tom. VIII. pag. 50. — 76. 1. vbi haec vox ſaepiſſime occurrit.

πολυπρόσωπος ὄρχησις, ſaltatio, ad quam multae perſonae requiruntur VIII. 842. 6.

πολυπτόητος ἀκρόασις VI. 160. vlt.

πολύῤῥιζος, multas radices agens. ὥσπερ τὰ παλαιὰ δένδρα τὴν μακρὰν πολιτείαν ὐ ῥᾴδιόν ἐστιν ἀνασπάσαι, πολύῤῥιζον ὄσαν IX. 148. 7.

πολυσαρκία, obeſitas. παιδεύειν δοκεῖ καὶ μάλιστα πολυσαρκίαν ποιεῖν τὸ Νειλῶον ὕδωρ πινόμενον VII. 391. antep. οἱ πολυσαρκίᾳ κεχρημένοι καὶ ὄγκῳ VIII. 538. 5. βαρεῖς ὑπὸ πιμελῆς καὶ πολυσαρκίας ὄντες X. 47. 14.

πολύσαρκος, carnibus abundans, obeſus. ὗς πολύσαρκον, ἀνθρώποις δὲ τροφὴ καὶ ὄψον ἐστὶ VI. 372. 10. τοῖς πολυσάρκοις ἐπολέμει, obeſis infenſus erat, ſcil. Epaminondas VI. 727. 14.

πολυσπερὴς, foecundus. φῦλον ἄμυσον ἄγυσα πολυσπερέων καμασηνῶν. verſus Empedoclis VIII. 733. vlt.

πολύσωμος X. 157. 3. vid. not. 71.

πολύσυλος: ſic dictus fuit locus quidam in vrbe Thebarum VIII. 360. 4.

πολυσώματος, magno corpore conſtans. τὰ ἀδρομερῆ καὶ πολυσώματα VII. 683. 10. πολυσωματώτερον πῦρ IX. 546. 4.

πολυτάλαντοι ἐπιτροπαὶ καὶ διοικήσεις τῶν ἐπαρχιῶν IX. 244. pen.

πολύτεκνος, multos liberos habens. πολύτεκνοι καὶ πολύγονοι vocantur dii marini VIII. 733. 8.

πολυτεκνῶν, multos liberos parere. εὐτεκνῶσαι καὶ πολυτεκνῶσαι VII. 124 9.

πολυτελῶς, ſumtuoſe, magnifice. οἰκία πολυτελῶς κεκοσμημένη VI. 588. 13.

πολυτίμητος, valde honoratus VI. 239. 3. ποθῶν τὴν πολυτίμητον ὑγίειαν VI. 492. 1. ἤ γε μὴν πολυτίμητος ἐπιγλωττὶς ὐκ ἔλαθε τὸν Διώξιππον VIII. 794. 7. ὁ Νέστωρ, στρατευόμενος ἐν Τροίᾳ, σεμνὸς ἦν καὶ πολυτίμητος IX. 149. 8. ἡ πολυτίμητος μαντικὴ X. 64. 1.

πολύτολμος, multa audens. πανταδαπὸν ἡ μοχθηρία καὶ πολύτολμον VIII. 916. 9.

πολύτροπος, mutabilis, variabilis VII. 666. pen.

πολύτροπος, idem. ἄνευ τῆς ἀληθοῦς μάλιστα ἡ ποιητικὴ τῷ ποικίλῳ χρῆται καὶ πολυτρόπῳ VI. 90. 4. τῇ πολυφιλίᾳ ψυχὴν ὑποκεῖσθαι δεήσει πολυπαθῆ καὶ πολύτροπον VI. 366. 9.

πολύτροφος, multum nutrimenti habens. σιτία τερεὰ καὶ πολύτροφα VI. 499. 5. σιτίον δύναμιν ἐμβριθῆ καὶ πολύτροφον ἔχον VI. 500. 11.

πολυφαγία, voracitas VIII. 467. vlt.

πολυφάνταστον σκότος, tenebrae, multis et variis terriculamentis repletae VI. 636. pen.

πολυφάρμακοι δυνάμεις VII. 607. antep. ſed vid. not. 22.

πολύφθογγος, varios et multiplices ſonos edens. ψαλτήρια πολύφθογγα IX. 288. 1. et πολύφθογγος καὶ πολύχορδος δημοκρατία verſ. 6.

πολύφθονος ἡμέρα quae ſit, et vnde dicatur VII. 174. vlt.

πολυφθόρος, multos perdens, multorum pernicies X. 470. 2.

πολυφιλία, multitudo amicorum VI. 347. 6. et pen. et ſaepius vsque ad pag. 366.

πολύφιλος, multos amicos habens VI. 239. 3. et 351. vlt.

πολύφλοισβος θάλασσα, mare magnum ſtrepitum edens VI. 272. 5.

πολύφρων, prudens. πτελύποδος νόον ἴσχε πολύφρονος. dictum Theognidis VI. 365. 4. οἶνος γάρ τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι VIII. 6. antep. et 555. 1.

πολύφυλλος, multis foliis praeditus VIII. 631. 3.

πολυφωνία, vocum multitudo et varietas. τῷ ἀγῶνι, καθάπερ ὀργάνῳ, πολυχορδίαν καὶ πολυφωνίαν ἐπικαλοῦντες VIII. 683. antep. λαλιὰ καὶ πολυφωνία tribuitur auibus quibusdam VIII. 902. 12.

πολύφωνος, loquax VIII. 8. 3. vbi τὸ πολύφωνον tribuitur ebrietati.

πολυχορδία, multitudo fidium. τὰς πολυχορδίας μετὰ πολλῆς οἱ μουσικοὶ κινοῦσιν εὐλαβείας VIII. 626. 10. πολυχορδίαν ἐπαινῶν μουσικὸς VIII. 628. 11. τῷ ἀγῶνι, καθάπερ ὀργάνῳ, πολυχορδίαν καὶ πολυφωνίαν ἐπικαλοῦντες VIII. 683. antep.

πολύχορδος δημοκρατία IX. 288. 7. vid. πολύφθογγος.

πολυχρόνιος, multum temporis durans, diuturnus. τὸ ἦθος ἐστὶ πολυχρόνιον VI. 7. 7. ὑπὸ τῆς πολυχρονίᾳ τῶν δεσμῶν συνηθείας ὐ δυνάμενοι βαδίζειν VI. 21. 4. ἀποδημία μακρὰ καὶ πολυχρόνιος VI. 408. 4. ὐκ ηὐξάμην, πολυχρόνιον γενέσθαι μοι τὸν υἱὸν VI. 452. 4. πολυχρόνια σώματα IX. 609. vlt.

πολύχρους, variis coloribus inſignis. πτελύποδος νόον ἴσχε πολυχρόου. dictum Theognidis IX. 627.

627. 6. et X. 72. pen. idem dictum reperitur etiam Tom. VI. 365. 4. ſed ibi pro πολυχρόν legitur πολύφρονος. vid. πολύφρων.

πολυχρυσος, multum auri poſſidens, diues auro VII. 839 7.

πολύχυτος, qui late diffunditur VII. 666. pen.

πολυωρητικὴ θεός, multas res et negotia curans dea VII. 116. 5.

πομπικὴ δύναμις IX. 361. 11. ſed vid. not. 21.

πόμπιμος. τῆς θαλάττης τὸ ὕδωρ — πόμπιμόν ἐστι πάντη καὶ πορεύσιμον ὄχημα τοῖς κομιζομένοις VI. 322 antep.

πομφόλυξ, bulla VIII. 231. 11. et 13. et IX. 638. 2.

πονεῖν, aegrotare. οἱ ὀδόντα πονοῦντες, ἢ δάκτυλον VI. 304 pen. 2) vitioſum eſſe, ſchadhaft ſeyn. τῶν κενῶν ἀγγείων ὐκ ἂν διαγνοίης τὸ ἀκέραιον καὶ πεπονηκὸς IX. 129. 13. 3) laboribus occupatum eſſe. οἱ νῦν ἔχοντες ἥκιστα ἡδονὰς πονοῦντι τῷ σώματι προσφέρουσιν VI. 516. 12.

πονηρεύεσθαι, malum eſſe IX. 298. 12.

πονηρία, malitia. ποτὶ τὸν πονηρὸν ὐκ ἄχρηστον ὅπλον ἁ πονηρία VI. 76. 5.

πόνος, labor, moleſtia, aerumna. ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἄπρακτοι δὲ μεληδόνες, αἰῶνι δὲ παύρῳ, πόνος ἀμφὶ πόνῳ. dictum Simonidis VI. 406. vlt. εἰς τὰ καλὰ χρῆσθαι τοῖς πόνοις καὶ ἀναγκαῖα VI. 513. antep. 2) dolor VI. 497. 4.

πόποι: ita daemones a Dryopibus vocantur VI. 78. pen.

ποππυσμός, ſibilus, quo equi demulcentur VIII. 343. 11.

πόρειν, praebere. σχήματα δ' ὄρχησις τόσα μοι πόρεν, ὅσσ' ἐνὶ πόντῳ κύματα ποιεῖται χείματι νύξ ὀλοή. diſtichon Phrynichi tragici VIII. 922. 7. ᾧ (ſcil. Tireſiae) καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια, οἷῳ πεπνύσθαι VIII. 953. 5.

πορεύεσθαι. καθ' ἕκαστον ἐπεπόρευτο, omnia ſingulatim pertractauit VI. 408. 6. ſed vid. not. 83.

πορεύσιμος, aptus ad proficiſcendum. τῆς θαλάττης τὸ ὕδωρ — πόμπιμόν ἐστι πάντη καὶ πορεύσιμον ὄχημα τοῖς κομιζομένοις VI. 322. antep.

πορθμὸς, fretum, traiectus. βαρυβόαν πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος IX. 59. 7.

πορίζειν, parare, acquirere. ἤθεσι φαύλοις καὶ ἀτόποις πράγμασι λόγους ἐπιγελῶντας καὶ φιλανθρώπους αἰτίας πορίζειν VI. 98. vlt. πολλάκις μεῖζόν ἐστιν ἔργον τῷ πορίσαι τροφὴν καὶ συναγαγεῖν, τὸ καταναλῶσαι VI. 609. 14. πορίζων αὐτῷ βοηθείας καὶ παρηγορίας VI. 641. 1. ἑτέροις ἀναγκάζεσθαι τἀγαθὰ πορίζειν τοὺς αὐτοῖς μὴ θέλοντας Cyrus dixit VI. 659. pen. αἰτίας χρηστὰς ἐπὶ πράγμασι φαύλοις πορίζων IX. 446 3. ἐκ τῆς εἰς ἀδοξίαν πρεπούσης δόξαν ἄδικον πορισάμενος X. 635. 3.

πορισμὸς, acquiſitio, quaeſtus. πορισμοὶ δίκαιοι VI. 343. 10. μετὰ τὰς ἡδονὰς πάλιν ἐπ' ἐργασίας καὶ πορισμοὺς ὠθεῖσθαι VI. 516. 9.

πόρκος, rete piſcatorium VIII. 913. 8.

πορνεῖον, lupanar VI. 16. 2.

πόρνη. ὁ ῥήτωρ τὸν ἀναίσχυντον ὐκ ἔφη κόρας ἐν τοῖς ὄμμασιν ἔχειν, ἀλλὰ πόρνας VIII. 96. 10.

πορνοβοσκεῖν, lenocinium exercere, lenonem eſſe VI. 661. pen.

πορνοβοσκὸς, leno VI. 64. 1. 504. 3. 758. 10. et VIII. 821. 10.

πορφυράνθεμος βοτάνη, herba florem purpureum ferens X. 737. antep.

πόσις, maritus VI. 96. 1.

ποτάμιος ἵππος VII. 436. 5. 463. antep. et 464. 6. ἵπποι ποτάμιοι cum ciconiis comparati, et iis oppoſiti X. 14. 10.

ποτὶ, praep. dor. pro πρὸς VI. 76. 5.

ποτιδέχεσθαι, pro προσδέχεσθαι VII. 884. pen.

ποτίζεσθαι ἀρδείαις, irrigationibus humectari VIII. 743. 8.

ποτικὸς, bibendi deſiderio flagrans VII. 391. 7.

πότιμος, potabilis. πότιμον καὶ γλυκεῖαν τοῖς ὑπηκόοις παρέχειν τὴν βασιλείαν VI. 575. 4. ποτίμῳ λόγῳ ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλύζεσθαι X. 151. 10.

ποτισμὸς, irrigatio VII. 441. 5.

ποτιφέρειν, dor. pro προσφέρειν. τὰν χεῖρα ποτιφέροντα τὰν τύχαν καλεῖν. prouerbium Laconicum VI. 888. 5.

ποτνιᾶσθαι, implorare, lamentari. ὅλως ἐξάθυμῶν καὶ ποτνιώμενος VI. 229. antep. vid. etiam Tom. VIII. 20. 1.

ποτὸς, potulentus. μισῶ δ', ὅσοι χρήζουσιν ἐκτείνειν βίον βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι παρεκτρέποντες ὀχετὸν, ὥστε μὴ θανεῖν. dictum Euripidis VI. 419. pen.

πυλυβότειρα χθών. ex Homero VIII. 957. 17.

πυλύπους, poët. pro πολύπους, notiſſimus ille piſcis. πυλύποδος κεφαλῆ ἓν μὲν κακὸν, ἓν δὲ καὶ ἐσθλὸν VI. 51. vlt. πυλύποδος νόον ἴσχε πολύφρονος. dictum Theognidis VI. 365. 4. idem dictum recurrit Tom. IX. 627. 6. et X. 72. pen. niſi quod pro πολύφρονος in his duobus locis eſt πολυχρόν.

πῆς νεὼς VI. 360. 4.

πραγματεύεσθαι, occupatum eſſe aliqua re VI. 297. antep.

πραγματευτὴς, negotiator. ἀπαριθμήσας πάντα τοκιστὰς καὶ πραγματευτὰς VIII. 82. 4. vid. etiam Tom. IX. 291. 12. et 302. 13.

πραγματικῶς X. 5. 13.

πρακτικὸς βίος, vita, quae in rebus agendis verſatur VI. 25. 10. 12. et 13. ἡ πρακτικὴ παῤῥησία VI. 273. pen. ταῖς πρακτικαῖς ὁρμαῖς ἐκβιαζόμενα κατεπείγει καὶ συντείνει τὸν λογισμὸν VI. 630. 10. ἀναγκαῖον, τὸν τέλειον ἄνδρα καὶ θεωρητικὸν εἶναι τῶν ὄντων, καὶ πρακτικὸν τῶν δεόντων IX. 469. 3.

πραπίδες, mens, prudentia, ſolertia. ποικιλία πραπίδων VI. 372. 6. et ποικιλίαν πραπίδων X. 2. vlt. totum hunc locum vid. ſub ποικιλία. — ἄχρις ἂν ἐκχυθεῖσα (ſcil. ἡ κακία) τοῖς πάθεσιν ἐμφανὴς γένηται κακόφρονα τὸν ἀμφανῆ πραπίδων καρπὸν VIII. 224. 6. vid. not. 82. γλυκὺ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδων πόθον IX. 38. 11.

πρασιὰ, areola in horto. εὑρέθη πρασιαῖς ὕδωρ ἐπαντλῶν VII. 342. vlt.

πρασία, humor, ſuccus X. 721. 7.

πράσινον χρῶμα IX. 542. 18. et 543. 4.

πρᾶσις, venditio VI. 635. 2.

πράσσειν, vel πράττειν. μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὸν κακῶς πεπραχότα, qui rebus aduerſis premitur VI. 100. 11. et antep. ἀδοξῶν καὶ ταπεινὰ πράττων VI 255. 4. ἄριστα πράττειν, optime conſtitutam eſſe,

de ciuitate democratica dictum VI. 586. 10. συμβολὰς τῶν ὕδνων πρασσόμενος, exigens VIII. 638. vlt.

πράσσον, porrum. πράσσῳ φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώντων δέδετον βαλάντιον VIII. 462. 5.

πρεσβεῖα, τὰ, praerogatiuae VI. 461. vlt.

πρεσβεύειν, primas partes obtinere, in praecipuo honore esse VI. 23. 9. 2) legati munere fungi VI. 672. 4. et in medio πρεσβεύεσθαι πρός τινα, legatos ad aliquem mittere VI. 665. 10.

πρέσβευμα, legatio VIII. 142. pen.

πρεσβυγένεια VIII. 522. 7.

πρεσβυγενεῖς ab Apolline dicti sunt magistratus Lacedaemoniorum IX. 155. antep.

πρέσβυς. ἐγὼ δὲ ὑδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας. dictum Euripidis VI. 130. 5.

πρεσβυτικὴ πολιτεία, administratio reipublicae per senes IX. 131. 8.

πρεῦνας IX. 440. 5. sed leg. πλεῦνας, ion. pro πλείονας, ex Herodoto: vid. not. 58.

πρηκτὴρ, ion. pro πρακτὴρ. μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων IX. 186. 4.

πρηνὴς, pronus, praeceps. πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μεγοιτιάδαο τανύσσας VI. 67. 12. δός με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον VI. 646. antep.

πρῆξις, ion. pro πρᾶξις. ὃ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. versus Homeri VI. 399. 10.

πρηστὴρ, turbo igneus IX. 470. δ 524. antep. (verum hic locus suspectus est; consueta enim huius vocis significatio huc non quadrat: vid. not. 35.) et 539. 7. et pen.

πρίασθαι, emere. ἀλλὰ κἂν ἐπριάμην Ἀρδάλῳ κοινωνεῖν μιᾶς τραπέζης VI. 568. 10.

πρῖνος, ilex VIII. 630. vlt.

πρίσεις ὀδόντων VII. 798. 1.

πριστὸς. Τηλέφου τραῦμα πρισοῖσι λόγχης θέλγετον ῥινήμασιν. ex Euripide VI. 170. 5.

πρίων, serra. ἐκέλευε (Lycurgus puta) τὰς οἰκίας ποιεῖν ἀπὸ πελέκεως καὶ πρίονος μόνον VI. 718. 1.

προάγγελος, praenuncius. τῶν νόσων αἱ πλεῖσαι, καθάπερ προαγγέλους καὶ προδρόμους καὶ κήρυκας ἔχουσιν ἀπεψίας καὶ δυσκινησίας VI. 484. 14.

προάγειν τὰ μειράκια ἐπί τε παιδείαν καὶ δημαγωγίαν καὶ τὴν ἀρετὴν τῶν τρόπων VI. 38. pen. προάγωμεν αὐτὰς, τὰ μὲν ὥσπερ ἀναπλῆρον, — VI. 146. 11. κατὰ ῥῆμα καὶ πρᾶγμα προάγων (sed Reisk. coniicit προσάγων: vid. not. 15.) τὴν εὐθύνην VI. 166. 3. ἂν λοιδορῆσαι προαχθῇς, si ad maledicendum abripiaris VI. 328. 7. ταῦτα προάγεται πολλάκις χρῆσθαι τοῖς περιβοήτοις καὶ σπανίοις VI. 475. 1. τὰς πλείονας — ἐλπὶς ἀναπείθει καὶ προάγεται βαδίζειν ἀναστάντας ἰταμῶς ἐπὶ τὴν συνήθειαν VI. 485. 12. ἀπόῤῥητον εἰς φῶς ἥλιόν δυνατὸς προαγαγεῖν χρόνῳ καὶ ἀναδεῖξαι VIII. 184. 3. μέχρι πλιγῶν προαχθεὶς ὑπ' ὀργῆς VIII. 323. 7. προῆγεν (praecessit, praeiuit) ἀνασὰς εἰς τὸ ἐπικάμπειον τῆς τοᾶς VIII. 346. 14. τὸ πίνειν εἰς τὸ λαλεῖν προάγεται VIII. 556. 2. ὐκ εὐφημήσετε, γάμων ὄντων, καὶ προάξετε θᾶσσον (celerius pergetis), ὡς ἡμᾶς τῆς θυσίας περιμενούσης IX. 90. 6.

προαγορεύειν, praedicere, de oraculo dictum VI. 361. vlt.

προαγόρευσις, praedictio VII. 615. 11.

προαγωγεύειν γαμετὴν VI. 44. 3. τὸν οἶνον οἱ μὲν — ὥσπερ γυναῖκα καλλωπίζουσιν εἰς τὰ συμπόσια καὶ προαγωγεύουσιν VIII. 768. antep. ὃ μόνον ἑταίρας, ἀλλὰ καὶ γαμετὰς, προαγωγεύοντες IX. 45. 4.

προαγωγή. προαγωγὰς ἐν αὐλαῖς διώκουσι VII. 826. 11. τὰ κατὰ φύσιν τὸ πρότερον ὡς ἀγαθὰ ἐκλέγονται, ἢ ὡς ἀξίας τινὰς ἔχοντα, ἢ προαγωγὰς X. 423. 14.

προαγωγὸς ἐρώμενος IX. 46. 5.

προαίρειν, transire per regionem aliquam VI. 794. 9.

προαιρεῖσθαι. πρινὴ τὰς Ἀμάσιδος προειλόμεθα πάντας εἰσαγαγεῖν λόγους εἰς ἑτέρους ἐμπεσόντες VI. 579. 11. ὐκ ἔστι θαῤῥαλέου, ὐδ' ἀτυφον, ὐδὲ μόνιμον καὶ βέβαιον, ἐν οἷς προαιρεῖται τὸ πονηρὸν VIII. 200. pen.

προαιρετικὸς. τὸ ἔμψυχον ἀφελῶν καὶ προαιρετικὸν VIII. 720. 4.

προαισθάνεσθαι, praesentire VIII. 54. 10.

προαίσθησις, praesensio. τὸ κακόηθες καὶ ἀνελεύθερον καὶ ἄπειρον ἀεί τισι διαβολαῖς καὶ προαισθήσεσι θρίμυ καὶ ψόφοδεὲς ποιῶν καὶ ὑποπτον VI. 227. 1. μάλιστα προφυλακτέον ἐν ταῖς προπαθείαις καὶ προαισθήσεσιν, scil. morborum VI. 484. 10.

προακούειν, antea audire. προακηκοότες ἐν τοῖς ποιήμασι VI. 131. pen. προακηκοέναι τὰ πλεῖστά φησι VIII. 57. 13.

προαναγινώσκειν, antea legere. προανεγνωκότες VI. 131. vlt.

προαναιρεῖν, antea interficere. προανελὼν τὰς παῖδας VII. 32. 3.

προαναλίσκειν, antea perdere. οἱ τὰ τῶν μειζόνων κακὰ ζητοῦντες, προαναλίσκουσι τῆς γνώσεως ἑαυτούς VIII. 54. 11.

προαναπνεῖν, antea spirare. ἀέρα μεθεῖσαι (scil. αἱ χιόνες) καὶ προαναπνεύσασαι λεπτὸν καὶ ψυχρὸν, ὥτω ῥέουσιν IX. 738. pen.

προανατέλλειν, antea oriri, de stellis VII. 226. 6.

προαναφωνεῖν, antea eloqui. X. 144. 1.

προανέλκειν, antea attrahere. προανελκομένης ὑπὸ τῆς καθάρσεως τῆς μήτρας IX. 586. 2.

προανθεῖν, primum florere VII. 484. 4.

προαπαυδᾶν, antea deficere. προαπαυδᾷ τῆς τῶν ἀναγκαίων ἐπιθυμίας ὁ τῶν καλῶν ζῆλος IX. 132. antep.

προαποδεικνύναι, antea demonstrare VIII. 875. vlt.

προαποθνήσκειν, antea mori IX. 132. 14.

προαπολείπειν, antea relinquere. οἶμαι, τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἣν ὁ θεὸς εἴληχεν, εὔδαιμον εἶναι τὸ τῇ γνώσει μὴ προαπολιπεῖν τὰ γινόμενα VII. 386. vlt. δεῖ — μηδὲ τὴν κόλασιν οἴεσθαι δεῖν ἀπαυδᾶν καὶ προαπολείπειν (antea deficere, desinere)

nere) ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις VIII. 210. 11.

προαποτίθεσθαι, antea ponere. τὸ κακόηθες εἰς πίστιν, ὧν ψέγει, προαποτίθεται τὸν ἔπαινον IX. 400. 1.

πρ-αποφοιτᾶν, antea decedere, ſcil. e vita, i. e. mori VI. 455. pen. πρὸς τὸν ἀεὶ χρόνον προαπεφοίτησε τῆ ϑνητῆ βίᾳ VI. 456. 9.

προβαδίζειν, praeire. σκιὰ προβαδίζουσα σώματος ἐξόπισθε τὸ φῶς ἔχοντος VIII. 825. 2.

προβαίνειν, procedere, progredi. τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ προβήσεται. verſus Euripidis VI. 407. antep. — ὅτ' εἰς τὸ πρόσθεν οὐδὲν προβαῖνον τῷ χαλεπῶς φέροντι VI. 428. 13. οἱ ἤδη προβεβηκότες, qui ad maturiorem iam peruenerunt aetatem, et opponuntur infantibus atque pueris VI. 431. 13.

προβάλλειν. προβάλλεσθαί τι καὶ κακίζειν, reiicere, auerſari et vituperare aliquid VI. 64. 4. ὅταν τοὺς ἀκούοντας ὁ λέγων ἐρωτᾶν καὶ προβάλλειν (quaeſtionem proponere, de qua diſputetur) κελεύσῃ, χρήσιμόν τι δεῖ καὶ ἀναγκαῖον ἀεὶ προβάλλοντα φαίνεσθαι VI. 155. 2. 3. ἄν τις — ὑπὸ δή τινος ὀρθότητος ἀεὶ προβάλληται τὸ — VI. 212. 9. εἰς Αἴγυπτον ἔνια τῶν προβαλλομένων ὑπ' αὐτῆς (aenigmatum ab ea propoſitorum) δεῖκται VI. 562. 10. ἀποριῶν προβάλλειν τινὶ, quaeſtiones explicatu difficiles proponere alicui VI. 583. 10. τὸν ἀδικήσαντα προβάλλεσθαι (auerſari, aut in ius rapere) καὶ κολάζειν VI. 586. 12. ἀφροδισίων νύκτα καὶ πολὺ προβάλλονται σκότος VI. 604. 1. τῆς Ἐκάβης προβαλλόμεθα (reprehendimus, auerſamur), ὡς βάρβαρον καὶ ϑηριώδη VI. 650. 12. ὑμῖν ἐγὼ προβάλλω διαπορῆσαι, πῶς οὐχὶ — VII. 626. antep.

προβασκάνιος VIII. 714. pen. vid. not. 52.

προβιῶν, antea viuere. τὰς χεῖρας τινὲς ὑποσχόντες λήμμασιν ἀδίκοις, τὴν δόξαν τῶν προβεβιωμένων (vitae anteactae) ἐξέχεαν VI. 33. 10. vid. etiam Tom. VIII. 221. 5.

προβλαστάνειν, primum progerminare VII. 484. 4.

πρόβλημα, quaeſtio ad diſputandum propoſita VI. 154. 9. φυσικὰ προβλήματα VI. 506. 9. κρύους πρόβλημα (munimentum aduerſus frigus) ποιεῖσθαι τὴν ἐσθῆτα VIII. 760. 1.

προγεύεσθαι, antea guſtare VI. 180. antep.

προγεῦται βασιλικοὶ, regii pincernae X. 115. vlt.

προγινώσκειν τὴν τιμωρίαν, poenam praeſentire VIII. 244. antep.

προγράφεσθαι τῇ μεγάλῃ συνεδρίῳ, magni ſenatus principem conſtitui VII. 263. 1.

προδεικνύναι, praemonſtrare, oſtendere, de portentis dictum VIII. 284. 2.

προδηλεῖσθαι IX. 451. 6. ſed procul dubio προσδηλεῖσθαι ibi eſt leg. vid. not. 81.

πρόδηλος, manifeſtus VIII. 226. 16.

προδήλωσις, praeſignificatio VII. 79. 10.

προδιαβαίνειν, primum transire, ſcil. fluuium X. 37. 1.

προδιαβάλλειν, antea reprehendere, vituperare VI. 66. 8. et 12.

προδιαγωγὴ IX. 617. 4.

προδιαλύειν, antea diſſoluere VIII. 537. 7. ſed vid. not. 74.

προδιαφθείρειν, antea corrumpere VIII. 100. pen.

προδιδόναι. τὴν τῶν τέκνων προδεδωκότες παιδείαν VI. 15. 6.

πρόδικος, defenſor cauſae alicuius, patronus X. 458. 11.

προδοτικὸν χρυσίον, aurum proditione acquiſitum VIII. 653. 4.

πρόδρομος, praecurſor. τῶν νόσων αἱ πλεῖσαι καθάπερ προαγγέλους καὶ προδρόμους καὶ κήρυκας ἔχουσιν ἀπεψίας καὶ δυσκινησίας VI. 484. 14.

προεδρία. μικρὸν ἐπαρϑέντες διά τινας προεδρίας πολιτικὰς VI. 393. 7. τοῖς εὐσεβέσι τῶν μεταλλαξάντων ἐστί τις τιμὴ καὶ προεδρία — VI. 456. 14.

προεθίζειν, antea aſſuefacere. αἱ τοιαῦται φυγαὶ καὶ διακρύσεις — προεθίζουσιν ἡμᾶς ἐπὶ τὰ μείζονα VIII. 103. vlt. προεθιζόμενος ἐν τοῖς μήτε μεγάλοις, μήτε δυσπαραιτήτοις VIII. 105. antep. ἡ ἀπάθεια καὶ ἡ ἀγριότης προεθισθεῖσα ἐν ταῖς ἄγραις καὶ τοῖς κυνηγεσίοις X. 3. 3.

προείδειν, praeſcire, praeuidere VI. 446. 7. et VIII. 316. vlt.

προεισάγειν. τὰ χερσαῖα προεισάγει δίκαια τῶν ἐνάλων X. 25. 6. τὰ κακὰ τῶν ἀγαϑῶν, καὶ τὴν κακίαν τῆς ἀρετῆς προεισάγουσιν X. 400. pen.

προεισέρχεσθαι, antea ingredi VIII. 825. 2.

προεκϑεῖν τῷ λογισμῷ VII. 755. 10.

προεκπίνειν, antea ebibere IX. 78. 4.

προεκπίπτειν εἰς γένεσιν VII. 684. vlt. ἐν ταῖς ἀρχαῖς — προεκπίπτουσιν αἱ καταδίκαι τῶν ἀποδείξεων IX. 128. antep.

προεκτήκεσθαι ταῖς λύπαις, moerore confectum perire ante terminum vitae a Deo conſtitutum VI. 406. 6.

προεκτιθέναι, antea exponere, explicare. προεκτεθέντων ἐκείνων VIII. 734. 3. προεκθήσομαι τὴν λέξιν X. 204. 3.

προεκτρέχειν, antea excurrere VII. 192. 11. et VIII. 69. pen.

προεκφεύγειν, antea effugere VII. 27. 8.

προεμπίπτειν. προεμπίπτει τὰ χείλη διὰ πάχος καὶ μέγεϑος IX. 636. 18. vid. etiam p. 734. 12.

προεμφορεῖν, antea implere. πολλῆς ἀκράτου καὶ πικρᾶς κακίας προεμφορηϑέντας X. 406. 1.

προεννοεῖν, antea cogitare et ſentire X. 421. 10. et 13.

προεντυγχάνειν, antea accedere ad aliquem VII. 114. 4.

προεξάγειν τινὰς ἐκ τοῦ ζῆν ἀώρους dicitur deus VI. 446. 9.

προεξανϑεῖν, protrudere tanquam flores. ἄτοπα πολλὰ καὶ φαῦλα προεξανϑοῦσιν αἱ μεγάλαι φύσεις VIII. 183. 6.

προεξανίσασθαι, ante tempus ſtatutum ſurgere. τοὺς ἐν τοῖς ἀγῶσι προεξανισταμένους μαστιγοῦσιν ἀεὶ VI. 702. 13.

προεπινοεῖν, antea intelligere X. 420. vlt.

προέρχεσθαι, procedere VIII. 277. pen.

προηγεῖσθαι, praecedere. τὰ κατὰ προηγούμενον λόγον συμβαίνοντα VI. 446. 11.

προηγουμένως, primarie, praecipue VIII. 252. 9. et antep. 592. 2. et IX. 357. 1.

προήκειν.

προήκειν. πολὺ καθ' ἡλικίαν προήκων, aetate multo superior VI. 265. pen. et ita πάντων προήκει καθ' ἡλικίαν p. 576. 4.

προηρέσιοι X. 604. vlt. sed leg. potius προηρόσιοι, vt et Reisk. annotat: vid. not. 52.

προηροσία Δημήτηρ, Ceres arationis praeses VI. 603. 3.

προηττᾶσθαι, antea vinci VII. 285. pen.

προθερμαίνειν, antea calefacere. πᾶν ὕδωρ προθερμανθὲν ψύχεσθαι μᾶλλον VIII. 753. 12. vid. etiam p. 754. 6.

προθεσμία τοῦ θανάτου, tempus mortis praestitutum VI. 406. 4. τὸν τὴν τῶν εἴκοσιν ἐτῶν προθεσμίαν ἐκπληρώσαντα — πάντως ἂν ἐμακαρίζομεν VI. 432. 3.

προθεσπίζειν, futura praedicere, vaticinari. προεθέσπιζε κατιὼν ἐπὶ θάλατταν VII. 658. pen. ἄχρι τοῦ πολλὰ τοιαῦτα προθεσπίζεσθαι καθ' ἡμᾶς; — VIII. 219. 13. τὰ μέλλοντα ἀκριβῶς προθεσπίζουσα IX. 451. 8.

προθνήσκειν, antea mori IX. 311. 2.

προθύειν, antea sacrificare VI. 415. vlt. — ἐὰν προθύσῃ τὴν θυγατέρα VII. 230. 1. et 234. 10. et 14. et προέθυσε τὴν παῖδα p. 234. 11.

προθυμία. σιτία μαλακὰς ἐνδιδόντα προθυμίας, cibi ventrem leniter mouentes VI. 510. 11.

προϊάπτειν, demittere, detrudere. πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψε. versus Homeri VI. 83. 1. ὃ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Ἄϊδι προϊάψει. eiusdem Homeri versus VI. 448. 2.

προϊέναι (ab εἶμι), praemittere, proiicere, prodere. ὅτε νέον αἱ περὶ τὰς ἄλλας ἡδονὰς ἐγκράτειαν σώζουσιν, ἄν γε δι' ἀκοῆς λάθῃ προέμενος αὐτὸν VI. 50. pen. πρὸς ἃ μάλιστα κακῶς καὶ ὀλισθηρῶς ἔχουσιν, αὑτὸς προϊέμενοι VI. 111. 9. ἐν τῇ τοῦ λόγου χρείᾳ τὸ δέξασθαι καλῶς τοῦ προέσθαι πρότερόν ἐστιν VI. 139. 11. διάνοια τῶν λόγων τὰς εἰρημένας ἐῶσα καὶ προϊεμένη VI. 143. antep. τὰ εἰς αὐτὸν ἁμαρτήματα τοῦ φίλου προϊέμενος (praetermittens, praeteruidens) καὶ ἀπολείπων VI. 246. 13. προέμενοι τὰ κοινὰ καὶ συνήθη VI. 288. 9. προεμένη τὸν βίον ἑκουσίως VI. 554. 9. ἔῤῥιψε πᾶσαν ἐλπίδα (scil. superstitiosus), προήκατο ἑαυτὸν, ἔφυγε, διεκρούσατο τοὺς βοηθοῦντας VI. 644. 9. προϊέμεθα τὴν πενίαν τοῖς χρήμασι, καὶ σιωπῶμεν; VIII. 306. 9. καί τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄῤῥητον ἄμεινον VIII. 7. 1. et 555. 3.

προικίδιον, dos, deminut. in contemtum dictum IX. 74. 2.

προῖξ, dos. τῶν προικῶν δῶλοι vocantur mariti, qui se locupletiores et nobiliores vxores ducunt VI. 46. vlt.

προϊππεύειν, cum equitatu praecedere IX. 460. 11.

προϊσημι, praefcio, antea noui VI. 461. 4. τῶν νοσούντων ταῖς ὀρέξεσιν οἱ χαρίεντες ἰατροὶ προΐσασι τοὺς ἀσώτους, ἢ σωτηρίως, ἔχοντας IX. 635. 14.

προΐσασθαι. ὀνείρατα καὶ φάσματα καὶ τοιοῦτον ἄλλον ὄγκον προϊσάμενοι τῶν ἐπὶ νοῦν ἰόντων VIII. 291. 5.

προϊστορεῖν, primum narrare VII. 4. 15. ταῦτα ἡσυχίας τῆς Νομᾶ προϊστόρηται μαρτύρια VII. 277. 7. vid. not. 74.

προΐσχεσθαι, praetendere. ἔσησαν τὸ πρῶτον σιωπῇ ὁσίως προϊσχόμενοι τὰς ἱκετηρίας VII. 31. 4. μυρίας σκήψεις προΐσχοντας VIII. 127. 13.

προκαλύπτειν, obtegere, obuelare. πρὸ τῆς ψυχῆς τῆς ἑαυτῶν ὀφθαλμοὺς τε καὶ ὦτα καὶ ὅλον τὸ σῶμα προκεκαλυμμένοι VI. 460. vlt.

προκατακρίνειν, animo antea contemplari, praemeditari. ἐχρῆν σε — προκατακεκρικέναι τῶν ἀνθρωπείων τὴν ἀδηλότητα καὶ ἀθέλητα VI. 427. 7.

προκαταλαμβάνειν, praeoccupare. προκαταλάμβανε τὴν φύσιν αὐτῆ, διὰ τὸ μηδαμοῦ νωθρὸν — εὐαγωγοτέραν ὑπὸ τῶν τοιούτων οὖσαν VI. 51. 11. προκαταλαμβάνειν τῷ λογισμῷ πόῤῥωθεν (scil. τὰς αἰτίας τῆς ὀργῆς) — θαυμαστῆς ἐστι προνοίας VI. 111. 1. τοὺς δυσκαθέκτους πρὸς τὰ δεινὰ καὶ θυμοειδεῖς προκαταλαμβάνοντες τοῖς λογισμοῖς καὶ προκαταρτύοντες ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας ἄγουσι VI. 112. 3. αὐτοὺς δεῖ φυλάττεσθαι καὶ προκαταλαμβάνειν — ἀναπαύσει καὶ ἡσυχίᾳ — VI. 492. 8. ἐνίους καὶ διάνοιαν προκαταλαμβάνειν, nonnullos, dum maleficium adhuc meditantur, quamuis nondum peregerint, poena tamen anteuertere VIII. 226. pen. Ἀρχίᾳ ἅμα καὶ Λεοντίδῃ προκαταληφθέντων VIII. 281. 9. προκατειλημμένων τῶν ἀνθρώπων, cum praeiudiciis occupati essent homines VIII. 682. 3.

προκαταπίπτειν, antea procidere VII. 798. 4.

προκαταρκτικός, praecedens, est vox philosophica X. 361. pen. et 363. 6. et 9.

προκαταρτύειν, τοὺς δυσκαθέκτους πρὸς τὰ δεινὰ καὶ θυμοειδεῖς προκαταλαμβάνοντες τοῖς λογισμοῖς καὶ προκαταρτύοντες, ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας ἄγουσι VI. 112. 4.

προκατάρχειν, praecedere, est verbum philosophicum VIII. 268. vlt.

προκατέχεσθαι (praeoccupatum esse) χάρισι καὶ σπουδαῖς IX. 208. 1.

προκατόπτεσθαι, antea contemplari, speculari. νέας (naues) ταχείας ἀπέστειλαν προκατοψομένας IX. 443. 2.

προκεῖσθαι, proposita esse. τὰ τῶν ἡττωμένων ἐν ταῖς μάχαις ἀγαθὰ τοῖς νικῶσιν ἆθλα πρόκειται VI. 27. 9.

προκηρύττειν, antea pronunciare, exclamare VII. 95. 8. προκηρύξας ἐμοῦ γε ἕνεκα πάσαις γυναιξὶν ἐρᾶσθαι IX. 15. 15.

προκολακεύειν, antea adulari VI. 241. 12.

προκόσμια βασιλικὰ, ornatus regius X. 43. 10.

προκρίνειν τῆς γαμετῆς τὴν εὐνοίᾳ γυναῖκά τινα VI. 94. antep.

προλαμβάνειν, antea sumere. ἀμέθυστα περιάπτεσθαι καὶ προλαμβάνειν VI. 51. 11. προειληφὼς, qui existimat, secum cogitat VI. 389. 10. ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν προλαμβάνει, ὁ ὕπνος τὸν θάνατον VI. 410. 1. πεπαιδευμένων ἐστὶν ἀνθρώπων προειληφέναι, διότι βραχὺν χρόνον προειλήφασιν ἡμᾶς οἱ δοκοῦντες ἄωροι τοῦ ζῆν ἐστερῆσθαι VI. 446. vlt. 447. 1. τὰ τοῦ σώματος κινήματα καὶ σάλους καὶ προπαθείας μὴ προλαμβάνειν, μηδὲ προφυλάττειν VI. 489. vlt.

προλείπειν, deserere. ἡ ποίησις τὴν ὁμοιότητα τοῦ ἀληθοῦς οὐ προλείπει VI. 89. 8.

προληπτικὸς. ἑτέρῳ ἐν ἑτέρῳ συστήματι κίνησιν ἀρχηγὸν καὶ προληπτικὴν

πτικὴν ἐς γένεσιν ἔχοντος VII. 684. 14.

πρόμαλος, nomen plantae VIII. 631. 4.

πρόμαντις, vates foemina, quae oracula edit VI. 414. 7.

πρόμαχοι dicuntur, qui certamine singulari totius exercitus nomine decernunt VII. 231. antep.

προμεθύσκεσθαι, antea inebriari VIII. 926. antep.

προμελετᾶν, praemeditari X. 153. 5.

προμήθεια, prouidentia, procuratio VIII. 263. antep.

προμήθειος, nomen herbae X. 728. vlt.

προμηθὴς μέλλησις VI. 206. 12.

προμήκης, praelongus. ἰχθύδιον ὀξὺ τῷ κεφαλίῳ καὶ προμήκες VIII. 539. 5.

προμηνύειν μικροῖς μεγάλα καὶ δι' ὀλίγων πολλὰ VIII. 300. 9.

προμιγνύναι, antea miscere. παλλακίδι προμιγῆναι VI. 91. 12.

προμνᾶσθαι. ὐκ ἀνηκοίαν, οὐδὲ κωφότητα, προμνώμενος VI. 137. 4.

προμύησις τοῦ θανάτου: sic vocatur somnus VI. 409. 4.

προμύττειν τὰς λύχνους IX. 186. 1.

προνεύειν ἐπὶ τόμα VIII. 706. 4.

προνήχεσθαι, praenatare X. 80. pen. ὁ θεὸς προενήχετο τῇ τάλῃ μεταβάλλων εἶδος X. 93. 7.

προνοητικὸς, paratus et promtus ad curam alicuius gerendam. προνοητικοὶ καὶ φιλάνθρωποι vocantur dii X. 347. pen.

προνομεύειν, antea depasci. μετὰ σκιῶν πολλῶν, ὥσπερ Ἀρπυιῶν, διαφορῆντες τὰ δεῖπνα καὶ προνομεύοντες VIII. 832. 3.

προξενεῖν. — ὧν εἰκὸς ἔτι καὶ τὸν Ἡσίοδον προξενεῖν (commendare) ἡμῖν τὴν λιτότητα καὶ ἀφέλειαν VI. 600. 7. ἔλαφοι — ἐσθιόμενοι προβάτων καὶ κυνῶν ἐνιαχοῦ καὶ ἵππων κρέα προξένησαν X. 4. 2.

προοδοποιεῖν, praeire. τῆς ὄψεως προοδοποιούσης VIII. 636. 3.

προοιμιάζεσθαι, exordium orationis recitare VIII. 117. 1.

προοράᾶν, praeuidere. προορώμενος τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι VI. 446. 8.

προπάθεια. μάλιστα προφυλακτέον ἐν ταῖς προπαθείαις καὶ προαισθήσεσιν, scil. τῶν νόσων VI. 484. 10. τὰ τοῦ σώματος κινήματα καὶ σάλους καὶ προπαθείας μὴ προλαμβάνειν, μηδὲ προφυλάττειν VI. 489. pen. ταῖς προπαθείαις ἀναλίσκεσθαι VIII. 646. 13.

προπαιδεύειν, antea erudire, instituere. προπαιδευθεὶς VI. 133. pen.

πρόπαππος, proauus VIII. 204. vlt.

προπαρασκευαστέον, praeparandum est VI. 471. 5.

προπάροιθεν, antea. τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν VI. 86. vlt.

προπάτορες, maiores VI. 405. vlt.

προπέμπειν, comitari, deducere. — ἵνα — εὐμενὴς καὶ φίλος καὶ οἰκεῖος ὑπὸ ποιητικῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν προπέμπηται VI. 133. vlt. προπέμποντας φίλον καὶ ξενίζοντας ἔστι πολλὰς διαλαθεῖν τῶν ἐπιτηδείων VIII. 648. vlt.

προπηλακίζειν, contumelia afficere VI. 564. 9.

προπίνειν, propinare. ὁ προπίνων τὴν θάλατταν Ἀμάσιδι VI. 583. 3. εὐμεγέθη κύλικα προπίνειν τινὶ VI. 590. 12. vid. hoc verbum etiam p. 595. vlt.

προποδηγὸς τοῦ βίου VIII. 293. 4.

προπολεμεῖν, propugnare IX. 116. 3.

πρόπομα, potatio matutina VIII. 469. 4.

προπομπεύειν, in pompa praecedere. τῶν ἱερῶν ἀεὶ προπομπεύει τὸ ὑδρεῖον ἐπὶ τιμῇ τοῦ θεοῦ VII. 441. 2.

προπομπὴ, deductio VIII. 347. 13.

προπομποὶ, satellites, comites VIII. 508. vlt.

προπονεῖν. ἄσκαπος ἡ τύχη καὶ δεινὴ παρελέσθαι τὰ προπεπονημένα, magno labore olim comparata et acquisita VI. 396. 11.

προπορεύεσθαι, praeire, praecedere VI. 431. 6.

πρόποσις, propinatio. οἱ μὲν — σπεύδουσιν ἐπὶ τὰς προπόσεις, ὥσπερ εἰς πολιορκίαν, ἐπισιτιζόμενοι VI. 485. 4. τὰς προπόσεις αὐτὰς πυγδάνομαι λέγειν τοῖς παλαιοῖς VI. 595. 4. προπόσεις καὶ προσαγορεύσεις ἀναιρεῖν VIII. 438. 4. vid. etiam T. VIII. 552. antep.

πρόῤῥιζος. οἱ κόλακες καὶ τὰς πατέρας καὶ τὰς παῖδας προῤῥίζους ἐκτρίβουσι, radicitus perdunt et pessumdant VI. 43. 10.

προσαγγελία, annunciatio VI. 451. 6.

προσάγειν παῤῥησίαν καὶ δημοσίῳ ἀνθρώπῳ δυστυχοῦντι VI. 253. vlt. ἐπιδιδόναι καὶ προσάγειν ταῖς χρείαις τὴν φιλίαν VI. 360. 4. βρώσεις ἀθέσμους προσάγεσθαι, cibis illicitis vesci VI. 382. pen. ἡ τροφὴ λιμοῦ φάρμακον προσάγεται VI. 608. antep. τὸν ξένον ἡ ἰδέα καὶ τὸ τεχνικὸν τῶν ἀνδριάντων μετρίως προσήγετο, non ita valde mouebat, seu in admirationem rapiebat VII. 553. 4. ἀπὸ τῆς θύρας ἡσυχῇ προσῆγε, pedetentim accessit VIII. 322. 8. πρὸς ὃ μὴ πέφυκε, μηδ' ἤσκηται, προσάγων αὐτὸν IX. 238. 2. παντὶ δόγματι, καὶ συνεδρίῳ, καὶ χάριτι καὶ διοικήσει προσάγοντες ἡγεμονικὴν κρίσιν IX. 245. antep.

προσαγόρευσις, compellatio. προπόσεις καὶ προσαγορεύσεις ἀναιρεῖν VIII. 438. 4.

προσαγρυπνεῖν γεγραμμένῳ τινὶ, scripto alicui perlegendo inuigilare X. 498. 6.

προσαγωγεὺς, auscultator VIII. 74. vlt. et 75. 2.

προσαγωγὴ, adductio. ὐκ ἐφθόνει τῆς προσαγωγῆς τοῦ ὑγροῦ τῷ ὕδατι X. 516. 2.

προσάδειν, accinere. σοφιστοῦ τινος αὐτῷ σύγγραμμα προσάδοντος περὶ δικαιοσύνης VII. 307. 13.

προσαιρεῖσθαι, insuper eligere IX. 314. 7.

προσακούειν. ὐκ ἂν ἀηδῶς οἶμαί σε προσακοῦσαι περὶ τῆς ἀκουστικῆς αἰσθήσεως VI. 136. 5. ἐλαφροῦ — περίεστι προσακοῦσαι τὸ — VI. 264. antep. vid. etiam Tom. IX. 238. 5.

προσαλείφειν, inungere. τῶν βοῶν — προσαλείφειν τὰ ἄκρα τῶν κεράτων VIII. 216. 11. τὸ ἔλαιον τοῖς φυτοῖς πολέμιον, καὶ φθείρει τὰ προσαλειφόμενα IX. 611. 4.

προσαλίσκειν, in signific. pass. capi. προσεαλωκότες ὑπὸ δόξης καὶ ἀπάτης VI. 60. vlt.

προσαμαρτάνειν, insuper peccare. προσαμαρτὼν μυσήρια IX. 317. 11.

προσαμύνειν, auxiliari, opem ferre. ἀνθρώποις προσαμύνων ἀγωνιζομένοις VIII. 889. 8.

προσανάγειν, in signif. intransitiua, accedere VIII. 233. 1.

προσαναγράφειν VII. 2. 6.

προσαναιρεῖν, oraculo iam dato aliud addere VII. 624. 9.

προσανακρίνειν, insuper inquirere aliquid VI. 158. 2. et VIII. 341. antep.

προσανακρύεσθαι IX. 641. 2.

προσαναλαμβάνειν. ἐν ταῖς μεταγραφαῖς καὶ μεταπτώσεσι τῶν δανείων τὰς τόκους προσαναλαμβάνοντες αὐτοῖς καὶ προσπλάττοντες, ἀεὶ βαρύτεροι γίνονται IX. 303. 4.

προσαναλογίζεσθαι, simul secum cogitare VI. 437. 2.

προσαναπιμπλάναι, insuper implere. προσαναπίμπλησι τὰς παρόντας ὁ σκώπτων παρὰ μέλος κακοηθείας VIII. 500. antep. προσαναπιμπλάντα τῆς ψυχῆς τὸ παθητικώτατον X. 501. 2.

προσανατρίβεσθαι IX. 12. pen.

προσαναχρώννυσθαι. πλείονα — προσαναχρώννυται τὸ ψεῦδος ἡμῖν VI. 58. antep. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτηδεύμασι — ἀτρέμα παραβάλλων καὶ προσαναχρωννύμενος VI. 189. 6. ἡδονὴ ἀλλότριαι, προσαναχρωννύμεναι τῷ σώματι VIII. 675. 11. πρὸς τοῦτο παίζειν τὸν Πλάτωνα τῇ Ὁμηρικῇ νεκυίᾳ προσαναχρωννύμενον VIII. 953. pen. vid. etiam hoc verbum Tom. IX. 23. 3. et X. 375. 7.

προσανοίγειν καὶ προσκλίνειν τὴν τοῦ νέου ψυχὴν τοῖς ἐν φιλοσοφίᾳ λόγοις VI. 131. 1.

πρόσαντης, accliuis, molestus. μονῳδία ἐν ἅπασιν ἐστι πλήσμιόν τε καὶ πρόσαντες VI. 23. 3. ἀπὸ τῶν σφόδρα προσάντων καὶ ἀντιτύπων ὥσπερ ἐπὶ τὰ κοῖλα καὶ μαλακὰ δίκην ὕδατος ἀπολισθαίνειν VI. 243. 4. μὴ πρόσαντης, μηδ' ὄρθιος ἄγαν ὁδὸς VI. 288. 3.

προσαπαιτεῖν, simul reposcere VI. 677. 9.

προσαποδεικνύναι, insuper demonstrare X. 153. 9.

προσαποδιδόναι τὴν συμβαίνουσαν αἰσχύνην καὶ βλάβην τοῖς ἔργα φαῦλα ἐργασαμένοις VI. 70. 8. τίς τὰ λειπόμενα τῷ λόγῳ προσαποδίδωσι; X. 527. pen.

προσαποδύεσθαι, simul exuere. τὸν χιτῶνα τῷ ἱματίῳ προσαπεδύσατο VI. 527. 12.

προσαποκτείνειν, simul interficere X. 745. 5.

προσαπολείπειν, omittere VI. 276. pen.

προσαπολλύειν, simul perdere VI. 250. 3.

προσαποφαίνεσθαι, praeterea significare VI. 577. pen.

προσάπτειν, annectere, adstringere. δεῖ τὸν βίον ἐπιτηδεύειν, καὶ μὴ δεσμῷ προσάπτειν αὐτὸν VI. 42. 8. κορυφὰς ἑτέρας ἑτέραις προσάπτων μύθῳ VII. 647. 11. καλλίτῳ ἔργῳ καὶ δικαιοτάτῳ προσάπτων ἀσεβήματος διαβολὴν τηλικούτου καὶ ῥᾳδιουργήματος IX. 415. 9.

προσαρμόζειν, adaptare, accommodare. ἑτέρῳ καὶ πρὸς ἕτερον πλάττων καὶ προσαρμόζων ἑαυτὸν VI. 190. 5.

προσαρμόττειν, idem. πολλοῖς ἑαυτὸν ἐξομοιοῦν καὶ προσαρμόττειν VI. 365. 2. οἰκείως προσαρμόττειν ἑκάστῳ τὴν δίαιταν VI. 519. 14. ἕκαστον ἑκάστῃ χρείᾳ κατὰ τὸ οἰκεῖον προσαρμόττειν IX. 237. 6.

προσαρτᾶσθαι, annexum esse. τὸ τῆς ψυχῆς ἐπίγειον κατατείνει τῷ σώματι προσηρτημένον VIII. 240. 10.

προσαυλεῖν τῇ θυσίᾳ, victimam tibiarum

tibiarum cantu prosequi VIII. 503. 2.

προσβάλλειν. ὅτε οἱ νηθεῖντες ἀσείως τὸ πικρὸν καὶ δηκτικὸν προσβάλλοντες ἀποτρέχουσιν VI. 276. 7. τὰ ἱμάτια δοκεῖ θερμαίνειν τὸν ἄνθρωπον, ὐκ αὐτὰ δήπου θερμαίνοντα καὶ προσβάλλοντα τὴν θερμότητα VI. 378. 2. ὁ Θάλης προσέβαλε (nisi potius προσέβλεπε est leg. vid. not. 50.) τῷ νεανίσκῳ πολὺν χρόνον VI. 566. vlt. συμφορὰς ἀνηκέστους προσβάλλειν τινὶ VIII. 132. 3.

προσβιάζεσθαι, vim inferre, cogere. προσβιαζόμενοι θνητὸν ἀθανάτοις καὶ γηγενὲς ὀλυμπίοις συνεξαμιλλᾶσθαι καὶ συνεξανύτειν VI. 520. 6. μὴ δυσωπηθῇς, μηδὲ προσβιάσῃ σαυτὸν VIII. 103. 6. λιπαρὴς ἐγίνετο ταῖς δεήσεσι προσβιαζόμενος VIII. 115. 15. πρὸς ὑποψίαν καὶ διαβολὴν ὐκ ἔστι χρήσασθαι τῇ ἀρετῇ φεύγοντας εὖ παθεῖν προσβιαζόμενον VIII. 136. 3.

προσβιαστέον, vis inferenda est VI. 477. 4.

πρόσβλεψις, intuitus VI. 164. 11.

προσβοηθεῖν, auxilium ferre. τὰς ἄλλας — ταχὺ προσβοηθήσας ἐξείλετο τῶν πολεμίων VII. 27. 10. ἐν μάχῃ τινὶ προσβοηθήσας ἔπεσε λαμπρῶς ἀγωνισάμενος VII. 322. 2. ὥστε μὴ δύνασθαι τοὺς ἄλλους προσβοηθεῖν VIII. 359. 15.

πρόσβολὴ δεισιδαιμονίας VI. 157. 14. αἱ ἀνώμαλοι προσβολαὶ καὶ διατάσεις τοῦ πνεύματος ῥήγματα καὶ σπάσματα ποιοῦσιν VI. 494. vlt. πληγαὶ θεοῦ καὶ προσβολαὶ δαίμονος VI. 642. 11. βραδεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολή. versus Sophoclis VIII. 474. 1.

προσβράζειν, allidere. — ὡς λεγόμενον εὑρεθῆναι τὸ σῶμα τοῦ Μελικέρτου πίτυϊ προσβεβρασμένον ὑπὸ τῆς θαλάττης VIII. 687. vlt.

πρόσγειος πτῆσις, volatus terrae vicinus, tribuitur hirundini VIII. 903. 11.

προσγελᾶν, arridere. ὁ ἔρως — ἐκλάμψας καὶ διαφανεὶς τρέφεται καὶ προσγελᾷ τοῖς σκώμμασι φυσώμενος VIII. 510. 4.

προσγράφειν ἑαυτῷ τὸ φιλοσοφίας ὄνομα καὶ τὴν τοῦ φιλοσοφεῖν δόξαν VI. 303. 5.

πρόσγραφον τῆς τιμῆς IX. 306. antep.

προσδεῖσθαι, opus habere. κράτιστον ἐθίσαι τὸ σῶμα μηδεμιᾶς προσδεῖσθαι σαρκοφαγίας VI. 499. antep.

προσδιαβάλλεσθαι VI. 133. antep.

προσδιαλέγεσθαι, colloqui. τῆς Πηνελόπης τοῖς μνηστῆρσι προσδιαλεγομένης ὐκ ἀπανθρώπως VI. 96. 8. vid. etiam p. 436. 7. 548. 12. 563. pen. et VIII. 41. 3.

προσδιανοεῖσθαι, secum cogitare IX. 714. 5.

προσδιαπορεῖν, perplexas et intricatas quaestiones aliis soluendas proponere VI. 154. antep. ἀεί τι προσδιαπορῶντες τῶν ὐκ ἀναγκαίων VI. 174. 14. προσδιαπορῶ, incertus praeterea sum, dubito VIII. 661. 8.

προσδιασαφεῖν, explicare VI. 77. pen. et VII. 665. pen.

προσδιαστρέφειν, simul peruertere. ἐλάνθανε τῷ νωθετεῖν δοκοῦντι προσδιαστρεφόμενος VI. 224. 14. οἷς δοκοῦσι παιδεύειν, ἀπολλύουσι καὶ προσδιαστρέφουσιν VIII. 87. 7. τὰς πολλὰς αἱ παρ' οἶνον ἀδολεσχίαι ληροῦντας ἐμβάλλουσι πρὸς τὰ πάθη καὶ προσδιαστρέφουσιν VIII. 786. 6. καὶ τὴν

τὴν αἴσθησιν προσδιαστρέφουσιν X. 457. antep.

προσδιαφθείρειν, ſimul corrumpere VI. 384. 5.

προσδιέρχεσθαι, recenſere, pertractare VII. 431. 10.

προσδυσκολαίνειν, indignari IX. 256. vlt.

προσεγκαλεῖν, ſimul incuſare VI. 99. 2. et VII. 579. 2.

προσεγχεῖν, ſimul infundere. προσεγχέας ἄκρατον, (ſcil. τῷ μύρῳ) ἐξέπιεν VI. 565. vlt.

προσεθίζεσθαι, ſe adſuefacere ad aliquid VIII. 313. 3.

προσειπεῖν, praeterea dicere, iis, quae iam diximus, aliud quid addere VI. 590. 8.

προσεκθέρειν πέτρᾳ τινί, in ſenſu admodum obſcoeno, quem vel vlterius explicare nefas eſt X. 798. 3.

προσεκλύειν (ſcil. τῇ μουσικῇ) τὰς ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὄντας VI. 542. 2.

προσεκποτέον, ſimul ebibendum eſt X. 571. 4.

προσεκταπεινῶν IX. 245. 8.

προσεκταράττειν VII. 817. 9.

προσεκτίειν, ſimul pendere, ſeu perſoluere, certam pecuniae ſummam VI. 741. pen.

προσεκτυφλῶν, praeterea excoecare VIII. 205. 7.

προσέλασις, aduentus IX. 438. 1.

προσελαύνειν, accedere. πεζῇ ὁδεὶς προσήλαυνεν IX. 432. 5.

προσέληνοι, qui ante lunam creatam vixerunt, ex inepta paganorum fictione VII. 137. 11.

προσεμφορεῖν. προσεμφορῶν αὐτῷ δείγματα καὶ φόβους καὶ ὑποψίας καὶ ταραχὰς VI. 641. 10. προσεμφορῶντες ἄλλας τινὰς πράξεις καὶ ἀνδραγαθίας VIII. 162. 13.

προσεμφορητέον ἐκείνοις τῆς δεισιδαιμονίας X. 542. 12.

προσενδιδόναι VII. 747. 1. ſed procul dubio προενδιδόναι ibi eſt leg. vti etiam Reiſkius annotat, et codd. Turn. et Vulc. exhibent: vid. not. 35.

προσεννοεῖν, ſimul cogitare VIII. 537. 4.

προσεντείνειν τινὶ ἑτέρας, ſcil. πληγὰς, alicui, verberibus iam excepto, alia inſuper verbera infligere VI. 883. 4.

προσεξελαύνειν VII. 365. pen.

προσεξεμεῖν, ſimul euomere VIII. 78. vlt.

προσεξεύρεσις, inuentio alii inventioni addita X. 663. 13.

προσεξευρίσκειν, praeterea invenire IX. 208. 5. et X. 662. 15.

προσεξικμάζειν, humorem praeterea exſiccare VIII. 751. 10.

προσεξισάναι, ſimul corrumpere VI. 488. 13.

προσεπανισάναι X. 566. 3. vid. not. 32.

προσεπιβάλλειν ζηλοτυπίαν VI. 359. 7.

προσεπιμετρεῖν VIII. 40. 2.

προσεπισφάττειν X. 545. 6. verbum ſuſpectum hoc quidem loco: vid. not. 91.

προσεπιτείνειν τὸ δίψος, ſitim intendere, augere VIII. 750. 12.

προσεπιτρίβειν, inſuper perdere X. 335. pen.

προσερείδειν, affigere. θαλάττης ὠκεανῷ προσερεῖσαι Μακεδονίαν VII. 311. pen.

προσερπύζειν, arrepere VI. 289. 9. ὄφεως προσερπύσαντος εἰς τὴν ὁδὸν IX. 27. 15.

προσέρχεσθαι μοναρχίᾳ, monarchiam obtinere VI. 558. 1.

προσερωτᾶν,

προσερωτᾶν, vni interrogationi alteram addere VI. 690. 12.

προσεταιρίζεσθαι, in ſodalitium adſciſcere. πάνδημόν τινα ποιητικὴν προσεταιρισαμένη VIII. 981. pen.

προσεταριζεσθαι, idem. τὸ φαυλότατον καὶ τὸ νοσῶν μάλιστα τῶ δήμῳ προσεταριζόμενος ἐπὶ τὰς ἀρίστας IX. 219. 1.

προσευκαιρεῖν κυνηγίαις, venationibus operam dare X. 716. 2. Ἀναξιβίαν νύμφην Ἥλιος θεασάμενος χωρίοις προσευκαιροῦσαν, opportune in agris degentem X. 721. vlt. προσευκαιρεῖν τῇ δεισιδαιμονίᾳ, religioſo alicui cultui et ſolennitati tempus et otium impendere X. 804. 6.

προσέχειν, attendere. νήφων καὶ προσέχων ἑαυτῷ VI. 569. antep.

προσεχῶς IX. 554. pen. vid. not. 52.

προσήγορος. συμπόσιον μηκέτι προσήγορον ἑαυτῷ, conuiuium, vbi conuiuarum numerus ita frequens eſt, vt non omnes cum omnibus inter ſe colloqui poſſint VIII. 700. vlt.

προσηλῶν, clauis affigere. ὁ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξήγαγον, ἢ τῷ τροχῷ προσηλῶσαι, dictum Euripidis de Ixione VI. 68. 10. συνήρπασε τὰς λῆτας καὶ προσήλωσεν VI. 775. 2. ἰσχῷ νηὸς προσηλωθῆναι VI. 779. 6. ὁ ἡδονῆς καὶ ἀλγηδόνος ἧλος, ὃς πρὸς τὸ σῶμα τὴν ψυχὴν προσηλοῖ, — VIII. 867. 6. τὰς ἀσεβῶς ἀνασχεθομένας παρθένους ταυροῖς προσηλώσαντες X. 707. vlt.

προσηνὴς, benignus, lenis, manſuetus. ἐπὶ τὰς προσηνεῖς καὶ ἁπαλὰς ἀποχρέφοντες ὁμιλίας τὰ ὦτα VI. 169. 11. ἅπαντα φαιδρὰ καὶ γλυκέα καὶ προσηνῆ — ἐποίησεν VI. 181. vlt. ἥδυσμα θειότατον καὶ προσηνέστατον: ſic dicitur bona valetudo VI. 481. 2.

προσηνῶς λέγειν VI. 201. 13. τέμνοντες οἱ ἰατροὶ — τὸ πεπονθὸς ἐνέβρεξαν προσηνῶς καὶ κατηόνησαν VI. 276. 6. καὶ πενίαν καὶ φυγὴν καὶ γῆρας ἐλαφρῶς καὶ προσηνῶς πρὸς εὐκολίαν καὶ πραότητα τρόπου φέρουσιν VI. 380. 4.

προσθεῖν, accurrere VI. 317. 4.

προσθλίβειν, comprimere IX. 483. 1.

προσιέναι (ab εἶμι), admittere. Θάλης ἠρώτησε τὸν Νειλόξενον, εἰ προσήκατο τὰς λύσεις ὁ Ἄμασις VI. 581. 3. πολλῶν λόγων ἀφορμὰς προσιέμενος VIII. 498. 5.

προσιζάνειν VIII. 179. 8.

προσίσασθαι, offendere VIII. 505. 3.

προσιστορεῖν, praeterea narrare X. 183. pen.

προσκάθισις VI. 633. 5. vid. not. 16.

προσκαίειν τῦφον, adurere cibum, *das Eſſen anbrennen laſſen* VIII. 804. 1.

προσκατακλύζειν, fluctibus obruere. τί δεῖ τὸ τρίτον ἐπενεγκεῖν κῦμα, καὶ προσκατακλύσαι τὸν λόγον VIII. 173. 4.

προσκαταλείπειν σχολὴν, ſcholam alicubi inſtituere, ita vt poſt inſtitutoris diſceſſum maneat IX. 343. 14.

προσκαταπυκνῶν, condenſare, ſolidum facere, metaph. confirmare, τὴν εὔνοιαν, beneuolentiam VII. 912. pen.

πρόσκαυσις, aduſtio VII. 809. 4.

προσκεῖσθαι κυνηγίᾳ, venationi operam dare VII. 239. 7. προσκειμένων

μένων ἔμπροσθεν ἤδη καὶ ὄπισθεν ἅμα τῶν πολεμίων IX. 434. 6.

προσκήνιον χαλκοῦν X. 509. vlt.

προσκηρύσσειν ἔκδοσίν τινα βίᾳ καὶ ἀνθρώπου κακοδαίμονος VII. 941. 12. sed vid. not. 12.

προσκληροῦσθαι, ἡ ἐννεὰς δήπου ταῖς Μούσαις, ἡ δὲ ἑβδομὰς τῷ μουσηγέτῃ προσκεκλήρωται VIII. 945. 6.

προσκλητικὴ φωνὴ VII. 397. 2.

προσκλίνειν, inclinare. προσανοίγει καὶ προσκλίνει τὴν τοῦ νέου ψυχὴν τοῖς ἐν φιλοσοφίᾳ λόγοις VI. 131. 1.

προσκλύζειν, alluere. τῷ ποταμῷ τις ἦν ὄχθη χλοερῷ λειμῶνι προσκλύζουσα VII. 270. 15.

προσκνᾶσθαι τοῖς σελέχεσι, adfricare se truncis IX. 631. 13.

προσκυνήθειν. παῖς νεογνὸς χειρὶ προσκυνήθων νέᾳ VII. 813. 5.

προσκομεῖν ἄνδρας VII. 255. 7.

προσκρούειν, offendere, inuisum fieri VI. 192. 2. ἀεὶ δεῖ καὶ πανταχοῦ φεύγειν τὸ προσκρούειν τῷ ἀνδρὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τῇ γυναικὶ τὸν ἄνδρα VI. 542. 11. προσκρούσας ἐν πολιτείαις VI. 642. 4.

πρόσκρουμα, offendiculum. ὅσα μικρολογίας καὶ ἀνελευθερίας προσκρούματα λαμβάνουσιν οἱ πολλοὶ — VI. 519. 15. μικρὰ καὶ συνεχῆ καὶ καθημερινὰ προσκρούματα γυναικὸς καὶ ἀνδρός VI. 533. 7.

πρόσκρουσις. ἡ τοῦ καλάμου βλάστησις — ἐν διαστήμασι μεγάλοις ὀλίγας λαμβάνουσα προσκρούσεις καὶ ἀντικοπὰς VI. 285. pen. ἐν ἀρχῇ μάλιστα δεῖ τὰς διαφορὰς καὶ τὰς προσκρούσεις φυλάττεσθαι τοὺς γεγαμηκότας VI. 524. 13.

πρόσκρουσμα, offendiculum. πολλὰ καὶ συνεχῆ προσκρούσματα καὶ διασπάσματα λαμβάνειν VI. 286. 4.

προσλαλεῖν, alloqui VI. 541. antep. vid. etiam Tom. VIII. 377. pen.

προσλαμβάνειν, assumere. ἂν μὴ κἀκεῖνο βουλώμεθα προσλαβεῖν, ὅτι — VI. 107. 12. ἰσχὺν τῆς πίστεως καὶ ἀξίωμα προσλαμβανούσης VI. 128. 4. τέλος ὑπ' ὀργῆς προσλαβεῖν τῷ πίνακι τὸν σπόγγον, arreptam ſpongiam tabulae impegiſſe VI. 374. 10.

προσλάμπειν, affulgere. ἀέρανὴς καθ' ἑαυτὴν ἡ γῆ καὶ σκοτώδης, ἡλίου μὴ προσλάμποντος IX. 63. 12. ἅπαντας τοὺς ἀπλανεῖς (ſcil. ἀστέρας) ὑπὸ τοῦ ἡλίου προσλάμπεσθαι Metrodorus ſtatuit: falſo quidem IX. 523. 3.

προσλιπαρεῖν. ἀκροᾶσθαι σιωπῇ, καὶ προσλιπαροῦσιν, in audiendo ſunt aſſidui, et plura audire cupiunt VI. 140. 12. πειρώμενος ἑκάστου καὶ προσλιπαρῶν VI. 171. antep. παρακελευόμενοι καὶ προσλιπαροῦσι τοῖς μαχομένοις VII. 9. pen.

προσμαρτυρεῖν ῥηθέντι τινὶ, dictum aliquod teſtimonio ſuo confirmare VI. 454. 10.

προσμάχεσθαι πόλει τινὶ, vrbem aliquam oppugnare VII. 21. 1.

προσμειδιᾶν, arridere. μὴ προσμειδιάτω ὁ νέος ταῖς τοιαύταις εὑρεσιλογίαις VI. 99. 7. ἐπεστράφη καὶ προσεμειδίασε, ſcil. puerpera infanti recens nato VII. 932. 1. vid. hoc verbum etiam T. IX. 23. 1. et 269. 13. quo poſteriore loco dicuntur ὄχλοι προσμειδιῶντες τῷ διδόντι καὶ χαριζομένῳ ἐφήμερόν τινα καὶ ἀβέβαιον δόξαν.

προσμέλλειν. ᾧ προσέμελλε, quo loco appulſurus erat VI. 612. 6. ſi genuinum eſt hoc verbum: vid. not. 68.

προσνεῖν, congerere, coacerùare. ξύλα ταῖς θύραις πολλὰ προσνήσασα IX. 103. 13.

προσνήχεσθαι, adnatare VIII. 336. 14.

προσοικοδομεῖν. ἄλλα κἀθητῳ πάθη χαλεπὰ καὶ μεγάλα καὶ δυσπάλακτα τῇ λύπῃ προσοικοδομῶν VI. 641. 10.

προσοιστέον. ἄλλως μὲν ὑπροσοιστέον ἐστὶ καὶ παιδιᾶν καὶ γέλωτα τοῖς φίλοις VI. 251. 2. φῶς λαμπρὸν ὄμματι φλεγμαίνοντι ὑ προσοιστέον VI. 266. 9. προσοιστέον τὸν οἶνον πολλῇ κατακεραννύμενον διὰ μέσου καὶ κατακλυζόμενον ὕδροποσίᾳ VI. 501. pen.

προσομιλεῖν, alloqui. προσομιλήσας τι, de moribundo, ante deceſſum ex hac vita aliquid memoratu dignum adhuc dicente VI. 445. 9. μικρὰ τῷ Κλεοβούλῳ προσομιλήσας VI. 574. 5. ὧν οἱ πεμφθέντες ἀνελεῖν νεογνὸν ὄντα προσομιλήσαντα αὐτοῖς ἀπετράποντο VI. 624. 9. ſed vid. not. 31. πηλύποδος νόον ἴσχε πολυχρόα, ὅς ποτὶ πέτρῃ, τῇ προσομιλήσει, (ſed in aliis Plutarchi locis, vbi idem dictum citatur, legitur τῇπερ ὁμιλήσῃ) τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη IX. 627. 7.

προσονομάζειν, appellare IX. 502. 7.

προσόρατος, conſpicuus, qui cerni poteſt VII. 256. 5.

προσοργίζεσθαι, iraſci aliqua re VI. 45. 14.

προσορμίζειν, appellere ad terram aliquam VII. 217. 2. τὰς νίκας ἀριθμοῦσιν — νήσοις καὶ ἠπείροις προσορμιζομέναις τῷ μεγέθει τῆς ἡγεμονίας VII. 283. antep.

προσορχεῖσθαι τοῖς λόγοις τινὸς, ſaltare interea, dum quis de rebus ſeriis et grauibus verba facit VI. 168. 1.

προσοφλεῖν, alicuius culpae reum eſſe, eiusque poenam luere. κενότητα καὶ ἀλαζονείαν μετὰ ἀσεβείας καὶ παρανομίας προσόφλοντες VII. 422. 9.

προσοφλισκάνειν, idem. κακοήθειαν καὶ δυσμένειαν προσοφλισκάνουσι VI. 157. 6. ἀνελευθερίαν τῇ κακοηθείᾳ προσοφλισκάνουσιν IX. 399. 10.

προσοχὴ, attentio. συναρμόττειν τῇ προσοχῇ τὴν ἀκρόασιν VI. 140. 7. αὐτὸν τῇ προσοχῇ καταδυόμενος εἰς τὸν νοῦν τοῦ λόγου καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ λέγοντος VI. 151. pen. τὰ ἐπιτάσεως καὶ προσοχῆς δεόμενα VI. 376. 2. προσοχῇ καὶ τὸ μέγα γίνεται μικρὸν, καὶ τὸ μικρὸν εἰς τὸ μηδὲν ἄγεται IX. 282. 7.

προσπάθεια σώματος VI. 486. vlt. ſed vid. not. 67. p. 487.

προσπαίζειν τινὶ, illudere alicui VIII. 288. 13. ὃ παρῃτήμην τὴν δόξαν ἅμα προσπαίζοντι τῷ Ἀλεξάνδρῳ VIII. 519. 9.

προσπαλαίειν, colluctari VI. 216. 11.

προσπάσχειν. ὑπ' ἐρᾶν ὑμᾶς ἔγωγέ φημι τοὺς γυναικὶ προσπεπονθότας, ἢ παρθένοις IX. 7. 6.

προσπατταλεύειν, clauis affigere. τὴν κιθάραν αὐτῷ προσεπατταλεύσαν VI. 885. pen. ἐλάφων καὶ βοῶν κέρατα προσπατταλεύειν VII. 72. 15. vid. etiam p. 73. 8.

προσπελάζειν, appropinquare VII. 417. 5. de morbo aliquem inuadente

inuadente dicitur Tom. VIII. 212. I.

προσπεριβάλλεσθαι, addere, adiicere. — ἐτεὶ σὺ καὶ τὰς λόγας προσπεριβαλέσθαι κελεύεις VIII. 274. 9. ὁ τρεφόμενος καὶ κυλινδούμενος ὑγρῷ τῷ σώματι καὶ διαβρόχῳ προσπεριβάλλεται πλείονα μολυσμόν IX. 303. 2.

προσπεριλαμβάνειν, simul attingere IX. 412. 7.

προσπίπτειν, accidere. — ἵν', εἴ τι πάσχοιμι, ὧν ἐδόξαζον φρενί, μή μοι νεαρὸν προσπεσὸν μᾶλλον δάκῃ, ex Euripide VI. 428. 4. σῶμα ὑδὲν ὕτως ἰσχυρόν ἐστιν, ᾧ τεταραγμένῳ καὶ φλεγμαίνοντι προσπεσὼν οἶνος οὐκ ἠδίκησε VI. 503. 4.

προσπλάττειν. ἐν ταῖς μεταγραφαῖς καὶ μεταπτώσεσι τῶν δανείων τὰς τόκους προσαναλαμβάνοντες αὐτοῖς καὶ προσπλάττοντες, ἀεὶ βαρύτεροι γίνονται IX. 303. 5.

προσποιεῖν μὴ πάντα ἑαυτῷ, sibi non omnia adscribere, seu arrogare VIII. 146. 3.

προσποίημα ἐρωτὸς, figmentum amatoris, dicitur τὸ μελίχρων VI. 207. 7. Δηϊόκην — οὐ φύσει γενέσθαι, ἀλλὰ προσποιήματι δικαιοσύνης IX. 408. 6.

προσποίησις, simulatio IX. 88. 2.

προσποίητος, simulatus. προσποίητος μανία VI. 62. pen. et προσποιητὸς, cum acuto in vltima, et tum est adiectiuum trium terminationum, προσποιητὸς, ἡ, ὁν. προσποιητὴν φυγὴν σκηψάμενος VII. 231. 9. et φυγῇ προσποιητῇ συμμάχῳ χρώμενος p. 232. I. προσποιητὴν χάριν σκεψαμένη X. 770. I.

προσπολεμεῖν, bellum gerere aduersus aliquem VIII. 181. 5.

προσπορίζειν, simul acquirere. φιλοπλουτία πρὸς μηδὲν ἀπολαύουσα τῶν πανταχόθεν προσπορίζομένων VIII. 85. 13.

προσπταίειν, offendere. οὐ δεῖ προσπταίσαντας, καθάπερ παῖδας, ἐχομένους τοῦ πλησίοντος, βοᾶν VI. 428. vlt. λίθῳ προσπταίσαντες ὁδοιπόροι VIII. 122. 5.

προσπτύειν, inspuere. — ᾧ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐπενέβησαν καὶ προσέπτυσαν οὐκ ὀλίγοι γυναῖκες VIII. 360. pen. πολλάκις προσεπτύσαμεν ταῖς τοῦ σώματος ἡδοναῖς X. 476. 9.

πρόσπτυστος, dignus, qui inspuatur VIII. 235. pen.

προσραίνειν, adspergere. ἡ θάλαττα προσραινομένη ταῖς φλοξὶ συνεκλάμπει VIII. 481. 6.

προσραπτέον, assuendum est. ὅπως μὴ ἐφικνεῖται ἡ λεοντῆ, προσραπτέον ἐκεῖ τὴν ἀλωπεκῆν. dictum Lysandri VI. 721. 13.

προσρεῖν, metaph. accedere. τῶν οἰκετῶν τινος προσρυέντος ἔξωθεν τῇ τραπέζῃ IX. 45. 9.

προσρίπτειν, simul abiicere VII. 836. 14.

προσταγὴ, praeceptum, iussum, scil. oraculi X. 732. 5. et 749. 5. quo posteriore loco χρησμὸς expresse additur.

προστακτικὸς, promtus et paratus seu idoneus ad iubendum X. 294. 8.

προστασία, defensio. — τῷ δὲ φύσησον πλησίον ἐπιμελείας καὶ προστασίας δεόμενον IX. 225. 9. Ἀριστοφῶντος ἤδη τὴν προστασίαν (vbi *praefecturam*, seu *munus archontis Athenienſis*, denotare videtur) διὰ γῆρας καταλιπόντος IX. 358. 8.

προστήκειν, adhaerere. τῷ πορισμῷ προστετηκὼς, acquirendis opibus ac diuitiis plane deditus VIII. 80. antep.

πρόστηξις, adhaesio X. 482. 3.

προστιθέναι, τῇ χείρονι ῥοπῇ προστιθεὶς ἑαυτὸν VI. 228. 2. φυγάς τ' ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμᾶς. versus Euripidis VI. 428. I. προστίθεται (opem fert) δι' Ἀλκιβιάδην Ἀθηναίοις VIII. 40. 9. ἐγὼ τῷ Γλαυκίᾳ προσετίθην (a Glaucia dictis addidi), ὅτι — VIII. 486. 5.

προστρέπεσθαι. οἱ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην κατοῖς λίκνοισι προτρέπεσθε VI. 374. 3.

προστρέχειν, accurrere VI. 562. 2.

προστρίβεσθαί τινι τὴν ὑποψίαν τῆς προδοσίας, in causa esse, vt quis proditionis fiat suspectus VI. 334. 10. προστρίβεσθαι τὴν δεισιδαιμονίαν ἡμέρᾳ τινὶ VII. 93. 9. ἃ αὐτὸς ἐφρόνει περὶ τῶν θεῶν, τῷ Σόλωνι προστριβόμενος IX. 405. 7. προστρίβεσθαί τινι ἄνειδός τι IX. 413. 4. κακοηθείας δέξαι προστρίβεσθαί τινι IX. 450. 14.

πρόστριμμα VI. 375. 4.

προστυγχάνειν τινὶ, fortuito occurrere alicui VI. 140. 9. — ὅταν ἕρματι πλέοντες προστύχωσιν — VI. 621. 2.

πρόστωον, vestibulum porticus IX. 334. vlt.

προσυνιστάναι, antea commendare VI. 66. 8. et 9.

προσυποβάλλειν, praeterea subiicere IX. 245. 9.

πρόσφατος, recens, nouus. πρόσφατον ἐπί τι τὴν ὄρεξιν ἄγειν VI. 471. 8. ὑπὸ τῶν λόγων τούτων ὥσπερ πρόσφατος γέγονα τῇ δόξῃ καὶ καινὸς VIII. 167. 6.

προσφέρειν, ἐπομόσας μηδένα προσοίσειν χεῖρας αὐτῷ ζῶντος αὐτοῦ VI. 93. antep. ἰδίᾳ σε νουθετεῖν ὀφείλομεν, οὐκ ἐναντίον ἀνθρώπων τοσούτων προσφέρειν τὰς χεῖρας, nempe e somno excitandi causa VI. 263. 6. οὐκ ἀλλότριον, ἀλλὰ ἴδιον ἑαυτῷ προσφέρων ὄνειδος VI. 330. antep. in med. προσφέρεσθαι, afferre. αἰτίαν φιλίας ὥσπερ σόφισμα λοιδορίας προσφερόμενος VI. 250. 10. λόγους ἀνδρώδεις προσφερομένη VI. 420. 3. 2) accedere ad aliquem, vel aliquid, adire aliquem, sectari aliquid. μὴ θηριωδῶς, μηδ' ἀτάκτως, ἀλλὰ μετ' εὐλαβείας ταῖς ἡδοναῖς προσφέρεσθαι VII. 103. 12. τὸν ἥκιστα μετανοίᾳ προσοισόμενον χρόνον ἔχοντες σύμβουλον VIII. 177. 4. τῷ συμφέροντι προσοισόμενος VIII. 279. 5. τῇ ἀρετῇ προσοίσεσθαι, virtutem consectaturum esse X. 405. pen. 3) bene, vel male, clementer, vel seuere, et quocunque tandem modo, agere cum aliquo, eumque tractare. γνωρίμῳ τραχύτερον ἐν πολλοῖς (multis praesentibus) προσφέρεσθαι VI. 261. 4. μὴ φιλικῶς, ἀλλὰ παιδαγωγικῶς, προσφέρεσθαι τοῖς συνήθεσιν VI. 270. 2. ἐν ἥθει καὶ μετ' εὐνοίας προσφέρεσθαι τοῖς ἁμαρτάνουσιν VI. 272. 13. ἀδίκως καὶ πανούργως προσφέρεσθαι τοῖς συνήθεσι καὶ φίλοις VI. 341. 10. οἰκείως καὶ φιλανθρώπως προσφέρεσθαί τινι IX. 415. 3.

πρόσφιλης, carus, dilectus VI. 107. I. προσφιλέστατος πᾶσιν VI. 386. 2. εἰς γαληνότερον μετελθὼν βίᾳ σχῆμα καὶ προσφιλέστατον VI. 463. pen.

προσφιλονεικεῖν, summo studio contendere, *alle nur mögliche*

Mühe und Fleiß anwenden VIII. 570. 11.

προσφιλοσοφεῖν, praeterea philoſophari VIII. 659. antep.

προσφιλοσοφητέον ἐν ποιήμασι VI. 54. 13.

προσφιλῶς καὶ κεχαρισμένως ἀνθρώποις ὁμιλεῖν VI. 113. 3.

προσφοιτᾶν, accedere VIII. 3. 10.

προσφορά, fruitio cibi. ἐν πόσεσι καὶ προσφοραῖς γεγονότες VI. 492. 5.

πρόσφορος, commodus, congruens. παῖς παιδὶ καὶ γυναικὶ πρόσφορον γυνὴ VI. 188. antep. καθαρὰ καὶ ἀκραιφνὴς ὄρεξις ὑγιαίνοντι σώματι πᾶν ἡδὺ ποιεῖ καὶ ἀπαλέον καὶ πρόσφορον VI. 481. 6. τὰ σύμφυλα καὶ πρόσφορα τῷ σώματι VI. 519. 12.

προσφύειν, vel προσφῦναι, adhaerere. τὰ φιλότιμα τῶν ἠθῶν καὶ χρηστὰ καὶ ἐπιεικῆ τὸν κάλακα δέχεται καὶ τρέφει προσφυόμενον VI. 179. 7. τῶν φιλοτίμων ὁ κόλαξ τὰ ὦτα κατέχων τοῖς ἐπαίνοις καὶ προσπεφυκὼς, δυσαπότριπτός ἐστιν VI. 204. 10. τῶν σιτίων ἔστιν ἃ μήτε αἵματι προσφύεται, — VI. 226. 6. κακία ἀεὶ συνοικοῦσα τοῖς σπλάγχνοις καὶ προσπεφυκυῖα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν VI. 381. 10. διέδεται σὰρξ τὸ σῶμα προσφῦσα VI. 649. 3. τῷ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔδοιμι ἐσθίμενον προσφῦσα VI. 650. 14. ὥτω πικρῶς τῷ ῥήματι προσπέφυκε IX. 442. antep. αἰτιᾶσθαι τὴν φύσιν, ὅτι μὴ κέντρα προσέφυσε (adnaſci fiuit) τοῖς σώμασι, μηδ' ἀμυντηρίας ὀδόντας, μηδ' ἀγκύλας ὄνυχας X. 111. 4.

προσφυὴς, congruens, conueniens rei praeſenti. ζήτησις μὴ δὲν προσφυὲς φέρουσα VIII. 519. antep.

προσφωνεῖν τινί τι, literis aliquid perſcriptum ad aliquem mittere VIII. 489. 5. ἐκεῖνο Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ προσπεφώνηται, dedicatum eſt X. 556. 1.

πρόσχημα, praetextus. τὸ σῶφρον, τὸ ἀνάνδρου πρόσχημα VI. 206. 13. πρόσχημα καὶ δόξαν ἀρετῆς περιβαλλόμενοι VIII. 242. vlt.

προσχρῆσθαι, vti aliqua re ad aliud quid. οὐκ ἔστι περὶ πραγμάτων μεγάλων μὴ μεγάλαις προσχρησάμενον ἀρχαῖς ἐπὶ τὸ εἰκὸς τῇ δόξῃ προελθεῖν VII. 649. 5. — οἷς καὶ οἱ πολλοὶ καὶ ἰδιῶται περὶ μικρὰ προσχρῶνται καὶ παίζοντες VIII. 299. 11.

προσχρωννύναι. Λακεδαιμονίους ἄλλως γέ πως ὑποπεσόντας αὐτῷ τῷ γραφείῳ προσέχρωσε IX. 412. 6.

προσχωννύναι, aggerere, congerere. ὁ Ἀλκμαίων ἰλὺν νεοπαγῆ τῷ Ἀχελῴῳ προσχωννύντος ἐποίκησεν ὑποφεύγων τὰς Εὐμενίδας VIII. 377. 6.

προσψιθυρίζειν, in aurem alicui aliquid inſuſurrare VIII. 12. 14.

προσῳδία, τὰ X. 653. 5.

προσῳδὸς, concinens. οἶμαι, καὶ τὸν λόγον — χρήσιμον ἄν τι ποιῆσαι καὶ τῷ νόμῳ προσῳδὸν VI. 522. 4.

προσωθεῖν, impellere IX. 550. 7.

προσωπεῖον. ἐξάγειν τὰ ποιήματα τῷ μύθῳ καὶ τῷ προσωπείῳ VI. 130. vlt. προσωπεῖα καὶ κοθορνοὺς περιτιθέναι τινὶ VI. 208. 8.

προτείνειν. τῶν συμβαλευμάτων δέλεαρ ἀφύλακτον προτείνοντες τὴν ἡδονὴν VI. 43. 12. τὸ ἕτερον προτείνοντος ἀκροᾶσθαι μετ' εὐκολίας, φιλόλογον καὶ κοινωνικὸν VI. 157. 8. προτείναν ἰατρῷ χεῖρα VI. 517. 13.

προτείχισμα, propugnaculum IX. 93. 12.

προτέλεια, genus ſacrorum IX. 92. 12. et X. 604. 10. et 11. vbi vid. not. 50.

προτελευτᾶν, antea, vel citius mori VI. 432. 12.

προτὶ, poët. pro πρὸς. νήπια τέκνα βαλλόμενα προτὶ γαίῃ VI. 433. 9.

προτιθέναι. κλίνας προθέμενος πολυτελεῖς καὶ τραπέζας VI. 376. 11. αἱ Μοῦσαι, καθάπερ κρατῆρα νηφάλιον, ἐν μέσῳ προθέμεναι τὸν λόγον VI. 594. 7.

προτιμᾶν, praeferre. ὀρθῶς ἐποίησεν ἵππον ἀγαθὴν ἀνθρώπου τοιούτου (ſcil. δειλοῦ, timido) προτιμήσας VI. 117. 5. Αἰολεῖς καὶ νησιώτας, καὶ τίνας γὰρ οὐχὶ Θρασυβούλου προτιμῶν VI. 564. 8. τῶν τὴν θυγατέρα μνωμένων αὐτοῦ τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου προτιμήσας VI. 704. 4.

προτομὴ. κατεσκεύασε κάπρον χρύσεον, προτομὴν ἀνθρώπου ἠσκημένον X. 792. vlt.

προτρέπεσθαι, incitare, adhortari. πρὸς φιλίαν καὶ ἀγάπησιν ἀλλήλων προτρέπεσθαι καὶ παρακαλεῖν τὸν βίον VI. 561. 4. πάντας ἐν τῷ πίνειν προτρεπόμενος, ſuperans, vincens VIII. 469. 10. vid. not. 92.

προτρεπτικὸς, vim adhortandi et inſtigandi habens X. 301. 3.

προτροπάδην φεύγειν VIII. 3. 8.

προτροπάιαν IX. 135. 12. vid. not. 21.

προτροπὴ, exhortatio, incitatio VIII. 152. vlt. ἡ ἔργον ὁμοῦ καὶ λόγον ἔχουσα προτροπὴ VI. 153. 4. ἐκ τῆς εἰς ἀδοξίαν προτροπῆς δόξαν ἄδικον περιζόμενος X. 635. 3.

προτρυγητῆρες, nomen ſtellarum quarundam X. 226. 6.

προϋποκεῖσθαι, verbum philoſoph. antea ſubiici, praeſupponi, vt vulgo dicitur VIII. 256. 9. 257. 5. 262. 5. et 522. 1.

προϋποτίθεσθαι, *idem* X. 207. 5.

προϋποφαίνειν τὴν τελευτήν τινος, mortem alicuius praeſignificare VIII. 305. 12.

πρῦπτος, manifeſtus, conſpicuus. τὸ βλαβερὸν ἐν τούτοις πρῦπτόν ἐστι VI. 508. 8. ὡς τῆς ἀδικίας τὸν μὲν καρπὸν εὐθὺς ὡραῖον καὶ πρῦπτον ἀποδιδούσης, — VIII. 171. 2. τί σπεύδομεν κατάγειν φίλους καὶ οἰκείους ἄνδρας ἐπὶ πρῦπτον ὄλεθρον; VIII. 318. 16.

πρωτογιαίτερος. παραινῶ τῆς παιδείας τῶν τέκνων μηδὲν ποιεῖσθαι πρωτογιαίτερον VI. 18. 9.

προϋφίσάναι, antea ſubſiſtere. μήκυς προϋφίσατο σιγμὴ κατὰ μονάδα ταττομένη VII. 533. 2. vid. etiam hoc verbum Tom. VIII. 256. 8. 257. 6. 259. 14. et 521. 8. eſt verbum philoſophicum.

προφάγειν, antea comedere VIII. 479. 4.

προφαίνειν, antea ſignificare, portendere VI. 567. 8.

προφασίζεσθαι, praetextu vti VI. 688. 3. VIII. 102. 6. et 363. 4.

πρόφασις, praetextus. μηδὲ προφάσεις λέγων, μηδὲ παραγωγὰς — πιθανὸς ἔσῃ καὶ πανοῦργος VI. 91. pen. τὰ συναρμοσθέντα τῶν σκευῶν κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τῆς τυχούσης ῥᾳδίως διασπᾶται προφάσεως, quacunque de cauſa et leuiſſima offenſione VI. 524. vlt. ἐμφανεῖς καὶ μεγάλας προφάσεις ἔχοντες πυρετοὶ VI. 533. 6.

προφέρειν τινί τι ἐν γέλωτι, perriſum

risum alicui aliquid exprobrare VI. 473. 5.

προφητεύειν, vaticinari, oracula edere VII. 624. 2.

προφῆτις, mulier vaticinans, oracula edens VII. 562. 2. et 12.

προφοιτᾶν. ὃ πάλαι τοῖς παλαιοῖς λόγοις προπεφοιτηκότες VIII. 590. 11. sed potius προσπεφ. est leg. vt etiam Reiskius annotat not. 46.

προφορὰ τῆς λέξεως καὶ προφορᾶς τῶν ἀγωνιζομένων εὐμενῆ καὶ ἁπλῆν εἶναι θεατήν VI. 148. 3.

προφορικὸς λόγος IX. 109. 10. et 110. 6.

προφυλακή, cauta prouidentia in effugiendis malis X. 70. 13.

προφυλακτέον, praecauendum est VI. 484. 10.

προφυλάττειν, praecauere VI. 489. vlt.

προχειρίζεσθαι, decernere aliquid facere, et iam occupatum esse in eo producendo VIII. 245. 10.

πρόχωσις, aggestio terrae IX. 711. 5.

προψύχεσθαι, antea frigescere VIII. 756. pen.

προωθεῖν, protrudere, propellere. βιαίως προωθῶντα ἐπὶ τὰς ἐναντίας πράξεις VII. 768. pen. προωθημένην ἀνοιδεῖν τὴν Ἀτλαντικὴν θάλασσαν IX. 553. 8. vid. etiam p. 554. 2. et X. 181. 3.

πρόωρος μεταλλαγὴ τοῦ βίου, mors praematura VI. 386. 3.

πρυτανεῖον VIII. 651. 15.

πρυτανεύειν, gubernare, administrare. τὰ ὅλα πρυτανεύοντες θεοὶ VI. 424. 11. τῆς Αἰαντίδος φυλῆς πρυτανευούσης, principem locum obtinente VIII. 486. 7.

πρωϊνὴ ἐδωδή, cibus matutinus VIII. 899. 4.

πρωρεύς, proreta VIII. 539. 9. et IX. 236. antep.

πρωταγωνιστεῖν, primas partes obtinere. μία ἀρετὴ πρωταγωνιστεῖ πράξεως ἑκάστης VII. 313. 10.

πρωταγωνιστὴς ἐν τραγῳδίᾳ IX. 252. antep.

πρωτεύειν, primas tenere. ὁρᾷς, ὅτι Ζεὺς τῷδε πρωτεύει θεῶν VI. 129. 13.

πρωτοβολεῖν, primum esse in eiaculandis telis VI. 662. 8.

πρωτόπολις vocatur Fortuna, cui praecipue vrbs (scil. Roma) originem et incrementum debet VII. 277. 9.

πρῶτος καὶ ἀρετῇ καὶ πλούτῳ καὶ δόξῃ VI. 415. 1.

πρωτουργὸς X. 209. 12.

πταίειν, offendere. — ἐν οἷς δι' αὐτὸν ἔπταισε βουλευσάμενος κακῶς VI. 256. 8.

πταρμός, sternutatio VIII. 296. 5. 9. et antep. et saepius in sequentibus.

πτερόεις, alatus, velox. πτερόεντες ὀῖστοὶ VI. 267. 1. ἔπεα πτερόεντα φησὶν ὁ ποιητὴς VIII. 19. 1.

πτερῦσθαι, alatum esse. πᾶσι τοῖς μέρεσιν οἷον ἐπτερωμένος (scil. ὁ τοῦ σώματος ὄγκος) φέρεται πρὸς τὴν πρᾶξιν VIII. 327. pen. ὁ ὡς ἀληθῶς ἐρωτικὸς — ἐπτέρωται καὶ κατωργίασται IX. 69. 13.

πτεροφυεῖν, alas producere, seu alas adipisci. κατὰ μικρὸν ἐν ταῖς παλαίστραις πτεροφυήσας dicitur nefandus ille puerorum amor IX. 13. 1.

πτερωτοὶ χιτωνίσκοι, tunicae e volucrum alis confectae VII. 305. 14.

πτηνὸν ἅρμα X. 536. vlt.

πτῆσις, volatus. πρόσγειος αὐτῆς (scil. τῆς χελιδόνος) ἡ πτῆσις ἐστὶ VIII. 903. 12. ὥσπερ ὄψεώς ἐστι πρὸς ὄψιν διαφορὰ, καὶ πτήσεως πρὸς πτῆσιν X. 13. pen.

πτήσσειν, expauescere. ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὡς κλίνας πτερὸν IX. 56. 7. ἔπτηξ' ὑπείκων μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι. versus Euripidis IX. 221. 4.

πτίλος, pluma VIII. 709. 8. et X. 28. pen.

πτισάνη, ptisana VIII. 634. 3.

πτοεῖν, terrere, percellere. βλὲξ ἄνθρωπος ἐπὶ παντὶ λόγῳ φιλεῖ ἐπτοῆσθαι VI. 101. 7. et 147. vlt. ἐπτοημένοι περὶ τὰ ὄψα X. 635. vlt.

πτόησις μετὰ χαρᾶς ἀπειροκάλου πρὸς ἔπαινον VI. 145. 12. τῶν οἴκοι τὰ πλεῖστα παροῦσα (scil. ὁ πολυπράγμων) διὰ τὴν περὶ τὰ ἔξω πτόησιν VIII. 51. 1.

πτοία, consternatio, pauor. οἶστροι καὶ πτοίαι καὶ φυγαὶ ἀγεννεῖς VI. 311. 3. τῆς ψυχῆς πτοίαι καὶ ὄνειροι καὶ ταραχαὶ VI. 382. 4.

πτολεμίζειν, poët. pro πολεμίζειν, bellum gerere VI. 397. 14.

πτολίεθρον, vocab. poët. vrbs VI. 102. 12. et pen. vbi Troia sic dicitur. εὐδαίμων πτολίεθρον ἑνὸς κήρυκος ἀκοῦσαι VI. 578. 10.

πτολίπορθος, vrbium deuastator X. 105. 6.

πτόρθοι ἄπαλοὶ VIII. 631. 1.

πτύρεσθαι, percelli, consternari. μήτ' ὄψει, μήτε φωνῇ πτυρόμενος IX. 193. 11.

πτώσσειν, trepidare, expauescere VIII. 139. 6.

πτωχικὸν κρέας apud Aenianes quid fuerit VII. 178. 3. et 180. 2.

πυγμάχος, pugil. ὁ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, ὕδε παλαισταὶ VI. 373. 4. et VIII. 532. pen.

πυθαγορίζειν, Pythagorae sententiam amplecti IX. 515. 4.

πυθικὴ ἐκεχειρίαι VII. 628. 4.

πυθμήν, fundus. ταρτάρου πυθμένα πιέζεις ἀφανῶς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις. dictum Pindari VI. 394. 9. περὶ τὸν πυθμένα τοῦ φοίνικος VI. 625. 2.

πυθόχρηστος. πυθοχρήστα παραγγέλματα VI. 443. 4. πυθοχρήστου τῆς ἀποικίας ἡγεμὼν VI. 621. 6. ἐπινίκιος καὶ πυθόχρηστος θυσία VIII. 486. 9.

πυκινὸν ἔπος VI. 445. 7.

πυκνοῦν, condensare. ὁ σίδηρος πυκνοῦται τῇ περιψύξει καὶ δέχεται τὴν σύμπυξιν VI. 271. 12.

πυκτικὸς, aptus ad pugillationem VIII. 76. 5. a fine.

πυλαγόρας IX. 342. 6.

πύματος, vocab. poët. postremus VI. 433. antep.

πῦρ σιδήρῳ μὴ σκαλεύειν. praeceptum Pythagoricum, et quid eo significetur VI. 42. 9.

πυρακτοῦν, ignitum reddere. τὸ πεπυρακτωμένον καὶ παρεσκευασμένον ὄργανον ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν VIII. 15. antep. τῆς φαρέτρας ὑποκρεμαμένης διεξῆλθε (scil. ὁ κεραυνὸς) τὰ βέλη πυρακτώσας VIII. 468. 11. οἱ τὰ ξύλα πυρακτοῦντες ἐκ μαλακῶν ἰσχυρὰ ποιοῦσι IX. 54. 3.

πυραμὶς VI. 556. 7. 10. et antep.

πυργοφόροι ἐλέφαντες VII. 223. 4.

πυρήν, nucleus X. 438. 4.

πυρία. τὸ ἀπὸ τῆς ἐλαίας (scil. ξύλον) τὰ σώματα ταῖς πυρίαις εὖ διατίθησι VIII. 614. 4. τὰ Πυθαγόρου καὶ Ἐμπεδοκλέους δόγματα νόμοι τῶν παλαιῶν ἦσαν Ἑλλήνων καὶ πυρίαν

πυρίᾳ καὶ δίκιτνα X. 152. 2. vid. not. 38.
πυρίδιον, igniculus IX. 524. pen.
πυρίκαοι VII. 601. antep.
πυρίκαυσος. δυσκρινές τι σῶμα τυφόμενον ἀεὶ καὶ πυρίκαυσον IX. 648. 3. τὰ ἄκρα πολλῶν ἐπιμελανθέντων, ᾗ τὸ θερμὸν ἐξέπεσε, πυρικαύσοις ἰδεῖν προσέοικε IX. 755. 7.
πύρινος, igneus IX. 503. 5.
πυριφλεγέθων ἔσοπτρον IX. 645. 2.
πυριφλεγεῖς ἥλιοι ἐπ' ὄμβρῳ, ſol ardens poſt imbrem IX. 735. 7.
πυρκαϊὰ βασιλική VII. 938. pen.
πυροειδής, ignis naturam et indolem habens. ἄνω, ᾗ κύκλῳ, τὰ κῦφα καὶ πυροειδῆ κινεῖσθαι πέφυκεν IX. 665. 10.
πυροειδῶς IX. 520. 3.
πυροῦσθαι. τὰς ὄψεις ἀπερεισάμενος εἰς ἔσοπτρα πυρωθέντα VIII. 70. 3. πεπυρωμένος χαλκὸς καὶ ῥέων IX. 15. 5.
πυροφόρος, triticum ferens. τὴν ἱπποτροφίαν ᾗ λακῦθῳ ὀπαδεῖν, ἀλλ' ἀρώμασι πυροφόροις Simonides dixit VI. 179. 9. διὰ τί πυροφόρος ἡ πίων καὶ βαθεῖα χώρα; IX. 624. 14.
πυρπολεῖν χώραν τινὰ, terram aliquam igni deuaſtare VI. 733. 10.
πυρρίχιζειν VIII. 192. 13.
πυρρόχρως, rufo colore praeditus VII. 433. 3.
πυρρόχρως, idem VII. 437. 3.
πυρσεύεσθαι, emicare, effulgere VI. 694. 8.
πυρσὸς, fax VIII. 344. 3.
πύρωσις, inflammatio VIII. 739. 1.
πυρωτὸς, igneum colorem habens. τὸ ῥόδον ψυκτικόν ἐστι δυνάμει, τῇ δ' ὄψει πυρωτὸν VIII. 569. 1.
πυτιᾶσθαι καὶ πυνθάνεσθαι τὸ θεῖον, oraculum conſulere VII. 174. 13.
πυτία, coagulum VIII. 186. antep.
πωγωνίας, ſtella barbata IX. 538. 12.
πωγωνοτροφίᾳ VII. 389. 7.
πωλήτης apud Epidamnios quis fuerit VII. 191. 18. et 192. 3.
πωλοδαμνεῖσθαι, in prima aetate domari. ἵπποι καλῶς πωλοδαμνηθέντες VI. 6. pen. ὥτω σκιρτῶσα νεότης πωλοδαμνεῖται VI. 46. 10.
πῶλος, pullus. ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὡς ἅμα τρέχειν. verſus Simonidis VI. 314. 10. et 515. 4. vbi pro τρέχειν legitur τρέχῃ.
πῶμα, operculum VI. 400. 10. et 14.

P.

ῥαβδίον διάπυρον, virgula candens VIII. 246. 7.
ῥάβδοι, genus quoddam phaenomenorum aethereorum IX. 544. 1. et 2.
ῥαγδαῖος, impetuoſus. αἱ τῶν παίδων ἐπιδρομαὶ τὸ ῥαγδαῖον καὶ τὸ σφοδρὸν ἐπισφαλὲς ὑπὸ ἀσθενείας καὶ ἀβέβαιον ἔχουσι VII. 757. 1. ῥαγδαῖοι ὄμβροι IX. 556. 11.
ῥάγδην VII. 648. 15.
ῥαδινὸς, gracilis VIII. 886. 9.
ῥᾳδιουργεῖν, petulanter, laſciue agere VII. 79. 1. doloſe et fraudulenter agere VIII. 375. 4. IX. 297. 6. et X. 436. pen. quo poſteriore loco cum ψεύδεσθαι copulatur.
ῥᾳδιούργημα,

ῥᾳδιούργημα, dolo malo et fraudulenter factum IX. 415. 10.
ῥᾳδιουργία. οἱ αὐτοσχέδιοι τῶν λόγων πολλῆς εὐχερείας καὶ ῥᾳδιουργίας εἰσὶ πλήρεις VI. 19. 12.
ῥᾳδιουργὸς, qui mala fraude agit VIII. 375. 4.
ῥᾳθυμεῖν τὰ μικρὰ, in paruis negotiis remiſſe et paulo negligentius agere VI. 514. antep.
ῥαίνειν, conſpergere. τοῖς ἀποβρέγμασι τῶν περιστερεώνων καὶ ἀδιάντων τὰ ἐδάφη ῥαίνοντες VIII. 425. 5.
ῥαιστὴρ, malleus VIII. 598. 5.
ῥάκιον, veſtimentum vile ac detritum. ἀρώματα τρίβωνας εὐώδεις καὶ ῥάκια ποιεῖ VI. 380. 6.
ῥάκος, idem. αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεὺς VI. 191. 10. τῇ Ἀγχίσῃ τὸ ῥάκος ἰχῶρα πονηρὸν ἐξεδίδῃ VI. 380. 6. ſed hoc in loco ſuſpecta eſt vox ῥάκος: vid. not. 7. ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε καὶ ξηνάγκασε πτωχὸν γενέσθαι καὶ δόμων ἀνάστατον. dictum Diogenis de Antiſthene VIII. 504. 7.
ῥακοῦσθαι, lacerum eſſe VIII. 545. 10.
ῥάμνος, ſpina alba VIII. 631. 5.
ῥάμφος, roſtrum X. 80. 9.
ῥᾳστώνη, facilitas, remiſſio. θεραπεία, μὴ ποιοῦσα ῥᾳστώνην, μηδὲ κυφισμὸν VI. 278. 5. μὴ φθονοῦντες τῷ σώματι ῥᾳστώνης τὸ μέσον ἡδυπαθείας καὶ κακοπαθείας VI. 515. 6. ἐπεὶ ῥᾳστώνη τῆς ὀχήσεως ἦν, cum placide et tranquille veheretur, de Arione a delphinis vecto VI. 615. 1.
ῥαφὴ, ſutura. ῥαφαὶ τῆς κεφαλῆς VI. 307. 9. vid. etiam Tom. VIII. 332. 11.
ῥαχία, litus maris aſperum. ῥαχίαις τισὶ καὶ σάλοις ἐοικένοι VI. 311. 4. 2) tumultus, ſtrepitus. ῥαχίαν καὶ ψόφον ἐν δήμῳ ποιεῖν IX. 155. 1.
ῥαψῳδὸς VIII. 937. 13.
ῥᾴων dicitur, cuius moeſtitia et aegritudo animi mitigatur VI. 402. 2.
ῥέγχειν, ſtertere VI. 749. 11.
ῥέζειν, facere, patrare. Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας; VI. 114. 4. πῇ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη; VI. 642. 7.
ῥέθος, membrum. ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδ' ἐβεβήκει VI. 60. 11. — ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ τύψας, ἠὲ βαλὼν, ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕλητα VI. 433. vlt.
ῥεῖα, facile. θεοὶ ῥεῖα ζώοντες VI. 72. 11.
ῥέμβεσθαι, circumagi, errare, vagari. — οὐδ' ὕπαρ, ἀλλ' ὄναρ αὐτῆς (ſcil. τῆς ἀρετῆς) ἐν εἰδώλοις καὶ σκιαῖς ῥεμβόμενος VI. 301. 5. ὥτως ἐρέμβετο κενεμβατῶν καὶ σφαλλόμενον ὑπ' ἀναρχίας τὸ μέγεθος αὐτῆς, ſcil. copiarum Alexandri M. poſt obitum eius VII. 329. 10. μὴ δεῖ, καθάπερ θεράπαιναν, ἀνάγωγον, ἔξω ῥέμβεσθαι τὴν αἴσθησιν VIII. 69. 9. ἐρέμβοντο αὐταὶ (ſcil. αἱ ψυχαὶ) καθ' ἑαυτὰς VIII. 232. 7. ῥεμβόμεθα πάντες, ἀσχημονοῦντες καὶ κακοδαιμονοῦντες X. 405. 8.
ῥεμβῶδες βλέμμα, oculi vagi VI. 165. 6.
ῥέπειν, vergere, propendere. ῥέπειν πρὸς τὸ βέλτιον VI. 75. 10. ῥέπει εὐθεῖαν ῥοπὴν ὁ ἀπαθὴς λογισμὸς ἐπὶ τὸ δίκαιον VII. 759. 13.
ῥευματικὸς,

ῥευματικὸς. τραῦμα χαλεπὸν γενόμενον καὶ ῥευματικὸν VI. 497. 7.
ῥευσικῶς διακεῖσθαι, indole fluida praeditum esse IX. 483. 2.
ῥευστὸς, fluidus. ῥευστὴ οὐσία VII. 87. 3. ὥτως ὑλισθηρὰν καὶ ῥευστὴν εἰς ἅπαντα τὴν πολυπραγμοσύνην ποιοῦντες VIII. 72. 5.
ῥῆγμα, ruptura. τὰ ῥήγματα καὶ τὰ σπάσματα φησὶ Δημοσθένης, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖσθαι VI. 256. 4. αἱ ἀνώμαλοι προσβολαὶ καὶ διατάσεις τῶ πνεύματος ῥήγματα καὶ σπάσματα ποιοῦσιν VI. 495. 1.
ῥήγμιν, litus. ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν Εὐξείνε Πόντε VIII. 375. 1.
ῥηγνύναι, rumpere. τῆμός σφιν Δαναοὶ ἀρετῆ ῥήξαντο φάλαγγα VI. 87. 1. ῥηγνύμενος ὑπὸ πλησμονῆς VIII. 599. 4.
ῥήμων VIII. 684. vlt. vid. not. 43.
ῥηξήνωρ, bellicosus, epitheton Achillis VI. 107. 5.
ῥητὴρ, orator. μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων IX. 186. 4.
ῥητίνη, resina VII. 507. 7, 509. 5. VIII. 536. 9. et 689. 3.
ῥητίνη VIII. 298. pen. vid. nott. 29. et 30.
ῥητορεύειν, oratorem agere, orationem habere. οὐχ ὁ πλεῖσα — ῥητορεύσας, — ἀλλ' ὁ καλῶς, ἐπαινεῖτω VI. 422. 11. ῥητορεύουσιν ἄνθρωποι διὰ λόγε VIII. 424. 2. 2) artem rhetoricam docere IX. 330. pen. 3) δικάζειν καὶ ῥητορεύειν, causas forenses agere, causarum patronum esse X. 276. 2.
ῥητὸς, praefinitus, constitutus. ἐπὶ ῥητοῖς VI. 154. 12. vid. not. 78.
ῥιγαλέος, rigidus, horridus. ὄμβρος ἀνοφόεις τε ῥιγαλέος τε. ex Empedocle IX. 741. 4.
ῥιγεδανὸς, idem. ῥιγεδανὴ quid significet VI. 78. 13. ῥιγεδανὸν καὶ κρυερὸν quid Homerus vocet VIII. 933. pen.
ῥίγιστον, adverb. teterrime. πόλιον βαρύοσμον, ὃ δὴ ῥίγιστον ὄδωδεν VI. 201. pen.
ῥιγῶν, frigere. ἡλιωθέντες, καὶ ῥιγώσαντες πάλιν VI. 501. 10. κύων συσπειρώμενος διὰ τὸ ῥιγῶν VI. 597. 4.
ῥιζᾶν, radices agere, confirmare. ὅταν τις ῥιζώσῃ τὴν δύναμιν, scil. τῶ λέγειν, cum in arte dicendi profecerit VI. 21. 1. δείκνυσι τὸν λόγον ἐντὸς ἤδη τεθραμμένον καὶ ῥιζώμενον ἐν ἑαυτῷ VI. 302. 3. εἰς ἄπειρον βάθος ἐρριζῶσθαι τὴν γῆν Xenophanes statuit IX. 546. 3. vid. etiam vers. vlt.
ῥιζώδης. τὸ ῥιζῶδες τῆς περιαγωγῆς, scil. τῆς σελήνης IX. 652. 12.
ῥίζωμα. παγὰ (i. e. πηγὴ) ἀενάε φύσεως ῥιζώματ' ἔχουσα IX. 476. 13. τέσσαρα τῶν πάντων ῥιζώματα: sic quatuor elementa ab Empedocle vocantur IX. 480. 3.
ῥιζωρυχεῖν, radices eruere VII. 849. 3.
ῥίμφα, statim VII. 598. 10.
ῥῆνημα, scobs, ramentum. τὸ Τηλέφε τραῦμα πρισοῖσι λόγχης θέλγετον ῥινήμασιν. ex Euripide VI. 170. 5.
ῥινὸς, pellis, cutis. εἶρπον μὲν ῥινοὶ X. 127. 8.
ῥιπὴ, impetus. μαλάσσειν βίαιον πόντον, ὠκείας τε ἀνέμων ῥιπὰς X. 539. 12.
ῥιπίζειν IX. 140. 12. vid. not. 37.
ῥῖψ,

ῥῖψ, vimen salignum, virgultum. θεᾶ θέλοντος, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. ex Pindaro VII. 595. 3.
ῥιψαύχην, ceruices iactans. ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ VII. 643. 2. et VIII. 823. 7.
ῥῖψις. αἱ Ὁμηρικαὶ τῶν θεῶν ῥῖψεις ὑπ' ἀλλήλων VI. 72. 6. ῥῖψεις ἐπὶ πρόσωπον αἰσχραὶ VI. 633. 4.
ῥοὰ, malum punicum VIII. 589. 12.
ῥόδον, rosa. ἃ μετέχεις ῥόδων τῶν ἐκ Πιερίης. dictum Sapphonis VI. 552. 1. vid. etiam vers. 3.
ῥόθιον, impetus et agitatio maris VI. 612. 5.
ῥοιὰ, malum punicum VI. 660. 11. VIII. 535. 10. et 885. vlt.
ῥοῖζος, strepitus, impetus VI. 613. 8.
ῥοπὴ, momentum. τῇ χείρονι ῥοπῇ προστιθεὶς ἑαυτὸν VI. 228. 2. ῥέπει εὐθεῖαν ῥοπὴν ὁ ἀπαθὴς λογισμὸς ἐπὶ τὸ δίκαιον VII. 759. 13. ἐν τοῖς ἀδήλοις καὶ ἀτεκμάρτοις τῷ λογισμῷ ῥοπὴν ἐπάγειν VIII. 295. 8.
ῥόπτρον, malleus, quo fores aedium pulsantur VIII. 53. 5.
ῥοφᾶν, vel ῥοφεῖν, sorbere. ἔνθα, ῥόφησον, ἔνθεν' ἔχει τριώβολον VII. 934. 8.
ῥόφημα, sorbitio VI. 469. 12.
ῥύγχος, rostrum, rictus VIII. 664. 8.
ῥυθμίζειν, ad numeros redigere, componere. ἐξ ἀρχῆς τὰ τῶν τέκνων ἤδη ῥυθμίζειν προσήκει VI. 10. 2. ὁ κόλαξ αὐτὸν ὥσπερ ὕλην τινὰ ῥυθμίζει VI. 187. 4. πολλοὶ τὰς φίλας εὖ φερομένας ἐν τοῖς πράγμασιν ἄτ' ἀξιοῦσιν, ὥτε τολμῶσι ῥυθμίζειν VI. 252. 8. ῥυθμίζουσι τοῖς ἔθεσιν εἰς ἦχος τι πρῶτον ἀρε-

τῆς καθισάντες VII. 730. 1. ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην. e Sophocle VIII. 27. 8.
ῥυθμικὸς, numerorum musicorum peritus X. 211. 3.
ῥυθμοποιεῖσθαι X. 663. 2.
ῥυθμοποιοὶ X. 662. 16.
ῥύμη, impetus. τῇ ῥύμῃ τῆς σελήνης εἰς τἀναντίον, ὥσπερ ἐν ταῖς δίναις, ἐξεώσθη VIII. 241. 3.
ῥύμμα. ὀθόνια ῥύμμασι καὶ χαλασραίοις πλυνόμενα VI. 510. 7.
ῥυπαίνειν, inquinare, contaminare VI. 318. 12.
ῥυπαρία, sordes VI. 536. 13.
ῥύπος, idem VI. 305. antep.
ῥυπτικὸς, vim abstergendi habens. ἔνιοι ᾤοντο, τὰς ἀμυγδαλίδας δηκτικόν τι καὶ ῥυπτικὸν ἔχειν τῆς σαρκὸς VIII. 469 vlt. θερμοτέραν γε καὶ διαφανεστέραν εἰκὸς, ἢ ῥυπτικωτέραν, εἶναι, scil. τὴν θάλατταν VIII. 479. antep. κατακαυθὲν τὴν ἐκ τῆς τέφρας κονίαν ῥυπτικωτάτην παρέχειν ὑπὸ δριμύτητος dicitur lignum ficulneum VIII. 725. 4.
ῥυσσότης, rugositas VIII. 412. 3.
ῥυτὴς, habena, lorum. οἱ κυνηγοὶ τὰς σκύλακας — τοῖς ῥυτῆρσιν ἕλκυσι καὶ ἀνακρούσι VIII. 67. 5. vid. etiam p. 343. 7.
ῥυτὶς, ruga VIII. 195. antep.
ῥυτὸς, fluuiatilis. τῶν ῥυτῶν ὑδάτων τὰ πετραῖα καὶ ὀρεινὰ ψυχρότατα IX. 756. pen.
ῥωγμὴ, fissura, ruptura VIII. 637. 11.
ῥωννύναι, roborare. ἐπεὶ ἡ Ἑλλὰς ἐρρώσθη πόλεσι, vrbibus aucta est VII. 631. 1.

Σ.

σαββατισμοὶ, celebrationes sabbatorum VI. 633. 4.

σαγηνεία ἰχθύος, piſcatio VIII. 912. 2.
σαγηνεύειν, retibus piſces capere X. 69. 5.
σαγηνευτής, venator X. 29. 7. et 15.
σαγήνη, rete. ἔμειναν ὥσπερ ἐν σαγήνῃ μιᾷ τῇ δεισιδαιμονίᾳ συνδεδεμένοι VI. 647. 3.
σαθρός, putridus, marcidus. ὡς ἀγγεῖα φαῦλα καὶ σαθρὰ τὰ ὦτα πάντων μᾶλλον, ἢ τῶν ἀναγκαίων, ἐμπιπλάντες VI. 141. 1. τῶν στίλων ἔστιν ἃ — σάρκα ποιεῖ σαθρὰν καὶ ὑπυλον VI. 226. 8. — κᾆν διαπειρώμενος κρύσῃς, σαθρὸν ἔκ τινος προφάσεως ὑπηχεῖ καὶ ἀγεννὲς VI. 237. antep. σαθρὸν πλοῖον καὶ μὴ σέγον VI. 486. 12. ἀγγυπνίαις καὶ περιδρομαῖς ἐξελέγχοντες τὰ σαθρὰ καὶ ὕπυλα τῶ σώματος VI. 519. vlt.
σαίνειν, blandiri IX. 67. 5.
σαίρειν, labia diducere, irriſionis ergo. σεσηρότες, ὅθ' οἱ τρέφοντες γελῶσι VI. 44. 7. ἐπαφῆς καὶ νυθεσίας — ἄτρεπτον ἀκύειν καὶ σεσηρότα καὶ κατειρωνευόμενον VI. 169. 1. εἰ ἀχθομένῃ καὶ σκυθρωπάζοντος ἱλαρὰν εἰκόνα καὶ σεσηρυῖαν ἀποδίδωσι τὸ ἔσοπτρον, ἡμαρτημένον ἐστὶ καὶ φαῦλον VI. 528. antep. ἐκλιπεῖν τὸν βίον γελῶντα καὶ σεσηρότα VI. 834. 4. 2) ornare σαίρειν a quibusdam dicitur VII. 430. 2. 3) verrere. ἢ οἷαι σαίρεσκον (imperf. poët. pro ἔσαιρον) Ἀθηναίης περὶ βωμὸν VIII. 206. 8.
σακκίον. ἔξω κάθηται σακκίον ἔχων, ſacco indutus VI. 643. 5.
σαλεύειν, mouere, concutere. ὑπὸ τῆς τύχης φυσώμενοι καὶ σαλευόμενοι VI. 253. 5. τὰ συμπόσια (vbi Reiſk. coniicit τὰ σώματα: vid. not. 38.) πινόντων δ' ὀρχήσεως καὶ χορείας νενομίσθαι σαλεύειν VIII. 427. 1. αἱ παρθένοι τῶν παίδων ὀργῶσι πρότερον καὶ σαλεύονται πρὸς τὸ γενναῖον VIII. 582. 3.
σάλος, iactatio, perturbatio. τὰ τῶ σώματος κινήματα καὶ σάλους καὶ προπαθείας μὴ προλαμβάνειν, μηδὲ προφυλάττειν VI. 489. pen. σάλοι τῶ περὶ τὰ γυῖα πνεύματος VIII. 588. 4.
σαλπιγκτής, tubicen VIII. 362. 9.
σανιδώδης, aſſeribus ſimilis IX. 551. 2.
σαπραγόρα πρωΐ VIII. 84. 5. vid. not. 14.
σαργός, nomen piſcis X. 69. 9.
σαρδώνυξ, nomen gemmae X. 789. 8.
σάρισσα, nomen herbae X. 741. vlt.
σαρκίδιον μικρὸν X. 135. 2.
σάρκινος VI. 295. 7. vid. not. 1.
σαρκοβόρος, carniuorus. τὰ σαρκοβόρα τῶν ζώων — ὑγρῷ χρώμενα διαζῇ IX. 764. 5. τὰ σαρκοβόρα θηρία X. 47. 13.
σαρκοειδής. ἄμορφα καὶ σαρκοειδῆ κυήματα VI. 550. 1.
σαρκοποιεῖν τὸν ἄνθρωπον ὅλον, totum hominem corporeum facere, ita vt animam ei abiudicemus X. 511. 13.
σαρκοποιὸν λίπασμα IX. 88. pen.
σαρκῶν, carnem, quae per morbum defluxit, inſtaurare VI. 200. 6. ἰσχὺς σαρκοῦσα, carnem augens, corpulentum faciens VI. 493. 10. τὸ ἄλογον καὶ σωματοειδὲς ἀρδόμενον καὶ σαρκούμενον ἐμποιεῖ τῶ σώματος μνήμην VIII. 238. vlt.

σαρκοφαγεῖν, carnem vorare. VII. 849. 3. X. 120. 6. 128. 4. οὐκ ἔστιν ἀνθρώπῳ κατὰ φύσιν τὸ σαρκοφαγεῖν X. 136. 3.
σαρκοφαγία, eſus carnium. κράτιστον ἐθίσαι τὸ σῶμα μηδεμιᾶς προσδεῖσθαι σαρκοφαγίας VI. 499. antep. δι' ἡδονὴν ἔργον παῦσαι τὴν σαρκοφαγίαν VIII. 911. 11. vid. etiam hoc vocab. Tom. X. 126. 2. 136. 5. 137. 3. et ſaepius.
σαρκοφάγος, carniuorus VIII. 903. 10. vbi hirundo ſic vocatur. τὰ σαρκοφάγα, beſtiae carniuorae VIII. 923. 5.
σάρκωσις, generatio carnis IX. 591. 11.
σάρος, ſcopae. σάρον μὴ ὑπερβαίνειν. praeceptum Pythagoricum VIII. 902. 2.
σατραπεύειν, ſatrapam eſſe X. 506. pen.
σατραπικὸν συμπόσιον VIII. 436. pen.
σατυρικὸς φιλίας ὑποκριτής VI. 185. 1.
σατύριον, herba quaedam libidinem veneream excitans et augens VI. 479. 8. vbi in plur. dicitur σατύρια.
σαῦρα, lacerta VI. 62. 7. et VIII. 522. 12.
σαυρωτὴρ τῆ ὁράτος VI. 695. 3.
σάφα, manifeſte, aperte. μὴ ψεύδε', ἐπισάμενος σάφα εἰπεῖν VI. 103. 9. νῦν μὲν δὴ σάφα εἴδεσαι οἰόθεν οἷος VI. 107. 3.
σαφηνίζειν, manifeſtum reddere. τῇ λαμπρότητι δηλῶν καὶ σαφηνίζων ἅπαντα. de igni dictum VIII. 809. 12.
σαώζειν, verb. poët. pro σώζειν, ſeruare VI. 433. 1.
σβεννύναι, exſtinguere. οἱ φθεῖρες — ἀπολείπουσι τὰ σώματα, σβεννυμένῳ τῆ αἵματος, ἐξ ὧ τρέφονται VI. 180. 1. ἑκασίως σβέσαι τὰς ὄψεις ἀπερεισάμενον εἰς ἔσοπτρα πυρωθέντα Democritum dicunt: ſed falſo VIII. 70. 2.
σβέσις, exſtinctio, mors, interitus VII. 653. 5. vbi αἱ σβέσεις καὶ φθοραὶ copulantur.
σβεστὴρ. ὑπὸ τοιούτων ἐγὼ λόγων διακεκαυμένος ἔωθεν σβεστήρων δέομαι X. 373. 7.
σβεστήριος, aptus ad exſtinguendum. ὕδὲν τῶν σβεστηρίων ὄξος πυρὶ μαχιμώτερον VIII. 589. 7.
σέβας, veneratio, admiratio VIII. 92. 4.
σέβασις, idem X. 595. 2. 596. 1. et 598. 1. vbique in plur. σεβάσεις.
σεβάσμιος, venerabilis, cultu diuino dignus IX. 62. 7.
σεβασμὸς, cultus diuinus IX. 487. 4. et X. 533. 5.
σέβησις VIII. 671. 3. vid. not. 21.
σεισάχθεια a Solone inſtituta IX. 220. 13. vbi ſimul explicatur, qualis illa fuerit.
σείσσον, crepitaculum VII. 481. 9. 12. et 15. et 482. 1.
σελήνη, nomen herbae X. 781. 3.
σεληνιακὸν ὕδωρ IX. 513. antep.
σεληνίδες αἱ ἐν τοῖς ὑποδήμασι VII. 137. 5.
σέλινον, apium VIII. 687. 8. et ſaepius ad p. 695. et aliquoties in plur. σέλινα.
σεμνολογία. ὃ πᾶν κατόρθωμα εἰς σεμνολογίαν πίπτει X. 327. 5.
σεμνὸς, venerabilis, honeſtus, grauis. τὸ σεμνὸν ὑπεροψίᾳ διώκειν VI. 160. 1. ὃ τῷ σικρῷ σεμνὸν ἡ φιλία καὶ αὐχηρῷ, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο

τοῦτο τὸ καλὸν καὶ τὸ σεμνὸν αὐτῆς ἡδὺ καὶ ποθούμενόν ἐστι VI. 181. 4. 5. πῶ γὰρ τὰ σεμνὰ κεῖνα; VI. 420. 9. τῇ αἰσχρᾷ σεμνὸν, εἰ φιλεῖται διὰ τὸ ἦθος μᾶλλον, ἢ τὸ κάλλος VI. 534. pen.

σεμνύνειν. ὁ σεμνύνων ἑαυτὸν ἐν τῷ κολύειν ἕτερον, ὡς δή τις εἰλικρινὴς καὶ ἀπαθὴς VI. 265. 13. in med. σεμνύνεσθαι, gloriari. ὁ τοῖς φυσικοῖς σεμνυνόμενος VI. 156. antep. σεμνύνεται (ſcil. Anacharſis) τῷ ἄοικος εἶναι χρῆσθαι ἀμάξῃ VI. 587. vlt.

σεμνῶς. κοσμουμένη περιττῶς καὶ σεμνῶς ἀπὸ μηδενὸς VI. 550. 12.

σέσελι, vel σέσελις, nomen herbae VII. 507. 8.

σεύεσθαι, commoueri, concitari VII. 430. 10.

σηκῦσθαι, ſuſpenſum eſſe. ᾗ ταῖς ῥοπαῖς σεσήκωται κατὰ βάρος καὶ κυφότητα τῶν σωμάτων ἕκαστον IX. 669. 8.

σῆμα, monumentum, ſepulcrum VIII. 284. 5.

σημαίνειν στρατῷ, exercitui praeeſſe VI. 245. 13.

σημάντωρ, dux exercitus VI. 105. 6.

σημειώδης, quo aliquid portenditur. σημειώδης ἡ ὄψις τῶν γυπῶν ἐστιν VII. 152. 2.

σήπεσθαι, putrefieri. ὕστος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς. ex Euripideis fragmentis VIII. 642. 5.

σηπία, nomen piſcis VIII. 236. 12. et X. 70. antep.

σηραγγώδης, cauernoſus IX. 551. antep.

σήραγξ, cauerna. σήραγγας ὁ πλεύμων ἔχει, καὶ πόροις κατατέτρηται VIII. 793. 4.

σηρικὰ, τὰ, veſtes ſericae VI. 550. pen.

σήσαμον, genus frumenti Indici IX. 412. vlt. διατορνεύειν ἐν σησάμῳ γράμμασιν ἔπη τῶν Ὁμήρου dicuntur Callicrates et Myrmecides X. 459. 12.

σητάνειος ἄρτος VII. 826. vlt.

σθένειν, valere, robuſtum eſſe. εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ νεφέλας ὑπὸ χθονὸς ἐν τοῖσιν ὑκέτ' ἔσιν, ὕδεν ἂν σθένοι. ex Euripidis fragmentis VI. 419. 2.

σθένος, vis, robur. μέγα σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας. dictum Sophoclis IX. 44. 2.

σίασον VII. 141. 4. vox procul dubio corrupta: vid. not. 33.

σιγαλόεις. ἐντὸς κατατείνοντος ἡνία σιγαλόεντα τῷ λογισμῷ VIII. 5. 4.

σιγᾶν. σιγῶσα ποίησις vocatur pictura VI. 62. 6.

σιγμὸς, ſtridor, ſibilus VIII. 343. 11. et 880. pen.

σιδάρεος, dor. pro σιδήρεος, ferreus, durus VII. 339. antep.

σίδη, malum punicum VIII. 721. vlt. et 722. 1.

σιδηρίτις λίθος, magnes VIII. 540. 3.

σίδηρος, ferrum. πῦρ σιδήρῳ μὴ σκαλεύειν. praeceptum Pythagoricum; et quid eo denoretur VI. 42. 9.

σιδηροφορεῖν, ferrum ſeu arma geſtare VII. 110. 3.

σίζειν, ſtridere, ſibilare VIII. 880. 10.

σικύαι, cucurbitulae chirurgorum VIII. 58. 4.

σίκυος, cucumis VIII. 925. pen.

σικυωνίον, cucurbitulae medicorum ſeu chirurgorum VI. 585. 11. et 12.

σικύωνος,

σικύωνος, nomen lapidis X. 797. 8.

σικχὸς, moleſtus, languidus VI. 323. vlt. vbi οἱ σικχοὶ καὶ νοσώδεις coniunguntur.

σιλαίνειν (vel potius σιλλαίνειν), dicteriis inceſſere VII. 753. vlt.

σίμβλον, alueare IX. 276. 4.

σιμὸς, ſimus VI. 163. 4. et 207. 4. ὁ Κῦρος ἐκέλευσε τὸν γρυπὸν σιμὴν ἀγάγεσθαι γυναῖκα VIII. 506. antep.

σιμότης, cum quis naſum habet compreſſum VIII. 505. vlt.

συνάμορος, luxurioſus, copulatur cum λίχνος VI. 7. 13.

σίνεσθαι, laedere, nocere. δεῖ παρατετάχθαι πρὸς τὴν μέγα σινομένην ἄνδρας αἰδῶ καὶ δυσωπίαν VI. 471. antep. αἰδὼς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι VIII. 99. 6. eſt verſus Homeri, e quo ſuperior locus erat deſumtus.

σίνιστρος, vox Latina, ſiniſter, quam Plutarchus a *ſinere* derivat, quaſi σινιστέριος VII. 139. 7 — 10.

σίστρος, nomen herbae X. 760. 1.

σιτάριον, parum quid frumenti X. 514. 10.

σιτεῖσθαι, ali, paſci. ὁ πόλεμος ᾗ τεταγμένα σιτεῖται. dictum Archidami VI. 719. 8. et 819. vlt.

σιτευτὴς, ſaginator IX. 7. 8.

σιτίον, cibus. σιτίον εἰς ἀμιδᾶ μὴ ἐμβάλλειν. praeceptum Pythagoricum, cum addito eius ſignificatu VI. 42. 15.

σιτῶν VIII. 78. 8. de ſignificatione vid. not. 5.

σιτώνης, qui munere illo Athenis fungitur, quod in publica annona coëmenda continetur IX. 362. 13.

σιωπηλὸς, taciturnus. αἰδήμονες καὶ σιωπηλοὶ, nimium pudici et taciturni VI. 172. antep. τὸ ἥσυχον καὶ σιωπηλὸν τῆς ἐρημίας ἠνέγκαντες VIII. 60. 9. ἦθος σιωπηλὸν καὶ πρὸς τὰς λόγους εὐλαβὲς VIII. 342. 5.

σκάζειν, claudicare. σκάζοντα μηρὸν παρέχων VII. 259. pen.

σκαιὸς, laeuus, inſauſtus, malus. σκαιόν γε πλητεῖν, κ' ἄλλο μηδὲν εἰδένοι VI. 71. 9.

σκαιότης. — ὡς καὶ τὴν σκαιότητα καὶ τὴν δειλίαν ἀμαθίαν ὖσαν καὶ ἄγνοιαν VI. 113. 7. vid. etiam Tom. IX. 66. 2.

σκκιωρεῖσθαι VIII. 323. 1. pro quo Reiſk. σκευωρεῖσθαι legit: vid. not. 23.

σκαλεύειν, fodere. πῦρ σιδήρῳ μὴ σκαλεύειν. praeceptum Pythagoricum; et quid ſignificet VI. 42. 9. vid. eandem rem etiam Tom. VII. 134. 6. vbi pro σιδήρῳ eſt μαχαίρᾳ, vti etiam pag. 398. 4. ὄρνις ἐν οἰκίᾳ πολλάκις — εἰς γωνίαν καταδῦσα σκαλεύει VIII. 52. 14.

σκαληνὸς VII. 639. antep. et VIII. 784. 1.

σκαληνῦσθαι, verbum ludibrii et irriſionis cauſa fictum, pro σκαληνὸν εἶναι X. 609. pen.

σκαλληνία VIII. 783. 9. vid. not. 3.

σκαμμωνία, nomen herbae, alvum vehementer cientis VI. 509. antep.

σκαμμώνιον, *idem* VI. 254. 12. et 272. 7.

σκαρδαμύττειν, nictare, connivere. τῶν ἀποθανόντων οἱ Πυθαγορικοὶ λέγουσι τὰς ψυχὰς μὴ ποιεῖν σκιὰν, μηδὲ σκαρδαμύττειν VII.

200. 3. de eadem re vid. etiam Tom. VIII. 233. 9.

σκάρος, nomen piſcis VIII. 912. 5. X. 26. 7. et 67. 18. et 19.

σκάφη. τὴν σκάφην σκάφην λέγοντες. prouerb. VI. 678. pen. ἅμας ἀπήτευν, οἱ δ' ἀπηρνέοντο σκάφας VIII. 39. 3.

σκαφοειδής, ſcaphae formam habens IX. 527. 8.

σκεδαννύναι, diſſipare, diſpergere. ἀκλειὴς ἀΐδηλος ὑπὸ νεφέεσσι σκεδάσθη VI. 140. 3. ἀλλὰ γυνὴ (ſcil. Pandora) χείρεσσι πίθον μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα ἐσκέδασ'. ex Heſiodo VI. 400. 11. vid. etiam paulo ante, verſ. 8.

σκεδαστός, diſſipationi obnoxius X. 243. 7.

σκελετός, compages oſſium hominis defuncti exſiccata VI. 560. pen.

σκελλίς (vel potius σκελίς, ſimplici λ), perna VII. 375. 12.

σκεπάζειν, obtegere VIII. 804. antep.

σκέπειν, *idem* VIII. 743. 10.

σκέπη, tegumentum VIII. 77. pen.

σκευοθήκη, armamentarium IX. 346. pen.

σκευοποιεῖσθαι, arma, ſeu veſtimenta, induere. τοῖς τῆ φίλη σκευοποιούμενος καὶ ἀναπλαττόμενος ἐπισήμοις καὶ συμβόλοις VI. 217. 12.

σκευοφορεῖν, arma, ſeu ſupellectilia, alicuius ferre VIII. 511. 7.

σκευοφόρος, impedimenta ferens. λέοντι χρῆσθαι σκευοφόρῳ παρὰ τὰς στρατείας IX. 191. 6.

σκευωρεῖσθαι VIII. 581. antep.

σκεύωρημα τῆς δόξης IX. 645. 4.

σκέψις, contemplatio, conſideratio. διηγήσεις ἤδη καὶ σκέψεις ἔχουσαι VI. 506. antep.

σκηνή: ſic primum diem Ieiunii Iudaeorum dictum fuiſſe Plutarchus fabulatur, cum revera vno tantum die haec ſolennitas erat circumſcripta, expiatorio dicto, quem vero Plutarchus cum Tabernaculorum ſacris quinque diebus poſt celebrari ſolitis confundit VIII. 670. 1.

σκιὰ. θαυμαστὸν ὅσον νομίζειν ἕκαστον ἀγαθὸν, ἂν ἔχῃ φίλου σκιὰν, dixit adoleſcens aliquis apud Menandrum VI. 347. antep. σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος. dictum Pindari VI. 395. 6. vid. etiam verſ. 9. ᾄδην δ' ἔχων βοηθὸν, ὃ τρέμω σκιάς, mortem VI. 404. 10. σκιαὶ, *vmbrae*, vocabantur conuiuae, qui non ab eo ipſo, qui conuiuium inſtituebat, erant inuitati, ſed ab alio conuiua, qui inuitatus erat, in conuiuium vna adducebantur VIII. 824. 6. et 10. et ſaepius in ſqq.

σκίαμα dicitur vmbra in orbe lunae, quae per eclipſes eius a terra, ſolis radios intercipiente, efficitur IX. 651. 9.

σκιαμαχεῖν VI. 496. 1. et X. 582. 16.

σκιατραφεῖσθαι, in vmbra educari. πόλεμος ἐσκιατραφημένην σωμάτων ἕξιν ὑ δέχεται VI. 27. 9.

σκιατραφία VI. 786. 12.

σκιὴ, ion. pro σκιὰ. λόγος, ἔργου σκιή. dictum Democriti VI. 32. 9.

σκίλλα, nomen herbae IX. 74. 6.

σκιόεις, vmbroſus. ὕρεα σκιόεντα VIII. 674. 4.

σκιρτητικὸς,

IN PLVTARCHI MORAL. ET PHILOSOPHICA. 343

σκιρτητικὸς, ad ſaliendum procliuis, laſciuus. ἀταμίευτον τῶν ἡδονῶν ἡ ἀκμὴ, καὶ σκιρτητικὸν VI. 40. vlt.

σκιώδης, vmbroſus, opacus. τὰ βαθέα καὶ κοῖλα φαίνεται καὶ σκιώδη πόρρωθεν IX. 695. 2.

σκληραύχην, qui eſt durae cervicis, pertinax. τίνες ἵπποι, λάμαστοι μείναντες, ὑ σκληραύχενες καὶ θυμοειδεῖς ἀπέβησαν; VI. 7. 1.

σκληροποιὸς, vim indurandi habens. τὸ ψυχρὸν αἰσθητῶς σκληρόν ἐστι, καὶ σκληροποιὸν καὶ ἀντίτυπον IX. 753. 16.

σκληρότης τῆ σώματος VI. 497. 11. τὸ βάρος αὐτὸ καὶ τὴν σκληρότητα τῆς ὁμιλίας δυσχεραίνων VIII. 285. antep.

σκληρῶς ἐνερείδειν τινὶ τὴν ὄψιν, oculis fixis, iisque toruis et iram prodentibus, intueri aliquem VIII. 317. antep.

σκνὶψ, genus vermium ligna corrodentium VIII. 521. pen.

σκολόπενδραι θαλάττιαι, genus animalium VIII. 243. 5.

σκολοπίδες, nomen piſcis X. 730. vlt. ſed vid. not. 74.

σκόλυμοι, genus carduorum VIII. 634. 10.

σκοπιὰ, ſpecula VII. 258. 8.

σκορακισμὸς, contumelioſa repulſio VII. 830. 12.

σκόροδον, allium VI. 343. 4. ἡ σιδηρῖτις λίθος ὑκ ἄγει τὸν σίδηρον, ἂν σκορόδῳ χρισθῇ VIII. 540. 4.

σκορπίος ξύλινος VIII. 505. 13. 2) σκορπίος, ſignum coeleſte huius nominis IX. 486. 7.

σκότιοι καὶ παράνομοι ἡδοναὶ IX. 66. 5.

σκοτοδινιᾶν, vertigine circumagi. τύχη τινὸς, ὧν ποθεῖ, περιενεχθεὶς καὶ σκοτοδινιάσας VII. 940. 3.

σκότος ὁ παρὰ δρυῒ Prienae qui fuerit VII. 185. 7. et pen.

σκοτοῦσθαι, vertigine corripi, et deliquium animi pati VII. 908. 8.

σκοτώδης, tenebricoſus IX. 63. 12.

σκότωμα, vertigo, deliquium animi VI. 520. 13.

σκότωσις, obſcuratio. μαντικῶν δυνάμεων σκοτώσεις καὶ ἀναιρέσεις VII. 632. 6.

σκυθρωπάζειν, toruo et auſtero vultu eſſe. εἰ; ὀφρῦν αἴρουσι τὸ πρᾶγμα καὶ κολακεύουσιν ἐσκυθρωπακότες VI. 217. pen. ἀχθόμενος καὶ σκυθρωπάζων VI. 528. antep. γυνὴ ἐσκυθρωπακυῖα VI. 529. 1. vid. etiam hoc verbum T. VII. 148. 2.

σκυθρωπασμὸς, vultus tetricus et auſterus VI. 158. vlt.

σκυθρωπὸς, toruus adſpectu. εἰ χαίροντας εἰκόνα σκυθρωπὴν ἀποδίδωσι τὸ ἔσοπτρον, — ἡμαρτημένον ἐστὶ καὶ φαῦλον VI. 528. 12. ὁ τὴν τῶν θεῶν ἀρχὴν ὡς τυραννίδα φοβούμενος σκυθρωπὴν καὶ ἀπαραίτητον VI. 634. 15.

σκυλάκιον, catulus VI. 292. antep.

σκύμνοι, catuli, de infantibus dicitur IX. 89. 5.

σκυταλισμὸς IX. 243. 9.

σκυτοτομικὴ, ars coriariorum X. 461. 13.

σκυτοτόμος, cerdo, coriarius VI. 708. pen. et IX. 105. 5.

σμάραγδος VI. 535. antep. et VIII. 78. 1.

σμερδαλέος, terribilis VIII. 482. 5.

σμῆνος, examen apum, alueare

VI. 153. 1. μίαν ἀρετὴν ἐρωτηθεὶς, σμῆνος ἀρετῶν κεκίνηκας. e Platonis Menone VI. 347. 2. σμῆνα μελισσάων τάχα τοι καὶ σφῆκες ἕσονται. oraculum Timeſiae datum VI. 362. 1. ἔλαθεν ἑαυτὸν σμῆνος ἀρετῶν ὑ σύνηθες, ὐδὲ γνώριμον, ἀγείρας VII. 735. 8. τῷ λογικῷ καὶ πολιτικῷ σμήνυς ἐπιμέλειαν ἔχειν IX. 276. 6.

σμήχειν, abſtergere. ἐκ κεφαλῆς ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον. ex Homero VIII. 482. 9.

σμικρολογία τῆς λέξεως VI. 21. pen.

σμίλαξ, nomen arboris VIII. 568. 5. et 631. 3.

σμιλίον ἰατρικὸν, cultellus, quo medici vtuntur VI. 221. 1.

σοβαρὸς, ſuperbus. περιττὴ καὶ σοβαρὰ λέξις VI. 149. 8. ἐμοὶ τέτο εἰρῆσθαι δοκεῖ σοβαρώτερον VI. 517. antep. ἄνθρωπος ἀκολυθίας πλήθει καὶ κατασκευῇ σοβαρὸς VIII. 286. 5.

σοβαρῶς. τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενος VII. 370. antep. φορτικῶς καὶ σοβαρῶς ἐπιπολάζειν τοῖς φιλοσόφοις VIII. 512. 4. πολυτελῶς καὶ σοβαρῶς λαμπρότητι δείπνων καὶ παρασκευῇ γαμῦντες VIII. 648. 1.

σολοικίζειν πολλὰ περὶ τὴν ἀκρόασιν VI. 166. 4. σολοικίζων καὶ βαρβαρίζων VI. 220. 4.

σορσὰ αἰμῶν: ſic vocatur ſenex morti propinquus contemtus et ludibrii cauſa VI. 44. 1.

σοφίζεσθαι, inſtrui, doceri. εἰκὸς αὐτὸν πεπύσθαι — ὅ τι δὴ παθὼν, ἢ σοφιζόμενος, ἐπὶ τοιαύτην ἦλθε δίαιταν VI. 601. 6.

σόφισμα, callidum, et ſaepius fraudulentum ac doloſum, inventum. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλυσιν ἡμᾶς κρείττονες πεφυκότες. dictum Euripidis VI. 73. 3. αἰτίαν φιλίας ὥσπερ σόφισμα λοιδορίας προσφερόμενος VI. 250. 10. τὸ ἀπέχεσθαι σαρκῶν ἐδωδῆς σόφισμα μᾶλλον, ἢ φυγὴ τῶν περὶ τὴν τρυφὴν (Reiſk. τροφὴν) ἀδικημάτων, ἐστὶ VI. 606. 3.

σοφιστεία. οἱ πλεῖστοι τοῖς διαλεκτικοῖς ἐνδύντες, εὐθὺς ἐπισιτίζονται πρὸς σοφιστείαν VI. 293. 1.

σοφιστεύειν, philoſophiam et artem oratoriam docere VI. 496. vlt. VIII. 875. antep. σοφιστεύειν ἐπ' ἀργυρίῳ, pecuniae parandae cauſa X. 332. 6.

σοφιστὴς pro σοφὸς VI. 361. 4.

σοφιστιᾶν, argutari. κηφῆνες βοτάνην σοφιστιῶντες VI. 151. antep. vid. not. 73. ὐκ ἔστι δημαγωγῦντος, ὐδὲ σοφιστιῶντος, ὁ τοιῦτος ἔπαινος VIII. 155. 13. ἐρίζοντες καὶ σοφιστιῶντες VIII. 422. 8.

σοφιστικὸς. σοφιστικὴ ἕξις VI. 176. 7. τὰς ἐπιδεικτικὰς καὶ σοφιστικὰς χαίρειν ἐῶντας ἀποσχέσεις τῶν τοιῦτων — VI. 468. antep. σοφιστικοὶ ἀγῶνες VI. 506. 7.

σοφιστικῶς VI. 491. 6. vbi cum περιέργως coniungitur. vid. etiam Tom. VIII. 619. 4.

σοφὸς. ὁ τῦ κόλακος τρόπος, ὅντως νόσων ἐν αὐτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν VI. 229. 1.

σπάδιξ, palmes, ramus palmae VIII. 888. 12.

σπαθᾶν, texere. πάντα συγκεχυμένως καὶ ἀκρίτως φέρεται καὶ σπαθᾶται τὰ τῶν ἀνθρώπων: ſententia atheorum VI. 641. 6.

σπᾶν τὸν ἀέρα τὸν κοινὸν: dictio poëtica, pro *viuere*, ex Menandro VI. 392. 3.

σπανίζειν, penuria laborare. τόποι σπανίζοντες τῶν ἐπιτηδείων VI. 692. vlt. ὄξυς σπανίζειν VIII. 505. 1. ἀμελεῖν καὶ σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων καὶ χρησίμων VIII. 623. 5.

σπάνις, penuria, victus tenuis. σπάνει βίον συνεχόμενος X. 735. 2.

σπαραγματώδης. κραυγὰς περιπαθεῖς καὶ σπαραγματώδεις εὐλαβητέον VI. 494. pen.

σπαραγμὸς. ταραχὰς καὶ σπαραγμὺς παρέχεσθαι τῷ σώματι VI. 508. 9.

σπαράττειν, lacerare, diſcerpere. ὥσπερ τὰ σκυλάκια τῷ ἔλκειν καὶ σπαράττειν χαίροντες VI. 292. antep. τινὰ τῶν ὑ μετὰ σπυδῆς, ὑ μὴν ἀχρήτως, εἰρημένων παρ' ἡμῶν, διὰ τόματος ἔχων ἐσπάραττεν VI. 465. 8. ἀθρόα πολλὰ — ὥσπερ ὀργῇ τινι καὶ λοιδορίᾳ σπαράττων ἅμα κατεφόρει τῆς προνοίας VIII. 167. 2.

σπαργᾶν, libidine aeſtuare. σπαργῶν καὶ μεθύων VII. 29. 2. σπαργᾶν περὶ τῆς ἀδικίας VIII. 313. 11.

σπαργανῦν τινα τῇ πορφύρᾳ VII. 332. 4. ἀχύροις σπαργανῦντες τὴν χιόνα VIII. 758. vlt.

σπάσμα. τὰ ῥήγματα καὶ τὰ σπάσματα φησὶ Δημοσθένης, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖσθαι VI. 256. 5. τῆς φρονήσεως μόρια καὶ σπάσματα μικρὰ VI. 375. 7. αἱ ἀνώμαλοι προσβολαὶ καὶ διατάσεις τῦ πνεύματος ῥήγματα καὶ σπάσματα ποιῦσιν VI. 495. 1.

σπασμὸς, conuulſio. γέλως ἐοικὼς σπασμῷ καὶ χαλεπὸς VI. 476. 11.

σπείραμα X. 51. 9.

σπείρειν. μὴ σπείροντας, ἐξ ὧν ὐδὲν αὐτοῖς φύεσθαι θέλυσιν VI. 544. 14. σπείροντες λόγυς καὶ θερίζοντες εὐθὺς μετὰ μάχης ὑπήλυς καὶ πολεμικὺς VII. 551. 4.

σπένδεσθαι, paciſci, inducias facere. δεῖ τῇ φιλικοίᾳ πρὸς τὴν φιλοδοξίαν σπεισάμενον ἀκραῖσθαι τῦ λέγοντος ἴλεων καὶ πρᾷον VI. 144. 12. μόνη ἡ δεισιδαιμονία ὑ σπένδεται πρὸς τὸν ὕπνον VI. 631. 10.

σπέρμα. λόγων χρηστῶν σπέρματα δέχεσθαι VI. 550. 4.

σπερμαίνειν, foecundare VII. 444. 10. σπερμαίνειν γενεὴν. ex Heſiodo VIII. 224. 10.

σπερματικὸς λόγος VIII. 523. 15. περίττωμα σπερματικὸν VIII. 538. 8.

σπερμολογεῖν, ſemina colligere VII. 849. 3.

σπερμολογικὸς, vilis. ταῦτα περίεργα καὶ σπερμολογικὰ VIII. 636. 7.

σπιλὰς, rupes in mari VI. 383. 12.

σπῖλος, macula VIII. 618. antep. σπῖλοι καὶ μελασμοὶ tribuuntur lunae IX. 647. pen.

σπινθὴρ, ſcintilla IX. 539. 2.

σπινθηρίζειν, ſcintillas excitare IX. 539. 4.

σπλάγχνα. κακία ἀεὶ συνοικῦσα τοῖς σπλάγχνοις VI. 381. 10.

σπλαγχνοφάγος ἀετὸς, aquila viſcera deuorans X. 727. pen.

σπογγιὰ, ſpongia. — ἂν μὴ ποιήσω σπογγιᾶς μαλακώτερον τὸ πρόσωπον VI. 230. 8.

σπογγοθήρας, nomen animalis X. 78. 6.

σπογγοθήρας, qui ſpongias venatur IX. 742. 12. et X. 84. 5.

σπόγγος, ſpongia VI. 374. 10.

σπογγώδης, ſpongioſus VIII. 578. 14.

σπονδειάζειν, ſpondeo in carminibus vti X. 668. vlt.

σπονδειακὸς τρόπος muſicae X. 669. 4. et 10.

σπονδειασμὸς, vſus ſpondei X. 661. antep. et 662. 3.
σπονδιὸς IX. 605. 1. vox corrupta: vid. nott. 71. et 72.
σπονδοφόροι: ſic Romanorum Feciales a Plutarcho Graece dicuntur VII. 127. 10.
σποράδην, ſparſim VI. 459. 2.
σπόριμος μὴν, menſis, quo terra conſeritur VII. 489. 5.
σπόρος ὁ γαμήλιος VI. 544. 9. vid. etiam paulo ante verſ. 7.
σπυδάζειν, ſerio agere. κολακείαν ἡγητέον χαλεπὴν — ὃ τὴν παίζουσαν, ἀλλὰ τὴν σπυδάζουσαν VI. 185. 5. vid. etiam p. 559. 11.
σπυδαῖος. παῖδες σπυδαῖοι τοῖς τρόποις VI. 1. 2. vid. etiam pag. 11. 1. ἐπὶ τῆς γεωργίας τὰ σπέρματα ὑπάρξαι δεῖ σπυδαῖα VI. 4. 13. φίλος σπυδαῖος VI. 305. 14. οὐχ ὁ μακρότατος βίος ἄριστος, ἀλλ' ὁ σπυδαιότατος VI. 432. 10. μύρον σπυδαῖον VI. 565. pen.
σπυδαστικὸς, promtus et paratus ad ſuam operam aliis navandam VI. 186. antep.
σπυδαστικῶς ἔχειν, ad res ſerias tractandas procliuem et idoneum eſſe, *zu ernſthaften Angelegenheiten aufgelegt ſeyn* VI. 419. 2.
σπυδὴ. φίλων σπυδαὶ μετὰ σπυδῆς VI. 290. 5. vid. not. 71.
σταδιοδρομεῖν, in ſtadio currere VI. 106. 13.
σταδιοδρόμος, qui in ſtadio curſu decertat VII. 844. vlt.
σταθμᾶσθαι, ponderare IX. 619. 5.
στάθμη, amuſſis. πρὸς στάθμην πέτρον τίθεσθαι, μή τι πρὸς πέτρῳ στάθμην VI. 281. 1. κανόσι καὶ στάθμαις καὶ μέτροις καὶ ἀριθμοῖς πανταχοῦ χρῆσθαι VI. 374. vlt.
σταθμὸς, pondus. ἴσῳ σταθμῷ πᾶσι περιθεμένη κακία VI. 277. vlt. οὐκ ἴσον ἄγει σταθμὸν ἐχθρῷ μνησικακία καὶ φίλῳ χάρις VI. 362. 3. ἀργυρίᾳ καὶ χρυσίῳ οὐκ ἀριθμὸν, ἀλλὰ σταθμὸν, ἔσεσθαι VI. 663. 10.
σταλάζειν, ſtillare, fundere. αἷμα συμμεμιγμένον ἱδρῶτι σταλάζοντες VII. 258. vlt.
στασιάζειν, diſſidere. γυνὴ στασιάζουσα πρὸς τὸν ἄνδρα VI. 544. 4.
στάσιμος, ſtabilis, conſtans. ἡ φιλία στάσιμόν τι ζητεῖ καὶ βέβαιον ἦθος καὶ ἀμετάπτωτον ἐν μιᾷ χώρᾳ καὶ συνηθείᾳ VI. 366. 10.
στάσις, diſſidium. οἰκία στάσεως καὶ διχονοίας γέμουσα VI. 259. 4.
στατὸς. — οἳ τὴν Διὸς ὀργῶπιν Ἐργάνην στατοῖς λίκνοισι προστρέπεσθε VI. 374. 2.
στεγανὸς, aptus ad tegendum et retinendum aliquid. τὸ ἄχυρον πυκνὸν ἐστι καὶ στεγανὸν VIII. 761. 11.
στέγασμα, tectum, conclaue VI. 588. 10.
στέγειν, tegere, continere, perferre. πλοῖον σαθρὸν καὶ μὴ στέγον VI. 486. 12. στέγειν καὶ τρέφειν τὸ πῦρ VI. 525. 4. στέγας τὰς ἀλγηδόνας εὐψύχως VII. 218. 11. οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι σοφὴς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγῳ. dictum Euripidis VIII. 1. pen. διόβλητον οὐδὲν * παρ' αἰθρίης στέγειν σέλας VIII. 644. 3. αἱ σαθραὶ ψυχαὶ τὰς ἐξουσίας μὴ στέγουσαι, ῥέουσιν ἔξω ταῖς ἐπιθυμίαις — IX. 129. 15. μὴ στέγουσα τὸν παρὰ φύσιν ἔρωτα X. 703. vlt. et ita μὴ στέγουσα τὴν ἐπίτασιν τῶν ἐρώτων p. 713. 9. πρὸς καιρὸν στέγας τὴν ὕβριν X. 796. antep.
στείχειν, incedere. σιγᾷ καὶ βραδεῖ ποδὶ στείχουσα (ſcil. ἡ δίκη), μάρψει

μάρψει τὰς κακὰς, ὅταν τύχῃ. ex Euripide VIII. 170. antep. στείχει πολίταις ὅμμ' ἔχων ἰδεῖν πικρὸν IX. 273. 6.
στέλεχος, caudex, truncus VI. 511. pen.
στέμμα, ſertum, corona VIII. 687. 10. ἴδιόν ἐστι στέμμα Ποσειδῶνος ἡ πίτυς VIII. 688. 5.
στέμφυλα, fraces IX. 139. 11.
στέναγμα, gemitus. πόλις ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων καὶ στεναγμάτων. e Sophocle VI. 358. 10. et 647. pen. vbi pro γέμει eſt γέμει, et poſt παιάνων inſeritur τε.
στενάχιζειν, ingemiſcere VIII. 495. vlt.
στένειν, *idem.* δοκεῖς τὸν ᾄδην — παιδὸ' ἀνήσειν τὸν σὸν, εἰ θέλοις στένειν; VI. 401. vlt. μέγα στένειν VI. 472. 2. et VIII. 101. 11.
στενὸς, anguſtus. μὴ φορεῖν στενὸν δακτύλιον. praeceptum Pythagoricum, et quid eo denotetur VI. 42. 7.
στενωπὸς ᾄδης VI. 60. 6.
στέργειν, amare, diligere. στέργων τὰς ὁμιλίας καὶ συνήθεις VI. 456. 4. ἀπειρίᾳ τῶν καλῶν τὸν ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις στέργοντες βίον VI. 610. 5. μόνην στέρξαι τὴν ἁπλῶς δίκην dicitur Pluto IX. 52. 13.
στερέμνιος, firmus, ſolidus. τὸ γεῶδες καὶ στερέμνιον tribuitur lunae IX. 668. 16. τὰ στερέμνια σώματα X. 166. 12.
στερεότης, ſoliditas. καθαρὸν ἀπάσης στερεότητος καὶ διαφορᾶς X. 170. 7. vid. not. 27.
στέρησις πατρίδος, exſilium VI. 323. 10.
στερκτικὸς, ad amorem a natura inſitum propenſus. δεῖ τέκνων στερκτικὰς εἶναι VI. 24. 13. τὸ στερ-
κτικὸν ὅλως ἐν αὐταῖς — ὅτε πειθῆς, ὅτε χαρίτων ἄμοιρον ὑπόκειται IX. 81. 9.
στερνοτυπεῖσθαι, pectus tundere VI. 436. antep.
στεροπεύς. ἧμος δὲ στεροπῆας ἀπεποίησεν ὀνείρους ὁ ἥλιος ἀνασχών — X. 642. vlt. vid. not. 30.
στεφάνη, ſertum, et ſpecies galeae VIII. 900. 2.
στεφανηπλοκεῖν, ſertum vel coronam nectere. στεφανηπλοκῶν ἐξ ἀπάλων καὶ ἀνθρῶν ὀνομάτων IX. 202. 5.
στεφανηπλόκος, coronas plectens VIII. 558. 9.
στεφανηφορεῖν, ſerta gerere VI. 698. vlt. et VIII. 452. 2.
στεφανηφορία, geſtatio coronarum VIII. 210. 1.
στεφανηφόρος, coronis redimitus IX. 254. 10.
στεφανῖται ἀγῶνες VIII. 534. 1. et in ſing. στεφανίτης ἀγὼν IX. 264. 12.
στεφανόπωλις, mulier coronas ſeu ſerta vendens VIII. 563. 8.
στεφάνωμα ἀρχαῖον μεγάλων θεῶν: ità narciſſus a Sophocle vocatur VIII. 565. 2.
στεφηπλόκοι, αἱ, mulieres ſerta plectentes VI. 150. vlt.
στῆθος. σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστὶ VI. 224. 11.
στήκειν. ὅσα μὴ δι' αἰσθήσεως ἡμῖν εἰς ἔννοιαν στήκει — IX. 58. pen. ſed vid. not. 26.
στηλιτεύειν, in columnam inſcribere, ſeu incidere, aliquid VII. 395. vlt.
στιμονώδης. τῆς ὑφῆς τὸ μὴ διεχὲς, μηδὲ στιμονῶδες X. 29. 9.
στήμων, ſtamen VII. 728. 9.
στήριγμα, fulcrum. περιπλοκῆς δεῖται

δεῖται ὁ κιττὸς καὶ σηρίγματος VIII. 574. 2.

σηριγμὸς, subsistentia (vt ita dicamus, voce minus Latina), *das Stillestehen.* ἐν τῷ φιλοσοφεῖν οὐκ ἔστι λαγὼς διάλειμμα προκοπῆς, οὐδὲ σηριγμὸς VI. 284. 11.

σήριγξ, furca VII. 133. 4.

σηρίζειν, consistere, *stehen bleiben*, de planetis dicitur VI. 284. 8.

σιβαρὸς, robustus, grauis. ἐξαίρετον βάσαγμα φιλίας βριθύ, μέγα, σιβαρόν: sic vocatur libertas in dicendo VI. 217. 14.

σιβὰς, culcitra, stramentum e frondibus. κοιμηθεὶς βαθὺν ὕπνον ἐπὶ σιβάδος VII. 395. antep.

σιβεύειν, indagare. δεῖ μὴ μόνον ἔχειν ἴχνη τὸν σιβευόμενον τόπον, ἀλλὰ κινεῖν τὴν ὄσφρησιν IX. 633. pen. οἱ σιβεύοντες sunt venatores X. 28. 6.

σίγμα, nota inusta. σιγμάτων καὶ ὑλῶν μεστὸς VIII. 242. 1. σίγματα βασιλήϊα. ex Herodoto IX. 440. 5. vid. etiam vers. 12.

σιγμαῖος, punctum temporis durans. ὁ μακρότατος βίος ὀλίγος ἐστὶ καὶ σιγμαῖος πρὸς τὸν ἄπειρον αἰῶνα VI. 447. 3.

σιγμὴ, punctum, momentum. σιγμὴ χρόνου πᾶς ὁ βίος ἐστὶ VI. 43. pen. vid. etiam p. 395. 1.

σιγμιαῖος πόρος X. 461. 3.

σίζειν, stigmate notare. τὰς ἔτι πρεσβυνας — ἔστιξαν σίγματα βασιλήϊα IX. 440. 5. vid. etiam vers. 10. et antep.

σιλβηδὼν, splendor IX. 523. 12.

σιλπνότης, *idem.* ἡ πανσέληνος πάντων ἐσόπτρων ὁμαλότητι καὶ σιλπνότητι κάλλιστόν ἐστι καὶ καθαρώτατον IX. 644. 9.

σίχες, ordines militum in acie stantium. αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπώλειτο σίχας ἀνδρῶν VI. 85. antep.

σιχίδιον, versiculus. περὶ γλώττης καὶ σιχιδίου καὶ ἱστορίας μαχόμενοι VI. 220. 12.

σιχοποιία, versuum compositio seu elaboratio VI. 163. antep.

σλεγγὶς, strigilis. περὶ λεκύθου χαλεποὺ ὧν καὶ σλεγγίδος VI. 220. 2. σλεγγίσιν ὑ σιδηραῖς, ἀλλὰ καλαμίναις, ἐχρῶντο, scil. Lacedaemonii VI. 888. 10. δυεῖν παρ' αὐτῷ ἐν βαλανείῳ σλεγγίδα κιχραμένων VIII. 114. 13. ἐπὶ τῆς κοιλίας ἔγραφε (scil. Archimedes) τὰ σχήματα τῇ σλεγγίδι X. 502. 5.

σοιχειῶν τὰ ἐναντία X. 286. vlt. vid. not. 53.

σοιχειῶδες ὕδωρ IX. 553. 1.

σολὶς, ruga vel plica vestimenti VI. 235. 2.

σολισήρια κρυπτὰ καὶ σκότια VII. 416. 4. vid. not. 10.

σολισὴς VII. 446. vlt.

σόλος, classis VI. 539. 12.

σομαχικὰ, τὰ, scil. πάθη, malae affectiones stomachi VIII. 919. 6.

σόμιον τρῆμα IX. 553. pen.

σομᾶν, acuere, roborare. ὁ Λακωνικὸς λόγος — εἰς αὐτὸ τὸ δραστήριον ἀφαιρέσει τῇ περιττῇ διωκόμενος σομᾶται VIII. 32. 11. τὸ ὕδωρ ψύχειν καὶ σομᾶν VIII. 756. 1.

σόμωμα. τῆς Ἰταλίας ἐπυνθάνετο τὴν ἐν Ἰώμῃ δύναμιν καὶ ἀλκὴν ὥσπερ σόμωμα προτεταγμένην VII. 292. 4. οἱ Κελτίβηρες ἐκ τοῦ σιδήρου τὸ σόμωμα ποιοῦσιν VIII. 32. 7.

σόμωσις. ὁ σίδηρος πυκνοῦται τῇ περιψύξει καὶ δέχεται τὴν σόμωσιν VI. 271. 13. σόμωσις πελέκεως VI. 593. 1.

σοναχὴ,

σοναχὴ, gemitus. κηδεά τε σοναχάς τε ἀΐδας ἔλαχε VII. 549. 4.

σονόεις, gemebundus. σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο σονόεντα εἴρεσθαι VIII. 495. pen.

σοργὴ, amor a natura insitus VIII. 660. antep. γονέων πρὸς ἔκγονα σοργὴ καὶ ἀγάπησις X. 527. 3.

σοχασμὸς τοῦ πρέποντος, coniectura eius, quod decorum est VIII. 434. 1.

σραγγαλιᾷν VIII. 446. vlt. vid. not. 1.

σραγγαλίζειν, strangulare VIII. 102. 10.

σραγγαλὶς, laqueus. τῶν Ἀκαδημιακῶν σραγγαλίδων κοπὶς vocatur Chrysippus Stoicus X. 278. 5.

σραγγυρικὰ πάθη X. 483. 11.

σρατηγεῖν. ὕτως ἐσρατήγησεν ἡ σιωπὴ τὸν ἀγῶνα VIII. 17. 9.

σρατηγικὴ χλαμὺς VI. 124. 2.

σρατήγιον VIII. 61. 10.

σρατιωτικὸς, militaris. πρὸς τὰς σρατιωτικὰς ἀγῶνας τὰς παῖδας ἀσκητέον VI. 27. 6. οἱ τὰ θεωρικὰ ποιοῦντες ἐν ταῖς πόλεσι σρατιωτικὰ VI. 473. pen. ἐκ τῶν πολυτελῶν καὶ σρατιωτικῶν δείπνων ἀναλαβὼν VIII. 734. 2. sed vid. not. 2.

σρατιωτικῶς VI. 727. 13.

σρατολογεῖν, exercitum colligere X. 774. 8.

σρέβλη, prelum IX. 741. 14.

σρεβλὸς, tortuosus. ποῖα δένδρα οὐκ, ὀλιγωρηθέντα, σρεβλὰ φύεται; VI. 6. 11.

σρέβλωσις φρονίμη: dictio ad irridendos et ludificandos Stoicos facta X. 414. 9.

σρεπτὰ χρυσᾶ, torques aurei IX. 225. 2.

σρέφειν. δείκνυσι τὸν λόγον ἐντὸς ἤδη σρεφόμενον καὶ ῥιζούμενον ἐν ἑαυτῷ VI. 302. 2.

σροβεῖν, exagitare. δεισιδαιμονία σροβοῦσα τὴν ἀθλίαν ψυχὴν VI. 632. 1. σροβεῖς σεαυτὸν VIII. 85. 3.

σρόβιλος, genus pini VIII. 571. 1. et 689. 1. οἷον σρόβιλος (licut nux pinea) ἀμφ' ἄκανθαν εἰλίξας δέμας X. 48. 2.

σρογγυλαίνεσθαι, teretem fieri IX. 541. 4.

σρογγυλοειδὴς, rotundi formam habens X. 610. antep. et 725. 8.

σρογγύλος, rotundus. χρῶμαι γὰρ αὐτῷ τῷ σόματος τῷ σρογγύλῳ. dictum Aristophanis de Euripide VI. 108. 9. σρογγύλα εἶναί φασι τὰ κακὰ καὶ συνεχῆ καὶ πρὸς ἄλληλα φερόμενα κατὰ πολλὰς αἰτίας VI. 440. 11. οἱ σρογγύλοι καὶ βραχυλόγοι VIII. 32. 1.

σρογγυλοῦσθαι X. 609. antep.

σρογγύλως, rotunde. τῶν ὀνομάτων σαφῶς καὶ σρογγύλως ἕκαστον ἀποτετόρνευται VI. 163. 12. σρογγύλως καὶ Λακωνικῶς βιῶν VI. 597. 9.

σρυθοκέφαλος, struthionis caput habens VIII. 65. pen.

σρόφος, tormina intestinorum VI. 486. 9.

σρυφνὸς, austerus, morosus. πατέρες αὐθέκαστοι καὶ τὸν τρόπον ὀμφακίαι καὶ σρυφνοὶ VI. 38. 10.

σρυφνότης, austeritas, acerbitas VIII. 920. 2.

σρυφνοῦν, adstringere VIII. 471. 2.

σρωματόδεσμος VI. 716. 6.

συγεῖν, odio prosequi VII. 426. 4.

συγερὸς, exosus, inimicus. ὑφ' ὅσσαν μοῖα συγερῶν ἐμπάζετο μύθων VI. 336. vlt.

σύγιος, triſtis, abominabilis. ἡμέρα ἀποφρὰς καὶ σύγιος IX. 292. 1.

συπτικὸς, vim adſtringendi habens. φαίνεται τὰ διασπάσματα τῶν γυναικῶν — πικρὰ τῇ φύσει καὶ συπτικὰ ὄντα σφοδρότητι τῆ τροφῆντος πικροῦ VIII. 471. 2. συπτικὴν φύσιν ἔχων ὁ ἄκρατος ἐνδύεται ταῖς ῥίζαις IX. 639. 1.

σύφειν, adſtringere. ψύχοντι καὶ σύφοντι χρῆσθαι τῷ κιττῷ VIII. 572. pen.

συφότης, denſitas VI. 365. 7.

σύψις, adſtrictio, ſtipatio VIII. 747. 12.

σωμυλία, loquacitas. ταῦτα τὰ ψοσήματα — πολλὴν τερθρείαν καὶ σωμυλίαν ἐν ταῖς σχολαῖς πεποίηκε VI. 154. 2. λόγων καὶ σοφιστῶν καὶ σωμυλίας παρεισρυείσης εἰς τὴν πόλιν VII. 264. 6. vid. etiam pag. 278. 4. vbi eadem ſententia recurrit, verbis paululum immutatis.

συβωτικὴ Ἀρέθουσα IX. 106. pen.

συγγενικὸς, innatus, cognatus. ἆρ' ἂν — κακίας ὁμοιότητα συγγενικὴν ἐν νέῳ βλαστάνουσαν ἥδει καὶ ἀναφυομένην ἐᾷν δεῖ; VIII. 224. 3. ἑστιάσεις συγγενικαὶ, conuiuia, ad quae cognati inuitantur VIII. 649. 12.

συγγενὶς, mulier cognata VII. 76. 13.

συγγεννᾶν, ſimul gignere. ἡ πονηρία συγγεννῶσα τὸ λυπῆν ἑαυτῇ καὶ κολάζον VIII. 192. 3.

συγγίγνεσθαί τινι διὰ φιλοσοφίας, de rebus philoſophicis diſſerere cum aliquo VI. 248. 8. κρύφα συγγίγνεσθαι γυναικί τινι, clam conſueſcere cum foemina aliqua VI. 618. 5.

συγγνώμων. τῇ περιαυτολογίᾳ παῤῥησίαν συγγνώμονα τῆς αἰτίας διδούσης VIII. 139. 9.

συγγομφοῦν, ſimul infigere. ἧλος ἀραρὼς τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ μέρεσι καὶ συγγεγομφωμένος IX. 648. antep.

συγγυμνάζειν, ſimul exercere IX. 632. 3.

συγγυμνασία τῶν αἰσθήσεων IX. 558. 6. vid. etiam p. 585. 8.

συγκαθαγίζειν, ſimul immolare. οἱ τῇ γαμηλίᾳ θύοντες Ἥρᾳ τὴν χολὴν ὐ συγκαθαγίζουσι τοῖς ἄλλοις ἱεροῖς VI. 535. vlt.

συγκαθείργειν, ſimul includere VII. 281. 9.

συγκαθεύδειν, concumbere VI. 539. antep. 542. 4. et 13.

συγκαθιδρύειν, ſimul collocare. τὸν Ἑρμῆν ταῖς Χάρισιν οἱ παλαιοὶ συγκαθίδρυσαν VI. 161. 9. et ita οἱ παλαιοὶ τῇ Ἀφροδίτῃ τὸν Ἑρμῆν συγκαθίδρυσαν Tom. eod. p. 523. 12.

συγκαθιέναι, vna demittere. περιπλακεὶς ὁμῦ συγκαθῆκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν VI. 621. pen.

συγκαθιερῦν, vna dedicare, ſeu conſecrare VIII. 416. 3.

συγκαθιστάναι, ſimul comprobare VI. 230. 11.

συγκάμνειν, vna labores moleſtos et aerumnoſos perferre VI. 359. vlt. 2) ſimul aegrotare VI. 520. pen. et 521. 3. vbi et prior ſignificatio locum habere poteſt.

συγκάμπτεσθαι, ſimul flecti VI. 232. 9.

συγκαταβιῦν, vna viuere. δι' ἀνοίας ἀνήκεστος ἡ κακία τοῖς πολλοῖς συνοικεῖ καὶ συγκαταβιοῖ καὶ συναποθνήσκει VII. 950. 17. μετ' εὐνοίας συγκαταβιῦν τῇ γυναικὶ IX. 21. 10.

συγκατάγειν, ab exſilio in patriam reducere IX. 341. 9. et 406. 10.

συγκαταγηράσκειν, vna ſeneſcere. λύπη ἀπόρῳ συγκαταγηράσκει βίῳ VII. 825. vlt.

συγκαταγομφοῦσθαι VII. 680. 3.

σύγκαταδύνειν, ſimul cum aliis in aquas demergi et ſuffocari VIII. 364. 6.

συγκαταζῆν τινὶ φανερῶς dicitur foemina matrimonio legitimo cum viro aliquo iuncta IX. 4. 10. ſed de meretricia conſuetudine verbum συγκαταζῆν dicitur Tom. X. 640. 2.

συγκατάθεσις, aſſenſio VII. 756. pen. et X. 605. 9. et 614. 11.

συγκαταθετικὸν τῆς ψυχῆς κίνημα X. 614. 2.

συγκατακαίειν, vna comburere X. 544. 7.

συγκατακεῖσθαι, ſimul cum aliis menſae accumbere VI. 565. 4.

συγκατακλίνεσθαι τῷ νυμφίῳ VI. 523. pen. συγκατακλιθῆναί τινι, menſae cum aliquo accumbere VI. 565. 6.

συγκατάκλισις, concubitus IX. 77. 4.

συγκατακόπτεσθαι, ſimul cum aliis concidi, trucidari IX. 249. 13.

συγκατακοσμεῖσθαι IX. 703. 15.

συγκαταλαμβάνειν, ſimul cum aliis occupare VIII. 186. 2.

συγκαταλέγειν, ſimul enarrare, ſeu recenſere VIII. 268. antep. 2) in numerum ſeu coetum aliquem recipere quosdam IX. 260. 1.

συγκαταλύειν, idem deuerſorium, vel cauponam eandem, cum alio ingredi VI. 351. 10.

συγκαταμιγνύναι, ταῖς Μούσαις τὰς Χάριτας συγκαταμιγνὺς καλλίστην συζυγίαν VII. 2. 11.

συγκαταπλέκειν τοῖς τραγῳδημένοις πάθεσι καὶ πράγμασι μηδὲν προσήκοντα τὸν περὶ αὐτῦ λόγον VIII. 133. 6.

συγκαταριθμεῖσθαι, in numerum aliquem referri VI. 456. vlt.

συγκατασβεννύναι τὸν ἄκρατον VIII. 569. 11. τῇ ἀκοῇ συγκατεσβέσθαι τὴν φωνὴν X. 54. 5.

συγκατασκευάζειν, in aliqua re perficienda mutuam operam praeſtare IX. 310. 1.

συγκατασπᾶσθαι, vna deorſum trahi IX. 621. 11.

συγκατασφέφεσθαί τινι τὸν πολέμιον, in hoſte profligando mutuum auxilium alicui ferre VII. 442. 8.

συγκατασχηματίζεσθαι VII. 740. 12.

συγκατατάττειν, componere. τῦτο συγκατατετάχθω τοῖς εἰρημένοις εἰς τὸ πρόβλημα VIII. 158. 3.

συγκατατίθεσθαι, aſſentiri IX. 760. pen.

συγκαταφέρειν, vna deferre. παραῤῥήσεις ἐκλέγων, ἃς κατιὼν ὁ λόγος συγκατήνεγκε τῇ ῥύμῃ τῆς φορᾶς X. 134. 3. συγκατηνέχθη, e loco edito praecipitem ſe dedit X. 715. 1.

συγκαταφλέγεσθαι τεθνηκότι τῷ ἀνδρὶ VII. 944. 4.

συγκατέδειν, edendo inuicem conſumere. τὸν θρυλλύμενον ἐκεῖνον χρόνῳ τῶν ἁλῶν συγκατεδηδοκὼς μέδιμνον VI. 351. 8.

συγκατευθύνειν, vna dirigere. πλησίσιος ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ὁ ἀκόλαστος ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν φέρεται, καὶ δίδωσιν ἑαυτὸν καὶ συγκατευθύνει VII. 753.

753. 10. ἄρχοντος — γνώμην, ἐφ' ὃ δεῖ, συγκατευθύνων IX. 115. 5.
συγκατεύχεσθαι, duobus numinibus simul vota facere VII. 917. 13.
συγκατοικεῖν τινι, habitare apud aliquem VII. 6. 3.
συγκατορθῶν, vna cum alio recte suoque officio conuenienter agere VI. 194. vlt.
συγκατορύττειν, vna defodere VI. 797. 8. et X. 581. antep.
συγκεραννύναι. γενναία γυνὴ πρὸς ἄνδρα νόμιμον συγκραθεῖσα δι' ἔρωτος IX. 77. 1.
συγκεχυμένως, confuse. πάντα συγκεχυμένως καὶ ἀκρίτως φέρεται: scil. ex sententia atheorum VI. 641. 5.
συγκηδεύεσθαι, simul humari, sepeliri VI. 436. 4.
συγκινδυνεύειν, simul cum alio periculo se obiicere VI. 361. 3.
συγκινεῖν, vna mouere. ὁ πίθηκος — μιμεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον ἐπιχειρῶν, ἁλίσκεται συγκινούμενος καὶ συνορχούμενος VI. 190. 10. οἱ γεωμέτραι λέγουσι, τὰς γραμμὰς — συγκινεῖσθαι τοῖς σώμασιν VI. 529. 4.
σύγκληρος θνητῷ βίῳ VI. 394. 4.
συγκλιτής, conuiua, qui iuxta alium conuiuam sedet, in eodem triclinio accumbit VI. 565. 8.
σύγκλυδες ἄνθρωποι, turba hominum, qui e variis locis in vnam vrbem confluxere VIII. 626. 2.
συγκλύζεσθαι, fluctibus obrui IX. 305. 7. vbi συγκλυζόμενος metaph. dicitur, qui aere alieno ita oppressus est, vt inde eluctari non possit, sed ei succumbat.
συγκοιμᾶσθαι τῇ τοῦ ξένου γυναικὶ VI. 368. 7.
συγκοίμησις, concubitus VI. 65. 11.
σύγκοινος. πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν σύγκοινον Διονύσῳ VII. 528. 8.
σύγκοιτος ὀδυνηρὰ VI. 382. 1.
συγκολλᾶν, agglutinare, metaph. de sedula imitatione eius, qui virtutem colit VI. 315. 6.
συγκομιδή, congestio, collectio. συγκομιδὴ καρπῶν VI. 519. antep. κακὴ χόρτου συγκομιδὴ IX. 624. 5.
συγκομίζειν ἀκρίδας καὶ ὄρνιθας ἀντὶ πυρῶν καὶ κριθῶν VI. 558. 8. κακῶς συγκομίζεται χόρτος ὑόμενος IX. 624. 6.
συγκονιᾶσθαι, simul puluere adspergi, i. e. colluctari VI. 190. vlt. et 366. 1.
συγκραματικοὶ ὄνειροι IX. 583. 12. vid. not. 4.
σύγκρασις, commixtio. ἐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά, ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις. dictum Euripidis VI. 90. 2. ὁ Διόνυσος — ἀρχήν τινα συγκράσεως πρὸς ἀλλήλους καὶ φιλίας ἐνδίδωσιν VI. 594. 3.
συγκρατεῖν. ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα, ἂν μὲν ἔσα, συγκρατεῖ ἡμᾶς IX. 473. 8.
συγκρατύνειν, confirmare, corroborare. τὸ πῦρ τὸν κέραμον, ἂν ᾖ μέτριον, συγκρατύνει καὶ πήγνυσιν VIII. 606. 1.
συγκρητισμὸς qui fuerit VII. 910. 8.
σύγκριμα, concretio. τὰ ἐκ τῶν πρώτων σωμάτων συγκρίματα IX. 499. 11. οἱ τοῦ συγκρίματος ἄτομοι X. 592. antep.
συγκρίνεσθαι, concrescere VI. 418. 12.
συγκριτικὸς. ὑπόθεσιν μελετῶν συγκριτικὴν VIII. 435. pen. χρῆσθαι ἀντὶ τῶν ἁπλῶν τοῖς συγκριτικοῖς, comparatiuis pro positiuis vti VIII. 697. 5.
συγκροτεῖν. παννυχὶς συνεκροτεῖτο παιζόντων καὶ χορευόντων VII. 123. 10. πότους συγκροτεῖν, compotationes agere VIII. 432. 9. τῶν φίλων τοὺς μάλιστα τοῖς βίοις νεαροὺς καὶ σύνεργοῦντας αὐτῇ καὶ τῶν γυναικῶν τὰς συνήθεις μεταπεμψαμένη καὶ συγκροτήσασα IX. 24. 11.
συγκρούειν, collidere. ἐνίους ὁρῶμεν οὐδὲ συγκρουσθαι φωνήεντι φωνῆεν ἐν τῷ λέγειν ὑπομένοντας VIII. 117. 3.
σύγκρουσις, collisio. συγκρούσεις λαμβάνουσα καὶ ἀποπηδήσεις IX. 83. 11.
συγκυβεύειν, alea, seu tesseris, cum aliquo ludere VI. 351. 10. et VIII. 103. 10.
συγκυκᾶσθαι, confundi, commoueri, de mari dictum IX. 554. 9.
συγκυνηγετεῖν φιλοθήροις VI. 366. 2. vid. hoc verbum etiam Tom. eod. pag. 662. 8.
συγκυνηγοί, metaph. dicuntur riuales in amore foeminae cuiusdam IX. 4. 13.
συγκύρημα, euentus fortuitus X. 713. 6. 722. pen. 749. antep. et 801. 9.
συγκυφαίνειν, simul cum alio carminare IX. 300. vlt.
συγξεῖν, polire, dolare. ἡ Μενάνδρου φράσις οὕτω συνέξεσται καὶ συμπέπνευκε κεκραμένη πρὸς ἑαυτήν, ὥστε — IX. 389. 8.
συγχαίρειν, vna gaudere, gratulari VII. 231. 11. et 232. 3. et X. 744. 4. et 6.
συγχαρίζεσθαι. — ὡς μάλιστα τῷ λόγῳ τὸ συγκεχαρισμένον καὶ προσφιλὲς ἀπαιτοῦντος VI. 161. 9.
συγχεῖν, confundere. τὰ ὅρκια συγχέαι VI. 114. 11. ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ δυνατόν τις πλάττων ζῶα συγχεῖν, καὶ πάλιν πλάττειν καὶ συγχεῖν VI. 405. 5. ἀνθρώπου συγχέαι καὶ τυφλῶσαι λογισμὸν ἐν πράγμασι μάλιστα λογισμοῦ δεομένοις VI. 645. antep. ἄστυ συγχέαι, vrbem euertere VIII. 204. antep.
σύγχρους, vnicolor VIII. 236. vlt.
συγχρώζεσθαι, eundem, quem aliud quid, colorem induere IX. 690. 3.
σύγχυσις, confusio. — ὑ μικρὸν, ὑδ' ἐπιεικὲς ἔργον ἡμῖν σύγχυσιν ὅρων τετολμῆσθαι VI. 465. 4. τῆς γῆς ἀναιρεθείσης, σύγχυσιν τὸν ὅλον ἔξειν κόσμον Thales statuit VI. 601. vlt. πάντα ταῦτα τῶν μεγίστων ἀνατροπὴν καὶ σύγχυσιν ἔχει πραγμάτων VI. 603. 7.
συγχυτικὸς, vim confundendi habens. ἔστιν, ὡς ὄψεως τὸ σκοτεινὸν, οὕτω τὸ ψυχρὸν ἁφῆς συγχυτικὸν IX. 736. 8.
συγχωρεῖν ἀνάγκῃ, necessitati cedere, i. e. patienter et aequo animo ea ferre, quae euitare nequeas: dictio Euripidea VI. 444. 3.
συζυγεῖν, coniungere X. 240. pen.
συζυγία, copulatio. συζυγίαι παιδικῶν καὶ γυναικείων ἐρώτων IX. 86. 1.
σύζυγος, coniunctus, connexus. ἀδελφὰ τούτοις καὶ σύζυγα φανήσονται πεποιηκότες — VI. 34. 8. et ita ἐναμιλλα τούτοις καὶ σύζυγα — εἰπέ τε καὶ ἔπαθε p. 36. 9.
συηνία, cutis suilla X. 111. 9.
συκάμινον VIII. 12. 3.

σύκινον πόμα, potus e ficubus factus IX. 13. antep.

συκοφαντεῖν, calumniari. συκοφαντῶν τὰς ἀποκρίσεις VI. 580. 11.

συλλαβίζειν, incipere literas in syllabas componere VII. 933. 3.

συλλαγχάνειν, per sortem tribui, assignari. — τὴν ψυχὴν ἥδη κεκριμένην ἀφεῖσθαι πρὸς ἄλλην γένεσιν, ἄλλῳ δαίμονι συλλαχοῦσαν VIII. 315. vlt.

συλλαλεῖν, colloqui VIII. 360. 5.

συλλαμβάνεσθαι, opem ferre. δεηθέντι ἐχθρῷ συλλαβόμενος VI. 338. 5. ἐμοὶ καὶ παρῆτε καὶ συνελαμβάνεσθε πρῶτον VIII. 209. 2.

σύλλαμψις. ἡ τῶν κώνων συναψις εἰς ταὐτὸ καὶ σύλλαμψις ἐκ δυεῖν μίαν ὄψιν ἀπειργασμένη VIII. 475. 6.

συλλατρεύειν τῷ θεῷ, deum simul cum aliis colere, ei sacra peragere IX. 713. 2.

συλλέγειν, colligere. τὰς ἡδονὰς δεῖ συλλέγειν τὸν σώφρονα. dictum Alexidis VI. 75. 12. συλλέγειν καρπὸν ἀπὸ τῶν λόγων VI. 302. 11. ἐκ παυδοκείᾳ καὶ παλαίστρας καὶ ἀγορᾶς φιλίας συλλέγειν VI. 351. 12. ἐξ αἰτιῶν ἀδήλων καὶ κατὰ μικρὸν συλλεγομένων γεννώμενοι πυρετοὶ VI. 533. 4.

συλλείβεσθαι, confluere. ὕδωρ ἐκ πέτρας γλίσχρως συλλειβόμενον IX. 757. 4.

συλλήβην, comprehensim, in vniuersum VI. 24. 7.

σύλληξις, distributio quasi per sortes VII. 532. 9.

συλλιπαίνεσθαι per ignem vna cum marmore dicitur ferrum X. 201. 3.

συλλογίζεσθαι, ratiocinando colligere. συλλογίζεσθαι τὰ πρὸς τὸν θάνατον VI. 414. antep. vid. not. 5. ὃ δυνάμενοι συλλογίζεσθαι τὰς αἰτίας, δι' ἃς — VIII. 226. antep.

συλλύεσθαι, vna cum aliis baneo vti VI. 473. 3. et VII. 109. 15.

συλλοχίζειν (aciem disponere) κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας IX. 50. 4.

συλλοχίτης, ad eandem cohortem pertinens IX. 407. 2.

συλλυπεῖσθαι, simul cum aliis lugere VI. 447. 13.

συμβάλλειν, coniicere, intelligere. τῶν Λακεδαιμονίων ὀλίγου συμβαλεῖν ἐχόντων, τί ποτ' αὐτῷ τοῦτο δύναται — VI. 8. 6. λέγουσι οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς τὰ γράμματα συμβαλεῖν τῷ πίνακος VIII. 286. antep. εἴ τι συμβάλλοι τῶν γεγραμμένων VIII. 287. 6. τὴν διάνοιαν συμβάλλειν ὀλίγοι δυνάμενοι VIII. 288. 7. 2) confligere, acie congredi. Ῥωμαίοις συμβαλὼν περὶ Πύδναν VI. 258. 3. συμβληθείσης τῆς παρατάξεως, cum manus conseruissent VII. 216. 7. συνέβαλε τὴν παράταξιν, exercitum in aciem produxit X. 776. 1. 3) συμβάλλεσθαι, in med. confere, *beytragen*. ταῦτα πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν συμβάλλεται ῥοπὴν οὐκ ἐλαχίστην VI. 41. pen. οἰόμεθα δεῖν ἕκαστον ὑμῶν περὶ πολιτείας ἰσονόμου γνώμην τινὰ συμβαλέσθαι, sententiam suam in medium proferre VI. 586. 6. vid. etiam T. VIII. 342. 2. συμβάλλεσθαί τινι πίστιν, fidem alicui conciliare VIII. 529. 10. et ita συνεβάλλετο τῷ λόγῳ πίστιν ἡ ἱστορία p. 544. 10.

συμβιῶν, viuere cum aliquo. τῆς τῶν συμβιούντων ἡμῖν σωτηρίας φροντίσαντες VI. 448. 13. ὑδὲ συμβιῶν ἡμῖν ἡδέως ἑώρα κατηφεῖς ὄντας, ὅτε σὲ, ὅτε τὴν μητέρα VI. 463. 3. ἐμπλήκτοις καὶ ἀνοήτοις καὶ διεφθαρμένοις συμβιῶν τοῖς ἀνδράσι dicuntur vxores, quae philtris et voluptatum illecebris maritos ad sui amorem pertrahunt VI. 525. 13. vid. etiam p. 534. 7. et 539. pen. quibus locis pariter de coniugibus dicitur.

συμβίωσις ἥμερος καὶ γλυκεῖα VI. 524. 7. διίσασιν καὶ λυμαίνεσθαι τὴν συμβίωσιν VI. 533. 9. ἀποταξάμενος τῇ συμβιώσει τῆς προτέρας γυναικὸς X. 715. pen.

συμβολή, collatio. ἡμεῖς ταύτας τῇ γαστρὶ συμβολὰς εἰσφέρομεν VI. 605. 3.

συμβολικῶς IX. 334. 12.

συμβούλιον, consilium. περὶ τὰ συμβούλια τῶν βασιλέων οἱ πρὸς χάριν λέγοντες VII. 759. 9.

σύμβουλος, consiliarius. κάκιστος ἄκρωμένῳ πάρεδρος καὶ σύμβουλος vocatur inuidia VI. 142. 13.

σύμβωμος vocatur deus, qui simul cum alio deo in eadem ara colitur VII. 917. 13. et VIII. 829. 8.

συμμαρτυρεῖν, testimonium alterius suo testimonio confirmare VI. 236. pen.

συμμεθίστασθαι, vna cum alio se mutare. ὁ δέομαι φίλῳ συμμεθισαμένῳ καὶ συνεπινεύοντος VI. 194. 8. τὰς γραμμὰς λέγουσι — συγκάμπτεσθαι καὶ συνδιατείνεσθαι καὶ συμμεθίστασθαι τοῖς σώμασιν VI. 232. 10.

συμμεθύσκεσθαι, simul inebriari. φιλοπότοις συμμεθυσκόμενος VI. 366. 3. vid. etiam p. 472. 12.

συμμελαίνεσθαι καπνῷ, fumo denigrari VIII. 321. 1.

συμμεταβάλλειν, vna mutare VIII. 639. 6.

συμμεταφέρειν. τὴν χολὴν καὶ τὴν δειλίαν συμμεταφέροντες ἑαυτοῖς VII. 826. 4. συμμεταφέρουσι τὴν ἀτοπίαν τῷ λόγῳ, πορρωτάτω τῶν ἐννοιῶν ἀφισαμένην X. 418. 11.

σύμμετρος. μετρίᾳ διαίτῃ καὶ σώφρονι τὸ σῶμα ποιεῖν περί τε κενώσεις καὶ πληρώσεις αὐτοτελὲς ἀεὶ καὶ σύμμετρον VI. 510. 2. χιτώνιον σύμμετρον VI. 596. 14. bis.

συμμιγνύειν, commiscere. τοῖς σώμασιν ὑφ' ἡδονῆς ἅμα συμμιγνύσα καὶ συντήκουσα τὰς ψυχὰς dicitur Venus VI. 593. vlt.

συμμνημονεύειν, simul recordari VII. 804. 6.

συμμονὴ. ἐπὶ τὴν συμμονὴν καὶ τὴν συνοχὴν τὴν ἑαυτῶν κινεῖσθαι X. 357. 2.

συμπαθεῖν, miseriis alterius affici, misereri, eodem modo affici. πταίσαντι ἐχθρῷ συμπαθήσας VI. 338. 4. τὴν γυναῖκα τοῖς τοῦ ἀνδρὸς συμπαθεῖν δεῖ VI. 531. 10. κρατεῖν δεῖ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς, — ὡς ψυχὴν σώματος, συμπαθοῦντα καὶ συμπεφυκότα τῇ εὐνοίᾳ VI. 539. 7. εἰκὸς συμπαθεῖν τὰ ζῶα ταῖς τοῦ θεοῦ κινήσεσιν, ἢ Σκύθαις τόξα, λύρα δὲ Ἕλλησι καὶ αὐλοὶ συμπαθοῦσιν VI. 624. 4. — 6.

συμπαθὴς, qui vna afficitur. συμπαθὴς πᾶσι καὶ συμφυὴς γινόμενος VI. 196. 10. ὁμοιότης συμπαθεστέρους ποιεῖ VI. 197. 11.

συμπαθῶς διακεῖσθαι πρός τινα VII. 227. 10. συμπαθῶς γηροβοσκεῖν τοὺς γονεῖς X. 714. 6. συμπαθῶς θρηνεῖν τινα X. 769. pen.

συμπαίζειν κεχαρισμένως IX. 257. 2.

συμπαλαίειν, colluctari VI. 190. pen. et VIII. 347. 8.

συμπανουργεῖν, callide et astute agere vna cum alio, i. e. socium et

et adiutorem eius esse in exercendis dolis et astutiis VI. 236. antep.

συμπαραθεῖν, iuxta aliquem currere VIII. 344. pen.

συμπαρακαλεῖν, vna adhortari VII. 914. pen.

συμπαραπέμπειν VIII. 790. 11.

συμπαρατεῖν, simul adesse. ἅπαντι δαίμων ἀνδρὶ συμπαρατεῖ εὐθὺς γενομένῳ μυσαγωγὸς τοῦ βίου ἀγαθός. dictum Menandri VII. 853. 10.

συμπαρατροχάζειν, propter aliquem currere X. 41. 14.

συμπαρεῖναι, simul adesse. τῷ αἰσθητῷ τὸ αἰσθανόμενον, καὶ τῷ φανταστῷ τὸ φανταζόμενον ἀνάγκη συνδιανέμεσθαι καὶ συμπαρεῖναι X. 247. 1. et 272. 8.

συμπαρολισθαίνειν, simul delabi VIII. 793. 7.

συμπαροξύνειν, simul ad iram concitare IX. 413. 2.

συμπάσσειν, conspergere VI. 333. 8.

συμπενθεῖν, vna lugere VI. 358. 9.

συμπεραίνειν, vna perficere, concludere. τῶν ὀκτὼ περιόδων τὰ προσάλληλα συμπερανθέντα τάχη VIII. 250. 6. vid. etiam p. 345. vlt.

συμπεριάγειν, simul perducere. τὸν Λαίλιον ἐπαγγελλόμενος συμπεριάξειν καὶ συναρχαιρεσιάσειν VI. 755. 7. ἀπολιπόντες ἐν τῇ γῇ ξόανον τῆς Ἀρτέμιδος, — ἐκ Λήμνου πανταχοῦ συμπεριαγόμενον VII. 17. 11. συμπεριλαμβάνων (scil. ὁ ἀὴρ) τὰ ἄστρα, συμπεριῆγε ταῦτα IX. 482. 14.

συμπεριλαμβάνειν, simul comprehendere. τὸ πάσας τὰς προειρημένας συμπεριλαβεῖν παραινέσεις, εὐχῆς ἴσως ἔργον ἐστὶ VI. 48. 7. vid. etiam Tom. VIII. 252. 15. et 267. 13. vti et fin. artic. praec.

συμπεριπατεῖν παρὰ θάλασσαν, vna cum alio ad mare deambulare VI. 695. 2.

συμπεριπολεῖν, simul circumambulare IX. 69. 15.

συμπεριστρέφεσθαι τῇ δίνῃ, vortice seu turbine circumagi IX. 665. 14.

συμπεριφέρειν. ὁ τοῖς πράγμασιν ἐθισθεὶς ἐλαφρῶς συμπεριφέρεσθαι καὶ μετρίως VII. 834. 11. τὰ πλεῖστα τῶν πνευμάτων κινεῖν καὶ συμπεριφέρειν dicitur sol IX. 553. 7. τῷ ζήλῳ συμπεριενεχθεὶς X. 716. vlt. τούτῳ ταῖς δεήσεσι τῆς γυναικὸς συμπεριενεχθέντος X. 771. 1.

συμπεριφορὰ genus conuiuii videtur denotare VI. 470. 5. 471. 6. 482. 4. 492. 10. ἡ πραίτησις, ἂν τὸ ἐπιδέξιον καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἔχῃ, οὐκ ἧττον ἔσωθεν κεχαρισμένη τῆς συμπεριφορᾶς VI. 472. 8. δεῖ τὴν γυναῖκα — ἐν οἷς ἅπτεται μάλιστα τοῦ ἀνδρός, ὁμιλίᾳ τε καὶ ἤθει, καὶ συμπεριφορᾷ, ταῦτα — προσφιλῆ παρέχειν VI. 533. 1. τὰ συμπόσια θορυβώδεις εἶχε τὰς συμπεριφορὰς VIII. 700. 3.

σύμπηξις, compactio. τοιαύτην ἡ φιλία βούλεται ποιεῖν ἑνότητα καὶ σύμπηξιν VI. 357. 6. χρόνῳ τῶν ἁρμῶν σύμπηξιν λαβόντων VI. 524. vlt. σύμπηξις ἀρχῆς καὶ δυνάμεως VII. 255. pen.

συμπιέζειν, comprimere. σφόδρα τὴν κεφαλὴν ἀλγήσας, καθάπερ βίᾳ συμπιεσθεῖσαν VIII. 341. 8. τὸ ὄξος μάλιστα πάντων (scil. τῶν σβεστηρίων) ἐπικρατεῖ καὶ συμπιέζει τὴν φλόγα δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος VIII. 589. 9.

συμπίλησις VII. 532. 6.

συμπίπτειν, corruere. συμπεσούσης τῆς οἰκίας VI. 398. pen.

συμπλεῖν, socium nauigationis esse VI. 560. 8. et 621. 11.

συμπλέκειν, complicare, implicare. ταῖς ἔχθραις αἱ φιλίαι συμπλέκουσιν ἡμᾶς VI. 321. 2. πολλάκις καὶ πολλοῖς συμπλέκεσθαι dicuntur foeminae impudicae ac libidinosae VI. 347. vlt. αἱ ἔχθραι ταῖς φιλίαις εὐθὺς ἐπακολουθοῦσι καὶ συμπλέκονται VI. 361. 7.

συμπληρωτικός, aptus ad implendum aliquid. συμπληρωτικὰ τῆς κατὰ φύσιν τελειότητος X. 377. 6.

συμπλοκή, complexus. πάλη ἐστὶ μίμημα συμπλοκῆς καὶ ᾠθισμοῦ VIII. 535. 1.

σύμπλους, socius nauigationis VI. 560. 7.

συμπνεῖν, conspirare. τὰ παραγγέλματα ταῦτα πάντα διατεινάμενος εἰπεῖν ὅτι συνῆλθε καὶ συνέπνευσεν εἰς τὰς τῶν παρ' ἅπασιν φερομένων ψυχὰς VI. 4. vlt. τῆς τροφῆς καθισαμένης ἀτρέμα καὶ συμπνεούσης VI. 507. 6.

σύμπνους, conspirans. σύμπνους καὶ συμπαθὴς αὑτῷ vocatur mundus VIII. 269. vlt. — ἵνα ἡ σύμπνους ἡ φάλαγξ δι' ὅλης ἔμψυχον ἔχουσα δεσμὸν VIII. 445. 8.

συμπονεῖν, in perferendis laboribus et molestiis alteri socium se praebere VI. 361. 3.

συμποσιακός, conuiuio aptus, ei conueniens VIII. 489. 2.

συμποσιαρχεῖν, praefectum conuiuii esse VIII. 453. 10.

συμποσιάρχης, praefectus seu magister conuiuii VIII. 455. 2.

συμποσιαρχία, munus magistri conuiuii VIII. 452. 1.

συμποσίαρχος VI. 782. 8. VIII. 451. 12. 452. 8. et 12. 454. 1. 455. 10. et 456. 3. vocatur etiam συμποσίου βασιλεύς VIII. 460. 7.

συμποτικός, aptus ad potandum, seu ad compotationem. δεῖ τὸν συμποτῶν ἄρχοντα συμποτικώτατον εἶναι VIII. 453. 4. vid. etiam p. 456. 10. ὅσα πρὸς τὸ συμποτικὸν τέλος ἐξικνεῖται VIII. 457. 9. τὰ συμποτικὰ, compotationi apta, seu ei conuenientia VIII. 489. 2.

συμπραγματεύεσθαι, commodo, seu e re, alicui esse IX. 328. 10.

σύμπραξις κοινή, auxilium mutuum VII. 869. 11.

συμπράττειν, in negotio seu actione aliqua mutuam operam alteri praestare VI. 237. 1. vbi est συμπράττειν τὰ αἰσχρά. συμπράττειν τινὶ, cum aliquo facere, ab eius partibus stare VIII. 356. 5. vbi de sociis et adiutoribus exsulum Thebanorum dicitur.

συμπροσίσχεσθαι, vna adhaerere VII. 279. antep.

συμπροφητεύειν, vna vaticinari IX. 415. 11.

σύμπτωμα, euentus fortuitus, et praecipue aduersus. τὰ κοινὰ τοῦ βίου συμπτώματα κοινῶς φέρειν VI. 448. pen.

συμφάναι, affirmare VII. 637. pen.

συμφαντάζεσθαι, simul imaginari. κινητόν τι καὶ κινουμένῃ συμφανταζόμενον ὕλῃ — ὁ χρόνος VII. 542. 5.

συμφέρειν, conducere, vtile esse. — ὅτῳ τόξον μερίμνης, εἰς ὃ συμφέρει, πέσῃ VI. 119. antep. ἄγριος καὶ σκληρὰ ἀπάθεια, ἔξω καὶ τοῦ

τῇ δυνατῇ καὶ τῇ συμφέροντος ὅσα VI. 388. 8. τοῖς μὲν ὑδὲ γενέσθαι συνέφερε, τοῖς δ' ἅμα τῷ γενέσθαι ἀποθανεῖν, κ. τ. λ. VI. 446. 14. 2) in med. συμφέρεσθαι, apprehendere, sectari, assentiri. συμφέρεσθαι καὶ ζητεῖν λόγους, ὧν εἴσω μᾶλλον, ἢ ἔξω, τὰ ἴχνη τέτραπται VI. 294. 2. ᾧ συμφέρομαι τοῖς τὴν ἄγριον ὑμνοῦσι καὶ σκληρὰν ἀπάθειαν VI. 388. 6. ἐχ, οἷς ἔτυχε, συμφέρεται τὸ δαιμόνιον VIII. 345. 6. b) conuersari, consuescere, quae significatio etiam proxime praecedente loco obtinere potest. ἀβλαβῶς καὶ ὠφελίμως ἀλλήλοις συμφέρεσθαι VIII. 289. 9. ἐλαφρῶς καὶ ἀφελῶς παρὰ πότον ἀλλήλοις συμφέρεσθαι VIII. 436. 7.

συμφερόντως, vtiliter VI. 421. 8.

συμφθέγγεσθαι, idem, quod alter, dicere. ὁ κόλαξ μόνῳ παρέπεται τῷ βουλομένῳ, συνᾴδων ἀεὶ καὶ συμφθεγγόμενος VI. 203. antep. οἷα αὐτῷ συνεφθέγγετο πολλάκις τὸ δαιμόνιον, quae locutus est cum eo genius VIII. 293. 7.

συμφθείρεσθαι εἰς τὸ αὐτό, vno in loco conuenire, congregari VIII. 830. pen.

συμφιλεῖν, simul amare. ᾧ γὰρ συνεκθεῖν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυ. versus Sophoclis VI. 194. pen.

συμφιλοκαλεῖν, vna cum alio honestatis studiosum esse, in rebus honestis eum adiuuare VI. 195. 1.

συμφιλοσοφεῖν, philosophiae cum alio operam dare VI. 287. 1. 464. 2. et 3. et VIII. 287. 4.

συμφιλοτιμεῖσθαι, concertare, disputare cum aliquo. ὑπὸ τῶν υἱῶν ἐλήφθην ξένοις τισὶ συμφιλοτιμούμενος VII. 512. 10. συμφιλοτιμούμενοι πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐγκελεύονται καὶ συνεξορμῶσιν VIII. 345. 3.

συμφλέγεσθαι, vna comburi, incendio absumi IX. 87. 9.

συμφορεῖν, congerere, comportare. πᾶσαν ἐργασίαν καὶ πρᾶξιν ὡς ἔτυχε συμφορῦντες εἰς ταὐτὸ καὶ σωρεύοντες VI. 319. 1. συμφορεῖν τὰ σιτία εἰς τὸ σῶμα VI. 505. pen.

συμφόρημα, congeries. ἀέρων καὶ ὑδάτων καὶ ἠλίου καὶ θερμότητος ἀνάπλεων σύμμιγμα καὶ συμφόρημα vocatur terra IX. 759. 6.

συμφράδμων, consiliarius IX. 156. 9.

συμφρονεῖν, secum cogitare VI. 569. 6.

συμφυὴς, eiusdem naturae, congruens. συμπαθὴς πᾶσι καὶ συμφυὴς γινόμενος VI. 196. antep. τὰ τῇ θανάτῳ μήποτε καὶ λίαν ὄντα ἡμῖν συνήθη καὶ συμφυῆ, πάλιν ὐκ οἶδ, ὅπως δυσαλγῆ δοκεῖ εἶναι VI. 404. 13. τὰ ἠνωμένα καὶ συμφυῆ VI. 539. 14. et γάμος, ὁ μὲν τῶν ἐρώντων, ἡνωμένος καὶ συμφυής ἐστιν, vers. 15. συμφυεῖς τοῖς σώμασι, corporibus concreti VII. 869. 2.

συμφυία ἑνωτικὴ X. 573. antep.

σύμφυλος, metaph. congruens, conueniens. τὰ σύμφυλα καὶ πρόσφορα τῷ σώματι VI. 519. 11.

συμφῦναι, coalescere. τῷ ἀγαθῷ μονονυχὶ συμφῦναι γλιχόμενος VI. 314. 11. κρατεῖν δεῖ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς, — ὡς ψυχὴν σώματος, συμπαθοῦντα καὶ συμπεφυκότα τῇ εὐνοίᾳ VI. 539. 8.

συμφυρᾶν, commiscere, foedare. σιτίου ἐκβάλλειν εἰδεχθὲς καὶ συμπεφυραμένον καὶ ἀλλόκοτον VI. 354. vlt.

συμφύρειν, idem. συμπεφυρμένον πολλῷ τῷ ἀλλοτρίῳ καὶ μεμολυσμένον VI. 480. 5. τάρταρος, δεινῶν τινων ῥευμάτων, καὶ πνεύματος ὁμοῦ καὶ πυρὸς συμπεφυρμένου καὶ νεκρῶν περίπλεως: sic vocantur intestina humana VI. 605. 11.

σύμφωνος, consonus, consentiens, concors. σύμφωνος καὶ συνῳδὸς καὶ ἡ Σωκράτους ἀπόκρισις ταύτῃ φαίνεται VI. 18. 2. σφόδρα τούτοις κἀκεῖνα σύμφωνά ἐστιν VI. 113. 9. ὁ ἐκείνῳ μὲν (scil. Theophrasti) χορὸς μείζων, ὑμὸς δὲ συμφωνότερος. dictum Zenonis VI. 292. 4. ταὐτά ἐστιν ἀλλήλοις σύμφωνα καὶ συνῳδὰ VI. 442. 12. φθόγγοι σύμφωνοι VI. 527. 4.

συμφωτίζεσθαι, simul illustrari, seu lucere IX. 537. 14.

συμψεύδεσθαί τινι βουλομένῳ λανθάνειν VIII. 24. 15.

σύμψηφος VIII. 486. 4.

συμψιθυρίζειν οἰκέταις καὶ γυναίοις VIII. 64. 2.

συναγανακτεῖν, simul indignari, irasci VII. 914. 17.

συνάγειν, colligere. τῇ γυναικὶ πανταχόθεν τὸ χρήσιμον συνάγων — μεταδίδω VI. 548. 10.

συναγείρειν, idem. τὸ οἰκεῖον καὶ τὸ σύμφυτον θερμὸν ἡμῶν — ἐν τῷ φθίνοντι καιρῷ συναγείρεται πάλιν καὶ ἰσχύει VIII. 517. 6.

συναγελάζεσθαι, se aggregare, associare. διάνοια προστρέχουσα καὶ συναγελαζομένη τοῖς ψέγουσι τὰ εἰρημένα καὶ διασῴζουσιν VI. 144. 6. συντρέφεσθαι καὶ συναγελάζεσθαι, simul pasci, de suibus dictum IX. 631. 5.

συναγοράζειν, coëmere X. 736. antep.

συναγορεύεσθαι, colloqui VI. 352. vlt. sed vid. not. 35. pag. 353.

συναγωγία, lenocinium, in sensu bono pro conciliatione animorum inter se VIII. 504. 2.

συναγωγὸς, vim conciliandi habens. τὸ φιλοποιὸν καὶ συναγωγὸν ἀνθρώπων εἰς εὔνοιαν VIII. 504. 1.

συναγωνιᾶν, simul angi, seu molestiarum alterius participem esse VI. 359. pen. 361. 2. συναγωνιᾶν καὶ σπεύδειν ὑπὲρ ἀλλήλων VII. 896. antep. vid. etiam Tom. VIII. 319. pen.

συναγωνίζεσθαι, socium certaminis esse VI. 238. 5. et VIII. 279. 2.

συνᾴδειν, vna canere. τῷ μὲν συνορχήμενος καὶ συνᾴδων VI. 190. pen. ὥσπερ οἱ τραγῳδοὶ χορῆ δέοντα φίλων συνᾳδόντων VI. 231. 4. 2) consentire, omnia alterius dicta et facta probare. ὁ κόλαξ μόνῳ παρέπεται τῷ βουλομένῳ, συνᾴδων ἀεὶ καὶ συμφθεγγόμενος VI. 203. antep.

συναδικεῖν, socium et adiutorem alterius esse in iniuriis alicui inferendis VI. 236. vlt. ὁ Σόλων αἰτίαν ἔσχε συναδικεῖν ἠδικημένος IX. 221. 2. vid. etiam T. eod. pag. 277. 12. συναδικεῖσθαι, simul cum alio iniuriam pati VI. 361. 8.

συναδοξεῖν, ignominiae, qua alter affectus est, participem esse, in eandem, quam alter, ignominiam incurrere VI. 361. 8.

συναθροίζεσθαι, congregari, conuenire VIII. 361. antep.

σύναιμος, eodem sanguine natus, i. e. frater VII. 881. vlt.

συναίρειν τὰς πυρὰς ἐκ τῆς ἅλω VIII. 615. pen.

συναιρεῖν, colligere, omnia simul comprehendere. συνελὼν φημὶ, ὅτι — VI. 16. 3.

συναισθάνεσθαι, vna ſentire VI. 232. 12. et VII. 763. 7.

συναίτιος, conſors culpae. ὁ ἄθεος δεισιδαιμονίας ὑδαμῆ συναίτιος VI. 652. vlt.

συναιωρεῖσθαι, ſimul eleuari, extolli. εἶδεν ἑαυτῷ τινα συναιωρυμένην ἀμυδράν τινα καὶ σκιώδη γραμμήν VIII. 233. 12.

συνακολασαίνειν, vna cum aliis proterue ac libidinoſe agere VI. 529. 16. et VIII. 347. vlt. de inſtrumentis muſicis dicitur, homines ad libidines excitantibus, et ſonitus iis accommodatos edentibus VII. 742. 3. vid. etiam Tom. X. 148. 4.

συνακολουθεῖν τοῖς πάθεσιν, affectibus obſequi, obtemperare VI. 95. 11.

συνακούειν, audire, obedire VIII. 346. 4.

συναλγεῖν, vna dolere. τὸ λυπούμενον καὶ τὸ συναλγοῦν πλέον ἐν τῷ παῤῥησιάζεσθαι τῆ ψέγοντος ἔχοντες VI. 275. 2. πάλαι σοι συνήλγησα καὶ συνηχθέσθην VI. 386. 1. τὰ μὴ νοσοῦντα συναλγεῖν ἀναγκάζοντες VI. 428. 9.

συναλεαίνειν, ſimul calefieri VIII. 760. 8.

συναλείφειν X. 502. 4.

συναληθεύειν, vna cum alio veritati ſtudere VI. 194. 9.

συναλλάσσειν, amicitiam contrahere VI. 42. 7.

συναμαρτάνειν, vna cum alio peccare VI. 195. 1.

συναναβαίνειν, vna adſcendere VII. 552. 5. et VIII. 139. 13.

συναναβόσκεσθαι, vna paſci. τοῖς Δελφοῖς ἡ πυλαία συνηβᾷ καὶ συναναβόσκεται VII. 610. 6.

συναναγινώσκειν, vna cum alio legere VI. 366. 1. et 686. 10.

συναναγνώσεις αἱ Πλατωνικαὶ VIII. 797. vlt. ſed vid. not. 54.

συναναιρεῖν, vna auferre. ἀφαιρεῖ ἡ κρᾶσις τὸ οἶνος τὸ βλάπτον, ἃ συναναιροῦσα τὸ χρήσιμον VI. 53. pen. vid. etiam p. 602. 2.

συναναμίγνυσθαι, vna immiſceri X. 736. 7.

συναναπαύεσθαι ἰδίαις γυναιξὶ καὶ καλαῖς καὶ ἀγαπώσαις συναναπαυόμενοι VI. 475. 7. vid. etiam p. 542. 13. et 683. 9.

συναναπείθειν, ſimul perſuadere. αὕτω (ſcil. ἡ ἀπειροκαλία καὶ φιλοτιμία) πολλάκις συνάναπείθουσι μὴ πεινῶντας ἐσθίειν ἔνια, καὶ πίνειν μὴ διψῶντας VI. 474. 9. συνεπισπασαμένη τῷ λογισμῷ καὶ συναναπείσαντος τὸ παθητικὸν VII. 763. 5. συννοσεῖ ἀλλήλοις τὰ αἰσθητήρια καὶ συναναπείθεται καὶ συνακολασαίνει μὴ κρατοῦντα τῶν φυσικῶν μέτρων X. 148. 4.

συνανατρέφειν, vna cum aliis reverti VIII. 294. 5. παρθένος τῇ Ἀρτέμιδι συνανατρεφομένη, virgo Dianae ſacra X. 738. 12.

συνανασώζειν, vna ſeruare. Λυκορμαίοις καὶ Σατιλαίοις τὴν πάτριον Ἡρακλειδῶν μετιοῦσι τιμὴν καὶ τεφανηφορίαν συνανασώζων VIII. 210. 1. ὁ τὴν νέμησιν ἀναλαμβάνων, ἅμα συνανασώζει τὴν εὐτέλειαν VIII. 551. 10. εὐχώμεθα τῇ μητρὶ τῶν Μουσῶν — συνανασώζειν τὸν μῦθον IX. 2. 13.

συναναφέρειν, ſimul efferre. ὥσπερ ἐκ ῥίζης τῆ παθητικῆ τῆς σαρκὸς ἀναβλαστάνοντος καὶ συναναφέροντος τὴν ποιότητα καὶ τὴν κρίσιν VII. 771. 3.

συναναχρώννυσθαι βαρβάροις καὶ τὸ ἦθος μοχθηροῖς VI. 11. 3.

συνανάχρωσις VIII. 709. 5.

συνανθρωπεῖν τοῖς πολλοῖς, ita viuere,

viuere, vt homines de plebe, nihil praecipui affectando et ſibi arrogando IX. 273. vlt.

συναπεργάζεσθαι (ſimul et coniunctim efficere) τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων τὸ κάλλιστον VII. 256. 1.

συναπευθύνειν, ſimul dirigere, gubernare VII. 680. 12.

συναπεχθάνεσθαι, ſimul inimicum eſſe VI. 361. 8.

συναποδημεῖν, vna cum alio peregre abire, itineris comitem eſſe VI. 358. 6. VII. 267. 9. et IX. 260. 4.

συναποδύεσθαι, ſimul ſubire. φίλας πολλὰς εἰσάγων ἀπάσῃ τύχῃ συναποδυσομένας VI. 353. 3. ἀνασάντες συναποδύονται VI. 485. 10.

συναποθνήσκειν, vna cum alio in proelio occumbere IX. 51. 7.

συναποκόπτειν, ſimul abſcindere. εὐλαβεῖται, μὴ λάθῃ τούτοις συναποκόψας τὸ αἰδούμενον VIII. 98. 6.

συναπολαύειν, vna frui. τῷ βίῳ μίξας τὴν φιλίαν ὁ θεὸς, ἅπαντα φαιδρὰ καὶ γλυκέα καὶ προσηνῆ, ταύτης παρούσης καὶ συναπολαυούσης, ἐποίησεν VI. 182. 1.

συναπολλύναι, vna perdere VI. 362. vlt. et 602. 10. συναπόλλυσθαι, in med. vna perire VI. 363. 1.

συναπομαραίνεσθαι, vna marceſcere. ἰσχύει μᾶλλον ὁ λόγος τῷ παθητικῷ τῷ σώματι συναπομαραινομένῳ VII. 770. 15.

συναπονεύειν, vna declinare, deflectere. βάσει ὑ κειμένῳ πρὸς ὀρθὰς ἐξουσίαν ἐποικοδομοῦντες ὑψηλὴν συναπονεύουσι IX. 119. 15.

συναποῤῥεῖν, vna defluere X. 181. 12.

συναποτίθεσθαι, vna deponere. ἅμα τῷ τὸ παιδικὸν ἱμάτιον ἀποθέσθαι συναποθέμενοι τὸ αἰδεῖσθαι καὶ φοβεῖσθαι VI. 135. 1.

συναποτίκτειν ἑτέραν ἀφ' ἑτέρας κράσεως γένεσιν X. 572. 5.

συναποφαίνεσθαι περὶ πράγματός τινος, vna cum alio ſententiam ſuam de aliqua re dicere VI. 230. 13.

συναποφέρειν, ſimul auferre. πολλὰ τῶν γεωδῶν καὶ θολερῶν συναποφέρεται τῇ ὁσμῇ VIII. 476. 10.

συνάπτειν, coniungere, connectere. εἰς συνημμένων ἐπικρίσεις ἕλκειν τινὰ VI. 156. antep. εἰς ταὐτὸ συνάπτει καὶ συνίστησι διὰ τῆς δμοιοπαθείας VI. 187. 2. ἔστιν ὅπου καὶ τὸ ἔργον ἅμα τῷ λόγῳ συνῆψεν VI. 202. pen. συνάπτουσα τῷ θανάτῳ κακῶν ἐπίνοιαν ἀθανάτων dicitur ſuperſtitio VI. 636. 9. μάχην συνάπτειν τινὶ, proelio cum aliquo decertare VII. 906. 6. — πρὶν ἢ τὴν συνάπτουσαν ἀναισθησίαν σρέσιν καὶ πῆξιν καταλαβεῖν VIII. 194. 10. ἡμῖν παρίσατο — ὑπονοεῖν, μήποτε τὸ Σωκράτους δαιμόνιον — λόγου νόησις εἴη συνάπτοντος ἀτόπῳ τινὶ τρόπῳ πρὸς αὐτὸν VIII. 325. 6. ἐπεὶ συνῆπται τῷ καιρῷ τὸ δεινὸν VIII. 349. 15. ὁ πόνος ὁ ὑπερβάλλων συνάψει θανάτῳ X. 540. 6.

συναπτικὸς σύνδεσμος, coniunctio, *pars orationis ita dicta* VII. 519. 14.

συναράττειν, collidere. δρᾶτε — τὸν ἐνταῦθα συνηραγμένον καὶ κυκώμενον ὄχλον περὶ τὸ βῆμα καὶ τὴν ἀγοράν; VII. 953. pen.

συναρμογή, compages. ἀναγκαίαν πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔχων συμπλοκὴν καὶ συναρμογὴν ὁ χρόνος X. 188. 2.

συναρμόζειν, adaptare, compingere. τὰ συναρμοσθέντα τῶν σκευῶν VI. 524. antep.

συναριθμόττειν τῇ προσοχῇ τὴν ἀκρόασιν VI. 140. 7.

συναρτᾶν, connectere. λόγον κοινὸν καὶ δημοσιεύειν τὴν χρείαν δυνάμενον ὁ χρὴ περιορᾶν ἑνὶ πράγματι συνηρτημένον VI. 122. antep. πάντα τοῖς γεγονόσι τὰ γιγνόμενα, τά τε γενησόμενα τοῖς γιγνομένοις ἕπεται καὶ συνήρτηται VII. 520. vlt.

συνάρτησις, connexio VII. 520. 4.

συναρχαιρεσιάζειν, comitia vna cum aliis adire VI. 366. 3. et 755. 7.

συνασχημονεῖν, turpis facinoris participem esse VI. 237. 2.

συνασχολεῖσθαι, negotiis alterius implicitum esse, in iis peragendis eum adiuuare. τῷ δεῖνι φίλῳ ἑτοίμως ἔχοντι συνασχολούμην VI. 359. 6. vid. etiam vers. pen.

συναυτυχεῖν, miseriarum alterius rerumque aduersarum participem esse, vnaque iis affici VI. 236. pen. τὸ μὴ συναυτυχεῖν οὐκ ἔξει φθόνον, ἂν πᾶσι φαίνῃ συναλγῶν ὁμοίως IX. 277. 13.

συναυγασμὸς πολλῶν καὶ μικρῶν καὶ συνεχῶν ἀστέρων συμφωτιζομένων ἀλλήλοις via lactea esse a Democrito dicitur IX. 537. 14. vid. etiam p. 538. 7.

συναυξάνειν, vna augere IX. 214. 4.

συναύξειν, idem. πέρα τοῦ μέτρου παρεκφέρεσθαι καὶ συναύξειν τὰ πένθη VI. 388. 11.

συναφή, connexio. ἡ κακία πολλὰς πρὸς ἄλληλα συναφὰς καὶ περιπλοκὰς ἐνδίδωσι VIII. 123. 5.

συναφιέναι, vna dimittere VIII. 682. 8.

συναφομοιοῦν, similem exhibere. συναφομοιοῦσθαι τοῖς ὑποκειμένοις σχήμασι καὶ χωρίοις VI. 188. 2.

συναφομοιοῦν καὶ συνοικειοῦν ἑαυτὸν ἅπασιν VI. 192. 14. ὁ χαμαιλέων ἁπάσῃ χροιᾷ, πλὴν τοῦ λευκοῦ, συναφομοιοῦται VI. 195. 11.

συναφορίζειν, vna separare, secernere. ἅμα τοῖς ὅλοις τὰ μέρη συναφορίζειν καὶ συνδιαιρεῖν VII. 676. 9.

συνάχθεσθαι, vna dolere VI. 361. 2. πάλαι σοι συνήλγησα καὶ συνηχθέσθην VI. 386. 1.

σύναψις, connexio. ἔχουσί τινας αἱ δυνάμεις ἀναφορὰς ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἐπὶ τὰ πρῶτα καὶ συνάψεις VIII. 212. antep.

συνδεῖν, colligare, connectere. τῆς ἀρετῆς ἀφειδεῖν ὁ προσῆκον, ἄλλοις συνδέοντας αὐτὴν καὶ συμπλέκοντας VI. 363. antep. δεῖμα καὶ τάρβος αὐτῷ τὸ συνδέον ὁμοῦ καὶ ταράττον ὠνόμασαν VI. 630. 14. τῶν χεῖρε συνδῆσαι παρασχεῖν VI. 644. 2. ἔμειναν ὥσπερ ἐν σαγήνῃ μιᾷ τῇ δεισιδαιμονίᾳ συνδεδεμένοι VI. 647. 3. πόλεις τε πόλεσι, συμμάχους τε συμμάχοις συνδεῖν VIII. 549. pen. τοῦ δὲ θεοῦ τὸ σῶμα συνδέοντος VIII. 646. antep. ἀριθμοῖς καὶ λόγοις συνδεθέντα X. 247. antep.

συνδειπνεῖν, coenare cum aliquo, conuiuam esse VI. 568. 6. et VIII. 678. 1.

σύνδειπνος, conuiua. πολυτελὴς σύνδειπνος ὑπὸ λιχνείας vocatur vitiositas VI. 382. 1.

σύνδεσις, colligatio, connexio. πρὸς τὴν λεγομένην περιπλοκὴν καὶ σύνδεσιν οἱ ἄλλοι ἀντιπράττουσι VIII. 784. 4.

συνδιαβαίνειν, vna transire VIII. 186. 3.

συνδιάγειν ἐπιθυμίαις ἀνόμοις X. 128. 6.

συνδιαιρεῖν, vna diuidere. ἅμα τοῖς ὅλοις τὰ μέρη συναφορίζειν καὶ συνδιαιρεῖν VII. 676. 10.

συνδιακαίειν IX. 15. 7. sed vid. not. 47.

συνδιαλλάττειν, in placandis et reconciliandis animis alterum adiuuare VII. 914. pen.

συνδιανέμεσθαι. τῷ αἰσθητῷ τὸ αἰσθανόμενον, καὶ τῷ φανταστῷ τὸ φανταζόμενον ἀνάγκη συνδιανέμεσθαι καὶ συμπαρήκειν X. 247. 1. et 272. 7. τῷ χρόνῳ τῶν πράξεων συνδιανεμομένων X. 454. 8.

συνδιανεύειν τῷ προσώπῳ VI. 232. 3.

συνδιαπορεῖν, simul cum alio dubitare de re aliqua, in eamque inquirere VI. 232. 2.

συνδιαστρέφειν, simul vertere. τὸ ὑπόδημα τῷ ποδὶ συνδιαστρέφεται VII. 828. 1.

συνδιατείνεσθαι, vna intendi VI. 232. 9.

συνδιατίθεσθαι VII. 743. 1.

συνδιατρέπεσθαι, vna peruerti et perturbari. τὸ σῶμα τῇ δόξῃ συνδιατρεπόμενον καὶ ἀναπιμπλάμενον VII. 741. 13. τρόπον τινὰ τοῦ προσώπου τῇ ψυχῇ συνδιατρεπομένου καὶ συγεξατονοῦντος VIII. 96. 4.

συνδιατρέφεσθαι VIII. 570. 1. sed vid. not. 62.

συνδιατρίβειν, conuersari cum aliquo, consuetudine eius frui VI. 38. 6. μὴ συνδιατρίβειν μέλασιν ἀνθρώποις διὰ κακοήθειαν VI. 42. 1. παρ' ὃν χρόνον ἔφευγον (quamdiu exsules fuerunt) ἀεὶ συνδιατρίβοντές αὐτοῖς VIII. 275. 12. ὀλίγον αὐτῷ συνδιατρίψας ἐνταῦθα χρόνον VIII. 342. 7.

συνδιαφέρειν, simul perferre, susciperе. προθύμως συνδιενεγκόντες ὑποδημίαν, ἢ στρατείαν VII. 914. 14. τὰς τέσσαρας πότας συνδιέφερε VIII. 469. 8. πάσης πίστεως κοινωνίαν πιστῶς ἅμα καὶ προθύμως συνδιαφέρειν IX. 86. 4.

συνδιαφθείρεσθαι, vna perire IX. 561. 11.

συνδιαχεῖσθαι, simul diffundi IX. 754. 13.

συνδικάζειν, accusatoris causam in iudicio adiuuare VI. 358. 7.

συνδικεῖν, reum in iudicio defendere, ibid.

σύνδιοικεῖν, in curandis et digerendis rebus atque negotiis alicui adesse, ibid. vers. 8.

συνδιώκειν, vna persequi VII. 226. 13.

συνδοκεῖν, idem videri, probari VI. 2. antep.

συνδοκιμάζειν, simul examinare, explorare VI. 230. 12.

συνδυάζεσθαι τῇ μίξει VIII. 524. 12.

συνδυασμὸς, coitus VIII. 733. 1.

συνεαρίζειν X. 2. 9. sed Reiskius συννεαρίζειν ibi vult legi: vid. not. 5.

συνεγγράφειν τινὰ εἰς θεὸς, diis aliquem annumerare IX. 60. 10.

συνεγείρειν τὰς λύπας καὶ τὰς ὀργὰς VI. 445. antep. vid. not. 11.

συνεδρεύειν μετὰ τῶν φίλων, consilium cum amicis agere VI. 452. 7.

συνεθίζειν, assuefacere VI. 468. 1. οἰκοδέσποινα τῷ καλῷ μεθ' ἡδονῆς τὸν ἄνδρα συνεθίζουσα VI. 537. 9.

συνειλεῖν, coarctare. λέγουσι, τοῦ αἰθέρος — τὸ πυκνωθὲν καὶ συνειληθὲν ἄστρα γεγονέναι IX. 669. 2.

συνεῖναι ἀκαταπαύστῳ συμφορᾷ μέχρι παντὸς τοῦ βίου VI. 436. 9.

συνειπεῖν, defendere, causam alicuius agere. ὁ κόλαξ, ὃ συνειπεῖν

πεῖν — δυνάμενος VI. 238. 5. vid. etiam Tom. IX. 342. 10.

συνείργεσθαι VII. 677. vlt. ſed vid. not. 88.

συνειργνύναι, concludere. συνειργνύμενοι dicuntur recens matrimonio iuncti VI. 522. 2. vid. not. 1. et ita συνελαύνειν εἰς γάμον καὶ συνειργνύναι νομίμοις κηδεύμασι VII. 915. 4. πολλαῖς καὶ καλαῖς συνειργνύμενος γυναιξὶν X. 112. 2.

συνείρειν, connectere, conſerere. αἱ τεφηπλόκοι συνείρουσι καὶ διαπλέκουσιν ἡδὺ μὲν, ἐφήμερον δὲ καὶ ἄκαρπον ἔργον VI. 151. 1.

συνεισάγειν, vna introducere. ἡ ἔχθρα συνεισάγουσα τῷ μίσει φθόνον, ζηλοτυπίαν, ἐπιχαιρεκακίαν, μνησικακίαν ἐναπολείπει VI. 339. antep. vid. etiam Tom. IX. 507. 4.

συνεισελαύνειν, vna ſecum introducere IX. 244. 10.

συνεισέρχεσθαι, ſimul ingredi. τούτοις τὸ μιμεῖσθαι τὰ αἰσχρὰ καὶ ζηλοῦν, ὡς καλὰ, συνεισέρχεται VIII. 156. antep. Φωκίων δὲ τῷ γαμβρῷ Χαρίλλῳ, δίκην ἔχοντι περὶ τῶν Ἁρπαλείων, συνεισῆλθεν, ne interfuit quidem eius iudicio IX. 222. 1.

συνεισιέναι (ab εἶμι), *idem*. ὑπ' ἀντέσχον ἀθρόοις συνεπιτιθεμένοις καὶ συνεισιοῦσι παντοδαποῖς ἀκροάμασιν VIII. 683. 4.

συνεισκρίνεσθαι. ταῖς ἀναπνοαῖς ταῖς ἀπὸ τοῦ πνεύμονος συνεισκρίνεσθαι τὴν ὀδμὴν Empedocles ſtatuit IX. 571. antep.

συνεισπίπτειν, vna incidere. εἰς σκοτεινὸν οἴκημα τῷ μάγῳ φεύγοντι συνεισπεσὼν VI. 185. 8. ὀλίγον ἀπεχόντων συνεισπεσεῖν τῶν πολεμίων VII. 12. 3.

συνεισποιεῖν, vna adoptare. ὑπουργίαις καὶ χάρισι συνεισποιεῖν δεῖ τὸν ἀδελφὸν VII. 884. 8. — συνεπικοσμοῦντα τῇ δοξῃ καὶ συνεισποιούμενον ταῖς φιλίαις VII. 890. 12. ταῖς καλαῖς καὶ φιλανθρώποις χάρισι δεῖ τὰς φίλας συνεισποιεῖν IX. 223. vlt.

συνεισφέρειν, vna aliquid conferre ad alterius commodum. ὁ κόλαξ, ὁ συνειπεῖν, ὁ συνεισενεγκεῖν, ὁ συναγωνίσασθαι δυνάμενος VI. 238. 5. συνεισενέγκαι εἰς τὸ κοινὸν τὰς ἀτυχίας VI. 402. vlt. vbi ſimpliciter eſt *in vnum locum conferre*, ſeu *congerere*: vid. not. 63. ἄξιόν γε τοιαύτας ἀπαρχὰς τῷ βασιλεῖ συνεισενεγκεῖν ἅπαντας ἀνδρακὰς VI. 575. vlt. αὐτοὶ τῇ φιλοδοξίᾳ παρ' αὐτῶν ἐπαρκεῖν τι βάλεσθαι καὶ συνεισφέρειν δοκοῦντες VIII. 136. 14. πατρίδι μετὰ δόξης καὶ φιλοτιμίας ἐπιδοὺς καὶ συνεισενεγκὼν ὁ Φαῦλος εὐθὺς ἐστιν ἐν μεταμελείᾳ VIII. 201. 16. κατασκευὰς ἀχρήστους διακοπτέον κελεύοντα συνεισφέρειν IX. 260. 3. σίδηρον, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, εἰς ὑδὲν (ſcil. ἱερὸν) συνεισφέρουσιν, vna ſecum important IX. 262. 2.

συνεκβάλλειν, vna eiicere. τῷ κακῷ τὸ χρήσιμον συνεκβάλλειν VI. 185. 14. ἐγὼ οἶδα καὶ συνεκβαλόντα γαμετὴν, ὡς ὁ φίλος ἀπεπέμψατο τὴν ἑαυτοῦ VI. 197. 14. et ita etiam συνεκβαλεῖν γαμετὴν recurrit p. 238. 12. ἅμα τῇ τροφῇ καὶ τὸν ὕπνον συνεκβάλλειν VI. 604. 5. τὸν ἔρωτα τῇ ἐρωτομανίᾳ συνεκβάλλοντες VII. 773. 9.

συνεκδέχεσθαι, vna in ſe ſuſcipere VII. 884. 6. συνεκδέχεσθαι τὸν κάμνοντα dicitur voluptas VIII. 629. 8.

συνέκδημος, itineris comes. βαρεῖα συνέκδημος δὲ ἀλαζονείαν vocatur vitioſitas VI. 381. vlt.

συνεκδύεσθαι (vna exuere) ἅμα τῷ χιτῶνι τὴν αἰδῶ VI. 134. vlt.

συνεκθειάζειν, vna inter deos referre VII. 918. 1.

συνεκθεῖν, vna excurrere. ὁ γὰρ συνεκθεῖν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυ. verſus Sophoclis VI. 194. pen. ſed vid. not. 7.

συνεκθλίβειν, ſimul exprimere X. 178. vlt.

συνεκκάειν, vna incendere. ἡ ῥύμη καὶ τὸν ἐν λίθοις ἀέρα, καὶ τὸν ἐν ψυχρῷ μολίβδῳ, συνεκκάει IX. 649. 3.

συνεκκαλεῖσθαι τὴν ὄρεξιν, inſtinctum ad coitum vna excitare IX. 631. 6.

συνεκκόπτειν, vna exſcindere. μὴ δεῖ συνεκκόπτειν (ſcil. vna cum ſuperſtitione), μηδὲ τυφλὸν τὴν πίστιν, ἣν οἱ πλεῖστοι περὶ θεῶν ἔχουσι X. 530. 6.

συνεκλάμπειν, vna ſplendere, ſeu exardeſcere. αὐτὴ ἡ θάλαττα προσραινομένη ταῖς φλοξὶ συνεκλάμπει VIII. 481. 6. vid. etiam T. IX. 649. 14.

συνεκλείπειν, vna deficere. τὴν δόξαν οἰόμενοι τοῖς πρώτοις (ſcil. monumentis virtutis) συνεκλιπεῖν VII. 107. 8. χάριεν ἅμα ταῖς ἡδοναῖς συνεκλιπεῖν τὰς ἐπιθυμίας VIII. 82. 10.

συνεκλύειν, vna diſſoluere, eneruare. συνεκλελυμένοι τοῖς σώμασι τὰς ψυχὰς VIII. 353. 5.

συνεκπεπαίνειν, vna maturare VIII. 800. 8.

συνεκπέττειν, vna excoquere, maturare, mitigare. ὥστε, γινομένης γαλήνης, ἀμβλύνεσθαι καὶ συνεκπέττεσθαι τὸ κραιπαλῶδες VIII. 567. 5. συνεκπέττειν τὸν ἄκρατον dicitur hedera VIII. 572. 3. et argilla τὸν οἶνον p. 689. 9. et luna τὰς ἀπὸ τῆς γῆς ἀναθυμιάσεις IX. 703. 7.

συνεκπικραίνεσθαι, vna exacerbari, ſeu ad iram concitari VII. 832. 14.

συνεκπίνειν, vna ebibere VIII. 639. 7. ſed vid. not. 72.

συνεκπίπτειν, vna excidere VI. 186. 2. vbi de loliis quibusdam dicitur, per ampliora cribri foramina vna cum tritico excidentibus. τῷ ἀφρῷ χαυνότης συνεκπίπτουσα (ſcil. ex ore equi) τῷ ἄσθματι, VI. 374. 8. συνεκπίπτων ταῖς ἐπαίνοις VIII. 163. 6. ταῖς βρονταῖς πολλάκις ὕδωρ συνεκπίπτει γόνιμον VIII. 639. 3.

συνεκπλήττειν, vna percellere VI. 149. 2.

συνεκπονεῖν, opus aliquod coniuncta et conſociata opera elaborare IX. 219. pen. συνεκπονεῖν ὑπὲρ τῶν φίλων IX. 222. pen.

συνεκπορίζειν (vna excogitare, ſuppeditare) προφάσεις εὐσχήμονας VI. 272. pen.

συνεκταπεινοῦν ἑαυτὸν VIII. 99. antep.

συνεκτέμνειν ἀδικίαν κοιλίαν καὶ στόμαχον καὶ ἧπαρ VI. 606. antep.

συνεκτιθέναι τινὶ χρήματα, opes vna cum aliquo in litus exponere VI. 97. 3.

συνεκτιθηνεῖσθαι, vna fouere ac demulcere. τὰς ἀλκυόνων φασὶ λοχείας παραδεξαμένην τὴν θάλατταν ἐν χειμῶνι σώζειν καὶ συνεκτιθηνεῖσθαι VII. 274. 4. ἡ ἡδονὴ συνεκδέχεται καὶ συνεκτιθηνεῖται τὸν κάμνοντα VIII. 629. 8.

συνεκτικὸς, vim continendi habens. τῷ συνεκτικῷ πνεύματος μεταβάλλοντος VIII. 616. 7. οἱ προσαγορευθέντες

ρευθέντες ἐλπιστικοὶ φιλόσοφοι συνεκτικώτατον εἶναι τῦ βίυ τὸ ἐλπίζειν ἀποφαίνοντας VIII. 656. 5. et τῆς ἐπὶ τὴν τροφὴν ὀρέξεως συνεκτικὸν, vers. pen. θαυμαστὸν, εἰ συνεκτικὰ τὰ θερμότατα τῶν ψυχροτάτων ἐστὶ VIII. 759. 2. ῥώμη συνερειστικὸν καὶ συνεκτικὸν ἔχυσα τόνου IX. 728. 16. αὐτὸς ὁ κόσμος — ἀπολεῖ τὸν συνεκτικὸν τόνον X. 359. 4.

συνεκτραχηλίζεσθαι, obtorto collo quasi vna cum aliis aliquo rapi IX. 201. 11.

συνεκτρέχειν. δεῖ — εὐλόγως μηδὲ τὴν κόλασιν οἴεσθαι δεῖν ἀπαυδᾶν — ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις, ἀλλὰ συνεκτρέχειν ἐκείνῃ τὸ κατ' ἀξίαν ἀντιρρόφως ἀποδιδόσῃ VIII. 210. 12. φύλλα οἷον ἀντανισάμενα ἀεὶ καὶ συνεκτρέχοντα VIII. 885. 2.

συνεκφαίνειν, vna indicare. τῷ ἐλευθέρῳ νῦν συνεκφαίνων τὸν ἀδεῆ, καὶ μεγαλόφρονα, καὶ ἀταπείνωτον VI. 119. 9.

συνεκφέρειν. κακίας καὶ ἀρετῆς σημεῖα μεμιγμένα ταῖς πράξεσιν ἡ μὴ παντάπασι τῆς ἀληθείας ὀλιγωρῦσα μίμησις συνεκφέρει, vna exprimit VI. 89. 11. μόνος ὕτος (Lysippus) — συνεξέφερε τῇ μορφῇ τὴν ἀρετὴν αὐτῦ (Alexandri M.) VII. 323. 10. ὑχ ὡς ἐλλέβορον δεῖ θεραπεύσαντα συνεκφέρειν τῷ νοσήματι τὸν λόγον VII. 780. 9.

συνεκφωτίζειν, simul illustrare IX. 214. 13.

συνελαύνειν, cogere, compellere. εὖ γε, ὦ τύχη, ποιεῖς, εἰς τὸν τρίβωνα συνελαύνυσα ἡμᾶς. dictum Zenonis, naufragium perpessi VI. 323. 14. ἡ τῶν ἄκρων περίψυξις εἰς τὰ μέσα συνελαύνυσα τὸ θερμὸν VI. 467. 7. συνελαύνειν πανταχόθεν εἰς γάμον καὶ συνειρηνύνειν νομίμοις κηδεύμασι VII. 915. 3. συνέλλοντες εἰς τὸ ἀναγκαῖον αὐτὸ καὶ συνελαύνοντες τὰς ἀποκρίσεις VIII. 498. 7. τὺς μὴ νῦν ἔχοντας εἰς βρόχον συνήλαυνεν Ἀντισθένης, i. e. suasit iis, vt suspendio vitam finirent X. 302. 13.

συνελευθερῦν τὴν πατρίδα, in patria liberanda aliis socium se praebere VIII. 357. 11.

συνελευσικὸς, vim congregandi amicitiaeque conciliandae habens IX. 34. pen.

συνεμπιπράναι, vna incendere. οἱ συνεμπιπράντες ἑαυτὺς ταῖς οἰκίαις VII. 781. 3.

συνεμπίπτειν, vna incidere. αὕτη (scil. κολακεία ἡ λανθάνυσα) ἀναπίμπλησι καὶ τὴν ἀληθινὴν φιλίαν ἀπιστίας, συνεμπίπτυσαν αὐτῇ πολλάκις, ἂν μὴ προσέχωμεν VI. 185. 6. vid. etiam Tom. X. 134. 4. ibique not. 35.

συνεμπλέκειν, vna implicare VI. 265. 2.

συνεμφαίνειν, simul indicare, significare VIII. 36. 12.

συνένδοσις τῆς τρωμενῆς VIII. 706. 6.

συνενθυσιᾶν, a numine simul afflari, it. incitari, impelli. νέος τοῖς εὖ λεγομένοις καὶ πραττομένοις ἐπαιρόμενος καὶ συνενθυσιῶν VI. 92. 8. εἴς τε τὰ ἄλλα καὶ τὴν φιλοσοφίαν τινὸς συνενθυσιῶντες VII. 900. vlt. ἐπαίρονται καὶ γάννυνται καὶ συνενθυσιῶσι ταῖς μεγαλαυχίαις VIII. 138. 4. συνενθυσιᾶν τινι πρὸς τὸ καλὸν IX. 220. 2. vid. etiam T. X. 502. antep.

συνέντασις. ὑδὲ ὁ τῆς κινήσεως καὶ συνεντάσεως καὶ παραστάσεως τρόπος χαλεπὸς, — VIII. 328. 1. vid. not. 44. κατὰ τὴν συνέντασιν τῦ μεταξὺ ἀέρος δρᾶν ἡμᾶς Chrysippus statuit IX. 570. 10.

συνεξαίρειν, vna extollere. τὰ ὑπὸ ξηρότητος, ἢ πάθυς, ἀργὰ καὶ βαρέα μιγνύμενον τὸ ὑγρὸν ἀναπέμπει καὶ συνεξαίρει VIII. 752. 4. τὸ παρὰ τῶν ὄχλων ῥόθιον πολλάκις συνεξαῖρον αὐτὴν (scil. τὴν φιλοτιμίαν) καὶ συνεξωθῦν τοῖς ἐπαίνοις, ἀκατάσχετον ποιεῖ καὶ δυσμεταχείριστον IX. 262. 17.

συνεξακύειν, vna audire VIII. 874. 13.

συνεξαμιλλᾶσθαι, vna certare VI. 520. 7.

συνεξανιστάναι, vna excitare. ἀεὶ λυπεῖ τὺς ἀκροωμένυς, ἀνασοβῶν καὶ συνεξανιστὰς παρὰ γνώμην VI. 160. antep. ὑπηρετεῖν καὶ συνεξανίστασθαι τοῖς πάθεσι τῆς ψυχῆς dicitur corpus VI. 476. 5. ψυχὴ σύνεξαναστῆναι ταῖς ἐπιθυμίαις μὴ δυναμένη IX. 127. pen. οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύυσι τῶν δένδρων περιπλεκόμενοι συνεξανίστανται IX. 214. 1.

συνεξανύτειν, vna perficere, seu laborare. προσβιαζόμενοι θνητὸν ἀθανάτοις καὶ γηγενὲς ὀλυμπίοις συνεξαμιλλᾶσθαι καὶ συνεξανύτειν VI. 520. 7. ᾧ συνεξανύτων, cum alium cursu non assequeretur VII. 192. 12.

συνεξαπατᾶν, vna decipere, imposturas alterius adiuuare VI. 236. pen. δρῶ τὴν Στωϊκὴν ἐκπύρωσιν, — καὶ τὰ Ἡσιόδυ (scil. ἔπη) — συνεξαπατῶσαν VII. 637. 3.

συνεξάπτειν, vna incendere VIII. 581. pen. τὰ χλωρὰ καίει (scil. ὁ κεραυνὸς), τῆς ὑγρότητος ἀντιλαμβανομένης καὶ συνεξαπτομένης VIII. 644. 9. συνεξάπτειν dicitur aqua marina IX. 611. 5. ὑσία πάντα λεπτύνειν καὶ σύνεξάπτειν φύσιν ἔχυσα IX. 648. 14.

συνεξατονεῖν, vna debilem ac remissum esse. τρόπον τινὰ τῦ προσώπυ τῇ ψυχῇ συνδιατρεπομένυ καὶ συνεξατονῦντος VIII. 96. 5.

συνεξέρχεσθαι, vna exire. δεῖ τὸ πλῦνον ὑγρὸν τῷ ῥύπῳ ταχέως συνεξελθεῖν, ὥσπερ τῷ νοσήματι τὸν ἑλλέβορον VIII. 481. 12.

συνεξευρίσκειν, vna cum alio aliquid quaerere, in inuenienda aliqua re alterum adiuuare VI. 416. 4.

συνεξοκέλλειν ποῤῥωτέρω τῦ πιθανῦ X. 98. 13.

συνεξομοιῦν, similem reddere. τρόπον τινὰ συνεξομοιῦσθαι τοῖς πονηροῖς VI. 76. 6. αἱ φιλίαι τὰ ἤθη ζητῦσι συνεξομοιῦν, καὶ τὰ πάθη, καὶ τὺς λόγυς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ τὰς διαθέσεις VI. 365. 9. καὶ τῶν φυτῶν τὰ σπέρματα καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ βίοι ταῖς χώραις συνεξομοιῦνται. dictum Cyri, regis Persarum VI. 660. 5.

συνεξορθιάζειν X. 156. 1. vid. not. 64.

συνεξορμᾶν, vna irruere, eodem impetu ad aliquid ferri. ὁ κόλαξ ἐνδίδωσι καὶ συνεξορμᾷ τῇ ἐπιθυμίᾳ VI. 230. pen. 2) vna incitare, instigare. κινεῖν καὶ συνεξορμᾶν πάθος τι VIII. 162. 7. ἐγκελεύεσθαι καὶ συνεξορμᾶν πρὸς τὴν ἀρετὴν VIII. 345. 4. συνεξορμᾶν τὰ ζῶα πρὸς τὺς συνδυασμὺς VIII. 732. vlt. vid. etiam Tom. IX. 35. 7.

συνεξυγραίνεσθαι, simul humectari, seu liquefieri IX. 15. 6.

συνεξωθεῖν τὴν φιλοτιμίαν τοῖς ἐπαίνοις IX. 262. antep. λέληθε τῷ Δημοκρίτῳ τὸν Ἐπίκηρον ἐκ τῦ ζῆν συνεξωθῶν X. 567. vlt.

συνέορσις VII. 764. 1. vox suspecta et procul dubio vitiosa: vid. not. 72.

συνεορτάζειν, vna cum aliis diem festum

festum celebrare VIII. 647. 3. vbi de nuptiis dicitur.

συνεπαινεῖν, collaudare VIII. 35. vlt.

συνεπαίρεσθαι, vna extolli, seu incitari VIII. 237. 10.

συνέπεσθαι, vna sequi. ὥσπερ θεῷ τῷ λόγῳ ταπεινὸς συνέπεται καὶ κεκοσμημένος VI. 304. 10. vid. etiam Tom. X. 179. 10.

συνεπεύχεσθαι, simul vota facere. οἱ θεῷ θύοντες ἅμα συμβώμοις καὶ συννάοις κοινῶς συνεπεύχονται VIII. 829. 9.

συνεπηχεῖν, vna adstrepere. ἑλκόμενοι βίᾳ δι' αἰδῶ καὶ συνεπηχοῦντες VI. 160. pen.

συνεπιβουλεύειν, in insidiis alteri struendis socium alicui esse et adiutorem VI. 236. antep.

συνεπιγαυροῦν, ferociam, seu alacritatem, vna addere VIII. 975. 4.

συνεπιγράφειν δαίμονα καὶ τύχην τοῖς κατορθώμασι IX. 251. antep.

συνεπιδιδόναι VII. 762. 7.

συνεπιθειάζειν, diuinitatem vna addere. μὴ θεοῦ παρόντος ἐνταῦθα καὶ συνεπιθειάζοντος τὸ χρηστήριον VII. 611. 9.

συνεπιθαρρεῖν τοῖς κολακεύουσι VIII. 105. 3.

συνεπιθρηνεῖν, vna lamentari VI. 205. 10. λύπῃ συνεπιθρηνῶν VI. 226. pen. συνεπιθρηνεῖν dicuntur instrumenta musica, sonitum lugubrem edentia, eoque luctum augentia VII. 742. 3. φεύγειν ὅλως τὸ ἐλεεινὸν καὶ συνεπιθρηνοῦν τοῖς ἀβουλήτοις καὶ ταπεινούμενον VIII. 140. 6.

συνεπίθυψις τῆς ψυχῆς X. 495. 5.

συνεπιθωύσσειν θηρεύουσι δορκάδας καὶ λαγωοὺς καὶ ἐλάφους dicitur deus aliquis IX. 35. 7.

συνεπικοσμεῖν τοὺς ἀδελφοὺς τῇ δόξῃ VII. 890. 11. καλῶς καὶ πολιτικῶς καὶ ἄχρι τέλους θεραπεύειν καὶ συνεπικοσμεῖν τινα IX. 214. 11.

συνεπικρίνειν, vna cum alio deliberare de aliqua re et diiudicare VI. 194. 10.

συνεπικροτεῖν, vna applaudere VI. 206. 1. et 231. 5.

συνεπικρύπτειν ἀδίκημά τι, adiutorem esse aliis in occultando flagitio aliquo VI. 618. 6.

συνεπιλαμβάνειν, vna comprehendere. ἐπιεικέστατος ἂν εἴη τρόπος (scil. τοῦ νουθετεῖν) ὁ συνεμπλέκων καὶ συνεπιλαμβάνων ἀμυγέπη τῷ ἐγκλήματι τὸν παῤῥησιαζόμενον VI. 265. 2. — ἂν καὶ μικρὸν ὁ λόγος συνεπιλαμβάνηται, vna adiuuet VI. 326. 2. συνεπελάβοντο τοῦ στρατεύματος ἐπὶ Σάμῳ IX. 412. 9.

συνεπιμαρτυρεῖν, vna testimonium perhibere. συνεφάπτεσθαι παρὰ γνώμην τῶν ἐπαίνων, καὶ συνεπιμαρτυρεῖν VIII. 135. 1. τῷ ἑτέρου ἐπαινοῦντι χαίρουσι πολλάκις καὶ συνεπιμαρτυροῦσι προθύμως VIII. 144. antep.

συνεπιμειδιᾶν (vna arridere) τοῖς τοῦ σώματος πάθεσι dicitur anima VIII. 675. 1.

συνεπινεύειν, simul annuere, assentiri. αἰσχύνῃ τινὶ καὶ φειδοῖ τοῦ λέγοντος ὀκνοῦντες ἀνέρεσθαι καὶ βεβαιώσασθαι τὸν λόγον, ὡς ἔχοντες ἐν νῷ συνεπινεύσειν VI. 172. 9. δέομαι φίλου συμμεδισαμένου καὶ συνεπινεύοντος VI. 194. 8. πρὸς μηδὲν ἀντιλέγων, ἀλλὰ πᾶσι συνεπινεύων VI. 213. 13. εὐτυχοῦντι ἀεὶ πρὸς χάριν ὁμιλοῦντες καὶ συνεπινεύοντες VI. 258. 1. ὥσπερ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς συνεπινεύων ταῖς ἡδοναῖς καὶ ὑπερεκπίπτομενος VII. 752. 7.

συνεπιορκεῖν, vna cum alio peierare IX. 222. 6.

συνεπιπάσχειν, vna affici super aliqua re. ὥσπερ ἐν δίκῃ μετὰ πάθους τινὸς συνεπιπάσχων X. 291. 5.

συνεπιῤῥεῖν, vna defluere VIII. 781. 13.

συνεπισημαίνειν τῇ τοῦ θεοῦ προνοίᾳ dicuntur donaria in templo Delphico reposita VII. 564. vlt.

συνεπισκοπεῖν, vna considerare, seu perpendere VI. 311. 8.

συνεπισκυθρωπάζειν (vna moerere) τοῖς τοῦ σώματος πάθεσι dicitur anima VIII. 675. 1.

συνεπισπᾶσθαι, vna attrahere. συνεπισπασαμένου τοῦ λογισμοῦ καὶ συναναπείσαντος τὸ παθητικὸν VII. 763. 5. τῇ προνοίᾳ τοῦ γεννήσαντος συνεπισπώμενος ἕκαστος αὐτῶν πράττει τὰ αὑτοῦ VIII. 266. pen. συνεπισπωμένη μάντιν τὸν Κυράνης Πολύϊδον X. 792. 10.

συνεπιστρέφειν, vna conuertere. τὰ ἀγγεῖα πρὸς τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐγχεομένων ἐπικλίνουσι καὶ συνεπιστρέφουσιν VI. 140. 5. ὃ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ τὰ ὄργανα, μᾶλλον συνεπιστρέφουσι VI. 326. 11. συνοικειῶν καὶ συνεπιστρέφειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν ἀκροατήν VIII. 145. 1. τῶν ἀληθινῶν φιλοσόφων καὶ τὰ σκώμματα καὶ οἱ γέλωτες τοὺς μὴ παντελῶς ἀτρώτους κινοῦσιν ἀμωσγέπως, καὶ συνεπιστρέφουσιν VIII. 424. 12.

συνεπιταχύνειν τὴν κίνησιν, motum vna accelerare X. 179. 10.

συνεπιτείνειν, vna tendere, intendere. τὰ τῶν παθῶν θρέμματα τῷ λογισμῷ συμπαρόντα καὶ συνεπιτείνοντα ταῖς ἀρεταῖς VII. 773. 2. αἱ ἄκρατοι ποιήσεις συνεπιτείνουσι τὸ μῖσος VIII. 128. 11. τὴν ψυχρότητα τοῦ ὕδατος ἀντερείδων συνεπιτείνει καὶ ὁ λίθος καὶ ὁ μόλιβδος VIII. 758. 5. τῷ διαγράμματος ὅλου συνεπιτεινομένου τῷ πρώτῳ τῶν ἀριθμῶν X. 232. 5.

συνεπιτιθέναι. ἡ διάλεξις ἀγῶνα καὶ σφοδρότητα προστίθησιν, ἅμα τῆς ψυχῆς τῷ σώματι συνεπιτιθεμένης VI. 494. pen. ἅμα τῷ πολέμῳ καὶ λιμοῦ συνεπιτιθεμένου τοῖς Ῥωμαίοις VII. 25. 15. ὑπ' ἀντέσχον ἀθρόοις συνεπιτιθεμένοις καὶ συνεισιοῦσι παντοδαποῖς ἀκροάμασιν VIII. 683. 3. μηδενὸς ἀφαιρεῖν βάρος, συνεπιτιθέναι δὲ καὶ συνεπιφορτίζειν. praeceptum Pythagoricum VIII. 906. 4.

συνεπιτυφῶν, vna ad fastum incitare VI. 213. vlt.

συνεπιφαίνεσθαι. τὸν κόλακα φωράσεις ἀεὶ — συνεπιφαινόμενον VI. 232. 12. sed vid. not. 92. πολλαὶ μὲν ἔπεστι καὶ συνεπιφαίνεται, κινεῖ δ' ὑπὲν IX. 73. 10.

συνεπιφάσκειν, idem, quod alter, dicere, dictis alterius assentiri VI. 232. 11.

συνεπιφέρειν χρειώδές τι VIII. 561. vlt.

συνεπιφορτίζειν, parte oneris leuare aliquem, eamque in se suscipere ferendam VIII. 906. 4.

συνεπιψηφίζειν, vna comprobare, adstipulari VIII. 35. vlt.

συνεποκέλλειν, vna appellere ad litus VI. 612. 13.

συνεπωθεῖν, vna detrudere. ἐκθλιβόμενος ὁ ἀὴρ πρὸς τὸν ὑρανὸν (ad palatum), ἔχεται τοῦ ὑποχωροῦντος, καὶ συνεπωθεῖ τὸ σιτίον X. 179. 6. — ὡς ἂν ἐκ τῆς ἀνακοπῆς περιῤῥοια καταλαμβάνουσα συνεπωθῇ τὸ πορθμεῖον X. 636. 8.

συνεραν, vna amare IX. 24. 9.

et 71. 4. vitiose pro συνορᾶν legitur Tom. VIII. 341. 1.

συνερανίζειν, conferre, colligere. τὸ ὕτως παμμιγὲς σῶμα — ἐκ ποικίλης ὕλης λόγον ἔχει μᾶλλον, ἢ ἁπλῆς, συνερανίζεσθαι VIII. 633. 6. vid. etiam Tom. X. 16. 11.

συνερανισμὸς X. 123. 1.

συνεργεῖν, vna operari, operam conferre. συνεργεῖν δεῖ τῷ φίλῳ, μὴ συμπανεργεῖν VI. 236. 12. συνεργεῖν τῇ ψυχῇ καὶ συγκάμνειν τὸ σῶμα dicitur VI. 521. 2. εὐχόμενος τῇ Ἀφροδίτῃ τὰς Μούσας παρεῖναι καὶ συνεργεῖν VI. 523. 8.

συνερείδειν τὸν λογισμὸν VIII. 370. 4. συνερείδοντες ἔπος παρ' ἔπος VIII. 446. antep.

συνερεισικὸς, vim fulciendi habens. ῥώμη συνερεισικὸν καὶ συνεκτικὸν ἔχουσα τόνον IX. 728. 16. τὸ τοιχεῖον αὐτῆς (scil. τῆς γῆς) — ἑδραῖον, ὡς ὁ κύβος, καὶ συνερεισικὸν IX. 757. 13.

συνεσθίειν, vna cum aliis comedere X. 636. 1.

συνεσταλμένως ζῆν, parce et frugaliter viuere VI. 812. 2.

συνεστιᾶσθαι, epulari cum aliquo VI. 529. 13. τοῖς θεοῖς συνεστιώμενος VI. 463. 5.

συνετὸς, intelligens, prudens. τὸ πρὸς ἅπαν συνετὸν, ἐπίπαν ἀργὸν ἐνομίσθη VI. 206. 14.

συνευσχημονεῖν, vna decore se gerere. τὸ σῶμα τὰ μέρη συνευσχημονοῦντα τῇ κρίσει παρέσχε VII. 741. 8.

συνευφημεῖν, faustis apprecationibus aliquem prosequi VII. 102. 11.

συνεύχεσθαι, ibid. vers. 10.

συνεφάπτεσθαι, vna tangere. οἶμαι, καὶ τὸν λόγον, δι' ὃ συνεφαπτόμενον ὑμῶν καὶ συννεναιοῦντα, χρήσιμον ἄν τι ποιῆσαι καὶ τῷ νόμῳ προσῳδὸν VI. 522. 3. εἰ τὰ μαθηματικὰ συνεφάπτοιτο VII. 771. 12. sed vid. not. 86. ἀναγκαζόμεθα συνεφάπτεσθαι παρὰ γνώμην τῶν ἐπαίνων VIII. 134. vlt. ἀπευθύνειν καὶ συνεφάπτεσθαί τινι ὁρμῆς τινος IX. 35. antep. συνεφάπτεσθαι ἀγῶνός τινος IX. 460. 3.

συνεφέλκεσθαι πολλὰ (vel potius ὐδὲν: vid. not. 16.) τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνυπάρκτων VII. 655. 8. συνεφελκόμενοι τοῖς ἁμαρτήμασιν VIII. 339. 10.

συνεφελκύεσθαι. δεῖ τὴν δυσωπίαν κινεῖν, δεδιότας συνεφελκύσασθαι τὰ ὁμορροῦντα τῆς αἰδοῦς καὶ τῆς ἐπιεικείας καὶ τῆς ἡμερότητος VIII. 98. 13.

συνεφηβεύειν, vna pubescere IX. 250. 2.

συνέφηβος VII. 881. pen.

συνέχεια ἁμαρτημάτων VI. 169. 3.

συνέχειν, tenere, continere. τὸ μάλιστα φιλίας ἀρχὴν συνέχον καὶ συνισᾶνον ὁμοιότης ἐστὶν ἐπιτηδευμάτων καὶ ἠθῶν VI. 186. pen. τὰς ὀφρῦς συνέχειν VI. 232. 3. vid. not. 90. ἡ συνέχουσα τὸν λογισμὸν εὐλάβεια VI. 325. 7. συνέχεσθαι ταῖς λιχνείαις καὶ ταῖς ἀκρασίαις καὶ βωμολοχίαις VI. 368. 11. συνέχειν τὸ θερμὸν VI. 467. 12. συσχεθεὶς δίψῃ VI. 481. pen. ὁ τὸ σῶμα συνθάλπων καὶ συνέχων μετὰ τὸ δεῖπνον VI. 507. 14. εἰσὶν, οἵ φασι, συσχόντα αὐτὸν (scil. Demosthenem) τὸ πνεῦμα ἀποθανεῖν, compresso spiritu, obiisse IX. 367. 16. ὐκ ὀργαῖς καὶ χάρισι συνέχεται τὸ θεῖον X. 536. 8. vid. not. 54. et p. 540. 1. vbi est: τὸ μακάριον καὶ ἄφθαρτον ὔτ' ὀργαῖς, ὔτε χάρισι, συνέχεται. ἀθυμίᾳ συσχεθεὶς X. 718.

X. 718. 1. 752. 2. 785. 6. et 794. 9. et φόβῳ συσχεθεὶς p. 788. 1. λιμῷ συνεχομένων τῶν ἐγχωρίων X. 769. 2.

συνεχὴς, continuus. τὴν συνεχῆ ταῖς ἡδοναῖς καὶ τῷ πρὸς χάριν ἄκρατον ἀεὶ καὶ ἄδηκτον ὁμιλίαν ὑπονοεῖν δεῖ VI. 204. 2. λιτρὰ συνεχὴ VI. 254. 7. ἐν ταῖς κωλύσεσι τῶν ἁμαρτανομένων, καὶ πρὸς τὰ πάθη διαμάχεσθαι, σφοδροὶ καὶ ἀπαραίτητοι καὶ συνεχεῖς ὄντες VI. 275. 5. ἡ φύσις ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης πάλαι μὲν τοὺς προγόνους ἡμῶν ἀνέσχεν, εἶτα συνεχεῖς αὐτοῖς ἐγέννησε τοὺς πατέρας VI. 405. 8. τροχγύλα εἶναι φασι τὰ κακὰ καὶ συνεχῆ καὶ πρὸς ἄλληλα φερόμενα κατὰ πολλὰς αἰτίας VI. 440. 11. καὶ τῶν ὕπνων τὸ μὴ συνεχὲς, μηδὲ λεῖον, — εὐλαβεῖσθαι δεῖ VI. 490. 5.

συνεχῶς μεγαλαυχεῖσθαι ἐπὶ ταῖς αὐτῇ πράξεσι VI. 398. 2.

συνέψειν, concoquere VIII. 614. 1.

συνυβᾶν, vna pubescere. ἄνωθεν ἐκ πρώτων γενέσεων τῇ πόλει συνυβήσας dicitur Romanorum genius VII. 285. 2. τοῖς Δελφοῖς ἡ πυλαία συνυβᾷ καὶ συναναβόσκεται VII. 610. 6.

συνῄδεσθαι, vna delectari VI. 193. antep.

συνηδύνειν, suaue, iucundum reddere. τὰ παντοδαπῶς παρασκευαζόμενα συνηδύνειν VI. 500. 2. μικτήν τινα καὶ συνηδυσμένην τροφὴν προσφέρεσθαι VIII. 625. 6. τὸν ἄρτον ὕτος (scil. ὁ ἅλς) ἐμμιγνύμενος συνηδύνει VIII. 657. 3.

συνημερεύειν, consuescere, conversari cum aliquo VI. 356. 6.

συνήχησις, sonorum concentus X. 235. 10.

συνθάλπειν, vna calefacere, seu fouere. ὁ τὸ σῶμα συνθάλπων καὶ συνέχων μετὰ τὸ δεῖπνον VI. 507. 14. περισολῇ καὶ κατακλίσει συνθάλποντες, scil. τοὺς μεθυσκομένους καὶ κραιπαλῶντας VIII. 588. 11.

συνθάπτειν, vna sepelire X. 544. 4.

συνθεῖν εἰς ταὐτὸ, in vnum locum concurrere VIII. 646. 3.

σύνθημα, signum, tessera, nota. σύνθημ' ἐρωτῶν, ἄλλο μαστεύων χρέος VI. 213. pen.

συνθηρεύειν, vna venari IX. 191. 3.

συνθλίβειν τὴν χαυνότητα τῆς χιόνος VIII. 761. 8.

συνθύειν, vna sacrificare VI. 358. 9. et VIII. 139. antep.

συνιερᾶσθαι, sacra simul facere. συνιερᾶται ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ VII. 118. 7.

συνιερεὺς, collega sacerdotii VIII. 800. 2.

συνίερος τῷ Ἔρωτος IX. 21. 3.

συνιερουργεῖν, vna cum aliis functiones sacras obire VII. 174. 5.

συνιζάνειν, coalescere, colliquari, *zusammenschmelzen*, de argento, a fulmine colliquefacto VIII. 641. 10.

συνιππάζεσθαι, vna equitare X. 315. 2.

συνισάναι. νόσος ἀπὸ κοινῶν αἰτιῶν ὑ συνεσῶσα VI. 93. 6. εἰς ταὐτὸ συνάπτει καὶ συνίσησι διὰ τῆς ὁμοιοπαθείας VI. 187. 2. ὁ κινῶν ἐν παιδιᾷ καὶ φιλοφροσύνῃ λόγον ὀφρῦν ἀνασπῶντα καὶ συνισάντα τὸ πρόσωπον VI. 251. 10. μὴ μετ' ἀγῶνος συνίσασθαι, μήτε διαλύεσθαι μετ' ὀργῆς τὰς κοινολογίας VI. 299. 1. λαμπρὰς εὐωχίας συνίσασθαι μετὰ μισουργῶν καὶ τῆς ἄλλης διαχύσεως VI. 436. pen. συσήσας τὸ πρόσωπον

πον VI. 577. pen. διατριβὴν συσησάμενος, cum ſcholam inſtituiſſet IX. 329. 2.

συνισάνειν. τὸ μάλιστα φιλίας ἀρχὴν συνέχον καὶ συνισᾶνον ὁμοιότης ἐστὶν ἐπιτηδευμάτων καὶ ἠθῶν VI. 186. vlt.

σύνναος, deus, qui cum alio deo in vno eodemque templo colitur, vt Ceres et Neptunus VIII. 657. 4. οἱ θεῷ ζύοντες ἅμα συμβωμίοις καὶ συννάοις κοινῶς συνεπεύχονται VIII. 829. 8. ἡ σύνναος καὶ συνίερος τῷ Ἔρωτος IX. 21. 3.

συννεύειν dicuntur pecudes in vnum locum congregatae VIII. 646. 3.

συννεφεῖν, nubibus obduci VIII. 540. 14.

συννήχεσθαι, natare cum aliquo X. 96. 6.

σύννοια. τὴν γυναῖκα — κοινωνεῖν δεῖ τῷ ἀνδρὶ — καὶ συννοίας καὶ γέλωτος VI. 529. 7.

συννομεῖσθαι (vna habitare) μετὰ δίκης καὶ ἀρετῆς ὁμολογουμένως καὶ μακαρίως X. 398. 3.

σύννομον ζῶον vocatur amicitia VI. 350. 1.

συννοσεῖν, vna aegrotare VI. 520. pen. et IX. 276. 13. tum ad animum refertur, vt ſit *vitioſos affectus et mores alterius imitari.* συσσωφρονεῖν, ὑχὶ, σύννοσεῖν, ἔφη ὁ φίλος VI. 236. 9. τὴν κρῖσιν ἔχει τῷ πάθει συννοσοῦσαν VII. 752. 10.

σύννους, ſecum aliquid cogitans, triſtis, moroſus. αὐχμηρὸς καὶ σύννους βαδίζων VI. 728. 9. μόλις ἂν γένοιτο σύννους (ſcil. δαπιζομένη — ἡ κακία) καὶ ταπεινὴ καὶ κατάφοβος πρὸς τὸν θεὸν VIII. 172. 3. ἡσπαζόμεθα τὸν Σιμμίαν — μάλα σύννουν καὶ διαλυπησόμενον VIII. 285. 7.

συνοδεύειν, viae comitem eſſe VIII. 319. 9. et 404. 12.

συνοδία, ſocietas itineris VI. 175. 2. ὅπως μηδέτερος ἀπολείψει τὴν μακρὰν συνοδίαν μέχρι δεῦρο κοινῇ προερχομένην IX. 131. 9.

σύνοδος, conuentus. σύνοδον ἀστέρων δυεῖν, ἢ καὶ πλειόνων, κατὰ συναυγασμὸν cometam eſſe Anaxagoras et Democritus putauerunt IX. 538. 7.

συνοδύρεσθαι, vna lamentari VI. 205. 11.

συνοικεῖν, cohabitare. ἀεὶ συνοικοῦσα τοῖς σπλάγχνοις καὶ προσπεφυκυῖα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν dicitur vitioſitas VI. 381. 9. οἶμαι δὴ καὶ τῇ σώφρονι μάλιστα δεῖν πρὸς τὸν ἄνδρα Χαρίτων, ἵνα ἡδέως συνοικῇ VI. 536. 9. — ὃς συνοικεῖν ἄν τις ἀλλήλοις, ἢ συμβιῶν, νομίσειεν VI. 539. antep.

συνοικειοῦν, familiarem reddere, accommodare. χάριεν τὸ τὴν χρείαν τῶν ὀνομάτων συνοικειοῦν τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν VI. 80. 6. τὸ ὕτω συνάπτειν καὶ συνοικειοῦν τοῖς δόγμασιν ἐξάγει τὰ ποιήματα τοῦ μύθου καὶ τοῦ προσωπείου VI. 130. antep. συναφομοιοῦν καὶ συνοικειοῦν ἑαυτὸν ἅπασιν VI. 192. 14. συνοικειοῦν καὶ συνεπισρέφειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν ἀκροατὴν VIII. 144. vlt. τὸ φυτὸν ὑκ ἄπο τρόπου ταῖς περὶ τὸν Μελικέρτην συνῳκείωται τιμαῖς VIII. 688. 7. ταῖς λέξεσιν ἐπάξω συναικειῶν ἅμα τὴν ἐξήγησιν καὶ τὴν ἀπόδειξιν X. 210. 1.

συνοικίζειν. ὁ τῶν περισσῶν ζῆλος εὐθὺς ἀκολουθεῖ καὶ συνοικίζεται τῇ χρείᾳ τῶν ἀναγκαίων VI. 607. vlt.

σύνοικος, vna cohabitans. ἡ αὐθάδεια ἐρημία σύνοικος. dictum Platonis IX. 223. pen.

συνοικυρεῖν τῷ γάμῳ εὐμενὴς καὶ ἡδὺς dicitur Amor IX. 82. 9.

συνολισθαίνειν, vna delabi IX. 71. 11. ὃ δεῖ συνολισθαίνειν αὐτοῖς παραβαίνουσιν IX. 220. 9.

συνομαρτεῖν, vna ſequi. χάρις εὐμενὴς ἡ συνομαρτοῦσα τοῖς ἔργοις IX. 144. 6.

συνομολογεῖν, vna confiteri, aſſentiri, affirmare VII. 832. 1.

συνομοπαθεῖν, eodem modo, quo alter, affici VI. 364. pen.

συνοπαδὸς, comes, aſſectator VIII. 253. vlt.

συνόπτεσθαι, conſpicere, intelligere. ὧδε ὁ τῆς κινήσεως καὶ συντάσεως καὶ παρατάσεως τρόπος χαλεπὸς, ἢ παντελῶς ἄπορος συνοφθῆναι VIII. 328. 2. γενόμενον ὑκ ἂν ὑπὸ τῶν βαρβάρων συνώφθη IX. 424. 3.

συνορᾶν, *idem* VI. 122. pen. — ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν τυχόντων ποιητῶν συνεωρᾶσθαι VI. 420. pen.

συνοργιάζειν, ſacra deorum vna celebrare IX. 722. 8.

συνοργίζεσθαι, vna iraſci VI. 232. 12.

συνορχεῖσθαι, vna ſaltare VI. 190. 10. et pen. et VIII. 418. antep.

συνουσία, conuerſatio, conſuetudo. ψέγειν συνουσίας καὶ πότους τινὸς VI. 254. 5. ἔργον ἐστὶν ἐν συνουσίαις καὶ φιλοφροσύναις αὑτὸν ἐπὶ τῶν μετρίων καὶ τῶν συνήθων φυλάξαι VI. 470. 8. τὸ σῶμα φαύλως καὶ πρὸς συνουσίαν ἀργῶς ἔχοντες διακείμενον VI. 475. 9. ἡ περὶ τὰς συνουσίας ἀκρασία VI. 493. 1.

συνουσιασμὸς, concubitus VI. 3. 9.

συνουσιαστὴς Πλάτωνος, Platonis familiaris et auditor VI. 26. 1.

συνοχὴ. μακάριον καὶ ἄφθαρτον ζῶον, ὅλον ὂν περὶ τὴν συνοχὴν τῆς ἰδίας εὐδαιμονίας καὶ ἀφθαρσίας, vocatur deus IX. 492. 9. ἐπὶ τὴν συμμονὴν καὶ τὴν συνοχὴν τὴν ἑαυτοῦ κινεῖσθαι διὰ τῶν μερῶν πάντων dicitur mundus X. 357. 2. τὰς τάσεις καὶ συνοχὰς — ἀφῆκας X. 358. 6.

σύνοψις τῶν ἀποτελεσμάτων VIII. 271. vlt.

συνοψοφαγεῖν, vna cum alio obſonia comedere VI. 472. 12.

συντάραξις τῶν ῥωμάτων VIII. 905. 6.

συνταράττειν, conturbare. ἄδικόν ἐστιν, ἡδονῆς ἕνεκα μικρᾶς ἐπὶ τοσοῦτῳ λυπεῖν καὶ συνταράττειν τὰς γυναῖκας VI. 545. pen. τὰ ῥώματα συνταράττειν εὐθὺς ἀναζάντας fuit praeceptum Pythagoricum VIII. 901. 3. vid. etiam verſ. pen.

σύντασις προσώπου VI. 234. pen.

συντάσσειν, componere. ὃ συντέταγμαι, non paratus ſum, ſeu non praeparaui me, ad hoc negotium ſuſcipiendum VI. 20. 5. ὧν ἀκηκόατε — κεφάλαια συντάξας ἔν τισιν ὁμοιότησι βραχείαις VI. 523. 5.

συντείνειν. εἰς ἄξυ συνέτεινε δρόμῳ VIII. 26. 2. συνέτεινον εὐθὺς, citato curſu ſtatim huc contendi VIII. 322. 12.

συντέλεια, perfectio. τῶν καρπῶν ἁπάντων εἰληφότων συντέλειαν, ad maturitatem perductis VII. 104. 8.

σύντηγμα, colliquefactio VIII. 773. pen. et 774. 7.

συντήκειν, colliquefacere. τοῖς σώμασιν ὑφ' ἡδονῆς τὰς ψυχὰς ἅμα συμμι-

συμμιγνύωσα καὶ συντήκωσα dicitur Venus VI. 593. vlt. συντήκειν τὸ ἧπαρ VI. 650. pen. συντήκειν τὴν πολυσαρκίαν IX. 618. 13.

συντιθέναι ἄτοπον ἐπίταγμα καὶ δεινὸν VI. 573. 13. συνθέντες αἰτίαν ἐπ' αὐτὸν ἱεροσυλίας, cum ipsum sacrilegii reum peregissent VIII. 203. 15.

συντινάττεσθαι, vna concuti X. 483. 5.

συντιτράναι, perforare. μήποτ' ἐν αὐτοῖς (scil. τοῖς ἀδολέσχοις) ὑκ εἰς τὴν ψυχὴν, ἀλλ' εἰς τὴν γλῶτταν, ἡ ἀκοὴ συντέτρηται VIII. 2. 14.

σύντομος, breuis, compendiarius. σύντονον δμῦ καὶ σύντομον εὑρίσκεσθαι πορείαν ἐπ' ἀρετὴν IX. 43. 7.

συντόμως, breui, celeriter. οἱ μεγάλοι πόνοι συντόμως ἐξάγουσι VI. 129. 7.

σύντονος, intentus, vehemens. ὁ μέγας καὶ σύντονος ὑ παραμένει πόνος VI. 129. 10. συντονώτερον φροντίσαντες VI. 501. 11. πραγματεία διαπύρω καὶ συντόνω σπουδῆς δεομένη VI. 515. pen. σύντονον δμῦ καὶ σύντομον εὑρίσκεσθαι πορείαν ἐπ' ἀρετὴν IX. 43. 7. συντονώτερος σπονδειασμὸς X. 661. antep. et 662. 3.

συντραγῳδεῖσθαι IX. 88. 3.

συντρέφειν, vna nutrire et educare VI. 9. 9.

συντρέχειν, concurrere. εἰς τὴν παντελῆ δικαιοπραγίαν τρία δεῖ συνδραμεῖν, φύσιν, καὶ λόγον, καὶ ἔθος VI. 4. 4.

συντρίβειν, conterere. δεῖ πάσχειν μέν τι καὶ δάκνεσθαι, μὴ συντρίβεσθαι δὲ, μηδ' ἀθυμεῖν, τὸν ἐλεγχόμενον VI. 170. 8. ὅταν πέσῃ δὲ, πλεῖστα συντρίβει καλά. versus Menandri VI. 392. vlt. ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι ἅρματα συντρίψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης. versus aenigmatici Hesiodi VI. 584. 8. δέος ἐκταπεινῶν καὶ συντρίβον τὸν ἄνθρωπον VI. 629. antep.

συντροφία VI. 9. 8.

σύντροφος, vna enutritus et educatus. σύντροφοι καὶ συνήθεις ὄντες τῶν νόμων VI. 135. antep. δεῖ μάλιστα ποιεῖν ἑαυτὸς τύτῳ τῷ γυμνασίῳ συνήθεις καὶ συντρόφους ἐνδελεχῶς λέγοντας VI. 494. 9.

συντυγχάνειν, obtingere. ἂν ὕτω τινὶ συντύχῃ τὰ τῆς μεταβολῆς, — VI. 280. 5. τὴν ἄλλην δίαιταν πρὸς τὸ συντυγχάνον ἀεὶ ταῖς μεταβολαῖς ὑπήκοον ἔχειν VI. 511. 9. vid. etiam Tom. VIII. 272. antep. et X. 21. 8.

συντύραννος VI. 399. 4.

συντυχία, casus fortuitus. τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ πράγματα μέμικται συντυχίαις ἄλλοτε ἄλλως ῥεύσαις VI. 640. antep.

συνυβρίζειν, simul contumelia afficere VIII. 500. vlt.

συνυμεναιῶν, carmen nuptiale vna canere, nuptias simul celebrare VI. 522. 3.

συνυπάρχειν, vna exsistere. τὸ σῶμα συνυπάρχον ἅμα τῇ ψυχῇ X. 171. pen. ἡ ἄνυς ψυχὴ καὶ τὸ ἄμορφον σῶμα συνυπῆρχον ἀλλήλοις ἀεὶ X. 172. 2. ὑκ ἀνάγκη ταῦτα (scil. τὰ κακὰ) συνυπάρχειν ἐκείνοις (scil. τοῖς ἀγαθοῖς) X. 401. 10.

συνυποδύεσθαι, vna subire. δεῖ, ὅπυ μὲν ὀργὴ, συνεκδέχεσθαι καὶ συνυποδύεσθαι VII. 884. 6. λανθάνει τὸν ἀκροατὴν τοῖς ἰδίοις ἐπαίνοις συνυποδυόμενον τὸ τῦ λέγοντος ἡδέως προσδεχόμενον VIII. 144. 4.

συνυποφύεσθαι, vna subnasci VIII. 191. 10.

συνυποχωρεῖν, vna recedere VII. 19. 2.

συνύφαινειν, contexere. τὸ πᾶν συνύφηνε ἓν τῆς ψυχῆς εἶδος X. 249. 15. et 274. pen. a quo posteriori loco ἓν abest.

συνυφίσασθαι, vna subsistere VIII. 262. 3.

συνῳδὸς, concinens, conueniens. σύμφωνος καὶ συνῳδὸς καὶ ἡ Σωκράτυς ἀπόκρισις ταύτῃ φαίνεται VI. 18. 2. ταῦτά ἐς.ν ἀλλήλοις σύμφωνα καὶ συνῳδὰ VI. 442. 12. τὰ τῷ ἑτέρῳ συνῳδά, δῆλον, ὅτι καὶ θάτερον VIII. 269. 5. τὴν ἀληθῶς τῇ φύσει πρόσφορον καὶ συνῳδὸν ὁμολογίαν ἀποδιδόντες X. 413. 6.

συνωθεῖν, compellere, cogere VIII. 880. 1. et IX. 757. pen.

συνωμοτικῶς πράττεσθαι, per coniurationem fieri IX. 239. 6.

συνωνεῖσθαι, coëmere VIII. 79. 9. οἰκίας τε λαμπρὰς καὶ γῆν συνεωνημένοι πολλὴν ἐξ ὧν ἐδανείσαντο χρημάτων IX. 220. vlt.

συνωρὶς, bigae. οἷόν τινα συνωρίδος ἰσοζύγιαν διαφυλάττειν, scil. inter animam et corpus VI. 521. 1. τῶν κεκλημένων ἑκάστῳ συνωρὶς ἱκανῶς κεκοσμημένη προσήχθη VI. 554. 12. συνωρίδες φιλίας καὶ κοινωνίας IX. 61. 1.

συρίγγιον, fistula VII. 788. 10.

σύριγξ, fistula morbus VIII. 59. 12. et in plur. σύριγγες VI. 220. vlt.

σῡρίζειν, fistula canere VI. 377. 9.

συρίττειν, exsibilare VI. 681. 14.

συρραδιυργεῖν, vna cum alio malitiose et fraudulenter agere, ita vt socium nequitiae eius te praebeas VI. 195. 1.

σύρραξις ὅπλων, acierum conflictus VII. 337. pen.

συρράπτειν τὰς ἐπιθυμίας ταῖς ἀπολαύσεσι VIII. 237. 9.

συρρεῖν, confluere. μάλιστα φεύγειν προσήκει — τὰς ψηλαφήσεις, ἐν αἷς τὰ λειότατα τῦ σώματος ὀλισθαίνοντα καὶ συρρέοντα κινεῖ καὶ συνεξορμᾷ τὸ πάθος VIII. 162. 6.

σύρρηγμα φάλαγγος, concursus acierum VII. 382. 11.

συρρηγνύναι. τῦ πρὸς Ἀλβανοὺς πολέμυ συρραγέντος, cum bellum aduersus Albanos erupisset VII. 276. antep. ὠθῶνται (scil. οἱ δαίμονες) αὖθις ἐπὶ γῆν συρρηγνύμενοι σώμασιν ἀνθρωπίνοις IX. 722. 13. τὸν μὲν (scil. πόλεμον) φιλησονίας, τὸν δὲ πλεονεξίας, τὸν δὲ φιλοδοξίας τις, ἡ φιλαρχία, συρρήγνυσιν X. 338. 12.

συρροὴ, confluxus radiorum lucis IX. 703. 6.

συρφετὸς, purgamenta, quisquiliae VI. 369. 8.

συρφετώδης. συρφετώδεις ὄχλοι, promiscua hominum turba, fex populi VI. 19. 1. θυμὸς ἔκ τινος λαλιᾶς καὶ βωμολοχίας συρφετώδης καπνιῶν καὶ διακαιόμενος VII. 784. 1.

σύσκηνος, contubernalis, commilito VI. 560. 8. σύσκηνος Sophoclis vocatur Euripides VI. 99. 1.

συσπᾶν, contrahere. συσπῶντες τῆς νυκτὸς τὸν ἀέρα καὶ συντείνοντες, i. e. qui densum atque constrictum nocturno tempore aërem esse affirmant VIII. 879. 10.

συσπειρᾶσθαι, conuolui, contrahi. ἓν τινι γωνίᾳ τῆς ἀγορᾶς συν-

εσπειραμένος ὡς κεχευδήσων VI. 289. 4. κύων συστρεφόμενος καὶ συσπειρώμενος διὰ τὸ βιγεῖν VI. 597. 3. εἰς αὐτὰ τὰ χρήσιμα συσκελέντας καὶ συσπειραθέντας IX. 293. 6.

σύσσημον, signum, indicium X. 765. 2.

συσσωφρονεῖν, vna temperantem et prudentem esse VI. 236. 8.

συστασιάζειν, seditionis participem esse, ita vt alterutri parti addictus sis VIII. 175. 4. ὁ πολιτικὸς — ἐν τῇ πόλει πειράσεται τὸ ταρασσόμενον αὐτῆς καὶ συστασιάζον ἀποκρύπτων ἰᾶσθαι IX. 247. 5. sed vid. not. 4.

σύστασις. ἡ φωνὴ — σύστασιν καὶ πῆξιν ὑγρότητος οὐκ ἐᾷ περιττωματικῆς, ὥσπερ ὑποσάθμην, γενέσθαι VI. 494. 5. τὰ ἄμορφα κυήματα καὶ σαρκοειδῆ καὶ σύστασιν ἐν ἑαυτοῖς ἐκ διαφθορᾶς λαμβάνοντα, μύλας καλεῖσι VI. 550. 1. συστάσεις ἐν αὐλαῖς VIII. 113. 3. ὕλη πᾶν, ἐξ ἧ σύστασιν ἔχει τὸ γεννώμενον VIII. 522. 3. τὰ ὠὰ παντάπασι βλέπετον τὴν φύσιν ἔχοντα τῆς ἔν τινι ζώῳ πήξεως καὶ στάσεως VIII. 523. vlt.

συστέλλειν. ἐπαφῆς καὶ νεθεσίας — μὴ συνεσαλμένον ἀκούειν VI. 168. pen. τῷ κηδεμονικῷ τὸ λόγῳ καὶ νῦν ἔχοντι συστελλόμενος VI. 245. antep. — ὅταν ὑπ' ἄλλων λοιδορηθέντες ἐφ' οἷς ἁμαρτάνουσι, ταπεινοὶ γένωνται καὶ συσταλῶσιν VI. 259. antep. ἡ συστέλλουσα τὰ πάθη καὶ συνέχουσα τὸν λογισμὸν εὐλάβεια VI. 325. 7. τὸ κακὸν συστέλλει πρὸς τὸ βραχύτατον VI. 390. 10. et ita τὰ κακὰ συστέλλειν καὶ ταπεινῶν pag. 425. 5. vbi vid. etiam vers. 8. ὃ βλάψει τὸ συσταλῆναι τῷ σώματι, καὶ γενέσθαι καθαρώτερον VI. 486. 4. δεῖ, ὥσπερ ἱσίον, τὸ σῶμα μήτε συστέλλειν, εὐδίκως ὕσης, — VI. 489. 4. et συστέλλειν ἑαυτὸν, vers. 10. vti etiam p. 512. 3. σοφῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀποδοχὴ καὶ κλῆσις ὑδεμίαν προστίθησι δαπάνην, ἀλλὰ συστέλλει μᾶλλον VI. 570. 7. εἰς μικρὰ συστέλλοντες ἑαυτὸς VI. 597. 9. αἱ διὰ τῶν παίδων ἰᾶσαι καὶ διὰ γένους (scil. καλάσεις) — πολλὰς ἀποτρέπουσι καὶ συστέλλουσι τῶν πονηρῶν VIII. 221. 9. συστέλλοντες εἰς τὸ ἀναγκαῖον αὐτὸ καὶ συνελαύνοντες τὰς ἀποκρίσεις VIII. 498. 6. ὁ συστέλλων τὴν γυναῖκα, καὶ συνάγων εἰς μικρὸν, ὥσπερ δακτύλιον, ἴχνος IX. 21. antep.

συστενοχωρεῖν ἑαυτὸν, angustis locis semetipsum concludere VIII. 373. 8.

συστολή. οὐκ ὀρθῶς τὴν φύσιν μὴ δεομένην διδάσκουσι δεῖσθαι συστολῆς VI. 511. 4.

συστρατεύεσθαι, vna cum aliis expeditionem militarem suscipere VI. 560. 8.

συστρέφεσθαι, contrahi. κύων συστρεφόμενος καὶ συσπειρώμενος διὰ τὸ βιγεῖν VI. 597. 3. αἱ νόσοι, συστρεφόμεναι τοῖς σώμασιν VI. 609. 12. ὕλα καὶ πυκνὰ καὶ συνεστραμμένα φθεγγόμενοι VIII. 32. 4.

συστροφὴ τῆς καταφορᾶς τῷ ὕδατος X. 715. 8. vid. not. 28.

συσφαιρίζειν, pila cum aliquo ludere VI. 351. 9.

συσχηματίζειν, conformare. ἄσκησις οἷον ἐκλεαίνειν καὶ συσχηματίζειν τὰ φαντάσματα καὶ τὰ κινήματα μέχρι τῶν ὕπνων πιέζουσα VI. 310. 4. ἡ κακία συσχηματιζομένη πρὸς ἑτέρους VI. 382. 9. ζηλωτὴς τῆς γυναικὸς συσχηματισθεὶς X. 742. 6. vid. not. 12.

συσχολάζειν, vna cum aliis auditorem

ditorem alicuius esse VIII. 695. vlt.

σύσχολος, condiscipulus VI. 173. 8.

συφορβὸς, subulcus IX. 631. 1.

συώδης, porcis conueniens. σιωπῶντας ἐμπίπλασθαι μετ' ἀλλήλων, κομιδῇ συῶδες, καὶ ἴσως ἀδύνατον VIII. 860. 4.

σφαγιάζεσθαι, victimam mactare VIII. 348. 12.

σφαδάζειν, aegre ferre, indignari. τὰς ἀμφ' αὐτὸν ὁρῶν ἀγανακτοῦντας καὶ σφαδάζοντας VI. 33. pen. 2) ferocire, superbire. σὺ δὲ σφαδάζεις κῶλος ὢς εὐφορβίᾳ. versus Sophoclis VII. 133. 11. 3) inquietum esse, aestuare. ἐξημμένος ὑπὸ τῆ πάθες καὶ σφαδάζων VIII. 73. 6. ὅτε μάλιστα φλέγεται καὶ σφαδάζει πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω VIII. 176. vlt. σπαργῶν περιμανῶς καὶ σφαδάζων πρὸς δόξαν, insano gloriae studio exardescens atque aestuans X. 524. 12.

σφαιρίζειν, pila ludere. τοῖς σφαιρίζουσιν ἅμα τῷ βαλεῖν καὶ τῷ λαβεῖν τὴν σφαῖραν ἡ μάθησις VI. 139. 8. ἐν τῷ σφαιρίζειν τῷ βαλόντι δεῖ συγκινύμενον εὐρύθμως φέρεσθαι τὸν δεχόμενον VI. 166. 5. δεδοικέναι καὶ δυσωπεῖσθαι ναύτας — καταγελῶντας ὑπὸ τῶν σφαιρίζοντος καὶ σκιαμαχοῦντος, ἀλλὰ τῷ λέγοντος VI. 495. vlt. τῶν στρατιωτῶν ἰδών τινας ἐν τοῖς θώραξι καὶ τοῖς κράνεσι σφαιρίζοντας, ἥσθη, scil. Antigonus VI. 691. 13.

σφαιρικὰ σώματα, globi formam habentia corpora IX. 500. 8.

σφαιρικῶς. οὐκ ἔστι κινῆσαι σφαιρικῶς (globi in modum) κύλινδρον VII. 593. antep. et ita ἡ σφαῖρα κινεῖσθαι σφαιρικῶς — ἀναγκάζεται VIII. 718. 6.

σφαίρισμα IX. 338. 1. vid. not. 43. p. 337. et 338.

σφαιροειδὴς, globi formam habens VII. 616. 5. IX. 485. 10. 491. antep. 511. 14. et pen.

σφαιροποιεῖν, globum facere. τίκτουσι τὸν γόνον (scil. οἱ κάνθαροι), ὡς σφαιροποιοῦσιν VII. 399. 6. vid. not. 41. et p. 497. 14. vbi de eadem re agitur, his verbis: — ἀφιένται τὸν γόνον εἰς τὴν σφαιροποιημένην ὕλην.

σφαλερὸς, lubricus, periculosus. πραγμάτων σφαλερῶν καὶ ἀβεβαίων ἀπηλλαγμένος VI. 255. 9.

σφάλλειν, supplantare, decipere. πολλ', ὦ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοὶ VI. 71. 5. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλμασιν ἡμᾶς κρείττονες πεφυκότες. dictum Euripidis VI. 73. 4.

σφάλμα, lapsus, peccatum. ἡ φιλικὸν, ἀλλὰ σοφιστικὸν, ἀλλοτρίοις ἐνευδοκιμεῖν σφάλμασι VI. 261. 11.

σφετερίζεσθαι δημόσια χρήματα, pecunias publicas depeculari IX. 318. 4.

σφηκία, nidus vesparum. οἱ φίλων ζητοῦντες ἐσμὸν ἔλαθον ἐχθρῶν σφηκίαις περιπεσόντες VI. 362. 2.

σφὴν, cuneus, instrumentum tortorum. καυτήρια καὶ σφῆνας ἐπιμηχανᾶσθαι dicuntur tyranni VII. 940. 11.

σφηνοῦσθαι, torqueri. πολλοὶ σφηνούμενοι ὑπὸ δεσποτῶν, ἢ τυράννων, φωνὴν οὐκ ἀφῆκαν VII. 940. pen.

σφήνωσις, obstructio. ἐντὸς διάστασιν καὶ σφήνωσιν τοῦ περὶ τὰ νεῦρα πνεύματος ἔχοντος VI. 484. pen. σφηνώσεως διὰ τὴν πλησμονὴν ὕσης VIII. 594. 3. τῇ σφηνώσει καὶ

καὶ τοῖς ἀνθελεγμοῖς διαταράττεσθαι IX. 550. 5.

σφὴξ, vespa. σμῆνα μελισσάων τάχα τοι καὶ σφῆκες ἔσονται. oraculum Timesiae datum VI. 362. 1.

σφίγγειν, constringere, complecti. οἱ πολλῷ χρόνῳ τὸν λόγον σφίγξαντες VI. 21. 6. ὁ ἄνθρωπος, τῷ ἀνέμῳ βιαζομένῳ τὸ ἱμάτιον ἀφελέσθαι, — μᾶλλον ἔσφιγγε καὶ συνεῖχε τὴν περιβολήν VI. 527. 10. πνεῦμα τὰς αἰσθήσεις ἐπισρέφον καὶ σφίγγον VIII. 644. vlt. ὅταν δείσῃ (scil. polypus), τῷ πνεύματι τρεπόμενος καὶ τρέπων, οἷον ἔσφιγξε τὸ σῶμα καὶ συνήγαγεν IX. 629. 2. ἐπιτακχύνοντες καὶ σφίγγοντες τὴν φράσιν X. 202. antep.

σφιγξ. ὦ μηχάνημα, σφιγγὸς αἰολώτερον VI. 57. 8.

σφοδρὸς, vehemens, acerbus. ἐν τίσι σφοδρὸν εἶναι δεῖ τὸν φίλον; VI. 256. 12.

σφοδρότης, vehementia. διὰ σφοδρότητα καὶ μέγεθος ἐκκρουόμενα τῷ λογισμῷ VI. 227. 7. ἡ διέλεξις ἀγῶνα καὶ σφοδρότητα προστίθησιν, ἅμα τῆς ψυχῆς τῷ σώματι συνεπιτιθεμένης VI. 494. antep.

σφραγισαὶ, genus sacerdotum Aegyptiacorum VII. 433. antep.

σφριγᾶν, turgere, vegetum esse. καρποὶ νέοι ὄντες ἔτι καὶ σφριγῶντες VIII. 929. 7.

σφυγματώδης. τραχεῖα, μεμιγμένη πρὸς πολὺ τὸ ἀλλότριον καὶ σφυγματῶδες, dicitur Ithaca X. 478. 3.

σφυγμὸς, pulsus. ἡδονὴ πολὺν ἔχουσα σφυγμὸν καὶ οἶδρον ἐν ταῖς ἀπολαύσεσι VI. 508. vlt. δεῖ ἕκαστον αὑτῷ σφυγμῶν ἰδιότητος μὴ εἶναι ἄπειρον VI. 517. pen. πυνθανόμενος τῷ ἰατρῷ, — πότερον φύσει πυκνὸν ἔχει τὸν σφυγμὸν, ἢ μανὸν VI. 518. 7. ψευδὴς ἡ ὑπόληψις, ἀλλὰ ἕλκος ὑ ποιεῖ, ὑδὲ σφυγμὸν, ὑδ' ὀδύνην παράττουσαν VI. 628. 5. ἐν ἰατρικῇ σφυγμὸς, ἢ φλύκταινα, μικρὸν, ὑ μικρῷ δὲ σημεῖόν ἐστι VIII. 300. 2. ἡ τῶν πολλῶν καὶ ἀμαθῶν ὑ πάνυ μοχθηρῶν διάθεσις πρὸς τὸν θεὸν ἔχει τῷ σεβομένῳ καὶ τιμῶντι μεμιγμένον τινὰ σφυγμὸν καὶ φόβον X. 531. 7.

σφυρήλατος, malleo compactus, solidus. ἀληθινὴ καὶ ἐμβριθὴς καὶ σφυρήλατος φιλία VI. 239. pen. ταρτάρου πυθμένα πιέζεις ἀφανῆς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις. dictum Pindari VI. 394. 9. λέξις ἐν βραχεῖ σφυρήλατον νῶν περιέχουσα VIII. 33. 10.

σφυρίζειν X. 381. 9. vox suspecta: vid. not. 27.

σχεδύνη IX. 749. vlt. pariter corrupta vox: vid. not. 57.

σχετικὸς, vim conseruandi habens. ὕδατος ἡ ψυχρότης σχετικόν ἐστι φύσει VIII. 892. antep. συπτικὴν καὶ σχετικὴν (adstringentem) εἰς τὰς φαρμακείας δύναμιν παρέχειν τοῖς ἰατροῖς dicuntur multa metalla IX. 757. 10. νόμιμοι καὶ σχετικοὶ τυπώσεις dicuntur μνήμαι a Stoicis X. 464. 4.

σχετλιάζειν ἐπὶ παρανομήματί τινι, conqueri de facinore aliquo, inique illud ferre IX. 406. 14.

σχῆμα, genus saltationis VIII. 976. 5. et 977. 7.

σχηματίζειν. ὁ κόλαξ αὐτὸν ὥσπερ ὕλην τινὰ ῥυθμίζει, καὶ σχηματίζει περιαρμόσαι καὶ περιπλάσαι ζητῶν, οἷς ἂν ἐπιχειρῇ διὰ μιμήσεως VI. 187. 4. τὸ πλῆτον δεδιέναι καὶ φεύγειν ὡς ἄτοπον, εἰ μὴ λόγῳ (vid. not. 66.) τις αὐτὸν, ἀλλὰ σχηματιζόμενος, πιζόμενος, ἢ δι' ἀπειροκαλίαν, ἢ τύφον τινὰ, διωθεῖται VIII. 309. 3. πρῶτος (scil. Isaeus) σχηματίζειν ἤρξατο, καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν τὴν διάνοιαν IX. 341. 3.

σχίζειν, findere. ὁ τῇ κλειδὶ τὰ ξύλα σχίζειν πειρώμενος VI. 156. vlt.

σχῖνος, lentiscus VIII. 631. 4.

σχίσις, fissura. ποταμοὶ πολλὰς σχίσεις καὶ κατατομὰς λαμβάνοντες VI. 350. antep.

σχοινίον, funiculus. λύων τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον καὶ μεριμνῶν VI. 251. pen.

σχοινίων, modus musicus, tibiis accommodatus X. 653. 9. et 655. 10.

σχοινοτρόφος, qui funes torquet VII. 850. pen.

σχολάζειν, otio indulgere. τὰ μικρὰ ῥᾳθυμεῖν καὶ σχολάζειν, καὶ ἀναπαύειν αὐτὸν ἐν ἐκείνοις VI. 514. antep. πῶς ἐσχόλασεν (otium habuit) ἀνὴρ ἀποθανεῖν ἐν τοσούτοις πράγμασι; VI. 517. 4. ψυχὴ σχολάζουσα τὸ λοιπὸν ἀπὸ σώματος, a corpore in posterum liberae VIII. 344. 10. σχολάζειν τινὶ, discipulum, vel auditorem, alicuius esse IX. 339. vlt.

σχολαῖος, lentus, tardus. τῷ σχολαιοτέρῳ τὸν δρόμον εἰς ἀσφαλὲς καθιστάμενος dicitur sol, tempore solstitii aestiui, in tropico cancri constitutus IX. 129. 5.

σχολαίως, tarde. τοῖς πονηροῖς ἐν χρόνῳ καὶ σχολαίως τὴν δίκην ἐπιτίθησιν ὁ θεὸς VIII. 176. 13.

σχολαστὴς βίος, vita otiosa, a negotiis publicis aliena VI. 512. 1.

σχολαστικὸς βίος, idem X. 276. antep. et 277. 1. et 7.

σωλὴν, canalis, tubus. κεραμεοῖ σωλῆνες VIII. 86. 16.

σωμασκεῖν, corpus exercere VII. 276. 5.

σωμασκία, exercitatio corporis athletica VIII. 533. 12.

σωματικαὶ ἡδοναὶ καὶ ἀπολαύσεις VI. 480. 3.

σωμάτιον τῷ μεταλλάξαντος, corpus vita defuncti VI. 452. 11.

σωματοειδὴς, corporis formam et naturam habens VII. 667. 7. VIII. 238. vlt. κινήσεις παράφοροι καὶ ταράττουσαι τὸ σωματοειδὲς X. 246. 3. et 271. 11.

σωματοφύλαξ, corporis custos, satelles VI. 699. 6. VII. 217. 7. 218. 7. et VIII. 812. 2.

σωρεύειν, accumulare. πᾶσαν ἐργασίαν καὶ πρᾶξιν, ὡς ἔτυχε, συμφορῆσαντες εἰς ταὐτὸ καὶ σωρεύοντες VI. 319. 1.

σωτηρίως ἔχειν dicuntur aegroti, quibus spes est conualescendi IX. 635. 14.

σωφρονίζειν, ad sanam mentem reducere, emendare. μαινόμενον θεὸν ἑτέρῳ θεῷ νήφοντι κολαζόμενον σωφρονίζειν VI. 53. 15. ἄσωτόν τινα καὶ ἄτακτον σωφρονίζειν VI. 203. 1. νουθετεῖν καὶ σωφρονίζειν τινὰ VI. 264. 8. πολέμοις ἀσυγειτονικοῖς καὶ στρατείαις ἐνδελεχέσι σωφρονιζόμενοι πόλεις VI. 325. 10. σωφρονιζόμενοι ἵπποι, equi domiti VIII. 542. 6. αἰσχρόν ἐστι, σὲ, τὸν ὀφείλοντα τοὺς νέους ἡμᾶς σωφρονίζειν, ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ὑπηρετῶν ἐκβάλλεσθαι. dictum Catonis ad Catulum censorem IX. 224. 14.

σωφρονισμὸς, castigatio, emendatio. πειρατέον εἰς τὸν τῶν τέκνων σωφρονισμὸν πάνθ', ὅσα προσῆκεν, ἐπιτηδεύειν VI. 47. 14. ἐπὶ σωφρονισμῷ διαλέγεσθαι VIII. 591. pen.

pen. κύνας ἁμαρτάνοντας καὶ ἵππους κολάζουσιν, ὐ διακενῆς, ἀλλ' ἐπὶ σωφρονισμῷ X. 10. 9.

σωφρόνως VI. 310. 1.

σώφρων, nomen lapidis X. 745. 9.

T.

τάγηνον, sartago. οἱ περὶ τάγηνον καὶ μετ' ἄριστον φίλοι. dictio Eupolidis VI. 198. 6.

ταγὸς, dux, princeps VIII. 307. vlt.

τακερὸς, liquefactus, mollis, tener. τῷ ῥηγίῳ τῷ δήγματι τὴν σάρκα τακερὰν ποιοῦντος VIII. 544. 1.

τακτικὸς καὶ ἁρμονικὸς ἀνὴρ VIII. 444. 7. et in plur. τακτικοὶ καὶ ἁρμονικοὶ verſ. 9. vid. etiam p. 579. pen.

τακτὸς, conſtitutus, definitus. ὐθένα καιρὸν τακτὸν ἔχουσα fortuna dicitur VI. 396. 12.

ταλαιεργὸς, laborioſus. ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο, καὶ ἡμιόνων ταλαιεργῶν VI. 600. 1. et VIII. 90. antep.

ταλαντεύεσθαι, vergere. τὰ σώματα — πίπτει καὶ ταλαντεύεται πρὸς τἐναντίον VIII. 718. antep.

ταμεῖον τῆς παιδείας: ſic vocatur memoria VI. 31. 10.

ταμιεῖον εὐπαιδειῶν VIII. 675. 9.

ταμιεύειν. ὕτω ταμιεύεσθαι (inſtitui, digeri) προσῆκε τὸν τῦ σώματος πόνον, ὡς μὴ καταξήρυς γινομένης, πρὸς τὴν τῆς παιδείας ἐπιμέλειαν ἀπαγορεύειν VI. 27. 1. ταμιεύεται αὐτῷ τῆς θερμότητος VI. 498. 11. vid. not. 99. ὥστε φείδεσθαι καὶ παρέχειν ἑκάτῳ τεταμιευμένον, ſcil. τὸ νέκταρ VI. 596. 5. 2) ταμιεύειν, quaeſtorem eſſe IX. 224. 13.

ταμίης πολέμοιο vocatur Iupiter VI. 59. 10.

τάμνειν, verb. poët. pro τέμνειν. μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ αὖον ἀπὸ χλωρῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ. locus Heſiodi VII. 390. 14.

ταναῶπις Ἠλιόπη, procul cernens VII. 854. 1.

τανυλεγὴς θάνατος VI. 58. vlt. ex Homero.

τανύσσειν, expandere. ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσει. verſus Homeri IX. 541. antep.

ταπεινότης. ἄνθρωπος εἶ, ὃ μεταβολὴν βάττον πρὸς ὕψος, καὶ πάλιν ταπεινότητα, ζῶον ὐθὲν λαμβάνει. dictum Menandri VI. 392. 8.

ταπεινῦν. τὰ κνίζοντα καὶ ταπεινῦντα πολλὺς τῶν ἀρχομένων φιλοσοφεῖν VI. 292. 7.

ταπεινόφρων, animo deiectus. μικρὸς ἡ τύχη καὶ περιδεεῖς ποιεῖ καὶ ταπεινόφρονας VII. 329. 2. vid. etiam pag. 859. 7. vbi contraria eſt ſententia.

ταπείνωμα. ἀσέρες ὑψώματα καὶ ταπεινώματα λαμβάνοντες VI. 564. 12.

ταπείνωσις. τὴν σμικρολογίαν τῆς λέξεως καὶ ταπείνωσιν παραινῶ διευλαβεῖσθαι καὶ φεύγειν VI. 21. pen. σὺ δέδιας, μὴ — περὶ σὲ διὰ τὸν τόπον ἀμαύρωσις, ἢ ταπείνωσις, γένηται; VI. 564. antep.

τάπης, tapes X. 115. 3.

ταρακτικὸς, vim perturbandi habens. ἡδονὴ ἐκστατικὴ καὶ ταρακτικὴ καὶ ἀλλότριοι τῆς φύσεως VI. 476. 14. ταρακτικὴ καὶ φθαρτικὴ φαρμακείου VI. 510. 14.

τάραξις, conturbatio IX. 83. 7.

ταράσσειν. ὄμμα ταρασσόμενον καὶ φλεγμαῖνον VI. 254. 1. κύλικα φαρμάκυ ταράττεις; i. e. miſces, infundis VII. 942. vlt.

τάρβος, terror, metus VIII. 645. vlt.

ταριχεύειν. χρώμενοι ταῖς παλαιαῖς ἡδοναῖς ἀπορίᾳ προσφάτων, ὥσπερ τεταριχευμέναις καὶ νεκραῖς X. 505. 7.

ταριχευτὸς, ſale conditus. ταριχευτὰ κρέατα VIII. 732. 8. τοῖς ταριχευτοῖς καὶ ὑφαλμυρίζουσι τρέφειν τινὰ IX. 614. 7.

ταριχοπώλης, ſalſamentarius VIII. 499. 9.

τάριχος, caro ſale condita. ἐνὶ δακτύλῳ τὸ τάριχον (ſic: vid. not. 16.) ἅψασθαι VII. 730. 5. τάριχος ἂν ἅλμῃ βρέχηται, γλυκύτερον γίνεσθαι VIII. 479. 1.

ταρταρίζειν, frigore contremiſcere IX. 737. 9.

τάρταρος. ταρτάρυ πύθμενα πιέζεις ἀφανῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις. dictum Pindari VI. 394. 9. τάρταρος quid ſit VI. 460. 2. vid. etiam pag. 461. pen. et Tom. VIII. 341. 3.

τάσσειν. ὑγιαίνων καὶ τεταγμένος βίος VI. 15. 3.

ταῦρος, taurus, ſignum coeleſte huius nominis IX. 486. 10.

ταυροφάγος VII. 373. pen.

ταυτότης, eſt vox philoſophica X. 206. 13. 273. 10. et 274. 4.

ταχυναυτεῖν, velociter nauigare. ἐν ῥοθίῳ ταχυναυτῦσα τριήρης VIII. 550. 3.

τέγγειν, intingere, humectare. τέγγε πλεύμονας οἴνῳ VIII. 787. vlt. vid. etiam pag. 788. 5. καὶ βαθὺν ἀκρήτῳ πνεύμονα τεγγόμενος. dictum Eratoſthenis VIII. 793. 1. ἡσυχὴ τὴν ἀρτηρίαν διαίνειν καὶ τέγγειν VIII. 795. 7.

τεθαρρηκότως, confidenter VI. 404. 8.

τεθορυβημένως, trepide. τῶν ἀτάκτως καὶ τεθορυβημένως ἐπιχειρούντων, accurrentibus VIII. 362. pen.

τέθριππος, quadrigae. τεθρίππων νενίκηκεν ὀλύμπια VI. 398. 8. vid. not. 51.

τεθρυμμένως, molliter, delicate. ἀσελγῶς καὶ τεθρυμμένως ζῶντες IX. 195. antep.

τείνειν, intendere. τὸ προσέχειν καὶ τετάσθαι τὴν ἄσκησιν VI. 297. 6.

τείρειν, terere, affligere. ἡ δ' ἀλύυσ' ἀπερήσατο, τείρετο δ' αἰνῶς VI. 79. antep. ἕτειρε γαστέρα λιμὸς VIII. 913. 14.

τειχίζειν, muro circumdare. ὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, ὐδὲ πλίνθοις, ἐγώ. dictum Demoſthenis VIII. 147. 16.

τειχισμὸς, munitio VIII. 147. antep.

τειχοφύλακες πολέμιοι, hoſtes moenia inſidentes VIII. 773. 2.

τέκμαρ, finis. νύμφαι ἴσον δένδρυ τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι IX. 36. 8.

τεκνοκτονία, caedes liberorum VI. 62. antep. τεκνοκτονίᾳ περιπεσεῖν ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν ἐχθρὸν ὀργῆς X. 156. 6.

τεκνοποιΐα de hirundinibus dicta, pullorum excluſio X. 28. 13.

τεκνοτροφεῖν, liberos alere VII. 919. 10.

τέκνωσις παίδων, procreatio liberorum VI. 544. 10.

τέκος, filius. εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος VI. 433. 1.

τεκταίνεσθαι, fabricari. ἡ κακία τῶν κολασηρίων ἐφ' ἑαυτὴν ἕκαστον ἐξ αὐτῆς τεκταίνεται VIII. 192. 7.

τεκτονικὸς,

τεκτονικός, i. e. τέκτων, artem fabrilem exercens IX. 116. 11.
τελεαρχία, fuit munus publicum Thebis, et in quo conſtiterit IX. 232. 14.
τελέαρχος, Telearchiae munus gerens, ibid. verſ. 11.
τελέθειν, verb. poët. eſſe. ἄλλοτε μέντοι ζαφλεγέες τελέθυσιν ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες. ex Homero VI. 397. pen. νὺξ δ' ἤδη τελέθει. ex eodem VI. 626. 14.
τελείειν, verb. poët. perficere. Διὸς δ' ἐτελείετο βυλὴ VI. 83. 2. et X. 340. 14.
τελεῖν. τυμπανίζοντος καὶ τελοῦντος VI. 220. pen. vbi ſuſpectum eſt hoc verbum: vid. not. 37. εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστὶ VI. 230. 4. οἱ τελούμενοι, qui ſacris initiantur VI. 304. 1. ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέουσι. verſus Homeri VI. 397. 2. Φρύνη τελέσαντες ἀργύριον, ἢ Λαΐδι VI. 475. 8. πολὺ τῷ σώματι τελεῖν ἐνοίκιον τὴν ψυχήν Theophraſtus dixit VI. 514. 8.
τέλειον μέτρον X. 809. 5. quid ſit, verſ. 18.
τελειοῦν τὸ ζῆν, vitae finem facere, mori VI. 423. antep. φυγὴ μία καὶ καθαρμὸς εἰς δικαιοσύνην τελειοῖ αὐτάρκη καὶ ἀπροσδεῆ γενέσθαι VI. 606. 5. ſed vid. not. 42.
τελείωσις τῶ ἐπιθυμοῦντος VI. 383. 2.
τελεογονεῖσθαι, perfecte et integre naſci X. 225. 7.
τελεσιυργεῖσθαι, perfici IX. 592. 5. vbi pariter de infantibus dicitur.
τελεσιυργὸς. καταμάθοις ἄν, ὡς ἀνύσιμον πρᾶγμα καὶ τελεσιυργὸν ἐπιμέλεια καὶ πόνος ἐστὶν VI. 5. 12. πολὺ καὶ τελεσιυργὸν ἔθος τῶ λόγω προσλαμβάνοντος VI. 284. 3. ὃκ ἔστιν ἡ τύχη κακοδαιμονίας τελεσιυργὸς, ἂν μὴ κακίαν ἔχῃ συνεργοῦσαν VII. 945. 7. vid. etiam Tom. X. 363. 9.
τελεσήριον, locus, vbi ſacris quis initiatur VIII. 457. 5.
τελεσφόρος, fructus ferens, fertilis. δένδρα ἔγκαρπα καὶ τελεσφόρα VI. 6. 13.
τελευτᾶν. ἀπολαύειν τῶ παρανομεῖν εἰδώλοις καὶ φάσμασιν, εἰς ὑδεμίαν ἡδονὴν, ὐδὲ τελείωσιν τῶ ἐπιθυμοῦντος, τελευτῶσιν VI. 383. 3.
τελευτὴ, finis. ἔργω δὲ παντὸς ἥν τις ἄρχηται καλῶς, καὶ τὰς τελευτὰς εἰκὸς ἔσθ' ὕτως ἔχειν. dictum Sophoclis VI. 55. 2.
τέλος. ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν, οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη (ſacra) μόλωσ' ἐς ἅδυ VI. 76. antep. τῶ λιμῶ τέλος, ſummus gradus famis VIII. 136. 11. τὰ τέλη τῶν Σπαρτιατῶν, magiſtratus Spartanorum IX. 437. 15.
τελωνεῖν, vectigalia redimere IX. 296. antep. et vlt.
τεμαχίζειν, in fruſta quaſi ſecare, diuidere. ὐ τεμαχίζομεν τὴν πραγματείαν IX. 331. 3.
τέναγος, ſtagnum. ἀραιὰ καὶ βραχέα τενάγη VIII. 333. vlt.
τενθρηνώδης. φαίνεται ὁ σίδηρος ἔχων τι σαθρὸν, καὶ πολύκενον καὶ τενθρηνώδες VIII. 879. 8.
τεράμονες καρποὶ VIII. 802. pen.
τεράσιος, prodigioſus. εἴδωλα φρικώδη καὶ τεράσια φαρμακῶν VI. 631. vlt. φοβερὸν πρᾶγμα καὶ τερασιον VIII. 20. 4. τὰ παντάπασιν ἔκφυλα καὶ τεράσια τῶν ζώων γενέσθαι λέγυσιν ἐν τῇ γιγαντομαχίᾳ VIII. 918. 12.
τερατοσκό-

τερατοσκόπος, qui prodigia interpretatur, aruſpex X. 118. 11.
τερατυργίαι αἱ περὶ τὰς νεκυίας VI. 59. 15.
τερατώδης, prodigioſus. τερατώδεις ὄψεις X. 783. 2.
τερετίζειν. ὐκ ἂν — ἐτερέτιζες καὶ προσωρχῦ τοῖς λόγοις VI. 168. 1.
τερέτισμα VIII. 823. 6.
τέρετρον, terebra X. 149. 4.
τερεττίζειν X. 282. 3. ſed vid. not. 29.
τερηδὼν, genus vermium ligna corrodentium VIII. 521. pen.
τερθρεία, nimis curioſa et arguta verborum ſubtilitas VI. 154. 2.
τερθρεύεσθαι, argutari VI. 155. antep.
τέρπεσθαι, delectari. μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες VI. 201. 3. et ὐδέ κεν ἄλλο ἄμμε διέκρινε φιλέοντέ τε τερπομέιω τε verſ. 5.
τερπικέραυνος, epitheton Iouis VI. 399. vlt. et VII. 351. 4.
τερπνὸς, iucundus, delectabilis. εὐδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρπυσαν χαλεπῶν τε κρίσιν. locus Pindari VI. 458. antep.
τερπωλὴ, delectatio, voluptas. τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων VI. 118. 2. et 3.
τέρσειν, arefacere. τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα. ex Homero VIII. 470. 14.
τέρψις, delectatio. δείκνυσι τὸν λόγον — αὐτὸν ἐξ ἑαυτῦ τὰς τέρψιας ἐθιζόμενον λαμβάνειν. dictio Democriti VI. 302. 4.
τεταγμένως, ordinate, definite VIII. 263. 14. τεταγμένως χρῆσθαι λόγῳ καὶ ὠφελίμως VIII. 860. 5.
τεταραγμένως, conturbate, confuſe VIII. 339. 6.
τεταρταίζειν, febri quartana laborare X. 789. 4.
τετρακόρωνος, qui aeuum cornicis quater impler: de ceruo dicitur VII. 635. 6.
τετρακτὺς, numerus quaternarius VII. 501. 6. IX. 476. 12. X. 223. 1. et 228. 2. et 15.
τετραμερὴς, in quatuor partes diuiſus: de anno dicitur VII. 226. 4.
τετραοίδιος, modus muſicus citharoedicus X. 653. antep.
τετραποδιστὶ ὀδεύειν, quadrupedem, i. e. manibus pedibusque (de homine enim dicitur) incedere VI. 897. vlt.
τετραπρόσωπος βωμὸς VII. 226. 3.
τέτραρχος IX. 77. 8.
τετράχορδος, quatuor chordis conſtans X. 237. 5.
τετραχῶς, quadrifariam, quatuor modis VI. 390. 13.
τευθὶς, nomen piſcis, qui *gladiolus* Latine dicitur VI. 704. 12. et IX. 626. 3. et 11.
τεύχειν, ſtruere, parare. ὃς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἓῇ κακὸν ἥπατι τεύχει VIII. 191. vlt.
τεχνολογία, artificium ſermonis VIII. 43. 10.
τήκειν, liquefacere. σῶμα ἐν ἡδοναῖς τηκόμενον ἀμέτρως καὶ θλιβόμενον VI. 515. 11.
τηκτὸς, liquabilis. τί θαυμαστὸν, — εἰ τὸ τηκτὸν τέτηκται VI. 404. antep.
τηλαυγὴς, late ſplendens. ἀρχομένυ ἔργυ πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. dictum Pindari IX. 208. 12. ὡς ἄρα εἰπόντα μιν τηλαυγὲς ἀμβρόσιον ἐλασίππυ πρὸς τόπον

τόπον ἀπέλιπεν ἀμέρας X. 547. 9.

τηλεθᾶν, virere. ἄλλα δέ θ' ὕλη τηλεθόωσα φύει. ex Homero VI. 397. 10. ἐλαῖαι τηλεθόωσαι. itidem ex Homero VIII. 721. 1.

τηλεφανὲς πῦρ, ignis late conſpicuus VI. 458. 2.

τηλύγετος, ſero natus. Ὅμηρος ἀγαπητὸν υἱὸν ὀνομάζει μόνον τηλύγετον VI. 351. 4. vid. etiam verſ. 6. et p. 446. 6.

τημελεῖν τινα φιλοτόργως, curare aliquem, comiter et humaniter tractare VI. 563. 5.

τῆμος, aduerb. poët. tum VI. 87. 1.

τήρησις, conſeruatio. τηρήσεις καρπῶν ἐπίπονοι VI. 519. pen.

τίειν, honorare. φοιτᾷ δ' ὅτε θεοῖσι τετιμένος, ὅτε βροτοῖσιν. verſus Homeri VI. 400. 4. 2) in med. τίεσθαι, punire. ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἰ μοι δύναμίς γε παρείη VI. 652. 3.

τιθασὸς, cicur, manſuetus VI. 189. 7.

τιθασσεύειν, cicurare. ἡδονὴν τινα τιθασσεύων ἔρωτος VI. 226. 11. vid. not. 69. ὁ δύνατοι πᾶν τιθασσεῦσαι θηρίον ὁ κυνηγὸς VI. 322. 12.

τιθάσσευσις, cicuratio, manſuefactio VII. 737. 11.

τιθέναι. τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν VI. 86. vlt. ὅτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι, ὅτε κάκιον θήσω τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων VI. 118. 2. ὁρᾷν, ὅπως — εὐκλεᾶ θήσει τὴν ἀκαδημίαν VI. 257. pen. ἄῤῥητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκε. verſus Homeri VI. 446. 3. ἐν ἀλλοτρίῳ χορῷ πόδα τιθεὶς VIII. 678. 11. 2) med. τίθεσθαι. παρὰ αὐτῇ (ſcil. τῇ φιλίᾳ) χάριτές τε καὶ ἵμερος οἰκί' ἔθεντο VI. 181. 7. vid. etiam hui. pag. verſ. 1. δειλίας καὶ μαλακίας ἀπωτάτω τίθεσθαι τὸν τρόπον VI. 243. 15. πρὸς τάθμὴ πέτρου τίθεσθαι, μή τι πρὸς πέτρῳ τάθμην VI. 281. 1. conf. etiam verſ. 2. ἴσην ἀδικίαν τὴν Ἀριστείδου τῇ Φαλαρίδος τιθέμενοι, καὶ δειλίαν τὴν Βρασίδου τῇ Δόλωνος ibid. verſ. 13. ψῆφον ἐν πολλοῖς θέμενος ἀδίκοις δικαίαν VI. 301. 9. ὃ τὸ ζῆν θέμενοι καλὸν, ὃ δὲ τὸ θνήσκειν VI. 419. 9. τὰ περὶ αὐτὸν ἐν τοῖς πλησίον εὖ τίθεσθαι VI. 491. pen. ἔν τινα σπουδῇ τίθεσθαί τι VI. 584. 1. τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν ἐκποδὼν θέμενος VIII. 178. 1. τὴν πόλιν πρὸς ἡμῶν τίθεμαι (ad nos pertinere puto), τὴν δὲ Καδμείαν — πρὸς ἐκείνων VIII. 320. 10. τἀγαθὸν ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀπραγμοσύνῃ τιθέμενος IX. 112. 4. αὐτὸν τῶν δεινῶν ἔξω τιθέμενος IX. 248. 5. τὸ τίμιον ἐν τῷ σπανίῳ τιθέμενος IX. 286. 2. τίθεσθαί τινι εἰρήνην πρός τινα, pacem inter duos belligerantes conciliare IX. 316. 4.

τιθηνεῖσθαι, nutrire, educare. ἡ Ἰνὼ καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀδελφῆς ἐτιθηνήσατο VII. 84. 11. αἱ τὰς Ἀδώνιδος κήπους ἐπ' ὀστράκοις τισὶ τιθηνούμεναι καὶ θεραπεύουσαι γυναῖκες VIII. 218. pen. ἡ τραγικὴ τροφὸς ἐκείνη τὰ τῆς Νιόβης τέκνα τιθηνεῖται VIII. 759. pen.

τιθήνη, nutrix. χαλκοδρυτὴ τῇ θεῷ τιθήνη VIII. 672. 6.

τίλμα, quisquiliae: quid ita dicatur VIII. 880. 9.

τίλλειν, vellere. πολιὰς δ' ἀφ' ἑνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ, τίλλων ἐκ κεφαλῆς. locus Homeri VI. 434. 5. de ſtringendis arborum foliis, quamuis metaphorice, dicitur VIII. 142. 10.

τίλμα, vellus. σκύλακες τὰ τίλματα τίλλοντες VI. 175. 6.

τιμᾶσθαι, redimere. μίαν ἡδονὴν θανάτῳ τιμώμενοι VI. 15. 14.

τιμήεις, pretioſus. κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων χρυσῷ τιμήεντος ἐν αἰθέρι IX. 461. 3.

τιμητικὸς, ad honorandum et venerandum paratus. τιμητικὸς τῶν καθηγησαμένων VI. 456. 5. 2) τιμητικὴ ἀρχὴ, munus cenſoris apud Romanos VIII. 115. 12. et IX. 229. 9.

τιμωρητικὸς ἐπὶ τοῖς τυχοῦσι, qui facile punit vel ob res leuiſſimas VI. 648. vlt. τιμωρητικοὺς deos eſſe ſuperſtitioſi opinantur VI. 651. 7.

τιμωρὸς, vltrix et vindex malorum, vocatur Adraſtea VIII. 234. 6.

τίσις, punitio. δίκης τε καὶ τίσεως δεσμωτήριον: ſic vocatur tartarus VI. 460. 2.

τιτανικὸς τόπος X. 60. 10.

τιτρᾶν, vel ἀνοι, perforare. τὰς ἀρετὰς ὁμοῦ πάσας τετρημένῃ χαλκοῦ πριάμενοι X. 559. 2.

τίφη, genus plantae iuxta paludes creſcentis IX. 612. 3.

τλάθυμος, laborum patiens. κάπρῳ βυλεύοντι φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν VII. 772. vlt. et 847. 2.

τλάναι, perferre, tolerare. ὁ πολλὰ δὴ τλὰς Ἡρακλῆς λέγει τάδε; verſus Euripidis ex Hercule Furente VI. 267. 6.

τλήμων, miſer, aerumnoſus VI. 172. 2.

τμῆμα, fragmentum, portio. τμῆμα τῆς τοῦ παντὸς, ſcil. ψυχῆς, vocatur anima humana VII. 738. 2.

τμητικὸς, aptus ad ſecandum, vim ſecandi habens. θερμὸν πνεῦμα καὶ δριμὺ καὶ τμητικὸν ἀφίησιν ἡ συκῆ VII. 784. 6. αἱ ἀκόναι αὐτοὺς μὲν τεμεῖν οὐ δύνανται, τὸν δὲ σίδηρον τμητικὸν ποιοῦσιν IX. 335. antep. τὸ στοιχεῖον τῆς γῆς ὑ τμητικὸν IX. 757. 11.

τμητὸς, qui ſecari poteſt. τί θαυμαστὸν, εἰ τὸ τμητὸν τέτμηται VI. 404. antep. παθητὰ σώματα καὶ τμητὰ εἰς ἄπειρον Thales et Pythagoras ſtatuerunt IX. 501. antep.

τοιχᾶσθαι, verbum in ludibrium et irriſionem vſurpatum X. 607. antep. et 609. 14.

τοιχωρυχεῖν, parietes perfodere X. 202. 15. et 436. vlt.

τοκιστὴς, foenerator X. 302. 13.

τοκογλυφεῖν, rem foeneratiam exercere VI. 123. 13.

τοκογλύφος, foenerator VI. 65. 4.

τομεὺς αὐχένος, qui ceruicem amputat: ita vocatur ſecuris IX. 242. 3.

τομὴ, ſectio. προβάλλειν περὶ τῆς τῶν ἀρίστων τομῆς VI. 155. vlt. vid. not. 79.

τομὸς, vim ſecandi habens. τὸ ἀποβρέον πνεῦμα τῆς χιόνος — ἔχει τι τομὸν καὶ διαιρετικὸν VIII. 776. 4.

τονιαῖος, ad tonum pertinens. τὸ τονιαῖον X. 227. 13. διάστημα τονιαῖον X. 235. 5. et 238. 14.

τόνος, intentio, vehementia, de increpationibus ſeu obiurgationibus iuſto acerbioribus dictum VI. 171. 2. ἄμαχος ὁ τόνος τῆς

τῆς παῤῥησίας ὅτός ἐστι VI. 246. pen.

τονᾶν, intendere. τονᾶν τὰ σώματα πρὸς τῶν αἰσθήσεων ἀρχὰς dicitur merum VIII. 566. 3. τὴν ἀπλησίαν τονώσαντες X. 153. 8.

τοξεύειν, ſagittis perimere VI. 650. 9. ſed vid. not. 70.

τοξευτὴς, ſagittarius, nempe ſignum coeleſte huius nominis IX. 486. 8.

τόξον μερίμνης VI. 119. 14. et 15.

τοξοφόροι, qui arcus et ſagittas ferunt IX. 456. 5.

τοπάζειν, coniicere VI. 711. 15.

τοποθεσία, ſitus loci X. 766. 1.

τοποκλισία, ordinatio locorum in conuiuiis VI. 565. 7. ſed vid. not. 44.

τοπομαχεῖν, de loco contendere VII. 902. 6.

τορεία, caelatura. σκεύη κεράμεα πιθανῶς καὶ περιττῶς εἰργασμένα γλυφαῖς τισι καὶ τορείαις VI. 666. 4. εἶχέ τι καὶ ἡ πόρπη χρυσὸς ὅσα παίγνιον, τορείας διηκριβωμένον X. 114. pen. vid. not. 56.

τόρευμα, *idem* VI. 153. 7.

τορευτὴς, tornator, caelator VIII. 90. pen.

τορευτὸς, tornatus. χρυσᾶ ποτήρια καὶ τορευτὰ τοῖς νέοις προπίνων VIII. 151. 11.

τράγημα, bellaria. ὥστινι τὸ πέμμα καὶ τὸ τράγημα δεῖπνόν ἐστι καὶ σιτίον, ἧττον βλάπτεται VI. 474. 4. ἕκαστος κύψας εἰς αὐτὸν, τῶν τραγημάτων ἔφλα VI. 504. 5. ὁ σύνδειπνος ἐκ ὄψου καὶ οἴνου καὶ τραγημάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ λόγων, κοινωνὸς ἥκει VIII. 621. 2. vid. etiam p. 736. 6.

τραγικὸς. ἵνα σοι καὶ τραγικώτερον λαλῶ. ex Menandro VI. 392. 4.

τραγικῶς VIII. 248. 5.

τράγος, de Satyro dictum. τράγος γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε VI. 323. 1.

τραγῳδεῖσθαι, in tragoedia produci et proponi. τραγῳδούμενα πάθη καὶ πράγματα VIII. 133. 7. τὸ σαθρὸν καὶ τὸ κενὸν καὶ τετραγῳδημένον ἀποκαλύπτειν VIII. 370. 5. ὁ τὰ τραγῳδούμενα συγγράψας IX. 330. 7.

τραγῳδοποιὸς, tragoediarum ſcriptor VI. 798. 9. VII. 238. 2. IX. 490. 5. et X. 666. 11.

τρανὸς, conſpicuus, manifeſtus. οἱ ζωγράφοι τὰ λαμπρὰ τῇ σκιᾷ τρανώτερα ποιοῦσιν IX. 427. pen.

τρανότης, perſpicuitas, claritas. πρὸς τῷ μεγέθει τὴν τρανότητα καθαρῶς συνδιαφυλάττειν VIII. 875. 3.

τραπεζεὺς, menſarum affecta, paraſitus VI. 183. 8.

τραπεζίτης, menſarius VI. 441. 4. et 12. et IX. 291. 12.

τραπεζοειδὴς, menſae formam habens IX. 546. 9.

τραπεζοκόμος, menſae inſtructor, qui dapes menſae imponit VIII. 433. 9. et 550. 8.

τραυλισμὸς, balbuties VI. 195. 6.

τραυλότης, *idem* VI. 92. 14.

τραυματίας, vulneratus VI. 708. vlt.

τραχηλίζειν, ceruicem inflectere. ὁρᾶτε τὸν ἀθλητὴν ὑπὸ παιδισκαρίου τραχηλιζόμενον. dictum Diogenis VIII. 69. 4. vid. etiam verſ. 5.

τραχηλισμὸς, luctа VIII. 88. 12.

τραχηλοκο-

τραχηλοκοπεῖν, ceruicem amputare VII. 227. pen. 228. 5. et 14. et 229. 1.

τραχὺς τίχος X. 809. pen. qui ſit p. 810. 16.

τρέμειν, tremere. ᾄδην δ' ἔχων βοηθὸν, ὃ τρέμω σκιὰς VI. 404. 10.

τρέπεσθαι πρὸς ὀδυρμὺς καὶ θρήνους VI. 432. 8.

τρέφειν. ἔστι (ſcil. ζῶα) ἃ καὶ λίθοις καὶ ὀστράκοις τρέφεται VI. 323. pen.

τρεχέδειπνος, qui celeriter ad coenam currit VIII. 896. 1. ſed verſ. 2. idem vocabulum explicatur: qui ſero ad coenam venit, ideoque neceſſe habet, vt veloci pede accurrat.

τρέχειν. τύνη βραδὺς καὶ τρέχεις τὸν ἡμίονον VI. 569. 9.

τρῆμα, foramen. ὥσπερ ἀγγείοις καὶ τρήμασιν VIII. 750. 9. εἶναι τινὰ ἐώραν διά τινος τομῆς τρήματος περιφέρουσαν παλίῤῥοιαν IX. 553. pen.

τρηχὺς, pro τραχὺς. ὡς ἂν ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχείαν ὄνωνιν φύοντα μαλακῶν ἄνθεα λευκοΐων VI. 162. 1. VII. 892. 7. et VIII. 458. 10.

τριαινοειδὴς, tridentis formam habens IX. 479. 10.

τριακοντάκλινοι οἶκοι, triginta triclinia continentes aedes VIII. 703. 4.

τρίβάρβαρος, admodum barbarus VI. 47. pen.

τρίβος, via, ſemita VI. 615. 11.

τρίβων, veſtis detrita. ὥσπερ ἐν τρίβωνι Λυσιακῷ λόγῳ λεπτῷ καὶ ψιλῷ καθήμενος VI. 153. pen. ἔῤῥιπται ὁ τρίβων VI. 191. 11. παυόμενοι τῶν διὰ πώγωνα καὶ τρίβωνα φρονεῖν μέγα VI. 303. 1. ἀρώματα τρίβωνας εὐώδεις καὶ ῥάκια ποιεῖ VI. 380. 5.

τριβωνοφορεῖν, pallium vile ac detritum, quale philoſophi auſteriores, geſtare VI. 192. 10.

τριβωνοφορία, geſtatio eiusmodi pallii VI. 191. 7. ὅτε φιλοσόφῳ πωγωνοτροφίᾳ καὶ τριβωνοφορίᾳ ποιοῦσιν VII. 389. 8.

τρίγλα, mullus, nomen piſcis VIII. 664. 12. 912. 5. et X. 69. 10.

τριγλοβόλος, qui mullum caedit X. 26. 14.

τριγωνίζεσθαι. πεντάκις τριγωνισθέντα VII. 638. pen.

τριγωνοειδὲς σχῆμα, triangularis figura VII. 663. 8. et τριγωνοειδεῖς σχηματισμοὶ IX. 734. 16.

τρίδυμοι, tergemini VII. 231. 4. et 17.

τριετηρικὴ παντέλεια, cultus numinis ſolennis tertio quoque anno peragi ſolitus VIII. 669. 7.

τρίζειν, ſtridere. ψυχαὶ ἐχόμεναι (ſcil. ἀλλήλων, quod ſubaudiendum eſt) καὶ τετριγυῖαι ὑπὸ μνήμης καὶ ὀργῆς VIII. 245. 1.

τριημιτόνιον, eſt interuallum muſicum VII. 530. 14.

τριηραρχεῖν, praefectum triremium eſſe IX. 310. 1. et 329. vlt.

τριήρας IX. 333. 4. eſt vox corrupta: vid. not. 22.

τριμελὴς, modus muſicus X. 653. 10.

τριμερὴς, pariter modus muſicus, et, vt videtur, idem cum praecedente X. 658. antep. et 659. 1.

τρίμηνος πυρὸς IX. 625. 1.

τριμμοὶ πριόνων, ſtrepitus ſerrarum VIII. 598. 6.
τριοδῖτις, triuia: ſic vocatur Luna IX. 700. 4.
τρίοδος, triuium VI. 461. 14.
τριόφθαλμος, tres oculos habens VI. 65. antep.
τρίπαιδες τιμαὶ, honores, quos Romae trium liberorum parentes adipiſcebantur VII. 921. 6.
τριπέμπελος, admodum ſatuus X. 418. antep.
τρισάθλιος, admodum miſer VI. 381. 4. et VII. 842. antep.
τρισέληνος, tres lunas magnitudine aequans IX. 651. vlt.
τρισμάκαρες, admodum beati IX. 478. 2.
τρισόλβιοι, idem VI. 76. 12.
τρίστιχος, tribus ordinibus conſtans. τρίστιχοι κριθαὶ IX. 589. 10.
τρισώματος, tribus corporibus conſtans VII. 870. 5.
τριταγωνίζειν, tertias partes in dramatibus agere IX. 341. 14.
τριταῖος ἤδη περὶ τὰς ταφὰς αὐτὰς ἀνήνεγκε, tertio demum die, cum iam ſepelire eum inſtituerent, ex animi deliquio ad ſe rediit, denuo quaſi reuixit VIII. 230. 6.
τριτημόριον, tertia pars X. 229. 8.
τριτογένεια Ἀθηνᾶ: quid Pythagorei ſub ea repraeſentarint VII. 500. vlt.
τριχοβρῶτες, pediculi: ex Ariſtophane IX. 388. 9.
τριχοβρόειν, crinium iacturam facere VIII. 545. 9.
τρίψις, fricatio. τὰς ἀθλητὰς κελεύοντες (ſcil. οἱ ἀλείπται) ἀντερείδειν ταῖς τρίψεσι VI. 493. pen. λιπαρᾷ καὶ ἀλεεινῇ τρίψει χρησίον πρὸ τῆ περιπάτη VI. 495. 3. vid. etiam verſ. 7.
τρόμος, tremor. Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ἐπήλυθε γυῖα ἕκαστον. verſus Homeri VI. 106. 9.
τρομώδης, tremulus. πλαδαρὰν καὶ τρομώδη καὶ σαθρὰν τὴν σάρκα ποιήσας VIII. 749. vlt. ὑπὸ τῆ ἡλίη κινεῖσθαι τὸν ἀέρα κίνησιν τρομώδη καὶ παλμὼς ἔχουσαν Anaxagoras dixit VIII. 880. 7.
τρόπαιοι, idem quod ἀποτρόπαιοι, dii, malorum auerruncatores VI. 567. 4. (vbi vid. not. 51.) et VII. 233. 14. quo loco poſteriore θεοὶ additur.
τροπαιέχος Ζεὺς VII. 219. 8. et 220. 4.
τρόπις, carina VIII. 541. 4. et IX. 594. 13. quo poſteriore loco νεὼς additur.
τρόπος, modus, mores. τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τῆ λέγοντος, ἡ λόγος VI. 120. antep. vid. etiam verſ. pen.
τρόφιμος, alumnus. παιδία τὰ μέλλοντα τοῖς τροφίμοις ὑπηρετεῖν VI. 10. vlt. ποιητικῆ πολὺ τὸ ἡδὺ καὶ τρόφιμον νέοις ψυχῆς ἔνεστιν VI. 52. 4. ὁ τῆς Ὑψιπύλης τρόφιμος VI. 348. 3.
τροφὸς numerus quinarius a Pythagoricis dicitur X. 223. antep.
τροχάζειν, curſu ſe exercere VIII. 533. 8.
τροχαλὸς, velox, ad curſum aptus. ἄψυχα μὲν, ἀλλ' ὅμως τροχαλὰ VIII. 327. 3.
τροχιλία, rota VI. 63. 13.
τροχίλος, nomen auis X. 79. pen. et vlt.
τροχοὶ κεραμικοὶ, rotae figulorum VIII. 327. 1.
τρυγᾶν,

τρυγᾶν, vindemiare VIII. 765. vlt.
τρύγησις, vindemia VIII. 563. 2. vbi in plur. occurrit τρυγήσεις.
τρυγητὸς, vindemia VIII. 669. antep.
τρυγηφάγος, qui vuas vorat VIII. 912. 6.
τρυγώδης, faeculentus. τῆ οἴνη τὸ τρυγῶδες — ἡ διήθησις ἐξαίρει VIII. 770. 4.
τρυμαλιὴ, foramen, in ſenſu obſcoeno VI. 36. 5.
τρύξ, faex. τὴν τρύγα πλείονος πωλεῖν διὰ τὴν δόξαν VI. 475. 12. 2) vinum veteres τρύγα appellarunt VIII. 765. antep. vid. etiam verſ. 10.
τρυπᾶν, terebrare, perforare. τρυπήσαι ξύλα VI. 593. 5. ὑπάγωμεν, μὴ τῆ ἐπιδορατίδι τὸν οὐρανὸν τρυπήσῃ VII. 334. 3. μάλις δ' ἰωτὸς (vbi leg. videtur δι' ὠτὸς) ἔρχεται τρυπωμένη VIII. 474. 2. τετρυπημένον ἔχεις τὸ ὦς. iocus Ciceronis VIII. 499. 13.
τρυφᾶν, delicate et luxurioſe viuere. τρυφῶσα καὶ γάμων ὥραν ἔχουσα VI. 95. pen. τρυφήσεις ἐν πενίᾳ καὶ βασιλεύσεις VI. 384. pen. τρυφῶντες ἐν πολιτείαις IX. 137. 3.
τρυφερὸς, delicatus. ἀνθηρὰ καὶ τρυφερὰ ὀνόματα VI. 151. 8. βάδισμα τρυφερώτερον VI. 333. pen. τρυφερῷ βίῳ σύνεσιν, ſcil. ἡ λύπη. dictum Menandri VII. 825. pen.
τρύχειν τινὰ λιμῷ, fame aliquem affligere VII. 218. 4. et 224. 14.
τρωγάλιον, bellarium VI. 505. 2.
τρωκτὰ, τὰ, edulia IX. 412. pen.
τρῶμα, ion. pro τραῦμα, vulnus IX. 439. 2.
τρῶσις, vulneratio. τῶν θεῶν τρώσεις ὑπ' ἀνθρώπων VI. 72. 6.
τυγχάνειν. δεῖ σε χαίρειν, μὴ λυπεῖσθαι, τυγχάνοντα μέτρων VI. 120. 5. ὅ, τι τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται VI. 465. vlt.
τυλώδης, calloſus. ὥσπερ ἐν σκληρᾷ σαρκὶ καὶ τυλώδει τῆ ψυχῆ μώλωπα μὴ λαμβάνων VI. 169. 4.
τύμβος, ſepulcrum. ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι ἅρματα συντρίψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης. verſus Heſiodi aenigmatici VI. 584. 7.
τυμβωρυχεῖν, ſepulcra effodere X. 637. 1.
τυμπανίζειν, fuſtibus caedere VI. 220. antep.
τυμπανισμοὶ VI. 653. 10. et VII. 335. 3.
τυμπανοειδὴς, tympani formam habens IX. 546. 10.
τύνη, dor. pro σὺ VI. 569. 8.
τυπὰς, malleus. οἱ παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρείᾳ καὶ πληγαῖς ὑπακούσασαν ὕλην ἄψυχον δημιουργοῦντες IX. 200. 5.
τύπος, delineatio. ἀψάμενον τύπῳ τῶν πραγμάτων VI. 102. 4.
τυπῶσθαι, formari. ἀπὸ φθόγγοις ἀναρθροις τυπωθεὶς VIII. 329. 3. τετυπωμένην ἔχων τὴν μητέρα τῶν θεῶν X. 756. 3. vid. etiam p. 463. 9.
τύπωσις, impreſſio. φαντασία τύπωσίς ἐστιν ἐν ψυχῆ X. 463. 8. vid. etiam verſ. 10. νόμιμοι καὶ σχετικαὶ τυπώσεις vocantur μνήμαι X. 464. 5.
τυραννεῖν, imperare. Σόλωνα σοφώτατον ἡγησάμην, ὃ δεξάμενον τυραννεῖν VI. 557. vlt. τυραννεῖσθαι

ὑπό τινος, ſub imperio alicuius eſſe IX. 320. pen.
τυραννεῖον, domicilium tyranni. τοῖς τυραννείοις ἐγκατῳκοδομημένος IX. 132. 8.
τυραννικὴ ψυχή VI. 308. pen.
τυραννικῶς ἀναστρέφεσθαι, crudeliter imperare VII. 228. 2.
τυραννὶς. εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν: peſſimum Eteoclis dictum in Euripidis Phoeniſſis VI. 64. 11. et 477. 8. τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα, τιμᾶς VI. 89. 1. ἰὼ τυραννὶ βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη VI. 132. 6. ὡς ἐν νοσήματι πατρῴῳ τῇ τυραννίδι κατειλημμένος VI. 558. 3.
τυραννοκτονεῖν, tyrannum occidere VIII. 255. 6. et 10. et X. 638. antep.
τυραννοκτονία, caedes tyranni VII. 381. 1.
τυραννοκτόνος, qui tyrannum interſicit VII. 48. 6.
τυρβάζειν, turbare, turbas excitare. Ἄρης συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά VI. 82. 4. et IX. 33. 12.
τύρβη ποιητικὴ X. 470. antep.
τυρώδη σιτία, caſei VI. 499. 6.
τύσανον X. 137. 6. vid. not. 49.
τυφλὸς. ἡ φύσις ἄνευ μαθήσεως τυφλὸν VI. 4. 10.
τυφλότης, coecitas. αἰσχύνεσθαι ἐπὶ τυφλότησιν VI. 126. 9.
τυφλοῦν, excoecare. τυφλοῦται τὸ φιλοῦν περὶ τὸ φιλούμενον. dictum Platonis VI. 177. pen. et 335. 5. ὁ μὴ τυφλούμενος περὶ τὸ μισούμενον VI. 344. 4. ἀνθρώπῳ συγχέαι καὶ τυφλῶσαι λογισμὸν VI. 645. antep. ψευδεῖ λόγῳ τυφλῶσαι τὴν ἀλήθειαν IX. 491. 2. τῶν χαλκωμάτων τὰ λεπτὰ τοὺς ψόφους ἐν κύκλῳ διαδίδωσιν, ἄχρις ἂν ἐμφράξῃ καὶ τυφλώσῃ τῇ χειρὶ τῆς πληγῆς περιφερομένης X. 141. antep. μὴ δεῖ τυφλοῦν τὴν πίστιν, ἣν οἱ πλεῖστοι περὶ θεῶν ἔχουσι X. 530. 6.
τυφλόττειν περί τι, coecutire in aliqua re VI. 637. 6.
τυφομανία Στωϊκὴ, faſtus Stoicus IX. 300. 1.
τύφος, faſtus, arrogantia VI. 142. 8.
τυφοῦν, inflare, inſolentem reddere. ἄνθρωπον τυφοῦσι καὶ ἀπολλύουσιν οἱ ψευδῶς καὶ παρ' ἀξίαν ἐπαινοῦντες VI. 217. 6. χαίροντα αὐτὸν ὁρῶν καὶ τετυφωμένον VI. 299. 6. πέπαυμαι τετυφωμένος VI. 301. 1. τετύφωνται καὶ δαιμονῶσιν VI. 647. 11.
τυφὼν, turbo igneus IX. 539. 7. et 540. 5. 13. et 15.
τυχαία κίνησις, motus fortuitus IX. 481. 10.
τυχηρὸς, a fortuna oblatus. τυχηρὰ ἀγαθὰ VI. 18. 7. et τὰ τυχηρὰ τῶν ἀγαθῶν p. 83. vlt. τὰ σωματικὰ καὶ τυχηρὰ VI. 125. 5. τὰ τυχηρὰ καὶ τὰ ἐκτὸς VI. 377. 8.
τυχικῶς, fortuito IX. 590. antep.

Υ.

ὗαινα, nomen ferae. ὑαίνης χολὴ VIII. 186. 8. et X. 395. pen. τὸ δέρμα τῆς ὑαίνης VIII. 638. 10. et 725. 11.
ὑάκινθος, hyacinthus flos VI. 151. 3.
ὑαλοειδὴς, vitro ſimilis IX. 525. 6.
ὑβρίζειν, contumelia afficere. οἵαν ὕβριν πρὸς ἡμᾶς Περίανδρος ὕβρικεν VI. 564. 5.
ὕβρις. μᾶλα τοι κακὸν ἀνδράσιν ὕβρις VIII. 197. 4.
ὑβριστὴ ἵπποι IX. 267. 4.
ὑβριστικὸς, contumelioſus. ὑδὲν ἡγεῖται δεινὸν, ὑδὲ ὑβριστικὸν VI. 237. vlt. τὰ ὑβριστικὰ, genus ſacrorum VII. 11. 11.
ὑβριστικῶς καὶ ὑπερηφάνως χρῆσθαί τινι IX. 54. antep.
ὑγιαίνειν. τῷ ὑγιαίνοντος καὶ τεταγμένῳ βίῳ καταφρονεῖν VI. 15. 3. εἰς βίον ἄτυφον καὶ ὑγιαίνοντα κατασήσεις σαυτὸν VI. 156. 9. πολιτεία ὑγιαίνουσα VI. 325. 11.
ὑγιεινὸς. κατάσασιν ὑγιεινὴν ἡ κρίσις λαβοῦσα VI. 293. vlt. χρώμενος ὁμιλίαις ὑγιειναῖς VI. 558. 4.
ὑγρασία IX. 552. 3.
ὑγροποιὸς ἀρχὴ καὶ δύναμις VII. 436. vlt.
ὑγρὸς. εὔπλαστον καὶ ὑγρὸν ἡ νεότης VI. 10. 3. ὑγρὸς ὢν καὶ πιθανὸς μεταβάλλεσθαι ἐπὶ τὰς ἐξομοιώσεις VI. 187. 5. ψυχὴ ὑγρὰ καὶ ῥᾳδία μεταβάλλειν VI. 366. 10. ὑγρός ἐστι λίαν καὶ ῥᾴθυμος VIII. 211. 1.
ὑγρότης. ἰατρῷ σάρκα τέμνοντος, — ὀρχηστικὴν καὶ παράβολον καὶ περιτρέχουσαν ὑγρότητα καὶ περιεργίαν ἀπεῖναι δεῖ τῆς χειρὸς VI. 249. 1.
ὑδαρὴς, aquoſus. ἄοινος καὶ ὑδαρὴς οἶνος VIII. 565. 10. οὐχ ὑδαρεῖ (ſcil. οἴνῳ) χαίροντες, ἀλλ' ἀκρατοτέρῳ VIII. 698. 2. λεπτὸν καὶ ὑδαρὲς τὸ τῶν ἐλάφων αἷμα IX. 630. 6.
ὑδατόκλυστος, aqua elutus. τὰ ὀθόνια βύμμασι καὶ χαλασραίοις πλυνόμενα μᾶλλον ἐκπλύνεται τῶν ὑδατοκλύστων VI. 510. 8. ἐν Ἄργει λευκὰ φορῶσιν ἐν τοῖς πένθεσιν — ὑδατόκλυστα VII. 97. 3.
ὑδατώδης, aquoſus. οἶνος ἀβαφὴς καὶ ὑδατώδης VIII. 577. 13.
ὕδερος, intercus VIII. 211. antep.
ὕδνον, tuber VIII. 637. 1. 5. 8. antep. et pen. et ſaepius.
ὑδραγωγὸς, aquam adducens: ita vocatur ſirius VII. 444. 5. vid. etiam Tom. IX. 620. 7.
ὑδρέλαιον, oleum aqua mixtum VIII. 634. 4.
ὑδρεύεσθαι, aquari, aquam petere VII. 402. 6. φυτὰ ἀναισθήτως ἐκ τῆ περιέχοντος ὑδρευόμενα τὸ πρόσφορον VIII. 744. 3.
ὑδρηχόος, aquam fundens. πόμα ὑδρηχόον VI. 132. 5. et in plur. πόματα ὑδρηχόα X. 320. 10.
ὑδροποσία, potus aquae VI. 492. 11. 501. 6. et 9. 502. 1. et antep. et 510. 13. ὑδροποσίᾳ χρῆσθαι IX. 372. 1.
ὑδροπότης, qui aquam bibit VII. 234. 2. et VIII. 502. 11.
ὑδροφόβος, genus morbi maxime periculoſum ex morſu rabidorum canum originem ducens VIII. 915. pen. et 919. 6.
ὑδροχόος, aquarius, ſignum coeleſte huius nominis IX. 486. 9.
ὑδρωπιᾶν, aqua intercute laborare VI. 515. vlt. IX. 303. 16. et X. 390. 12.
ὕειον κρέας, caro ſuilla VIII. 666. 8.
ὑέτια ὕδατα, aquae pluuiae IX. 611. antep.
ὑλακτεῖν, latrare, de tremore ſeu palpitatione cordis dicitur VIII. 15. 3.
ὕλημα, fruticetum. ὑλήματα καὶ φυτὰ IX. 611. 12.

ὑλίζειν, defaecare, percolare. τὰ διὰ τῆς τέφρας ὑλιζόμενα IX. 552. vlt.

ὑλομανεῖν VI. 54. 2. vid. not. 22.

ὑμήν, membrana. τῇ γλώττῃ, καθάπερ ἐργαλείῳ, διατυπῶσα τὰς ὑμένας VII. 923. 10. de membranulis fructuum dicitur VIII. 724. 5.

ὑμνεῖν, celebrare. πρὸς τὴν ὑμνουμένην σαρκὸς εὐεξίαν VI. 513. 3.

ὖνις, vomer VIII. 662. 6.

ὑοσκύαμος, faba porcina VIII. 459. 1.

ὑπάγειν. ὁ κόλαξ ἡδοναῖς ὑπάγεται VI. 186. 7. δόλῳ ὑπῆγε τὸν δεσπότην, fraude aggressa est herum VII. 235. pen. εἰς ἀγωνίαν ὑπηγόμεθα καὶ φόβον VIII. 323. vlt. τοῖς περὶ τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίοις ὑπαχθεὶς IX. 310. 9.

ὑπαγορεύειν X. 232. 4.

ὑπάγροικος, subagrestis VIII. 837. pen.

ὑπαί, poët. pro ὑπό. ἀκλεὴς ἀΐδηλος ὑπαὶ νεφέεσσι σκεδάσθη VI. 140. 3.

ὑπαίθριος, sub dio versans. ναοὶ ἀνειμένοι εἰς πτερὰ καὶ δρόμους ὑπαιθρίους καὶ καθαρούς VII. 416. 3. καρποὶ ὑπαίθριοι καὶ γυμνοὶ VIII. 802. 8.

ὕπαιθρος, idem. λίθοι ὕπαιθροι καὶ γυμνοὶ VIII. 802. 5.

ὑπαινίττεσθαι, obscure et occulto significare IX. 61. pen.

ὑπαιωρεῖσθαι. ὑπεκδύναι τὸν λίθον ὑπαιωρούμενον VI. 652. 6. sed vid. not. 80.

ὑπακούειν. τῶν ἐρίων τὰς πόκους ἧττον ὑπακούειν τοῖς βίᾳ διασπῶσιν, ἢ τοῖς ἀτρέμα διαλύσασι VIII. 479. 3. τῇ φύσει τὸ πρῶτον εἰκὸς ἐστιν ἀτρέμα κινοῦσῃ τὴν ὕλην ἀργοτέραν ὑπακούειν VIII. 521. 2. οἱ παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρείᾳ καὶ πληγαῖς ὑπακούσαν ὕλην ἄψυχον δημιουργοῦντες IX. 200. 5.

ὑπαλείφειν, inungere VIII. 222. 12.

ὑπαλύσσειν, euitare. ἅπερ οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν, οὐδ' ὑπαλύξαι τοπαράπαν VI. 394. 8.

ὑπαμπέχεσθαι. ἄρκτων ἔτι νήπια — εὐθὺς ἐμφαίνει τὸ συγγενὲς ἦθος, ὑπὸ μηδενὸς ὑπαμπεχόμενον, μηδὲ καταπλαττόμενον VIII. 225. 4.

ὕπαρ, re vera, vigilando. οὐδ' ὕπαρ, ἀλλ' ὄναρ, αὐτῆς (scil. τῆς ἀρετῆς) ἐν εἰδώλοις καὶ σκιαῖς βεμβόμενος VI. 301. 5. ὕπαρ ὡς ἀληθῶς IX. 64. antep. ᾤμην τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς ὕπαρ, ἢ ὄναρ (verum potius οὐκ ὄναρ leg. vid. not. 2.) ἀκοῦσαι IX. 284. antep.

ὑπαργυρεύειν IX. 306. 5. vid. not. 69.

ὕπαρξις. τί ἐκώλυε, τὸ μὲν κακὸν νόησιν εἶναι, τὸ δ' ἀγαθὸν καὶ ὕπαρξιν; X. 403. 13.

ὑπάρχειν, initium facere, auctorem alicuius rei esse. ὑπῆρξε τῆς εἰς τὴν συνήθειαν ὕβρεως καὶ παρανομίας X. 372. 13.

ὑπαρχή, initium. προάγωμεν αὐτὰς, — τὰ δ' ὅλως εἰσφέρειν ἐξ ὑπαρχῆς πειρώμενοι πρὸς τὴν ὑπόθεσιν VI. 146. 13. δείσας ἐγὼ, μὴ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς ἐπαγάγῃ πλείονας καὶ μείζονας ἀτοπίας VIII. 207. 11.

ὑπατικὸς τόπος in conuiuiis VIII. 448. 1. 7. et 10.

ὑπείδεσθαι, suspicari. ὑπειδόμενος τὸ πάλαισμα VIII. 360. 11.

ὑπείκειν, cedere, concedere. τῷ νοσήματος ὑπείκοντος καὶ χαλῶντος VI. 278. 6.

ὕπειξις, obsequium. ἡ τῆ θήλεως ὕπειξις τῷ ἄῤῥενι IX. 11. 6.

ὑπειπεῖν, verba addere, insuper dicere VI. 3. 4. τὴν αὐτὴν κρίσιν ὑπειπὼν VI. 67. 6.

ὑπεκβάλλειν. μὴ δυσωπῆ τὸν μισθὸν τα, μηδ' ὑπέκβαλε πιστεύειν δοκοῦντα VIII. 102. antep. vid. not. 14.

ὑπεκδράναι, clam aufugere. ὅτε τὸν Ὀδυσσέα γενέσθαι φρόνιμον (scil. ἔφην), ὑπεκδράντα τῇ Κύκλωπος, ἀλλ', ὅτι τοιοῦτος ἦν, ὑπεκδράναι VIII. 543. 7. 8.

ὑπεκδύναι τι, clam se subducere alicui rei VI. 652. 6. vbi de Tantalo dicitur lapidem a se amoliri conante.

ὑπεκκαίειν, clam incendere. τὴν ἔχθραν τῶν κεκλημένων τῇ φιλοτιμίᾳ ὑπεκκαόμεν καὶ ἀναζωπυροῦμεν VIII. 436. 9.

ὑπέκκαυμα, fomes. τῶν ἀπαιδεύτων ὑπεκκαύματα τοῖς πάθεσι συλλεγόντων VI. 111. 7. ὁ νοῦς — ὑπεκκαύματος μόνον, ὥσπερ ὕλη, δεῖται VI. 175. 12. ὑπέκκαυμα τῆς λύπης: sic vocantur vltima verba defunctorum VI. 445. 10.

ὑπεκκαύτρια apud Solenses quae fuerit VII. 172. 7.

ὑπέκλυμα VIII. 774. 13. sed vid. not. 60.

ὑπεκπροφεύγειν. ποίεεν, ὅφρα τε κῆτος ὑπέκπροφυγὼν ἀλέοιτο. versus Homeri X. 199. 1.

ὑπεκρεῖν, clam effluere. τῶν βελτιόνων ὑπεκρεόντων VIII. 369. 14.

ὑπεκτίθεσθαι, e mari in terram exponere aliquem. ὅπως ὑπεκθοῖντο γυναῖκας καὶ τὸ οἰκετικὸν IX. 441. 8.

ὑπεκφεύγειν, effugere. κυβερνήτης εὔχετο ὑπεκφυγεῖν, scil. τὸν χειμῶνα, procellam maris VI. 646. 3. πῶς ὑπεξέφυγε, scil. τὸν γάμον VIII. 595. 12.

ὑπεχεῖν φθόνους. καὶ ζηλοτυπίας κ. τ. λ. VI. 292. 6.

ὑπέκχυσις VIII. 916. 13. sed vid. not. 7.

ὑπεναντιοῦσθαι πρός τι, aduersari alicui rei VI. 352. antep.

ὑπεναντίωσις, contradictio. αἱ τῶν ποιητῶν ὑπεναντιώσεις πρὸς αὐτὸς VI. 70. vlt.

ὑπενδιδόναι, cedere VII. 755. 10.

ὑπένδυειν, induere. θώρακα σιδηροῦν ὑπενδεδυμένος VIII. 352. 6.

ὑπεξάγειν τὴν κοιλίαν, aluum ciere VIII. 516. 11.

ὑπεξαίρειν. ἀντλοῦντες καὶ ὑπεξαίροντες τὴν θάλατταν VI. 484. 6.

ὑπεξαιρεῖσθαι, eximere. τὴν ἀνάγκην ὡς βιαζομένην ὑπεξείλετο VII. 77. 11. ὠδεμίαν ἀλγηδόνα τῷ ὄμματος ὑπεξαιρουμένοις VIII. 676. vlt. δύο τῶν ἀπὸ γένους ὑπεξελέσθαι βουλόμενος IX. 437. 11.

ὑπεξαίρεσις τῶ ἀλγοῦντος VIII. 516. 2.

ὑπεξανίσασθαί τινι, in alicuius honorem de sede surgere VI. 813. 15. et IX. 217. 8. et 253. 8.

ὑπεξιέναι (ab εἶμι), exire. ἀγγείων ὑγρὸν δεχομένων, ὁ κενὸς ἀὴρ ἐκθλιβόμενος ὑπέξεισιν VI. 302. antep.

ὑπεξισάναι. ὑπεκστὰς τῷ λοιδοροῦντι, cum conuicianti cessisset IX. 230. 16.

ὑπεραγανακτεῖν, supra modum indignari VI. 441. antep.

ὑπεραγαπᾶν, admodum diligere

re VI. 525. pen. τὴν νίκην ἐκείνην πάντων ὑπερηγάπησεν VI. 795. 7.

ὑπέραισχρος, admodum turpis facie, deformis VIII. 501. 9.

ὑπεραιωρεῖσθαι IX. 423. 12.

ὑπεράλλεσθαι τάφρον, fossam transsilire VII. 196. vlt.

ὑπέραντλα σκάφη, navigia nimis onerata VI. 509. 4.

ὑπεράνω. σχολῇ γ' ἂν τῆς ἰδίας ἡδυπαθείας καὶ τρυφῆς ὑπεράνω τὸ ὀρθὸν καὶ ὑγιὲς ποιήσαιντο VI. 19. 6. τῆς ὀργῆς ὑπεράνω γίγνεσθαι VI. 33. 6.

ὑπερασμενίζειν, supra modum delectari. ἐφ' ἡδοναῖς μικραῖς καὶ μηδενὸς ἀξίαις ὑπερασμενίζοντες X. 502. 13.

ὑπερασπίζεσθαί τινα, propugnare pro aliquo, eum defendere X. 503. 7. sed vid. not. 37.

ὑπερασχημονεῖν, admodum indecore se gerere VI. 166. vlt.

ὑπεραυξάνειν, admodum augescere, crescere X. 731. 2.

ὑπερβαίνειν, transgredi. μὴ ζυγὸν ὑπερβαίνειν. praeceptum Pythagoricum, et quid eo denotetur VI. 42. 2. τὰς ἡδονὰς ὑπερβαίνειν VI. 115. 10. ἐρείκην καὶ βάτον ἐπιλαμβανομένην ὑπερβάντες καὶ διωσάμενοι VI. 355. 6. πάντως ὑπερβαίνων τὴν καρδαμίδα καὶ τὴν ἐλαίαν VI. 478. 11. ὑπερβῆναι (negligere) λῆμμα δίκαιον VIII. 72. 6. et ita λήμματα μοχθηρὰ καὶ πλεονεξίας μεγάλας ὑπερβῆναι VIII. 313. 8.

ὑπερβάλλειν. ὑπερβάλλοντα ἀγαθὰ, bona eximia VI. 393. 1. ὑπερβεβλημένη δύναμις περὶ τὸν λόγον καὶ τὴν σύνεσιν VI. 450. 8. ὑπερβάλλει (scil. superstitio) τὰς ὄρυς ἐπέκεινα τῆ ζῆν VI. 636. 7.

ὑπερβολὴ. ἐκ τῆς ὡς ἔνι μάλιστα φαυλότητος εἰς ὃν ἔχουσαν ὑπερβολὴν ἀρετῆς διάθεσιν μεταβαλὼν VI. 279. 6.

ὑπερβολικῶς VIII. 654. 9.

ὑπέρδασυς, admodum hirsutus VIII. 501. 9.

ὑπερδέξιος. — τὴν πέψιν ἐγκρατῆ γενέσθαι καὶ ὑπερδέξιον VI. 507. 7. χεῖρα καὶ φωνὴν ὑπερδέξιον ἔχειν καὶ ἀκώλυτον VIII. 451. 11.

ὑπερδικεῖν, defendere, e. c. dogma aliquod VIII. 774. 4. ὑπερδικῶν τῶν νεανίσκων VIII. 897. 2.

ὑπερείδειν τὸ φρόνημα VIII. 140. 5.

ὑπερείπειν. ὥσπερ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς συνεπινεύων ταῖς ἡδοναῖς καὶ ὑπερειπόμενος VII. 752. 8.

ὑπέρεισμα καὶ διάζωσμα τῆς τροφῆς: sic vocatur esus carnium VI. 500. 5.

ὑπερεκκεῖσθαι X. 400. 3. vid. not. 80.

ὑπερεκπίπτειν, excedere IX. 476. 6.

ὑπερεκπλήττεσθαι, cum stupore et admiratione contemplari aliquid. τὰ καλὰ χωρία καὶ τὰς μεγάλας οἰκίας καὶ τὸ πολὺ ἀργύριον ὑπερεκπεπληγμένοι καὶ μακαρίζοντες VIII. 76. pen. vid. etiam Tom. X. 386. 12. vbi de admiratione hominis, scil. Chrysippi Stoici, dicitur. 2) admodum percelli. ὑπερεκπλαγεὶς καὶ καταδείσας ἔφευγεν IX. 451. vlt.

ὑπερεξαπατᾶν ἑαυτὸν, semetipsum valde decipere VI. 632. 7.

ὑπερήδεσθαι τῇ εὐσεβείᾳ τινός, pietate alicuius admodum delectari VI. 413. 11.

ὑπερήμερος, diem constitutum excedens. τὸ τῆς δίκης ὑπερήμερον γινόμενον VIII. 167. pen. vid. etiam p. 172. 9.

ὑπερηφάνως χρῆσθαι τοῖς καλοῖς VII. 335. antep.

ὕπερθεν, superne. Μῦσοι ἐῶσι τὰ πολλὰ τὴν οἰνοχόην ἀτρέμα κεῖσθαι κρατῆρος ὕπερθεν VI. 594. pen.

ὑπερθερμαίνεσθαι, supra modum calefieri, nimio solis aestu infestari IX. 609. 9.

ὑπέρθυρον, superior ianuae postis VIII. 723. pen.

ὑπεριδεῖν, non curare, negligere. ζῆν δ' ἐστί μοι τάλαντον ὑπεριδόντι VI. 65. 1. δωρεὰς ὑπεριδὼν VI. 301. 11.

ὑπερκαταβαίνειν. τὸ τεῖχος ὑπερκαταβάντες VII. 356. 17. sed vid. not. 91.

ὑπερκαταγέλαστος, irrisione admodum dignus VI. 11. 11.

ὑπερμεγέθης κάπρος, aper eximiae magnitudinis X. 791. antep.

ὑπέρμετρος, mensuram seu modum excedens. πόνος ὑπερμέτρως ἐπιβάλλειν τινὶ VI. 29. pen.

ὑπέρογκος, admodum tumidus, seu superbus. ἡ ὑπέρογκος λέξις ἀπολίτευτός ἐστιν VI. 21. vlt. μεγάλοις καὶ ὑπέρογκοι καὶ βάρος ἔχουσι τιμαὶ IX. 265. vlt. τὰς ἐπαχθεῖς καὶ ὑπερόγκους κατοικήσεις καὶ μεγαλαυχίας ἐξελαύνειν ἐκ τοῦ βίου X. 602. 12.

ὑπέροπλος, fortis, audax. τίνι δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπας; VI. 114. 6.

ὑπερόπτου πενήτων VI. 44. 6.

ὑπεροραᾶν, despicere, negligere. μὴ ὑπεροραᾶν τῆς φιλοτιμίας VI. 561. 12. σὲ Μέλιτος πέπεικεν, ὅτι Σωκράτης ὑπεροᾶται τὰ θεῖα; VIII. 292. 8.

ὑπεροπία. ἐκ τῆς ὑπεροπίας ἀνακαλεῖσθαί τινα, exsulem in patriam revocare VIII. 22. 8.

ὕπερος, pistillum. ὑπέρῳ τὸν τράχηλον ἠλοήθην VII. 294. antep. ὑπέροις σιδηροῖς καταπτίσσειν καὶ κατακόπτειν τινὰ VII. 766. pen. τὴν ὑπέρου περιτροπὴν, ἵνα μὴ σκώπτειν δοκῇς, ἔασον X. 421. 16.

ὑπεροχή. δεῖ ἐκ τῶν καλῶν διώκειν τὴν ὑπεροχὴν VI. 124. pen. τὴν ὑπεροχὴν διαφυλάττειν τινὶ VI. 198. 11.

ὑπέροχος, antecellens. ὑπεροχώτατοι τῶν ἡρώων VI. 422. vlt.

ὑπεροψία, contemtus. τὸ σεμνὸν ὑπεροψίᾳ διώκειν VI. 160. 1. Πλάτων ἐν ταῖς πρὸς Διονύσιον ὑπεροψίαις καὶ διαφοραῖς ἠτήσατο καιρὸν ἐντυχίας VI. 247. 8.

ὑπερπαίειν, superare. πᾶσαν ὑπερπέπαικε τερατείαν καὶ μυθολογίαν VII. 493. 9. ὑπερπαίων τὰς τραγῳδοὺς ἀλαζονείᾳ IX. 452. 10.

ὑπερπέτεσθαι, superuolare VI. 596. 3.

ὑπερπηδᾶν, transsilire VI. 656. pen.

ὑπερπήδησις VII. 463. 4.

ὑπέρπολυς, nimius VI. 14. 12.

ὑπέρτερος. ἀσχολίας ὑπέρτερον θέσθαι VIII. 273. pen. κρέα ὑπέρτερα VIII. 723. vlt.

ὑπερτίθεσθαι, differre. ταὐτὸν ποιήσειν (scil. φήσει) ὑπερθεμένους, in aliud tempus dilato negotio VI. 227. pen. ὑπερτιθέμενος τὰ τῆς ψυχῆς ἀχθεινὰ πάθη καὶ δυσάντητα πρὸς τὸν ἐπιόντα χρόνον VI. 449. 6. τὴν μάχην πολλάκις ὑπερέθετο VII. 223. vlt. τῆς τύχης τὸν καιρὸν ὑπερθεμένης VII. 266. 14. τὴν λύπην πρὸς καιρὸν ὑπερέθετο X. 769. vlt.

ὑπερφέρειν,

ὑπερφέρειν, antecellere, ſuperare. πολλῇ τῇ δυνάμει τὴν φύσιν ὑπερφέροντας ἡμῶν VII. 423. 8. σελήνη — φεύγει τὴν Στύγα μικρὸν ὑπερφέρουσα VIII. 336. 9. πανουργίᾳ καὶ δεινότητι ὑπερφέροντες IX. 627. 8.

ὑπερφθέγγεσθαι VI. 611. antep.

ὑπέρφιλος, valde amicus. ὑπέρφιλοι καὶ οἰκεῖοι piſces Pythagoraе fuiſſe dicuntur VIII. 910. 8.

ὑπέρφλοιος. ὑπέρφλοια τὰ μῆλα Empedocles dixit, et cur VIII. 720. 10. 722. 1. et 9. et 723. 2. et 12.

ὑπερφροσύνη, faſtus, ſuperbia VI. 68. 1.

ὑπέρφυής, excellens. ὑπέρφυὲς κάλλει καὶ μεγέθει θαυμάσιον ἅρμα: ſic currus ſolis vocatur VI. 588. 6.

ὑπερφυῶς ἐπαινεῖν τινα VI. 347. 10. ὑπερφυῶς φαίνεται περὶ τὴν παραμυθίαν ὁ ποιητὴς εὐδοκιμεῖν VI. 399. 4. τῆς πυραμίδος τὴν μέτρησιν ὑπερφυῶς ἠγάπησεν VI. 556. 7. ὑπερφυῶς, ſcil. λελέχθαι δοκεῖ τοῦτο VIII. 661. 7.

ὑπερχαίρειν ἐπὶ τοῖς γάμοις τινός, de nuptiis alicuius admodum gaudere X. 517. 11.

ὑπερχεῖν, ſuperfundere. θάλασσαν, ἢ λίμνην, ὑπερκεχύσθαι τοῖς χρώμασι διαλάμπουσαν VIII. 333. 10. vid. not. 68. vti etiam pag. 334. 1.

ὑπέρχεσθαί τινα δόλῳ, fraude circumuenire aliquem VII. 236. 8.

ὑπέρχυσις ὑγρῶν, abundantia humorum in corpore humano VII. 954. 11. παρατροπαὶ καὶ ὑπερχύσεις legitimarum reip. formarum quae ſint IX. 287. 9. ἐκ τῆς ὑπερχύσεως ἐννοήσας τὴν τῶν στερεῶν μέτρησιν X. 502. 6.

ὑπερῷα, palatum VI. 49. antep.

ὑπερῷον, coenaculum, conclave ſuperius VIII. 723. pen.

ὑπέχειν τοῖς τέκνοις τὸν μαστὸν, mammas infantibus praebere VI. 8. 14. et in ſingul. τὸν μαστὸν p. 29. 5. τὰς χεῖρας ὑποσχόντες λήμμασιν ἀδίκοις VI. 33. 9. ὑπὸ κοράκων ὑπεσχέθη (in itinere detentus fuit) παισὶν τοῖς πτέρυξι VII. 232. 12. εὐθύνας ἀταξίας ὑπέχειν τινὶ VIII. 432. 6. et εὐθύνας λήθης X. 542. 1.

ὑπηνέμιος, ventoſus, irritus. ὑπηνέμιοι λοχεῖαι καὶ ὠδῖνες VI. 139. antep. ὑπηνέμιος ὄντως ὁ λόγος ἐκπίπτων VI. 140. 1. ὑπηνέμιοι καὶ ψευδεῖς ὄνειροι VIII. 933. 3. ὑπηνέμια καὶ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια γεννᾶν X. 162. antep.

ὑπηρετικὸς, ad ſeruiendum paratus. ὁ λόγος ὑπηρετικὸς τῷ νῷ VI. 17. 9.

ὑπηρέτις. ταῖς δύλαις καὶ ὑπηρέτισι τέχναις ὥσπερ ὄμμα τὸν λόγον ἐντιθεὶς VII. 731. 5.

ὑπηχεῖν, ſonare. σαθρὸν ἔκ τινος προφάσεως ὑπηχεῖ καὶ ἀγεννὲς VI. 237. antep. λόγῳ κρύων ἑκάστου, ὡς πέφυκεν ἐμμελὲς ὑπηχεῖν IX. 287. pen.

ὑπνοδότας, dor. pro ης, ſomnum afferens. δόναξ ἀχέτας ὑπνοδότας νόμον ἐπιθέλγων VII. 789. 1.

ὑπνοφόρος, *idem* VIII. 609. 6.

ὑπνώδης, ſomniculentus. ὡς ὑπνώδης φύσει τῷ Ὀδυσσέως γενομένῳ VI. 97. pen. χάσμαι ὑπνώδεις VI. 165. 9.

ὑπνωτικὸς, ſomnum creans. ὑπνωτικὸν φάρμακον X. 55. 3. vid. etiam pag. 566. 5.

ὑποβαίνειν, recedere, ſubſidere, de mari dictum IX. 553. 10.

ὑποβάλλειν. ἀνελευθέρους καὶ φορτικὰς ὑποβάλλουσι φαντασίας VI. 474. 11. τοῖς φορείοις τῶν γυναικῶν ὑποβάλλοντες τὰ ὄμματα VIII. 72. 3. ὑποβάλλειν ἑαυτὸν ἡγεμονικῇ συνηθείᾳ IX. 245. 4.

ὑποβολεὺς, qui hiſtrionibus verba ſuggerit IX. 241. pen.

ὑποβολιμαῖος, ſuppoſititius. αἱ τίτθαι καὶ αἱ τροφοὶ τὴν εὔνοιαν ὑποβολιμαίαν καὶ παρέγγραπτον ἔχουσιν VI. 8. pen. ψυχῆς ὑποβολιμαῖα καὶ νόθα μέρη βίος VI. 44. 8.

ὑποβρύχιος. τὸ ὑποβρύχιον ἐν τῷ σώματι φερόμενον ψυχὴ λέγεται VIII. 338. 2.

ὑπογλωττὶς VIII. 794. vlt. ſed vitioſe ita dicitur pro ἐπιγλωττίς: vid. not. 42.

ὑπογραμματεία, munus ſcribae IX. 344. 9.

ὑπογραμματεύειν, ſcribae munere fungi IX. 341. 14.

ὑπόγυος, qui ſub manibus eſt, prope inſtans. ὑπογύῳ τῷ ἀγῶνος ὄντος VIII. 939. antep.

ὑποδεὴς, inferior. ὑποδέστεροι δυνάμει καὶ δόξῃ ὄντες IX. 252. 14.

ὑποδεικνύναι, indicare, oſtendere. τὴν τῶν πραγμάτων ἀνάγκην ὀρθῶς ὑποδείκνυσιν VI. 83. 5.

ὑποδειμαίνειν, ſubtimeſcere VI. 315. 14. φρίττων καὶ ὑποδειμαίνων τῇ κίρκῃ συνείνῃ X. 102. 16. ἐκεῖνο τῷ θανάτῳ τὸ πρόσωπον — ἅπαντες ὑποδειμαίνουσι X. 544. pen.

ὑποδεῖν, ſubligare. ὑποδήσας τὴν γυναῖκα κρηπῖδι IX. 46. 1. ὑποδεῖσθαι in med. calceos ſibi induere VI. 375. pen. et VII. 727. 8. ὑπεδέδετο ταῖς ἀναγκαίαις ἡμέραις IX. 349. pen.

ὑποδεκτικὸν δεῖπνον VIII. 901. 6.

ὑπόδημα, calceus VI. 538. 1. et 3.

ὑπόδιψος, ſiticuloſus X. 747. vlt.

ὑποδοχὴ. τὰ ἀγγεῖα πρὸς τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐγχεομένων ἐπικλίνουσι καὶ συνεπιστρέφουσιν VI. 140. 4. φίλων ὑποδοχὴν ἐκ χερσὶν ἔχοντας VI. 470. 4. ὑποδοχὴν παρασκευάζειν, conuiuium inſtituere VI. 554. 6. et VIII. 281. 1. ὤχετο τῆς ὑποδοχῆς ἐπιμελησόμενος VIII. 324. 4.

ὑποδύεσθαι ταῖς ἡδοναῖς VI. 182. 2. ταῖς ἐκείνων ὑποδυόμενοι μνήμαις VII. 362. 1. τὸν μέγιστον ὑποδύεται κίνδυνον ἑκουσίως ὑπὲρ τῆς πατρίδος VIII. 278. 3. — τὸ κακόηθες αὐτῷ τῶν λόγων ἐξ ἁπάσης διηγήσει προφάσεως ὑποδυόμενον IX. 417. 5.

ὑποδῦναι. ὑποδύντας ὑπὸ τὴν ἀπήνην VI. 413. 10. μικρολογίᾳ λείοις καὶ ἁπαλοῖς σχήμασιν ὑποδεδυκυῖα IX. 466. vlt.

ὑποδυσωπεῖσθαι, vereri, auerſari VIII. 560. antep.

ὑποζωννύναι, ſuccingere. ζώνην χαλκῆς ἔχουσαν ὑπεζωσμένους διέτηξε, ſcil. ὁ κεραυνὸς VIII. 641. 3.

ὑπόθεμα, fulcimentum X. 202. 7.

ὑποθεωρεῖν (contemplari) τὰ τορεύματα τῶν ἐκπωμάτων VI. 153. 8.

ὑποθήκη. σπέρματι αἱ τῶν λόγων ὑποθῆκαι ἐοίκασιν VI. 4. antep. οἱ νόμιμοι τῶν διδασκάλων ἐπιμελεῖς τὰς ὑποθήκας καὶ παραινέσεις παραπηγνύουσι τοῖς νέοις VI. 12. 7. τῶν καλῶς

καλῶς λεγομένων ἐστὶν ἐν ὑποθήκης μέρει καὶ τοῦτο VI. 389. pen.

ὑποθυμίδες quae fuerint, et cur ita dictae sint VIII. 567. 11. et vlt. sed vid. not. 53.

ὑποικυρεῖν τινα, animum et consilia alicuius clam indagare et explorare VII. 340. 8.

ὑποκαθαίρειν τὸ σῶμα καὶ ὑποκλύζειν VI. 484. 7.

ὑποκαθῆσθαι. ἐνταῦθα καὶ δεισιδαιμονίαν σκοπῶν ἂν εὕρης ὑποκαθημένην, κ. τ. λ. VIII. 201. 3.

ὑποκαθίζειν, subsidere IX. 481. vlt. ἐκ τῶν ὑποκαθιζόντων ἐγεννήθη ἡ γῆ IX. 482. 16.

ὑποκατακλίνεσθαι. ταῖς γυναιξὶ τῶν βασιλέων ἀναβαίνειν ἐπὶ τὰς ἁμάξας δι' αὐτῶν ὑποκατακλινόμενον παρεῖχον VI. 184. 7. κολακεύει αὐτὸς (scil. filios principum) — ὁ προσπαλαίων ὑποκατακλινόμενος VI. 216. 12. καταβάλλειν ἑαυτὸν ὑποκατακλινόμενον VIII. 120. 8. κελεύω φιλολόγῳ μὲν ὑποκατακλίνεσθαι φιλομαθῆ, κ. τ. λ. VIII. 445. pen.

ὑποκείρειν, dilaniare. γυπῶν δίκην ἔσθουσι καὶ ὑποκείρουσιν αὐτὰς IX. 295. 6.

ὑποκεῖσθαι. νηθετοῦντες καὶ παιδεύοντες ἐξ ὑποκειμένων VI. 70. 11.

ὑποκινεῖν τινι πόλεμον VII. 48. 10.

ὑποκλύζειν τὸ σῶμα, corpus eluere VI. 484. 8.

ὑποκλυσμὸς X. 57. 3.

ὑποκομπεῖν, strepitum edere, de tintinnabulis dictum VIII. 672. 4.

ὑποκονίεσθαι, luctari, metaph. de disputationibus philosophicis dictum VIII. 426. 10.

ὑποκοριστικῶς IX. 370. 2.

ὑπόκωφος καὶ ἀβέβαιος, leuis et inconstans homo VI. 771. 10.

ὑποκρέκειν. ἀφ' ἑνὸς διαγράμματος ἀεὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ πρὸς χάριν εἰωθὼς ὑποκρέκειν VI. 203. 12. τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν μανίαις ὑποκρέκειν Pindarus dixit VIII. 133. 10.

ὑποκρινεῖν. τὸ πνεῦμα — νιφετὸν ὑπεκρίνει ψεκάδι λεπτῇ μεμιγμένον VIII. 354. antep.

ὑπόκρισις, actio seu gestus oratoris in orationibus recitandis IX. 360. 5. 8. et 9.

ὑποκριτὴς, simulator. ὑποκριτὴ φιλίας: sic vocantur adulatores VI. 44. 5. et ita τραγικὸς, ὁ σατυρικὸς φιλίας ὑποκριτὴς, ὁδὲ κωμικὸς VI. 185. 1. vbi pariter de adulatore dicitur. 2) histrio IX. 359. 10. et 360. 3.

ὑποκριτικὴ, ars histrionica VIII. 418. pen.

ὑποκρύειν, occinere, respondere VI. 675. 9.

ὑπόκυρτος, subcuruus. ὑπόκυρτον solem esse Heraclitus statuit IX. 527. 8.

ὑπόκωφος, surdaster VI. 197. 1.

ὑπολαμβάνειν τὴν φωνὴν τινος κακῶς καὶ παρὰ μέλος VI. 159. antep.

ὑπολάμπειν, lucere. τῷ λέοντος ὑπολάμπει τὰ ὄμματα καθεύδοντος VIII. 664. 2.

ὑπολέγειν τινὶ ᾠδὴν, carmen praelegere seu dictare alicui VI. 167. 12.

ὑπολήμματα ἀτελῆ καὶ ἄψυχα VI. 139. pen.

ὑπόληψις, sententia, opinio. ὑπόληψίν τινα ἔχειν περί τινος VI. 18. 5. πρόχειρον ἔχειν ὑπόληψίν τινα VI. 442. 3.

ὑπολιμώδης

ὑπολιμώδης, famelicus. δεῖπνα ὑπολιμώδη καὶ διψαλέα VIII. 548. 8.

ὑπολισθαίνειν, subsidere VIII. 541. 3. sed vid. not. 84.

ὑπόλκων VIII. 684. vlt. est vox corrupta: vid. not. 43.

ὑπομαραίνεσθαι, marcescere, evanescere VII. 621. 4.

ὕπομβροι νεφέλαι, nubes pluviam ferentes VII. 173. 11.

ὑπομειδιᾶν, subridere VIII. 306. 7. κἂν ὑπομειδιάσῃ τις ἐλπὶς, ἢ τέρψις VI. 383. 11.

ὑπομένειν, sustinere. — ὅτι μικρὰν τὸ μέγεθος γυναῖκα γάμῳ λαβεῖν ὑπέμεινεν VI. 3. 3.

ὑπομενετέος, perferendus. ζήνων — ὁριζόμενος τὴν φρόνησιν — ἐν ὑπομενετέοις, ἀνδρείαν VII. 735. 4. vid. etiam Tom. X. 281. 11. vbi de eadem re disseritur.

ὑπομιγνύναι, commiscere. χρυσίον ὑπομιγνὺς ἀτρέμα τῷ χαλκῷ VII. 554. 6.

ὑπομνηματίζεσθαι, commentarium de aliqua re scribere VI. 459. 4.

ὑπόμνησις, admonitio. ἂν δέηται τινος ὑπομνήσεως VI. 256. 8. ζῆλον ἐμποιεῖ πρὸς ἑαυτὸν αἰδημένῳ τὰ αἰσχρὰ τῇ τῶν καλῶν ὑπομνήσει VI. 267. 9.

ὑπόμνυσθαι, iureiurando impedire aliquid IX. 372. 7.

ὑπονοεῖν ὁμιλίαν τινὰ, consuetudinem seu conuersationem aliquam suspectam habere VI. 204. 4.

ὑπόνοιαι dictae olim sunt, quae nunc ἀλληγορίαι vocantur VI. 68. 13.

ὑπονοστεῖν, recedere. τῶν ἐτησίων ἀπολειπόντων παντάπασιν, ὁ Νεῖλος ὑπονοστεῖ VII. 446. 5. vid. etiam vers. 13. ὑπονοστήσης τῆς φιλοδοξίας εἰς τὴν φιλαργυρίαν VIII. 201. vlt. τὸ θαυμαζόμενον αὐτῶν ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιμελείας εἰς κλευασμὸν ὑπονοστεῖ καὶ γέλωτα IX. 234. pen.

ὑπονυστάζειν, dormitare VI. 681. 3.

ὑπόξηρος, aliquantum siccus IX. 625. 1.

ὑπόπασον IX. 337. 3. vid. not. 40.

ὑπόπετροι τόποι, loca saxosa VII. 17. 14.

ὑποπέττευμα X. 107. 5. vid. not. 29.

ὑποπιέζειν τὴν σελήνην IX. 647. antep.

ὑποπίνειν. ἦσαν πολλοὶ μετρίως ὑποπεπωκότες VIII. 431. vlt. vid. not. 56. p. 432.

ὑποπίπτειν. ὑποπεπτώκασιν ἔνιοι τοῖς πολεμίοις VI. 107. 14. ὡς βαρβαρικὸν τὸ ἱκετεύειν καὶ ὑποπίπτειν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὄντος VI. 108. 1. ὑποπίπτοντες ἐν τῷ παλαίειν VI. 216. 5. οἱ τοῖς ἵπποις ἐφάλλεσθαι μὴ δυνάμενοι — αὐτὸς ἐκείνης ὀκλάζειν καὶ ὑποπίπτειν διδάσκουσιν VI. 526. 8. ὑποπίπτων καὶ δεόμενος VIII. 138. 10. ὑποπίπτειν τοῖς φόβοις καὶ ταῖς δεισιδαιμονίαις VIII. 195. 4. Λακεδαιμονίους ὑποπεσόντας αὐτῷ τῷ γραφείῳ προσέχρωσε IX. 412. 5.

ὑπόπλεως μύθων παντοδαπῶν καὶ λόγων βαρβαρικῶν VIII. 277. 1.

ὑποπλήθειν, implere. ὑποπλησθεὶς ἐρυθήματος VI. 303. 8. ὑποπλησθεὶς ἔρωτος IX. 47. 8.

ὑποποιεῖν. τὸν πατριώτην θεὸν — ἐγγράφεις καὶ ὑποποιεῖς τοῖς Ἑβραίων ἀποῤῥήτοις; VIII. 669. 1. ὑποποιεῖσθαι τῶν παλαιῶν X. 612. antep. vid. not. 77.

ὑποπο-

ὑποπορεύεσθαι ὑπὸ ἄμπελον VII. 168. 4.
ὑποπόρευσις. κάθοδος καμπαῖς καὶ στρεβλότησι κεκλασμένας ὑποπορεύσεις καὶ ἀνατρήσεις ἐχούσαις εἰς τρεῖς κοιλότητας ἀποτελευτῶσα X. 34. 14.
ὑπόπτερος, alatus. Ἀρπυίας τινὰς ὑποπτέρους βόσκοντες IX. 306. 6.
ὕποπτος, ſuſpectus VI. 116. antep.
ὑπόπτως ἔχειν πρὸς υἱὸς, ἢ πρὸς εἰκείους VI. 197. 8. ὑπόπτως ἔχειν πρός τι πρᾶγμα καὶ μέγα καὶ σωτήριον IX. 239. 13.
ὑποῤῥεῖν, ſublabi. τῷ ψέγειν ἑαυτὸς εἰς τὸ θαυμάζειν τὸς πλησίον ὑποῤῥέησιν VI. 212. 3.
ὑποῤῥοιζεῖν, ſubſtrepere VIII. 333. 6.
ὑπόρυθμον μέτρον X. 809. 5. quid ſit, ibid. verſ. 15.
ὑπόρχημα, carmen, quod ſaltantibus accinitur VIII. 980. 6. et 11. et X. 659. 13. 16., pen. et vlt.
ὑποσαίνειν, abblandiri, de adulatoribus dictum VI. 240. 4.
ὑποσκάζειν, ſubclaudicare. ἂν χωλῷ παροικήσῃς, ὑποσκάζειν μαθήσῃ. prouerb. VI. 11. 6.
ὑποσκαφισμοὶ VIII. 769. vlt.
ὑποσκελίζεσθαι, titubare, de iis dicitur, qui diu vincti fuerunt, et deinde vinculis liberati recta incedere nequeunt VI. 21. 5. ἐνδιδόναι τινὶ ἑαυτὸν ὑποσκελίζεσθαι VI. 240. vlt.
ὑποσόλοικος. ἐσθῆτί τε περιττῇ καὶ ἀκολουθίᾳ παίδων ὑποσολοικότερος VIII. 431. 10.
ὑποσπᾶν βίᾳ τὸν τρίποδα VII. 522. 6.
ὑποσπείρειν, interſerere. λῆρα σφίσί τινας καὶ ὑποσπείρει διαβολὰς VI. 240. 5. γλυκὺ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδων πόθον IX. 38. 11.
ὑπόσπονδος. τὴν Καδμείαν ὑπόσπονδον (pactis conditionibus) παραδόντες ἡμῖν VIII. 363. pen.
ὑποσάθμη, faex VI. 494. 6. et IX. 621. 12.
ὑποστέλλεσθαι μηδὲν, μηδ' ἀποσιωπᾶν τῶν συμφερόντων, nihil eorum, quae e re alterius ſunt, celare VI. 221. pen.
ὑποστερνίζεσθαι, pectori ſubiicere. φελλὸς πλατεῖς ὑποστερνισάμενος VII. 287. 13.
ὑποσολὴ, remiſſio VI. 491. 3.
ὑποσολίζειν. φεύγει μέγα λαῖφος ὑποσολίσας ἐρεβώδεις ἐκ θαλάσσης VI. 646. 5. et VII. 859. antep. cum immutatione quadam verborum.
ὑποσύρειν καὶ περιπίπτειν περὶ τὸ αἰσχρὸν VII. 753. pen. vid. not. 49.
ὑποτάττειν, ſubiicere. γυναῖκες ὑποτάττουσαι ἑαυτὰς τοῖς ἀνδράσιν ἐπαινοῦνται VI. 539. 4.
ὑποτείνειν. ἡ ὑποτείνουσα: eſt linea quaedam mathematica VIII. 872. pen.
ὑποτελεῖν δῶρα καὶ φόρους IX. 301. 19.
ὑποτιθέναι. τοῖς ἐπιθυμοῦσιν ἐνδόξων τέκνων γενέσθαι πατράσιν ὑποθείμην ἂν ἔγωγε μὴ ταῖς τυχούσαις γυναιξὶ συνοικεῖν VI. 1. 5. αὐτὸς ἔοικεν ὁ λόγος — ὑποτιθέναι τοῦτο τῇ τῶ συγγράμματος κορωνίδι VI. 244. antep. ἔοικας τῷ λόγῳ μεγάλην ὑπόθεσιν ὑποτίθεσθαι VIII. 218. 1.
ὑποτρείειν, tremere, timere. φύσις δέ μιν ἔμπαλιν ἦγεν ἡδονοπλήξ, ἣν πλεῖστοι ὑποτρείουσι σοφιῶν VII. 754. 4. et VIII. 818. 10. vbi pro ἣν legitur τῇ.
ὑποτρέμειν, contremiſcere X. 55. 5.
ὑποτρέπεσθαι. ἐν μέσῳ περιφέροντα πολλάκις ὑποτρεπόμενοι VI. 288. 10.
ὑποτρέφειν. ἵν' ἡμῖν — εὐγενὴς ὑποτρέφηται τίμωρος ἐπὶ τὸς τυράννους VIII. 351. 6. vid. not. 20. Σώσατρον ἡμῖν ὑποτρέφει ὁ φιλῖνος VIII. 623. 7. τὸς γενομένους ὑπεθρέψατο σκύμνους ἄρρενας IX. 89. 5.
ὑποτρέχειν. κατὰ μὲν γλῶσσ' ἔαν', ἂν δὲ λεπτὸν αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδέδρομε VI. 303. pen. πρὶν ὅλον καταδῦναι τὸ σῶμα, δελφίνων ὑποδραμόντων ἀναφέροιτο VI. 614. pen. οἷον ἐν γαλήνῃ φρίκης ὑποτρεχούσης IX. 647. 13.
ὑπότριμμα μοχθηρὸν VI. 250. antep. τὰ πανοῦργα ταῦτα ὀψάρια καὶ ὑποτρίμματα VI. 478. antep. παντοδαπὴ ὑποτριμμάτων καὶ ὄψων παραθέσεις VIII. 551. 4.
ὑποτροπὴ, conuerſio. ὑποτροπὴ τῶν παθῶν, σφυγμοὺς ἔχουσαι καὶ πήδησιν VIII. 237. 1.
ὑποτυγχάνειν, occurrere, reſpondere, dictis alterius aliam ſententiam opponere VI. 430. 8. πρὸς ὃς ὑποτυχὼν ἄν τις εἴποι VI. 444. 12. et ita ἴσως ὑποτυχὼν ἂν φαίης p. 454. antep.
ὑποτύπτειν, ſuccutere IX. 551. 11.
ὑποτύφειν, ſuffumigare, ſuccendere IX. 701. 16.
ὑπότυφλος, coecutiens VI. 197. 1.
ὑπουδαῖος καὶ χθόνιος θεός: ſic vocatur Saturnus VII. 81. 6.
ὕπτιλος. νοσώδη ἄνθρωπον καὶ ὕπτιλον, ὡς ἀτερπὲς θέαμα, φεύγομεν VI. 63. 14. οἰήματος ὑπύλου καὶ περιαυτολογίας ἐνδιαθέτου μεσοῦ VI. 159. 7. σάρκα ποιεῖν σαθρὰν καὶ ὕπτιλον VI. 226. 9. πάρεσι (ſcil. ὁ τῦ κόλακος λόγος) βυβῶνος δίκην ἑκάστοτε τοῖς ὑπτίλοις καὶ φλεγμαίνουσι τῆς ψυχῆς ἐπιγινόμενος VI. 227. 4. ἀγρυπνίαις καὶ περιδρομαῖς ἐξελέγχοντες τὰ σαθρὰ καὶ ὕπτιλα τῦ σώματος VI. 519. vlt. σπείροντες λόγους καὶ θερίζοντες εὐθὺς μετὰ μάχης ὑπτίλους καὶ πολεμικοὺς VII. 551. antep. δεῖ τὸν συμποσίαρχον — ὕπτιλον μηδενὶ, μηδ' ἀπεχθῆ τῶν ἐξιωμένων εἶναι VIII. 456. 4.
ὑπουργεῖν, miniſtrare. εἰκὸς ἐξηρτημένοις (vel potius ἐξηρτημένα, ſcil. τὰ ζῶα: vid. not. 29.) τῆς τῦ θεῦ δυνάμεως ὑπουργεῖν VI. 624. 4. τὰ μέτρια καὶ πρέποντα δεῖ προθύμως ὑπουργεῖν τοῖς ἀξιοῦσι VIII. 113. 14.
ὑπουργία, miniſterium. ἐν ὑπουργίαις καὶ διακονίαις πολλάκις ἰδεῖν ἔστι τὴν φιλίαν ὑπὸ τῆς κολακείας παρατρεχομένην VI. 183. 2. ἐμβάλλων ἑαυτὸν εἰς ὑπουργίας VI. 186. 10. ἐπὶ τὰς χρείας καὶ τὰς ὑπουργίας ἴωμεν ἤδη VI. 228. 10.
ὑπουργὸς, miniſter, adiutor VI. 232. 1.
ὑποφαίνειν, oſtendere, prae ſe ferre. πραότητα καὶ φιλοφροσύνην τῷ ἤθει ὑποφαίνων VIII. 302. pen.
ὑποφαρμάττειν τὸν ἄκρατον VIII. 425. 7. ὑποφαρμάσσοντες τὴν γλυκύτητα (ſcil. mulſi) σινώδεσι βίζαις καὶ αὐσηραῖς VIII. 673. 1. ἕτερον αὖ τινὰ τῶτον κυκεῶνα λόγων ταράττεις καὶ ὑποφαρμάττεις X. 100. 8.
ὑποφείδεσθαι, parcere VIII. 455. 5.
ὑποφέρεσθαι, abripi, deduci, ſublabi. σφόδρα ἐμφανῶς ἀνακαλεῖται καὶ τὰ τοιαῦτα τὸς ὑποφερομένους,

μένος, animum desponentes VI. 267. 4. λανθάνουσιν εἰς τὸ φιλεῖν ὑποφερόμενοι VII. 763. 4.

ὑποφθάνειν, praeuenire, sermonem praeoccupare, ita vt, quamuis non interrogatus, tamen respondeas VI. 591. 8. et VIII. 36. 5.

ὑποφθέγγεσθαι. — μή τις καὶ σοί ποθεν ὑποφθέγγηται κακία (ita enim leg. pro κακίᾳ: vid. not. 20.) τὸ τῦ τραγῳδῦ VI. 328. 10. ὑποφθέγγεσθαι de oraculis edendis dicitur VII. 632. pen. dicere aliquid de aliqua re VIII. 682. 7.

ὑπόφορος, tributarius. τρεῖς πόλεις ὑποφόρους ἔλαβε VII. 301. 7. Χαλκιδεῖς ὑποφόρους λαβὼν IX. 99. 7.

ὑποφρίττειν, frigore contremiscere VIII. 583. 7.

ὑποφύεσθαι, subnasci. σπείροντες λόγους καὶ θερίζοντες — βλαστάνοντας ἡμῖν καὶ ὑποφυομένους κατὰ τὴν ὁδὸν VII. 551. pen.

ὑποφωνεῖν, ad dicta aut facta alterius aliquid dicere VI. 194. 3. et 267. 13.

ὑποφώνησις, acclamatio. τί δὴ κωλύει καὶ ἡμᾶς ταῖς τοιαύταις ὑποφωνήσεσι τὺς νέους ἀποκαλεῖν πρὸς τὸ βέλτιον VI. 119. 11.

ὑπόχαλκος, adulterinus. ὑπόχαλκον καὶ κίβδηλον τὸ γένος ἔχοντες VI. 2. 7. φίλος ψευδὴς καὶ νόθος καὶ ὑπόχαλκος VI. 239. 6.

ὑποχαυνῶν, vana et stulta opinione de re leui et friuola, e. c. de voluptatibus, animum alicuius implere, ita vt magni eam aestimet VI. 74. 11.

ὑποχεῖν, suffundere, e. c. aquam vino VIII. 455. 1.

ὑποχείριος, in potestatem alicuius redactus. ἐσπούδασεν ἡ Ὀλυμπιὰς λαβεῖν τὴν ἄνθρωπον ὑποχείριον VI. 533. 11.

ὑποχλιαίνειν, calefacere VIII. 614. 1.

ὑποχωρεῖν, recedere VI. 696. 12.

ὑπόψαμμος, arenosus IX. 557. 4.

ὑποψαύειν VII. 453. 13. vid. not. 17.

ὑποψίαν πρὸς πόνον VI. 138. 8.

ὑποψοφεῖν, strepitum edere VII. 328. 1.

ὑπωρόφιος ἀήρ, tecto inclusus aër IX. 753. 1.

ὑσμίνη, vocab. poët. pugna, proelium. ἴσας ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον VIII. 978. 5.

ὕσπληγξ VIII. 921. 2.

ὑστερεῖν, iusto serius venire. τῶν ἑλκόντων τὴν ἀτήνην ἡμιόνων ὑστερησάντων VI. 413. 9.

ὑστερίζειν τῦ δείπνυ, iusto serius ad coenam venire VIII. 896. 2.

ὑστεροπότμοι, qui falso pro mortuis habiti, adhuc superstites sunt VII. 75. 3. et 4.

ὑστεροφημία, fama de rebus ab aliquo gestis ad posteros translata VI. 317. 6.

ὑφαίνειν, texere. χιτῶνιον σύμμετρον ὑφαίνειν VI. 596. 13. et 15.

ὑφαιρεῖν, auferre. ἡ θερμολυσία ὑ τοσῦτον εὐτονίας ὑφαιρεῖ καὶ ῥώμης, ὅσον ὠφελεῖ πρὸς ὑγίειαν VI. 498. 3. ῥῶν ἑτέρυς τὸν Μνησιφίλυ λόγον ὑφῃρηκότας VI. 592. 7.

ὑφαίρεσις. ποιεῖν ἀναγκαίαν τὴν ὑκ ἀναγκαίαν ὑφαίρεσιν VI. 511. 5.

ὑφαιρετέον, auferendum est VI. 501. antep.

ὑφαλμυρίζειν, subsalsum esse. τὰ ὑφαλμυρίζοντα μετρίως τῶν σιτίων VIII. 658. 14. τοῖς ταριχευτοῖς καὶ ὑφαλμυρίζυσι τρέφειν τινὰ IX. 614. 7.

ὑφάντης, textor VI. 592. antep. et 597. pen.

ὑφάπτειν τὴν οἰκίαν, domum succendere VIII. 190. 5.

ὑφέλκειν, subducere. ὑφεῖλκε κάτωθεν τὸ κλιμάκιον IX. 125. 9.

ὕφεσις ἡ πρὸς τὺς φίλυς IX. 223. 13.

ὑφή, textura X. 29. 9. vbi de textura aranearum dicitur.

ὑφηγεῖσθαι, docere. καλῶς ὑφηγούμενος VI. 69. 14. τὺς νόμυς ὑφηγεῖσθαι καὶ διδάσκειν VIII. 147. 3. 2) suadere. ὡς Θρασύβυλος αὐτῷ κολάσεις τῶν ἄκρων — ὑφηγεῖται, μὴ προσέμενος VI. 558. 7. 3) praeire. ὑφηγούμενοι τῦ αἰγιαλῦ πρὸς τὸ λειότατον VI. 612. 9. 4) ὑφηγεῖσθαί τινι τῶν πράξεων, ducem alicuius in rebus agendis esse VIII. 301. 8.

ὑφιέναι. ὁ κόλαξ — ὑφίεται τῇ ὁμοιότητι τῆς ἰσότητος VI. 199. 1. λάθρα ὑφίησί τινας καὶ ὑποσπείρει διαβολὰς VI. 240. 5. τὸ ἄγαν ὑφιέναι τῦ φρονήματος VI. 253. 1. εἰ τὸ φιλόνεικον καὶ δύσερι περὶ τὰς ζητήσεις ὑφεῖται VI. 298. 12. ὑφειμένυ δόξαν παρασχεῖν ὀῤῥωδῶν VI. 497. 2. τὴν κεφαλὴν ὑφιέναι VI. 646. 4. τὴν ἐμὴν (scil. φυλὴν) ἴσε δή — μηδεμιᾷ δόξῃ ὑφιεμένην VIII. 486. antep. ὑδέν τι τὰ θήλεα τοῖς ἄῤῥεσιν ὑφίεται τῦ θυμῦ καὶ ἀλκῆς X. 109. 2.

ὑφίστάναι, τὺς κινδύνυς ὑφίστασθαι VI. 115. 11. περὶ τὸ ὂν καὶ τὸ ὑφεστηκὸς, καθάπερ τὸ ἀγαθὸν πέφυκε γίνεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ κακόν VI. 417. 7. εὐγενῶς καὶ μεγαλοφρόνως τὺς ἐπὶ τοῖς υἱοῖς γενομένυς θανάτυς πράως ὑποστάντες VI. 449. antep. ὑφισαμένης καιλίας VI. 510. 9. τὺς πόνυς ὑφίστασθε καὶ τὺς κινδύνυς X. 109. 13.

ὑφορατέον, pro suspecto habendum est VI. 182. 9.

ὑφορμεῖν πάθει τινὶ VI. 227. 2.

ὑψαυχενεῖν, cervicem altam gerere, in sensu proprio VIII. 140. 8.

ὑψίζυγος, in alto sedens, epitheton Iouis VI. 85. 6. et VIII. 961. 3.

ὑψόθεν, desuper, ex alto. μι' ἡμέρᾳ τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω VI. 394. pen.

ὑψόροφος οἶκος, domus alta VI. 79. 7.

ὕψος καὶ φρόνημα τὸ ἐν ψυχῇ νῦν ὐκ ἐχύσῃ VI. 241. 8.

ὕψωμα. ἀστέρες ὑψώματα καὶ ταπεινώματα λαμβάνοντες ἐν τοῖς τόποις, ὃς διεξίασι VI. 564. 11.

ὑώδης, porcos decens. πάθος πάσχειν ὑώδες VIII. 120. 6.

Φ.

φαγεδαινικὰ ῥεύματα X. 474. 3.

φάγιλος quid sit VII. 180. 3. et 14.

φάγρος, nomen piscis VII. 393. 4. et 412. 9.

φαείνεσθαι, verbum poët. pro φαίνεσθαι, apparere, conspici IX. 643. 8.

φαεινὸς, splendidus. πρῶτον ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ἐβάλοντο φαεινὴν κρηπῖδ' ἐλευθερίας VII. 380. 2.

φαεννὸς, idem. ἐβάλοντο φαεννὰν κρηπῖδ' ἐλευθερίας VIII. 182. 10. et IX. 441. 15.

φαίδιμος, illustris. φαίδιμος Ἕκτωρ X. 810. 5. φῆ ἀθηναίοισιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαίδιμα ὦμα ibid. vers. antep.

φαιδρότης, hilaritas vultus VIII. 352. 1.

φαινέστρα, vox Latina, feneſtra VII. 106. 14.

φαιὸν ἱμάτιον, veſtimentum fuſcum, lugubre VI. 698. 14.

φακῇ, lens. μὴ πρὸ φακῆς λοπάδα αὔξων ἀεὶ ἐς τάσιν ἄμμε βάλῃς. dictum Cratetis VI. 478. 8. vid. etiam verſ. 10.

φακοειδὴς, lentis formam habens VII. 159. 1.

φακὸς, macula faciei. οἱ φαῦλοι ζωγράφοι — ἐν ῥυτίσι καὶ φακοῖς καὶ ἠλαῖς τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσιν VI. 195. pen. vid. etiam Tom. VIII. 228. 1.

φαλακρὸς, caluus VI. 126. 4. et 329. 12.

φαλακρότης, caluities. εἰς φαλακρότητα σκωπτόμενοι πρᾴως φέρουσιν VIII. 507. 1. vid. etiam pag. 513. 2.

φαλάκρωσις, idem. φαλακρώσεις ἄωροι καὶ πολιαὶ πρὸ ἡλικίας VIII. 589. 4. ἐν τοῖς πολυπόταις γίνεται φαλάκρωσις IX. 638. 13.

φανὸς, lucidus. εὐόνειρα καὶ φανὰ καὶ ἄλυπα VI. 310. pen. ὀμμάτων πολλῶν τὸ φανώτατον καὶ κυριώτατον VI. 637. pen.

φαντασία, ſpecies. ὑπὲρ ἄνθρωπον φαντασίαν θεασάμενος VII. 216. 8.

φαντάσιῶσθαι, vi imaginandi praeditum eſſe X. 6. antep.

φαντασμάτιον X. 69. 10.

φαντασικὸς. τὸ φαντασικὸν καὶ τὸ παθητικὸν ὑπὸ τῶν περὶ τὸ σῶμα ποιοτήτων X. 244. 2. φαντασικὴ κίνησις X. 245. 11.

φαντασὸς X. 272. 7.

φάος, lumen, ponitur pro vita. γλυκερὸν φάος ὁρῶσα VI. 442. 5.

φαραγγώδης τόπος, hiatuum plenus locus VII. 177. vlt.

φαρμακᾶν, praeſtigiis vti X. 219. 7.

φαρμακεία, medicina VI. 509. 6. τὰς ἐμέτους ποιητέον ἄνευ φαρμακείας καὶ περιεργίας VI. 510. 4. ταρακτικοὶ καὶ φθαρτικοὶ φαρμακεῖαι ibid. verſ. antep. 2) veneficium VII. 46. 4. et 5.

φαρμακεύειν τινὰ, medicinam exhibere alicui VIII. 222. 8. 2) veneno inficere. εὑρὼν ὥσπερ πεφαρμακευμένον φόβῳ τὸ ὕδωρ X. 711. pen.

φαρμάκιον πρὸς παρωνυχίαν VI. 156. 3.

φάρμακον, color pictorius VI. 374. antep.

φαρμακὸς, veneficus VI. 631. vlt.

φαρμακᾶν, veneno inficere. πεφαρμακῶσθαι δόξαντες VII. 225. 12. ἔσπεισεν ἐκ φιάλης μελίκρατον πεφαρμακωμένον IX. 78. 3.

φαρμακώδης, veneno imbutus, ſeu, vti Xylander explicat, ingratus inſtar medicamenti VI. 536. 5.

φάρμαξις τῶν πάλαι τεχνιτῶν περὶ τὸν χαλκὸν VII. 553. 10.

φαρμάσσειν, veneno inficere. ἂν τι συνταράττηται τοῖς πάθεσι καὶ κρατῆται φαρμασσόμενος — VI. 58. 7. τὰ σιτία καὶ τὰ ὄψα μαγγανεύειν καὶ φαρμάττειν VI. 479. 4. λοιμικοῖς πάθεσιν ἀέρα φαρμάττειν VII. 653. 8. πεφαρμαγμένα βέλη VIII. 714. 1. φαρμάττειν τὴν διάνοιαν ἔοικεν ὁ ἥλιος IX. 64. 12. τὰ πράγματα χαράσσειν καὶ φαρμάσσειν ταῖς βλασφημίαις, κ. τ. λ. IX. 283. 3.

φάρος βύσσινον, veſtis byſſina VI. 380. antep.

φάρυγξ,

φάρυγξ, fauces, guttur VIII. 792. 5.

φάρυξ, idem. ibid. verſ. 2.

φάτις, fama. ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ δῆμιν θῆκε φάτιν VI. 95. 3. αὕτη φάτις ἔχει ὑπὸ Ἀθηναίων IX. 452. 12.

φατὸς, dicendus, nominandus. ὐ φατὸς ἀνθρώποις νῆσος VII. 571. 4.

φατρία, curia. φατρίας φατρίαις συνέμιξε, ſcil. Homerus VIII. 445. 7.

φάττα, palumbes X. 439. 7.

φαύλως, male. τὸ σῶμα φαύλως — ἔχοντες διακείμενον VI. 475. 9.

φέγγος, ſplendor. πολὺ φέγγος αὐξάνει, φέγγος ἀγνὸν ὀπώρας IX. 36. 9.

φείδεσθαι ὀργῆς VI. 272. 12. φειδόμενος τῆς ἀμετρίας, τῷ συγγράμματος VI. 413. 3. et ita φειδόμενος τῆς τῷ λόγῳ ἀμετρίας pag. 434. 9.

φειδὼ, αἰσχύνη τινὶ καὶ φειδοῖ τῷ λέγοντος ὀκνοῦντες ἀνέρεσθαι VI. 172. 7. ἐπαινέτης φειδοῦς VI. 599. 10.

φειδωλὸς, parcus. ἡ πρὸς τὰ ἔγγονα φιλοσοργία — φειδωλὰ ποιεῖ τὰ γαστρίμαργα VII. 924. 1. ἀνὴρ φειδωλὸς καὶ μικρολόγος VIII. 462. 1.

φειστέον, parcendum eſt VI. 448. 9.

φελλὸς, ſuber. φελλῷ δίκην ὑπὸ κυφότητος ἀναφέρεσθαι VI. 484. 9. φελλοῖς πλατεῖς ὑποσερνισάμενος VII. 287. 12. τοὺς τὰ δίκτυα διασημαίνοντας ἐν τῇ θαλάσσῃ φελλοὺς ὁρῶμεν ἐπιφερομένους VIII. 338. pen.

φέρβειν βοτὰ, pecora paſcere X. 500. vlt.

φέρειν. ὅ τι ἂν εὕρωσιν ἀνθρώποδον οἰνόληπτον —, τούτῳ φέροντες ὑποβάλλουσι τοὺς υἱεῖς VI. 11. antep. ὦ ἄνθρωποι, ποῖ φέρεσθε; VI. 13. antep. εὖ φερόμενοι ἐν τοῖς πράγμασι, proſpera fortuna vtentes VI. 252. 7. ἡδονῆς, ἢ ὀργῆς, ἢ ὕβρεως ἐπιλαβέσθαι φερομένης VI. 256. antep. ἀνθρωπίνως φέρειν τὸ συμβεβηκὸς VI. 386. 7. τρόχιλα εἶναί φασι τὰ κακὰ καὶ συνεχῆ καὶ πρὸς ἄλληλα φερόμενα κατὰ πολλὰς αἰτίας VI. 440. 12. φερόμενοι ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν VI. 487. 8. πλέον ἐφέρετο, pluris aeſtimabatur, praeferebatur IX. 91. 8.

φερέκαρπος, foecundus, fertilis. γενναῖα καὶ καλὰ καὶ φερέκαρπα σπέρματα VII. 927. 2.

φερέπολις τῆς Ῥώμης: ſic vocatur Fortuna VII. 277. 9.

φερέσβιος Ἥρη IX. 480. 4. et 7.

φεύγειν. ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων VI. 336. 3. μοῖραν δ' ἣ τινα φημὶ πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν VI. 448. 3.

φευκτὸς, fugiendus. ὐδὲν φευκτὸν νομιστέον αὐτὸς πάσχειν VI. 446. 10.

φεύξιμος βωμὸς, ara, quo confugere quis poteſt VI. 635. pen.

φηγὸς, fagus, arbor et fructus VI. 86. antep. φηγοῦ κλάνιον VIII. 539. pen.

φημίζειν, famam ſpargere. τεθνᾶναι φημισθέντες ἐπὶ ξένης ψευδῶς VII. 73. 12.

φθάνειν, praeuenire. ἔφθης με μικρὸν εἰπών VI. 232. 5.

φθαρτικὰ φαρμακεῖα, corpus deſtruentia medicamenta VI. 510. antep.

φθαρτὸς, corruptioni obnoxius. τί θαυμαστὸν, — εἰ τὸ φθαρτὸν ἔφθαρται; VI. 404. pen.

φθέγγεσθαι, vocem edere, loqui. ζωγραφία φθεγγομένη vocatur poëſis VI. 62. 5. μήτε πλεί-

ονα γινώσκοντι, μήτ' ἐλάττονα φθεγγομένῳ, ῥᾳδίως ἐντυχεῖν ἑτέρῳ. dictum Spinthari de Epaminonda VI. 141. 7. ἐπειδή ποτε μόλις — προσηγάγετο φθέγξασθαί τι πρὸς αὐτόν — VI. 439. 7. μηδέποτ' αὐτῷ μεταμελῆσαι σιγήσαντι, φθεγξαμένῳ δὲ πολλάκις, Simonides de se dixit VI. 477. 2. ἄτοπα καὶ ἀγεννῆ ποιεῖν καὶ φθέγγεσθαι VI. 487. 6.

φθεγκτός, idoneus ad sonum edendum. οἰόμενοι, τῶν τῇ τόνῳ διαστημάτων πρῶτον εἶναι φθεγκτὸν τὸ πέμπτον X. 223. vlt.

φθείρειν, corrumpere. τί θαυμαστόν, — εἰ τὸ φθαρτὸν ἔφθαρται; VI. 404. pen. πᾶσαν φθείρεται φθορὰν VI. 606. 1. τῇ ψυχρᾷ τὸ γλυκύ, διὰ συγγένειαν, εἰς τὸ αὐστηρόν, ὅταν κρατήσῃ, φθείροντος VIII. 589. 15.

φθειριᾶν, morbo pediculari laborare X. 390. 11.

φθειροποιός, pediculos gignens. ἥκιστα φθειροποιὸν dicitur linum VII. 391. 1. ἔριον φθειροποιὸν VIII. 543. 10. et pen.

φθίειν, corrumpere, perdere. ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἔτι γήραος οὐδῷ αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει VI. 433. 6.

φθίμενος, mortuus, vita defunctus IX. 325. vlt.

φθινὰς νόσος, morbus lentus, hominem sensim conficiens VII. 61. 2.

φθινειν, tabescere, lento morbo consumi VI. 63. antep. φθινων καιρὸς, tempus autumnale VIII. 517. 6.

φθινοπωρινὴ ἰσημερία, aequinoctium autumnale VII. 466. 12. φθινοπωρινὰ ἐνύπνια VIII. 928. 7.

φθινύθειν, consumi, contabescere. ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκμήριοι, οὐδέ τις ἀλκή. versus Homeri VI. 397. vlt. φθινύθεσκε (poët. pro ἐφθίνυθε) φίλον κῆρ αὖθι μένων VII. 824. 8.

φθισιᾶν, phthisi laborare VI. 156. 3.

φθισίβροτος, homines perdens et consumens VII. 570. 4.

φθισικὸς, tabe affectus VIII. 681. 8. et 10.

φθίσις, tabes. εἰς φθίσιν, ἀνήκεστον πάθος, ἐμπεσὼν VIII. 193. 5. ὑπὸ φθίσεως διαφθαρέντες VIII. 211. antep.

φθιτὸς, vita defunctus VI. 58. 4.

φθογγὴ. ὁ τὸν ῥυθμὸν τῶν φθόγγων φθογγὴν συνισὰς στίχος X. 810. 16.

φθόγγοι σύμφωνοι VI. 527. 3.

φθόϊς, placentae genus VII. 175. 1.

φθονεῖν. τοῖς μεγάλοις εὐτυχήμασι φθονεῖν πέφυκεν ἡ τύχη VI. 398. antep. ὕπνῳ φθονοῦντες τῷ σώματι VI. 515. 6.

φθονερὸς, inuidus VI. 239. 8. et VIII. 718. 8.

φθονητικὴ καὶ βασκαντικὴ ἕξις VIII. 718. 2.

φθονητικῶς, ibid. vers. 8.

φθορὰ, corruptio. κριθῆναι φθορᾶς dicitur virgo, quae violatae pudicitiae rea agitur VI. 334. 7. πᾶσαν φθείρεται φθορὰν VI. 606. 1. τὰς μίξεις τῶν χρωμάτων οἱ ζωγράφοι φθορὰς ὀνομάζουσι VIII. 893. pen.

φθορεὺς, corruptor mulierum VI. 64. 1. et X. 805. 1.

φθόριον, medicina abortum efficiens VI. 510. vlt.

φθοροποιὸς, exitium afferens IX. 608. 11.

φιδίτιον, conuiuium publicum Lacedaemoniorum VIII. 786. 10.

φιλάγαθος, virtutem amans VI. 530. 6.

φιλάδελφοι, nomen lapidum quorundam X. 753. 3.

φιλαθλητὴς, athletas et athletica certamina amans. οἱ φιλαθληταὶ τῶν βασιλέων πολλὰς γυμνασικὰς ποιοῦσιν VI. 530. 4. ἥδιον φιλαθλητὴν περὶ γυμνικῶν ἀγώνων ἐρωτᾷν VIII. 497. 14.

φίλαθλος, qui certaminibus delectatur VIII. 889. 5.

φιλαίτιος, lites et contentiones amans. σφόδρα φυλάξεται τὸ συνεχὲς καὶ φιλαίτιον VI. 270. 7. φιλαίτιος ὅλως καὶ δύσκολος πρὸς τὸ θεῖον VIII. 211. 1.

φιλαλέξανδρος, Alexandri amans VI. 690. 6.

φιλάλληλον, τὸ, amor mutuus X. 67. 17.

φίλανδρος γυνὴ, vxor maritum amans VI. 536. 11. φιλότεκνοι καὶ φίλανδροι IX. 81. 9. ita φίλανδρος dicitur alcyon foemina X. 89. 4.

φιλανθρώπευμα, officium humanitatis IX. 250. vlt.

φιλαπεχθήμων, inimicitiarum studiosus. ἐπίφθονον καὶ φιλαπεχθήμον VII. 107. 12. φιλαπεχθήμον γὰρ X. 527. 1.

φιλάρχαιος, antiquitatis amans X. 556. 3.

φιλαρχία, imperandi cupiditas IX. 240. 11. et X. 338. 12.

φίλαρχος, imperandi cupidus VIII. 118. 4. et IX. 216. 10.

φίλαυλος, tibiae inflandae cupidus. φιλόμουσοι καὶ φίλαυλοι μουσομανίαι VIII. 821. vlt.

φιλαυτία, sui ipsius amor. ὀρμητήριον ἐφ' ἡμᾶς εὐφυὲς ἔχων τὴν φιλαυτίαν VI. 178. 3. ἀφαιρῶμεν αὐτῆς (scil. τῆς παῤῥησίας) τὴν φιλαυτίαν VI. 245. 1. τοῦτο ἀπειρίας τῶν λεγόντων, ἢ φιλαυτίας, σημεῖόν ἐστιν X. 288. antep.

φίλαυτος, sui ipsius amans. τάχιστα κολάσεται τὸ αὔθαδες ἡμῶν καὶ φίλαυτον VI. 147. 7. ὁ λοιδορούμενος φιλοκόλαξ, σφόδρα φίλαυτός ἐστι VI. 178. 7. τὸ φίλαυτον ἐκκόπτειν ἑαυτῶν καὶ τὴν οἴησιν VI. 241. 11. ἡ μέμψις, καὶ φίλαυτον καὶ μικρολόγον VI. 245. 6. φίλαυτος ἡ τῆς λύπης πρόφασις VI. 424. pen.

φιλεργεῖν, laboris studiosum esse VI. 43. antep.

φιλεργὸς, laboris amans, industrius VIII. 181. 3.

φιλέταιρος, socium amans. τόλμα ἀλόγιστος ἀνδρεία φιλέταιρος ἐνομίσθη VI. 206. 12. μιμοῦ τὸ πατρὸς τὸ εὔκολον καὶ φιλέταιρον VIII. 102. 8. ἀντιτείνειν καὶ ἀγροικίζεσθαι πρὸς εὐγνώμονα καὶ φιλέταιρον VIII. 274. 3. ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξω φιλέταιρον ἅπασι IX. 325. pen.

φιλευριπίδης, Euripidis amans IX. 25. pen.

φιληδόνος, voluptatis amans. τὸν βίον ὡς τὰ πολλὰ ἀσώτους καὶ φιληδόνους ἀποβλίνοντας VI. 19. 3. ἀνὴρ φιληδόνος ἑταιρικὴν καὶ ἀκόλαστον γυναῖκα ποιεῖ VI. 530. 5. φιληδόνος ὁ πάρις VI. 532. 8.

φιληκοΐα, audiendi studium. τῇ φιληκοΐᾳ πρὸς τὴν φιλοδοξίαν σπεισάμενον VI. 144. 11. φωνὴν εὐγνώμονος μάρτυρα φιληκοΐας προϊέμενος VI. 159. 10. αἱ ἀποφάσεις τῶν ἀνδρῶν — σχολάζουσαν φιληκοΐαν περιμένουσιν VI. 659. 9.

φιλήνεμος, ventum amans: epitheton pini VIII. 688. pen.

φιλητικὸς, propenſus ad amandum. φιλητικώτερον VI. 9. 7. τὸ φιλητικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ συνελευσικὸν ἄθεον ἐστι; IX. 34. antep.

φιλιατρεῖν, arte medica delectari, eamque profiteri VI. 213. 5. τῷ μὴ φιλιατροῦντι χαλεπαίνεις φιλοσόφῳ VI. 465. 11.

φιλικὸς, ad amicitiam pertinens, amicis conueniens. δεῖ τὸ εὐφραῖνον καὶ χαριζόμενον ἡγεῖσθαι φιλικὸν VI. 204. 1. παῤῥησίας ἀμετρίᾳ διαφθεῖραι τὸ φιλικὸν καὶ κηδεμονικὸν VI. 244. 7. φιλικὸν ἡ παῤῥησία καὶ σεμνὸν VI. 245. 5. παῤῥησία φιλικὴ VI. 253. 8. φιλικὴ συμφωνία καὶ ἁρμονία VI. 364. 12. παντάπασι γενήσεται σατραπικὸν ἡμῖν ἀντὶ φιλικοῦ τὸ συμπόσιον VIII. 436. vlt.

φιλικῶς. μὴ φιλικῶς, ἀλλὰ παιδαγωγικῶς, προσφέρεσθαι τοῖς συνήθεσιν VI. 270. 1. φιλικῶς ἀπολαμβάνειν τι VIII. 111. 7. οἰκείως καὶ φιλικῶς ἔχειν πρὸς ἅπαντας VIII. 456. 3.

φίλιος θεὸς IX. 39. 5. et in plur. φίλιοι καὶ ξένιοι θεοὶ VI. 601. pen.

φιλιππίζειν, a Philippi partibus ſtare IX. 359. 13.

φίλιππος, equorum amans. πάντων τῶν βασιλέων φιλιππότατος dicitur Oenomaus VII. 209. 3. ἀνὴρ φίλιππος VIII. 343. 1. et IX. 72. 12. φίλιπποι καὶ κερυλκοὶ Troës a Sophocle vocantur VIII. 534. 14.

φιλίτια, conuiuia Lacedaemoniorum publica X. 405. 3.

φιλοβάρβαρος, barbaros amans: ita dicitur Fortuna VII. 355. 5. et Herodotus IX. 401. 14.

φιλοβασιλεὺς, regis amans VI. 690. 5.

φιλόβοτρυς, qui vuis veſcendis delectatur VIII. 653. 1.

φιλόγελως, qui riſu et iocis delectatur VIII. 898. 13.

φιλογεωργὸς, agriculturae deditus IX. 113. 8.

φιλόγλυκυς, dulcedinis amans VIII. 679. 1.

φιλογραμματεῖν, literis deditum eſſe VIII. 958. 14.

φιλογράμματος, literis operam dans X. 16. 12.

φιλογραφεῖν, arti pictoriae deditum eſſe X. 499. 6.

φιλόδειπνον, τὸ, coenandi deſiderium VIII. 896. 7.

φιλοδέσποτοι οἰκέται, dominorum amantes ſerui VII. 914. 12. et paulo ante, verſ. 4. canis vocatur animal φιλοδέσποτον.

φιλοδίκαιος, iuſtitiae amans VIII. 118. 8.

φιλοδοξεῖν, gloriae cupidum eſſe VI. 312. 3. et 477. antep.

φιλοδοξία ἄκαιρος VI. 143. 6. τῇ φιληκοΐᾳ πρὸς τὴν φιλοδοξίαν σπεισάμενον VI. 144. 12.

φιλοθεάμων, videndi cupidus VII. 552. 5. et 613. vlt.

φιλόθερμος, caloris amans. φιλόθερμόν ἐστι τὸ ψυχρὸν VIII. 570. 15.

φιλόθεσμος VIII. 677. 1. ſed ſine dubio pro hac voce φιλοθεάμων ibi ſubſtituendum eſt: vid. not. 15.

φιλοθέωρος, ſpectandi cupidus X. 506. 1.

φιλοθηρία, venandi ſtudium VIII. 505. 7.

φιλόθηρος, venationi deditus. φιλοθήροις συγκυνηγετῶν VI. 366. 2. λίαν φιλόθηρος VI. 701. 3. φιλόθηροι νεανίσκοι X. 2. 1.

φιλοθύτης,

φιλοθύτης, ſacrificandi ſtudioſus VIII. 497. antep.

φιλοίκειος, domeſticos amans VI. 456. 2.

φιλοικτίρμον, τὸ, miſericordia X. 4. 10.

φίλοινος, vini amans. φίλοινοι καὶ μεθυσικοὶ VI. 3. 9. ὕτω δεῖ πρὸς μέθην τὸν φίλοινον ἔχειν VI. 111. 4. ὐδὲ φύσει φαίνεται φίλοινος, ἀλλ' ἄπτηνής, ὁ Ἀχιλλεὺς VIII. 699. 1.

φιλόκαινος, nouitatis ſtudioſus. διὰ τὸ φιλόκαινον καὶ ἀψίκορον VI. 348. antep. ἥκιστα τὴν φύσιν ἕν γε τούτοις φιλόκαινον εἶναι — ἀξιοῦντες VIII. 916. 5. φορτικώτεροι καὶ φιλόκαινοι γεγόνασι X. 663. 7.

φιλόκαλος, honeſtatis ſtudioſus VI. 108. vlt.

φιλοκέρδεια, lucri deſiderium IX. 262. 13.

φιλοκερδὴς, lucri cupidus. τῷ προφορικῷ τὴν Μῶσαν ὁ Πίνδαρος ὡ φιλοκερδῆ φησὶν IX. 110. 7.

φιλοκέρτομος, maledicus VI. 337. 2.

φιλοκιθαριστὴς, citharae pulſandae deditus VIII. 505. 10.

φιλοκίνδυνος, periculum libenter in ſe ſuſcipiens. εὐψυχίαν φιλοκίνδυνον ἀποδείξασθαι τοῖς πολίταις VIII. 318. 2. μηδὲν δεομένοις ἐπιδεικνύναι τὸ φιλοκίνδυνον IX. 50. 10.

φιλοκόλαξ, adulatores amans VI. 178. 7.

φιλοκοσμία, ſtudium ſe ornandi VI. 547. antep.

φιλόκοσμος περὶ κόμην, ornandae comae ſtudioſus X. 66. 6.

φιλοκύνηγος, venationis amans VII. 235. 11.

φιλολάκων, Lacedaemonios amans VI. 828. 15. et 16.

φιλόλιθος, qui gemmis delectatur VII. 812. 9.

φιλολογεῖν παρὰ δεῖπνον, ſermonibus literatis in coena occupatum eſſe VI. 504. 11. ταῦτά — τελευταῖα τῶν ἐν τοῖς μυσείοις τότε παρὰ Ἀμμωνίῳ τῷ ἀγαθῷ φιλολογηθέντων VIII. 982. vlt. κἀκεῖ (ſcil. in ſpelunca) φιλολογεῖν τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς ξυράμενον: de Demoſthene dictum IX. 358. antep.

φιλολόγος, literis deditus VI. 503. 7. 504. 6. et ſaepius.

φιλολοίδορος, qui conuiciis in alios iaciendis delectatur VIII. 446. vlt.

φιλόλυπος, ad moeſtitiam procliuis VIII. 369. 3.

φιλομάθεια, cupiditas diſcendi. ἡ πολυπραγμοσύνη φιλομάθειά τις ἐστὶν ἀλλοτρίων κακῶν VIII. 48. 7. ἐτύγχανε συνετιώμενος ἡμῖν — διὰ φιλανθρωπίαν ὐχ ἧττον, ἢ φιλομάθειαν VIII. 483. 12.

φιλομαθεῖν, diſcendi ſtudio delectari, literis operam dare VI. 220. 11. de artis medicae diſcendae ſtudio dicitur VI. 466. 5.

φιλομαθὴς, diſcendi cupidus. φιλολόγος καὶ φιλομαθὴς νέος VI. 191. 5.

φιλομαχεῖν, ad contendendum et rixandum procliuem eſſe. ἐφοβήθην λαβὴν φιλομαχοῦντι παρασχεῖν VI. 464. pen. μὴ φιλομαχεῖν, ἕπεσθαι δὲ καὶ μανθάνειν βουλόμενοι X. 20. vlt.

φιλομεμφὴς, ad reprehendendum et vituperandum procliuis VIII. 824. 2.

φιλομήλα: ita Gorgias hirundinem dixit VIII. 903. 4.

φιλομήτωρ, matris amans VI. 456. 1.

φιλομουσία, artis muſicae ſtudium. ὁ Λυκοῦργος παρέζευξε τῇ κατὰ πόλεμον ἀσκήσει τὴν φιλομουσίαν VI. 885. 10. vid. etiam T. VIII. 505. 6.

φιλόμουσος, muſicae deditus. φιλολόγος καὶ φιλόμουσος ἀνήρ VI. 503. 8. et in plur. ἄνδρες φιλολόγοι καὶ φιλόμουσοι p. 507. 1. οἱ φιλόμουσοι τῶν βασιλέων πολλὰς μουσικὰς ποιοῦσιν VI. 530. 3. οἱ φιλόμουσοι τῶν βασιλέων occurrunt etiam Tom. X. 506. 5. μελῶν ἀρετῆς ἄριστος κριτὴς ὁ φιλομουσότατος VIII. 655. 2. φιλόμουσοι καὶ φίλαυλοι μουσομανίαι VIII. 821. pen. φιλόμουσος καὶ πολύμουσος ὢν VIII. 965. 12.

φιλόμυθος, qui fabulis delectatur VI. 108. 12.

φιλονεικεῖν πρὸς γαστέρα ὥτα μὴ ἔχουσαν VI. 499. 2.

φιλόνεικος, rixoſus, contentioſus. τὸ τῆς κακίας σκεπτέον φιλόνεικον καὶ αὔθαδες VI. 261. antep. et ita ἄχθεται καὶ διαγριαίνεται τὸ φιλόνεικον τῆς κακίας VI. 267. 12. ἡ φιλαυτία φιλοπρώτους ποιοῦσα καὶ φιλονείκους ἐν πᾶσι VII. 844. 5.

φιλονείκως IX. 308. 5.

φιλοπαίγμων, qui iocis delectatur VIII. 833. 1.

φιλόπατρις, patriae amans VI. 452. 6. τὸ φιλόπατρι πρὸ τῆς τῶν ἀναγκαίων συμπαθείας ἐπιδειξάμενος VI. 453. 7.

φιλοπάτωρ, patris amans VI. 456. 1. et in plur. φιλοπάτορες X. 746. vlt.

φιλοπενθής, ad luctum proclivis. γυναῖκες ἀνδρῶν φιλοπενθέστερόν εἰσι κ. τ. λ. VI. 429. 10. τὸ θρηνῶδες καὶ φιλοπενθὲς τῆς ψυχῆς ἐγείρειν IX. 271. 1.

φιλοπευθὲς, τὸ, ſtudium interrogandi de aliqua re VIII. 50. 2.

φιλοπευσία τῶν ἐν ἀποκρύψει καὶ λανθανόντων: ita deſcribitur curioſitas VIII. 58. pen.

φιλοπλουτία, amor diuitiarum, auaritia. οἰκτείρειν ἄξιον, ἢ βδελύττεσθαι νὴ Δία τὴν φιλοπλουτίαν VI. 97. 8. τίνος ἀπαλλάττει τῶν ἄλλων κακῶν ὁ πλοῦτος, εἰ μηδὲ φιλοπλουτίας; VIII. 77. 8. φιλοπλουτίαν καὶ φιλοχρηματίαν — ἀποδυσάμενος IX. 262. 4.

φιλόπλουτος, diuitiarum appetens VI. 532. 7.

φιλοποιὸς, amicos faciens VIII. 416. 7. τὸ φιλοποιὸν καὶ συναγωγὸν ἀνθρώπων εἰς εὔνοιαν VIII. 504. 1.

φιλόπολις, ciuitatis amans VIII. 137. antep.

φιλοπολίτης, ciuium fautor VI. 828. 15.

φιλοπονία, aſſiduitas laboris. ἀσκήσει καὶ μελέτῃ καὶ φιλοπονίᾳ τὰ κάκιστα τῶν παθῶν κατεργάζεσθαι VI. 336. 1. πειρώμενοι ὑπερβαλέσθαι ταῖς ἐπιμελείαις καὶ φιλοπονίαις VI. 343. 13.

φιλόπονος, aſſiduus in laboribus. ἡ πρὸς τὰ ἔγγονα φιλοστοργία — φιλόπονα ποιεῖ τὰ ἤθη VII. 923. vlt. φιλοπονώτατος περὶ τὰ γυμνάσια VIII. 350. 4.

φιλοπότης, potus amans VI. 191. 10. φιλοπόταις συμμεθυσκόμενος VI. 366. 2.

φιλόποτμος, miſeriarum amans. τὸ πάντων φιλοποτμότατον ζῴων: ſic vocatur homo X. 103. 1. ſed vid. not. 12.

φιλοπραγμον, τὸ, deſiderium alienis negotiis ſe immiſcendi: idem eſt cum πολυπραγμον VIII. 50. 3.

φιλοπροσήγορος, affabilis, comis VI. 32. 10.

φιλόπρωτος, qui primus eſſe vult. ἡ φιλαυτία φιλοπρώτους ποιοῦσα καὶ φιλονείκους ἐν πᾶσι VII. 844. 5.

φίλορνις, qui auibus delectatur VIII. 342. vlt.

φιλοσόφημα, inuentum callidum et ſapiens VII. 90. 1.

φιλοσόφως. τὰ μὴ δοκοῦντα φιλοσόφως, μηδ' ἀπὸ σπουδῆς ἄγεσθαι (vel potius λέγεσθαι: vid. not. 4. p. 50.) VI. 49. vlt. ποιήματα γράφεις, τοῖς μὲν πράγμασι φιλοσόφως καὶ αὐστηρῶς, — VII. 560. 5. φιλοσόφως τὴν τύχην ἀμύνεσθαι VIII. 368. 10.

φιλοστεφανεῖν, coronam appetere X. 161. vlt.

φιλοστοργία, naturalis et inſitus amor. ἡ πρὸς τὰ ἔγγονα φιλοστοργία VII. 923. vlt. et VIII. 515. 1. vbi pro ἔγγονα legitur ἔκγονα, vti etiam Tom. X. 12. 6.

φιλόστοργος, propenſus ad amorem VI. 207. 1. τὸ φιλόστοργον dicitur amor vxoris erga maritum VI. 547. 1.

φιλοστόργως ἔχειν πρὸς τὴν γυναῖκα, mirifico amore vxorem proſequi VI. 403. 3. φιλοστόργως τημελεῖν τινα VI. 563. 5.

φιλόσυκος, qui ficubus veſcendis delectatur VIII. 652. vlt.

φιλοσυνήθης, familiares ſeu conſuetudinem amans VI. 207. 1.

φιλοσύντομος, breuitatis in dicendo ſtudioſus VIII. 33. 11.

φιλοσώματος, corpus amans et colens. ἀνὴρ φιλοσώματος καλλωπίσειαν γυναῖκα ποιεῖ VI. 530. 5. ἀθλητὰς καταλύσαντας ἄσκησιν ὑπὸ γήρως ὑ τελέως ἀπολείπει τὸ φιλότιμον καὶ φιλοσώματον VIII. 344. 14. φαντασμάτια φιλησδόνων καὶ φιλοσωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν IX. 69. 11.

φιλοτεκνία, amor erga liberos VI. 48. 1.

φιλότεκνος, liberorum amans. τῶν ζῴων τὸ φιλότεκνον τοῖς μονοτόκοις ἰσχυρότερον ἐμφύεται VI. 351. 1. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ γενναίου καὶ φιλοτέκνου φρόνημα ἀναλαβών VI. 463. 6. φιλοτεκνότατος ὢν διαφερόντως VI. 801. 12.

φιλοτεχνεῖν, artem adhibere, artificioſe agere. δεῖ καὶ περὶ τὴν παῤῥησίαν φιλοτεχνεῖν VI. 275. vlt. τοῖς πράγμασι καὶ ταῖς οἰκονομίαις καὶ τοῖς ἤθεσιν ἄγειν καὶ κινεῖν τὸν ἀκροατὴν φιλοτεχνοῦντες VI. 537. 5. φιλοτεχνεῖν δεῖ τὴν οἰκοδέσποιναν ἐν ταῖς ἠθικαῖς καὶ βιωτικαῖς χάρισι πρὸς τὸν ἄνδρα, ibid. verſ. 8. ὁ Ἐπίκουρος ἀμωσγέπως τρέφεται καὶ φιλοτεχνεῖ — X. 341. 4. βουλόμενος φιλοτεχνεῖν περὶ τὴν διαίρεσιν X. 453. 9.

φιλότεχνος, artis ſtudioſus. φιλότεχνος καὶ καθαρὸς ἀκροατὴς VI. 151. 7. κομψοὶ καὶ φιλότεχνοι VIII. 271. 5.

φιλοτέχνως, artificioſe VI. 395. 7.

φιλότης, amor. ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεύς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων παντοίην φιλότητ' VI. 423. 3.

Φιλοτησιος κρατὴρ VII. 303. 3. ὥσπερ φιλοτήσιον ἐπάδων μέλος VII. 304. 5. φιλοτήσια ἔργα VIII. 596. 6. ἔμοιγε δοκεῖ τὰ τῶν Μουσῶν ἔργα καὶ δῶρα μᾶλλον, ἢ τὰ τῆς Ἀφροδίτης, φιλοτήσια εἶναι IX. 111. 3.

φιλοτιμήματα νενομισμένα, largitiones lege ſancitae IX. 270. 4.

φιλοτιμητέον, quaerenda eſt gloria,

gloria, gloriandum eſt VI. 476. pen.

φιλοτίμως ἀντιλαμβάνεσθαι τῶ μανθάνειν, magna cum contentione et alacritate diſcendi ſtudium arripere VI. 286. 13.

φιλοτροφεῖν κύνας, canibus alendis delectari VIII. 732. 6.

φιλόφθονος, inuidiae amans. ἄσκησις ἀφαιροῦσα τὸ δύσζηλον ἡμῶν καὶ φιλόφθονον VI. 339. 9.

φιλοφρόνησις, beneuolentia, verborum comitas VI. 798. 13.

φιλοφρόνως ἀσπάζεσθαί τινα, blande et comiter ſalutare aliquem VI. 699. 7.

φιλοφροσύνη, ſermonis ſuauitas et comitas. ἄκαιρός ἐστι τῇ ἀηδίᾳ φιλοφροσύνην ἀμειβόμενος VIII. 833. 3.

φιλόφρων, blandus, ſuauis. ἀμφὶ δὲ οἱ δολόεντα φιλόφρονα χεῦεν ὄνειρα IX. 65. 1.

φιλοχρηματεῖν, opes et diuitias appetere VI. 312. 3.

φιλοχρηματία, diuitiarum cupiditas, auaritia. χρημάτων ἀπέχοντα διὰ φιλοχρηματίαν VIII. 81. 15. φιλοπλουτίαν καὶ φιλοχρηματίαν — ἀποδυσάμενος IX. 262. 4.

φιλοχρήματος, opibus inhians, auarus VI. 836. 4.

φιλοχωρεῖν, locum aliquem amare VIII. 315. 2.

φιλοψευδής, mendacii amans VI. 225. pen.

φιλοψία, obſoniorum amor. ὑδελὶς ἀπέχεται χρηστὸς ὄψου διὰ φιλοψίαν VIII. 81. 13. λαιμαργίας καὶ φιλοψίας ἔργον VIII. 912. 3. vid. etiam Tom. IX. 7. 12.

φίλοψος, qui obſoniis ſeu piſcibus veſcendis delectatur VIII. 642. vlt. φίλοψοι qui dicantur VIII. 652. antep. ἀρετῆς ὄψων ἄριστος κριτὴς ὁ φιλοψότατος VIII. 655. 2.

φιλόψυχον, τὸ, vitae amor IX. 50. 10. ſed contrarium potius, nempe *vitae contemtus*, hoc loco requiritur: vid. not. 91.

φιλόψυχρος, frigoris amans. φιλόψυχρόν ἐστι τὸ θερμὸν VIII. 570. antep.

φίλτρον. γίνεται φίλτρα ταῦτα (ſcil. τὰ ἁλμυρὰ) τῇ ὀρέξει πρὸς τὰ ἄλλα ὄψα VIII. 658. 7.

φίλυδρος, aquae amans. λιμναῖον καὶ φίλυδρον φυτὸν VII. 573. 4.

φιλῳδὸς, qui cantu delectatur VIII. 505. 9.

φίτυμα, proles VI. 894. pen. ἔββε, κακὸν φίτυμα, διὰ σκότος VI. 895. 1.

φλάμεν, vox Lat. flamen, ſacerdos VII. 110. 11.

φλᾶν, vorare. κύψας εἰς αὐτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα VI. 504. 5. et VIII. 821. 11. vbi pro εἰς αὐτὸν legitur καθ' ἑαυτὸν.

φλαυρίζειν, parui aeſtimare, contemnere X. 599. 10.

φλαυρότης, vilitas, abſurditas X. 11. vlt.

φλέγειν, ardere, flagrare. νέας γυναικὸς ὁ λανθάνει φλέγων ὀφθαλμός. dictum Aeſchyli VI. 303. 11. φάσματα καὶ εἴδωλα ποταμῶν φλεγομένων VI. 59. pen. αἰσχύνῃ φλεγόμενος τὴν ψυχὴν VI. 169. 1.

φλέγμα, pituita VI. 488. 12.

φλεγμαίνειν, ardere, inflammari. πάρεσι (ſcil. ὁ τῆ κόλακος λόγος) βυβῶνος δίκην ἑκάστοτε τοῖς ὑπηλοις καὶ φλεγμαίνουσι τῆς ψυχῆς ἐπιγινόμενος VI. 227. 4. ὄμμα παρασσόμενον καὶ φλεγμαῖνον VI. 254. 1. φῶς λαμπρὸν ὄμματι φλεγμαίνοντι ὁ προσοισέον VI. 266. 9. πᾶν πάθος ἔοικεν ἀπάτη φλεγμαίνουσα εἶναι VI. 628. 1. θῆλυ θηρίον φλεγμαῖνον ὑπὸ πλήθους καὶ φορᾶς γάλακτος VII. 272. 16.

φλεγμονή, inflammatio. ἐῶσι (ſcil. οἱ ἰατροὶ) τὸ βαρῦνον τῆς φλεγμονῆς διὰ τῆς τῶν ἔξωθεν ἐπιχρίστων ἐπιθέσεως αὐτὸ δ' αὑτῷ λαβεῖν πέψιν VI. 387. 3. μεγάλης φλεγμονῆς καὶ σκληρᾶς γενομένης VI. 497. 4. φλεγμοναὶ περὶ τραύματα VI. 631. 6.

φλεδὼν, nugae VII. 654. vlt.

φλέων, planta quaedam in locis paluſtribus naſcens IX. 612. 3.

φλιδᾶν, putreſcere, rumpi VIII. 545. 9.

φλογοειδὴς, flammae ſpeciem habens. φάσμα φοίβη φλογοειδέσιν ὅπλοις περιλαμπόμενον VII. 353. antep. πομφόλυγα φλογοειδῆ ποιεῖν VIII. 231. 11. ὀξὺ καὶ φλογοειδὲς VIII. 776. 10. vid. etiam Tom. IX. 657. 7.

φλοίειν quid apud poëtas ſignificarit VIII. 723. 4. 5.

φλοιὸς, cortex VIII. 536. antep. et 537. 1.

φλοιώδης, corticoſus VIII. 536. vlt. 2) metaph. ad animum refertur. τὸ σοβαρὸν καὶ φλοιῶδες ἀποτίθεντα VI. 302. 12.

φλόμος, verbaſcum VIII. 631. 5.

φλόος, de viriditate et flore fructuum dictum VIII. 723. 7. et 9.

φλυαρεῖν, nugari. πῶς σὺ πένης ὢν φλυαρεῖς τοσαῦτα καὶ καταδολεσχεῖς ἡμῶν; VI. 77. 10.

φλυαρία, nugae. γέλωτι καὶ φλυαρίᾳ πρὸς ἀλλήλους οἷον ἡδύσμασιν ἐχρήσαντο τῶν καλῶν καὶ σπουδαίων VI. 201. 1. παιδιᾶς καὶ πότου καὶ φλυαρίας λέγομεν VI. 271. 1. φλυαρίας ἐμπίπλησιν ἡμᾶς τὸ σῶμα VI. 410. 11.

φλύαρος, *idem* VIII. 800. 15.

φλυαρώδης, nugarum plenus. λῆρεῖν ὑδέν ἐστιν ἄλλ' ἢ λόγῳ κενῷ χρῆσθαι καὶ φλυαρώδει VIII. 860. vlt.

φλύκταινα, puſtula VIII. 300. 2.

φοβερὸς τὴν ὄψιν, terribilis adſpectu VI. 562. 4. φοβερὸς dicitur Cerberus X. 771. 2.

φόβη, coma. καλαὶ μέν ποτ' ἔσαν καὶ φόβαι Εὐτελίδα VIII. 716. 3.

φόβος. φόβος τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσι βροτῶν VI. 121. 9. vid. etiam verſ. 11.

φοιβὰς, epitheton Dianae VI. 77. 4. et 649. 7.

φοιβονομεῖσθαι VII. 545. 5.

φοινίκεος, ῆς, puniceus. φοινικοῖ μώλωπες VIII. 512. 8.

φοινίκινοι οἶνοι, vina e palmis confecta VIII. 571. 11.

φοινικὶς, veſtis punicea VI. 546. 4.

φοινικοβάλανος, glans palmae VIII. 884. 3. et 886. 12. et IX. 616. 5.

φοινικοροδίοις λειμῶνες, puniceis roſis conſita prata VI. 457. 3. et φοινικόροδοι λειμῶνες, *idem* X. 645. vlt.

φοίνιος, letalis, cruentus, eſt epitheton Martis VI. 82. 1.

φοινίσσειν, puniceo colore inficere. ἐλέφας φοινισσόμενος βαφῇ VII. 545. 7.

φοιτᾶν κρύφα πρὸς τὴν γαμετὴν, clam inuiſere vxorem VI. 197. pen.

φολὶς, ſquama. ἐχῖνος — ὑποδέδεται καὶ ἡμφίεσται φολίσι καὶ λάχναις καὶ χηλαῖς καὶ ὁπλαῖς ἀποκρότοις

τοις VI. 371. vlt. vid. etiam T. VIII. 233. pen.

φορά, impetus. ὡς ἐάσωμεν φορὰν πρὸς τὰ φαῦλα γίνεσθαι τῶν ἠθῶν VI. 98. 6. ἡ τῆ οἴνῳ ὑγρότης φορὰν ἔχει πολλὴν VI. 502. 9. θῆλυ θηρίον φλεγμαῖνον ὑπὸ πλήθους καὶ φορᾶς γάλακτος VII. 272. 17. 2) prouentus, feracitas. ἀφυῶν φορὰ VI. 310. antep. ἄρισα φυτῶν τὰ πλεῖστον καρπὸν ἐν βραχεῖ φορᾶς ποιούμενα VI. 423. 6. 3) genus saltationis VIII. 976. 5. et saepius in sequentibus.

φορβαία, capistrum. φορβαίᾳ καὶ αὐλοῖς ἐπιστομίσας ἑαυτὸν VIII. 848. 11.

φορβειά, idem. περιάπτειν τινὶ φορβειὰν καὶ αὐλούς VI. 208. 7.

φορεῖν, ferre, gerere. μὴ φορεῖν σενὸν δακτύλιον. praeceptum Pythagoricum, et quid eo denotetur VI. 42. 7. ἑκατὸν χερσὶν εἰς πεντήκοντα φορῶν γαστέρας VI. 359. 12.

φορητός, qui fertur seu portatur. ἐπὶ δελφίνων φορητοὶ διὰ θαλάττης VI. 622. 4.

φορίνη VI. 209. 4. vid. not. 93.

φόρμιγξ, cithara. ἡ περὶ ψαλμὸς καὶ φόρμιγγας ἁρμονία VI. 364. 10. τοὶ δὲ φορμίγγεσι τέρψοντομ. ex Pindaro VI. 457. vlt.

φορολογεῖν τινα, tributum ab aliquo exigere VII. 353. 3.

φορὸς, adiect. commodus, vtilis. ταῦτα φορὰ καὶ συνεργὰ πρὸς ἀρετὴν καὶ πρὸς εὐδαιμονίαν φημὶ VI. 16. 7. φορὸν πνεῦμα καὶ βέβαιον ἐπὶ τὴν πολιτείαν: ita dicitur beneuolentia ciuium IX. 268. 12.

φορτηγοὶ φοίνικες IX. 400. 11.

φορτικὸς, oneratius, grauis, molestus. σχῆμα φορτικὸν in oratione VI. 145. 12. πᾶσι μετὰ ἀηδίας δεινῆς ἐπαχθῆ φανῆναι καὶ φορτικὸν VI. 470. 10. ἀνελεύθεροι καὶ φορτικοὶ καὶ φαντασίαι VI. 474. 11. οἱ φορτικοὶ καὶ ἀφιλόλογοι VIII. 676. 8.

φορτικῶς. φορτικῶς μὲν τοῖς ῥήμασιν, ἀληθῶς δὲ τοῖς πράγμασι, παραινεῖ VI. 15. vlt. φορτικῶς χρῆσθαι προσωνυμίᾳ τινὶ VI. 799. 2. φορτικῶς καὶ σοβαρῶς ἐπιπολάζειν τοῖς συνδειπνοῦσι φιλοσόφοις VIII. 512. 3.

φορυτὸς, coenum. συσὶν ἐπὶ φορυτῷ μαργαινούσαις ἐπιμελῶς προσέχειν VI. 489. 13.

φράζειν, dicere. τὰ καθαρῶς πεφρασμένα καὶ ῥητορικῶς VI. 108. pen.

φρασὴς. ἐπλανῶντο περὶ τὴν χώραν, φρασήρων δεόμενοι VII. 5. 3.

φρασικὸν, τὸ, facultas loquendi IX. 600. 5.

φρέαρ, puteus. τὴν περὶ τὸ φρέαρ ὄρχησιν ἀτεχνῶς ὀρχούμενοι VI. 250. 3.

φρεατίαι ὕδατα, aquae fontanae IX. 613. 5. et 757. 1.

φρεατίδιον ὕδωρ, aqua fontana, seu putealis VIII. 753. 1.

φρενητίζειν, delirare, mente captum esse VIII. 767. 10.

φρενητίζειν, idem X. 637. 8.

φρενῖτις, delirium. εἰς φρενῖτιν ἥκοντες VI. 305. 2. εἰς φρενῖτιν ἐμβάλλειν ἑαυτὸν VI. 472. 4.

φρεωρυχεῖν, puteum fodere IX. 106. antep.

φρεώρυχος, cloaca VI. 607. 2. vid. not. 46.

φρήν. οἱ πολλοὶ φρενῶν ἐπεισάκτων δέονται VI. 253. 3. ὡς ἔστι φρένας ἔχοντος ἀνθρώπου ἀγνοεῖν, ὅτι — VI. 441. vlt.

φρήτρη, curia. Ὁμήρου ἐπιμεμψάμενος, ὅτι κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας συνελόχιζε τοὺς Ἀχαιοὺς IX. 50. 3.

φρίκη, eminens aliquid super mare. πόρρωθεν ἀφεωρᾶτο φρίκη κατιοῦσα παρὰ τὴν ἄκραν VI. 612. 4. οἷον ἐν γαλήνῃ φρίκης ὑποτρεχούσης IX. 647. 13.

φρικώδης, horrendus, terribilis. εἴδωλα φρικώδη καὶ τεράστια φαρμακῶν VI. 631. vlt. κολασμοὶ φρικώδεις VII. 767. 15.

φρίξα, nomen herbae X. 764. 11.

φριξαύχην κάπρος VII. 813. 4.

φρίττειν, trepidare, formidare. ἐπονακρᾶν καὶ φρίττειν πρὸς τοὺς πόνους VI. 28. 13. δεῖ μὴ δειλῶς — φρίττειν ἅπαντα καὶ προσκυνεῖν VI. 92. antep. φρίττειν τὸν θάνατον καὶ τὸν πόνον VI. 131. 6. ὁ φρίττων τὰς σωτήρας καὶ τὰς μειλιχίους VI. 635. 5. ὁ δεισιδαίμων ταῦτα μάλιστα φρίττει καὶ φοβεῖται καὶ δέδοικεν, ἐν οἷς οἱ φοβούμενοι τὰ δεινότατα τὰς ἐλπίδας ἔχουσι VI. 636. 2. ἔφριξε καὶ κατεπλάγη τὸν βίον καὶ τὸ ἀξίωμα τῆ ἀνδρὸς VII. 311. 5. φρίξας εὖ λοφιήν, πῦρ ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς IX. 630. 1.

φρονεῖν ἐπὶ τῇ τῦ σώματος ῥώμῃ VI. 17. 3. ὀλίγοι εἰσὶν, οἷς μετὰ τῦ (ita enim leg. pro τὸ) εὐτυχεῖν παραγίνεται τὸ φρονεῖν VI. 253. 2. ἐν ἑαυτῷ σιωπῇ μέγα φρονεῖν VI. 300. pen. ὐδὲ φρονῆσαι ἡμῖν ἐγγίνεται ὐδέποτε ὐδὲν VI. 410. 13. τὸν ἄρχοντα χρῆναι μηδὲν φρονεῖν θνητὸν, ἀλλὰ πάντα ἀθάνατα, Chilo dixit VI. 577. 12. ἐπεὶ ἐξέπεσε τὸ φρονεῦν (animus, et quidem intelligens et ratiocinans eius pars, mens) τῦ τώματος — VIII. 230. vlt. et ita μοίρᾳ τινὶ θεῶν ἥκεις δεῦρο τῷ φρονεῦντι pag. 233. 6.

φρόνημα, fastus, superbia, confidentia. τὸ ἄγαν ὑφιέναι τῦ φρονήματος VI. 253. 1. τοσοῦτον περιῆν αὐτῷ φρονήματος εἰς τὰ λοιπὰ διὰ τὴν δύναμιν VI. 300. 3.

φροντίζειν, curare. τῶν ἐπὶ ταῖς λέξεσι θορύβων καὶ κρότων ἐλάχιστα φροντίζοντες VI. 300. 7. δοκεῖς τὸν ᾄδην σῶν τι φροντίζειν γόων; VI. 401. pen. τῆς τῦ σώματος ἐπιμελείας φροντίσαντες; καὶ τῆς τῶν συμβιούντων ἡμῖν σωτηρίας VI. 448. 12.

φρυροὶ, custodes, praesidiarii VIII. 349. 9.

φρύαγμα, fremitus, ferocia, fastus. μεγαλαυχίας ἐμπίπλαντομ καὶ φρυάγματος οἱ γονέων διασήμων VI. 2. 13. ἀφῆκε τὸ φρύαγμα καὶ τὸν θυμὸν VI. 569. 7. et ita ἀφιένομ τὰ φρυάγματα IX. 22. 3.

φρυκτὸς VII. 916. 6. et 10. de huius vocis significatione vid. not. 75.

φρῦνος, rubeta VIII. 125. 2. et 904. 1.

φυγαδικὸς τόπος, locus exsilii VII. 865. 3.

φυγαδοθήρας, qui exsules conquirit: ita dictus est Archias, ab Antipatro rege huius negotii exsequendi causa emissus IX. 366. 10. et 374. 14.

φύειν, vel φῦναι. τὸν φύντα θρηνεῖν, εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά VI. 132. 1. ἐοικότα γε τέκνα φύεται γονεῦσιν ἐν φιλοσοφίᾳ VI. 234. 1. ὃ δεδίασι, καὶ μισεῖν πεφύκασιν VIII. 126. 7.

φυκία, τὰ, alga VIII. 541. 7. et 11. et X. 84. pen.

φυκὶς, nomen piscis X. 84. pen.

φυκῶσθαι τὸ πρόσωπον, faciem fuco

fuco illinere VI. 537. 1. αἱ γυναῖκες φυκώμενοι καὶ μυριζόμενοι — περίεργοι δοκοῦσι VIII. 768. 2.

φύλαιον X. 134. 2. vid. not. 33.

φυλακικὸς, aptus ad cuſtodiendum. δεῖ τὸν φυλάκων ἄρχοντα φυλακικώτατον εἶναι VIII. 453. 3. πολιτεία φυλακικὴ X. 667. 10.

φυλάκτης, magiſtratus quidam apud Cumanos VII. 172. 1.

φυλέτης, tribulis IX. 50. 7.

φυλλορροεῖν, folia amittere. φυτὰ φυλλορροοῦντα VII. 446. antep. τὰ δύσριγα καὶ ψυχρὰ φυλλορροεῖ μικρότητι τοῦ θερμοῦ VIII. 571. 2. vid. etiam pag. 574. pen. 575. 5. et 887. antep.

φυλλοχοεῖν, *idem* VIII. 931. 5.

φυλλοχόοι μῆνες, menſes, quibus folia decidunt VIII. 929. 1. et 932. 5.

φῦλον, genus, gens. φῦλον ἄμυσον ἄγυσα πολυσπερέων καμασηνῶν. verſus Empedoclis VIII. 733. vlt.

φῦμα, tuberculum. φύματα καὶ σύριγγας ἔχων VI. 220. vlt. vid. etiam pag. 332. vlt. et 333. 2. et VIII. 640. 6.

φῦναι vid. φύειν.

φυξίμηλον quid ſit VII. 175. 6. et 10.

φύξιμος λιμήν, portus, quo quis tuto confugere poteſt IX. 273. 9.

φυρᾶν πηλὸν, lutum miſcere VI. 593. 5.

φύρεσθαι, commiſceri VI. 333. 8.

φυσᾶν, inflare. ὑπὸ τῆς τύχης φυσώμενοι καὶ σαλευόμενοι VI. 253. 4. σύ τοι με φυσᾷς, σύ με καταίθειν δοκεῖς. verſus Aeſchyli IX. 289. vlt.

φύσημα, inflatio, faſtus. γέμοντες ὄγκου καὶ φυσήματος VI. 142. 10.

φυσικῶς VI. 116. 10.

φυσιολογεῖν, de natura diſſerere VI. 450. 2. IX. 469. vlt. et 646. 10. et X. 595. 13.

φυσιολογία, diſputatio de rebus ad naturam pertinentibus. φλεδόνας καὶ σκιὰς ἕλκειν εἰς φυσιολογίαν VII. 655. 1. δοκεῖ (ſcil. ὅτος ὁ λόγος) φυσιολογίας ἔχεσθαι VII. 657. 9. ἀνὴρ ἀρχαῖος ἐν φυσιολογίᾳ X. 583. vlt.

φυσιολόγος, de natura diſſerens X. 518. pen.

φυσώδης, inflatus. — ἄχρι ἂν ἀποπνεύσῃ τὸ φυσῶδες καὶ ἄπεπτον VIII. 929. 13.

φυτάλμιος Ποσειδῶν VI. 603. 3. et VIII. 688. 12. et ita ὁ φυτάλμιος θεὸς VII. 772. 7. τὸ φυτάλμιον tribuitur Nilo X. 132. 3.

φυτὰς νέα, planta tenera VII. 620. 11.

φυτεία, plantatio. ἐξῆγε πολλάκις (ſcil. Gelon) τὰς Συρακουσίας ὡς ἐπὶ σφατείαν καὶ φυτείαν VI. 668. 4. σπόρᾳ καὶ φυτείᾳ ἐπιμέλειαν θεοῖς προσήκειν νομίζοντες IX. 36. 6.

φυτεύειν, plantare, ſerere VIII. 260. 13. σῖτον ἐν πηλῷ φυτεύετε, τὴν δὲ κριθὴν ἐν κόνει IX. 625. 5. 2) gignere. ὐκ ἐπὶ πᾶσί σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς Ἀγαμέμνων' Ἀτρεύς. dictum Euripidis VI. 120. 1. et 5:. et 391. 8. vbi pro Ἀγαμέμνων' recte legitur Ἀγάμεμνον.

φυτικὸς. τὸ θρεπτικὸν καὶ φυτικὸν τῆς ψυχῆς μέρος VII. 739. 10.

φυτουργὸς ἐπισήμων, agricola rei agrariae peritus VI. 4. 13.

φώκη, vitulus marinus. φώκης πυτία VIII. 186. antep. τὸ δέρμα τῆς φώκης VIII. 638. 9. et 725. 10.

φωκαΐνη, *idem* VIII. 799. 3. vid. not. 59.

φωλεύειν, in antro latere VIII. 923. vlt.

φωλεώδης τοῦ δράκοντος χεὶρ VII. 646. 5.

φωλία, genus morbi, quo vrſi infeſtantur X. 47. 5. ſed vid. not. 61.

φωνασκεῖσθαι, vocem ſuam exercere VII. 375. 13.

φώνημα, vox IX. 102. 3.

φωσφόρεια X. 604. antep.

φωσφόρος, lucifer, ſplendidus. ἄστρον αἰθέριον καὶ φωσφόρον: ita dicitur luna IX. 646. vlt. φωσφόροι in plur. ſidera lucida X. 604. vlt. et ὄμματα φωσφόρα VI. 370. 8. et IX. 668. 6. 2) praecipue φωσφόρος dicitur Venus ſtella IX. 521. 11.

φωτεινὸς, lucidus, clarus. ἵνα τῷ παραδείγματι φωτεινότερον ποιήσω τὸν λόγον VI. 29. 10.

φώτιγξ X. 10. pen.

φωτοειδὴς, lucis ſpeciem habens. ἓν ἁπλοῦν ἔχει τὸ φωτοειδὲς VII. 503. 9. πνεῦμα φωτοειδὲς VIII. 477. 7.

X.

χαίνειν, hiare. κεχηνότες ἀεὶ πρὸς ἀλλότριον σῖτα VI. 174. 9. διαβεβυκότας σφόδρα καὶ διατεταμένους καὶ κεχηνότας πλάσσειν τοὺς κολοσσούς IX. 119. 4.

χαλαζοβόλα νέφη, nubes grandinem emittentes VII. 946. 11.

χαλαζοφύλακες VIII. 800. 4.

χαλαζώδης πάγος μέρος IX. 649. 5.

χαλᾶν, laxare, remittere, concedere. φίλος τοὺς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο VI. 231. 7. vid. etiam verſ. 10. τοῦ νοσήματος ὑπείκοντος καὶ χαλῶντος VI. 278. 6. γράμμασι καὶ βιβλίοις ἀγνώμονα καὶ δυσπαραίτητον ἐπιθυμίαν ἀνιεὶς ἀτρέμα καὶ χαλῶν VI. 504. 2. ἡ ψυχὴ ὑπείκουσα ἀεὶ καὶ χαλῶσα τῷ δαίμονι τὸν σύνδεσμον ἐδίδου περιδρομὴν καὶ περιφοίτησιν VIII. 340. pen. μικρὸν ποδὸς χαλάσαι μεγάλῃ κύματος ἀλκῇ IX. 257. 1.

χαλαρὸς, laxus. αὐτῶν ἐν τῷ βαδίζειν χαλαρῶν γενομένων VII. 212. 6. τὸ ἀραιὸν καὶ τὸ χαλαρὸν τῆς ὕλης, θερμὸν IX. 734. 3. χαλαρωτέραν ἐποίησέ με χορδαῖς δώδεκα X. 683. 11.

χάλασμα, remiſſio. χαλάσματος καὶ μαλακότητος αἰσθανόμεθα περὶ τὰ ἐντὸς VI. 502. 6. ἀναπνοὴν καὶ χάλασμα ἔχειν VI. 506. 1.

χαλαστικὸς, vim remittendi habens VIII. 614. 12. vid. not. 63.

χαλασταῖον. τὰ ὀθόνια ῥύμμασι καὶ χαλασταίοις πλυνόμενα μᾶλλον ἐκπλύνεται τῶν ὑδατοκλύσων VI. 510. 7.

χαλβάνη, galbanum X. 196. 1.

χαλεπαίνειν, ſuccenſere, iraſci. τῷ μὴ φιλιατροῦντι χαλεπαίνεις φιλοσόφῳ VI. 465. 12.

χαλεπὸς. χαλεπὰ τὰ καλά. proverb. VI. 19. 11.

χαλέπτειν, aegre ferre, damno afficere. τοὺς ἐξισοῦσθαι βουλομένους πιέζουσι καὶ χαλέπτουσιν VII. 900. 1.

χαλινὰ, τὰ, frena. τῆς γλώττης ἀφαιρεῖσθαι τὰ χαλινὰ VIII. 421. 3.

χαλινᾶν, frenare. τὰς ἵππους ἐκ βν τοῖς δρόμοις χαλινᾶσιν, ἀλλὰ πρὸ τῶν δρόμων VI. 112. 1.

χάλιξ, lapis VIII. 755. 8. et pen. et IX. 759. pen.

χάλκεος ὕπνος: ita mors ab Homero vocatur VI. 409. 1.

χαλκεύειν, ex aere fabricari. ἐξ ἀδάμαντος, ἢ σιδήρου, κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν VI. 338. 9. vid. etiam Tom. VIII. 208. 7. vbi idem dictum cum mutatione quadam citatur. ὥσπερ ἐξ ἀδαμαντίνης ὕλης ὑπ' αὐτῶν τῆς ἀπαθείας κεχαλκευμένος X. 366. 5.

χαλκίτις VIII. 617. 7.

χαλκοδρυτᾷ τῇ θεῷ τιθῆναι VIII. 672. 5. vid. not. 27.

χαλκοτυπική, ars aeris tractandi X. 461. 14.

χαλκοτύπος, faber aerarius VI. 373. 12. et antep. et 639. 9.

χαλκοχίτων, aerea lorica munitus VII. 845. 2.

χάλκωμα, aeramentum. τῶν χαλκωμάτων τὰ λεπτὰ τῆς ψόφης ἐν κύκλῳ διαδίδωσιν X. 141. 3.

χαλκωρύχιον, fodina aeraria VIII. 617. 5.

χαμάδις, in terram. τὰ φύλλα ἄνεμος χαμάδις χέει. ex Homero VI. 397. 9.

χαμαίζηλος, humilis. ἐπὶ διφρευτινὸς χαμαιζήλου καθήμενος VI. 569. 1. μικρὰ καὶ χαμαίζηλα φυτὰ VII. 175. 6.

χαμαιλέων, nomen animalis, quod omnes colores, excepto albo, induere dicitur VI. 195. 10. et IX. 629. 9.

χαμαιπετής, humilis VIII. 573. pen.

χαμαιτύπη, scortum, prostibulum. ἑταίρας καὶ χαμαιτύπας σοβαρὰς καὶ πολυτελεῖς μισθεῖσθαι VI. 15. 10. vid. etiam p. 44. 2.

χαμεύνη, humile stratum. ἄγνου καὶ μυρίκης χαμεύνου VIII. 286. 7. ἀπεπήδων ἐκ τῶν χαμευνῶν VIII. 361. 3.

χαράδριος, nomen auis, cuius adspectus morbo regio mederi dicitur VIII. 711. vlt. et 712. 4.

χαρακοῦν, vallo munire. ὐδὲν ἧττον ἡ φύσις εὐερκῶς κεχαράκωκε τῶν παρ' ἡμῖν, ὡς τὴν γλῶτταν VIII. 5. 2.

χάραξ, palus, pedamentum. τὰς χάρακας οἱ γεωργοὶ τοῖς φυτοῖς παρατιθέασιν VI. 12. 6.

χάραξις. δεινὰς ὑπὸ βήχους ἴσχει (scil. arteria aspera, si quid cibi vel potus illabitur) τραχύτητας καὶ χαράξεις VIII. 789. pen.

χαράσσειν, sculpere, incidere, lancinare. τὴν ἀβελτηρίαν χαράξας καὶ τρώσας λόγος VI. 170. 1. ὁ πληγεὶς τῇ παῤῥησίᾳ καὶ χαραχθεὶς VI. 276. 11. παρόξυνε καὶ χάραττε τὸ φιλόνεικον ἐν ἐκείνοις θηγόμενον VI. 343. 2. τὰς βελτίστας οἷον ἐξ ἀγέλης χαράξαντες VIII. 343. 5. καθάπερ βέλη, τὰ πράγματα χαράσσειν καὶ φαρμάσσειν ταῖς βλασφημίαις, καὶ ταῖς κακοηθείαις, καὶ ταῖς ἀπειλαῖς IX. 283. 3.

χαριδότης, gratiarum largitor, epitheton Mercurii VII. 210. 6. Bacchi VIII. 423. 4. et Iouis X. 334. 3.

χαριεντισμὸς, vrbanitas, venustas VI. 39. 5.

χαριεντότης VII. 735. 11.

χαριέντως, eleganter, belle, scite VIII. 25. 16. et 27. 6. et IX. 231. vlt.

χαρίζεσθαι, χαρίζεσθαι. τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ VI. 125. 12.

χάρις. παρὰ αὐτῇ (scil. τῇ φιλίᾳ) χάριτές τε καὶ ἵμερος οἰκεῖ ἔθεντο VI. 181. 7. τὰς πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηρὰς κλεῖθρον εἰργέτω τέγης VI. 231. 8. vid. etiam vers. 12. δεῖ τὴν ἀπὸ τόματος καὶ φωνῆς χάριν εὐάρμοστον εἶναι πρώτην καὶ ἡδεῖαν VI. 524. 1. τὴν τῦ ἀργυρίου κιβωτὸν εὑρίσκειν ἀεὶ πλήρη, τὴν δὲ τῶν χαρίτων κενήν. dictum Simonidis VIII. 199. antep.

χαρίσιον, nomen herbae X. 778. 1.

χαρισήρια τῆς νίκης IX. 420. vlt.

χαρισικὸς, munificus VIII. 502. 12.

χαριτοδότης, gratiarum largitor, epitheton Bacchi VI. 603. 4.

χαρμονή, gaudium X. 517. pen.

χαρμόσυνα, nomen diei festi VII. 431. 1.

χαρμοσύνη, laetitia VII. 430. vlt. ὑπὸ γήθους καὶ χαρμοσύνης ἀναφέρεσθαι X. 533. 2.

χαροποτης αἰθέριος ἡ περιέχουσα τὸν κόσμον VII. 390. 3.

χαρτίον, charta VI. 220. 9.

χαρτὸς, gratus, iucundus. ὐδὲν ἴδιον τῇ ψυχῇ τερπνὸν, ὐδὲ χαρτὸν, ὐδὲ αἱρετὸν ὅλως οἰόμενοι VIII. 674. pen. τὸ ἀγαθὸν, χαρτόν· τὸ δὲ χαρτὸν, σεμνόν· τὸ δὲ σεμνὸν, καλόν X. 300. 5. ἆρά γε χαρτὸν ποιεῖ τὸ φρονίμως τὸν δάκτυλον πρστείνειν; X. 414. 8.

χάσμα, hiatus. χάσματα καὶ μυχοὶ, κακῶν μυρίων γέμοντες VI. 637. 1.

χάσμη, oscitatio. χάσμαι ὑπνώδεις VI. 165. 8.

χασμώδης, oscitans. τὸ χασμῶδες καὶ ῥᾴθυμον ἐκκόπτειν VI. 344. 9.

χαυνότης, laxitas, fungositas. τῦ ἀφροῦ χαυνότης VI. 374. 7. χαυνότης πρὸς δόξαν ὑπὸ ἀλαζονείας VIII. 201. 5.

χαυνοῦσθαι καὶ θρύπτεσθαι ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν ἐπαίνων VI. 29. 7.

χαυνωτικὸς, laxum et fungosum reddens. λίπασμα χαυνωτικὸν σαρκὸς IX. 88. pen.

χέδροπες, legumina VIII. 801. 2.

χειὰ, latibulum. ὥσπερ χειαῖς δρακόντων τοῖς τῶν θεῶν μεγάροις, ἢ ἀνακτόροις, προσιόντες VI. 648. 5. φωλεώδης τῦ δράκοντος χειὰ VII. 646. 5.

χεῖλος. ἐλπὶς — ἔνδον ἔμεινε πίθυ ὑπὸ χείλεσιν VI. 400. 13.

χεῖμα, hyems, tempestas. πόῤῥωθεν ἐξευλαβεῖσθαι πρὸ χείματος VI. 489. 11.

χειμάζειν, cum tempestate erumpere. ὃ πολλάκις ὑμῖν προὔλεγον ἐγὼ τὴν ἀπὸ τῶν ὀρῶν νεφέλην, ὅτι χειμάσει ποτὲ ἐφ' ἡμᾶς; dictum Annibalis de Fabio Maximo VI. 738. 10. ταῦτα καὶ πλησίος χειμάζει καὶ πένητας; vt tempestas inuadit et infestat VII. 826. 9. χειμαζομένῳ (ei, qui a fluctibus maris iactatur) τὸ ναυάγιον ἐγγύς ἐστιν X. 540. 5.

χείμαῤῥος, torrens. ὁ πόλεμος χειμάῤῥυ δίκην πάντα παραφέρων VI. 17. 13.

χειμερινὴ ζώνη, zona temperata australis IX. 549. 1. et 4.

χεῖν, fundere. τὰ φύλλα ἄνεμος

μος χαμάδις χέει. ex Homero VI. 397. 9. εὐδὶς ἐχεῖτο VI. 450. vlt. ſed vid. not. 28. ἀφῖκτω Λύσιδι τῷ γέροντι χοὰς χέασθω περὶ τὸν τάφον VIII. 290. 2.

χείρ. μικροὶ καὶ ὑπὸ χεῖρα φαίνονται τοῖς πολλοῖς VI. 158. 13. μετὰ τὸ κατὰ χεῖρας ὕδωρ ἀκροώμενοι VI. 183. 8. ſed vid. not. 35. εἰς τὸ παρὸν εἰσιν ὅτοι καὶ τὰ ὑπὸ χεῖρα βλαβεροὶ μόνον VI. 206. 2. αἱ ὑπὸ χεῖρα τοῖς τολμωμένοις ἀπαντῶσαι τιμωρίαι VIII. 168. 1.

χειραγωγεῖν, manu ducere. τῇ μνήμῃ χειραγωγεῖν τὴν εὕρεσιν VI. 175. 9. χειραγωγούμενοι ὑφ' ἑτέρων ἐπὶ δόξαν IX. 215. pen. πλησιάζοντες πολλοὶ χειραγωγοῦνται X. 408. 8. vid. not. 6.

χειραγωγὸς, manu ducens. τῇ βίᾳ τυφλὴν χειραγωγὸν λαμβάνειν, nempe Fortunam VI. 370. 6.

χειραψία, manuum conſertio, lucta VI. 873. 3.

χειροήθης, manſuetus, tractabilis. τοῖς μὴ δακοῦσι φιλοσόφως — ἄγεσθαι (vel potius λέγεσθαι) — παρέχουσιν ὑπηκόους ἑαυτοὺς καὶ χειροήθεις VI. 50. 2. ποιεῖσθαι χειροήθη ταῖς ὀρέξεσι καὶ σύντροφον διαιτάν τινα VI. 468. 3. πρᾴους παρέχει καὶ χειροήθεις ἀλλήλοις VI. 523. 3.

χειρόκμητος, manu elaboratus. ἢ χειροκμήτων, οὐδὲ ἀκινήτων ἀγαλμάτων θεατὴς VII. 865. 10.

χειροκοπεῖσθαι, manibus truncari VII. 216. 12.

χειροκρασία VII. 313. 1. vid. not. 39.

χειρονομεῖν, geſticulari. ὁ τοῖς σκέλεσι χειρονομῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης IX. 441. 4.

χειρονομία, geſticulationes manuum X. 148. 9.

χειροτέχνης, operarius IX. 219. antep.

χειροτονεῖν, ſciſcere, decernere. τὸς Ἀθηναίους μηδέποτε χειροτονεῖν εἰρήνην ἄνευ μελάνων ἱματίων Demades dixit VI. 481. 8.

χειρουργεῖν. οἱ χειρουργοῦντες ἐν τοῖς θεάτροις ἰατροὶ πρὸς ἐργολαβίαν VI. 261. 12.

χειρουργικὸν μέρος τῆς μουσικῆς X. 663. pen.

χειρουργὸς. ἄλλη (ſcil. ψυχὴ) ἄλλῃ τιμωρίᾳ τριῶν ὄσων φύλακι καὶ χειρουργῷ προσήκει VIII. 234. 10. vid. not. 18.

χειρῶσθαι, ſubigere, in ſuam poteſtatem redigere. γυναῖκες χειρούμενοι δι' ἡδονῆς τὸς ἄνδρας VI. 525. 11. Ῥηγῖλον ἐχειρώσαντο, τῶν Ῥωμαίων ὕπατον IX. 401. 8.

χειρώναξ λεὼς VI. 374. 1. ταῦτα ἴσως — πᾶσι τοῖς βαναύσοις καὶ χειρώναξι — δοτέον ἀποδιδράσκειν IX. 199. 9.

χελιδόνιον τεῖχος X. 773. pen.

χελόνιον VII. 573. 10. vid. not. 90.

χελώνη, teſtudo VI. 538. 12. et X. 13. 7.

χερσαῖος, terreſtris. πολλῶν καὶ πτηνῶν καὶ χερσαίων ἁλισκομένων VIII. 651. 1. vid. etiam p. 660. 2. χερσαῖος ἐχῖνος VIII. 664. 14. et X. 47. pen. et 74. 6. βραδὺς ὁ ἐκείνων καὶ χερσαῖος ἔρως IX. 6. 6.

χερσεύειν, in terra continente degere X. 85. 14. 2) in med. χερσεύεσθαι, incultum eſſe, ſterileſcere. γῆ ἀμεληθεῖσα χερσεύεται VI. 6. 7.

χερσοῦσθαι, ſterileſcere. γῆν καταλαβὼν κεχερσωμένην VI. 34. 11.

χεύειν, verb. poët. pro χεῖν, fundere. ἀμφὶ δέ οἱ δολόεντα φιλόφρονα χεῦον ὄνειρα IX. 65. 1.

χηλὴ. ἐχῖνος ὑποδέδεται καὶ ἠμφίεσται φολίσι καὶ λάχναις καὶ χηλαῖς VI. 371. vlt. 2) χηλὴ vocatur libra, ſignum coeleſte IX. 486. 7.

χημία quid ab Aegyptiis dicatur VII. 437. antep.

χήμονας VIII. 684. vlt. vid. not. 43.

χηραμὸς, cauerna, latibulum X. 10. antep.

χηρᾶν, viduam eſſe. ἐχήρωσεν ἐκ ὀλίγου χρόνου ἄνευ ψόγου IX. 4. 2.

χῆτος, indigentia. ἀλλοτρίοις χρώμασι καὶ σχήμασι χήτει οἰκείων κοσμούμενος VI. 188. 7.

χθαμαλὸς, humilis. ῥᾳδίως τὰ ὑψηλὰ γίνεται ταπεινὰ, καὶ χθαμαλὰ πάλιν ὑψοῦται VI. 393. 11.

χθιζὸς, heſternus. χθιζῆς μέθης ἀποπνέων VI. 46. 9. ἐκ τῆς ψυχῆς μεθεικὼς τὰς χθιζὰς ἀβελτηρίας καὶ ἀπάτας VI. 280. 8. ἀλεκτρυόνα παραθεὶς ἅπαλὸν, ὥσπερ χθιζὸν νεαρὸν ὄντα καὶ πρόσφατον VIII. 782. 11.

χθόνιος, terreſtris. χθονίας Ἑκάτης κῶμον ἐδέξω VI. 632. vlt. εὔχεσθαι Διὶ χθονίῳ VI. 646. 7.

χιλιαρχεῖν, tribunum militum eſſe IX. 211. 4.

χιλιατάλαντοι μύδροι IX. 654. 12.

χιονοβόλος ὥρα VI. 693. vlt.

χιτώνιον, tunicula VI. 596. 13.

χλανίδιον, laena VIII. 759. vlt.

χλανὶς, idem X. 115. 3.

χλευασμὸς, illuſio, ſubſannatio VI. 398. 4.

χλιαίνειν, tepefacere. τὴν σελήνην ἔφησεν ἡρέμα χλιαίνουσαν ἀνυγραίνειν τὰ σώματα VIII. 612. 1. πᾶν τὸ θερμανθὲν καὶ χλιανθὲν ἑτοιμότερόν ἐστι πρὸς μεταβολὴν VIII. 892. 10. ἡ γῆ παρέχει χλιαίνειν ἐπ' ὀλίγον μέρος ἐνδυομένῳ τῷ θερμῷ IX. 752. 7.

χλιαρὸς, tepidus. τὰ πηγαῖα τῶν ὑδάτων χλιαρώτερα τῇ χειμῶνός εἰσι IX. 623. 10. ὕδωρ χλιαρὸν X. 805. 3.

χλιδᾶν, luxuriari. πλούτῳ χλιδῶσα IX. 25. vlt.

χλιδὼν, veſtimentum elegantius, mundus muliebris VII. 260. 9.

χλίδωσις, ornatus. χαίρων χλιδώσεσιν ἡμιόνων VI. 548. 4.

χλοάζειν, virere. τῶν φυτῶν τὰ μὲν ἀεὶ τέθηλε καὶ χλοάζει καὶ ἀγάλλεται παντὶ καιρῷ VIII. 56. 8.

χλούνης, aper IX. 631. 12.

χλωρὸς. τὸ μέλι Homerus χλωρὸν vocare ſolet VIII. 778. 11.

χνόος, ſpuma. ἐκ κεφαλῆς ἔσμηχεν ἅλὸς χνόον. ex Homero VIII. 482. 9.

χνῦς, idem. τὸ καθαρόν τε καὶ Ἀττικὸν, ὥσπερ ὀρόσου καὶ χνῦς, ἀποδρεπόμενοι, ſcil. e ſcriptore aliquo VI. 296. 5.

χοαὶ, inferiae. ἀφῖκτω Λύσιδι τῷ γέροντι χοὰς χέασθω περὶ τὸν τάφον VIII. 290. 2.

χοῖνιξ, nomen menſurae. μὴ ἐπὶ χοίνικα καθίσαι. praeceptum Pythagoricum, et quid eo denotetur VI. 42. 4. conf. etiam Tom. VII. 398. 2. et VIII. §12. 10. vbi eiusdem praecepti fit

mentio, et legitur ἐπὶ χοίνικος καθῆσθαι.

χοιραδώδης, ſtrumoſus. χοιραδώδη καὶ ἀδενώδη φύματα VIII. 640. 5.

χοιράς, rupes e mari eminens VI. 618. antep. et pen.

χοίρειος, porcinus. κρέα χοίρεια VI. 744. vlr.

χολέρα, nomen morbi VIII. 920. 10.

χολερᾶν, cholera laborare X. 56. 8.

χολημεσία, vomitus bilis VIII. 766. 8.

χολικός, bilioſus. χολικῷ μέλι προσφέρειν VI. 384. 3.

χόλος, bilis, ira. ὕπω λήγε (pro ἔληγε) χόλοιο VI. 67. 8. μὴ δ μὲν ἀχνυμένη κραδίη χόλον ὐκ ἐρύσαιτο VI. 110. 14. ὅ μὲν κακὰ χόλον τόνδ' ἔνδεο θυμῷ VI. 273. 1.

χολᾶσθαι, iraſci. ἀπολίπωμεν Ταραντίνοις τὰς θεὰς κεχολωμένας. dictum Fabii Maximi VI. 739. 13.

χολώδης, felleus. εἰς ἕνα τόπον τῆ χολώδης ἀποκριθέντος VIII. 725. antep.

χόνδρος, alica. χόνδρῳ τρέφειν τινὰ IX. 614. 7. 2) χόνδρος ἁλὸς, mica ſalis X. 731. 4.

χορδή. κινῆσαι χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν VI. 157. 15.

χορδολογεῖν, fides ſeu chordas explorare VI. 326. 11.

χορδότονος λύρα VII. 787. 2.

χορεία, ſaltatio. χορείαις ἐμμελέσι κινεῖν τὸ σῶμα VI. 506. 4. χορείας τινὸς καὶ παιδιᾶς πρὸς τὸν αἰγιαλὸν ὕσης VI. 612. 1.

χορεύειν, choros agere X. 531. pen. et 547. 4.

χορευτὴ τῆ περὶ γάμων ἔρωτος IX. 18. 10.

χορηγεῖν, praebere, ſuppeditare. παντὶ ζώῳ τεκόντι τὴν ἐκ τῆ γάλακτος τροφὴν ἐχορήγησεν ἡ φύσις VI. 9. 3. ἐφείσω ποτὲ, ἀλλὰ καὶ χορήγησον VI. 46. 6. 2) chorum inſtruere, choragum eſſe IX. 358. 10.

χορηγία (apparatus conuiuii) πολυτελὴς καὶ περίεργος VIII. 763. vlt. vid. etiam Tom. VII. 374. 10. vbi de inſtructione ludorum theatralium dicitur.

χορηγὸς πολλῶν καὶ καλῶν ὕμνων τῷ θεῷ VIII. 863. 6.

χόριον, membrana foetus, ſecundina IX. 594. 6.

χορεπoιὸς, qui chorum inſtruit, et ei praeeſt VI. 783. pen. et VII. 374. 9.

χορὸς τῶν κολάκων VI. 240. 9.

χορτάζειν, exſaturare, cibo frui VIII. 433. antep.

χόρτασμα, pabulum VIII. 698. 8.

χρεία, ſcite et ſententioſe dictum. χρείας καὶ ἱστορίας ἀναλεγόμενοι VI. 293. 2.

χρειώδης, vtilis. δεῖ τὰς πράξεις ἕκαστον ἐπισκοπεῖν, εἰ τῶ χρειώδες τῆ πανηγυρικῆ αὐτὰῖς πλέον ἔνεστι VI. 300. 9. ἠθικὰς καὶ χρειώδεις αἰτίας ἔχοντα VII. 394. 5. — ἂν μή τι χρειῶδες ἔξωθεν ἄλλο συνεπιφέρωσιν VIII. 561. vlr.

χρεμετιστικὸν ζῶον IX. 477. 7.

χρεοκοπεῖν, debito fraudare. ὃ δικαίως χρεοκοπῶν ἱερὸν ὄντα τὸν λόγον IX. 61. 9.

χρέος μοιρίδιον, fatale debitum: ita dicitur vita VI. 405. pen.

χρεωκοπεῖν, idem quod χρεοκοπεῖν (niſi ſuperius χρεοκ. mendum eſt typographicum), debito fraudare. ἐν τῷ δανείζειν χρεωκοπῆντες IX. 297. 1. vid. etiam verſ. 2. χρεωκοπεῖν μέρος ἥμισυ τῆ μέτρυ X. 36. 4.

χρεὼν, fatum. τό τοι χρεὼν ὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποιεῖν VI. 391. 1. εἰς τὸ χρεὼν ὁδεύοντες VI. 431. 7. μετασῆναι πρὸς τὸ χρεὼν VI. 454. 8.

χρήζειν, deſiderare, cupere. μισῶ δ', ὅσοι χρήζουσιν ἐκτείνειν βίον. verſus Euripidis VI. 419. antep. ὁ τὴν ὑγείαν ἀχρησίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ χρήζειν οἰόμενος VI. 512. 8. vid. not. 49.

χρηματίζειν, gratificari. μόλις πάνυ ταῖς ἀνάγκαις χρηματίζοντες VI. 476. 1. 2) ius reddere, reſponſa dare. ἐπαινῶ καὶ πόλεις καὶ ἄρχοντας, ὅσοι ξένοις πρῶτον, εἶτα πολίταις, χρηματίζουσι VI. 572. 11. 3) in med. χρηματίζεσθαι, lucrum facere, opes ſibi acquirere. ἀπὸ δημοσίων χρηματιζόμενος IX. 262. 8.

χρηματικὸς, ad opes ſeu pecuniam pertinens. χρηματικὰ δῶρα, oppoſita τοῖς ἀπὸ λόγυ καὶ σοφίας VII. 511. 4. χρηματικὴ πενία, penuria opum VIII. 81. 3. χρηματικὸς ἀνὴρ, diuitiis acquirendis et augendis intentus homo X. 410. 5.

χρηματισμὸς, opum et pecuniae acquiſitio IX. 224. vlt.

χρῆσθαι παῤῥησίᾳ πρός τινα VI. 104. 6. et χρησάμενος ὀργῆ verſ. 15. χρῶμαι γὰρ αὐτῆ τῆ σώματος τῷ τροχηλάτῳ. dictum Ariſtophanis de Euripide VI. 408. 9. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῆ VI. 118. 11. ἀκράτῳ τῷ κακῷ χρῆσθαι VI. 279. 5. ἑαυτῷ πρὸς τὰ κυριώτατα καὶ μέγιστα χρῆσθαι IX. 233. vlt.

χρησμολογεῖν, oracula eloqui, vaticinari VI. 16. 4.

χρησμῳδεῖν, idem. χρησμῳδεῖν τοῖς ἐρωτῶσιν VII. 88. 5. τὸ χρησμῳδεῖν ἐμμέτρως παρέχεται τοῖς ἐνθεαζομένοις VIII. 465. 6.

χρησμῳδία ἡ ἐν μέτροις καὶ μέλεσι, carminibus contenta vaticinatio VII. 584. 4.

χρησηριάζεσθαι, oraculum conſulere VI. 855. 14.

χρηστικὸς. τὸ λειότατον μέλι καὶ χρηστικώτατον VI. 116. 12. αἰτίαν χρηστικὴν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν στοιχείων neceſſitatem Empedocles appellauit IX. 506. 9.

χρηστικῶς, vtiliter, commode VI. 298. 9.

χρηστὸς. πῶς ὗτος χρηστὸς, ὃς ὐδὲ τοῖς πονηροῖς πικρὸς ἐστι. dictum de Charilao, rege Lacedaemoniorum VI. 204. 6.

χρηστῶς, belle, ſcite IX. 647. 15.

χρῖσμα, vnguentum. δολερὰ εἴδματα καὶ χρίσματα VIII. 560. pen. vid. not. 24.

χροιὰ, color. ἄστρα αὐγὴν τῆ χροιᾷ θαυμασὴν ἀφιέντα VIII. 231. 7.

χρόνιος, diuturnus. οἱ χρόνιοι πόνοι μέγεθος ὐκ ἔχυσιν. dictum Epicuri VI. 129. 8. χρονία πολέμυ γενομένυ VII. 231. 3.

χρυσαλάκατος, aurea colo vtens VII. 371. 4.

χρυσόδετον κέρας VII. 787. 2.

χρυσοειδὴς, colorem aureum referens. χρυσοειδὴ καὶ πυῤῥὰν τὴν κόμην ποιεῖν IX. 88. antep. ἐπὶ πέτρας

πέτρας χρυσοειδῆς καθεύδων IX. 713. 13.
χρυσόκαρπος, aureum fructum ferens VI. 457. 4.
χρυσόκερω ταῦροι, tauri cornibus deaurati VI. 701. 11.
χρυσοκόμας, aureas comas habens, epitheton Apollinis VII. 549. 2. et Zephyri IX. 67. 13.
χρυσόμαλλος κριός, aureum vellus habens aries X. 764. 5.
χρυσόπαστος νεβρίς, hinnuli pellis deaurata VIII. 672. 2.
χρυσοπόλη, nomen herbae X. 737. pen.
χρυσόςροφος σκηνή, tabernaculum auro tectum VII. 304. 2.
χρυσοστέφανος, auream coronam gestans, epitheton Iunonis VIII. 979. 5.
χρυσᾶσθαι, auro obduci X. 738. 2.
χρυσοφόρος, vestes deauratas gerens VIII. 366. pen.
χρυσωπὸς, nomen piscis X. 69. 10.
χρύσωσις, deauratio. καίρων χρυσώσεσιν ἐκπωμάτων VI. 548. 3.
χρυσωτοὶ ἀγαλμάτων, qui simulacra auro obducunt VII. 374. 7.
χρώζεσθαι, colore imbui X. 451. 6. ἄλλα ἄλλαις βαφαῖς κεχρωσμένα VIII. 239. 7.
χρῶμα λεῖον καὶ συνεχὲς VIII. 233. antep. ποικίλων χρωμάτων καὶ ἀνθηρῶν τὸ συμπόσιον ἐμπέπληκε VIII. 558. 3.
χρωματικὸν, τὸ, genus carminis VIII. 558. 1.
χρωτίζειν, colore inficere. τὸν εἶνον ἀλόαις χρωτίζοντες VIII. 768. 14.
χυδαῖος λίθος VI. 318. pen.
χύλωσις τῆς τροφῆς, alimenti in succum et sanguinem conversio VIII. 797. 6.
χύτρα, olla VI. 540. 8.
χυτρόπους, idem. ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥέκτων σῖτον παρατίθεσθαι Hesiodus vetat VIII. 811. 6.
χώεσθαι, verb. poët. irasci. ὡς γνῶ χωομένοιο VI. 104. 1.
χωλὸς. κατὰ τῦτ' ἀνάγκη χωλὴν γίνεσθαι τὴν ἀρετὴν VI. 4. 9. ἂν χωλῷ παροικήσῃς, ὑποσκάζειν μαθήσῃ. prouerb. VI. 11. 6. χωλὴ βασιλεία VII. 570. 2.
χωλότης, claudicatio VI. 126. 6. VII. 569. vlt. et X. 17. 3.
χωνεύειν, conflare, de auro dictum X. 738. 1.
χωρεῖν. ὁ τύτοις ὁμόσε χωρῶν, qui illis (scil. vitiis antea nominatis) reliſtit VI. 306. 7. Hanc locutionem, ὁμόσε χωρεῖν, vid. etiam pag. 315. 15. et 317. 2. significat proprie parem se alicui iactare, *einem gewachſen ſeyn wollen*. ἐναντίος ἐφ' ἡμᾶς ἐχώρει VI. 465. 3. χωρῦντες ἐπὶ τὴν πρᾶξιν, cum hoc negotium ſuſciperent IX. 265. 5. εἰς μετάνοιαν ἐπὶ τοῖς πραχθεῖσι χωρήσας X. 745. 7.
χωρίδιον, praediolum, agellus IX. 113. 10.
χωρίζειν, ſeparare. χωρίσας τὰς ἐριστικὰς λόγυς τῶν πολιτικῶν IX. 329. 11.
χωρισμὸς, ſeparatio VI. 287. pen.
χωροθεσία, ſitus ſeu poſitio locorum X. 723. 4.

Ψ.

ψαθυρὸς, friabilis, tener VIII. 782. 5. vbi de carne dicitur.

ψάλτης, qui fidibus canit VI. 249. 5.
ψάλτρια VI. 687. 10. et VIII. 547. 2. et 552. 3.
ψάμαθος, arena, puluis VIII. 547. 3.
ψὰς, ſturnus X. 51. pen.
ψαύειν, tangere. ἔξιν ὅπη ψαύει τῆς ἀληθείας καὶ τὸ μυθῶδες VIII. 331. 9.
ψεκὰς λεπτὴ, pluuia tenuis VIII. 354. antep.
ψέλλι χαλκῶν, armilla aerea VIII. 282. vlt.
ψέλλια, armillae VI. 538. 3. et VII. 230. 11.
ψελλισμοὶ γλώσσης, haeſitatio linguae VIII. 579. 5.
ψελλὸς, balbus, blaeſus X. 17. 5.
ψελλότης, balbūties X. 17. 3.
ψευδεπίγραφος ἀδελφὸς καὶ φιλόσοφος, cui appellatio fratris et philoſophi immerito tribuitur, qua dignus non eſt VII. 873. 5.
ψεύδεσθαι. παλλὰ ψεύδονται ἀοιδοὶ, τὰ μὲν ἑκόντες, τὰ δ' ἄκοντες VI. 55. 5. ψευδομένων λύσις VI. 156. pen.
ψευδὴς. ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρετ', ὐδὲν ἦτ' ἄρα. verſus Euripidis ex Iphigenia Taurica VI. 280. 8.
ψευδοδοξία, vana et friuola opinio et gloriatio VIII. 858. 9.
ψευδόμαντις, qui vatem ſe falſo iactat VII. 604. 7. et in foemin. quae falſa oracula edit, vt aliquem in fraudem illiciat IX. 415. 7. vbi de Pythia dicitur.
ψευδομαρτυρεῖν, falſum teſtimonium dicere X. 779. antep.
ψευδομάρτυρες τιμαὶ IX. 269. 12.
ψευδοποιεῖσθαι IX. 563. 11. ſed vid. not. 18.
ψευδόχρυσος, auro adulterino obductus. τὰ ψευδόχρυσα καὶ τὰ κίβδηλα τῶν σκευῶν VI. 182. 4.
ψευδώνυμος, qui nomen aliquod falſo et immerito gerit. ὐ μόνον ἀδελφὸς, ἀλλὰ καὶ φιλόσοφος, ψευδεπίγραφος καὶ ψευδώνυμος VII. 873. 6. ψευδώνυμοι τιμαὶ IX. 269. 12.
ψευδῶς, falſo. πολλὰ πιςεύεται ψευδῶς VI. 576. 8.
ψῆγμα, ramentum. ψῆγμα λεπτομερέστατον VIII. 776. 3. ψῆγμα Δαρείυ χρυσίυ X. 736. 3. conf. etiam verſ. 7.
ψηγμάτια ἐλάχιστα καὶ ἀμερῆ IX. 500. 4.
ψηλαφᾶν, contrectare. εἴδωλον αὐτῦ φανταζόμενον διώκοντες καὶ ψηλαφῶντες IX. 68. 13.
ψηλάφησις, contrectatio. αἱ τῶν μασχαλῶν ψηλαφήσεις VI. 476. 10. ταῖς τῶν καλῶν ἁφαῖς καὶ ψηλαφήσεσι χαίρειν X. 504. 2. τυφλαὶ καὶ ναδαὶ ψηλαφήσεις ibid. verſ. antep.
ψῆφις, lapillus VIII. 654. 4.
ψήχειν, fricare, mulcere. ψήχων τὸν ἵππον VI. 666. antep.
ψιθυρίζειν, in aurem inſuſurrare VI. 757. 8.
ψιθυρισμὸς πρὸς ἕτερον VI. 165. 8. φυλάττεσθαι τὸν ψιθυρισμὸν VI. 543. 8. ψιθυρισμᾷ ἥκιστα χελιδόνες μέτεσι VIII. 902. 11.
ψίθυροι, ſuſurrones, calumniatores VIII. 902. 10.
ψιλότης, laeuitas, glabricies VIII. 580. pen. et 583. 9.
ψίλωσις, denudatio VIII. 562.

13. vbi de arboribus dicitur, cum foliis exuuntur.

ψιμμίθιον, ceruſſa VIII. 758. 1.

ψῖξ, vel ψίχη, mica, fruſtulum VI. 289. 10.

ψιττακὸς, pſittacus X. 51. pen.

ψολόεις, fuliginoſus. ἀλαμπεῖς καὶ ψολόεντες κεφαυνοὶ IX. 648. 4.

ψοφοδεὴς, timidus, pauidus. τὸ κακοήθες καὶ ἀνελεύθερον καὶ ἄπειρον ἀεί τισι διαβολαῖς καὶ προαισθήσεσι δριμὺ καὶ ψοφωδὲς ποιῶν καὶ ὕποπτον VI. 227. 1. ἡ ἀκριβὴς σφόδρα — δίαιτα τὸ σῶμα κομιδῇ ψοφοδεὲς παρέχεται καὶ σφαλερὸν VI. 488. pen. τῇ πρὸς τὸν ψόφον ὑπόπτῳ καὶ ψοφοδεῖ τὸ ἄγαν ἀφαιρετέον VIII. 96. 17. φιλόδοξός ἐστι καὶ ψοφοδὴς ὁ φεύγων καὶ φοβούμενος ἀκοῦσαι λιπαρὴς τῶν ἐν ἕξουσίᾳ καὶ θεραπευτικὸς IX. 105. 2.

ψοφοδεῶς, timide. ὁ δεῖ φοβηθέντας τὰς ἀρχὰς ψοφοδεῶς καὶ ἀτολμῶς ἐγκαταλιπεῖν VI. 171. 11. πρὸς τὰς μέμψεις καὶ ὑφοράσεις τῶν ἀποτυγχανόντων ψοφοδεῶς καὶ δειλῶς ἔχειν VIII. 119. 10.

ψυκτὴρ, genus poculi. ψυκτῆρες καὶ φιάλαι VI. 191. 12. εἰς ψυκτῆρα κεράσας μέγαν, ſcil. τὸ μύρον VI. 565. vlt.

ψυκτικὸς, vim refrigerandi habens. ψυκτικὰ τὰ πλεῖστα τῶν ὑπνωτικῶν φαρμάκων ἐστὶν VIII. 587. 6. τὸ ψυκτικώτατον τῶν θανασίμων φαρμάκων VIII. 757. vlt.

ψύξις, refrigeratio VIII. 779. 5. ſed vid. nott. 82. et 83.

ψυχαγωγεῖν, oblectare VII. 2. pen. et IX. 300. 10.

ψυχαγωγὸς, incantator, qui artem animas defunctorum ex inferis euocandi profitetur VIII. 220. 13.

ψύχειν, frigefacere VIII. 587. 2. λεπτὰ πάθη τῶν χλανιδίων ἐν ῥειπίοις θάλπουσα καὶ ψύχουσα VIII. 760. 1. vid. not. 8. pag. 759. ψύχεσθαι in med. frigeſcere. μὴ περιορᾶν ψυχομένας τὰς χεῖρας VI. 467. 5. vid. etiam Tom. VIII. 753. 12.

ψυχὴ, papilio VIII. 521. 7.

ψυχικὸς, ad animam pertinens. ψυχικὰ πάθη VI. 388. 1. ψυχικὴ νόσος VIII. 80. 14. πενία ψυχικὴ VIII. 81. 3. et 5.

ψυχογονία, procreatio animae: de ea Plato ſcripſit VII. 636. 14. et X. 267. 1.

ψυχομαντεῖον, locus, vbi animae defunctorum conſuluntur VI. 415. vlt.

ψυχοπομπεῖον, *idem* VIII. 197. 6. et 220. 11.

ψυχοπομπὸς, dux animarum apud inferos VIII. 239. 14. et IX. 37. antep.

ψυχορραγεῖν, animam agere. ἀγεννεῖς βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες ψυχορραγοῦντες VII. 330. 6. ἔτι ψυχορραγοῦσαν καὶ σφαδάζουσαν VII. 431. antep.

ψυχρία, frigiditas X. 298. 7.

ψυχρολουτεῖν, aqua frigida lauari, frigido balneo vti VI. 497. antep. et IX. 13. 8.

ψυχρολουτρεῖν, *idem* VI. 192. 10. ſed vid. not. 97.

ψυχροποσία, potus frigidae aquae VI. 482. 3. et VIII. 765. 5.

ψυχροποτεῖν, frigidam bibere VI. 220. 8.

ψυχροπότης, qui frigidam bibit VIII. 753. 5.

ψυχρὸς. μέλαιναν καρδίαν κεχάλκευτο ψυχρᾷ φλογί. dictum Pindari

dari VIII. 208. 7. αἱ καλούμεναι ψυχραὶ τράπεζαι VIII. 926. 5.

ψωμίζειν, fruſta in os inſerere alicui, cibum praebere VII. 89. 1. αἱ τὰ βρέφη ψωμίζουσαι τροφοὶ VIII. 675. 12.

ψωμοποιὸς, coquus VI. 836. 8.

ψωριᾶν, ſcabie infeſtari. τὰ ψωριῶντα VI. 479. 11.

ψωρικὸς, ſcabioſus. ἐξανθεῖν λέπρας καὶ ψωρικὰς τραχύτητας VII. 394. vlt. ψωρικὰ ἐξανθήματα VIII. 666. antep. vid. etiam pag. 919. 5.

Ω.

ᾠδεῖον VI. 152. 2.

ᾠδὴ X. 145. vlt. vid. not. 2.

ᾠδικὸς, canendi peritus. ᾠδικὸν ζῶον VIII. 245. pen. προστάσσοντας ᾠδικοῖς ᾄσαι VIII. 460. 2.

ᾠδίνειν, parturire. ᾤμην αὐτῇ τὴν οἰκίαν ᾠδίνειν, ὥσπερ κύουσαν VIII. 319. antep.

ᾠδὸς, cantor VIII. 208. 9.

ᾠθεῖν, trudere. ἂψ ἐς κυλεὸν ὧσε μέγα ξίφος VI. 94. 4. ὥσασθαι παντὶ τῷ θυμῷ καὶ καταθλῖψαι τὴν ἀμαθίαν VI. 174. 3. ἐν θορύβῳ καὶ βοῇ πρὸς ἀλλήλους ᾠθούμενοι VI. 304. 2. ᾠθουμένων πρὸς τὴν δόξαν ἐνίων ἀγροίκως τε καὶ βιαίως ibid. verſ. 6. πρὸς λυτρὸν καὶ δεῖπνον ὠσάμενοι VI. 486. 2. μετὰ τὰς ἡδονὰς πάλιν ἐπ' ἐργασίας καὶ πορισμὸς ᾠθούμενοι VI. 516. 9. τῶν σωμάτων εἰς τὴν θάλασσαν ὠσθέντων VI. 618. 11. ᾠθεῖν κατὰ τῶν πετρῶν VI. 628. 9. διὰ τῶν οἰκετῶν εὐθὺς ὠσάμενοι πρὸς τὸν ἀνδρῶνα VIII. 356. 15.

ᾠθισμὸς, propulſio VI. 269. 4.

ᾤκιμον, nomen herbae VIII. 540. 2.

ᾠκύμορος, qui praematura morte obit VII. 352. 12. ᾠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπταν VII. 422. 10.

ᾠκύπορος, qui celeri curſu vehitur. νησὶ παρήμενος ᾠκυπόροισι VII. 824. 5.

ᾠκύπους, pedibus velox. ἵπποις ᾠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον VIII. 978. 13.

ᾠκύπτερον, ala velox VI. 700. 8. et IX. 16. 7.

ᾠκυτόκιον, medicina partum accelerans X. 20. 5.

ᾠκυτόκος, celerem et facilem partum donans, epitheton lunae VII. 139. 3. et VIII. 615. 7.

ᾠμηστὴς, crudelis, ſaeuus. κύνες ᾠμησταὶ VI. 433. pen. ᾠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα X. 66. 2. vterque locus ex Homero.

ᾠμόλινον, linteum humero impoſitum VIII. 25. 17.

ᾠμὸς, crudus. ᾠμόν με θέλεις τῷ Κύκλωπι παραθέσθαι VI. 37. 6. ᾠμῷ γήραϊ δῶκε. ex Heſiodo VI. 381. pen. ᾠμῇ καὶ ζεούσῃ τῇ τροφῇ βαρύνειν τὴν πέψιν VI. 505. vlt.

ᾠμότης, crudelitas VI. 207. 14.

ᾠμοφαγίαι VII. 642. pen.

ᾠνεῖσθαι, emere. ὅ, τι ἂν θελήσῃ, καὶ ψυχῆς ᾠνεῖται, καὶ χρημάτων, καὶ δόξης IX. 27. 5.

ᾠνητὸς, venalis. εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ᾠνητοὶ λόγοι. verſus e fragmentis Euripideis VIII. 133. 1.

ᾠὸς, *idem*. ᾠὸν ἀργυρίου τὴν ἀρετὴν ἔχειν VI. 87. 11. ὑκ ἀργίας ᾠὸν ἡ ὑγίεια καὶ ἀπραξίας VI. 512.

512. 4. ὑὴ ἔστι γε χρημάτων ὤνιον ἀλυπία, κ. τ. λ. VIII. 77. 3.
ὠοειδής, oui formam habens IX. 511. antep.
ὠοτοκεῖν, oua parere VIII. 524. 12.
ὠοτοκία, partus ouorum VIII. 527. 1.
ὠοφυλακεῖν, oua custodire X. 84. 13.
ὥρα, venustas. τὰς τῆς ὥρας ἐπιθυμοῦντας ἀπελαύνειν προσῆκε VI. 39. 8. οἱ ἐν ὥρᾳ, formosi VI. 315. 9.
ὡραῖος, tempestiuus, maturus. ὡραῖος ὢν ἐκεῖνος ἀποτέθνηκεν VI. 680. 7.
ὥριος γάμος IX. 17. 2.
ὡρογράφοι IX. 448. 3. vid. not. 75.
ὡρολόγιον. οἱ τῶν ὡρολογίων γνώμονες X. 185. 4.
ὧρος, annus, vti ab antiquis dictus est VIII. 697. 6.
ὠρυγή, rugitus. ὠρυγαὶ καὶ ϛεναγμοὶ ζώων VIII. 335. 2.
ὠρύεσθαι, vlulare. κυνῶν λύκοις ὠρυομένων ὅμοια VI. 644. antep.
ὦσις, impulsio. ὦσεις τινὰς καὶ περιελεύσεις ὑποτιθέμενοι IX. 628. 6.
ὠτακουσταὶ, auscultatores VIII. 74. vlt.
ὠτὶς, nomen auis X. 82. 2.
ὦτος, pariter auis X. 10. vlt.
ὠφέλεια, praeda bello capta. ὠφελείας μεγάλας — λαμβάνοντες VII. 42. 11.
ὠφελήματα κοινὰ X. 409. 11.
ὤχρα, ochra VII. 845. 9.
ὠχριᾶν, pallere. φιλεῖν τὰς εὐρυθριῶντας μᾶλλον, ἢ τὰς ὠχριῶντας, Cato dixit VI. 105. 11. vid. etiam Tom. VIII. 96. 14. vbi idem Catonis dictum citatur cum leui verborum mutatione. ἐϛεφανωμένος ὠχριᾷ, scil. superstitiosus VI. 647. vlt. μήτ' ὠχριάσαντος, μήτ' ἐκπλαγέντος VIII. 352. 2. ὠχριῶν οἶνος VIII. 766. 3. et 5.
ὠχρίασις, pallor VII. 437. 10. plur. ὠχριάσεις VIII. 588. 4.
ὠχρότης, idem VI. 207. 8. οἱ ἐρῶντες καὶ τραυλότητας ἀσπάζονται τῶν ἐν ὥρᾳ καὶ ὠχρότητας VI. 315. 10. vid. etiam Tom. IX. 57. 4.

IN PLVTARCHI SCRIPTA, SEV OPVSCVLA QVAE VVLGO MORALIA VOCANTVR.

INDEX RERVM.

A.

Acur principem inter literas locum obtineat VIII. 941. 6. Vide Alpha.
A prima vox articulata VIII. 934. 10. 11.
Abaris, liber Heraclidis VI. 50. 4.
ad Abderitarum legatos Agidis responsum VI. 808. 6.
Abortiunt oues terrore tonitruum VIII. 646. 4. ad abortum veneficiis vtuntur quaedam mulieres VI. 510. pen. abortu necatum foetum edens Lacaena quaedam quam parienter dolores pertulerit VI. 899. 13.
Abron, Lycurgi rhetoris filius IX. 352. 3. 4. 5. item alius hoc nomine IX. 351. pen. et vlt. de Abrone quodam, Dexandri, Corinthiorum ducis, hospite, historia mirabilis IX. 93. 14. sqq.
Abrota, Onchesti Boeoti filia, Nisi, Megaridis regis, vxor VII. 182. 6.
Abrotonum, meretrix Thracica, IX. 19. antep.
Abstinentia corpus purum redditur VI. 486. 4. 5. abstinentia gloria quaerenda, quum aliquid rarum vescendum apponitur VI. 476. antep.
Abusus vocum in poëtis ad quid spectandus VI. 89. 3.
Abydi Aegyptiorum praecipui humari soliti VII. 416. 8. Abydi verum Osiridis sepulcrum, ib. vers. 6 — 8.
Academia imperatores Atheniensium quos produxerit X. 629. 7. 8. tribus drachmarum millibus emta VIII. 379. pen. academiae secessus Athenis VIII. 386. 9.
Academici VIII. 956. 5. et X. 372. 10. et 14. Academaica ratio philosophandi X. 613. 4.
Academaicus Arcesilas X. 607. 7.
Acanthus vrbs quomodo occupata ab Andriis VII. 192. 8. sqq.
Acanthyllidis in aegithallum odium VIII. 126. 1.
Acastus poëticorum certaminum institutor VIII. 685. 2.
Accidentia corporum tria: forma, magnitudo et pondus IX. 479. 4. 5.
Accipitris natura VII. 465. 2. sqq. Accipitris cognomento delectatus Antiochus X. 60. 4.

Accus formidine pueri a peccando deterrentur X. 303. 3. 4.
Aceſandri opus de Africa VIII. 685. 6.
Aceſtor, Ephippi filius VII. 196. 14.
Acetum frigidum temperatura VIII. 589. 6 — 10. aceti vis igni omnium maxime inimica, ib. verſ. 7. 8. acetum ſub finem conuiuii bibere ſolitus Epaminondas VIII. 509. 3. 4. aceto gaudent culices X. 424. 14. 15.
Acherontis portus VI. 640. 10. 11.
Achilles à Minerua nectare et ambroſia ſuſtentatus IX. 701. 9. 10. amori deditus IX. 51. 5. immiti ingenio VIII. 699. 2. minime vinoſus, ib. verſ. 1. Chironis medici diſcipulus VIII. 698. 4. rei medicae peritus VI. 93. 4. et VIII. 698. 4. et 12. iram muſica lenit X. 696. vlt. iram rationi obtemperare coëgit VI. 94. 6 — 8. cur ſingulari certamine congreſſuris coenam promiſerit VIII. 936. antep. ſqq. inſcius occidit Tenem VII. 191. 11 — 13. equis apium cur praeberet VIII. 698. 7. ſqq. Achilles et Patroclus, amicorum par, VI. 349. pen.
Achillis cum Alexandro magno collatio VII. 351. 14. — vlt. oratio ad Priamum VI. 399. 6. ſqq. lyra VII. 310. 9. prudentia in componenda Menelai et Antilochi lite VIII. 442. 2. ſqq. haſtam contrectare non auſus Patroclus VI. 217. 8 — 10. vacua et famelica menſa improbatur VIII. 812. antep.
Achillis nomen apud Tenedios in Tenae fano proferri cur nefas fuerit VII. 191. 2. ſqq.
Achiui a T. Quinctio moniti ne extra teſtam caput exſererent VI. 744. 10 — 13.
Achrades VII. 208. 16.
Acidus vuae ſapor in vinoſum abit IX. 616. 3 — 5.
Aciem terribiliſſimam, et conuiuium laetiſſimum inſtruere poſſe, eiusdem eſſe operae VIII. 432. 10 — 12.
Ἀκμαίων λέσχη vnde Chalcidenſibus dictus fuerit locus, qui ad Pyrſophium eſt VII. 194. 1. ſqq.
Ἀκρότισμα quid, et vnde dictum VIII. 897. 11.
Acria et acerba quomodo appetitum excitent VIII. 744. 13.
Acro medicus VII. 506. 14.
Acroamata quaenam potiſſimum conuiuiis adhibenda VIII. 839. 7. quando maxime conueniant VIII. 849. 14.
Acrotati apophthegma VI. 811. 4. ſqq.
Acrothoraces, ſeu ſemiebrii, cur magis abſurdis ferantur motibus, quam plane ebrii VIII. 604. 6.
de Actaeone, Meliſſi F. hiſtoria memorabilis IX. 94. 4. 5. ſqq.
Actio primum, ſecundum et tertium in oratoria IX. 360. 8. 9. actionis vmbra ſermo VI. 32. 9.
Actiui fati definitio ex Platone VIII. 247. pen. ſqq.
Acus piſces parientes diſrumpuntur VIII. 24. 3.
Ada, Cariae regina VI. 684. antep.
Ἀΐδης vnde dictus Pluto X. 644. 11.

Adianti ſuccus ſolo adſperſus hilaritatem excitat VIII. 425. 4 — 6.
Adiaphora Stoicorum X. 377. 3.
Adimantus, Platonis frater VII. 891. 9 — 11.
Admetus, Apollinis et Herculis amaſius IX. 52. 2. 3. 4.
Admirandis fidem qui plane derogat, et qui plane adhibet, in eodem ſunt vitio IX. 702. 3. 4. admiratio contemtui eſt contraria VI. 147. 8. admiratio modum requirit, ib. verſ. 10. admirationem natura rebus raris tribuit IX. 637. 10. 11. admirationem qui omnibus in rebus tollas VIII. 708. 3. 4.
Adoleſcentes pulchri qui X. 424. 7. qui deformes, ib. verſ. 5. 6. maiore, quam pueri, cura regendi VI. 40. 3 — 5. in legendis poëtis ductoribus indigent VI. 51. 5. 6. in quibus exercendi VI. 27. 5 — 7. cur ſenibus ſint voraciores VIII. 737. antep. plerique nihil diſcunt, aut ob verecundiam, aut ambitionem VI. 172. 7 — 12. adoleſcentes, qui erubeſcerent, quam qui palleſcerent, Cato magis probabat VI. 749. 9. adoleſcentis ingenui verae laudes, VI. 455. pen. ſqq. adoleſcentia laſciuiens quomodo domanda VI. 46. 10.
Adonaeus, ſpurius Deus IX. 30. 6.
Adonis VIII. 667. antep. etc. Adonidis horti VIII. 218. pen.
Adraſtea, Iouis nutrix VIII. 610. 6.
Adraſteae ſanctio VIII. 253. pen.
Adraſtia, Iouis et Neceſſitatis filia, ſcelerum vindex VIII. 234. 5. 6.
Adraſtus, eiuſque in Alcmaeonem dictum VI. 330. 5 — pen.
Adraſti equus teſtudinis ſectatur veſtigia, prouerb. X. 456. 4. 5.
Adſuefactio optimum remedium aduerſus curioſitatem VIII. 66. 7. 8.
Aduerſa qui non ſuſtinent, nec proſperis vti poſſunt VI. 389. 14. 15. aduerſa vt ferant impii et ſuperſtitioſi VI. 640. 8. ſqq. per aliquot pagg. de aduerſis aequo animo ferendis egregiae ſententiae VI. 443. 13. — 444. 7. aduerſae res ſui laudationem excuſant VIII. 140. 1.
Adulatio amicitiae ſeſe ſimillima effingit VI. 186. 3. regna et imperia ſaepe ſubuertit VI. 179. 12. 13. ampliſſimarum familiarum morbus, ib. verſ. 11. 12.
Adulatores, dum laudant, maxime cauendi VI. 209. 1. nihil non ſibi faciendum ducunt oblectandi gratia VI. 201. 8. 9. bona imitantes fingunt ſe non aequare VI. 198. 10. ſqq. ſimiis ſimiles VI. 190. 9. ſqq. ne ſibi ipſis quidem parcunt VI. 211. vlt. optimis inſidiantur VI. 179. 6. 7.
Adulatoris et amici differentia VI. 228. 11. ſqq. adulatorum in laudando technae VI. 209. pen. ſqq. laudationes quomodo examinandae VI. 204. 10. ſqq. in congreſſibus mores VI. 229. 5. promiſſiones VI. 230. 5. voces VI. 193. 12. ſqq. morum adfectata ſimilitudo quomodo de-

deprehendenda VI. 189. 12. sqq.

Adulatrices Cypriae graduli in Syria dictae VI. 184. 5. 6.

Adulteri et curiosi similitudo VIII. 63. 14. sqq. adulteri vt in comoediis traducerentur, concessum VIII. 62. 2. in adulterum cum vxore deformi deprehensum Byzantii dictum VIII. 84. 4. adulteris cur Spartae nulla poena a Lycurgo constituta VI. 851. 1. sqq.

Adulterarum poena apud Cumaeos VII. 171. 7. sqq. in adulteros et libidinosos Arcesilai dictum egregium VI. 479. 5—7.

Adulterii Martis cum Venere allegoria VI. 68. 15. adulterium Lacedaemone inauditum VI. 851. 4. adulterium apud Cianos annorum ιοcc spatio ignotum VII. 24. 5. 6.

Aduncus nasus apud Persas honori habitus IX. 269. 7. 8.

Aeacus in Europa mortuos iudicat VI. 461. vlt.

Aeantidis tribus chorus cur nunquam vltimo loco Athenis ponatur VIII. 483. 1.

Aedes alienas ingredi, nisi prius pulsato ostio, indecorum VIII. 53. 3.

Aedificia sanitatis gratia mutanda VIII. 47. 3. sqq.

Aegesta, Siciliae vrbs VII. 251. 10.

Aeginetarum clades VII. 204. 5.

Aeginetarum nulla habenda ratio, prouerb. VIII. 719. 10. vid. not. 71.

Aeginensis mina VI. 845. 7.

Aegipanes X. 119. 7.

Aegithalli et acanthyllidis odium VIII. 126. 1.

Aeglator, Aretaphilae Cyrenaeae pater VII. 44. 4.

Aegon, Argiuorum rex VII. 558. 5. quomodo rex creatus VII. 342. 9. 10.

Aegrotos prisci in propatulum exportabant, vt a transeuntibus medelam acciperent X. 638. 1. aegrotorum mores VII. 826. 13. sqq.

Aegyptus olim mari fuit tecta VII. 447. pen. multa noxia, eademque multa salubria profert medicamenta VI. 52. 7 — 11. Aegypti omnes fontes ac putei salsam et amaram habent aquam VII. 448. 1 — 3. in Aegypto nullae sunt pluuiae IX. 704. vlt.

Aegyptii quomodo agros colant VIII. 662. antep. sqq. sceletum conuiuiis adhibent VI. 560. pen. cadauera quomodo tractent VI. 605. 5 — 8. omnes medici X. 121. pen. ad luctum propensi VI. 429. 14. exsilii contemtores VIII. 373. 15. Aegyptii reges e sacerdotibus, aut bellicosis, legebantur VII. 395. vlt. 396. 1. cuiusdam regis mira astutia VII. 494. 5. sqq. Aegyptiis in pyramidibus vna voce edita, 4. aut 5. soni reddūntur IX. 575. 7 — 9. Aegyptiae mulieres calceamentis cur non vterentur VI. 538. 1. 2. Aegyptiorum de terrae et lunae quantitate sententia IX. 681. 16. erga mare odium vnde VIII. 908. 13. sqq. regum lex VI. 665. 6 — 8. Aegyptiis toto anno sol semel tantum est verticalis IX. 700. 14. 15.

Aemiliae, Liciniae et Martiae, virginum Vestalium, nefas VII. 144. vlt.

Aemilianus rhetor VII. 650. 4.

Aemilius, deuicto Perseo, coronatus sacrificauit VII. 856. 10 — 12.

Aemilius Censorinus tyrannus VII. 251. 11.

Aemilii ab eo dicti crudeliter imperantes VII. 251. vlt. 252. 1.

Aemilius Scaurus, nouus homo, princeps senatus electus VII. 262. pen. Menti templum dedicauit VII. 264. 3. 4 quando natus ibid. vers. 4. 5.

Aemulatio et ambitio cur a legumlatoribus excitentur VII. 775. 2. 3.

Aeneas sacra faciens, Diomede praetereunte, caput velauit VII. 79. 15. 16. Aeneae velut mortui simulacrum cur finxerit, Homerus X. 549. 9.

Aenigmata aliquot VI. 584. 2. ac deinceps. aenigmata Delphica VII. 513. 12. sqq. aenigmata Pythagorica explicata VI. 41. antep. et deinceps. aenigmata et allegoriae pueris gratae VII. 161. pen.

Aenitus, Numitoris F. ab Amulio patruo in venatione interfectus VII. 249. 8.

Aeoliae quae Boeotis VII. 197. 16.

Aeolia lex citharoedica X. 653. 14.

Aeolus diis carus VIII. 381. 1. 2.

Aeolus, Etruriae rex VII. 241. 1.

Aequale et inaequale an admittant medium, contra Stoicos X. 445. 15. 16. aequalitas, omnium iniustitiarum maxima VIII. 870. 8.

Aequidialis circulus IX. 519. 2.

Aequinoctia et solstitia sentit thynnus piscis X. 75. 6. 7.

Aër an primum frigidum IX. 735. vlt. sqq. primum est tenebrosum IX. 736. 11. neque grauis est, neque leuis X. 352. pen. vlt. non concrescit IX. 745. 9. 10. noctu densatur VII. 505. 17. — pen. omnia conseruat et nutrit praeter marina VIII. 909. 6. 7. intestinum capitis auditum repercussus facit IX. 571. 9 — 11. a luce omnium facillime immutatur IX. 650. 2. est vocis substantia, forma atque vis VIII. 881. 2. aër fit igni exstincto VII. 684. 1. aër fluuialis qualis IX. 618. antep. aërem ex igne generari exstinctio docet IX. 737. 14. 15. aërem non esse frigidum, disputatio IX. 746. 15. sqq. aëre attenuato, fit iguis VII. 684. 2.

Aerarium cur Spartae non haberent VI. 813. 11. — 13. cur Romae in Saturni templo seruaretur VII. 112. 11.

Aes a fluente aere facilius, quam ab igne, colliquatur IX. 15. 4. 5. quodnam optimum VI. 249. 13. inueteratum aeruginem exspirat VII. 557. 6. 7. adstringente facultate est praeditum VIII. 617. 3. cur vocalius et magis sonorum, quam aurum et lapides VIII. 877. 14. et 879. 4. aeris color floridus VII. 553. 6. aes cur συήνοφα et νώφοπα vocet Homerus VIII. 617. 9. 10. aera cur in defectibus pulsentur IX. 721. 8. 9.

Aerea bucula Perilli VII. 251. 5. aereus equus Aruntii Paterculi VII. 251. 13. aereus clavus, amuletum venatorium VIII. 611. 7. et 617. 1.

Aëropi filii VII. 296. 8.

Aeschines Demosthenem incusat, quod filiam non luxerit VI. 452. pen. sqq. Aeschinis et Demosthenis mutua conuicia IX. 230. 6. 7. in Demosth. dictum VII. 380. 7. cum Aristippo simultas quomodo composita VII. 812. 13. sqq. vita IX. 341. 7. sqq. cum Demosthene simultas IX. 342. 2.

Aeschines Academicus Carneadem qua aetate audierit IX. 160. 6 — 8. a Platone laudatus apud Dionys. VI. 248. 4.

Aeschylus apud Siculos exsul mortuus, et de eo epigramma VIII. 385. 13 — pen. Psychostasiae tragoediam ex Homeri Il. χ desumsit VI. 59. 4. 5. tragoedias omnes scripsit potus VIII. 856. 11.

Aeschyli grandiloquentia VII. 373. 6.

Aeschyli tragoedia Septem ad Thebas inscripta, Martis foetus appellata VIII. 856. 12. 13.

Aesculapius Epidauro Romam aduectus VII. 153. 8. medicorum praeses VIII. 969. 6. 7.

Aesculapii fanum cur extra vrbem sit VII. 153. 4. per Aesculapium iurare solitus Demosthenes IX. 360. 14.

Aesopus a Croeso Delphos, et ad Periandrum missus VI. 568. antep. orationem scripsit de dictis, Ne quid nimis, Nosce teipsum, et Sponde, praesto noxa est VI. 625. 12. 13. coll. vers. 8. sqq. reprehendendi studiosus VI. 578. 1. variarum linguarum vsu polluit VI. 601 2. vnde suae sapientiae primordia duxerit, ibid.

Aesopi de fistulis sermo VI. 571. 10. sqq. cum Solone concertatio VI. 578. 1. et deinceps. fabulae, argumentum poëmatis Socratici VI. 56. 6 — 10. mors VIII. 203. 9 — antep. Aesopicae gruis et vulpeculae conuiuium VIII. 427. 10. sqq. Aesopicae fabulae pueris et adolescentibus conueniunt VI. 50. 3.

Aestas quomodo fiat Empedocli et Stoicis IX. 545. 5 — 7. aestas quatuor mensibus durat X. 261. 6. aestatis et hyemis conuersiones soli acceptae ferendae IX. 524. 3.

Aestus maris vnde IX. 553. 5. sqq.

Aeterna omnia in Deo, cum Deo et circa Deum sunt VIII. 869. 10. 11.

Aethen equam Agamemnon homini Sicyonio praetulit VI. 116. vlt. — 117. 5. et X. 108. antep.

Aethiopes mures abominantur VIII. 125. 6. coll. vers. 4. trigesimo anno senescunt IX. 609. 8. 9. vestibus contra aestum vtuntur VIII. 760. 2. Aethiopum regnum caninum X. 391. 8.

Aetnaeus ignis IX. 662. 2.

Aetolicae mulieris cum dracone consuetudo X. 51. 1. sqq. in Aetolis manus, in Clopidis animus: Aristoph. dictum VIII. 54. 3. 4.

Affabilitas in pueris plantanda VI. 32. 10.

Affectiones corporis nouae an subinde oriri possint VIII. 915. vlt.

Affectus quid VII. 744. 1. ansae adolescentum ad virtutem VII. 776. 5. 6. an sint opiniones, contra Stoicos VII. 756. 11. 12. ceu stimuli rationi additi a diis VII. 775. 12. 13. affectus corporis an in animam redundent IX. 580. 12. sqq. in affectis locis consistunt, ibid. vers. antep. sqq. examinandi, ne excessu, aut defectu, peccent VI. 311. 13. sqq. affectus omnes sunt peccata Stoicis VII. 766. 1. quomodo boni fiant VII. 764. 7. radicitus non eruendi VII. 772. 3. sqq. affectus a ratione prorsus separatus inuentu difficilis X. 250. 14. 15.

Affectuum discrimina et inaequalitates VII. 766. 3. mediocritas non improbanda VI. 388. pen.

Afflictis consolatione, non assentatione, occurrendum VIII. 364. 7. 8.

Afranius, Pompeio refragante, consulatum petere nolebat IX. 215. 1. sqq.

Africus ventus a meridionalibus locis spirat IX. 544. pen.

Agamedes et Trophonius, Delphici templi architecti VI. 413. antep.

Agamemnon Alexandro intemperantior VII. 351. 11. 12. Aetham equam viro timido praetulit VI. 116. vlt. — 117. 5. et X. 108. antep. paederastes X. 117. pen. Vlyssi increpanti cedit, non Achilli VI. 245. 9. 10. Agamemnon non, qui congros coqueret, inspiciendo, tantas res gessit; Antagorae poëtae in Antigoni curiositatem iocus VIII. 655. 4. 8. — antep.

Aganice, Hegetoris Thessali filia, Astronomiae perita VI. 549. 9.

Agamestoris academici iocosa compotatio VIII. 459. 4. sqq.

Agasiclis, Spartanorum regis, apophthegmata, VI. 782. 1 — 6.

Agatharchides Samius historicus VII. 217. vlt.

Agathocles, Siciliae rex VI. 673. 13. et VIII. 151. 11 — 16. figuli filius VI. 673. 12. insulae praeses contemtim dictus IX. 274. vlt.

Agathoclis de Vlysse falsae dictum ad Ithacenses VI. 674. 6. et VIII. 205. 4. ad Corcyraeos amarum responsum, ibidem, vers. 1. modestia, figuli F. se non diffitentis VI. 673. 14. et VIII. 151. 11. sqq.

Agathoclia saltatrix IX. 20. 3.

Agathon tibias e conuiuio ad mulieres relegauit VIII. 90. 7. 8. chromaticum musices genus primus tragoediae immiscuit VIII. 557. vlt.

Agathonis conuiuium VIII. 422. antep.

Agaues insanientis verba ex Eurip. VII. 952. 5 — 7.

Agemachi conuiuium, in eoque de tuberum prouentu disputatio VIII. 637. 5. sqq.

Agenoris ad lucum cur Argiui oues, quas iniri vellent, abigerent VII. 208. 9.

Agenorides primus medicinam feciſſe creditur a Tyriis VIII. 564. 4.

Ageſianax de lunae maculis IX. 643. 5.

Ageſilaus amicorum ſupra modum ſtudioſus IX. 221. 2. et 225. pen. ab ephoris legislator conſtitutus VI. 723. antep. ſui vbique ſimilis VI. 192. antep. diuiuis honoribus a Thaſiis affectus VI. 790. 5 — 7. in arundine cum pueris equitans deprehenſus VI. 801. 13. culpatus, quod Thebanos bellare docuiſſet, ib. verſ. pen. a quibus laudari ſuſtinebat VI. 203. pen. milite meliorem lectum non habuit VI. 788. antep. non paſſus eſt ſibi a formoſo oſculum dari, ne ad amorem concitaretur VI. 111. 5.

Ageſilai apophthegmata VI. 722. 6. ſqq. de Perſarum rege dictum VI. 291. 13. et 722. 8 — 10. de Graeciae moribus dictum VI. 723. 2. et 795. 2. ad ephoros epiſtola VI. 793. 2. epiſtola pro amico ad Hidrieum Carem VI. 723. 8. et 788. 1. erga praeceptorem animus faſtuoſus IX. 214. 8 — 10. laus ex Xenophonte IX. 136. 10. ſqq. temperantia VII. 351. 8. ſtrategema VI. 724. 5. et 785. 11. ad patrem, vt praeter leges in cauſa quadam pronuntiaret iubentem, reſponſum VIII. 116. 2.

Ageſipolis, Cleombroti F. apophthegmata VI. 806. 6. ſqq.

Ageſipolis, Pauſaniae F. apophthegma VI. 806. antep.

Agias helluo VIII. 546. 5. 549. 1. 2.

Agis ab ephoris mulctatus ob ſyſſitia contemta VI. 846. 9. — 13. ſeni obſequens IX. 182. 4. vltimus Laced. rex VI. 810. 15.

Agidis apud Delphos epigramma VII. 831. 5. 6. vxorem Timaeam conſtuprauit Alcibiades, ibid. verſ. 7. apophthegma VI. 810. vlt.

Agidis, Archidami F. apophthegmata VI. 807. 3. ſqq.

Agidis iunioris apophthegmata VI. 810. 9 — 14.

Agidis Argiui adulatoris ad Alexandrum dictum VI. 221. 5. ſqq.

Aglaia, Gratiae nomen, IX. 114. 3.

Aglaocarpum cur Hom. malum dixerit VIII. 720. 9. ſqq.

Aglaonice, Hegetoris filia, ſiderum perita, lunam ſe de coelo detrahere ſimulabat VII. 641. 9. vide et Aganice.

Agrigentinorum de caeruleis veſtimentis non geſtandis edictum IX. 269. 4. 5.

Agrionia feſta VIII. 861. 3.

Aiax ſemper poſt Achillem primus habitus VIII. 950. 12 — 14. contemtus fuit impatiens VIII. 486. vlt. pertinax et infauſti nominis VIII. 954. 8.

Aiacis animam cur Plato dixerit vigeſimo loco ad ſortem veniſſe VIII. 949. 4. Aiacem maledicentem laudat Neſtor VIII. 8. 13.

Αἰνεῖν pro ἐπαινεῖν, VI. 80. 10.

Ala muſcae currum tegens X. 459. 11.

Alae naturam maxime diuinorum fieri participem, Plato quomodo dixerit X. 177. 3. alae mulierum IX. 16. 7.

Alala, belli filia VII. 376. 9. (vid. not. 58.) et 887. 1.

Alalcomenae vnde Ithaca appellata VII. 203. 16.

Alalcomenium, Boeotiae oppidum, ibid. verſ. vlt.

Alaſtor quid ſignificet VII. 189. 3.

Alba amuſſis, prouerb. VIII. 42. vlt.

Albis veſtibus cur in luctu vterentur Rom. mulieres VII. 95. antep. albus color ſolus eſt ſincerus et mixturae expers VII. 96. 13. 14. in album colorem mutari nequit chamaeleon VII. 195. 10. 11. et IX. 629. 9. 10.

Alcaeus ζοφοδορπίδαν cur Pittacum appellarit VIII. 897. 3. 4. Alcaei poëtae verſiculus reprehenſus VIII. 788. 2. Alcaei de voluptatibus dictum VIII. 82. 11.

Alcamenis apophthegmata VI. 811. 13. ſqq.

Alcander Lycurgo oculum baculo excuſſit, nec ob id ab eo vltus, ſed beneficiis affectus fuit VI. 846. pen. ſqq.

Alceſtis ab Hercule Admeto reſtituta IX. 52. 1.

Alcibiades adulatorum princeps VI. 192. 7. 8. ad Lacedaemonios deficit VI. 708. 8. 9. ebrius in conuiuio Platonis VIII. 837. 2 — 7. Socratis riualitatem ſalſe notauit VIII. 502. 2.

Alcibiadis apophthegmata VI. 707. 6. ſqq. in dicendo infelicitas VI. 299. antep. in republica adminiſtranda ingenium IX. 194. 4. Alcibiadi concionanti coturnix e ſinu euolat IX. 191. 2.

Alcinous hoſpitalitatis laude clarus VIII. 381. 3. Alcinoi erga hoſpitem in conuiuio humanitas VIII. 438. antep.

Alcippi filiae à Democrita matre occiſae IX. 102. 9. — 103. 16.

Alcmaeon Themiſtoclem oppugnat IX. 212. 10. Eumenides fugiens, iuxta Acheloum ſedem ponit VIII. 377. 5. 6. eius in Adraſtum conuicium VI. 330. 5.

Alcman Lyricus X. 655. 11. de exſilio dictum VIII. 365. 5. ſqq.

Alcyonum erga coniugem amor X. 89. 4. in nido conſtruendo mira induſtria VII. 922. 7. ſqq. et X. 89. 15. et deinceps. partus mare tranquillum reddit X. 88. vlt.

Alcyoneus, Antigoni F. VI. 453. 8. 9. et 12.

Aleae comparata vita humana a Platone VII. 828. 12.

Aleuas ab oraculo rex declaratus VII. 916. 8.

Alexander a ſacerdote Iouis Ammonis F. appellatus quid dixerit VI. 686. 13 — vlt. a Megarenſibus ciuitatis iure donatus IX. 485. antep. adulatoribus obnoxius VI. 240. 8. 9. 13. — 15. Calliſthenem, Parmenionem et Philotam, ab adulatoribus inſtigatus, interfecit, ib. verſ. antep. Clitum cur interfecerit VI. 262. pen. ſibi manum inferre vult ob Cliti caedem VII. 766. 8. cantu ad arma capienda excitatus VII. 322. 9.

ſqq. ob Branchidarum ſubuerſionem non laudatus VIII. 204. 9. ſqq. Deum ſe non eſſe ex ſomno et venere deprehendit VI. 242. 4. vulneratus Deum ſe non eſſe cognouit VII. 345. 7. ſeipſum apud Ariſtotelem timide laudat VIII. 154. 3. Pellae proſcenium aereum facere volens ab artifice prohibetur X. 509. pen. eodem, quo Diogenes Cynicus, mortuus eſt die VIII. 862. pen. inuidum neminem, oſores plurimos habuit VIII. 129. 9. 10. Herculem venerans ſibi laudem parauit VIII. 145. 8. 9. Herculem, Perſeum et Bacchum ſibi imitandos propoſuit VII. 312. 3. 4. Darii vxorem formoſiſſimam videre non ſuſtinuit VIII. 71. pen. Philoxenum acriter corripit, quod ſe ad pueri amorem incitaret VII. 315. 9. ſqq.

Alexandri apophthegmata VI. 683. 1. ſqq. ſobrietas X. 522. 12. ad ſororis peccatum conniuentia IX. 257. 8. caſtitas VI. 683. 9. liberalitas VII. 322. 1. in laboribus perferendis fortitudo VII. 343. 7. ſqq. bibacitas VIII. 466. 8. et deinceps. aduerſus patris ſucceſſus aemulatio VI. 683. 1. veſtitus VII. 304. 16. cum Hercule collatio VII. 348. 1. ſqq. cum aliis imperatoribus collatio VII. 351. 6. ſqq. in Oxydracis audax factum VII. 353. 10. dictum modeſtum ad eos, qui ipſum Herculi comparabant VI. 689. vlt. vulnera et aduerſi caſus VII. 344. 13. ſqq. victoriae VII. 337. 1. ſqq. aduerſus patrem querela de fratrum multitudine VI. 680. 10. dicta puerilia VII. 308. 14. ſqq. mors VI. 472. antep.

Alexander, Pheraeorum tyrannus VII. 318. antep.

Alexander Moloſſus a Brutiis et Lucanis obtruncatus VII. 291. antep.

Alexandridae apophthegmata VI. 812. 5. ſqq.

Alexandrinis cur pepercerit Auguſtus VI. 778. 16. Alexandrina puella ab elephante adamata X. 50. 13. 14.

Alexicrates Pythagoricus VIII. 907. 4.

Alexidemus Mileſius VI. 563. vlt. 565. 10. et 568. 6.

Alexini ſophiſtae vanitas VIII. 121. 5. 6.

Alexis comicus cum Philemone in ſcena certans mortuus IX. 138. 9 — 11. Alexidis verſus vere Epicurei VI. 75. 10.

Alga et muſco purpurae veſcuntur X. 79. 8 — 10. algam quando eiiciat mare VII. 790. 5. 6.

Aliartus, Boeotiae vrbs IX. 91. 1.

Alibantes cur dicti mortui VIII. 933. vlt.

Alica veſci cur gracilibus ab Apollonio medico interdictum IX. 614. 5 — 7.

Alimenti abundantia venerem excitat IX. 630. 13. alimentorum concoctionis difficultas vnde exſiſtat VIII. 627. 1. 2.

Aliterius quid VII. 189. 3. et 7. et VIII. 75. 10.

Allegoria veteribus hyponoea dicta VI. 68. 13. allegoria de Veneris et Martis concubitu, ibid. verſ. 15.

Allienſis clades VII. 286. 12.

Allium magnetis vim debilitat ipſi inunctum VIII. 540. 3. 4.

Ἀλλοπρόσαλλον cur Martem appellet Hom. IX. 33. antep.

Aloidae IX. 693. 16.

Aloſa cantibus cietur X. 10. pen. vid. verſionem.

Alpha Phoenicum lingua bouem ſignificat VIII. 943. 5. 6.

Alphitus formidine mulieres pueros a peccando deterrebant X. 303. 3. 4.

Alterum de altero non praedicari: Stilponis iocoſa diſputatio X. 603. 8. 9. ſqq.

Aluus adſtricta vt laxanda VI. 510. 10. ſqq. aluum adſtrictam aro ſylueſtri manducato vrſus laxat X. 56. 10 — pen. alui profluuia vino curantur VIII. 586. vlt. alui humectantur iis, qui in periculo verſantur IX. 621. antep. ſq.

Alyattes, Croeſi pater VII. 580. 11. 12. ad Alyatten inſolens aliquid ſuperbe mandantem Pittaci reſponſum VI. 583. 4. ſqq.

Ἀλύειν quid ſignificet VI. 79. 13 — vlt.

Alyphomus ex hortulano ſubito rex declaratus VII. 342. 10. — 343. 5.

Alyrius Pythica oracula carmine reddit VII. 588. 12. 13.

Alyſſi herbae mirae facultates VIII. 568. 9. ſqq.

Amalthea Stoica X. 369. vlt.

Amantem res amata coecum facit X. 161. 7. amantes ſi coëant, ſemen efficacius emittunt VIII. 714. 5. amantes ſe negligi inique ferunt VI. 358. vlt. amantium crumenae porri ſolio ligatae, prouerb. VIII. 462. 5. amantium anima qualis VIII. 465. vlt.

Amare, quam amari, maius bonum in coniugio IX. 82. 14.

Amarorum medicamentorum facultas VIII. 470. 4. amarus ſapor cur iniucundiſſimus ibid. verſ. 6. amarus oleae ſapor in pinguem abit IX. 616. 3. 4. amari et ſalſi ſaporis differentia IX. 617. pen.

Amaſium corrumpenti vxorem corrumpit adoleſcens Syracuſanus IX. 281. 8 — 11. amaſiam ſuam interficiens adoleſcens ab oraculo abſoluitur VII. 590. 1 — 9.

Amaſidis, Aegypt. regis, cum Aethiopum rege de ſapientia certamen, variaeque vtriuſque quaeſtiones VI. 573. 10. et deinceps.

Amator ingenuus et modeſtus qualem ſe praebeat IX. 69. 1. ſqq. coecutit in re amata VI. 335. 5.

Amatores amaſiis vt adulentur VI. 207. 3. ſqq. praeſentibus amaſiis, per iocum ſibi amorem obiici gaudent VIII. 510. 5. ſqq. aut cum, aut de amaſiis ſuis loqui ſemper cupiunt VIII. 758. 10 — 12. cur intuitu ſolo poſſint marceſcere VIII. 710. pen. ſqq. amatores formoſorum balbutiem etiam diligunt VI. 315. 9. amatores, formoſos aliquo modo mordere Platoni ioco dicere ſolitus VI. 163. 1. amatores teſtes non adhibent voluptatibus ex amaſiis capiendis VI. 300. 10. 11. amatores puerorum an ſinere de-

beamus vti eorum consuetudine VI. 38. 6. sqq.

Amatoria Menandri conuiuis maxime apta VIII. 844. 1. amatoriae narrationes Plutarchi IX. 91. 1 — 103. vlt. amatoriae actiones quales VII. 785. vlt. sqq. amatorii furores quam sint vehementes IX. 42. 2. sqq. amatoriis rebus luna praeest, et ad eas inuocatur VII. 467. vlt. amatoriis quo pacto vtendum X. 171. 7. amatorios sermones ne audiret Clitomachus, ex conuiuio discessit VIII. 838. 2. 3.

Ambitio quam perniciosa reip. IX. 262. 12. sqq. ambitio et verecundia causae, quod plerique adolescentes nihil discant VI. 172. 7. sqq. ambitio occulta X. 636. 3 — 5. ambitio saepe impellit vesci rebus raris et noxiis VI. 474. 9. sqq. ambitionem cur non tollant legum latores VII. 775. 2. 3. ambitiosis ingeniis inuidia plerumque adest VII. 896. 4. 5.

Ambulatio a coena salubris est VI. 507. 7. 8.

Amenthes Aegyptiis quid sit VII. 431. 5. 6.

Ameστris, Xerxis vxor, XII. homines viuos pro sese Plutoni defodit VI. 655. 8 — 10.

Amethystus vnde dicta VIII. 565. 6. sqq.

Amiae pisces vnde dicti X. 77. pen. curuis hamis cur ad eos capiendos vtantur X. 66. pen.

Amicitia omnium rerum iucundissima VI. 186. 5. 6. vitae est condimentum VI. 181. pen. amicitiae principium studiorum ac morum similitudo VI. 168. pen. et 364. 2. sqq. amicitiae genera quot IX. 39. 2. amicitiam et discordiam Empedocles rerum principia facit IX. 479. vlt. sq. et X. 252. vlt. sq. amicitiam, quae displiceat, difficile est soluere VI. 354. 7 — 9. ad genuinam amicitiam quot requirantur VI. 352. 3. amicitiae sunt vmbrae atque imagines naturalis illius amoris liberorum erga parentes et fratrum inter se VII. 872. 8 — 10. amicitias stulti corrumpunt: qui sapiunt, etiam simultatibus commode norunt vti VI. 324. 1 — 3.

Amiculum Isidis cur variorum colorum VII. 503. 4. sqq.

Amicus animal facile mutabile: Platonis dictum VII. 855. 12. 13. igne et aqua magis necessarius VI. 186. 9. interdum laudat, interdum reprehendit VI. 182. 10. laetis rebus gratiam addit, aduersas minuit VI. 181. 10. 11. amicus constans, inuentu difficilis VI. 366. pen. amicus probus, aut infensissimus hostis quaerendus VI. 305. 14. 15. amicus semper blandiens suspectus habendus est VI. 204. 2 — 4. amicus verus non omnia imitatur, nec laudat statim VI. 194. 12. 13. Amicus vsque ad aram VI. 707. 3. amicus sale et cumino tenus, prouerb. VIII. 727. 1. et 5. amici memoria iucunda X. 548. antep. sq. amico et adulatore vna vti me non potes: Phocionis ad Antipatrum dictum VI. 537. 12 — 14. amicum castigantes non irritatum relinquere debemus, sed adhibenda consolatio VI. 276. 6. sqq. amici ante vsum probandi VI. 180. 10. amici ne pro adulatoribus reputentur, quomodo cauendum VI. 181. 1. sqq. amicorum omnia communia: Diogenis dictum X. 537. 1. 2. amicorum in congressibus consuetudo VI. 229. 2. sqq. amicorum mores simplices VI. 228. antep. amicorum multitudo causa est amicorum paucitatis VI. 347. antep. amicorum parandorum studium in Scipione VI. 753. 13 — 16. amicorum paria VI. 349. antep. amicis quomodo gratificandum IX. 222. vlt. sqq.

Amisodarus pirata VII. 18. 3.

Ammonius, Plutarchi praeceptor VI. 260. 8.

Amnemones qui dicerentur Cnidiis VII. 172. 10.

Amnium fluxus vt ab antiperistasi efficiatur X. 181. 4. sqq.

Amor quid X. 425. 4 — 6. vnde ortus VII. 473. pen. sqq. quarum sit rerum X. 161. 7. 8. quinam validissimus IX. 269. 9. veneficio conciliatus in odium vertitur VI. 69. vlt. sqq. quot et quae bona praestet hominibus IX. 53. 9. sqq. ebrietari similis VIII. 462. 6. in generosa indole in virtutem per amicitiam definit IX. 7. antep. sq. loquax, et in laudando profusus VIII. 462. pen. nihil non audet VIII. 461. 7. operum Veneris antiquissimum IX. 32. 5. musicam docere quomodo dictus VIII. 461. 1. sqq. et IX. 53. vlt. omnes musicae fontes et origines in se continet VIII. 466. 2. 3. castigatus magis premit VI. 261. pen. ex Helicone in Academiam deductus IX. 60. pen. amor philosophiae qualis VI. 286. 12. sqq. amor populi magistratum gerenti est necessarius IX. 235. 5. amor puerorum verus est et genuinus IX. 9. 7. 8. Amoris efficacia VIII. 461. pen. sqq. amoris casti exemplum IX. 3. vlt. sqq. amoris coniugalis contra masculum defensio IX. 10. vlt. et deinceps. amori certamen quinquennale celebrari solitum in Helicone IX. 1. 4 — pen. amori repugnare difficile IX. 27. 3. de amore absurda Stoicorum dogmata X. 424. 3. sqq. amores brutorum alii saeui, alii humani quiddam habentes, eorumque varia exempla X. 50. 10. et deinceps.

Amphiaraus vna cum curru terra haustus VII. 222. 12.

Amphiaraus Archemori matrem, intempestiuam filii mortem lugentem, vt sit consolatus VI. 421. 12. sqq.

Amphiarai hastam aquila in sublime fert VII. 222. 9. 10.

Amphiarai oraculum Medici belli tempore claret VII. 622. 1. 2.

Amphiae Tarsensis in quendam natalium obscuritatem sibi obiicientem iocus VIII. 512. 9. sqq.

Amphictyones Pythiis victores primi in honorem Apollinis lauro et palma coronarunt VIII. 888. vlt. sq.

Amphictyones ab Aeschine incitati ad Philippum defecere IX. 342. 6 — 8.

Amphictyones primus Graeciae conseſſus IX. 139. 10.
Amphidamantis Chalcidenſis ſepultura, Homeri et Heſiodi certamine celebris VIII. 684. 6.
Amphilochi oraculum VII. 709. pen.
Amphion, Iouis et Antiopae F. X. 651. 10. citharam primus inuenit, ibid. verſ. 8. 9. Thebes conditor IX. 115. pen. ſq.
Amphitheus VIII. 282. 4.
Amuleta quatenus faſcino reſiſtant VIII. 714. pen. ſqq.
Amulius, Numitoris fratris F. Aenitum in venatione interfecit VII. 249. 7 — 9.
Amun Aegyptiis quid VII. 396. 14. 397. 5.
Amurca olei VIII. 805. 6.
Amuſſi lapis, non lapidi amuſſis applicanda VI. 281. 1. amuſſis alba, prouerb. VIII. 42. vlt.
Amygdalarum amararum vis VIII. 469. 10. et deinceps.
Ἀμυσίζειν quid VIII. 577. antep. mulieribus peculiare VIII. 578. 1. ἀμυσίζοντες non facile inebriantur VIII. 577. pen.
Anabus dux VII. 48. 10. et deinceps.
Anacharſis curru pro domo vſus VI. 587. pen. et vlt.
Anacharſis vir temperans multarumque rerum gnarus VI. 563. 4 — 6. Eumetidem Scythicam medicinam docuit, ib. verſ. 6 — 8.
Anacharſidis in Graecos dictum ſcitum VI. 571. 5. 6. ſqq. de Graecorum numiſmate dictum VI. 293. 3. dictum de principe VI. 577. 7. 8.
Anacreontis carmina VIII. 841. 5.
Ἀνάρτιοι poëtis qui X. 265. 5.
Anaxagoras fundo proprio ſe abdicat IX. 305. 14. 15. in carcere circuli quadraturam ſcripſit VIII. 398. 4. 5. obitus ſui diem feriatum eſſe pueris, diſciplinarum ſtudioſis, volebat pro honoribus publice ſibi decretis IX. 264. antep. ſqq. reprehenſus, quod manus ſapientiae cauſas diceret VII. 869. 14.
Anaxagorae carcer VI. 315. 12. de principiis opinio IX. 474. 1. ſqq. de ſole opinio VI. 648. 9. 10. de Deo opinio IX. 491. pen. ſqq. de morte filii dictum praeclare VI. 415. 1 — 5. et VII. 855. 6 — 8.
Anaxandri apophthegma VI. 813. 10.
Anaxarchus Abderita VIII. 818. 6. Alexandrum ob Cliti caedem anxium conſolatur IX. 123. 5. ſqq. centum talentis ab Alexandro donatus VI. 684. 8. ſqq. piſtillis ferreis a Nicocreonte contuſus VII. 766. 14 — pen. tradutus a Timone VII. 753. vlt.
Anaxarchi verſus tempeſtiuus in Alexandrum VIII. 938. antep.
Anaxilae apophthegma VI. 813. 14.
Anaximandri de hominum ex piſcibus ortu opinio VIII. 914. 9. ſqq. de animalium ortu opinio IX. 598. 4. ſqq. de ſolis magnitudine ſententia IX. 524. 9.
Anaximandro rerum principium eſt infinitum IX. 472. 12. ſqq.

Ana-

Anaximenis Mileſii de principiis opinio IX. 473. 5. ſqq. opinio de calido et frigido ab Ariſtotele refutata IX. 733. antep. — 734. 9.
Anchurus, Midae F. eques ſe in hiatum deiicit VII. 221. 9 — 12.
Ancillarum Rom. feſtiuitas vnde VII. 242. 15 — 243. 3. ancillarum Smyrnaearum egregium factum VII. 242. 7. ſqq.
Ancus Martius, Rom. rex quartus VII. 265. 2. 3. fortunae delubrum ſubſtruxit, ib. verſ. 2.
Andocidis oratoris vita IX. 316. 3. ſqq.
Andria Cretenſium VIII. 851. 7.
Andriorum et Chalcidenſium de Acantho vrbe concertatio VII. 192. 5. ſqq.
Androclidae Laconis apophthegma VI. 813. pen.
Androcydis pictoris piſces VIII. 642. 12. ſqq.
Androtion Athenienſis Megaris exſul opus ſuum conſcripſit VIII. 388. antep.
Anguillae cicures X. 62. pen. ſq. in calida viuentes X. 463. 1. ex coeno naſcuntur VIII. 526. 10. ſqq.
Angues exigui in hominibus nati circa mare rubrum VIII. 923. 6 — 8.
Anguinori Spartani VII. 601. pen.
Anguſtia loci felicitati nihil adimit VIII. 375. 5. ſqq.
Anima quid IX. 476. 13. ſqq. 557. antep. — 559. 2. X. 205. 3. ſqq. 208. 2. ſqq. et 215. pen. an corporea, et quae eius ſubſtantia IX. 558. 7. ſqq. et X. 644. antep. ſqq. cur nec genita, nec interitura dicatur a Platone X. 216. antep. ſqq. an moueatur IX. 560. antep. ſqq. ſecundum numerum eſt conſtituta, numerus tamen non eſt X. 208. 2. ſqq. intellectu difficulter comprehenditur, ſenſu nullo percipi poteſt X. 207. vlt. ſq. ex omnibus rebus concreta X. 206. 8. ea melior, quae ſine cultu fructum profert virtutis X. 104. 14. 15. in ſua ipſius eſt poteſtate VIII. 917. 3. ψυχὴ a refrigeratione dicta X. 350. 7. corpore antiquior X. 209. 10. et 13. corporis principium X. 171. 14. cur mortali corpori inclusa, Empedoclis ſententia X. 144. 2 — 4. anima corpus, animam Deus mouet VI. 623. 9. ſqq. anima ſicca, ſapientiſſima et optima Heraclito X. 140. vlt. ſq. anima ex tetrade conſtat, mente, ſcientia, opinione, ſenſu IX. 476. 13 — 15.
Animae officium X. 206. 4. ſqq. de animae immortalitate variae philoſophorum ſententiae IX. 561. 3 — vlt. de animae immortalitate quibus in libris ſcripſerit Plato VI. 458. pen. ſqq. animae origo, ex Chryſippi ſententia X. 350. 5. ſqq. et 352. 3. partes animae IX. 559. 3 — vlt. animae ſingulae partes ex eodem, altero et materia temperatae X. 205. vlt. ſqq. facultates VII. 534. 9. ſqq. animae principatus vbi reſideat IX. 560. 1. ſqq. animae generatio ſecundum Stoicos X. 462. 12. ſqq. de animae procreatione, quae in Timaeo deſcribitur X. 203. 5. et deinceps.

ani-

animam Aiacis cur vigesimo loco ad sortem venisse dicat Plato VIII. 949. 4. sqq. animam corpore posterius nasci vnde probet Chrysippus X. 352. 5 — 8. animam immortalem credere ad animi tranquillitatem facit VII. 860. 14 — vlt. animam lumen esse quidam philosophi statuunt X. 644. antep. sq. anima carentia orba sunt et imperfecta VII. 533. 10. vid. not. 78. animae ad inferos a Deo deducuntur IX. 37. 11. 12. animae hominum successiue in diuinas naturas abeunt VII. 634. 6. sqq. animae hominum in lunam, sicut cadauera in terram, soluuntur IX. 724. 8. 9. animae omnes in exilio sunt: Empedoclis sententia VIII. 397. 6 — 8. animarum apud inferos varii colores quid designent VIII. 236. 6. sqq. animarum post mortem status IX. 718. 11. sqq. animarum supplicium triplex VIII. 234. 9.

Animalia quomodo orta IX. 597. antep. et deinceps. quaedam animalia cur noctu videant VIII. 477. vlt. sqq. animalia, quae vnum tantum gignunt, prolem suam magis amant VI. 351. 1. 2. animalia crescunt caloris praesentia IX. 606. vlt. animalia irasci, metuere, et inuidere X. 10. 6. 7. animalia plurima natura solius pulchritudinis causa produxit X. 318. 9. animalium opera vtentes non peccant, nisi id cum crudelitate faciant X. 23. 5 — 7. animalium genera quot IX. 599. 7. sqq. animalium maxime noxium, inter immitia tyrannus, inter mitia adulator VI. 225. 7 — 9.

Animus ad res aduersas praeparandus VII. 855. antep. aduersus perturbationes vt muniendus VII. 822. 10. sqq. affectus corpus etiam afficit VII. 953. 13. corpore abutitur, dum affectibus indulget VI. 514. 11. 12. corpore liberatus res pure cognoscit VI. 411. 7. 8. duplex VI. 225. antep. sq. si muneris male administrati a corpore postularetur, condemnaretur VI. 514. 5. 6. animus curiosi vbique est, praeterquam domi suae VIII. 54. 5.

Animine, an corporis, morbi grauiores VII. 948. 1. et deinceps. partes IX. 575. 12. sqq. voluptates X. 495. 1. sqq. facultas X. 519. 6. sqq. vid. not. 85. affectiones VII. 948. tituli vers. 3. et deinc. motus auditu maxime cientur VI. 136. 6. 7. tranquillitas in negotiorum honestate, non multitudine, consistit VII. 824. antep. — vlt. animo laborantes philosophos cur fugiant VII. 951. pen. de morientium animis fabula VIII. 331. 4. sqq.

Anio fl. vnde dictus VII. 252. 14.

Anius, Etruscorum rex, deque eo historia memorabilis, ibid. vers. 9 — vlt.

Annibalis in Fabium Maximum dictum VI. 738. 15. 16. Annibalis exsulis in dicendo libertas ad Antiochum regem VIII. 392. 6. 7.

Annus cur Ioui consecratus VII. 138. 9. sqq. annus cur ab Hesiodo dicatur hominis aetas VII. 637. 7. sqq. annus magnus quantus sit IX. 534. 10. 11. et 535. 3. sqq. anni an decrescant VII. 614. 9. sqq. anni diminutionem sacerdotes Aegyptii ex oleo coniectabant, ibid. vers. 6. sqq. annorum myrias punctum quoddam est infiniti VI. 423. 10. 11. annos prisci Graeci horos appellabant VIII. 697. 6. annus nouus cur a Ianuario incipiatur VII. 85. 8. sqq. anno dies quinque a Mercurio adiecti, denicta Luna VII. 401. antep. sqq.

Anomologia Chrysippi VII. 768. 11. sed vid. not. 82.

Anser puerum amans X. 51. 13. 14. anseres in Capitol. Gallos subeuntes produnt VII. 155. pen. sqq. et 288. vlt. sqq. anserum Cilicum industria in Tauri montis traiectu VIII. 29. 9. sqq. et X. 30. 12 — 15.

Antagorae pastoris cum Hercule pugna VII. 213. 3. sqq.

Antagorae poëtae et Antiochi regis mutua scommata VI. 694. 8 — pen. et VIII. 655. 8 — antep.

Antalcidas Agesilai inimicus VI. 799. 14. 15. a Persarum rege donatus corona e rosis et croco conserta vnguentoque intincta VIII. 849. 7. Antalcidae apophthegmata VI. 801. antep. et 814. 4. sqq.

Antarcticus circulus IX. 519. 2.

Anthedon VII. 184. 7. 8.

Anthes, hymnorum inuentor X. 651. 15. 16.

Anthesterionis mensis die vndecima primitias vini noui delibabant Athenis VIII. 601. 8.

Anthias piscis captus quomodo liberetur a sociis X. 68. 1 — 4. cur sacer ab Homero dictus X. 83. 4. sqq.

Anthus VII. 184. vlt. et 185. 3.

Antichthon X. 259. 6. Antichthonis campus IX. 722. 6.

Anticlea, Vlyssis mater, a Sisypho per vim compressa VII. 203. 17.

Anticlis commentarii De modorum conditoribus X. 665. 2.

Anticyra, (siue aeque potens insania) insaniae medetur, si sola sit VII. 811. 11.

Antigenes Pellenaeus, Alexandri miles VII. 338. 1. et 12. eius in Telesippam amor VI. 688. 3. sqq. et VII. 338. pen.

Antigenidas, optimus tibicen VI. 732. 11 — 13. tibia canens Alexandrum ad arma capienda commouit VII. 322. 9. sqq.

Antigenidius modus X. 671. 15. et 17.

Antigonus virtutibus propriis, non parentum, praemia largiri solitus VIII. 115. 2 — 6.

Antigoni apophthegmata VI. 691. 9. sqq. et VIII. 106. 10. sqq.

Antigoni ad milites clam sibi maledicentes dictum VII. 794. 14 — vlt. in sophistae cuiusdam libros De iustitia dictum VII. 307. 12 — 15.

Antigonus secundus, Demetrii F. VI. 696. 3. eius apophthegmata, ibidem, vers. 11. sqq. eius in patrem pietas, ibidem, vers. 4. sqq.

An-

Antiochus Accipiter cognominatus VI. 698. 10. et X. 60. 4. Seleuco fratri bellum infert VI. 698. 11. et VII. 906. 1 — 3. sqq. eius luctus de opinata Seleuci morte VI. 698. 13. sq. et VII. 906. 9. sqq. vnica pugna Asiae imperio excidit VII. 283. vlt. sqq. Annibalis in Antiochum dictum VIII. 392. 6 — 11.

Antiochus Hierosolymam obsidens Iudaeis festiuitatem celebrandi potestatem facit VI. 701. 8. sqq. eius liberalitate moti Iudaei se ei dedunt, ibidem, vers. 15. Antiocho Philopappo libellum de discrimine amici et adulatoris inscripsit Pl. VI. 177. 1.

Antiochus tertius VI. 698. 4.

in Antipatri bonitatem, Hyperidis ad legatos eius dictum IX. 377. 13 — vlt.

Antipatri apophthegmata VI. 697. antep. sqq.

Antipatri Stoici De discordiis Cleanthis et Chrysippi liber X. 279. 2. 3.

Antipatri Tarsensis de diis sententia X. 346. 6. sqq. moribundi erga deos gratitudo VII. 837. 1 — 4.

Antiperistasis quid X. 177. 15. sqq.

Antiphanes comicus IX. 360. 11.

Antiphanis dictum VI. 293. 7 — 10.

Antiphon, Sophili F. rhetor IX. 307. 1. eius vita, ibidem, sqq. — ad 316. 2. ob ingenii promtitudinem Nestor cognominatus IX. 309. 7. 8. a Dionysio interfectus VI. 250. 4.

Antiphon, Platonis frater VII. 891. 12.

Antipodes non esse IX. 654. 8.

Antiquissimum quid VI. 580. 14. et 582. 7.

Antisthenis dictum de matre deorum VIII. 395. 8. 9. eius dem dictum: Aut mens paranda, aut laqueus X. 301. 14. 15. Antisthenis solertia, lenocinium a Socrate per iocum appellata VII. 504. 1. 2.

Antonii intemperantia VI. 208. 3. cum Augusto ludicra exercitia VII. 268. pen. sqq.

Antro Coratius Sabinus, deque eius vaccae immolatione historia VII. 72. 17. sqq.

Anubis Aegyptiis idem est, quod Graecis Hecate VII. 453. pen. Osiridis ex sorore filius VII. 406. 7. sqq. deorum custos VII. 407. 3.

Anysidora Ceres VIII. 969. 4. vid. not. 3.

Anytus, Anthemionis F. Alcibiadis amator IX. 54. 9. Socratis criminator VII. 859. 3. et 4. et 946. 12.

Aornus, petra quaedam in India VI. 689. 9.

Apelles Alexandrum fulmen manu tenentem pinxit VII. 322. antep. ab Arcesilao viginti drachmis donatus VI. 233. 5. sqq. Alexandri aequalis VII. 322. 14. Apellis in Megabyzum scomma VI. 215. 4. sqq. in ineptum quendam pictorem dictum VI. 21. 10. sqq.

Apena, certaminis Olympici genus VIII. 686. antep.

Apri aestate ineunte pariunt IX. 630. 9 — 11. sqq. cur rarius suibus domesticis pariant, ibidem, vers. 8. 9. sqq. cur χλᾶναι ab Homero nuncupentur IX. 631. 12. aprorum lacryma cur duleis, ceruorum vero salsa IX. 629. 12. sqq. aprorum solertia X. 27. pen.

Apes et formicae reipub. studiosae IX. 133. 6. 7. oleo inunctae moriuntur VIII. 536. 6. 7. thymo delectantur VII. 829. 9. 10. nunquam in fucos degenerant IX. 133. 7.

Apum memoria X. 11. 5. ferocia IX. 267. 1 — 3. aluei qui sint optimi IX. 276. 3 — 5. apum Cretensium industria, dum loca ventosa circumuolant X. 30. 8. 9 — 11.

Aphabroma Megarensibus quid VII. 182. 4. sqq.

Aphareus rhetor IX. 332. 9. 333. pen. sq.

Aphester Cnidiis quis VII. 172. 10. et 15.

Aphobus, Aeschinis frater IX. 344. 6.

Apis ab Ocho, Persarum rege, mactatus et deuoratus VII. 400. 7. 8. Apis lunae contactu concipitur VIII. 865. 9. 10.

Apis et Osiris, Indici boues, a Baccho in Aegyptum adducti VII. 429. sq.

Apium ominosum antiquitus habitum VIII. 691. 3. ex apio corona cur in Isthmicis certaminibus dari desierit VIII. 687. 8. Apium equorum pabulo cur immiscere soleret Achilles VIII. 698. 7. 8. apio opus habet, prouerb. VIII. 691. 4.

Apollo vnde dictus VII. 544. vlt. et 548. 6. vid. not. 21. Tegyris natus VII. 623. antep. sq. citharae et tibiae inuentor X. 664. 14. 15. certaminum studiosus VIII. 889. 5. adulatoribus infensus VI. 178. 12. 13. ex Iside et Osiride in matris adhuc vtero versantibus cur natus dicatur VII. 469. pen. sqq. mortem vt mercedem optimam aedilibus suis persoluit VI. 413. antep. sqq. Musarum dux VIII. 963. 6.

Apollo cursor, cui et Cretenses et Lacedaemonii sacrificant VIII. 890. 2. Delius VII. 513. 5. et 548. 7. Delphinius X. 93. 3. Hebdomagena VIII. 863. 13. Ieius VII. 545. 1. vid. not. 8. med. Ismenius VII. 513. 7. Leschenorius, ibidem, vers. 8. vid. not. 11. Phanaeus, ibidem, vers. 6. et VII. 548. 10. Paean VIII. 969. 7. Phoebus VII. 545. 2. et 548. 7. pugil VIII. 890. 1. Pythius VII. 513. 4. Theorius VII. 548. 10.

Apollinis cum Pythone pugna VII. 176. 7. 8. Apollinis F. Platonem non immerito dici VIII. 863. 14. Apollinis natales a Philammone musico decantati X. 651. vlt. sq. Apollinis in Delo simulacrum, ipsum musicae inuentorem testatur X. 664. antep. sqq. Apollinis nutrices duae, Corythalia et Veritas VIII. 610. 7.

Apollini gymnasium cur dedicarint Athenienses VIII. 889. 16. 17.

Apollodori pictoris Atheniensis inuenta VII. 362. 10.

Apollodori somnium horrendum VIII. 196. 2 — 7.

Apollonidis de mulierum temperatura dissertatio VIII. 579. pen. — 580. 1.

Apollonidis Cyzicenae gaudium ob filiorum concordiam VII. 875. 9 — 13.
Apollonius medicus, Herophili discipulus IX. 614. 6.
Apollonii panis buccella salutem a Bruto redimunt VIII. 772. antep. — 773. 5.
Apothetus, tibiae nomus X. 653. 9.
Aposphendoneti qui sint VII. 175. 12. sqq.
Appetitionum diuisio X. 112. vlt. sqq.
Appetitus, qualis animi motus X. 614. vlt.
Appetitus cohibendus, dum adhuc adest copia VIII. 813. 10.
Appetitus cur quibusdam in morbis augeatur, in quibusdam vero plane prosternatur VIII. 740. 5 — 7.
Appetitus prostratus esu oliuae conditiae, aut capparis, restauratur, ibid. vers. 8 — 10.
Appetitus boni, et fuga mali non cadunt nisi in ratiocinandi, iudicandi, memorandi facultate praedita X. 7. 12 — 15.
Appius Claudius, vtroque lumine captus, aegre fert se adhuc audire IX. 172. pen. — 173. 7. Appii et Scipionis Africani disceptatio IX. 229. 7 — 11.
Ἀπραξία Stoicorum X. 613. 8. 9.
Aprilis Veneri sacer VII. 147. 15. 16.
Apusia quid VII. 438. 8.
Aqua amicitia tenax Empedocli cur dicta IX. 749. vlt. aqua, an ignis, sit vtilior IX. 761. 1. et deinceps. aqua an primum sit frigidum IX. 741. 1. sqq. aqua elementaris duplex, dulcis et salsa IX. 553. 1 — 4. aqua et terra inter elementa materiae instar subiiciuntur IX. 767. 6. 7. aqua ignis poena ab Aeschylo dicta IX. 744. 2. 3. aqua marina crassa, salsa, siccans, et grauis IX. 610. 7. sqq. aqua marina colata salsedinem exuit IX. 616. antep. aqua marina cur non cedat in arborum nutrimentum IX. 610. 1. sqq. aquam marinam in flammam ne infuderis, prouerb. IX. 611. 5. 6. aqua marina flammae iecta, vna exardescit VIII. 481. 6. aquae montanae validiores sunt lacustribus et in plano fluentibus VIII. 894. antep. sq. aquae fulgurales, et quae cum tonitru descendunt, cur plantis vtiliores VIII. 638. 11. sqq. et IX. 615. 3. sqq. aqua potabili cur magis eluantur vestes, quam marina VIII. 478. 7. sqq. aquis pluuiis cur semina et plantae magis nutriantur, quam aliis IX. 611. antep. et deinceps. aqua Nilotica pingues et obesos reddit VII. 391. antep. sq. cur nauicularii aquam e Nilo noctu, non interdiu, hauriant VIII. 892. 3. sqq. aqua prius excalefacta, frigidior multo fit VIII. 753. 12. aqua quamobrem iniectis lapillis et laminis plumbeis frigidior reddatur VIII. 755. 8. sqq. aqua e puteo depromta cur, si in eodem putei aëre pernoctet, frigidior reddatur VIII. 753. 1. sqq. et IX. 739. 6 — 10. aqua tepida a defatigatione bibenda VI. 502. 5. aqua vt in terram et aërem mutetur IX. 745. 4. 5. aqua salubris quae VIII. 894. 7. de aquae

aquae haustione lex Platonis IX. 290. 1. sqq. aquae potus assuefaciendus VI. 501. 3. sqq. aquae solius potus, a morte ex inedia diu seruare potest VIII. 752. 9 — vlt. sine aqua nihil viuit IX. 763. 12. 13. sqq. aquam et ignem cur sponsa in nuptiis tangere iuberetur VII. 70. 1. sqq. aqua intercute laborans Heraclitus, ex imbre siccitatem vt faceret, medico praecipiebat VI. 515. pen. sq.
Aquatiliane, an terrestria, plus rationis habeant X. 1. 1. et deinceps. aquatilia difficilius capi, quam terrestria X. 64. 10. sqq.
Aquila serpentibus et vulpibus inimica X. 82. 1. 2. aquilae et reguli apologus Aesopi IX. 217. 15 — 17. aquilae inter eundum vngues intro vertunt VIII. 67. antep. aquilarum duo genera IX. 9. 3 — 7. aquilarum pennarum mira virtus VIII. 709. 6 — 8.
Aquilo a septentrionalibus flat IX. 544. antep. adstringendi vi pollet IX. 738. 12. 13. aquilo a sole victus, fabula VI. 527. 7. sqq.
Ara Aemilii VII. 223. 3. 4. Ara Ioui seruatori a Demosthene exstructa IX. 365. 11. 12. ara ceratina, siue cornea, inter septem mundi miracula numerata X. 91. antep. sqq. ara Obliuionis VIII. 954. vlt. vid. versionem et not. 60. ara aurea Midae, statо tempore lapidea fieri solita VII. 221. 13 — vlt. arae duae in Germania clangorem edentes statо tempore VII. 234. antep. sq.
Arabes mures abominantur VIII. 125. 6. coll. vers. 4. Arabicae plantae siccitate maxime gaudent IX. 706. 3.
Arachosios Alexander agriculturam docuit VII. 299. 15. 16.
Aranearum industria X. 29. 6. sqq. aranearum telae aestatem pestilentem denunciant VII. 616. 6.
Araspes Cyrum ad libidinem incitat VIII. 71. 12.
Arationem a suibus homines edocti 662. 5. 6. arationes Atheniensium sacrae tres VI. 544. 5. 6.
Aratus, Nicoclis tyranni percussor IX. 210. 4. 5.
Arbitrium liberum ex atomis docere conatus Epicurus X. 20. 6 — 10.
Arbores et plantae in mari vnde alantur IX. 611. 11 — 14. arbores cur non alantur marina aqua IX. 610. 1. sqq. arbores maris rubri fructum non ferunt IX. 611. 12. 13. arbores Fauonii spiritu admisso concipiunt VII. 152. pen.
Arcades ante lunam nati VII. 137. 11. et hominum primi VII. 151. 10 — 12.
Arcadum resp. ab Aristonymo Platonis iussu instituta X. 629. 13. 14. Arcadibus Atheniensium amicitiam persuadens Demosthenes magnam sibi parat laudem IX. 365. 4 — 8.
Arcadicus vates VII. 871. 10.
Arcana ne eloqueretur Hyperides in tormentis, linguam sibi praecidit IX. 375. 1. 2. arcana nemini committenda VIII. 16. 10. sqq. arcana principum

indagare, periculoſum VIII. 54. 11. arcanorum Lyſimachi Philippides nolebat fieri conſcius VIII. 54. pen. — 55. 1.

Arceſilaus Batto ſcholam interdixit VI. 203. 2.

Arceſilaus tyrannus, a patre talento mulctatus, quod propugnacula aedibus ſuis circumpoſuiſſet VII. 60. 12. 13. Aſper cognominatus, ibid. verſ. 14. 15.

Arceſilai in cinaedos dictum VI. 479. 5—7 et VIII. 819. 7 — 9. de morte dictum VI. 418. 7 — 10. modeſtia in defectu panis, in conuiuio per ſeruos non appoſiti VII. 809. 6 — 11.

Arceſilaus philoſophus X. 612. 7. et 12.

Archedemus Stoicus VIII. 387. 4.

Archelai apophthegmata VI. 674. 14. ſqq.

Archelaus phyſicus IX. 759. 1.

Archelai de principiis opinio IX. 475. 4 — 6.

Archeptolemus, Hippodami F. IX. 315. 1. et ſaepius, ante et poſt.

Archeſtratus poëta VII. 318. 2.

Archias Actaeoni amaſio exitium attulit IX. 94. 7. ſqq.

Archias Phygadotheras lictor IX. 366. 10. et 374. 13. 14.

Archidamidae apophthegmata VI. 816. antep. ſqq.

Archidamus a Lacedaemoniis mulctatus ob puſillam ductam vxorem VI. 3. 2. 3. Archidamus non ducit genus ab Hercule: Nicoſtrati in illum ſcomma VIII. 117. 10 — antep. Spartae rex IX. 200. vlt.

Archidami de Pericle ſententia IX. 201. 2 — 4. apophthegmata VI. 719. 6 — 8. et 818. 15. ſqq.

Archidami, Zeuxidami F. apophthegmata VI. 817. 5. ſqq.

Archilochus a Callonda in pugna interfectus VIII. 220. 2. 3. Sparta expulſus, quod ſcripſiſſet, praeſtare arma abiicere, quam mori VI. 888. pen. ſqq. Archilochi de ſolis eclipſibus querimonia IX. 680. 6 — 8.

Archimedis geometrae in ſuo opere attentio X. 502. 3. ſqq. eius de ſolis diametro inuentum X. 500. 2 — 4.

Archinus, Lyſiae aemulus IX. 323. 5. et pen.

Architectorum duorum Athenienſium commiſſio inter ſe non infaceta IX. 199. antep.

Archytas Tarentinus VI. 34. 9.

Arcticus circulus IX. 519. 1.

Arcturi ſidus IX. 306. vlt.

Arcus coeleſtis quomodo fiat IX. 541. 6. ſqq.

Ardalus Troezenius X. 655. 5.

Ardearum in oſtreis aperiendis ſolertia X. 31. 12. ſqq.

Arei cum Caeſare amicitia patriae ſalutaris IX. 244. 8 — antep.

Arena Pindarica VIII. 921. vlt.

Areopagitae lege cauerunt, ne quis comoediam ſcriberet VII. 372. 8. 9. vid. not. 46. Areopagitis Pericles infeſtus IX. 237. 6 — 8.

Aretadis Cnidii Macedonica VII. 227. vlt. De inſulis VII. 240. 8. 9.

Aretaphila Cyrenaea, eiusque virtutes VII. 44. 1. ſqq.

Arethuſa ſubulcica IX. 106. vlt.

Argeorum in Tiberim iaciendorum mos vnde manarit VII. 102. 15. ſqq.

Argenti ciſtam plenam, gratiarum vacuam ſe ſemper inuenire Simonides ioco dicere ſolitus VIII. 199. 13. 14. argento dato Lycurgus calumniatorem placauit VIII. 143. 3. 4.

Argileonidis, Braſidae matris, apophthegma VI. 892. 12 — vlt.

Argillae natura VIII. 689. 8. ſqq.

Argiuarum mulierum facinus memorandum VII. 10. 3 — 11. vlt.

Argiuae Iunonis antiſtita cur mullum piſcem ſacrum habeat X. 92. 10 — pen. Argiuorum nomine antiquitas totam Graeciam nominauit VII. 103. 2. 3.

Argiuorum ridiculus ſacrificandi mos VII. 11. 10 — 13. cur Argiui oues, quas iniri volunt, ad Agenoris lucum foeturae cauſa abigant VII. 208. 9 — 12. cur Argiuorum pueri quibuſdam feriis per iocum luſumque ballachradas ſeipſos appellent, ibid. verſ. 13 — vlt.

Argo nauis VII. 419. 7. 8.

Argonautis quanto diſpendio fuerit Herculem reliquiſſe IX. 261. 14 — vlt.

Argus multoculus VI. 347. 9.

Argutiae ſophiſticae vt ex conuiuiis explodendae VIII. 428. vlt. ſq.

Ariamenes, Darii F. natu maximus VII. 904. 10. eius erga Xerxem beneuolentia VII. 905. 14. ſqq ad Salaminam cadit fortiter pugnans, ibid. verſ. antep.

Aridaeus, hiſtrio potius regni, quam rex VII. 332. 3 — 8. eius ignauia IX. 162. 12. ſqq.

Aries Glaucen citharistriam amans X. 51. 14. 15. aries xxx cubitorum in Iſocratis monumento IX. 334. 10. 11. ariete conſpecto elephas inſaniens ad ſe redit VIII. 539. antep. ſq.

Arigei falſe dictum VI. 815. 10. ſqq.

Arimanius Deus VII. 456. vlt. 457. pen. et 458. 13.

Arimanius enthuſiaſmus IX. 41. 2.

Arimenes, Xerxis frater, Darii F. VI. 661. 8.

Ariobarzanes patrem prodere volens, a patre ſecuri percuſſus VII. 227. 10 — vlt.

de Arione citharoedo hiſtoria memoranda VI. 613. 3. et deinceps.

Ariſtaeo cur, qui lupis, aut vrſis, inſidiantur, vota faciant IX. 35. 7 — 9.

Ariſtagorae mollities a Lacaena notata VI. 893. 2. ſqq. et verſ. 11. 12.

Ariſtarcheum, Dianae epiſcopi fanum Elide VII. 206. 8. 9.

Ariſtarchi in ſophiſtarum multitudinem iocus VII. 868. 10 — 13.

Ariſtides Mileſius, vide in auctorum catalogo.

Ariſtides iuuenis ſenem Cliſthenem ſectatus eſt IX. 159. pen. magiſtratum raro geſſit

IX. 181. 6. 7. iustus cognominatus VI. 705. 10. Aristidis apophthegmata, ibid. sqq. filia Cypriorum regi dono data IX. 318. 8 — 10.

Aristio, reip. vomica IX. 227. 15. 16.

Aristippi cum Aeschine simultas vt composita VII. 812. 13. sqq. vestitus VII. 306. 6. 7. dictum in fortuna aduersa VII. 836. 4. sqq. vtilis curiositas VIII. 51. antep. sqq. ardor ad Socratem audiendum VIII. 52. 2. sqq.

Aristo Chius Peripateticus VIII. 386. vlt. male a sophistis audiebat, quod cum omnibus, quicunque vellent, disputaret IX. 105. 8 — 10. de patria dictum VIII. 370. 6 — 8. dictum de ventis VIII. 53. 13. 14.

Aristocleae puellae triste exitium IX. 91. 1. 2. et deinceps.

Aristocles de rebus Italicis VII. 253. pen.

Aristocrates, Arcadiae rex, Messeniis poenas dat ob Cyprum proditam VIII. 168. antep. sqq.

Aristocratia a septem sapientibus approbata VI. 587. 8.

Aristodemus Aeginensis, philosophus academicus X. 556. 7 — 9.

Aristodemus Batensis, necis Lycurgi, aui Lycurgi, oratoris Athen. auctor IX. 345. 8. 9.

Aristodemus Lacedaemonius Orenses male tractat IX. 97. 11. 12. sqq.

Aristodemus, Messeniorum rex, Mollis a barbaris cur fuerit cognominatus VII. 63. 14. sqq. ad tyrannidem vt peruenerit ibid. vers. pen. sqq. Xenocrita in caedem eius coniurat, ciuesque concitat ibid. vers. 13. et deinceps.

Aristogitonis statua IX. 311. vlt.

Aristomacha poëtria VIII. 686. 1.

Aristomenes, Ptolemaei praeceptor, eiusque mors VI. 263. 1 — 8.

Ἄριστον quid, et vnde dictum VIII. 898. 2. sqq.

Aristonis dictum VI. 152. 14 — 16.

Aristonis Laconis dicta VI. 816. 4. sqq.

Aristonis Oetaei vltio VIII. 189. pen. et 190. 1 — 6.

Aristonicus citharoedus statua aerea ab Alexandro honoratus VII. 322. 2 — 4.

Aristonymus Arcadibus a Platone legislator datus X. 629. 13. 14.

Aristonymus Ephesius, Demostrati F. VII. 241. 14. ex asina puellam genuit, ibid. vers. 15. 16.

Aristophanis dicendi genus tumidum et scenicum IX. 387. 3. 4.

Aristophanis et Menandri collatio, ibid. vers. 1 — 392. vlt.

Aristophanis de amore sermo Conuiuio Platonis insertus VIII. 837. 2 — 4.

Aristophanes Euripidis rotunditatem imitatus VI. 108. 8. 9.

Aristophanis Nebulae aduersus Socratem VI. 34. 3. sqq.

Aristophanis grammatici riualis elephas in amore puellae X. 50. 13 — vlt.

Aristophon, Timothei delator VIII. 389. pen. sq.

Aristoteles a Theocrito notatus, quod Philippi et Alexandri mensarum foret studiosus VIII. 380. 5 — 7. Alexandro plus, quam Philippus P. profuit VII. 298. 1. 2. erroris notatus VIII. 815. antep. et IX. 742. 7. patriam suam deuastatam iterum erexit X. 513. 10. 11. Platonis contemnendi magis, quam philosophiae studio, multa contra ipsum scripsit X. 587. antep. sqq. Stagiritarum legislator X. 629. vlt. quomodo probet, mundum vnum esse, non plures VII. 672. 5. sqq. in Aristotelis sycophantiam scomma Diogenis VIII. 384. 7. 8. Aristotelis patria VIII. 386. antep. sq. balbuties VI. 195. 5. 6. ad Alexandrum de imperio erga suos et barbaros consilium VII. 302. 12 — 14. de rerum principiis opinio IX. 480. antep. — vlt. de auaris sententia VIII. 89. 13. 14. de Polycrita historia VII. 41. 2. sqq. Aristoteles a sententia ante probata discessit VII. 759. vlt. sqq. Aristotelis Eudemus, siue liber de animo VI. 438. 1 — 4. Aristotelis sententia de inambulatione a coena VI. 507. 7.

Aristotimus, Eleorum tyrannus, eiusque in cines flagitia VII. 28. 5. et deinceps. ab Eleensibus in Iouis templo interfectus VII. 35. 11. 12. eius filiae seipsas necare coactae, ibid. vers. vlt. — 37. 8.

Aristoxenus musicus X. 667. 8.

Aristylla VI. 547. pen.

Arithmetica medietas X. 229. 1. et 673. 5. arithmetica progressio X. 224. 6. arithmeticam in rep. proportionem geometricae Solon praetulit VII. 889. 1 — 4. arithmeticam proportionem Lycurgus cur Lacedaemone eiecerit VIII. 869. 15 — 17. arithmeticae peritia in piscibus X. 76. antep.

Arius philosophus Alexandrinus quanti ab Augusto aestimatus VI. 778. pen. — 779. 2.

Arma iuuenum, senum consilia in bene constituta ciuitate praepollere debent IX. 155. 6 — 8.

Armorum gestatione Xerxes Babyloniis victis ob defectionem interdixit VI. 661. antep. sq.

Armata ac munita fere caetera omnia animalia, homo vnus nudus nascitur VI. 371. 8. sqq.

Armata Spartae cur omnia sint deorum simulacra VI. 865. vlt. — 866. 3.

Arquati rupicis auiculae conspectu sanantur VIII. 711. pen. sq.

Ars nulla sine veritate VI. 868. 14. artis dimidiam partem dimidia mercede discere volentes, ab Isocrate repulsi IX. 331. 3 — 6. artis iactator magnum in periculum adductus VI. 688. 15. sqq. artem doloribus medendi Antiphon scripsit, et professus est IX. 312. 8 — 13. artem, non rem imitatione expressam, laudandam VI. 63. 2. 3. artem nullam maximam et perfectissimam esse VI. 375. 10 - 12. artes malae bonos mores corrumpunt VI. 851. 1. artes Mineruam, non fortunam, patronam agnoscunt VI. 374. 4. 5.

artes ſordidas per leges non licet Lacedaemoniis tractare VI. 802. 15. 16. artium finis, opus effectum VI. 592. 9—11.

Arſinoë, ſoror et vxor Ptolemaei Philadelphi VI. 36. 3. 4. ad Arſinoën filii mortem lugentem conſolatio VI. 425. 11. ſqq.

Artaxerxes aquam manibus hauſtam a plebeio hilari animo accepit VI. 657. antep. ſqq. Longimanus cognominatus VI. 662. 5. Satibarzanem magna donat pecunia, ibid. verſ. 13 — vlt. eius apophthegmata, ibid. verſ. 5 — vlt. eius de principum ſuppliciis et venatione conſtitutiones, ibid. verſ. 8 — 13.

Artaxerxes Mnemon, Cyri minoris frater, eiusque apophthegmata VI. 663. 12. ſqq.

Arteria aſpera VIII. 789. 8. et ſaepius.

Ἀρθμια poëtis quid X. 265. 4.

Artyni qui ſint Epidauri VII. 171. 1—3.

Arundo piſcatoria qualis eſſe debeat X. 65. 6 — 10.

Aruntius filiam propriam compreſſit VII. 234. 1. ſqq.

Aruntii Paterculi equus aereus VII. 251. 13. 14.

Aſclepiadis de reſpiratione opinio IX. 578. 1. ſqq. dictum de corporis tranquillitate VII. 860. 1—5.

Aſclepiodorus Athenienſis pictor VII. 362. vlt.

Aſdrubal, Carthaginenſium dux VII. 216. 13. ſqq. Clitomachus poſtea dictus VII. 300. 3.

Aſiani NON ſyllabam pronunciare non poſſunt VIII. 110. 1. 2. Aſianorum iudex apud inferos Rhadamanthus VI. 461. pen. Aſiatica cithara X. 656. 7. 8.

Aſinus apud Iudaeos in honore cur habeatur VIII. 665. 2. 3. Aſinus funem vorans VII. 850. pen. ſq. pro domino verberatus, quod Athenienſis non eſſet VII. 807. 11. 12. vt tractetur apud Aegyptios VII. 432. 2. et deinceps. aſini ſalem portantis aſtutia X. 45. 14. ſqq. aſini vngula ſola Stygis aquam continere poteſt IX. 757. 4—6. de aſini vmbra Demoſth. fabula IX. 371. 1. ſqq. aſini et equi, ficus recentes, aut mala, baiulantes, bulimo plerumque corripiuntur VIII. 773. 5. 6. et 778. 1. aſini oſſa VI. 571. antep. et 572. 2. aſinam iniit Ariſtonymus, ex eaque filiam genuit VII. 241. 14—16.

Aſio, ſiue otus, vt capiatur X. 10. vlt. — 11. 2. aſionis cum equo amicitia X. 82. 2.

Aſo, regina Aethiopiae VII. 404. 7. 8.

Aſpharagonia herba cur in Boeotia ſponſae coronari ſolitae VI. 524. 2. ſqq.

Aſpharago vulnerato, potus effluit VIII. 795. 9—12. Aſpharagus, ſiue gurgulio, ſpiritus receptaculum VIII. 790. vlt. 791. 1.

Aſpidem Aegyptii cur venerentur VII. 497. 7.

Aſſenſio an ſit in noſtra poteſtate X. 363. 1. et deinceps.

Aſſenſio temeraria fugienda VII. 695. 7.

Aſſenſionis perfectam cauſam non

non eſſe imaginationem X. 360. pen.

Aſſentatio tacendo laudat nonnunquam VI. 214. 2.

Aſſyriorum rex nouarum voluptatum inuentoribus praemium proponit VIII. 460. 5—7.

Aſtarta, Aegypti regina VII. 408. 9. vid. not. 80.

Aſter Olynthius Philippum in oculo ſagitta vulnerat VII. 224. 6. 7.

Aſterium, loci nomen VII. 573. 9.

Aſtra ex craſſiori aetheris parte facta IX. 669. 2. ab humoribus terreſtribus aluntur IX. 708. 12 — antep.

Aſtrapaei imbres IX. 615. 4.

Aſtycratidae apophthegma VI. 820. 9 — antep.

Aſtydamas VII. 378. vlt.

Aſyndeton figura mouendi vim orationi conciliat X. 199. 7. ſqq.

Ate cur a Ioue de coelo praecipitata VI. 626. 10—12.

Ateas Scytha X. 508. 5.

Atepomarus VII. 242. 15.

Ἀτεράμων VIII. 798. 2. ſqq.

Athenae fulcrum Graeciae VII. 379. antep. ſq. multarum vrbium et artium mater VII. 362. 5. 6. Athenae oratorum diſſidiis ſeruatae: Melanthii ſcomma VI. 70. 12—15.

Athenarum in ſe diuiſio IX. 213. 8.

Athenienſis populi ingenium IX. 190. 5. ſqq.

Athenienſes bellone, an pace, claruerint magis VII. 359. 1. et deinceps. cur ſecundum diem Boëdromioni menſi eximant VIII. 954. 2. 3. et 955. 3-5. ad Marathonem 9000. contra 300000. Perſarum educunt, et vincunt VII. 216. 1. ſqq. nunquam niſi pullati pacem decernunt VI. 481. 8. 9. plus ſumtuum in fabulis, quam bellis gerendis, fecere VII. 375. 2-6.

Athenienſes victi VI. 854. 16 — pen.

Athenienſes norunt, quid ſit honeſtum, ſed non agunt VI. 876. 11.

Athenienſes nemo impune verberare poterat VII. 807. 10. 11.

Athenienſes autochthones VIII. 385. 2.

Athenienſium arationes ſacrae tres VI. 544. 5. ſqq. factiones tres, Parali, Epacrii, et Pediaei IX. 60. 1. decretum de iniuriarum praeteritarum amneſtia IX. 243. 5. 6. victoriae VII. 377. 1. feſta aliquot in victoriarum memoriam VII. 378. 7. oraculum de muro ligneo IX. 293. 14. 15.

Athenienſium democratia IX. 287. 7. 8.

Athenienſium comitas, qui ne Philippi quidem, hoſtis ſui, literas interceptas reſignare voluerunt IX. 191. 9—12.

Athenodorus philoſophus Auguſto conſuluit, vt iratus nil diceret, vel faceret, priusquam XXIV. orationis elementa repetiiſſet VI. 779. 12 — antep. ad Athenodorum, relicto exercitu, nauigat Cato IX. 108. 4. 5.

Athenodori erga fratrem beneuolentia memorabilis VII. 888. 9. ſqq.

Atheismus leuius est peccatum superstitione VI. 648. 12. sqq.
Atheorum sacrificia qualia X. 533. 3. sqq.
Athleticen medicinae quis primus coniunxerit VIII. 193. 5—7.
Atho monti per epistolam minatur Xerxes VII. 787. 4-8.
Athos, mons Thraciae VII. 324. 10. 11.
Athryilati Thasii medici pulchra de mulierum temperatura disputatio VIII. 580. 4. sqq.
Athletae xystici gymnasiorum columnis similes VI. 505. 7—12.
Atlas coelum portans IX. 652. 2—4.
Atomi interitus expertes X. 571. 10. 11. rerum principia Democrito et Epicuro IX. 478. 15. sqq. quomodo mundum constituerint IX. 481. 9. sqq. atomorum Epicuri declinationem vt infringant Stoici X. 214. 8. 9.
Atossa imperium Xerxi a Dario eblandita VII. 341. antep. sq.
Atreus et Thyestes, Pelopis filii VII. 245. 3. 4.
Atrometus, Aeschinis pater IX. 341. 8.
Atropos parca VIII. 249. 5. et X. 362. pen.
Attalus, Asiae rex IX. 164. 7. natalitiis propriis diem obiit VIII. 863. 1. 2.
Auaritia auro et argento insatiabilis VIII. 77. 12. Bepolitano adolescenti salutem attulit VII. 56. 5. Spartam perdidit VI. 891. 5. 6. auaritiae proprium cum sui impletione pugnare VIII. 81. 11. 12. auaritiae exemplum memorandum in Ocho, Persarum rege VII. 12. 13—16. auaritia, grauis acerbaque domina VIII. 82. 12. 13. auaritia asinina ac formicarum vitae similis VIII. 85. 8. 9. auaritia senum IX. 142. 4—6. auaritiae detestatio eiusque remedium VIII. 77. 12. et deinceps.
Auarus cochleae vitam viuit VIII. 85. 3. balneatoris asino comparatus, ibid. vers. 5. auarorum praecepta VIII. 87. 10—12. auarorum poena apud inferos VIII. 243. 15. 16. auarorum hominum miseria VIII. 410. 14—16.
Aucupium cur improbarit Pythagoras VI. 340. 4—6.
Audacia facinora facienda, non deliberanda, aiebat Caesar VI. 776. 1. 2.
Audacia Alexandri VI. 780. 14. audacia humana quae sit X. 110. 3.
Audienda multa, pauca loquenda VI. 141. 4. 5.
Audiendi sensum maxime ad motus animi ciendos facere VI. 136. 6. 7.
Auditus tum sonus clarius percipit, quum visus vsu caret VIII. 875. 5—7. auditum Aegyptii picto lepore designant VIII. 666. 6. 7.
Aufidii Modesti false dictum in Quinctium de furto suspectum VIII. 501. 11—vlt.
Auguri cur interdictum erat, si vlcus haberet, aues obseruare VII. 134. 18. sqq. cur augurum laternas semper esse apertas

tas voluerint, neque operculo vnquam tegi, ibid. vers. 1. sqq. auguria ex piscibus X. 62. 2—6.
Augusti Caesaris fortuna VII. 267. 15. sqq. apophthegmata VI. 778. 1. sqq.
Augusti tempore Iani portae clausae VII. 277. 3. 4.
Aues cur epiglottide careant VIII. 795. 4. aues sinistrae cur in auspicio habeantur pro addicentibus VII. 139. 5. sqq. auium caeterarum pennae, cum aquilinis sepositae, absumuntur VIII. 709. 6—8.
Aulis, vrbs Boeotiae VII. 230. 7.
Aures curiosorum VIII. 58. 5. aures duas, vnicam vero linguam, cur natura dederit VIII. 1. 6. 7. auribus foetum concipere cur credantur feles VII. 497. 10. 11. auribus cur careat Iouis Cretensis imago VII. 500. 5—7.
Aurigae comparata ratio, equis, affectus X. 190. antep. sqq.
Auruginosis, rupicis auis adspectus medetur VIII. 711. pen. sqq.
Aurum possidentibus imperare vtilius, quam aurum possidere VI. 735. pen. sq. auri fundendi ratio VIII. 613. pen. auro obruta patriae proditrix puella VII. 230. 10—15. aurea et argentea numismata a Lycurgo quo consilio abrogata VI. 844. 11. sqq.
Auspicium antiquae diuinationis pars X. 59. 9—11. auspiciis post Sextilem mensem vti cur prohibitum esset VII. 107. antep. sqq. cur ad auspicia vsi sint maxime vulturibus VII. 151. 14. sqq.
Auster humida mouet IX. 738. 12.
Automaton Graecis quid VIII. 262. 8.
Autumni spatium X. 261. 7. autumno cur plurimum tonet IX. 615. 9. 10. autumnali tempore cur simus plerumque voraciores VIII. 515. 8. et deinceps. autumnalibus somniis cur minimum fidei sit adhibendum VIII. 928. 7. sqq.

B.

B litera Macedones vtuntur pro φ VII. 174. 9. 10.
B in π mutant Aeoles VIII. 771. 5. 6. sed Delphi π in β VII. 9—11.
Babylonem vt in Darii potestatem redegerit, Zopyrus VI. 660. 15. sqq. Babylone Persici reges hyemare soliti VII. 942. 11. 12. Babylone quomodo mercatores aëris feruorem temperare solerent VIII. 576. 8—11. Babyloniorum mulcta a Xerxe ob defectionem VI. 661. antep.
Baccaris somnum placidum conciliat VIII. 567. 1.
Bacchae Euripidis VIII. 424. 8.
Bacchantes cur hedera coronarentur VIII. 564. 11.
Baccheus, modus musicus X. 682. 4.
Bacchidum vaticinia VII. 568. vlt.
Bacchonis et Ismenodorae amores IX. 3. antep. et deinceps.

Bacchus Agrioniis feſtis ad Muſas confugit VIII. 861. 3. ſqq. Amazones in Samo deuicit VII. 210. 13. ſqq. Apin et Oſirin boues ex India in Aegyptum adduxit VII. 429. pen. ſqq. cur medicus ſit creditus VIII. 564. 7. ſqq. multis exſtitit amicitiae cauſa VI. 594. 1—4. Silenis ſe oblectauit VI. 221. 13.

Bacchum filium Obliuionis dicebant veteres VIII. 817. 9. cur ſcenici artifices, Baccho ſacri, hiſtriones dicantur VII. 163. 3. ſqq. cur Eleorum mulieres Bacchum in ſacro carmine hortarentur, vt bubulo pede ad ipſas accederet: ac bis accinerent: Digne taure VII. 195. antep. ſqq. Bacchus Chorius VII. 811. 10. Eleutherius VII. 161. 15. Eubules VIII. 852. 1. Iſodaetes VII. 528. 1. 2. Liber Pater VII. 161. 10. Lyaeus VII. 811. 10. Lyſius VIII. 598. 1. et 858. 12. Maenoles VII. 811. 10. Nyctelius VII. 528. 2. Omeſtes VII. 811. 10. Zagreus VII. 523. 1.

Bacchylides poëta poëma ſuum in Peloponneſo ſcripſit exſul VIII. 388. pen.

Bactriani mortuos ſuos volucribus vorandos exponunt VII. 945. 2.

Bactrianorum in regem ſuum demortuum amoris exemplum memorandum IX. 268. antep. ſqq.

Bagoas eunuchus VII. 332. 13.

Bal ab Aegyptiis myrrha dicitur VII. 507. 3.

Balaenae cum gubernatore piſciculo amicitia X. 80. 13. ſqq.

Ballachrades VII. 208. 13.

Balneum calidum ad quid vtile VI. 498. 1. ſqq. a balneo cur magis frigore inhorreſcamus VIII. 754. 1. et IX. 740. 7. ſqq.

Barbarorum quorundam in magiſtratu gerendo ineptia IX. 253. 12. ſqq. barbarorum mores in luctu VI. 429. 12. ſqq.

Batalus cur cognominatus fuerit Demoſthenes IX. 370. 1—3.

Batti de colonia deducenda oraculum VII. 606. 6. ſqq.

Batti, Caeſaris ſannionis, iocus VIII. 896. 4.

Beatitudo in quibus conſiſtat VIII. 409. 11. ſqq.

Beatorum inſulae VI. 460. 7.

Beleſtia meretrix IX. 20. pen.

Beleſtiae Veneris fanum apud Alexandrinos IX. 21. 1. 2.

Bellerophontis virtus VIII. 63. 11.

Bellum iisdem ſaepius inferre vetuit Lycurgus VI. 718. 5. 802. 3—5. belli dux quis optimus VI. 710. 11. 12. belli dux pecunia carens, ventre carere dicitur VI. 745. 7. 8. belli ſumtus praefiniri non poſſunt VI. 719. 8. et 819. vlt. bella inteſtina ſunt exitioſiſſima VI. 795. 2. bellorum et ſeditionum cauſa VI. 410. 14. ſqq. multa vana VI. 148. pen.

Beneficio afficere, quam affici, ſuauius, ſecundum Epicureos X. 512. antep.

Beneuolentia odio et inuidiae opponitur VIII. 124. 1. beneuolentia

neuolentia in mortuos quae vera VI. 434. pen. ſqq.

Bepolitano adoleſcenti auaritia ſalutem attulit VII. 56. 5.

Beſſus parricida ſuomet indicio detectus VIII. 190. 6. ſqq.

Bias Amaſidi linguam ceu optimam et peſſimam carnem miſit VI. 137. 8. ſqq. et 556. 2. Biantis de principe dictum VI. 577. 4. 5. in garrulum, ſibi ſtoliditatem obiicientem, dictum VIII. 7. 7. ſqq. ſententia de mari ebibendo VI. 574. 11. ſqq.

Bibacitati praemia a Mithridate propoſita VIII. 467. pen. ſqq. bibendi modus veterum VI. 595. 4. ſqq. bibentes pitiſſando cur humectiorem habeant aluum, quam qui confertim plurimum exſorbent liquoris VIII. 790. 4. ſqq.

Bion agrum laudando fertiliorem fieri putabat VI. 216. vlt.

Bionis dictum de iis, qui adulatores admittunt VIII. 120. antep.

Βίοτος quid ſignificet VI. 79. 8—12.

Bitonis et Cleobis inſignis in matrem pietas VI. 413. 6. ſqq.

Blaeſi r in l mutant VII. 122. 10. 11.

Bletoneſii VII. 143. 16.

Bocchoridi Aegyptio Iſis aſpidem immittit, admonens, vt iuſte iudicaret VIII. 99. pen. ſqq.

Bocchus, Mauritaniae rex IX. 216. pen.

Boëdromionis ſecundum diem Athenienſes cur eximerent VII. 906. pen. ſqq.

Boeotarchae IX. 240. pen.

Boeotorum dictum: *Relinquito et Medis quippiam*; vnde originem ſumſerit VIII. 812. 13.

in Bonae Deae ſacellum cur myrtum inferri nefas eſſet VII. 87. 4. ſqq. Bonae Deae vinum ſub lactis nomine libabatur, ibid. verſ. 10. 11.

Bonum quid Epicureis X. 488. antep. ſqq. bona an ſenſibilia X. 312. 10. ſqq. bonum an de homine praedicari poſſit X. 606. 7. boni quinque genera VII. 536. antep. ſqq. bona corporis et fortunae haud magni ſunt aeſtimanda VI. 125. 5. bona externa ſine virtute poſſeſſoribus profunt nihil VI. 130. 9—11. *Bona me non, ſed ego illa perdam:* Philoxeni dictum IX. 305. 14—306. 2.

Bona acceſſione temporis non augeri, Stoicorum paradoxum X. 383. 3. ſqq. bonorum conſideratio tranquillitatem animi iuuat VII. 835. 1. ſqq. de bonis et malis, Chryſippi ſomnia X. 308. pen. ſqq.

Boreae a ſole ſuperati fabula VI. 527. 7. ſqq. Boreas adſtringendi vi pollet IX. 738. 13.

Bos a Pythagora immolatus ob geometricum inuentum X. 501. 9. bos Oſiridis imago VII. 446. 10. *Bonem mihi imponitis, quum capram ferre nequeam*, proverb. IX. 299. 2. 3. boum apud Suſam ingenium X. 58. 8. ſqq. in boum cornua vbi inciderint ſemina, cur duriora fiant VIII. 798. 1. ſqq. boum cornipetarum cornibus cur foenum alligetur VII. 133. 7. ſqq.

cur Bottiaeorum puellis choreas ducentibus mos eſſet dicere:

re: *Eamus Athenas* VII. 195. 4. ſqq.

Branchidarum vrbs ab Alexandro ob maiorum delicta everſa VIII. 204. 9 — 11.

Braſidas iaculo, quo vulneratus erat, hoſtem interfecit VI. 821. 6 — 8. Braſidae dictum de mure, qui ſe morſu vindicaverat, ibid. verſ. 3 — 6. Braſidae fiducia VII. 351. 10.

Brennus, Gallorum rex, eiusque factum memorabile VII. 230. 9. ſqq.

Breuiloquentiae laus VIII. 31. pen. ſqq.

Briareus Saturnum in inſulis geniorum captiuum tenet VII. 653. 8. 9.

Briſeis Achillis amica VI. 117. 10.

Britanni CXX. annis ſeneſcunt IX. 609. 10.

Bruchorum ingens copia in Sicilia VIII. 524. 6. ſqq.

Brumalis circulus IX. 519. 2.

Brutum et Rationale an oppoſita, et quomodo X. 6. 2. ſqq. brutum nullum eſſe animal, paradoxum X. 6. vlt. ſqq. bruta quatenus nobis inimica X. 320. vlt. ſqq. bruta animalia ratione vti X. 99. 7. — 125. vlt. bruta artes quoque docentur X. 121. 10. ſqq. bruta quum nobiſcum iuſte agere nequeant, nec nos in illa iniuſte agere debere X. 19. pen. bruta non voluptatis, ſed procreationis, cauſa miſceri VII. 921. 8 — 10. bruta odium, non inuidiam, inter ſe exercere VIII. 125. 8. ſqq. bruta virtutibus magis, quam homines, praedita X. 105. 2. ſqq. brutorum fortitudo X. 105. 4. ſqq. ex brutis vt vtilitatem citra iniuriam capere poſſimus X. 21. pen. ſqq.

D. Brutus cur Decembri manibus parentarit, quum reliqui Romani Februario id facerent VII. 103. antep. ſqq. de Bruti Dyrrhachio ad Apolloniam expeditionem mouentis, bulimo hiſtoria memoranda VIII. 772. antep. ſqq.

Bruti in filium ſeueritas VII. 227. 1 — 6.

Buboni, ſeu inguinis tumoribus, febris ſuperueniens non eſt malum, ſed contra VII. 904. 1 — 3.

Bucephali equi mira indoles X. 43. 8. ſqq.

Bucephalja, Indiae vrbs, ab Alexandro condita VII. 301. 13.

Bucula aerea Perilli VII. 251. 5.

Bugloſſum vino admixtum hilaritatem excitat VIII. 425. 3. ſqq.

Bulidis et Sperchis virtus IX. 248. pen.

Βουλιμος quid, et vnde nuncupatum VIII. 770. 7. et deinceps. cur maxime eos inceſſat, qui per altam niuem iter faciunt VIII. 772. 11. 12. cur equi et aſini, caricas, aut mala, baiulantes, in hoc morbi genus incurrant vt plurimum VIII. 773. 5. 6. et 775. 9. bulimo laborantes, qui fiat, quod, exiguo ſumto cibo, reficiantur VIII. 774. 12.

Bulimi proſcriptio (ſacrificii id nomen eſt) quomodo peragi ſolita VIII. 770. 9. ſqq.

Bullis cur ornarentur Rom. pueri VII. 157. 17. ſqq.

Buris,

Buris, ſeu Bulis, et Spertis Lacedaemoniorum virtus VI. 877. 8. ſqq.

Buſiris ab Hercule interimitur VII. 250. 15 — antep.

Buſiritis tubam audire nefas VI. 572. 4 — 6.

Buzygium VI. 544. 8.

Byſaltia puella patrem amore hoſpitis prodens, ab illo deſerta ſibi manus affert VII. 237. 10 — 12.

Byſius menſis vnde dictus VII. 174. 1. ſqq.

Byſſinis verbis vti praecipiebat Paryſatis eos, qui cum rege vellent colloqui VI. 664. 3 — 5.

Byzantii in adulterum, cum vxore deformi deprehenſum, dictum VIII. 84. 4 — 6.

C.

Cabiri Aeſchyli VIII. 505. 1.

Cacus, Vulcani F. flammam et ignem euomuit IX. 56. 10 — 12.

Cadauera ſceleſtorum olim extra patriae fines deportari ſolita VIII. 169. antep. ſqq. cadauera ſua frigiditate hebetant nouacularum acies IX. 769. antep. vid. not. 38. cadauera hoſtium cur vetarit ſpoliari Lycurgus VI. 853. 11 — vlt. cadaueribus denis virorum vnum foeminae cur addere ſolerent veſpillones VIII. 581. antep. cadaueribus pontis loco vſus Alexander VII. 294. 11.

Cadmea victoria VI. 32. pen. et VII. 903. 4.

Cadmus, Bacchi auus, Thebis exſul VIII. 395. 11. cur alpha primo loco inter literas poſuerit VIII. 941. 6. et 943. 4.

Caecias ventus nubes contrahit IX. 274. 6.

Caecilii Metelli apophthegmata VI. 760. 13. ſqq. fortuna VII. 262. 6.

Caedis animalium innoxiorum origo VIII. 910. pen. ſqq.

Caeneus ferro inuiolabilis a Pindaro fingitur X. 366. 1 — 4.

Caeparum natura VII. 394. 6. ſqq. caepas cur auerſarentur ſacerdotes, ibid. verſ. 9. caepas appetentes pulmoniaci liberantur IX. 635. 16.

Caeruleus color qualis IX. 485. 15. 16.

Caeruleis veſtimentis vti prohibent Agrigentini IX. 269. 4 — 7.

Caeſar Auguſtus Alexandrinis cur pepercerit IX. 244. 9. ſqq. eiusque apophthegmata VI. 778. 1. ſqq.

C. Caeſar Pompeii deiectas ſtatuas reſtitui iuſſit VI. 338. 9. ſqq. praeter Caeſarem neminem ad rempublicam turbandam ſobrium et prudentem acceſſiſſe aiebat Cato X. 374. 1-3. Caeſaris dictum: *Omnis iacta eſto alea* VI. 776. 4. Caeſaris fortuna VII. 267. 8. Caeſaris apophthegmata VI. 774. 10. ſqq.

Caia Caecilia, Tarquinii F. vxor VII. 99. pen. eius ſtatua in Sancti templo VII. 100. 1.

C. Gracchi fiſtula, qua vtebatur in concionibus VII. 788. 8 — 10.

C. Fabricii apophthegmata VI. 736. 1. ſqq.

C. Pontii

C. Pontii audax facinus VII. 287. 8. sqq.
C. Popilii, Rom. legati, magnanimum aduersus Antiochum regem facinus VI. 763. antep. sqq.
in Calabriam cur profugerit Demosthenes IX. 367. 1.
Calamitates vrbium publicae vnde VIII. 212. vlt. calamitatum optimum solatium culpa vacare VI. 434. 12 — 14.
Calceum rectum pedis pulchritudinem monstrare dixit Aristo IX. 72. 2. 3. calcei lora fulmine adusta sine gestantis incommodo VIII. 641. 7 — 9. *de calceo solicitus pedem nihil curas*, prouerb. VI. 14. 2. 3. calceos lunatos cur nobiliores gestarent VII. 137. 5. sqq.
Calendae vnde dictae VII. 91. 5 — 7. Calendarum, Id. Non. postridie cur vrbe exire, aut peregrinari, non liceret VII. 92. 10. sqq.
Calices argentei, in ligneis thecis repositi, a fulmine liquati, ligno illaeso VIII. 641. 9 — 12.
Calidae aquae potus vtilitas VI. 502. 5.
Calidi viuaciores IX. 609. 7.
Calidum et frigidum quomodo ex ore eodem emittamus IX. 734. 4. sqq.
Callias Athenienſium ditissimus VIII. 90. 5.
Calliae adulatores IX. 114. 14.
Callicratidae apophthegmata VI. 830. 15. et deinceps. de Conone dictum X. 525. 6. 7.
Calliditas a perfidia quid differat VI. 785. vlt. — 786. 2.
Callimachus, multis transfixus hastis, etiam mortuus stetit VII. 216. 9. 10.
Callimachi dictum: *Sapientia schoeno Persico non metienda* VIII. 378. 6.
Calliope eloquentiae Musa IX. 198. 7. quid doceat VIII. 974. 8. Calliope etiam regibus culta, non solus Mars IX. 198. 4. 5.
Calliroe, Phoci filia, vt patris caedem vlta IX. 100. 5. et deinceps.
Callisthenes Aliartius amore misere periens IX. 91. 1. sqq.
Callistrati sophistae comitas VIII. 651. 7. sqq.
Callistrati maledicentiam reprimit egregie Epaminondas IX. 231. 12. sqq.
Callixenus sycophanta VII. 946. 12.
Calor et spiritus duo naturae instrumenta, quibus actiones perficit VIII. 794. 1. 2. quid iuxta Anaximenem IX. 733. antep. sqq. quomodo vi gignendi polleat VIII. 587. 11 — 13. omnium rerum formam et naturam conseruat IX. 768. 6. laxat, diuellit, soluitque densata VIII. 876. 10. caloris naturalis et innati munus alere et augere VIII. 517. 3. 4.
Calpe, certaminis Olympici genus VIII. 686. 9.
Calpurnia puella a patre Mario diis immolata VII. 234. 15.
Caluitiem Vlyssis curauit Minerua X. 367. 15 — pen.
Calumniator et curiosus vt differant

differant VIII. 75. 5. sqq. in calumniatores Socratis, Athenienſium odium VIII. 128. 11 — vlt. calumniatoribus familiare vocabulis fraudulenter vti X. 607. vlt.
Calypso Vlyssi vestem odoriferam dedit in amicitiae monumentum IX. 304. 11 — 14.
Camillus exsul VIII. 389. 11. alter Romae conditor, ibid. Roma a Gallis liberata, fanum consecrauit Aio Locutio VII. 265. 15. sqq.
Camma, Dianae sacerdos, eiusque facinus egregium IX. 77. 6. sqq.
Camoenae VII. 528. 9.
Cancri Asterii in Tenedo VII. 573. 7 — 9. sues cancros fluuiatiles comedentes capitis dolore liberantur IX. 634. 10 — 12.
Candaules Lydus Gygi vxorem nudam ostendit VIII. 463. 2. 3.
Candidatis cur mos erat absque togis in indusio magistratum petere VII. 117. 13. sqq.
Canities magistratus symbolum IX. 156. 1.
Canicula Isidis est stella VII. 418. 1. 2. et 479. antep. pen.
Canis Dianae sacer VII. 492. 9. Pani sacer ob caprarum custodiam VII. 131. 17. 18. canis Aesopicus VI. 597. 2. canis gentis cuiusdam Aethiopicae regnum et regium nomen gerens X. 391. 8 — pen. canis hero caput amputari prohibuit, donec confoderetur X. 39. 3 — 6. canis in rogum se cum domino comburendum coniiciens X. 42. antep. sqq. canis Indicus, omissis ceruo, apro et vrso, leonem insequitur X. 44. 10. canis mimi cuiusdam personam agens in scena X. 54. pen. sqq. quae sit canis lignea apud Locros VII. 180. pen. sqq. canis, nomine Capparus, templi Aesculapii custos Athenis, sacrilegum prodidit X. 40. 8. sqq. canis Pyrrho heri sui prodit percussores X. 39. 6. sqq. canis olim apud Aegyptios animal honoratissimum VII. 454. 4. canis mortem lacrymis prosecutus Vlysses VII. 856. 15. 16. canis et caprae contactu ac nominatione Diali flamini cur interdictum VII. 165. 4. sqq. canis in venando ratiocinatio de via eligenda X. 38. 3. sqq. cani LXX. minis emto Alcibiades cur caudam praeciderit VI. 707. 10-13. canem Argiui Lucinae immolant VII. 120. 9. 10. canem cur immolarent Manae Genetae, ib. vers. 3. sqq. canes cur a Delo insula et arce Athenienſi arcerentur VII. 165. 15. sqq. canes, salsamento eso, citius concipiunt IX. 614. pen. canes nauseantes herba quadam choleram eiiciunt X. 56. 7. canum iratorum morsus immedicabiliores VIII. 714. 3. 4. canum allusio, velut salutatio, venatoribus haud aspernanda IX. 266. 7. 8.
Caninis pellibus cur Lares Praestites amiciantur VII. 119. 8. sqq.
Canopicum oraculum VII. 427. 12.
Canopus, stella Osiridis VII. 419. 6. 7.
Cantharides VIII. 125. 1.
Cantharolethron, loci nomen apud Olynthios VII. 852. 2 — 5.

Cantus genera tria, diatonon, chromaticum et enharmonium VIII. 966. pen.

Canulia, Papirii Tolucri filia, a fratre vitiata, gladio se a patre missо conficit VII. 241. 7—13.

Capionis et Catonis mutua beneuolentia VII. 900. 5. sqq. sed vid. not. 55.

Capito piscis mucore suo vivit X. 25. 10. 11.

Capitolinis ludis cur Sardianos venales proclamarent, senexque quidam produceretur bullam puerilem collo appensam gerens VII. 121. 7. sqq.

prope Capitolium habitare cur non liceret patriciis VII. 150. pen. sqq.

Capparis vsus in appetitu restaurando VIII. 740. 8—10.

Capparus, canis nomen X. 40. 8.

Capra epilepsiae obnoxia VII. 165. 7. capra si eryngitem herbam in os sumserit, totum sistit gregem VIII. 212. 2. 3. caprae sanitas vt exploretur VII. 720. 4. *capram portare non possum, imponitis mihi bouem*, prouerb. IX. 299. 2. 3. caprae, oriente Sirio, ad solem orientem conuertuntur X. 59. 2—5. caprae Creticae dictamni pastu tela sibi infixa eiiciunt X. 57. vlt. sqq. et 122. 6. 7. capram cur nec nominare, nec tangere, posset flamen Dialis VII. 165. 4. sqq.

Caprifici grossorum facultas mira VIII. 800. 6—8.

Capturam piscium Pythagoras aere redemit et dimisit VIII. 910. 5—9.

Caput cur raderetur in sacrificiis VII. 389. 14. capitis dimidiam partem rasit Demosthenes, ne exiret domo IX. 358. antep. capite velato deos, retecto homines, cur venerarentur Romani VII. 79. 11. sqq.

Carabus piscis X. 73. pen.

Carduelis et pari odium VIII. 126. 1.

Carmenta quae fuerit, et cur ei templum fuerit dedicatum VII. 124. 3. et deinceps.

Carneades, Academicorum summus X. 372. 12—14. adversorum casuum in prosperis admonere solebat VII. 856. 3. Clitomachum Carthaginensem Graecos mores docuit VII. 300. 3. quando natus VIII. 863. 7—11. Carneadis de dolore magnis in rebus sententia VII. 856. 3. dictum de assentatoribus VI. 216. 8. sqq.

Carnia Apollinis festum VIII. 863. 10.

Caro ouis a lupo demorsa cur suauior VIII. 543, 9. et deinceps. carnes mactatae de ficu suspensae cur mox tenerescant VIII. 782. 5. sqq.

Carnes cur sub lunam magis, quam sub solem, putrescant VIII. 610. 11. sqq. carnis crudae contactu cur flamini Diali esset interdictum VII 164. 15. sqq. cur locus, vbi carnes publice venduntur, macellum dicatur VII. 122. 5. sqq. carne suilla cur non vescantur Iudaei VIII. 661. 1. sqq. quomodo edendae carnes VI. 499. 12. sqq. et X. 147. 1. carnium esus cruditates generat VI. 499. 12—14. ad carnium esum primi homines necessitate coacti X. 130. 6. sqq.

Carthaginenses mulierés comarum suarum tonsuras reip. ad machinarum vsum obtulerunt IX. 293. 2—4. Carthaginenses 100. talentis mulctati a Scipione ob accitum ex Italia Annibalem VI. 741. 13. sqq. Carthaginensium classis in Siciliae specula numerata X. 459. 7—10. Carthaginensis populi ingenium IX. 190. 13. sqq.

Caryas cur nuces dicant Graeci VIII. 564. antep.

Casia quibus potissimum in locis proueniat VIII. 467. 4—6.

Cassander tyrannus cur non statim a diis punitus VIII. 186. 1. 2.

Cassandrae vaticinatio cur patriae nihil profuerit IX. 267. 12—pen.

Cassius Brutus patriam prodere volens a patre fame enecatus VII. 227. 1—5.

Cassii Seueri dictum in adulatorem VI. 222. 6. 7.

Castitas quibus interdicat VIII. 728. 5. 6. castitate homines a brutis superari X. 118. 12. sqq. castimoniam seruantibus cur leguminum vsu esset interdictum VII. 153. 13. sqq.

Castorium, carmen tibiis canere in proelio soliti Lacones X. 678. antep.

Casus latius patet, quam fortuna VIII. 262. 5. sqq. casus, fortunae et contingentis pulchra collatio, ibid. vers. 11. sqq. casus exemplum mirandum VI. 374. 5—vlt. casus inexspectati duplices VII. 857. 2. sqq. casuum inesperatorum remedium praemeditatio VI. 427. 6. sqq.

Catacautae Cretensibus qui dicerentur VII. 186. 1. sqq.

in Catapultae telum exclamatio Archidami VI. 724. 12—vlt.

Categoriarum recensio ex Platone X. 249. antep. sqq.

Catenae Iouis fabula quid sibi velit VIII. 268. 12.

cur eruum Cathartera vocarent Tralliani, vterenturque eo maxime ad expiationes et piacularia VII. 205. 13. sqq.

Catilina morbus et vomica reip. IX. 227. antep.

Cato Athenodorum philosophum, relicto exercitu, inuisit IX. 108. 4. 5. in administranda republica quo fuerit ingenio IX. 232. 8. largitionem suadens, seditionem sedat IX. 258. 8—13. magistratum non saepe gessit IX. 181. 6. 7. octogenarius causam dixit IX. 135. 13. quod iussisset paedagogus, facere solebat: mandati tamen causam et rationem postulabat VI. 99. 11—13. quendam mouit senatu, quod, filia praesente, osculatus esset vxorem VI. 527. pen. statuam sibi erigi noluit IX. 263. 11. totam diem perorat IX. 208. 1—3.

Catonis ad senem de senectute dictum IX. 298. 12—14. de Caesare dictum X. 374. 1. de Scipione iudicium: Iste sapit solus: reliqui velut vmbra vagantur VI. 753. antep.—754. 1. et IX. 211. 5. 6. in Catulum Rom. censorem acerbius responsum VIII. 115. 9-vlt. et IX. 224. 10—15. de amantibus dictum

IX. 43. 3—5. apophthegma: Ad ventrem auribus carentem difficile verba facere X. 145. 3. 4. cum Pompeio inimicitiae IX. 229. antep. in inimicitiis moderatio IX. 227. 10—14.

Catonis maioris apophthegmata VI. 748. 14. sqq.

Κατόρθωμα X. 292. 10. sqq.

Catuli Lutatii strategema VI. 763. 5. sqq.

Catulus censor a Catone repulsam passus VIII. 115. 9—vlt.

Catulorum diuersimode educatorum exemplo quid possit educatio, ostendit Lycurgus VI. 7. 10. sqq. et 842. 13. sqq.

Cauda nigra quibus est, ne gusta, Pythagorae dictum explicatum VI. 41. vlt.—42. 2.

Cauilli Ciceronis VI. 770. pen. sqq.

Causa quid et quotuplex IX. 498. 1. sqq. causae ignoratio plerisque historiis fidem derogat VIII. 708. 1. causae ratio vbi deficit, ibi philosophia incipit VIII. 708. 4—6. causae quomodo disceptandae in iudiciis IX. 282. vlt. sqq. causarum postremarum adsignatione contenti sunt medici IX. 735. 3. 4.

Cecropem cur prisci finxerint biformem VIII. 180. 10—15.

Κείρασθαι X. 66. 5.

Celeus VIII. 651. 13.

Celtarum inter se seditio mulierum interuentu sopita VII. 12. 18. sqq. cum Annibale foedus VII. 13. 6. Celtae suas mulieres consultationibus de bello et pace adhibent, ibid. vers. 4.

Celtiberes ferrum vt acuant et solidum reddant VIII. 32. 7—9.

Censores vbi magistratum occeperunt, cur nihil prius habeant locatione alimentorum pro sacris anseribus, et simulacri exornatione VII. 155. 15. sqq. Censorem iniusta petentem acriter corripit Cato VIII. 115. 9—vlt. et IX. 224. 10—15.

Censores: Aemilius Scaurus VII. 119. 4. Liuius Drusus, ibid. Catulus VIII. 115. 11. 12. et IX. 224. 11.

Centaurium herba siccis gaudet locis, humectata, naturam suam amittit IX. 705. antep. sqq.

de Centro disputatio IX. 659. 4. sqq.

Cephali de deorum metu ratio improbatur a Chrysippo X. 302. vlt.

Cepio, tibiae et citharae modus X. 653. 9. et 15.

Cepion, musicus, Terpandri discipulus X. 656. 7.

Κέρας quid X. 66. 4.

Κερασβόλος quid Platoni VIII. 798. 1. sqq.

Ceratina, siue cornea, ara X. 91. antep.

Cereis vasis aqua marina hausta dulcescit IX. 617. 1—3.

Cerebro cur comparatus Agamemnon ab Achille VIII. 925. v. versionem et not. 36.

Ceres et Neptunus cur eodem in fano collocarentur VIII. 657. 3. Cereris Proserpinam inuestigantis fabulae mythologia IX. 715. vlt. sqq. Ceres legifera X. 604. 4.

Cereos cur non pauciores, nec plures, quinque, in nuptiis accenderent VII. 71. 5. sqq.

Κηροπλάστης

Κηροπλάστης quid X. 66. 6.

Certaminum singulorum quum singulae essent coronae, cur palma tamen omnibus esset communis VIII. 884. 1. sqq.

Ceruipeta Diana X. 26. 14.

Cerussa venenorum letalium frigidissimum VIII. 757. vlt. vt conficiatur ibid.

Ceruus cur tantis cornibus a natura sit donatus VII. 326. 12—16. cur insectantes fugiat, aper vero se defendat IX. 629. 15. 16., cur Ἔλαφος Graecis dicatur X. 64. 13—16. fistulis et tibiis mulcetur X. 10. 13. deflua cornua humi defodit VIII. 799. 3. 4. cerui lacryma cur salsa, apri vero dulcis IX. 629. 12. sqq. cerui angues ad se attrahunt X. 64. 13. ceruorum abdomine distentorum solertia X. 47. 13—pen. ceruorum foemellae iuxta vias pariunt, quo minimum accedunt carniuora animalia X. 47. 11—13. Dianae fanis ceruorum cornua affigebantur VII. 72. 14. sqq. cervorum exercitus, leone duce, terribilior est, quam leonum, ducente ceruo VI. 710. pen.

Cestus Iunonis allegoria VI. 69. 1. sqq.

Ceti et hegemonis piscium amicitia X. 80. 13. sqq.

Chabrias ex Academia ad imperium eductus X. 629. 7. 8. eius apophthegmata VI. 710. 11. sqq. eius apud Naxum victoria celebris VII. 379. 2.

Chaeremonis de vino dictum notabile VII. 599. 8.

Chaeremoniani Tralliani de remora pisce narratio VIII. 539. 3. sqq.

Chaerephon X. 594. 5. 6.

Chaeroneae situs a Chaerone vt immutatus VIII. 47. 7—9. Chaeroneorum consuetudo in Leucotheae sacris VII. 84. 5.

Chalcedoniae mulieres cur alienos viros, magistratum praesertim, compellantes, alteram genam obtegant VII. 207. 8. sqq.

Chalcidenses cur locum, qui ad Pyrsophium est, acmaeon lescham appellent VII. 194. 1. sqq.

Chalcitidis fauillae vis adstrictoria VIII. 617. 7—9.

Chamaeleon colorum omnium exprimit similitudinem, praeterquam albi VI. 195. 10. 11. et IX. 629. 9. 10. eius astutia X. 73. 1. sqq. Chamaeleonti similis adulator VI. 195. 10.

Chaos quid IX. 761. 5.

Charadrii auiculae conspectu sanantur morbo regio laborantes VIII. 711. pen. sqq.

Charidotae Mercurio quum sacrificant Samii, cur iis tunc furari sit permissum VII. 210. 6. sqq.

Charila apud Delphos quid VII. 176. 4. sqq.

Charillus in cunis a Lycurgo Spartae rex renunciatus VII. 331. pen. eius apophthegmata VI. 718. 10. sqq.

Charmosyna, festum VII. 431. 1.

Charonis Thebani domus noctu per somnum parturire visa VIII. 319. antep.

Chenosiris ab Aegyptiis dicta hedera VII. 442. pen.

Cherrhonesus Cretae VII. 17. 6.

Chiarum mulierum virtus VII. 7. antep. et deinceps. Chiorum reip. formator Isocrates IX. 329. antep.

Chilonis de Amaside dictum VI. 575. 1. sqq.

Chimaerae fabula VII. 19. antep.

Chiomarae mulieris virtus VII. 53. antep. sqq.

Chiorum petulantia infamis VI. 867. 12. sqq.

Chiron musicae, iustitiae et medicinae doctor X. 698. 3—5. primus medicinam factitasse creditus a Magnetibus VIII. 564. 5.

Chirurgices periti elephantes X. 57. 15.

Chius negotiator sordidus vappam bibens VII. 835. antep.

Chloris Homerica VIII. 51. 6.

χλούνης cur ab Homero aper vocetur IX. 631. 12.

Choaspae aqua VIII. 373. 10.

Choenici insidendum cur Pythagoras vetuerit VI. 42. 4—6.

Chonuphis, propheta Aegyptius VIII. 287. 3. et 6. et 288. 1.

Cholerici medici contemtu pereuntes IX. 303. 5—. 8.

Choragus factus Demosthenes IX. 358. 9.

Chordarum in musicis instrumentis proportio X. 234. 10. sqq. chordarum numerum augentes ab Argiuis mulctati X. 694. 6—10.

Choreae in coenis et conuiviis celebratae X. 700. 11. sqq.

Choreus Bacchus VII. 811. 10.

Chori cantus institutor Sacadas Argiuus X. 658. 8. et 659. 6. choro in alieno pedem ponere, prouerb. VIII. 137. 2. et 678. 11. chori Lacedaem. VI. 884. vlt. sqq.

Chresti apud Arcades et Lacedaemonios qui VII. 172. 16.

Christiano homine dignae sententiae VII. 865. 6. sqq.

Chromaticum musicae genus animos diffundit X. 510. 2.

Chrysantas hosti, quem interficere potuisset, parcit, vt receptui cani audiuit VII. 109. 1—4.

Chrysermus historicus rerum Peloponnesiacarum VII. 219. 10. et 226. 15.

Chrysippi patria VIII. 387. 2. statua aerea X. 278. 2—5. anomologia VII. 768. 11. de primo frigido disputatio IX. 750. 8. sqq. in disputando mores X. 300. 13. sqq. Chrysippum inter ciues Athen. nomen dedisse, aegre tulerunt Stoici X. 279. 3—7.

Chrysippus saepenumero ieiunus VI. 112. 10. sqq. Chrysippus, Pelopis filius illegitimus, prae legitimis carus VII. 245. 5. sqq.

Chrysopus piscis X. 69. 10.

Ciani 700. annorum spatio neque adulteros, neque virginitatis corruptores, habuerunt VII. 24. 5—7.

Cibus multiplexne, an simplex, sit concoctu facilior VIII. 622. 1. et deinceps. cibus priscorum, lens, nasturtium, olea VI. 478. 10. 11. cibus, quo nutrimur, multis praeditus viribus IX. 474. 4. sqq.

Cibus sumendus, vt viuas, non contra viuendum, vt edas VI. 76. 2—4.

Cibi paucitate corpora reddi saniora, eamque ad corpulentiam et proceritatem prodesse VI. 884. 1. cibum poscenti Pytheo omnia ex auro fabrefacta appositā VII. 67. vlt. cibo nobili ac raro appositō, quid agendum VI. 476. antep. sqq. cibo cur non sedetur sitis, quum potu fames remittatur VIII. 748. 1. sqq. cibum in matulam ne iniice, Pythagorae aenigma, explicatum VI. 42. 15 — vlt. cibi concoctu faciles, et difficiles VI. 499. 5. sqq. cibi aegrotis exhibendi quales esse debeant VI. 467. pen. cibi multi nutrimenti caute sumendi VI. 499. 5—7. cibi non famelicis famem excitantes cauendi VI. 473. 8—10. cibi qui cauendi VIII. 71. 7. cibi viliores commodissimi VI. 478. 13. ciborum causa non irascendum VII. 808. antep. et deinceps. fierine possit, vt propter cibos noui exsistant morbi VIII. 915. 3. sqq. ciborum quantitas qualitate minus molesta reddenda VI. 499. 4. ciborum delicias non decere ingenuos homines, sed mancipia VI. 790. 3—5. ciborum fastidio laborantes vt excites VIII. 517. 1—3. et 740. 7—10. ciborum ratio VI. 498. pen. sqq. cibos famem excitantes Socrates auersandos censebat VI. 473. 8—10. et VIII. 71. 7—9. cibos quisque commodos sibi nosse debet VI. 518. 9. sqq. cibis rarioribus gratis oblatis an vescendum etiam non famelico VI. 474. 4. sqq.

Cicadae e terra nascuntur VIII. 524. 5. Musis sunt sacrae VIII. 903. 10. 11. ab hirundinibus saepe capiuntur VIII. 903. 9—11. et X. 64. 13.

Cicer poculo insculptum loco nominis Ciceronis VI. 770. 14—16. ciceris vsus in apris VII. 720. 3.

Cicero in consulatu P. Nigidii philosophi opera est vsus IX. 183. 7—10. Cicer. apophthegmata VI. 770. 11. sqq. de bene dicendo cura VI. 774. 5—9. in conuiciis retorquendis industria VI. 771. 1. sqq. exsilium VIII. 389. pen.

Ciconia apud Thessalos cur in honore sit VII. 497. 5—7. quid hospitibus pro symbola persoluat VIII. 903. antep. sqq. ciconiae pietas X. 14. 9. 10.

Cicurum animalium molestissimum adulator VI. 225. 7—9.

Cicutae alexipharmacum est vinum post sumtum: vna ve rodeleterium VIII. 589. vlt. sqq.

Cimicum vtilitas X. 319. 3. et vlt.

Cimmerii solem non exsistere censent VI. 648. 10—12.

Cimon in iuuentute Aristidem senem sectatus est IX. 159. vlt. sororem stuprauit VIII. 182. 5. eius de Eurymedonte victoria VII. 377. 11. 12. Cimoni vinum exprobratum IX. 194. 8. Cimonis honos apud Athenienses VIII. 210. antep.

Cinguli aes fulmine consumtum, ipso homine illaeso VIII. 641. 1—3.

Cinis ligni siculnei maxima

est vi tergendi praeditus VIII. 725. 1—5.
Circe multos Graecorum in bestias transformauit X. 99. 4 a fin. Vlyssem dilexit VI. 525. 13 — pen.
Circulus lacteus IX. 536. antep. — 537. vlt. circuli quadratura ab Anaxagora in carceribus descripta VIII. 398. 4—6. circuli quinque coelum diuidentes IX. 518. antep. — 519. 3.
Cissoëssa fons IX. 92. 11.
Cistam argenti plenam, benefactorum vacuam, semper se inuenire Simonides dicere solitus VIII. 199. 13. 14.
Cithara ludere cur deos finxerit antiquitas X. 265. antep. sqq. cithara omni aetate conuiuii socia habita VIII. 846. 2. 3. cithara cur Asias olim fuerit appellata X. 656. 8. 9. citharae quis inuentor X. 651. 8 — 10. citharoedicorum modorum inuentor X. 652. pen.
Ciuilis vir inferiores et potentiores vt demereri debeat IX. 246. 6. sqq. ciuilis artis maximum opus, cauere seditiones IX. 277. antep. sqq.
Ciuem qui seruasset, cur querna donaretur corona VII. 151. 7. sqq.
Ciuitas quid VIII. 213. 2. sqq. animal versatile IX. 197. 11—13. ciuitati quae maxime optanda bona IX. 278. 1. 2. ciuitate donare, apud Megarenses summus honor IX. 285. antep. — 286. 3. e ciuitate Platonica electa pronomina Meum, Tuum IX. 74. 14.
Claudi in bellum euntis dictum VI. 873. 8. 9. *claudo cohabitans, subclaudicare discens*, prouerb. VI. 11. 5. 6.
Clauus aereus captae bestiae infixus putredinem arcet VIII. 611. 6—8.
Cleanthes molit vitae sustentandae gratia IX. 301. 1 — 3. tardus ingenio fuit VI. 173. 7. eius patria VIII. 387. 2.
Clearchus, Ponti tyrannus, arculae inclusus dormire solitus IX. 125. 4—6. fulmen gestabat, vnumque liberorum Tonitrum appellauit VII. 334. 5—7.
Clearchi de lunae maculis opinio IX. 644. 1. sqq.
Cleobis ac Bito Croeso feliciores a Solone iudicati VI. 215. 10—12.
Cleobulina, puella philosophiae dedita VI. 562. 6 — 8.
Cleodemus medicus cucurbitulis frequenter vtebatur VI. 585. 11 — pen.
de Cleomacho Pharsalio narratio cognitione digna IX. 47. pen. sqq.
Cleombrotus, Pausaniae F. VI. 833. 1. eius apophthegma, ibid. vers. 3. eius peregrinationes VII. 613. 11. sqq.
Cleomenes, Spartae rex, ab Argiuis mulieribus male mulctatus VII. 10. 3. sqq. Argiuos, induciis pendentibus, noctu cecidit, dierum inducias se pactum dicens VI. 833. 9 — 14. eius apophthegmata, ibid. vers. 5. sqq.
Cleomenes, Cleombroti filius, rex Spartae VI. 837. 7. eius apophthegma, ibid. vers. 9.

Cle-

Cleonis de amicitia sententia improbata IX. 218. 3 — 8. in concione libertas IX. 190. vlt.
Cleonice a Pausania stuprata, ipsi noctu apparet VIII. 196. pen. sqq.
Clepsydrae similitudo ad respirationem IX. 578. 1. Clepsydrae tardius hyeme, quam aestate, aquam subducunt IX. 619. 2. 3.
Cliniae Pythagorici de veneris vsu dictum VIII. 595. 5—8.
Clisthenes, Aristidis formator IX. 159. pen. et 214. 5.
Clitomachus athleta VIII. 838. 2.
Clitus ob intempestiuam obiurgationem ab Alexandro occisus VI. 262. pen.
Clodius, Ciceronis in exsilium mittendi auctor VIII. 389. antep.
Cloeliae, Rom. virginis, mira audacia ac fortitudo, Tyberim tranantis VII. 26. 11. et deinceps. eius statua equestris VII. 28. 2.
Clonas, epicus et elegiographus X. 653. 4. 5. nomos tibicinum primus instituit X. 654. vlt. 655. 1.
in Clopidis mens erat, in Aetolis manus VIII. 54. 3. 4.
Clotho Parca VIII. 249. 4.
Clusia, Tuscorum regis filia VII. 229. 9. et 11.
Clyster tutissimum remedium VI. 510. 14. clysterum vsum ibis docuit VII. 499. 6—9.
Clytaemnestrae somnium VIII. 195. 7.
Clyton cur vocatum ab Ibyco diluculum VIII. 883. 1—3.
κνέφας quid, et vnde dictum IX. 736. pen.
Cnidiis leges datae ab Eudoxo X. 629. pen. — 630. 1. cur apud Cnossios moris erat, vt mutuam foenore pecuniam accipientes eam raperent VII. 209. 7—9.
Coaxatio ranarum sub pluniam IX. 613. 12.
Cocci tinctura nitro adiecto acceleratur VII. 704. 11.
Cochelae vitam viuere VIII. 85. 3.
Codices antiquorum inuenibus conquirendi VI. 26. 3 — 5.
Codrus, Athenienssium rex VIII. 395. 6. quibus ortus maioribus, ibid. vers. 7.
Coecitas eius non est, quod videre natum non sit X. 17. 4. coecitatis exprobratae vltio VI. 36. pen. sqq.
Coelibum apud Spartanos ignominia VI. 849. 10.
Coelum pro patre, terram pro matre antiqui habuerunt IX. 487. antep. quinque circulis diuiditur VII. 691. 13. et IX. 518. pen. coelum solidum crystalli in modum IX. 518. 6. 7. coelum stare, terram vero moueri, adserens Cleanthes violatae religionis postulatus IX. 650. vlt. sqq. coeli conspectu porci attoniti fiunt VIII. 667. 8. sqq. coelo tactorum corpora putredini non sunt obnoxia VIII. 641. vlt. coelestium corporum proportio X. 258. 17. sqq.
Coeli sectio, substantia et circuli IX. 518. 4. — 519. 9.

a Coena coitu vti duplex adfert periculum VIII. 595. 1 — 4. coena cur ὄψον vocata antiquis VIII. 897. antep. coena Lacedaemoniorum tenuis VI. 883. 9. ſqq. coenae condimentum Alexandro prandium modicum VI. 483. 2 — 5. coenae quaenam acroamata ſint potiſſimum adhibenda VIII. 839. 7. ſqq. coena Platonica VI. 482. vlt. coenae Homericae VIII. 548. 2. et 7. coenae ſeruorum et canum menſis Perſicorum regum apponebantur VIII. 812. 1 — 4. cur coenae initio anguſte, poſtmodo laxe ſederetur VIII. 705. 6. ſqq.

cur antiquitus foris non coenabant abſque filiis pueritiam etiamnum agentibus VII. 103. 8. ſqq. coenandum cum inimicis non eſſe VIII. 102. 13. coenati ne continuo dormitum eant VI. 505. antep. coenatorum exercitationes molliores VI. 506. 2. ſqq.

Coenipetae qui dicantur VIII. 896. 1. 2.

Cogitationes ſceleratorum hominum moleſtae VIII. 198. 5. ſqq.

Cognatarum mulierum matrimonia interdicta VII. 76. 13.

Cognatos cur Romanae mulieres oſcularentur VII. 75. 12. ſqq.

Coitus diurnus ab Hom. ſub Paridis perſona damnatus VIII. 598. 11. ſqq. coitus immoderatus facultati naturali inimicus VI. 493. 1. ad coitum inepti cur reddantur ebrii VIII. 587. antep. ſqq. coire coniuges ter minimum quouis menſe Solon lege iuſſit IX. 80. 3 — 6.

Coliadae apud Ithacenſes qui ſint VII. 180. 3. ſqq.

Collatio auditoris ad dicentem vtilis VI. 146. 8. ſqq.

Collegae in honoribus ſeſe mutuo diligere debent IX. 249. pen. ſqq.

Collegium virginum Dianae Epheſinae IX. 176. 4.

Colloquia puerorum qualia eſſe debeant VI. 32. 10. ſqq.

Colloquii inter hoſtes ſimulati fraus VII. 48. pen. ſqq. colloquiorum a coena vtilitas et commendatio VIII. 675. 6. ſqq. *collocutum tecum venimus, non colluctatum:* Laconum ad Lygdamum dictum VI. 879. 1 — 6.

Color quid IX. 500. antep. ſqq. color mundi IX. 485. 15. color plus afficit, quam lineae VI. 56. 2 — 4. coloris caerulei vſus apud Agrigentinos in odium Phalaridis tyranni prohibitus IX. 269. 4 — 7. colores damnatorum varii VIII. 236. 6. ſqq. colorum medicamentum vmbrae admixtio VIII. 367. 9 — 13. colorum qui ſimplices ſint VII. 96. 8 — 13. coloribus quibusdam animalia in rabiem vertuntur VI. 546. 2 — 5. colores an corporibus innaſcantur, contra Epicurum diſputatio X. 566. 9. ſqq. colorum diuerſorum temperaturam primus inuenit Apollodorus VII. 362. 10. colorum lunae diuerſitas pro temporis varietate IX. 688. 5. ſqq.

Co-

Coloſſis comparati principes ſtulti ac vani IX. 119. 8. ſqq.

Colotes philoſophiae ignarus X. 589. 3. Colotis et Epicuri mutua veneratio X. 595. 12. ſqq. Colotis liber, Secundum aliorum philoſophorum decreta ne viui quidem poſſe X. 555. Colot. 1 — vlt.

Columba a Deucalione ex arca in diluuio emiſſa X. 37. 6 — 9. Veneri ſacra eſt auis VII. 492. 7. columbarum ingenium X. 14. 14 — vlt.

Columnae Herculis IX. 721. 14. columna Hieronis ea die, qua mortem obiit, ſponte decidit de ſtatua Delphis VII. 563. 9 — 11. columnis ſimiles quidam VI. 505. 11.

Comam cur alerent Spartani VI. 718. 14 — 16. cur nuptarum comam diſcriminarent Rom. haſtae cuſpide VII. 148. 14. ſqq. comas ſuas mulieres Carthag. in vſum machinarum detonderunt IX. 293. 1 — 4.

Comarchius, lex quaedam tibiarum X. 653. 9.

Cometa quid, ac vnde generetur IX. 538. 1. ſqq.

Comicorum certamina, a Lycurgo inſtituta IX. 347. vlt.

Comitialis morbus cur dicatur ſacer X. 83. 6. 7. comitialis morbi cauſa VII. 165. 10. ſqq. comitiali morbo obnoxia capra VII. 165. 7. comitiali morbo obnoxii frigore offenduntur IX. 129. 7 — 9.

Commendari vt maxime quis poſſit VI. 800. 9 — 11.

Commendatio hominis vt fieri debeat VIII. 111. 14. et deinceps.

Commentarii Syllae IX. 143. 14 — vlt. commentarii Sicyonii de poëtis X. 658. pen.

Cominius nouercae fraude ſublatus VII. 247. 3. ſqq.

Communis natura quid Stoicis X. 340. 11 — 13. communibus notitiis Stoici aduerſantur X. 371. 1. ſqq. communiſſimum quid VI. 580. 6. et pen. et 582. 2. et 12.

Comoedia vetus VIII. 842. 11. noua VIII. 843. 7. comoediae ab Areopagitis prohibitae VII. 372. 7 — 9. vid. not. 46. comoediarum et tragoediarum Lacedaemonii auditores non erant VI. 888. antep.

Commutatio ſubita in poëtis affectus mouet VI. 92. 2. ſqq.

Comparatio ſui cum infelicioribus ad animi facit tranquillitatem VII. 838. 13. ſqq. comparationes pulchrae VI. 108. 2. ſqq. 112. 1. ſqq. et 116. 9. ſqq.

Conceptus vt fiat IX. 586. 1. ſqq. ſale lincto promouetur IX. 614. antep. ſqq.

Concoctio quid IX. 612. 16. carnem dulcem reddit IX. 631. vlt. 632. 1.

Concordia ciuium, ſummum in vrbe bonum IX. 278. 1. 2. 12. concordiae pulchra demonſtratio Heracliti, et Sciluri, Scytharum regis VI. 667. 3 — antep. et VIII. 33. 15 — 34. 8. concordiae quanta vis VI. 667. 7 — 9. et VIII. 34. 6 — 8.

Concupiſcentem et iraſcentem animi partem Ariſtot. con-

iungit VII. 739. 4 — 6. concupiſcentia quotuplex VIII. 310. 11. ſqq. aſſuetudine aboletur VIII. 311. 1. ſqq. concupiſcentiae finis voluptas et fruitio IX. 8. 5. 6.

Congrus polypo infeſtus X. 73. 13. 14. a carabo vt conficiatur, ibid. verſ. pen.

Coniferae arbores cur inſitionem non admittant VIII. 535. 3. ſqq. inciſae picem et reſinam exſudant VIII. 536. 8 — 10.

Conipodes qui dicerentur Epidauriis VII. 171. 1. ſqq.

Coniugalis amor immortalitatem generi humano conciliat IX. 13. 2. 3. coniugalis amoris contra maſculum amorem adſertio, ibid. verſ. 5. ſqq. coniugalis amoris exemplum memorabile IX. 77. 4. ſqq. et 86. 4. ſqq.

Coniugium, tutiſſimum iuuentutis vinculum VI. 46. 11 — 13. mutua reuerentia maxime opus habet IX. 74. vlt. coniugia brutorum VII. 921. 2. ſqq.

Coniuges ſeſe amplecti et oſculari inuicem, aliis praeſentibus, turpe VI. 528. 1 — 3. coniugio omnia communia eſſe debent VII. 78. 6.

Coniunctiones dialecticis maxime ſunt neceſſariae X. 200. 8.

Cononis Athen. victoria VII. 377. antep.

Conſalibus feſtis cur equos aſinoſque coronarent, et otiari ſinerent VII. 117. 6. ſqq.

Conſcientia, ſceleratorum carnifex VIII. 202. 5 — 9. ſtatim, commiſſo peccato, rodere incipit VIII. 194. antep. ſqq.

Conſilia ſenum, iuuenum arma, vrbium ſunt ſalus IX. 155. 6 — 8. conſilia vbi fuerint ſuſpecta, quomodo ſit populo imponendum IX. 239. 13. ſqq.

Conſolatio Homerica egregia VI. 447. pen. ſqq. conſolatoria Plutarchi ad vxorem VIII. 399. 1. — 414. vlt.

Conſortia praua, ingenia vel optima corrumpunt VI. 44. vlt. — 45. 2.

de Conſuetudine ſcriptum Chryſippi, deque eo Plutarchi iudicium X. 288. 10. ſqq.

Conſularis appellatus locus cur honoratior habeatur VIII. 448. 1. ſqq.

Conſus, equeſter Neptunus VII. 117. 8. vid. verſionem.

Contemtus eſt irae origo VII. 805. 14. — vlt.

Continentia, quid VII. 750. 2. continentiae et temperantiae diſcrimen VII. 749. 12. ſqq. continentia quiddam minus eſt virtute VII. 750. 11. — 13.

Contingens quid VIII. 257. pen. ſqq. a poſſibili et neceſſario vt differat, ibidem, verſ. vlt. ſqq.

Conuicii et ſcommatis differentia VIII. 499. 1. ſqq. conuicia dicentibus, quam iis, in quos dicuntur, magis ſunt dedecori IX. 230. 13. conuicio impetitus quid agere debeat VI. 333. 9. ſqq.

Conuiciatoribus breuiter reſpondendum IX. 231. 1 — 4. eiuſmodi reſponſionum exempla,

pla, ibid. verſ. 11. ſqq. conuiciatorem vt eluſerit Lyſander VI. 856. 6 — 9.

Conuiuales diſputationes Plutarchi VIII. 415. 1. ſqq. ad finem vſque Tom. VIII. conuiualia colloquia qui ſcripſerint VIII. 416. antep. — 417. 3. conuiuae quomodo collocandi VIII. 445. 3. ſqq. conuiuarum multitudo cur vitanda VIII. 700. antep. ſqq.

Conuiuium eſt communio ſeriorum, iocorum, actionum et ſermonum VIII. 830. 9. 10. conuiuium philoſophicum VIII. 558. 10. conuiuii regem, ſeu ſympoſiarcham, qualem eſſe deceat VIII. 451. 12. et deinceps. in conuiuio tacens, ſi ſapiens eſt, ſtulte facit: ſin ſtultus, ſapienter: Simonidis dictum VIII. 554. 3 — 6. *conuiuia per harma inſtituere*, prouerb. VIII. 703. 11. ad conuiuia pertinentium pulchra diuiſio VIII. 487. pen. ſqq. ad conuiuia Sybaritae anno ante mulieres vocabant VI. 559. 3 — 6. vetereſne rectius fecerint, qui in conuiuiis ſuam cuique portionem tribuerunt, an qui nunc in commune praebent VIII. 545. 11. ſqq. in conuiuiis carnium partiendarum conſuetudo quando exoleuerit VIII. 551. 1. loci ratio in conuiuiis num aliqua habenda VIII. 431. 1. ſqq. in conuiuiis locus, qui conſularis appellatur, cur in honore habeatur VIII. 448. 1. ſqq.

apud Coos cur Herculis ſacerdos in Antimachia muliebri indutus veſte, capite vittato, ſacrificium auſpicetur VII. 212. 16. ſqq.

Coptus vrbs VII. 405. antep.

Coqui raro peccant in cibis condiendis, conuiuae ſaepiſſime in illis ſumendis VI. 519. 3 — 5.

Cor primo in vtero generari IX. 594. pen. cor hirſutum in Leonida inuentum VII. 220. 18. cor infantis recens nati duas drachmas appendens VIII. 664. 6. 7. cor ne edito, Pythagorae dictum, quid ſit VI. 42. 11. 12. *quod in corde ſobrii eſt, id eſt in lingua ebrii*, prouerb. VIII. 7. 5. 6.

Κόρη VIII. 96. 9.

Coretas primus Delphis oracula edidit VII. 705. 8 — 14.

Corinthus eſt tanquam Peloponneſi propugnaculum IX. 93. 11 — 13. Corinthiis ob non vltum ſcelus peſtis et ſiccitas immiſſa IX. 95. 5. ſqq.

Cornelia, Scipionis ſoror VI. 551. 3.

Cornelii Syllae fortuna VII. 263. 2. ſqq.

Cornix, coniuge mortuo, per nouem aetates vidua perſeuerat X. 112. 5 — 8. cornicis viuacitas VIII. 631. vlt. 632. 1. cornicum et noctuarum odium VIII. 125. vlt. 126. 1. cornicis pedem ſi referant fici folia verna, peſtis futurae eſt argumentum VII. 616. 5 — 7.

in Cornua boum ſi ſemina inciderint, dura cur fiant VIII. 798. 1. ſqq. cornua quo deponant cerui, ignotum VII. 588. 2 — 6. cornea ara apud Delum inter ſeptem mundi miracula

cula numerata X. 91. antep. ſqq.

Corona vnde dicta VIII. 900. 1. corona roſea Muſis conſecrata antiquitus VIII. 563. 11. corona aurea quater donatus Demoſthenes IX. 363. 10. 11. corona pinea cur in Iſthmicis certaminibus daretur VIII. 687. 6. et deinceps. corona e roſis et croco conſerta, vnguentoque intincta, Antalcidae a Perſarum rege dono miſſa VIII. 849. 6 — 11. coronae hypothymides quae, et vnde ſic dictae VIII. 567. 11. et pen. ſqq. coronas cipco. meruit Theagenes IX. 234. 3 — 9. coronis floreis an inter pocula vtendum VIII. 554. 1. ſqq.

Corpus eſt, quod locum occupat X. 426. vlt. animae eſt inſtrumentum VI. 623. 9. et VII. 591. 2. corpus cibo deſtitutum in fame, a ſeipſo alimentum petit X. 525. 10 — 12. corpus non abſque animo, nec animum abſque corpore mouendum, Plato recte dixit VI. 520. vlt. corpus ratione materiae eſt infinitum X. 167. 6. corporis temperaturae calidioris ſigna VIII. 466. vlt. ſqq. corporis vitia quae ſibi obiici aegre ferant homines, quae minus VIII. 505. pen. et deinceps. corpora coelo tacta putrefactioni non ſunt obnoxia VIII. 731. 2. 3. corporum coeleſtium proportio pulchra ex Pythagoreis X. 259. 3. ſqq. corporum accidentia tria, forma, magnitudo, et pondus IX. 479. 4. 5. corpus nullum corruptibile mouetur motu circulari X. 176. 17. 18.

Corruptio quid X. 644. 6. 7.

Cortex mali ſolus intus pinguis eſt et glutinoſus VIII. 724. 6.

Coruus Apollini ſacer VII. 492. 8. loqui diſcit X. 51. pen. ſqq. coruorum in ſiti induſtria X. 30. 1 — 3.

Corybantes IX. 40. 10.

Corydali omnes criſtati IX. 226. 1. 2.

Cotes non ſecant, ſed ſecare faciunt: Iſocratis dictum IX. 335. 14. 15. cotes plumbeae gelu liquantur IX. 738. vlt.

Coturnix e ſinu Alcibiadis concionantis euolans IX. 191. 2 — 4.

Cotyis apophthegma VI. 665. pen. ſqq.

Coxendice laborantibus pollex adurendus VIII. 216. 9.

Cradephoria, Iudaeorum feſtum VIII. 670. 3. vid. not. 17.

Cradias, tibiae nomus X. 658. 4.

Crantoris de vita humana ſententia VI. 437. antep. ſqq. de animae procreatione opinio X. 205. 5 — 8.

Crater Delphicus ex Rom. mulierum mundo conflatus IX. 292. pen. — 293. 1. crater in conuiuiis fons amicitiae VIII. 547. 4. 5. crater infernalis VIII. 239. 4.

Crates VIII. talentum rem relinquens, ſumtis pera et paliolo, ſe ad philoſophiam contulit IX. 305. 10 — 14. Oſtiapertor vulgo vocabatur VIII. 504. 3 — 5. eius vita VII. 827. 7 — 9. libertas VII. 944. antep. dictum in eos, qui liberorum

rum probe educandorum nullam curam habent VI. 13. 12. ſqq. in Phrynes imaginem dictum VII. 328. 2 — 5.

Crateuas Archelaum amatorem interficit IX. 79. 11.

Cratinae Magnetis factum memorabile IX. 226. 8. ſqq.

Cratini in Periclis aedificia dictum VII. 383. 10 — pen.

Credulitatis remedium VII. 815. pen.

Κρεωδαίτου qui Lacedaemoniis VIII. 550. antep. ſqq.

Creta noxias non habet beluas VI. 320. pen. Cretenſes Apollini curſori ſacrificant VIII. 890. 2. Cretenſium abſurdum ſacrificii genus VII. 644. 9 — 13. Cretenſium andria VIII. 851. 7. Cretenſium ſyneretiſmus VII. 910. 5 — 8.

Creticus rhythmus X. 660. 9.

Crithologus quis ſit apud Opuntios VII. 173. 4 — 10.

Critobulus, adoleſcens forma excellens VIII. 501. vlt.

Critolaus, Rheximachi F. eiusque in hoſte deuincendo callide factum VII. 231. 8. ſqq.

Critolaus, philoſophus Peripateticus VIII. 387. 1. eius de Pericle iudicium IX. 233. 10. 11.

Crocodilus, Aegyptiis ſacer, ex ouo generatur VIII. 522. 11 — 13. futuram Nili exundationem praeſentit X. 86. 5. ſqq. vt ingenium ſuorum pullorum exploret, ibid. verſ. pen. ſqq. crocodili et trochili ſocietas X. 79. 14. ſqq. crocodilus cum anu cubitans X. 63. 11 — 13.

Crocus placido ſomno conſopit VIII. 567. 1.

Croeſus ab ancilla ſeruatus VII. 580. 8. — 581. 1. Croeſi in Delphos munificentia VIII. 203. 10.

Crommyonia ſus X. 107. vlt.

Cronium mare IX. 710. antep. cur concretum dicatur IX. 711. 6.

Cronus cur veritatis pater dicatur VII. 81. 8. ſqq.

Cruditas et motus difficultas morborum nuncii VI. 484. 14. 15.

Crumenae amantium porri folio ſunt ligatae VIII. 462. 4 — 6.

Cteſiphontis ſcitus iocus in quendam, dicentem: Crepabo medius VIII. 653. 6 — pen.

Cubus in alias figuras perfectas mutari non poteſt VII. 685. 7. ſqq. cubi duplicatio inquiri ab oraculo iuſſa VIII. 288. 2. ſqq. cubi duplicatio geometricorum operum primum et ſummum VII. 519. 7. 8. cubi duplicationem Plato aegre tulit inuulgatam eſſe VIII. 868. 7. ſqq. cubi numerales primi qui ſint X. 223. 6. 7.

Cucurbitulae medicorum quomodo per antiperiſtaſin attrahant X. 177. 15. ſqq. peſſimum e carne humorem exſugunt VIII. 58. 4.

Culices aceti ſpuma gaudent, vinum abominantur X. 424. 14 — 16.

Culmus hordeaceus cum vrina a quodam excretus VIII. 923. 14. 15.

Culpa vacare in calamitatibus magnum ſolatium VI. 434. 12 — 14.

Cultus deorum tribus modis traditus,

traditus, naturali, fabuloso, et legali IX. 487. 4—10.

Cumae duarum mulierum virtute libertatem receperunt VII. 66. 9—12. Cumarum calamitas Sibyllinis carminibus praecantata VII. 567. 5. sqq.

Cunctari numinis proprium VIII. 167. 7. 8. cunctationem dei in puniendo nos debere imitari VIII. 176. antep. sqq.

Cuniculorum foecunditas VIII. 911. 8.

Cupidinis cum sole similitudo IX. 62. 7. 8. Cupidines duo apud Aegyptios, ibid. vers. 4—6.

Cupressus cur semper vireat VIII. 571. 4. 5. insitionem cur non admittat VIII. 536. 1. sqq.

Curandi morbi principium est eius sensus VII. 950. 18. curationem cum voluptate, dolorifica esse potiorem VIII. 629. 4. sqq.

Curiositas quid VII. 817. 11. sqq. aduersus curiositatem quodnam remedium optimum VIII. 66. 7. sqq.

Curiosus hostibus vtilior, quam sibi VIII. 50. antep.

Currere an de equo praedicetur; Stilponis iocosum argumentum X. 605. 10. sqq.

Currulis tibiae nomus X. 657. 10.

Currus minutuli, qui muscae ala tegerentur, a Callicrate et Myrmecide fabricati X. 459. 10. 11. curru pro domo vsus Anacharsis VI. 587. vlt.

Cursum cur inter certamina semper vltimo loco recenseat Hom. VIII. 530. 13. sqq.

Curtius in barathrum se eques immittit VII. 222. 5—7.

Cyane, Cyanippi filia, se et patrem iugulauit VII. 233. 15—17.

Cyanippus ebrius filiam comprimit VII. 233. 9—vlt.

Cyanippi Thessali, eiusque vxoris exitus miserabilis VII. 235. 1—9.

Cyclops vnoculus VIII. 792. 3. 4. Cyclopi excoecato simile Alexandri exercitum, eo mortuo, dicebat Demades VI. 690. pen.—691. 2. Cyclopum ager ferax X. 103. pen. sqq.

Cydiae querimonia de solis eclipsibus IX. 680. 6—8.

Cydonium malum sponsam edere, antequam ad maritum ingrederetur, Solon cur praeceperit VI. 523. antep.—524. 2.

Cygnorum conseruus Socrates X. 60. 2. 3.

Cylindri generatio mathematica X. 174. 11.

Cynaegirus Persicam nauim solus manibus retinuit VII. 216. 11.

Cynopolitarum et Oxyrynchitarum bellum propter canem comestum VII. 495. 3—7.

ad Cynosarges pertinens, prouerb. IX. 9. 2.

Cynosbatos VII. 181. 5.

Cyphi, suffimentum Aegypt. sacerdotum, eiusque compositio VII. 507. 6. sqq.

Cypri flos somnum placidum conciliat VIII. 566. vlt. 567. 1.

Cypselus, Periandri pater VI. 624. 7. mirabiliter seruatus, ibid. vers. 7—antep.

Cyrenaei ab Aretaphila tyrannide

rannide liberati VII. 44. 1. et deinceps.

Cyrenaeis Plato cur leges constituere recusarit IX. 117. antep. sqq.

Cyri comitas VIII. 502. pen. sqq. ad Araspem, vt Pantheam, mulierem formosam, contemplaretur incitantem, dictum VIII. 71. 11—pen. lex, qua rex, quoties in vrbem intrabat, singulis mulieribus aureum dare tenebatur VII. 12. 11—13.

D.

Daemones coeliuagi IX. 302. 7—12.

Δαῖτες VIII. 550. 12.

Δαιτρεῖς, ibid. vers. 13.

Δαιτυμόνες, ibid.

Damatria filium inglorium redeuntem interfecit VI. 894. 12—15.

Damidis in Alexandrum dictum elegans VI. 822. 8—10.

Damnosa impera, modo ne turpia: Lacedaemoniorum ad Antipatrum dictum VI. 237. 2—5. damnosissimum quid VI. 580. 8. et vlt. et 582. antep.

Damocritae, Alcippi Lacedaemonii vxoris, facinus IX. 102. 9.—103. vlt.

Damon Athenienſis, musicus, harmoniae Lydiae remissae inventor X. 667. 2—4.

Damon et Pythias, amicorum par VI. 349. vlt.

Damonidae apophthegma VI. 725. antep.

Danaidum dolium X. 546. antep. vid. not. 97.

Danaus L. filias habuit VII. 934. 1. 2.

Daphnaei contra Protogenem de amore disputatio IX. 10. 7. sqq.

Daphnus fluu. VI. 618. 12.

Darius, Hystaspae F. equi hinnitu ad regnum peruenit VII. 341. 10. 11. Semiramidis sepulcrum reclusit VI. 661. 1—6. eius apophthegmata VI. 660. 6—vlt. Darii ad Arbela exercitus VI. 685. 12. sqq. ad Granicum clades VII. 227. 7. 8. Dario mortuo Alexander chlamydem iniicit VII. 314. 12—vlt. Darium, quam Daricum, amicum habere malebat Socrates VII. 898. 10. 11.

Datis et Artaphernes a Dario cum vinculis Athenas missi IX. 295. 9—11.

Daulides aues VIII. 903. 1.

Debitorem esse, primum delictum: mentiri, secundum, apud Persas IX. 297. 2—4. debitores, ad templum Dianae Ephesiae confugientes, in tuto erant IX. 293. 9—11.

Decem millia peditum cum mille equitibus, supra centum millia hostium occidunt VI. 764. 11. sqq.

December mensium vltimus VII. 104. 6. Saturno sacer, ibid. vers. 10.

Decius seipsum Saturno pro patriae salute immolauit VII. 943. antep. sqq.

Deiotatus, Galatarum rex X. 337. 14. eius in filios immanitas, ibid. vers. 15. sqq.

Δεῖπνον vnde dictum VIII. 897. vlt. sqq.

Deixis saltationis genus VIII. 976. 6. et 977. 7. et 14.

Deliberare inter vinum, non minus

minus Graecum fuisse, quam Persicum VIII. 850. 4. sqq. qui inter pocula deliberarunt, rectene fecerint VIII. 852. 3. et deinceps.

Delicta maiorum cur posteri luant VIII. 203. 1. sqq. delicta non omnia esse aequalia VII. 765. 14. sqq.

Delirium non cadit in rationis expertia X. 17. 7—9. deliriis sanandis myrrha accommoda VII. 507. 3. 4.

Delia ara inter septem mundi miracula adnumerata X. 91. antep. sqq.

Delii Apollinis simulacrum X. 664. antep. Deliorum lex mirabilis: Ne mulieres in insula pariant, neque mortui sepeliantur: inque eam Pausaniae dictum VI. 858. 14. sqq.

Delphi ob Aesopum necatum dira perpessi VIII. 203. 9. sqq. supplicium ipsimet non subterfugerunt, ibid. vers. pen. sqq. Delphici oraculi origo VII. 705. 8. sqq. Delphici thesauri VIII. 685. 9. Delphicae solennitates tres VII. 176. 4. sqq.

Delphinius Apollo vnde dictus X. 93. 3. sqq.

Delphinus Hesiodi cadauer in Rium deportat VI. 618. vlt. Delphinus puellam e mari seruat VI. 620. 10. sqq. Delphini in somno capiendo solertia X. 75. vlt. sqq. Delphini reti capti astutia X. 70. 1. sqq. Delphinum in parma cur gestaret Vlysses X. 98. 4. sqq. Delphinos captos iunco notant piscatores X. 70. 7. 8. de Delphinorum erga homines humanitate exempla memoranda X. 93. 8. et deinceps.

Demadis ac Phocionis diuersa ingenia VI. 715. 6. 7. de pecuniariis largitionibus dictum X. 200. vlt. sq. in Demadem Demosthenis dictum IX. 205. 3—5.

Demaratus Corinthius VI. 258. 12. sqq. vt Philippum cum filio et vxore reconciliarit, ibid. et pag. 682. 8. sqq. Demarati apophthegmata VI. 823. 5. sqq. de Alexandri successibus dictum VII. 303. 12—antep.

Dementia summus animi morbus VII. 950. 15. 16.

Demetrii de insulis geniorum narratio memorabilis VII. 652. 8. sqq.

Demetrius Phalereus post exsilium Alexandriae amicorum Ptolemaei princeps VIII. 374. 9—13. CCC. eius statuae, ipso adhuc viuente, euersae IX. 265. 12—14.

Demetrii reip. administratio qualis IX. 258. 6. insolentia VII. 333. 8—antep.

Demochares, Demosthenis e sorore nepos IX. 368. pen. et 369. 8. et 9.

Democharis, Lachetis F. in remp. merita IX. 382. 17. et deinceps.

Democles orator IX. 350. vlt.

Δημοκρατία quid IX. 286. antep. vid. versionem.

Democritus a Colote conuiciis lacessitus, defenditur X. 560. 1. sqq. sermonem actionis esse vmbram dicebat VI. 32. 9.

Democriti de magistratu dictum X. 526. 2. 3. de ortu rerum opinio X. 568. 9. sqq.

Demodici Corcyraei musici poëmata X. 652. 6—8.

Demonidis claudi votum, crepidis amissis VI. 64. 7—9.

Demonstratio lux veritatis VII. 520. 8. demonstrationis principium oratio connexa, ibid. vers. 9.

Demophontidae vt Orestem conuiuio exceperint VIII. 546. 13. 14.

Demosthenes quanti sit institutus ab Isocrate IX. 330. pen. sqq. corona aurea quater donatus IX. 363. 9—11. cur Batalus cognominatus fuerit IX. 370. 1—3. nunquam, nisi praemeditatus, orabat VI. 299. 13. sqq. Demosthenis vita IX. 356. 6. et deinceps. in Athen. remp. merita IX. 380. 11. sqq. erga inimicum Aeschinem humanitas IX. 362. 8—12. orationem lucernam redolere dicit Pytheas IX. 202. 7. dictum in stulto Athen. pudore VIII. 104. 1—7. mors IX. 367. 11. sqq. sepultura, et epitaphium IX. 367. 4—9.

Demylus tyrannus Zenonem misere excruciat X. 345. 2.

Δεν Democriti X. 561. 7. 8.

Denarii numeri proprietates IX. 476. 1. 2.

Dendrites Bacchus VIII. 688. 12.

Dentes a Graeco ὀδόντες dicti VIII. 900. 3. dentium dolori aqua marina confert VI. 493. 5. 6.

Dercyllidae apophthegma VI. 822. antep. sqq.

Deucalio Graeciam deorum imbuit religione X. 626. 6. Deucalionis columba X. 37. 6—9.

Deus quid IX. 489. 10. sqq. aeternus est VI. 582. 7. 8. et IX. 492. 8. iniuria affectus non odit peccantem VIII. 226. 6-8. an malorum causa X. 338. antep. sqq. et 436. 1. sqq. animae non est expers VII. 486. 1. 2. interitus expers X. 346. 4. sqq. brutorum opifex, ratione praeditorum pater dicitur Homero X. 164. 5—7. causarum praestantissima X. 210. 9. factum infectum reddere non potest VI. 437. 3. 4. nemini hominum male vult X. 160. 3. omnia secundum harmoniam constituit X. 701. 15. principium, medium, et finis est rerum X. 623. 12. 13. quali delectetur musica VII. 561. 5—7. quomodo metuendus X. 530. 7. sqq. recto et iusto ore inuocandus VI. 633. 8. sapientibus fata per ambages loquitur, fatuis est magister inutilis VII. 602. 8. 9. cur omnium pater et opifex dictus VIII. 864. vlt. sqq. tyrannis et malis hominibus vt carnificibus vtitur VIII. 186. 6—8. Dei natura qualis IX. 485. 2—4. Dei notionem vnde homines habuerint, ibid. vers. 1. sqq. Dei nomen cur adfinxerit amori antiquitas IX. 28. 6—8. Dei tutelaris nomen et sexum inquirere cur vetitum Romae VII. 126. 10. sqq. Deo non repugnandum VII. 584. 9. vid. versionem. de Deo doctrina, τελετὴ cur dicta X. 285. 14. 15. Deum nemo potest effugere VI. 634. 15. sqq. Deum semper geometriam exercere quomodo dixerit

Plato VIII. 866. 3. ſqq. Deum ſequi et ſeipſum noſſe, ſalutis ſumma eſt VI. 241. antep. Dii quibus ab hominibus differant VII. 386. 10. 11. Dii quomodo cum hominibus commixti generent VIII. 865. 5. ſqq. Dii malorum profligatores VI. 566. pen. Dii occulti benefaciunt VI. 234. 11. Dii non vt tyranni metuendi VI. 634. 15. ſqq. Dii non lugendi VI. 852. 13. Dii mente intelligibiles, et Dii inviſibiles VII. 138. 10. 11. Dii commodi et incommodi IX. 488. 4—8. Dii alii alio nomine contenti VII. 845. vlt. ſqq. Dii Spartanorum cur omnes armati VI. 865. vlt. ſqq. Dii ſecundum Stoicos interitui ſunt obnoxii VII. 679. antep. ſqq. et X. 431. 10. ſqq. Deorum cultus tribus modis traditus, naturali, fabuloſo, legali IX. 487. 4-10. Deorum de morte iudicia VI. 413. 1. ſqq. Deorum mater Phrygia VIII. 395. 8. 9. Deorum nomina a poëtis varie vſurpata VI. 81. 1. ſqq. Deorum rex Meilichius et Maemactes dictus VII. 797. l. 2. Deorum tum maxime, quum res ſunt ſecundae, meminiſſe decet VII. 822. 6—9. Deorum venerationem verbis relinquunt, re ipſa tollunt Epicurei X. 575. 8—11. Diis cari, nunquam non felices X. 537. 3. Deos eſſe negantes, puniebantur ab Areopagitis IX. 490. 6. Deos oſſium et lignorum ſonos quam humanam vocem, libentius audire Graecis perſuaſum VI. 571. 8—10. Deos capite velato, homines cur retecto venerarentur Romani VII. 79. 11. ſqq. de Diis bene loqui, ſemper vtile VIII. 408. 13—15. de Diis pure ſentientes quanta in voluptate verſentur X. 535. 13.

Dexander, Corinthiorum dux IX. 93. 9. ſqq.

Dexicreontis Venerem cur in Samo inuocarent VII. 209. 10. ſqq.

Dextram non cuiuis iniice; Pythagorae dictum explicatum VI. 42. 6. 7.

Diacriorum factio Athenis IX. 213. 9.

Diaetae perturbatio morborum cauſa VIII. 922. antep. ſqq.

Dialectica Stoicorum ambiguitatibus ſcholas impleuit X. 415. 10—13. dialecticae peritiſſimus Apollo VII. 519. 4.

Diali flamini cur non liceret iurare VII. 114. 6—vlt. cur Dialis flamen, vxore mortua, flaminio decederet VII. 118. 1. ſqq.

Diali flamini cur non liceret farinam, aut fermentum, tangere VII. 164. 3—14. quare eidem interdictum erat contactu carnis crudae VII. 164. 15. ſqq. cur eundem iubebat lex canis et caprae eum tactu, tum nominatione, omnino abſtinere VII. 165. 4. ſqq. cur eidem non licebat hederam tangere, neque per viam tranſire, vbi vitium propagines in ſublimi ſunt praetentae VII. 167. antep. ſqq. cur iidem flamines magiſtratum ſuſcipere, aut ambire, non poterant VII. 169. 10. ſqq.

Diameriſmi Zenonis VIII. 592. vlt.

Diametri ſolis ad terrae diametrum ratio duodecupla X. 259.

259. 17. 18. diametrorum terrae et lunae proportio, ibid. verſ. antep.

Diana cur Lucina et Locheia dicta VIII. 615. 2—6. Diana elaphebolos, ſiue ceruipeta X. 26. 14. Dianae Epheſinae templum tutum obaeratis refugium IX. 293. 9—11.

Dianae Epheſinae ſacerdotum tres claſſes IX. 176. 4—6. cur de multis, quae Romae erant, Dianae templis, id ſolum non intrarent viri, quod erat in vico patricio VII. 72. 8—13. cur reliquis Dianae fanis ſoliti ceruorum cornua affigere, ei, quod in Auentino erat, boum cornua affixiſſent, ibid. verſ. 14. ſqq. Dianae epiſcopi fanum a Sambico ſpoliatum VII. 206. 5—8. Diana Dictynna X. 24. 8. et 93. 2. 3.

Diapaſon conſonantia duo media recipit, eiusque prolixa demonſtratio X. 673. 11. ſqq.

Diapente cum diateſſaron octauam conſtituit X. 674. 10—12. ex ſeſquialtera proportione conſtituitur X. 676. 4. 5.

Diaſtema, ſiue interuallum muſicum, quid X. 673. pen.

Dicaearchiae ruina Sibyllinis carminibus praecantata VII. 567. 5. 6.

Dicaearchi dictum de comparanda beneuolentia VIII. 619. pen.

Dicere diſcendum, poſtquam audire didicerimus VI. 139. 5. ſqq. dicendo optima, et faciendo pulcherrima, gloria paratur VI. 800. 9—11.

Dicendi peritum tempus quoque dicendi noſſe VI. 817. 3. 4. dicendi ratio prior, an audiendi VI. 139. 5. ſqq. dicendi ſtudium otium requirit VII. 846. 5—7.

Dicteriis quomodo vterentur Lacedaemonii VIII. 500. vlt. ſqq.

Dictum vnum quomodo ad plures vſus accommodari poſſit VI. 122. 1. ſqq. dicta et facta in poëtis diligenter conſideranda VI. 98. 5. ſqq.

Dictamnum vi pollet partus eiiciendi, atque vnde id primum obſeruatum X. 58. 1—3. dictamno caprae telorum cuſpides eiiciunt, ibid. verſ. 1—5. et 122. 6—8.

Dictatore creato, reliqui magiſtratus omnes abdicabantur Romae IX. 76. 11—13.

Dictynna Diana X. 24. 8. et 93. 2. 3.

Dictys, Iſidis alumnus VII. 394. 8.

Didymus Planetiades, Cynicus philoſophus VII. 626. 6. 7.

Διεροὺς cur homines appellet Homerus VIII. 933. 13. 14.

Dies cur difficilius ſonos reddat, quam nox VIII. 874. 6. ſqq. diei principium cur a media nocte numeretur VII. 145. 11. ſqq. dies feſti vt tranſigendi VII. 115. 9—12. dies quinque anno adiecti a Mercurio, luna deuicta VII. 401. antep. ſqq.

Dieſis, muſicum interuallum VII. 530. 13. dieſis harmonica X. 695. 4.

Difficilia, quae pulchra VI. 19. 11.

Diluculum cur Ibycus *clyton* appellarit VIII. 883. 1—3. diluculo

luculo qui praesint dii VIII. 598. 2. 3.
Dinarchi oratoris vita IX. 378. 8. et deinceps.
Diocles mularum vteros dissecuit IX. 592. 15 — vlt.
Diogenes aeneam statuam in frigore amplectens a Lacone irrisus VI. 868. 2 — 5. absque igne vixit IX. 763. 10. 11. polypum crudum deglutiit, ibid. vers. 11. in propatulo pudendum detergens X. 318. 3. exsilio damnatus, suos mansione damnat VIII. 374. antep. sqq. Diogenes, quandocunque Diogeni, Aristoteles, quum Philippo videtur, prandet; Diogenis dictum VIII. 384. 7. 8. Diogenis dictum in adolescentem in caupona deprehensum VI. 307. 1 — 3. in athletam VIII. 68. pen. sqq. in Dionysium iuniorem IX. 132. 4 — 9. in Platonem, quod ad dolorem adhuc neminem commouisset VII. 776. 2 — 4. Diogenis felicitas VII. 944. 10. 11. praeceptum de inimicis vlciscendis VI. 76. 6 — 9. Diogenem quanti fecerit Alexander Magnus VII. 311. 4. sqq.
Diognetus, Erytraeorum dux VII. 39. 6. sqq.
Diomedis fortitudo VII. 594. antep. sq. Diomedes Calliroës beneficio periculum euadit VII. 236. pen.
Diomnestus, Isocratis frater IX. 327. 3.
Dion Platonicarum legum auxilio Siciliam in libertatem restituit X. 513. 8 — 10. et 629. 3 — 6. quid eum primum Dionysio inuisum fecerit VI. 196. 6. insidiis petitus ab amico Callippo VI. 674. 9 — 13.
Dionysius senior, Platone praesente, insano fuit in philosophiam studio, eo autem regresso, sui similis iterum factus est VI. 191. pen. sqq. Aeschini per Platonem conciliatus VI. 247. 7. et deinceps. libro similis, in quo quae scripta sunt, rursus expunguntur IX. 117. 1. filiarum vnam Virtutem, Temperantiam alteram, aliam Iustitiam nominauit VII. 334. antep. sq. Dionysii facta crudelia VII. 334. 9 — 13. apophthegmata VI. 669. 6. sqq. imperii cupiditas, ibid. vers. 10. sqq. assentatores VI. 191. pen. — 192. 6.
Dionysius Iunior Apollinis F. se nominabat VII. 334. 7 — 9. eius apophthegmata VI. 672. 13. sqq.
Diophantus, Themistoclis F. VI. 2. 13.
Dioscuri stellae quae et quales IX. 523. 8 — 12. Dioscurorum simulacra Spartae VII. 867. pen.
Dioxippi de cibi et potus transitu opinio VIII. 794. 8. sqq.
Dirces sepulcrum solis equitum praefectis cognitum VIII. 284. 7. 8.
Discordiarum seminarium VIII. 551. 12. 13.
de Disputationibus philosophicis Panthoedae iudicium VI. 858. 7 — 13.
Dissensiones ciuium vir ciuilis vt componere debeat IX. 278. pen. sqq.
Differendi arte ceu purgante medicina

medicina Socrates vtebatur X. 161. 2. 2.
Ditare, quam diuitias possidere, magis regium VI. 691. 7. 8.
Diues, nihil de suo largiens, pauperi publica depeculanti aequalis IX. 270. 5 — 7. diuites se fore qui desperant, nullis sumtibus parcere solent VI. 318. 2 — 4. diuitum fastus et arrogantia VII. 844. 6 — 11.
Diuina natura solo animi lumine conspici potest VIII. 867. vlt. — 868. 1. diuinam maiestatem laedit, qui deum humanis admiscet necessitatibus VII. 632. vlt. — 633. 2.
Diuinitatis titulo homines ea ornant, quorum maxime vulgatus est vsus VIII. 728. vlt. sqq.
Diuinatio quid, IX. 582. 1. sqq. diuinationis expers non esse aquaticum genus X. 64. 1. 2. diuinationem introduxerunt Plato et Stoici IX. 582. 2.
Diuinare per somnum volentes cur a fabis et polypodis capite abstinere iuberentur VIII. 929. 15 — pen.
Diuitem quem putes, dum colis, etiam quum pauperem deprehenderis, ne spernas VI. 857. 8 — 12. diuites auari populo inuisi IX. 270. 5 — 8.
Diuitiae homini inerti et fatuo sunt inutiles VI. 84. 1. 2. diuitiae homini propriae, nullae VI. 440. antep. diuitiae et natalium splendor VI. 16. 10. diuitiae fortunae possessio sunt, ibid. vers. 11. stultos insanire faciunt VI. 377. 12. sqq. instabiles sunt ac fluxae VI. 394. 12. cupiditatem sui non amittunt VIII. 82. 10. et deinceps. ostentationi sunt VIII. 92. antep. diuitiae antiquorum greges et armenta VI. 112. 7. 8. diuitiae coecae sunt VI. 846. 2. 3. diuitiae tenues, cum aerumnis, magnae facile comparantur: Lampidis naucleri dictum IX. 145. 3 — 5. diuitiarum cupiditas vt exstirpanda VIII. 312. 10. sqq. diuitiarum quis verus vsus VI. 383. antep. sqq. diuitiarum contemtus, philosophandi est viaticum VII. 846. 12. 13. diuitiarum contemtus apud Spartiatas VI. 845. pen. sqq. et 890. 11. diuitiarum felicitas in quo consistat VIII. 92. antep. diuitiis et mundo renunciantes quidam ad philosophiam se contulerunt IX. 305. 10. sqq. diuitiis bene vti qui nosset, a Dionysio seniore honoratus VI. 672. 7 — 12.
Diuortia vt in coniugiis fiant VI. 533. 6 — 9.
Dius, tibiarum nomus X. 653. 10.
Δόκανα, Castorum simulacrum Spartae VII. 867. pen. sqq.
Docendi, quam discendi, maiorem esse industriam X. 52. 12.
Docere iuuentutem, quae dicat faciatque, non parua res est IX. 176. 10. sqq.
Docilitas ferarum X. 35. 5. et 123. 6. sqq.
Doctrina ad virtutem necessaria VII. 726 — 732. vitium corrigit VI. 5. 8. 9. doctrinae fama illustres maxime, Pythagoras, Socrates, Plato, ibid. vers. 1. et 2. doctrinae finis, gloria ac fama quibusdam IX. 111. 4. doctrinae merces ingens IX. 335. 10 — 12. doctrinam re-

quiri in principe IX. 118. 4. ſqq.
Dodecaëdron VII. 687. 10.
Dolii et ſummo et imo cur vinum bibere iuſſerit Heſiodus VIII. 803. 7. ſqq. dolia duo ante limen coeleſte poſita, ex quibus bona et mala Iupiter effert VI. 399. antep. — 400. 4. doliis illaeſis, vinum intus a fulmine conſumtum VIII. 640. vlt.
Dolor grauiſſimos animi affectus commouet VI. 388. 1 — 4. dolor animi muſicam excitat VIII. 464. 3. 6 — 9. vbi dolor vrget, ibi manus VIII. 42. 6. 7. dolores parturientium ab Homerica quadam poëtria deſcripti VII. 931. 5 — antep. dolor magnus celeriter abit, diuturnus magnitudine caret VI. 129. 7. 8.
Domini vt ſe gerant erga famulos in ira VII. 800. 3. 5. dominos quales optent ſerui VII. 811. 2. 3.
Domitii apophthegma VI. 745. 11. ſqq. de Antiocho victoria VI. 745. 13 — 746. 3.
Domus quomodo ſalubrior reddi poſſit VIII. 47. 1. ſqq.
Domus alienae non tacite et clam ingrediendae VIII. 53. 3. ſqq. domus dictio polyſemos VI. 79. 6 — 8. domus tribunorum ſemper apertae VII. 142. antep. domus viri in republica principis vndique conſpicua eſſe debet IX. 194. pen. ſqq. domus in alienas oculos coniicere non debemus VIII. 68. 3.
Domi vt ſe contineant mulieres VI. 538. 1 — 5.
cur Donationes inter maritum et vxorem prohibitae eſſent Romanis VI. 540. 3 — 5. et VII. 77. 7. ſqq.
Dona regum magnificentiae regiae, non tenuitati accipientium, reſpondere debent VI. 684. 5 — 8. in donis magis animus expendendus, quam res VI. 658. 2. 3.
Dorioniorum muſicus modus X. 671. 15. et 17.
Dormientis, ſicut et mortui, nullus vſus VIII. 905. vlt. — 906. 1. dormientes ad lunam cur obtorpeſcant VIII. 614. pen. ſqq. dormientes fulmine non feriri cur vulgo perſuaſum VIII. 643. 9. ſqq. dormientes qui fit quod quandoque loquantur, et voces emittant VIII. 645. 4. 5. dormientis imperatoris naſſa vrbes capiens VI. 710. 1.
Doryxenus quid VII. 182. antep. ſqq.
Dotes virginibus nubentibus dari vetabat Lycurgus VI. 850. 1 — 4.
Draco cur Baccho conſecratus VIII. 589. 15 — vlt. Minervae ſacer VII. 492. 8. illito marathro oculi aciem exacuit X. 56. 8. 9. draconis et aquilae odium VIII. 125. vlt. draconis mirus erga Aetolam virginem amor X. 51. 1 — 13.
Draco Platonis in muſicis praeceptor X. 667. 11.
Druſus Tib. Caeſaris F. VIII. 469. 8. 9. eius medicus vt ebrietatem declinaret, ibid. verſ. 10. ſqq.
Dryades nymphae IX. 36. 7.
Ducum reuerentia quam vtilis in bello VI. 105. 6 — 8.
Dulcis et ſuauis ſaporis diſcrimen VIII. 602. antep. ſqq. dulcia dulcia appetitum offendunt, ſatietatemque inferunt VIII. 602. 9. ſqq. dulcia vino admixta ebrietatem ſedant, ibid. verſ. 10 — 12.
Dux ad remp. qualis deligendus IX. 216. 4. ſqq. dux belli quis optimus VI. 710. 11. 12. in duce exercitus quantum ſitum VI. 803. 16 — vlt.
Δυσωπία quid, et vnde dicta VIII. 96. 2. ſqq.

E.

Eadem eſt ciuitas, quae nunc eſt, et anno centeſimo ante fuit VIII. 213. 1. ſqq.
Eamus Athenas, puellarum canticum VII. 195. 4 — 16.
Ebius Toliex VII. 245. pen.
Ebrietas quid VIII. 8. 4. 5. quibus facilius accidat VIII. 455. 11 — vlt. vocalis et loquax VIII. 8. 2. 3. ebrietatis et ſenectutis aequalia ſymptomata VIII. 579. 3. ſqq. ebrietatis et vinolentiae diſcrimen ex Hom. VIII. 7. 3 — 5. ebrietatis remedium Scythicum VI. 503. 13 — 15. ebrietatem arcentia VIII. 469. 10. ſqq. de ebrietate liber Ariſtotelis VIII. 576. 15. 16. ab ebrietate vt Spartani adoleſcentes ſuos deterrerent X. 405. 2 — 6. ebrietas fugienda iis, qui prolis gratia mulieres adeunt VI. 3. 7 — pen. ebrietas quibus maxime cauenda VI. 470. 2. ſqq. ebrietatis malum VII. 233. 10. ſqq. et 234. 3. ſqq. ebrietati locus vt in corpore relinquendus VI. 471. 7.
Ebrii ad Venerem ſunt inepti VIII. 587. antep. ante ſenectutem ſeneſcunt VIII. 589. 3. ebriorum cur alii frigeant, alii caleant VIII. 585. 10 — vlt. ebrii lingua loquitur, quod eſt in corde ſobrii: prouerb. VIII. 7. 5 — 7. ebriis Bacchus ferulam cur tradiderit VIII. 853. 6 — 9. ebriis parentibus nati vinolenti VI. 3. 9 — 11. ſemiebrii cur magis motibus citentur abſurdis, quam admodum ebrii VIII. 604. 6. et deinceps.
Ebur zytho emollitur VII. 945. 9 — 11. puniceo colore tinctum VII. 545. 7.
Ἐκβῆναι pro ἐκτὸς βῆναι dictum X. 202. 11. 12.
Echemythia Pythagorae vnde dicta VIII. 62. 8. 9.
Echeneis piſcis VIII. 539. 1. ſqq.
Echinus VI. 371. antep. echini et vulpeculae apologus IX. 158. 5 — 8. echini marini ſolertia X. 74. 8 — 13. echini terreſtris honor apud magos VIII. 664. 13. 14.
Echo qui fiat IX. 574. 8. 9. et 575. 7 — 9.
Eclipſis ſolis vt fiat IX. 528. 11. ſqq. eclipſis ſolis integrum menſem durans IX. 529. 3. eclipſis, qua ſub meridiem incipiente, ſtellae multis partibus effulſerunt IX. 680. 1 — 4. eclipſin ſolis Thales primus docuit IX. 528. 12. eclipſi cur aera pulſare ſoleant plerique IX. 721. 8 — 10.
Edacitati et bibacitati praemia a Mithridate aſſignata VIII. 467. pen. ſqq.
Edepſiae piſcinae VII. 902. 5.
Educationis puerorum cum agricul-

agricultura collatio VI. 4. 11.
educationem prauam quae conſequantur mala VI. 14. vlt. ſqq.
Effecta actionibus coniuncta VIII. 525. 8. 9. effecta ſimilia ſimiles cauſas oſtendunt IX. 681. 10. 11.
Efficienti cauſae primas tribuit Plato IX. 498. 4.
Egeria nympha VII. 273. 9.
Ei Delphici templi inſcriptio VII. 510. 1. et deinceps. Plura de eo vid. ibid.
Εἰκοσὸν pro εἰκασὸν a Platone vſurpatum VIII. 951. antep. vid. verſionem.
Elaphebolia Mineruae ſacra, apud Phocenſes VII. 7. 14—16.
Ἔλαφος vnde dictus X. 64. 13—16.
Elaſii qui ſint Argis VII. 188. 4—9.
Electio ſorti non committenda X. 556. vlt. ſqq.
Electri vis X. 179. 15. ſqq.
Elegi, tibiarum nomus X. 653. 9.
Elei Iſthmia feſtiuitate prohibiti erant VII. 576. 12. 13. *Elei optimi olympicorum certaminum erunt arbitri, ſi nemo Eleus certet:* ſophiſtae cuiusdam dictum X. 161. 13—pen. Eleis a Platone legislator datus Phormio X. 629. 13—pen. cur Elei equas extra fines ſuos educant, quum ab equis conſcendi eas volunt VII. 209. 1—6. cur Eleorum mulieres Bacchum in ſacro carmine hortarentur, vt bubulo pede ad ipſas accederet VII. 195. antep. ſqq.
Elementum quod primo creatum a deo IX. 514. 1. ſqq. elementum omne compoſitum eſt IX. 471. 2. elementorum harmonia ex Platone X. 673. 7. 8.
Elephantiaſis veteribus erat incognita VIII. 915. 6. ſqq. quid ſit VIII. 919. 5. vid. verſionem.
Elephanti ſtridor a Fabricio contemtus VI. 736. 5—10. elephantes alteri dentium ſuorum parcunt X. 27. vlt. ſqq. elephantus homini parere doctus VI. 372. 11—vlt. elephanti CLX. turrigeri a Paulo Aemilio Romam miſſi VII. 223. 3—5. elephantorum docilitas X. 35. 1. ſqq. elephantis mirum erga dominum obſequium X. 43. 2—8. elephantorum aſtutia X. 36. 2. ſqq. et 49. 4. ſqq. elephantorum inter ſe ſocietas ac commiſeratio X. 49. 1. ſqq. 57. 15—vlt. et 68. 11. elephanti ſolem orientem adorant X. 49. 8—11. elephantes ſuem horrent VIII. 126. 5. et X. 84. 7. 8.
Elephas X. 27. vlt. 35. 1. et 5. et 50. 13. et 15. elephas inſaniens, ariete conſpecto, ad ſe redit VIII. 539. antep. ſqq. elephas puellam adamans X. 50. 13—vlt. Ariſtophani grammatico riualem ſe exhibet, ibid. verſ. 14. elephas murem odit VIII. 126. 5. vid. verſionem: in texto enim Graeco non eſt μῦν, *murem*, ſed ὖν, *ſuem*. elephanti ſplendore in rabiem vertuntur VI. 546. 3—5. elephantorum chirurgia X. 57. 15—vlr.
Eleuſinii myſtae mullum piſcem venerantur X. 92. 10. Eleuſinium VIII. 394. vlt.
Eleuther et Lebeadus, Lycaonis filii VII. 199. 5.

ad Eleutheras qui mitti dicantur VII. 198. pen. ſqq.
Eleutheria ſacra VII. 242. 12.
Elienſium mulierum miſera oppreſſio VII. 30. 4. ſqq.
Elleborus vna cum humoribus, quos purgat, eiicitur VIII. 481. 12. minori, quam par eſt, quantitate ſumtus, turbat, non purgat corpus VIII. 606. 7—9.
Ellopes cur vocentur piſces VIII. 907. 8. 9.
Eloquentiae Calliope praeſidet IX. 198. 5—8. eloquentiae vis in reip. adminiſtratione IX. 197. 2. ſqq. eloquentiae vſus quo conferendus IX. 238. vlt. eloquentiam olim ipſi etiam reges coluere IX. 197. 14. ſqq.
Elpiſtici philoſophi, eorumque dogma VIII. 656. 5—8.
Elyſius campus IX. 722. 5.
Elyſii ſomnium VI. 415. 1. ſqq. vid. not. 7.
Embaterium carmen VI. 885. 6.
Emendationes delictorum apud Perſas VIII. 235. 4—6.
Emerepis apophthegma VI. 824. 14—16. ſed vid. not. 26.
Emicantes ſtellae IX. 537. 13. 14.
Empedocles patriae quantum contulerit VIII. 47. pen. ſqq. et X. 628. 10—14. eius de elementis et principiis ſententia IX. 479. pen. ſqq. de natura ſententia X. 572. pen. ſqq.
Empedoclis carmina poëma non ſunt VI. 56. 13—vlt.
Emponae, nobilis Gallicae mulieris, mirus in coniugem amor IX. 86. pen. ſqq.
Enalus a delphinis e maris periculo exemtus VI. 621. 11.—622. 5.
Encata et Hypertera quid apud Homer. VIII. 723. vlt. et 724. 1.
Encniſma apud Argiuos quid VII. 188. 10. ſqq.
Ἐνδιάζειν et Ἔνδιον quid VIII. 899. 3. 4.
Endymatia Argis inſtituta X. 659. 10.
Endymionis anima IX. 724. pen.
Enharmonius cantus vt a diatono differat X. 661. 2. ſqq. eius inuentor, ibid. verſ. 1—3.
Ens quid Platoni X. 246. 12. et 589. vlt. quid Stoicis X. 426. 16. ens quod verum VII. 542. 3. ens magis cauſa, quam non ens, an vere dicatur IX. 637. 9. 10.
Enſis acutior, quam calumnia VI. 828. 1. 2.
Entelechia Ariſtotelis IX. 480. pen.
Enthuſiaſmus quid VII. 593. 8. vnde fiat IX. 40. 1—8.
Enyalius cur dictus Mars IX. 35. 2.
Epacriorum factio Athenis IX. 60. 1. vid. not. 30.
Epaeneti apophthegma VI. 824. pen.
Epaminondas et Pelopidas, amicorum par VI. 349. vlt.—350. 1. Iaſonis, Theſſalorum ducis, dona reſpuit VIII. 307. vlt.—308. 5. Thebis creatus telearchus IX. 232. 10. 11. reus, ſeipſum laudans abſoluitur VIII. 138. 11—vlt. Thebanis hybernacula facere diſſuadet IX. 148. 15.—149. 2. Epaminon-

das ad quadrageſimum vſque annum latuit X. 641. 2. 3. Epaminondas imperium vltra praeſcriptum tempus retinet IX. 256. 1 — 3. Lacedaemonios male tractat IX. 99. 1. 2. Epaminondas plus tribuit meretriculae, oranti pro vincti liberatione, quam Pelopidae IX. 224. 6 — 10. Epaminondae in Theſſalia fortiter factum IX. 181. 8 — antep. pugna Mantinenſis VII. 363. 9. et deinceps. taciturnitas VIII. 342. 4. 5. in calumnia peruertenda aſtutia VIII. 144. 8 — 11. dictum in luxurioſe praeparatam coenam X. 522. 9 — 11. in Lacedaemonios argute dictum VIII. 154. 10 — 12. de patria liberanda ſententia VIII. 278. 10. ſqq. iocus in quendam, qui tempore Leuctricae pugnae obierat VI. 517. 2 — 4. apophthegmata VI. 727. 9. ſqq. ad Thebanos oratio de ſuis in patriam meritis VI. 733. 1 — 14. Epaminondae et Ageſilai cum Alcibiade comparatio VI. 192. 7 — 193. 1. Epaminondae telearchi creati dictum: *non modo magiſtratu virum oſtendi, ſed etiam contra magiſtratum viro* IX. 232. 10 — 13.

Epatici morbi indicium, mures domeſtici a laborantibus accurate obſeruati VIII. 924. 2 — 4.

Ephebus, Plutarchi familiaris, cum vrina beſtiolam excreuit VIII. 923. 15 — pen.

Ephemerides regis Alexandri VIII. 466. 13.

Epheſinae Dianae templum obaeratis erat refugium IX. 293. 9 — 11.

Epheſia nomina VIII. 823. 4.

Ephori, inito magiſtratu, edicunt, ne quis barbam alat VIII. 174. 16. 17. regibus cur non aſſurgerent VI. 813. 14 — 17. ephori ad querelas iuſtas ſurdi IX. 97. 4. ſqq. ephororum curia peruomita ac percacata VI. 867. 12 — pen. ephoros regibus Spartae primus adiunxit Theopompus IX. 118. 7. ſqq.

Epicaſta VIII. 51. 6.

Epichaerecacia VIII. 59. 2.

Epicles Demoſthenem reprehendit, quod omnes orationes praemeditaretur IX. 371. 16.

Epicurus reprehendit amicos ob κροτοθορύβους VI. 166. 9 — 11. Lampſacum nauigans qualia perpeſſus X. 487. 8 — 12. quibus morbis conflictatus X. 483. 11. 12. initio fuit Democriteus X. 560. 3. Epicurus etiam ſuos otioſos eſſe non vult VII. 824. 12. ſqq.

Epicuri meretrices X. 515. 3. 4. faſtuoſa ad amicos epiſtola X. 513. 3. ſqq. de atomis opinio VII. 677. 7. 8. Epicuri ſummum bonum IX. 113. antep. ſqq.

Epicurei Mopſi oraculo confuſi VII. 710. 3. ſqq.

Epicureorum conſolationes apud aegros X. 539. antep. contra geniorum poſitionem argumenta VII. 655. antep. ſqq. infinitas mundorum irridetur VII. 654. 5. ſqq.

Epidamniis quid ſit poletes VII. 191. 18. — 192. 4.

Epi-

Epigenis de cometis ſententia IX. 538. antep.

Ἐπιγλωττὶς quem vſum homini praeſtet VIII. 789. 7. ſqq. aues ea carent VIII. 795. 4.

Epilepſiae cauſa VII. 165. 7 — 14.

Epimenidis ſomnus IX. 134. 5. ſtatua IX. 264. 13.

Epiſtola allata haud ſtatim recludenda VIII. 73. 12 — antep. epiſtola Ageſilai mirae breuitatis et argutiae VI. 723. 8 — 11. et 787. vlt. — 788. 3. epiſtola Xerxis ad Atho montem VII. 787. 4 — 8. epiſtolae inſcriptio ſuperba, contemta VI. 799. 1 — 6. epiſtolam Philippi ad Olympiadem interceptam Athenienſes reſignare noluerunt IX. 191. 9 — 12. epiſtolae aliquot Laconicae VIII. 32. antep. ſqq. epiſtolarum reſignandarum religio VIII. 63. 8 — 13.

EPISTOLAE: Ageſilai ad ephoros VI 793. 1 — 10. eiusdem pro amico deprecatoria ad Hidrieum Carem VI. 723. 8 — 11. et 787. vlt. — 788. 3. Alexandri ad Theodorum, Proteae fratrem IX. 46. 15 — pen. Epicuri ad amicos X. 513. 3. ſqq. Philippi ad Olympiadem IX. 191. 9 — 12. epiſtolae aliquot Laconicae VIII. 32. antep. ſqq.

Epitedius ſycophanta Athenis interfectus X. 152 pen.

Epoda a quo inuenta X. 681. 3.

Epona, equorum dea, Fuluii Stelli ex equa filia VII. 241. pen. — 242. 2.

Epotare calices ingentes coacti vultum diſtorquent VIII. 119. 3 — 5.

Epulum ſolenne celebraturi quid maxime cauere debeant VI. 471. 5. ſqq.

Equorum ſetae cur ad funiculos piſcatorios aptiores ſint, quam equarum IX. 625. antep. ſqq. et X. 66. 8 — 10. equus animal eſt hominis amans VII. 914. 3. 4. equus dexter victor in equorum curſu cur Marti immolaretur VII. 154. pen. ſqq. equus aereus Aruntii Paterculi VII. 251. 13. equi ſenecta, prouerb. IX. 139. 12. 13. equi fluuiatilis in patrem immanitas X. 14. 10. 11. equus oculo regis maxime pingueſcit VI. 31. 7. 8. equi tibiis ac fiſtulis deliniuntur X. 10. 13. equi bulimo cur corripiantur plerumque, ſi mala, aut caricas, geſtent VIII. 773. 5. 6. equi Achillis IX. 266. pen. equorum cum otidibus amicitia X. 82. 2. equorum beneuolentia equiſonibus haud aſpernanda IX. 266. 8. equorum dea Epona, Fuluii Stelli ex equa filia VII. 241. pen. — 242. 2. equos quoque in rabiem incidere inſtar canum X. 17. 12. equas cur Elei finibus deductas iniri facerent VII. 209. 1 — 6. equi et aſini cur coronis ornarentur Conſalibus VII. 117. 6 — 12. equabus, dum ineuntur, hippothorus accinitur modus VIII. 816. 3. 4.

Eraſiſtratus medicus notatus VIII. 633. vlt. Eraſiſtrati contra Platonem argumenta, potum pulmones non tranſire VIII. 789. 2.

Eratoſthenes tempus ſolis motum eſſe dixit IX. 504. 4.

Era-

Erato, Musa VIII. 975. 15.
Erato, nomen viri VIII. 963. 7.
Erechtheus filiam victoriae causa diis mactauit VII. 234. 9 — 12.
Eretrienses gladium quidem, sed cor non habent: Themistoclis dictum VI. 704. 11. 12. Eretrienſium dona Delphica VII. 581. 10.
Ericae lignum a Bybliis in fano Isidis honoratur VII. 409. 7.
Eridani accolae nigris vestibus vti soliti ob Phaëthontis luctum VIII. 206. vlt.
Erinacei marini solertia admiranda X. 74. 8 — 13. terrestris X. 47. pen. sqq. erinacei cubile ventos, qui flaturi sint, ostendit X. 48. 12. sqq. *scit vulpes multa, vnum sed magnum erinaceus:* prouerb. X. 48. 1.
Erinnys, Adrastiae ministra VIII. 234. pen.
Eros, Ciceronis seruus, propter nuncium iudicii in posterum diem dilati manumissus VI. 774. 6 — 9.
Erotis cuiusdam mira gulositas seuere ab Augusto vindicata VI. 779. 2 — 6.
Erratis alienis etiam proficiunt industrii VI. 145. 9 — 11.
Errores suos agnoscere nolentes, incurabiles VI. 307. 4. 5.
Erubescentes, quam pallescentes, pueros magis probabat Cato VIII. 96. 13. 14.
Erucae in papiliones abeunt VIII. 521. 5 — 7.
Eruditionis penus memoria VI. 31. 10.
Eruum cathartera Tralliani cur vocent VII. 205. 13 — 206. 3.
Eryngium vbi capra in os sumserit, totus grex subsistit VIII. 212. 2. 3.
Eryxus, Arcesilai vxoris, virtus VII. 60. 10. sqq.
Ethicae et contemplatricis philosophiae discrimen VII. 744. vlt. sqq.
Etrusci a Lydis oriundi VII. 122. 1.
Euander e Graecia in Italiam profugus VII. 103. 5.
Euboea, Iunonis nutrix VIII. 610. 6.
Euboici gladii aquae tinctura indurantur VII. 707. 9. 10.
Euboidae apophthegma VI. 825. 1 — 4.
Eubulen cur vetercs Bacchum appellarint VIII. 852. 1.
Euclidis Socratici celebre in fratrem dictum VII. 907. 15 — pen.
Eucnamus Amphissensis IX. 51. 10.
Eudus, Persei regis socius VI. 257. vlt.
Eudamidae apophthegmata VI. 825. 5 — 827. 3. in philosophos scommata VI. 726. 8 — 13. vid. not. 70.
Eudorus philosophus De animae procreatione X. 207. 7.
Eudori de inueniendis medicinalibus praecepta X. 230. 6. 7.
Eudoxus a Platone reprehensus ob cubi duplicationem VIII. 289. 3 — 9. et 868. 7. sqq. Cnidiis leges sancit X. 629. pen. de conuersionibus orbium coelestium scripsit X. 497. pen. de Nili incremento IX. 557. 4 — 9.
Euemerus Deos negans a Callimacho poëta notatus IX. 489. pen. sqq.
Εὐήνορα et νώροπα cur aes vocet Hom. VIII. 617. 9. 10.
Eueni de parentum miseria dictum VII. 933. 6. 7. de igne dictum X. 198. 1.
Euergetae VII. 334. pen.
Euius Bacchus VIII. 668. pen.
Eulaeus, Persei regis socius VI. 257. vlt.
Eumaei mensa VIII. 813. 5. sqq.
Eumenes rex tribus fratribus satellitibus vsus VII. 875. 9 — antep.
Eumenis regis memorabile in fratrem beneuolentiae exemplum VII. 908. 1. sqq. eius taciturnitas VIII. 17. 3. sqq.
Eumetis VI. 562. 6. et deinceps. eius aenigma de cucurbitulis VI. 585. 1 — pen.
Eumolpus VIII. 395. 5.
Euphranor, pictor VII. 362. vlt. sqq.
Εὐφρόνη cur nox dicatur VIII. 70. 10 — 12. et 852. 2.
Euphrosyne Gratia IX. 114. 3.
Euripides de oblocutoribus VI. 32. vlt. sqq. de morte VI. 407. 8 — 14. de Hercule VI. 418. pen. sqq. de indigenis VIII. 384. vlt. sqq. de Venere VI. 500. 12. Euripides sapiens VI. 32. vlt. Euripides paederastes VI. 675. 1 — 5. Euripidis de Deo opinio IX. 490. 5. sqq. Euripidis consilium Timotheo musico explosо datum IX. 175. antep. — 176. 1. Euripidis sententia: *Deum magna curare, fortunae parua committere* IX. 234. 1. 2. Euripidis Ixion VI. 68. 7 — 10. Euripidis de patria sententia refutata VIII. 390. 1. sqq. in auditorem stupidum dictum VIII. 1. 7 — vlt. sapientia VII. 373. 5. mors VIII. 862. 6 — 8.
Europaei ab Aeaco apud inferos iudicantur VI. 461. vlt.
Eurycratidae apophthegma VI. 827. 4 — 8.
Eurydices Illyricae amor erga liberos, eiusque sedulitas in iis instituendis VI. 47. antep. — 48. 6.
Eurypyli modesta iactantia VII. 798. 8. 9.
Euterpe Musa considerationibus praefecta VIII. 975. 7. 8.
Euthymenes Massilienſis IX. 556. 2.
Euthynoi Itali mors VI. 414. vlt. sqq.
Euthyphron vates VIII. 293. 10. sqq.
Exacta vitae ratio inutilis VI. 489. 12. sqq.
Exactiones quatenus populus ferre possit, iudicium VI. 670. 7 — 13.
Excusandi se potestas cuique concedenda VI. 272. 14.
Excusationes in delictis et responsiones seruis permittendae VII. 802. pen.
Exemplum ac tanquam speculum virtutis filiis se praestare debent parentes VI. 47. 1. sqq.
Exempla persuadendo simul oblectant VII. 2. 8. 9. Exemplorum varietas in oratione delectabilis, ibid.

Exerceri nusquam pudendum VI. 495. antep.

Exercitatio corporis robur auget VI. 6. 15. sqq. potiores partes habet omnibus in rebus VI. 337. 3. sqq. exercitationes philologorum quales esse deceat VI. 493. 4. sqq. exercitatio vocis quam vtilis VI. 493. 8. sqq.

Ἐξωτερικά, Aristotelis liber X. 588. 1.

Experimentum quid IX. 565. 3—5.

Expetenda non sunt, quae non expediunt VI. 119. pen.

Exsanguia animalia cur pauciſſimo alimento opus habeant VIII. 738. 1—3.

Exsilium an sit res grauis et dura VIII. 364. 1. sqq. et deinceps. exsilium Musae fere delegerunt ad egregia scripta componenda VIII. 388. 6. sqq. exsilium minime gloria carere VIII. 389. 5. sqq. exsilium Themistoclis felix VIII. 374. 9. et 13—15. Exsilii mala VIII. 390. 4. sqq.

Exsul nemo in hoc mundo dicendus VIII. 371. 8. exsulis argutum responsum, cur non in patria manssiſſet VI. 860. 5—8. exsules spe aluntur VIII. 393. 3. exsulum Thebanorum reditus VIII. 276. 3. sqq. exsulibus libertatem non adimi VIII. 391. 2. sqq. Exsules clari VIII. 388. 2. sqq. exsules multa egregia scripsisse, ibid. vers. 6. exsules electoribus suis illustriores VIII. 388. pen. — 389. 5.

Exsulares insulae VIII. 379. 9. sqq.

Ex tempore dicere pueri non debent VI. 19. 11. sqq. ex tempore dicere haud fere volebat Demosthenes IX. 371. 16. 17. ex tempore orationes habere non poterat Lycurgus IX. 350. 1.

F.

Fabam abominantur Aegyptii VIII. 908. 7. 8. fabis cur abstinere iuberentur, qui per somnum diuinare cuperent VIII. 929. 14 — pen. fabarum nascentium primitias cur Harpocrati offerrent Aegyptii VII. 484. 4. 5. scil. e versione: nam in texto Graeco est φακοὶ, quod potius *lentes* denotat. fabis abstinere cur praeceperit Pythagoras VI. 42. 12—15.

Fabellae nutricum ne friuolae sint ac turpes VI. 10. 8—11. fabellae Aesopicae VI. 56. 10.

Fabius Maximus Annibalis paedagogus dictus VI. 737. antep. Annibali diadema detraxit VII. 221. 1.

Fabii apophthegmata VI. 737. 12. et deinceps. Fabium non pugnantem Marcello pugnante magis extimescebat Annibal VI. 738. 15. 16.

Fabius Fabricianus vxoris dolo interemtus VII. 250. 5—10.

Fabricianus matricida a senatu absolutus, ibid. vers. 10—14.

Fabula quid VII. 371. 10. 11. fabulae veritatem quandoque attingunt VIII. 331. 8. 9. fabulae mulieribus gratae VI. 58. 11. 12. fabulae Homericae vt intelligendae VI. 68. 10. sqq. fabularum commutatio apud poëtas gratiam habet VI. 90. 4—6.

Faciem in diuersum quam maxime mutans morbus, grauissimus VII. 787. 15. 16.

Facilia quum negligentes nos fugiunt: difficilia accuratione consequimur VI. 5. 9—11.

Facillimum quid VI. 580. 8. 581. 1. et 582. vlt.

Facilitatis laus VII. 808. antep. sqq.

Facinora audacia facienda, non deliberanda VI. 776. 1. 2.

Facinorosis vita supplicii loco est VIII. 202. 5—9.

Facere pro *Mactare* vsurpatum primitus VIII. 911. 3. 4.

Factum infectum esse non potest VI. 437. 3. 4.

Facultas inter substantiam et actionem est media VIII. 257. 1. 2. facultatum animae ad neten, mesen et hypaten accommodatio X. 188. 10. sqq.

Facundia deforme corpus elegans reddit VI. 74. 3. 4. scil. e versione: sed vid. not. 89.

Fagi natura in sistenda vipera VIII. 539. pen.

Falsitas pigmentis fucatur, vt se venditet VI. 58. 13. 14.

Falx Saturni VII. 112. 16. falces postulabam, illi negarunt ligones VIII. 39. 2. 3.

Fama, non forma mulieris, nota esse debet VII. 1. antep. fama non tota perit, vel decipit, vlla VIII. 940. vlt.

Fames corpus ex seipso alimentum sumere cogit X. 525. 10—12. libro, aut lyra, fallenda VI. 503. 9. fames edendo non cessans morbi indicium VIII. 79. 5—8. famis tempore Lydi alternis diebus tantum edebant VI. 503. 5. 6. fami ferendae se assuefaciebant Lacedaemonii VI. 883. 9—13. famem irritantes cibi, fugiendi VI. 473. 8—10. fame sua auiculae paruulos suos pascunt VII. 924. 2—5.

Familia quae optima VI. 589. antep. sqq. rei familiaris parandae modus VI. 596. 8. sqq.

Familiaris omnis res et substantia in coniugio viri dici debet VI. 532. 6.

Famuli duriter et aspere non habendi VII. 810. pen.

Farinam cur flamini Diali tangere non liceat VII. 164. 3. sqq. farina plenilunio facilius subigitur VIII. 616. 2. 3.

Fasces praetorum cur colligati ferrentur, appensis securibus VII. 143. 7—15.

Fascinationis et contagii causa quae VIII. 707. 6. sqq.

Fasti musicorum X. 658. vlt.

Fastus et superstitionis vacuum hominem inuenire difficile VIII. 290. vlt. — 291. 1. fastus ex puerorum animis excutiendus VI. 142. 7—9. fastus puerorum claris parentibus natorum VI. 2. 12. 13.

Fatui illecebris poëtices non capiuntur VI. 52. 14. 15.

Fatum quid, eiusque natura IX. 507. 1. sqq. fatum idem cum Iouis sententia X. 362. 11. 12. fatum cuiusuis hominis duplex VII. 853. antep. — vlt. fatum et necessitas vt differant IX. 507. 6. 7. fatum Iouis nomine interdum designari VI. 82. 10. — 83. 3. fatum hypotheticum VIII. 253. 12. 13. fatum

tum cur εἱμαρμένη dicatur VIII. 254. 5. fatum omnia quidem continet, non tamen omnia fataliter fiunt VIII. 255. antep. sqq. fatum substantiale quid VIII. 249. 9. fatum quid vocent poëtae, diligenter animaduertendum poëtas legentibus VI. 79. 3. fatum nemo fugere potest VI. 448. 3. fati causas ratiocinando assequi non possumus VI. 85. 10. 11. de fato disputationes argutae multos errores pepererunt VIII. 269. 11—13. fato omnia fieri quatenus dictum VIII. 254. 11. sqq. fata Deus per ambages sapientibus eloquitur VII. 602. 8.

Faui apes odore trahunt IX. 635. 3.

Fauonius auricomus IX. 67. 13. 14. vinum vapidum reddit VIII. 602. 2. 3.

Fauorinus Peripateticus VIII. 929. 3. et vlt. sqq.

Faustulus Romulum et Remum educauit VII. 249. 15 — vlt.

Face noctu Lacones cur non vterentur VI. 881. 2—5.

Febris quid IX. 607. 9. sqq. febris nuncii VI. 484. 14. sqq. febris vt fiat IX. 607. 9. sqq. febris aestus ac rigor peius afficit, quam externus VII. 863. 12. — pen. febres quae suspectiores medicis VI. 533. 3—6. febrium pessimae VII. 951. 2—5. febres insitum nostrum humorem in bilem conuertunt IX. 611. 10. 11.

Febricitantibus, morbo declinante, simul et sitis minuitur VIII. 739. antep. — vlt. febricitantibus qualis victus conueniat VIII. 625. 7—10.

Februarius mensis VII. 85. antep. et 131. 5. Februario mortuis parentari solitum Romae VII. 103. antep.

Fel hyaenae VIII. 186. 8. 9.

Felis natura VII. 482. 6—10. felis et gallinae apologus VII. 910. 15—17. felem per aures concipere, et per os partum emittere, cur quidam dixerint VII. 497. 10—12. feles vnguentorum odore ad insaniam rediguntur VI. 545. 8. 9.

Felicitas quid VI. 88. 4—9. et VIII. 263. 1. felicitas imprudentibus ansa est calamitatum VI. 377. pen. felicitas nemini ad votum semper respondet VI. 389. 8. sqq. felicitatis magnitudo inuidiam saepe exstinguit VIII. 128. vlt. sqq. felicitatem nullus locus homini adimere potest VIII. 398. 3. felicitatibus ingentibus fortuna inuidet VI. 398. 12. 13.

Felix apud poëtas quis VI. 88. 8. felicibus leges scribere difficile IX. 117. vlt. — 118. 1.

Ferae ipsae sibi sunt medicae X. 121. vlt. sqq. ferae post conceptionem venere abstinent X. 117. 5—9. ferae truculentissimae laboribus mitescunt VI. 7. 2—4. ferae voluptates ac amores non nisi naturales sequuntur X. 111. antep. sqq. Ferarum indagini cur vernum tempus minus aptum IX. 632. 7. sqq. ferarum cicuratio VII. 813. 7. 8. docilitas X. 123. 1—12. fortitudo X. 105. 4. sqq. libertas X. 106. 10. ferarum

rarum natura incorrupta VII. 919. pen. sqq.

Ferias pueris studiosis obitus sui die permitti cupiebat Anaxagoras IX. 264. antep. — 265. 1.

Fermenti vis VII. 164. 10—14.

Ferrum candens frigida aqua densatur IX. 729. 2. ferrum cur solummodo magnes attrahat X. 179. 16. sqq. ferrum marmore induratur VIII. 621. 10—12. ferrum omnium metallorum mutissimum VIII. 879. 7—9. vid. versionem et not. 62. ferreae acus et fibulae cur oleo, non aquae, intingantur IX. 742. pen. sqq. Ferrea cauea Telesphori VIII. 391. 7. ferrei numismatis vsus a Lycurgo inductus VI. 844. 11—15.

Fertilitatis indicia in terra VIII. 183. 1—6.

Ferulam cur ebriis dederit Bacchus VIII. 853. 6—9.

Festa: Agrionia VIII. 861. 3. Amatoria IX. 1. antep. Bacchanalia VIII. 91. 8. Carnia VIII. 863. 10. Charila VII. 176. 4. sqq. Charmosyna VII. 431. 1. Consalia VII. 117. 6. Cradephoria VIII. 670. 3. vid. not. 17. Herois VII. 176. 6. Liberalia VII. 234. 1. Lupercalia VII. 131. 2. et 14. Melisporda VII. 819. 2. et VIII. 673 3. Nephalia ibid. vtroque loco. Pamylia VII. 402. 10. Phallephoria, ibidem: Pithoega VIII. 601. 9. Pythia VII. 166. 6. et VIII. 863. 5. Septerum VII. 176. 5. Septimontium VII. 131. antep. Thargelia VIII. 863. 10. Veneralia VII. 115. 1.

Festus est omnis dies viro bono VII. 865. 6. 7. festo die omnia lubenti animo sunt agenda VII. 162. 1. 2.

Festi dies vt agendi, ibid.

Festa viro bono celebranda VII. 865. 6. sqq. festorum obseruatio apud Romanos VII. 95. 5. sqq. et 132. 10. 11. festis diebus cur non nuberent virgines VII. 161. antep. — 162. 12.

Fictilia eleganter elaborata, sed fragilia, dono accepta, Cotys quare confregerit VI. 666. 1—6.

Ficulnei ligni cinis tergendi vi maxima praeditus VIII. 725. 4. 5.

Ficus, arbor amarissima, quomodo fructum ferat dulcem VIII. 724. 9. sqq. nunquam floret VIII. 725. 6. 7. fulmine non icitur, ibidem, vers. 8. ficus Athenienſibus sacra VIII. 810. vlt. ficus, tum arbor, tum fructus, maxime succo abundat VIII. 783. 3—5. ficus folium cur θεῖον nominatum VIII. 725. 1. 2. ficus folium hieroglyphicis quid designet VII. 441. 3—6. fici folia verna cornicis pedem referentia, pestem denunciant VII. 616. 6. 7. ficui alligatus taurus syluestris cicuratur VIII. 539. vlt. — 540. 1. de ficu suspensae carnes cur tenerescant citius VIII. 782. 5. sqq. ficus appetentes pulmoniaci, mortis signum IX. 635. 15—17. ficus vt cito matureſcant, nec decidant VIII. 800. 6—8. ficus recentes gestantes asini, seu equi, cur bulimo corripi soleant VIII. 773. 5. 6. et 775. 9— pen.

pen. ficus Atticas in Perſida venum allatas Xerxes eſſe nolebat prius, quam Attica potitus fuiſſet VI. 662. 1. 2.

Fides de diis quid X. 530. 7. ſqq. fides quam lubrica ſaepe ſit IX. 267. 10. 11. amicitiae fundamentum, ibid. verſ. 7. non a ſolis ſenſibus petenda X. 607. 10. fidei canum exempla inſignia X. 39. 3. et deinceps.

Fides muſicae leuiter et placide tractandae IX. 202. 10. 11. fidium leges a Terpandro promulgatae X. 653. 11. ſqq. fidium in lyra proportio X. 234. 11. ſqq. et 261. 8. fidium pulſationem quis primus in Graeciam intulerit X. 654. 11. 12. fidibus olim non temere canebatur X. 655. antep.

Figulus figulum odit VI. 342. 11. figuli nomen Agathocli obiectum VI. 673. vlt.

Figura quid IX. 500. 7.

Filia mater ad ſalutem communem vſa VII. 47. 8. ſqq. filia a patre violata, patrem grauiter vlta, ſe ſuper ipſum interficit VII. 233. 9—vlt. filia impudica patris hilaritatem non turbans VII. 831. 11. ſqq. filia rapta patri mortis cauſam affert VII. 252. 3—vlt. filiae tyranni Ariſtotimi indigna morte pereuntes VII. 35. vlt. — 37. 8. filiae ſuae amatorem non auerſatus Piſiſtratus VI. 716. 14.—717. 1. filiam victoriae adipiſcendae cauſa pater diis immolat VII. 234. 9—16.

Filius patris poteſtate ac tyrannide inſoleſcens VI. 669. pen. ſqq. filius Themiſtoclis Graecorum omnium quomodo potentiſſimus VI. 2. 13 — vlt. et 703. pen. — 704. 3. filius patris proditor ab hoſte patris ipſius grauiter vindicatus VII. 227. 7. ſqq. et 228. 1—6. filius contra iuſſum patris proelium committens, quanquam victor, capite truncatus VII. 228. 7. — 229. 2. filius conſpirationis aduerſus patrem ſuum conſcius VII. 243. vlt. ſqq. filius matri ſuccenſens domum eius incendit VIII. 190. 4—6. filii erga patrem pietas VI. 696. 3—9. filii erga patrem reuerentia ac honor VI. 864. antep. ſqq. filium ignauum mater occidit VI. 894. antep. et 895. pen. non agnoſcit VI. 898. 10—12. filium ex pluribus vnum ſibi relinqui militiae immunem Pythes a Xerxe rogans, duriſſime tractatus VII. 68. 14. ſqq. filii quidam parentibus mature per mortem auferuntur, quia non expediat eis illos viuere VI. 416. pen. filii Sciluri regis octoginta VI. 667. 3. filii Xanthiorum a matribus, non a patribus, generis nomen ſortiuntur VII. 20. 15. 16. Filii cur operto capite parentes efferant, filiae nudo ac ſparſis crinibus VII. 82. 1. ſqq. filii pro haereditate parentibus gratas non agunt VII. 934. 3—6. filii morituri gignuntur VII. 855. 8. filii auarorum quales VIII. 87. 3. ſqq. filiorum cura quanta eſſe patribus debeat V. 4. 1. et deinceps. filiorum cura, pecuniae ſtudio praeferenda VI. 13. antep. ſqq. filiorum inſtitutionis neglectum quid ſequatur VI. 14. vlt. ſqq. filiorum delicta

licta vt caſtigare debeant parentes VI. 45. 3. ſqq. filiorum morte dolere, naturale VI. 388. 4. ſqq. filiorum mortes qui fortiter tulerint VI. 449. 8. et deinceps. filiorum ſuorum Saturno immolandorum mos apud Carthaginenſes, abolitus VI. 667. pen. — 668. 2. filiorum ſuorum inſtitutionem negligentis mulcta VI. 886. 15 — 17. filiorum edendorum inter ſe ſortem mittentes ſorores VII. 197. antep. ſqq. filiorum ſuorum maturitatem multi parentes non vident VII. 932. 12. ſqq. filiis ſuis auari inuiſi ſunt diu viuentes, idque merito VIII. 87. 16. ſqq. filiis gignendis operam daturum laetum eſſe decet VIII. 224. 9. 10. filiis praeſentibus, maritus et vxor continentes eſſe debent VI. 527. pen. filios vt illuſtres procrees VI. 1. 4. et deinceps. filios ſuos Saturno immolare vetantur Carthaginenſes VIII. 181. 4 — pen. filios cur matres plus diligant, filias viri VI. 540. 15 — pen.

Finis quid X. 418. 3. 4. finis iis, quae ad finem ducunt, potior eſt VI. 592. 9 — 12. finis bonorum non in corpore, ſed animo, ſtatuendus X. 477. pen. finis philoſophiae Socraticae quis VIII. 52. 5 — 7. finis vitae X. 379. 1. de fine diſputatio Platonis VIII. 426. 8.

Firmus, Ebii Toliecis F. a nouerca interfectus VII. 245. pen. — 246. 9.

Fiſtula ſublime elata, acute depreſſa, grauiter ſonat X. 183. 2 — 4. fiſtula funebris VIII. 606. 16. fiſtulas quantopere odio haberet Telephanes muſicus X. 671. 9 — 12.

Flamen Dialis: vide Dialis.

Flamma optimum peſtis remedium VII. 506. 10. 11. aërem attenuat, ibid. verſ. 12.

Florentia a Calpurnio compreſſa, eiuſque fatum memorabile VII. 240. 10 — vlt.

Florum odor longius accidens cur ſuauior VIII. 476. 6 — 14. flores, cum calidi, tum frigidi, quomodo ebrietati reſiſtant VIII. 566. 4 — vlt.

in Flumine glacie concreto tranſmittendo vulpis mira ſolertia X. 37. 6. ſqq. flumina quomodo tranſmittant elephanti X. 36. vlt. — 37. 4. fluuii cur mari ſint frigidiores brumali tempore VIII. 757. 6—9.

Fluxus muliebris VII. 928. 3.

Foemina an ſemen emittat IX. 585. 3 — vlt. foeminaene, an viri, temperamenti ſint calidioris VIII. 579. 13. ſqq. foeminae quomodo gignantur IX. 586. 10. — 587. vlt. foeminae ſaepius abſque concubitu ſemen emittunt IX. 585. 12. 13.

Foenerandum non eſſe IX. 290. 1. ſqq. foeneratores ex nihilo aliquid faciunt contra Phyſicorum decreta IX. 296. 12 — 14. foeneratorum nequitia IX. 291. 8 — 11. foeneratorum ſyngraphae, et tabulae, vrbium compedes IX. 295. 11. ſqq.

Foeniculo draco aciem obtuſam ſibi reſtituit X. 56. 8. 9.

Foenum in cornu, prouerb. VII. 133. 13. foenum Socrati

panis loco exhibitum X. 558. 1. 2.

Foetus in vtero an sit animal IX. 593. tota. foetus vnde alatur in vtero VII. 928. 7. sqq. IX. 594. 1 — 10. et X. 350. 3 — 5. foetus vrsi informis nascitur VII. 923. 8 — 11. foetus septimestres et decimestres cur vitales, contra octimestres moriantur vt plurimum IX. 595. 1. et deinceps.

Folia, an flores potius, coronis adhibere conueniat VIII. 562. 4. — 563. 7. foliorum vsus in plantis VIII. 562. 4 — 7.

Foliis siluae comparanda hominum vita VI. 397. 8 — 11.

Fons in Pangaeo miraculosus IX. 619. 4 — 6.

Fontana aqua IX. 612. 7. et vlt. et 623. 10.

Forma quid VIII. 871. 4.

Forma et priuatio, contraria principia VII. 461. 3.

Formicae foras suas res efferentes pluuiam denunciant X. 33. 1. sqq. vid. not. 11. reipublicae studiosae IX. 133. 6. cur tritici vmbilicum in recondendo erodant X. 34. 6 — 9. formicarum frugalitas IX. 300. 4. formicarum ingenium admirabile X. 31. antep. et deinceps. formicarum esu nauseae suae medetur vrsus IX. 634. pen. — 635. 1. et X. 56. pen. — 57. 3.

Formido poenae et spes honoris quasi duo elementa virtutis sunt VI. 41. 9 — 11.

Formosi laeduntur intuentium inuidia X. 485. vlt. — 486. 3.

Fortitudo quid X. 280. 15. 16. fortitudo cum iustitia de manſuetudine certat VII. 794. 3 — 5. fortitudo maxime in ira vincenda exercetur, ibid. vers. 7 — 11. fortitudinis extrema, timiditas et audacia VII. 749. 1 — 3. fortitudinis muliebris exempla insignia VII. 4. antep. et deinceps. fortitudinem in victoria paranda fortuna plurimum iuuat VII. 278. 12. 13. ex versione: in Graeco enim texto non ita. fortitudine non indigeremus, si omnes iusti essemus VI. 722. 11. 12.

Fortuna quid IX. 508. 6. sqq. fortuna dextra manu excipienda VII. 829. 7. 8. fortuna et casus qui differant IX. 508. 10 — 15. fortuna et sapientia dissimillimae, sunt simillimarum rerum effectrices VII. 255. 5 — 7. Fortuna Rom. Suadae et Iustitiae soror VII. 261. 7. 8. fortuna suos sublimes fert, vt eos altius deiiciat VII. 331. 10 — 13. Fortunae paruae fanum Seruius Tullius cur consecrarit VII. 135. 8. — 136. 12. fortunae pictura VII. 260. 2 — 7. fortuna malunt plerique omnes, quam virtute, vinci VIII. 146. antep. fortuiti casus quomodo corrigendi VII. 828. 12. sqq. fortuitorum casuum fanum Syracusis VIII. 146. 7.

Fortunae auerruncae templum VII. 135. vlt. blandae, ibidem. bonae spei VII. 135. pen. et 136. 2. et 280. 2. conuertentis VII. 136. 2. idiae, siue priuatae, ibid. vers. 1. et 279. 12. ixeutriae, siue viscatae VII. 136. 4. et 279. 12. muliebris VII. 265. 6. paruae VII. 135. 8. primigeniae, ibid. vers. vlt. virginis

virginis VII. 136. 2. et 279. vlt. virilis VII. 135. vlt. et 280. 3.

Forum Graecum, templum Romae X. 53. 8. 9.

Fragrantia vnde oriatur VIII. 467. 2 — 8.

Frater malus vt tractandus VII. 881. 4. sqq. sororem occidens absoluitur VII. 231. 13 — 15. frater in fratrem tyrannum ab vxore animatus VII. 47. 9. sqq. frater fratrem in venatione occidens VII. 238. 14. et vlt. frater et soror inuicem commisti missio ipsis a patre gladio se ambo conficiunt VII. 241. 1 — 13. frater fratrem tyrannum tollens IX. 222. 2 — 5. fratris vxor quo loco habenda VII. 914. 15. — 915. 2. fratre quod careret Telemachus, calamitosum se dixit VII. 876. antep. fratres somnus et mors VI. 410. 1. 2. fratres ex eodem patre octoginta mares VI. 667. 3. fratrum concordia VII. 870. 1. sqq. fratrum concordia quam fortis VII. 870. vlt. sqq. fratrum contentiones patres dirimere debent VI. 870. 12 — 14. fratrum inaequalitati vt medendum VII. 889. pen. sqq. fratrum salus liberorum saluti anteponenda VII. 881. 1. fratribus inter se dissidentibus, Sparrani patrem mulctarunt VI. 870. 12 — 14.

Fraternus candor in regno VI. 661. 7 — 14. fraternum odium et mox pietas VI. 698. 10 — vlt. et 699. 1 — 13.

Frigiditas, extremarum partium an salubris VI. 467. 4 — antep.

Frigus aquam grauem et corpulentam reddit IX. 619. 1. 2.

Frigus quid Anaximeni IX. 733. antep. sqq. frigus et densandi et liquandi corpora facultate pollet VIII. 777. 5. 6. frigoris princeps causa in aëre versatur IX. 739. 11. frigore quomodo rumpantur vasa IX. 749. 2.

Frugalitatis asylum IX. 293. 12. 13. laus VII. 808. antep. sqq.

Fulgur quid IX. 539. 7. sqq. et 615. 4. cur tonitru posterius erumpat IX. 128. 10 — 14. quae inter fulgura decidunt aquae, incrementis plantarum aptiores sunt VIII. 638. 11. 12.

Fulmen quid IX. 539. 7. sqq. cur sacrum dicatur VIII. 731. 1 — 3. fulmen infantis cunas incendens, eo intacto VIII. 468. 5 — 8. de fulmine mirae historiae VIII. 640. antep. et deinceps. fulmine bis tactus Mithridates nil sensit incommodi VIII. 468. 5 — 11. fulmine tactorum corpora non putrescunt VIII. 641. vlt.

Fuluius Stellus ex equa filiam genuit VII. 241. pen. sqq.

Fundani et Syllae de ira cohibenda dialogus VII. 777. 1 — 819. vlt.

Funebres ludos spectare mulieribus Rom. interdictum VII. 83. 3. 4. funebria certamina Patrocli VIII. 531. antep. sqq.

ad Funera quae pertinent cur in templo Libitinae venderentur VII. 89. antep. sqq. quibus funus et sepulcrum tanquam mortuis factum fuisset, profani Graecis erant VII. 74. 8 — 10.

Furari Spartanis pueris permittebatur VI. 871. 4 — 6. furibus

ribus vestium cur parceret Dionysius VI. 670. pen. — 671. 1. cur furti, aut alius seruilis delicti, damnatos furciferos dicant VII. 132. 15. sqq.

Furius Camillus peculatus reus factus VII. 286. vlt. dictator dictus, ibid. vers. pen.

G.

G litera a Sp. Carbilio reliquis adiecta VII. 122. 9.

Galaxidorus VIII. 290. pen. et saepius.

Galei piscis erga prolem amor X. 85. 1—11.

Galerita cur a Lemniis honoretur VII. 497. 3. 4. de galerita fabula perlepida VIII. 20. 5. sqq.

Galli Roma potiti VII. 286. 6. a Camillo profligantur, ibid. vers. pen. sqq.

Gallina priusne fuerit, an ouum VIII. 518. 1. sqq. gallina, ouo excluso, festuca sese lustrat VIII. 799. 2. gallinae et felis apologus VII. 910. 15—17. gallinarum in pullis custodiendis sedulitas VII. 924. antep. sqq.

Gallus si gallum conscendat, comburitur ex auspicum praecepto X. 118. 9—12. gallus cur super Apollinis manu depingeretur VII. 575. 5—7. gallum leo odio prosequitur VIII. 126. 4. et X. 84. 8. galli sub auroram coire solent VIII. 597. antep. sq.

Galli delinquentes in magnae Matris sacris nodato flagello vapulabant X. 633. 10—12.

Garruli neque audiunt, neque audiuntur VIII. 3. 1. 2. garrulorum aliquot suomet iudicio pereuntium exempla VIII. 27. 12. sqq. garrulitas periculosa, odiosa, et ridicula VIII. 10. 12—vlt. garrulitas maius vitium ebrietate VIII. 6. 8. sqq. garrulitas, quam libido, plures euertit vrbes VIII. 11. 4—7. garrulitas senum Athenas perdidit, ibid. vers. 7. sqq. garrulitatis cum aliis vitiis comparatio VIII. 6. 8. sqq.

Gelo, Siciliae tyrannus VIII. 180. 15. Syracusanos ad agrorum culturam ceu ad proelium eduxit VI. 668. 3—5. hydrope laborabat VII. 587. 4. 5. eius de Carthaginensibus victoria VI. 667. pen. sqq. apophthegmata, ibid. — 668. 10.

Gelu cur mulieres ferant facilius, quam viri VIII. 582. 5—7. 10. 11.

Geminorum generatio vt fiat IX. 589. 6—vlt.

Generatio quomodo fiat X. 571. vlt. sqq.

a Genero, aut socero, donum capere cur vetitum esset VII. 78. 9—13.

Genius Socratis VIII. 292. pen. et deinceps. genius Lysidis Epaminondae communicatus VIII. 316. 1—4. genii deorum ministri VII. 641. 15—17. an moriantur VII. 649. 8. sqq. hominum et deorum interlocutores ac interpretes VII. 425. 14. 15. mediae inter deos et homines naturae VII. 633. 11. 12.

Genii lunares IX. 722. 6. sqq. geniorum insulae circa Britanniam VII. 652. 8. sqq. geniorum necessitas VII. 641. 1—4. nomina VII. 661. 3. sqq. geniis, qui oraculis adsunt, diffugientibus, oracula intereunt VII. 647. vlt. — 648. 2.

Geometria extremitatum accidentia solum considerat VIII. 870. antep. sqq. geometriae studium Graecis Apollo oraculo commendauit VIII. 288. 4. sqq. geometria a sensibilibus ad contemplabilia deducimur VIII. 867. 1—4. geometrica proportio ab arithmetica qui differat VIII. 869. 15—vlt. geometricae delectationes Archimedis IX. 142. 12—14.

Germanici in gallum gallinaceum odium VIII. 125. 2. 3.

Gerontes vnde dicti senes apud Graecos VIII. 578. 8—11.

Geryon quare tam multa crura, manus et oculos fingatur habuisse IX. 261. 8—10.

Gidica Cominium priuignum deperit VII. 247. 5. laqueo vitam finit, ibid. vers. 6.

Gigantum pugna VIII. 918. 13.

Glabrities foeminarum vnde VIII. 580. antep. et 583. 9. sqq.

Glacies qui fiat IX. 738. 6. sqq. glaciei densitatis experimentum IX. 739. 15—pen.

Gladium qui tenet, is optime de agrorum finibus disputauit: Lysandri dictum VI. 854. pen. — 855. 3. gladios milites acuant, caetera penes ducem erunt: Aemilii dictum VI. 747. 1—4.

Glande primi homines vescebantur X. 130. antep.

Glauce chariistria ab ariete adamata X. 51. 14. 15.

Glaucia, Scamandri filia VII. 202. 10.

Glaucopin cur lunam appellet Empedocles IX. 689. 13. 14.

Glaucus, Epicydis F. VIII. 202. 4.

Glaucus Italus de poëtis et musicis antiquis X. 654. 7—9.

Gloria e vilibus rebus parta, ignobilis VI. 124. vlt. — 125. 1. gloria et honor labores suaues reddunt VII. 830. 10. 11. parvo nutritur, sed magno paratur IX. 145. 5—8. postremo omnium terram subit IX. 132. 13. 14. gloria viuendo parta est sepulcri et mortis ornamentum IX. 132. 9—13. gloria si affectanda sit, vbi maxime affectari possit VI. 477. antep. gloria maxima contemtione mortis paratur VI. 791. pen. sqq. gloriae cupiditatem etiam in alio, muneribus prosecutus Alexander VI. 688. 14. — 689. 4. gloriam ab inuidia tutam quomodo reddas IX. 251. 14.

Glyco Peripateticus VIII. 386. vlt.

γλυκύπικρον VIII. 711. 8.

Gnomones sine vmbra solstitiali die Syenae sunt VII. 618. 3. 4.

Gnosiorum consuetudo VII. 209. 7—9.

Gobii pisces X. 69. 9.

Gorgias Leontinus, Isocratis in oratoria praeceptor IX. 328. 2. reprehenditur a Plutarcho VI. 236. 6. Gorgias aliis concordiam suadens, ipse familiam minimam male concordem habebat VI. 544. pen. — 545. 4.

eius dictum ad hirundinem ſtercus in ipſum eiicientem VIII. 903. 2—4.

Gorgo, Leonidae vxor VI. 551. 1. et 849. 6. 7. eius pulchrum dictum VI. 849. 6—10.

Gorgonicida Euripideus VIII. 978. 7. 8.

Gorgonitergus circulus IX. 388. 10.

Gorgus Lacaenae apophthegmata VI. 893. tota.

Gracilitas corporis ac membrorum commodior VI. 884. 5—7.

Graecia quater ſeruiens IX. 332. 2.

Graeciae imbecillitas Plutarchi tempore IX. 279. 8. 9.

Graeciae vaſtitas Plutarchi tempore VII. 629. 7—pen.

Graeciam altero orbam oculo ne facite: dictum cuiusdam IX. 203. 6. 7.

Graeci aliquando ab exteris controuerſias ſuas terminari voluerunt VII. 918. pen. —919. 2. Graeci maximopere curabant, vt adoleſcentes muſica inſtruerentur X. 678. 11—13. Graeci omnes, quid honeſtum ſit, norunt, ſed ſoli Spartani faciunt VI. 876. 1—3. poſitis armis, literas colere iuſſi VIII. 289. 6—9.

Graecorum quod ſummum factum IX. 326. 8. vid. verſionem.

Grammatica quid X. 650. 1—3.

Grammatici cuiusdam recriminatio in Ptolemaeum VII. 796. 7—14.

Grando quid, et vnde IX. 541. 1—5. quibus auertatur VIII. 800. 4. 5.

Granorum tritici vmbilicum cur in recondendo erodere ſoleant formicae X. 34. 6—9.

Gratia quid antiquis IX. 11. 5—7. gaudii feraciſſima IX. 114. 1. 2. haud minus accipiente, quam dante, opus habet VIII. 303. 13. 14. tempeſtiua, optima VIII. 130. 6. 7. quomodo paretur VI. 814. 12—14. gratiae nomen cur ſali inditum VIII. 728. 10—12.

Gratiae tres IX. 114. 3. 4. Gratiis cur adiungatur Mercurius VI. 161. 8—10. ſine Gratiis natum Vulcanum quo ſenſu dixerit Pindarus IX. 11. 7. 8. Gratiis Suadam cur antiquitas adiunxerit VI. 523. 13—15.

Grauidarum mulierum abſurdi appetitus IX. 635. 12. 13. grauidas mortis reas lex Aegyptia ſeruandas iubet, dum pariant VIII. 183. antep. —184. 1.

Grauitas denſitatem conſequitur VIII. 804. 7. 8. grauitas membrorum ſpontanea morbum indicat VI. 484. 15. 16.

Grus vulpem ad conuiuium vocans VIII. 427. 10. —428. 5. gruum induſtria X. 30. 15. ſqq. 74. 13. et 75. antep.

Grylli porci ex homine facti dialogus X. 99. 4. ſqq.

Gula cibi conceptaculum VIII. 790. vlt.

Gurgulio ſpiritus receptaculum, ibid. eo laeſo potus effluit VIII. 795. 9—12.

Guſtatus

Guſtatus vt fiat IX. 572. 1—7.

Gymnaſia Graecos prodidiſſe creditum VII. 110. 14. ſqq.

Gymnici ludi imitationes ſunt rerum bellicarum VIII. 533. 10. 11. gymnicorum certaminum ordo apud Homerum et eius ratio VIII. 530. 13. ſqq.

Gymnopaedias qui primi introduxerint X. 659. 7. 8.

Gypſum vino iniectum quid praeſtet IX. 621. 2. ſqq.

Gyrtiadis apophthegmata VI. 894. 1—11.

H.

Haden cur Plutonem dixerit antiquitas VI. 655. 10—12.

Haeredibus carentes genuinis quisque demereri ſtudet VII. 934. 6. ſqq.

Haeredipetae, ibid. verſ. 1.

Haereditatis cauſa filii parentibus gratias non agunt, ibid. verſ. 4. 5. haereditatem ferro herciſcentes fratres VII. 888. 4.

Hami capiendis piſcibus vt parandi X. 65. 6. ſqq.

Harma cur Delphi appellarint Venerem IX. 80. 1. 2. per harma conuiuia inſtituere, proverb. VIII. 703. 11. 12.

Harmatius nomus VII. 322. 9.

Harmonia quid X. 252. 7. harmonia animae quatuor elementorum X. 673. 7. 8. harmonia chromate eſt recentior X. 670. 9. Harmonia e Venere et Marte nata VII. 459. vlt. harmoniae mundi pulchra deſcriptio X. 258. 12. ſqq. ab harmonia Lydia et Phrygia cur Plato ſtudioſos prohibuerit IX. 270. pen. —271. 2.

Harmonica muſica animum contrahit X. 510. 2. harmonica muſica triplex X. 690. 11. harmonicus exceſſus X. 676. 8. ſqq.

Harpalus, Alexandri hortulanus VIII. 570. 7.

Haſta Iunoni ſacra eſt VII. 149. 7. haſta ab aquila in ſublime portata VII. 222. 9—11. haſtae cuſpide cur nuptarum comam diſcriminarent VII. 148. 14. ſqq.

Hecates coena VIII. 831. 13. 14. penetralia IX. 721. pen. Hecatae canem immolabant Graeci VII. 120. 7. 8.

Hector Achillem pro ſepultura deprecatur VI. 107. pen. Hectori proelium cum Achille diſſuadet Priamus VI. 432. pen. et deinceps. Hectoris et Aiacis monomachia VI. 106. 2.

Hedera Baccho ſacra VII. 442. antep. ſq. Aegyptiis Chenoſiris dicitur, ibid. verſ. pen, cur ſemper vireat VIII. 571. 4—6. vino admixta mentis alienationem creat VIII. 572. vlt. —573. 4. hedera cur coronarentur bacchantes VIII. 564. 11—13.

Hegemonis piſciculi cum ceto amicitia X. 80. 13. ſqq.

Hegeſias Magnes IX. 357. 2.

Hegeſippi apophthegma VI. 711. 1—6.

εἱμαρμένη VIII. 247. 1. ſqq.

Helena ab Iſocrate laudata IX. 333. 11. Helena iam immolanda ab aquila prodigioſe liberatur VII. 247. 14—pen.

Helico Cyzicenus mathematicus VIII. 289. 4.
Hellene oriundi cur Neptuno Primigenio sacrificent VIII. 914. 5—7.
Ἡμερὶς labrusca a teneritate Homero dicta IX. 35. vlt.
Hemitonium X. 234. 3. et 7.
Hephaestioni omnia sua arcana concredere solitus Alexander VI. 686. 8—13.
Heptaphonos, porticus Olympiae VIII. 2. 9. 10.
Heracleon Megarensis VII. 625. 11.
Heraclides pugil, bibo insignis VIII. 469. 1—8.
Heraclides Cotyn, Thraciae tyrannum, interfecit X. 629. 6. 7.
Heracliti dictum βλαξ ἀνθρωπος ἐπὶ παντὶ πτοειται VI. 147. pen. ὐδὲ ἁμαθίην κρύπτειν ἄμεινον VI. 157. 12.
Heraclitus concordiae vim vt repraesentarit VIII. 33. 15. sqq. Heracliti de mundi aeternitate sententia X. 210. 3—7. de ira dictum VII. 794. 7. 8. dictum de vita et morte VI. 404. vlt. 405. 1.
Herculeus lapis quomodo ferrum attrahat X. 179. 16. sqq.
Herculeo morbo laborantes exilem vocem edunt VII. 165. 11—14.
Hercules Omphalae seruiens IX. 140. 11—13. Hercules victor VIII. 395. 10. 11. Perseo oriundus IX. 404. 6. Euandrum literas docuit VII. 125. 17. liberos occidit VI. 638. vlt.—639. 3. semel tantum in vita iurauit VI. 98. 11—13. pro Deo ab Aegyptiis habitus IX. 403. 6—8. Medicinae fuit peritus IX. 52. 1. muliebri veste indutus periculo se subduxit VII. 213. 9—11. senex diuinatione et dialectica se exercuit VII. 522. 8. 9. cur tripodem abstuliſſe dicatur Apollini, ibid. vers. 2—8.
Herculis cum Antagora pugna VII. 213. 3. sqq.
Herculis et Musarum ara cur communis fuerit VII. 125. 16. sqq. Herculem iuraturi cur sub dium exire iuberentur VII. 97. antep. sqq.
Herculis honores in Ogygia insula IX. 711. pen.
Herculis labores VII. 348. 1. sqq. Herculis numerosa proles VII. 917. 10. 11. Herculis in fratris filium beneuolentia, ibid. vers. 11. 12. Herculi cur diuites decimam bonorum suorum consecrare consueuerint VII. 84. 14. sqq. Herculis in sacrificio cur nullus alius Deus nominetur, neque intra sepimenta canis conspiciatur VII. 150. 7—antep.
Hermodorus Clazomenius VIII. 340. 7.
Hermogenes diis amicus X. 538. 7—10. pia eius de diuina prouidentia verba, ibid. vers. 8—vlt.
Hermon Thessalus IX. 272. 7.
Hermopolis VII. 388. 9.
Herodotus de reip. formis IX. 286. antep. Pythica oracula carmine reddidit VII. 588. 12—vlt. suam sub Solonis persona de diis eloquitur sententiam IX. 405. 3—8. dictio eius simplex est et facilis IX. 393. 1—3.
Heroës

Heroës quid IX. 495. 11. sqq. Epicurus heroës esse negat IX. 496. 2. heroum excellentissimi ante senectutem obierunt VI. 422. vlt. sqq. heroum insulae circa Britanniam VII. 652. 8—10.
Herois apud Delphos quid VII. 176. 6. et 16—vlt.
Herondas VI. 827. antep.
Herophilus medicus de respiratione IX. 578. antep. sqq. eius de insomniis ratio IX. 583. 9—vlt.
Hesiodus Musarum discipulus VI. 400. 6. Helotum poëta VI. 833. 7. Homero aetate et gloria proximus VI. 400. 5. de eius morte historia memoria dignissima VI. 618. 1. sqq. eius percussores a cane proditi X. 40. 1—3.
Ἑστία vnde veteribus terra fuerit dicta IX. 758. pen. vid. not. 79.
Hesychia, Mineruae antistita VII. 586. pen. et vlt.
Hieraphori VII. 388. antep.
Hiero Siciliae tyrannidem per nefas partam ad virtutem vsurpauit VIII. 180. 15. sqq. dicendi libertatem aduersum se non aegre tulit VI. 668. 11. 12. eius dictum de arcanorum publicatoribus, ibid. vers. 13—15.
Hieromnemones, Neptuni sacerdotes VIII. 914. 3.
Hierostoli VII. 388. antep.
Himerii dictum de diuite VI. 222. 10—13.
Hipparchus Euboeensis VI. 680. 5.
Hippo, Scedasi filia, a Spartano vitiata et interfecta IX. 95. 16. sqq.
Hipocratis aphorismi notabiles de corporis habitu VIII. 718. 12. sqq.
Hippocratis candor in fatenda sua ignorantia VI. 307. 8—antep.
Hippodamus Spartanus anno aetatis LXXX. in pugna fortiter obiit VI. 829. pen. sqq.
Hippolochus Thessalus IX. 76. 2.
Hippolytae securis VII. 205. 1. 2.
Hippolytus a Phaedra nouerca adamatus VI. 99. 1—3. ab equis contritus VII. 247. 2.
Hipponicus, Calliae F. vnus de ditissimis Athenienſium IX. 425. pen.
Hippopotami, vt cum matribus coëant, patres interficiunt X. 14. 10. 11.
Hippothorus, modus musicus VI. 522. antep. eo equi ad coitum incitabantur, ibid. vers. pen.
Hirundo auis carniuora VIII. 903. 9. 10. cicadas venatur VIII. 903. 10. 11. et X. 64. 13. hirundo Gorgiam sophistam stercore conspurcat VIII. 903. 2—4. hirundinem hospitem recipere cur vetuerit Pythag. VIII. 902. 6. et deinceps.
Hirundinum frugalitas IX. 300. 3. 4. ingratitudo VIII. 904. 1—3. immundities X. 15. 2. et 4. 5. in nido struendo industria X. 28. 13. sqq.
Historia et pictura vt differant VII. 366. 10—vlt. historiae cognitio pulchra similitudine explanata VIII. 271. 1. sqq.
historia-

historiarum lectio iucunda X. 496. 1. sqq. historiis plerisque fidem derogat causae ignoratio VIII. 708. 1.

Historicus imago est auctoris factorum VII. 362. 2—5. vera scribere, et de incertis meliora amplecti debet IX. 397. 4—6.

Histriones ab Histro, celebri scenico, dicti VII. 163. 3—12.

Homerus vt amorum rudis a Pammene Thebano accusatus VIII. 445. 4—9. Lacedaemoniorum poëta cur dictus VI. 833. 6—8. cur singulis liquoribus singula epitheta adiungens, oleum solum humidum dixerit VIII. 778. 5. sqq. Homeri Ilias et Vlyssea Alexandri M. viaticum VII. 298. 3—5. Homerum non habenti paedagogo Alcibiades colaphum impegit VI. 707. 13—15.

Homicidiorum origo X. 3. 6—antep.

Homoeomeria IX. 474. 2. sqq.

Homo natus, vt moriatur VI. 442. 2. planta mobilis Platoni VIII. 370. 10—pen. solus animalium nudus et inermis a natura factus VI. 372. 1—3. somnium vmbrae VI. 395. 6—10. hominis et mundi pulchra analogia IX. 666. 11. sqq. hominis ratione domantur omnia animalia VI. 372. 4. sqq. homines castitate a brutis superantur X. 118. antep. homines sine igne esse non possunt IX. 771. 4. sqq. homines nostrae aetatis priscis comparati, infantium instar sunt IX. 607. 1—3. hominum primorum victus X. 130. 7. sqq. hominum tria genera X. 542. 5.

Homognius Iupiter VIII. 704. 11.

Honestum finis actionum esse debet rempub. administrantibus IX. 189. 8. 9.

Honor alit artes VII. 318. 8—10. honorem eundem fratres ambire non decet VII. 896. 4—9. honores senex non affectare, sed recusans accipere debet IX. 171. 11—13. Honori cur sacra fierent aperto capite VII. 81. 13—vlt.

Horatia puella a fratre interemta VII. 232. 3. 4.

Horatii Coclitis virtus VII. 224. 14. sqq.

Horatiorum et Curatiorum tergeminorum pugna VII. 231. 17. sqq.

Hordeum cur tenui, triticum vero pingui agro gaudeat IX. 624. 14. sqq.

Horizon VII. 453. 13.

Horos prisci Graeci annos appellabant VIII. 697. 6.

Horror quid IX. 732. 9. 10.

Hortae templum cur semper esset apertum VII. 115. antep. sqq.

Hortulanus quidam rex electus VII. 342. 10—343. 5.

Hosioter, victimae genus VII. 174. 1. sqq.

Hospitalis Iupiter VIII. 386. 6. et IX. 70. 5.

Hospitalitatis ius violatum a Demetrio rege VIII. 101. pen. — 102. 2.

Hostes, non an multi, sed vbi essent, rogabant Lacedaemonii VI. 720. 11—13.

Humanae victimae Rom. VII. 234. 14. sqq. humani corporis miseria X. 485. 3. sqq.

Humido omnes stirpes aluntur IX. 472. 5. 6. humida sola ardere, paradoxum VIII. 780. 9. 10. humiditas sensus hebetat VII. 703. antep. humores in febribus in bilem conuertuntur IX. 611. 11.

Humilitas supplicem decet VII. 806. 9—11.

Hyaenae pellis a fulmine tutum reddit VIII. 638. 9. 10. hyaenae fel VIII. 186. 8. 9.

Hyampea petra VIII. 203. pen.

Hybristica sacra VII. 11. 11.

Hydria argentea ab Opuntiis Delphis dedicata VII. 581. 3—8.

Hydrophobia morbus VIII. 915. pen. et 919. 6.

Hyems quatuor durat mensibus X. 261. 6. 7. quomodo fiat IX. 545. 5—7. hyeme acri plumbi laminae colliquescunt interdum VIII. 777. 7. 8. hyeme cur fluuii fint mari frigidiores VIII. 757. 6—9. cur paucissima tonitrua IX. 615. 7—9. cur naues tardius agantur in fluminibus, in mari non item IX. 618. 15. sqq. cur clepsydrae tardius aquam subducant IX. 619. 1—3. hyeme non tam amarum est mare IX. 620. 5. sqq. hyeme fontana aqua tepidior IX. 623. 10.

Hymenaeus nuptiarum index VIII. 649. 2. Hymenaeus Graecorum, Talasius Latinorum est VII. 102. 13. 14.

Hypate musicum interuallum X. 674. 1. et 13.

Hyperballontes Thrasymachi VIII. 435. vlt.

Hypereia insula VIII. 379. 5.

Hyperides in tormentis linguam sibi amputat, ne arcana eloqui possit IX. 375. 1—3. Hyperidis vita IX. 372. 8. et deinceps.

Hyperochus, Inachiorum rex VII. 179. 13. et 16.

Hyperoum VIII. 723. pen.

Hypertera apud Homerum quid VIII. 723. vlt.

Hyperthyron, ibid. vers. pen.

Hypocrateridium VII. 716. 1. vid. versionem et not. 71.

Hypolydius tonus a quo inventus X. 681. 14. 15.

Hyponoeam veteres allegoriam appellabant ab occulto sensu VI. 68. 13. 14.

Hyporchematum conditor Xenodamus X. 659. 13—16.

Hypothymides corollae vnde appellatae VIII. 567. pen. — 568. 3.

Hyrcanus, Lysimachi canis, cum hero se vna in rogum coniecit X. 42. 7—10.

Hyrcani mortuos suos canibus vorandos dant VII. 945. 1. 2.

Hysteropotmi VII. 75. 3.

I.

Ἰαλυσσόθεν cur de gaudio dicat Homer. VIII. 933. 13—pen. et IX. 732. 11—13.

Ialysus a Protogene pictus, quanti factus fuerit et a Rhodiis et a Demetrio rege VI. 695. 6—11.

Iambeorum vſum Archilochus docuit X. 681. 8—10.
Ianuam contra reipſum aperuiſti VIII. 523. 4. ianuis cur appendantur mallei VIII. 53. 3—8.
Ianuarius cur menſium primus VII. 85. 8—87. 3.
Ianus cur bifrons pingatur VII. 89. 8—15. vid. etiam p. 111. 9. 10.
Ianus homines feros optimis legibus informauit VII. 111. vlt. Iani effigies in priſcis nummis VII. 111. 9. 10. Iani honos apud Numam Pompilium VII. 86. 7—12.
Iaſon, Theſſalorum tyrannus VI. 730. 5. Iaſonis, Theſſalorum tyranni, ſententia IX. 256. 7—11. reprehenditur, ibid. verſ. 11. 12.
Iaſſenſis puer quidam mire a delphino dilectus X. 96. 4.—97. 2.
Ibis ſublutionem alui hominis docuit X. 57. 3—5. nullam inſalubrem aquam tangit, ibid. verſ. 5—7. recens ex ouo excluſa duas drachmas appendit VIII. 664. 6. triangulum aequilaterum quomodo repraeſentet, ibid. verſ. 7—9. ſignum eſt primae literae Aegyptiis VIII. 945. 11. eius indoles IX. 160. antep.—vlt.
Ibyci percuſſores ſeipſos produnt VIII. 28. 11.—29. 2.
Icarii fabula VII. 225. 4.
Ichneumon cum crocodilo pugnaturus vt ſe armet X. 28. 9—13.
Icoſaëdron cur aquae attributum a Platone VII. 687. 13—vlt.
Ictericis rupicis auiculae intuitus medetur VIII. 711. pen.—712. 7.
Ida, Iouis nutrix VIII. 610. 5, vid. not. 49.
Idaei dactyli VI. 316. 10. et X. 654. 13.
Idea quid IX. 480. 13. 14. et 497. tota. et X. 167. 13.
Idem et diuerſum neceſſario coniunguntur X. 249. 9. ſqq.
Idiotatum de Deo opinio ſemper ſuperſtitionem comitem habet X. 531. 4—8.
Idus vnde dictae VII. 92. 2—4. idibus Ianuarii cur tibicines per vrbem vagarentur habitu muliebri VII. 122. 18. ſqq. Idibus Decembribus cur equus Marti immolaretur VII. 154. pen. ſqq. Idibus Sextilibus ſervis vtriusque ſexus cur feriae eſſent VII. 157. 8—16.
Iecur Empedocli polyaematon dictum VIII. 723. 1. iecur eſt inter cor et ventriculum IX. 668. 11. 12. iecur, concupiſcentiae principium VII. 770. 13.
Ieiuni lentius edunt, quam qui prius aliquid comederunt VIII. 479. 4.
Ieius Apollo vnde dictus VII. 545. 1. vid. not. 8.
Ientaculum Graecis ἀκράτισμα vnde dictum VIII. 897. 11. 12.
Ignis a Prometheo repertus IX. 763. 5. 6. aceto omnium facillime reſtinguitur VIII. 589. 7—10. cur aqua exſtinguatur, oleo vero nutriatur VIII. 780. 8.—781. 7. artes omnes et reperit et conſeruat IX. 772. 12. 13. ab Empedocle cur exitioſa contentio dicatur IX. 749. pen. ignis fulmineus cur ſacer et diuinus dicatur VIII. 731. 1—3. mundi ſemen eſt Stoicis X. 478. 12. 13. ignis vtilitates variae VI. 322. pen.—323. 3. ignem aquae miſcere, proverb. IX. 744. 14. ignem gladio non ſcrutandum cur dixerit Pythagoras VI. 42. 9—71. ignem ſacrum quamobrem venerata ſit antiquitas VIII. 809. 2. ſqq. cum igne ſupplicandi mos apud Perſas IX. 744. 8—13.
Ignominiae metus quam efficax VII. 23. 8—12. ignominiae fumum vitans in ignem incidit VIII. 109. 7. 8.
Ignominioſa non eſſe, quae vulgo putantur, exſulem eſſe, caluum, puſillum, hoſpitem, inquilinum VIII. 394. 12—14.
Ignorantia nihil magis refugit atque odit anima X. 644. vlt.—645. 1.
Ignoſcentia magis corriguntur ſerui quidam, quam aſſidua punitione VII. 802. 2—12.
Iliadis et Vlyſſeae primi vltimique verſus ſinguli aequalium ſyllabarum numero definiti VIII. 947. 1—4.
Ilii excidium a Demodoco deſcriptum X. 652. 6—8.
Illyricum bellum VII. 349. 10.
Ilus Palladium ex incendio eripiens luminibus captus eſt VII. 232. 6—10.
Imaginatio, animi eſt functio X. 614. 1. ab animo inſeparabilis, ibid. verſ. 2. 3. imaginatio mulieris in conceptione foetum format IX. 591. 1—4.
Imitatio ſeu pulchrae, ſeu turpis rei, in poëtis laudatur VI. 62. 10—12.
Impar numerus foecundus VII. 524. pen.
Imperantibus de imperio conſulere difficile IX. 118. 3. 4. imperare haud recte poteſt, qui rite non ſeruierit IX. 217. vlt.—218. 2. imperator tum vere imperat, quum legibus paret VI. 793. 8. 9. imperator vel certo ſuo periculo, ſed patriae ſalute, cum hoſtibus certamen non detrectans VI. 832. 6—vlt. imperium partum maioris eſt operae bene conſtituere, quam parare VI. 780. 1—5.
Impietas omnis ex ſuperſtitione eſt orta VI. 652. vlt. ſqq. impietatis et ſuperſtitionis comparatio VI. 629. 6. ſqq. et 652. 4. ſqq.
Impiorum poenae apud inferos perpetuae X. 646. 5. ſqq.
Importuna ſui laudatio vt declinanda VIII. 158. 6. ſqq.
Improbitas eſt ferro, aut igni quocunque, violentior VII. 941. 5. num ad infelicitatem ſufficiat VII. 938—947.
Impudens et verecundus quantum differant VIII. 95. 9. ſqq.
Inachus fluu. Scamander poſtea dictus VII. 203. 1. 2.
Inane quid IX. 502. 10. ſqq. et 731. 4. inane Empedocles et omnes ante Platonem philoſophi negant IX. 502. 11—pen. inane Epicuri quomodo intelligendum X. 577. 6—9.
Inceſti concubitus exempla VII. 235. 16.—236. antep.
Incontinentiae et intemperantiae diſcrimen VII. 751. 13. ſqq.

ſqq. incontinentes qui dicantur VIII. 818. 1—4.
de Incremento diſputatio Stoicorum X. 457. 7.
Increpantes libere admiramur: vituperantes odimus VI. 245. 7—9.
Indi Graecorum Deos colunt VII. 300. 1. Indiae ſapientes ſeipſos in ignem iniiciunt VII. 944. 5—8. Indicus quidam canis, omiſſo ceruo, leonem inſequitur X. 44. 10.—45. 2. Indica radix mira IX. 701. 14—17.
Indigentia an famem et ſitim excitet VIII. 739. 5. ſqq.
Indiuiduum quid IX. 501. antep. ſqq. quot modis dicatur X. 170. 4. ſqq.
Indolentia in amicorum morte improbatur VI. 388. 6—10. indolentia Stoica, ibid. verſ. 7.
Infantes A literam omnium primo proferunt VIII. 944. 2. infantes lunae oſtentare cur caveant nutrices VIII. 614. 13. 14. infantibus ſeptima dies cur ſit periculoſa VII. 159. 8. ſqq.
Inferiae cur nullae libentur infantibus mortuis VIII. 413. 8—11.
Infernalis crater VIII. 239. 4. et 9. infernales lacus metallici VIII. 243. 11. ſqq.
Infinitum neque principium, neque medium, neque finem, habet X. 354. pen. ſq. infinitas naturae rerum omnium principium ſecundum Anaximandrum IX. 472. 12. ſqq. infinitatem cur animi indolem appellet Plato X. 211. 14. ſqq.
Ingenia quorundam ad inueniendum tarda, mero excitantur VIII. 857. 1—4
Ingenuitas praeclarus eſt libertatis theſaurus VI. 2 5.
Ingluuiei cum voluptate conſpiratio quid efficiat X. 21. 15.
Ingratitudinis vltio VII. 18. 11. ſqq.
Ingurgitatio quibus maxime cauenda VI. 470. 2. ſqq. ingurgitantes ſeſe apud alios, domi eſurientes VI. 477. vlt. ſqq.
Inimicum laudans, ſibi laudem conciliat VI. 338. pen. ſqq. inimicum non vlciſci, quum poſſis, aequanimitatis eſt, ibid. verſ. 2—4. inimici vt tractandi VI. 797. 9—pen. inimicis carere non expedit VI. 322. 7. ſqq. cum inimicis quomodo certandum VI. 342. pen. ſqq. ex inimicis veritas audienda VI. 332. 7. 8. inimicos vlciſcitur, qui probus eſt VI. 327. 4—6.
Inimicitiae quo maxime noceant VI. 324. 4. ſqq. inimicitiae et malorum contentiones permultos extulerunt IX. 211. vlt. ſqq. inimicitiarum regula IX. 226. 1. ſqq.
Iniuriae remittendae exemplum inſigne VI. 846. pen. ſqq. iniuriae vt vlciſcendae VIII. 368. 7—11.
Iniuſtam rem, vt ne fieret, XXX. millibus Daricorum Artaxerxes redimit VI. 662. 13—vlt. iniuſta petentibus vt occurrendum VIII. 116. 6—9.
Iniuſtitia quid X. 307. 4. 5. iniuſtitia ſumma, iuſtum videri, quum non ſis VI. 185. 2. 3. et IX. 393. antep. iniuſtitia vnde primum orta VIII. 551. 12. 13.
Ino Leucothea VII. 84. 2.
Inus poenitentia VIII. 200. 3—7. vid. not. 12.
Inopiae amicorum vt honeſte conſulat magiſtratus IX. 224. vlt. ſqq. inopiae conſolatio VII. 831. 2—4. inopiam confiteri, nonnunquam illiberale non eſt IX. 271. 10. ſqq.
Inſaniens ſeipſo robuſtior VIII. 767. 10. 11.
Inſcitia in medium eſt proferenda, vt diſcas VI. 157. 12. 13.
Inſomnia inordinata conturbationem oſtendunt humorum et ſpirituum VI. 490. 7—10. quo pacto fiant IX. 583. 5—vlt. profectus in virtute oſtendunt VI. 308. 10. ſqq.
Inſtitutio proba omnis virtutis eſt radix et fons VI. 12. 4. 5.
Inſtitutori filiorum probo Lycurgus dimidium bonorum pollicitus IX. 350. 5—7.
Inſulae natantes in ſpecu Trophonii VIII. 332. vlt. ſqq.
Intelligibilium omnium imago in mathematis conſpicitur VIII. 868. 1—4.
Intellectus vniuerſalia, ſenſus vero ſingularia, comprehendit X. 251. 5. 6. intellectus mens eſt in mathematicis X. 168. 15.
Intelligentia quid X. 248. 13. 14.
Intemperantiae Graecorum tropaeum Delphis poſitum VII. 328. 3—5.
Interuallum quid muſicis X. 233. antep. et 252. 8. 9. intervalla quinque tantum in cantilenis vſurpantur VII. 530. 12. ſqq.

Intuitu ſolo quomodo faſcinatio fieri poſſit in infantibus VIII. 708. 10. ſqq.
Inuentum malum inuentori peſſimum VII. 251. 5. ſqq. et 13. ſqq.
Inuidia quid VIII. 59. 3. 4. in nullum merito concipitur VIII. 126. 9. 10. reip. maximum malum IX. 146. 11. inuidia et odium vt differant VIII. 124. 2. et deinceps. in bonum non cadit VIII. 264. antep. ſq. inimicitiarum parens foecundiſſima VI. 320. pen. ſq. potentiae comes VIII. 119. 13. 14. virtutis comes VIII. 128. 3. 4. inuidiae effectus VIII. 130. vlt. ſqq. invidiam infortunia tollunt, odium non item VIII. 129. 11—13.
Inuidi ad miſerandum facillimi VIII. 129. antep. inuidorum intuitu formoſi laeduntur X. 485. vlt.—486. 3. inuidis quod careret Themiſtocles, nihil ſplendidi ac praeclari a ſe fieri dicebat VIII. 128. 4—6.
Inuiſum eſſe praeſtantiſſimis, extrema nequitia eſt VIII. 127. 11.
Io, Inachi filia, diuinis honoribus honorata IX. 400. 5—10. Ius raptus, ibid. verſ. 15. 16.
Ioci et ſcommata cum facilitate vlciſcenda VIII. 459. pen.
Iolaus voto quodam iuuenis repente factus X. 367. 9. 10. Iolai ſepulcrum IX. 51. antep.—vlt.
Iolae honores decreti, quod Alexandro venenum propinaſſet IX. 377. 1—3.
Iole ſeſe praecipitem dans

nil mali perpessa VII. 229. 3—6.
Ion, antiquus Athenienſium legislator X. 626. 5.
Ionia harmonia tragicis actibus adhibita X. 668. 4. 5.
Iones proba, ſed ignaua, mancipia VI. 666. 8—11. Ionum nomen plerique Graecorum ceu turpe refugerunt IX. 408. pen. —409. 1.
Iphicli fratris interitum quam aegre tulerit Hercules VII. 917. antep.
Iphicratis egregium facinus VI. 708. vlt. apophthegmata, ibid. verſ. pen. ſqq. eius eloquentia ridicula ac vana IX. 238. antep. ſqq.
Iphigeniae miraculum VII. 230. 7. 8.
Ira animi neruus Platoni VII. 767. 2—4. hominem mirum in modum permutat VII. 790. 3. ſqq. metu oblato exſtinguitur VII. 782. pen. moderata fortitudini robur addit VII. 773. 2. 3. qualis affectus VII. 786. 6. ſqq. vbique damnoſa VII. 811. 13. ſqq. quidquid concupiſcit, vita emit VII. 794. 8. 9. vltioni et fortitudini non convenit VII. 794. 3. ſqq. Irae compeſcendae ratio VII. 806. 1. ſqq. variae cauſae VII. 805. 14—vlt. motus conuulſionibus ſimiles VII. 793. 9—12. initiis reſiſtendum VII. 782. 9. ſqq. iram Achillis vt repreſſerit Phoenix VI. 266. 1—6. iram frigida perfuſio ſanat VII. 782. antep. iram moderantia ante ex philoſophia ſunt comparanda VII. 781. 12. 13. iram nil magis decet quiete VII. 791. 8. per iram res videntur, ceu per nebulam, maiores VII. 804. 4—6. irae paternae ſubitae ſint, non graues VI. 45. antep. irarum inter coniuges remedium VI. 542. 3—7.
Iracundia quid VII. 782. 4. ſqq. iracundiam vincere maximae eſt virtutis VII. 794. 7—10.
Iratus ab inſano tempore tantum differt VI. 750. 10. 11. iratis ſpeculum offerendum VII. 789. 4. iraſcendi facultas regit et regitur X. 190. 6. 7. iraſcendi facultas ad rationem habet proportionem διατεσσάρων, ad concupiſcentiam διαπέντε X. 191. 11—pen. irati mariti vxoribus vt tractandi VI. 541. 11—pen. iratis XXIIII. literae prius recenſendae, quam quid aut dicant, aut faciant VI. 779. 15—17.
Iris quid IX. 67. 13. et deinceps. vt fiat IX. 541. vlt. ſqq. cur a Thaumante genus ducere fingatur, ibid. verſ. 11. 12. iridis generatio IX. 68. 1—6. eius cum amore comparatio IX. 68. 6. ſqq. irides duae ſi appareant, cur ea, quae in continente eſt nube, ſit obſcurior IX. 698. 2—6.
Iſaeus orator VII. 381. 11. eius vita IX. 339. antep. ſqq.
Iſchiadicis pollex adurendus VIII. 216. 9.
Iſiacus quis vere dicendus VII. 389. 9—12.
Iſis et Oſiris in matris aluo corpora miſcuerunt VII. 403. 6. 7. Mercurii, aut Promethei, filia VII. 388. 6. 7. Liberi vxor VII. 444. 1. 2. a ſcientia nominata VII. 387. 7—9. Iſidis varia nomina

nomina, eorumque explicationes VII. 473. 2—9.
Iſmenias IX. 275. 9.
de Iſmenodorae Bacchonisque amoribus hiſtoria IX. 3. vlt. et deinceps.
Iſocolon vna ſyllaba curtatum Iſocrates enuntiare metuit VII. 382. 11. 12.
Iſocrates bonorum paternorum bello contra Lacedaemonios geſto iacturam fecit IX. 328. pen. vnicam tantum orationem habuit, reliquas aliis compoſuit, ibid. verſ. vlt. in conuiuio vt oraret, rogatus, quid reſponderit VIII. 419. 2—420. 2. tres paene Olympiades conſumſit ſcribenda oratione Panegyrica VII. 382. pen. ſq.
Iſocratis opes IX. 329. pen. ſq. mors IX. 331. 6. ſqq.
Iſter Pythica oracula carmine reddidit VII. 588. antep.
Italica fecta IX. 481. 3.
Ithacae ſterilitas X. 104. 3—5.
Ithacenſium querela ad Agathoclem de pecorum ſuorum abactione, et illius reſponſum VI. 674. 4—8. et VIII. 205. 4—7.
Itoniae Mineruae ara IX. 101. 2.
Iucunda et aſpera moderate ferre, prudentis eſt VI. 389. 8—10.
Iudaei ſuilla carne cur abſtineant VIII. 661. 1. ſqq. cur aſinum venerentur VIII. 665. 2. 3. Iudaeorum et Syrorum de diis ſuperſtitioſae opiniones X. 346. 2. 3. Iudaeorum in ſabbato ſeruando ſuperſtitio VI. 646. vlt.—647. 3.
Iudex in audiendo odio et beneuolentia vacuus eſſe debet VI. 161. 3—5. iudex ſui, quam aliorum, quiſque eſt peior VII. 778. 1. 2. iudicem omnibus aequum ſe fore iactanti quid dixerit Themiſtocles IX. 219. 2—5.
Iudicandi regula, probabilitas X. 207. 9.
Iudicium familiaritate impeditur X. 161. 6. e verſione. iudicium ſi quis effugere poſſit, ſtultus eſt, ſi ſe in eo defendere velit: Alcibiadis dictum VI. 708. 1—3. iudicia capitalia correctionem non admittunt VI. 813. 6. 7.
Iuglandis vmbra VIII. 564. antep. ſq.
Iugurtha vinctus ad Bocchum ductus IX. 216. pen. Iugurthae imago annulo Syllae inſculpta IX. 217. 1—3.
Iulides piſces X. 69. 8.
Iuniperi duo genera VII. 507. 10. 11.
Iuno Quiritis VII. 149. 7. 8. Lucina cur dicta VII. 138. vlt. Iuno Leucadia VIII. 206. 4. Iunonis Argiuae antiſtita mullo piſce cur abſtineat X. 92. 10—pen. Iunoni cur ſacrati ſint menſes, anni autem Ioui VII. 138. 9.—139. 4. Iunoni pronubae ſacrificantes fel abiiciebant VI. 535. vlt.—536. 2.
Iupiter Agoraeus VIII. 330. antep. Ammon VII. 614. 5. Aſcraeus VII. 954. 2. Fructifer X. 334. 3. Gratiarum largitor, ibid. Genitalis IX. 70. 6. Homognius VIII. 704. 11. Hoſpitalis VIII. 386. 6. et IX. 70. 5.

Idaeus VII. 221. 13. Labradeus VII. 204. pen. et 205. 11. Maemactes VII. 797. 2. Meilichius, ibid. verſ. 1. Poſſeſſor X. 334. 2. Seruator IX. 365. 11. 12. Terreſtris VI. 646. 7.

Iupiter XII. annis vnam conuerſionem facit IX. 534. pen. Iupiter ſeruator non ſoeneratur IX. 299. antep. v. etiam p. 300. 2. Iouis Cretenſis imago cur auribus careat VII. 500. 5—7. Iouis Labradenſis ſimulacrum VII. 204. pen. — 205. 12. Iouis nomine quid intelligendum VI. 82. 10. ſqq. et IX. 707. 5. vid. not. 63. Ioui cur annus, Iunoni menſes ſint ſacri VII. 138. 9. — 139. 4. Ioui Dice et Themis ſemper adſident IX. 123. 7. — pen.

Iurare cur non liceret flamini Diali VII. 114. 6 — vlt.

Iuſiurandum tormentum liberorum, ibidem, verſ. 7. iuriſiurandi Pythagorici per quaternarium formula IX. 476. 10—13.

Iuriſdicialis oratio nulla ſcripta ante Antiphontis tempora IX. 308. 9. 10.

Ius nigrum Laconum VI. 880. 9. — 881. 1.

Iuſtitia legis eſt finis IX. 122. 4. animae medicina VIII. 174. 3. 4. quid Zenoni X. 280. antep. vindex eorum, qui a diuina lege deſciſcunt X. 623. pen. ſq. quando, quomodo et quatenus mali ſint puniendi docet VIII. 174. 7—9. in politiis diuinae eſt ſapientiae imago IX. 122. 4. 5. requirit praeſentem prudentiam VI. 368. antep.

Iuſtitia, Dionyſii maioris filia VII. 334. pen.

Iuſtum pro aequali, non contra, habendum VIII. 870. 6. 7. iuſtum in medicina quid cenſeatur VIII. 216. 7. 8.

Iuuenis ex ſene factus Iolaus X. 367. 9. 10. iuuenis moritur, quem diligit Deus VI. 454. 12. iuuenis caelebs Iſocrates, ſenex cum meretrice verſabatur IX. 337. 5. iuuenes a ſenibus docendi IX. 159. 6. ſqq. iuuenes, audite ſenem, quem ſenes iuuenem audiuerunt: Auguſti Caeſar. de ſeipſo dictum IX. 136. 2—4. iuuenes imperata facere, ſenes imperare decet IX. 155. 5. 6. iuuenes cur temerarii, ſenes contra prudentiores VII. 770. 10. — 15. iuuenum peccata ſaepenumero ingentia fiunt et atrocia VI. 40. 8 — antep. iuueniles impetus accuratis rationibus vinciri ac compeſci conuenit, ibid. verſ. antep. ſqq.

Ixeutria fortuna VII. 136. 4. et 279. 12.

Ixion Iunonem inſequens, in nubem incidit IX. 111. 8. 9. Ixion Euripidis VI. 68. 7—10.

K.

Κατήφεια quid VIII. 96. 5. 6.

Κέρας quid ſit apud Graecos X. 66. 4.

Κείρασθαι et Κειροπλάστης, ibid. verſ. 5. et 6.

Κόρη vox ambigua VIII. 96. 9.

Κυρὰ quid ſit X. 66. 5.

L.

Laarchus Arceſilaum veneno necat VII. 60. 15. — 61. 3. ipſe interficitur VII. 62. 10.

Labor vt febrem conciliet VI. 483. 6. laboris et induſtriae efficacitas et vires VI. 5. 11. ſqq. labore et remiſſione animus ſeruatur VI. 30. antep. laboribus res magnae et ſplendidae parantur X. 628. 6. 7.

Labotae apophthegma VI. 837. 12 — 14.

Labra a λαμβάνειν τὴν βορὰν dicta VIII. 900. 3. 4.

Labra Lydis ſecurim ſignificat VII. 205. 12.

Labradenſis Iouis ſimulacrum VII. 204. pen. — 205. 12.

Labrax piſcis hamo captus quomodo liberare ſe ſoleat X. 67. 5 — 10.

Labruſcam ἡμερίδα, a teneritate appellat Homerus IX. 35. vlt.

Lac multi eſt nutrimenti VI. 500. 9 — 11. cur ſolum inter humores effigiem non exprimat 779. 9 10. quomodo generetur in mulieribus VII. 927. antep. ſqq. lactis officinae deſcriptio elegantiſſima VII. 927. antep. et deinceps. lacte ſolo vitam exegit Soſtratus VIII. 623. 7 — 9.

Lacteus circulus IX. 536. antep. ſqq.

Lacaenarum apophthegmata VI. 892. 11. ſqq.

Lacedaemonii ab Antipatro victi VI. 237. 2 — 5. Archidamum, regem ſuum, mulctarunt, quod puſillam duxiſſet vxorem VI. 3. 1 — 5. cum tibiis in proelium ibant X. 678. antep. — vlt. in ſolum Epaminondam pugnare iuſſi ab Ageſilao VI. 803. 14 — 16. vnicam in annum ſumebant tunicam VI. 881. 10. amori erant dediti IX. 51. 4. ante pugnam Muſis litare cur ſoliti VI. 827. 1 — 3. et 885. 12 — 14.

Lacedaemoniorum ad Philippum epiſtolae VIII. 32. 15. ſqq. inſtituta VI. 880. 5. et deinceps. tanta fuit multitudo, quanta malis arcendis ſufficit VI. 721. 4 — 6.

Lacertae ex ouis generantur VIII 522. 11. 12.

Lacheſis VIII. 249. 5. Neceſſitatis filia VIII. 248. 4. et 12.

Lacryma cerui cur ſalſa, apri vero dulcis IX. 629. 12. ſqq. lacrymae quomodo fiant IX. 630. 2 — 4. lacrymas in ſcena elicere, non riſum mouere, artis eſt VIII. 157. 1. 2.

Lacus tres infernales, auri, plumbi, et ferri VIII. 243. 11 — 13.

Lacuſtris aqua cur immota maneat X. 181. 6 — 9.

Lacydis factum laudabile VI. 234. 1 — 10.

Ladanum in Africa ex ſarmentis colligitur VIII. 188. 11. 12.

Laelius tanquam poëta, Scipio tanquam hiſtrio IX. 183. 4 — 7. et 214. 14. 15. Laelii in Scipione promouendo modeſtia IX. 214. pen. ſq.

Laërtes, Vlyſſis pater VII. 203. pen. eius ignauia IX. 149. 8. 9.

Laeta quaecunque ſibi in vita con-

contigiſſent, recenſebat Antipater moriens VII. 837. 1—4.
Lagiſca, ſcortum Iſocratis IX. 337. 5. 6.
Lais meretrix ob pulchritudinem ab aliis mulieribus lapidibus obruta IX. 76. 5—7. eius cauſa duo maria decertarunt IX. 75. pen.—76. 1. Laidem non aliter, quam vinum et piſcem, dicebat ſe amare Ariſtippus IX. 8. 2—5.
Lamachi frugalitas IX. 272. 1. et 5—7. eius apophthegma, non licere bis peccare in bello VI. 708. 11—13.
Lamiacum bellum IX. 377. 3.
Lamiae fabula VIII. 50. 5—7. Lamiae oculos habent curioſi ibid. verſ. 8—11.
Laminae plumbeae aquae iectae cur eam frigidiorem reddant VIII. 755. 8. ſqq.
Lampidis naucleri de diuitiis comparandis dictum IX. 145. 3—5.
Lampriae de conuiuis diſponendis ſententia VIII. 442. 8. ſqq. ſententia de EI Delphico VII. 514. 9. ſqq.
Lamprocles Athenienſis muſicus X. 666. 16.
Lampſaces, Mandronis filiae, virtus VII. 42. pen. ſqq.
Lampſacum vnde dictum VII. 43. 13.
Lampſacenus Charo. hiſtoricus IX. 418. 14.
Lana ouium a lupis demorſarum pediculos cur gignat VIII. 543. 9. ſqq.
Laodamas, Alcinoi F. VIII. 438. antep. — vlt. vid. not. 77.
Lapis ad amuſſim applicandus, non contra VI. 281. 1. lapis Herculeus cur ferrum attrahat X. 179. 16. ſqq. Lapis tanquam ſacrum cultus VII. 179. antep. lapides vnde generentur VIII. 758. 2—4. lapides quamobrem a fabris in terra defodiantur VIII. 802. 3. 4. lapides in veſica generantur, non in ventriculo VIII. 796. vlt. — 797. 3. lapilli in aquam iniecti frigidiorem eam reddunt VIII. 755. 8. ſqq.
Lapſi ſemel iuuenes animum deſpondere non debent IX. 175. 7. 8.
Laqueus parandus, aut mens: Antiſthenis dictum X. 301. 14. 15.
a Lare initium ſumere, prouerb. VIII. 173. 6. Lares Praeſtites caninis pellibus cur amicirentur VII. 119. 8. — 120. 2.
Larentiam cur venerentur Romani VII. 105. 6. — 106. 13.
Largitiones pecuniariae gluten popularis ſtatus in rep. X. 200. vlt. — 201. 1. largitionis ſuaſione ſeditio ſedata IX. 258. 8—13. largiendum gratuito IX. 270. 8. 9.
Laſſitudines ſpontaneae morbum denunciant VI. 484. antep.
Laſthenes Olynthius VI. 678. 14.
Laſus Hermionenſis VIII. 103. 9. et X. 682. 6.
Latendum non eſſe viris fortibus X. 638. 11. ſqq.
Λάθε βιώσας an recte ſit dictum X. 635. 1. et deinceps.
Lauacrum quandoque ſitis remedium VIII. 739. vlt. — 740. 1. lauacri tempeſtiui vtilitas VIII. 629. 10—12. lauacrorum varietas corpora noſtra mirum in modum immutat VIII. 927. 1. ſqq.
Laudare ſemetipſum honeſte quo modo quis poſſit VIII. 137. 11. et deinceps. laudare ſe per alium auditoribus gratum VIII. 144. 13. ſqq. laudanda alia magis, alia magis diligenda X. 104. 8—12. laudandi modus Platonis, Socratis, et Hyperidis VI. 166. pen. laudata imitanda ſunt et aemulanda VI. 313. 7. 8. laudatio ſui importuna quomodo vitanda VIII. 134. 6. ſqq. laudatio puerorum immodica ne ſit VI. 29. 6. 7. laudatoribus gratia non habenda VIII. 121. 10. 11.
Laurus cur ſemper vireat VIII. 571. 4. 5.
Laus vera laudanti non minus, quam laudato, laudi eſt IX. 223. 13. 14. laus fucata vt dignoſcatur VI. 213. 9. ſqq. laus ſui confidentiam parit VIII. 155. pen. laus quibus debeatur VI. 816. antep. ſqq. laudem ſui res aduerſae excuſant VIII. 140. 1. ſqq. laude nulla gratior auditio IX. 143. vlt. — 144. 1. laudes ab improbis proficiſcentes omnibus modis cauendae VIII. 120. 4. ſqq. laudibus magis, quam verberibus, excitandi pueri VI. 28. 9—11.
Lautia VII. 113. vlt.
Leaena, fortis et taciturna mulier VIII. 13. 8. ſqq. eius ſtatua elinguis Athenis, ibid. verſ. vlt. — 14. 4.
Leander, Nicocratis tyranni frater VII. 47. 14. ſqq. culeo inſutus in mare abiectus VII. 50. 6.
Lectionis exercitium VI. 494. 10.
Lectus coniugalis ne diſcordiis turbetur VI. 542. 11—14. lecti conturbatio Pythagorea VIII. 905. 6. ſqq.
Legationem vt impedias, flagitante populo IX. 259. vlt. ſqq. legationum functiones obituris quae attendenda IX. 261. 3. ſqq.
Legatus vnus ad vnum VI. 809. 13—15. legati cuiuſdam Elei foeda irriſio VI. 828. 16—829. 2. legati Polycratidae pulcherrimum de legatione ſua, publicane eſſet, an priuata, reſponſum VI. 863. 12—15. legatos collocutum, non colluctatum, venire VI. 879. 5. 6. legati Corinthiorum a Dionyſio munera capere nolentes, ab illo facete reprehenſi VI. 672. 2—7. legati Romam miſſi cur primum Saturni aedem adirent VII. 113. 11. — 114. 5. legatorum Perſicorum de Alexandro adhuc puero iudicium VII. 348. 11. — 349. 4.
Legitima omnia non eſſe, quae legibus continentur VIII. 255. 2. ſqq.
Legumina flatus generant, et ad venerem ſtimulant VII. 154. 2—4.
Λεῖμμα cur Pythagoricis dicatur XIII. numerus X. 224. 1. 2.
Lenaicae Iſocratis victoriae IX. 339. 3.
Leno Menandricus adoleſcentibus inſidians VI. 504. 2—6.

Lenocinia orationis VI. 149. 4. ſqq.

Leo cur Soli dedicatus VIII. 663. vlt. ſqq. leo pro panthera dono redditus VI. 665. pen. leonis opera vſus eſt Hanno Carthaginenſis ad vtenſilia conuectanda in expeditione IX. 191. 5—7. leonis in gallum odium VIII. 126. 4. leonis erga catulos amor VII. 923. 12 — pen. leonis in faſtidio curando ſolertia X. 57. 9—11. leones inter eundum vngues introrſum vertunt VIII. 67. antep. ſqq. et X. 28. 3—7. leones ſenes venatum a iunioribus ducuntur X. 50. 5—10. leaena ſola inter curuungues feras videntem edit foetum VIII. 664. 1. leonina pellis vbi non ſufficit, adſuenda eſt vulpina: dictum Lyſandri VI. 721. 13. 14. et 854. 12. 13.

Leonis, Eurycratidae F. apophthegmata VI. 839. 3—12.

Leonidae apophthegmata, ibidem, verſ. 13. ſqq. et VII. 220. 11—15. de Tyrtaeo poëta iudicium X. 1. 1—4. mors IX. 442. 8.

Leontini Gorgiae dictum de virtute muliebri VII. 1. 6 — pen.

Leophanis de conceptione ſententia IX. 587. 7—9.

Leoſthenis dictum de Alexandri mortui exercitu VII. 329. 7—10. victoria a Phocione notata IX. 203. 10—12.

Leotychidae primi apophthegmata VI. 837. antep. — 838. 7.

Leotychidae, Ariſtonis F. apophthegmata VI. 838. 8. — 839. 2.

Leporis in catulorum cuſtodia aſtus X. 46. antep. — 47. 4. leporis figura auditus ſignificabatur Aegyptiis VIII. 666. 7. leporum ex loco vrbis obſeſſae muris vicino prodeuntium omen VI. 818. 2—5. et 855. 9—14. leporum foecunditas IX. 296. 3. 4. Lepus marinus a mullo necatur X. 92. pen. — 93. 1.

Leproſi cur fiant plerumque, qui per roſcidas herbas nudi continenter incedunt IX. 618. 1—14.

Leſbiorum gloria in fidibus X. 656. 8—13.

Leſchenorius Apollo VII. 513. 8. vid. verſionem et not. 11.

Lethargus, morbus periculoſus VII. 951. 1.

Lethe, locus apud inferos VIII. 238. 14.

Leucadia Iuno VIII. 206. 4.

Leucippus, Poemandri filius, ab ipſo patre ſuo caſu occiſus VII. 197. 1—5.

Leucippus mundo tunicam affingit 515. 10. 11. eius de conceptione ſententia IX. 587. 9—11.

Leucomantidis Cupido IX. 70. 9.

Leucotheae in ſororis prolem pietas VII. 917. vlt. — 918. 2. Leucotheae ſacra VII. 918. 2—5. cur in Leucotheae ſacris non ſuis, ſed ſororum, liberis bene precarentur VII. 84. 8—13. et 918. 2—5 cur ab eius

eius templo ſeruae arcerentur VII. 83. antep. — 84. 7.

Leuctrica pugna IX. 99. 4. ſqq. 143. 13. et 222. 10.

Leuitae vnde dicti (ex falſa nimirum Plutarchi opinione; cum vera nominis *Leuitarum* origo e ſacris literis abunde conſtet) VII. 670. 9—11.

Leuitas raritatem conſequitur VIII. 804. 6.

Lex iuſta facienti ſemper primum defert honorem IX. 255. 5—7. lex tum antiquiſſima, tum exactiſſima, Deus eſt IX. 123. antep. — vlt. hominum et deorum domina et regina omnium IX. 120. 10. 11. non ante promulganda, quam lata ſit IX. 323. 4—6. lex principis opus IX. 122. 4. legis finis iuſtitia, ibid. legis diuinae deſertores iuſtitia vlciſcitur VIII. 372. 1. leges inter arma ſilent VI. 762. 12. 13. leges inter armorum ſtrepitus non exaudiebat Marius, ibid. leges de fortitudine ſcriptas cur non haberent Lacedaemonii VI. 827. 9—13. leges fidium cur dicerentur X. 655. vlt. — 656. 3. leges humanae imperfectae VIII. 174. 13—15. leges vniuerſaliter proponunt praemia et poenas VIII. 252. 10—13. legum fundamentum quod X. 626. vlt. legum metu quod faciunt alii, id philoſophi rationis ductu praeſtant X. 623. 1. 2. legum in viros, non virorum in leges, debet eſſe auctoritas VI. 860. 3. 4. legibus multa continentur, quae tamen legitima non ſunt VIII. 255. 2. 3. legibus etiam ſublatis, manente tamen Socratis et Platonis philoſophia, viui adhuc poſſe X. 622. 12. ſqq. legibus qui non indigeant VIII. 267. 3—5. legibus ſcriptis cur non vſus Lycurgus VI. 847. 8—11.

Lex Multiceps in tibiarum cantu X. 656. vlt. — 657. 1. lex Cradias in tibiarum cantu X. 658. 4. lex currulis in tibiarum cantu X. 657. 10. 14. et vlt.

LEGES: Lex Argiuarum mulierum, quae nuptas barbam iubebat habere, quando cum viris concumberent VII. 11. antep. — vlt. Solonis, ne corpora pro debitis pignori darentur IX. 294. pen. eiuſdem de donationibus VII. 77. 8—10. eiuſdem de ſeditione ciuili VIII. 175. 2—4. de adulteris ab Auguſto lata VI. 780. 5—12. leges Lycurgi VI. 717. vlt. ſqq. 844. 2. ſqq. 865. 8—10. et 890. 6. et deinceps. eiusdem leges, quas rhetras appellant VI. 802. 3—5. lex eiusdem de virginibus ſine dote elocandis VI. 850. 1—4. lex Palladis X. 688. vlt. et 689. 7. lex Romanorum abſurda VIII. 174. antep. et deinceps. lex de otio apud Athenienſes VI. 827. antep. — vlt. lex Lacedaemoniorum ſtulta VIII. 174. 16—18. lex Locrenſium aduerſus nouarum rerum percontatores VIII. 61. 11—13. lex Thurienſium, vetans, in comoediis taxari ciues alios, quam adulteros et curioſos VIII. 62. 1. 2. lex Aegyptiaca de grauida mortis rea ſeruanda, donec pariat

pariat VIII. 183. antep. — 184. 1.

Legum latores cur in ciuitatibus ambitionem et aemulationem non tollant VII. 775. 1 — 3.

Liber pater cur dictus fuerit Bacchus VII. 161. 10 — 15.

Liberalitas quid VII. 749. 3. 4.

Liberi quomodo lugendi VIII. 403. 5. sqq. liberorum institutionis Lycurgi cura VI. 7. 10. sqq. ad liberorum perfectam educationem quae requirantur VI. 4. 1. sqq. liberos suos Plutarchi vxor ipsa alebat sua mamma VIII. 405. 1. liberos non defore, si genitalia adsint: Aegyptiorum responsum VIII. 373. 15 — pen. liberis operam daturus animo sit curarum vacuo VIII. 224. 9 — 13.

Libertas amicitiae medicamentum VI. 275. pen. — 276. 1. libertas vera quae VI. 135. 9 — 11. libertas, quam fortunae bona, potior habenda VI. 878. 6. 7. et IX. 304. 8. 9. libertas foeneratoribus non oppignoranda IX. 294. 8. libertatis in dicendo verus vsus VI. 244. 7. sqq. ad p. 276. vlt.

Libido quibus reprimatur VII. 387. 13 — pen. libido canum cibis multo sale consperſis excitatur VIII. 732. 6 — 9. libidinis et amoris discrimen IX. 73. antep. sqq. libidines filiorum vt parentes frenare possint VI. 46. 10. sqq.

Libidinosorum semen infoecundum VIII. 4. pen.

in Libitinae aede cur ea venderentur, quae ad funera pertinent VII. 89. antep. — 90. 7.

Libri antiquorum iuuenibus conquirendi: et qualis eorum vsus esse debeat VI. 26. 3. sqq. librorum ac literarum solamen VI. 503. 7 — 12.

Lichas IX. 275. 10.

Lictoris auaritia hominem iamiam iugulandum seruans VII. 56. 1. sqq. lictores vnde dicti VII. 130. 8 — vlt.

Ligna in plenilunio caesa cur repudient fabri VIII. 615. 9 — 11. ligna tenera et dulcia teredinibus sunt obnoxia VI. 179. 4 — 6. ligna, in quae iridis nubes defluxit, cur a sacerdotibus crementur VIII. 639. vlt. vid. not. 78.

Lignea canis apud Locros quae sit VII. 180. pen. sqq. lignei muri oraculum IX. 293. 15.

Linea recta quid VII. 609. 13. 14. et X. 173. 1. sqq.

Lingua eadem, et optima, et pessima VI. 137. 8 — pen. et 556. 1 — 3. saporum diiudicatrix X. 115. 14 — 17. lingua coërcenda et frenanda VI. 33. 5. et 35. 5. sqq. lingua febricitantium non secundum naturam affecta, malae rei signum, non causa VII. 790. ante. sqq. linguae iratae virus VII. 791. 1 — 4. linguae licentia multos in grauissimas calamitates coniecit VI. 36. 1. et deinceps. linguae moderatio, virtutis pars est non exigua VI. 335. antep. sqq. linguam vallo muniuit natura VIII. 5. 1 — 4. linguam sibi ipse in tormentis corrosit Hyperides IX. 375. 1. 2. linguam vnicam tantum, aures duas, cur largita sit natura VI. 141. 8 — 10. et VIII. 1. 6. 7.

Linguam Persicam didicit Themistocles, quo ipse suis verbis regi suam posset explicare sententiam VI. 704. pen. — 705. 1.

Linus, Euboeensis, musicus, lugubris carminis conditor X. 651. 14. 15.

Lini vtilitates VII. 390. 17 — 391. 1.

Linea veste cur in sacris vti solerent VII. 390. 1. sqq.

Lippitudo morbus maxime contagiosus VIII. 712. 8 — 11. vena secta iuuatur VIII. 217. 1. 2.

Literae ex Phoenicia allatae IX. 766. pen. a quo inuentae VIII. 945. 9. 10. literae XXIIII. iratis prius recensendae, quam quid aut dicant, aut faciant VI. 779. 15 — 17. literae quando mercede doceri coeperint VII. 125. vlt. sqq. literis XVI. tantum antiquitas vsa ad scribendum X. 195. 16 — 18. literarum alphabeti compositio quod syllabas producat iuxta Xenocratem VIII. 922. 15 — 17. literas eminus cur facilius legant senes VIII. 473. 4. sqq.

Liuoris tumulus VII. 40. pen.

Lixiuii parandi ratio IX. 611. 8. 9.

Lochia cur vocata Luna VIII. 615. 4 — 6.

Locrorum virgines VIII. 206. 5. Locrensibus Zaleucus vt suas leges commendarit VIII. 147. 1 — 4.

Locus quid IX. 503. 6. sqq. et pen. locus rerum omnium maximum est VI. 582. 8. 9. locum vir, non virum locus honestat VI. 565. 1. sqq. loci ratio num aliqua in conuiuiis habenda VIII. 431. 1. sqq. locus consularis appellatus cur honoratior in conuiuiis haberetur VIII. 448. 1. sqq.

Locustae ex ouis generantur VIII. 522. antep.

Loligo apparens cur magnae sit tempestatis indicium IX. 626. 3 — 14.

Lolii suffitus cur in balneis prohibitus VIII. 614. 8 — 10.

Loquacitatis descriptio egregia VIII. 1. 1. et deinceps.

ex Loto solem exstitisse cur fabulentur VII. 400. 3 — 6.

Λοξίας vnde dictus Apollo VIII. 33. 12. 13.

Lucar quid VII. 149. 11 — vlt.

Lucernae sale iniecto melius ardent VIII. 481. 4. 5.

Luciferi et terrae diametrorum ratio X. 260. 3 — 5.

Lucina partus praeses IX. 37. 4 — 6.

Lucinae nomen cur lunae tributum VIII. 615. 4 — 6.

Lucretiae historia VII. 25. 6 — 10.

Lucrum in regno spernere expedit VI. 811. antep. lucri faciendi tres modi, ex regno, amicis, doctrina X. 316. 3 — 6.

Luctа quid, et an sit certaminum vetustissimum VIII. 527. 11. et deinceps.

Luctatius Catulus Saturno templum consecrat VII. 225. vlt. sqq. eius strategema VI. 763. 5 — 11.

in

in Luctu cur mulieres albas gererent veſtes VII. 95. antep. — 97. 3. in luctu Lycii vtebantur veſte muliebri VI. 429. 4 — 6.

Lucullus imperator optimus, antequam ſe otio et luxui dederet IX. 164. 12. — 165. 4. eius apophthegmata VI. 764. 11. ſqq. de Tigrane victoria, ibid. luxus VI. 768. 9 — vlt.

Ludum literarium primus Romae aperuit Sp. Carbilius VII. 125. vlt. ſqq.

Luna a ſole maxime remota ſplendet plurimum VI. 526. 13 — 15. an habitetur IX. 699. 9. ſqq. igniſne ſit, an aſtrum IX. 687. 6. 7. cauſa aeſtus maris IX. 553. 12. 13. et 554. 5. ſqq. cur frequentius, quam ſol, obſcuretur IX. 682. 8 — 12. ſub luna, quam ſub ſole, cur carnes computreſcant magis VIII. 610. 11. ſqq. ſemiplena cur partus facilitatem promouere credatur VIII. 615. 2 — 4. ſoli et terrae eſt interpoſita ſicut iecur inter cor et ventriculum IX. 668. 11. 12. quouis menſe tribus maximis varietatibus mutatur VII. 90. vlt. ſqq. terrae quum eſt propior, diutius deficit, quam ab ea remota IX. 684. pen. ſqq. ad lunam dormientes cur obtorpeſcant VIII. 614. pen. ſqq. luna plena cur non caedendae ſint arbores VIII. 615. 9 — 11. hilarem cur lunam appellet Empedocles IX. 642. 3. 4.

Lunae ſubſtantia IX. 530. tota. magnitudo IX. 531. 1 — 4. forma, ibid. verſ. 5 — 8. illuminatio, ibid. verſ. 9. ſqq. deliquium IX. 532. 8. ſqq. ſpecies, et cur terrea videatur IX. 533. 10. — 534. 3. intercapedo, qua a ſole diſtat IX. 534. 4 — 9. a terra diſtantia IX. 659. 2 — 4. cum Mercurio cognatio VII. 449. vlt. cum terra comparatio IX. 651. 5. ſqq. lunae illuminationis cum Nili exundatione pulchra collatio VII. 451. pen. ſqq. lunae et ſolis effectus in his inferioribus VII. 449. 9. ſqq. lunae tunicam ſibi fieri petentis fabula VI. 596. 12 — pen. lunae pratum IX. 69. antep.

Lunulas cur in calceis geſtarent nobiles VII. 137. 5. — 138. 8.

Lupa Romulum et Remum lactans VII. 249. 14. 15.

Lupercalia ſacra VII. 131. 2. ſqq. et 248. 11. Luperci cur canem immolarent VII. 131. 1 — 18.

Lupicida Phoebus X. 26. 13. 14.

Lupi natura VIII. 544. 2 — 4. quare ouis a lupo morſae caro ſit ſuauior, lana autem pediculos gignat VIII. 543. 9. et deinceps. lupo picus frequenter adeſt VII. 89. 1 — 3. lupi et paſtorum apologus VI. 592. 3 — 5. lupi vt faſtidium ſoluant X. 57. 9 — 11. lupis inſidiantes, Ariſtaeo ſacra faciunt IX. 35. 7. 8.

Luxus quas artes generarit IX. 301. antep.

Lyaeus Bacchus VII. 811. 10.

Lycaſtus et Parrhaſius, Arcadiae reges, a lupa nutriti VII. 248. 13. — 249. 6.

Lyceum VIII. 386. 9. a Lycurgo oratore conditum IX. 346. 12. Lyceum ſponte ingredientes cur lapidibus obruerentur ab Arcadibus VII. 198. pen. — 200. 11.

Lychnum exſtingui cur nefas habitum Romanis VIII. 807. 4. ſqq.

Lycii in luctu veſte muliebri vtebantur VI. 429. 4 — 6. Lyciarum mulierum virtus VII. 18. 1. — 20. antep.

Lycophonae VI. 881. pen.

Lycophron, Lycurgi F. IX. 352. 4. et 353. pen.

Lycoſpadae equi VIII. 542. 1. ſqq.

Lyctus vrbs VII. 17. 17.

Lycurgus a Pythia vt compellatus X. 537. pen. — 538. 1. exemplo duorum catulorum docuit, quanta vis ſit educationis VI. 7. 10. — 8. 10. et 842. 13. — 844. 2. cur tam paucas leges condiderit VI. 718. 10 — 12. quid boni Spartanis eae attulerint VI. 789. 1 — 3. ſacrificia minimi ſumtus cur conſtituerit VI. 658. 3 — 5. et 851. vlt. — 852. 2. abrogato aurei et argentei numiſmatis vſu, ferreo vti iuſſit VI. 844. 11 — 14. Lycurgus ob leges ſuas male mulctatus, nimirum ab Alcandro altero oculo priuatus VI. 846. 14. ſqq.

Lycurgi apophthegmata VI. 590. 8 — 10. 717. 15. — 718. 9. et 842. 13. — 853. vlt. leges VI. 844. 2. et deinceps. monumentum in templo Mineruae Optiletidis VI. 847. 5 — 7.

Lycurgi oratoris vita IX. 345. 6. ſqq. in remp. merita IX. 346. 9. ſqq. res geſtae ab ipſo in tabula depictae IX. 355. 13. — vlt.

Lycus rex hoſpites ſuos Marti immolare ſolitus VII. 236. vlt.

Lydiades tyrannus VIII. 181. vlt.

Lydius Bacchus VIII. 421. 2.

Lydius modus IX. 270. vlt. Lydius ac Phrygius cantus adoleſcentibus adimendi IX. 270. pen. — 271. 2.

Lydorum mos in fame et annonae penuria VI. 503. 5 — 7.

Lyncei perſpicacitas X. 459. 6. 7.

Lyncis ingenium X. 15. 2. 3.

Lyra ad vini potum vtentes ab Euripide culpati VI. 541. pen. — 542. 3. lyra in proeliis vtebantur Cretenſes X. 678. vlt. — 679. 3. lyrae chordae auctae a Timotheo muſico X. 682. 13 — 15. lyram Achillis, non Paridis, ſibi dari volebat Alexander VII. 310. 7 — 12.

Lyſander, homo verſutus et fraudulentus VI. 854. 4 — 7. ornatum filiabus ſuis miſſum non accepit VI. 535. 1 — 4. et 721. 8 — 11. ius in ſola ponebat vtilitate VI. 854. 6. eius apophthegmata VI. 721. 8 — 722. 5. et 854. 1. — 857. 12.

Lyſias exſul res Athenienſium proſtratas erigit IX. 322. 9. ſqq. Lyſiae dictum de oratione ſua ad reum quendam VIII. 8. vlt. — 9. 6.

Lyſimache, Mineruae ſacerdos VIII. 114. pen.

Lyſimachus ſiti preſſus et ſe et exercitum in hoſtium poteſtatem tradidit VI. 481. antep. — 482.

— 482. 2. Lysimachi canis Hyrcanus X. 42. 7 — 10.
Λύσιος Bacchus VIII. 421. 2.
Lysippus fictor VII. 322. 14. sqq. et 422. antep.
Lysidis anima ab orco euocata VIII. 314. 11. sqq. De Lyside vid. plura a p. 304. antep. sqq.

M.

M litera in sortibus et *monarcham* et *morologum* significabat VI. 669. 7 — 9.
Macareus, Aeoli regis filius, sorori suae commixtus, se ense necauit VII. 241. 1 — 6.
Macedones β pro φ vtuntur VII. 174. 9. 10. Macedones ligonem ligonis nomine appellant: Philippi dictum VI. 678. antep. sq. Macedonum centum cum totidem Persidibus coniugium VII. 304. 1 — 9.
Macellum cur dicatur locus, vbi veneunt carnes VII. 122. 5 — 17.
Machaetas reus a Philippo ad Philippum prouocat VI. 681. 2 — 9.
Maemactes deorum rex dictus a benefaciendi promtitudine VII. 797. 1. 2.
Maenoles Bacchus VII. 811. 10.
Magae mansuetudo erga Philemonem maledicum VII. 766. antep. — 767. 2. et 795. vlt. — 796. 7.
Magistratus medico similis VII. 170. 8. 9. magistratus non appetendus VI. 42. 13. neque ad iuste, neque ad iniuste agendum exhortatione opus habere debet VI. 750. 5 — 7. non perpetuo administrationi alligatus est IX. 145. antep. sqq. magistratus senilis formator iuuentutis IX. 159. 5. sqq. vt honeste possit amicorum inopiae consulere IX. 224. vlt. sqq. magistratus virum ostendit, et contra vir magistratum IX. 232. 12, 13. magistratus iniuria vt vlciscenda IX. 254. 10 — 13. magistratus maledicta patienter ferenda, ibidem, vers. 6. 7. magistratus segnitia, fraus et improbitas arguenda IX. 255. 1 — 5. magistratum, quem diu gesseris, deponere difficile IX. 148. 6 — 10. magistratum iniens quid apud se perpendere debeat IX. 241. 3. sqq. magistratu functos, priuatos otiosam vitam ducere, turpe IX. 139. 1. sqq. magistratus non semper iisdem deferendi VI. 751. 1 — 4. magistratus mercaturam exercere, turpe est IX. 140. 1 — 3. magistratuum caedes VII. 6. 11. 12. magistratibus obediendum, etiam si opibus ac natalibus haud ita magnis sint IX. 252. 12 — 14. magistratibus honos delatus, indeferentem redundat IX. 253. pen. sqq.
Magnes quomodo ferrum attrahat X. 179. 16. sqq. magnetis vim allium ei inunctum debilitat VIII. 540. 3. 4.
Magnetes Chironi primitias offerre soliti ob medicae rei peritiam VIII. 564. 5. 6.
Magniloquentiam libertas admittit in sui excusatione VIII. 142. 3. 4.

Magni dii apud Sophoclem qui VIII. 565. 2. 3.
Magi Persarum mures interficere soliti VIII. 125. 3. 4. Magorum apud Persas percussores qua tessera facinus perpetraturi vsi, et quo honore eorum soboles affecta fuerit IX. 265. 1 — 5. magorum dii VII. 456. antep. sqq.
Maius mensis Mercurio sacer VII. 148. 5. Maio mense cur vxores non ducerent Romani VII. 147. 14. — 148. 13.
Malefici semper in metu versantur X. 486. 5 — 9.
Malitia vt delitescat in hominibus VIII. 225. 4. sqq.
Mala an sensibilia X. 312. 10. sqq. mali fuga summum bonum Epicureis X. 488. 13. sqq. mala absque bonis consistere non potuisse X. 395. 2 — 6. malorum an deus sit causa X. 436. 1. sqq. malorum nostrorum patefactio nobis molestissima VIII. 59. 7 — 9. mali viuunt, vt edant et bibant VI. 76. 2. 3. malis nihil vtile X. 295. 1. sqq.
Mala cur hyperphloea ab Empedocle dicta VIII. 720. 10. et 721. vlt. — 724. 8.
Mamertini Sthenonis beneficio exemti summo periculo IX. 248. vlt. — 249. 7.
Mandragora temperaturae est frigidae VIII. 587. 6. 7. soporifera VI. 54. 7 — 9. et VIII. 587. 6. 7. iuxta vites nascens vim suam in illas diffundit, ibid. vers. 7. 8.
Manii Curii apophthegmata VI. 735. 8. — vlt.
Manlius filium suum de Samnitibus victorem securi percutit VII. 228. 16. — 229. 2.
Mantinea pugna VII. 363. 9. et deinceps. Mantineae victoriae nuncio a Lacedaemoniis carnes e phiditio missae VII. 369. 9 — 12.
Manum dextram cuiuis ne iniice: Pythag. dictum VI. 42. 6. manu ferendum, non toto sacco VII. 371. 6. 7. manus simul et oculos in potestate habere decet Sophoclem: Isocratis dictum IX. 336. 9 — 12. manibus carentes cur pingantur Mercurii IX. 184. 6 — vlt.
Marathonia pugna VII. 368. 3.
Marcius Coriolanus VII. 265. 7.
Mardonii ferui somnium VII. 623. 3. sqq.
Mare, an terra, praebendis obsoniis praestet VIII. 650. 3. sqq. cur fluminibus sit tepidius hyemis tempore VIII. 757. 6 — 9. cur oleo insperso lucidum fiat et tranquillum IX. 622. 7. sqq. cur hyeme gustu minus amarum IX. 620. 5. sqq. cur fluctibus quassatum, caeteris humoribus omnibus, dum agitantur iactanturque, frigescentibus, calidius euadat IX. 619. 13. sqq. quomodo ebibi posse docuerit Bias VI. 573. 11. sqq. multis commoditatibus vitam nostram suauiorem reddit VI. 322. 15 — 17. et VIII. 909. 16. — 910. 1. saluberrima corporis alimenta gignit VIII. 659. 4 — 7. vnde constet, et cur amarulentum IX. 552. 1. sqq. mare qui nauigant, cur nauseabundi IX. 621. 14. sqq. maris aestus

aestus vnde IX. 553. 5. sqq. in mari qui lauerint, cur ad solem stantes citius siccentur, quam qui in fluminibus VIII. 482. 1. sqq.

Marina aqua dentium dolori confert VI. 493. 5. 6. est pinguis VIII. 481. 2 — 4. marinam aquam in flammam ne infuderis, prouerb. IX. 611. 5. 6. marina vinum dilutum cur melius euadat IX. 620. pen. sqq. marina aqua cur non alantur arbores IX. 610. 1. sqq. marini venatus studium cur a Platone iuuenibus interdictum X. 26. 2. sqq.

Mariti peregre domum redeuntes cur praemisso nuncio aduentum significarent VII. 78. antep. — 79. 10. maritum cum vxore ter minimum quouis mense coire, Solon lege iussit IX. 80. 3 — 6. mariti cum vxore consuetudine nulla est sanctior coniunctio IX. 6. vlt. — 7. 2.

Marius Calpurniam filiam pro victoria immolat VII. 234. 13. sqq. ex versione; nam in texto Graeco est Μάνιος. a Sylla opibus omnibus exutus IX. 217. 4 — 7. Marianum ciuile bellum, ibidem, vers. 6.

Marpissa, Eueni filia, ab Ida rapta VII. 252. 3 — 7.

Mars biennio integrum percurrit Zodiacum IX. 534. vlt. Mars nunc deum belli, nunc ipsum bellum, significat VI. 82. 1 — 5. Martis cum Venere adulterium, eiusque allegoria VI. 68. 15. et deinceps. Martis nomus ab Olympo musico repertus, eiusque vsus X. 682. 2.

Mars Alloprosallos IX. 33. antep. Enyalius IX. 35. 2. Stratius, ibidem.

Martius mensis olim anni principium VII. 85. 9. vnde dictus VII. 86. 5 — 7.

Mares quomodo gignantur, aut foeminae IX. 586. 10. sqq.

Masinissa iam LXXXVI. annos natus filium genuit IX. 163. 11. 12. moritur nonagenarius, ibid. vers. 10. 11.

Materia quid IX. 480. 12. et 496. 3 — vlt. materia, entelechia siue species, priuatio, tria rerum principia IX. 480. antep. eidem et diuerso quomodo subiecta X. 252. 2. sqq. semper informis, et qualitatis propriae vacua X. 212. vlt. ex materia et forma omnia constant X. 207. 14 — pen. materia corporea cum indiuidua misceri nequit X. 241. antep.

Matres liberos suos ipsae nutrire atque lactare debent VI. 8. 12. sqq. matrum, non patrum, generis nomen sortiuntur filii apud Xanthios VII. 20. 15. 16.

Matrimonium, tutissimum iuuentutis vinculum VI. 46. 12. 13. matrimonii felicis et infelicis typus VI. 532. 7 — 11. matrimonii ineundi tempus constitutum a Lycurgo VI. 850. 6 — 8. matrimonium inaequalium an vtile IX. 16. 1. et deinceps.

Maturitas, non aetas, quauis in re primas tenet VI. 423. 4. 5.

Matutae templi aditu cur seruae arcerentur VII. 83. antep. — 84. 7.

Mausoli ad sepulcrum certamina IX. 333. 9. 10.

Maximum quid VI. 580. 6. et antep. et 582. 8.

Medea Veneri fanum cur condiderit IX. 455. pen. sqq. Medea suos liberos necans a Timomacho picta VI. 62. antep. Μηδὲν Democriti X. 561. 8.

Medetur aliis, ipse vlceribus scatens VI. 264. pen.

Medica herba X. 475. 3.

Medicina et gymnastice corporis curam gerunt VI. 23. vlt. — 24. 3. medicina a philosophia non separanda VI. 466. 6. sqq. medicina nulli artium liberalium secunda, ibid. vers. 2 — 4. medicina Scytharum VI. 563. 6. 7. medicinae studium philosophos decet VI. 465. 11. sqq. medicinae vsum bruta monstrantia X. 56. 3. sqq. medicinae laus VI. 466. 2. sqq. medicinae ars vt accreuerit X. 637. vlt. — 638. 4. medicinam cum athletica Herodicus Selybrianus primus coniunxit VIII. 193. 5 — 7. medicinam Agenor et Chiron primi exercuerunt VIII. 564. 4. 5. medicinam diaeteticen Achilles a Chirone edoctus VIII. 698. 4. sqq. in medicina iusta censentur, quae vtilia VIII. 216. 7. 8.

Medicus optimus, qui aegros non conficit putrescendo, sed quamprimum sepeliendo: Pausaniae iocus VI. 860. antep. — vlt. medicus petax vrbane exceptus a Philippo VI. 677. 12 — 14. medicus non vocatus veniens, odiosus VIII. 59. 9 — pen. medicus qui optimus VI. 860. antep. — vlt. medicus proditor, suspensus VI. 737. 1 — 7. medici viri praestantia VI. 464. vlt. — 465. 1. medici contemtus VI. 860. 10. sqq. medico manum porrigere, sexagenario turpe non est IX. 171. 15 — pen. medici postremas causas inspicere satis habent IX. 735. 3 — 5.

Medietas harmonica quae X. 229. 15. sqq. medietas triplex, arithmetica, geometrica, et harmonica X. 673. 3 — 5. medietates arithmeticas et harmonicas cur in physicam introduxerit Plato X. 258. 12 — 16.

Medi ignem venerantur IX. 692. 1. 2.

Mediocritatis studiosus Lycurgus VI. 847. 14.

Meditationes a pusillis incipiendae VIII. 103. 2 — 4.

Medullina puella a patre violata VII. 234. 1 — 8.

Megabyzus Perses ab Apelle irrisus et reprehensus VII. 845. 4 — 9.

Megara, Herculis vxor IX. 23. vlt. sqq.

Megaris regio antiquitus in quinque pagos diuisa, eorumque nomina VII. 182. antep. — 183. 1.

Megarensis viri arietem, quam filium, esse praestat: Diogenis dictum VIII. 87. 4 — 6. Megarensium petulantia VII. 183. 15. sqq. Megaricae quaestiones X. 290. 3. et 5.

Megistus, Timoleontis vxoris, fortitudo VII. 32. 8. sqq.

Mel Iudaei cur sacrificiis non adhibeant VIII. 672. 9 — 11. vinum ei admixtum corrumpit, ibidem, vers. 10. 11. mellis imum,

imum, optimum VIII. 803. 4. et deinceps. melli panis intinctus comestus ebrietatem sedat VIII. 603. 5 — 7.

Melampus ab Aegyptiis multa edoctus, Graecos instituit IX. 403. 1. 2.

Melancholici frequentibus somniis sunt obnoxii VII. 722. 13. 14. eorum filii vt tractandi VIII. 223. 13 — 15.

Melanippidae de amore dictum IX. 38. 11. 12.

Melanthius VI. 149. 9. et 183. pen.

Meliarum mulierum virtus VII. 13. 11 — 15. 5.

Melicertae corpus a mari ad pinum allisum VIII. 687. vlt.

Meliora optanda, deteriora exspectanda viro sapienti VII. 854. 7. 8.

Melisponda sacra VII. 819. 2.

Melissi, Abronis filii, tristis exitus IX. 94. 3. sqq.

Melissus, agri Corinthii vicus IX. 94. 1. 2.

Melitus sycophanta VII. 946. 12. Melitus et Anytus Socratis criminatores VII. 859. 2 — 4.

Μελλέρωι Dianae Ephesiae IX. 176. 5.

Membra hominis quando in vtero formentur IX. 600. 12. sqq. membra gemina pleraque cur natura finxerit VII. 869. 6 — 12. membra grauia in homine, superiore loco posita IX. 666. 11 — 13. membrorum principium in homine cum mundi partibus pulchra analogia, ibid. vers. 11. sqq.

Memnonis dictum in militem maledicum VI. 665. 1 — 5.

Memorem odi compotorem, prouerb. VIII. 415. 3.

Memoria quid Stoicis X. 9. antep. memoria actionum est perpetua, voluptatum non item X. 523. 14. sqq. Memoria, Musarum mater VI. 31. 11. memoria puerorum maxime exercenda, ibidem, vers. 9. sqq. memoriam poëtica maxime iuuat VII. 605. 14. sqq.

Memphis, vrbs Aegypti VII. 416. 7. et vlt. vnde dicta VII. 417. 1 — 3. Memphiticus propheta Chonuphis VIII. 287. 3. et 6.

Menaechmus a Platone reprehensus ob cubi duplicationem VIII. 868. 7. sqq.

Menandri et Aristophanis comparatio IX. 387 — 392. eius versus memorabiles de aduersis sustinendis VI. 391. 13. — 393. 3.

Mendacium in poëmate probabilitate temperandum VI. 56. 4. 5. mendacium tum in seriis, tum ludicris rebus, cauendum VII. 818. 11 — 13. mendaciis ne assuescant pueri, cauendum VI. 37. 11 — 15. mendaces foeneratores IX. 297. 5. sqq.

Mendesius caper X. 111. vlt.

Mendicanti si detur, magis mendicat VI. 876. 12. 13. mendicatoria caro apud Aenianes quid VII. 178. 3. — 180. 2.

Menecrati sanam mentem precatur Agesilaus VI. 799. 1 — 6.

Menedemus, Asclepiadis amicus VI. 202. pen. eius filium quomodo ad meliorem frugem

gem reduxerit, ibid. vers. vlt. Menedemus, Pyrrhaeorum legislator X. 629. pen.

Menelai facinus horrendum IX. 402. 1. sqq. Menelai et Antilochi de victoriae praemio contentio vt ab Achille sit sedata VIII. 442. 2 — 8.

Menippus, belli dux Periclis IX. 237. 6. 7.

Menon Thessalus VI. 346. 1.

Mens et ratio principatum in homine obtinent VI. 17. 7. 8. quid IX. 476. pen. sqq. rationi praeest VI. 17. 8. est immobilis IX. 560. antep. sola senescendo iuuenescit VI. 17. 11. tanto praestantior est, quam anima, quanto anima praestat corpori IX. 717. 13. mens et Deus efficiens et formalis causa IX. 475. 15. 16. mens sola videt et audit X. 8. 11. mens paranda, aut restis: Antisthenis dictum X. 301. 14. 15. mentis vis VI. 379. 14. sqq. et VII. 327. 2. sqq. mentis templum VII. 264. 3. mentis actio nil commune habet cum corpore VII. 771. 8 — 11.

Mensa vnde dicta VIII. 899. pen. mensa diis, amicitiae hospitiique patronis, consecrata VI. 601. antep. — vlt. mensa quum tolleretur, cur semper aliquid super ea relinquerent Romani VII. 129. 1 — 12. mensa Achillis famelica VIII. 812. antep. sq. mensa, terrae est simulacrum VIII. 813. 15. mensam euertens mulier inter conuiuandum VII. 842. 4 — 8.

Mensis Iunoni est sacer VII. 138. 9. — 139. 4. mensibus quot absoluatur in vtero foetus futurus vitalis IX. 595. 7.

Menstrui fluxus VII. 928. 3. et VIII. 583. 1.

Mentiri, apud Persas secundum delictum: debitorem esse, primum IX. 297. 2 — 4. mentiri seruile vitium est VI. 37. 13 — 15.

Mercedis ab auditoribus suis acceptae puduit Isocratem IX. 329. 9 — 11. mercede conductos milites aduersus se pugnantes, captos vt tractarit Alexander VI. 688. 8 — 14.

Mercurius praeconum praeses IX. 316. 7. 8. grammaticae et musicae inuentor VII. 388. 8. 9. anno dies quinque adiecit VII. 401. vlt. primus deorum literas inuenit VIII. 945. 9. 10. Proserpinae et Cereris contubernalis IX. 718. 3 — 6. cur canis dicatur VII. 399. pen. sqq. Mercurii statuae cur manibus pedibusque truncatae IX. 184. 6 — vlt. Mercurio Charidotae sacrificantibus Samiis furari erat permissum VII. 210. 6 — 11. Mercurii stella sub sole collocatur IX. 657. 10. Mercurii, solis, et Veneris conuersio eadem VII. 691. pen. Mercurium iuxta Venerem cur collocarent VI. 523. 11 — 13.

Mercurius Andocideus IX. 319. pen. Charidotas VII 210. 6. coelestis IX. 718. 6. Forensis VIII. 598. 3. Hegemon IX. 109. 6. terrestris IX. 718. 6.

Meretricum cum viris consuetudo vxores ad insaniam redigit VI. 545. 12 — 14.

Meretriculae Phrynes aurea effigies VII. 328. 3.

Meropes ſolatium in aduerſis VI. 335. 1. 2.
Merops auis X. 64. 12.
Merum bibentibus ſomni longiores conueniunt VIII. 699. 5. mero cur ſenes magis delectentur VIII. 471. 11. ſqq. meracius vinum cur apponere in conuiuio Achilles iuſſerit VIII. 696. 3. ſqq.
Meſoromaſdes IX. 121. 4.
Meſſenae Epaminondas conditor IX. 256. 1 — 3.
Metagitnia ſacra VIII. 372. 8.
Metellus filiam Metellam immolare iuſſus ab aruſpice VII. 229. antep. ſq. excoecatus, quod Palladium ſuſtuliſſet VII. 232. 11 — 16. ſcil. e verſione: in Graeco enim texto non *Metellus*, ſed *Antylus*, eſt.
Metellus Agrigentinus, muſicus X. 667. 12.
Meteora quid IX. 536. 3.
Metrocles Cynicus paupertatem ſuam praetulit Perſicae monarchiae VII. 942. 9 — 13. eius cum Stilpone de filiae peccato diſputatio VII. 831. 11. — 832. 4.
Metus qualis affectus VI. 630. 11. ſqq. vnde a Graecis δεῖμα dicatur, ibidem, verſ. 14. inter animi motus nauſeas maxime excitat IX. 621. 15 — 17. vino hauſto tollitur VIII. 857. 4. 5. Metus et Terror, Martis filii IX. 59. 9. 10. metus conſequens odium eſt VIII. 126. 6. felicitati aduerſatur X. 486. 8. 9. metu nulla res conſultantibus eſt magis impedimento VIII. 857. 4. 5. metu vacare finis eſt deos non credentium VI. 629. 8. 9. metu oblato ira exſtinguitur VII. 782. pen.
Miccae virginis mira in ſeruanda pudicitia conſtantia VII. 28. 5. ſqq.
Midas auream aram Ioui Idaeo conſecrat VII. 221. 13 — vlt. poto tauri ſanguine mortem ſibi conſciuit VI. 644. 11 — 13.
Miles bonus ducem reueretur, non metuit VI. 863. 10. 11. milites et nautae ſuae ipſorum laudis ſtudioſi VIII. 159. 11. 12. militari ſacramento non obſtricti cur ius non haberent interficiendi aut vulnerandi hoſtis VII. 108. 11. — 109. 11.
Mileſii vnde orti IX. 409. 8.
Miletum obſidione liberant Eretrienſes IX. 418. 5. ſqq.
Miltiades Medicida VII. 376. 5. 6. tyrannidem in Cherrhoneſo exercuit VIII. 182. 4. 5. Miltiadis et Themiſtoclis facta Epicurus contemſit X. 514. 4 — 6. Miltiadis tropaea Themiſtoclem dormire non ſinebant VI. 313. 11. 12.
Mimi duplices, argumenta et ludicra VIII. 845. 7. et deinceps.
Mimnermi querimonia de eclipſibus IX. 680. 5. ſqq.
Minerua Chalcioecos VI. 818. 6. et 847. 6. Itonia IX. 101. 2. Opifex VIII. 598. 2. Optiletis VI. 847. 6. Tritogenia VII. 500. vlt. ſagittam in Menelaum coniectam auertit VII. 346. 4 — 8. quibus inſtrumentis vſa in bello Troiano VII. 594. 11. ſqq. eadem, quae Iſis Aegyptiis, putatur VII. 396. 9. 10.
Mineruae nomus muſicus X. 689. 7. templum VI. 846. pen.

pen. et 847. 6. VII. 396. 9. 10. et VIII. 954. vlt.
Minos, Iouis F. VIII. 174. 10. Iouis δαριστής IX. 107. 2. 3. index apud inferos VI. 461. 12. et vlt.
Minotauri, Aegipanes et Sphinges ex inordinata venere orti X. 119. 7 — 9.
Mirari, Dubitare, Inquirere, philoſophi munia VII. 513. 10. 11.
Miſcere a κεράσαι dictum VIII. 899. 10.
Miſero nemo inuidet VIII. 129. 14.
Miſereri et ſimul ſapere, difficile VI. 788. 8.
Mithridates bis fulmine proxime cadente ſeruatus VIII. 468. 5 — 11. medicinae ſtudioſus VI. 213. 4. 5. regum bibaciſſimus, obque id Bacchus cognominatus VIII. 468. 2. 3.
Mitii Argiui percuſſor ab aenea eius ſtatua decidente oppreſſus VIII. 189. 10 — 12.
Mitylenaeorum cum Athenienſibus de Sigeo bellum IX. 405. 11. 12.
Mixarchageuas quis Argis VII. 188. 4 — 9.
Mnemes filius Charon, repudiata pinu, primus apium in coronis Iſthmicis recepit VIII. 694. 1. 2. e verſione.
Mnemoſyne Apollini cohabitat VII. 548. 8. 9. Muſarum mater VI. 31. 11.
Mneſiphilus Athenienſis, Solonis ſocius VI. 585. pen. et 586. 8.
Modeſtia firmiſſimus honorum cuſtos IX. 265. pen.
Modum in rebus ſeruare, ſummum X. 701. 17. 18.
Moeram cur Deus neceſſitati praefecerit VIII. 549. 6.
Moeſtitia et vita cognatum quiddam VII. 825. antep. moeſtitiae ſine manifeſta cauſa obortae morbos praenunciant VI. 490. 12.
Molae quid VI. 550. 1. 2.
Monarchia optima forma reip. IX. 288. pen. ſqq.
Monſtra vt naſcantur IX. 588. 1 — 9.
Mopſi oraculum VII. 709. antep. et pen.
Morbi qui periculoſiſſimi VII. 950. vlt. ſqq. natura inſunt corporibus VII. 949. 1. 2. plures ex repletione, quam ex inedia, fiunt VI. 609. 12 — 14. morbi animi difficulter cognoſcuntur VII. 950. 10. ſqq.
Mores Graeco ſermone adſuefactionem diuturnam ſignificant VI. 7. 7. vid. not. 18. mores, quam verba, dicentium potius aeſtimandi VI. 148. 11 — 13. morum ſimilitudo, amicitiae principium VI. 186. pen. ſq. moralis philoſophia IX. 468. 8. et 10.
Moroſitas fugienda VII. 832. 10. et IX. 55. 5.
Mors quid VI. 462. 5 — 7. et IX. 604. 8. ſomni ſimilis VI. 408. 7. ſqq. ſummum malorum remedium VI. 404. 3. 4. et 434. 7. ſqq. quae maxime terribilis VI. 420. 14. ſqq. rerum communiſſimum VI. 580. pen. praeſens neminem moleſtia afficit, abſens moleſtiam infert VI. 418. 7 — 10. mors et ſomnus an ad animam, vel ad cor-

corpus, pertineant IX. 603. 11. ſqq. mors ex gaudio VII. 40. 11. 12. mors, mala et inſcita vita conducibilior X. 302. 1. 8. 9. θάνος Macedonibus dicitur VI. 78. 13. 14.

Mortis cauſa quae IX. 602. tota. mortis contemtus ad animi facit tranquillitatem VII. 860. 8 — vlt. mortis eius, qui animam immortalem credit, cum contra ſentientis morte collario X. 554. 3. ſqq. mortem metuendo multi mortui VIII. 646. 1. mortem qui metuit, videtur ſibi ſcire, quod ignorat VI. 412. 11 — 13. mortem inopinatam Caeſar optimam iudicabat VI. 777. pen. ſq. mortem immaturam lugentium conſolatio ex comico VI. 421. 1 — 7.

cur quos peregre Mortuos falſo fama nunciarit, reuerſos non per fores admitterent, ſed conſcenſo tecto in domum demitterent VII. 73. 12. ſqq. mortuorum ſupplicia apud inferos VIII. 241. 8. ſqq.

Morum exſcindere, ab Athenienſibus prohibitum VIII. 811. 1. 2.

Moſchionis medici de putredinis cauſa diſputatio VIII. 611. 10. ſqq.

Motus quid IX. 504. 11. ſqq. motus corporum aut ineſt ipſis, aut extrinſecus accidit X. 427. 5. motus extrinſecus animo accidens X. 322. 2. 3. motuum ſex circumſtantiae Platoni IX. 551. 3 — 5. motuum inaequalitas mathematicorum peritiam vincit VII. 92. 7. 8. mouere immobilia, prouerb. IX. 28. pen.

Muco proprio viuentes piſces X. 25. 10. 11.

Mucii Scaeuolae virtus VII. 218. 5. ſqq.

Mugilis piſcis aſtutia X. 67. 1 — 5.

Mulciber cur claudus dicatur IX. 648. 9 — 11.

Mulier abſque viri concubitu peperiſſe nulla vnquam legitur VI. 549. pen. — 550. 1. mulieres ſaepius veneri indulgentes cur non concipiant IX. 588. 10. ſqq. mulier Aetolica cum dracone conſuescens X. 51. 1. ſqq. mulier caſta, veſte poſita, verecundiam induit VI. 527. 1. mulier iiſdem cum marito amicis vti debet VI. 530. 13. 14. mulier pudica domi ſe debet continere, marito abſente VI. 526. 15 — 17. mulier zelotypa a canibus diſcerpta VII. 235. 2. ſqq. mulieris famam, non formam, vulgari decet VII. 1. antep. mulieris in tormentis perferendis mira conſtantia VII. 46. 14. ſqq. mulieri pudicae nec amare, nec amari, conuenit IX. 14. 9. 10. mulierem quae curare deceat VI. 839. antep. ſqq. mulieres cur cognatos oſculo ſalutarent VII. 75. 12. ſqq. mulieres an ſemen emittant IX. 585. 3 — vlt. mulieres cur difficile inebrientur VIII. 576. 12. ſqq. mulieres frigidioriſne, an calidioris, ſint viris, temperamenti VIII. 579. 13. et deinceps. mulieres Romanae cur neque molerent, neque coquerent VII. 147. 8 — 13. quibus modis ſterileſcant mulieres IX. 591. 7. ſqq.

Mullus leporem marinum interficit X. 92. pen. ſqq. Iunoni Argiuae ſacer, ibid. verſ. antep.

Multiceps, tibiae nomus X. 657. 1. a quo inuentus X. 656. pen. ſqq.

Mulus quidam Athenis publico cibi ſtipendio nutritus X. 41. 5 — pen. muli ſalem portantis aſtutia X. 45. 14. ſqq. de mulo fabula VI. 569. 2 — 7. mulis ſuſcitandae prolis inſtrumentum defit nullum X. 12. 9. 10. mulae cur ſteriles IX. 592. 6 — vlt.

Mummius verſu quodam Hom. a puero exarato ad miſericordiam mouetur VIII. 939. 1 — 7. ſolus amicorum a Scipione non vocatur ad conuiuium IX. 250. 12 — 14.

Mundities et curioſitas quatenus differant VIII. 767. vlt. ſqq. munditiei cura in brutis X. 15. 1 — 5.

Mundus quid IX. 511. 2. 3. ad dei nos deduxit cognitionem IX. 486. vlt. coll. praeced. et ſqq. an interiturus IX. 512. antep. — 513. 6. ab vniuerſo qui differat IX. 511. 10 — 12. vnde alatur IX. 513. 7 — vlt. num animatus IX. 512. 1 — 11. quomodo coagmentatus IX. IX. 481. 7 — 483. 6. an vnicus IX. 483. 7 — 484. vlt. ante creationem qualis eſſet X. 210. 15. ſqq. quam ob cauſam cernuus IX. 516. 9 — 517. 2. non vnica anima cietur VII. 461. 7. 8. ex anima et corpore conſtitutus IX. 514. 13. 14. et X. 165. vlt. Pythagorae ex quinque corporibus perfectis conſtitutus IX. 514. pen. — 515. 3. mundus quilibet ſua ſegregata habet elementa VII. 676. 10. ſqq.

Mundi ſtructura IX. 515. 5. — 516. 8. forma IX. 511. 13 — vlt. fabricam a quo elemento adorſus Deus IX. 514. 1. ſqq. pulchritudo IX. 485. 8. ſqq. anima ex Eodem et Diuerſo contemperata X. 205. 5. ſqq. quae dextrae, quae laeuae partes IX. 517. antep. — 518. 3. mundi ciuem ſe dicebat Socrates VIII. 371. 2. 3. mundi corpus deus non genuit, ſecundum Platonem X. 166. 1. mundi conflagratio VII. 636. 15. et 637. 1. et X. 432. pen. et 433. 3. de mundi vnitate Ariſtotelis argumenta VII. 672. 5. et deinceps. mundum non eſſe a Deo conditum IX. 492. 5. ſqq. mundi quinque cur VII. 681. vlt. ſqq. mundorum varii motus VII. 675. 10. ſqq. mundos plures eſſe, Plutarchi diſputatio VII. 668. 3. ſqq.

Munera non pretio, ſed animo dantis, metienda VI. 658. 2. 3.

Munychionis dies decima ſexta Dianae ſacra Athenis VII. 379. 5 — 8.

Muraena Craſſi humanam vocem intelligens X. 63. 2. polypus metuit X. 73. 13.

Murtia Venus VII. 87. pen. vid. not. 29.

Murus pulcher et validus muliebres habitatores decet VI. 719. 3 — 5. (vbi vid. not. 58.) 798. 1 — 5. et 807. 15 — vlt. de muro ligneo oraculum Athenienſibus datum IX. 293. antep. muri cur omnes ſacri, por-

portae non item VII. 97. 4 — 17 muri Spartae, viri armati VI. 791. 4 — 6. muri alti et muniti, mulierum habitacula VI. 807. 15 — vlt.

Mus morsu se vindicans VI. 297. 1 — 4. et 821. 3 — 6. Mus Diogenem ad perseuerandum in philosophia commouit VI. 288. vlt. — 289. antep. mures cur in nauibus salem vehentibus copiosi VIII. 732. 10. mures Persarum Magis inuisi VIII. 125. 4. 5. mures in Aegypto ex terra nascuntur VIII. 524. 4. murium vtilitas X. 319. 4.

Musae cur nouem VIII. 965. 8. sqq. ὁμοῦ ἔσαι dictae VII. 877. 2 — 4. quibus rebus praefectae VIII 974. 6. sqq. Musarum et Herculis cur communis esset ara VII. 125. 16. — 126. 2. Musarum mater, Mnemosyne VI. 31. 11. Musarum, quam Veneris, munera magis philotesia IX. 111. 2 — 4. Musis cur ante pugnam litarent Lacedaemonii VI. 885. 11 — 14.

Muscae ala currum tegens X. 459. 11.

Musco et alga purpurae vescuntur X. 79. 8 — 13.

Musea antiquorum ab vrbibus remota VIII. 70. 9.

Musica ad sedandas iras et luctus adhibenda VI. 542. 1. conuiuiis potissimum adhibenda X. 700. 11. sqq. vim vini hausti refraenat X. 701. 1. 2. cur a diis data VI. 638. 2. sqq. ad bellica pericula alacriter adeunda vtilis X. 678. 17. sqq. quouis vino magis dementat eos, qui sine iudicio ea vtuntur VIII. 814. vlt.

Musicae corruptores a comicis passim suggillantur X. 683. 2. sqq. musicae exercendae tempus in otio situm X. 697. 10 — 12. partes tres, diatonos, chroma, harmonia X. 686. 16 — 18. rectus vsus X. 686. 11. sqq. clarissimum et princeps opus X. 701. 9. sqq. tria principia, dolor, voluptas, enthusiasmus VIII. 464. 3. 4. musicae cur adolescentes Graeciae tam enixe studuerint X. 678. 11. sqq. Musicam a Chirone edoctus Achilles X. 696. vlt. — 697. 2. cur in studia induxerit Pythagoras VII. 737. 6 — 12. nil magis deprauauit, quam saltatio VIII. 981. 11. 12. bellicis exercitiis Lycurgus adiunxit VI. 885. 9. 10. qui auxerint X. 680. 13. sqq. musica fiunt rerum motiones X. 701. 11 — 16. musica instrumenta in manus simulacrorum deorum cur posita ab antiquis X. 265. pen. sqq. musica interualla quinque VII. 530. 12. sqq.

Musici primi 651. 8. sqq. musicos veteres non ignorantia multis modis abstinuisse, sed iudicio et studio X. 668. 5. et deinceps.

Musonii praeclare dictum IX. 299. 11 — vlt.

Mustela quum viperam vorauit, ruta comesta se curat X. 56. 6. 7.

de Musteli marini partu, et catulorum educatu mira VII. 923. 4 — 8.

Mustum coctione in vinum mutatur IX. 636. 5. 6. cur minus nius ferueat, si pluuia sit vindemia IX. 636. 11 — 14. cur minime inebriet VIII. 601. 6. sqq. ob grauitatem ventrem facile penetrat VIII. 603. pen. cur frigori expositum, diu dulce permaneat IX. 636. 4. sqq.

Mutii Scaeuolae in exurenda manu sua fortitudo VII. 218. 5. sqq.

Mutuum ne des, quibus non fidis VIII. 101. 4. 5. et 105. 15. 16. mutuum etiam noto dans, cautionem adhibere debes VIII. 111. 1. sqq.

Myricae vsus in vitris parandis VIII. 614. 1 — 3.

Myrionymus a multis dicta prima materia VII. 468. 7.

Myronidis de Boeotis victoria VII. 360. 8.

Myrrha, Bal Aegyptiis dicta, quod sanandi delirii vim habeat VII. 507. 3. 4.

Myrrha, patris sui amore capta VII. 235. 16. sqq.

Myrrhine, amica Hyperidis oratoris IX. 376. 2. 3.

Myrtia Venus VII. 87. vlt.

Myrtus Veneri sacra VII. 87. antep. cur non inferretur in aedem Bonae deae VII. 87. 4 — vlt. myrti natura VIII. 574. vlt.

N.

Nabis, morbus et vomica reip. Spartanae IX. 227. 15. 16.

Naphtha ignem ex interuallo ad se rapit VIII. 711. 13.

Narcissus torpedinem incutit VIII. 564. vlt. sq. cur a Sophocle Vetustum magnorum deorum coronamentum vocetur VIII. 565. 1 — 3.

Narratio, rei: fabula, narrationis imago VII. 371. antep. sq. Narrationes amatoriae IX. 91. 1. et deinceps.

Nasicae prudentissimum dictum VI. 326. pen. — 327. 4.

Nasi adunci honos VI. 207. 5. et IX. 269. 7. 8. nasi mucum in cibum emungentes, vt caeteri ab eo abstineant X. 636. 1. 2. naso et auribus amputatis se foedans pro rege suo Zopyrus VI. 660. 14 — vlt.

Nationum discrimina obseruanda VI. 105. 3. sqq.

Natura quid VIII. 921. pen. IX. 469. 13. sqq. et X. 573. 1 — 4. nihil frustra fecit VII. 927. 5 — 7. infinitum non admittit VII. 671. 10. 11. et X. 7. 5. duplex X. 245. 13. absque disciplina coeca VI. 4. 9. 10. loco non immutatur IX. 661. antep. sqq. naturae quod est consentaneum, factu facillimum est VI. 582. vlt. naturae defectum virtus exsarcit VI. 5. 4. sqq. naturae in rerum diuisione aequabilitas VII. 848. vlt. sqq. naturam cur toties incusent Heraclitus et Empedocles X. 21. 3 — 10. Naturalis philosophia IX. 468. 8. 9. naturalia quae dicantur IX. 470. 3 — 5.

Nauis prora aut puppis cur prisco numismati impressa VII. 111. 9. sqq. nauem vt retineat remora piscículus VIII. 541. 2. sqq. naues cur hyberno tempore in fluminibus tardius ambulent, in mari non item IX. 618. 15. sqq. naues hyeme maiora

iora pondera ferunt IX. 619. 7. 8.
Nauigatio propter litus iucundiſſima VIII. 458. 3. nauigantes in mari cur magis nauſeent, quam qui fluminibus IX. 621. 14. ſqq.
Nautae et milites propriae laudis ſtudioſi VIII. 159. 11. 12. nauticam exercere Spartani prohibiti VI. 890. antep.
Nauſeam quae maxime moueant IX. 621. 15—17. nauſeantium deprauatus appetitus IX. 195. pen.
Nauſicaam cur in fluuio, non mari, lauantem fecerit Hom. VIII. 479. 12 — 14. et 482. 3. ſqq.
Nauſinica, Adimanti, clariſſ. ducis, filia IX. 455. 5.
Nauſithous Cyclopas fugiens VIII. 379. 5—9.
Naxus inſula VIII. 377. 2.
Neanthes Cyzicenus VIII. 483. antep.
Neceſſarium a poſſibili et contingenti vt differat VIII. 257. vlt. et deinceps. neceſſaria omnia concedit deus, oraculum Delphicum VII. 590. 8. 9.
Neceſſitas quid IX. 506. 1. ſqq. apud deos qualis VIII. 971. 6. ſqq. neceſſitatis filia Lacheſis VIII. 248. 4. et 11. 12. neceſſitatis eſſentia IX. 506. 7 — vlt.
Necyia Homeri VIII. 953. 1.
Nefaſti dies VII. 92. 10. ſqq.
Nelei et Androcli victoriae res Athenienſium reſtituerunt VII. 378. 1—3.
Nemea VIII. 692. pen.
Nemeſin in tergo geſtare VI. 330. 1. 2.
Neoclis ſomnium de filio VII. 217. 4—6.
Neomeniae dies ſacer IX. 291. vlt.
Neoptolemi arbitri inter Lyſſem et procorum necatorum cognatos iudicium VII. 180. 6. ſqq.
Neoptolemi, Anticlis F. coronatio ob liberalitatem in patriam IX. 356. 1—4.
Νηπενθὲς pharmacum VIII. 426. 3.
Nephalia, Bacchi ſacra VI. 502. pen. et VIII. 673. 3.
Nephelegeretes aër VIII. 722. vlt.
Νέφος vnde dictum IX. 736. vlt.
Nephthy, Typhonis et ſoror et coniux VII. 403. 2 — 6. vid. not. 58. eius ratio phyſica VII. 444. 17. ſqq.
Neptunus et Ceres cur eodem in fano collocentur VIII. 657. 3. 4. Neptunus Hippolyto taurum immittit VII. 247. 1. Neptuni deuicti fabula quid innuat VIII. 954. 1. ſqq. Neptuni Stilponi in ſomnio apparentis mira erga illum liberalitas VI. 310. 5 — pen. Neptuni tridens quid deſignet VII. 500. 11—13. Neptuno Apollinem Homer. naturaliter magis, quam fabuloſe, opponit IX. 744. 3 — 5. Neptuno cur pinus ſit conſecrata VIII. 687. 5. ſqq.
Neronis anima apud inferos VIII. 245. 9. Neronem futilitas hominis cuiuſdam a periculo liberat VIII. 12. 7. ſqq. Neronem

ronem prudenter Seneca admonet VII. 810. 11 — pen.
Nerui ex igne et terra conſtant IX. 601. 10. 11.
Neſtor Neleo, malo patre, progenitus VIII. 227. 10. 11. Neſtoris in ſeipſum laudando ars et modeſtia VIII. 153. 1 — 4. Neſtorem garrulum fingit Hom. VIII. 41. 11. 12.
Nete ad hypaten dupla X. 677. 5. netes ratio in cithara X. 669. 7. ſqq.
Nicander Colophonius IX. 440. 9.
Nicander, vates Delphicus VII. 724. 4. eius apophthegmata VI. 857. pen. ſqq.
Nicanor delatus apud Philippum tanquam maledicus, ab ipſo muneribus cumulatur VI. 676. 11. ſqq.
Niceratus IX. 275. 10.
Nicias, Athenienſium dux VI. 645. 2. Niciae ſcutum VIII. 307. 5. 6.
Nicias pictor IX. 142. 9. 10.
Nicocrates, Cyrenaeorum tyrannus VII. 44. 8. et deinceps.
Nicocreon, Cypri tyrannus IX. 336. 6. 7. Nicocreontis aduerſus Anaxarchum ſaeuitia VII. 766. 14 — vlt.
Nicolaus Peripateticus VIII. 886. 8. 9. magnae palmae glandes Nicolai ab eo denominatae, ibid. verſ. 11. 12.
Nicomedes, Bithyniae rex, Rom. libertum ſe profitetur VII. 328. pen. ſq.
Nicoſtrata Carmenta VII. 124. 12.
Nicoſtrata, Phoedi Thebani filia IX. 102. 5 — 8.
Nicoſtrate, Themiſtoclis vxor IX. 353. 3. 4.
Nicoſtrati Argiui ingenuum reſponſum ad Archidamum VI. 726. 1—7. et VIII. 117. 10 — 16. Nicoſtrati et Phaylli hiſtoria IX. 45. 13. ſqq.
Nidor eſt aëris ſpecies IX. 737. 15. 16.
Nidus alcyonis artificioſiſſimus VII. 922. 7. ſqq.
Nidificatio hirundinum quam induſtria X. 28. 13. ſqq.
Niger color, doloſus VII. 96. 10. 11. nigredo aquae, an aëri, accepta ferenda IX. 741. 8. ſqq.
Niger ſophiſta, Plutarchi familiaris VI. 496. pen. oratoriam in Galatia docuit, ibid. verſ. vlt. ſpina piſcis deglutita mortem ei attulit, ibid. verſ. vlt. — 497. 7.
Nigidius philoſophus, Ciceronis in repub. adiutor IX. 183. 7 — 10.
Nihil quid X. 429. 1. ſqq. ex nihilo fieri non poteſt vt aliquid producatur VIII. 917. 7. 8.
Niloxenus Naucratites VI. 555. 1. ſqq.
Nilus ſemper eiuſdem magnitudinis IX. 556. 13. exundat, ſole in leonem ingrediente VII. 444. 7. 8. Nili inundationis magnitudinem vt denuncient crocodili X. 86. 5. ſqq. Nilum papyrus prius deficeret, prouerb. X. 631. 12. Nili aqua pingues reddit VII. 391. antep. Nilo cur nauicularii aquam noctu, non interdiu, hauriant VIII. 892. 3. ſqq.
Ninus amore ancillae Semirami-

ramidis turpiter victus IX. 20. 3 — pen.
Niobes nuptiae X. 666. 6.
Nisus rex VII. 182. 4. sqq.
Nitrum cocci ad tincturam vtile VII. 704. 11. nitri vis mirabilis VIII. 784. 8.
Nix quomodo fiat IX. 540. vlt. cur paleis et vestibus intecta conseruetur VIII. 758. 7. et deinceps. cur non contineatur in vasis argenteis vel aereis VIII. 776. 2 — 6. cur in hederae folio non permaneat, sed defluat VIII. 574. 4 — 9. carnes multo etiam tempore a putredine vindicat VIII. 892. antep.
Niuis albedo vnde VIII. 761. 2. liquefactio vnde VIII. 761. pen. facultates VIII. 774. 5. sqq. futurae prognosticon IX. 738. 11.
Nobilis iniquum petens vt repellendus VIII. 117. 4 — 10. nobiles Rom. cur lunulas in calceis gestarent VII. 137. 5. sqq. nobilium et illustrium virorum delicta etiam minima obseruantur IX. 129. vlt.
Nobilitati generis virtus praeferenda VIII. 115. 2 — 6.
Noctiuagae VIII. 895. pen.
Noctis ac lunae vaticinium VIII. 240. 1. 2.
Noctua Xenophonti adscripta IX. 354. vlt. noctuarum et cornicum odium VIII. 126. 1.
Nomades carniuori X. 19. 1. 2.
Nomen Dei tutelaris Romae nefas erat efferre VII. 126. 10. sqq.
e Nominibus et verbis orationem temperari cur dixerit Plato X. 194. 1. et deinceps. nomina pueris cur nono, puellis octauo die imponerentur VII. 159. 3. sqq.
NON syllabam Asiani quia pronunciare non possunt, vni homini seruiunt VIII. 110. 1. 2.
Nonae quid VII. 91. vlt. nonae Capratinae VII. 270. 10.
Nosce teipsum VI. 241. antep. et VII. 539. 6.
Notitia mutuae virtuti materiam suppeditat X. 641. 1. 2. notiones quomodo animo concipiamus IX. 564. 10. sqq. notiones duplices IX. 565. 5 — 9. notitiae et intelligentiae vt differant X. 10. 2. 3. notitiis communibus Stoici aduersantur X. 371. 1. sqq.
Notus ventus vnde dictus X. 189. 11. 12.
Noua nunciaturum se pollicenti vt respondendum VIII. 73. vlt. — 74. 1. nouis de rebus sciscitantem princeps Locrorum mulctauit VIII. 61. 11 — 13.
Nouenarius numerus Musis maxime conuenit VIII. 935. antep.
Nouilunii dies sacer IX. 291. vlt.
Nox est terrae vmbra IX. 681. 4. cur Euphrone dicta VIII. 852. 2. cur sonos facilius reddat, quam dies VIII. 874. 6. sqq. noctu cur quaedam animalia videant VIII. 477. vlt. — 478. 6.
Nubes vt fiant IX. 540. 16. sqq. vt primum aëream deposuere naturam, decidunt IX. 743. 13 — 15.
Nubendi tempus à Lycurgo constitutum VI. 850. 6 — 8.
Nuce-

Nuceria priuignum necat VII. 245. pen. sqq.
Nugari quid VIII. 860. vlt.
Numa pacis fuit studiosus VII. 86. 7 — 9. quo consilio Ianuarium mensem anni primum constituerit, ibid. vers. 9. sqq. religione Romanos primus imbuit X. 626. 5. regnum eius a fortuna fuit gubernatum VII. 273. 7. sqq. Numae pax Romanis fuit commeatus ad bella posteriora VII. 276. 1. 2.
Numantini insuperabiles habiti VI. 757. 14.
Numerare etiam bestiae possunt X. 58. 6. 7. numerare cur veteres περιπάζεσθαι dixerint VII. 690. 10. 11.
Numeri mater binarius, pater vero vnitas X. 205. 14 — 16. numeri plani X. 223. 5. numeri cubici primi qui, ibid. vers. 6. 7. numerorum discrimen VII. 94. 3. sqq. numeris et concentu anima bruta in intelligentem transformata X. 264. 3 — 7.
Numismatis Iassensium nota X. 97. 1. 2. numismati prisco cur Ianus et nauis prora vel puppis insculpta VII. 111. 9. sqq. numismati similis oratio VII. 599. antep. sqq.
Nupta quare limen non transcenderet VII. 98. 16. sqq. nuptarum comam cur hastae cuspide discriminarent VII. 148. 14. sqq.
Nuptiis numerus quinarius sacer VII. 71. 10. sqq. in nuptiis cur plurimi ad coenam vocentur VIII. 647. 1. sqq.
Nutrices cur infantes lunae ostentare caueant VIII. 614. 13. 14. quales eligendae VI. 9. 14. sqq. cur Baccho plures attribuantur VIII. 610. 8 — 10.
Nuces cur caryas dicant Graeci VIII. 564. antep. sq.
Nycturus, Saturni stella IX. 711. vlt. — 712. 1.

O.

Οἀργισὺς quid IX. 107. 3. 4.
Obedientia ciuium Spartae regnum durabile reddidit IX. 252. 4 — 6.
Obesi raro generant VIII. 538. 5 — 8. obesitatis remedium, ros potus IX. 618. 10. — 14.
Obiurgandi modus VI. 259. 11. sqq. obiurgationes absque contumelia sint VI. 261. 13. sqq. obiurgationes amicorum in priuato fieri debent VI. 260. 13. sqq. aequo animo ferendae VI. 269. 5. sqq. cum dolore audiendae VI. 168. 5. sqq. frequentes ne sint VI. 269. 12. sqq. obiurgationes artificiosae VI. 272. antep. sqq. obiurgationes nolle audire, ad nequitiam via est VI. 169. 5. sqq. obiurgationibus non commoueri, signum illiberalis hominis VI. 168. antep. — 169. 5.
Obliuio et ferula Baccho sacrae VIII. 416. 2 — 5. obliuionis ara VIII. 955. 1. vid. not. 60.
Obson cur coena dicta VIII. 897. antep. obsonia cur proprie pisces dicantur VIII. 652. 12. sqq.
Obstetricandi ars Socratis X. 159. Qu. Plat. 1. sqq.

Occasio neglecta, vbique damnosa VI. 251. 5—7.

Oceanus, deorum omnium pater IX. 702. 16. 17. oceani aestus a luna dependet IX. 706. vlt.

Ochemus VII. 201. 1.

Ochimus VII. 190. 11. sqq.

Ochna, Coloni filia VII. 200. 17. sqq.

Ochus regum auarissimus VII. 12. 13. 14. cur ab Aegyptiis Gladius dictus VII. 400. 6—9. Asinus dictus VII. 434. 5. 6. Ochi scelus patri Xerxi mortem attulit VII. 875. pen. sq.

in Ocridionis sacellum apud Rhodios cur praeco non ingrederetur VII. 190. 10—vlt.

Ocrisia, virgo captiua, Seruii regis mater VII. 280. 10. sqq.

Octaëdron Platoni refert aërem VII. 687. 13—15.

in Octauium Ciceronis iocus, VIII. 499. 11—13.

Oculi viridi colore delectantur VIII. 367. 9—13. oculi Lamiae exemtiles VIII. 50. 5—7. oculi Luciferi a Platone dicti VI. 370. 8. oculi regis equum saginant: equisonis cuiusdam dictum VI. 31. 7. 8. oculi senum duriores sunt, et tardius penetrantur VIII. 475. vlt. —476. 1. oculi e statua Hieronis decidentes quid portenderint VII. 563. 13—15. oculorum radii ignei IX. 570. pen. oculorum defectum sibi obiici plerique aegre ferunt VIII. 507. 1. 2. oculis qui sunt hebetioribus, maculas in luna nullas conspiciunt IX. 642. 5—8. oculis dolentibus visus a coloribus et radiis remouendus VII. 911. 1—3.

Odei schola Athenis VIII. 386. 10.

Odi memorem compotorem, prouerb. VIII. 415. 3. odium quid VIII. 131. 1—4. vnde gignatur VIII. 124. 5. 6. etiam in bruta concipi VIII. 124. vlt. —125. 6. in multos iure suscipitur, inuidia non item VIII. 126. antep. in improbos est laudabile VIII. 127. 3. ab inuidia vt differat VIII. 123. 1. et deinceps. pisce designatur Aegyptiis VII. 436. 2. odii fraterni exemplum memorabile VII. 909. 12. sqq. ex odio qui loquuntur, minus nocent, quam adulatores VI. 823. 8. 9.

Odor florum propius admotus cur minus sit suauis VIII. 476. 6—14. est quasi pars corporis eius, a quo defluxit VIII. 710. 4—7. animo deficientibus medetur VIII. 775. 4. odoramentorum et odoratus nocumenta X. 116. 4. sqq. odoratus vt fiat IX. 571. 12—vlt. quid conferat X. 115. 11. sqq.

Oedipus parricida IX. 231. 13. sua curiositate summis se intricauit malis VIII. 72. 14. 15. seipsum excoecauit VII. 935. pen.

Oenuphis, Heliopolitanus, Pythagorae praeceptor VII. 397. 12.

Oeolyci Thessali sepultura celebris VIII. 684. 5.

de Officiis libri Chrysippi X. 323. vlt. —324. 1.

Ogygia insula IX. 710. 11. et 711. 1.

οἶκος apud poëtas quid VI. 79. 6—8.

οἶνος vnde dictus VIII. 853. antep.

Olea e lentisco pullulans per insitionem VIII. 535. 9. cur semper vireat VIII. 571. 4. 5. oleaginis lignis vti cur in balneis prohibitum VIII. 614. 3—6. oliuae condititiae esus appetitum prouocat VIII. 740. 7—10.

Oleum concussum agitatumve cur strepitum non edat VIII. 779. pen. sqq. cur nullis rebus permisceatur VIII. 780. 3. sqq. mari insperssum cur ipsum lucidum et tranquillum reddat IX. 622. 7. sqq. et 742. 5. sqq. cur maxime pelluceat prae caeteris humoribus IX. 742. 3. omnibus supernatat humoribus IX. 742. 4. 5. non duriter congelatur, ibid. vers. antep. esse humidissimum, vnde deprehendatur VIII. 781. 7. sqq. vbi maculas fecerit, difficile eluuntur, ibid. vers. pen. sqq. in vasis reconditum melius fit et odoratius VIII. 805. antep. sqq. plantis omnibus inimicum VIII. 536. 5. apes necat, ibid. vers. 7. odorem florum auget, et conseruat VI. 483. 7—9. cur aes maxime aerugine oppleat VII. 555. 7. sqq. oleum vnguentariorum odoris omnis expers X. 213. 2. 3. olei summum cur sit praestantissimum VIII. 803. 3. et deinceps.

Olfactus igneae est naturae VII. 532. 3. 4. vt fiat IX. 633. vlt. sqq.

Oligarchia IX. 286. 13. oligarchia Laconica IX. 288. 4.

Ollae vestigium in cinere confundito: Pythagorae symbolum VIII. 905. 2—6.

Olympiae porticus VIII. 2. 9. 10.

Olympus musicus X. 654. 11. et 14.

Olynthus vrbs VI. 147. 2. et VII. 797. 4.

Omestes Bacchus VII. 811. 10.

Omomi herba VII. 457. 6.

Omphale ab Hercule adamata IX. 140. 11.

Onesicratis de musica disputatio X. 649. 11. sqq.

Onesicritus, Diogenis Cynici discipulus VII. 311. 1. 2.

Onobatis apud Cumaeos quid VII. 171. 8. sqq.

Onoclus VII. 190. 3. et 5.

Onomademi Chii in seditione consilium prudens IX. 239. 8—12.

Onoscelis, filia Aristonis ex asina VII. 241. 14—17.

Onere proximum leuare cur prohibuerit Pythagoras VIII. 906. 2—4.

Opum possessio, incerta: virtutis, stabilis VII. 848. 1. 2. opum contemtus, magnum auspicandae philosophiae instrumentum VII. 846. 12. 13.

Ophthalmia, morbus contagiosus VIII. 712. 8. 9. ophthalmia laborantibus secta vena prodest VIII. 217. 1. 2.

Opinio quid X. 248. 14. 15. duplex IX. 563. 10. opinio de diis superstitione carere debet X. 530. 4. 5.

Optare meliora, deteriora exspectare, prudentis est VII. 854. 7. 8.

Opticen piſces norunt X. 76. pen.
Optiletis Minerua VI. 847. 6.
Opuntiorum hydria Delphis VII. 581. 3—8.
Oraculum petituri cur prius immolarent VII. 719. 9. ſqq. oraculi Trophonii deſcriptio VIII. 332. 1. ſqq. oracula antiqua cur carmine ſint reddita VII. 597. 6. ſqq. Oraculum Delphicum de Socrate VIII. 330. 12. ſqq. et X. 594. 4. de Lycurgo X. 594. 10.
Oratio quid X. 252. 6. oratio duplex IX. 109. 5—7. oratio ad populum praemeditata eſſe debet IX. 206. 5. 6. oratio monetae eſt ſimilis VII. 599. antep. ſqq. oratio quibus verbis ab auditore laudanda VI. 166. 8. ſqq. orationis elegantia non eſt contemnenda IX. 197. 2. ſqq. orationis nimia humilitas vitanda VI. 21. pen. ſqq. orationis vitia audiendo, quam dicendo, magis deprehenduntur VI. 145. 11—15. orationis malignae indicia IX. 395. 1. ſqq. orationis octo partes vnico verſu ab Hom. incluſae X. 194. 3—9. orationi ciuili grauitas et amplitudo conuenit IX. 202. 12. ſqq. orationem ex nominibus et verbis temperari cur dicat Plato X. 194. 1. ſqq. orationem quomodo animo concipiamus IX. 564. 10. et 565. 9. ſqq. Orationes pro tuendis cauſis in foro quando coeperint IX. 308. 7. ſqq. orationes a Lyſia ſcriptae CCCCXXV. IX. 323. 12. orationes Demoſthenis militibus, Iſocratis vero athletis comparatae IX. 361. 10—12. orationes LX. ſcriptae ab Antiphonte IX. 312. 4.
Oratoris boni eſt orationem rebus aequalem habere VI. 889. antep. ſq.
Oratoria in rep. qualis eſſe debeat IX. 197. 4. ſqq. eius tres partes VIII. 967. vlt. — 968. 2.
Orbitatis conſolatio VII. 830. vlt. — 831. 2.
Orchomenii oraculo moniti, vt Heſiodi reliquias apud ſe humarent VI. 619. 12 — pen.
Ordinis confuſio vbique vitioſa VIII. 444. 4.
Oreſtes et Pylades, amicorum par VI. 349. vlt. matrem occidit VII. 250. 2. 3. et X. 231. 13. 14. Oreſtis conuiuium mutum VIII. 420. pen. vid. etiam pag. 546. 13. 14.
Orgia Epicuri X. 595. 11. 12. in orgiis Bacchicis cur ouum eſſet conſecratum VIII. 522. pen.
Orgilaus, Phalidis F. IX. 280. antep.
Origano comeſto teſtudines veneno ſe liberant IX. 634. antep. et X. 56. 5. 6.
Ὀργιὰ IX. 625. pen.
Oromazes, Aegyptiorum Deus VII. 456. vlt.
Orontes, Artaxerxis gener VI. 664. 6 — vlt.
Orpheus quousque perduxerit vxorem ab inferis VIII. 239. 14—16. neminem eſt imitatus in muſicis X. 654. antep. ob caedem Orphei adhuc vapulant Thracum mulieres VIII. 206. antep. — vlt.

Orthii modi antiquis ignoti X. 680. 17. 18.
Ortus et interitus quid IX. 505. 5 — vlt. et X. 579. antep. ſqq. ortus nullius rei ſine cauſa eſt VII. 520. 13. ortus, ens, locus, ante conditum coelum fuere, ſecundum Plat. X. 246. 9. 10. ortus vocabulo quid intelligendum apud Plat. X. 219. 8. ſqq. ortum rerum quatenus negat Democritus X. 569. 6. ſqq. de ortu mundi diuerſorum ſententiae X. 210. 3. ſqq.
Orus cum Oſiride patre ab inferis reuerſo colloquitur VII. 412. 12. ſqq. Ori phyſica ratio VII. 444. 12.
Ore carentes homines, radicis cuiusdam odore victitantes IX. 701. 14—17. ore partum edere cur feles credantur VII. 497. 10—12.
Oſſa a mare, carnes a mulieribus oriri IX. 585. pen. oſſa minus ſentiunt ob caloris paucitatem IX. 770. 1.
Oſculum formoſi Ageſilaus repudrauit VI. 301. antep. oſculo mulieres Rom. cur cognatos ſalutarent VII. 75. 12. ſqq.
Oſiris vnde dictus VII. 478. 8. hieroglyphice vt pingatur VII. 398. 8. 9.
Oſiridis res geſtae VII. 403. 10. ſqq. phyſica expoſitio VII. 435. 1. et deinceps. defluxus VIII. 908. pen. Oſiridem in arcam incluſum cur fabulentur VII. 446. 1. ſqq.
Oſtentatio vbique cauenda VI. 155. 7. ſqq. oſtentationis contemtor Iſocrates IX. 335. 5. 6.
Oſtenta Thebaica VIII. 319. 5. ſqq.
Oſtrei clauſi aperiendi induſtria a quo monſtrata X. 31. 10. ſqq.
Ὠτακουσταί VIII. 74. vlt.
Othryadis ſtrategema VII. 219. 5. ſqq.
Otium et ignauia in ſenectute peſſima vitia IX. 133. pen. otio et delectationi quando incumbendum VI. 514. antep. ſqq. otio quae ſtudia opus habeant VII. 846. 5—7. otio ad res honeſtas vti, Plato diſcipulis imperabat VI. 513. 8—10.
Ouis grauiore pedum ſono lupum aduocat X. 64 antep. ouis a lupo morſae caro cur dulcior VIII. 543. 9. ſqq. ouis a lupo morſae lana pediculos cur gignat, ibidem. oues fulmine territae abortiunt VIII. 646. 3. 4. ouibus cur paſtores ſalem apponant IX. 614. 1. ſqq.
Ouumne prius fuerit, an gallina VIII. 518. 1. ſqq. ouum orgiis Bacchicis cur conſecratum VIII. 522. pen. oua Zephyria VI. 139. antep.

P.

Paean, carminis genus VII. 528. 9.
Paedagogum qualem eſſe deceat VI. 11. 7. ſqq.
Paedareti apophthegmata VI. 725. 12—15. et 861. 1—12.
Paetillii in Scipionis accuſat. non auditi VI. 743. 2—9.
Paguri facula e cauernis euocantur X. 10. antep.
Palaeſtra vnde dicta VIII. 528. antep. ſqq.
Palamedes quatuor literas invenit VIII. 946. 4. 5.

Palamnaeus quid VII. 189. 3—9.
Pale vnde dicta VIII. 529. 11. sqq.
Palintocia quid VII. 183. 15. —184. 6.
Palladium viro videri nefas erat VII. 232. 7. 8. Palladium ex incendio eripiens, luminibus priuatus, ibid. vers. 8. et 15. Palladium Argis surreptum ab Ergiaeo VII. 206. 15—17.
Palladii scutum a coruis pertusum VII. 564. 5.
Palladium, schola Athenis VIII. 386. 10.
Palma CCCLX. vtilitatum genera praestat Babyloniis VIII. 890. 15—pen. in Graecia est infrugifera VIII. 886. 2—4. et 890. pen. sqq. inter longaeuas plantas praecipua VIII. 887. 4. folia habet firma et semper durantia VIII. 888. 1. 2. cur omnibus certaminibus sit communis VIII. 884. 1. sqq. contra impositum onus adsurgit VIII. 891. 6—8. palma aerea Corinthiorum VII. 572. pen. sq. palmulae cerebrum capitis grauitatem inducit VI. 504. vlt.
Palumbes Ioui adferunt ambrosiam VI. 596. 1—3.
Παλύνειν poëtis quid VIII. 530. 1. 2.
Pammenes Thebanus Hom. vt amorum rudem reprehendit VIII. 445. 4. sqq. Epaminondae praeceptor IX. 214. 7.
Pamyle, Osiridis nutrix VII. 402. 5—8.
Pamylia sacra, ibidem, vers. 10.
Pan magnus VII. 651. 2. 3. Pani canis est gratus ob capraram custodiam VII. 131. 17. 18. Panici furores IX. 40. pen.
Panaema Samiis quid VII. 210. 12.—211. 2.
Panaetius Scipionem amicum Alexandriam vsque comitatur VI. 757. 10. 11. Panaetii de ira cohibenda consilium VII. 816. 9. sqq. Panaetio praeceptore Scipio vsus IX. 108. 6.
Πανάγρα, retis genus X. 69. 12.
Pancrates musicus X. 670. 15.
Pancratium ex lucta et pugilatione compositum VIII. 529. 3. 4.
Pandarus sagittarius VII. 594. 12—vlt.
Pandemos Cupido IX. 62. 5.
Pandora Hesiodi VI. 400. 7.
Pangaei fons miraculosus IX. 619. 4.
Panis vnde dictus VIII. 899. vlt. pane non salito Aegyptii sacerdotes vescebantur VIII. 727. pen.—728. 1. panis melli intinctus ebrietatem curat VIII. 603. 6. 7.
Pantaleon, frater Croesi IX. 407. pen.
Pantelea VIII. 669. 7.
Pantheae mulieris lacrymae virum Araspem perculerunt VI. 315. 10. 11. Pantheam, mulierem formosam, Cyrus videre non sustinuit VIII. 71. 11—pen.
Panthera odoris suauitate animalia ad se allicit X. 64. pen. pantherae et vulpeculae apologus VI. 588. pen.—589. 2. et VII. 949. 5—vlt.
Panthoedae apophthegmata VI. 858. 7—13.

Papaueris succus somnum conciliat VIII. 587. 6. 7. papaveris spiritus humanae naturae inimicus VIII. 568. 7. 8.
Papiliones ex erucis fiunt VIII. 521. 5—7.
Papirius, Tolucri F. sorori commistus seipsum interficit VII. 241. 7—13.
Papyrus Nilum prius deficeret, prouerb. X. 631. 12.
Parachytae VIII. 128. antep.
Paraclausithyrum carmen IX. 17. pen.
Paracyptusa in Cypro IX. 70. 9. 10.
Paraliorum factio Athenis IX. 60. 1. et 213. 10.
Paralus et Xanthippus, Periclis filii VI. 450. 6. sqq.
Paralus, sacra Athenienſium triremis IX. 139. 7. et 233. antep.
Paralysis ex ebrietate facta vt curanda VIII. 588. 8—14.
Paramixolydire X. 694. 10.
Parasiti cancro similes VI. 198. 1—6.
Parcae, necessitatis filiae VIII. 970. vlt.
Parentes futuri laude dignorum liberorum, meretrices et pellices fugiant VI. 1. 4. sqq. nullius rei aeque, ac liberorum, studiosi VII. 875. 5—7. plerique e vita discedunt, priusquam filii ad frugem perueniant VII. 932. 12. 13. quales erga liberos esse deceat VI. 45. 3. sqq. parentes, vt viuamus, philosophi, vt bene viuamus, auctores sunt X. 558. 11—pen. parentum vitia perpetuo liberis sunt opprobrio VI. 1. antep. sqq. parentum despectus, argumentum summae impietatis VII. 873. antep. parentibus primus secundum deos honor debetur VII. 873. 13. 14.
Parierae Dianae IX. 176. 6.
Paris a Menelao victus in lectum fugit VI. 65. 11. 12. et VIII. 960. 2. 3. Paridis lyra ab Alexandro repudiata VII. 310. 7—12.
Parmenides philosophiam sibi propriam scripsit X. 583. vlt. Parmenidae ψιχοποσία improbatur VI. 163. antep. Parmenidis contra Colotis iniurias defensio X. 581. 13. sqq.
Parmenidius hospes apud Platonem X. 221. 7.
Parmenonis sus, VIII. 681. vlt. et 682. 5. et 8.
Parricida seipsum prodens VIII. 190. 6. sqq.
Parrhasius Vlyssis simulatam insaniam depinxit VI. 62. pen.
Parrhasius, Arcadiae rex, a lupa enutritus VII. 248. vlt.—249. 5.
Participium mixtum quiddam est ex nomine et verbo X. 201. pen. participia ἀνακλάσους vocant dialectici X. 202. 3.
Partus septimestris et decimestris cur vitalis, octimestris vero moritur vt plurimum IX. 595. 1. sqq. partus quatenus luna semiplena promoueat VIII. 615. 2—7. parturientium dolorum descriptio VII. 931. 5. sqq. pariendi et alendi finis non vtilitas, sed amor VII. 931. pen. sqq. parere mulieres, quam viri gignere, citius desinunt VIII. 582. antep.
Pari et carduelis odium VIII. 126. 1.

Pasiadis Byzantii in Lysimachum argute dictum VII. 334. 2. 3.
Pasiphaë bouem adamauit VI. 526. 2. 3.
Pater filiam violans, ab ipsa grauiter vltus VII. 233. 9 — vlt. et 234. 1 — 8. pater a filia adamatus VII. 235. 16. — 236. antep. pater proditorem filium grauiter vlciscens VII. 227. 7 — vlt. et 228. 1 — 6. patrum delicta cur filii luant VIII. 203. 1. sqq.
Patres conscripti vnde dicti VII. 125. 9 — 15.
Pater patratus quis VII. 127. 10 — 12. cur inter feciales primas teneat, ibid. vers. 9. sqq.
Paterculi equus aereus VII. 251. 13.
Patria vera quae VIII. 370. 6. sqq. patria plus iuris in nos, quam parentes, habet IX. 166. 10 — 12. patriae immodicus laudator Euripides VIII. 384. pen. sqq. patriae inseruiendum IX. 166. 13. 14. patriam multi philosophi reliquerunt VIII. 384. 10. sqq. patriae proditor a patre fame necatus VII. 226. 9 — antep. et pen. — 227. 6.
Patriciis cur non liceret habitare prope Capitolium VII. 150. pen. — 151. 6.
Patrimonii iacturam facit Isocrates IX. 328. pen.
Patroclus et Achilles, amicorum par VI. 349. pen. Patroclus in morte seipsum laudans commendatur VIII. 141. 3 — 6.
Paulus, tragoedus celebris, septuagenarius intra quatriduum octo egit tragoedias ante obitum IX. 138. 11 — vlt. vid. not. 31.
Pauli Aemilii apophthegmata VI. 746. 11. sqq. continentia VI. 748. 1. 2.
Pauo cur creatus X. 318. 11. 12.
Pauper quin in honore sit, nihil vetat VI. 74. 7. pauper nemo earum rerum, quae naturae sufficiunt VIII. 78. 4. pauper diuiti donans VII. 510. pen. pauperi aes alienum cauendum IX. 298. 10. 11. pauperes quomodo liberos suos educare debeant VI. 27. 14. sqq.
Paupertas animi, incurabilis VIII. 81. 5. paupertas curis vacuo laetitiam adfert VI. 385. 4. paupertas cum Poro concumbens amorem genuit VII. 473. pen. sqq. paupertatis exprobratio vituperatur VI. 84. 7. 8. paupertatem fateri non est turpe, sed ipsam non effugere VIII. 110. 16. 17. de paupertate fugienda consilium Theognidis improbatum X. 302. 2. sqq. ob paupertatem magistratum refugiens, liberaliter sustentatus IX. 272. 7 — 10.
Pausaniae, Spartanorum regis, fastus VI. 398. 1 — 5. in Persarum luxum dictum VI. 859. antep. — vlt. visa propter nefas a se perpetratum VIII. 196. pen. — 197. vlt. Pausaniae amicitia proditionis suspectum reddidit Themistoclem VI. 334. 9 — 12. scite dicta VI. 858. 14. — 859. vlt. et alterius Pausaniae VI. 860. 1 — vlt. Pausaniae Delphica inscriptio de Medorum victoria IX. 463. pen. sqq. Pausaniae animam Spartani

ni placare oraculo iussi VIII. 220. 11. 12.
Pausonis pictoris equus currens vna et volutans se VII. 559. 7 — 12.
Peccantes quomodo corripiendi VI. 157. 13. sqq.
Peccatoribus deus poenitendi spatium relinquit VIII. 180. 2 — 5.
Peccatum nullum exiguum putandum, sed omnia diligenter vitanda VI. 317. vlt. — 318. 2. peccatum suum grauissimum Antalcidas sacerdoti aperire non vult VI. 814. 4 — 7. et 879. 6 — 11. peccatum teterrimum quod fecisset a sacerdote fateri iussi Lysandri responsum VI. 855. 14. sqq. peccati sanatio occulta esse debet VI. 260. 13. sqq. peccati vltio in tertiam vsque generationem extracta VIII. 204. 4. peccato commisso. conscientia intus statim rodere incipit VIII. 194. vlt. peccata an omnia paria X. 296. 7.
Pectoris motiones duae IX. 580. 5 — 10.
Pecunia an sine vitio et dari et accipi possit VIII. 309. 8. sqq. pecunia vt vsus Philocrates VI. 368. 1. 2. pecunia malis non largienda VIII. 112. 3. sqq. pecunia in bello velut venter in corpore VI. 745. 7. 8. pecuniae piaculares IX. 281. 7. pecuniae depositae cupiditas depositarios in homicidia impellens VII. 237. 14. — 238. 11. pecuniae cupidus rempub. nunquam bene administraturus est IX. 262. 2 — 11. pecuniam mutuam a ciuibus suis petebat Gelo tyrannus VI. 668. 5 — 7. pecuniam cur in aerarium non colligerent Spartani VI. 813. 11 — 13. pecuniarum inopiam vel vnus amicus bene merens sustulerit, animi penuriam nemo VIII. 81. 3 — 6. pecunias qui Lacedaemoniis collegerant, capitis damnati VI. 891. 3. 4.
Pecori cur salem apponant pastores IX. 614. 1. — 615. 2.
Pedetes cur Adron dictus Sami VII. 211. 3. — 212. 15.
Pediaeorum factio Athenis IX. 60. 1. et 213. 9.
Pediculum, a quo inter sacrificandum mordebatur, Agesilaus rex in conspectu omnium arreptum occidit VI. 784. 5 — 9. pediculi cur nascantur in lana ouis a lupo demorsae VIII. 543. 9. sqq. pediculi a morientibus discedunt VI. 179. pen. sqq.
Πήγανον cur a Graecis vocetur ruta VIII. 565. 3 — 6.
Pegasus Euripideus IX. 221. 4. Pegaso insecutus Bellerophontes Amisodarum fugientem interficit VII. 18. 10.
Pelamydes pisces vnde dicti X. 77. vlt.
Pelei senis ignauia IX. 149. 8.
Pelles animalium a feris demorsorum laxae, alias vero mactatorum densae et validae cur VIII. 545. 6 — 10.
Pelopidas Epaminondam ob facundiam in societatem adscivit IX. 261. 4. Pelopidas et Epaminondas, amicorum par VI. 350. 1. pro Thebanorum libertate multa pericula sustinuit X. 139. 7. Pelopidae apophthegmata VI. 734. 4. sqq. abiectus animus VIII. 138. 10. erga

Charonem modeſtia VIII. 351. 2. ſqq. mors VII. 355. 13. 14.
Pelops, Tantali F. VII. 245. 3.
Peluſium, vrbs Aegypti VII. 410. 9.
Penelopes cum procis ſermones vt accipiendi VI. 96. 7. ſqq. Penelopes eleuatio X. 112. 5 — 10. cum Penelopa concumbere nequeuntes proci cum eius ancillis rem habebant VI. 23. 13. 14.
Penis obliquitas conceptioni officit IX. 589. 1.
Pennae coeleſtes Platonis IX. 143. 7. 8.
Penſationes ac ſarturas corporis natura non requirit VI. 516. 5.
Pentathlis muſica adhibita X. 679. 8. 9.
Perdiccae abſtiuentia in muneribus ſibi ab Alexandro oblatis VII. 350. 4.
Perdicis aſtutia in fallendo aucupe VII. 924. 10 — 16. et X. 46. 7 — antep. in foetu ſeruando induſtria, ibid. vtroque loco.
Perditarum rerum conſolatio VII. 836. 7 — 12.
Peregre redeuntes mariti cur vxoribus aduentus ſui nuncios praemitterent VII. 78. antep. — 79. 10.
Peregrinari cur Lacedaemoniis non liceret VI. 886. 12. 13.
Peregrinationi comparata mors VI. 410. 2. ſqq.
Peregrinos mactabat Lycus VII. 236. vlt. peregrinos cur vrbe expellerent Lacones VI. 886. 14. 15.
Perfectus homo quis VI. 25. 4. perfectionem in omnibus conſequi nemo poteſt VI. 23. 9. perfectum imperfecto prius exſtitit VIII. 523. 6.
Pergamenae cuiusdam puellae virtus VII. 54. pen. et deinceps.
Periander medicus VI. 819. 2 — 5.
Periander, Corinthi tyrannus IX. 412. 13. trecentos adoleſcentes Corcyraeos caſtrandos ad Alyatten mittit, ibidem, verſ. 12 — 14. mundum muliebrem cum vxore cremauit X. 544. 5 — 7. ſomniis adductus Veneri ſacra fecit VI. 554. 8 — 11. cur non ſtatim a diis fuerit punitus VIII. 185. 1. 2. Periandri conuiuium VI. 554. 5. ſqq.
Periboea, Aiacis mater VII. 240. 3 — 9. vid. not. 52.
Pericles nunquam niſi praemeditatus dixit VI. 20. 1 — 3. in perſuadendo felix IX. 200. 13. ſqq. in ſenectute multum Athenienſibus profuit conſilio IX. 136. 5 — 10. Mineruae ornatum ad belli apparatum accommodauit IX. 292. 5 — 8. Agamemnoni ſe praeferebat, deuictis Samiis VII. 382. 15 — pen. ex ſcelerata familia natus VIII. 188. 6. 7. Hecatompedum et Propylaea aedificauit VII. 383. 9. ad aram vſque amicus VIII. 105. 7 — 9. Olympius dictus VI. 450. 6. propter Aſpaſiam et Phidiam bellum mouit IX. 397. pen. Periclis magnificum inſtitutum IX. 233. 10. 11. modeſtia VIII. 147. vlt. ſqq. apophthegmata VI. 706. 12. ſqq. in republica adminiſtranda ſcientia VII. 351. 10. 11. in dicendo

do maieſtas IX. 204. 2. coll. p. 203. antep. in filiorum morte conſtantia VI. 450. 6. ſqq. mors VIII. 212. 9.
Pericula pro patria non reformidanda IX. 248. 9. in periculis et proeliis Darius ſolito prudentior erat VI. 660. 6 — 8.
Periiſſemus, niſi periiſſemus: Themiſtoclis dictum VI. 705. 3. 4.
Perilaus fratri imperium relinquens priuatus viuere maluit VII. 895. pen.
Peripateticae philoſophiae diviſio IX. 469. 1. ſqq. Peripateticorum a Platone diſſenſio X. 587. 8 — 12.
Perſae aduncis naſis homines in honore habent propter Cyrum IX. 269. 7. 8. reges ſuos Magnos appellant VI. 722. 8. inter pocula conſultant VIII. 850. 4. ſqq. ad compotationes largiores et tripudia ſcorta, non vxores, admittunt VIII. 418. 7 — 9. maſculos amores a Graecis didicerunt IX. 402. 11. 12. vt noxios plectant VIII. 235. 4 — 6. Perſarum reſpublica mera monarchia IX. 287. 5. magi mures interficiunt VIII. 125. 4. ſupplicandi per ignem ritus IX. 744. 8 — 13. in Perſarum regem, Magnum ſeſe appellantem, Ageſilai dictum VI. 722. 8 — 10. et VIII. 154. 8 — 10. Perſarum regum in coenis inſtruendis mos VIII. 812. 1 — 6. Perſicorum regum tres habitationes pro anni varietate VIII. 383. vlt. — 384. 2. Perſarum, qui magos occidiſſent, honos IX. 265. 1 — 5. Perſis primum delictum, Debere: ſecundum, Mentiri IX. 297. 2 — 4. in Perſicum numiſma Sagittarium iocus Ageſilai VI. 792. 14 — 16. Perſicae mulieris praeclarum dictum VII. 881. 1 — 3. Perſidum mulierum virtus VII. 12. 1 — 17.
Perſaeus omnia ſecundum ius faciens pudorem ineptum devitat VIII. 111. 1 — 8.
Perſea, ſtirps Iſidi ſacra VII. 488. 4. 5.
Perſeus ab Aemilio captus duci in triumpho noluit VI. 747. antep. ſqq. eius cum Romanis ad Pydnam conflictus VI. 258. 2. 3.
Perſonarum diſcrimina in poëtis diligenter obſeruanda VI. 102. 6. ſqq.
Perſuaſio eſt in moribus et oratione IX. 197. 7. 8.
Perturbationes cur a philoſophis rationes nuncupentur X. 250. vlt. perturbationibus carere, philoſophiae confirmatae iudicium VI. 290. 2. ſqq.
Pes bouinus, innoxius VII. 196. 6. pedi vni inſiſtentis irriſio VI. 868. 8 — 13. pedem in alieno choro ponere, proverb. VIII. 137. 2. pedibus garruli ſummum debent honorem VIII. 4. 5.
Peſtis ſedata a muſica X. 699. 3. 4. bruta prius, quam homines, inuadit VIII. 631. 9. 10. peſtis ex balaena putreſcente orta X. 81. 12. 13. peſtis mira ab vnis ad alios transgreſſio VIII. 212. 8 — 10. peſtis optimum remedium flamma copioſa VII. 506. 10 — 12. peſtem ab vrbe vt auerterit Empedocles X. 628.

10. — 14. peſtis cauſae VIII. 924. 6. ſqq.
Petentibus iniuſta quomodo occurrendum VIII. 116. pen. ſqq. petitiones amicorum abſurdae vt tractandae IX. 224. 3 — 5.
Petraeus agonotheta VIII. 683. pen.
Petro Himeraeus VII. 665. 5. 6. et 9.
Petronius parſimoniae nomine prodigalitatem ironice notauit VI. 222. 13 — 15.
Phaedrae, Minois filiae, illegitimus amor erga priuignum ſuum Hippolytum VI. 99. 1 — 3. et VII. 246. 11. ſqq.
Phaedrus amnis ab Iſide exſiccatus VII. 409. 11 — 13.
Phaenon, ſtella Saturni IX. 521. antep. et X. 262. 5.
Phaëthon cauſa lactei circuli IX. 537. 4. Iouis ſtella IX. 521. pen. et X. 262. 4. Phaëthontis fletus VII. 827. pen. Phaëthontem lugent Eridani accolae VIII. 206. vlt.
Phagilus Ithacenſibus quid VII. 180. 3 — antep.
Phagrus piſcis Nili incrementum ſignificat VII. 393. 4 — 6. Syenitis ſacer, ibid. verſ. 4.
Phalaris tyrannus VI. 207. 14. et VII. 251. 3. Phalaris, Acragantinorum pharmacum VIII. 187. 3. 4. Phalaridis, tyranni Agrigentini, factum vnicum laudabile VII. 251. 5 — 9.
Phantaſia quid IX. 566. 7. ſqq.
Phantaſma quid IX. 567. 7.
Phantaſticon quid, ibid. verſ. 2.
Phantaſton quid IX. 566. vlt.
Pharnaces Ponticus a Caeſare victus VI. 777. 7 — 9.
Pharſalia ſaltatrix VII. 564. 6.
Phayllus vxorem proſtituit magiſtratus adipiſcendi cauſa IX. 45. 13. ſqq. vid. not. 74.
Phemii, Anianum regis, aſtutia VII. 179. 14 — 17.
Phemii Ithacenſis poëma de reditu eorum, qui ad Troiam fuerant X. 652. 9. 10.
Pheneum translatus ab Hercule tripus Delphicus VIII. 206. 1. Pheneates cur tanta mala ab Apolline perpeſſi VIII. 205. antep.
Pherecrates comicus X. 683. 2.
Pherecydes philoſophus grauibus morbis obnoxius X. 484. 1.
Pherenicus, exſul Thebanus VIII. 279. 6.
Phidiae in ſuos ciues benefacta X. 513. 12. 13. Phidiae Venus VI. 538. 11. 12.
Phiditia Spartanorum VIII. 786. 10. et 851. 8.
Phidonis cuiuſdam mira hiſtoria IX. 93. 4. ſqq.
Phidolaus Haliartius VIII. 282. 1. vid. not. 49.
Philadelphus ſororem ſuam Arſinoën vxorem duxit VI. 36. 3. 4.
Philammon muſicus X. 651. vlt.
Philemon comicus VII. 766. antep. et vlt. et 795. vlt. eius mors IX. 138. 9 — 11.
Philetas poëta IX. 162. vlt.
Philippa, Mineruae ſacerdos IX. 352. pen.

Philippides comicus VI. 697. 7. et IX. 8. pen. eius ad Lyſimachum dictum VI. 697. 7 — 9. et VIII. 54. pen. — 55. 1.
Philippus Macedo de fidium ſcientia contendens, a fidicine modeſte redargutus VI. 249. 5 — 8. et 682. 5 — 8. a Theſſalica quadam muliere philtro ineſcatus VI. 533. 9 — antep. mulctam pro Machaeta, quem inique condemnauerat, ſoluit VI. 681. 2 — 9. Demarati Corinthii verbis motus, cum vxore et filio in gratiam rediit VI. 258. 12. — 259. 4. et 682. 8 — 14. in oculo vulneratur VII. 224. 4 — 9. Alexandro ſuadet, vt, ſe viuo, amicos comparet IX. 216. 2 — 4.
Philippi ad Olympiadem literae ab Athen. interceptae non reſignantur IX. 191. 9 — 12. moderatio in victoria VI. 676. 3 — 9. erga reprehenſores ſuos modeſtia, ibidem, verſ. 9 — 677. 7. moderatus animus in Graecos ingratos VI. 543. 9 — 12. feſtiuum factum in hoſpite anxio VI. 470. 12. — 471. 5. et VIII. 825. 7 — 13. apophthegmata VI. 675. 13. et deinceps. et VIII. 376. antep. — 377. 1.
Philippus Pruſienſis, philoſophus Stoicus VIII. 836. 9.
Philippus ſcurra VIII. 837. 1.
Philiſcus poëta, Iſocratis auditor IX. 324. 12.
Philiſtion Locrenſis medicus VIII. 794. 4.
Philocrates proditor VIII. 30. 2. a Demoſthene publice notatus VIII. 653. 4 — 6.
Philoctetae pictura VIII. 680. antep.
Philoetius VII. 180. antep.
Philolaus ab incendio ſe liberat VIII. 304. 11. — 305. 1.
Philolai de terrae ſitu mirabilis opinio IX. 546. vlt. ſqq.
Philologorum exercitamenta qualia eſſe debeant VI. 493. 4. ſqq.
Philomelae paruae et maturius captae deterius canunt X. 52. vlt. — 53. 2. et 124. 1 — 4.
Philomelus, Phocaeorum tyrannus VII. 564. 7.
Philonome a Marte compreſſa VII. 248. 13. ſqq.
Philopoemen, Achaeorum dux IX. 164. 9. 255. 11. et vlt. et 401. 7.
Philoſophia quid IX. 468. 4. tripartita, Naturalis, Moralis, Rationalis VIII. 967. pen. et IX. 468. 7. ſqq. ſola animi aegritudinibus medetur VI. 24. 3. 4. rebus ciuilibus coniungenda VI. 25. 5. 6. vbi in principe radices egerit, vim legis adipiſcitur IX. 116. 14 — 16. philoſophia Aegyptiorum VII. 400. 14.
Philoſophiae fructus X. 558. 12. ſqq. praeſtantia et vtilitas VI. 23. pen. ſqq.
Philoſophiae Peripateticae diuiſio IX. 469. 1. ſqq. Philoſophiae anſae, mathemata VII. 776. 4. 5. philoſophiae eſt inquirere, mirari, dubitare VII. 513. 10. 11. philoſophia manente, etiam abolitis legibus viui poſſe X. 622. 12. ſqq. philoſophia imbutus omni vitae delectatur ſtatu VI. 385. 2.
Philoſophus ſua facta praedi-

care non debet VI. 300. 13. ſqq. philoſophi oratio qualis VI. 298. 7. ſqq. philoſophi nomine ſalutatus adoleſcens qualem ſe gerere debeat VI. 303. 6. ſqq. philoſophum faſtus et ſuperſtitio dedecent VIII. 291. 10. ſqq.

Philoſophi habitus VI. 302. antep. ſqq.

Philoſophi aliter audiendi, ac ſophiſtae VI. 158. 10. ſqq. philoſophi antiquitus ſuas ſententias carmine proferebant VII 584. 15. 16. philoſophi vt vitia ex animis adoleſcentum exſtirpare debeant VIII. 97. pen. ſqq. philoſophi Elpiſtici VIII. 656. 5. philoſophi rationis ductu faciunt, quae caeteri legum metu X. 623. 1. 2. philoſophorum ſcripta legentes, non tam verbis, quam rebus, attendere decet VI. 295. 3 — 5. philoſophorum conuiuia quam voluptatem admittant VIII. 558. 10 — 12.

Philoſophari ita, vt hoc non videaris facere, ſumma eſt philoſophia VIII. 424. 6. philoſophari quando incipiamus VIII. 708. 4 — 6. philoſophandumne ſit inter pocula VIII. 415. 1. ſqq. philoſophandi ſtudium in Socrate admirabile VIII. 297. 11.

Philotimi medici reſponſum tabido cuidam reduuiae curam exigenti VI. 156. 2 — 6. et 270. 10 — 12.

Philoxenus, Alexandri Magni dux VIII. 104. 3. 4.

Philoxeni, Eryxidis F. inſignis guloſitas VIII. 655. 5. et X. 635. pen.

Philoxenus muſicus IX. 305. antep. et X. 685. 1. a Dionyſio in latumias detruſus VII. 320. 5. 6.

Philtris abſtinendum VI. 525. 10. ſqq. philtris conciliatus amor in odium vertitur VI. 69. pen. ſqq.

Phinei Harpyiae IX. 306. 5. 6. Phinei filia ab Enalo adamata X. 95. vlt. — 96. 4.

Phintias. vid. Pythias.

Phleon, ſtirps paluſtris IX. 612. 3.

Phobus et Blepſus, gemini fratres VII. 41. 15.

Phoca piſcis in ſicco parit X. 87. 6. phocae pellis fulmine non icitur VIII. 638. 9. phocae coagulum VIII. 186. antep.

Phocidum mulierum facinus VII. 6. 4. ſqq.

Phocio iam octogenarius, belli dux IX. 163. 6 — 10. et 259. pen. ex Academia ad imperium eductus X. 629. 8.

Phocionis oratio IX. 205. 16. et 230. 16. in ſupplicio conſtantia VI. 715. antep. ſqq. apophthegmata VI. 236. 10 — 12. et 711. 12. et deinceps. VII. 803. 7 — 11. VIII. 110. 11 — 15. vxoris eius apophthegma X. 648. 4. a fine. Phocionis prudentia in expeditione conſulta IX. 259. 12 — vlt.

Phocylidis praeceptum de liberis inſtituendis VI. 10. 12 — 14.

Phoebides Cadmiam occupat VIII. 275. 7. 8. reus, ab Ageſilao iudicio liberatus IX. 221. 7 — 9.

φοιβονομᾶσθαι quid VII. 545. 5.

Phoe-

Phoebus vnde dictus Apollo, ibid. verſ. 2.

Phoenix, Achillis praeceptor VI. 95. 6. eius in Achille obiurgando prudentia VI. 266. 1 — 6.

Phormio, Eleenſium legislator X. 629. pen.

Phraſis orationis non ſola attendenda, ſed eius vis VI. 153. 3. ſqq.

Phrygiam harmoniam Plato ſtudioſis cur prohibuerit IX. 270. vlt.

Phrygii et Pieriae amor VII. 38. 6. ſqq.

Phryne impietatis rea, ob pulchritudinem a iudicibus abſoluta IX. 376. 6 — 11. eius aurea effigies VII. 328. 3. eius iam anus factae de ſe feſtiuum dictum VI. 475. 11 — 13.

Phrynichus ab Athenienſibus mulctatus, quod tragoediam de Mileti excidio recitaſſet IX. 243. 6. 7.

Phryno, Athenienſium dux IX. 405. 12.

Phthiſicorum mortuorum liberi cur ſedere, pedeſque aquae immergere iuberentur, donec mortuus cremaretur VIII. 211. 14. ſqq.

Phycides piſces nidos ex alga conſtruunt X. 84. pen.

Phylarchi de Thebiis narratio VIII. 708. pen. de Baccho fabula VII. 429. antep. ſqq.

Phyleus, Augeae F. VIII. 227. 10.

Phyſici ex nihilo nihil poſſe fieri contendunt IX. 296. 12. 13. Phyſicorum error circa cauſarum aſſignationem VII. 715. 5. ſqq. Phyſicis vltimorum cognitio non finis, ſed initium, eſt contemplationum IX. 735. 9 — 12. Phyſicae quaeſtiones Chryſippi X. 291. 7.

Phytalmius Neptunus VIII. 914. 5.

Phyximelum, plantae genus VII. 175. 6 — 11.

Picae cuiuſdam mira docilitas X. 53. 9. ſqq.

Pictor feſtinanter pingens ab Apelle irriſus VI. 21. 10 — 13. pictoris cuiuſdam de operis ſui ſpectatoribus dictum memorabile VIII. 271. 1. ſqq. pictores defeſſi oculos ad virides et floridos colores conuertunt IX. 391. 9 — 11. pictores cur colorum mixtionem corruptelam appellent VIII. 893. antep. pictorum conſuetudo in operibus ſuis ſeponendis ad tempus VII. 777. 1 — 5.

Pictura eſt tacita poëſis VI. 62. 6. ab hiſtoria vt differat VII. 366. 10. ſqq. pictura aſini funem vorantis apud inferos VII. 850. pen. pictura ſpumae equi fortuna adiuuante expreſſa VI. 374. 5 — pen.

Picus Marti ſacer VII. 89. 4. eius fortitudo, ibid. verſ. 5 — 7.

Pieriae et Phrygii amor VII. 38. 6. ſqq.

Pierius de muſicis primus poëmata condidit X. 651. antep.

Pili excrementa ſunt corporum VIII. 850. vlt.

Pinarii (familiae nomen eſt) vnde dicti VII. 126. 6 — 8.

Pindareus modus muſicus X. 671. 1. Pindarica arena VIII. 921.

921. vlt. Pindaricae coenae VIII. 548. 12.
Pindari carmen a Pane cantatum X. 538. 2. 3. dictum VIII. 121. 13 — pen.
Pinnotherae piſcis natura X. 78. 4 — 13.
Pinus cur Neptuno et Baccho ſacra VIII. 687. 5. ſqq. pini cum vino cognatio VIII. 689. 4. ſqq. pinea corona cur Iſthmico certamine victores coronarentur VIII. 687. 6. ſqq.
Pirithous et Theſeus, amicorum par VI. 349. pen.
Piſcationis ſtudium Platoni damnatum X. 26. 2 — 4. piſcationis vituperatio VIII. 912. 2. ſqq.
Piſcatorius calamus qualis eſſe debeat X. 65. 6 — 11.
Piſcis maximus non tantum, quantum minimum inſectum, nocet VIII. 912. 8 — 10. piſcis pluris, quam bos, venditus VIII. 654. antep. piſcis in hieroglyphicis odium notat VII. 436. 2. piſcis, hominis pater et mater dictus ab Anaximandro VIII. 915. 1. piſces cur ſemper aduerſus aquae fluxum natent X. 74. 15. ſqq. piſcium marinorum plerique cur in aquam dulcem ſubeant, vbi foeturae tempus appetit X. 82. 11. ſqq. piſces pharmacis capti eſui non ſunt VI. 525. 8 — 10. hyeme piſces capiunt nonnulli, fluuiorum frigore concretorum partem aqua calida infuſa ſoluentes IX. 739. pen. piſces ſibi inuicem ſuccurrunt, non item terreſtria animalia X. 67. 17. ſqq. piſces facilioris, quam carnes, ſunt concoctionis VIII. 659. 4 — 7. piſces ſacrificiis non adhibentur VIII. 909. 14. 15. piſcium encomium X. 61. 1. et deinceps. piſcium foetus per ſeipſos aluntur X. 295. vlt. — 296. 1. piſcium capturam Pythagoras improbauit VI. 340. 4 — 7. a piſcibus nemo deorum nomen habet X. 26. 12 — 15. piſcibus cur non veſcerentur Pythagorei VIII. 906. 9. et deinceps.
Piſiſtrati, Athenienſium tyranni, apophthegmata VI. 716. 4 — 717. 9.
Piſiſtratus, Orchomeniorum rex, plebis ſtudioſus, ab optimatibus diſcerptus VII. 243. 15. ſqq.
Πιθοιγία dictus Athenienſibus dies vndecimus Nouembris, a doliorum reſeratione VIII. 601. 9. et 932. 9 — pen.
Pittacium, loci nomen IX. 405. vlt.
Pittacus, Mitylenaeorum tyrannus IX. 60. 12. 13. cur ζοφόδορπις ab Alcaeo appellatus VIII. 897. 3 — 5. Pittaci vxor menſam, hoſpitibus praeſentibus, ſubuertit VII. 842. 4 — 7. Pittaco agri tantum donatum, quantum ipſe iaculo conſequeretur IX. 265. 6 — 9. et 405. antep. — vlt.
Pityoëſſenſis colonia VII. 42. 8.
Placenta Samia VI. 474. vlt.
Planetae ſuis in orbibus, tanquam in inſulis, circumferuntur VIII. 382. 11 — 13. planetae contrario, ac ſtellae fixae, motu progrediuntur IX. 522. 11. 12. planetarum diuiſio in beneficos, maleficos et promiſcuos VII. 459. 11 — 13. planetarum conuerſiones quinque VII. 691. antep. Planetarum ordo ſecundum Platonem et Democritum et alios IX. 521. 9. ſqq.
Plantae an ſint animalia IX. 604. 12. ſqq. falſedinem non admittunt IX. 617. 6. 7. plantarum incrementum et vigor vnde VIII. 933. 10 — 12. et IX. 706. 14. 15.
Plataeenſes Spartanis ſe dedunt IX. 419. 2.
Plato Thargeliis, feſto Apollinis, natus VIII. 863. 9. 10. cum Lyſia contendit VI. 146. 14. 15. Cyrenenſibus cur leges condere noluerit IX. 117. antep. — 118. 3. quo conſilio ad Dionyſium nauigarit IX. 116. pen. ſqq. cubi duplicationem Delios docuit VIII. 288. 2. ſqq. ſuae vitae exemplo Speuſippum corrigebat VI. 264. 8. 9. et VII. 915. 12. — 916. 3. adoleſcentibus praecipiebat, vt otio ad res honeſtas vterentur VI. 513. 8 — 11. Plato et Archytas, irarum moderatores VI. 34. 9 — antep. Plato vbique Plato VI. 193. 1 — 3. Apollinis F. dictus VIII. 863. 14.
Platonis remp. nemo vnquam recepit VII. 300. 13. 14. ira moderatio VIII. 178. 2 — 4. apud Dionem libertas VI. 257. 4 — 8. cum Socrate contentio VI. 260. pen. — 261. 3. lex de aquae alienae vſu IX. 290. 1. ſqq. leges a paucis leguntur VII. 301. 1. dialogi Platonis VIII. 840. 7. de quinque perfectis corporibus aenigma VII. 682. 6. ſqq. ad Dionyſium oratio VI. 247. 7. — 248. 12. ſententia de amantium coecitate in cernendis amatorum vitiis VI. 163. 1 — 5. Platoni familiare eſt, in nominibus ludere VIII. 951. 5. 6. cum Platone coenantes, poſtridie etiam ſuauiter viuunt VI. 482. pen. — 483. 2. Platonicae quaeſtiones X. 159. 3. ſqq. ad 203. 4.
Pleiadibus occidentibus, triticum ſeminatur VII. 932. 9.
Plenilunium cur feris indagandis incommodum IX. 633. 4 — 12. plenilunii obſeruatio Spartanorum IX. 419. 12. ſqq.
Pliſtarchi apophthegmata VI. 861. 13. ſqq.
Pliſtonactis dictum VI. 862. 7 — 10.
Ploiades nebulae quae dicantur VII. 173. 11 — 17.
Plumbum natura frigidum VIII. 757. pen. aceto permixtum ceruſſam edit, ibid. verſ. vlt. plumbi cotes frigore colliquantur VIII. 777. 7. 8. et IX. 738. vlt.
Plutarchus vnum Deum omnibus mundis praeſidentem credit VII. 678. pen. ſqq. Ammonii diſcipulus VI. 260. 8. maſculum amorem reiicit IX. 11. 1. ſqq.
Plutarchi patria VIII. 47. 7 — 9. in caſtigandis famulis ſuis conſuetudo VII. 801. 14. ſqq. praeceptor Ammonius vt caſtigauerit pueros delinquentes VI. 260. 8 — 13. erga collegam in legatione candor IX. 251. 6 — 12. vxoris laus VIII. 404. 3. ſqq.
Pluto cur εὐβουλεὺς nominatus X. 644.

644. 10—13. soli Amori audiens est IX. 52. 10. 11. Aegyptiis est Sarapis VII. 427. 9. 10. Plutonis simulacrum X. 94. 3.

Pluuia vt fiat IX. 540. pen. pluuiae in Aegypto nullae IX. 704. vlt. pluuiae aquae post tonitrua fulguraque cadentes cur rigandis seminibus praestantiores VIII. 638. 11. et 639. 3. sqq. et IX. 615. 3 — vlt. eaedem multum spiritus continent IX. 615. 5.

Poculum argenteum haereditarium fratres duo medium secantes VII. 888. 2. 3. poculum Bathyclis VI. 590. pen. inter pocula deliberare, non minus Graecum fuit, quam Persicum VIII. 850. 4. sqq. rectene fecerint, qui inter pocula deliberarunt VIII. 852. 3. sqq.

Podagra, leuior morbus phrenitide VII. 952. 2. podagricorum filiis victu et medicamentis auxiliandum, ne in eundem morbum incidant VIII. 223. 13 — 15.

Podargi equi celeritas IX. 72. 13.

Poena malorum in senium non differtur, sed illi in poena consenescunt VIII. 193. 9 — 13. poena nondum commissi flagitii VIII. 226. 2. sqq. poena perpetuo flagitium comitatur VIII. 191. 9. poenae tempus soli deo notum VIII. 173. antep. sqq. poenam deus differt, vt poenitendi locum det VIII. 179. 4—8. poenae impiorum apud inferos quaenam sint X. 646. 6. — 648. 3. poenae conuenienti tempore illatae praestant subito immissis VIII. 189. 6. 7.

Poenitentia, conscientiae soboles VII. 863. 6—9.

Poësis est loquens pictura VI. 62. 5. 6. philosophantibus haud fugienda VI. 54. 12. mala et bona continet VI. 52. 7 — 11. memoriam iuuat VII. 605. 14 — 17. non admodum curat veritatem VI. 61. 4. 5.

Poëtae officium, fabulas scriptis inserere VII. 370. pen. poëtae qui et qualia de amore scribant IX. 67. 8. sqq. poëtae quomodo deorum nominibus vtantur, cognoscendum VI. 81. 1. sqq. poëtarum fabulae quomodo legendae VI. 53. 3. sqq. poëtarum dicta aliquot contraria VI. 70. vlt. sqq. poëtarum error in causarum adlignatione VII. 717. pen. sqq. poëtarum in Amphidamantis exsequiis conuentus VI. 583. 11. 12. poëtis tragicis aereae imagines positae, iubente Lycurgo oratore IX. 348. 3. 4.

Pogoniae stellae IX. 538. 12.

Polemo conspectu Xenocratis in alium hominem mutatus VI. 264. 10. 11. iratum vt facilem reddiderit VII. 812. 8 — 13. Polemonis scriptum de Delphicis thesauris VIII. 685. 8. 9.

Politia quid IX. 285. 13. politiae formae tres IX. 286. 13. 14.

Pollex in coxendicum dolore adurendus VIII. 216. 9. pollicem sibi amputat Thero in gratiam amasii IX. 50. 11 — vlt.

Pollis, Tyrrhenorum dux VII. 16. vlt. sqq.

Pollux et Castor Tyndaridae VII. 896. pen. eorum simulacrum, δόκανα dictum, Spartae VII. 867. pen.

Poltyos, Thracum regis, festiuum responsum ad legatos Graecorum et Troianorum VI. 665. 9 — 13.

Polyaenus, Epicuri affecla X. 537. 9.

Polyandrium, loci nomen IX. 462. 13.

Polybius et Panaetius Scipionis fauore patriae multum profuere IX. 244. 6. 7. Polybii de parandis amicis consilium VIII. 619. 1 — 4.

Polycephalus, tibiae nomus X. 657. 1. et 7. a quo inuentus X. 656. pen. et 657. 7.

Polycleti dictum de operum difficultate VIII. 520. pen.

Polycrates, Sami tyrannus VI. 634. 12.

Polycratidae dictum VI. 863. 12—15.

Polycritae facinus egregium VII. 38. 14. — 41. 13.

Polydorus, Priami F. a Polymestore occisus VII. 237. 14 — pen.

Polydori, Alcamenis F. apophthegmata VI. 862. 11. sqq.

Polyeucti de Demosthene et Phocione oratoribus iudicium IX. 205. pen. — 206. 2.

Polymathia, Sycioniorum Musa VIII. 975. 6. 7.

Polymestoris auaritia scelesta VII. 237. 14 — pen.

Polymnestus Colophonius, poëta epicus et elegiographus X. 653. 6. 659. 5. et 12. et 660. 1.

Polymnia Musa VIII. 975. 5.

Polynicis de exsilio dictum VIII. 366. 3 — 5. et 393. 15. coll. praeced.

Polypus a muraena et congro sibi timet X. 73. 13. 14. in terram excurrens tempestatem denunciat IX. 626. 9 — 11. hyeme sua vorat acetabula X. 25. pen. polypum sua brachia rodere, falsum X. 73. 12. 13. polypodis caput comestum somnum difficilem et visa turbulenta facit VI. 51. vlt. sqq. polypodis mutationes fiunt tantum in superficie VI. 365. 6. 7. polypodis similes adulatores VI. 193. 3. sqq. polypum crudum deglutiit Diogenes IX. 763. 10. 11.

Polysperchon Xenocratem per literas reprehendit, quod sibi hominem minus probum commendasset VIII. 111. 14. — 112. 2. eius nequitia VIII. 102. 2 — 10.

Polyxenus dialecticus Dionysium iuniorem verbis redarguebat, ipse ab eo rebus conuincebatur VI. 672. antep. — 673. 1.

Polyzeli, ducis Athenienssium, coecitas a spectro VII. 216. 6—9.

Pompeius Mamertinis ob vnum Sthenonem parcit IX. 248. vlt. — 249. 7. nondum senator triumphum petit, et obtinet IX. 210. 7 — pen. Syllam iuuenis sectatus est IX. 160. 1. a pugna Pharsalica in Aegyptum fugit VI. 770. 2. 3.

Pompeii ad Lucullum a luxu dehortatio IX. 140. vlt. — 141. 12. statuas deiectas Caesar rursum

ſum erigi iuſſit VI. 338. 9 — pen. mors VI. 770. 9.

Pomum libenter a paupere recipit Artaxerxes rex VI. 663. 17. 18.

Pontificis maximi Iudaeorum ornatus VIII. 671. vlt. ſqq.

Pontus, regio lacuſtris IX. 748. 5. 6.

Populus in iniurias viris bonis factas animaduertit, ira ſedata IX. 212. 12 — pen. ab eo primum eneruatus, qui primus largitionem excitauit IX. 269. 15. populi ingenium diligenter animaduertendum ei, qui magiſtratu fungitur IX. 189. 9. ſqq. populi beneuolentia teli inſtar aduerſus inuidos et malignos IX. 268. 4 — 6. populi poſtulatis nonnunquam annuendum IX. 256. 12. ſqq. populo vbi ſuſpecta ſunt conſilia, quomodo argute imponendum IX. 239. 13. ſqq. populorum aliorum alii mores IX. 190. 5. ſqq.

Porciae magnanimitas VII. 3. 13.

Porcina carne cur Iudaei non veſcantur VIII. 661. 1. ſqq.

Porſenna, Hetruſcorum rex VII. 218. 1. a Mucio Scaeuola deterretur ab vrbis Romae oppugnatione, ibidem, verſ. 5. Cloeliam puellam equo donat virtutis ergo VII. 27. 15. 16. cum Romanis amicitiam init VII. 26. 2. ſqq.

Portae cur non ſanctae ſint, vt muri VII. 97. 4 — 17. porta Feneſtra Romae vnde dicta VII. 106. 14 — 107. 4.

Porticus Olympia VIII. 2. 9.

Porus ab Alexandro victus, propter prudentiam non paruis honoribus auctus VI. 690. 10 — 15. vt idem ab illo tractari voluerit, ibid. et VII. 796. antep. — vlt. Pori regis elephas mira indole X. 43. 2 — 8.

Poſidonii de fato ſententia IX. 508. 3 — 5.

Poſſibile quid VIII. 257. 6. duplex, ibidem, verſ. 7 — 13. a contingenti et neceſſario vt differat, ibidem, verſ. vlt. ſqq. quomodo cum fato pugnet X. 359. antep. ſqq.

Potentia obtinenda, vel potentium amicitia VI. 713. 15. 16. potentiam inuidia comitatur VIII. 119. 13. a potentia et vtilitate maxime laudantur dii IX. 43. 13. vid. not. 65. poteſtate parce vtendum, vt liceat eam ſemper habere VI. 750. 2 — 4.

Potentum vitia latere nequeunt IX. 129. 6. 7.

ad Potandum ſi quis cogat, quid reſpondendum VI. 471. 9. ſqq.

Potum an per pulmones ferri credendum VIII. 787. 4. ſqq. potum, cibi vehiculum Eraſiſtratus dixit VIII. 752. 1. 2. et 790. 12. potum per pulmonem tranſire, Eupolis, Eratoſthenis et Euripidis contra Eraſiſtratum teſtimonia VIII. 792. 9. ſqq. potu cur fames ſedetur, contra vero ſitis cibo non item VIII. 748. 1. ſqq.

Praeco cur in ſacellum Ocridionis apud Rhodios non ingrederetur VII. 190. 10 — vlt. praeconis vnius vocem audiens vrbs,

vrbs, felix VI. 578. 10. praeconum progenies a Mercurio deſcendit IX. 316. 7. 8.

Praedicatum quid dialecticis X. 194. 14. 15.

Praedonum malitia compendioſa VI. 835. 2. 3.

Praegnantibus ruta inimica VIII. 565. 3 — 6.

Praeneſte a Telegono, Vlyſſis F. condita VII. 253. 9 — pen. vnde dicta, ibidem, verſ. 13 — 15. Praeneſtini omnes a Sylla caeſi IX. 249. 9. 10.

Praenominum Rom. ratio VII. 160. 12. ſqq.

Praepoſitiones, aliorum vocabulorum ſunt fragmenta X. 202. 6 — 9.

Praeſagia ac praedictiones ventorum ex erinaceis X. 48. 13 — vlt.

Praeſentibus fruendum, non ex futuris dependendum VII. 850. 5 — 7. et VIII. 393. 6. 7.

Praetura Athenis ſummus magiſtratus IX. 240. antep.

Prandere ſoli, coenare cum amicis ſoliti Romani VIII. 898. vlt. — 899. 2. prandere iuſſi milites, tanquam apud inferos coenaturi VI. 841. antep. ſqq.

Prandium vnde dictum VIII. 899. 2 — 5. prandii exilitas coenae ſuauitatem auget X. 522. pen. prandio vnius diei et ſibi et iumentis detracto Lacedaemonii Smyrnaeis commeatum ſe ſuppeditaſſe dicebant VI. 235. 12 — pen.

Prati viridis flores alii ſuper alios Hypſipylae alumnum incertum reddunt, quos eligat VI. 348. 2 — 5.

Prata lunae et Veneris IX. 69. antep.

Praxiteles Phrynae amaſiae ſtatuam Delphis poſuit VII. 579. pen.

Priamus Hectori proelium aduerſus Achillem diſſuadet VI. 432. pen. ſqq.

Priamum conuiuio excepturus Achilles integram fere noctem conſumit aſſando VIII. 813. 2 — 5.

Primigenius Neptunus VIII. 914. 6. ex verſione.

Primigenia Fortuna VII. 162. 13.

Primordia pulchra viſu eſſe iacienda inchoando operi IX. 208. 12.

Primus in ignobili pago maluiſſet eſſe Caeſar, quam Romae ſecundus VI. 775. vlt.

Princeps bonus legibus parere debet VI. 792. 11. 12. princeps peſſimus eſt, qui regere ſeipſum nequit VI. 749. 12. 13. princeps, Dei eſt miniſter ad curam et ſalutem hominum IX. 121. 9. 10. Dei eſt ſimulacrum IX. 122. 5. principum opus lex, ibidem, verſ. 4. principi philoſophia quid conferat IX. 116. 14 — 16. principum arcana ſcrutari periculoſum VIII. 54. 8 — 12. principum vitia latere non poſſunt IX. 129. 6. 7. principum animi in dictis magis, quam in factis, elucent VI. 658. 9 — 11.

Principia quae IX. 471. 12. ſqq. principium et elementum in quo differant IX. 470. antep. — 471. 11. principia naturae primus Democritus docuit X.

560. 6—9. principia omnibus in rebus maximi sunt momenti VII. 273. 3.

Priuatio quid IX. 728. antep. priuatio omnis otiosa, ibidem, vers. 7. 8.

Probabilia efferenda, et reticenda incredibilia: Thaletis dictum VI. 611. 7. 8. probabilitas omnibus in rebus admirationem tollit VIII. 708. 3. 4.

Procles, Xenocratis discipulus VIII. 695. pen. vid. etiam vers. 5. et not. 93.

Procles, Epidauri tyrannus VII. 587. 7. vid. not. 37.

Προκοπή aenigma VI. 281. 7. 8.

Procreatio et ortus vt differant X. 165. 1. sqq.

Procriticum a quo inuentum X. 681. 4. coll. p. 680. vlt.

Prodicus sophista IX. 162. vlt.

Prodicus Ceus orator IX. 328. 1.

Proditionem se amare, proditorem non laudare, dicebat Augustus VI. 778. 15. 16. proditrix puella, auro obruta VII. 230. 9.— 231. 2. proditrix patris puella seipsam suspendit VII. 237. 1 — 4.

Progressio arithmetica X. 229. 1. et 675. 9. harmonica X. 229. 15. 675. 9. et 676. vlt.

Proles cur parentum plerumque similis IX. 590. 1. sqq. cur interdum parentes non referat, ibid. vers. 16. sqq. prolis amor a natura omnibus animantibus est insitus VII. 925. 5. sqq. prolis dilectio principium est societatis humanae X. 12. 6. 7. ad prolis procurationem hilari animo accedendum VIII. 224. 9— 13. proli operam daturi vino vacui sint VI. 3. 7 — pen. prolem magis diligunt animalia vnipara VI. 351. 1. 2.

Prometheus VI. 322. vlt. et 371. 3.

Pronunciatio qualis esse debeat IX. 207. 12. sqq.

Prophthasia, Sogdianorum vrbs, ab Alexandro condita VII. 301. 13.

Propinationibus vt vtendum in conuiuiis VIII. 438. 4. sqq.

Proportio corporum coelestium X. 258. 17. sqq. proportionem arithmeticam cur repudiarit Lycurgus VIII. 869. 15 — 17. proportione, concinnitate et numero omnem naturae inconcinnitatem sustulit Deus X. 216. 4—6. proportionum tria genera, arithmetica, geometrica, et harmonica, et earum examen X. 673. 3. sqq.

Proserpina, Plutonis coniunx IX. 716. vlt. vbi rapta a Plutone IX. 633. 1. coll. p. 632. 15.

Ἐπωνή cur dicta VI. 80. antep. eius simulacrum X. 94. 4.

Προσλαμβανόμενον a posteriori bus additum musicae X. 262. 11.

Prosodia carmina X. 667. antep. a quo inuenta X. 681. 4. coll. p. 680. vlt.

Protagoras sophista a Democrito impugnatus X. 561. 4 — 6.

Protelea sacra IX. 92. 12.

Protogenis grammatici pro Homero disputatio VIII. 790. antep. sqq.

Protrygeteres stellae VII. 226. 6.

Prouidentia quid VIII. 263. 9. triplex, ibid. vers. vlt. prouidentia geniorum, ibid. vers. antep. prouidentiam quam stulte proponant Stoici X. 335. 12. sqq. prouidentiam tuetur Chrysippus contra Epicurum X. 345. 12 — pen. prouidentiam tollentium poena X. 537. 4. et sequent.

Prouocatio a iudice ad superiorem vnde orta VII. 918. pen. —919. 2.

Proximum onere leuare cur prohibeant Pythagorici VIII. 906. 2—5.

Prudentia est bonorum et malorum scientia X. 400. vlt. et 421. 14. 15. res est diuinissima et maxime regia VI. 113. antep. a sapientia vt differat VII. 744. vlt. sqq. effectiuum est felicitatis bonum Epicuro X. 327. 11. 12. vitam dulcem reddit VII. 828. 3 — 5. fortuna opus habet VII. 745. 3. prudentia quatuor modis circa bonum versatur VI. 390. 12—14. prudentiam pudicitiae causam facit Hom. VI. 115. 3.

Prudentis est meliora optare, deteriora exspectare VII. 854. 7. 8. prudentis est praecauere malum ingruens VI. 390. 8. 9.

Prytanes, summus Rhodi magistratus IX. 240. pen.

Prytaneum VIII. 851. 10. a quo primum institutum VIII. 651. 13—15.

Psittacorum docilitas X. 51. pen. sqq.

Psyche, papilionis genus, ex eruca generatur VIII. 521. 5— 7.

Ψυχή vnde dicta X. 350. 7. 8.

Psychomanteum VI. 415. vlt.

Psychostasia Aeschyli VI. 59. 4. 5.

Ptolemaeus Auletes VI. 208. 6. vid. etiam pag. 207. pen. et not. 85. p. 208.

Ptolemaeus Ceraunus amicis in somno videtur a Seleuco in ius vocari VIII. 196. 10 — pen.

Ptolemaeus Soter Plutonis colossum, qui Sinopae erat, in Aegyptum transfert VII. 427. 12. sqq.

Publicanus, quod Xenocrati manus iniecisset, a Lycurgo mulctatus IX. 349. 2 — 8.

Publii Decii deuotio aduersus Albanos VII. 233. 3 — 6.

P. Licinii dictum VI. 746. 4 — 10.

P. Nigidius philosophus IX. 183. 9. 10.

P. Pisonis serui mira erga dominum obseruantia VIII. 34. 13. —35. 6.

P. Romani in honore sibi delato modestia IX. 265. 9. 10.

Pudendis suis retectis, mulieres viros a fuga coërcent VI. 895. antep. et VII. 12. 2 — 10. et 18. vlt.

Pudor vitiosus bonum signum, sed causa mali VIII. 95. 8. 9. et 103. 1. pudor vitiosus quomodo dediscendus VIII. 103. 1. sqq. pudorem immodicum quae consequantur mala VIII. 109. 3. sqq.

Puella Alexandrina ab elephante adamata X. 50. 13—vlt. puella athletae ceruicem intorquens VIII. 69. 3. 4. puella fugiens ab agricolis in tritico occultata IX. 100. 13 — vlt. puel-

la, gratiarum expers IX. 11. 10.
Pueri cuiusdam Laconis mira animi magnitudo VI. 872. 3—9. puer loto insidens quid in Hieroglyphicis designet VII. 574. 4. 5. puer iugulari potius, quam Aristodemi libidinem explere, volens IX. 97. 13.—98. 2. pueri ingenui animum patris vitia frangere non debent VI. 100. vlt.—101. 3. pueris ingenuis quid maxime discendum VI. 838. 2—4. pueri, vt vera dicant, adsuefaciendi VI. 37. 12. pueri nimiis laudibus ad superbiam concitantur VI. 29. 6. 7. pueri sunt dociles VI. 10. 3. 4. pueri verbis et adhortationibus castigandi ac ad virtutem incitandi, non verberibus VI. 28. 9—11. puerorum vno caeso a magistro, reliqui officii admonentur VIII. 217. 3. 4. puerorum amor oui instar trifariam diuiditur IX. 84. vlt.—85. 2. puerorum sepulcrum apud Chalcidenses VII. 187. 6.—188. 3. pueris praecepit Antistheneus Hercules, ne laudantibus se gratias agerent VIII. 121. 9—11. pueris nono, puellis octauo die cur nomina imponerentur VII. 159. 3.—160. 7. pueri talis, viri iureiurando fallendi VI. 854. 15. vid. etiam Tom. VIII. 956. 1. vbi prior huius dicti pars periit, altera tantum integra manente.
Puerperarum amor erga partus suos VII. 931. pen. sqq.
Pugilatus quid VIII. 534. vlt. cur inter certamina semper primo loco recensetur ab Hom. VIII. 530. 13. sqq. pugilatione cur interdixerit Lycurgus VI. 718. 3—5.
Pulcherrimum quid VI. 580. 5. et pen. 581. 13. et 582. 10.
Pulchritudo vituperanda, si nullum praestantius adsit bonum VI. 124. 10. 11. pulchritudo mundi IX. 485. 8. quomodo moueat animum X. 177. 7. 8. pulchritudinis muliebris vis IX. 376. 6—11.
Pulchrae cursus, locus ad Megaram celebris VIII. 688. 2. pulchrorum post autumnum etiam durat pulchritudo VI. 675. 4. 5.
Pullos suos vt instituant ciconiae, perdices, et luscíniae X. 123. 13.—124. 4.
Pulmo excrementa sua in vesicam excernit VIII. 797. 7—9. pulmonis motus quatuor IX. 579. antep. sqq. in pulmonem delapsa tussim excitant VIII. 789. antep. pulmone quae carent animalia cur potu pauco, vel nullo omnino, indigeant VIII. 795. vlt. sqq. pulmone fere totus constat chamaeleon X. 73. 1—6. per pulmones an potum deferri recte dixerit Plato VIII. 787. 4. sqq. qui pulmone laborant cur intentissima siti premantur VIII. 795. 12—pen. aeger ex pulmone, ficus appetens, moritur: caepas, liberatur IX. 635. 15—17.
Pulsus arteriarum VI. 517. pen. et 518. 7. et VIII. 300. 2.
Punici mali natura VIII. 589. 10—12. et 722. 1—8. et IX. 616. 7.
Punicae literae VIII. 946. 2.

Punicei coloris adspectu tauri ad insaniam rediguntur VI. 546. 4. 5. puniceis vestibus in bello cur vterentur Lacones VI. 887. 5—10.
Purgandi sui potestas cuique concedenda VI. 272. 14.
Purgantia medicamenta VI. 509. 6. sqq.
Purpura praetextam vestem cur tribun. pleb. non gestaret VII. 141. 7.—143. 6.
Purpurarum natura X. 79. 7—13.
Putealis aqua cur in puteo suspensa per noctem, frigidior reddatur VIII. 753. 1. sqq.
Putredo quid, et quomodo fiat VIII. 611. 10. sqq. et IX. 769. 10. 11. putredinis amuletum venatorium VIII. 611. 5—8.
Pydna oppidum VI. 258. 3.
Pylades et Orestes, amicorum par VI. 349. vlt.
Pylaea ex Delphicis ruinis adoleuit VII. 610. 6.
Pyraechmes, rex Euboeensium, ab Hercule victus ac discerptus VII. 223. 8—11. Pyraechmae pulli, loci nomen ab eo dicti, ibid. vers. 11.
Pyramidis generatio X. 173. 5.
Pyramides Aegyptiae IX. 575. 7. 8.
Pyrander ab Athen. lapidibus obrutus VII. 243. 6—9.
Pyrilampes Socratis genio obedire nolens, capitur VIII. 298. 4. sqq.
Pyrois, Martis stella IX. 521. pen.
Pyrrhaeis Menedemus legislator datus a Platone X. 629. 13—pen.
Pyrrho Eleus CCIↃↃ aureis ab Alexandro donatus VII. 310. pen.
Pyrrhus a militibus Aquila vocatus VI. 700. 7. Pyrrhi apophthegmata VI. 699. 14.—700. 14.
Pythagoras Musis bouem immolauit geometrici inuenti causa X. 501. 9. numeros rerum principia facit IX. 475. 9—11. Italiae principes philosophiam docuit IX. 108. 4. et 481. 4. vnde oriundus VIII. 901. 13. 14. nihil scripsit VII. 298. 14. 15. aucupes improbauit VI. 340. 4—6. pisces captos redemtos dimisit, ibid. vers. 6. 7. a Cyloneis exustus X. 345. 1. 2.
Pythagorae symbola explicata VI. 41. 15.—43. 3. redargutio adolescentem ad laqueum adigens VI. 261. 3—5.
Pythagorici femur dextrum sinistro cur non imponerent VIII. 108. 10—12. cur pisces auersarentur VIII. 906. 9. sqq. Pythagoricum silentium, VIII. 62. 8. Pythagoricorum sodalitia, vrbibus eiecta per seditionem VIII. 304. 8. praeceptum de vitae ratione deligenda VIII. 376. 1—3. de mortuorum animis opinio VII. 200. 2. 3. in contentionibus consuetudo VII. 903. 16—vlt. sacrificia VIII. 909. 13—15.
Pythae insignis auaritia VII. 67. 1. sqq.
Pytheae Massilienses de maris aestu sententia IX. 553. 11—13.

Pytheae dictum de Demosthenis oratione IX. 202. 7—10. de Alexandro facete dictum IX. 207. 8—12.

Pythia cur nunc carmine non reddat oracula VII. 551. 1. sqq. a Cisthene corrupta Lacedaemoniis falsa reddit oracula IX. 415. 5—12.

Pythia quomodo vtatur Deus Delphicus VII. 592. 12. sqq.

Pythias et Damon, amicorum par VI. 349. vlt. vid. not. 22.

Pythica certamina VIII. 682. pen.

Pythonis et Apollinis pugna VII. 176. 7. sqq.

Pythonis Nisibensis posteri, hastae nota in corpore insigniti VIII. 228. 5—10.

Pythopolites fluuius VII. 69. 7.

Q.

Quadrata figura quibus diis sacra VII. 432. vlt.

Quadratura circuli ab Anaxagora in carcere descripta VIII. 398. 4—6.

Quadringentorum imperium Athenis IX. 309. vlt. et 310. 7. 8.

Quaerere meipsum coepi: Heracliti dictum X. 599. 13—15.

Quaestiones argutas inuicem proponendi mos vnde VI. 584. 2. coll. praeced.

Quaestiones quae conuiuiis magis minusue conuenientes VIII. 487. 5. a fin. sqq. quaestionum de rebus, quarum causae ignorantur, catalogus VIII. 798. vlt. sqq.

Qualitates Stoicis sunt aëreae quaedam firmitates X. 354. 8. 9.

Quaternarius numerus Mundus dictus VII. 501. 6. 7. Mercurio cur consecratus VIII. 945. vlt. quaternarius Platonicus X. 223. 1. quaternarii, Pythagoreorum mysterium X. 258. 2. quaternione, seu tetrade, cur animam constare dixerint Pythagorei IX. 476. 13. sqq. quaternario vis inest denarii, ibidem, vers. 1. 2.

Querna corona cur donaretur is, qui ciuem seruasset VII. 151. 7—13.

Quies optimum irae remedium VII. 786. 8. 9. quietem et consistentiam ex vniuersis naturis cur tolleret Heraclitus IX. 505. 2. 3. Quiescere bonum est: Archidami ad Eleos epistola VI. 819. 13. 14.

Quinarii natura VII. 682. 4. sqq. quinarii origo VII. 534. 15. sqq. quinarii mysterium in coniugio VII. 71. antep. sqq. quinarium cur Pythagorei altricem appellent X. 223. antep.

Quinquennale Pythagorae silentium VIII. 62. 8.

Quinquertium VIII. 686. antep.

Q. Metellus auspiciis post Sextilem mensem vti cur vetuerit VII. 107. antep. — 108. 10.

Quirinalia cur stultorum festum appellentur VII. 150. 1—6.

Quirinus Mars VII. 149. 10.

Quiris, ibid. vers. 9.

Quiritis Iuno, ibid. vers. 8.

R in

R.

R in L mutare solent blaesi VII. 122. 10. 11.

Radix Indica solo odore nutriens IX. 701. 14—17. radicum tantummodo vsus olim in medicina fuit VIII. 564. 6. 7. radicum capillamenta crassa sunt IX. 610. 7.

Ranae e terra nascentes multis in locis VIII. 524. 4. 5. ranae pluuiam praestolantes vocem edunt clariorem IX. 613. 12. 13. et X. 88. 1. 2. ranarum coitus X. 87. 10. — 88. 1.

Rara, antiquitas diuinitatis opinione venerari solita VII. 602. 11—14. rara, admirationi magis subiecta IX. 637. 10—12. raris ac insignibus abstinendum iracundo in re familiari VII. 810. 7—10.

Rasurae capitis, et linearum vestium vsus in sacris vnde VII. 389. 12. sqq.

Ratio in capite residet IX. 576. antep. — vlt. ratio recta est fons tranquillitatis animi VII. 827. 2. 3. ratio natura datur, sed perfecta ratio disciplinae et educationi debetur X. 13. 10—12. hamo ancorae comparatur VII. 753. 1—3. vitae humanae dux VI. 135. 8. 9. et VIII. 822. 3. 4. ratio inter pocula ceu oculus in humido fluctuat VIII. 852. 12. rationis vis alimento, quam pharmaco, similior VII. 780. 10—12. rationis ad concupiscentiam proportio diapason X. 191. pen. rationi parentes vere liberi sunt VI. 135. 9. 10. ratione et arte omnia, quae bruta habent, in nostrum vertimus vsum VI. 373. 6—8. coll. etiam praeced. ratione omnia animalia sunt praedita, non ea tamen vtuntur omnia IX. 599. 7.—600. 11. et X. 27. 4—10.

Ratiocinatio quid IX. 575. 12—15. ratiocinandi facultatem cur alam dixerit Plato X. 177. 10—14.

Rationali an brutum sit oppositum, et quomodo X. 5. pen. sqq. rationalis philosophia quae IX. 468. pen.

Reciprocationes et aestus maris quomodo fiant IX. 553. 5.—554. 10.

Recordatio voluptatum qualis X. 479. 5. sqq.

Rectum curuo natura prius est X. 174. 5. 6.

Reflexio semper fit ad angulos rectos IX. 674. 4.

Regium est male audire, quum bene facias VI. 690. 16. 17.

Regio morbo laborantes conspectu charadrii sanantur VIII. 711. pen. sqq.

Regnum tanto maius, quo firmius IX. 118. 11. 12. regni vera ornamenta VI. 257. antep. regnum tyrannide partum Gelo et Hiero secundum virtutem administrarunt VIII. 180. 15.—181. pen.

Regulus, Rom. dux, a Carthaginensibus captus IX. 401. 8. 9.

Reguli et aquilae apologus IX. 217. 15—17.

Religio primum est ac praecipuum in omnium gentium legibus X. 626. 2. sqq. religione nullae gentes carent, ibid. vers. 9. sqq.

Remi et Romuli ortus et educatio VII. 269. pen. ſqq.

Remora piſcis VIII. 539. 1. — 541. vlt.

Repletio plurium morborum cauſa, quam inedia VI. 609. 12 — 14 et VIII. 635. 11. repletione et vacuatione corpus conturbatur VI. 508. 3 — 5.

Reprehendere facile eſt VI. 145. pen. reprehendendi promtitudo, philautiae et illiberalis animi ſignum VI. 245. 6. reprehenſiones quo animo ferendae VI. 170. 7. ſqq.

Repudium, Domitiani temporibus permiſſum VII. 118. 10 — pen. repudium primum Romae VII. 126. 1. 2.

Repugnantiae legum quomodo diiudicandae VIII. 958. 11. ſqq.

Rerum diuiſio generalis VII. 744. 8. ſqq. rebus laetis inſoleſcimus vt plurimum VI. 253. 1 — 5. rebus ſecundis multi ſunt amici VI. 857. 13 — 16. in rebus aduerſis Deo non ſuccenſendum VI. 444. 1.

Reſinae vino admixtae commoda VIII. 689. vlt. ſqq. reſinae odor qua vi polleat VII. 506. 2 — 5.

Reſpiratio vt fiat X. 178. 5. quomodo fiat in recens natis IX. 577. 2. ſqq.

Reſponſa virorum prudentium memoriae mandanda adverſus eos, qui noſtro pudori vim faciunt VIII. 110. 9 — 11.

Respubl. quaeſtus gratia non capeſſenda IX. 188. 5. 6. reſp. optima, in qua fortibus et ignavis ſuum tribuitur VI. 856. 2. 3. reſp. nulla vnquam caruit inuidia et aemulatione VI. 320. pen. — 321. 1. reip. capeſſendae aditus duo IX. 208. 6. reip. adminiſtratio in iuuentute capeſſenda IX. 134. 3. ſqq. reip. gerendae praecepta IX. 185. 1. ſqq. reip. adminiſtratio pulcherrimas habet voluptates IX. 142. 6. ſqq. reip. peſtes IX. 151. 11. ſqq. reip. ſalus vnde dependeat VI. 829. 3 — 5. reip. ſtatus quis optimus VI. 586. 5. — 587. 8. et 865. 16 — pen.

Retanae, ancillae Romanae, prudens conſilium VII. 242. vlt.

Retia colore cur tingantur IX. 623. vlt. ſqq. retia piſcatorum cur hyeme magis, quam aeſtate, putreſcant, ibid. verſ. 5. ſqq. retia cur vrſus ferarum omnium minime arrodat IX. 636. 15. ſqq.

Retractatores dictorum ſuorum, Ariſtoteles, Democritus, Chryſippus VII. 759. vlt. — 760. 3.

Rex quomodo absque ſtipatoribus tutus eſſe poſſit VI. 782. 4 — 6. quatenus bonus eſſe debeat VI. 835. 6 — 8. hominem ſe eſſe ſemper meminiſſe debet VI. 398. 1 — 5. Rex ſacrorum VII. 128. 5. ſqq. regis officium VI. 682. pen. reges raro de ſe vera audiunt VI. 701. 7. 8. reges, dum philoſophos in honore habent, et ſe et illos ornant VI. 538. pen. — 539. 1. regum res laetae non caelantur, ſed adverſae VIII. 55. 2 — 6. regum Rom. nullus filium regni ſucceſſorem habuit VII. 831. 1. 2.

Rhadamanthus VI. 461. 12. et pen.

Rheae cum Saturno concubitus VII. 401. 5. 6. Rheam quinque Deos peperiſſe cur Aegyptii fabulentur VII. 691. 10 — 12.

Rhetorica quid X. 328. vlt. a quo primum in praecepta redacta IX. 309. 6. adiutrix, non opifex, debet eſſe perſuaſionis IX. 197. 4 — 6. rhetoricae vis IX. 336. 4 — 6.

Rhetorum decem vitae IX. 307. 1. ſqq.

Rhetrae, Lacedaemoniorum leges VI. 802. 4.

Rheximachi filii tergemini VII. 231. 5. ſqq.

Ῥιγεδανη quid VI. 78. 13.

Rhigli pancratiaſtae ex intemperantia mors VI. 473. 1 — 4.

Rhodiacus ludus IX. 343. 14.

Rhodiorum luxuries VIII. 83. 1 — 3.

Rhodopis meretrix VII. 577. 3 — 6.

Rhymetalces, rex Thraciae VI. 778. 11.

Riſus Sardonius X. 516. 6. interdum honeſtos viros decet VI. 200. vlt. — 201. 2. riſui obnoxii vt ſibi temperare debeant VIII. 162. 3 — 7.

Romani cur olim nunquam menſam inanem tollendo facerent VIII. 807. 4. ſqq. Rom. originis cum mundi generatione collatio VII. 256. 2. ſqq. Rom. regum nullus filio regnum reliquit VII. 831. 1. 2. Rom. matronae mundum muliebrem Pythio Apollini obtulerunt IX. 292. pen. Rom. de Carthaginenſibus et Philippo victoriae a Sibyllis praedictae VII. 570. 6. ſqq. Romana lingua omnibus fere in vſu erat tempore Plutarchi X. 198. 5. 6. Rom. tutelare numen cur nominare nefas eſſet VII. 126. 10. — 127. 8.

Romulus et Remus a lupa et pico nutriti VII. 88. pen. — 89. 1. et 249. 14. 15. et 270. antep. — 271. 5. Romulus fratrem occidit, quod muros transſiliiſſet VII. 97. 8 — 10. a ſenatu occiſus VII. 244. 7 — 11. eius fortuna VII. 269. 13. ſqq.

Ros quid IX. 633. 9. Iouis et Lunae filia cur dicatur, ibid. verſ. 6 — 8. maxime fit plenilunio VIII. 616. 9. et IX. 633. 5. 6. obeſitati medetur IX. 618. 11 — 14. rodendi vires habet, ibid. verſ. 10. pluuia quaedam eſt IX. 633. 9.

Roſam cur ῥόδον nuncupent Graeci VIII. 568. pen. roſae ac violae vt meliores fiant VI. 343. 3 — 6. roſae cur tam cito marceſcant VIII. 568. vlt. roſae temperatura, ibidem. roſarum rubedo vnde VIII. 569. 1 — 3. roſea corolla in capite geſtata ebrietatem arcet VIII. 566. pen. coll. praeced.

Roxane, Alexandri vxor VII. 314. 10 — 12.

Rubigo vnde IX. 735. 6. 7. ſemina nondum ſicca tentat IX. 618. 4. 5.

Rubor ex pudore in adoleſcentibus Catoni gratior erat, quam pallor VIII. 96. 13. 14.

Rubri maris plantae et arbores ſunt infrugiferae IX. 611. 12. 13.

Ruma Latinis mammam ſignificat VII. 125. 2. 3.

Ruminae deae ſacrificia, ibid. verſ. 1 — 8.

Ruminalis ficus, ibid. verſ. 3.
Rupex auicula ſolo conſpectu arquatis medetur VIII. 711. pen. ſqq.
Rus curioſis inuiſum VIII. 60. 8. 9.
Ruſticitatis exprobrandae metu peccare maxime ruſticum VI. 472. 3. 4.
Ruſtici cuiusdam, auditoris Plutarchi, continentia et grauitas VIII. 74. 2—9.
Ruta comeſta muſtelae veneno ſe liberant X. 56. 6. 7. praegnantibus noxia VIII. 565. 5. 6. cur πήγανον dicta, ibid. verſ. 3—5. prope ficum naſcens cur ſuauior ſit VIII. 726. 3—vlt. ſemen genitale coagulat VIII. 565. 4. 5. rutae temperamentum, ibid.
Rutilius foenerator Rom. IX. 299. 11. et vlt.

S.

Sabbathum Iudaeorum VI. 646. vlt. et VIII. 670. 12.
Sacadas Argiuus, poëta elegiacus X. 658. 8. 12. et 14. et 659. 6. et 13.
Sacer morbus IX. 27. 11. a ſacra linea mouere teſſeram, prouerb. X. 594. 3.
Sacerdos Herculis apud Coos muliebri veſte indutus, et mitra caput ornatus, ſacra facit VII. 212. 16.—213. 16. ſacerdos Iouis tanquam viuum ſacrumque perfugii ſimulacrum eſt VII. 166. 4. 5. ſacerdos foemina Alcibiadem exſecrari omnino nolens VII. 114. 13—15. ſacerdotis cuiusdam Dianae praeclarum facinus VII. 51. 4. ſqq. ſacerdotis ad genua qui accidiſſet, ea die a verberibus et ſupplicio immunis erat VII. 166. 7—9.
Sacerdotii dignitas regiae maieſtati par apud Graecos VII. 169. pen. ſq.
Sacra Eleuſinia IX. 52. 16. Metagitnia VIII. 372. 8. Nemea VIII. 695. antep. Nephalia VI. 502. pen. et VIII. 673. 3. Orgia VII. 376. 7. et IX. 52. antep. Pamylia VII. 402. 10. Phallephoria, ibidem. triſtia VII. 489. antep.
Sacramento militari non obnoxiis hoſtem proelio laceſſere, aut ferire, cur non liceret VII. 108. 11. ſqq.
Sacrificia verbis relinquunt, re ipſa tollunt Epicurei X. 575. 7—11. ſacrificia Graecorum pleraque iuxta Pythicum oraculum inſtituta ſunt X. 594. 13—15. ſacrificia tenuium ſumtuum cur a Lycurgo inſtituta VI. 658. 3—5. et 851. vlt.—852. 2.
Sacrilegus a cane proditus X. 40. 5. ſqq. ſacrilegorum vindicta ab Hyampea in Naupliam translata VIII. 204. 8. 9.
Sagenis quando vtantur piſcatores X. 69. 3. ſqq.
Sagitta mori indignum VI. 873. 10—12. ſagittam ex oculo ſuo eximi non ante paſſus Philippus Macedo, quam hoſtes fuſos cerneret VII. 338. 10.—12.
Sagittarius Indus mori mauult, quam gloriam ſuam in dubium vocare VI. 688. 14.—689. 4.
Sagittarius, nummi Perſici genus VI. 792. 14.

Sal reliquorum obſoniorum obſonium et condimentum VIII. 728. 10. appetitum excitat IX. 614. 3. omnibus ſeminibus et plantis ad alimoniam inutile IX. 616. 10. 11. pinguetudinem liquat et diſcutit IX. 614. 12. ſalis natura VII. 391. 5—8. ſalem cur ouibus obiiciant paſtores IX. 614. 1. ſqq. cur Hom. diuinum dixerit VIII. 727. 1. ſqq. ſale Aegyptii ſacerdotes abſtinent VII. 391. 2—6. et VIII. 727. pen. ſqq. ſale lucernae iniecto, melius ea ardet VIII. 481. 4. 5.
Sales in defenſionibus potiſſimum conueniunt IX. 204. 10. 11. ſales et dicteria ſubita ſint, non praemeditata VIII. 513. 4—7. ſales quinam conuiuiis magis minusue conueniant VIII. 487. 5. a fin. ſqq. ſalibus, quam conuiciis, cur magis pungamur VIII. 499. 1—5. ſalibus abſtinere qui debeant VIII. 498. 13. 14. ſales orationi ciuili quandoque conueniunt IX. 204. 7. ſqq.
Salaminia Athen. victoria VII. 377. 9. 10.
Salia, Anii, Tuſcorum regis, filia, ab amatore rapta, patri mortis cauſa eſt VII. 252. 9—vlt.
Salmanticarum mulierum virtus VII. 20. pen. ſqq.
Salſamentum aqua marina rigatum dulcius fit VIII. 479. 1. 2. ſalſi ſaporis ab amaro diſtinctio IX. 617. pen. ſalſum ſaporem in plantis non eſſe IX. 616. 1. ſqq.
Saltare circa puteum, proverb. VI. 250. 3. 4. ſaltanti ſpatioſa domo opus eſt: Socratis dictum VI. 496. 3—5.
Saltatio quid cum poëtica commune habeat VIII. 980. 5—8. ſaltatio exercitatio Socratis non iniucunda VI. 474. 3. loquens poëſis VIII. 979. not. 32. qualis conuiuiis conueniat VIII. 842. 5—11. ſaltationis ſpecies tres VIII. 976. 5. ſqq.
Sambico atrociora pati, proverb. VII. 206. 4—13.
Samum habere vult, qui ſeipſum non habet, prouerb. VI. 869. 11. Samiorum reſp. VII. 211. 3. ſqq. Samiis, quum Mercurio Charidotae ſacrificarent, cur furari eſſet permiſſum VII. 210. 6—11. Samiorum et Spartanorum mutua auxilia IX. 410. pen. ſqq. Samia placenta VI. 474. vlt.
Sanguis eſt fons et ſedes caloris in homine VIII. 581. 1. 2. ſanguinis in lac conuerſio vt fiat VII. 927. antep. ſqq. ex ſanguine humano vites ortae VII. 392. 12—14. ſanguine mulieres magis abundant, quam viri VIII. 581. 1—5.
Sanis grati etiam viles cibi, aegrotis ingrati vel lautiſſimi VI. 384. 6—12.
Sanitas quid IX. 609. 1. et 5. facile mutatur VI. 16. vlt.—17. 1. ſanitas, ciborum condimentum VII. 826. antep.—827. 2. a Platone inter bona numeratur X. 304. 7. 8. ſanitatis cauſae quae IX. 608. 8—10. ſanitatis pretium VI. 492. 2. ſanitatis initium, aegrotare ſe ſcire VII. 950. 18. 19. ſanitati conſeruandae neceſſaria VI. 492. pen. et deinceps.

Sapiens

Sapiens Stoicorum X. 382. 9. sapiens an, quod leges prohibent, facturus sit, si id clam fore exploratum habeat: Epicuri quaestio X. 633. 14—16. sapiens a semel sibi persuasis non auellitur X. 597. pen. sq. sapiens quicquid agit, id omni ex virtute agit VII. 313. 9. Sapientem iniuriae non esse obnoxium, falso Chrysippus asserit X. 317. 13.

Sapientia quid Stoicis IX. 468. 2. 3. sapientia schoeno Persico haud metienda: Callimachi dictum VIII. 378. 6. 7. sapientia ad finem suum assequendum fortuna non eget VII. 745. 4. sapientiae et prudentiae differentia VII. 744. vlt. sqq.

Sapor quid IX. 616. 15. sapor salsus cur in nullo fructu nascatur, ibid. vers. 1. sqq. sapor amarus iniucundissimus est VIII. 470. 6. saporis expertia facilius commutantur et concoquuntur IX. 612. 17. 18. saporis octo species IX. 616. 1.

Sappho mixolydii concentus auctor X. 666. 10. 11. Sapphus carmina VIII. 841. 5.

Sarapis Deus quis VII. 427. 9. 10.

Sarapidis et Bacchi idola a Ptolemaeo in Aegyptum translata X. 93. 10. sqq.

Sardanapali ignauia VII. 327. 13. 14. epitaphium VII. 307. pen. et 328. 1. 2.

Sardiani coitu fatigati vincuntur a Smyrnaeis VII. 242. 3—11. Sardiani venales VII. 121. 8.

Sardonius risus X. 516. 6.

Sargi pisces X. 69. 9.

Satibarzanes, Artaxerxis cubicularius VI. 662. 13.

Satrapicum conuiuium VIII. 436. pen.

Saturnalia VII. 866. 1. et 6.

Saturnus in insulis geniorum incluſus VII. 653. 8. 9. et IX. 710. 15. cur veritatis pater dictus sit VII. 81. 9—13. Saturni in templo cur aerarium haberent Romani VII. 112. 11.—113. 10. Saturni seculum iustissimum VII. 81. 12. Saturno sacrificantes cur capite essent retecto, ibid. vers. 3—9. Saturno liberos suos immolare prohibiti Carthaginenses VIII. 181. 5—pen.

Saturnus XXX. annis circumvoluitur IX. 534. pen.

Satyrus historicus IX. 367. 12.

Satyrus ignem recens inuentum deosculari volebat VI. 322. pen.

Saxis ac testis animalia quaedam aluntur VI. 323. antep.

Scamander fluu. vnde dictus VII. 202. 6.—203. 2.

Scarabei natura VII. 399. 4—7. et X. 368. 3—5.

Scari pisces ingenium mirum X. 67. 18.—68. 1.

Aemilius Scaurus censor VII. 119. 4. 5. eius integritas VI. 340. antep.—341. 2.

Scedasus, et eius filiae IX. 95. 16.—100. 4.

Σκελετὸς de mortuo cur dicatur VIII. 933 vlt. Sceletus Aegyptiorum VI. 560. pen.

Scelera Deum punire X. 342. 8. 9. sceleratorum somnia VIII. 195. 5. sqq. sceleratorum poenam cur differat Deus VIII. 167. 3. et deinceps. sceleratorum

rum conscientia ipsismet carnificis loco VIII. 202. 5—9.

Schema, saltationis pars VIII. 976. 5. et 977. 7.

Schoenion, tibiarum nomus X. 653. 9.

Schoeno non metienda sapientia: Callimachi dictum VIII. 378. 6. 7.

Scholam Batto Arcesilaus interdicit VI. 203. 2. scholae et studia rhetoribus relinquenda IX. 239. 2.

Scholasticam vitam nil a voluptaria differre putabat Chrysippus X. 276. 12—pen.

Scientia sensibus non adest, sed solo intellectu habetur X. 599. 6—8. vnde nascatur X. 245. 1. scientiae acquirendae corpus obest VI. 410. pen. sqq. scientiis non imputandus earum abusus X. 698. 5—8.

Scilluntium praedium VIII. 379. antep.

Sciluri, Scytharum regis, numerosa proles VI. 667. 3. et VIII. 34. 2. concordiae repraesentatio VI. 667. 4—9. et VIII. 34. 3—8.

Scipio ante legitimam aetatem consul factus IX. 210. pen. —211. 2. C. Laelium omnibus suis actionibus adhibebat IX. 183. 4—7. Panaetium philosophum arcessiuit IX. 108. 6. sqq. Virtuti templum consecrauit VII. 263. vlt. —264. 2. Scipionis cum Appio disceptatio IX. 229. 7—11. victoriae VII. 284. 2. sqq. continentia VI. 740. 11—vlt. e rep. secessio ad leuandam inuidiam IX. 235. 7—10. opes tenues VI. 753. 9—13. disciplina militaris VI. 758. 7. sqq. cum Mummio simultas IX. 250. 12. sqq. apophthegmata, senioris quidem VI. 740. 8. sqq. et iunioris VI. 753. 7. sqq. aetas VI. 753. 8.

Scipionis Naficae de Carthagine excisa dictum VI. 326. pen.—327. 4.

Scnipes, vermium genus VIII. 521. pen.

Scolii modi a Terpandro primum reperti X. 680. pen.

Scopas ne transeas, Pythag. symbolum VIII. 902. 2.

Scopae Thessali vecors dictum VIII. 91. 3—7.

Scorpio piscis X. 69. 10.

Scorpius aculeum habet, etiam quum non pungit VIII. 225. 14. 15. Scorpii vorati quibusdam animantibus non nocent VI. 323. 15. 16.

Scrinium mercedum, et scrinium gratiarum VIII. 64. 6—8.

Scriptae cur non essent Lacedaemoniis leges de fortitudine VI. 827. 9—13. scriptis legibus cur non vteretur Lycurgus VI. 847. 8—11.

Scrophae multiparae IX. 630. 8. sqq.

Scythae aduersus famem et sitim pugnare docti VI. 666. 14. inter potandum subinde arcum contrectant VI. 503. 13—pen. Scythia lacubus abundat IX. 748. 4—6.

Sectio corporum an infinita IX. 501. 9—vlt.

Securim cur dedicarint Delphis Tenedii VII. 573. 7—10. securi et serra tantum architectis vti permisit Lycurgus VI. 847. 11—16. securi alligatae cur

cur essent praetorum fasces VII. 143. 7 — 15.
Seditio vi musicae pacata X. 699. 1. seditionis compescendae ratio Onomademi IX. 239. 8 — 12. seditio a Catone sedata largitione IX. 258. 8 — 13. in seditione neutri parti se adiungens ignominia notabatur a Solone VIII. 175. 2 — 4. seditionum et bellorum causae IX. 280. 4 — 7. seditionibus rep. exagitata vt quis se gerere debeat IX. 276. pen. sqq.
Segetes ante messem a pluuia iuuantur IX. 624. 8. 9.
Segnities fugienda VII. 823. 3. sqq.
Seleucus a Galatis superatus VII. 906. 6. sqq. Seleuci de regni molestiis dictum IX. 157. 2 — 6.
Semele VIII. 391. 6.
Semen quid VIII. 523. 15. 16. et IX. 584. 1 — 10. seminis frigiditas ad coitum ineptos reddit VIII. 587. antep. — 588. 2. semina amantium sunt efficaciora VIII. 714. 5. 6.
Semiramidis sepulcri inscriptio VI. 661. 1 — 6. virtus VII. 327. 9 — 13. Semiramidis ac Sesostris regis magnificentia VII. 3. 11. 12.
Senatorum cur alii patres tantum, alii patres conscripti, dicantur VII. 125. 9 — 15.
Senatus a senio nuncupatus IX. 155. 11 — vlt.
Senecae ad Neronem prudens dictum VII. 810. 11 — pen.
Senectus Agesilai gloriosa IX. 136. 11. — 137. 2. molestissimum quid habeat, VIII. 412. 2 — 8. plurima vitia abolet IX. 151. vlt. — 152. 4. accidit ob caloris defectum IX. 609. 6. senectutis honor obtrectatione caret IX. 147. 5 — 7. senectutis bello et pace magnum momentum IX. 156. 12. 13. senectutis qualitates sanguinis temperaturae aduersantur VIII. 934. 2 — 4. senectutis et ebrietatis aequalia symptomata VIII. 579. 2 — 10.
Senex gubernator nauis miraculum in natura VI. 557. 9. 10. senex tyrannus res omnium maxime miranda a Thalete iudicata, ibid. vers. 1 — 3. senex Iolaus in iuuenem mutatus X. 367. 9. 10. senis Augusti dictum ad iuuentutem IX. 136. 2 — 4. seni resp. num gerenda IX. 130. 4. sqq. seni similius nihil iuuene ebrio VIII. 579. 11. 12. senes facilius iuuenibus inebriantur VIII. 455. 11. 12. senes propriis laudibus obnoxii VIII. 161. 3 — 7. senes cur inediam facilius iuuenibus perferant VIII. 737. vlt. senes multi validi IX. 162. 9. senes imperare, iuuenes imperata facere decet IX. 155. 5. 6. senes cur mero magis delectentur VIII. 471. 11. sqq. senes cur eminus facilius legant, VIII. 473. 4. sqq. senes iuuentutis gratia magistratum gerere conducit IX. 161. 2. 3. senum consilia, iuuenum arma ciuitates tuentur IX. 155. 6 — 8. senum officia in rep. IX. 167. 9. senum impudentia adolescentes facit impudentissimos VI. 47. 12. 13. senibus ceu legislatoribus parebant Spartani IX. 177. 3. 4. in senibus sensus cur difficiliores VIII. 472. 4. sqq.
Senilis reipub. administratio ambitione et inuidia caret IX. 160. 11 — 13. senilium actionum exempla IX. 135. 13. sqq.
Sensus quid IX. 562. 2. sqq. sensus singularia, intellectus vero vniuersalia apprehendit X. 251. 5 — 7. sensus in senibus cur difficiliores VIII. 472. 4. sqq. sensus verine, necne, et quot IX. 563. 6. sqq. et 564. 1. sqq. sensus ob harmoniam corpori innati X. 678. 2. 3.
Sensus sine mente non fit X. 8. 5. sensus omnes igne communicant IX. 773. 11. 12. sensuum officium, celeriter percipere et menti offerre obiecta VIII. 69. 7 — 12. de sensibus opinio Socratis X. 598. 10. 11.
Sententia scelerati hominis probata, bono viro pronunciandа mandata VI. 148. 8 — 11. et 870. 10 — 12. et IX. 196. 14. — 197. 1.
Sepiae piscis astutia X. 70. 14. — 71. 5.
Septem ad Thebas, Aeschyli tragoedia, Martis foetus dicta a Gorgia VIII. 856. 12. 13.
Septerium apud Delphos quid VII. 176. 5 — 16.
Septimanigena Apollo VIII. 863. 12. 13.
Septimontium festum VII. 131. antep. sqq.
Sepultura in foro Rom. quibus concessa VII. 140. 13 — 16. sepultura beata Scythis, ad auram computrescere VII. 945. 1. coll. p. 944. vlt. sepulturae superstitio a Lycurgo sublata VI. 886. 5 — 7. sepulturae sapientum paucae in ipsorum patria VIII. 384. 10. 11. sepulturae peculiaris ritus inter Pythagoricos VIII. 315. 3 — 6.
Serapionis victoria VIII. 483. 4.
apud Seriphios homines nequam et fraudulenti exsilio mulctabantur VIII. 375. 1 — 5.
Sermo ingenii idolum VI. 96. 4. sermonis vtilitates VI. 493. 8. sqq.
Serpentes ex ouis generantur VIII. 522. 11 — 14. saepe a ceruis capiuntur X. 64. 13 — 16. Serpentium et vulpium amicitia X. 81. vlt. — 82. 1.
Sertis floreis an inter pocula vtendum VIII. 554. 1. sqq.
Seruius Tullius, Rom. rex VII. 106. 16. 107. 3. 135. 8 — 136. 12. 157. 11. 278. 16. sqq. 280. 5. et saepius in sqq. templa ab eo dedicata VII. 135. 8. — 136. 12. 279. 6 — 9.
Seruus in pistrinum fugiens VI. 543. antep. — vlt. serui vt puniendi VII. 801. 3. sqq. serui viticeis ferulis caedi soliti in bulimi proscriptione VIII. 770. 11. 12. serui in Etruria ad tibiae cantum flagris caedebantur VII. 805. 4. 5. seruis, dum vapulant, respondendi facultas permittenda VII. 802. pen. sqq. serui ac seruae cur Sextilibus idibus ferias agerent VII. 157. 8 — 16.
Seruile Romanorum bellum VII. 572. 2.
Seruire qui nescit, nec dominari potest IX. 217. vlt. — 218. 2.
Seruitus Athenis prohibita IX. 348. 8 — 11.

Sethas Aegyptiis dictus Typhon VII. 449. 15.
Seueritatis parentum in liberos exempla VII. 226. 9. — 229. 2.
Sexagenarius medico manum porrigens, ridiculus est VI. 517. 13. 14.
Sextius Romanus VI. 288. 11.
Sexuum habitus Cumis immutatus ab Aristodemo VII. 64. 14 — 17.
Si, coniunctionis, vis in conditionali enuntiato constituendo VII. 519. 13 — 15. Si, Lacedaemoniorum ad Philippum epistola VIII. 33. 1.
Sibylla in lunae globo vaticinans VIII. 241. 1. 2. Sibylla in Helicone a Musis enutrita VII. 566. 5. 6. Sibyllae saxum, ibid. vers. 3. Sibyllae de seipsa gloriatio, ibid. vers. 9.
Sicilia quantum Carthagine distet X. 459. 8 — 10. Siciliae amplitudo VIII. 378. 9. Siciliae foecunditas vnde IX. 615. antep. — vlt. Sicilienses Atheniensium clades a Socrate praedicta VIII. 298. 2. 3.
Sicyoniorum impietatem vindicatum iri, ab oraculo praedictum VIII. 187. 5 — 10. Sicyonius thesaurus VIII. 685. vlt.
Signa coelestia insociabilia quae IX. 597. 7 — 13. signa nauigationis, seu itineris, non abolenda, postquam vsi iis fuerimus VIII. 810. 4. 5. signa quaedam parentum ac progenitorum in tertia et quarta generatione repraesentata VIII. 228. 1 — 10. signa magis artifices suos commendant, quam eos, quorum signa sunt IX. 263. 10. 11.
Silentium sapientibus est responsi loco VIII. 110. 6. vbique est innoxium VI. 336. 9. 10. et VIII. 46. pen. silentium tempestiuum quauis oratione vtilius VI. 35. 8. 9. silentium a puero suis ciuibus iniunxit Lycurgus VIII. 32. 4 — 6. silentium vnius diei quinque talentis vendidit Demosthenes IX. 371. 12. 13. silentii tutum praemium VI. 779. vlt. silentii laus VIII. 31. 14. sqq.
Silenus a Mida captus VI. 438. 2. Sileni de vita humana iudicium VI. 439. 2. — 440. 1.
Silices in aquam iniecti frigidiorem eam reddunt VIII. 755. 8. sqq.
Simia odore allecta sponte ad pantheram accurrit X. 64. pen. sq. simiae turpitudo X. 13. 7.
Similitudines parentum et progenitorum vnde exsistant in liberis IX. 590. 1 — 15.
Simmias Periclem oppugnans IX. 212. 9.
Simonides quatuor literas a se inuentas alphabeto adiecit VIII. 946. 5. arcam praemiorum, semper plenam: beneficiorum, semper vacuam inuenire se dicebat VIII. 64. 6. — 8. iniustum quid a Themistocle petens, vrbane repulsus VIII. 116. 6 — 9. Simonidis pulchrum dictum de gloria IX. 132. 13. 14. Simonidis sententia de tempore huius vitae cum aeternitate collato VI. 423. 9 — 12. de apibus dictum VI. 295. 10. 11. exsilium VIII. 385.

385. pen. in theatro victoria IX. 137. 9 — pen. eius excusatio et auaritia IX. 142. 3 — 6.
Simonideus modus musicus X. 671. 1.
Simplicia compositis facilius mutantur IX. 612. 17. 18.
Simulacrum Dei, princeps IX. 122. 5. simulacrum Dei in coelo IX. 122. 9. 10. et 126. 2 — 4. simulacrorum sacrorum cura Romanis in captis vrbibus VI. 739. 12. 13.
Simultates in bonum versae IX. 212. 4. simultates improborum suscipiendae potius, quam merito criminantium VIII. 120. 1 — 4. simultates priuatae in magistratibus deponendae IX. 226. 4. sqq.
Sinatus et Sinorix, Galatiae tetrarchae VII. 50. 14. sqq. et IX. 77. 8. sqq.
Singularia sentiuntur, vniuersalia intelliguntur X. 251. 5 — 7.
Singultus vt subito curetur VIII. 568. 9 — 11.
Sinistrum a sinendo dictum VII. 139. 7 — 11. sinistrae aues cur in auspicio pro addicentibus habeantur, ibidem, vers. 5. sqq.
Sinorigis, Galatiae regis, amor sceleste VII. 50. 14. et deinceps. et IX. 77. 8. sqq.
Siphniorum cum Spartanis de imperio contentio IX. 428. 5. 6.
Sipylus vrbs X. 373. 11.
Siramnis Persae dictum VI. 659. 4 — 7.
Sirenum Hom. fabula quid sibi velit VIII. 971. 10. sqq.
Sirenum nomen Plato Musis insolenter imposuit VIII. 970. 7 — 14. Sirenes sphaeris coelestibus insistentes, et canentes, Platonicum figmentum X. 262. antep. — 263. 2.
Sirii ortum caprae praesentiunt X. 59. 2 — 7.
Sisachthia Solonis IX. 220. 11. — 221. 2.
Sistro quid notetur apud Aegyptios VII. 481. 8. sqq.
Sisyphi filius Vlysses ex Anticlea VII. 203. 17. 18.
Sisyphus corruptor VI. 63. vlt.
Sitis quid VIII. 751. 3. 4. sitis cur fame multo sit molestior ieiunis VIII. 737. 1. sqq. sitim famemque indigentiane concitet, an vero pororum status commutatio VIII. 739. 5. sqq. sitim quomodo reprimeret Socrates VIII. 39. 7 — 10. sitientes noctu vbi obdormierunt, siti liberantur VIII. 739. 11. 12. sitibundis cur, si comedant, increscat sitis: famelici contra, si bibant, liberentur VIII. 748. 1. sqq.
Smilacis, seu taxi, vmbra sub ea sopitis letalis est VII. 568. 5. 6.
Smyrnaei a Spartanis subleuati in angustiis VI. 235. 12 — pen.
Smyrnae in patrem amor sceleste VII. 235. 16. — 236. 5.
Sobrius libere loqui qui non audeat, turpe est, si in mensa id faciat potus VI. 252. 3 — 6.
Socer generum in repetundarum causa deferens IX. 221.

pen. — 222. 2. a ſocero, aut genero, donum capere cur eſſet vetitum VII. 78. 9 — 13.

Societas magiſtratuum, amicitiae cauſſa eſſe debet IX. 249. pen. ſqq. ſocietas et commercium elephantorum X. 49. 1 — 8. leonum X. 50. 4 — 10. piſcium X. 78. 1. ſqq. ſocietatis opus primarium, foetus procreatio X. 82. 8 — 10.

Socordia amore tollitur IX. 54. 1. 2. naturae bonitatem corrumpit VI. 5. 7. 8.

Socrates ſaltatione vt plurimum ſe exercebat VI. 474. 3. ſitiens non bibebat, niſi prius cadum hauriendo effudiſſet VIII. 39. 7 — 10. ad virtutem diuino afflatu incitatus X. 594. antep. ſq. quomodo philoſopharetur IX. 179. 14. — 180. 4. contemtae religionis reus VIII. 292. 7 — 9. idem cum Platone de vniuerſo ſenſit IX. 480. 9 — 14. etiam iam hauſto veneno philoſophatus VIII. 398. 6. 7. et IX. 180. 1. 2. in carcere philoſophabatur VII. 827. antep. cygnorum conſeruum ſe vocabat X. 60. 2. 3. mundi ciuem ſe dicebat VIII. 371. 2. 3. ab Ariſtoxeno contumelioſe tractatus IX. 399. 12 — 14. nihil ipſe ſcripſit VII. 298. 15. alios refellens nihil ipſe affirmabat X. 161. 2 — 4. ſomnio ad carmen ſcribendum impulſus, Aeſopi fabulas argumentum ſibi delegit VI. 56. 6 — 11. adoleſcentes in ſpeculo ſe intueri iubebat VI. 534. 7 — 10. vmbrarum conuiualium auctor VIII. 824. pen. — 825. 3. dictis ſuis conformia edidit facta X. 597. 7 — 13.

Socratis pater oraculo iuſſus, vt filium libere omnia agere ſineret VIII. 330. 12 — vlt. natalis VIII. 861. 15. 16. conuiuia VIII. 736. 1. paupertas VI. 315. 13. patientia VI. 33. 13. — 34. 3. et VII. 809. 11 — 17. animi magnitudo in morte contemnenda VII. 943. 1 — 5. de iraè noxa pulchra admonitio VIII. 177. 5 — 10. redarguendi modus VI. 265. 8 — 10. de Deo ſententia IX. 494. 4 — 6. defenſio a Lyſia ſcripta IX. 324. 5. de exercitiis dictum VI. 496. 3. ſqq. criminatores ſeipſos ſuſpenderunt VIII. 128. 11 — vlt.

Sogdiani ab Alexandro in melius reformati VII. 299. antep.

Sol faex aëris IX. 546. 5. cur ex loto exſtitiſſe fingatur VII. 400. 3 — 6. Dei ſimulacrum IX. 122. 9. 10. cordis eſt inſtar IX. 668. 7. factus eſt ad temporis diſcrimina definienda X. 184. 12. 13. hyeme Aegypto vicinior IX. 556. pen. ſol fines ſuos non egreditur: Heracliti dictum VIII. 382. 13 — 15. altiſſimus tardiſſime mouetur IX. 129. 3 — 5. quadratus et teſſera cur dicatur X. 259. 9 — 11.

Solis ſubſtantia IX. 524. 8. ſqq. magnitudo IX. 524. 9. et 526. antep. ſqq. forma IX. 527. 6 — 10. deliquium vt fiat IX. 528. 11. ſqq. eclipſis, qua meridie ſtellae conſpiciebantur IX. 680. 2. 3. defectus menſem integrum durans IX. 529. 3. a luna diſtantia IX. 658. pen. — 659. 2. cum amore comparatio IX. 62. 7. ſqq. ſolis naturam vt cognoſceret Eudoxus, ſe Phaëthontis inſtar comburi exoptauit X. 501. 7 — 9. ſolis diametri ad terrae diametrum ratio duodecupla X. 259. 17. 18. Solis, Mercurii et Veneris eadem conuerſio VII. 691. pen. et IX. 522. pen. ſolis ſphaeram quidam ſummam faciunt, ibidem, verſ. 3 — 5. ad ſolem cur minus putreſcant carnes, quam ad lunam VIII. 610. 11. ſqq. ſolem lapidem quod dixiſſet Anaxagoras, impietatis fuit damnatus VI. 648. 9. 10. ſolem eſſe Cimmerii negant, ibid. verſ. 10. 11. ſolem orientem plures adorant, quam occidentem: Pompeii dictum VI. 767. 3. 4. et IX. 210. 8. 9. ſoles duo Empedocli IX. 525. vlt. ſqq.

Solſtitium IX. 527. 11. ſqq. ſolſtitium praeſentit thynnus X. 75. 6 — antep. ſolſtitialis circulus IX. 519. 1. 2.

Soloeciſmus non curandus oratori X. 329. 10.

Solon a tribus diuerſis factionibus legislator et arbiter paribus votis appellatus IX. 60. 1 — 6. ſolus contra Piſiſtratum arma capit IX. 173. 10 — 14. factionibus abſtinuit IX. 213. 7 — 13. oblatam tyrannidem recuſauit VI. 557. vlt.

Solonis ſiſachthia IX. 220. 11. — 221. 2. ad remp. aditus IX. 213. 7. 8. aduerſus Croeſum libertas VI. 215. 10 — 12. de principe dictum VI. 577. 1 — 4. lex de ſeditionibus IX. 276. 8 — 11. lex de corporibus pignori non ponendis IX. 294. pen. lex de ſponſis VI. 523. antep. — 524. 2.

Somnia moleſta ne accidant vt praecauendum VIII. 567. 1. ſomnia certa conciliant fruges recentes comeſtae VIII. 931. vlt. ſqq. ſomnia mirabilia concitat polypodis caput comeſtum VI. 51. vlt. — 52. 3. ſomniis melancholici maxime obnoxii VII. 722. 13. 14. ſomniis autumnalibus cur minimum fidei adhibendum VIII. 928. 7. ſqq. ex ſomniis diuinaturi cur a fabis abſtinere iubeantur VIII. 929. 15 — pen.

Somnus quid IX. 602. tota, et 603. 13. ſqq. inordinatus ſuſpicionem morbi futuri adfert VI. 490. 5. 6. altiſſimus, eſt ſuauiſſimus VI. 408. 10. ſitis remedium VIII. 739. 11. 12. ſuauè morbi et curarum leuamen VI. 631. 4 — 9. an ad animam, vel ad corpus, pertineat IX. 603. 11. — 604. 11. ſomnus Epimenidis IX. 134. 5. 6. ſomnus et mors gemelli VI. 408. antep.

Somni cauſa quae IX. 602. tota. ſomni et coenae interſtitium VI. 505. antep. in ſomno cur loquantur homines VIII. 645. 1 — 6. ex ſomno et venere Alexander hominem ſe eſſe cognouit VIII. 864. 9 — 11. ſomnifica medicamenta VIII. 587. 6. 7.

Sonchites, Solonis in Aegypto praeceptor VII. 397. 11. 12.

Sonus quid X. 252. 8. Sonus, tempus et ſyllaba in auditum

ditum incidunt X. 691. 16 — pen. ſonus acutus X. 182. 13. ſonus grauis, ibid. verſ. 14.

Sophilus, Antiphontis rhetoris pater IX. 307. 1. et 315. 2.

Sophiſtae in ſeriis ieiuni VI. 158. 10 — 14. nominum ope res ipſas declinare ſtudent VII. 764. 2 — 4. ſophiſtarum in declamando faſtus VIII. 149. 11 — 13. ſophiſtico contendendi morbo laborantibus quomodo occurrendum VIII. 422. 8. 9.

Sophocles vt voluptatem fugerit X. 504. 3 — 5. a filiis in ius vocatus IX. 137. vlt. ſqq. non vbique ſui ſimilis VI. 163. vlt. ab Iſocrate ob oculorum incontinentiam reprehenſus IX. 336. 9 — 12.

Sophoclis facundia VII. 373. 5. 6. dictum VI. 294. 4 — pen. et VIII. 82. 7 — 10.

Soporifica medicamenta VIII. 587. 6. 7.

Soror a fratre interfecta VII. 231. 3. — 232. 5.

Sors, fortunae proles X. 25. 5. ſorti electionem committens Neſtor improbatur X. 556. vlt. ſqq.

Soſtratus ſolo lacte pro potu et cibo vtens vitam exegit VIII. 623. 7 — 9.

Spartam nactus es, hanc orna: prouerb. VII. 847. antep. Spartae ſeneſcere, pulcherrimum IX. 177. 5. Spartanum imperium cur tam diuturnum fuerit IX. 252. 3 — 6.

Spartani cur ad tibiae cantum pugnarent VI. 792. 1 — 3. Smyrnaeis egentibus ſubueniunt VI. 235. 12 — pen. anguiuori vocati a Pythia VII. 601. pen. cur aliis feliciores VI. 796. 13 — 16. cur pauco potu vterentur VI. 838. 4 — 7. a Romanis ſubiugati VI. 892. 9. 10.

Spartanorum ad Philippum epiſtolae VIII. 32. antep. ſqq. et 39. pen.

Speculi verus vſus VI. 534. 7 — vlt. ſpeculorum imagines vt fiant IX. 569. 5. ſqq. in ſpeculo ſe contemplari iubebat adoleſcentes Socrates VI. 534. 7 — 10. ſpeculo ſe componebat ad dicendum Demoſthenes IX. 359. 4 — 7. ſpecula caua validius reflectunt ſolis radios IX. 697. antep.

Spes communiſſimum eſt omnium rerum VI. 582. 12. 13. altrix ſenectutis VII. 864. 12. in quos cadat VIII. 393. 3 — 9. Alexandri viaticum in Aſiam contendentis VII. 350. 5. 6.

Speuſippum ſuae vitae exemplo corrigebat Plato VI. 264. 8. 9. et VII. 915. 12. ſqq.

Sphacteria victoria VII. 377. 13.

Sphaeris octo coeleſtibus Plato Sirenes affingit X. 262. vlt. ſqq.

Sphinx fortitudine magis, quam ſapientia, Thebanis fuit terribilis X. 108. 2 — 5. ſphingem domi habes: Ciceronis ad Hortenſium dictum VI. 772. 7 — 11.

Spinthari Tarentini de Epaminonda iudicium VI. 141. 5 — 8. et VIII. 342. 6 — 10.

Spiritus et calor, naturae ſunt inſtrumenta, quibus actiones ſuas obit VIII. 794. 1. 2. ſpiritus

ſpiritus a calore et ſiccitate tenuatur VII. 703. 1 — 3.

Splenis tumor, febris eſt ſymptoma VII. 805. 12. 13.

Spolia diis oblata cur vetuſtate conſumta non reſarcirent Romani VII. 107. 5 — 14.

Spongia piſcis X. 78. 13. et 15.

Spongotheras piſciculus, ibidem, verſ. 6.

Sponſa fuſum ac colum ſecum inferebat VII. 101. vlt. cur diceret: Vbi tu Caius, ego Caia VII. 99. 8. ſqq. cur limen transſcendere non permitteretur, ſed a pronubis transportaretur VII. 98. 16. — 99. 7. cur in nuptiis aquam et ignem tangere iuberetur VII. 70. 1. — 71. 4. cur apud Boeotios aſpharagonia coronaretur VI. 524. 2 — 7. ſponſarum comam cur haſtae cuſpide diſcriminarent Romani VII. 148. 14. ſqq. ſponſae per praecones in templum duci ſolebant apud Rhodios VII. 190. 14. cur ſponſam, cum ſponſo concubituram, prius manducare malum Cydonium iuſſerit Solon VI. 523. antep. — 524. 2. cur ſponſum cum ſponſa furtim et caute iuſſerit Lycurgus congredi VI. 850. 8 — 15.

Spurii vnde dicantur, qui patre incerto nati ſunt VII. 160. 8. — 161. 9.

Stagira, Ariſtotelis patria VIII. 386. pen.

Stagiritarum Ariſtot. legislator X. 629. vlt.

Staſicrates architectus VII. 324. 1. ſqq.

Stateram ne transgrediaris: Pythagorae ſymbolum explicatum VI. 42. 2 — 4.

STATVAE: Ariſtogitonis IX. 311. vlt. Ariſtonici citharoedi VII. 322. 2 — 5. Caiae Caeciliae VII. 100. 1. Chryſippi X. 278. 2. Demoſthenis IX. 369. 6. Dioſcurorum VII. 867. pen. Epimenidis IX. 264. 13. Harmodii IX. 311. vlt. Hieronis VII. 563. 9. 10. Homeri IX. 330. 12. Mercurii IX. 316. vlt. Phrynes meretricis aurea IX. 21. 4. Triuiae VI. 732. 7. 8.

Stella piſcis X. 71. 7.

Stellarum ſubſtantia IX. 519. 10. ſqq. forma IX. 521. 1 — 5. ordo et ſitus, ibidem, verſ. 6. ſqq. motus IX. 522. 8 — vlt. illuminatio IX. 523. 1 — 7. ſignificatio IX. 523. 13. ſqq. Stellas e mari nutriri Stoici putant VIII. 908. 16. 17.

Stephon, loci nomen VII. 196. 16. e verſione.

Sterilitas vnde IX. 586. 6 — 9. quibus modis ſterileſcant cum mulieres, tum viri IX. 591. 7. ſqq.

Steſichorus poëta X. 652. 12.

Stenelaidae oratio apud Thucydidem IX. 204. 1.

Stheniorum lucta apud Argiuos X. 679. 4 — 6. Danai cauſa inſtituta, ibid. verſ. 6. 7.

Sthenonis in patriam amor IX. 248. vlt. ſqq.

Stilbon, Mercurii ſtella IX. 522. 1.

Stirpes omnes humido aluntur IX. 472. 5. 6. ſtirpes mediocribus aquis aluntur, abundantibus

dantibus ſuffocantur VI. 30. 2. 3. ſtirpes frigidae cur foliis citius nudentur VIII. 571. 2 — 4.

Stoica ſecta Babylone ab Archidemo plantata VIII. 387. 4. 5.

Stoicorum de diis ſententia VII. 654. 1 — 5. et IX. 494. 16. ſqq. in Academicos odium X. 372. 2. paradoxa X. 376. 9. adiaphora X. 377. 3. theologia VII. 449. 1. ſqq. repugnantiae X. 275. 1. ſqq. de mali cauſa opinio refutatur X. 213. pen. ſqq. de virtute et vitio ſententia VI. 89. 12 — 16. Stoicorum vitam placitis ipſorum repugnare X. 276. 3. ſqq. Stoicos poëtis abſurdiora dicere X. 366. 1. ſqq. in Stoicos ſcommata, ibid. — 370.

Stomachus in bulimo an denſetur, an rareſcat VIII. 776. 1. ſtomachi imbecillitati hauſto vino medendum VIII. 586. 10 — pen. ſtomachi pura ac ſincera appetentia cibos omnes ſuaues reddit VI. 481. 4 — 6. ſtomachum non laeuem intus, ſed aſperum, eſſe VIII. 793. 10 — 12. ſtomachis nauſeantibus omnes cibi ingrati VI. 481. 2 — 4.

Strabonis, Pompeii M. patris, cadauer a P. R. conculcatum VIII. 188. 7 — 9.

Strategema militare circa vociferationem et ſilentium VI. 541. 7 — 11. ſtrategema bellicum VI. 803. 10. ſqq. ſtrategematis ſacrificium, bos: vis apertae, gallus VI. 887. 10 — 12.

Stratis comicus IX. 327. 4.

Strato Peripateticus X. 587. 9. eius patria VIII. 386. pen.

Stratocles orator IX. 8. antep. et 346. 3. Stratocles et Dromoclides ſe mutuo ad auream meſſem inuitant IX. 188. 7. Stratoclis ſcurrilitas IX. 191. antep. — 192. 3.

Stratonicae, mulieris Galaticae, virtus VII. 53. 5 — 16.

Stratonici de Rhodiis dictum VIII. 83. 1 — 3. de Seriphiis VIII. 375. 1 — 5.

Strumae vnde generentur VIII. 640. 5 — 7.

Stultorum feſtum cur dicerentur Quirinalia VII. 150. 1 — 6.

Sturnorum docilitas X. 51. pen.

Styx VIII. 335. 11. et 13. ſtygis aqua vaſa rumpit prae frigore IX. 757. 4 — 6. ſtygis aqua ſola aſini vngula contineri poteſt, ibidem. ſtygem quando ſubeat luna VIII. 336. 9 — 11.

Suada Muſarum amica VIII. 971. 2. Suadam et Gratias cur coniunxerint veteres VI. 523. 13 — 15.

Suaſorem inutilis rei vt confundas IX. 260. 4 — 7.

Subditis ſuis metuere debent reges, ne, ſe inſciis, laedantur IX. 124. 8 — 10.

Subiectum quid dialecticis X. 194. 14.

Subſolanus ventus vnde dictus IX. 544. 14.

Succinum omnia leuia attrahit, exceptis ocimo et oleo imbutis VIII. 540. 1 — 3.

Suffituum ratio quae VII. 505. 10. ſqq.

Sui cognitio eſt ſumma humanarum actionum X. 599. 13. ſqq. eius vis et vtilitas VI. 442. 9. ſqq.

Sulphur cur θεῖον dictum VIII. 642. 5 — 7.

Superbia vt reprimenda VI. 147. 3 — 8.

Superſtitio quid X. 531. 7. quomodo fugienda VI. 656. 2 — vlt. Graecis δεισιδαιμονία cur dicatur VI. 629. 9. ſqq. ſuperſtitionis exitialis exempla aliquot VI. 644. 10. — 645. 8.

Superſtitioſi nihil non metuunt VI. 631. 2 — 4.

Supplicii modus et opportunitas diligenter conſideranda VIII. 189. 6. ſqq. ſupplicia mortuorum apud inferos VIII. 241. 8. ſqq. ſupplicia ſceleratorum cur differat aliquando Deus VIII. 176. 13. ſqq. ſupplicia praeuertunt accuſationes apud tyrannos IX. 128. 14. 15.

Sura, Lyciae villa X. 64. 2. 3. eius incolae ex piſcibus augurantur, ibid. verſ. 4 — 6.

Surſum verſum flumina, proverb. IX. 696. 6.

Sus Crommyonia X. 107. vlt. ſus Mineruam, prouerb. IX. 205. 4. ſus Parmenonis VIII. 681. vlt. ſqq. ſus prima aratri vſum homines docuit VIII. 662. 4 — 6. ſuis lac potum lepram facit VII. 394. pen. ſuem elephanti fugiunt X. 84. 7. 8. ſues capitis dolorem vt ſibi ſedent IX. 634. 10 — 12. ſues domeſticae cur frequentius, quam apri, pariant IX. 630. 8. ſqq. ſues luna decreſcente coëunt VII. 394. antep. ſuum ſanitas cicere exploratur VII. 720. 2 — 4. ſuilla carne cur non veſcantur Iudaei VIII. 661. 1. ſqq.

Sybaris, Athen. colonia IX. 321. 3. 4.

Sybaritica mulier zelotypa a canibus diſcerpta VII. 235. 10 — 13.

Sycophantae vnde dicti VIII. 75. antep. — vlt. Athenis necati X. 3. 6 — 8.

Syena, Aegypti vrbs, pluuiis in totum caret IX. 704. vlt. Syenae gnomones in ſolſtitio aeſtiuo nullam de ſe vmbram mittunt VII. 618. 3. 4.

Sylla Athenis vt ſit potitus VIII. 11. 7. ſqq. Fortunae filius adoptiuus VII. 263. 6 — 8. Felix a Rom. appellatus VI. 763. 12. et VII. 263. 8. 9. fortunae mentionem faciens omnem inuidiam eſt amolitus VIII. 146. 14. 15. Marii quaeſtor IX. 216. 16. 17. Pompeio triumphum concedit IX. 210. 7 — pen. Marium deiecit IX. 217. 6. Metelli Pii amicitiam, et Athenas a ſe non euerſas, ſummo loco habuit VI. 763. 12 — 15.

Syllae crudelitas IX. 249. 7 — 13. ad Catulum et Metellum defectio IX. 217. 4. 5. ingenium, et erga Pompeium reuerentia, ibid. verſ. 7 — 14. vid. etiam pag. 216. vlt. gaudium liberata a ciuilibus bellis Italia IX. 143. 13 — pen. immanitas Athenis VIII. 11. 14 — vlt.

Syluia ex Marte Romulum et Remum gemellos parit VII. 249. 7 — vlt.

Symmachus tyrannus IX. 411. 12.

Symphoniae quot VII. 529. 14. 15.

Sympoſiacon libri Plutarchi VIII. 415. 1. — ad fin. Tom. VIII.
Sympoſiarcham qualem eſſe deceat VIII. 451. 12. et deinceps.
Syncretiſmus VII. 910. 8.
Syracuſae a quo conditae IX. 95. 9 — 12.
Syracuſanorum duorum adoleſcentum factum memorabile IX. 281. 8 — vlt.
Syria dea VI. 650. 14.
Syſſitia Laconum VI. 880. 7. et 881. 2.

T.

Tabernaculorum feſtum Iudaeorum VIII. 670. 1.
Taciturnitatem Hom. Vlyſſi, facundiſſimo homini, adſcribit VIII. 14. 10. taciturnitas inſignis Meliarum mulierum VII. 15. 3. coll. praeced.
Tacuiſſe neminem poenituit vnquam, dixiſſe permultos VI. 35. antep.
Talaſii nomen cur in nuptiis crebro iactetur VII. 101. 3. — 102. 14.
Talpae ſanguine grando auertitur VIII. 800. 4. 5.
Tamyneae victoriae nuncius, Aeſchines orator, ab Atheniēſibus coronatus IX. 344. 7. 8.
Tanagraeis cur ante vrbem locus ſit, nomine Achilleum VII. 196. 10. ſqq.
Tanaquil, mulier, prudens VII. 281. 7. 8.
Tantalus X. 373. 11.
Taprobani IX. 652. 10.
Tarpeia virgo monilibus, proditionis ſuae mercede, obruta VII. 230. 17. — 231. 2.
Tarriae, Dinomenis F. virtus VII. 337. vlt. ſqq.
Tartarus, iuſtitiae carcer VI. 460. 2. vnde dictus IX. 737. 7 — 9.
Taruntii cum Larentia conſuetudo VII. 106. 7 — 11.
Tatius, Romuli collega VII. 117. 1.
Taurus agreſtis ficui alligatus cicuratur VIII. 539. vlt. — 540. 1. puniceo colore conſpecto inſanit VI. 546. 4. 5. tauri pugnaturi ſolertia X. 27. antep. ſq.
Taurus mons VIII. 29. 10. Taurum qua induſtria anferes transuolent, ibid. verſ. 9 — 13. et X. 30. 9. et 11 — 15.
Taxilis, Indorum regis, ad Alexandrum oratio VI. 689. 4 — 8.
Taxi vmbra letalis VIII. 568. 5. 6.
Technatis in Arabes expeditio VII. 395. 11. 12.
Tegeatarum ac Pheneatarum bellum vt compoſitum VII. 231. 3 — 16.
Telae aranearum quam ingenioſae X. 29. 6 — vlt.
Telamon, Aiacis pater VII. 240. 3 — 8. Aeaci F. ibid. verſ. 3. fratrem interemit VII. 238. 12 — 14.
Telearchia quale munus Thebis fuerit IX. 232. 14 — 16.
Telecri apophthegmata VI. 864. antep. — 865. 7.
Telemachus puer in mare delapſus a delphino ſeruatus X. 98. 6 — 9.

Telephanes Megarenſis, muſicus X. 671. 9.
Telephus vim ſtupri ſibi illatam, inſidiis vindicat IX. 95. 13. 14. hoſtili lancea ſanatus VI. 332. 8. 9.
Teleſias Thebanus, muſicus X. 685. 11.
Teleſilla poëtria VII. 10. 5. 6.
Teleſinus vnica data teſſera totam armauit Italiam VII. 275. 12. 13.
Teleſippe, Antigenis militis amaſia VII. 338. pen.
Teleſippus, Iſocratis frater IX. 327. 3.
Teleſphorus, in ferrea cauea adſeruatus VIII. 391. 7 — vlt.
Teletias Pythiis victor, a Sicyoniis diſcerptus VIII. 187. 5 — 8.
Teleutiae, Paedareti matris, ad illum epiſtola VI. 897. 6 — 11.
Tellis tibicen VI. 732. 11. 12.
Tellus, homo obſcurus, Croeſo felicior a Solone iudicatus VI. 215. 10 — 12.
Telluris fanum VII. 584. 3.
Temenus Palladii Argis ſuripiendi auctor Ergiaeo VII. 206. 15 — 17.
Temonis mendicatio VII. 179. 2. ſqq.
Temperantia quid X. 112. 13. ſqq. a continentia vt differat VII. 749. 12. ſqq. temperantiae inſigne exemplum in Socrate VI. 33. 13. ſqq.
Temperantia, Dionyſii maioris filia VII. 334. antep.
Temperaturae ſuae quisque peritus eſſe debet VI. 517. antep. ſqq.
Tempeſtatis futurae ſigna IX. 626. 3. ſqq.
Tempica laurus X. 665. 6.
TEMPLA: Aeſculapii VII. 153. 4. Aiacis VIII. 954. vlt. Aii Locutii VII. 265. pen. Apollinis Delphinii X. 93. 3. Carmentae VII. 124. 3. Cupidinis IX. 21. 3. Dianae apud. Rom. VII. 72 8. Dianae Dictynnae X. 93. 2. 3. Dianae Epheſiae IX. 293. 9. 10. Dianae epiſcopi, Ariſtarcheum dictum VII. 206. 8. 9. Fortunae VII. 264. pen. et 265. 2. Fortunae auerruncae VII. 135. vlt. Fortunae blandae, ibidem. Fortunae convertentis VII. 136. 2. Fortunae euelpidis VII. 135. pen. 136. 2. et 280. 2. Fortunae idiae VII. 136. 1. et 279. 12. Fortunae ixeutriae VII. 136. 4. et 279. 12. Fortunae muliebris VII. 265. 6. Fortunae paruae VII. 135. 8. Fortunae primigeniae VII. 135. vlt. Fortunae virginis VII. 136. 2. et 279. vlt. Fortunae virilis VII. 135. vlt. et 280. 3. Honoris VII. 264. 3. Hortae VII. 115. antep. Libitinae VII. 89. pen. Mentis VII. 264. 3. Mineruae VIII. 954. vlt. Mineruae Chalcioeci VI. 847. 6. Mineruae Optiletidis, ibidem. Neptuni X. 92. 9. Sancti VII. 100. 1. Saturni VII. 112. 11. et 113. 12. Veneris VI. 741. 1. 2. Veneris Beleſtiae IX. 21. 2. Veneris homicidae IX. 76. 8. Veneris Murtiae VII. 87. 4. Virtutis VII. 264. 2. Vulcani VII. 116. 16.
Tempus quid IX. 504. 1 —

10. et X. 186. 5. sqq. est numerus quidam VII. 94. 3. tempus omne minima quaedam puncti portio est, si cum aeternitate conferatur VI. 423. 8 — 12. tempus vniuersae humanae vitae apud Deum nihil est VIII. 193. antep. temporis cum coelo cognatio X. 187. 6. sqq.

Tenebrae sintne visibiles IX. 570. 6 — vlt. tenebrae infernales VIII. 235. 2. tenebrae apud quercum Prienae quid sibi velint VII. 185. 7 — vlt. tenebras luce antiquiores esse arbitrantur Aegyptii VIII. 663. 8.

Tenediorum securis Delphis reposita VII. 573. 7. 8.

Tepida ad putrefactionem prona sunt VIII. 892. 9. 10.

Terei fabula VIII. 902. pen.

Tergemini vt nascantur IX. 589. 6 — vlt.

Teribazus VI. 643. antep.

Termino cur nullum animal immolaretur VII. 83. 5 — 14.

Ternarius cur Iustitia dictus Pythagoreis VII. 501. 3 — 5.

Terpander musicus citharoedicorum modorum inuentor X. 652. pen. sqq. quater Pythia vicit X. 654. 5. ab ephoris multatus, quod chordarum numerum auxisset VI. 885. 15. — 886. 2.

Terpsichore Musa VIII. 976. 2.

Terpsion Megaricus VIII. 296. 4.

Terra cur ἑστία antiquitus dicta IX. 758. 13. — vlt. vid. not. 79. num moueatur, et quomodo IX. 548. 1 — 10. puncti instar VIII. 372. 12. 13. cur meridiem versus inclinetur IX. 547. 7 — vlt. pro Deo olim habita VIII. 729. 2. 3.

Terrae essentia quae, quantaque IX. 545. 10. sqq. figura IX. 546. 6 — 11. situs, ibidem, vers. 12. sqq. ad lunae diametrum ratio tripla X. 259. antep. minima pars habitabilis IX. 702. 8 — 13. terrae motus vnde IX. 549. 5. sqq. terrae diuisio in quinque zonas IX. 548. antep. — 549. 4. terram pro matre, coelum pro patre antiquitas habuit IX. 487. antep. — 488. 2. terram aquae innatare quidam credidere IX. 551. 1.

Terrestriane, an aquatilia animalia sint callidiora X. 1. 1 — 99. 3.

Terror et Metus, Martis filii IX. 59. 9.

Tertium decimum numerum cur λεῖμμα appellent Pythagorei X. 238. 5.

ex Testiculo dextro mares, sinistro foeminae gignuntur IX. 587. 8. 9.

Testudo, gustata vipera, origanum rodit X. 56. 5 — 7. XL. diebus ouis incubat X. 86. 1 — 3. in pariendo foetuque tuendo mirabilis eius industria X. 85. 11. sqq.

Tetrachorda quinque X. 261. pen. tetrachordo cur veteres in Dorio modo non vsi X. 670. 1. sqq.

Tetrametra a quo inuenta X. 681. 4.

Tetraoedius, citharae nomus X. 653. antep.

Teucer, sagittarius inclytus VII. 896. vlt. — 897. 1.

Thales Milesius elementum a principio non distinguit IX. 470.

470. vlt. sqq. lyra seditionem Lacedaem. sedauit IX. 115. vlt. — 116. 1. sed vid. not. 38. regum amicitiam auersatus est VI. 556. 5. 6. Thaletis dictum de principe VI. 577. 6. 7.

Thaletas Gortynius musicus X. 659. 3. et 10. musica pestem sedauit X. 699. 2 — 5.

Thalia Gratia IX. 114. 4.

Thalia Musa VIII. 974. 8. et 975. 11.

θαλιάζειν quid VIII. 975. 12 — 14.

Thamyris Thrax, musicus X. 652. 2 — 6.

Thargelia, Apollinis festum VIII. 863. 9. 10.

Theagenes MCC. coronas meruit IX. 234. 3 — 10.

Thearidae dictum VI. 828. 1. 2.

Theatrum vnde dictum X. 680. 4. theatra imperatorum Romae X. 16. 15.

Thebae Aegyptiae IX. 704. vlt.

Thebae a Cassandro instauratae IX. 243. 8. a quo conditae IX. 115. pen. sq.

Thebani a Lacedaemoniis pugnare edocti VI. 801. pen. sq.

Thebii, Ponti accolae, eorumque in effascinando vis mira VIII. 708. antep. sqq.

Thectamenis dictum VI. 829. 12 — 17.

Themisteas vates cladem ad Thermopylas Leonidae praedixit VI. 828. 3 — 5.

Themistocles adolescens nihil praeclari a se gestum inde colligebat, quod inuidis careret VIII. 128. 4 — 6. Miltiadis tropaeis excitatus VI. 313. 11. 12. et 702. 2. 3. ad rempublicam vt accesserit IX. 192. vlt. sqq. torquem auream ab hoste ipse detrahere noluit IX. 225. 2 — 5. ad Persarum regem confugit VI. 704. 14. Themistocles et Aristides, quoties seu legati, seu imperatores, publicitus mitterentur, priuatas omnes simultates in finibus agri Athen. deponere soliti IX. 226. 4 — 7.

Themistoclis solertia VII. 351. 9. et 373. 2. apophthegmata VI. 701. antep. et deinceps. in Athenienses ingratos dictum VIII. 142. 4 — 10. de exsilio suo dictum VII. 301. 6 — 9. in virtutis suae aemulos dictum VII. 272. 1 — 9.

Themistogenes Syracusius VII. 361. 3.

Theocritus sophista Chius VI. 36. 9. ob scomma ab Antigono interfectus VIII. 507. 5. sqq.

Theodori athei dictum VII. 829. 5 — 7.

Theodori Cyrenaei ad Lysimachum liberum responsum VIII. 391. 3 — 7.

Theognidis de paupertate fugienda consilium X. 302. 2 — 5.

Theophilus De rebus Italicis VII. 229. 15. 16. De rebus Peloponnesiacis VII. 244. 5.

Theophrastus patriam a tyrannide bis liberauit X. 631. 11. Theophrasti patria VIII. 386. pen. de amicis eligendis sententia VII. 911. 16. 17. in Philippum iocus festiuus VIII. 506. 1 — 3.

Theopom-

Theopompi, Spartae regis, dictum de regnorum diuturnitate IX. 118. 7 — 12. et 252. 3 — 6. de magorum diis sententia VII. 459. 1 — 10. apophthegmata VI. 719. 3 — 5. et 828. 10. — 829. 7.

Θεωρεῖν vnde dictum X. 680. 5.

Theoreticae et practicae philosophiae discrimen VII. 744. 13 — pen.

Θεὸς vnde dictus VII. 477. 10 — 12.

Theotimus, rerum Italicarum scriptor VII. 225. 2. 3.

Theramenes, vnus de XXX. tyrannis Athenis, ex communi ruina solus seruatus VI. 398. antep. sqq. eius mors VI. 399. 3. 4. vid. etiam Tom. VII. 360. 11.

Theramenes, rhetor, Isocratis praeceptor IX. 328. 1 — 3.

Theriaca Nicandri, poëma non sunt VI. 56. antep.

ad Thermopylas Leonidae et suorum virtus IX. 437. 4 — pen.

Thero Thessalus pollicem sibi amputat IX. 50. 11 — vlt.

Therſippus Eroeensis, Marathoniae pugnae nuncius VII. 368. 3 — 5.

Thersitae corporis vitia, prolixe, animi vero, concise cur Hom. descripserit VIII. 127. 7 — 12.

Therycionis dictum VI. 829. 8 — 11.

Theseus et Pirithous, amicorum par VI. 349. pen. Theseus Athenis exsulans, quas ipse condiderat VIII. 395. 2 — 4.

Thesmophoriis sacris cur carnes ad solem affari solitae VII. 193. 4 — 9.

Thesmothesion VIII. 851. 10.

Thespesii Solensis, rediuiui, fabula VIII. 229. 2. —. 246. vlt.

Thiasi, Neptuni apud Aeginenses sacrificium VII. 204. 14. 15.

Θοάζειν quid VI. 80. 1 — 5.

Thracia, lacustris regio IX. 748. 4 — 6.

Thraces in Orphei vindicta vxores pulsare soliti VIII. 206. antep. — vlt.

Thraseas a Nerone interfectus IX. 228. 15. 16.

Thrasybuli victoria VII. 377. pen.

Thrasylli ad Lesbum audacia VII. 360. 11.

Thrasyllus Phliasius, musicus X. 671. 4.

Thucydides in Thracia exsul iuxta syluam Scapten, bellum Peloponnesiacum scripsit VIII. 388. 8 — 10.

Thucydidis artificium in lectore mouendo VII. 367. 3. sqq. de vltionis tarditate dictum VIII. 167. 12 — 15.

Thuria insula VIII. 377. 2. sed vid. not. 28.

Thus quibus locis delectetur VIII. 467. 4 — 6.

L. Thymbris VII. 238. 3. sqq.

Thymus apibus gratus VII. 829. 9. 10.

Thynnus piscis solstitium et aequinoctium sentit X. 75. 6 — 11. optices et arithmetices peritus X. 76. antep. sqq. eius in somno

somno capiendo industria, ibidem, vers. 3 — 10.

Tib. Caesar Augustus nunquam de eadem re bis consultauit VI. 780. antep. sq. eius proterue dictum VI. 517. 12 — antep.

Tibia a quo inuenta X. 664. 12 — 15. tibia alteri coniuncta, grauius: disiuncta, acutius resonat X. 509. 6 — 9.

Tibicinis dictum de voluptate, quam ex canendo capiebat IX. 142. 15 — 17. tibicines olim a poëtis mercedem accipiebant X. 682. pen. tibicines a Numa magnis honoribus affecti VII. 122. pen. sqq. tibicinum nomi a Clona primum instituti X. 653. 4. eorum nomina, ibidem, vers. 7 — 10.

Tigranes diadema ad pedes Pompeii proiecit VII. 328. 14 — pen. a Lucullo superatus VI. 764. 11. — 765. 6. Tigranis ad Cyrum scommate se pungentem dictum VIII. 511. 6 — 8.

Tigridis cuiusdam mirum X. 57. 11 — 15. Tigrides tympanorum sonitu in furorem coniiciuntur VI. 546. 5 — 7. et 638. 11. 12.

Timaeus Tauromenites, historicus VIII. 388. 11.

Timaei Platonici argumentum X. 221. 2 — 4.

Timarchus Chaeronensis, et mira de eo narratio VIII. 331. 4. — 342. 13.

Timarchus, scortationis ab Aeschine accusatus IX. 344. pen.

Timesiae oraculum VI. 361. pen. — 362. 1.

Timesiae Clazomenii fortuna et prudentia IX. 235. 10. — 236. 6.

Timoclea, Theagenis soror VI. 551. 1. 2. eius virtus VII. 56. pen. et deinceps.

Timocles comicus IX. 360. 12.

Timoleon Syracusis fanum fortunae posuit VIII. 146. 6. 7. et IX. 251. pen. sq. fratrem tyrannum occidentibus auxilio fuit IX. 222. 2 — 5.

Timon, Plutarchi frater, eorumque mutua beneuolentia VII. 901. 7 — 10.

Timor aluum soluit IX. 621. antep. sq. colorem mutat IX. 626. antep. sq.

Timotheus musicus IX. 175. antep.

Timothei imperatoris dictum de imperatore IX. 151. 4 — 9.

Timoxena, Plutarchi filia VIII. 411. 5.

Tincturam ex Sparta Lycurgus sustulit VI. 850. antep.

Tipha, stirps palustris IX. 612. 3.

Tiresiae anima cur mortuis non adnumeranda VIII. 953. 3 — 8.

Tisias Syracusanus, rhetor IX. 321. 9. 10.

Titanum bellum a Thamyri descriptum X. 652. 2 — 6.

Titus imperator balneo exstinctus VI. 469. vlt. coll. praeced.

Titus Quinctius Flaminius praeter morem consul factus VI. 743. 10 — 12. eius apophthegmata VI. 743. 10. — 745. 10.

Tlesimachi, Pisistrati, regis Orcho-

Orchomeniorum, filii, prouidentia VII. 243. 15. — 244. 5.

Tonitru quid IX. 539. 7. ſqq. et 615. 7—9. tonitru cur credantur tubera creſcere VIII. 637. 1. ſqq. tonitrua cur hyeme rara, vere et autumno frequentia IX. 615. 9 — 11. tonitruum imitatores Deus odit IX. 122. 15. 16.

Tonſores cur plerumque loquaces VIII. 25. 13 — 15.

Tonorum et numerorum pulcherrima collatio X. 221. 11. et deinceps.

Torebus poëta X. 666. 7.

Torpedinis piſcis vis mira X. 71. 10. — 72. 5.

Trabes in coelo apparentes IX. 538. 1. et 13.

Tragoediae Athenis floruere VII. 372. 9. tragoediae Aeſchyli, Sophoclis et Euripidis iuſſu Lycurgi exſcriptae et in publico adſeruatae IX. 348. 4 — 6.

Tragoedi cuiusdam vis in miſericordia commouendâ Alexandro Pheraeo VII. 318. antep. — 319. 7.

Tragus hiſtrio VII. 374. 2.

Trémor quid IX. 732. 9. 10.

Τρεχέδειπνοι VIII. 896. 1. 2.

Tribunal, Iuſtitiae, Themidis, et Iouis conſultoris commune, templum IX. 262. 2. 3. aurea meſſis IX. 188. 7. 8.

Tribunatus, popularis magiſtratus VII. 142. 6. ſqq.

Tribuni cur purpura non vterentur VII. 141. 7. ſqq. tribunorum domus nocte ac die apertae VII. 142. antep. ſq.

Tributa populo Darius imminuit VI. 660. 8 — 11.

Tridens Neptuni quid deſignet VII. 500. 11 — 13.

Triduanus mortuus reuiuiſcens VIII. 230. 6. — 246. vlt.

Trigeſimiquinti numeri myſteria X. 224. 2. ſqq.

Trimeles, tibiarum nomus X. 653. 10.

Trimetra a quo inuenta X. 680. vlt.

Tripus Delphicus VII. 521. 11. Tripodis Apollini ſubrepti vltio VIII. 205. 7. — 206. 2.

Triſimachus De conditis vrbibus VII. 222. 13. 14.

Triſtari et ſeipſum deprimere inutile, vaniſſimum et ſtultiſſimum eſt VIII. 365. 1 — 3.

Triticum cur pingui, hordeum vero tenui agro gaudeat IX. 624. 14. — 625. 3. ſi in boum cornua inciderit, cur durius reddatur VIII. 798. 1. ſqq.

Tritogenia Minerua VII. 500. vlt.

Triuiae ſtatuae VI. 732. 7. 8.

Triumphantibus cur muri partem demoliri eſſet permiſſum VIII. 533. 13 — vlt. eius, qui triumphum egiſſet, ac deinde mortuus crematusque eſſet, cur os ſumtum liceret in vrbem inferre, ac deponere VII. 140. 10 — vlt.

Troadum mulierum facinus VII. 4. antep. — 6. 3.

Trochaeus, modus muſicus X. 653. 14.

Trochili cum crocodilo amicitia X. 79. 14. — 80. 13.

Troglodytae IX. 700. 14. et 705. 8.

Troiae excidium crateri inſculptum VII. 716. 6 — 10. a Demodoco deſcriptum X. 652. 6 — 8.

Troianum bellum a diis excitatum exhauriendae multitudinis hominum gratia X. 337. 3 — 5. Troiani rebus omnibus Graecis inferiores VI. 107. 13 — vlt. Troiani victi hoſtibus ſupplices facti ſunt, ibid. verſ. 14. ſqq. Troianorum faſtus et ferocia VI. 105. 4. 5.

Troilus, Heſiodi aſſecla VI. 618. 10. Troilus, ſcopulus ſic ab eo denominatus, ibid. verſ. pen.

Tropaeum Ageſilai VI. 795. 5. tropaeum Ioui ex ſanguine inſculptum VII. 219. 7. 8. et 220. 2 — 4. parum laudis adepti ſunt, qui primi tropaea ſtatuerunt VII. 107. 12 — 14.

Trophonii ſpecus VIII. 332. 1. et 341. 10.

Trophoniadae, genii apud Lebadiam Boeotiae IX. 722. pen. ſq.

Τρυγᾶν VIII. 765. vlt.

Tubarum clangor a pica expreſſus X. 53. 7 — 54. 13. tubarum vſus in bellis X. 679. 4.

Tubero patera argentea donatus ob virtutem VI. 748. 2. 3.

Tulli Hoſtilii cum Metio Suffetio pugna VII. 223. antep. — 224. 3.

Tumor vnde generetur VII. 792. 14. 15.

Tumultum populi vt non expaueſcere didicerit Demoſthenes IX. 359. 7 — 9.

Tunicam ſuam ſe exuturum et crematurum, ſi ſui eam ſibi conſciam conſilii putaret: reſponſum Caecilii Metelli VIII. 16. vlt. — 17. 3.

Turbines et vortices in aëre vt fiant IX. 539. 7. — 540. 15.

Turpe quod eſt natura, pulchrum fieri nequit VI. 62. 9. 10. et 118. 13.

Turrium ac murorum oppugnatione cur ſuis interdixerit Lycurgus VI. 852. 8 — 10.

Tuſſis vnde fiat VIII. 789. pen.

Tutelaris dei nomen Romae cur nominare nefas eſſet VII. 126. 10. ſqq.

Tuxium, princeps Samnitum vrbs VII. 250. 6.

Tyliphi paſtoris humanitas VII. 249. 2. 3.

Tyndares Lacedaemonius VIII. 864. 4.

Tynnichi Laconis in funere filii conſtantia VI. 874. 8 — 15.

Typhon, Iſidis inimicus VII. 387. 9. vnde dictus, ibid. verſ. 10. et X. 602. 13. 14. ab Oro victus VII. 413. 12. ſqq. phyſica eius expoſitio VII. 435. 2. et deinceps.

Tyranni metus IX. 125. 13. 14. tyranni petulantia ciues ſuos in labore nullius frugis divexantis VII. 65. 5 — 9. tyranni ad virtutem conuerſi VIII. 180. 10. et deinceps. tyranni propter aures et delatores ſuos maxime inuiſi VIII. 74. antep. ſqq. tyrannorum malitia Deus ad caſtigationem malorum vtitur VIII. 186. 6. ſqq. tyrannis nulla fides habenda IX. 267. 9. 10. Tyrannorum Thebis caeſorum

ſorum hiſtoria VIII. 346. 6. ſqq.

Tyrannidis ſingulare exemplum VII. 44. 8. ſqq. tyrannidi hoc vnum bonum eſt, quod munera offert VI. 672. 2—7.

Tyrrheni ſummi Pythagoricorum praeceptorum obſeruatores VIII. 902. 3—5. Tyrrheni Athenienſium filias rapientes VII. 186. 1—3. Tyrrhenarum mulierum virtus VII. 15. 6.—17. vlt.

Tyrtaeus poëta cur a Spartanis ciuitate donatus VI. 859. 6—8. Tyrtaeus Mantinenſis muſicus X. 671. 3.

Tyrtaeus vates X. 1. 1—4.

V.

Vacuum quid IX. 503. antep. vacuum Empedocles negavit IX. 502. antep. vacuum et infinitum, cauſae generationum iuxta Epicurum X. 582. vlt.—583. 1.

Valeria Luperca iam immolanda, ab aquila mirabiliter ſeruatur VII. 248. 4—11. Valeriae Tuſculanariae inceſtus cum patre concubitus VII. 236. 6.—antep.

Valerius Conatus a terra abſorptus VII. 222. vlt.—223. 3.

Valerius Torquatus ob vitium Cluſiae illatum in inſulam deportatus VII. 229. 8—15.

Valetudo bona ad quid curanda VI. 512. 4. ſqq.

Validiſſimum quid VI. 580. 8. 581. 1. et 582. 1. et pen.

Vappam bibens negotiator, bonum vinum vendens VII. 835. antep.

Varietatis delectatio VI. 23. 3.

Vaſa argentea et aerea nivem cur non contineant VIII. 776. 2—10. vaſa inania cur ſonum pulſata edant, plena non item VIII. 877. 6—11.

Vates optimus quis VII. 701. 5.

Vbera foeminarum quomodo lacte impleantur VII. 927. antep. ſqq. vbera bina quare natura mulieribus dederit VI. 9. 4—6.

Vehiculorum vſu cur interdictum eſſet Romae ciuibus in Septimontio feſto VII. 131. antep. ſqq.

Venae ſectio ophthalmiam curat VIII. 217. 1. 2.

Venationis encomium X. 1. pen. ſqq.

Venatores vt ab apris et cervis confectis putredinem arceant VIII. 611. 5—8. et 617. 1—3. venatorum mos in canibus ad venationem deducendis VIII. 67. 4—9.

Vendere, quam vſuras perſoluere, melius IX. 292. 2—4.

Veni, vidi, vici: C. Iulii Caeſaris epiſtola VI. 777. 7—9.

Ventris fluxionibus vinum medetur VIII. 586. 10—vlt. venter aures non habet: Catonis dictum VI. 499. 3.

Ventus quid IX. 544. 9—12. venti qui moleſtiſſimi VIII. 53. 13. 14. venti calidi frumento cur noxii IX. 624. 9—13. ventos praeſentit erinaceus X. 48. 12—vlt.

Venus mari orta, cur fingatur VIII. 733. 4—7. fertilis Cytherea a Sophocle appellata VI. 544. 10. 11. Venus et Iuno coniugii tutelaria numina VII. 147. 16. Veneris antiquiſſimum opus, amor IX. 32. 5. 6. Venus immodica, excrementa multa gignit VI. 493. 1—3. diſſidiorum coniugalium optimum remedium VI. 542. 4—10. veneris vſus eſt naturalis X. 113. 2—4. ad venerem cur inepti fiant ebrii VIII. 587. antep. ſqq. veneri tempus diurnum cur nocturno minus aptum VIII. 596. 10. ſqq.

Venus Beleſtia IX. 21. 2. Dexicreontis VII. 209. 10. 11. Epitymbia VII. 90. 5. Frugifera IX. 31. 11. Homicida IX. 76. 8. Murtia VII. 87. pen. Zidoros IX. 31. 11.

Veneris, Solis, et Mercurii conuerſio eadem VII. 691. pen.

Veratrum herba VIII. 606. 7—10.

Verba pennata cur Hom. dixerit VIII. 18. vlt. ſqq. verbis paucis qui vtuntur, multis legibus opus non habent VI. 718. 12.

Verbenae ſuccus humo adſperſus hilaritatem excitat VIII. 425. 4—6.

Verecundia cur δυσωπία dicta VIII. 96. 7. 8. a pudore vt differat VIII. 99. 1—3.

Veritas, Saturni filia VII. 81. 8. 9. Apollinis nutrix VIII. 610. 7. quid Platoni VI. 178. 10—12. omnium bonorum principium, ibidem. ab inimicis audienda VI. 332. 7. 8.

Veſica ſepiae atramento plena X. 70. antep. ſqq. veſicae vſus VIII. 796. 6. ſqq.

Veſpaſianus IX. 89. 14. et X. 55. 15.

Veſperae qui dii praeſint VIII. 598. 1. 2.

Veſpillonum mos in comburendis corporibus VIII. 581. antep. ſq.

Veſta cur olim dicta fuerit terra IX. 758. pen. vid. not. 79. a Veſta incipere, prouerb. IX. 735. 1. 2.

Veſtalium aetas in tres partes diuiſa IX. 176. 2—4.

Vetuſtas vino prodeſt, oleo nocet VIII. 806. 4. 5.

Vindemia ſi pluuia fuerit, cur muſtum minus ferueat IX. 636. 11—14.

Vindicta non ſtatim exercenda VIII. 176. antep. ſqq. vindicta iniuſtitiae coaetanea VIII. 191. 9. 10. de vindicta pulchrum Thuc. dictum VIII. 167. 12—15.

Vinolentiae et temulentiae diſcrimen VIII. 7. 4. 5. et 555. 4. 5.

Vinoſi ante ſenectutem ſeneſcunt VIII. 589. 3—5.

Vinum pharmacum eſt praeſentiſſimum et gratiſſimum VIII. 564. 8. an calidum VIII. 585. 1. ſqq. et X. 564. 4. ſqq. an percolandum VIII. 762. 1. ſqq. quibus morbis medeatur vt medicamentum frigidum VIII. 586. 10. ſqq. marina dilutum melius euadit IX. 620. pen. ſqq. cur hyeme minus redoleat IX. 634. 3—6. vinum lactis vice libari

ſolitum in templo Bonae deae VII. 87. 10. 11. garrulos facit et arrogantes VIII. 854. 2. 3. ſi oratione temperetur, anſas praebet amicitiae comparandae VIII. 621. 5. 6. iracundiam mouet VI. 252. 1. 2. vinum mulſum antiquis ignotum VIII. 925. 4. 5. vinum durabile, quod Fauonii flatum perferre poteſt VIII. 602. 2—4. vinum, venus, et balnea humores mouent in corpore cacochymo VI. 488. 10—13. cur οἶνος dictum VIII. 853. antep. ſq.

Vini medium cur optimum VIII. 803. 3. ſqq. vini noui libationes quando fieri ſolitae Athenis VIII. 601. 8. 9. vini et aquae collatio VI. 501. pen. ſqq. vini vſum quis primus monſtrarit VII. 225. 8. 9. in vino multorum ingenia explorantur VIII. 555. 8. ſqq. vino aqua diluto furens deus cohibetur: Platonis dictum IX. 161. 4—6. vino vitis rigata cur areſcat IX. 638. 11. ſqq.

Violacea corolla in capite geſtata ebrietatem arcet VIII. 566. 4—pen.

Vipera ſiſtitur, ſi fagino termite contingatur VIII. 539. pen. ſq. pariens dirumpitur VIII. 24. 3. 4. vipera deuorata, teſtudo origano ſibi medetur, muſtela ruta X. 56. 5—7. viperas ac cantharides magis odimus, quam vrſos et leones VIII. 85. 13—15.

Viri cum vxore conſuetudine nulla ſanctior eſt coniunctio IX. 6. vlt.—7. 1. viri imperium in coniugio elucere debet VI. 527. 5—7. virine, an foeminae, temperamento ſint calidiore VIII. 579. 13. ſqq. viri quibus ex cauſis ſterileſcant IX. 591. 7.—592. 5. viri cur Dianae templum, quod eſt in vico patricio, non ingrederentur Romae VII. 72. 8—13.

Virgo, pudicitiae, quam vitae, ſtudioſior VII. 28. antep. ſqq. virgines, quam adoleſcentes, maturius ſtimulis venereis incitantur VIII. 582. 2. 3. virgines cur ſine dote nuptum dari iuſſerit Lycurgus VI. 850. 1—4. virgines cur feriis publicis non nuberent VII. 161. antep.—162. 12. virgines Locrorum quando Troiam mitti deſierint VIII. 206. 4—10. virginum educatio apud Spartanos VI. 848. 9. ſqq. virginum Rom. audax facinus VII. 26. 8. ſqq.

Virginitatis corruptor grauiter vindicatus VII. 241. 1—13.

Viridis color oculis gratus VIII. 367. 9—13.

Virtus argento non venalis VIII. 77. 3. 4. omnium rerum vtiliſſima VI. 582. 13. 14. maxime obnoxia inuidiae VIII. 128. 8. 9. poëtis quid VI. 86. 5—87. pen. mutatur pro ratione eius, cui ineſt VII. 3. pen.—4. 2. quomodo in mediocritate conſiſtat VII. 748. 1. ſqq.

Virtutis materia VII. 733. 2. 3. forma, ibid. verſ. 3. Virtutis templum VII. 263. vlt. et 264. 2. ad virtutem comparandam plurimum poteſt conſuetudo VI. 7. pen. ſqq. virtutes Stoicis tres IX. 468. 5. 6. virtutes an ſentiantur X. 313. 1—3. virtutes mulierum variae VII. 1. 1. ſqq.

Virtus, Dionyſii maioris filia VII. 334. antep.

Viſum in bello mirabile VII. 216. 8. viſa animantibus brutis non accidunt IX. 565. 14. 15. viſa horrenda VIII. 195. pen. ſqq.

Vita humana animarum ſupplicium VI. 437. pen. ſq. vita humana nomine vita eſt, reipſa labor VI. 455. antep. vita ſolitaria et otioſa vituperanda VI. 511. 12. ſqq. vita, quae virtute maxime adminiſtratur, optima VI. 422. 9. 10. vitae in agendo occupatae plus eſt iucunditatis, quam ſplendoris X. 517. 2. 3. vitae priuatio omnibus perturbationem adfert X. 547. 6. vitae tuendae omnes ſtudioſi VI. 297. 3. 4. vitae finem ſi praeſciremus, mortem morte praeuerteremus VI. 406. 5—7. vitam ludo aleae Plato comparabat VII. 828. 12. vitam in craſtinum nemo poteſt ſibi polliceri VI. 407. 12. 13.

Vitis vino rigata cur areſcat IX. 638. 11. ſqq. vites nimia vbertate laſciuientes cur minus feraces, ibid. verſ. 3—10. vites ex ſanguine humano ortae VII. 392. 12—14.

Vitia an aequalia omnia X. 296. 7. vt curanda VIII. 30. vlt. ſqq. vitia et virtutes fato nobis ineſſe opinatus eſt Chryſippus X. 340. 7. ſqq. vitia Dei prouidentia exſtitiſſe docent Stoici X. 397. 5. 6. ſine vitiis nemo naſcitur VI. 381. 7. ſqq. vitiis praeclari viri non carent VIII. 183. 6. 7.

Vitioſus an vtilitatis aliquid accipere poſſit, contra Stoicos X. 399. 14. ſqq.

Viuere, a parentibus: bene viuere, a philoſophis nobis contingit X. 558. 11—pen. viuendi genera tria VI. 25. 9. ſqq.

Vltio quid Platoni et Heſiodo VIII. 191. 7—vlt.

Vlua planta paluſtris IX. 612. 3.

Vlularum et cornicum odium VIII. 126. 1.

Vlyſſes, rex Cephaleniae X. 103. 7. apud inferos cum matre colloqui ſtatim cur noluerit VIII. 51. 2. ſqq. cur delphinum inſigne ſcuti ſui habuerit X. 98. 4—11. in exſilium pulſus VII. 180. 7. ſimulans inſaniam a Parrhaſio depictus VI. 62. pen. Vlyſſis taciturnitas VIII. 14. 10.

Vmbilicus primo in vtero formatur VII. 928. 9. infantibus ſeptimo die vt plurimum decidit VII. 159. 9. 10. eſt tanquam ancora VII. 928. 10.

Vmbra quid IX. 682. antep. vmbrae coloribus exprimendae ratio a quo inuenta VII. 362. 10. 11.

Vmbrae conuiuales VIII. 824. 6. ſqq.

Vnctio calorem conſeruat VI. 498. 9—11. vnctio ſicca ſeruis a Solone interdicta IX. 9. vlt.—10. 1.

Vnguenta cur hyeme minus redoleant IX. 634. 3 — 6.

Vnguibus resectis sacrificandum VII. 390. 13 — 17.

Vniuersalia intelliguntur, singularia vero sentiuntur X. 251. 5 — 7.

Vocalium diuisio VIII. 942. 7. sqq.

Vociferationes immodicae conuulsiones gignunt, viscera que rumpunt VI. 494. pen. — 495. 2.

Voluptas si pro fine statuatur, omnes virtutes tolli necesse est X. 305. 6. 7. voluptatis finis dolorum sublatio X. 477. 1. 2. voluptates omnes fugere stupidi est, sectari vero brutum VI. 603. 8 — 10. voluptatum discrimen VIII. 815. antep. sqq. voluptatum et dolorum eadem sedes in corpore X. 473. antep. sqq.

Vomitus id, quod naturae est inimicum, reiicit VIII 745. 1. 2. cur febricitantibus accidat plerumque, ibid. vers. 11. sitim sedat VIII. 740. 1. vomitus et purgationes haud temere vsurpandae VI. 507. vlt. sqq.

Vortex quid, et vnde fiat IX. 539. 7. sqq.

Vota philosophica VII. 818. 8. sqq.

Vox quid IX. 572. 8. sqq. et X. 183. 1. 2. an incorporea IX. 574. 9. sqq. articulata, soli homini data X. 650. 5. 6. vocis vires VI. 493. 8. et deinceps. voces auium articulatae X. 52. 5.

Vrania Musa IX. 110. vlt.

Vrbs felix, quae vnum praeconem audit VI. 578. 10. vrbs tutissima, in qua habitat iustitia VI. 839. 4 — 7. vrbis verae munitiones VII. 365. 2. 3. vrbes multas vidisse, laudabile: praestantissimam inhabitare, vtile VI. 23. 11. 12. de vrbium augmento Platonis sententia VIII. 700. 7.

Vrsus nauseans formicis mansis curatur X. 56. pen. sqq. aluum adstrictam aro syluestri comesto ciet, ibidem, vers. 10 — pen. veternum vt praecaueat X. 47. 4 — 11. vrsi manus carnem gratissimam cur habeat IX. 631. pen. — 632. 6. vrsae in catulis educandis industria VII. 923. 8 — 11. vrsis insidiantes sacra faciunt Aristaeo IX. 35. 7. 8.

Vsura vitanda IX. 290. 1. et deinceps. pauperi cauenda IX. 298. pen. sqq.

Vteri praua dispositio sterilitatis est causa IX. 591. 8 — 11. vterum gestantibus ruta cur noxia sit VIII. 565. 3 — 6.

Vua quando matura IX. 636. 8. 9.

Vulcanus cur sine Gratiis e Iunone natus dicatur a Pindaro IX. 11. 7. 8. cur artium princeps dictus IX. 772. 12. 13. cur claudus fingatur IX. 648. 9 — 11. Vulcani cum Venere nuptiae a Demodoco celebratae X. 652. 6 — 8. Vulcani nomine modo Deum, modo ignem, intelligunt poëtae VI. 81. 5 — pen.

Vulgo placere est sapientibus displicere VI. 18. 12.

Vulpes, amygdalis amaris deuoratis, nisi superbiberit, emoritur VIII. 471. 8 — 10. hamo capta quomodo liberare se soleat X. 67. 10 — 15. vulpes multa scit; vnum, sed magnum, erinaceus, prouerb. X. 48. 1. vulpis astutia in glaciato amne transeundo IX. 739. 15 — pen. et X. 37. 6. sqq. vulpium et serpentum amicitia X. 82. 1. vulpeculae et pantherae apologus VI. 588. pen. — 589. 2.

Vulture cur maxime in auguriis vterentur Romani VII. 151. 14. sqq. vultur omnium carnuorarum auium iustissima VII. 152. 5. 6. vulturum natura, ibid. vers. 6. sqq. totum vulturum genus est foemininum, ibidem, vers. 16. ex Subsolani flatu concipiunt vultures, ibid. vers. antep.

Vxor cum viro, aut per virum, loqui debet VI. 538. 13. 14. vxor aequalis ducenda VI. 46. 13. — vlt. vxoris cum marito consuetudo sancta est IX. 6. vlt. — 7. 1. vxorem maritus, praesente filia, exosculatus e senatu eiectus VI. 527. pen. sq. vxore austeris moribus praedita, marito quid faciendum VI. 537. 10 — vlt. vxores cur Maio mense non ducendae VII. 147. 14. — 148. 13.

X.

Xanthippe Socrati cum amicis prandenti mensam subuertit VII. 809. 11 — 17.

Xenocrates fuit tardus ingenio VI. 173. 7. ab Atheniensibus mulctatus, quod viuum arietem deglubuisset X. 143. 1. 2. de regno praecepta scripsit X. 630. 1. 2.

Xenocratis de animae procreatione sententia X. 205. 3. 4. de geniis sententia VII. 425. 4 — 11. de philosophis dictum VII. 755. 13. — 756. 1. de mathematis egregium dictum VII. 776. 4. 5. Xenocratis conspectu Polemon in alium hominem conuersus VI. 264. 10. 11.

Xenocritae, Cumanae puellae, virtus VII. 63. 13. sqq.

Xenocritus Locrensis, musicus X. 659. 4. et 11.

Xenodamus Cytherius, musicus X. 659. 4. 11. 13. et 15.

Xenon ob raptum mulieris damnatus VII. 888. 11. sqq. Xenonis vecordia VII. 889. 1.

Xenophanis de sole opinio IX. 524. pen. sqq. de solis defectu IX. 529. 1. 2.

Xenophon exsul in Scillunte Elidis suam historiam scripsit VIII. 388. 10.

Xenophontis praeclare dictum VI. 321. 5 — 7.

Xerxis exercitus VII. 217. 1. classis X. 442. 15. in Ariamenem fratrem beneuolentia VII. 904. 9. — 905. pen.

Z.

Zadoros Venus IX. 31. 11.

Zelotypiae infelix exitus VII. 84. 2. 3. et 235. 1 — 15.

Zeno, Stoicae sectae princeps

ceps VII. 302. 4. 5. et 9. linguam dentibus abſciſſam in tyranni faciem conſpuit VIII. 13. 5 — 8.

Zenonis ad fortunam dictum VI. 323. 12 — 14. et VII. 829. vlt. — 830. 4. ſophiſma de vtraque parte a iudice audienda X. 281. pen. ſqq. reſponſum ad eum, qui ab ipſo falſum teſtimonium petebat VIII. 113. antep. — 114. 3. in aduerſa fortuna praeclare dictum VI. 323. 12 — 14. et VII. 829. vlt. — 830. 4.

Zephyrus vnde dictus IX. 544. 13. 14.

Zeuxidami apophthegmata VI. 827. 9 — 16.

Zodiaci diuiſio IX. 486. 3 — 10.

Zona torrida IX. 549. 1. 2. zonae terrae VII. 691. 12. 13. et IX. 548. antep. ſqq. coeli IX. 518. 11. ſqq.

Zopyrus nares ſibi et aures amputauit Darii gratia VI. 660. 14 — vlt.

Zopyrus medicus VIII. 591. 4. et 595. 8.

Zoron quid Homero VIII. 696. 1. ſqq.

Zytho ebur emollitur VII. 945. 9 — 11.

INDEX AVCTORVM
IN MORALIBVS PLVTARCHI OPERIBVS CITATORVM.

A.

Aeſchines VI. 141. pen. et 452. pen.

Aeſchylus VI. 59. 4. 106. 3. 115. pen. 129. 4. et 8. 303. 10. 318. 13. 371. 6. 404. 1. 443. pen. et 706. 6. VII. 152. 12. 645. 1. et 707. antep. VIII. 473. 11. 534. 12. IX. 10. 11. 35. 11. 58. 9. 73. 4. 652. 1. et X. 22. 4. 76. pen. 367. 13. 474. pen. et 484. pen.

Aeſopus VI. 294. 3. et VII. 910. 15.

Agatharchides Samius VII. 217. vlt. et X. 747. 2. et 750. pen.

Agatho Samius VII. 250. 18. et X. 765. 5. et 780. 1.

Agathocles Mileſius X. 780. 2.

Agathocles Samius X. 744. antep.

Agathonymus X. 783. 10.

Ageſianax IX. 643. 5. et 644. vlt.

Ageſilaus VII. 242. 2.

Alcaeus VIII. 82. 11. 567. 13. 788. 2. X. 331. 1. et 664. 17.

Alcmaeo IX. 522. 10. 571. 5. et 594. 8.

Alcman VII. 261. 9. et IX. 633. 6. et 707. 4.

Alexander VII. 161. 14. polyhiſtor VII. 252. pen.

Alexander Cornelius X. 748. vlt.

Alexarchus VII. 224. 2.

Alexis VI. 75. 10. et VII. 656. 4.

Anacreon IX. 9. 9.

Anaxagoras VI. 373. 7. et IX. 491. pen. Clazomenius IX. 474. 1.

Anaxandrides VII. 175. 5.

Anaximander Mileſius IX. 472. 12. 493. pen. et 522. 3. et 13.

Anaximenes Mileſius IX. 473. 5. 518. 5. et 522. 14.

Antias VII. 281. 13.

Anticles X. 665. 2.

Anticlides VII. 444. 1.

Antimachus poëta VI. 403. 3. et VII. 112. 17. Colophonius VIII. 40. 4. 5.

Antipater X. 279. 2. et 346. 6.

Antipho IX. 531. 11. et 552. 9.

Antiſthenes X. 795. 5.

Antiſtius Labeo VII. 115. pen.

Apollodorus VII. 203. 12.

Apollodotus X. 501. antep.

Aratus VIII. 723. 6. IX. 524. 4. et X. 33. 2.

Archelaus, Apollodori filius IX. 475. 4. alius Archelaus X. 710. 2. et 746. 2.

Archemachus Euboeenſis VII. 427. 10. 11.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Archilochus VI. 81. 5. 163. 13. 580. 3. et 888. pen. VII. 518. 6. VIII. 383. 7. et 612. 3. IX. 203. 8. X. 66. 6. 97. antep.
Architimus VII. 199. 9.
Archytas X. 701. 13. Amphiſſenſis VII. 182. 1.
Aretades Cnidius VII. 227. vlt. et 240. 8.
Aretazes X. 757. 1.
Ariſtagoras VII. 391. 8.
Ariſtarchus IX. 529. 6.
Ariſtides Mileſius VII. 216. antep. 218. 15. 220. 8. et 18. 221. 2. 222. 8. 228. 5. 229. 2. 231. 2. 232. 5. et 16. 233. 7. 234. 8. 236. 16. 238. 10. 243. 3. et 14. 248. 12. 249. vlt. et 252. 1. et pen.
Ariſto VI. 50. 4. VII. 443. 1. et IX. 72. 3. 208. pen. et 772. vlt.
Ariſtobulus VII. 245. 1. et 297. 7. et 12. et X. 763. 9.
Ariſtocles VII. 239. 2. et 253. pen.
Ariſtodemus VII. 247. pen.
Ariſtonymus X. 801. 10.
Ariſtophanes VI. 34. 3. et 263. 8. et VII. 729. 5. et X. 685. 1. alius X. 508. 3.
Ariſtoteles VI. 117. 4. 291. pen. 438. 1. et 507. 7. VII. 41. 2. 75. vlt. 121. 2. 173. 2. 180. 14. 184. pen. 241. 16. 672. 5. 692. 7. et 708. 8. VIII. 576. 15. 756. 1. 805. antep. 923. pen. IX. 468. vlt. 470. 2. et pen. et ſaepius in opuſc. de placitis philoſophorum: it. p. 764. 6. et X. 806. 2. et aliis locis.
Ariſtoxenus X. 508. 2.
Aſclepiades IX. 558. 1. 578. 1. 589. 8. 600. pen. et 609. 8.
Ateius VII. 118. 2. vid. not. 82.

B.

Bacchylides VI. 130. 4.
Beroſſus IX. 532. 10.
Biantis ſententiae VI. 128. 8.
Boëthus IX. 538. pen.

C.

Caecilius IX. 309. 8. et 323. 13.
Caemaro X. 722. vlt.
Callimachus VIII. 378. 6. 694. 3.
Calliſthenes VII. 175. 4. 221. vlt. 224. 10. et 243. 9. et X. 721. 8. et 731. vlt.
Carneades VII. 864. 13.
Caſtor VII. 80. antep. 137. 6. et 433. vlt.
Cato VII. 117. 14.
Cauſarum libri VII. 251. 9.
Chares VII. 345. 8.
Charo Lampſacenus VII. 41. pen.
Chilo VI. 128. 7.
Chryſermus VII. 219. 10. et 226. 15. et X. 709. vlt. 738. 4. 781. vlt. et 789. 6.
Chryſippus VII. 241. 12. 649. pen. et 677. 10. IX. 507. 14. et 570. 10. et X. 275. vlt. et paſſim in libris aduerſus Stoicos.
Cicero VII. 103. vlt.
Cleanthes IX. 521. 3. et X. 275. vlt. 728. 1. et 778. 3.
Cleo Halicarnaſſenſis VI. 797. 2. e verſione: nam in texto Graeco eſt Κρέων.
Clitomachus VI. 756. antep.

Clitonymus VII. 227. 5. et 235. 14. et X. 720. 2.
Clitophon VII. 230. 16. et X. 733. vlt. 740. 4. et 805. 4.
Cluuius Rufus VII. 163. 4.
Colotes X. 468. 1. et 555. 4. a fin.
Crantor Academicus VI. 388. vlt. 395. 11. 434. 13. et 437. antep.
Crates VIII. 157. 14. et IX. 300. pen. 522. 4. et 702. 14.
Cratinus VII. 383. 11.
Cratippus IX. 317. 10.
Critheus X. 98. 6.
Critolaus VII. 223. 7. et 226. 8.
Cteſias Cnidius X. 58. antep. 793. 7. Epheſius X. 781. pen. et Cteſias ſimpliciter, ſine adiecto nomine patriae X. 786. 5.
Cteſibius IX. 357. 12.
Cteſiphon VII. 228. 14. et X. 763. 8. 784. 1. 796. 7. et 799. 1.
Cteſippus X. 726. 1.

D.

Demades X. 200. vlt.
Demaratus VII. 231. 15. et X. 745. vlt. et 747. 3.
Demetrius IX. 502. vlt. Phalereus VI. 394. 10. 11.
Democritus VI. 32. 9. et 489. 14. VIII. 930. 5. et IX. 493. pen. 502. pen. 504. antep. et ſaepius in libello de placit. philoſ. et 643. 3.
Demodocus X. 781. 2.
Demoſthenes VI. 256. 5. 328. 1. 377. antep. et 452. antep. VIII. 142. 15. 653. 4. et X. 199. 12. et aliis locis.
Demoſtratus X. 744. pen. et 760. 4.
Dercyllus VII. 232. 9. et 251. 2. et X. 711. 1. 743. 1. 750. 3. 787. 5. et 795. vlt.
Diagoras Melius IX. 489. antep.
Dicaearchus IX. 558. 4. et 583. 1.
Dictys VI. 401. 13. verum hoc potius nomen eſt tragoediae Euripideae.
Dino VII. 434. 8.
Diocles VII. 202. 3. et X. 795. 6.
Diocles medicus IX. 588. 11. 591. 13. 592. 15. 596. 1. 608. 3. et 609. 1.
Diodorus Siculus VII. 216. pen. vid. not. 3.
Diogenes VI. 149. 10. et IX. 511. 8. 516. 10. 519. pen. et aliis locis in placit. philoſ.
Dionyſius IX. 323. 13. Siculus VII. 216. pen. vid. Diodorus.
Dorotheus VII. 234. pen. et 238. 15. et X. 797. pen.
Doſitheus VII. 233. pen. 242. 13. 245. antep. 246. 9. 247. 10. 250. 14. et 252. 8.
Duris VII. 297. 12.

E.

Ecphantus Pythagoreus IX. 548. 5.
Empedocles, Metonis filius VI. 56. 13. 233. 8. 346. 2. 357. 5. 371. antep. et 654. 5. VII. 159. 2. 647. 10. et 704. 13. VIII. 444. 1. 562. 14. 632. pen. 721. vlt. 733. pen. 744. 2. 875. 7. IX. 30. pen. 266. 2. 302. 8. 479. pen. 502. 4. et antep.

antep. et saepius in placit. philos. et aliis locis.
Ephorus IX. 447. pen. et 557. 1.
Epicurus, Neoclis filius IX. 478. 15. 495. 5. 496. 2. 504. pen. et saepius.
Epigenes IX. 538. antep.
Erasistratus VII. 927. 7. IX. 560. 3. 589. 3. et 11. 607. 10. et 609. 3.
Eratosthenes VII. 225. 5. VIII. 792. vlt. IX. 504. 4. et 534. 8. X. 83. 8.
Euclides X. 499. vlt.
Eudoxus IX. 524. 3. et 557. 4.
Euemeridas Cnidius X. 748. vlt.
Euemerus Tegeates IX. 489. pen. et vlt. vid. etiam T. VII. 421. 1. ibique not. 28.
Euenus VI. 181. antep. 933. 6. et X. 535. 1.
Euphorio VIII. 693. 5.
Eupolis VI. 198. 7. VIII. 630. 8. et 792. 9. et IX. 114. 16.
Euripides VI. 73. 2. 80. 1. 81. pen. 88. antep. 89. pen. 122. 7. 130. 4. 163. pen. 170. 4. 181. 9. 261. pen. 271. 9. 315. 15. 359. vlt. 360. 5. 387. 12. 394. 11. 407. 8. 418. pen. 419. 11. 427. 10. 440. antep. 444. 2. 455. antep. 500. 12. et 541. vlt. VII. 234. 12. 238. 2. 239. 5. 640. 4. 695. antep. 701. 4. et 702. 14. VIII. 416. 6. 496. 2. 552. vlt. 642. 3. 646. 8. 793. 2. 849. 3. 938. vlt. IX. 486. 12. et 567. 9. X. 2. 4. et pen. 25. 5. et aliis locis.
Euthymenes Massilienſis IX. 556. 2.

F.

Fauorinus VII. 98. 7.
Feneſtella VII. 112. 10.
de Fluminibus libri ſcriptoris innominati VII. 223. 13. 14.

G.

Glaucus X. 660. 6. et vlt.
Rheginus IX. 312. 15.

H.

Hecataeus VII. 392. 9.
Hegeſianax VII. 237. 12. vti leg. videtur, cum in Graeco texto ſit Ἡσιάναξ.
Hegeſias Magnes IX. 357. 2.
Heliodorus IX. 375. 16.
Hellanicus VII. 438. 12. et IX. 316. 7. et 447. pen.
Heraclides VI. 50. 4. et IX. 520. 10.
Heraclitus VI. 404. vlt. VII. 455. 6. et 526. 13. VIII. 658. 2. IX. 478. 4. 500. 4. 523. 3. et ſaepius in placit. philoſ. et aliis locis. Phyſicus appellatur VII. 429. 1. Sicyonius X. 761. 8. 9.
Hermaeus VII. 451. antep. verum Reiskius leg. ſtatuit *Hermeas*: vid. not. 12.
Hermeſianax Cyprius X. 714. 3. 758. pen. et 801. 3.
Hermippus IX. 375. 4.
Hermogenes X. 778. 5.
Herodorus VII. 152. 3.
Herodotus VI. 134. pen. et 526. pen. VII. 11. 14. 642. antep. et 716. 1. VIII. 908. 9. IX. 393. 1. et ſaepius in libro de Herod. malign. et p. 556. 13.

13. Halicarnaſſeus VIII. 385. vlt. Thurius VIII. 386. 1.
Herophilus IX. 505. 1. 578. antep. 583. 9. et 593. 14.
Heſianax vid. Hegeſianax.
Heſiodus VI. 83. 13. 122. 3. 342. 12. 377. 6. 400. 6. 484. 11. 583. vlt. 584. 6. 594. pen. 599. 4. 9. et vlt. et 646. 6. VII. 626. 11. 634. 2. 635. 2. 636. 15. 637. 3. et antep. 641. vlt. 696. 11. 698. 3. 706. 13. etc. VIII. 89. 7. 102. 12. 191. 7. 224. 7. 702. 3. 801. 12. 803. 7. 811. 5. 826. 1. 937. 8. et 943. 6. IX. 16. pen. 32. 8. 488. antep. 708. 5. et 761. 3. X. 19. 11. 303. 9. et 332. 2.
Hieronymus VI. 175. 4. VIII. 416. vlt.
Hipparchus IX. 568. 10.
Hippaſus Metapontinus IX. 478. 4.
Hippocrates VI. 336. 10. et 484. antep. VII. 170. 9. VIII. 46. vlt. 718. 13. et 794. 6. IX. 596. 6. et X. 485. antep.
Hippon IX. 585. 9.
Hipponax IX. 587. 2. et pen.
Hippys Rheginus VII. 665. 7.
Homerus VI. 36. antep. 58. 10. et pen. 60. 3. 66. 7. 72. 5. 88. 2. 89. 12. 126. 8. 351. 2. 396. antep. 408. 12. 436. 5. 445. vlt. 447. pen. 459. 10. 464. vlt. 481. 6. 506. pen. 542. 7. 548. antep. 576. 1. 583. vlt. 595. 5. 609. 7. 625. vlt. 626. 13. et 646. 8. VII. 127. 3. 128. 2. 521. 4. 532. 12. 615. pen. 633. vlt. 666. 4. 717. 7. 923. 12. et 948. 1. VIII. 9. 9. 19. 1. 94. 4. 99. 5. 127. 7. 139. 1. 141. 3. 187. vlt. 343. 13. 380. 10. 425. 6. 432. pen. 531. 7. 545. 4. 555. antep. 602. pen. 612. 5. 631. 8. 696. 1. ſqq. 720. 9. ſqq. 727. 2. 766. 1. et 10. 768. 5. 785. 6. 790. pen. 801. 5. 823. pen. 889. 8. 898. 3. et 8. 899. 10. 913. 3. 947. 9. 957. 1. etc. IX. 9. 4. 33. antep. 107. 2. 149. 6. 228. 2. 229. 5. 472. 9. 541. 12. 688. 10. 709 16. 710. 10. 717. 1. 723. 16. X. 42. 3. 65. pen. 83. 4. 194. 3. 197. 1. 198. 10. et 362. 1.

I.

Iaſon Byzantius X. 752. 6.
Ion VI. 430. 1. 442. 15. VII. 826. 16. et VIII. 612. antep. et 734. 4.
Iſter Alexandrinus VII. 203. antep.
Iuba VII. 90. 10. 125. antep. 140. 2. 150. 2. et 237. 5. et X. 49. 2.

L.

Leo Byzantius X. 714. 2. et 801. pen.
Leophanes IX. 587. 7.
Leucippus IX. 502. pen. 515. 10. 546. 10. 563. 2. 587. 2. et 604. 4.
Liuius VII. 92. 12.
Lyſias IX. 310. 11.
Lyſis X. 666. 16.

M.

Manethos VII. 463. 6.
Melanthius VII. 781. 2. et VIII. 177. antep.

Meliſſus IX. 505. 6.
Menander VI. 66. 1. 74. 10. 88. 12. 123. 1. 218. 2. 391. 13. 454. 11. et 504. 2. VIII. 163. 2. et vlt. 596. 13. et 821. 9. IX. 58. 4. et 197. 6. X. 140. pen. 160. 7. et 435. pen.
Menylus VII. 240. 2.
Meryllus VII. 230. 8.
Metrodorus IX. 484. 9. 525. 3. et 589. 3. et 13. et ſaepius.
Mnaſeas VII. 443. pen. vid. not. 95.
Mnaſigito VII. 184. pen.
Myrtis Anthedonia poëtria VII. 201. 11.

N.

Nicander VI. 56. antep.
Nicanor Samius X. 777. 5.
Nicias Maleotes VII. 229. 6.
Mallotes X. 789. pen.
Nigidius VII. 89. 3.
Nymphis VII. 20. 6.

O.

Oecetes IX. 545. pen.
Oenopides Chius IX. 519. 8.
Orphica VIII. 887. 5.

P.

Parmenides VI. 56. 13. et 163. antep. IX. 32. 5. 505. 6. et 671. 6. et X. 590. antep. et aliis locis.
Parthenius poëta VII. 235. 9.
Phanias Ereſſius VII. 665. 8. vid. not. 49.
Phanocles VIII. 668. 1.
Pherecrates comicus X. 683. 2.
Philemon VI. 127. 1. et VII. 795. vlt.
Philippides comicus IX. 8. pen.
Philiſtio Locrenſis VIII. 794. 4.
Philochorus IX. 367. 11.
Philolaus IX. 513. 12. 525. 5. 546. vlt. et 548. 2.
Philoxenus poëta VI. 49. 1.
Phocylides VI. 10. 12. 163. pen. et 173. vlt.
Phylarchus VII. 429. antep. et VIII. 708. pen.
Pindarus VI. 251. vlt. 327. 14. 341. vlt. 395. 6. 407. 2. 413. pen. 443. 1. 457. 1. 638. 9. et 640. 11. VII. 635. pen. VIII. 133. 8. 174. 5. 224. 6. 273. pen. 377. vlt. 443. 13. 464. vlt. 816. 4. 820. 7. et 973. 9. IX. 11. 7. 106. 1. 130. 4. a fin. 208. 12. 219. vlt. 441. 12. 737. 16. et 761. 2. X. 61. 5. 94. 6. 140. vlt. 186. 11. 265. 6. 366. 1. et vlt. 655. 11. 666. 5. et 680. pen.
Plato, celeberrimus ille philoſophus, Ariſtonis filius VI. 10. 8. 26. 1. 53. 15. 105. 8. 128. 7. 129. 1. 146. 2. 163. 9. 177. 2. 178. 12. 185. 2. 207. 3. 257. 5. 260. pen. 292. antep. 308. antep. 315. 1. 335. 6. 336. 8. 344. vlt. 370. 8. 372. 1. 382. pen. 410. 7. 412. 9. 428. 10. 458. pen. 459. 7. 476. 2. 491. 1. 520. pen. 531. 4. 536. 6. et 638. 2. VII. 103. 16. 519. 6. 530. vlt. 636. 14. 641. 3. 649. pen. 662. 4. et antep. 663. 2. 666. 1. et 9. 682. 14. et 16. 683. pen. 686. 1. et vlt. 692. 8. 715. 4. 717. 11. 735. 8. 775. 6. 790. 13. 828. 12. 889. 6. 890. 1. et 891. 9. VIII. 116. 10. 175. 14. 176. 4. 191. 8. 193. 7. 247. vlt. 416. pen. 426. 8. 700. 7. 727. 11. 788. 3. 798. 1. 823. 3. 866. 3. et 949. 4. IX. 107. 3. 126. 1. 197. 13. 257. vlt. 290. 1. 470. pen. 480. 9. et ſaepiſſime in libro de placit. philoſ. it. p. 735. 12. et 774. 1. X. 26. 2. 143. 8. 151. 11. 159. init. Quaeſt. Platon. et paſſim in hoc opuſc. vti etiam in ſequ. de animae procreat. it. p. 307. 4. 490. antep. et 665. antep. et 673. 7.
Plato comicus IX. 196. 5.
Pleſimachus X. 784. vlt.
Polybius VII. 54. 16. et 290. 13.
Polybus IX. 596. 1. et 12.
Poſidonius IX. 108. 8. 508. 3. et 537. antep.
Pratinas X. 659. 15.
Protagoras VI. 450. 10.
Prytanis VIII. 416. vlt.
Pyrander VII. 250. 3.
Pyrrho Liparaeus VII. 140. 12.
Pythagoras, Mneſarchi filius VI. 41. antep. 128. 6. 360. antep. et 443. 13. IX. 475. 9. 496. 6. et paſſim in placit. philoſ. et X. 694. 10.
Pytheas Maſſilienſis IX. 553. 11.
Pythocles VII. 230. 5. Samius VII. 253. 7.

S.

Sappho VI. 551. 6. VII. 791. 9. VIII. 563. 12. et IX. 11. 9.
Satyrus IX. 367. 12.
Seleucus mathematicus IX. 554. 4. 5.
Simonides VI. 179. 8. 314. 9. 341. antep. 398. 1. 406. antep. 423. 10. et 477. 1. VII. 750. 11. VIII. 46. 9. 376. 12. 881. 7. IX. 132. 14. 134. pen. 159. pen. et 460. antep.
Socrates hiſtoricus VII. 233. 2.
Socrates, philoſophus, Sophroniſci filius VI. 56. 6. et 260. pen. IX. 480. 9. et 494. 4.
Solon VI. 291. 6. et 344. vlt. VII. 847. pen. VIII. 81. 7. IX. 10. 7. 12. 2. et 242. 6.
Sophocles VI. 73. 10. 74. 5. 82. 2. 98. 12. 119. 4. 163. vlt. 174. vlt. 194. vlt. 294. 4. 313. 4. 331. 8. 369. 11. 407. 4. 535. 5. et 544. 10. VII. 133. 10. 549. 5. 632. 9. 645. 2. 798. 8. 832. 13. 881. 6. et 886. 4. VIII. 8. 13. 27. 6. 35. 14. 69. 13. 100. 15. 465. vlt. 473. vlt. 503. antep. 954. 9. 972. 13. IX. 40. antep. 44. 3. 47. 12. 52. 12. 79. 4. 137. vlt. 164. 3. 229. 13. 394. 7. et 654. 1. X. 98. pen. 499. 2. et 641. vlt.
Softhenes Cnidius X. 775. 1. et 778. 4.
Softratus VII. 241. 6. X. 712. 8. et 803. vlt.
Speuſippus VIII. 416. vlt.
Steſichorus VII. 549. 3. VIII. 195. 7. et X. 98. 5.
Strato phyſicus VII. 848. 3. IX. 538. 9. 560. 2. 583. 7. et 585. 1.

T.

Thales Mileſius IX. 470. vlt. 471. 10. et 13. 493. antep. 495.

495. antep. 502. 11. 511. 3. 545. pen. 555. pen. et aliis aliquot locis in placit. philoſ.
Thaletas X. 659. 3. et 10. et 660. 5. 7. 11. et vlt.
Theocritus Chius VIII. 380. 6.
Theodorus VII. 236. 4. Cyrenenſis IX. 489. pen. Solenſis VII. 682. 12.
Theognis VI. 56. antep. 77. 7. et 365. 3. X. 72. antep. 302. 2. et 412. 2.
Theophilus VII. 229. 15. et 244. 5. et X. 801. 2.
Theophraſtus VI. 396. 10. VII. 882. 7. et 911. 16. VIII. 464. 1. 500. 6. 570. 5. 689. 7. 722. 6. et 798. pen. IX. 468. vlt. 626. 16. et 753. antep. et X. 73. 4.
Theopompus IX. 310. pen. et X. 498. 8.
Theotimus VII. 225. 2.
Theſpis VI. 129. 12.
Thraſyllus X. 753. vlt. et 774. 1.
Thucydides VI. 206. 9. et 363. 6. VIII. 110. 17. et 177. 11. et IX. 182. 4.
Timaeus hiſtoricus VIII. 690. pen. alius videtur eſſe, cuius mentio fit T. IX. 553. vlt. et 595. 9.
Timagenes Syrus X. 732. 1.
Timagoras X. 791. 9.
Timo VII. 753. vlt.
Timolaus X. 744. 12.
Timotheus VI. 115. 11. VII. 283. 4. et VIII. 615. 6. alius videtur eſſe, qui memoratur T. X. 717. 5. et 779. vlt.
Timoxenes VI. 547. pen. ſed vid. not. 12.
Triſimachus VII. 222. 13.
Tyrtaeus X. 301. antep.

V.

Varro VII. 82. 14. et 150. 9.

X.

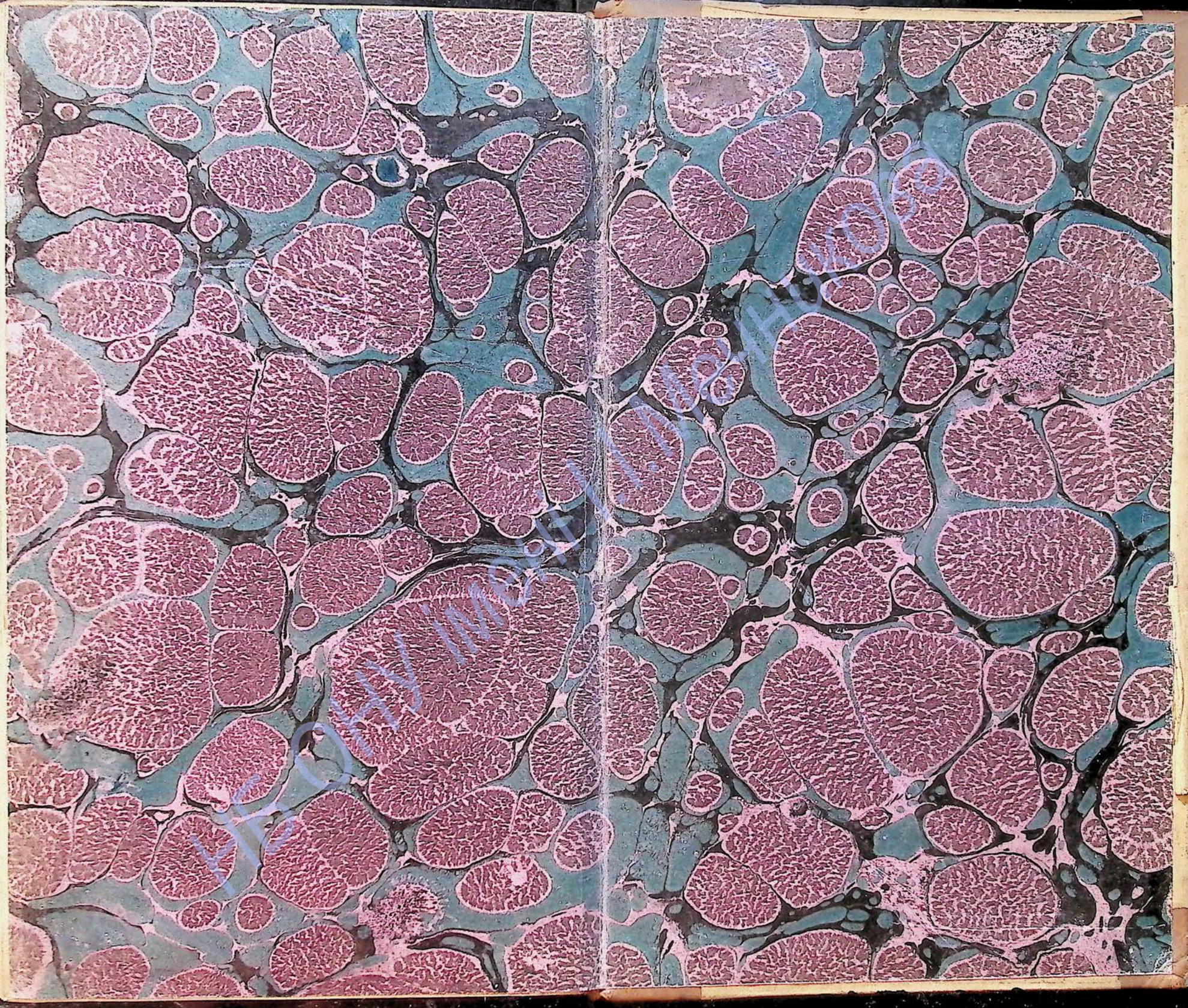
Xenocrates VII. 649. pen. et X. 521. 7.
Xenophanes VIII. 973. 10. IX. 513. 3. et ſaepius in placit. philoſ.
Xenophon VI. 145. 7. VII. 822. 6. VIII. 134. 6. 416. pen. 454. 8. et 489. 10. IX. 136. 10. 255. 3. et 308. 6. X. 497. antep. et 498. 7.

Z.

Zeno VII. 113. antep. IX. 481. 1. 501. 3. 505. 6. 576. 11. 584. 12. et 585. 7. et X. 275. vlt.
Zopyrus Byzantius VII. 249. 5.

16259
4-93737
НБ ОГУ имени И.И.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова